

دولین پروولود کاه و
کوتسای عیبر کاه

نویسنی
چمکد حستان

ویرگی پراف
عجبر الحیبر عیبر الحیبر

نارین

مندی ای افرا

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناتین

دواین پووداوه‌کان و
کوټایی جیهان

ناوى كتيب به عربى: أحداث النهاية ونهاية العالم
نوسين: محمد حسان
ناوى كتيب به كوردى: دواين پرووداوه كان و كوتايى جيهان
وهر گيرانى: عبدالمجيد عبدالحميد
نەخشەسازى ناوہوہ: شنۆ حمدامين
نۆرە و سالى چاپ: يەكەم / ١٤٣٠ ك - ٢٠٠٩ ز
ژمارەى سپاردن: (١٢٤٠) سالى (٢٠٠٩) ي پيتراوه.

ترجم و طبع هذا الكتاب
بموجب إذن من المؤلف.

كتيبخانه نارين

مەلۇمات: جۇلۇپىلانى شىخ مەحمۇدى جەمىل

E-mail: nareen_1@yahoo.com

بازارى زانست بو كتيب و چاپهمهنى

تەلەفون: ١٢ 07504064610 66.2511982 (00964)

دواين رووداوه‌كان و كوټايي جيهان

نوسيني

محمد حسان

وه‌رگيټراني

عبدالمجيد عبدالحميد

ناريت

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

الحمد لله وكفى والصلاة والسلام على نبيه المصطفى وصحبه المجتبی
أما بعد...

سوپاس و ستایش بۆ خوای په روگردگار که دروستی کردوین له نه بوونه وه و رزق و روزی داوین و رینمووی کردوین و هوش و بیر و عه قلی پی به خشیوین بۆ نه وهی به هویانه وه گه ورهیی و مه زنی نه ومان بۆ ده رکه ویت، کاره جوانه کانی به لگهی دانایی و زانایی و جوانکاری نه وه، سوپاس بۆ هه موو نه و نیعمه تانهی که له ژماردن نایه ن، که چی زۆریه ی مرۆقه یاخی بووه کان پی نازانن، له گه وره ترین و مه زنترین و شکمه ندرتین نه و نیعمه تانه نیعمه تی ئیسلامه ... نه و به رنامه یه ی که مرۆقه کانی له تاریکی و شه وه زه نگه وه ده رکرد بۆ رووناکی ... به هاتنی خوری رۆژیک نوێ هه لات و بانگی کردنه وه ی لاپه ره یه کی نوێ له میژووی دور و دریزی مرۆقاییه تی دا، چیتر قه رزاران به هوی قه رزه کانیانه وه موری کویلايه تییا ن پیا نه ده نرا .

سوپاسی ده که یین بۆ هه موو نه و نیعمه تانه ... سوپاسیک شایسته ی مه زنی و گه وره یی نه و بیته ... سوپاسی ده که یین به قه د گه وره یی عه رشه که ی خوی ... به قه د گه وره یی و مه زنی و جوانی زاتی خوی و به قه د فراوانی ره حمه ت و میهره بانی خوی ... شایه تی ده ده م که هیچ په رستراویک نییه شایه نی په رستن بیته ته نها (الله) نه بیته ته نها و بی هاوه له ...

سه لات و سه لام له سه ر پیغه مبه ری نازدار ﷺ که (محمدی کوپی عبدالله) یه ... شایه تی ده ده م که نیردراوی په روگردگاره و نه م په یامه ی له لایه ن په روگردگاره وه بۆ هیناوین و به و په پی جوانی و دانایی و به بی که م و کوپی نه و په یامه ی که یاند و له و پیناوه دا نازار و نه شکه نجه ی زۆری چه شت و شه ونخوونی زۆری کرد، که چی نه و هه رگیز وازی نه ده هیناو، به لکو سوورتر و دامه زراو تر بوو بۆ که یاندنی نه م په یامه و تام و چیژی له و ماندوو بوونه وه رده گرت، نه و پیغه مبه ره ی ﷺ که

په‌حمه‌تيك بووه بۆ هه‌موو جيهان و خۆشه‌ويستی په‌روه‌ردگار... به‌سه‌ بۆ ئه‌و
كاتی خواي گه‌وره‌ گله‌یی لی ده‌كات پیتی ده‌لیت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ
لَهُ﴾ التوبة: ۴۳. ته‌ماشاکه‌ن خواي په‌روه‌ردگار له‌ گه‌ل به‌نده‌ خۆشه‌ويسته‌که‌یدا
به‌چی شیوه‌ و شیوازيك قسه‌ ده‌كات؟!

برا خۆشه‌ويسته‌كانم... خوشکه‌ به‌ حورمه‌ته‌كانم...

خۆم به‌ ئاسووده‌ ده‌زانم که له‌م چه‌ند وشانه‌دا له‌ خزمه‌ت‌اندایم و جیگای
به‌ختیاریه‌ بۆ من ئه‌گه‌ر توانیبیتم به‌ جوانی ئه‌م کتیبه‌م له‌ زمانی عه‌ره‌بییه‌وه
وه‌رگێراییته‌ سه‌ر زمانی شیرینی کوردی بۆ ئه‌وه‌ی خۆینه‌رانی کورد ئه‌و مروارییه‌ به‌
نرخه‌یان له‌ ده‌ست ده‌رنه‌چیت و شوین پیتی باووباپیرانی خۆیان بزر نه‌که‌ن، ئه‌م
میله‌ته‌ که‌ سه‌دان که‌له‌ پیاوی تیدا هه‌لکه‌وتوو و توانیویانه‌ خزمه‌تی ئه‌م ئایینه‌
بکه‌ن که‌ تا ئیستا بوونه‌ته‌ پیشه‌نگ و جیی شانازی نه‌وه‌کانیان، له‌ سه‌روه‌ی
هه‌موویانه‌وه‌ صلاح‌الدین‌الایوبی و ابن‌المستوفی و ئامه‌دی و دینوه‌ری و ابن
خه‌له‌کان و ابن‌صلاح‌الشه‌رزوری و ده‌یان زانا و دانای تر.

جا له‌م پیشه‌کییه‌دا هه‌ز ده‌که‌م دووخال بخه‌مه‌ پوو...

۱ - ئه‌م کتیبه‌ له‌ بنه‌ره‌تا زنجیره‌ باسیك بوو که پێژدار(محمد‌حه‌سان) له
پێگای که‌نالی ئاسمانی(الناس) به‌ بیست و نوو ئه‌لقه‌ پیشه‌کشی کرد له‌ ژێر
ناوێشانی (أحداث‌النهاية‌ونهاية‌العالم)، له‌گه‌ل چه‌ند براه‌که‌دا(خوا‌پاداشتی
چاکه‌یان بداته‌وه‌) به‌ باشمان زانی ئه‌م کتیبه‌ وه‌رگێرینه‌ سه‌ر زمانی کوردی جا
ئه‌وانیش ئه‌و ئه‌رکه‌یان به‌ من سپارد، بۆیه‌ منیش سوپاسی متمانه‌که‌یان ده‌که‌م .

۲ - له‌ ته‌فسیر کردنی ئایه‌ته‌کاندا پشتم به‌ ته‌فسیری (رامان)به‌ستوو له‌ دانانی
رێژدار(ئه‌حمه‌د‌کاکه‌ مه‌حمود) خوا له‌ تاوانه‌کانی ئێمه‌ و ئه‌ویش خۆش بیته‌، بۆیه‌
ته‌فسیر کردنی هه‌موو ئایه‌ته‌کان له‌و ته‌فسیره‌وه‌ وه‌رگێراوه‌، خوا‌پاداشتی هه‌موو
لایه‌ك بداته‌وه‌.

۱ - واته‌: خوا لیت خۆش بیته‌ بۆچی - بێ‌ تاقیکردنه‌وه‌ - مۆله‌ته‌ به‌ دوورووه‌کاندا نه‌یه‌ن بۆ غه‌زاکی ته‌بوک؟).

هه‌وره‌ها داواتان لى ده‌كه‌م له په‌خنه و ناموزگارى و پيشنياره‌كانتان بى به‌شم مه‌كه‌ن، له هه‌ر كه‌م و كووپييه‌ك ټاگادارم بكه‌نه‌وه چ زمانه‌وانى يان بابته‌ى بيت، خواى گه‌وره پاداشتي هه‌موو لايه‌ك بداته‌وه.

داوا له خوا ده‌كه‌م، كه (دلسوزى و ئخلاص) مان پى به‌خشيت و هه‌موو كارو كرده‌وه‌كانمان لى وه‌رگريت له ريا به‌دورمان بكاته‌وه و له تاوانه‌كانمان خوش بيت، نيوه‌يش له دوعاى خه‌ير بى به‌شم مه‌كه‌ن، به‌لكو خواى په‌روه‌كار دوعاى كه‌سيكتان وه‌رگريت!

عبدالمجيد عبدالحميد

kfree_۱۹۷۰@yahoo.com

به ناوی خواي به خشنده و ميه ره بان

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير المرسلين محمداً وعلى آله
وصحبه أجمعين....
أما بعد:....

له کون ونویدا زوریک له زانایان دهرکه وتوون و هر یه که له بواریکدا توانیویه تی
خزمه تی ثایینی پیروزی نیسلام بکات و خویمان بکه نه پردیک بو نه وهی خه لکی له
ریگایانه وه به ره و به هشت بپه پنه وه، له نمونه ی نه و زانا به ریزانه ریژدار (شیخ
محمد حسان) ه که له م کتیبه دا له خزمه تی وشه جوانه کانیدا ده بین.

به پاستی نه و زانایه توانیویه تی له ماوه یه کی که مدا خو ی به ه موو جیهانی
نیسلامی بناسینیت، نیستا زوریه ی موسلمانان به ه موو ناست و تویره کانیا نه وه
تامه زرو ی وتاره شیرینه کانی نه ون، چ له ریگای کتیبه کانیه وه بیت یان له ریگای
که ناله ناسمانیه کانه وه، بویه حه زمکرد له م پتیشه کییه دا که مینک له سه ریانی نه م
به ریزه بدویم.

ناوی ته وای نه م به ریزه (محمدی کوپی ابراهیم ی کوپی ابراهیم ی کوپی
حسان) ه و به (محمد حسان) ناسراوه له گوندی (دموه) سه ر به پاریزگای
(الدقهلیة) ی ولاتی میسر له به رواری (۱۹۶۲/۴/۸) له خیزانیکی دینداری ساده له
دایک بووه.

هر له مندالییه وه باپیری (که باوکی دایکی ده کات) به ختوکردنی نه م منداله ی
گرته نه ستوی خو ی، نه و باپیره ی که ه موو قورنانی پیروزی به جوانی له به ر بووه و
شاره زاییه کی ته وای له فیهی شافعیدا هه بوو، هر له سه ره تای ژیانیه وه باپیری
درکی به زیره کی و لیها تووی نه م منداله کرد و ههستی کرد که ده توانی قورنانی
پیروزی له به ر بکات بویه له ته م نه ی چوار سالییه وه (شیخ محمد حسان) په یوه ندی
به حوجره ی گونده که یانه وه ده کات و به رده وام هاتوو چو ی نه و ی ده کات تا کو له
ته م نه ی ههشت سالییدا و له سه ر دهستی ماموستا به ریزه که ی (شیخ مصباح
محمد عوض) ه موو قورنانی پیروزی له به ر ده کات .

پاشان چەند كټيبك له سه‌زمانى عه‌ره‌بى و عه‌قیده‌ى ئىسلامى و فیهى شافعى له به‌رده‌كات وه‌كو كټيبى (متن أبى شجاع) له فیهى شافعیدا. وه‌ باپیری پاشان هه‌ولئى له گه‌لدا بۆ له‌به‌ركردنى كټيبى (رياض الصالحين) ئه‌ویش له ته‌مه‌نى دوازه‌ه‌ سالی‌دا له‌به‌ریکرد و پاشان (الأجرومية) له‌به‌رده‌كات، ئینجا له‌سه‌ر ده‌ستى شیخه‌كه‌ى (مصباح محمد) كټيبى (التحفة السنية) له‌به‌رده‌كات و هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ حه‌زى له‌ خویندنه‌وه‌ى زمانى عه‌ره‌بى و شیعر بووه‌.

پاشان له‌ مزگه‌وتى گه‌وره‌ى گونده‌كه‌یان ده‌ست به‌ وانه‌ وتنه‌وه‌ ده‌كات و هه‌ردوو كټيبى (فقه السنة) و (رياض الصالحين) راڤه‌ ده‌كات كه‌چى هه‌شتا ته‌مه‌نى ته‌نها سیازده‌ ساله‌.

له‌ لایه‌ن باپیرییه‌وه‌ داواى لئى ده‌كریت كه‌ وتارى هه‌ینی بخوینیته‌وه‌، ئه‌ویش یه‌كه‌م وتارى خۆى له‌ گوندى (میت مجاهد) ده‌خوینیته‌وه‌ له‌ ته‌نیشته‌ گونده‌كه‌ى خۆیانه‌وه‌ ده‌بیته‌ (گوندی دموه) له‌ كاتێكدا ته‌مه‌نى سیازده‌ ساله‌، جا له‌ و وتاره‌دا كه‌ وتاریكى زۆر به‌نرخ و به‌به‌ها بوو باسى مردنى كرد و کاریگه‌رى زۆرى له‌سه‌ر نوێژه‌ران هه‌بوو وه‌ هه‌موویان پێى سه‌رسام بوو بوون، بۆیه‌ شیخی مزگه‌وته‌كه‌ داواى لئى ده‌كات كه‌ بۆ هه‌فته‌ى ئاینده‌ دیسان خۆى ئاماده‌ بكات و وتارى هه‌ینیان بۆ بخوینیته‌وه‌، جا لیژده‌ به‌ سه‌رهاتێكى خۆش هه‌یه‌ له‌ كاتى چوونى بۆ ئه‌و گونده‌، شیخ محمد حه‌سان خۆى باسى ده‌كات و ده‌لێت: ((كاتى له‌سه‌ر داواكارى باپیرم پویشتم بۆ گوندی (میت مجاهد) به‌ مه‌به‌ستى خویندنه‌وه‌ى وتارى هه‌ینی له‌وئى شیخیكى به‌ ته‌مه‌نى لیبوو كه‌ هاوه‌لئى باپیرم بوو، منیش خۆم پێى ناساند و ئه‌ویش زۆر به‌ گه‌رمى به‌ خه‌رهاتنى لێكردم و ریزی لێگرتم، به‌لام كاتى پێم گوت به‌ مه‌به‌ستى خویندنه‌وه‌ى وتارى هه‌ینی هاووم زۆر په‌ست بوو ئه‌مجار جوینی پێدام و له‌ مزگه‌وت ده‌ریكردم و منیش زۆر دلته‌نگ بووم له‌به‌ر ئه‌و ره‌فتاره‌، چونكه‌ من زۆر حه‌زم ده‌كرد ئه‌گه‌ر بۆ جارێكیش بوايه‌ وتارم بخویندايه‌ته‌وه‌، له‌و گونده‌ براده‌ریكم هه‌بوو، رویشتم بۆ مالى ئه‌وان و ئه‌و شه‌وه‌ تاكو به‌یانى له‌وئى مامه‌وه‌، خۆش به‌ختانه‌ ئه‌و رۆژه‌ كابرایه‌كى خه‌لكى گونده‌كه‌ كوچى دواى كرد و خه‌لكى گونده‌كه‌

همو دهرچوون بؤ به خاك سپاردنى وه نه مېشه هـليكي زيږين بوو بؤ من بؤ
نه وهى وتارى تيدا بخوښمه وه منيش وتاريكم خوښنده وه و كاريگه رييه كي زوري
هـبوو له سرخه لكه كه، بؤيه شيخه كه بانگي كردم (نه وهى كه دويښى جوښنى پيدام و
له مزگوت دهرى كردم)، كه نه و پوږه وتارى هـيښى له مزگوته كه بخوښمه وه،
به كورتى نه و پوږه وتاريكي زور كاريگه رم بؤ خوښنده وه، پاشان شيخه كه بانگي
كردم و داواى لى كردم ئيتـر هـموو روژيكي هـيښى بږوم بؤ نه وي به مه به سـتى
خوښنده وهى وتارى هـيښى)).

بؤيه نه وه به كه م نه زمون بوو بؤ شيخ له گـل و تاردا.

چيتـر له و روژه وه تاكو نه مږو شيخ محمد حـسان مينـبـرى جى نه هـيشـتـوه و
هـرده م وتار دهـليته وه مهـگر به هـوى نه خوښى يان سـفهـر وتار و مينـبـرى جى
هـيشـتبـيټ، نه مجار په يوه ندى دهـكات به قوتاـبخـانه ياساييه كانه وه و بهـرده وام
دهـبيټ له سـهـرى تاكو گـهـشته قوناغى زانكو و له وي له بهـشى راگـهـيانـدن (اعلام) له
زانكو (القاهره) توانى به پـلهـى زور باشـه (جيد جدا) بـړوانـامـهـى به كالوريوس به
دهـست بهـيښى، وه له و بهـشهـدا (بهـشى راگـهـيانـدن) سوودى زور وهـرگـرت له چـهـند
بابهـتيك كه يارمهـتى دهـرى بوو بؤ مه به سـتى بانگـهـواز بؤ دينى خوا، به تايبهـتى
هـندى وانه له وانه: وانه (تحليل المضمون) و (كيفية مخاطبة الجماهير).

له و كاتانه دا شيخ بهـرده وام بوو له خوښـدنـى بابـهـته شـهـرعيـهـكان له سـهـرده سـتى
مامـوسـتايانى نه زهـر به تايبهـتى له هـردو بابـهـتى فيقهـى ئيسلامى و تهـفسـير،
هـرگـيز شيخ وازى له وتارى هـيښى و وانه وتنه وه نه هـيښا وانه يه كي هـهـفـتانهـى هـهـبوو
له گوندى زانكو.

له به كه م پشـووى هاوښى سالى خوښـدنـى له زانكو و كه هـيشـتا تهـمهـنى هـهـږده
سـاله شيخ محمد حـسان سـفهـر دهـكات بـوولـاتى ئوردن بـولاى فرمودناسى شام و
مجددى نه م سـهـدهـيه و شيخي نه هـلى سوننه و دوزمنى بـيـدعه و بـيـدعه چـيـيهـكانى
(شيخ أبو عبدالرحمن محمد ناصر الدين الالبانى) خوا له تاوانه كاني ئيمه و نه و يش
خوش بيټ، له چـهـند وانه و دهـرسـيكي كه مى شيخ (الالبانى) دا ناماده دهـبيټ و له و

ماوه يه دا وه كو پيشه وا و وتار خوټني يه كيځ له مزگه وته كانى نزيك شارى (السحاب) ده مينټه وه .

پاش زانكو شيخ په يوه ندى ده كاته په يمانگاي ديراساتي ئيسلامى يه وه له قاهره به مهبستى به دهست هټناني خوټندنې بالا له ديراساتي ئيسلاميدا، به لام قه دهرى خواى گه وره وا ده بيت كه ئه و خوټندنه ته واو نه كات به هوى ماوه ي په يوه ندى كردنى به خزمه تي سهربازيه وه و ئه ويش په يوه ندى ده كات به سوپاوه ، له وى له ناو سوپادا واز له وانه وتنه وه ناهيټنى و دهست به وتار خوټندن و وانه وتنه وه ده كات .

له پاش ماوه ي خزمه تي سهربازى له شارى (السويس) ده مينټه وه و له مزگه وته كانى ئه و شاره دا دهست به وتار خوټندن و وانه وتنه وه ده كات و خه لكى شارى سويس خوټنيان ده ويټ و له ده وري كو ده بنه وه و ناوبانگ ده رده كات . پاشان سة فەر ده كات بو ولاټى سعودي و له وى و له مزگه وتى (الراجحى) له (الرياض) بو ماوه ي زياتر له شەش سال وه كو وتار خوټن و پيشه وا ده مينټه وه و له سهرده ستي ريزدار شيخ (أبو صالح سليمان الراجحى) فيري حيكمت و دانايى ده بيت .

پاشان شيخ محمد حسان ده پروات بو لاي زاناي پايه به رزي ئه م سهرده مه شيخ عبدالعزيز بن باز رحمته الله عليه ، له و زانايه وه زانست و زانيارى و ه رده گرټ ، ئه و زانايه كه به پيشه واى ئه هلى سوننه و زاناي سهرده مى خوى ديته ژماردن ، چەند ساليك له بهر ده ستيدا ده بيت و چەند كتيبىك له و زانايه وه ده خوټنټ و گوټيبيستى ده بيت له وانه رافه كردنى (فتح الباري) و (النونية) و (الطحاوية) و (الواسطية) و چەند كتيبىكى تر له فيقهى ئيسلامى و (أصول) دا .

پاشان كتيبى (الطحاوية) له بهر ده ستي شيخ (عبدالله بن جبيرين) وه چەند كتيبىكى تر لاي ئه و زانايه ده خوټنټ له بواره كانى فيقهى ئيسلامى و أصول و ته فسرو عه قيده .

ئه مجار لاي زاناي پايه به رز (شيخ عبدالقادر شيبه الحمد) رافه كردنى كتيبى (بلوغ المرام) ده خوټنټ .

له پاش ئو هه موو ماندوو بوونه له لايه ن شېخ (سليمان الراجحي) داواي لي ده كړيټ كه بجيټ بؤ مزگه و ته كه ي خوي له (القصيم)، له كردنه وه ي به كيټك له پرؤژه كاندا و به ناماده بووني گه وړه زانايان له ولاتي سعودي شېخ (سليمان) داواي لي ده كات، كه له پيش ئو هه موو زانايه دا وتاريك بليټه وه، له پاش ته واو بووني وتاره كه شېخ (عبدالله بن منيع) هه لده ستي و له سهر داواي ئو هه موو زانا به رز و به ريژانه بړوانامه ي (دكتوراه) پيشكهش به شېخ محمد حسان ده كات. ئو و ماوه يه كه شېخ محمد حسان له (القصيم) ده بيت هاتو وچوي زاناي پايه به رز و فقه يي ئم سهرده مه شېخ (محمد بن صالح العثيمين) ده كات و له ئو وه وه زانيار يه كي زور وهرده كړيټ

ئهمجار به پشتگيري و ته زكيه ي شېخ (محمد بن صالح العثيمين) داواي لي ده كړيټ له زانكوي (الامام محمد بن سعود الاسلاميه) لقي (القصيم) له هه ردوو كوليزي (الشريعه) و (أصول الدين) وانه ي (الحديث) و (مناهج المحدثين) و (تخريج) و (طرق الحديث) بليټه وه.

شېخ محمد حسان خاوه ني ده يان كتيب و سهدان كاسيټه له هه موو بوار و لقه كاني زانست و زانياريدا، ته نها به نوسيني كتيب و خويندنه وه ي وتار و دهرس و وانه نه وه ستاوه به لكو هه ول و چالاكي ئو و پياوه زوريه ي ولاتاني جيهاني گرتووه ته وه، زوريه ي ولاتاني جيهان گه پراوه به مه به ستي بانگه واز بؤ ناييني پيرؤزي نيسلام و به شداري له ده يان كو نگره ي جيا جيا كردووه له ولاتاني (نه مريكا و كنه دا و نه لمانيا و مه جر و قه تهر و كوهيت و ئيمارات.. هتد) له يه كيټك له وگه شتانه يدا و له شاري نيويورك ي ولاتي نه مريكا و له يه كيټك له كو نگره نيو ده وله تييه كاندا به شداري ده كات و هه ر كه شېخ محمد حسان وتاره كه ي ته واو ده كات (حفتا و پينچ) كه س موسلمان بووني خويان ئاشكرا ده كهن و دينه سهر ناييني پيرؤزي نيسلام، جگه له وه له ده يان كو نگره ي تر به شداري كردوو كه په يوه ست بووه به نيسلام و موسلمانانه وه.

ئيستا بؤ نزيكه ي ده ساله شېخ خوي يه كلا كردووه ته وه بؤ بانگه واز و وانه وتنه وه و مامؤستاي عقيده و سيره و (منهاج المحدثين) و (تخريج أحاديث) و (شرح

حديث جبريل) ه له په يمانگای پيښه ياندني بانگه وازکاران له المنصوره و هرهو هه
سه روکي نه نجومه نى کارگيرى (مجمع أهل السنة) به، وانه يه کي هفتانه ي هيه له
مزگه وتى (مجمع التوحيد) له گوندی (دموه) له منصوره.

ماموستاگانى:

ئهم ريژداره له چهند زانايه که وه زانست و زانيارى وه رگرتووه له سه رووى
هه موويانه وه:

- ۱- شيخ عبدالعزيز بن باز.
- ۲- شيخ محمد بن صالح بن العثيمين.
- ۳- شيخ عبدالله بن جبيرين.
- ۴- شيخ عبدالقادر شيبه الحمد

نوسينه گانې:

۱. حقيقة التوحيد.
۲. خواطر على طريق الدعوة.
۳. قواعد المجتمع المسلم .
۴. خطب الشيخ محمد حسان (۱۲ مجلد).
۵. خطب الشيخ محمد حسان (۴ مجلد).
۶. ماذا قدمت لدين الله؟.
۷. نهاية العالم متى وكيف.
۸. الحصاد الحلو والحصاد المر.
۹. اجتنبوا السبع الموبقات.
۱۰. سلسلة الدار الآخرة (۳ مجلد).
۱۱. تبرج الحجاب.
۱۲. الطريق الى القدس.
۱۳. الإيمان بالقضاء والقدر.

۱۴. الثبات حتى الممات.
 ۱۵. أئمة الهدى و مصابيح الدجى.
 ۱۶. جبريل يسأل والنبي يجيب (۳ مجلد).
 ۱۷. مسائل مهمة بين المنهجية والحركة.
 ۱۸. الحقوق الإسلامية.
 ۱۹. أحكام الجنائز.
 ۲۰. أحداث النهاية ونهاية العالم.
 ۲۱. أمراض الأمة.
 ۲۲. الفتنة بين الصحابة.
 ۲۳. دروس من سورة النور.
 ۲۴. صفات المنافقين.
 ۲۵. دروس في التربية .
 ۲۶. قيس من السنة.
 ۲۷. السيرة بين الحاضر والماضي.
 ۲۸. شرح الأصول الثلاثة.
- جگه له وه سهدان دهرس و وانه و زنجيره باسى ههيه زؤربهى ئه و دهرسانه له
چهند سايتيكي سهر توپى ئه نته رنيت دهست دهكه ويت له وانه :
- ۱- له باسى تهفسيردا نه وهت و پينج كاسيتى ههيه كه تيايدا تهفسيرى سوره تى
(مريم و الحجرات و النور و ق و الفاتحه) دهكات. وه چهند كاسيتيكي تر له
تهفسيردا .
- ۲- له باسى عقيده و بيروياوه پدا (سهد و بيست) كاسيتى ههيه كه تيايدا
رافه كردنى كتيبي (حقيقة التوحيد و معارج القبول و عقيدة الواسطية) دهكات.
- ۳- له باسى فهرموده دا (نه وهت و پينج) كاسيتى ههيه له رافه كردنى
فهرموده كانى (صحيح البخارى) دا و زياتر له (دوو سهد و په نجا) كاسيتى ههيه كه

پافه كردنى فەرموده ی (جبریل) دهكات و (ده) كاسيتى ههيه له باسى (أحكام الجنائن) دا

٤- له باسى سپره و ميژوودا زياتر له (په نجا) كاسيتى ههيه .

٥- له باسى بانگهواز بو دينى خواى پهروهردگار زياتر له (بيست) كاسيتى ههيه .

٦- له باسى ئاداب و رهوشتدا زياتر له سهه كاسيتى ههيه كه رافه كردنى كتىبى (مدارج السالكين) ى (ابن القيم) دهكات و زياتر له (چل) كاسيتى ههيه باسى مافه كان كه پيوسته بزانرين دهكات و دهيان كاسيتى تر له و بابه ته دا .

جگه له مانه خاوهنى سهه دان كاسيتى تره له بابه ته جيا جاكاندا له باسى بههشت و دۆزهخ و رۆژى دوايى و ئازاره كوون و نوويه كاني موسلمانان و كيشه كانيان و ههولدان بو چاره سهه كردنى . وه له كوتاييدا با ئه وه مان له بير نه چيت كه شيخ محمد حهسان خاوهنى دهنگيكى زور خوشه و خهتهيه كى ته واوى ههيه و هه موو قورئانى پيروزي به و دهنگه خوشه خويندوو ته وه .

بو زياتر ئاشنا بوون له گه ل محمد حهسان و وتار و كتىبه كانيدا سهردانى ئه و سايه ته ي تايهت به خوى بگه : www.mohamedhassan.org

داوا له خواى بالادهست و كارزان دهكه م من و ئيوه و شيخ محمد حهسان و پيغه مبهري نازدار رحمه الله و هه موو پياوچاكان له بههشتى بهريندا كو بكا ته وه و بهره كات بخاته كات و ته مهنى شىخه وه و حق و راستى له سه رزمانى جيگر بكات و ئيمهش له فيتنه دوور بكا ته وه .

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

كو كردنه وه و ئاماده كردنى

عبدالمجيد عبد الحميد

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

فإن أصدق الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

قال تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
آل عمران: ١٠٢^١

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَّوْا خَلْقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ١^٢

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب: ٧٠-٧١^٣

۱- واته: نهی گهلی خاوهن باوه! دهبی ههچونی پتویسته، ئاوا له سنوورهکانی خوا پارێز بکهن... هه میسه گوێرایه ل بن، هه رگیز سه رپچی نه کهن، هه ردهم خواتان له یاد بێت، ههچ کات له بیرى نه کهن، سوپاسگوزار بن، سهپه مه بن، دهبی هه تا گیانمان له بهردایى، له خوا بترسین و بهر فرهمانى نهو بین، بۆیه ده فره موی: وه دهبی هه به موسلمانیتی بمن، واته: هه تا زیندوون توند دهست به ئیسلامه که تانه وه بگرن و دهستی لى بهر مه دهن، هه تا روژێ که مردن با به دینه وه بچنه وه لای خوا.

۲- واته: نهی خه لکینه! له وه پهروه رده گاره تان په رواتان بى و بترسن که نهو ئیوهی له تاکه که سێک ئادهم ﷺ دروست کرد، وه هه ر له و تاکه که سهش هاوسه رکهشی (حهوا) دروست کرد، وه له و دووانه يش پیاوانیکی زۆر و ئافره تانیکی زۆری به دونیادا بلأو کرده وه له گه ل جیاوازی رهنگ و زمان و لێها تووی و لێوه شاهه بیان، وه له و خوا به بترسن که به ناوی نهو یه کترى سوپند ده دهن و له یه کتر به و داوا نه کهن، بۆ نمونه نه لێن: له بهر خوا نهو کاره م بۆ بکه، نهو شته م بدهی، وه هه روا خوشتان له مافی خزما به تی پیا رێزن و پشت له یه کتر نه کهن و هاوکاری یه ک بن و له کاتى بوون و نه بوون به دم یه که وه بن، بى گومان خوا به وردی و هه میسه یی ئاگادار و چاودیره به سه رتانه وه، ده زانی ته رکی سه ر شانتان ته نجام ده دهن یان نا.

۳- نهی نهوانه ی برواتان هیناوه! هه ر له خوا بترسن، و قسه ی راست و رێک و پێک بکهن (۷۰) نه وسا خوا کاره کانتان بۆ راست دینی و هیدایه تان ده کا بۆ ته نجامدانی کاری چاک و گونا هه کانیشتان بۆ ده پۆشی و هه ر

أما بعد:

هه روه كو ئاشكرايه له م سالانه دوايدا قسه و باسيكي زور دهكريت دهرباره (دواين رووداوه كان) و داستان و جهنگ و نيشانه بچوك و گه وره كان كه له پيش روژي دوايدا روو ده دن، ئه م قسه و باسه دهرباره ئه م بابه ته سامناكه ته نها زانايان و بانگخوازاني موسلماناني نه گردووه ته وه، به لكو زوريه سي سه ركرد و پيشه وا و زانايان و روشنيران و نوسه راني جگه له موسلماناني خهريك كردووه، ئه وه ي جياكي سه رنج و تيرپامانيكي قووله، كه ئه وه ي ئه وان ده ينوسن و باسي له باره وه ده كه ن له بواي خستنه رووي بيرۆكه يه ك يان روشنيرييه كي هوشمه ندانه ي سارد نيه، به لكو زاده و هه لقولاوي بيروباوه پيكي روون و ئاشكرايه.

إبن القيم ده فهرمويت: ((هه رسي ئوممه ته كه چاوه پوانن له دوا سه رده مدا چاوه پوانكراويك ده رچيت، چونكه ئه وان له هه موو ميلله تيكد ا به لئنيان پي دراوه، موسلمانان چاوه پواني دابه زيني (المسيح) عيساي كورپي مه ريه م ^{عليه السلام} ده كه ن له ئاسمانه وه، بوشكاندني خاچ و كوشتني به راز و كوشتني دوژمنه كان له جووله كه و ئه وانه ي كه ده بيه رستن له گاوه ره كان، چاوه پواني ده رچووني (المهدي) ده كه ن كه له ئه هلي به يتي پيغه مبه رايه تيه و زه وي پر ده كات له دادپه روه ري پاش ئه وه ي پر بوو بوو له سته م و زورداري)).

ئه وه تا يه كه م سه رۆك وه زيراني ده ولته ي جووله كه به ناوي (بن جوريون) ده لئيت: ((بوون و زيندووي زايوني (سه هيونيته) له دوو سه رچاوه وه كۆمه ك ده كريت: سه رچاوه يه كي قوولي سۆزداري به رده وام، ئه مه يشه سه ريه خۆيه له هه موو كات و شوينيكد ا و ئه مه يشه زور ديري نه به قه د ديري ني خودي گه لي جووله كه و ئه م سه رچاوه يشه به لئينيكي خوداوه نده و هيوايه كه بۆ گه پانه وه، ئه م به لئينه ش ده گه پيته وه بۆ چيروكي يه كه م جووله كه كه ئاسمان به ئه وي راگه ياند:

كه سئك گوټرايه لي فه رماني خوا و په يامبه ري ئه و بكات ئه وه بي گومان سه ركه وتيني گه ريه به ده ست هيتاره. (۷۱)

۱- إغاثة اللهفان (۲/۴۶۲) طبعة المكتب الاسلامي.

۲- الخلفية التوراتية (ص ۴۲).

((له پاش خۆت هممو زه‌وی و زاری (به‌نی کنعان) دده‌م به‌تو و نه‌وه‌که‌ت و بپیته مولگیکی به‌رده‌وامی نه‌مری تو)) ئه‌م به‌لینه به‌میراتگیری گه‌لی جووله‌که‌ بو زه‌وی ده‌زانن، و ده‌بینن ئه‌مه‌ به‌شیکه‌ له‌ په‌یماننامه‌یه‌کی به‌رده‌وام له‌ گه‌ل خوداوه‌ندی خویاندا په‌یمانیان به‌ستوه به‌جی به‌جی کردن و هینانه دی ئه‌و به‌لینه . وه‌ باوه‌ر به‌ ده‌رکه‌وتنی (المسیح) به‌مه‌به‌ستی گه‌راندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وایی بووه‌ته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی بنه‌په‌تی له‌ ئاینی جووله‌که‌دا، هه‌ر تاکیک له‌ نوێژه‌کانی پوژانه‌یدا به‌ پاپانه‌وه‌ و ملکه‌چ کردنه‌وه‌ دووباره‌ی ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لێت: باوه‌ریم هه‌یه‌ باوه‌رپکی ره‌ها به‌ هاتنی (المسیح)، به‌رده‌وام هممو رۆژیک له‌ چاوه‌پوانی ئه‌ودام هه‌رچه‌نده‌ دوايش بکه‌وێت)) جا جووله‌که‌ باوه‌ری وایه‌ که‌ (المسیح)ی چاوه‌پوانکراو له‌ (به‌نی ئیسرائیل)ه‌ و ئه‌وانیش ده‌بنه‌ سه‌رباز و پشتیوانی و هممو جيهان فه‌رمانه‌وایی ده‌کات له‌ ئورشه‌لیمه‌وه‌ (القدس).

گاوه‌ره‌کان باوه‌ریان به‌ گه‌رانه‌وه‌ی (المسیح) هه‌یه‌ که‌ داده‌به‌زێته‌ سه‌ر زه‌وی به‌ مه‌به‌ستی کوشتنی جووله‌که‌ و موسلمانان و هه‌رکه‌سی شوینی ئه‌وان نه‌که‌وتوه‌ له‌ جه‌نگی جیاکه‌ره‌وه‌دا که‌ به‌ (هر مجدون)، یان (سه‌ل مجیدون) ناوی ده‌بن که‌ ئه‌ویش ده‌شتیکه‌ له‌ زه‌وی (فلسطین)، باوه‌ریان وایه‌ ئه‌م جه‌نگه‌ یه‌کلایی که‌ره‌وه‌ له‌ سه‌ر ئه‌و زه‌وییه‌ ده‌بی‌ت.

ئافه‌رده‌ نوسه‌ریکی ئه‌م‌ریکی به‌ ناوی (جریس هالسل) ده‌لێت: ((باوه‌ریان وایه‌ که‌ جه‌نگی (هر مجدون) جه‌نگی ناوکی یه‌ (نه‌وه‌ویییه‌) و هه‌یچ داڵده‌یه‌کی نییه‌ به‌ پێی پلانیکی خوداوه‌ند، زۆریه‌ی ئینجیلییه‌کان ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌ چاره‌سازی (التدبیریه‌) هه‌یه‌ ده‌ستیان گرتوه‌ به‌ ره‌فتاریکه‌وه‌ له‌ گه‌ل ئیسرائیلدا به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ ئه‌م بۆچوونه‌ ده‌یانبات بۆ دانپێدانی خویان به‌ روودانی جه‌نگی سوتینه‌ر که‌ دپنده‌ترو به‌ربلوتره‌ له‌ هه‌ر کوشتاریک که‌ به‌ بیر و هۆشی ادولف هتله‌ری تاوانکاردا هاتبی‌ت)).

به‌لکو (أوتوال لوبرتس) خاوه‌نی کتیی (دراما نهاية الزمن) و (هول لندسی) خاوه‌نی کتیی (نهاية الكرة الأرضية العظيمة) و ده‌بینن که‌ کوټایی یه‌کی ناسۆری

هه ژننه نزيكه له جيهانه‌وه به هوى ئه و جهنگه‌وه كه به جهنگى (هر مجدون) ناوى ده‌بن، تا راده‌يكه يه كيكيان به شيوه‌يكه دهرېرپړوه و ده‌لټ: ((هيچ پټويست ناكات به بېر كړنه‌وه له قهرزه دهره‌كيبه‌كاني ئه مريكا يان به رز بوونه‌وى باج يان ثابنده‌ى نه‌وه‌كاني داهاتوو، مه‌سه‌له‌كه ته‌نھا چەند سالتيكه و هه‌موو شتيك له جيهاندا له بنه‌چه‌وه ده‌گړدريټ)).

ئه‌مه‌ش نوسه‌ريكي (أصولى) ئه‌مريكي تره به‌ناوى (لارى جونز) ده‌لټ: (ئه‌و كه‌سه‌ى باوه‌پى به بېردۆزه‌ى (هر مجدون) هه‌يه ئه‌وه كه‌سيكي (أصولى) يه و كتيبي پېرۆز ده‌خوينټه‌وه هه‌روه‌كو چۆن فەرهنګيک ده‌خوينټه‌وه بۆ ئه‌وه‌ى پيشبيني ثابنده بکات... ئه‌مجار ده‌لټ: گاوه نوپه راستره‌وه‌كان باوه‌پيان وايه كه كتيبي پېرۆز پيشبيني گه‌پانه‌وه‌ى بيگوماني (المسيح) بۆ جاريكي تر ده‌كات پاش ماوه‌يك له جهنگى ناوكى (نه‌وه‌وى) جيهانى يان كاره‌ساتيكي سروشتى و هه‌ره‌س هينانيكي نابوورى و پاشاگه‌ردانييه‌كى كومه‌لايه‌تى، ئه‌وان باوه‌پيان وايه كه ئه‌م رووداوانه ده‌بيټ روويده‌ن پيش گه‌پانه‌وه‌ى دووه‌م،... ئه‌مجار ده‌لټ: له كوتايى ئه‌م قهيرانه‌دا ئه‌و گاوه تازه له دايك بووانه سه‌ر له نوي ده‌گه‌رپنه‌وه له گه‌ل (المسيح) دا وه‌كو سه‌ركرده‌يه‌كى سه‌ربازى سه‌ركه‌وتوو بۆ ئه‌نجامداني جهنگى (الهر مجدون) بۆ ويرانكردنى دوژمنانى خودا، ماوه‌يك به به‌خته‌وه‌رى له گه‌لیدا ده‌ميټنه‌وه و هه‌ر ئه‌وه‌يه كه (المسيح) بۆ ماوه‌ى هه‌زار سال فرمانره‌وايى سه‌ر زه‌وى ده‌كات)).

هه‌روه‌ها (جريس هالسل) كه ئافره‌ته نوسه‌ريكي ئه‌مريكي يه له كتيبي (النبوءة والسياسة) دا ده‌لټ: (ميژوى مؤفايه‌تى به جهنگيک يان به كاره‌ساتيكي ناوكى (نه‌وه‌وى) ته‌واو ده‌بيټ كه پيى ده‌لټين ((أر مجدون Armageddon)) وه ئه‌م جهنگه‌يش ده‌بيټه ريخوشكه‌ريک بۆ گه‌پانه‌وه‌ى (المسيح) كه فرمانره‌وايى ده‌كات (له پاش گه‌پانه‌وه‌ى) به سه‌ر هه‌موو زيندوو و مردووه‌كاندا وه‌كو يه‌ك).

به‌لکو هه‌شتا هه‌زار قه‌شه‌ى ئينجیلی پروتستانتي ئه‌م بېروباوه‌پيان هه‌يه وه ئه‌م بېروباوه‌پى خويان و په‌يامه‌كه‌يان له ريگاي سه‌دان ويستگه‌ى راديۆ و ته‌له‌فزيونه‌وه بلآو ده‌كه‌نه‌وه.

له به ناويانگترین نه وانه قه شه يه كي نه مريكي به ناوي (جي مي سواجارت) كه ده لیت: ((خوزگه م ده خواست بلیم: نیمه ناشتی ده سته بهر ده كه ين به لام باوه پرم وایه كه (هرمجدون) به پړوه يه ... نه و به پړوه يه ... وه لیشاوي نه و رووداوه له دۆلي (مجیدو) ده بیت ... نه و به پړوه يه ... نه وان ده توانن نیمزا له سر ریكه و تنامه ی ناشتی بكن كه ده يانه ویت ... به لام نه و نیمزايانه هه رگيز هيچ شتيك جي به جي ناكات ... من پلان داناريژم بۆ چوونه ناو دۆزه خيكي داهاتووه وه ... خوداوه ند خوی له ئاسمانه وه داده به زیت ... نه ی خوداوه ند من به خته ورم له و پیناوه دا ... نه و به پړوه يه دووباره ... من هه رگيز گوی نادم به وه ی كه له نه نجامی (هرمجدون) دا دروست ده بیت له دل پاوكی و كيشه و گرفت، چونكه نه وه ئارامی ده به خشيته گيانم)).

له يه كي له وته كانی سه روکی نه مريكي (رونالد ريگان) كه روژنامه ی (Jerusalem post) له به رواي ۱۹۸۳/۱۰/۲۸ بلاوی كردووه ته وه له گه ل به پړوه به ری جیبه جيكردي لوبی زايونی (صه هیونی) (الإيباك)، ريگان گوتی: ((كاتی ده پوانمه پیشبینیه كونه كانتان له (العهد القديم) دا و ده پوانمه په یونديیه پیشبینی كراوه كه ده رباره ی جهنگی (الأرماجدون) خۆم ده بینمه وه رووبه رووی پرسيارك ده بمه وه، ئاخو نیمه نه و نه وه ين كه نه و رووداوه ببينين؟ نازانم نه گهر له م دوايیه دا تیبینی كام له م پیشبینیانه م كړبى به لام باوه پرم پیكه بى گومان نه وه ده گونجی و جووته له گه ل نه م سرده مه ی تیايدا ده ژين)).

قسه و باسیکی زور هیه (نامه وی له وه زیاتر دریژه ی پی بده م) هه مووی دووپاتی ده كه نه وه كه كاره كه ته نها وشه یان نه ندیشه و بیر نییه به لكو بیروباوه پړکی دامه زراوه له ناخ و دلی نه و میلله ته دا.

حه ز ده كه م لیژده دا دووپاتی بكه مه وه كه وا نیمه يش باوه پمان هیه باوه پړکی بته و كه وشه ی (هر مجدون) له گوفتاری پیغه مبه ری راستگو وه نییه ﷺ كه سیکی ژیر ناتوانیت چ جا زانایه ك بریار بدات و، یه كلایی بكاته وه، كه نه وه نه و داستانه كه وړه یه كه وا پیغه مبه ری راستگو و باوه پړكراو ﷺ باسی كردووه، نه و كه سه ی كه

هیچ قسه یه كه له خۆ وه ناكات، له فهرمووده یه كی دروستدا (صحیح) دا كه ئیمامی (مسلم) ریوایه تی كردوو له فهرمووده ی (ابی هریره) هوه ده فهرمویت: راستگویی باوه ریپكراو ﷺ فهرموویه تی: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّومُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ بَدَائِقِ))، واته: قیامه ت هه ئناسیت تاكو پۆمه كان كۆ نه بنه وه دژی موسلمان له (أعماق) یان له (دابق)) . كه وابوو (رۆمه كان) كین؟ رۆمه كان (به نی الاصفه)ن كه درژیوونه وه یان له م سه رده مه دا ئه وروپی و ئه مریکیه كانن. (الأعماق) له كوئییه؟ الأعماق: ناوه راستی ولاتی شامه .

هه ر به قهستی گه پامه وه بۆ فه رهنگه زمانه وانیه كۆنه كان بۆ ئه وه ی له مانای ئه و دوو وشه یه بگم كه پیغه مبه ری خواﷺ باسی كردوو ئه وانیش (الأعماق و دابق)ه، له كوټاییدا و له وه رهنگه زمانه وانیه دا بۆم ده ركه وت كه (الأعماق): جیگایه كه نزیکي (دابق) له نیوان حلب (سوریا) و أنطاکیا (تورکیا) .^۱ سه لات و سه لام له سه ر ئه و كه سه ی كه له خۆ وه قسه ناكات كه ده فهرمویت: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّومُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ بَدَائِقِ))، واته: قیامه ت هه ئناسیت تاكو پۆمه كان كۆ نه بنه وه له دژی موسلمان له (الأعماق) یان له (دابق)) دووباره فه رموی: ((فَيَخْرُجُ إِلَيْهِمْ جَيْشٌ مِنَ الْمَدِينَةِ مِنْ خِيَارِ أَهْلِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ، فَإِذَا تَصَافَوْا لِلْقِتَالِ))، واته: سوپایه كه له مه دینه وه ده رده چی بۆ سه ر رۆمه كان، كه ئه و سوپایه له باشتترین و هه لبژێردراوترینی ئه هلی سه ر زه وی یه له و كاته دا، جا كه به رامبه ر رۆمه كان وه ستان به مه به ستی كوشتار...)) واته: هه ردوو له شكه كه ئاماده ی جهنگ و تیکه ل بوون و شه ر بوون، بۆ به رپاكردنی جهنگی یه كلایی كه ره وه ی جیاكه ره وه ((قَالَتِ الرُّومُ: خَلَوْا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الَّذِينَ سَبَّوْا مِنَّا نَقَاتِلُهُمْ))، واته: رۆمه كان

۱- راجع ((معجم البلدان)) (۸۰۳، ۴۵۴۰)، وقد قال النووي (رحمه الله) في ((شرح مسلم)) (۹ / ۲۴۸، ۲۴۹): ((الأعماق، بفتح الهمزة، وبالعین المهملة، و دابق، بكسر الباء الموحدة وفتحها، والكسر هو الصحيح المشهور، ولم يذكر الجمهور غيره.. وهو اسم موضع معروف و (الأعماق و دابق) موضعان بالشام بقرب حلب)).
 ۲- قال النووي (رحمه الله) في ((شرحه لمسلم)) (۹ / ۲۴۹): ((سبوا: على وجهين: فتح السين والياء، وضمهما، قال القاضي في ((المشارق)): ((الضم رواية الأكثرين. قال: وهو الصواب))، قلت: كلاهما صواب، لأنهم سبوا أولاً ثم سبوا الكفار)) انتهى المراد.

ده‌لټين: ئه‌ی سوپا ئتوره ريگامان بۆ چۆل بکه‌ن و وازمان لی به‌يئن تا بچينه سهر ئه‌و موسلمانانه‌ی که له ئيمه‌يان به ديل گرتووه (سبوا منا) بۆ ئه‌وه‌ی بجه‌نگين دريان.

ئهمه مانای چييه ؟

الحافظ (ابن کثير) - رحمه الله - ده‌لټ: ^۱ ((ئهم وشه پيغه‌مبه‌رايه‌تييه‌وه به‌لگه‌يه‌که له سهر ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی ئه‌هلی رۆمه‌کان - واته: له ئه‌وروپي و ئه‌مريکيه‌کان به زمانی ئهم سهرده‌مه - ملکه‌چی خواي گه‌وره و بالا ده‌ست ده‌بن له دوا سهرده‌مدا)) وه باوه‌ر ده‌ه‌يئن به محمد ﷺ و دینه پال ريزی موسلمانان، شان به شان موسلمانان ده‌جه‌نگن چونکه ئه‌وان بوونه به‌شيک له‌وان . که‌وابوو بيرکه‌ره‌وه - ئه‌ی موسلمان - تاکو داروخان دزه نه‌کاته دلته‌وه و سهرت بلند بکه‌ره‌وه با له گه‌ل ئه‌ستيره‌ی جه‌زادا ده‌ست له‌ملان بکات چونکه تۆره‌ی داهاتوو بۆ دینی محمده ﷺ به پشتیواني خواي بالا ده‌ست. ^۲

۱- في ((النهاية في الفتن)) (۱ / ۵۶)

۲- حزم ده‌کرد به دريژی روونم بگردايه‌ته‌وه که سهرکه‌وتن و سهرخستن بۆ دینی خوا چۆن ده‌بيت؟ سوپاس بۆ خوا که يارمه‌تی داین بۆ باسکردنی ((دواين رووداوه‌كان)) بۆ ئه‌وه‌ی بۆ به‌ريژتان ئه‌و شتانه باس بکه‌ين که‌وا زۆربه‌ی برا و خوشکامان بیری لی ده‌که‌نه‌وه له گه‌ل ئهم واقيعه تاله‌دا که پره له خوین رشتن و جه‌سته‌ی پارچه‌کراوی موسلمانان له سهر رووی زه‌ويدا، به‌لکو ئهم هيرشه‌ی ده‌زگاکانی راگه‌ياندن له لایه‌ن زله‌يزه‌کانی جگه له موسلمانانه‌وه که‌وا ئیستا دهم دريژی ده‌که‌نه سهر ئیسلام و پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ!! بۆيه زۆربه‌ی ئه‌و برا و خوشکانه‌مان پرسيار ده‌که‌ن و ده‌لټين: چۆن خواي گه‌وره ده‌سه‌لات ده‌داته ئهم دینه و سهری ده‌خات و که‌ی سهری ده‌خات؟ وه ده‌زانم هه‌مووان دليان ده‌سوتی و ده‌يانه‌وی موژده‌کانی سهرکه‌وتن به چاوی خۆيان ببينن، وه ده‌يانه‌وی به گوتی خۆيان هه‌واله‌کانی سهرکه‌وتن و عيززه‌ت ببيسن، به‌لام خواي گه‌وره هه‌رگيز په‌له ناکات له به‌ر په‌له‌ی که‌سيک، وه هه‌چ که‌سيک نيه‌ی له خواي گه‌وره به غه‌ره‌ت تر بيت بۆ دینه‌که‌ی، وه هه‌چ که‌سيک له‌و به غه‌ره‌ت تر نيه‌ی بۆ سهرخستن حه‌ق، وه هه‌چ که‌سيک له‌و به به‌زه‌ی تر نيه‌ی به‌و موسلمانانه‌ی که رۆژانه ده‌کوژين و خوینيان ده‌ريژت و جه‌سته‌يان پارچه پارچه ده‌کريت. ((الله ارحم بعباده من رحمة الأم بولدها)) برا و خوشکام ئه‌که‌ر حیکمه‌ت و دانایی لای ئيمه‌ ديار نه‌بيت ئه‌وا هه‌رگيز له خواي گه‌وره بزر نابيت، ئه‌گينا چۆن حیکمه‌ت ده‌ده‌يه پال خۆت له کاتی به‌خشيندا يان له کاتی ده‌ست گرته‌وه‌ت، به‌لکو له هه‌ر کارێک که ده‌یکه‌يت و که‌چی نه‌ی حیکمه‌ت ده‌که‌يت له‌و که‌سه‌ی که حیکمه‌تی به‌خشيوته هه‌موو حه‌کيمه‌کانی سهر زه‌وی؟ خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ البقرة: ۲۶۹.

((قَالَتِ الرَّؤُمُ:)) واته: پومه‌كان به موسلمانان يان گوت: ((خَلُّوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الَّذِينَ سَبَّوْا مِنَّا نَقَاتِلَهُمْ)) واته: نه‌وانه‌مان بۆ ده‌ركه‌ن كه له رۆمن له سه‌رتادا . پاشان خواي گه‌وره سنجياني فراوان كردووه‌ته‌وه بۆ وه‌رگرتني ئيسلام و نه‌مجار په‌يوه‌ندييان كردووه به ريزي موسلمانانه‌وه به فه‌زلي خواي په‌روه‌ردگار ((فَيَقُولُ الْمُسْلِمُونَ: لَا وَاللَّهِ! لَا تُخْلِي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا فَيَقَاتِلُونَهُمْ))، واته: موسلمانانه‌كانيش ده‌لّين: نه‌خير سويند به خوا ريگاتان بۆ چۆل ناكه‌ين بۆ سه‌ر برا موسلمانانه‌كانمان، نه‌مجار جه‌نگ ده‌ست پي ده‌كات)) كوشتار ده‌ست پي‌ده‌كات، سه‌رنجي نه‌م باسكردنه ورد و جوانه‌ بده، پيغه‌مبيري خوا ﷺ ده‌لّيت: ((فَيَنْهَزِمُ كُلُّهُ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا))، واته: سييه‌كي سوپاي موسلمانان پاشه كشه ده‌كات و را ده‌كات، كه هه‌رگيز خواي گه‌وره له‌وان ته‌ويه وه‌رناگريټ))، واته: خواي گه‌وره ته‌ويه ناخاته دلّيانه‌وه! ولا حول ولا قوة إلا بالله، يه‌كه‌م سييه‌كي له‌شكري موسلمانان پاشه كشه ده‌كات و راده‌كات! بۆ؟ له كاتيكدان نه‌وانه له ريزي له‌شكردان و (شمشير) يان چه‌كه‌كانيان هه‌لگرتووه - نه‌مه پتيويستي به باسكردنيكي دور و دريژه پشت به خوا رووني ده‌كه‌مه‌وه -.

له پيوايه‌تيكي تردا كه له (صحيح مسلم) هاتووه^۱ (له پاشان باسي ده‌كه‌م إنشاء الله) سييه‌كي نه‌م له‌شكره به‌رانبه‌ر نه‌م فيتنه‌يه هه‌لگه‌پانه‌وه و پاشگه‌ز بوونه‌وه و وازيان له دينه‌كه‌يان هيتاوه به گشتي.

داوا له خوا ده‌كه‌ين ئيمه و ئيوه دامه‌زراو بكات له‌سه‌ر حه‌ق و راستي و ئيسلام تاكو ده‌كه‌ينه خواي په‌روه‌ردگارمان هه‌ر خوي پشت و په‌نامانه.

بۆيه ئاگادارت ده‌كه‌مه‌وه -براكه‌م- خۆزگه به روويه‌روبوونه‌وه‌ي دوزمن مه‌خوازه يان سنگي خۆت بكه‌يته‌وه بۆ فيتنه و بلّيت: من له‌وه گه‌وره‌ترم توشي به‌لايه‌ك بجم به فيتنه‌يه‌ك كاريگه‌ري له‌سه‌ر دلم هه‌بيټ، يان له‌سه‌ر دينه‌كه‌م! نه‌خير! .! په‌حمه‌تي خوا له (مطرف ي كوپي عبدالله) بيټ كه فه‌رموويه‌تي^۲: ((لَا نُ

۱ - (برقم: ۲۸۹۹)

۲ - أخرجه أحمد في ((الزهد)) (۲۹۴)، ووكيع (۲۰۱)، وهناد (۲۵۴)، - في الزهد بسنن صحيح.

أَعَاَفَى فَأَشْكُرُ خَيْرٍ مِنْ أَنْ أُبْتَلَى فَأَصْبِرُ)) واته: خواى گه‌وره له‌شساغيم پى بيه‌خشى و سوپاسگوزارى بم پيم باشته له‌وهى توشى به‌لايه‌ك بيم و نارام بگرم)) چونكه تو نازانيت له كاتى به‌لا و رووبه‌رووبونه‌وهى دوزمندا نايا نارام ده‌گرى يان پاشگه‌ز ده‌بيته‌وه؟.

بويه پيغه‌مبه‌رى راستگو ﷺ ده‌ليټ: ((لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ))، واته: خوژگه به رووبه‌رووبونه‌وهى دوزمن مه‌خوانن))، به‌لام نه‌گه‌ر خواى گه‌وره قه‌ده‌رى وابوو به يه‌ك بگن له گه‌ل دوزمندا نه‌وا دامه‌زراو بن. خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَيْسَتْ فِيكَ فَاثْبُتُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الأنفال: ۴۵)، ((واته: نهى نه‌وانه‌ى باوه‌پتان هيټاوه! كاتى له گه‌ل ده‌سته‌يه‌ك له دوزمندان به يه‌ك ده‌گن له جه‌نگدا به‌رامبه‌ريان مه‌حكم و دامه‌زراو بن و هه‌رگيز هه‌ل نه‌ين وه يادى خوا زور بگن، به‌لكو سه‌رفه‌راز بن و سه‌رکه‌ون)).

له‌و دوا جه‌نگه يه‌كلابى كه‌ره‌وه‌دا سيټيه‌كى له‌شكرى ئيسلامى ده‌شكين و شكست ده‌هيټن. به‌لام دوهم سيټيه‌ك نه‌وا پيغه‌مبه‌رى راستگو ﷺ ده‌فه‌رمويټ: ((وَيُقْتَلُ ثُلُثُهُمْ، أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ))، واته: سيټيه‌كيان ده‌كوژرين كه باشتريڼ شه‌هيدن له لاي خوا)).

نهى خودايه!! وريابه براكه‌م... شه‌هيدبوونيش پوخته و پالفته‌ى هه‌يه... نه‌وهى به شه‌هيدى ده‌مريت نه‌وه هه‌لبژارده و ده‌ستنيشانكراوه، چونكه مه‌رج نبيه نه‌وهى له گوره‌پانى جه‌نگدا بكه‌ويت نه‌وا ده‌بيته شه‌هيد، ره‌نگه كه سيټك له گوره‌پاندا بكوژريت كه چى نه‌و كه سيټكى نه‌هلى ناگر بيت!! چى ده‌ليټيت؟!

من بيت ده‌ليټ: په‌نگه كه سيټك له گوره‌پاندا بكوژريت كه چى لاي خدا به نه‌هلى ناگر بژميږدرت چونكه هه‌موو كرده‌وه‌كان په‌يوه‌ستن به نيهت و نياز و مه‌به‌سته‌وه

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب لا تتمنوا لقاء العدو (۲۰۲۴، ۲۰۲۶)، ومسلم، كتاب الجهاد، باب كراهية تمنى لقاء العدو (۱۷۴۱، ۱۷۴۲).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ البینة: ۵،
 ((واته: له هه‌مان کاتا له (تورات و ئینجیل) دا فرمانیان پی نه‌درابوو به‌وه نه‌بی که
 به ته‌واوی هه‌موو خوا بپه‌رستن و سه‌ر بۆ نه‌و دانه‌وینن و ئاینی خالیس هه‌ر بۆ نه‌و
 دابنن)).

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمویه‌تی: ^۱ ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا
 نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهَاجَرَتْهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ
 لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهَاجَرَتْهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ))، واته: کرده‌وه و
 په‌رستشه‌كان ته‌نھا به نیه‌ته‌وه ده‌بن وه هه‌موو که سیکیش ته‌نھا نه‌وه‌ی بۆ هه‌یه
 که نیه‌تی لی هیناوه، هه‌ر که سی مه‌به‌ستی له کوچکردنه‌کی بۆ خوا و
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بوو نه‌وا کوچکردنه‌کی بۆ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی ﷺ وه هه‌ر
 که سی مه‌به‌ستی له کوچکردنه‌کی بۆ شتیکی دونیایی بوو به ده‌ستی به‌یئنی یان
 ئافره‌تیک که ماره‌ی بکات نه‌وا کوچکردنه‌کی بۆ نه‌وه‌یه که کوچی بۆی کردوه)).

به‌لی... نه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت له‌م دونیایه‌دا ده‌ستی ده‌که‌ویت... ده‌یه‌وئ ببیته
 پالەوان.. ده‌یه‌وئ ببیته که سیکی دلیر و ئازا... ده‌یه‌وئ ببیته که سیکی جوامیر...
 ده‌یه‌وئ ده‌زگا‌کانی راگه‌یاندن ئاماژه‌ی بۆ بکه‌ن... ده‌یه‌وئ لی‌ره و له‌وئ وینه‌ی
 بگرن!! نه‌مه نه‌وه‌یه که نه‌و ده‌یه‌وئ... هه‌مووی له ده‌نیادا به ده‌ستی هینا به‌لام
 له روژی دوایدا هه‌چ پشکیکی له لایه‌ن خوداوه‌ندی بالا ده‌سته‌وه نییه هه‌روه‌کو
 چۆن له هه‌ردوو کتییی (الصحيح)^۲ دا هاتوو له فه‌رموده‌یه‌کی (سه‌لی کورپی
 سعد الساعدي) که ده‌فهرمویت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ التَّقَى هُوَ وَالْمُشْرِكُونَ فَاقْتَتَلُوا
 فَلَمَّا مَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى عَسْكَرِهِ وَمَالَ الْآخَرُونَ إِلَى عَسْكَرِهِمْ، وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ
 اللَّهِ ﷺ رَجُلٌ لَا يَدْعُ لَهُمْ شَاذَةً وَلَا فَاذَةً إِلَّا اتَّبَعَهَا يَضْرِبُهَا بِسَيْفِهِ فَقَالَ: مَا أَجْزَأُ مِنَّا
 الْيَوْمَ أَحَدٌ كَمَا أَجْزَأَ فُلَانٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((أَمَا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ)). فَقَالَ رَجُلٌ

۱- أخرجه البخاري، كتاب الأيمان والنذور، باب النية في الإيمان (٦٦٨٩)، ومسلم، كتاب الإمامة (١٩٠٧) عن

عمر.

۲- أخرجه البخاري كتاب الجهاد والسير، باب لا يقول: فلان شهيد (٢٨٩٨) ومسلم، كتاب الإيمان، باب غلظ

تحريم قتل الإنسان نفسه (١١٢) عن سهل.

مَنْ الْقَوْمِ: أَنَا صَاحِبُهُ، قَالَ: فَخَرَجَ مَعَهُ كُلَّمَا وَقَفَ وَقَفَ مَعَهُ، وَإِذَا أَسْرَعَ أَسْرَعَ مَعَهُ، قَالَ: فَجَرِحَ الرَّجُلُ جُرْحًا شَدِيدًا، فَأَسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ، وَدُبَابَهُ بَيْنَ تَدْيِيهِ ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَى سَيْفِهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَخَرَجَ الرَّجُلُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: (وَمَا ذَاكَ؟) . قَالَ: الرَّجُلُ الَّذِي ذَكَرْتَ أَنْفًا أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَأَعْظَمَ النَّاسُ ذَلِكَ . فَقُلْتُ: أَنَا لَكُمْ بِهِ، فَخَرَجْتُ فِي طَلَبِهِ ثُمَّ جَرِحَ جُرْحًا شَدِيدًا، فَأَسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ فِي الْأَرْضِ، وَدُبَابَهُ بَيْنَ تَدْيِيهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَيْهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ ذَلِكَ: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ))، واته: پیغمبره ری خواص ﷺ روویه رووی بی باوه پان بووه وه و دهستیان به کوشتار کرد، پاشان پیغمبره ری خواص ﷺ لایدا و رویششت بو بنکه سهریازییه که ی خوی و نه وانیش لایاندا و رویششتن بو بنکه سهریازییه که ی خویان، کابرایه که هه بوو له هاوه لانی پیغمبره ری خواص ﷺ هیچ که سیکی دهگمن و بی وینه ی جینه ده هیشت نیلا شوینی ده که وت و به شمشیر لیتی ده دا... فه رموی: هیچ که سیکی له نیمه نه مړ و ده کو پاداشتی (فلان) ی ده سنه که وتووه، پیغمبره ری خواص ﷺ فه رموی: ((نه و له نه هلی ئاگره)) کابرایه که له خه لکه که له دلی خویدا فه رموی: من هاوه لی نه وم . ده لی: ده رچووم له گه لیدا هر کاتیک نه و رابوه ستایه نه و منیش راده وه ستا وه نه گهر په له ی بکردایه نه و منیش په له م ده کرد... فه رموی: کابرا به برینیکی سخت بریندار بوو... بویه په له ی کرد بو نه وه ی زو بمریت... جا سهری شمشیره که ی له زهوی نا و نووکه که ی خسته سهر سنگی خوی نه مجار خوی دا به سهر شمشیره که دا و خوی کوشت، پاشان کابرا رویششت بو لای پیغمبره ری خواص ﷺ و فه رموی: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ... فه رموی: چی بووه؟ فه رموی: نه و کابرایه ی له پیشتدا باست کرد که وا له نه هلی ئاگره... و خه لکی نه و قسه یان به گهره زانی، من گوتم: ده بی شوینی بکه وم و به شوینیدا ده رچووم نه مجار به سختی بریندار بوو، په له ی کرد بو مردن و سهری شمشیره که ی له زهوی نا و نووکه که ی خسته سهر سنگی و نه مجار خوی دا به سهریدا و خوی کوشت، پیغمبره ری خواص ﷺ له و کاته دا فه رموی: ((که سی واهیه کرده وه ی نه هلی

به‌هه‌شت نه‌نجام دده‌ات به بۆچووني خه‌لکي که‌چی نه‌و له نه‌هلي ناگره وه که‌سی
وا هه‌یه کرده‌وه‌ی نه‌هلي ناگر نه‌نجام دده‌ات به بۆچووني خه‌لکي که‌چی نه‌و له
نه‌هلي به‌هه‌شته)).

نه‌وه‌تا نه‌م پياوه شمشیری هه‌لگرتووه و له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ و له
ریزی یه‌کتاپه‌رستان ده‌جه‌نگی و له گه‌ل نه‌وه‌یشدا پیغه‌مبه‌ری راستگو ﷺ نه‌و
که‌سه‌ی که له خو وه هیچ قسه‌یه‌ک ناکات حوکمی دده‌ا به سه‌ردا به حوکمیکی
ترسناک نه‌ی خودایه کوټامان به چاکه بگێری ...

بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ ده‌لێت: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ))^۱ واته: هه‌موو کردار و
ره‌فتاره‌کان به پێی دواینیانه)) په‌نگه که‌سیک له گۆره‌پاندا بکوژریت و له نه‌هلي
ناگر بیت هه‌روه‌کو باسماں کرد. له گه‌لمدا بگه‌پۆه بۆ ریوایه‌تی فه‌رمووده‌که:
((فَيَنْهَرِمُ ثُلُثٌ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا، وَيُقْتَلُ ثُلُثُهُمْ أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ))، واته:
سییه‌کی سوپای موسلمانان پاشه‌کشه ده‌کات و را ده‌کات هه‌رگیز خوای گه‌وره
له‌وان ته‌ویه وه‌رناگریت، سییه‌کیان ده‌کوژرین باشت‌ترین شه‌یدان له لای خوا)) نه‌ی
ئاخو سییه‌م سییه‌کیان چیاں به سه‌ر دیت؟ وه‌لامه‌که له فه‌رمووده‌که‌ی
پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ: ((وَيَفْتَنُ ثُلُثُهُ)) واته: (نه‌و سییه‌که‌که سه‌رده‌که‌ون و
رزگار ده‌که‌ن). واته: نه‌و سییه‌که‌ی که ماوه‌ته‌وه . هه‌روه‌کو باسماں کرد سییه‌کی
له‌شکری ئیسلامی هه‌لگه‌رانه‌وه و سییه‌کی دووه‌میان کوژران و نه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه
سییه‌م و دواين سییه‌کن نه‌مجار پیغه‌مبه‌ری خوافه‌رمویه‌تی ﷺ: ((لَا يُفْتَنُونَ أَبَدًا))،
واته: ((هه‌رگیز توشی فیتنه‌نابن)). هیچ فیتنه‌یه‌ک نییه که کار له‌م کوژه‌له
هه‌لبژێردراوه به‌ریزه بکات... نه‌مه نه‌و کوژه‌له‌یه که زۆر پاک‌کراونه‌ته‌وه و دراونه له
بیژنگ، نه‌وانه پوخته‌ی پوخته‌کانن.

پیوایه‌تی دووه‌م، که به‌لێنم پێدان له ((صحيح مسلم))^۲ هاتووه له (یسری
کوپی جابر) وه ده‌لێت: ((هَاجَتْ رَيْحٌ حَمْرَاءُ بِالْكُوفَةِ)) واته: ((بایه‌کی سوور له

۱- أخرجه البخاري: كتاب القدر، باب العمل بالخواتيم (٦٦٠٦).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الفتن وأشراف الساعة، باب إقبال الروم في كثرة القتل عند خروج الدجال (٢٨٩٩).

كوفه هه‌لچوو(هه‌لېكرد))) ټايا به بېرته د ديت كاتې بايه كي به زه بر ئاسمان و ده‌ور و بهرته پر بكت له توژيكي سوور؟! نه‌وه ترسيكه و دله‌كان له بن ده‌رده‌هيني... ته‌نها كاتې كه (با) به كه هه‌لده‌چيت... ته‌ماشاي نه‌و خوله زه‌رده ده‌كه‌ين كه ده‌بينين و خه‌ريكه به هوپه‌وه هيچ شتيك نه‌بينين و دله‌كان خه‌ريكن له بن ده‌رده‌چن؟ له كاتيكا (با) سه‌ريازيكه له سه‌ريازه‌كاني خوي گه‌وره‌ي بالاده‌ست، نه‌وش بزانه خوي گه‌وره چه‌نده‌ها ميلله‌تي به (با) له ناو بر دووه، خوي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرَصٍ عَاتِيَةٍ ۖ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَمْعَ لِيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۖ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝﴾ الحاقة: ۸، واته: هه‌رچي (گه‌لي) عادي ش بوو - كه خوا به يامبه‌ريكي بو نارد بوون - به (با) و گه‌رده‌لووليكي ساردي سه‌ختي هه‌ره‌به‌هيز له نيو چوون (۶) هه‌و ش و هه‌شت روژ له سه‌ريكه: خوا زالي كرد به سه‌رياندا، جا نه‌گه‌ر له وي بوايه‌يت نه‌و گه‌له‌ت ده‌دي له و شه‌وان و روژانه‌دا به مردويي كه وتوون وه‌كو كوټه‌ره‌ي پواي داره‌خورما (۷) جا ټايا ده‌بيني كه سيان ما بيته‌وه ...؟ ((۸))) كه و ابو (با) ټايه‌تيكه له ټايه‌ته‌كاني خوي گه‌وره بوپه‌ نه‌گه‌ر كاتې پيغه‌مبه‌ري خوا ۱۱ (با) به كي ببيناپه نه‌وا نوډ لتي ده‌ترسا، له هه‌ردوو كتبي (الصحيح) دا هاتوه له دايكي نيماندارانه‌وه (عائيشه) فه‌رمويه‌تي: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا رَأَى غَيْمًا أَوْ رِيحًا عُرِفَ فِي وَجْهِهِ . قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الْغَيْمَ فَرِحُوا رَجَاءً أَنْ يَكُونَ فِيهِ الْمَطَرُ وَأَرَاكَ إِذَا رَأَيْتَهُ عُرِفَ فِي وَجْهِكَ الْكَرَاهِيَةُ؟ فَقَالَ: ((يَا عَائِشَةُ مَا يُؤْمِنِي أَنْ يَكُونَ فِيهِ عَذَابٌ؟ عَذَّبَ قَوْمٌ بِالرِّيحِ، وَقَدْ رَأَى قَوْمٌ الْعَذَابَ، فَقَالُوا: هَذَا عَارِضٌ مُمِطْرٌ ۖ)) الأحقاف: ۲۴، واته: پيغه‌مبه‌ري خوا ۱۲ نه‌گه‌ر هه‌ريك ياخود (با) به كي ببيناپه نه‌وا به سيما و رويدا ده‌زانرا، عائيشه فه‌رموي: نه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا ۱۳

۱- أخرجه البخاري، كتاب التفسير باب قوله: (({قَلَمًا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمِطْرٌ نَأْتِيَنَا مِنْ مَوَاسِنِ غُلُوبِ الْغَيْمِ لَا يَنْفَعُنَا مِنَ الْغَمِّ وَلَئِنْ لَمْ يَأْتِ بِغَمٍّ لَبَلَّ أَفْئِدَتُنَا وَحُلُمُنَا مَا ظَنَنَّا أَن لَنَا بَلَدٌ بَعْدَ دَنْقِ الْأَنْجَارِ وَكَأَنَّمَا كُنَّا بَعْدَ الْغَمِّ أَغْلَامًا مُنَادِينَ)) الأحقاف: ۲۴)). (۳۲۰۶) و (۴۸۲۹)، ومسلم، كتاب صلاة الاستسقاء، باب التعوذ عند رؤية الريح والغيم بالمطر (۸۹۹ / ۱۶).

نه گهر خه لکي هوریک ببینن نهوا خو شحال دهن به ثاوات و نکای نه وهی بارانی
 تیادا بیت که چی من ده تبینم نه گهر تو هوریک ببینی نهوا به سیما و رووتدا بی
 زاریه که درده که ویت؟ پیغه مبهری خوا^ﷺ فهرمووی: نهی عايشه کي دلنایم
 ده کاته وه که نهو هوره سزای تیادا نییه؟ میلله تیک به (با) سزا دران که چی پیش
 وهخت سزاکه یان بینیبوو و گوتوبویان: ((هَذَا عَارِضٌ مُّطْرُنَا)) واته: وتیان: نه مه
 هوریکه بارانمان بو ده باریني)).

تا نهو رادهیه باوک و دایک و گیانم به فیدای بیت^ﷺ ده زانن نه وه کییه؟ نهو نهو
 که سهیه که خوی گه وره له هه موو گونا هه کانی رابوردوو و ناینده یشی خو ش
 بووه!

(یسری کوری جابر) ده لیت: ((هَاجَتُ رِيحَ حَمْرَاءُ بِالْكُوفَةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ لَيْسَ لَهُ
 هِجْرِي))، واته: بایه کی سوور له کوفه وه هه لچوو (هه لیکرد) کابرایه کی ده نگ به رز
 هات))، واته: کابرایه کی ده نگ به رز بوو، له بهر کاردانه وهی رووداویک له قسه کانی
 تینه ده گیشتی، له بهر دلله پاوکی و ترسه وه... کابرایه که نه م دیمه نهی بینیه وه،
 هاتووه ده گه پیت به دوی هاوه لیکدا له پیشه وای هاوه لان و بویه (عبدالله ی کوری
 مه سعود) ی ببینی، نهو هوشمه نده زانایه ی ببینی، هات بو نه وهی پرسپاری لی
 بکات: ((يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ! جَاءَتِ السَّاعَةُ، قَالَ: فَقَعَدَ وَكَانَ مُتَكِنًا))، واته: نهی
 (عبدالله ی کوری مه سعود) قیامت هات، فهرمووی: بویه (عبدالله) راست بووه وه و
 دانیشته له کاتیکدا پاکشابوو)). بویه ده بی له کاتی فیتنه دا بگه پیننه وه بو لای
 زانایان، چونکه نهوان رینیشاندن به ره و حق و راستی، چونکه نهوانه ده لین:
 (خوی گه وره فهرمووی و پیغه مبهری خوا^ﷺ فهرمووی...))، بویه (ابن مسعود)
 ناگاداری کرده وه که هیشتا کاتی هاتنی قیامت ماوه، (ابن مسعود) فهرمووی:
 ((إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى لَا يُقَسَمَ مِيرَاثٌ، وَلَا يُفْرَحَ بِغَنِيمَةٍ، ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ هَكَذَا _ وَنَحَاهَا
 نَحْوَ الشَّامِ _ فَقَالَ: عَدُوٌّ يَجْمَعُونَ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَيَجْمَعُ لَهُمْ أَهْلُ الْإِسْلَامِ))، واته:
 قیامت روو نادات تا کو نهو کات و سه رده مهی میراتی تیادا دابهش ناکریت و به
 ده سته کوت (غهنیمه) دلخو ش نابن نه مجار به ده سته کانی ئیشاره تی بو شام

کردووه فهرمووی: دوزمنیک کۆده بڼه وه له دژی نه هلی ئیسلام وه نه هلی ئیسلامیش کۆ ده بڼه وه بۆیان)).

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾ البقرة: ۲۱۷، ((واته: بئى گومانين هه ميشه نه و بئى باوه پانه جهنگنان له گه له ده كهن و هه رگيز كوټايي ناهينن و دهست هه لئاگرن " تا نه گه ر بۆيان بگونجى" له ناينتان وهرده گيڤن)) خوای گه وړه نه يفه رموو (تاكو له زه وييه كه تان ده رتان بكهن)) وه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ البقرة: ۱۲۰، ((واته: هه رگيز نه م جووله كه و فه لانه له توخوشيان نايه (نهى موحه ممه دﷺ هه تا په پره وى له نايين و بهرنامه يان ده كه يت، واته: هه تا نه چيته سه ر دينى نه وان هه رگيز به ته ماي ره زامه ندى نه وان مه به و، باوه پيش ناهينن، له پيلان و ئازاوه گيڤى و فه ساد و خراپه كارى كوتا ناكهن)). وه هه روه ها خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ آل عمران: ۱۱۸، ((واته: نهى نه وانى باوه پتان هيناوه! به ده ر له خوټان، كه سيك مه گرته دوست و مه يكه نه جيى راز و نيازى خوټان و، نه ينييه كانى خوټان يان لا بدر كيڤن، پيغه مبه رﷺ ده فهرمویت: ((خوا هه ر پيغه مبه ريكي ناردبئى، يان هه ر خه ليفيه كى دانابئى، دوو هاوپازى بؤ داناه: هاوپازيكيان فه رمانى چاكه ي پئى ده كا و هانى ده دا له سه ريى، نه ويكه شيان كارى خراپه ي خستووه ته به رده مى و هانيداوه له سه ريى، ئيتر مه گه ر خوا مړوڤه بپاريږئ)) (فتح البارى)، له كار تيكر دنتان و زيان پيگه ياندنتان دريغى ناكهن و كوول نادهن، پييان خو شه و ئاواتيانه ئيوه هه ر له ده رد و ئازاردا بن جگه له وهش كه به ئاشكرا دژايه تيتان ده كهن، هيشتا نه ورق و قينهش له دلپاندا ده يشارنه وه فره تر و گه وړه تره له وهى، كه به زارياندا دئى، دلپان پره له پيلان و فپوفيل به رامبه رتان، ئيمه نيشانه و به لگه ي زورمان بؤ روشن كرده وه هه تا به و نايه تانه دوست و دوزمن ليك بكه نه وه، نه گه ر ئيوه تئى بفكريږن و ده ركي راستييه كان بكهن، نه زانن كئى بگرته

دوست و هاوپاز، به‌لې زور گرنگه موسلمانان دوست و نه‌ياري خوځيان بناسن، زوريش پټويسته كار و باري خوځيان نه‌خه‌نه بهر دهس دوژمناني ديني خوا، زوريش مه‌به‌سته نه‌كړينه هاوپاز و كار و باري نه‌يټي و ناشكراي موسلمانان بزانن)).

نهمه نه‌و قورثانه‌يه، كه له بهر ده‌ستماندايه نه‌ي يه‌كتابه‌رستان ... (ابن مسعود) فهرمووي: ((عَدُوٌّ يَجْمَعُونَ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ وَيَجْمَعُ لَهُمْ أَهْلُ الْإِسْلَامِ، قُلْتُ: الرُّومُ تَعْنِي؟ قَالَ: نَعَمْ))، واته: دوژمنيك كډه‌بنه‌وه له دري نه‌هلي ئيسلام، نه‌هلي ئيسلاميش كډه‌بنه‌وه بځيان، گوتم: مه‌به‌ستت پږمه‌كانه؟ فهرمووي: به‌لې)) نه‌مجار ته ماشاي نه‌م داستانه بكه و بزانه چوڼ ده‌بيټ؟ فهرمووي: ((وَتَكُونُ عِنْدَ ذَاكُمُ الْقِتَالِ رِدَّةٌ شَدِيدَةً)) واته: لهو جه‌نگه‌دا هه‌لگه‌پانه‌وه يه‌كي توند روو ده‌دات)).

نهمه ش يه‌كه مين سيټه‌كه هه‌روه‌كو له ريوايه‌ته‌كه‌دا هاتبوو وه له پيشدا باسماڼ كړد... هه‌لگه‌پانه‌وه و له دين ده‌رچوون فهرمووي: ((فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً))، واته: موسلمانان كومه‌ليك پاله‌واني پاستگوي دل‌سوز پيش ده‌خن بږ نه‌وه‌ي بېنه پيشه‌نگيان له‌م جه‌نگه‌دا، بږ نه‌وه‌ي بېنه پيشه‌نگي نه‌م له‌شكره ئيسلامييه، نه‌وانه‌يش مه‌رج له‌سهر خوځيان داده‌نيټن و په‌يمان به‌خواي خوځيان ده‌دهن كه نابيټ بگه‌رپنه‌وه ناو ريزي له‌شكري موسلمانان تاوه‌كو يه‌كيك له‌و دوو ثامانجه ده‌سته‌به‌ر نه‌كه‌ن: يان سه‌ركه‌وتن، يان شه‌هيد بوون ((فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَخْجَزَ بَيْنَهُم اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ كُلُّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشُّرْطَةُ))، واته: موسلمانان و جگه له موسلمانان ده‌گه‌رپنه‌وه، له‌م روژه‌دا سه‌ركه‌وتن نه‌ بږ موسلمانان و نه‌ بږ دوژمناني موسلمانان ده‌سته‌به‌ر نابيټ: ((وَتَفْنَى الشُّرْطَةُ))، واته: نه‌وانه‌ي كه په‌يمانيان به‌په‌روه‌ردگاري زه‌وي و ئاسمانه‌كان دابو له‌سهر سه‌ركه‌وتن يان شه‌هيد بوون هه‌موو له‌ناو ده‌جن)) فهرمووي: ((فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الثَّانِي)) ته ماشاي روژاني جه‌نگه‌كه بكه چوڼ پيغه‌مبه‌ري خواكې روژه‌كاني به‌ جواني دباري كړدوه فهرمووي: ((فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الثَّانِي: فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَخْجَزَ بَيْنَهُم اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ كُلُّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشُّرْطَةُ فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الثَّالِثُ: فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَخْجَزَ

بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَ هَؤُلَاءِ كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ))، واته: نه گهر روژی دووهم هات: موسلمانان کومه لیکي تر پالنه وانی پاستگوي دلسوز پيش ده خه، نه وانه پيش مه رج له سهر خويان داده نين و په يمان به خواي خويان دده ن، که نابيت بگه پينه وه ناو ريزي له شکري موسلمانان تاوه کو په کيک له دوو نامانجه ده سته بهر نه که ن: يان سهرکه وتن، يان شه هيد بوون، ديسان جه ننگيکي سهخت پووده دات تاوه کو تاريخي شه و ليکيان جيا ده کاته وه، شه پ ده وه ستي به بي سهرکه وتني هيچ لايه ک، نه و کومه له فيدا کارانه هه موويان له ناو ده چن، نه گهر روژی سييه م هات کومه له فيدا کاريکي تر هه لده بزيين، که تا مردن نه گه پينه وه به سهرکه وتووي نه بيت نه و انيش ده جه ننگ تاوه کو ديسان شه و کوتايي به جه ننگ ده هينيت و هه ردوولا ده گه پينه وه بنکه کانين به بي سهرکه وتن بۆ هيچ لايه ک وه دواي جه ننگيکي تر نه م کومه له فيدا کاره ش له ناو ده چن))، سي روژ نه و جه ننگه به رده وام ده بيت هيچ کومه لیک له دوو کومه له سهرناکه وييت و، هه موو نه و ژماره پالنه وانه ي، که موسلمانان پيشيان ده خه تا بينه پيشه ننگي نه م له شکره نيسلامي به له ناو ده چن.

ده ليت: ((فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الرَّابِعُ: نَهَدَا إِلَيْهِمْ بَقِيَّةَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَيَجْعَلُ اللَّهُ الدَّبْرَةَ عَلَيْهِمْ - وَفِي لَفْظٍ: ((فَيَجْعَلُ اللَّهُ الدَّائِرَةَ عَلَيْهِمْ)) - أي: على أعداء المسلمين - فَيَقْتُلُونَ مَقْتَلَةً لَمْ يَرِ مِثْلُهَا)) نه مجار هه رموي: ((حَتَّى إِنَّ الطَّائِرَ لَيَمُرُّ بِجَنَابَتِهِمْ، فَمَا يَخْلِفُهُمْ حَتَّى يَخِرَّ مَيِّتًا)) واته: نه گهر روژی چواره مي جه ننگ هات باقي موسلمانان بۆ رومه کان راست ده بنه وه و به گزياندا ده چنه وه و به ربه ره کانين ده که ن وه خواي گوره مردن و بنه بر کران له سهر رومه کان داده نييت کوشتاريکي و ايان لي ده کري که ويته ي نه بينراوه، يان نابيزييت به شيوه يه کي واکه بالنده به سهر لاشه کانيناندا بپوات ناتوانييت ليسان تيپه رکات و ده مريت)) له بهر روژي کوژراوه کان له گوره پاني

۱- أي: نهض و تقدم.

۲- عند ابن أبي شيبة (۷ / ۴۹۱)، والحاكم (۴ / ۵۲۲). قال النووي (رحمه الله) في ((شرح لمسلم)) (۱۸ / ۲۴، ۲۵): ((رواه بعض رواة مسلم: ((الدائرة)) بالالف، وبعدها همزة، وهو بمعنى الديرة، وقال الأزهري: الدائرة هم الدولة تدور على الأعداء وقيل: هي الحادثة)).

جه‌نگه‌كه‌دا و له بهر نۆرى بۆنى پيسى گۆشتى گه‌نيو و بۆن و به‌رام، هه‌موو ده‌گۆرديت خه‌ريكه وای لى ديت هه‌ر كه بالنده‌يه‌ك به ئاسمانه‌وه تپه‌پړى ده‌كه‌ويته خواره‌وه و ده‌مریت. ((فَيَتَعَادُ بَنُو الْأَبِ كَانُوا مَائَةً، فَلَا يَجِدُونَهُ بَقِيٍّ مِنْهُمْ إِلَّا الرَّجُلُ الْوَاحِدُ. يَقُولُ: قَبَائِي غَنِيمَةٌ يُفْرَحُ؟ أَوْ أَيُّ مِيرَاثٍ يُقَاسَمُ؟ فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعُوا بِبَاسٍ، هُوَ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَجَاءَهُمُ الصَّرِيخُ))، واته: ئه‌و كاته نه‌وه‌ى باوكي‌ك كه كاتى خۆى سه‌د كه‌س بوون ئیستا سه‌رژمیری خۆيان ده‌كه‌نه‌وه سه‌ير ده‌كه‌ن ته‌نها يه‌ك پياويان ماوه! جا له‌به‌ر نه‌وه به چ ده‌ستكه‌وتی‌ك (غه‌نيمه‌تی‌ك) دلّ خوش ده‌بی‌ت؟ چ ميرايت‌ك دابه‌ش بكریت؟ له كاتي‌كدا كه ئه‌وان ده‌ستكه‌وت (غه‌نيمه‌ت) دابه‌ش ده‌كه‌ن له ناو خۆياندا كي‌شه‌يكي تر ده‌بيسن كه ئه‌وه له‌وى تر گه‌وره‌تره، بانگه‌وازكاري‌ك دیت و بانگ ده‌كات)) ئه‌وه‌تا كابرايه‌ك هاوار ده‌كات، چى ده‌لایت؟

ده‌لایت: فیتنه‌يه‌كى گه‌وره‌تر له‌وه‌ى كه له پيشدا تيايدا بوون روويداوه، ئايا فیتنه له‌وه گه‌وره‌تر هه‌يه؟ به‌لێ... (له پاشان به دريژی باسى ده‌كه‌ين إنشاء الله) هاوار ده‌كات و ده‌لایت: ((إِنَّ الدَّجَالَ قَدْ خَلَقَهُمْ فِي ذُرَارِيهِمْ فَيَرْفُضُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ))، واته: مه‌سيحى ده‌ججال له دواوه چووه‌ته سه‌ر كه‌س و كار و نه‌هله‌كانتان ئه‌وانيش ئه‌و ده‌ستكه‌وته‌ى (غه‌نيمه‌ته‌ى) له ده‌ستياندا بوو فری ده‌ده‌ن)) واته: له ده‌ستكه‌وته‌كان چونكه هه‌چ پتويستيان پتیی نيه‌يه ((وَيُقْبَلُونَ، فَيَبْعَثُونَ عَشْرَةَ فَوَاسٍ طَلِيعَةً)) واته: ده‌رده‌چن، موسلمانان له پيش خۆيانه‌وه (ده) سوار ده‌نێرن))، بۆ لي‌كو‌لینه‌وه‌ى كاره‌كه، بۆ دلتيا بوون له‌بوونى ده‌ججال، باش تي‌روانه‌و بزانه راستگوى باوه‌ر پي‌كراو ﷺ چى ده‌فه‌رموي‌ت: ((إِنِّي لَأَعْرِفُ أَسْمَاءَهُمْ وَأَسْمَاءَ آبَائِهِمْ وَأَلْوَانَ خِيُولِهِمْ هَمَّ خَيْرَ فَوَاسٍ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ أَوْ مِنْ خَيْرِ فَوَاسٍ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ)) واته: ((من ده‌زانم ناوى خۆشيان و باوكه‌كانيشيان چى يه، ره‌نگى و ولاخه‌كانيشيان ده‌زانم، ئه‌و ده سواره باش‌ترین و چا‌ك‌ترین سواری سه‌ر زه‌وين له‌و كاته‌دا)).

منيش ده‌لایم: ره‌نگه باس كردنى ئه‌م چه‌كه زياتر له مانا و مه‌به‌ستى‌كى هه‌بی‌ت، ته‌نها خواى گه‌وره له مه‌به‌ستى پي‌غه‌مبه‌ره‌كه‌ى ﷺ ده‌زانى، ره‌نگه پي‌غه‌مبه‌رى

خواجه (چېك) دهرپرپوه مه به سستی چېكى سهرده مى خوى بېت! نه مه يه كيكه له بۆچونه كان، ده لّين: رهنكه نه م هه موو چېكه له كار بكه وېت! چۆن نه وه رووده دات؟ هه روه كو ده زانن نه م چېكانه و نۆربه ي نه وهى له م بوونه وهر دا هه يه به كۆمپيوته ر كار ده كات! په رهنكه به بيرتاندا بېت كاتيك جوريك له جوره كانى فايرؤس توشى جوريك ئامير بوو كه پيى ده لّين ئاميرى (بيجر) له يه كى له ويلايه ته كانى ولاته يه كگرتووه كانى نه مريكا... بۆيه له م ويلايه ته دا هه موو ئاميره كان به گشتى له كار كه وتن كاتى كه كۆمپيوته ره كه ي سهرؤك توشى فايرؤسيك له و فايرؤسانه بوو! به لام من ده لّيم: خواى گه وره نه م بوونه وهره بۆ مه به سستی خوى ئاماده ده كات وه بۆ نه وهى كه خوى فه رمانى پيداوه و چاره نووسى ديارى كردووه و ريكي خستووه، چونكه نه م بوونه وهره هيچ كه سيك له خه لكى فه رمانپه وايى تيا دا ناكات، نه م بوونه وهره هيچ هيژيك له هيژه كان فه رمانپه وايى تيا دا ناكات وه هيچ ولاتيك له ولاته كان به لكو هه موو نه م بوونه وهره خواى په روه رديگار به رپوهى ده بات، خواى گه وره ده فه رمويت: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ آل عمران: ۲۶، ((واته: بلّى: خوايه! نه ي خاوه ن هيژ و ده سه لات! هه ركه سيك خوت بته وي ده سه لات و مولكى پى نه ده ي، هه ركه سيش خوت بته وي ده سه لات و حكومه تى له ده سستينى (ده سه لاتدارى بى سنوور و بى مه ودا هه ر نه توى) هه ر كه سيش خوت بته وي بالاده ست و ريژدارى نه كه ي و، هه ر كه سيش خوت بته وي زه ليل و سووكى نه كه ي، گشت خير و چا كه يه ك هه ر به ده سستى خوته به راستى تو به سه ر هه موو شتيكدا به توانا و ده سه لات دارى)).

كه واته فه رمان ته نها فه رمانى نه وه و مولكيش ته نها مولكى نه وه و به رپوه بردينش ته نها به رپوه به ردى نه وه، نه ويش تواناي به سه ر هه موو شتيكدا هه يه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ يس: ۸۲، ((واته: به راستى هه ركاتى ويستى شتى به دى به ينى هه ر نه وه يه كه پيى بفه رمى ببه! نه ويش ده ست به جى ده بېت)) پيغه مبه ررى خواجه دهر باره ي نه و داستانا نه قسه

دهكات و دهر باره ی نهو نیشانانه له گه ل نهو ویشدا هیچ هوشمه نديک له سه رووی زه ویدا ناتوانیت ویرای نهو ویش هیچ زانایه ک ناتوانی کاتيکی دیاری کراو و ناشکرا بۆ کوټايي جيهان دابنیت، یان بۆ روژی دوايي چونکه نه مه به شيکه له وشته ناديارانه که تايبه تمه ندي خوی گه وړه میهره بانه وه هیچ فريشته يه کی نزیک کراو یان پیغه مبه ريکی نیردراو نازانیت هر چه نده نهو که سه پیغه مبه ري سه روه رمان بیت ۱۱۱.

خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ الأنعام: ۵۹، ((واته: کللی گشت که نجینه کانی په نهانی (غیب)، ته نها لای خوايه و، ته نها هر نهویش پييان ده زانیت و ته وای کاره نادياره کانیش لای نهو و ناشکراو ديارن)).
خوی گه وړه به پیغه مبه ره که ی ۱۱۲ ده فهرمویت: ﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ الأحزاب: ۶۳، ((واته: بی باوه په کان پرسياي هاتنی روژی قیامت لی نه که ن! پييان بلای: نه ی پیغه مبه ر! هر خوا خوی زانیاي و ناگاداری ته وای هه به به روژی قیامت که که ی دیت، جا تو چوزانیت له قیامت؟ له وانه به کاتی هاتنیشی زور نزيک بیت!)).

خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ ۱۱۳ ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا﴾ ۱۱۴ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَبَهَا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا﴾ ۱۱۵ ﴿كَانَتْهُمْ يَوْمَ بَرُونَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى﴾ النازعات: ۴۲-۴۶، ((واته: له بابه ت روژی قیامت ته وه: لی ت ده پرسن که چ کاتی رو نه دا؟ (۴۲). جا تو چیت له باسکردنی نهو روژه؟ واته: تو هیچی لی نازانیت، نیت نه وانه بۆ نه ونده ته نگاوت ده که ن...؟ (۴۳) سه ره نجام و کوټايي دونیا ته نها لای په روه ردگارت، واته: هر خوا وندت کاته که ی ده زانی (۴۴) نه رکی تو ته نها بیدار کردنه وه و ترساندن نه وانه به لهو روژه ده ترسن و خویانی بۆ ناماده ده که ن نیت دیاریکردنی کاته که ی به تو نه سپیږدراوه، جا که و ابو تو کاره که ی خوت نه نجام بده و خوت به شتيکه وه سه ر گهرم مه که کاری تو نه بیت. (۴۵) نهو روژه که نه وانه قیامت ده بینن، وا نه زانن له دونیادا ته نها نیواره يه ک یا

چېشته‌نگاويك ماونه‌ته‌وه، واته: له بهر دريژي و سه‌ختي و گراني نه‌و روژه‌يه،
ماوه‌ي ژياني دونيايان به‌لاوه زۆر كه‌م ده‌بي!! (٤٦)).

له (صحيح مسلم) يش^١ دا هاتووه له فەرمووده‌يه‌كي (عمر ي كوپي خه‌تتاب) ه‌وه
كه: جبريل پرسيار له پيغه‌مبه‌ري شكۆمه‌ند ﷺ كړدوه: متى الساعة؟ واته:
قيامت كه‌ي رووده‌دات)). پيغه‌مبه‌ري خوښه‌ويست ﷺ فەرمووي: ((ما المسئول
عنها بأعلم من السائل)) واته: مني پرسيار ليكړاو له توي پرسيار كه‌ر زاناتر نيم)).

نه‌گه‌ر ده‌ستپاك و باوه‌ر پيكر او ي نه‌هلي زه‌وي و ده‌ستپاكي نه‌هلي ناسمان
نه‌زانن ده‌رباره‌ي كاتي هاتني قيامت بويه نابيت هيچ كه‌سيكي ژير برپار بدات كه
قيامت له سالي فلاندا يان له مانگي فلاندا رووده‌دات!! چ‌ه‌ند جار يك موسلمانانم
ناگادار كړدوه‌ته‌وه و گوتوومه: نه‌مه جوړيكه له ه‌له‌شه‌يي (مجازفه) وه
نه‌زانينكي روون و ناشكرايه و لاوازييه له ديندا، خواي گه‌وره و بي ه‌اوتا كاتي
هاتني قيامه‌تي ناشكرا نه‌كړدوه لاي هيچ دروستكراويكي خوي، به‌لكو لاي فريشته
نزيكه‌كانيش، هر خواي گه‌وره خوي پيغه‌مبه‌ري خواو خوښه‌ويستي ه‌لبژيردراوي
خوي ﷺ ناگادار كړدوه‌ته‌وه ده‌رباره‌ي نيشانه‌كان ه‌روه‌كو له (صحيح البخاري)^٢
دا هاتووه له فەرمووده‌يه‌كي (ابن عمر) كه پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فەرموويه‌تي ((مفتاح
الغيب خمس لا يعلمهن إلا الله)) واته: كليه‌كاني په‌نهاني (غيب) پينج دانن هيچ
كه‌سيك زانباري ده‌رباره‌يان نيبه‌ته‌نه‌ا خوا نه‌بيت)) نه‌مجار نه‌و ثايه‌ته‌ي خواي
گه‌وره‌ي خوينده‌وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ﴾ لقمان: ٣٤. ((واته: نينجا خوا باسي پينج شت نه‌كات كه ته‌نه‌ا ه‌ر خوي
نه‌يان زاني: ١/ (إن الله...)) به‌پاستي زانباري هاتني روژي قيامت ه‌ر لاي خوايه،

١- أخرجه مسلم، كتاب الإيمان حديث رقم (٨).

٢- خرجه البخاري كتاب التوحيد، باب قول الله تعالى: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ الجن:
٢٦ (٧٣٧٩)، وأنظر رقم (٤٦٢٧).

جگه له و كه سيكي تر نازاني قيامهت كه ي ديت. ۲/ (وينزل...) ته‌نھا ټوېش باران ټوېش ټوېش له كاتي دياريكراوي خویدا، كه سيكي تر ناتواني باران بباريني. ۳/ ويعلم ... ټوېش ټوېش چي له مندالډانه كاندايه، واته: هر له و كاته وه كه هيشتا ټاوه، خوا خوې ده زاني چييه: كوپه يان كچ، به ختيار و سهرفرازه، يان لاسار و به دبخته، به ژن و بالاي كورته، يا ... هتد. ۴/ (وما...) هيچ كه سيك - نه چاكه كار و نه خراپه كار - سه د له سه د نازانيت سبه يني چي ده كا له چاك و له خراپ. ۵/ (وما ...) هيچ كه سيش نازاني له سهر كام زهوي ټوېش، واته: كام جيكا ده بيته كوپ و ټارامگاي، هر چه نده له وانه يه هوليئش درابي ټو زاني ټوېش! چونكه هر خوايه زانو به ټاگايه به ته ووي رووداوه‌كان و گشت نهيني و ټاشكرايه كيشي لا يه كسانه)).

كه و ابو خواي گوره ته‌نھا خوې كاتي هاتني قيامهت ده زانيت.

ده ليم: له گه ټوېشدا خواي گوره پيغه مبه ره كه ي (ﷺ) له نيشانه كاني ټاگادار كړدووه ته وه، خواي گوره له حقي پيغه مبه ره كه يدا (ﷺ) فرمويه تي: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۱۶) ﴿لَا مَن أَرْضَىٰ مِن رَّسُولٍ﴾ (الجن: ۲۷، ((واته: ټو زاته زاني ناديار و غه يبه، غه يبي خوې ټو هيچ كه سيك ده رنخواو ټاشكرا ناكا. (۲۶)

مه گه ټو پهيامبه ريك كه خوې ليي پزي بيت، ټو كاته ټاگاداري هه ندي له نهينييه كاني خوې ده كات، كه و ابو غه يب زانين، تايبه ته ته‌نھا به زاتي په روه دگارمانه وه (جل جلاله) ټيتر هيچ كه سيك په ي پي نابات، مه گه ټو كه سيكي خاوه ن خووي جوان و شيرين و راسال و ملكه چ ټو فرمانه كاني خوا له پهيامبه ران، وهك (عيسا) كوپي (مهر يه م) ټو وه بو ټوممهت و گه له كه ي خوې به گه لي شت - كه ټو وان نه يان ټو زاني - ټاگادار كړد: (و أنبئكم بما تَأْكُلُونَ وما تدخرون في بيوتكم) (۲۷)).

ده فرموي: ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ﴾ (۱) ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ (۲) ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ

أَلْهَوَىٰ ۖ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿النجم: ۱- ۴﴾، واته: سویند به و نه ستیره یه که به خیرایی ئاوا ده بیټ، یا له شوینی خوی ده ترازیت و بهر ده بیټه وه کاتی نزیکبوونه وهی قیامت (۱) هاوه له که ی ئیوه موحه مه دﷺ له ریی هق لای نه داوه و باوه پری پووچیشی نه بووه (۲) وه قسه و گوفتاری (پیغمبه) له رووی هه واوه وه سه وه نییه، جا که سی ئاوابی چون ریگه ون ئەکات؟! (۳) ئەو قورئانه ی که ئەو ده یلټ، جگه له وهی که به وهی بوی ده نیړی هیچی تر نییه، واته: ئەم قورئانه هه ر له لایه ن خواوه یه (۴)).

ده فهرمویت: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ البقرة: ۲۵۵، واته: ((هیچ که سیش ناتوانی به پله ی زانیی خوادا بگا، مه گر خوا خوی بیهوی، که له سه ر زمانی په یامبه ران شتیکیان بۆ روون بکاته وه و ناگاداریان بکا)).

له (مسند أحمد) و (سنن أبی داود) و (مستدرک الحاکم) دا به سه نه دیکی (صحیح) ۱ هاتوه له فهرمووده یه کی (عبدالله ی کوری عمرو) که فهرموویه تی: ((كنت أكتب كل شيء أسمع من رسول الله أريد حفظه فنهتني قريش وقالوا: أكتب كل شيء تسمعه و رسول الله بشر يتكلم في الغضب والرضا؟ قال: فأمسكت عن الكتابة فذكرت ذلك لرسول الله ﷺ فأوماً بأصبعه إلى فيه، فقال: "أكتب فوالذي نفسي بيده ما يخرج منه إلا الحق")) واته: هه موو شتیك که له پیغمبه ری خوداوه دﷺ ده مبیست ده منوسیه وه بۆ نه وهی له به ری بکه م و ره وانی بکه م که چی قوره یش نه هی لی کردم و وتیان: ئایا هه موو شتیك ده نوسیه وه که ده بییسیت، له کاتی کدا پیغمبه ری خواﷺ مرؤفه و قسه ده کات له کاتی په ستی و ئاساییدا؟ ده لیټ: منیش وازم له نوسینه وهی فهرمووده کان هینا و بۆ پیغمبه ری خواﷺ گپرايه وه ئه ویش به په نجه ی ئیشاره تی بۆ ده می خوی کرد و فهرمووی: بنوسه ... سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته له م ده مه وه جگه له حه ق هیچی تری لی ده رناچیت)).

۱- أخرجه أحمد (۱۶۲/۲) و أبو داود، كتاب العلم، باب في كتاب العلم (۳۶۴۶) والحاکم (۱/ ۱۰۵، ۱۰۶) و صححه بمجموع طرقه الشيخ الألباني في ((السلسلة الصحيحة)) (۲۰۲۶).

له ه‌رم‌وو كټيبي (الصحيح)^١ دا هاتووه له ف‌رمووده‌يه‌كي (حذيفة) ه‌وه: ((لقد خطبنا النبي ﷺ خطبة ما ترك فيها شيئاً إلى قيام الساعة إلا ذكره علمه من علمه وجهله من جهله)) واته: پيغه‌مبه‌ري خواجه ﷺ وټاريكي بؤ خويندینه‌وه هيچ شتيكي تبادا به جينه‌ميشت تاكو هاتني قيامت ئيلا باسي بؤ كردين، ئه‌وه‌ي زاني زاني ئه‌وه‌يشه نه‌يزاني ئه‌وا نه‌يزاني)).

له (صحيح مسلم)^٢ دا هاتووه له ف‌رمووده‌يه‌كي (ابي زيد عمرو كوري اخطب) كه ده‌ف‌رمويټ: ((صلى بنا رسول الله ﷺ الفجر، وصعد المنبر. فخطبنا حتى حضرت الظهر، فنزل فصلى ثم صعد المنبر، فخطبنا حتى حضرت العصر، ثم نزل فصلى، ثم صعد المنبر فخطبنا حتى غربت الشمس، فأخبرنا بما كان وبما هو كائن فأعلمنا أحفظنا)) واته: پيغه‌مبه‌ري خواجه ﷺ نوټزي به‌ياني پي كردين و ئه‌مجار چووه س‌ر مينبه‌ر و وټاري بؤ خويندینه‌وه تاكو نيوه‌ر هات ئه‌مجار دابه‌زي نوټزي كرد و ديسان چووه س‌ر مينبه‌ر و وټاري بؤ خويندینه‌وه تاكو نوټزي ع‌س‌ر ئه‌مجار دابه‌زي و نوټزي ع‌س‌ري بؤ كردين ديسان چووه س‌ر مينبه‌ر و وټاري بؤ خويندینه‌وه تاكو ر‌ؤژ ئاوا بوو... ئه‌وه‌ي كه ر‌ؤيداوه و ئه‌وه‌ي كه رووده‌دات باسي بؤ كردين زاناترينمان ئه‌و كه‌سه بوو كه زياتري له به‌ر ك‌رديبوو)).

له (صحيح البخاري)^٣ دا هاتووه له ف‌رمووده‌يه‌كي (عوف ي كوري مالك) ه‌وه كه ده‌ف‌رمويټ: پيغه‌مبه‌ري خواجه ﷺ ف‌رموي: ((اعدد ستاً بين يدي الساعة)) واته: ش‌ه‌ش نيشانه ب‌زميره له پيش هاتني قيامت)). له پاشان باسي ده‌كه‌ين (إنشاء الله).

كه‌واته خواي گ‌وره پيغه‌مبه‌ركه‌ي ﷺ خ‌و‌ي ئاگادار ك‌ر‌د‌و‌وه‌ته‌وه و ه‌ه‌وال‌ي به‌ ئه‌و داوه له ه‌ه‌موو ئه‌و نيشانانه‌ي كه له پيش هاتني قيامت پ‌و‌و ده‌ده‌ن له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا.

١- أخرجه البخاري كتاب القدر، باب وكان أمر الله قدراً مقدوراً (٦٦٠٤) وهذا لفظه، ومسلم، كتاب الفتن و أشراف الساعة، باب إخبار النبي ﷺ فيما يكون إلى قيام الساعة (٢٨٩١).

٢- أخرجه مسلم، كتاب الفتن و أشراف الساعة، باب إخبار النبي ﷺ فيما يكون إلى قيام الساعة (٢٨٩٢).

٣- أخرجه البخاري، كتاب الجزية والموادعة، باب ما يحذر من الغدر (٣١٧٦).

زانايان نيشانه‌كانيان كردووه ته دوو به‌شه‌وه:

نیشانه بچوکه‌كان و نیشانه گه‌وره‌كان له پاشان باسی هه‌موو نه‌وانه به دريژي ده‌که‌م - إنشاء الله - .

ئه‌وه‌ی که ئیستا تیايدا ده‌ژین و ئه‌وه‌ی که به چاوه‌كانمان ده‌بیینین و ئه‌وه‌ی به گوتیه‌كانمان ده‌بییسین خۆشه‌ویستمان و پیغه‌مبه‌ر ﷺ له پیش چوارده سه‌ده به ئیمه‌ی راگه‌یاندووه و خوای گه‌وره راستی فەرمووه کاتیک ده‌فەرمویت: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ الحشر: ٧، واته: هه‌رچی په‌یامبه‌ر ﷺ پی‌ی دان وه‌ری بگرن، واته: به‌چی فەرمانی پی‌ی کردن بیکه‌ن چ له‌م ده‌سته‌که‌وته‌دا و، چ له هه‌ر شتیکی ترده جیبه‌جیی بکه‌ن و، ریی له هه‌ر شتی لی‌ی گرتن، ئیوه‌ش ده‌ستی لی‌ی هه‌لگرن، خۆتان له‌خه‌شم و غه‌زه‌بی خوا بپاریزن به جیبه‌جیکردنی فەرمانه‌کانی و وازه‌یتان له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به راستی خوا سه‌خت تۆله‌یه‌ قین و رقی له هه‌ر که‌سێک گرت پزگاری نابێ).

خوای گه‌وره ده‌فەرمویت: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ ١ ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ ٢ ﴿وَمَا يَطْلُقُ عَنِ الْهُوَىٰ﴾ ٣ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ ٤ ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾ النجم: ١- ٥، واته: سویند به‌و ئه‌ستیره‌یه که به خیرایی ئاوا ده‌بیت، یا له شوینی خۆی ده‌ترازیت و به‌ر ده‌بیته‌وه کاتی نزیکبوونه‌وه‌ی قیامه‌ت (١) هاوه‌له‌که‌ی ئیوه (موحه‌مه‌د) ﷺ له ریی هه‌ق لای نه‌داوه و باوه‌ری پووجیشی نه‌بووه (٢) وه قسه‌و گوفتاری (پیغه‌مبه‌ر) له رووی هه‌واوه‌وه‌سه‌وه نییه، جا که‌سی ئاوابی چۆن ریگه‌ ون نه‌کات؟! (٣) ئه‌و قورئانه‌ی که ئه‌و ده‌یلتیت، جگه‌ له‌وه‌ی که به وه‌حی بۆی ده‌نێردری هیچی تر نییه، واته: ئه‌م قورئانه هه‌ر له لایه‌ن خواوه‌یه (٤) خاوه‌ن هێزو به‌زه‌بر (جو‌بریل) ی فریشته‌یه، قورئانی فێرکردووه، به‌لێ زۆر به‌هێزه، ده‌ست پاکه، زمان پاکه، ده‌سا ئیتر ئیوه چۆن ئه‌لێن قورئان ئه‌ندیشه و خورافه‌ی پیشووه‌کانه؟! (٥)).

که واته هر شتیک په یوه نډی به ناینه وه هه بیت له (وه حی) سروشی خوی
 که وره وهیه و پیغه مبهری خوا ﷺ له خو وه دهریاره ی قسه ناکات، خوی که وره
 ده فهرمویت: **﴿عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾** الجن: ۲۶، واته: نه و زاته
 زانای نادیار و غه یبه، غه یبی خو ی بو هیچ که سیک دهرناخت و ناشکرا ناکا)).
 به لی: پیغه مبهری خوا ﷺ نیشانه بچوک و که وره کانی زانیوه نه وهی که
 رویداوه نه وهی که روودهدات له پیش هاتنی قیامت.

له پیشدا باسی نه و فهرمووده مان کرد، که نیمامی (البخاری) ^۱ پریوایه تی کردوه
 له فهرمووده یه کی (عوف ی کوری مالک) وه له پیغه مبهری خواوه ﷺ که
 فهرموویه تی: (("أعدد ستا بین يدي الساعة: موتي، ثم فتح بيت المقدس، ثم مؤتان
 يأخذ فيكم كقصاع الغنم، ثم أستفاضة المال حتى يعطي الرجل مائة دينار فيظل
 ساخطا، ثم فتنة لا يبقى بيتا في العرب إلا دخلته، ثم هدنة تكون بينكم وبين بني
 الأصفر فيغدرون، فيأتونكم تحت ثمانين غاية تحت كل غاية أثنا عشر ألفا))، واته:
 شه ش نیشانه بژمیره له پیش هاتنی قیامت: مردنی من، پاشان رزگار کردنی (بيت
 المقدس)، پاشان مردنیکي له ناکاو و کوت و پر له ناوتاندا بلاو ده بیته وه و هکو نه و
 دهردهی له مه پ دهدات، پاشان زوربوونی سه روهت و سامان تاوه کو هر پیاویک
 سه د دیناری پی دهریت که چی هیشتا هر په ست و نارازییه، پاشان فیتنه و
 ناژاوه یه که په یدا ده بیت هیچ مالیکي عهره ب نامینیت ئیلا نه و فیتنه یه تی
 ده چیت، پاشان ریکه و تنامه یه که له نیوان نیوه و رومه کاندای موره کړیت، جا نه وان
 نه و ریکه و تنامه یه ده شکینن، پاشان له ژیر هشتا ئالادا هیرستان بو ده هیتنن له
 ژیر هر ئالایه کدا دوازده هزار جهنگاوه ره یه)).

نه و هتا نیمه ده گهرینه وه لای فهرمووده که له سه ره تاکه یه وه بو نه وهی له
 خزمهت وشه کاندایا بوه ستین وشه به وشه و نیشانه به نیشانه (که له پاشدا به
 درژی باسیان ده که ین).

پیغه مبهری خوا فهرموویه تی ﷺ: ((أعدد ستا بین يدي الساعة:)) واته: شه ش
 نیشانه بژمیره له پیش هاتنی قیامت)).

۱- له پیشدا به کورتی باس کرا.

نیشانه‌ی یه که م: ((موتی)).

واته: مردنی من))، مردنی خوښه ویست ﷺ، به مردنی نه و نازداره نه م نیشانه یه هاته دی، مردنی پیغه مبهري ﷺ له كوڼ و ئیستادا یه كيكه له گه وره ترين نه و کاره سات و به دبه ختی یه ی که توشی نه م ئوممه ته هاتوو، له (سنن الترمذي) و (ابن ماجه) و (مسند أحمد) هاتوو و (شیخ البانی) به دروست (صحیح) ی زانیوه، که (أنس) فهرموویه تی: ((لما كان اليوم الذي دخل فيه رسول الله ﷺ المدينة أضاء كل شيء . فلما كان اليوم الذي مات فيه أظلم منها كل شيء، وما نفطنا عن رسول الله ﷺ الأيدي، وإنما لفي دفنه حتى أنكرنا قلوبنا)) واته: نه و روژه ی که پیغه مبهري خوا ﷺ هاته شاری مه دینه وه هه موو شتیك رووناك بووه وه وه کاتی نه و روژه ی کوچی دواپی کرد هه موو شتیك تاریك بوو وه هیشتا ده ستمان له ته پوتوزه که ی کاتی ناشتنی پیغه مبهري ﷺ نه ته کاندبوو، هیشتا خه ریکی ناشتنی بووین تاكو ئینکاریمان له دله کانهان ده کرد)).

په زای خوا له په یحانه که ی پیغه مبهري خوا ﷺ (فاطمه ی زهه را) کاتی به (أنس) ی فهرموو: ((يا أنس أطابت أنفسكم أن تحثوا التراب على رسول الله ﷺ))^١ واته: نه ی نه نه س... ئایا چوڼ دلتان هات گل به سه ره سه ته ی پیغه مبهري خوا ﷺ بکه ن؟؟)).

که وایه به مردنی پیغه مبهري خوا ﷺ نیشانه یه ک له نیشانه کانی قیامت هاته دی چونکه خوی بالا ده ست پیغه مبهري هه لېږدراوه که ی خوی و خوښه ویسته که ی ﷺ نه ناردوو به بۆ نه وه ی له م ژيانه دا به نه مری بمینیتنه وه. خوی گه وره ده فهرمویت ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ (٣١) كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ

١- أخرجه أحمد في (٣ / ٢٢١، ٢٦٨)، والترمذي كتاب المناقب، باب في فضل النبي ﷺ (٣٦١٨) وقال: ((حديث غريب صحيح)) وابن ماجه، كتاب الجنائز، باب ذكر وفاته و دفنه ﷺ (١٦٣١)، والدارمي في المقدمة (٨٨)، والبيهقي في ((شرح السنة)) (٣٨٢٤)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحیح سنن الترمذي وابن ماجه))
٢- أخرجه البخاري كتاب المغازي باب مرض النبي ﷺ ووفاته (٤٤٦٢).

اَلْمَوْتُ وَبَلُّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿ الانبياء: ۳۴-۳۵، واته: نيمه پيش تو و امان نه كرد مرويهك نه مري ئايا نه گهر تو بمرى، نه وانه زيانى هه تا هه تا بيان ده بى؟! نه، هه رگيز شتى وا نيبه، وهك ده فهرموى: (كل من عليها فان ويبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام) (۳۴) هه موو گيانيك تامى مردن هه ده چيزي و ده مري، به ناخوشي، خوشي، هه زاري، ده وله مهندي، لهش ساغى و نه خوشي، تا ساير و ناشوكر ده ركه وي و نه ئيلا خوا بو خوي ده زاني وه به مەش به لگه يان له سهر راده گري تا كه س بيانوي نه مينى سهره نجام هه بو لاي خومان ده گيرد رينه وه نه وسا به پتي رهفتار و ده رچوونتان له تاقي كرنه وه كه دا پاداش و توله وه رنه گرن . (((۳۵)))

واته: نه گهر پيغه مبهري خوا ﷺ كوچى دوايى بكات ئايا هيچ كه سيك له پاش نه و به نه مري ده مينيته وه؟.

خوای گه ورده ده فهرمويت ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ ٱللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي ٱللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران: ۱۴۴، واته: موچه ممه ديش ته نها هه پيغه مبهريكه و چيتر نيبه، بهر له ویش گه لي په يامبه راني تر هاتوون و روشتوون و مردوون و ئايينه كه شيان دواي خويان هه راو ته وه، نه ميس هه وهك نه وان وايه، باشه! نه گهر نه وه فاتي كرد وهك (مووسا) و (عيسا) وه يان كوژراو شهيد بوو وهك (زه كه ريا) و (يه حيا) ئيوه پاشگهز ده بنه وه له ئايين وهرده گه رين؟ به لي نه و روژه ي كه هاو به شدانه رهكان بلاويان كرده وه كه: په يامبه ر ﷺ كوژراوه، ترس و بيميكى زور كه وته دلي هه ندي له موسلمانه كانه وه و له نيو گوره پانه كه دا سست و لاواز بوون، نه وسا خوايش به و نايه ته گله يي لي كردن، خو هه ركه سيكيش: پاشگهز بيته وه و له ئايين وهرگه پي با چاك بزانيته كه هه رگيز ناتواني زيانى به خوا بگه يه نيت، به لكو هه ره له خوي زيان ديدات، دلنياشبن كه خوا پاداشتي شوكرانه بزيان نه داته وه و سهر يان ده خات)).

پيغه‌مبېرى ﷺ كړچى دوايى كرد، له سهر جيگه‌ى مردن نوست، به لكو تامى سهرمه‌رگى مردنېشې چه شت نه وه تا نه و خوښه ويسته ده‌سته‌كانى ده‌كاته ناو په‌رداخيكى ناوه وه و نارقه‌ى نيو چاوانه پيرؤز و روناكه‌كه‌ى ده‌سپړى و ده‌لټيت: ((لا إله إلا الله إن للموت سكرات)) واته: لا اله الا الله به راستى مردن سهرمه‌رگى هه‌يه)) تاكو دايكى نيمانداران (عائيشه) ده‌فه‌رموئيت: ((مات رسول الله ﷺ بين حاقنتي وذاقنتي، أو بين سحري و نحري، فما أكره شدة الموت لأحد بعدما رأيت رسول الله ﷺ))، واته: پيغه‌مبېرى ﷺ كړچى دوايى كرد له كاتيكدا سهرى له سهر سنگم بوو، چيتر هه‌رگيز سه‌ختى مردنى هېچ كه‌سيكى ترم لا سهر نييه له پاش نه وه‌ى پيغه‌مبېرى خوام ﷺ به و شيوه‌يه بينى)).

كه‌وابوو نيشانه‌ى يه‌كه‌م: هه‌روه‌كو خوښه ويست ﷺ فه‌رموئى: (موتى) نه‌وا نه‌و نيشانه‌يه هاته دى .

نیشانې دووهم: ((ثم فتح بيت المقدس))

واته: نه‌مجار رزگار كردنى (بيت المقدس))، هه‌روه‌ها نه‌م نيشانه‌يه‌ش رووى داوه كاتيك كه (بيت المقدس) رزگار كرا له سهرده‌مى (عمرى كوپى خه‌تتاب) دا به سهر كرده‌تى (ابى عبیده ی كوپى الجراح) پيغه‌مبېرى ﷺ له سالى (يازده‌ى كړچى) كړچى دوايى كرد و خواى گه‌وره ده‌رووى له هاوه‌لانى كرده‌وه (له سهرده‌مى عمردا) به رزگار كردنى (بيت المقدس) له سالى شازده‌ى كړچى .

(عمرى كوپى خه‌تتاب) له مه‌دينه‌وه هات بؤ خاكى فلسطين به مه‌به‌ستى وه‌رگرتنى كليله‌كانى (بيت المقدس) به ده‌ستى خوى له گه‌ل ريوره‌سميكى سالار و شكومه‌نددا كه جوانى و شكومه‌ندى زياد ده‌كات به و خؤ به‌كه‌مزانينه‌ى، پيشه‌واى باوه‌رداران (عمرى كوپى خه‌تتاب) كه (الفاروق) و (الأواب) ه له گه‌ل خزمه‌تكاره‌كه‌يدا له سهر پشستى ته‌نھا يه‌ك ولاخ، جاريك نه‌و سوارى ده‌بوو وه جاريك خزمه‌تكاره‌كه‌ى

۱- أخرجه البخاري كتاب المغازي باب مرض النبي ﷺ ووفاته (٤٤٤٦، ٤٤٤٩)، وأنظر: الترمذي كتاب الجنائز، باب ما جاء في التشديد عند الموت (٩٧٨) وقال: ((حديث حسن غريب)).

سوار ده‌بوو و کاتې گه‌یشتنه خاکی (بیت المقدس) ولاخه‌کې له تنگاوېکه‌وه روښت و نه‌ویش ترسا که له تنگاوېکه‌وه بېروت و له کاتیکدا نه‌م و له‌سهر ولاخه‌کې به بویه دابه‌زی و پېلاوه‌کې خسته بن باخه‌لې و ولاخه‌کې راکښا و خوی که‌وته پېش ولاخه‌که، کاتې که (أبی عبیده ی کورې الجراح) (سهرکرده‌ی له‌شکری سهرکه‌وتو) نه‌وه‌ی بیڼی فهرمووی: ((یا امیر المؤمنین، ما أحب أن القوم قد أسشرفوک)) واته: نه‌ی پېشه‌وای باوه‌پداران پېم خوښ نییبه نه‌و خه‌لکه بتبینن و تویش له‌و حاله‌ته‌دای))، پېشه‌و فهرمووی: ((أوه یا أبا عبیده، لو قالها غیرک یا أبا عبیده، لقد کنا أذل قوم فأعزنا الله بالإسلام، فمهما ابتغینا العزة فی غیره أذلنا الله))^١ واته: ((تووه نه‌ی أبو عبیده... با به‌کېکی تر نه‌و قسه‌ی بگوته‌ی نه‌ی أبو عبیده، نیمه‌که‌ساسترین میلله‌ت بووین و خوای گه‌وره به‌نیسلامه‌وه شکوی پې به‌خشین و هر کاتې به شوین شکومه‌ندیدا بگه‌رېږن جگه له نه‌و (واته له نیسلام) نه‌وا خوای گه‌وره که‌ساسمان ده‌کات)) له سهرده‌می نه‌م مه‌زنه‌دا (عومه‌ر) و له سهرده‌می ده‌ستپاکی نه‌م نوممه‌ته‌دا (امین‌الامة) (ابو عبیده ی کورې الجراح) خوای گه‌وره (بیت المقدس) ی رزگار کرد. داوا له‌خوا ده‌که‌م جارېکی تر بېگه‌رېښته‌وه بو موسلمانان هر خوی پشت و په‌نامانه و به‌توانایه به سهره‌موو شتیکدا.

نیشانه‌ی سییه‌م : (ثم موتان یاخذ فیکم)

واته: پاشان مردنېکی له ناکاو و کوت و پې له‌ناوتاندا بلاو ده‌بیته‌وه)) (کقعاص الغنم) بلاو ده‌بیته‌وه واته: وه‌کو نه‌و ده‌رده‌ی که توشی مه‌ر ده‌بیټ و ده‌یفه‌وتېنی. نه‌وه‌ش شتیکه له لووتی ولاخ و ناژه‌له‌وه ده‌رده‌چېټ و به‌کسر ده‌یفه‌وتېنی)).

زانا پانمان فهرموویانه^٢: نه‌م نیشانه‌یه‌ش روویداوه له‌تاعونی عمواس (چاوه‌قوله‌ی عمواس)^٣ له ولاتی شام، نه‌وه‌ی که په‌سهنده به پېی قسه‌ی کومه‌لېکی

١- أخرجه الحاكم في المستدرک (١٣٠/١)، وصحه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (١/ ١١٧).

٢- ((فتح الباري)) (٦ / ٣٢١).

٣- وحديث الطاعون، في ((صحيح البخاري)) (٥٧٢٩) ومسلم (٢٢١٩).

زور له نه هلی (سیره و میژوو) له سالی هه ژده ی کۆچی روویداوه و له م دهرده دا و له م تاعونه دا بیست و پینج هه زار موسلمانانی کوشت له سه رووی هه موویانه وه ده ستپاکی نه م نوممه ته (امین الأمة) (ابو عبیده ی کوری الجراح) به لکو به هوپه وه خو شه ویسته که ی پیغه مبه ری خواﷺ (معاذ ی کوری جبل) کۆچی دوا یی کردووه .

نیشانه ی چواره م : پیغه مبه ری خواﷺ ده لیت: ((ثم استفاضة المال حتى يعطي الرجل مائة دينار فيظل ساخطا)) وه (استفاضة المال) واته : زور بوونی سهروه ت و سامان، واته : پاشان سهروه ت و سامان زور ده بیست تاوه کو هه ر پیاویک سه د دیناری پی ده دریت که چی هیشتا هه ر په ست و نارازییه)) .

له (صحيح البخاري) دا هاتووه له فه رموده ی (عدی کوری حاتم) ده لیت: ((بيننا أنا عند النبي ﷺ إذ أتاه رجل فشكا إليه الفاقة - يعني: الفقر - ثم أتاه آخر فشكا قطع السبيل، فقال النبي ﷺ لعدی بن حاتم: ((يا عدی، هل رأيت الحيرة؟)) قلت: لم أرها، وقد أنبتت عنها، فقال النبي ﷺ: ((فإن طال بك حياة لترين الظعينة - والظعينة: هي المرأة في اليهودج الذي يوضع على البعير - ترحل من الحيرة، حتى تطوف بالكعبة لا تخاف أحدا إلا الله)) قلت فيما بيني وبين نفسي: فأين دعار طيئ الذين قد سعروا البلاد؟ - أي: اين هؤلاء الذين قطعوا الطريق على المسافرين؟ - ((ولئن طالت بك حياة لتفتحن كنوز كسرى)) قلت: كسرى بن هرمز؟ قال: كسرى بن هرمز، ولئن طالت بك حياة لترين الرجل - وهذا هو الشاهد - يخرج ملء كفه من ذهب أو فضة يطلب من يقبله منه، فلا يجد أحدا يقبله منه)) قال عدی: فرأيت الظعينة ترحل من الحيرة حتى تطوف بالكعبة لا تخاف إلا الله، وكنت فيمن افتتح كنوز كسرى بن هرمز - صلى الله على الصادق - قال: ((ولئن طالت بكم حياة لترون ما قال النبي أبو القاسم ﷺ: ((يخرج ملء كفه)) . واته : له كاتيكداه له خزمه تی پیغه مبه ری خواﷺ کابرایه ک هاته خزمه تی و سکاالی هه ژاری لی کرد،

١- أخرجه البخاري، كتاب الزكاة، باب الصدقة قبل الرد (١٤١٢)، وانظر (٢٥٩٥).

نه مجار كابرليه كي ترهاته خزمه‌تي و سكاډاي زوربووني ريگراني كرد، جا پيغه‌مبهري خواص (عدي كوپي حاتم) ي فرموي: ((نه ي عدي، ثابا شاري (حيره) ت بينيوه؟ گوت: نه مبینيوه به لام باسيان بو كردوم، پاشان پيغه‌مبهري خواص فرموي: نه گهر ته مه‌نت دريژ بيت نه‌وا نافرته ده‌بيني كه ده‌خريته سهر كه ژاوه‌يه‌ك و ده‌خريته سهر ولاخيك و له (حيره) وه درده‌چيت و تاكو ته‌وافي كه عبه ده‌كات و له هيچ شتيك ناترسيت ته‌نجا خوا نه‌بيت، منيش له دلي خوډما گوت: نه ي نه‌وانه‌ي كه ريگايان له خه‌لكي ده‌گرد له كوټن؟ نه مجار فرموي: نه گهر ته مه‌نت دريژ بيت نه‌وا گه‌نجينه و ولاټي كيسرا رزگار ده‌كن، گوت: كيسراي كوپي هرمز؟ فرموي: كيسراي كوپي هرمز، نه گهر ته مه‌نت دريژ بيت نه‌وا سهرده‌ميك ديت كه كابرليه ده‌بيني پر ده‌ستي خوي نالتون و زيو ده‌كات بو نه‌وه‌ي كه سيك لي ي وهر بگريټ كه چي هيچ كه‌س نادوزيته‌وه، (عدي) ده‌لټت: نافرتم ده‌بيني له ناو كه ژاوه‌يه‌كدا بوو به سهر ولاخه‌وه له (حيره) وه درده‌چوو تاكو ته‌وافي كه عبه ي ده‌كرد و له هيچ كه‌س نه‌ده‌ترسا ته‌نجا خوا نه‌بيت، من يه‌كيك بووم له‌وانه‌ي كه گه‌نجينه و ولاټي (كيسراي كوپي هرمز) مان رزگار كرد صلات و سه‌لام له سهر راستگوي باوهر پيكر او... فرموي: وه نه گهر نيوه ته‌مه‌نتان دريژ بيت نه‌وا نه‌وه ده‌بيني كه پيغه‌مبه‌رمان (ابو القاسم) فرموي: - كه سيك پر ده‌ستي زيږ و زيو ده‌ر ده‌كات)).

هه‌ندي له نه‌هلي عيلم فرمويانه^١: نه‌و رووداوه وه‌كو خوي روويده له سهرده‌مي (عمر ي كوپي عبدالعزيز) دا (عليه‌السلام) له ماوه‌ي دوو سال و نيودا جاريكي تر ژيان گه‌رايه‌وه له سهرده‌مي نه‌ودا وه‌كو نه‌وه‌ي باسي سهرده‌مي پيغه‌مبه‌ر (عدي) ده‌كه‌ين له بهر دادپه‌روهري و خواناسي و دينداري نه‌م پياوه له شيوه و شيوازي (عمر ي كوپي خه‌تتاب).

له سهرده‌مي (عمر ي كوپي عبدالعزيز) دا خه‌لكي له هه‌رزاني و فراوان بووني سامان و خوځگوزرانيده ژيان به‌لكو فرماني كرده بانگه‌وازيكاريك به شاران و ولاټاندا بانگ بكات ده‌يگوت: ((هه‌ركه‌سي قه‌رزي له سهره نه‌وا دانه‌وه‌ي قه‌رزه‌كه‌ي

١- انظر ((الفتح)) للحافظ ابن حجر (٦ / ٧٤٣ ط الحديث).

له‌سەر (بيت المال) ی موسلمانانە، هەر کەسێ هه‌ژار و کەمده‌سته ئه‌وا پێویستییه‌کە ی له (بيت المال) ی موسلمانانە وه دابین ده‌کریت وه هەر کەسێ بیه‌وێ حه‌ج بکات و خه‌رجی حه‌جه‌کە ی نییه ئه‌وا له (بيت المال) ی موسلمانانە وه بۆ دابین ده‌کریت وه هەر کەسێ بیه‌وێ ژن به‌یئنی ئه‌وا خه‌رجی ژن هه‌ینانه‌کە ی له (بيت المال) ی موسلمانانە وه دابین ده‌کریت)) وه به‌فه‌زلی خوای گه‌وره ئه‌و میلله‌ته ده‌وله‌مه‌ند بوون تاوه‌کو له پاش ئه‌وه بانگه‌وازا کارێک ده‌رده‌چوو بانگی ده‌کرد که‌چی کەسی نه‌ده‌دۆزییه‌وه به‌خشینه‌کە ی لی وه‌رگرت یان (صدقه) کە ی وه‌رگرت.

هه‌ندی له زانا یان ده‌لێن: ^١ ئه‌م رووداوه جاریکی تر له دوا سه‌رده‌مدا روو ده‌دات، له پێش قیامه‌ت له سه‌رده‌می (المهدی و عیسا ی کوپی مه‌ریه‌م) علیهما السلام، ئه‌و باسه‌یشه به‌دریژی باسی ده‌که‌م (إنشاء الله) کاتی که زه‌وی پر به‌ره‌که‌ت ده‌بیت و کاتیک که به‌ره‌که‌ت داده‌به‌زیت و سه‌روه‌ت و سامان زۆر ده‌بیت ره‌نگه‌ که‌سێک ده‌رچیت به‌ سه‌روه‌ت و سامانه‌وه که‌چی که‌سێک نادۆزیته‌وه (صدقه) کە ی لی وه‌رگرت چونکه‌ خه‌لکی له سه‌رده‌می عیسا دا (عليه السلام) دُنیا ده‌بن که‌وا قیامه‌ت نزیک بووه‌ته‌وه و رووی لی کردوون و بۆیه ئه‌وانیش له‌و کاته‌دا به‌ دُنیا ییه‌وه، خه‌ریکی خوا به‌رستی و گوێرا به‌لی خوای گه‌وره‌ن و ئه‌نجامدانی کاری چاکه‌ن بۆیه له‌و کاته‌دا دُلایان په‌یوه‌ست نابیت به‌ دُنیا وه، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌لێت: ((حتى يعطي الرجل مائة دينار فيظل ساخطا))، واته: تاوه‌کو سه‌د دینار ده‌دریت به‌ که‌سێک که‌چی هه‌شتا هه‌ر په‌ستو نارازییه)) .

هه‌ندی له ئه‌هلی زانست (عیلم) فه‌رموویه: ^٢ یان له به‌ر نه‌بوونی قه‌ناعه‌ته و رازی نه‌بوونه، یاخود له به‌ر ئه‌وه‌یه ئه‌و پاره‌یه پێویستییه‌کانیان بۆ دابین ناکات و هه‌موو خه‌رجیه‌کانی که پێویستی پێیه‌تی دابینی ناکات.

١- أنظر: ((الفتح)) للمافظ ابن حجر (٦ / ٧٤٢ ط الحديث).

٢- أنظر: ((عمدة القاري)) (١٥ / ١٠٠) لبدر الدين العيني.

نیشانه‌ی پینجه‌م: پیغه‌مبه‌ری خوا^۱ فهرمووی: ((فتنة لا یبقی بیت من العرب إلا دخلته)).

واته: پاشان فیتنه و ئاژاوه‌یه‌ک په‌یدا ده‌بیت هیچ مالکی عه‌ره‌ب نامینیت نیلا. هه‌ندی له ئه‌هلی زانست فهرموویانه: ره‌نگه ئه‌م فیتنه‌یه مه‌به‌ستی ده‌زگا‌کانی پرا‌گه‌یاندن بیت به هه‌موو شیوازه‌کانییه‌وه و به هه‌موو جو‌ره‌کانییه‌وه جا نه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و هۆکارانه بینراو یان بیسراو یان خویندراو بیت به‌لام له گه‌ل ئه‌وه‌یشدا دلنیا نیم و بریار ناده‌م ئه‌وه مه‌به‌ستی فهرمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ربیت^۲ ته‌نها خوی گه‌وره ده‌زانیت مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی^۳ چیه له‌م نیشانه‌یه‌دا.

نیشانه‌ی شه‌شه‌م: پیغه‌مبه‌ری خوا^۴ فهرمووی: ((ثم تكون هدنة)).

واته: پاشان پێککه‌وتنامه‌یه‌ک، یان ناگه‌به‌ست مۆر ده‌کریت)) وه ئیستا زۆریک له‌پیککه‌وتنامه هه‌یه له‌نیوان زۆریه‌ی ولاته ئه‌وروپییه‌کان و ئه‌مریکییه‌کان له‌لایه‌ک و ولاته ئیسلامییه‌کان له‌لایه‌کی تره‌وه، خوی گه‌وره خۆی باش ده‌زانیت. ((ثم تكون هدنة بینکم و بین بني الأصر)) واته: پاشان رێککه‌وتنامه‌یه‌ک له‌نیوان ئیوه و رۆمه‌کاندا^۵ مۆر ده‌کریت. ((فیغدرون فیأتونکم تحت ثمانین غایه)) واته: جا ئه‌وان ئه‌و رێککه‌وتنامه‌یه ده‌شکینن پاشان له‌ژێر هه‌شتا ئالادا هێرشتان ده‌که‌نه سه‌ر)) مه‌به‌ستی ئالایه... بۆیه ناوی نراوه غایه (مه‌به‌ست) چونکه ئه‌وه مه‌به‌ستی سوپایه، نه‌گه‌ر هاتوو ئالاکه رووخا ئه‌وا مه‌به‌سته‌که‌یش ده‌رووخیت وه رووخان ده‌چیت نێو دلی تاکه‌کانی سوپاوه ((تحت کل غایه اثنا عشر ألفا))، واته: له‌ژێر هه‌ر ئالایه‌کدا دوازه هه‌زار جه‌نگاوه‌ره‌یه)).

۱- و بعض أهل العلم أشار إلى أن هذه الفتنة ربما تكون ما وقع من فتن بين الصحابة رضوان الله عليهم، بداية من مقتل عثمان، واستمرت بعده. انظر: ((فتح الباري)) (٦ / ٣٢٨).

۲- بفهوم العصر: هم أهل أوروبا و أمريكا.

له (مسند الإمام أحمد) و (سنن أبي داود و ابن ماجه) و (صحيح ابن حبان) ^۱ دا هاتووه به سته ددېكي (صحيح) له فهرمووده ی کابرايه ك له هاوه لانی پیغه مبهروه عليه السلام پټيان دهگوت: (ذو مخمر) ده لټين: (مخبر) فهرمووی: گويم لى بوو كهوا پیغه مبهري عليه السلام خوا عليه السلام فهرموويه تی: ((ستصالحون الروم صلحا آمنا، فتغزون انتم وهم عدوا من ورائكم، فتنصرون وتغنمون وتسلمون، ثم ترجعون حتى تنزلوا بمرج ذي تلؤل - والمرج: المكان الذي يكثر فيه الماء والخضرة - " فيرفع رجل من أهل النصرانية الصليب، فيقول: غلب الصليب، فيغضب رجل من المسلمين فيدقه، فعند ذلك تغدر الروم وتجمع للملحمة))، واته: نټوه په يماننامه يكي ناشتی له گه ل رومدا مؤر دهكېن، جا نټوه دهجهنگن و له کاتيکدا نهوان دوژمنتانن له پاشه وهتان، نټوه سه رده کون و دهستکه وتتان دهست دهک ویت و خه لکی دهک نه موسلمان، پاشان دهگه پټنه وه تاكو له جيگايه کدا داده به زن، که پټی ده لټين: (مرج ذي تلؤل) (وه مانای مرج: نهو جيگايه يه که سه وزايی و ناوی زور لټيه، واته: ميگر) نه مجار کابرايه کی گاور خاچه که ی به رز دهکاته وه و ده لټيت: خاچ سه رکه وت... بويه کابرايه ك له موسلمانان په ست ده بټت و له ملی ددها، جا له و کاته دا رومه کان غه درتان لى دهکېن و خويان ناماده دهکېن يو داستانيک)).

له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتووه له فهرمووده ی (حذيفة بن كوفى اسيد الغفاري) يه وه ده لټيت: (أطلع النبي عليه السلام علينا، ونحن نتذاكر، فقال عليه السلام: " ما تذاكرون؟" قالوا: نذكر الساعة يا رسول الله، فقال عليه السلام: " إنها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آيات)) فذكر الدخان، والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم عليه السلام ويأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن - وفي رواية: ((من فجرة عدن)) -

۱- أخرجه أبو داود، كتاب الملاحم، باب ما يذكر من ملاحم الروم (٤٢٩٢، ٤٢٩٣)، وابن ماجه كتاب الفتن، باب الملاحم (٤٠٨٩) وقال البوصيري في ((الزوائد)): ((إسناده حسن)) وأحمد في ((المسند)) (٩١/٤) و (٥/٣٧١، ٤٠٩)، وابن حبان (٦٧٠٨، ٦٧٠٩)، والحاكم (٤٦٧/٤)، وصححه روافقه الذهبي، وابن أبي شيبة في ((مصنفه)) (١٩٤٤٩)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٣٦١٢)، و((المشكاة)) (٥٤٢٨).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الفتن، باب الآيات التي تكون قبل الساعة (٢٩٠١).

تطرد الناس إلى محشرهم)) واته: پيغمبهری ﷺ به سهری کردینه وه له کاتیکدا نیمه گفتوگو و قسه مان دهکرد، جا فهرمووی: دهرباره ی چی گفتوگو دهکن و باسی چی دهکن؟ نیمهش له ولأمدًا وتمان: باسی قیامت دهکین ئه ی پيغمبهری ﷺ (تهماشای کيشه ی هاوهلآن بکه و باسی چی دهکن!)، فهرمووی: قیامت هه لئاسیت تا له پيشدا ده نيشانه نه بینن ئه مجار باسی کرد و فهرمووی: (دوکه لیک) و (دهجال) و (زینده وه ریکی سهر (دابة)) و (هه لاهتنی رۆژ له رۆژئاواه) و (دابه زیني عيسای کوپی مهریم) و (یأجوج و مأجوج) و سی رۆچوون پوو ده دات: (رۆچوونیک له رۆژه لات) و (رۆچوونیک له رۆژئاواه) و (رۆچوونیک له دورگی عهر به وه) له کوتايي نه وانه (ناگریک له یه مهنه وه دهرده چیت) (له ریوايه تیکی تردا: له قولایی عه دهنه وه) خه لکی راده مالیت به ره و مه حشر)).

ئمه نمونه یه که له نيشانه گهره کانی قیامت، له ریوايه تی تردا هاتوه که وا پيغمبهری ﷺ باسی ئه م نيشانانه ی کردوه به ریزیه ندیکی جیاواز له وه ی که (حذیفه ی کوپی أسید الغفاری) پیوايه تی کردوه، به لām به هر حال ئه وه بزانه که نيشانه گهره کان ئه گهر یه کیکیان پوو بدات ئه واه ئه وانی تر به شوینیدا پوو ده دهن وه کو گرییه ک وایه ئه گهر هاتوو کرایه وه ئه واه دهنکه کانی په رته وازه ده بن.

پيغمبهری ﷺ باسی ئه مه ی کردوه هر وه کو چۆن له (مسند أحمد) و (مصنف ابن أبي شيبة) دا هاتوه له فهرمووده یه کی (عبدالله ی کوپی عمرو) له لای (الحاکم) له فهرمووده ی (أنس) وه یه له چه ند ریگایه کی تره وه که به کۆی هه مووی (شیخ ئه لبانی)^۱ به دروست (صحیح) ی زانیوه که وا پيغمبهری ﷺ فهرموويه تی: ((الأمارات خرزات)) واته: نيشانه کان وه ک دهنکه کان)) ((منظومات في سلك))، واته: له ده زوویه کدا هۆنراونه ته وه)) ته ماشای شیوازی دهر پیرینی پيغمبهری ﷺ بکه که خوای گهره چۆن ئه و ره وانبیژییه بی وینه ی پی

۱- أخرجه أحمد (۲ / ۲۱۹)، وابن أبي شيبة (۳۷۲۷۴)، والحاکم (۵۲۰ / ۴) ط العلمیة عن عبدالله بن عمرو رضی الله عنه ورواه الحاکم عن أنس رضی الله عنه (۴ / ۵۸۹)، ورواه ابن حبان (۶۸۳۳)، والطبرانی في ((الأوسط)) (۴۲۷۱) عن أبي هريرة، وصححه الشيخ الألباني في ((صحیح الجامع)) (۲۷۵۵، ۳۲۲۷) و ((الصحيح)) (۱۷۶۲، ۳۲۱۰).

به‌خشيوه ((فإن يقطع السلك يتبع بعضها بعضا))، واته: نه‌گه‌ر ده‌زووه‌كه بچړا نه‌وا شوينى يه‌كتر ده‌كه‌ون)) نه‌ى په‌روه‌ردگارمان بمانپاريزه... چەند نيشانه‌يه‌كى يه‌ك له‌ دواى يه‌ك، نه‌گه‌ر نيشانه‌يه‌كى هاته‌دى نه‌وا نه‌و دواى نيشانه‌كان شوينى ده‌كه‌ون... داوا له‌ خوا ده‌كه‌م كه‌وا نيمان به‌ نسيبي من و نيوه بكات و له‌سەر نه‌و نيمانه بمرين كه‌ خوى لى رازييه...

چەنده‌ها رووداوى زور... نه‌ى باشه‌ ده‌رباره‌ى نه‌م سه‌رده‌مەى نيمەى تيا‌دا ده‌ژين؟؟ ناي‌ا پيغه‌مبه‌رى خواﷺ باسى كړدووه؟؟ به‌لى!! حاله‌تيكى شوين كه‌وتنى ريسواى، حاله‌تيكى لاوازي و كه‌ساسى كه‌ نوممه‌ته‌كه‌مانى پيا‌دا تيده‌په‌ړى له‌م سالانه‌دا، پيغه‌مبه‌رى خواى زه‌وى و ناسمانه‌كان ﷺ باسى كړدووه... ناي‌ا به‌ نيوه‌م نه‌گوت كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خواﷺ هيچ شتيكى له‌م بوونه‌وه‌رده‌ا جى نه‌هيشتووه كه‌ رووده‌دات تاكو قيامه‌ت نيللا باسى كړدووه؟ نه‌وه‌ى زانى و ره‌وانى كړد نه‌وا زانى و ره‌وانى كړد وه نه‌وه‌يشه نه‌يزانى و ره‌وانى نه‌كړد نه‌وا نه‌يزانى و ره‌وانى نه‌كړد)) نه‌وه‌ى كه‌ خواى گه‌وره ويستى له‌سەر بيت بو نيمه‌يان گواستووه‌ته‌وه، كه‌وا‌بوو پيغه‌مبه‌رى خواﷺ ده‌رباره‌ى نه‌م كات و سه‌رده‌مه به‌سو‌يه چى فەرمووه؟؟

نيمامى (بوخارى و مسلم)^۱ له‌ فەرمووده‌يه‌كى (أبى سعيد الخدرى) ريوايه‌تيان كړدووه كه‌ خو‌شه‌ويستمان ﷺ فەرموويه‌تى: ((لتتبعن)) ته‌ماشاكه كه‌ى نه‌و فەرمووده‌ پيروزه‌ى فەرمووه؟؟ پيش چوارده‌ سه‌ده... ((لتتبعن سنن من كان قبلكم، شبرا بشبر، وذراعا بذراع، حتى لو دخلوا جحر ضب تبعتموهم)) قالوا: يا رسول الله: اليهود والنصارى، قال: "فمن؟؟"، واته: ريگا و ريساى نه‌وانه‌ى پيش خوټان ده‌كه‌ون بست به‌ بست و بال به‌ بال ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر نه‌وان برونه‌ كونى بزنمزه‌يه‌كه‌وه نه‌وا دوايان ده‌كه‌ون . فەرموويان: نه‌ى پيغه‌مبه‌رى خواﷺ مه‌به‌ستت جووله‌كه‌ و گاوزه؟ فەرمووى: نه‌ى كى؟؟ واته: نه‌ى جگه له‌وان كييه؟ ته‌ماشاي

۱- أخرجه البخاري، كتاب أحاديث الأنبياء، باب ما ذكر عن بني إسرائيل (٢٤٥٦)، ومسلم كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى (٢٦٦٩).

نهم شيوازه رهوانبېژييه جوانه بكنه كه پيغهمبري خواﷺ بهو شيوه جوانه دهري بريوه و ديارى كردنيكي وردبينانهى كردووه بو حالي نهم نوممهته بهسويه لهو شوين كهوتن و ريسوا بوونه كه لهم سهردهمهده تيدهپهري چونكه پوژگار دهستهوامه .

خوای گه وړه فهرموويه تي: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ آل عمران: ۱۴۰، واته: نيمه نهو روظگارهي سهركهوتن و تيکشكانه، له نيو مهردمدا دهستاو دهستي پي دهكهن روظي بو نيويه و پوژيكيش بو نهوان)).

پيزداران... نهم قسانه نهوه ناگيه نيټ كهوا نهم نوممهته پياو چاكي تيادا نهماوه، بهلام پيغهمبري خواﷺ باسي حاله تيكي له حالهتهكان دهكات كه نهم نوممهته لهو لاوازي و شوين كهوتنهده تيادا تيدهپهري له قوناغيكي له قوناغهكاني ميژوو وه پر سهروهري و دور و دريژهكهي هرحنده نهگر هاتوو نهم نوممهته نيستا بهم قوناغهده تيدهپهري نهوا سهردهمانتيك بووه به چندهها قوناغي تردا تيپهريوه كه پر بووه له پايه داري و توانابوون، دنيا بن جاريكي تر به ويستى خوای گه وړه پايه و دهسهلاتي بو دهگيرپتهوه چونكه نهوه بهلينيكي له پيغهمبري نازدارهوهﷺ... كه له پاشدا باسي دهكهم - إنشاء الله - .

نيمامي احمد له(مسند)هكيدا و ابن ماجه له (سنن)هكيدا به سهنهديكي (صحيح)^۱ له فهرموودهكي (ابو هريره)وه ريوايه تيان كردووه كهوا پيغهمبري خواﷺ فهرموويه تي: ((سيأتي على الناس سنوات خداعات، يصدق فيها الكاذب ويكذب فيها الصادق ويؤتمن فيها الخائن ويخون فيها الأمين وينطق فيها الرويبضة)) قيل: وما الرويبضة يا رسول الله؟ قال: ((الرجل التافه)) وفي لفظ: ((الرجل السفیه يتكلم في أمر العامة)) واته: سالانيكي ههله تيننه به سهر خهلكيدا ديت، باوه پر به كهسي درونن دهكريت و كهسي راستگو به درو دهخرپتهوه، كهسي دهستپيس

۱- أخرجه أحمد (۲ / ۲۹۱، ۳۳۸)، وابن ماجه، كتاب الفتن، باب شدة الزمان (۴۰۳۶)، والحاكم (۴ / ۵۱۲)، وقال الحافظ في (الفتح) (۱۳ / ۸۴): ((سند جيد))، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۱۸۸۸، ۲۲۵۲).

وناپاك ده‌بېټه ده‌ستپاك و كه‌سى ده‌ستپاكېش ده‌بېټه ده‌ستپيس و ناپاك،
(الروبيضة) دېته قسه كردن و ده‌بېټه دهم سپي، فهرموويان: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري
خوښه (الروبيضة) كييه؟ فهرمووي: كه‌سانكي هيچ و پوچ و نه‌فام له‌ كاروباري
گشتيدا قسه ده‌كه‌ن)).

كه‌وابوو هه‌موو ئه‌وانه‌ي كه‌ ئيستا به‌ چاو ده‌ييينين و به‌ گوټيه‌كانمان ئه‌مړو
ده‌بييسين پيغه‌مبه‌ري خوښه باسي كردوو چونكه‌ ئه‌و هيچ قسه‌يه‌كي له‌ خؤ وه
نه‌كردوو وه‌ هه‌رده‌م من باسي ئه‌وه‌ ده‌كه‌م بؤ ئه‌وه‌ي هيو و ئاوات برژينمه‌ ناو
دل‌ه‌كان له‌ كاتيكدا كه‌وا هيو و ئاوات كه‌م بوونه‌ته‌وه‌ و بؤ ئوميدى زؤر بووه‌ و بؤ
هيوايى بالى كي‌شاوه‌ به‌ سه‌رماندا، دل‌ه‌كان هاتوونه‌ته‌ له‌رزه‌، ئه‌و كه‌سه‌ي كه‌وا
باسي حالى ئيستاى خه‌لكى كردوو به‌و شي‌وه‌يه‌ي ئيستا تايادا ده‌ژين به‌و شي‌وه‌
روون و ناشكرايه‌، باوك و دايك و روح و گيانم به‌ فيداي بيت‌ه هه‌ر ئه‌وه‌ باسي
سه‌ركه‌وتنى دينى خواى كردوو و باسي ده‌سه‌لاتى ئه‌م ئوممه‌ته‌ پيروؤ و
كامه‌رانه‌ي كردوو وه‌ پشت به‌ خوا موژده‌ي ئه‌وه‌تان پى ده‌ده‌م له‌ قسه‌ي ئه‌و
راستگويه‌وه‌ كه‌ هه‌رگيز له‌ خؤ وه‌ قسه‌ ناكات.

من پر به‌ دهم ده‌لّيم: ئه‌گه‌ر هه‌موو بؤ باوه‌ران له‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ردا كؤ ببه‌وه‌
به‌ مه‌به‌ستى ئه‌وه‌ي ره‌گ و ريشه‌ي موسلمانان له‌ بن ده‌ريبنن يا خود سه‌وزى و
گه‌شى موسلمانان له‌م دونيايه‌دا له‌ ناو به‌رن ئه‌وه‌ ناتوانن و هه‌رگيز ناتوانن
هه‌رچه‌نده‌ كؤ ببه‌وه‌.

پيغه‌مبه‌ري خوښه به‌و موژده‌يه‌ موژده‌ي داوه‌ هه‌روه‌كو چؤن ئيمامى (مسلم)
له‌ (صحيح) ه‌كه‌يدا له‌ فهرمووده‌ي (ثوبان) وه‌و ريوايه‌تى كردوو كه‌وا پيغه‌مبه‌ري
خوښه فهرموويه‌تى: ((إِنَّ اللَّهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتَ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا)) واته: خواى
گه‌وره‌ زه‌وى بؤ نزيك كردمه‌وه‌ تاوه‌كو رؤژه‌لات و رؤژ ئاوام بينى)).

كه‌وا بوو په‌روه‌ردگارمان ئه‌م زه‌وى يه‌ي بؤ پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي بچوك كرده‌وه‌ و
ئوئيش رؤژه‌لات و رؤژئاواي زه‌وى بينى، هه‌روه‌كوو چؤن (المسجد الأقصى) ي بؤ

روونكرده وه له پاش گه‌رانه‌وه‌ی له گه‌شته‌كه‌ی بو ئاسمان له شه‌وی (إسراء و معراج) دا هه‌روه‌كو ده‌زانن خوای گه‌وره وینه‌كه‌ی بو گواسته‌وه و له پيش چاوی دانا هه‌ر كه بی باوه‌پان پرسپاریان بكردايه ده‌رباره‌ی هه‌ر شتيك نه‌وا ته‌ماشای ده‌كرد و وه‌سفی بو ده‌كردن! نه‌وه‌يش لای خوای گه‌وره زور گران و ده‌گمهن نيه.

نه‌مجار پيغه‌مبه‌رمان ﷺ فه‌رمووی: ((وان أمتی سیبلخ ملکها ما زوی لی منها)) واته: به دلتیاییه‌وه مولك و سامانی ئوممه‌ته‌كه‌م ده‌گاته نه‌و جیگایه‌ی كه بۆم بچووك كرایه‌وه)).

پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ موژده به هاوه‌لانی ده‌دات له كاتیكدان نه‌وان له مه‌ككهن و قامچی دوژمنان له‌سه‌ر پشتیان و خوین به جه‌سته‌یان وه ریده‌كات وه بی باوه‌پان نازاری نه‌وانیان ده‌دا له‌سه‌ر نه‌و لمه‌ گه‌رمه و له‌و قرچه‌ی گه‌رمادا... موژده‌ی چییان پی ده‌دا؟ به سه‌ر كه‌وتن و پایه‌داربوون... ده‌فه‌رمویت: ((وان أمتی سیبلخ ملکها ما زوی لی منها، وأعطيت الأحمر والأبيض))، واته: وه به دلتیاییه‌وه مولك و سامانی ئوممه‌ته‌كه‌م ده‌گاته نه‌و جیگایه‌ی كه بۆم بچووك كرایه‌وه وه خوای گه‌وره سوور و سپی پی به‌خشیم)).

نه‌وه‌ش مولکی کیسرا و قه‌یصه‌ره هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتیبی (الصحيح) ٢ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی (ابی هريره) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إذا هلك كسری فلا كسری بعده، وإذا هلك قيصر فلا قيصر بعده، والذي نفسي بيده لتنفق كنوزهما في سبيل الله))، واته: نه‌گه‌ر کیسرا له ناوچوو نه‌وا کیسرای تر به دوايدا نایه‌ت، نه‌گه‌ر قه‌یصه‌ر له ناوچوو نه‌وا قه‌یصه‌ری تر به دوايدا نایه‌ت، سویند بی به نه‌و كه‌سه‌ی گیانی منی به ده‌سته هه‌موو گه‌نجینه‌كانیان له پیناوی خوا دا ده‌به‌خشن)).

١- انظر: البخاري (٢٨٨٦)، ومسلم (١٧٠) من حديث جابر ﷺ ومسلم (١٧٢) من حديث أبي هريرة ﷺ.
٢- أخرجه البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب الحرب خدعة (٣٠٢٧)، ومسلم كتاب الفتن وأشراط الساعة، باب لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل، فيتمنى أن يكون مكان الميت من البلاء (٢٩١٨)، وروي عن جابر بن سمرة عند البخاري (٣١٢١) ومسلم (٢٩١٩).

براکه م... کهس باوه پ به وه ناکات ته نها کهسانیک نه بیت که خوی گه وره دلی پر کردوه له ئیمان و دلنیايي ههروه کو خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ الأحزاب: ۲۲، واته: جا که برواداران نه وه هه موو له شکر و دهسه لاتهی حیزه کانیاں چاو کرد که به ره و رویان ده هاتن بو مه دینه گوتیان: نه مه هر نه وه به لینه بوو که خوا و په یامبه ره که ی ﷺ پئیان داین، واته: له پیشه وه به لینیان پی داین به رژه دژوارو سه خته کان، له پاشان به یاریده دان و سه رکه وتن، خوا و په یامبه ره که ی ﷺ راستیان فهرمووه، باوه پرداره کان پتر باوه پ و ملکه چییان زیادی کرد).

نه مه دروشمی ئیمانداره راستگوانه، به لام دوورووه کان نه وه قسه کانیاں خراب و چه په له ههروه کو خوی گه وره باسی ده کات ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ الأحزاب: ۱۲، واته: نه وه به لینه ی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ پئیان داین به سه رکه وتن، هر فریودان و له خسته بردن بوو بو مان (!).

پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((واني سألت ربي لأمتي أن لا يهلكها بسنة عامة، - أي بقط عام - وأن لا يسلط عليهم عدوا من سوى أنفسهم فيستبج بيضتهم وإن ربي قال: يا محمد إني إذا قضيت قضاء فإنه لا يرد، وإني أعطيتك لأمتك أن لا أهلكهم بسنة عامة، وأن لا أسلط عليهم عدوا من سوى أنفسهم يستبج بيضتهم ولو اجتمع عليهم من بأقطارها))، واته: من داوام له په روه ردگاری خوّم کرد که وا نوممه ته که م به گرانییه کی سه ختی گشتگیری له ناو نه بات، دوزمنیکی جگه له خوین بالا ده ست نه کات به سه ریاندا بگاته راده یه ک که وه چه و نه وه یان له ناو بیات، په روه ردگارم پیی فهرمووم: نه ی محمد ﷺ من نه گه ر هاتوو هر فهرمایشتیکم بریار دابیت نه وه گه رانه وه ی نییه، دلنیا به نه وه م پی به خشیت که وا نوممه ته که م به گرانییه کی سه ختی گشتگیری له ناو نه به م و دوزمنیکی جگه له خوین بالا ده ست نه که م به سه ریاندا بگاته راده یه ک که وه چه و نه وه یان له ناو

ببات، نه‌گه‌رچي هه‌موو خه‌لکي ده‌ور و به‌ريان له‌سه‌ر کو ببنه‌وه)).

ئای چي موژده‌يه‌کي خوشه....!!

له‌فه‌رموده‌يه‌کي تر دا که (أحمد) و (الحاکم) و جگه له‌وان به‌سه‌نه‌ديکي (صحيح) له‌سه‌ر مه‌رچي (مسلم) له (تميم الداری) يه‌وه ريوابه‌تيان کردووه که‌وا پيغه‌مبه‌ري خواصه (فه‌رموويه‌تي: ((ليبلغن هذا الأمر - واته: ثم دينه - ما بلغ الليل والنهار)) - واته: ثم دينه ده‌گاته ئه‌و جيگايانه‌ي که شه‌و و روژ پيی گه‌يشتون)) ئايا شه‌و و روژ هيچ جيگايه‌کيان جي‌ه‌يشتووه و پيی نه‌گه‌يشتن؟ نه‌خير سويند به‌خوا - ((ولا يترك الله بيت مدر ولا وبر إلا أدخله الله هذا الدين، بعز عزيز أو بذل ذليل، عزاً يعز الله به الإسلام، وذلاً يذل الله به الكفر))، واته: خواي گه‌وره هيچ مالتيکي له‌قور دروستکراو و هيچ مالتيکي له‌خوري دروستکراو به‌جي ناهيلى ئيلا ئه‌م دينه‌ي پي ده‌گه‌يه‌نييت، جا چ به‌شکوي شکومه‌ندانه‌وه يان زه‌ليلي خاوه‌ن زه‌ليليه‌کانه‌وه، شکويه‌ک خواي گه‌وره ئيسلامي پي شکودار ده‌کات و زه‌ليليه‌ک خواي گه‌وره کوفري پي زه‌ليل بکات)).

وه‌رن... ئه‌ي چاکه‌کاران... له‌پاش ئه‌م پيشه‌کيه‌ي زانستيه‌يه... له‌پاش ئه‌م باسه له‌نيشانه‌کانی پيش هاتنی قيامه‌ت... وه‌رن با پيکه‌وه باسيک ده‌رباره‌ي (دواين رووداوه‌کان) به‌دریژي بکه‌ين، ئه‌م زنجيره‌ پرؤگراميه‌يه له‌نيوان بناغه‌يه‌کي زانستی و پرؤگراميکي په‌روه‌رده‌يي و شيوازيکي بانگه‌وازي کو ده‌کاته‌وه... له‌کاتيکدا پيشکه‌شي ده‌که‌م که شه‌ه‌وات و ماددييات زال بوونه، زۆربه‌ي خه‌لکي له‌سه‌ر به‌رنامه‌که‌ي خواي په‌روه‌ردگار لايان داوه و تاوه‌نه‌کانيش له‌سه‌ر يه‌ک کو بوونه‌ته‌وه و ترس له‌خوای په‌روه‌ردگار که‌م بووته‌وه... ئه‌مه پيشکه‌ش ناکه‌م بو ئه‌وه‌ي له‌م واقيعه‌ هه‌لبيم، به‌لکو پيشکه‌شي ده‌که‌م بو راستکردنه‌وه‌ي واقيع بو ئه‌وه‌ي ئه‌و مرقايه‌تبيه‌ي، که وه‌کو سه‌رخوش له‌به‌ر خويانه‌وه و پينه‌ ده‌که‌ن و پي‌ده‌که‌نن وه‌کو شيت راده‌که‌ن، وه‌کو که‌سيکي هه‌لاتوو و کارو کرده‌وه‌يه‌ک به‌

۱- أخرجه أحمد (۴ / ۱۰۳)، و الحاکم (۴ / ۴۳۱، ۴۳۰)، و البيهقي في ((الکبری)) (۹ / ۱۸۱) من حديث تميم، و له شاهد عند أحمد (۶ / ۴)، و ابن حبان (۶۷۰۱)، و الحاکم (۴ / ۴۷۶) ط العلمية، و الطبراني في ((الکبير)) (۲۰ / ۲۰۴)، و البيهقي في ((الکبری)) (۹ / ۱۸۱) من حديث المقداد بن الأسود، و صححه الشيخ الألباني في ((الصحيحه)) (۳).

يه‌كتر ده‌كهن، كه گيانداره درنده‌كان شهرم ده‌كهن به يه‌كتری بكن له جيهانی دارستاندا!! بۆ نه‌وهی بزانی به دلنیايي‌كه‌وه، كه‌وا مردن كوتايي ژيان نيه... نه‌خير نه‌خير... به‌لكو له پاش مردن زيندوو‌بوونه‌وه هيه‌وله‌پاش زيندوو‌بوونه‌وه‌ش حشر هيه و له پاش حشر لپرسينه‌وه و، پاره‌ستان له‌به‌ر ده‌ستی خوی په‌روه‌دگارا به‌زه‌ليلی و ترسه‌وه هيه به مه‌به‌ستی پرسيار كردن ده‌باره‌ی كه‌م و زۆر، بچوك و گه‌وره.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ الزلزله: ۸، واته: ئينجا هر كه‌سيك كيشی ورديله‌يك چاكه‌ی ته‌نجام دايیت، پاداشه‌كه‌ی ده‌بينيته‌وه. (۷) كه‌سيكيش كيشی ورديله‌يك شهر و خراپه‌ی كردبیت، تۆله‌كه‌ی ده‌بينيته‌وه. مه‌گه‌ر خوا قه‌له‌می عه‌فوو بیتی به‌سه‌ريا، كه‌وابوو با هه‌موومان هوشيار و زیره‌ك و وريابين، بزانی روژانه چی نه‌كه‌ين و له خوا بترسين (۸)).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَسِيبًا﴾ الأنبياء: ۴۷، واته: بى گومان روژی قيامت ئيمه‌ ترازوی دادپه‌روه‌ی دانه‌نين کرده‌وه‌كانيانی پى نه‌كيشين نه‌وسا هيچ كه‌سيك كه‌مترين سته‌می لى ناكړى چ له چاكه‌كاران و چ له خراپه‌كاران، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر کرده‌وه‌كانيانی به‌ته‌دازه‌ی سه‌نگی ده‌نكه‌ خه‌رتله‌يه‌كيش بیت كه له بچوكيدا كراوه به نمونه، ئيمه ته‌يه‌نين و ناماده‌ی نه‌كه‌ين وه ته‌وه‌نده به‌سه بۆ ئيمه كه به وردى ژمپريارى کرده‌وه‌كانيان بين)).

له پاش لپرسينه‌وه به‌هه‌شت يان دۆزه‌خ هيه... خو‌شيه‌ك هه‌رگيز ناخوشي به دوايدا نايه‌ت وه يا خود ناخوشي‌ه‌ك هه‌رگيز خو‌شى به دوايدا نايه‌ت ((يا أهل الجنة خلودا فلا موت... ويا أهل النار خلود فلا موت))، واته: ئه‌ی ته‌هلی به‌هه‌شت به‌نه‌مری بژين و چيتر مردن نيه... ئه‌ی ته‌هلی ناگر به‌نه‌مری بژين چيتر مردن نيه)).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾ (١٠٥) فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلَدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلَدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾ هود: ١٠٥-١٠٨، واته: رۆژیکیش که دیت هیچ که سیک بوی نییه به فرمانی خواجه بیت قسه بکات ئینجا ئه و خه لکه ده بنه دوو کوومه ل، هه یانه به هوی لاساری و کلابونییه وه به دبخته و چاره پشه، هه شیان به بونهی چاکیی و باشی خو به وه به اختیار و روو سپییه (١٠٥) جا ئه وانه یان به دبخت و لار و لاسارن له ناگردان، هه له ویش تووشی هه ناسه کورتی و تنگه نه فه سی ده بن و هه راوار هاواریانه (١٠٦) تا ئاسمانه کان و زهوی هه بن ئه وانیشت ئیدیا ئه میننه وه. عه ره ب ئه گه ر ویشتهای بللی ئه و شته به رده وام و هه میشه یه ده یگوت: (ما دامت السموات والأرض) که وایوو به هه تا هه تایي له دۆزه خدا ده میننه وه و لئی ده رناچن، مه گه ر په روه ردگارت بیهوی له وهخت و کاتیکدا ده ریان به یئنی بۆ ئه وهی به جوړیکی تر له سزا سزایان بدات، به راستی په روه ردگاریشت زۆر به ده سه لاته بیهوی هه ر شتی بکات ده یکات وه هیچ به رگریکی بۆ نابیت. (١٠٧) ئه وانه شیان کامه ران و به خته وهرن له ئه وه ل له حزه وه له به هه شتن و بۆ هه میشه له وی ئه میننه وه تا ئاسمانه کان و زهوی ببن مه گه ر ئه وه نده په روه ردگارت مه یلی هه بی کارئ تر بکات جا ئه وکاته له به هه شتدا نابن. (ابن کثیر) ئه لیت: مانه وه یان له به هه شتدا به هه تا هه تایي واجیب و پیویست نییه له سه ر خوا، به لکو خوا به فزل و منه تیه تی، جا بۆ ئه وه سوپاس و ته سبیحاتی بکه ن زیکری (سبحان الله، الحمد لله) ئه خریته سه ر زاریان، ئه و به خششه هه تا هه تایي و نه برپاوه یه. (١٠٨)).

باسه ره تایي ((دواين رووداوه کان)) ببیته کوټایي... به لئی... ئه مه کوټاییه کی بی گومانی راستییه بۆ هه موو مروفتیک له سه ر زه ویدا هه ر چهنده ریژی به رز بیت یان پله ی به رز بیت یا نزم بیت! ئه وه مردنه ...

داوا له خوا دهكهم لهم زنجيره يه دا په ند و ئاموژگاري لى وه گرځين و ببيتته
 سه ره تايه ك بؤ گه پانه وه يه كي راست بؤ لاي خوا... ببيتته هو يه ك بؤ گه پانه وه ي
 ئوممه ته بؤ پله و پايه و پيشه نكي و كه رامه ت و خوشگوزراني له دونيا و قيامه تدا
 ئه و يش به نه هيشتن و بنه بر كردنى لاوازي و بى ده سه لاتى و بى ئوميدى و
 داروخانى دهره و نه بكوزه كه يه... ئه و حاله ته له رزوكه تر سناكه كه توشى بووه و
 بووته هو ي وازهيټان له كار كردن و داهيټان به هو ي خراب تيگه يشتن له مه به ستي
 خوا و پيغه مبه ره كه ي ﷺ. هه روه ها داوا له خوا ي گه و ره ده كه م كه ببيتته هو يه ك بؤ
 كار يكي دلسوزانه و داهيټان له دين و دونيادا پيكه وه. دلنيا بن كه ئه م ئوممه ته
 ناتوانيت ريگايه ك بؤ خو ي بكا ته وه به ره و شكومه ندى و كه رامه ت له نيو به ردى
 سيسته مى نويى جيهانى به لكو ناتوانى خو ي خوشگوزره ران بكا ت له دوا روژدا به
 به هه شتى به رين ته نها به زانست و كرده وه (علم و عمل) نه بيت.

چه ند بى نرخه هه ندى كه س پروپاگه نده ي ئه وه ده كه ن كه هيج له كي شه كه
 ناگو رپيت تاكو (المهدى) له دوا روژدا دهرنه چيټ چيتر با ئه م ئوممه ته واز به يټنى له
 زانست و كار و كرده وه (علم و عمل) با چاوه پروانى (المهدى) ئاخو زه مان بكه ين .
 ئه گه ر و ابوايه ئه و ا پيغه مبه رى خوا ﷺ به رگه ي ئه و هه موو ئازاره ي نه ده گرت و به
 سه ر دپك و دالدا ريى نه ده كرد بؤ ئه وه ي دينى خوا بگه يه نى .

كه و ابو وهه موو رابن و هه ستنه وه بؤ خوشگوزراني دونيا و قيامه ت و داوا له خوا
 ده كه م كه ئه م كاره ته نها له به ر ئه و بيت و پشكمان له دينه كه ماندا ته نها
 قسه كردن نه بيت و داوا ي لى ده كه م كه مه به ست و نيه تمان پاك بكا ته وه . ئه و لى
 ذلك وهو مولاه .

سه ره ره رگي

با هه موو كه سيك بزانيټ ته م دونيايه هه رچه نده دريژه بكيشيت ته وا هيشته هه
كورته، هه رچه نده گه وره و مه زن بيت ته وا سووك و ريسوايه، چونكه شه وگار
هه رچه نده دريژه بخايه نيټ ته وا هه ر ده بيت شه به ق ده ركه ويټ، له بهر ته وه ي
ته مه ن هه رچه نده دريژ بيت ته وا هه ر ده بيت بچينه ناو گوره وه .

أيا من يدعى الفهم	إلى كم يا أخی الوهم
تتبع الذنب بالذنب	وتخطى الخطأ الجـم
أما بان لك العيب	أما أنذرك الشيب
وما فى نصحه ريب	أما نادى بك الموت
أما أسمعك الصوت	أما تخشى من الفوت
فتحتـاط وتهـتم	فكم تسير فى السهو
وتختال من الزهو	وتنفـض إلى اللـهو
كأن الموت ما عم!	كأنى بك تنحط
إلى اللحد وتنـفـط	وقد أسلمك الرهـط
إلى أضيق من سم	هناك الجسم ممدود
ليستأكله الدود	إلى أن ينخر العود
ويمسى العظم قد رم	فزود نفسك الخير
ودع ما يعقب الضير	وهيئ مركب السير
وخف من لجة اليم	بذا أوصيك يا صاح
وقد بحتك من باح	فطوبى لفتى راح بآداب محمد يأتـم

واته : نهى ته وكه سهى بانگه شهى تيگه يشتن ده كهى، هه تاكهى براكه م خه يال و
گومان و نه ديښه ؟، به تاوان شويني تاوان ده كه ويت، به هه نكاوى زور هه نكاو
ده نيټ، نايا شووره يى و كه م وكووپيت بو روون نه بووه ته وه ؟، نايا پيرى ورياي

نه كړدېته وه؟ هيچ گومانېك له ناموزگاري نه ودا نښه، ټايا مردن بانگي نه كړدوى؟ ټايا د ننگه كې نه ووت نه بېست؟ ټايا له له ده ست درچوون ناترسيت؟ جا بايه خ ده د هيت و گرنكي ده د هيت، هه تا كې له خاموشيدا پي ده كې؟ له خوت بايي ده بېت له بهر جوانى و قه شه نكي، ده پوي بولاي رابوردن و خلا فاندن، ده لتي مردن هه موو كه سيك ناگريته وه! وا ده تبينم كه بهر و خواره وه ده كه ويت كاتي داهيلراي بول ناو گورپه كه ت، له كاتي كه وا خه لكې تويا ن سپارد، بول جينگايه كه ته ننگره له كوني درزي، له وي جهسته كه ت دريژ بووه ته وه، بول نه وه ي كرمه كمان بيخون، تاكو نه و دار و چيلكه يه پوك ده بېته وه، كه ټيواره هات ټيسكه كه ده پزي، بويه چا كه بكه توپشوي خوت واز بهينه له وه ي له پاش زيان ديت، بويه سوار يكي روپشتن بول خوت ناماده بكه له بهر زوري ټاوي درياكه له سه رخوبه، به نه وه ناموزگاري ت ده كه م نه ي هاوريكه م، نه وا هه موو شتيكم بول ټاشكرا كړي، جا موژده بول نه و كه سه ي كه ده پوات، له سه ري و شويني پيغه مبه رو جي به جتي ده كات.

ژيان زور به په له ده پوات!! زوريه ي خه لكې وان له بي ټاگابووندا دربار ه ي نه وه ي كه ديت - ټيلا كه سانتيك نه بېت كه خواي گه وړه خوي په حمي پي كړد بېتن-، نه گه ر كه ميك بگه پي ته وه بول پاشه وه، ده لتي ت: مانگي ره مه زاني پيشو و وا هه ست ده كه م ته نها له مانگي پيشو ودا بووه، به لكو نه مړو كه توي تيا داي نه گه ر بگه پي ته وه بول هه مان روژ له هه فته ي رابوردو و هه ست ده كه يت كه پيش كا ترمي ريك بووه! دلنيا به كه ته مه ن ده پوات و ده روژگار ده پوات وه مانگه كانيش به دوايدا ده پون وه ساله كان له گه ل خوياندا راده كي شن وه ته مه نيش به دواي خوي دا راده كي شي وه ژياني نه وه داده خري ت له پاشان نه وه يه كي ترو له پاشان نه وه يه كي ترو... وه پاش هه موو نه وانه، هه موو خه لكې له بهر ده ستي پادشاي شكومه ندا

راده وه ستن به مبه ستي ليپرسينه وه له گه وړه و بچوك ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزلة: ٧-٨، واته: ټينجا هر كه سيك كي شي وړديله يه ك چا كه ي نه نجام دابيت، پاداشه كه ي ده بيني ته وه. (٧) كه سيكي ش كي شي وړديله يه ك شر و خراپه ي كړد بېت، ټوله كه ي ده بيني ته وه. مه گه ر خوا قه له مي عه فوو بيني به سه ريا، كه و ابو با هه موومان

نمونه‌یان وه‌کو ئه‌و ئاوه به‌ خوڤه‌یه که له‌ رووبار و ده‌ریا و زه‌ریاکانه‌وه هه‌لده‌قولێن بزانه‌ که ئه‌و ئاوه‌ی ئه‌م ساته‌ چاوه‌کانتی ده‌که‌وێته سه‌ر جیاوازه به ته‌واوه‌تی له‌و ئاوه‌ی که پێش ساتێک بینوته، چونکه ئاوه‌پوات و ده‌گۆڤێت وه‌ ژیانیش ده‌پوات و ده‌گۆڤێت، منداڵدانه‌کان به‌رهم ده‌هینن و منداڵ ده‌رده‌هینن و زه‌ویش قووتی ده‌دات، چه‌نده‌ها ئافره‌ت له‌ هه‌موو ساتێکدا له‌ رووی زه‌ویدا منداڵیان ده‌بێت، خه‌لکانێک له‌ هه‌موو ساتێکدا له‌ رووی زه‌ویدا به‌ره‌و گۆڤستان ده‌برین . وه‌ روژێک دادێت که بوونی مرقایه‌تی به‌ گشتی راده‌وه‌ستێ و روناکی هه‌موو ئه‌ستێره‌کانی ئاسمان ده‌کوژێته‌وه‌ و ئاوه‌کان راده‌وه‌ستن، ئاوی کانی و بیرو چالاره‌کان وشک ده‌که‌ن، ئاوی رووبار و ده‌ریا و زه‌ریاکان راده‌وه‌ستن بۆ ئه‌وه‌ی له‌ پاش ئه‌وه هه‌مووان هه‌ستنه‌وه بۆ راوه‌ستان له‌ به‌ر ده‌ستی خوای گه‌وره‌ و میهره‌بان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ^ط وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (إبراهيم: ۴۸، واته‌: له‌ پۆژی قیامه‌دا ئه‌م زه‌وییه‌ی ئێستا نه‌گۆڤدرێ به‌ زه‌وییه‌کی تر، ئاسمانه‌کانیش هه‌روا! ئه‌وجا هه‌مووان له‌ گۆڤه‌کانیان ده‌هینرێته‌ ده‌رو، ده‌برین بۆ به‌رده‌م خوای تاک و ته‌به‌نیای ده‌سه‌لاتدار)).

هه‌موو شتیك له ژيانى ئەم دونیایه‌دا گۆڤا و ته‌واو بوو، وه‌ بوونی مۆفایه‌تی به‌ گشتی راوه‌ستا، بووه‌سته له‌ گه‌ڵ ئەم ساته‌دا، کات و ساتی تۆ - ئە‌ی برا خۆشه‌ویست و ژیره‌که‌م- به‌ مردنت ده‌ست پێ‌ ده‌کات و کات و ساتی من به‌ مردنم ده‌ست پێ‌ ده‌کات، قیامه‌تی تۆ به‌ مردنت ده‌ست پێ‌ ده‌کات وه‌ له‌ ژيانى ئە‌م دونیایه‌ ده‌گۆیژییته‌وه‌ بۆ ژيانى دوا‌یى، به‌ ته‌واوه‌تی جیاوازه‌ له‌ ژيانه‌ی که‌ تۆی تبادا ده‌ژیت، خوا‌ی گه‌وره‌ مه‌به‌ست و هۆ‌ی دروستکردنمان، روون کردووه‌ته‌وه‌ وه‌

پاستی ئه‌م دونيايه‌ی تيايدا ده‌ژين بۆ روون کردووینه‌ته‌وه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾
الذاریات: ۵۶، واته: من هه‌ر بۆیه جنۆکه و ئاده‌میم دروست کردووه بۆ په‌رستن و
بمناسن)).

ئه‌مه ئه‌و مه‌به‌ست و ئامانجه‌یه، که له پیناويدا دروست کراوین، هه‌ر له‌و
پیناوه‌دا زه‌وی و ئاسمانه‌کان دروست کراون، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، هه‌ر له‌و پیناوه‌دا
خوای گه‌وره کتییی دابه‌زاند و هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی په‌وانه کردووه، هه‌موو بوونه‌وه‌ر
ته‌نها له‌و پیناوه‌دا دروست کراوه، له پیناوی ئه‌وه‌ی که خه‌لکی به‌ تاك و ته‌نهایی
خوای خۆیان بپه‌رستن و به‌ ته‌نها خوای بزنان و بۆ ئه‌وه‌ی ته‌نها خوای گه‌وره
بپه‌رستن و هاوه‌لی بۆ بریار نه‌ده‌ن.

بۆیه ئه‌م مه‌به‌ست و ئامانجه به‌ جوانی بناسه و بزانه، وریا به‌ وه‌کو قسه‌ی ئه‌و
کابرا گومرپایه نه‌که‌یت که ده‌لێت: ((هاتم... نازانم له کوئی وه... به‌لام هاتم...
ریگایه‌کم له پیش خۆم بینی و له سه‌ری پۆیشتم... به‌رده‌وام له‌سه‌ر ئه‌م ریگایه
ده‌روم به‌وێت یان نا... چۆن هاتم؟؟ چۆن ریگاکه‌ی خۆم بینی...؟؟ نازانم!!)).

به‌لام که‌سی موسلمان ده‌زانێ، هه‌ر که‌سی خوای گه‌وره بناسی ده‌زانێ ئه‌و
دروستکراویکه له دروستکراوه‌کانی خوا، خوای گه‌وره له‌م دونيايه‌دا بۆ ئامانجیک
دروستی کردووه، به‌لکو چاره‌نووسی بۆ دیاری کردووه، کۆمه‌لێک وان له
به‌هه‌شتدان و کۆمه‌لێک له دۆزه‌خ، داوا له خوای بالا ده‌ست ده‌که‌م من و ئێوه بکاته
ئه‌هلی به‌هه‌شت هه‌ر خۆی پشت و په‌نامانه و توانای به‌ سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

که‌وابوو مه‌به‌ست و ئامانج ته‌نها په‌رستنه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶، واته: من هه‌ر بۆیه جنۆکه و
ئاده‌میزادم دروست کردووه بۆ په‌رستن و بمناسن)).

ئایا پاستی و دروستی ژيانی ئه‌م دونيايه چیه؟

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرْتَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ﴾ الحديد: ۲۰، واته: بزائن که به پاستی ژيانی ئەم دونيايه تهنه گه مه و گه پ و جوانی و زډکردنی مال و منال و خوه لکيشانی نيوانتانه وهک ويته ی بارانيکه شيناييه که ی گه شتياران سه رسام بکات پاشان وشک ببي جا بيبيني به زهرد بووي، دواتر ورد و خاشاک ببي و (با) هر پرووشه ی بياته جيگاکه وه، واته: زيبا و جوانی ئەم دونيايه ش هه روهک مه زراو کشتوکالک وايه که زډر به جوانی و ريک و پيکی بنج داکوتی سه وز ببي پاشان وشک و زهرد وه رگه پي و بايه کی توندي بۆ هه لکه وي هه پرووشه ی بخاته بن دارک له پاشه روژيشدا سزايه کی سهخت هه يه بۆ کافر و بي باوه پان، ليپووردن و، په زامه نديش لای خوا هه يه بۆ دوستانی ژيانی دونيا تهنه کالای ده سته پوکاره، که وابوو هوشيار بن و نه خه له تين به دونيا)).

مه به ست له (الكفار) لي ره دا باخه واته.

که وايه ته ماشای راستی و دروستی ژيانی دونيا بکه بۆ ئەوه ی راست و دروستی ئەم دونيايه بزانی که خوای گه وره کردووه يه تيبه جيگای به لا و تاقیکردنه وه. خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ الأنبياء: ۳۵، واته: به ناخوشي، خوشی، هه ژاری، ده وله مهندي، له ش ساغی و نه خوشی، تا ساير و ناشوکر ده رکه وي ئەگينا خوا بۆ خوی ده زانی وه به مه ش ئيقامه ی حوججه يان له سهر ده کات تا که س بيانوی نه ميئي)) بۆ تاقیکردنه وه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ﴾ الملك: ۲، واته: ئەو خوايه که مردن و ژيانی دروست کرد، ئەوه تا هه ندي ئە ژيئي، هه ندي ئە مريئي خو مردنيش گواستنه وه يه له جيگايه که وه بۆ

جنگايه‌كي تر، پاشان له جنگاي دووه‌دا ژيانكي نوې ده‌ست پي نه‌كاته‌وه، بڼو نه‌وه‌ي تاقيتان بكانه‌وه كامه‌تان كار و كرده‌ي چاكتر و باشته‌، پاشانيش به پټي نه‌وه پاداش وهرگرېته‌وه، واته: تاقى ده‌كرېته‌وه بڼو نه‌وه كه خوي و خه‌لكاني تر بزانن له ناينده‌دا چ كارې نه‌نجام نه‌دات، ته‌نھا نه‌وه ده‌سه‌لاتدار، (نه‌توانې ټوله له هه‌موو كه‌سيك وهرگرې، زوريش گونا‌هېوش و لېبورده‌يه، بڼو هر كه‌سيك ته‌ويه بكا و په‌شيمان بېته‌وه و بگه‌رېته‌وه بڼو لاي)).

كه‌وايه ټو لير‌ه‌داي له‌م جنگايه بڼو تاقيكردنه‌وه وه له ژيان و مالي تاقيكردنه‌وه‌ي، چونكه دونيا مالي رېږه‌وه و مالي مانه‌وه نښه، دونيا ريگايه‌كه يان به‌ره و به‌هشت يان به‌ره و ټاگر، نه‌م دونيايه كېلگايه‌كه به‌ره‌ميك ده‌چېني كه به‌ره و به‌هشت ده‌تبات وه ياخود به‌ره و ډوزه‌خ خوي گه‌وره من و نيوه بپاريږي له ټاگر .

خوي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مِّثْلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدِرًا ﴿٤٥﴾ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾﴾
الكهف: ٤٥-٤٦، واته: نه‌ي پټغه‌مبه‌ره ښه ټو نه‌زيله‌ي ژياني نه‌م دونيايه‌يان بڼو به‌پټنه‌وه له جواني و پازاوه‌بيدا وه له فه‌نا و تياچوونيدا به‌وه‌ي كه وه‌كو نه‌و ناوه وايه كه له ناسمانه‌وه ده‌بپاريښينه سهر زه‌وي نه‌وجا تيكل به‌روه‌ك و ټوي ناو زه‌وي ده‌بي و هه‌موو ته‌رزي گڼوگيايه‌كي جوان و هه‌مه جوړه‌ي پي سه‌وز ده‌بي، هه‌نديكي پي ناويته به‌هه‌نديكي تري ده‌بي و سهر ليك ده‌دن و زه‌وي ده‌رازيښنه‌وه كه‌چي له دواي ماوه‌يه‌ك ده‌بيته پووش و په‌لاش و (با) پرځ و بلاوي ده‌كانه‌وه، هه‌ميشه خوي گه‌وره به‌سهر هه‌موو شتيكا به‌توانا و به‌ده‌سه‌لاته (٤٥) مال و منال زينه‌ت و جواني ژياني دونيان، كه‌وابوو هه‌ق نښه كه‌سيكي پي بڅله‌تي و، كارو كرده‌وه چاكه هه‌رماوه‌كان وه‌كو خزمه‌ت به‌دين و به‌خه‌ك و ناوه‌دانكردنه‌وه‌ي شار و گوند و هه‌ركاريكي تر له‌و شيوه، باشته‌ و باشته‌رين هيوايه بڼو مړه (نښه كه‌سير) ده‌ليټ: زوربه‌ي ريوايه‌ته‌كان ده‌ليټن: (الباقيات الصالحات) زيكرى (سبحان

الله و الحمد لله و لا اله الا الله والله أكبر و لا حول و لا قوة الا بالله) يه. (٤٦)).
 پيغه مبهري خوښه ويستماني ﷺ راستيتي ژيانى ئهم دونيايه مان بؤ پوون
 ده كاته وه، هه روه كو چؤن له (سنن الترمذي) دا به سه نه ديكي (صحيح) له
 فهرموده دي (ابن عمر) وه هاتووه كه پيغه مبهري خواﷺ فهرموديه تي: ((لو كانت
 الدنيا تعدل عند الله جناح بعوضة ما سقى كافراً منها شربة ماء)) واته: ئه گهر ئهم
 دونيايه لاي خودا ته نها بالي ميشيكي بهينايه ئه وا ته نها قوميك ئاوي به كافر
 نه ده دا)).

ته ماشاي ئهم دونيايه بكه به هه موو نه خش و نيگار و جوانييه وه چهنده لاي
 خوي گه وه سووك و پيسوايه، بزانه كه وا بؤ بي باوه پ و باوه پداره، هه مووان به
 پي گرتنه بهري هوكاره كاني ده ست ده كه ويٽ.

خوي گه وه بوونه وهري دروست كردوه، زه وي دروست كردوو، هوكاره كاني و
 ياسا و ريسا كاني تيا دا داناوه، ئه و خودايه په روه ردگاري بي باوه پ و باوه پداره
 وه كو يه ك پزق و رۆزي بي باوه پ و باوه پدار ده دات ئه گهر هاتوو بي باوه پان
 هوكاره كاني گرتنه بهر ئه وا به پي هوكاره كاني بهرهمي ده ست ده كه ويٽ، ئه گهر
 ئيماندار هوكاره كان نه گريته بهر به دل و ئه ندامه كاني ئه وا ته نها هوكاره كان هيجي
 پي نادات، كه واته نابيت هوكاره كان وه رنه گرين نه به دل و نه به نهيني و ئاشكرا .
 ئهم دونيايه له لاي خودا وه ند سووك ريسوايه ته نانه ت بالي ميشيك ناهينيت، كاتي
 كه ژير و هوشمه نده كان راستيتي ئهم ماله يان زاني بؤيه ئهم دونيايه يان كيلا و
 چانديان و له دوا رۆژدا بهرهمه كاني ده دورنه وه.

إِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا فُطِنًا طَلَّقُوا الدُّنْيَا وَخَافُوا الْفِتْنَا
 نَظَرُوا فِيهَا فَلَمَّا عَلِمُوا أَنَّهَا لَيْسَتْ لِحَيِّ وَطْنًا
 جَعَلُوهَا لُجَّةً وَاتَّخَذُوا صَالِحَ الْأَعْمَالِ فِيهَا سُلْفًا^١

واته: خوي گه وه چهنده ها بهنده ي ژيري هه يه، دونيايان ته لاقداره و له فيتنه

١- أخرجه الترمذي كتاب الزهد، باب ما جاء في هوان الدنيا على الله (Y) (٢٣٢٠)، وقال: ((حديث صحيح غريب من هذا الوجه))، وابن ماجه كتاب الزهد، باب مثل الدنيا (٤١١٠)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٥٢٩٢) و((الصحيحة)) (٩٤٣).

٢- انظر: ((رياض الصالحين)) للنووي (ص ٢٨) ط دار الذخائر.

ترسان، تماشايان كردو كاتيځ زانيان، كهوا بو كه سى زيندوو نيشتمان نيبه،
بوټه ئه م دونيان كردو ئاوټكى زور و، كاره چاكه كانيان تبادا كردو كه شتى.
ئهم وشانه چهنده جوان و ريځ و پيځن؟؟؟! (جعلوها لجة)، واته: ئاو، كرده وه
چاكه كانيان تبادا كردو كه شتى، بو ئه وهى به ئهم كه شتتیه به نيو شه پولى يه كه له
دواى يه كه كاندا له شه پولى فيتنه (فيتنهى گومان و هه وه سبازى (شه هه وهت)) بو
ئه وهى به م كرده وه چاكانه بپه رنه وه بو به هه شته كهى خواى په روه ردگار . دونيا به
گشتى لومه كراو و زه مكر او نيبه، ئه مه يشه يه كيځكه له بنه ما زانستيه كان كه حه ز
ده كه م جهخت له سه رى بكه م . له قورئان و سوننه تدا به گشتى خودى ئهم دونيا به
لومه و زه م نه كراوه^۱ نه بو كاته كهى (كه شه و و روژه) وه نه بو جيځا و شوينه كهى
(كه زه وييه) و، نه بو پيت و كه لك و سووده كانى و ئه وهى كه تيايدا به .

چون له كاتيځدا خواى گه وړه ده فه رمويت: ﴿وَهُوَ جَلَّالٌ عَلَیَّ الْاَيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً
لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا﴾ (۶۲) وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ
هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُوْنَ قَالُوْا سَلَامًا ﴿الفرقان: ۶۲﴾، واته: ئه و خوايه به شه و
روژى جيئنشيني يه كه كردوه، به توره له دواى يه كه دين، ئه مه يان په شه و تاريك
ئه وه شيان رووناك و سپى، بو كه ستيځ بيه وي له نيعمه ته كانى خوا بير بكاته وه و يان
بيه وي سوپاسگوزار بيت)). كه وايه شه و و روژ دوو ئايه تن له ئايه ته كانى خواى
په روه ردگا...

خواى گه وړه ده فه رمويت ﴿وَعَايَةً لَهُمُ الْاَيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ
﴿۳۷﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهٗا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿۳۸﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنٰهُ
مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ﴾ يس: ۳۷- ۳۹، واته: شه ويش نيشانه و به لگه يه كى
تره بو يان كه ئيمه رووناكى خوړ و روژى لى دهرده كيئشين جا له ناكاو شه و دى و
ده پونه تاريكييه وه. (۳۷) به لگه يه كى تر بو يان خوړه كه به رده وام ديت و ده چى تا

۱- انظر: ((جامع العلوم والحكم)) لابن رجب (۳۶۹) ط الحديث.

کاتی دیاریکړای خوی بۆ راوه‌ستان و له کارکه‌وتن چی ده‌بینی به‌ره و بڼه‌خولگه‌ی خوی هر له گه‌ردایه تا نه‌وکاته بوی دیاری کړاوه، نه‌واتوچۆ و گه‌رانه به‌و شپوه ورده، خه‌ملاندنی خوی به ده‌سه‌لاتی زانایه (۳۸) گه‌رانی مانگی‌شمان خه‌ملاند - که نه‌میش به‌لگه‌یه‌که بۆ ده‌سه‌لات و توانایی خۆمان - به بیست وه‌شت مه‌نزل و ئاسۆ، تا هه‌موو شه‌ویک دابه‌زیته جیگایه‌کیانه‌وه پاشان دوو شه‌و یان شه‌ویک په‌نا نه‌گرئ تا وه‌ک په‌لی کونی باریکی وشکی زه‌رد بووی که‌وانه‌یی داری خورمای لی دیت ((۳۹)).

زه‌ویش نیشانه‌یه‌کی تره، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَيُّهُمْ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْتَهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ یس: ۳۳، واته: نیشانه‌یه‌ک بۆیان له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه، زه‌وی مردووه، زیندوومان کردۆته‌وه به باران و، دانه‌ویله‌یه‌کمان لی ده‌ره‌یتاوه لی نه‌خۆن و پیی ده‌ژین)).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾ (۲۰) سورة العنكبوت))، واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێیان بلئ: بگه‌رێن گه‌شتی زه‌وی بکه‌ن و بنواړن خوا چۆن دروستکردنی جیهانی ده‌س پی کرد؟)).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ الملك: ۱۵، واته: نه‌و خوا به‌یه‌که زه‌وی رام کردووه بۆتان، به‌هر شپوه‌یه‌ک بتانه‌وی سوودی لی وه‌ریگرن ئاماده‌یه، له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو جم و جۆله و سوورپانه‌وه‌یدا، ئیوه زۆر به‌ئاسووده‌یی ژیا نی خۆتانی تیا نه‌به‌نه‌سه‌ر. جا که‌وابوو بچن به‌هه‌موو گۆشه‌و که‌ناریکیا هه‌ولئ ژیا نی خۆتان بده‌ن و بازگانی بکه‌نه‌پیشه و له‌پزق و رۆزی بخۆن، هر بۆ لای خوا به‌ زیندوو بوونه‌وه بۆ حیساب و جه‌زا)).

چیاکان و روباره‌کان و ده‌ریاکان و زه‌ریاکان و داره‌کان و به‌روبوومه‌کان و پیت و به‌ره‌مه‌کان و هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌کانی خوی په‌روه‌ردگاری بۆ به‌نده‌کانی، له‌سه‌ر زه‌ویدا ئاماده‌ی کردووه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا

تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ إبراهيم: ۳۴، واته: خو ټه گهر ئیوه بتانه وی نیعمه ته کانی خوا بژمیرن هرگیز له ټه ژمار نایه ن بۆتان به راستی مړوی لاری ژور سته مکار و کوفرکه رو سپله یه ! بویه له به رامبه ر ټه و هه موو به خششانوه ټه و هنده به دنمه که و پی نازانیت)).

ټه و زه م و لومه ی که له قورئاندا دهر باره ی دنیا هاتووه ته نها ټه و سهر پیچپانه ده گریته وه که خوی گه وره پی پازی نیبه هر له هاوه لدانان (که ترسناکترین گه وره ترین سهر پیچییه له سهر پیچییه کان) تا کو بچووکترین سهر پیچی تا کو ټه و ی به ردیک بخه یته سهر ریگا بۆ ټه و ی ریگا له جموجولی خه لکی بگریته.

بویه علی عليه السلام ده فهرمویت: ((الدنيا دار صدق لمن صدقها، و دار غنى لمن تزود منها و دار نجاة لمن فهم عنها، فهي مهبط وحى الله و مصلی أنبياء الله و متجر أولیاء الله ربوا فيها و اکتسبوا فیها الجنة))^۱، واته: دنیا مائی راستگویی به بۆ هر که سى راستی له گه لدا بکات، مائی ده وله مه نديیه بۆ هر که سى تیشووی تیا دا کړیکاته وه، مائی رزگار بوونه بۆ هر که سى لیتی تیگه یشت، چونکه ټه م دنیا به شوینی دابه زینی سروشی خوا به، جی نو یژگه ی پیغه مبه رانی خوا به، شوین بازرگانی پیاو چاکان و خوشه ویستانی خوا به، سوړو میهره بانیان تیا دا برده وه به هه شتیان تیا دا قازانچ کرد)).

به لى... ټو له دوا روژدا به هه شت به ده ست ناهینى ټه گهر له م دنیا به د شتی بۆ نه چینی هر که له م پرده په پیته وه یان ده گه یته به هه شتی به رینی پر له ناز و نیعمه ت یان بۆ ټه و ی تر، داوا له خوا ده که م که من و ئیوه له و ی تر بیاریزی.

(نیمامی بوخاری و مسلم)^۲ ریوایه تیان کردووه له فهرمووده ی (أنس) وه که وا پیغه مبه رى خوا عليه السلام فهرمویه تی: ((ما من مسلم يغرس غرساً أو يزرع زرعاً فیا کل منه

۱- أخرجه ابن أبي الدنيا في ((إصلاح المال)) (۱۰۸)، و ((ذم الدنيا)) (۱۴۷) بسند فيه نظر، كما قال الحافظ ابن رجب في ((جامع العلوم والحكم)) (۳۹۹).

۲- أخرجه البخاري كتاب المزارعة، باب فضل الزرع والغرس إذا أكل منه (۲۳۲۰)، و مسلم كتاب المساقاة، باب فضل الغرس والزرع (۱۵۵۳).

طير او انسان او بهيمة الا كان له به صدقة))، واته: هر کاتيک موسلمانتيک داريکی رواند يان زهوييه کی کيلا و چاندي و پاشان هر مهليک يان مروفتيک يان نازده لتيک ليی بخوات نهوا به هويوه صهدهقهيه کی دهست دهکه ویت)).

ته ماشای راستيتی و دروستی نه م دونيایه بکه، به هله وه ته ماشای مه که، به لکو دهست به ژيانه وه بگروه، هرگيز بي هیوا مه به و بی نوميد مه به دلته نگ مه به، بزانه کهوا نه مړو تو ليرهيت نه گره به کاريکی چاک و باشه وه به سهرت برد، که خهيري دونيا و دینه که تی تبادا بیت نهوا تو له به هه شتدای، نه گره نه چيته به هه شتی نه م دونيواوه نهوا ناچيته به هه شتی دواړزه وه، نيماندار هردهم له ژيانی به خته وهری و ناسوده يه پيدا ده ژی، چونکه به ته واوه تی حقیقه تی نه م دونيایه و حقیقه تی دواړزه ده ژانی، چونکه له ناخه وه بران و داپرانی تبادا نییه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ النحل: ۹۷، واته: هر که سيک - له نير يان له می - هر کاريکی چاک نه نجام بداو به نيمان و باوه پرداريش بیت، به لين بیت بيرينين به ژيانتيکی پاک، واته: به ژيانتيکی به قه ناعت و به سه عاده ت... نه مه به هه شتی دونيایه: ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ۹۷، واته: به چاک تريش له وهی کردوويانه پاداشتيان بدهينه وه)).

نه مه حقیقه تی به خته وهریبه بويه حقیقه تی ژيانی نه م دونيایه بزانه و بناسه. نه گره نه راستيه ت بو روون بووه وه نهوا به دلتيایي يه وه بزانه کهوا ژيانی دونيا به ناکام و ده رنه نجاميک ديارى کراوه، ته ماشای ژيان مه که به ريگای ته ماشا کردند بو ميلله ت و سه ده کانی رابووردوو و داهاتوو! به لکو کات و ساته که ی بناسه له ريگای ژيانی تاييه تی خوته وه چونکه ژيانی تو نهوا وه يه يه که له سهر نه م زهوييه ده ميښته وه، ژيان به نسبت من و به نسبت تو وه سنووردار و ديارى کراوه به ناکاميک، هره وه به نسبت ژيانی دونيواوه هرچه نده دريژه بخايه نيټ نهوا سنوورداره و ديارى کراوه به ناکاميک وه بهو دلتيایي يه وه ژيانی نه م دونيایه تهواو ده بيت به شيوه يه کی گشتی و به شيوه يه کی تاييه تی به نسبت من و تو وه هرچه نده دريژه بخايه نيټ نهوه کورته، هرچه نده خوی به مه زن و شکودار

بزانيت و نهوا سووک و ريسوايه چونکه ههروه کو گوتمان شهوگار هه رچهنده دريژ بخايه نيټ نهوا دهبيټ شهبه ق هه لبي وه هه رچهنده ته من دريژ بيټ هه رده بي بجينه ناو گوپوهه، دنيا به که چاکه کاران دهمرن و خرابه کارانيش دهمرن، جهنگاوهران و تيکو شهران دهمرن و تهوه زهل و ته مبه له کانيش دهمرن، نهوانه ي که به بيو باوه په که يانه وه شانازی دهکن دهمرن و، نهوانه ي زه ليلي دهستي بهنده کانن دهمرن، نهو شکوداران هه که سوورن له سهر ژيان ي پر شکومه ندي و پايه داري دهمرن وه نهو ترسنوکانه ي که سوورن له سهر ژيان به هه ر چي شيوه و نرخیټ بيټ دهمرن، خاوه ني بايه خداره گه وره کان و نامانجه به رزه کان دهمرن، نهو هيچ و پوچانه ي که ته نها له پيتاوي هه وه سه ريسواکه يان و نامانجه کورت و بي نرخی و هه رزانه کانيندا ده ژين دهمرن... هه مووان دهمرن... خواي گه وره دهفه رمويټ: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝﴾ (سورة الرحمن)، واته: هه ر چي به سهر پشتي زه وييه وه يه هه ر هه مو له نيو ده چي. (۲۶) وه ته نها رووي په روه ردگاري خاوه ن شکو و که ره مکرد ده ميټ نه وه (۲۷)...

خواي گه وره دهفه رمويټ: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۝﴾ القصص: ۸۸، واته: هه موو شتيټک تيا ده چيټ جگه له رووخساري پيروزي نهو نه بي. ((دنيا به که نهوه گه وره ترين راستيه... که هه موو ژيان ي مروفايه تي به رهنگي زه ليلي و به نديا هه تي په نگ دهکات بق خواي گه وره و بالاده ست و به ده سه لات. نهوه نهو راستيه يه که بانگي هه موو که سيټکي هو شمه ند و هه موو بيرمه نديک و نه ديبيټک: به هيچ شيوه يه ک مانه وه نييه ته نها بق نهو خوايه ي که زيندووه و نامريټ، نهوه نهو راستيه يه هه موو پيغه مبه ران تاميان کردووه (عليهم الصلاة والسلام) به لکو سه رپيټچي که ران و گوپرايه لان... نهوه نهو راستيه يه که هه موو مروفايټک له سهر نهو زه ويه دا پيټي خو ش بيټ يان نا ده بي بيچيټي...

دع عنک ما قد فات فی زمن الصبا واذکر ذنوبک وابتکها یا مذنّب
لم ینسه الملکان حیث نسیتہ بل أثبتناه وأنت لاه تلعب

والروح منك وديعة أودعتها ستردها بالرغم منك وتسلب
وغرور دنياك التي تسعى لها دار حقيقتها متاع يذهب
الليل فاعلم و النهار كلاهما أنفاسنا فيهما تعد وتحسب

واته: واز بهینه له‌وهی که رویشته له ته‌منی لاویتیډا، یادی تاوه‌نه‌کانت بکه‌ره‌وه و بگری نهی تاوانبار، دوو فریشته‌که له بیریان نه‌کرد کاتی تو له‌بیرت کرد، به‌لکو نه‌وان تو‌ماریان کرد و که‌چی تو راده‌بویری و یاریت ده‌کرد، روحیش لای تو به بارمته دانراوه، هه‌رکاتیک بیت ده‌یگه‌پینه‌وه و ده‌یبه‌نه‌وه بته‌ویت یان نا، مه‌غرور بونت به‌و دونیایه که هه‌ولای بو ده‌دهی، نه‌وه مالیکه و راستیه‌که‌ی شمه‌کیکه‌و ده‌پوات شه‌وگار و روژگار هه‌ردوو بزانه، هه‌ناسه‌کانمان تیایاندا ده‌ژمیردریت و حساب ده‌کریت.

(الفضیل ی کوپی عیاض) گه‌یشته کابرایه‌ک، (الفضیل) به کابرای فه‌رموو: ته‌منت چه‌نده؟ کابرا فه‌رموو: شه‌ست ساله، (الفضیل) فه‌رموو: که‌واته تو شه‌ست ساله به‌ره‌و لای خوا ده‌پویت و زورت نه‌ماوه پپی بگه‌ی. کابرا فه‌رموو: إنا لله وإنا إليه راجعون، (الفضیل) فه‌رموو: ئایا مانا‌که‌ی ده‌زانی؟ کابرا فه‌رموو: به‌لای ده‌زانم من به‌نده‌ی خودام و بو لای نه‌وه ده‌گه‌پیمه‌وه. (الفضیل) فه‌رموو: براکه‌م... هه‌رکه‌سی زانی که‌وا به‌نده‌ی خودایه و بو لای نه‌وه ده‌گه‌پیمه‌وه نه‌وا با بزانت که له به‌ر ده‌ستیډا راده‌وه‌ستی، هه‌ر که‌سی زانی که‌وا له‌به‌ر ده‌ستیډا راده‌وه‌ستی نه‌وا با بزانت که به‌رپرسیاره، هه‌ر که‌سی زانی که‌وا به‌رپرسیاره نه‌وا با بو نه‌و پرسیاره ولامیک ئاماده بکات... کابرا ده‌ستی به‌گریان کرد و فه‌رموو: نه‌ی چاره چییه؟ (الفضیل) فه‌رموو: ئاسانه... کابرا فه‌رموو: نه‌ی نه‌وه چییه ره‌حمه‌تی خوات لی بیت؟ (الفضیل) فه‌رموو: نه‌و ته‌مه‌نه‌ی که‌ماوه باشه‌ی تیادا نه‌نجام بده، خوای گه‌وره له تاوانه‌کانی رابووردو و نه‌وانه‌ی که‌ماوه خویش ده‌بیت، نه‌گه‌ر له‌وه‌ی، که‌ماوه خراپه بکه‌یت نه‌وا سزای کرداره خراپه‌کانی رابووردو و داهاتووت و ده‌ده‌گریته‌وه.^۱

۱- أخرجه ابو نعیم فی ((الحلیة)) (۸/ ۱۱۳)، وانظر: (جامع العلوم والحکم) (۳۸۳)، و (لطائف المعارف) (۱۰۸).

(سليمان ي كورپى عبدالملك) پرسپاری کرد له (ابو حازم) زانای خواناسی زاهید و
 فهرمووی: ١: ئه‌ی (ابو حازم) ئایا بۆ دونیامان خوښ ده‌ویت و رقمان له مردنه ؟؟
 (ابو حازم) فهرمووی: چونکه ئیوه دونیای خوټانتان ئاوه‌دان کرده‌وه و دواړوڅی
 خوټانتان ویرانه کرد بۆیه ئیوه رقتان له‌وه‌یه له ئاوه‌دانیه‌وه بگوټیزینه‌وه بۆ
 ویرانه . (سليمان ي كورپى عبدالملك) فهرمووی: ئایا چ به‌ش و پشکیکمان هه‌یه لای
 خوای گه‌وره ئه‌ی (ابو حازم)؟ فهرمووی: خوټ بینیه و خوټ هه‌لسه‌نگینه به
 کتابة‌که‌ی خوداوه و بۆ ئه‌وه‌ی بزانی چ پشکیکت هه‌یه ... فهرمووی: ئایا ئه‌وه له
 کوټی ده‌دۆزمه‌وه (ده‌بینمه‌وه)؟ فهرمووی: له‌و ئایه‌ته‌دا که خوای گه‌وره
 ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ الإنفطار: ۱۳- ۱۴، واته:
 به راستی چاکه‌کاران له ناو خوښی به‌هشت دان (۱۳) و بۆ گومان تاوانباران و
 به‌دکارانیش له ناگری دۆزه‌خ دان (۱۴) . (سليمان ي كورپى عبدالملك) فهرمووی: که‌وابوو ره‌حمه‌تی
 خوا له کوټیه ئه‌ی (ابو حازم)؟ فهرمووی: په‌حمه‌تی خوا زۆر نزیکه له پیاوچاکان و
 چاکه‌کارانه‌وه . (سليمان ي كورپى عبدالملك) فهرمووی: ئایا سبه‌ینى گه‌رانه‌وه و
 گه‌یشتن بۆ لای خودا چون ده‌بیت؟ (ابو حازم) فهرمووی: که‌سی ئیماندار وه‌کو
 که‌سیکی بزد وایه و بگه‌رپته‌وه بۆ لای که‌س و کاره‌که‌ی، به‌لام که‌سی خراپ وه‌کو
 به‌نده‌یه‌کی پاکردوو وایه و بگه‌رپته‌وه بۆ لای گه‌وره‌که‌ی.

بیربکه‌ره‌وه له‌م راستیه ... ده‌زانم که تۆ ده‌یزانی و منیش ده‌یزانم، به‌لام
 خوټمانی لى بى ئاگا ده‌که‌ین و له بیرى خوټمانی ده‌به‌ینه‌وه و یادی ناکه‌ین ته‌نها نه‌و
 کاته نه‌بیت، که تهرميک به‌شان هه‌لده‌گرین، به‌لکو په‌نگه هه‌ندى له‌وانه‌ی، که له
 رى و ره‌سمى سپاردنی جه‌نازه‌یه‌کدا ئاماده‌ن لى بى ئاگان بۆیه ده‌بینی له‌و کاته‌دا
 باسی کاروباری دنیا ده‌که‌ن له کاتیکدا، که مردن له پيش چاوی خوټیان ده‌بینن
 به‌لکو مردووه‌که به‌شانی خوټیان هه‌لده‌گرین که‌چی خوټیان خه‌ريک کردووه –
 ته‌نانه‌ت له‌و کات و ساته‌دا – له‌و راستیه خوټیان بى ئاگا ده‌که‌ن نه‌و راستیه‌ی که

۱- أخرجه الخطيب في (تاريخه) (٦/ ٦٩)، وابن عساكر في ((تاريخه)) (٢٢ / ٣٠، ٣٩). وانظر: ((صفة صفوة)) لابن الجوزي (٢ / ١٥٨).

خوای گه وره يادی خستوینه ته وه، هه روه ها پیغه مبه رمان ﷺ يادی خستوینه ته وه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ ق: ۱۹، واته: وا بیهؤشی و سه ختی و بوورانه وهی مروؤشی گیانه لا پیش هات بیت نه وترئ: نه وهش نه وهیه که کاتی خوئی خوئت لی لاده داو نه ت ده ویست دوو چاری بیت، ده نایا راست نییه ؟)) که و ابوو مردن سه که راتی هه یه، ته ناننه ت پیغه مبه ری خوای زه وی ناسمانه کان ﷺ له فهرمووده یه کدا ده فهرمویت که له (صحیح البخاری) دا هاتووه و دایکی ئیمانداران (عائیشه) پیوایه تی کردووه و ده لئیت: ((كان النبي ﷺ يمد يده في قدح به ماء ويمسح العرق عن جبينه الأزهر الأنور ويقول: ((لا إله إلا الله إن للموت لسكرات)) وتقول عائشة - والحديث في البخاري وغيره - ((مات النبي وإنه لبين حاقنتي وذاقنتي، فلا أكره شدة الموت لأحد بعد النبي ﷺ))، واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی سه ره مه رگدا ده سستی دریز ده کرد بو ناو په رداخیک که ناوی تیدا بوو، ناره قه ی ناو چاوانه گه ش و روونه پیروزه که ی خوئی ده سپری و ده یه رموو ((لا اله الا الله، به راستی مردن سه که راتی هه یه))، عائیشه ده فهرمویت: پیغه مبه ری خوا ﷺ کوچی دواپی کرد له کاتی کدا سه ری له سه ر سنگم بوو، چیت ره رگیز سه ختی مردنی هیچ که سیکی ترم لا سه یر نییه له پاش نه وهی پیغه مبه ری خوام ﷺ به و شیوه یه بینی)).

به راستی مردن توند بوو له سه ر خو شه ویستمان... ناه ه ه... جاریکی تر ناه ه ه... نه گه ر شه یتان له سه رت بیینی (خوا من و ئیوه بپاریزی) کاتی دینیکی ترت بوو پیشنیار ده کات له م کات و ساته ی نه شکه نجه و خه فه ته ندا، له کاتی سه که راتدا و له و سه ره رگییه دا.

هه ندئ له نه هلی عیلم فهرمووده یه کیان به به لگه هیئاوه ته وه له سه ر کیشه ی پیشنیار کردنی دینه کانی تر به سه ر هه ندئ که سدا له کاتی سه ره مه رگدا... که (نیامی مسلم)^۱ پیوایه تی کردووه له فهرمووده ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه که وا

۱- أخرجه مسلم، كتاب الأشربة، باب استحباب لعق الأصابع والقصة، و أكل اللقمة الساقطة، بعد ما يصيبها من أذى (۲۰۳۳).

پيغه مبهري خواږه (فهرموويه تي: ((إن الشيطان يحضر أحدكم عند كل شيء من شأنه)) واته: شهيټان له هه موو کاروباريکی هه ربه کيکتاندا ئاماده ده بیټ)).

پرسیار کړا له (شیخ الإسلام ابن تیمیة) ده رباره ی کیشی پيشنيار کړدنی دینه کانی تر له سه ره مه رگدا نه ویش فهرمووی: ((هه ندی خه لکی دینه کانی تری بؤ پيشنيار ده کړیت و هه ندیک پيشنياریان بؤ ناکړیت و هه نه به شیکه له فیتنه ی ژيان و مردن (المحيا والممات) که پیغه مبه رمان (فهرمانی پی کړدوین په نا بگرین به خوا لئی له نویژه کانماندا. له و فهرموودانه ی که هاتووه فهرمووده یه کی (الصحيح) دا: ((أمرنا النبي ﷺ أن نستعيز في صلاتنا من أربع: ((من عذاب القبر ومن عذاب جهنم ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال)) واته: پیغه مبهري خواږه فهرمانی پی کړدوین په نا بگرین به خوا له چوار شت: له نویژه کانماندا له سزای ناو گوږ، له سزای دوزخ، له فیتنه ی ژيان و مردن، له فیتنه ی (المسيح الدجال)).

عبدالله ی کوږی ئیمامی نه حمه دی کوږی هه نبل (پيشه وای نه هلی سوننه) ده لیت: ((کاتی باوکم له سه ره مه رگدا بوو به ده سستی ئیشاره تی ده کړدو ده یفه رموو: هیشتا نا... هیشتا نا (لا بعد... لا بعد) سی جار. کاتی هاته وه سه رخو، گوتم: بابه گیان، نه وه چیت گوت له م کاته دا؟ فهرمووی: کوږم، چی ده لیم؟ فهرمووی: به ده سته کانت ئیشاره ت ده که یت و ده لیت (هیشتا نا)... فهرمووی: کوږم... نه وه (ئیبلیس) ه له عنه تی خوی لی بیټ له ژووری سه ره مه وه دانیشته وه، په نه کانی خوی ده گه زیت و ده لیت: نه ی نه حمه د له ده ستم ده رچوویت... منیش ده لیم: هیشتا نا تا کو نه مرم له سه ر یه کتاپه رستی...^۲ ساتیکه له ته نگانه ترین ساهه کان نه ویش ساتی سه که رات و سه ره مه رگیه خوی

۱- ((مجموع الفتاوى)) (۴ / ۲۵۵) بتصرف، وانظر: ((التذكرة)) للقرطبي (۳۳) وما بعدها.

۲- أخرجه مسلم، كتاب المساجد، باب ما يستعاذ منه في الصلاة (۵۸۸) من حديث أبي هريرة (ت)، وهو في البخاري، كتاب الجنائز، باب التعوذ من عذاب القبر (۱۳۷۷) بلفظ مختلف، ورواه مسلم، (۵۹۰) عن ابن عباس.

۳- أخرج هذا القصة البيهقي في (الشعب) (۸۵۲)، وأبو نعيم في (الحلية) (۹ / ۱۸۳)، وابن عساكر (۵ / ۳۲۴)،

گه وره ده فـرمویت: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ ق: ۱۹، واتـه: وا بیهوشی و سهختی و بوورانه وهی مړوئی گیانه لا هاته پیشت).

ثایا ده زانی حه ق چیه؟ حه ق نه وهیه که تو دهمریت - هه مووان دهمرن - ته نها خوا زیندووه و نامریت وه حه ق نه وهیه فریشته ی رحمت یان فریشته ی عذاب بیینی له کاتی مردنتدا، حه ق نه وهیه که گوړه کان بیټه باخیک له باخه کانی به هشت یان چالیک له چاله کانی دوزه خ.

﴿ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ ق: ۱۹، واتـه: نه وتری: نه وهش نه وهیه که کاتی خوئی خوت لی لاده دا و نه ت دهمریت دووچاری بیت، ده ثایا راست نییه ؟)، واتـه: ناتوانی لی هی لیبی یان برپوی یا رابکه یت... ده پوی بو لای پزیشک نه گهر نه خویشیه ک رووی لی کردی له ترسی مردنا، ده پوی بو لای خواردن نه گهر هسنت به برسپیه تی کرد له ترسی مردن... ده پوی بو لای خواردنه وه کاتی هسنت به تینیوتی کرد له ترسی مردن... نه مجار چی؟ نه ی هه رزه کاری به هیژ... نه ی زیره کی بلیمه ت... نه ی که سی گه وره... نه ی که سی بچوک... نه ی که سی ده وله مه ند... نه ی که سی هه ژار... نه ی که سی ساغ و سه لامه ت... نه ی که سی نه خویش...

کل باک فسیبکی وکل ناع فسینعی
وکل مذخور سیفنی وکل مذكور سینسی
لیس غیر الله یبقی من علا فالله اعلی

واتـه: هه موو نه وانه ی ده بوونه هوئی گریان ی خه لکی ده بی بگرین ، هه موو نه وانه ی هه والی مه رگیان ده گه یاند ده بی مردنیان رابگه یه نری، هه موو شتیکی پاشه که وت کراو ده بی نه مینی، هه موو شتیکی باسکراو ده بی له بیر بچپته وه، هیچ شتیک جگه له خوا نامینی، هه رکه سی به رز بووه و نه وا خوا له هه مووی به رز تره .

ته ماشا بکه بۆ نه وهی لاوازییه که ی ببینی له و کات و ساته دا خوای گه وره ده فـه رمویت: ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّرَاقِيَ ﴿٣٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٣٨﴾ وَالْتَفَتِ أَلَسَاقُ بِالسَّاقِ ﴿٣٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿﴾ الْقِيَامَةُ: ۲۶-۳۰، واته: نه خیر هه رئاوا بۆیان ناجیته سه ر، کاتی گیان گه یشته قورقوپاگه و مروڤه گه یشته گیانه لان و هیهچ نوشته و نه فسانه یه ک که لکی نه ما. (۲۶) نه و کاته به وهی له ده وره یه تی گوترا: کی چاره سه ری ده کات؟ (۲۷) زانی نه وه ساتی جیابونه وه یه له دنیادا، نیتر (نه خوښه که) دلنیا ده بیټ نه و حاله ی نه وی تیدایه به نیجکاری مردن و کاتی مالتاوی و جیابونه وه یه له دنیادا، چونکه فریشته کانی مه رگ ده ببینی (۲۸) لاقیکی له وی تری نالا (کاتی گیان کیشان) له بهر سه ختی روژه که. (۲۹) نه و روژه حوکی راپیچکردن بۆ په روه ردگارت به لپرسینه وه و خواردنی به ری کیلگه که ی خوت (۳۰)...

تومارگه که کرایه وه و کتیه کان راگه یه ندران و بلاوکرانه وه ده ببینی ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿٣١﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ الْقِيَامَةُ: ۳۱-۳۲، واته: جا مروڤی بی باوه پ له بهر نه وه که نه بپوای کردوه و نه نوږیشی خویندوه. (۳۱) به لکو قورنانی به درو زانیوه و روویشی لی وه رگپراوه، له قیامه تدا خه جاله ته (۳۲) پستی لی کرد و نایه ته کانی خوای به درو خستوه ته وه و فه رموده کانی پیغه مبه ری به درو خسته وه و باوه پی پبیان نه بوو، پستی له حق کرد و له ریگای لایدا ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّرَاقِيَ ﴿٣٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿﴾ الْقِيَامَةُ: ۲۶-۲۷. ابن عباس ده لیت: ((وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ)) نه گه روحه که ی بهر ز کرایه وه، فریشته کان ده لین: نایا کی به رزی ده کاته وه فریشته ی ره حمه ت یاخود فریشته ی عه زاب نه ی په روه ردگارمان بمانپاریزه ... بمانپاریزه ... !! خوای گه وره ده فـه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

۱- أخرجه الطبري في ((التفسير)) لسورة القيامة: (آية ۲۶، ۲۷)، وعزه السيوطي في ((الدر المنثور)) لابن أبي الدنيا في ((ذكر الموت))، وابن أبي حاتم، وهو في ((تفسيره)) (القيامة: ۲۶، ۲۷) من طريق: عمرو بن مالك عن أبي الجوزاء عن ابن عباس.

﴿ ٣٠ ﴾ نَحْنُ أَوْلَىٰ أَوْكُومُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿ ٣١ ﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿ فصلت: ٣٠-٣٢، واته: بئى گومان نه و كه سانه ش و تيان: په روه ردگارمان خوايه پاشان خويان راست كردبوويه وه، واته: زور به مه حكه مى له سهر به كناسين وه ستان و به هيچ لايه كدا لايان نه دا، كاتى مردن، له گوړدا له كاتى زيندووبوونه وه دا فريشته داته به زنه لايان و پتيان ده لئين: له پاشه روژتان مه ترسن و بؤ مال و منداليشتان - پاش خوتان - دل زوير مه بن نيمه چاوديريان ده بين موژده تان لى بيت به و به هه شته به لئين تان پى ده درا له دونيادا، مزگيڼى بيت نه مړو نه كه ونه خوڅى و شادييه وه. (٣٠) نيمه له زيانى دونيادا دؤستان بووين، له پاشه روژيښدا، دؤستان ده بين وه له وي نه فستان چ بخوازي ناماده يه بؤتان و هه رچيش بخوازي له به هه شتا بؤتان هه يه. (٣١) نه م ميوانداريه ش، ميواندارييه كه له لايه ن په روه ردگاركي گونا هپوڅى به به زه ييه وه ((٣٢)).

نه هلى نيمان و نه هلى به رده وام بوون له سهر ريځاى راستى، فريشته كان له لايه ن خواى گه وره وه به سهر ياندا داده به زن، كه سى نيماندار فريشته ي دامه زرينه ر ده بينى نايا نه وه چى سات و كاتيكه ؟؟ رهنگه يارمه تى بدرت له وهى كه خواى گه وره بؤى ناماده كردوى له به هه شتى به ريندا له و ساته دا...

پيغه مبه رى خوا ﷺ ده فرمويت له فرموده يه كى (صحيح) دا كه (ابن ماجه) ^۱ و جگه له و ريوايه تيان كردوه له فرموده ي (ابو هريره) وه ده لئيت: ((الميت تحضره الملائكة))، واته: له كاتى مردندا (فإذا كان الرجل صالحا قالوا - واته: فريشته به روحه كه ده لئيت: ((أخرجي أيتها النفس الطيبة كانت في الجسد الطيب، أخرجي حميدة، وأبشري بروح وريحان، ورب راض غير غضبان)) واته: نهى نه و نه فسهى كه له جهسته يه كى پاكا بوويت به سوپاسگوزاريه وه ده رچو، موژده بؤ تو به بؤن و به رامى خوڅى به هه شت و په روه ردگاركي كه لئيت رازييه و توپه و په ست نيه)) خودايه بمانگيږه له و هه لئيردراوه له خواتر سانه ...

۱- آخرجه ابن ماجه، كتاب الزهد، باب ذكر الموت والاستعداد له (٤٢٦٢) و احمد (٢ / ٣٦٤) وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن ابن ماجه))

له پاشان ئه م وشانه به دريژي ده‌ناسين له به‌شه‌كاني داها‌توودا (انشاء الله) داوا
له خوا ده‌كه م كه كوټايي ژياني من و ئيوه به يه‌كتابه‌رستي و ئيمان بيټ و خواي
گه‌وره كوټايي ژيانمان به چاكه بگيږي.

گیان دهرچوون

له به شی رابوردودا له باسی ئەم دیمه نه ترسناک و سامناکه راوه ستاین، که به ئاشکرا لاوازی مروڤی تیا دا به دی ده کریت هر چه نده که سه که به هیژ و به ده سه لات بیت وه هر چه نده خاوه ن پله و پایه بیت، له سه ره مه رگدا ده بیینی که سیتی ږور بی هیژ و لاوازه ... هه موو هوکاره کانی بزر کردووه و لئی بپراوه ... هه موو شتیکی ون کردووه. نه وه تا ته ماشای (هارون الرشید) بکه ن ... که به هه وره که ی ده گوت کاتی له چه قی ئاسماندا بوايه پیی ده گوت: ئە ی هه وره که له هه ر کوپییه که ده باری به ئاره زوی خۆت بباره، دلنیا به که داها ته که ت هه ر ده گه ریته وه بۆ لای خۆم - انشاء الله ...

ئایا ده زانی - برا شیرینه که م - مانای ئەم وشانه چییه؟ مانای ئە وه یه ده یه وی بۆ خه لکی پوون بکاته وه، تا چه ند مولک و ده سه لاته که ی فراوانه ...

ته ماشای فراوانی مولکی (هارون الرشید) بکه ن ... کاتی له سه ر جیگای مردن بوو، ئاکام و نه جه له که ی لئی نزیک بووه وه وکوټایي ژیا نی هات، ده سستی به گریان کرد و فه رمووی: ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ۚ ﴿٢٨﴾ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۙ ﴾ الحاقه: ٢٨ - ٢٩، واته: دارایی و ماله که م هیچ که لکی پی نه گه یاندم بۆ ئەم پۆژه م. (٢٨) ئە و مولک و ده سه لاته ی بووم له ده س چوونه رسته م نه پایه وپله م، هیچیان نه یان توانی تو زقاله یه که ئارامم بکه نه وه (٢٩) ... کووا سه روه ت و سامان؟ کووا ده سه لات و سولتان؟ کووا مولکه کان؟ هه مووی نه ما و بزر بوو ... بۆیه (هارون الرشید) سوور بوو له سه ر ئە وه ی که هه لیگرن و بییه ن بۆ ئە وه ی گوړه که ی بیینی که تیا دا ی ده نیژن ... له پاش ئە و هه موو مولکه ... ئە و فراوانییه ئە و رابوردن و خو شگوزرانییه ئە و کامه رانییه ئە و خه یر و خه یراته ... ده یه وی ئە و چاله بیینی تیا دا ده خه وی تاکو ئە و کاته ی خوا خۆی ویستی لی بیت ... ده یه وی گوړه که ی خۆی بیینی هه لیانگرت ... (هارون الرشید) ته ماشای گوړه که ی خۆی کرد و ده سستی

به گريان كرد نه مجار سهري بهرز كرده وه بو ناسمان و فره مووي: ((نهى نهو كه سهى هه رگيز مولكه كهى له ناو ناچيټ ره حم بكه لهو كه سهى مولكه كهى له ناوچوو...)).^۱

نهى خودايه...!!! كوان پادشاكان؟؟ كوان سولټانهكان؟؟ كوان دهوله مهندهكان؟؟ كوان هه زارهكان؟؟ كوان سته مكاران؟؟ كوان به هيزو شكردارهكان؟ كوان كيسراكان؟ كوان قه يصهرهكان؟؟

أين الظالمون و أين التابعون لهم في الغي بل أين فرعون وهامان؟
أين من دُوَّخوا الدنيا بسطوتهم وذكرهم في الوري ظلم و طغيان ؟
هل أبقى الموت ذا عزٍّ لعزته أو هل نجا منه بالسلطان إنسان ؟
لا والذي خلق الأكوان من عدم الكلُّ يغنى فلا إنس و لا جان

واته: كوان سته مكاران و كوان شوينكه وتوانيان له گومراييدا؟، به لكو كوا فيرعهون و هامان ؟، كوان نه وانهى كه دونيايان قال كرديوو به دهسه لاتيان و، يادى نهوان له نيو دروستكراوه كاندا له سته م و سهركه شى؟، ئايا مردن هيج خاوهن عيززه تيكي هيشتووه ته وه به هوى عيززه ته كه يه وه، يان ئايا هيج مرؤفيك به هوى سولټانه كه يه وه رزگارى بووه ؟ نه خير سويند بهو كه سهى كه بوونه وه ره كانى له نه بوونه وه دروستكردوه، هه موو نامينن نه مرؤف و نه جنوكه .

أيا عبد كم يراك الله عاصيا حريصا على الدنيا وللموت ناسيا
أنسيت لقاء الله واللحد والثرى ويوما عبوساً تشيبُ فيه النواصيا
لو أن المرء لم يلبس ثيابا من التقى تجرد عريانا ولو كان كاسيا
ولو أن الدنيا تدوم لأهلها لكان رسول الله حياً وباقيها

۱- ((إحياء علوم الدين)) (٤ / ٤٨١). وقد روى ابن أبي الدنيا في (المحتضرين) (١١٧) عن عبدالله بن بساط قال: أحتضر بعض الملوك، فجعل يقول: ((يا من لا يزول ملكه، أرحم من قد زال ملكه)).

ولكنها تفنى ويفنى نعيمها وتبقى الذنوب والمعاصي كما هي

واته: نهی به نده که، تا چەند خودا له سه‌رپیچیدا ده‌تبیینی؟ سووری له‌سه‌ر
دولیا و مردنت له بیر کردوه، ئایا دیدنه‌ی خوا و گۆږ و خاکت له بیر چووه،
رۆژیکێ گرزو مۆن که په‌رچەم و ناوچاوه‌کان تیایدا پیر ده‌بییت، نه‌گه‌ر که سییک
پۆشاکێ ته‌قوا نه‌پۆشیت، نه‌وا که سییکێ رووته هه‌رچه‌نده جل و به‌رگی له به‌ردا
بییت، نه‌گه‌ر دولیا بۆ دانیشتوانه‌که‌ی به‌رده‌وام بوايه، نه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
زیندوو ده‌بوو و ده‌مایه‌وه، به‌لام له ناو ده‌چیت و خوشگوزرانه‌که‌یشی له ناو
ده‌چیت، که چی تاوان سه‌رپیچیه‌کان ده‌میننه‌وه هه‌ر وه‌کو خۆی.

يا نفسُ أَرَفِ الرِّحِيلُ	وأظْلِكِ الْخَطْبَ الْجَلِيلُ
فتَأْهَبِي يَا نَفْسُ	لا يَلْعَبُ بِكَ الْأَمَلُ الطَّوِيلُ
فَلتَنْزِلِي بَمَنْزِلِ يَنْسِي	الْخِيلُ بِهِ الْخِيلُ
وليرْكِبَنَّ عَلَيْكَ فِيهِ	مَنْ الثَّرَى ثَقْلُ ثَقِيلُ
قُرْنُ الْفَنَاءِ بِنَا جَمِيعَا	فَمَا يَبْقَى الْعَزِيزُ وَلَا الذَّلِيلُ

واته: نهی نه‌فسه‌که‌م کاتی کۆچکردن نزیک بووه‌ته‌وه، کاره‌کانی خودای
شکۆمه‌ند سیبه‌ری بۆ کردووی، بۆیه نهی نه‌فسه‌که‌م خۆت ئاماده‌ بکه، هه‌رگیز
هیاو درێژی یاریت پێ نه‌کات، رۆژیک دیت که ده‌چیته جیگایه‌ک هاورێ هاورێی له
بیر ده‌چیته‌وه، خاکی زۆر قورس له‌سه‌ر شانت کۆ ده‌بیته‌وه، فه‌وتان هاوده‌مه له
گه‌ل هه‌مووماندا بۆیه هه‌چ که‌س نامینیت نه‌ شکۆمه‌ند و نه‌ زه‌لیل.

خوای گه‌وره به‌ خوشه‌ویسته هه‌لبێژداروه‌که‌و پیغه‌مبه‌رکه‌ی ﷺ خۆی فه‌رموه:
﴿وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ (٣١) كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿الأنبياء: ٣٤-٣٥﴾، واته: ئێمه
پیش له‌ تو وaman نه‌کرد مۆیه‌ک نه‌مری ئایا نه‌گه‌ر تو بمری، نه‌وانه ژیانی هه‌تا
هه‌تایان ده‌بی؟! نه، هه‌رگیز شتی وا نییه (٣٤) هه‌موو گیانیك نامی مردن هه‌ر

ده‌چيژي و ده‌مري، به ناخوشي، خوشي، هه‌ژاري، ده‌وله‌مهندي، له‌ش ساغي و نه‌خوشي، تا سابير و ناشوكر ده‌ركه‌وي ته‌گينا خوا بو خوي ده‌زاني وه به‌مه‌ش نيقامه‌ي حوجه‌يان له‌سهر ده‌كات تا كه‌س بيانوي نه‌ميني سهره‌نجام هه‌ر بو لاي خويمان ده‌گيردرينه‌وه ته‌وسا به‌پي پره‌فتارو ده‌رچوونتان له‌تاقى كرنه‌وه‌كه‌دا پاداش و توله‌وه‌رته‌گرن(۳۵)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ الجمعة: ۸، واته: پييان بلي: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ر ﷺ بي گومان ئه‌و مردنه‌ي كه‌ ئيوه له به‌ري هه‌لدين و ته‌ترسن پي بگه‌ن به‌پاستي هه‌ر ته‌تانگاتي)).
خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ الأعراف: ۳۴، واته: جا هه‌ر كه‌ كوټايي ماوه‌كه‌يان هات نه‌ سات و كاتي‌ك دواده‌كه‌ون و نه‌پيشيش ده‌كه‌ون له‌و سات و وه‌خته‌ي بويان ديارى كراوه ته‌وسايش گشت ده‌چنه‌وه لاي خوا)).

النفس تبكى على الدنيا وقد علمت	أن السلامة فيها ترك ما فيها
لا دار للمرء بعد الموت يسكنها	إلا التي كان قبل الموت يبنها
فإن بناها بخير طاب مسكنها	وإن بناها بشر خاب بانيها
أموالنا لذوى الميراث تجمعا	ودورنا لخراب اليوم نبنيها
وكم من مدائن في الآفاق قد بنيت	أمست خراباً وأفنى الموت اهليها
أين الملوك؟ التي كانت مسطنة	حتى سقاها بكأس الموت ساقيا
إن المكارم أخلاق مطهرة	الدين أولها والعقل ثانيها والعلم ثالثها
والحلم رابعها والجود	خامسها والفضل باقيا
لا تترككن إلى الدنيا	فالموت لاشك يغبينا ويغيبها
واعمل لدار غد رضوان خازنها	والجار أحمد والرحمن ناشيها
قصورها ذهب والمسك طينتها	والزعفران حشيش نابت فيها
أنهارها لبن مصفى ومن عسل	والخمر يجرى رحيقاً فى مجاريها

والطير تجرى على الأغصان عاكفة تسبح الله جبراً فى مغانيها
فمن يشتري الدار فى الفردوس يعمرها بركة فى ظلام الليل يحييها

واته: نه‌فسه‌كه‌م بۆ دونيا ده‌گرى و باش ده‌زاني، كه بيوه‌يى تيايدا واز هيټانه له‌وه‌ي كه تيايدايه، بۆ هيچ كه‌س له پاش مردن هيچ خانويه‌ك نيبه تيايدا نيسته‌جى بى، نه‌نھا ئه‌وه نه‌بيټ كه له پيش مردن بنيات ناوه، نه‌گه‌ر به چاكه دروستى كردووه ئه‌وا جيگايه‌كى خوښه، نه‌گه‌ر به خراپه دروستى كرد ئه‌وه دروستكه‌ره‌كه‌ي په‌شيمان ده‌بيټه‌وه، سامانه‌كانمان بۆ كه‌س و كارى پاش خوټان كۆي ده‌كه‌ينه‌وه خانووه‌كانمان بۆ كاډول كردنى رۆژگار دروستى ده‌كه‌ين، چه‌نده‌ها شار له‌و ناسو‌يانه‌دا دروستيان كرد، كه‌چى هه‌موو كاډول بوون و مردنیش ئه‌هله‌كه‌ي فه‌وتاند، كو‌ان ئه‌و پادشايانه‌ي كه ده‌سه‌لاتدار بوون، تاكو به ده‌ستى ئاوگير (به‌رداخى مردنى) كرده توښى، پيگا و شته جوانه‌كان پاك و ته‌ميز و ديارن، ئاين به‌كه‌ميانه و هوش دووهم و زانست ستيه‌مه، هيټنى و له سه‌رخويى چواره‌مه و به‌خشنده‌يى، پينجه‌مه و چاكه‌كارى پاشماوه‌كه‌يه‌تى، خوټ مه‌ده پالى دونيا چونكه بى گومان مردن ئيمه و نه‌ويش له ناو ده‌بات، بۆيه كار بكه بۆ ماله‌كه‌ي سبه‌يني كه (رضوان) گه‌نجينه‌وانيبه‌تى وهاوسيكه‌ت (أحمد) هو (الرحمن) دروستى كردووه، كوښكه‌كانى ئالتونه و قوپ و خاكه‌كه‌ي مسكه، وه گژ و گياكه‌ي زه‌عفهرانه و تيايدا سه‌وز بووه، رووباره‌كانى ماستى پالفتنه و هه‌نگوين، مه‌ي وه‌كو شيله به‌رووباره‌كانيدا تيده‌په‌پي، بالنده‌كان له‌سه‌ر لقه‌كانى دين و ده‌چن، ياد و ته‌سبيحاتى خوا به ئاشكرا ده‌كه‌ن له لانه‌كانياندا، كى ديه‌وي مالىك بكرى له فريده‌وسدا، ئاوه‌دانى بكا‌ته‌وه به‌ركاتيك له تاريكى شه‌ودا.

خوای گه‌روه ده‌فه‌رمويټ: ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ القيامة: ٢٦-
٢٧، واته: كى روچه‌كه‌ي به‌رز ده‌كات‌ه‌وه.... كى دوعاى بۆ ده‌كات... كى چاره‌سهرى ده‌كات؟ پزيشكه‌كانى ده‌وريان ليداوه ئه‌م پزيشكه تايبه‌ته به نه‌شته‌رگه‌رى دل‌ه‌وه... ئه‌ويتر تايبه‌تمه‌نده به نه‌شته‌رگه‌رى ميشك و ده‌ماره‌كانه‌وه ستيه‌م ماموستايه‌كى گه‌وره‌ي ليها‌تووه له بواري بي‌هوشكه‌ريدا و ئه‌ويتر له بواريكى

ترداو پېنجه‌م له‌بوارېكي تردا له‌ده‌وري كو بونه‌ته‌وه و پزېشكه‌كان سه‌رسام بوون و بې توانا بوون... ته‌ماشاي بكه له كاتيكدن نه‌و رهنكي زهره‌ بووه‌ته‌وه و ده‌ره‌نكي بزرگاوه‌و، په‌له‌كاني سارد بووه‌ته‌وه و پېسته‌كه‌ي گرځ بووه‌ته‌وه و ه‌ست به سارديه‌كي سه‌خت ده‌كات له‌م كاتي سه‌كه‌راتدا به‌ره‌و سه‌رپه‌نجه‌كاني ه‌ردوو ده‌ست و ه‌ردوو پېييه‌كان ده‌پوات، له‌م كات و ساته‌دا... ه‌ولېكي بې وچان ده‌دات - له كاتيكدن نه‌و له سه‌ره‌مه‌رگدايه - ليوه‌كاني بچولېنيته‌وه و زمانه‌كه‌ي به وتني وشه‌ي (التوحيد) به‌كتابه‌رستي خواي گه‌وره‌يه به وشه‌ي (لا اله الا الله) و ه‌ست ده‌كات كه زمان و ليوه‌كاني وه‌كو چيا وان و نايه‌وي به هېچ شيوه‌يه‌ك بچولېته‌وه... ته‌نها بؤ نه‌و كه‌سانه نه‌بيت كه خواي گه‌وره بؤي ناسان ده‌كات و ده‌توانيت بلتيت (لا اله الا الله).

له‌م كاته‌دا من ه‌ست ده‌كه‌م و له‌حالي نه‌و ده‌زانم... خه‌لكي ليي كوويونه‌ته‌وه و ده‌لېن: فلان ناتواني زماني بچولېنيته‌وه و ده‌توانيت براكاني بناسيت، ناتواني وه‌لامي هاوسي و براكاني بداته‌وه... ه‌ست ده‌كه‌م له‌حالي نه‌و كاتي گويي له قسه‌كاني نه‌وانه... به‌لام تواناي نيبه وه‌لاميان بداته‌وه... وه ه‌ست ده‌كه‌م كاتي كه ته‌ماشاي نه‌وان ده‌كات له ساتيكي به‌ ناگا بووندا له نيوان سه‌كه‌رات و سه‌ره‌مه‌رگدايه وه به‌زمان حال ولاميان ده‌داته‌وه به‌لكو رهنكه به زماني قسه‌كردن پېيان ده‌لېت: نه‌ي كه‌س و كاره‌كه‌م... نه‌ي خړشه‌ويسته‌كانم... نه‌ي كورپه‌كانم... به ته‌نها جېم مه‌يلن... به ته‌نها له گورم مه‌نين... من باوكي نيوه‌م... من خړشه‌ويستي نيوه‌م... من بووم نه‌و كوشكانه‌م دروست كرد... من بووم خانوووه‌كانم ناوه‌دان كرده‌وه... من بووم په‌ره‌م به بازرگاني دا من بووم نه‌و ه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌م كو كرده‌وه... كي له نيوه ته‌نها يه‌ك سال يان دوو سالم بؤ زياد ده‌كات... مانگي‌ك يان دوو مانگ روژي‌ك يان دوو روژ... كاترمير‌ك يان دوو كاترمير.

ليړه‌دا قسه‌ي خواي گه‌وره به‌رز و بلند ده‌بيته‌وه: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمَ ۖ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ۖ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ۖ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ

عَبْرَ مَدِينَةٍ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَّجَ
وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَّمْ لَهُمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ
﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزِّلْ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةً جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ
هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿الواقعة: ٨٢-٩٦﴾، واته: جا بۆ چ كاتى
گيانى يه كيكتان گه يشته گه روو (٨٣) و نيوه يش له و كاته دا سه يري نه كه ن چۆن
گيانى ده رنه چي؟ (٨٤) نيمه نزىكترين لىبه وه له نيوه، زاناترين به حالى له نيوه،
به لام نيوه فريشته كان نابينن چۆن ناماده بوون بۆ گيان كيستانيان جا نگر نيوه
دروسته گر - وهك خوتان نكوولى هق نه كه ن- بۆچى گيانى نه و مردوه
ناگيرنه وه؟! (٨٥) دهبا نه گر پاداشتي كرده وه كانقان نادريته وه وهك نيوه پيتان
وايه! (٨٦) گيانه كه ي بۆ ده گيرنه وه نه گر راست نه كه ن زيندووبونه وه نيبه و
ليپرسينه وه نيبه، دياره كه هه رگيز نه و ده سه لاتنه تان نيبه، جا چاك بزنان كه نه بي
هه ر خوا نه وه بكات و بپوايشي پي بينن (٨٧) نينجا نه گر مردوه كه له
نزيك خراوه كان بيت (٨٨) نه وه نيسراحت و رزق و رۇزييه كي چاك و به هه شتي
به ريني بۆ هه يه (٨٩) خو نه گر له ياراني لاي راست بيت (٩٠) فريشته كان پيتان
نه لئين: له لايه ن ياراني لاي راسته وه سلاوت لى بي (٩١) به لام نه گر له ده سته ي
بي باوه پان و گومرپان بي (٩٢) نه وه ميوانداره له ناويكي كول به كول (٩٣) و خراوه
نيو ناگري بۆ هه يه. (٩٤) بي گومان نه مه ي بۆت باس كرا له م سووره ته دا نه ي
محمد ﷺ سه بارت به هه رسي ده سته كه، هه واليكي راستي بي گومانه (٩٥) جا
كه وايه ته سبيح بكه به يادي ناوي خواي مه زنت (٩٦)).

پاكي و بيگه ردى بۆ تو (نه م قسه يه جگه بۆ تو به كه سي تر ناگوتريت) نه ي نه و
كه سه ي كه به مردن گه ردى شكۆمه ندانت زه ليل كردوه ...

پاكي و بي گه ردى بۆ تو...! نه ي نه و كه سه ي به مردن هيو و ئاواتي
قه يصه ره كانت بپيه وه ...

نه ي نه و كه سه ي به مردن له كۆشكه كانيانه وه گواستيانته وه بۆ گوپه كانيان...
له روناكي جيگا كانيانه وه بۆ تاريكي گلۆكانيان... له ياريكردن له گه ل ئافرهت و

مندال و خزمه تکاره وه بۆ هاوبه شی له گه ل کرم و ریسواییدا... له رابواردن له نیو جوړه ها خواردن و خواردنه وه بۆ گه وزانه وه له نیو جوړه ها خاک و قوړاودا... ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾.

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ فصلت: ۳۰، واته: بئی گومان نه و که سانه ش فهرمویان: په روه ردگارمان خوايه پاشان خويان راست کړدبوويه وه، واته: زور به مه حکه می له سهر يه کناسين وه ستان و به هيچ لايه کدا لايان نه دا، کاتي مردن، له گوړدا له کاتي زيندووبوونه وه دا فريشته دانه به زنه لايان و پييان ده لئين: له پاشه روژتان مه ترسن و بۆ مال و منداليشتان — پاش خوتان — دل زوير مه بن ئيمه چاوديران ده بين موژده تان لي بيت به و به هه شته ي به لئينتان پي ده درا له دونيادا، مزگيني بيت نه مړو نه که ونه خو شی و شادييه وه)).

که ی فريشته داده به زيته سهر نه هلی باوه پ و سه قامگيران؟؟

نه هلی عيلم له م باره يه وه دوو بۆچوونيان هه يه: ^۱

يه که م... زانايانمان فهرمويانه: ((فريشته داده به زيته سهر نه هلی باوه پ و يه کتاپه رستی و به رده و امبون له کاتي کدا نه وان له سهره مه رگدان له م ساتانه دا... ساته کانی سه که رات و سهره مه رگی... فريشته داده به زئی به مه به سستی دامه زراو کړدن يان... به لي بۆ دامه زراو کړدن... خودايه ناخر خه يرمان به نسيب بکه . فريشته له سهر سهری که سی ئيمانداري راستگوي يه کتاپه رست داده نيشيت به مه به سستی دامه زراو کړدن... خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ إبراهيم: ۲۷،

۱. انظر: تفسير الطبري، وابن كثير عند تفسير سورة فصلت آية (۳۰).

واته: جا نه وانه كه باوه پيان به خوا و به گشت برپاره كاني خوا هيناوه، به هوى
 هم وشه جيگر و نه گورپاوهى (لا اله الا الله) خوا پيگه يان قايم و سابت نه كا له ژياني
 هم دونيا و له ژياني نه و دونيا و سته مكارانيس گومرا و سر ليشيواو دهكات خوا
 بيه وي هر شتي بكات زور به ناساني دهكات حه ز بكا كي رينموويى بكا و كييش
 گومرا و سر ليشيواو بكا نه مانه هه موو له دهسه لاتي نه ودان)).

بويه كه سى وا ده بينين له سهرمه رگدا به بزه وه گياني دهرده چيت... ته ماشا
 ده كه ن وه كو نه وهى قسه له گهل كه سانيكدا بكات ته نها نه و ده يان بيني... هه موو
 نه وانه ي كه له ژوره كه دا دانيشتون له گهلدا هيچ نابيين، چونكه نه و به كرده وه
 ده ستي كردوه به گواستنه وه بؤ جيهانيكي تر . فرشته كاني خوا يارمه تي دهن
 بويه ده بيني روي گهش ده بيتنه وه له بهر خويه وه و له سر خو وشه ي
 يه كتاپه رستي (توحيد) دووباره ده كاته وه... به سووك و ناساني... بؤ ؟؟

چونكه نه وهى له ساتانه دا نه و وشه يه دووباره بكاته وه نه وه نه و كه سه يه كه
 باوه پي به خوى زهوى و ناسمانه كان هيناوه و خوى زهوى و ناسمانه كانيس
 باوه پي به نه و كردوه و ده يناسيت، نه وه كه سيكه له ژيانيدا له سر وشه ي
 يه كتاپه رستي (توحيد) ژياوه... هر كه سى له سر شتيك بزيته نه و له سر نه و
 شته دهرميته... هر كه سى به هر شتيكه وه بمرية نه وه به و شيويه زيندو
 ده كريته وه نه گهر تو له سر گوپرايه لي بزيته نه و له سر گوپرايه لي دهرميته و
 له سر هه مان گوپرايه لي زيندو ده كريته وه... هه روه ها نه گهر كه سيك له سر
 سه ريچي ژيا بيت... نه و له سر هه مان سه ريچي دهرميته... نه گهر ته ويه
 نه كات...

نه و برايانه له نهريكا بويان گيرامه وه - كاتي به سهر دانيك چووم بؤ لايان -
 دهرپاره ي گهنجيكي نه ريكي، كه له نويزي به يانيدا ديتنه ژوره وه بؤ يه كي له
 مزگه وته كاني شاري (بروكلن) له ويلايه تي (نيويورك) كاتي نه وان له نويزه كه يان
 بوونه وه به واني گوت: دهمه وي بيمه كه سيك له شوينكه وتواني (محمد ي كوري
 عبدالله) ... دهمه وي بيمه نيو ديني ئيسلامه وه بويه ريگام نيشان بدن چي

بکه م؟؟ فەرموویان: تۆ کیت؟ چیرۆکه که ت چیه؟؟ چی تۆی هیتاوه بۆ ئیره؟
 فەرمووی: پێگام نیشان بدهن، که چی بکه م و پرسیار مه که ن...
 فەرموویان: ههسته خۆت بشۆ و شاهه تمان بهینه... ئه ویش ههستا خۆی شت و
 شاهه تمانی هیتا و نه مجار فیڕی نوێژیان کردو نوێژی به یانی کرد...
 فەرمووی: ده مه وی له گه له ئیوه دا بمینمه وه له مه له بنده که تان بۆ ماوه ی چه ند
 پۆژیک بۆ ئه وه ی ده رباره ی ئیسلام شت فیڕ بم... ئه وانیش پێگیان پێ دا بۆ
 ئه وه ی له گه لیاندا بمینیتته وه... پۆژی به که م به سه ر چوو... دووه میش...
 سییه میش... له و ماوه یه دا سه رنجی براکانی بۆ لای خۆی پاکیشا بوو، له به ر
 درێژی سوژده کانی له به ر دهستی خوای گه ورده دا و له به ر زۆر گریانی و سوور
 بوونی له سه ر گوینگرتن له قورئانی پیروژ... کاتی له نوێژی مه غریب بوونه وه له
 ته نیشته برایه ک له براکانمان دانیشته بۆ ئه وه ی گوێ له خویندنه وه ی قورئان
 بگریته... ئه و برایه پێی گوت: برا که م... وام لیها توه، خۆم به که م ده زانم به
 ته نیشتی تۆ وه، هه ر کاتی ته ماشاته بکه م ئه و خۆم به که م ده زانم... من بۆ ماوه ی
 ده سا له هاتومه ته نیو ئه م دینه وه وه تۆیش ته نها دوو پۆژه هاتووی که چی
 ده تبینم هه رده م به گریان و ترسه وه ی و ده ته وی هه موو کاتیک گوئیستی قورئان
 بیت... برا که م... توخوا... پیم بلی باسه که ت چیه؟ چیرۆکه که ت چیه؟

ئه ویش فەرمووی: بۆ ماوه ی چوار سا له ده بی هیچ شه وێک به سه رمندا
 تینا په پێ ئیلا من ده گریم و له خوا ده پاړمه وه که واپیمویم بکات بۆ سه ر دینی
 حق و راستی... ده لیت: ئه و شه وه ی، که من بۆ به یانییه که ی هاتم بۆ لاتان به
 گریان وه خه م لی که وت له کاتیکدا من له خوا ده پاړامه وه... که پیمویم بکات
 بۆ سه ر دینی حق و راستی فەرمووی: ئه و شه وه (عیسا ی کوپی مه ری م) م له
 خه ودا بینی (علیه و علی نبینا افضل الصلاة والسلام) به په نجه ی ئیشاره تم بۆ
 ده کات و ده لیت: ببه (محمد) ی... ببه شوین که وتوانی (محمد)... ده لیت: منیش
 ده رچووم و، پاشان هاتم بۆ لای ئیوه، چونکه یه که م مزگه وت بوون له سه ر
 پێگا که م، ئه و برایانه سویند ده خۆن به خوای په روه ردگار... کاتی بانگده ره که

بانگي بۆ نوږځي عيشا فەرموو ئه و گه نجه له گهل براكانيدا چوووه ناو نوږځه كه وه و له ركاتي به كه مدا و له سوږدهي به كه مدا سوږدهي برد و سهري به رز نه كرده وه و نوږځه ران نوږځه كانيان ته واو كرد و پيشه واكه سه لامي دايه وه كه چي ئه و براهه له سوږده دايه و ... بانگي لي كرد ... ئه ي فلان ئه ي فلان كه چي وه لامي نه بوو بويه ههستا بۆ لاي ... وه براكاني كه نوږځيان به تەنیشته وه ده كرد بانگيان كرد، به كيكيان جولانديه وه نه ویش به زهويدا كه وت، كه تەماشايان كرد كه وا گياني ده رچوووه و گه يشتووه ته لاي خواكه ي... ئه ي خودايه، كوټايي ژيانمان به چاكه بگيرى... له كاتيكداه به ر دهستی خوادا سوږدهي بردبوو... چەند كوټاييه كي خوڤه ؟!!! ههركه سي به سوږده وه بمریت ئه و له قیامه تدا به سوږده وه له گوڤه كهيدا زيندوو ده كرېته وه، بۆ لاي خواي گه وړه به سوږده وه حه شر ده كریت، ههروه كو چۆن پاستگوي باوه پيكر او، كه هه رگيز له خو و قسه ناكات ده فەرمویت له فەرمووده يه كي (جابر) وه كه له (صحيح مسلم) ^۱ دا هاتوو ده لیت: ((بيعت كل عبد على ما مات عليه))، واته: هه موو به نده يه كه له سه ر ئه وه زيندوو ده كرېته وه كه له سه ري مردوووه)).

هه ركه سي له سه ر گوڤرايه ليه كه بمریت ئه و له سه ر هه مان گوڤرايه لي زيندوو ده كرېته وه... هه ركه سي به جل و به رگي ئيحرامه وه له حه ج و عومره دا بمریت ئه و پوځي قیامه ت به جل و به رگي ئيحرامه وه زيندوو ده كرېته وه له كاتيكداه ئه و له گوڤه پاني مه حشه ردا بانگ ده كات و ده لیت: ((لبيك اللهم لبيك)).

كابرايه كه هه بوو كاري بانگدان بوو، خواي گه وړه ده و له مه ندي كردبوو و ژياني لي فراوان كردبوو... له پيش مردني توشي نه خوڤيه يه كي سه خت بوو... بووه هۆي ئه وه ي له سه ر جيگا بكه ویت. هه موو هۆي گريانه كه ي ئه وه بوو كه ئه و له دوا پوځاني ته مه نيدا له بانگدان بووه و ناتوانیت بانگ بدات، له و روڤه ي كه خوا ويستی لي بوو كوچي دوايي تيادا بكات دهستی به گريان كرد و ده يگوت: په روه ردگار... په روه ردگار... ئايا من چي تاوانيكم كردبوو... كه بووه هۆي ئه وه ي له

۱- أخرجه مسلم، كتاب صفة القيامة، باب الأمر بحسن الظن بالله عند الموت (۲۸۷۸).

دواړوژه‌كانى ژيانمدا بانگدانى لى حرام كړدووم تاوه‌كو ته‌وبه‌ى لى بكم ؟؟
 په‌روه‌ردگار... به هوى تاوانه‌كانمه‌وه بانگدانم لى حرام مه‌كه كه ه‌رده‌م دلم
 پټوه‌ى په‌يوه‌ست بووه... له ژيانمدا سوور بووم له نه‌نجامدانى... پاشان كاتى
 نوټى عه‌سره‌ات... گوټى له بانگ بوو له مزگه‌وته‌كانى نزيك مالىانه‌وه به‌رز بووه
 وه نه‌ويش ده‌ستى به گريان كړد له كاتيكدا ناتوانيت ه‌لستته سهر پى... ناتوانيت
 بجولټته‌وه... ناتوانيت له مال ده‌رچيت... له ناكاودا ه‌ستايه سهر پى و له‌سهر
 جيگاكه‌ى خوى كه له سهرى خه‌وتبوو پاوه‌ستا... روى له قيبله كړد و ده‌ستى به
 بانگدان كړد... الله اكبر... تاكو گه‌يشته كوټايبى بانگه‌كه ده‌لټ... لا اله الا الله...
 پاشان كه‌وته سهر جيگاكه‌ى... كه‌س و كار و مندا له‌كانى... لى كوټوبونه‌وه بينيان
 گيانى ده‌رچووه له گه‌ل وتنى وشه‌ى... لا اله الا الله... نااى چه‌ند كوټايبه‌كى
 خوشه !! ؟ پټغه‌مبه‌رى خوا عليه‌السلام فرموويه‌تى: ((انما الأعمال بالخواتيم))، 'واته:
 ه‌موو كرده‌وه‌كان به پټى دوايينيانه))

په‌روه‌ردگار... تاوانه‌كانمان داپوشه و نابروومان مه‌به... نه‌ى به به‌زه‌بيترينى
 ه‌موو ميه‌ره‌بانه‌كان...

وه‌ره له گه‌ل مندا با پټكه‌وه ديمه‌نيكى تر بينين... خوى گه‌وره من و ئيوه‌ى
 لى بپاريږى... قوتابيه‌ك به گريانه‌وه هاته ژوره‌وه بو لام... سوټندى دام به خوا
 بو نه‌وه‌ى دوعا بو باوكى بكم له وانه‌ى ه‌فتانه‌ى پوژى پټنج شه‌مه به‌لكو خوى
 گه‌وره دوعاى يه‌كى له پياوچاكانى ناماده بووى نه‌و كومه‌له وه‌ريگريټ كه
 ناماده‌ى وانه‌كه ده‌بن... وه‌بينيم كاريگه‌رييه‌كى زور به سهر نه‌و برامانه‌وه دياره...
 گوتم: براكه‌م چى بووه ؟؟ فرمووى: باوكم مرد... گوتم: داوا له خوا ده‌كه‌م كه
 ره‌حمى پى بكات... فرمووى: نه‌ى ماموستا به‌لام شيوه‌ى مردنه‌كه‌ى زور ناشيرين
 و قيزه‌ون بوو... گوتم: پټم بللى چى بووه ؟ فرمووى: باوكم كه‌سيكى زور به هټز
 بوو... تا راده‌يه‌ك نه‌م برامانه له يادى نايه‌ت كه باوكى ه‌رگيز توشى نازاريك يان
 نه‌خوشييه‌ك هاتبټ... خوى گه‌وره ته‌ندروست و له‌شساغى پى به‌خشييوو...

فهرمووی: له م روژانه دا پاش خواردنی نانی نیوه پو ههستی به سڅ ئیشه یه ک کرد...
 وای به باش زانی شهوهی که له سکیدایه دهبی دهری بهینی و برشیته وه...
 فهرمووی: چووه سهر ئاو وه له سهر ئاوکوکه (حوض) وهستا... ئه مجار دهستی به
 هاوار کرد... بو شهوهی هه رشتیک له سکیدایه دهری بهینی... به دهنگی بهرز
 هاواری ده کرد و هه موو گویمان له هاواره که ی بوو... فهرمووی: کاتی پاره ستانی
 دریزه ی خایاند (له کاتیکدا هیشتا پتویستی پییه تی) له بهر زور بوونی نازاره که ی
 کهوته سهر نه ژتوکانی... ده می له ئاودهسته که نزیک کرده وه - دور بی له روتان
 - ((أعزکم الله)) نهیتوانی له سهر ئاوکوکه بووهستی بویه له پیش ئاودهسته که
 کهوته سهر نه ژتو، هه ر کاتیک بیهوی برشیته وه شهوا ده می له ئاودهسته که نزیک
 ده کرده وه، چونکه نهیده توانی راپوهستی... فهرمووی: پاشان گویمان له دهنگیکی
 بهرز بوو... ئیمهیش چووینه ژوره وه بینیمان روی له ناو ئاودهسته که دایه له
 پاش شهوا وه... جوولهی لی پاره... کاتی بهر زمان کرده وه بینیمان گیانی
 ده رچووه و پویشتووه بو لای خوی گه وره... پهروه ردارا... بمانپاریزه... گوتم:
 په نا به خوا... گیانی ده رچوو له کاتیکدا روی له ناو ئاودهسته که بوو؟ کورپه که ی
 فهرمووی: به لی له ناو ئاودهسته که... گوتم: براکه م... پیم بلی... ئایا حالی باوکت
 چوون بوو؟ (به گریان وه) فهرمووی: ته نها یه ک نویژی بو خوا نه کردبوو...

ئهی خودایه !! ئهی تو براکه م... ئایا تا کو ئیستا نویژه کانت ده فه وتینی؟؟
 ئهی خوشکه که م ئایا تا کو ئیستا نویژه کانت ده فه وتینی؟ تا کو ئیستا سه رقالی به
 بازرگانی کردنه وه؟؟ تا کو ئیستا سه رقالی به پله و پایه وه؟؟ تا ئیستاش ده لیت:
 من سه رقالم؟ به لام دلنیا به که تو هه ر وا ده بیت... ئه گه ر خوت بده یته دهستی
 گه رده لوولی کار کردنه وه و به رده وام بیت له سهر شهو پښگه یه... شهوا به ناگا
 نایه یته وه ئیلا له ناو گورستاندا نه بیت له نیو له شکری مردووه کاند... که و ابو
 ههسته بو شه نجامدانی نویژه که ت... نویژ دیاری خودایه بو شه م ئومه ته...
 پیغه مبهری هه لیژیر دراو ﷺ له سه روی حه وت ئاسمانه وه هه لیده گریت... بو شه وه ی
 بیته په یوه ندیه که له نیوان ئومه ته که ی و پهروه ردارگی زهوی و ئاسمانه کان...

نويژ په يوه ندى و خه لاتۀ ... نه ویش دواين ئاموژگارى پيغه مبه ربوونکۀ له کاتيکدا له سره مه رگدا بوو... بويه ئه و به رده وام ده يگوت: ((الصلاة الصلاة وما ملكت أيمانكم)) واته: ئامان ورياي نويژه کانتان بن، ورياي نويژه کانتان بن و ئاگاداري ژيرده سته کانتان بن)).
 نهى به نده که ...

تأتي للصلاة في فتور	و كأنك قد دعيت إلى البلاء
و إن أديتها جاءت بنقص لما	قد كان منك من شرك الرياء
و إن تخلو عن الإشراف فيها	تدبر للأمور بالارتقاء
و يا ليت التدبر في مباح	ولكن في المشقة والشقاء
و إن كنت المصلي يوما بين خلقه	أطلت ركوعها بالانحناء
وتعجل خوف تأخير لشغل	و كأن الشغل أولى باللقاء
وإن كنت المجالس يوما أنثى	قطعت الوقت من غير اكتفاء
أيا عبد لا يساوي الله معك	أنثى تناجيه بحب وصفاء

واته: ديت بؤ نويژه که ت به سستی و لاوازيه وه، واده زانی بانگه پيشت کراوی بؤ به لایه ک، نه گهر نه نجامی بدهیت نه واه به که م و کوورییه وه، چونکه نويژه که ت (شیرکی ریای) تیا دایه، نه گهر (شیرکی ریای) تیا دا نه نجام نه دهیت، نه واه به جوانی بیرده که یته وه بؤ سرکه وتنی کاره کانت، خوژگه بیرکردنه که ت له شتیکی ریدراودا بوايه، به لام ماندوویه تی و به د به ختی یه، نه گهر روژیک له ناو خه لکیدا نويژ بکه ی نه و کرنوش بردنت دريژ ده که یته وه، په له ده یکه یت له ترسی دوا که وتنی کاره که ت، واده زانی که کاردنه که له پيش تره بؤ نه نجامدانی، نه گهر روژیک له مه جلیسیکدا نافرته هه بوو، نه واه کاته که ت ده بریت به بی تیر بوون، نهى به نده که

۱. أخرجه أبو داود كتاب الأدب، باب في حق المملوك (٥١٥٦)، وأحمد في ((المسند)) (٧٨/١)، وابن حبان (٦٦٠٥)، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (١٥٨)، وأبو يعلى (٥٩٦)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٤٦١٦). و ((الصحيحة)) (٨٦٨) من حديث علي عليه السلام.

ئايا خواي گوره هينده ناهينيت له گه ليدا، له نافرته تيك مونا جاتي له گه لدا بكهيت به خوښه ويستی و بيگه ردييه وه.

كه وايه هر ئيستا پهيان بده پوره دگاره كهت... نويزه كانت له كاتي خويدا نه نجام بدهيت و بيانپاريزي... وه توپش نهی خوشكه كم پهيان بده پوره دگارت كه نويزه كانت له كاتي خويدا نه نجامي بدهيت و بيانپاريزي... هيچ سه رقالييه ك سه رقالت نه كات وه به هيچ شتيكي تر مه يگوره وه...

نه م برايې ده لټت: كه وا باوكي هه رگيز نويزي بؤ خوا نه كړدوه!! گوتم: براكه م... ده زانم مه ترسي وازه ينان له نويز چنده ترسناكه به لام سويندت ده دم به خوا كه پرسيار له دايكت بكه: كه باوكت چي كاريكي ده كړد؟ فهرمووي: باشه نه و پرسياره ده كه م... نه مجار نه م كوپه ريژداره رويشت بؤ لاي دايكي و پرسيارى لى كړد: كه ئايا باوكي چي ده كړد تاكو كوټايي ژيانى به م شپوه ترسناك و توقينره بيت؟ دايكي ده ستي به گريان كړد و فهرمووي: كوپي خوم... باوكت له ناو خه لكيدا به سوو (رېبا) ره فتاري ده كړد! نه وپش له هزار، هزار و پينج سده دي ده رده هينا...

گوتم: نا ه ه... نه مه... نه مه... باوكت حرامى ده خوارد... سامانى خه لكى به ساخته و خورايى ده خوارد... كه وا بوو ده با بخوات... له كوئ؟؟ له ناو ده ست!! ده با كوټايي ژيانى به و شپوه بيت ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ﴿البقرة: ۲۷۵، واته: نه و كه سانه ي سوو نه خون، (ديناريك به دوو دينار، يان به زياتر ده دهن) كه له گوړ ده نرين پاشان زيندو و نه كړينه وه و پاست ده بڼه وه، وا پاست ده بڼه وه هر ده لټي شهيتانه كان ده ستي لى و ده شاندون. عه ربه كان به مروفي په ركه مدارو و فيدار ده يانگوت: جنو كه ده ستي لى و ده شاندوه، نه و جا قورئاني پيرويښ له سهر زمانى نه وان هات، به كورتي: پياوي سوو خوړ له پوړي قيامه تدا و ه كو مروفي په تپي و شيتي ليدى، چونكه له دنيادا

دهيانگوت: مامه له و كرپن و فروشتنيش هر وهكو مامه له كردن به سوو وايه ((واته هر دوكيان به لاي نه وانه وه به كسانن))، چونكه نه وان باوه پيان به هرام و حلال نيه؟ خو خواش كرپن و فروشتني ريداوه و سوو خوړيشي هرام و ياساغر دوه)).

دع الحرص على الدنيا وفي العيش فلا تطمع
لا تجمع من الحرام فلا تدري لمن تجمع
فإن الرزق مقسوم وسوء الظن لا ينفع
فقير كل من يطمع غني كل من يقنع^۱

واته: واز بهينه له سووربون له سهر دونيا، ته ماحت با نه بيت بو ژيان، هردهم هرام كومه كره وه، چونكه نازانيت بو كيي كو ده كه يته وه، دلنابا به كه رزق دابهش كراوه گوماني خراب هيچ سوودي نيه، هه ژاره هر كه سي چاوچنو ك و چليس بيت دهوله مهنده هه كه سي پازي بيت.

النفس تجزع أن تكون فقيرة والفقر خير من غنى يُطغِيها
وعنى النفوس هو الكفاف فإن أبت فجميع ما فى الأرض لا يكفيها
هى القناعة فالزمها تكن ملكاً لو لم تكن لك إلا راحة البدن
وانظر لمن ملك الدنيا بأجمعها هل راح منها بغير الطيب والكفن

واته: نه فس شپرز ده بيت كاتي هه ژار ده بيت، هه ژاري چاكتره له دهوله مهنديه ك زال بيت به سهريدا، دهوله مهندي نه فسه كان نه وه يه كه برتيوي روژانه ت هه بي، نه گهر رازي نه بوو نه وا هه موو سهر زه وي به شي ناكات، نه وه رازي بوونه نه گهر ده ستي پيوه بگري ده بيته پادشا، نه گهر هيچ شتيكت نه بيت ته نها ئارامي جه سته ت، ته ماشاي نه وانه بكه كه بوونه خاوه ني هه موو دونيا، ئايا جكه له بوون و كفن هيچي تري له كه ل خويدا برد؟.

۱. انظر: ((عقلاء المجانين)) لابن حبيب (٧٤ ط ابن خلدون).

به لى... هيچ شتيك له گه ل خوتدا نابه يته ناو گوړه كهت تهنه ئيمان و كرده وهى
چاكه نه بېت...

برايه كى تر بوى گيړامه وه... سويندى بى خواردم به خواى گه وړه... كه
د هراوسيه كى هه بوو له قاتى سهره وه هميشه كارى گوينگرتن بوو له گوراني
بياني و جگه له بياني... موسيقاي دهنك به رز... ده لىت: پاش ئه وهى يادىم
خسته وه به يادى خوا چهنه جارېك و هه رده م دووباره م ده كرده وه كه چى هيچ
سوودى نه بوو به لام ئه وهى منى بېزار كړد بوو ئه وه بو كه ئه و سوور بوو له سهر
نه وهى دهنكى ئاميره كهى به رز بكاته وه به شيويه كه تازار به خه لكى بگه يه نيت به
بيانى نازادى (وا ده زانى كه نازادى بى سنوره) ده لىت: روژيك له پوژان له
كاره كه م گه پامه وه، گويم له دهنكى گريان و هاوارى ژن و مندا ل بوو، گوتم: ئه مه
چييه؟ گوتيان: فلان له سهره مرگدايه... ده لىت: له كاتيكدا من گويم له دهنكى
گورانپيه به دهنكى به رز له نيو گريان و هاواردا فهرمووى: چوومه سهره وه و گوتم:
پوله كام باوكتان له سهره مرگدايه كه چى تا ئيستاش سوورن له سهر گوراني له م
كات و ساهه دا؟؟ قورئانيك بخه نه سهر ئاميره كه... چونكه ئه م جيگايه ئيستا
فريشته ي تيا دا ئاماده ده بېت، گوتيان: ئه گه ر به ئه رك نه بېت كاسيتيكي قورئانمان
بو بهينه . ده لىت: سويند به خوا به په له دابه زيمه خواره وه و كاسيتيكي قورئانم
هينا و به ده ستي خوم كاسيته كه م كرده ناو ئاميره كه ده لى: له پاش كه ميك له و
كاته ي كبرا له نيوان سه كه رات و سهره مرگدايه كاتى گوئى له قورئانه كه بوو
گوتم: نه خير نه خير من نامه وېت گويم له و دهنكه بېت من نامه وېت گوئى له قورئان
بگرم...!! واز له ئاميره كه بهينن با گورانپيه كه بلىت چونكه من گوراني دلم
ئاسوده ده كات... كبرا ده لىت: سويند به خوا به گريانه وه له ماله كه ده رچووم
كبرا هيچ قسه يه كى نه كړد تهنه ئه م وشانه نه بېت...

ئهى خودايه... ((انما الأعمال بالخواتيم))، واته: هه موو كردار و رهفتاره كان به
پيى دوايينيانه)) .

باش بير له م چهنه وشانه بكه ره وه ((الخواتيم ميراث السوابق)) واته: هه ر كه سى
له سهر گويړايه لى ژيا ئه و كوټايى ژيانى به گويړايه لى ده بېت وه هه ر كه سى له سهر
سهرپيچى ژيا ئه و كوټايى به سهرپيچى ده بېت .

ئەمە يەكەم بۆچوونی زانايانمانە دەر بارەي ئو دوو کاتەي کە فریشتە دادەبزنە سەر ئەهلی ئیمان و بەردەوام بوون.

بەلام بۆچوونی دووهم...

زانايانمان فەرموویانە: فریشتە دادەبزیته سەر ئەهلی ئیمان و بەردەوام بوون لە کاتی دەرچوون و زیندوو بوونەوه لە گۆرەکانیانەوه... رۆژی زیندوو بوونەوه و هەلسانەوه لە کاتی دەرچوونی خەلکی لە گۆرەکانیانەوه دیمەنێکی زۆر سەیر دەبینی! لەگەڵ مندا بیر بکەرەوه و ببیته پێش چاوی خۆت کە سێک لە گۆرەکە یەوه دەر دەچێت و لە سەر رووی رێ دەکات... دەمەوی ئەم دیمەنە هەردەم لە پێش چاوت بیت کە خەلکی دەبینی بەژن و پیاو و هەلە سەر روویان رێ دەکەن! ئەوه چی دەلێت؟!

دەلێم: خۆی پەرەردگار باسی چەند کۆمەلێکی کردووە کە بە سەر روویاندا رێ دەکەن کاتی لە گۆرەکانیان دەر دەچن... خۆی گەرە دەفەرموێت: ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَٰ وَكُمًا وَصُمًّا﴾ الإسراء: ۹۷، واتە: لە رۆژی قیامەتیشدا بە دەمو رووی و کوێری و لالی و کەپی هەموو کۆ دەکەینەوه و حەشریان دەکەین چونکە لە دنیا دا هەقیان نەبێستوو، هەقیان نەدیتوو، هەلە ویش هەر نابینا و کەر و لال دەبن... ئەو کە سێکە هیچ نابیسیت!! قسە ناکات!! نابینیت!! کەچی لە سەر رووی رێ دەکات... بەرەو کوێ دەوات؟؟ بەرەو دۆزەخ و خراپترین ئاکام ﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ الإسراء: ۹۷، واتە: هەر جارێکیش بلیسی ئاگرە کەم و کز بوو دووبارە نیلی دەدەین و هەلی دەگیرسێنینەوه و زیاتری دەکەین بۆیان...

لە هەردوو کتێبی (صحیح) دا هاتوووە لە فەرموودە یەکی (أنس) هەو کەوا پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ((يحشر الكافر يوم القيامة على وجهه)) قالوا: يا رسول الله كيف يحشر على وجهه؟! فقال: إن الذي أمشاه في الدنيا على قدمين قادر على أن يمشيه يوم القيامة على وجهه)) وفي لفظ: ((أليس الذي أمشاه على رجلين في

۱. أخرجه البخاري، كتاب التفسير باب سورة الفرقان (٤٧٦٠)، ومسلم كتاب صفة القيامة والجنة والنار، باب كيف يحشر الكافر على وجهه (٢٨٠٦).

الدنيا قادر على أن يمشيه على وجهه يوم القيامة؟)). قال قتادة: بلى وعزة ربنا))
واته: بئى باوه! له پوژى قيامه‌تدا له‌سەر رووى حه‌شر ده‌كریټ، فه‌رموویان: ئه‌ى
پيغه‌مبه‌رى خواﷺ چوڼ به‌ سەر روويدا حه‌شر ده‌كریټ؟ پيغه‌مبه‌رى خواﷺ
فه‌رمووى: ئه‌و كه‌سه‌ى كه‌ له‌ دونيادا له‌سەر دوو پي ربي پى ده‌كرد ده‌توانيت له
قيامه‌تدا له‌سەر رووى ربي پى بكات))، له‌ گوته‌يه‌كى تردا ((ثايا ئه‌و كه‌سه‌ى ربي
پى ده‌كرد له‌سەر دوو پى له‌ دونيادا به‌ توانا نيبه‌ له‌سەر رووى ربي پيېكات ؟)).

قه‌تاده فه‌رمووى: به‌لئى سويند به‌ عيززه‌تى په‌روه‌ردگارمان)).
من له‌ گه‌ل هه‌موو كه‌سيكى ئيماندارى يه‌كتا په‌رستى راستگودا ده‌لئيم: به‌لئى
سويند به‌ عيززه‌تى په‌روه‌ردگارمان ئه‌و ده‌توانى...

له‌ ريوايه‌تيكى تردا كه‌ له‌ (سنن الترمذى) و (مسند أحمد) دا هاتووه پيغه‌مبه‌رى
خواﷺ فه‌رموويه‌تى: ((يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةَ أَصْنَافٍ، صِنْفٌ مَّشَاةٌ، وَصِنْفٌ
رُكْبَانٌ، وَصِنْفٌ عَلَى وَجُوهِهِمْ))، واته: خه‌لكى له‌ پوژى قيامه‌تدا به‌سى شيوه‌ حه‌شر
ده‌كرين، هه‌نديك به‌ پى (پياده)، هه‌نديكى تر به‌ سوار، هه‌نديكى تريان له‌سەر
پوويان)).

ئه‌وانه‌ى كه‌ سوار ده‌بن ئه‌وانه‌ به‌نده له‌ خواتر سه‌كانن (خودايه‌ من و ئيوه
بگيريت له‌وانه)) خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾
مريم: ٨٥، واته: ئه‌ى پيغه‌مبه‌ر ﷺ باسى ئه‌و پوژه بكه، كه‌ ئيمه‌ ده‌سته ده‌سته
خوپاريژه‌كان به‌پريز و حورمه‌ته‌وه ده‌به‌ينه ديدارى خواى به‌خشنده بو پاداشت
به‌ريز و به‌ سواري هه‌روه‌كو چوڼ پيشوازى له‌ وفدى ده‌كرى)).

كه‌وابوو فريشته داده‌به‌زنه سەر ئه‌هلى ئيمان و يه‌كتا په‌رست و به‌رده‌وام بوون،
له‌ كاتيكا ئه‌وان له‌ گوره‌كه‌يان ده‌رده‌چن... كاتى ئيماندار له‌ گوره‌كه‌ى
ده‌رده‌چيت ده‌بينى فريشته له‌ پيشوازى ئه‌و دايه و (سواري) بو ئاماده‌ كردوه كه
ته‌نها خوداوه‌ند خوى ده‌زانيت چه‌نده جوان و به‌پريزه بو ئه‌وه‌ى كه‌سى ئيماندارى

١. أخرجه أحمد (٢ / ٣٥٤)، والترمذى، كتاب تفسير القرآن، باب ومن سورة بني إسرائيل (٣١٤٢) وقال:
((هذا حديث حسن)). وضعفه الشيخ الألباني في ((ضعيف الجامع)) (٦٤١٧) و ((المشكاة)) (٥٥٤٦).

له خواترس سواری بیت، هرگیز فریشته ناهیلایت به سهر زهویدا ری بکات... له هه مان کاتدا نهو موژده خوشه ی پتی دهدات، کاتی پیشوازی له هه موو نه هلی ئیمان ده کهن و پتیان ده لئین: ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۳۰) نَحْنُ أَوْلَیَاؤُكُمْ فِی الْحَیْوةِ الدُّنْیَا وَفِی الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِیْهَا مَا نَشْتَهَیْ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِیْهَا مَا تَدْعُونَ (۳۱) نَزَّلَا مِنْ عَفْوَ رَحِیمٍ ﴿ فصلت: ۳۲، واته: له پاشه روژتان مه ترسن و بو مال و مندالیشان - پاش خوتان - دل زویر مه بن نیمه چاودیریان ده بین موژده تان لی بیت به و به هه شته ی به لئینتان پی دهدا له دونیادا، مزگینی بیت نه مړ نه که ونه خوشی و شادییه وه. (۳۰) نیمه له زیانی دونیادا دوستان بوین، له پاشه روژیشان، دوستان ده بین له وی نه فستان چ بخوازی ناماده یه بو تان و هرچیش بخوازی له به هه شته ی بو تان هه یه. (۳۱) نه م میوانداریه ش، میواندارییه که له لایه ن په روه ردگاریکی گونا هپوشی به به زه ییه وه (۳۲)).

که و ابو باوه پدار هر له یه که م ساتی ده رچوونی له گوړه که یه وه موژده ی پی ددریت و ریزی لی ده گیرئ...

ده لیم: کاتی گیان ده رچوو... به نده که مرد ... هه موو کاریکی ته واو بوو... هه موو شتی که ته واو بوو... نه وه ی قازانجی کرد نه وا قازانجی خوی کرد... نه وه ی زیان لی که وتوو بوو نه وا زیان لی که وتوو ده بیت... ده لئین: فلان که س که هه موو دونیای پر کرد بوو له عیلم و پله و پایه و ریزی ناو خه لکی و فه رمانره وایی... نه وا مرد... فلان ده شوردرئ... روت کرایه وه له هه موو فه رمانره واییه ک... له هه موو جل و به رگیک... فلان کفن ده کریت وه هیچ که س له م دونیایه دهر نه چوو ئیلا به نه و کفنه وه نه بیت هه موو شتیکی به جی هیشت... فلان نه وا به شان هه لده گیرئ... به ره و کوئ ده یبه ن؟ به ره و گوپ... نه و چاله تاریکه وه له مه به دواوه له به شه کانی ترده باسی ده که یین - انشاء الله - داوا له خوا ده که م من و ئیوه کوتاییمان به چاکه بگیری و به ئیمان و یه کتاپه رستییه وه بمرین ... آمین...

تهرم (جه‌نازه)

له به‌شى پاپوردودا له كاتى دهرچوونى روحدا لیبوینه‌وه، كاتى كه مردن داده‌به‌زیته سهر مروځ و دهرمړیت... كاتى كه توشى نارح‌ه‌تى و سهرمه‌رگ دهربیټ و توشى سه‌كه‌رات دهربیټ... روحه‌كه له جه‌سته‌كه‌ى جیا دهربیټه‌وه و ژيانى مروځ كوټايى پى دیت و لاپه‌ره‌كانى داده‌خریت... پاشان دهرخریته سهر (ته‌خته شور) ئه‌مجار كفن دهرکړیت... ئیستا بووه‌ته جه‌نازه و پاشان به‌شان هه‌لده‌گیرى... چیروکی ژيانت ته‌واو بوو ئه‌ى ئاده‌میزاد.

خواى گه‌وره دهره‌رمویت: ﴿يَتَأْتِيَ الْإِنْسَنُ مَا عَرَفَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ (٦) الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ (٧) فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿الْإِنْفِطَارُ﴾: ٦—٨، واته: ئه‌ى ئاده‌میزاد...! چى توى ته‌فره و فريوداوه به‌رامبه‌ر به‌په‌روه‌رديگارى به‌خشنده‌ت كافر بوويت له گه‌ل ئه‌وه‌موو نيعمه‌ت و به‌خششانه‌دا؟ (٦) ئه‌وه‌ى دروستى كردیت له نه‌بوون، ئینجا به‌شيوه‌یه‌كى ژور جوان ئه‌ندامه‌كانى ريك خستیت قه‌د و به‌ژن وبالا و ئه‌ندامى شياو و گونجاوى پى به‌خشیت جا ريك و پيكي كردیت واته: قه‌د و قامه‌ت و بالا له جوانترين شيوه‌ى پى به‌خشیت (٧) له‌هر شيوه و ديمه‌نيكدا خوى ويستی يه‌كى خستیت (٨)).

فلان ... ئه‌و.... چ كه‌سيكه ئه‌و!!؟؟ خاوه‌ن سولتان و فهرمان‌په‌وايى بوو... مولك... خانه‌دانى... ناسراوى و شكومه‌ندى... پينووس... بېرو هوښ... خاوه‌نى ئه‌ده‌ب و زانست... خاوه‌نى هيز و له‌شساغى... ئه‌و ئیستا هه‌لگيراوه و له‌سهر شانه... به‌ره‌و كوى ده‌يبه‌ن؟ بو گورستان...

جه‌نازه‌كه ئیستا به‌شان هه‌لده‌گیرى... ئه‌م ديمه‌نه به‌هه‌موو دل و دهروونته‌وه به‌ينه يادى خوت و تيايدا بږى... ئايا ده‌زانى كه ئه‌و جه‌نازه‌يه به‌شان هه‌لگيراوه هه‌ر كه پياوه‌كان له‌سهر شانه‌كانيان به‌رزى ده‌كه‌نه‌وه ده‌ست به‌قسه‌كردن ده‌كات؟؟ چى ده‌لييت؟؟

نيمامي بوخاري^۱ ريوايه تي كړدووه له فهرمووده يه كي (ابي سعيد الخدري) يه وه كه وا پښغه مبهري خواصه^۲ فهرموويه تي: ((اذا وضعت الجنازة، واحتملها الرجال على أعناقهم، فإن كانت صالحة قالت: قدموني، وإن كانت غير صالحة قالت: يا ويلها، أين يذهبون بها؟ يسمع صوتها كل شيء إلا الإنسان - ولو سمعه صق))، واته: نه گهر جه نازيه كه ناماده كراو خه لكی به سهر شانه كانيان هه ليان گرت، جا نه گهر كه سه كه له چا كه كاران بوو نه وا ده لیت: پيشم بخن... پيشم بخن... نه گهر له چا كه كاران نه بوو نه وا ده لیت: وه يل بؤ خوی، بؤ كوټي ده بن؟ هه موو شتيك گويي له و ده نكه ده بيت ته نها مړو نه بيت، نه گهر گويي لي بوايه نه وا ده بورايه وه له ترساندا)).

هر له يه كه م ساتي هه لگرتني له سهر شانه كان قسه ده كات نه گهر هاتوو نه م كه سه له پياوچا كان بوو نه وا ده لیت: تكايه په له بكن و دوام مه خن، واته: پيشم بخن پيشم بخن... چونكه جيكا كه ي خوی له به هشتا ده بيني، نه وه ي بؤي ناماده كراوه ده بيني، خوي گه وړه له و خوشگوزرانيه بؤي ناماده كړدووه... نه گهر (په نا به خوا) كه سيكي خراپ بوو نه وا ده لیت: يا ويلها... أين يذهبون بها؟؟ واته: ويل بؤ خوی... بؤ كوټي ده بن؟ هر له ره حمه تي خوايه بؤ به نده كاني كه په رده يه كي خستووه ته نيوان به نده كاني و ده نكي خاوه ن جه نازه كان، نه گهر نه و په رده يه نه بوايه و خه لكی گوييان له ده نكي خاوه ن جه نازه كان بوايه نه وا ژيان تيك ده چوو... هه وړه ها له په حمه ت و به زه يي و ميه ره باني خوي گه وړه يه بؤ نيتمه و لاوازيه كه مان كه په رده يه كي خستووه ته نيوان نيتمه و ته سبيحاتي نه م بونه وهره ي دور و بهرمان ..

خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ الإسراء: ۴۴، واته: هر حه وت ناسمانه كان و زه وي و هه موو نه وانه ش كه تنيانندان هه موو گه وړه يي و بي خه وشي

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب حمل الرجال الجنائز دون النساء (۱۳۱۴).

ئو(خوا)يه دهلټين گهواهي بۆ يهكتايي ئو دهدهن، ههمو شتيك هه هاواري تاك و تهنيابي ئو ئهكهن، پاپانهوه و تهسبيحاتي و حهمدي ئو دهلټين، واته: ههمو نيازمهندي ئهون ئو بۆ نياز هه ههمو بهلام ئيوه له پاكانه و تهسبيحاتيان تى ناگهن، چونكه عهقل و ژيريتان ناخهه كار بۆ تيگهيشتن)) بۆ؟ خواي گهوره دهفهرمويت: ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾، واته: به راستي ئو (خوا)يه ههميشه به حهوسهله و لهسهرخويه بويه له گهل ئو ههمو گوناوه و تاوانه دا مؤلته تى ئيوه دهدا و ناتانگري، زوريش ليپوردهيه، بويه ههركه سيك داواي ليپوردي لى بكات لى دهبووي)). له سهرخويه و هيمنه بهرانبهرتان، كاتى كه پهردهيهكى خستوو ته نيوان ئيوه و دهنگي تهسبيحاتي ههمو دروستكراوهكان له دهروپه رتان... ئهگينا ئهگهر ئو پهردهيه نه بوايه له نيوان ئيمه و دهنگي تهسبيحاتي بوونه وهههكان له دهروپه رمان ئو عهقلمان له دهست دهدا وه ژيانمان سهقامگير نه دهبوو... واى دابنى، كه خواي گهوره ئو پهردهيه نيوان توو جل و بهرگه كه تى لادا و گويت له دهنگي جل و بهرگه كه تى دهبوو كاتى تهسبيحاتي ده كرد... يان دهنگي تهسبيحاتي ئو خواردنهى كه ده بخوى... يان دهنگي تهسبيحاتي ئو خانووهى كه تيايدا نيشته جيى... سويند به خوا ئو عهقلت له دهست دهدا دلنيا به كه ههمو بوونه وه بۆ ئاگا نين له ياد و تهسبيحاتي خوا... بهلكو ئيمه بۆ ئاگاييه كه مان دريژهى كيشا... له رى لادانمان زور بووه و له خواي گهوره زور دور كه وتينه تهوه ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾.

جه نازه كه گه يشته گوڤه كهى... گه يشته مالى نامۆيى... گه يشته مالى سامناكى و دلتهنگي... گه يشته مالى تهنگ و چهله مهيى... گه يشته مالى خاك و كرم... فلان خانه دان و ناسراوى شكومه ند... خاوهنى فه رمانپه وايى... ئيستا دهكريته ناو ئه م چاله وه... ئه م جيگا تهنگ و چهله مهي له ناو ئه م خاك و خۆله... هه رگيز جيگاي ئاوريشمى تيا دا راناخه ن... ئه وان گه پانه وه و تويان به جيهيشت... تويان خسته ناو ئه و خاك و خۆله... هه ر چهنده ئه گه ر له گه لندا به مانايه وه ئه و هه يچ سوودي نه ده بوو... له وى... له و ته نهايه هه يچ شتيك له گه ل تو دا نه ماوه ته وه ته نها

كرده‌وه‌كانت و ره‌حمه‌تى ټه‌و خوايه‌ى كه زيندووه و نامریت...

پيغه‌مبه‌رى خواصه ^۱ فهرمويه‌تى هه‌روه‌كو له هه‌ردوو (صحيح) ^۱ دا هاتووه له فهرمووده‌يه‌كى (انس) وه: ((يتبع الميت ثلاث: أهله وماله وعمله، فيرجع اثنان و يبقى واحد، يرجع أهله وماله ويبقى العمل)) واته: سى شت شوينى مردوو ده‌كه‌ويټ: كه سو كاره‌كه‌ى و سامانه‌كه‌ى و كرده‌وه‌كانى، جا دووانيان ده‌گه‌رپنه‌وه و يه‌كيكيان ده‌ميينټه‌وه، كه سوكار و سامانه‌كه‌ى ده‌گه‌رپنه‌وه و كرده‌وه‌كانى ده‌ميينټه‌وه)).

هه‌موو سامانه‌كه‌ى به سهر كه‌س و كاره‌كه‌يدا دابه‌ش ده‌كریت... له‌م ژيانى دونيا و ته‌نھا كرده‌وه‌كانى مایه‌وه كه ټه‌م به‌نده به ده‌سته‌كانى خوى پيشى خوى خستووه... هېچ كه‌س له كه‌س و كارت ناتوان ته‌نھا شه‌ويك له گه‌ل ټودا و له ناو گورپه‌كه‌تدا بميننه‌وه هېچ سوودى نيه ته‌نھا ټه‌وه نه‌بيټ كه به ده‌سته‌كانى خوت پيشت خستون...

به (حاتم الاصم) ^۲ يان گوت: به چى شتيك پشت به‌سنتت به خوا هينايه دى؟ فهرمووى: به چوار ټاكار و ره‌وشت: دلنیا بووم كه رزقه‌كه‌م هېچ كه‌سيكى تر نايبات بويه دلنیا بووم، دلنیا بووم كه كاره‌كانم جگه له خوم به جوانى هېچ كه‌سى تر ټه‌نجامى نادات بويه خوم پيوه خه‌ريك كړدووه وه دلنیا بووم كه مردن له ناكاودا ديت بويه من ده‌ست پيشخه‌ر بووم... دلنیا بووم كه خواى گه‌وره هه‌موو كاتيک ده‌مبينټ بويه شه‌رمم كرد له كاتى سه‌رپيچيدا بميينټ)).

چهند وشه‌يه‌كى كه‌م ده‌بوايه به روناكى و به ټاوى چاو بنوسرايه نه‌ك به ټاوى ټالټون... به‌لى... كه‌س و كار ده‌گه‌رپنه‌وه... سه‌روه‌ت و سامان ده‌گه‌رپنه‌وه... ته‌نھا كار و كرده‌وه‌كانت ده‌مينټ... بويه هه‌ر ټيستا چاكه بپوينه... بو روتيك كه پيويستت به ته‌نھا يه‌ك ته‌سبيحاته... يان يه‌ك جار وتنى (لا اله الا الله)... يان يه‌ك (الله اكبر) يان ته‌نھا يه‌ك ركات له تاريكى شه‌ودا و له به‌ر ده‌ستى خواى گه‌وره و بالا ده‌ست دا .

۱. أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب سكرات الموت (٦٥١٤)، ومسلم كتاب الزهد والرقائق (٢٩٦٠).

۲. أخرجه البيهقي في ((الشعب)) (١٢٧٤)، وأبو نعيم في ((الحلية)) (٨ / ٢٧٢).

له ئه مريکا بووم - به سهردانتيك چوو بووم بۆ لای ئه و برايانه - ... پټيان گوتم: فلان كه س يه كيكه له و برايانه مان ليږه ده ژي... كه چي هيچ يارمه تيمان نادات به سه روه ت و سامان بۆ ئه نجامداني پرژه خه يرييه كان... ئاماده نابيت له گه لماندا له كاتي نوپژه كاندا... كه چي خواي گه وره سه روه ت و سامانيكي فراواني پيداوه به هژي ئه و بازرگانييه وه و نزيكي ئه م مزگه وته يه... حه ز ده كه ين برپوين بۆ لاي و يادي خواي به يتيته وه... مردن و گۆږ و رۆژي دوايي ياد به يته وه... به لكو خواي گه وره رازي بوون بخاته ناو دلته وه به هژي قسه كانته وه... منيش رويشتم بۆ لاي ئه و كابرايه له گه ل چه ند برايه كدا... ياديم خسته وه به يادي خواي گه وره كه چي هيچ سوودي نه بوو... هه ندئ قورئانم به سه ردا خوينده وه كه چي هيچ كاريگه ري له سه ر نه بوو... ياديم خسته وه به هه ندئ له فه رمووده كانى پيغه مبه ري نازدار ﷺ كه چي دلئ هيچ نه جو لايه وه... ئه مجار پټي گوتم: ئه ي ماموستا خۆت هيچ ماندوو مه كه... گوتم: خوا پاداشتي چا كه ت بداته وه دلنيات كردم... كاتي دلته نگي و غه مباري به روومه وه بيني رووي لي كردم، منيش گوتم: خه ير... داوا له خوا ده كه م كه دلئ تو ي كردبيته وه بۆ وه رگرتني حه ق... گوتم: من دلنيات ده كه مه وه ئه گه ر كاتي گه پامه وه بۆ شار و ولاته كه ي خۆم ئه و مزگه وتي ك بۆ خوا دروست ده كه م... خۆم يه كلا ده كه مه وه بۆ خواپه رستي و گوپرايه لي... گوتم: كه و ابوو پټنوسنيك و په ريه كي كاغه زم بده ري... گوتم: بۆ؟ گوتم: ده مه وي ت به ليئنا مه يه ك بنوسيت و فريشته ي مردن (ملك الموت) له سه ري ئيمزا بكات بۆ ئه وه ي (ملك الموت) به هيچ شيوه يه ك نزيكت نه بيتته وه تاكو ده گه رپي ته وه ولاته كه ت و مزگه وتي ك دروست ده كه يت و ده گه رپي ته وه بۆ لاي خوا و خۆت يه كلا ده كه يته وه بۆ گوپرايه لي و خوا په رستي... كابرا پي كه ني و له مه به سه ته كه م تيگه يشت... ته ماشايه كي كردم و گوتم: من نه هاتووم بۆ ئه م ولاته ته نها بۆ (دۆلار) كو كرده وه نه بيت... ئه مجار گوتم: من هه ر كاتي ك توشي سه ر ئيشه يه ك بېم ئه و له گيرفانم كاغه زيكي سه د دۆلاري دهرده هيئم و ده يخمه سه ر سه رم و به بي دواكه وتن سه ر ئيشه كه م ناميني... گوتم: كه و ابوو تو به نده ي دۆلاري... (عبد للدولار).

پاستی فەرموووە پێغه مبه‌ری هه‌ڵبژێردراو ﷺ که ده‌فه‌رموئیت: ((تعس عبدالدينار، وعبد الدرهم، وعبد الخميصة: إن أعطي رضي وإن لم يعط سخط، تعس وانتكس، وإذا شيك فلا انتقش))،^۱ واته: که‌ساس و چاره‌ره‌ش بوو به‌نده‌ی دینار و به‌نده‌ی ده‌ره‌م و به‌نده‌ی (الخميصة) نه‌گه‌ر پێی بدری ئه‌وا رازی ده‌بی‌ت و نه‌گه‌ر پێی نه‌دری ئه‌وا په‌ست ده‌بی‌ت، که‌ساس و سه‌ره‌وژێر بوو، نه‌گه‌ر درکێک چوو به‌ له‌شیدا ئه‌وا که‌سیک نابینێته‌وه‌ بۆی ده‌ره‌یه‌نی)).

سویند به‌ خوا هیچ شتێک سوودی بۆت نییه‌ ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بی‌ت که‌ پێشی خۆتی ده‌خه‌یت...

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ هاوه‌لانی ده‌فه‌رموئیت: ((أیکم مال وارثه أحب إلیه من ماله؟ قالوا: یا رسول الله، ما منا أحد إلا ماله أحب إلیه . قال: ((فإن ماله ما قدم، ومال وارثه ما أخر))^۲ واته: کام له‌ ئێوه‌ سامانی میراتگه‌ره‌که‌ی له‌ سامانه‌که‌ی خۆی خۆشتر ده‌وئیت؟ فەرمووین: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هیچ که‌سیک له‌ ئێمه‌ نییه‌ وه‌ هه‌موومان سامانه‌که‌ی خۆمان لا خۆشه‌وێستهره‌، فەرمووی: که‌واته‌ سامانه‌که‌ی خۆی ئه‌وه‌یه‌ که‌ پێشی خۆی ده‌خات و سامانی میراتگه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ پاشی خۆی ده‌خات و جێی ده‌هێلێ)).

که‌وابوو سه‌روه‌ت و سامانه‌ راسته‌قینه‌که‌ت ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ژياندا و له‌ دونیادا خه‌رجت کردووه‌ به‌ ده‌سته‌کانی خۆت... بۆیه‌ هه‌رگیز پیسه‌که‌ مه‌به‌ له‌ سه‌ر خۆت نه‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌ی که‌ سه‌رقالی کردووی له‌ یادی خوا... سه‌رقالی کردووی له‌ گوپراه‌لی خوا... له‌ نوێژ... له‌ کرده‌وه‌ی چاکه‌ بۆ دوا روژت... به‌لکو ره‌نگه‌ تۆ ئه‌و هه‌موو سامانه‌ له‌ رێگای هه‌رامه‌وه‌ کۆت کردبێته‌وه‌، خۆت نه‌ده‌پاراست له‌ کاتی خوراندنی هه‌لال، یان پارویه‌کی هه‌لال بکریته‌ ده‌می که‌س و کار و منداڵه‌کانته‌وه‌ ... ئه‌م سامانه‌ له‌ به‌رده‌ستی خوای گه‌وره‌ پرسیا‌رت لی ده‌کری‌ت ده‌رباره‌ی: له‌ چی رێگایه‌که‌وه‌ په‌یدات کرد و له‌ چی رێگایه‌که‌وه‌ خه‌رجت کردووه‌؟ سامانه‌که‌ت به‌

۱. أخرجه البخاري كتاب الجهاد والسير، باب الحراسة في الغزو في سبيل الله (٢٨٨٦، ٢٨٨٧) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

۲. أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب ما قدم من ماله فهو له (٦٤٤٢) من حديث عبدالله بن مسعود رضي الله عنه.

جي ده هيتلي... به سهر ميراتگره كانتدا دابهش ده كريت... نه گهر برپوي بو ناو
گور... هيچ شتيك له ناو گورپدا له گهل تودا ناميتنه وه ته نها كرده وه كانت
نه بيت... گورپه كهت داخرا... به ته نها مايتنه وه نهی به سته زمان... په روه ردگار...
يارمه تيمان بده له ته نهايي ناو گورپه نهی به به زه ييترين كه سي ميه رهبانه كان ..

له فهرموده يه كدا كه (الترمذي و ابن ماجه و الحاكم)^۱ به سه نه ديكي (حسن)
ريوايه تيان كړدوه ((كان عثمان إذا وقف على قبر بكى حتى يبيل لحيته . فقيل له:
تذكر الجنة والنار فلا تبكي، وتبكي من هذا؟ قال عثمان: إن رسول الله قال: إن القبر
أول منازل الآخرة، فإن نجا منه، فما بعده أيسر منه، وإن لم ينج منه فما بعده أشد
منه)) وقال رسول الله (ما رأيت منظرا قط إلا والقبر أفضح منه))، واته: ((نه گهر
نيمامي عوسمان له سهر گورپك پابوه ستايه ده ستي به گريان ده كرد تاكو ريشي ته پ
ده بوو، پتيان گوت: باسي به هه شت و ناگرت بو ده كريت كه چي ناگريت، به لام له م
كاتهدا ده گري؟ عوسمان فهرمووي: پيغه مبهري خواص فهرموويه تي: گورپه كه م
ماله له ماله كاني دواړو نه گهر ليتي رزگار بووي نه وانهی له پاش نه و ديت سووك و
ناسانتره وه نه گهر ليتي رزگار نه بيت نه وانهی كه له پاش نه و ديت سه ختره)) وه
پيغه مبهري خواص فهرمووي: ((هيچ ديمه نيكم نه بينيوه نيلا گورپه له و ترسناكتره و
سامناكتره))

من حه ز ده كه م به هه موو دلتيكه وه بو هه ر كه سي هه ستي كرد به دل ره قي و
وشك بووني چاوه كاني نه و با له گهل جه نازه يه كدا بپوات... و به قه ستي ته ماشي
ناو گورپه كه بكات له پيش نه وهی مردوه كهی تيادا بنيژن... بويه پيغه مبهري
خواص فهرماني پي كړدووين به سهر داني گورپستان و ده ليت: ((نهيتكم عن زيارة
القبور، فنزروها))^۲ واته: من سهر داني گورپستانم له نيوه قه ده غه كړدبوو جا ليړه به
دواوه سهر داني بكن))

۱- أخرجه الترمذي، كتاب الزهد، باب (۵) رقم (۲۳۰۸) وقال: ((حديث حسن غريب))، وابن ماجه، كتاب
الزهد، باب ذكر القبر والبلى (۴۲۶۷)، وأحمد (۴۵۶)، والحاكم (۳۷۱ / ۱)، وحسنه الألباني في ((صحيح الجامع))
(۱۶۸۴)، و((المشكاة)) (۱۳۲).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الجنائز، باب استئذان النبي ﷺ ربه في زيارة قبر أمه (۹۷۷).

له پړوايه تيكي تردا كه له (صحيح مسلم) دا هاتووه ((فإنها تذكر الموت))^۱ واته: چونكه مردنتان ياد ده‌خاته‌وه).

ئې ئې كه سې هه ست به رهق بووني دلّه كه ت ده كه يت به رانېر به گۆر... ته ماشاي بكه... ته ماشاي روبه ره كه ي بكه و بير بكه ره وه له ته نهايي و تنگ و چه له مېي، ته ماشاي ئې و خاكه بكه كه له بن گۆره كه دايه... ئې مجار بيهينه بهرچاوي خوت كه ئې وه توې ئې وه موو گله ده كه نه سر لاشه ت و دهم و چاوتدا... يادې ئې و گله بكه ره وه كه ده كرېته سر لاشه تدا... به ته نها له و جيگه ته سك و ته نها ييه ده ميټيته وه، حه ز ده كه م لېره دا هه ندي راوه ستم وه كو بنه مايه كي زانستي، ناچارم كه بيليم... ئې گينا حه زم ده كرد هه ر له م باسه دا به رده وام بوايه م وه به چه ند وشه يه كي نه رم و نيان و ناسك له پيغه مېه ري خوداوه ﷺ پيشينه چا كه كارانمانه وه بۆ ئې وه ي دلّه كان بدوينم... به لام هه روه كو باسم كرد من ته نها دلّه كان نادوينم... وه ته نها عه قلّه كان نادوينم به لكو دلّ و عه قلّ هه ردو پيكه وه ده دوينم له هه مان كاتدا... به لئې... چونكه هه ندي خه لكې به رانېر به گورپك و له گه ل گورپكدا راده وه ستي... ده لئيت: ئې و خوشگوزرانييه و سزايه ي ناو گورپ كه باسې لئوه ده كه ن ته نها ئې فسانه و قسه ي پر و پوچه... چونكه ئې م كاره عه قلّ پي رازي نيه... چونكه هېچ گونجا و به جي نيه كه وا گورپ فراوان بيته وه يان ته سك بيته وه يان خاوه نه كه ي خوشگوزران بيت ياخود سزا بدرت...؟ ئې مه كاريكه عه قلّ وه ري ناگريت... هېچ عه قلّ يكي ساغ و ته واو باوه ري پي ناكات...

براكانم... من هه رگيز له ري ز و پايه ي عه قلّ كه م ناكه مه وه... به لكو دووپاتي ده كه مه وه كه وا هه رگيز روناكي (وه حي) سرووش روناكي عه قلّ ناكورتيټته وه به لكو پاكي ده كاته وه و به هيتي ده كات و پر به ره كه تي ده كات... به مه رجې ئې و عه قلّه له گه ل هه موو بوونه وه ردا سوژده به رن و ملكه چي خواي گوره بن... خواي گوره عه قلّ به پاكي ناو بردووه له قورئاندا وه پايه و شكومه ندي روونكردووه ته وه..

۱- أخرجه مسلم، كتاب الجنائز، باب استئذان النبي ﷺ ربه في زيارة قبر أمه (۹۷۶).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُونَ﴾ یس: ۶۸، واته: ده ئایا ئه وان تی ناگهن و ژیریان ناخه نه کار)) خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ محمد: ۲۴، واته: ئایا ئه وانه بو له ئایه ته کانی قورئان رانامینن و تی نافکرین تا په ند و ناموژگاری لی وه رگرن)) خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ الأنعام: ۱۱، واته: پییان بلی: بچن به ولاتی بی باوه په کاندانده وانه ی یاخی بوون گه شتی بکهن ئه وسا ته ماشاکن بزانن پاشه روژی ئه وانه چون بوو که ئایه ته کانی خویان به درو داده نا؟؟)، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ۱۹۰، واته: به راستی له و شیوه دروستکردنه سه رسوپهینه ره ی ناسمانه کان و زه وی و ئالوگوپی شه و روژ چه ندین به لگه و نیشانه ی پته و هیه له سه ربوونی خوا و تاک و ته نیایی بو که سانی خاوه ن ژیری و هوشمه ندن)). بو خاوه نی عه قلّه رونا که کان... که و ابوو عه قلّ چه نده مه زنه ؟؟؟!! عه قلّ چه نده به شکویه ؟؟؟!! عه قلّ چه نده به پیره ؟ به مهرجی جگه له و روژه ی که پی سیپردراوه هیچ روئیکی تر نه بیینی... سنوری خوی نه به زینی... له توانای خوی زیاتر هه نگاو نه نیت... ده بیّت عه قلّ له که ل هه موو بوونه وهردا ملکه چی خوای گه وره بن...

چونکه زور نه سته مه که و عه قلّ بتوانیت راستیه کانی (وه چی) سرووش بزانیت و بناسیت و لی تیبگات له راستیتیه گه وره به بی (وه چی) سرووش. من پرسیار له و برا و خوشکانه ده که م: ئایا کی خاوه نی پاکترین و شکودارترین و مه زنترین و خاوینترین عه قلّه که و نه م زه وییه ناسیویه تی ؟؟ نه و که سه محمد ی کوپی عبدالله یه... له که ل نه و هیشدا پیغه مبه رمان نه یده توانی راستیه کانی ئیمان و قورئان بناسیت ئیلا له پاش هاتنی (وه چی) سرووش له لایه ن خوداوه نده وه... چون نه م قسه یه ده که یت؟؟ ئایا پیغه مبه ری خوا... راستیه کانی ئیمانی نه ده ناسی به عه قلّه رونا که که ی ئیلا پاش دابه زینی (وه چی) سرووش؟؟ به لی...

خوای گه وره ده فهرمویت: ۰۰ ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشوری: ۵۲، واته: هه روهك بۆ په یامبه رانی پیشین وه حیمان کرد
ئاوایش نه م قورئانه مان بۆتو وه حی کرد به بریار و فهرمانی خو مان و روح و گیان و
نه قلّ ده ژینیتته وه تۆ له پیش وه حی نه ت نه زانی کتیب و بپوا چیه؟ به لام نیتمه نه و
قورئانه مان کرده نور و رووناکیه ک تا به هو ی نه وه وه هر که سیتمان بویت له
بهنده کانمان رینمایي بکه ین که وابوو چ قورئان چ بپوا هه ردوو به هره ی خوان بی
گومان تۆ نه ی موحه ممه د ﷺ بۆ ږیگه یه کی راست خه لکی رینویني ده که یت)).

که واته... ته نانه ت پیغه مبه ری خوا(ﷺ) نه یده توانی له پیش (وه حی) سرووش
پاستیه کانی وه حی بزانیّت و بناسیّت... عه قلّ بواری خو ی هه یه، ده با له بواره که ی
خویدا داهینان نه نجام بدات... خو ت ده زانی که چه نده پیویستمان به داهینانی
عه قلّه کان هه یه له م کات و ماوه یه دا... به لام نیتمه عه قلّ بکه ینه (حاکم) دادوه ری ک
به سهر دینی خوای گه وره وه نه ووا سویند به خوا نه م دینه ده بووه یاریه ک به
دهستی عه قلّی مروفه کانه وه... نه گینا من پرسیار ده که م، نه و چۆن دینی ک ده بیّت
که نیتمه وه ری ده گرین؟؟ نه و دینه ی که عه قلّی تۆ بریاری له سهر داوه؟؟ یان
نه وه دینه ی که عه قلّی من بریاری له سهر داوه؟؟ یان نه و دینه ی که عه قلّی فلان
بریاری له سهر داوه؟؟ یان عه قلّی فلان... نه م دینه کام دینه و چۆن دینی که؟؟ !

نیمایي عه لی ﷺ ده لیّت: ((لو كان الدين بالرأي لكان المسيح على باطن الخف أولى
من المسيح على أعلاه))^۱، واته: نه گهر دین به بۆچوون (رأی) بوایه نه ووا سرپینی
ژیره وه ی خوف له پیشتر و ره واته ربوو له سرپینی سهر وه ی)) نه گهر بته ویت
خوفه کانت بسپی نه ووا سوننه ت وایه که سه رووی خوفه کان بسپی... نه وه ک
ژیره وه ی که ده که ویتته سهر زه ویه که... نه گهر دین به پیی عه قلّ بوایه نه ووا
ژیره وه ی خوفه کان له پیشتر و ره واته ربوو سرپین له سهر وه ی خوفه که... به لام

۱- أخرجه ابو داود، کتاب الطهارة، باب كيف المسح؟ (۱۶۲ - ۱۶۲)، والدارقطني في ((السنن)) (۱ / ۱۹۹)،

(۲۰۴)، والبيهقي في ((السنن الكبرى)) (۱ / ۲۹۲)، وصححه الألباني في ((الإرواء)) (۳).

دين نۀرك پيدان و ياسادانانۀ، نۀمۀيشۀ نۀوۀ ناگۀيۀنيټ كۀ نټمۀ عۀقلؑ پوچ بگۀينۀوۀ و هۀليبوۀ شټينۀوۀ... دۀبا بيريگۀينۀوۀ بۀ عۀقلۀ كانمان لۀ فۀرمانی پۀروۀ دگارمان و پټغۀمبۀرمان ﷺ .. من (هروۀكو باسَم كُرد) پټز و پاښۀ عۀقلؑ كۀم ناكۀمۀوۀ لۀ باښۀ و گرنګي كۀم ناكۀمۀوۀ... نۀگينا نۀگۀر عۀقلؑ بۀرنگاري روناكي (وۀحي) سرووش بيټنۀوۀ وۀ نۀوۀ عۀقلۀ لۀ پۀيروۀ بۀرنامۀ پټغۀمبۀري خواﷺ لا بدا يان لۀ بۀرنامۀ پټغۀمبۀران (عليهم الصلوة والسلام) بۀ شټوۀيۀكي گشتي... سوټند بۀو خودايۀي كۀ هيچ خودايۀك جگۀ لۀ نۀو نښۀ نۀوا عۀقلؑ لۀ ناو زه لكاوټكي بيؑ نرخوۀ نوqm دۀبيټ... نوqm دۀبو لۀ ناو زونگاوي گومپايي و ناره زوۀوۀ... نايا بۀ بيرتدا دټ عۀقلؑ وا هۀيۀ مانگا دۀپۀرستټي؟؟ بۀلكو عۀقلؑ وا هۀيۀ مشك دۀپۀرستټي؟؟ نايا باوۀر دۀكۀيت؟؟ كۀ مانگاښۀك لۀ سۀردۀمي نۀتوَم و سۀردۀمي (فضاښاښات) دا وۀ لۀ سۀردۀمي (انترنټ) دا تاكو نټستا كُردوښانۀ تۀ خواښۀك و دۀپۀرستن؟؟ دۀپۀرستن جگۀ لۀ خوا... (جل جلاله) وۀ هروۀها لۀ سۀردۀمي نۀتوَمدا مشك دۀپۀرستن لۀ پۀرستگا گۀورۀ و شكودارۀ كاندا جگۀ لۀ خوا؟؟ (جل جلاله) بۀلكو عۀقلؑ وا هۀيۀ كۀ نۀندامی نټرينۀي پياو دۀپۀرستټي؟؟ بۀلكو عۀقلؑ وا هۀيۀ كۀ نۀندامی مټيينۀي نافرۀت دۀپۀرستټي؟؟ عۀقلؑ وا هۀيۀ مړوُف دۀپۀرستټي؟ نۀوۀتا عيسا ي كوپي مريم دۀپړستن (عليه وعلى نبينا افضل الصلوة والسلام) وۀ (العزيز) يان دۀپۀرست... عۀقلؑ وا هۀيۀ كۀوا كچۀكۀي خوي دۀكوزټټ، كۀ هټشتا زيندوۀ لۀ ترسي برسټټي و شۀرمۀزاري! عۀقلؑ وا هۀيۀ بۀرگري لۀ زورانبازي (گا) دۀكات! عۀقلؑ وا هۀيۀ بۀرگري لۀ رۀگۀزپۀرستټي رۀنگي پيسته كان دۀكات! عۀقلؑ وا هۀيۀ (نالټم چۀندۀها مال)، بۀلكو چۀندۀها دۀولۀت و ميللۀت لۀ ناو دۀبۀن لۀ ريگاي موشۀك و چۀكي هاوټزۀر و فروكۀ و راجيمۀ و زريپوشۀوۀ بۀ ناوي نازادي و ديموكراسيښۀوۀ، عۀقلؑ وا هۀيۀ خاوۀنۀكۀي دۀلټټ:

هېوني عيدا يجعل العرب أمة وسيروا بجسماني على دين برهم
سلام على كفر يوحد بيننا وأهلا وسهلا بعده بجهنم

واتۀ: بمبۀخشنۀ جۀژنانۀيۀك بۀ مۀرجيؑ عرۀب بكاتۀ ميللۀتيك؁ لاشۀكۀم بكۀنۀ

سهر دينی (برهم)، سلاو له کوفريک بېټه هوې په کگرتنمان، له پاش نه وه دوزخ به خيږ بېټ.

عه قلې وا هه يه خاوه نه که ی ده لټ: دواين که له شير که بانگي ده کرد (فوقاندي) سهرمان برې ئيستا هيچ نه ماوه ته وه ته نها خوا نه بېټ...!! نه وا ئاسکيکي تر راده کات هه موو سه گه کاني راوي دواي که وتوون ئيمه يش دواي ده که وين پاشان راوي خوا ده که ين...) عه قلېکي تر هه يه خاوه نه که ی ده لټ: نه وا خودا ناپه رستي و شه يتانيش ناپه رستي نه مجار ده لټ: هه ردووکيان ديوار يکن چاوه کانم ده گرن و دايد ه پوښن... ئايا ديوار يک بگورمه وه به ديوار يکي تر... عه قلې ئافره تيکي تر هه يه خاوه نه که ی ده لټ: ته نانه ت (يه کتاپه رستي) ش سته مي له ئافره ت کردووه. پټيان گوت: چوڼ؟ گوتي: وشه ي يه کتاپه رستي بريتيه له (لا اله الا هو) ئايا بو نالين (لا اله الا هي)؟ ئايا نه مانه عه قلن نه ي به ريژان؟؟ په حمه تي خوا له زاناي پايه دار (ابن القيم) کاتي ده لټ:

لا يستقل العقل دون هداية بالوحي تأصيلا ولا تفصيلا
كالطرف دون النور ليس بمدرک حتى يراه بكرة و أصيلا

واته: هه رگيز عه قل سهر به خو نابيټ به بي هدايه تي، وه حي له بناغه وه و به دور و دريژي، وه کو چاو يک به بي روناکي نابيني، تاوه کو ته ماشا بکات به يانيان و ئيواران.

تو چاوه کانت ده بيني... منيش چاوه کانم ده بيني... به لام ئايا له تاريخيدا هيچ ده بينين؟؟ هيچ نابيين له تاريخيدا... له گه ل نه وه يشدا هه ستي بينيمان هه يه... به لکو ده بي روناکي يه که هه بېټ بو نه وه ي ببيني... بويه عه قل که ی من و عه قل که ی تو پيوستي به روناکي پيغه مبه رايه تي يه... بو نه وه ي نه م عه قل که ی حه ق و راستي له سهر راستي خوي ببيني... نه گينا نه وا نه م عه قل نه نوقمي تاريخي گومپايي ده بېټ... عه قلې وا هه يه له بواي دونيادا داهيتان ده که ن (من نکولي له داهيتان ناکه م) به لام نه گه ر له رووي بيو باوه رپه و نه خلاقه وه ته ماشاي بکه يت نه وا ده بيني

كه وتووه ته نيو قورپاو و ليتاودا به بى ناكوكى...

لا يستقل العقل دون هداية	بالوحي تأصيلا ولا تفصيلا
كالطرف دون النور ليس بمدرک	حتى يراه بكرة و أصيلا
نور النبوة مثل نور الشمس	للعين البصيرة فاتخذة دليلا
فإذا النبوة لم يملك ضياؤها	فالعقل لا يهديك قط سبيلا
طرق الهدى محدودة إلا على	من أم هذا الوحي والتنزيلا
فإذا عدلت عن الطريق تعمدا	فأعلم بأنك ما أردت وصولا
يا طالبا درك الهدى بالعقل	دون النقل لن تلقى لذاك دليلا ^۱

واته: هرگيز عقل سهره خو نابيت به بى هدايه تى، وهى له بناغوه و به دور و دريژى، وهكو چاويك به بى روناكى نابينى، تاكو ته ماشا بكات به يانيان و ئيواران، روناكى پيغه مبهرايه تى وهك روناكى روزه، بۆ ئوهى چاوه كان ببينن بويه بيكه رى پيشاندهر، نه گهر پيغه مبهرايه تى روناكى خوى پيت نه به خشى، ئهوا عقل به تنها هرگيز بۆ ريگا رينموييت ناكات، ريگاكانى هدايه ت دياريكراون تنها ئهو كه سه نه بيت كه بۆ پيشه و اى نه م سرووشه و قورئانه، نه گهر به قهستى له ريگا لابه ديت ئهوا بزانه كه خوت نه تويستوه بگيته جى، ئهى ئهو كه سهى كه ده ته و يت هدايه ت له ريگاى عقله وه به ده ست به ينى، به بى قورئان و فهرموده بزانه كه ئهوه نابيتته رابه رت.

علم العليم وعقل العاقل اختلفا	من ذا الذي فيهما قد أحرز الشرفا
العلم قال: أنا أحرزت غايته	والعقل قال: أنا الرحمن بي عرفا
فأفصح العلم إفصاحا وقال له	بأينا الله في قرآنه اتصفا
فأيقن العقل أن العلم سيده	فقبل العقل رأس العلم و انصرفا

زانستى زانياريك و عقلى هوشمه نديك بووه جياوازييان، كام له وان پله و پايه و شكومه نديان به ده ست هينا، زانسته كه گوتى: من ئهوه مبهسته يه م به ده ست

۱- ((الصواعق المرسله)) لابن القيم (۲/ ۹۷۹) ط دار العاصمة.

هيناره عه‌قل گوتی: له پڼگای منه‌وه خه‌لکي (الرحمن) ی ناسیوه، بویه زانسته‌که به دهربرینیک دهریپړی و گوتی: به کام له نیمه‌ خوای گه‌وره له قورئاندا وه‌صفی خوی کردوه، بویه عه‌قل زانی که‌وا زانست گه‌وره‌ی نه‌وه، پاشان عه‌قل سه‌ری زانستی ماچ کرد و بلاوه‌یان لی کرد.

که‌وابوو نه‌مه بنه‌مایه‌که ده‌بی بزاین له کیشه و باسی سزا و خوشگوزرانی و ناو گوړ و تاوه‌کو حوکم نه‌ده‌ین به سه‌ر دینی خداوه به عه‌قله‌کانمان.

بنه‌مای دووه‌م...

ده‌لین: ... سزای ناو گوړ له قورئانی پیروژدا نه‌چه‌سپاوه، هر چه‌نده له سوننه‌دا هاتبیت نه‌وا به‌سه بؤ نیمه‌ ته‌نها له قورئانه‌وه شت وهرگرین!!

قسه‌یه‌کی زور ترسناکه ... به‌لکو له و په‌ری ترسناکیدایه وه ره‌نگه نه‌وان نه‌و

ثایه‌ته بکه‌نه به‌لکه که ده‌لینت: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ الأنعام: ۳۸، واته: له

هیچ شتی‌ک که‌مته‌رخه‌میمان نه‌کردوه له (لوح المحفوظ) دا)) نه‌م قسه‌یه راسته به‌لام

مانای نه‌وه ناگه‌یه‌نیت که نیمه‌ پیویستمان به سوننه‌ت نییه و ته‌نها قورئان

به‌سه! چونکه ترسناکیه‌کی زور گه‌وره‌یه ... چونکه به ده‌قی قورئانی پیروژ خوای

گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ

اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ الحشر: ۷، واته: هرچی په‌یامبه‌ر ﷺ پیی دان وهری بگرن،

واته: به‌چی فه‌رمانی پی کردن بیکه‌ن چ له‌م ده‌ستکه‌وته‌دا و، چ له هر شتی‌کی

تردا جیبه‌جیی بکه‌ن. پییشی له هر شتی لی گرتن، نیوه‌ش ده‌ستی لی ه‌لگرن،

خوتان له خه‌شم و غه‌زه‌بی خوا بیاریزن به جیبه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی و وازه‌ینان

له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به راستی خوا سه‌خت توله‌یه قاری له هر که‌سی‌ک گرت

رزگاری نابی)).

نایا نه‌وانه له بیران چووه که خوای گه‌وره نه‌م قورئانه‌ی به جاریک دانه‌به‌زاند؟

به‌لکو خوای گه‌وره ه‌ردوو (وه‌حی) سروشه‌کی پیکه‌وه دابه‌زاند (قورئان و

سوننه‌ت) بیر بکه‌ینه‌وه نه‌ی موسلمانان ... من رووی ده‌م له ه‌موو نه‌م نوممه‌ته

له سهر زهوى به گشتى ده كه م و له گهل نه واندان قسه ده كه م... كه تو فه رمانت پى
كراوه به وهرگرتنى سوننه ته كه ي پيغه مبهري خوشه ويست... به لكو قورئانى
پيروژ نه م مه سه له ي به كلا كردووه ته وه...

خوای گه وړه ده فه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ الأحزاب: ۳۶، واته: بۆ هيچ پياو و ژنيكي بپروادار نيبه كاتى خوا و په يامبه ره كه ي بريارى كاريكيان دا سهرپشكرانيان بۆ هبى له كاره كه ياندا واته: بۆيان نيبه خويان باريك هه لبرژين، به لكو ده بيت بى سهرليكرده وه فه رمانبه ردار و ملكه چ بن، نه مانه گشت نه و پاستييه دووپات ده كه نه وه كه ده بى موسلمان هه ميشه گوپرايه لى له خوا و له پيغه مبه ره كه ي بكن و نابى بۆ خوى - بيجگه له وه - برياريكي تربدات (نئين كه سير) يش نه لیت: ((نه م نايه ته هه موو بواره كاني ژيان ده گريته وه، كه وابوو هه ر كات خوا و په يامبه ره كه ي بپريارى شتيكيان فه رموو له هه ر بواړيكدان نيتر نه بى هه ر نه وه پياده بكرى نه گينا يا خيبوون و سهرپيچيه)) هه ركه سيك سهرپيچي بكات له فه رمانى خوا و په يامبه ره كه ي به و شيويه كه جگه له بپرياره كاني نه وان كاريكي دى هه لبرژيرى بۆ خوى نه وه بى گومان گومرا بووه به گومرا بوونيكي ناشكرا)).

خوای گه وړه ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (۵۱) وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ النور: ۵۱-۵۲، واته: وته و گوفتارى بپرواداره كانيش كاتى بانگ ده كرين بۆ لای خوا و پيغه مبه ره كه ي بۆ نه وه ي له نيتوانياندا داوهرى بكا هه ر نه مه يه كه نه لين: نه وا بيستمان و گوپرايه ليشين، نا نه وانه - كه بۆ ره زامه ندى خوا په له نه كهن - سهرفرازي راسته قينه ي دنيا و قيامه تن. (۵۱) هه ركه سى گوپرايه لى خوا و په يامبه ره كه ي بكا و له خوا بترسيته له به ر نه و دريغيبانه ي كه كردوويه تى وه له سهرپيچيش خوى بپاريزى نا نه وانه ن

سه ركهوت و بره وهن (۵۲)).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ المائدة: ۹۲، واته: ده بی به برده وام گوپراپه لی خوا بن و به رفهرمانی په یامبه ربن و وریاشبن هه میسه له و شته ناپه سه ندانه دوور بگرن جا نه گه ر له قسم ده رچوون و رووتان له ناموزگارپیه کانم وهرگپرا نه بی بزائن که به راستی په یامبه ر جگه له راگه یاندنی په یامی خوا هیچی تری له سه ر نییه سزاو توله یش هر به دهستی خوایه)).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ النساء: ۵۹، واته: نهی نهو که سانهی باوه پتان هیناوه! گوپراپه لی فهرمانی خوا و په یامبه ر بن له هه موو کاروباریکدا وه بهر فهرمانی کاربه دهستان و کارسازانی خوټان بن، واته: به قسهی نهو کاربه دهست و زانایان بکه ن که له خوټان بن. واته: له چوار چپوهی شریعه تدا گوپراپه لیان بن، ئینجا نه گه ر له شتیګدا کیشه و ناکوکیټان بوو جا بیګپرنه وه بو لای خوا و په یامبه ر ﷺ واته: با ته نها قورټان و سوننه ت داوهر و حه که متان بن، به لی پپیوسته له هه موو شتیګدا بګه رپینه وه لای خواو په یامبه ر ﷺ دیاره که برپاری په یامبه ریش ﷺ هر برپاری خوایه. نه گه ر باوه پتان به خوا و به روژی دواپی هه یه ده بی ناوایت، نهو گیرانه وهی کیشه و هه رایه بو لای قورټان و سوننه ت جوانتر و چاکتره بوټان چاکترین ره فتریشه بو داهاتووتان)).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ النساء: ۶۵، واته: نه خیر وه که نه وه نییه دوو رووه کان ده یزانن سویند بی به په روهر دگارت نهی پیغه مبه ر نابنه باوه پدار تا بو به کلا کردنه وهی کیشه کانی نټوانیان تو ده که نه داوهر و نه وساش به رامبه ر بهو برپاره ی تو داوته هیچ

ته‌نگيه‌كيان ده‌ست نه‌كه‌وي له ده‌روونياندا و به‌چاكيش ته‌سليم و ملكه‌چ بين به‌لې ده‌بې ملكه‌چي و ره‌زامه‌ندي ته‌واومان بؤ هه‌موو برياړه‌كاني خوا و په‌يامبه‌ر ﷺ هه‌بې)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَبْطِئُ عَنِ الْأَمْرِ ۝۳﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿النجم: ۱ — ۵، واته: سويند به‌و نه‌ستيره‌يه كه به‌خيږايي ناوا ده‌بيټ، يا له شويڼي خوي ده‌ترازيټ و به‌ر ده‌بيټه‌وه كاتي نزيكبوونه‌وي قيامت (۱) هاوه‌له‌كه‌ي ئيوه (موحه‌مه‌د) ﷺ له رتي هه‌ق لاي نه‌داوه و باوه‌ري پوچيشي نه‌بووه (۲) وه قسه‌و گوڤتاري (پيغه‌مبه‌ر) له رووي هه‌واوه‌وه‌سه‌وه نيبه، جا كه‌سي ناوايې چوڼ ريگه ون نه‌كات ؟! (۳) نه‌و قورثانه‌ي كه نه‌و ده‌يلټ، جگه له‌وه‌ي كه به‌وه‌حي بوي ده‌نيږدي هيچي تر نيبه، واته: نه‌م قورثانه هه‌ر له لايه‌ن خواوه‌يه (۴) خاوه‌ن هي‌زو به‌زه‌بر (جوبريل) ي فريشته‌يه، قورثاني فير‌كردوه (۵)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ الجمعة: ۲، واته: خوا هه‌ر نه‌و په‌روه‌ردگاره‌يه كه له ناو عه‌ره‌به نه‌خوينده‌واره‌كاندا -هك ئيبين عه‌بياس- نه‌لې: په‌يامبه‌ريكي پايه‌به‌ريزي له خوږيان نارد، ثايه‌ته‌كاني قورثانه‌كه‌ي نه‌ويان به‌سه‌را ده‌خوينټه‌وه هه‌رچند نه‌ميش خوي نه‌خوينده‌واره، ودل و ده‌روون و ره‌واله‌تيان پاك ده‌كات‌وه له‌بيروباوه‌ري بټه‌رستي و ياساي لاروچه‌وتي كوومه‌لايه‌تي نه‌و سه‌رده‌مه و قورثان و فه‌رمووده‌كاني خوږيان فير ده‌كات خو به‌پاستيش پيش هاتني نه‌و نه‌وان له گومپايي و سه‌ر ليښيواوييه‌كي ناشكرادا بوون... سياسته‌ي پوچ و گنده‌ل، ره‌وشت و نه‌خلاقى روخواو، باري كوومه‌لايه‌تي په‌ست و قيزه‌ون... هتد)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يَتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ الأحزاب: ۳۴، واته: و ياد بگرن نه‌وه‌ي ده‌خوينټه‌وه له ماله‌كانتانداندا له ثايه‌ته‌كاني خوا و فه‌رمووده‌كاني پيغه‌مبه‌ر ﷺ واته: ماده‌م ئيوه

ماله‌كانتاتان جيگه‌ى سروش و نيگاي خوايه ئه‌بى زور سالح و چاك و پاك بن))
مه‌به‌ست له (آيات الله) قورئانه و مه‌به‌ست له (الحكمه) به يه‌كده‌نگى هه‌موو ئه‌هلى
سوننه: مه‌به‌ستى سوننه‌ته ...

ئيمامى الشوكانى ده‌ليٓت^۱: ((جيگير بوونى به‌لگه‌يه‌تى سوننه‌ت و
سه‌ربه‌خو‌بوونى له ياسادانانى حوكمه‌كان، يه‌كيكه له پيويستى به دينيه‌كان، وه
هيچ كه‌سيك له و قسه‌يه‌دا جياواز نيه ئيلا كه‌سيك نه‌بيت كه هيچ پشكيكى له
ئيسلامدا نه‌بى))...

زور ئه‌سته‌مه كه له قورئان تيبگه‌ين به بى سوننه‌ت ئه‌و كه‌سه‌ى كه قورئانى له
سه‌ردابه‌زيوه وه پيويسته له سه‌رمان دلتيا بين و ليبيكو‌لينه‌وه له راست و دروستى
فه‌رمووده (صحّة الحديث) چونكه هه‌ركه‌سى به دهم پيغه‌مبه‌رى خوداوه ﷺ به
قه‌ستى دروى كرد ئه‌وا با جيگاي خو‌ى له ئاگردا ئاماده بكات هه‌روه‌كو له (صحيح
البخارى)^۲ دا هاتوو له فه‌رموده‌ى (عبدالله ى كوپى عمرو) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى
خو‌اوه ﷺ فه‌رموويه‌تى: ((بلغوا عني ولو آية، وحدثوا عن بني إسرائيل ولا حرج، ومن
كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار)) واته: له منه‌وه ئه‌گه‌ر ته‌نها يه‌ك ئايه‌تش
بووه بگه‌يه‌نن، له به‌نى ئيسرائيله‌وه باسه‌كان بگه‌رپننه‌وه به بى ئه‌وه‌ى قه‌ده‌غه
بيت، هه‌ركه‌سى به دهم منه‌وه به قه‌ستى درو بكات ئه‌وا با جيگاي خو‌ى له ئاگردا
ئاماده بكات))

بۆيه ئه‌گه‌ر راست و دروستى فه‌رمووده‌يه‌كى جيگير بوو به پيى ئه‌و بنه‌مايانه كه
دانراوه له لايه‌ن زانا ره‌خنه‌گر و ليها‌توو‌ه‌كان، دانا به سه‌ليقه‌كان له
فه‌رمووده‌ناسان ... ئه‌وا پيويسته له سه‌رمان كه‌وا ملكه‌چى فه‌رمووده‌كه‌ى
پيغه‌مبه‌رى خو‌ابين ﷺ، جا ئه‌گه‌ر هاتوو عه‌قلمان ليى تيگه‌يشت يان ليى
تيگه‌يشت.

۱- ((إرشاد الفحول)) (ص ۵۳).

۲- أخرجه البخاري في كتاب أحاديث الأنبياء، باب ما ذكر عن بني إسرائيل (۳۴۶۱).

ابن القيم دده فهرمويت^۱: سوننه له گه ل قورئاندا سى رووى هه يه يا خود به سى شيوه يه: ...

پووى يه كه م: نه و سوننه ته ي كه له گه ل قورئاندا ده گونجى له هه موو روويه كه وه ... نه مه ماناى چييه؟ ماناى نه وه يه: كه وا خواى كه وړه له قورئاندا فهران ده كات به نويز و پوژوو و زه كات و حه ج ... خواى كه وړه دده فهرمويت: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ البقرة: ۴۳، واته: فهرانيان پى بكه با به تير و ته سل نويز نه نجام بدهن و به شيكى داراييشيان به زه كات بدهن)) وه خواى كه وړه دده فهرمويت: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ آل عمران: ۹۷، واته: خوا حه جى كه عبه ي بربارداوه له سهر مهردم له سهر نه وه ي تواناى ريگاي هه بى)) ... هتد .

نه مجار سوننه ديت نه و فهرانه كه قورئان فهرانى پى كردووه ده چه سپنييت ... بويه خاوه نى سوننه ﷺ ده ليت: هه روه كو له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۲ دا هاتووه له فهرمووده يه كى (ابن عمر) هوه:

((بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وصيام رمضان، وحج البيت)) واته: ئيسلام بنيات نراوه له سهر پينج پايه: شايتيدان كه هيج خوايه كه نيه شاينه ي پرستن بيت ته نها (الله) نه بيت و محمد يش نيردراوى (الله) يه، نويز كردن و زه كات دان و رۆژووگرتن و حه جى مالى خوا)) .

كه وابوو فهران به وه ده كات كه قورئان فهرانى پيكردووه بويه به لگه كانى سوننه و به لگه كانى قورئان هاوكار و پشتيوانى يه كه ده كه ن نه مه يه كه م رووه ..

۱- ((إعلام الموقعين)) (۲ / ۲۷۱، ۲۷۰) ط الإيمان (بتصرف).

۲- أخرجه البخاري في كتاب الإيمان، باب: دعاؤكم إيمانكم (۸)، ومسلم، كتاب الإيمان، باب: أركان الإسلام و دعائمه العظام (۱۶).

پووی دووه م : سوننه ت بېټه روونکه‌ره‌وه و رافه‌کردنی ئه‌وه‌ی که قورئان به کورتی و پوختی باسی کردووه: ... خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ﴾ (البقرة: ۴۳) نه‌گه‌ر بلّیت چۆن نوږ بکه‌م؟ چۆن نوږه‌کان نه‌نجام بده‌م به‌و شیوه‌ی که خوی گه‌وره‌ی فرمانی پی کردووه؟ پیت ده‌لیم: برؤ قورئان بکه‌ره‌وه و ته‌نها به‌ک ئایه‌تم بؤ ده‌ره‌بینه که پیمان بلّیت نوږی نیوه‌رؤ چوار رکه‌عاته ... خیراکه له قورئان پایه‌کانی حه‌ج بؤ ده‌ره‌بینه ... هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ی که نوږ پوچ ده‌که‌نه‌وه و هه‌روه‌ها چه‌نییه‌تی و بره‌کانی زه‌کات ... هتد...

ئه‌وا هه‌موو ئه‌وانه نادۆزیته‌وه ئیلا له سوننه ت دا نه‌بیت ... له قورئاندا فه‌رمانی کورت و پوخت کراوه: ((وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ)) ئه‌مجار خاوه‌نی سوننه ت دیت ﷺ و له پیش چاوی هاوه‌لان نوږ ده‌کات ... ده‌لّیت: ((صلوا کما رأیتمونی اصلی))^۱ واته: نوږ بکه‌ن به‌و شیوه‌ی که منتان ده‌بینی نوږم ده‌کرد.

قورئان فه‌رمان ده‌کات ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ (البقرة: ۱۹۶)، واته: هه‌ر بؤ خوا حه‌ج و عومره به‌چاکی و به‌ته‌واوی ئه‌نجام بده‌ن واته نه‌گه‌ر نیازی هه‌ریه‌ک له‌وانه‌تان کرد ده‌بی زۆر به‌ریک و پیکی جیبه‌جیان بکه‌ن و ته‌نها نییه‌تی خایان لی بینن)) پاشان پیغه‌مبه‌ری خوارحه‌ج ده‌کات و هه‌موو بنه‌ما و ریساکانی حه‌ج به‌ته‌واوی له پیش چاوی هاوه‌لان ده‌کات و به‌وان و به‌هه‌موو ئه‌م ئوممه‌ته له پاش خوی، ده‌لّیت: ((لتأخذوا عني مناسککم))^۲، واته: هه‌موو یاسا و ریسا و چۆنییه‌تی حه‌ج له منه‌وه وه‌رگرن و فیر بن).

که‌وابوو سوننه ت روونکه‌ره‌وه‌ی قورئانه و دریزه پیدانی ئه‌م ئایه‌تانه‌یه که به کورتی و پوخته‌یی باس کراوه ...

پووی سییه‌م : ئه‌ویش به‌بایه‌خترین رووی سوننه‌ته له گه‌ل قورئاندا ... ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که سوننه ت شتیک به‌پۆیست (واجب) دابنا که‌چی قورئان باسی نه‌کردووه و لی بی ده‌نگ بووه له (واجب) بوونی یا خود شتیک به‌هه‌رام دانابی که قورئان

۱- أخرجه البخاري كتاب الأذان، باب الأذان للمسافر إذا كانوا جماعة (۶۳۱).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الحج، باب استحباب رمي جمره العقبة يوم النحر (۱۲۹۷)، وأحمد (۲ / ۳۶۶).

لى بى دهنك بووه له به حرام زانينى... كه وابوو پيغه‌مبهرى خواﷺ ياسا داده‌نات چونكه هه‌رگيز هيچ قسه‌يه‌ك له خووه ناكات... له كتيبي (سنن ابى داود و الترمذي) دا^۱ به سه‌نه‌ديكى (صحيح) هاتوو له فهرموده‌يه‌كى (المقدامى كوپى معد يكره) هوه كه وا پيغه‌مبهرى خواﷺ فهرموديه‌تى: ((ألا إني أوتيت الكتاب ومثله معه ألا يوشك رجل شبعان على أريكته، يقول: عليكم بهذا القرآن، فما وجدتم فيه من حلال فأحلوه وما وجدتم فيه من حرام فحرموه))، ((ألا لا يحل لكم لحم الحمار الأهلي، ولا كل ذي ناب من السبع، ولا لقطة معاهد، وإن ما حرم رسول الله كما حرم الله))، واته: خواى گه‌وره قورئانى پى به‌خشيوم و هاوشيوه‌كه‌ى له گه‌لدايه (واته: سوننه‌ت) خه‌ريكه واى لى ديت كه سيكى تير له سه‌ر قه‌نه‌فه‌كه‌ى دانىشتوو و ده‌ليت: ده‌ست بگرن به‌م قورئانه‌وه (واته: ته‌نها ئه‌م قورئانه‌مان به‌سه) ئه‌وه‌ى حه‌لال بوو تيايدا ئه‌وا به حه‌لالى بزائن و ئه‌وه‌ى حرام بوو تيايدا ئه‌وا به حرامى بزائن))، جا بزائن كه‌وا گوشتى گويدرئى مالى حه‌لال نيه‌ بوټان، له گه‌ل هه‌موو درنده‌يه‌كى كه‌له‌داردا و دوزاوه‌ى په‌يمان پيدراوه‌كان، دلنباين ئه‌وه‌ى كه پيغه‌مبهرى خواﷺ حه‌رامى كردوو هه‌روه‌كو ئه‌وه‌يه چوڻ خواى گه‌وره حه‌رامى كردبيت)).

ليزه‌دا پله و پايه‌ى سوننه‌تمان زانى و بوټمان ده‌ركه‌وت كه ته‌نها قورئان به‌س نيه‌.^۲

كه‌وابوو خيراكه‌ن... له پاش ئه‌م بناغه‌ گرنگه‌ له (ابن القيم) زور زانه‌وه فهرموون ده‌رباره‌ى كيشه‌ى سزا و خوشتيه‌كانى ناو گوپ باس بكه‌ين... من به قه‌ستى ئه‌م بنه‌ما زانستيه‌ زور گرنگه‌م باس كرد بۆ ئه‌وه‌ى عه‌قل و دل له يه‌ك كاتدا پيكه‌وه بدوينم...

پيت ده‌ليتم: براى خوشه‌ويستم... خوشكى به‌ريزم... ژيانى ناو گوپ پى ده‌ليتم: ژيانى به‌رزه‌خ... هيچ كه‌سيك حه‌قيقه‌ته‌كه‌ى نازانيت نه‌ فرىشته‌يه‌كى نزيككراو و نه‌

۱- أخرجه ابو داود، كتاب السنة، باب لزوم السنة (٤٦٠٤)، والترمذي، كتاب العلم، باب ما نهى عنه أن يقال عند حديث رسول الله ﷺ (٢٦٦٤)، وصححه الشيخ الألباني في ((المشكاة)) (١٦٣).

۲- بۆ زياتر ئاشنا بوون له‌م بابته‌ به‌روانه‌ كتيبي ((پله و پايه‌ى سوننه‌ت له ئىسلامدا و ته‌نها قورئان به‌س نيه‌)) له دانانى زاناي پايه‌دار محمد ناصر الدين الألباني و وه‌رگيرانى ماموستاي به‌ريز خليل أحمد كه‌لارى.

پنځه‌مبه‌ريكي نيردراو... نه‌ميشه بنه‌مايه‌كي گرنگه و له‌وپه‌ري گرنگيدايه...
كه‌وابوو ماناي به‌رزخ چييه؟

براکانم ... له پاش مردن، ژيانی دوهم و ماليکی تره‌يه... وه ژيانيش له‌م
ماله‌دا به‌ته‌واوه‌تي جياوازه له ژيانمان له مالي دنيا...

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَقُلْ رَبِّ اعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ (۱۷) وَأَعُوذُ
بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ (۱۸) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ (۱۹) لَعَلِّي
أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿
المؤمنون: ۹۷-۱۰۰، واته: بلي په‌روه‌ردگاري من! په‌نا به‌تو نه‌گرم له‌تي کوتاندن و
دنه‌دنه و هسوه‌سه‌ي شه‌يتانه‌كان كه به‌ره و كاري خراب بمبه‌ن و نه‌هیلن له
به‌رامبه‌ري خراپه‌وه چاكه بكم. (۹۷) و خوشم هر به‌تو نه‌سپيرم نه‌ي
په‌روه‌ردگار! كه نه‌وان بيته لامه‌وه بو تيكداني كاره‌كانم. (۹۸) خوانه‌ناسان هر
دریژه به‌كاري خراب و بي بپوايي خويان نه‌دهن تا كاتي مردن يه‌خه‌ي
يه‌كه‌به‌يه‌كه‌يان ده‌گريټ و نه‌حوالي ناخيره‌تي بو ناشكرا ده‌بي، نه‌وسا نه‌لي:
په‌روه‌ردگارم! بمگيرپه‌وه بو دنيا. (۹۹) به‌شكو نه‌و كاره چاكي كاتي خوي له
ده‌ستم چوه بېكه‌م، نه‌خير هه‌رگيز نه‌و داخوازيه جيبه‌جي نايټ نه‌و هيش هر
قسه‌يه و - نه‌و به‌ناچاري - ده‌يكات، تا روژي زيندوو ده‌كړينه‌وه له‌مپه‌ريكي زور
گه‌وره‌يان له پيشدايه و ناتوانن بگه‌پينه‌وه بو دنيا واته: هه‌رگيز ناگه‌پينه‌وه و هه‌ر
له سزا شدا ده‌بن (۱۰۰)).

ابن القيم ده‌ليټ^۱: ((خوای گه‌وره سي مالي دروست كړدوه نه‌وانيش: مالي
دنيا و مالي به‌رزخ و مالي نيشتگه (قرار) به‌هشت يان دوزه‌خ))... مالي دنيا
هه‌موو ده‌زانين چييه... نه‌ي له پاش دنيا چي ديت؟ هه‌ركه مروف ده‌مريت و له
گورده‌كه‌يدا ده‌نيژريت... نه‌وا ده‌گويزرته‌وه بو مالي دوهم كه نه‌و هيش مالي
به‌رزخه ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ

۱. كتاب ((الروح)) (ص ۶۳، ۶۴)، وانظر: ((العقيدة الطحاوية)) (ص ۳۹۰).

إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿المؤمنون: ۱۰۰﴾، واته تا روژى قيامت... مالى سييم: مالى نيشنگه (دار القرار) يان به‌هشت ده‌بيت يان دوزهخ (داوا له خوا ده‌كم كه من و ئيوه بگيرى له نه‌هلى به‌هشت)) من و ئيوه بپاريزى و دوورمان بكاته‌وه له دوزهخ).

ئاگادارى ئه‌م بڼه‌مايه به... چونكه ئه‌گه‌ر تو لى تىيگه‌يت ئه‌وا هه‌موو دژواري و كيشه‌يه‌ك كه ده‌ته‌ويت پرسياى لى بگه‌يت نامينى.

ابن القيم ده‌لئت: ((خوای گه‌وره ئه‌حكامه‌كاني له مالى دونيادا به سهر جه‌سته‌دا چه‌سپاندووه و روچه‌كان شوينكه‌وته‌ى ئه‌ون)) ئه‌م قسه‌يه زور به نرخه و به به‌هايه... تو به جه‌سته نويز ده‌كه‌يت و كاريگه‌رى له سهر روحت ده‌بيت... به جه‌سته روژوو ده‌گريت و روح و ده‌روون پاك ده‌بيت‌وه... به جه‌سته (سه‌ده‌قه) ده‌ده‌يت و به روح و ده‌روون پاك ده‌بيت‌وه... فه‌رموى: ((خوای گه‌وره ئه‌حكامه‌كاني مالى به‌رزه‌خى به سهر روچه‌كاندا سه‌سپاندووه و جه‌سته‌كان شوينكه‌وته‌ى ئه‌ون)) ئايا كيشه و گومان چاره كرا؟ تو پرسياى لى ده‌كه‌يت: چون سزا ده‌درىت يان خو‌شگوززان ده‌بيت كه سىك بمرىت به خنكان، يان بمرىت به سووتان؟ پيت ده‌لئيم: خوای گه‌وره له ژيانى به‌رزه‌خدا ئه‌حكامه‌كاني چه‌سپاندووه به سهر روچه‌كاندا... ئايا روح چييه؟؟ ئايا وه‌كو ئاسن ره‌قه؟ يان وه‌كو ئاوشله؟ يان وه‌كو دوكل گازه؟ ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ الإسراء: ۸۵، واته: وه له باب‌هت (روح) وه لىت ده‌پرسن و ده‌لئىن: باشه ئه‌و روچه‌ى كه هوى ژين و زيندويى ئاده‌ميزاده چييه؟ ئايا شتىكى كونه، تازه‌يه، هه‌قيقه‌تى هه‌يه؟! پييان بلى: روح منيش هيجى لى نازانم چونكه له فه‌رمانه نه‌تييه‌كاني په‌روه‌ردگارمه به ده‌سه‌لاتى خو‌ى به ده‌يتناوه و مرو‌ف و گيانله‌به‌راني پى ده‌جوولئ و ده‌ژى ئه‌وه‌ر خو‌ى لى به ئاگايه، ئيوه به تاييه‌تى له باب‌هت روچه‌وه به شتىكى كه زانياريتان پى دراوه كه وابوو دم له هه‌موو شتىك مه‌كوتن و بى چەند و چون خو به ده‌سه‌وه بدهن زور باشتره ئه‌ميش ئه‌وه ناگه‌يه‌ني‌ت كه مرو‌ف ده‌بى ده‌رگاي هه‌موو هه‌ول و تىكو‌شانىك له خو‌ى دابخات، به‌لكو ته‌نها ئه‌وه ده‌گه‌يه‌ني‌ت كه: بو‌عقل و ژيرى مرو‌ف سنوورىك دانراوه له‌وه به‌و

لاوه رڼ دهرناكات كه واپو بڼ دهنګ بوون له (روح) خيړ و قازانجه بڼي)).

بڼيه كه س نازانيت روح چييه كه س نازانيت روحى مرؤف له چي پيڅ هاتووه و چونه و تاكو ئيستا هرچه نده زانستى ئه مړو له سرده مى ئه تومدا گه يشتووه ته پله به كي زور پيشكه وتوو كه چي تاكو ئيستا نازانيت روح چييه و له چي دروست بووه و چونه ؟

كه واپو روح له خوځگوزرانيدا دهبيت و سزا ددريت و ه جهستيش شوين كه وته ي روح دهبيت له خوځگوزراني و سزاي سهختدا... كه واته هر كه سى به سوتان مرد يان به خنكان مرد... يان به ته زوى كاره با... يا خود كه سى له دهرياكاندا بووه خوړاكي ماسييه كان ئه واپشكي خو ي دهست دهكه ویت له كامه راني يان سزاي به رزه خ هرگيز حوكم مده به عه قله كه ت به سر ئه و چاله ته سكه دا كه دهبييني و بلتيت: من هرگيز چالتيكم نه بيينيوه فراوان بييته وه يان ته سك بييته وه...

براكانم... فهرموو بنه ماي چواره م وهرېگره كه ئه ویش له و په پي گرنگيدايه... ابن القيم دهليت^۱: ((نهيني مه سه له ي روناكي و ئاگري ناو گوږ و فراوان بوون و تهنگي گوږ به و شيوه ناسراوه ي لاي خه لكى نييه له جيهاني دنيادا)) جاري واهيه له بيابانيكي فراوان، يان كوڅكيكي گوره، كه به شكودارترين كه ل و پهل ناماده كراوه... له گهل ئه وه يشدا ههست دهكه يت و خه ريكه دهخنكييت... جيگاكه خه ريكه به سهرته وه تهنگ دهبيت... دهلتي روت يان دهرونت خه ريكه له كوني دهرزييه كه وه دهرده چيت... ئه مه له م دنيادا... ئه وه ي له جيهاني به رزه خدا روو دهادات سه يرتره... روناكي ناو گوږ جياوازه له روناكي دونيا وه ئاگري ناو گوږ جياوازه له ئاگري دونيا وه فراواني ناو گوږ جياوازه له فراواني دونيا وه تهنگي ناو گوږ جياوازه له تهنگي دونيا وه نهيني ئه م مه سه له يه له وه دايه كه روناكي و ئاگري ناو گوږ و فراوان و تهنگي ناو گوږ له و شيوه زانراوه نييه كه خه لكى له جيهاني دنيادا دهيناسن...

ابن القيم نمونه يه کی نایابی هیناوه ته وه و ده لیت: دوو پیاو له سهر جیگه یه ک ده خون له یه ک ژوردا و له یه ک کاتدا... که سی یه که م هه لدهستی و شوینه واری کامه رانی به روویه وه دیاره و داده نیشیت و رووی گه ش بوو ته وه و سنگی فراوان بووه و باسی خه ویکت بۆ ده کات له جوانترین نه و خه وانه ی که بینویه تی بۆ نمونه ده لیت: له خه ودا له گه ل پیغه مبه ری خوادا بووم ﷺ یان ده لیت: له خه ودا له ناو به هه شتدا بووم... فلان شت و فلان شتم بینو... شوینه واری کامه رانی به روویه وه دیاره به هو ی نه و خه وه وه که له چند ساتیکدا بینیبووی... به لام نه و ویر هاوار ده کات و نازار ده چیژی، له جیگه که ی بیژابووه، له خه وه لدهستی و به روویه وه شوینه واری سزا و نازار دیاره به لکو رهنگه به سهر لاشه یه وه... نه و ده لیت: که وا له خه ویکي ناخوشدا بوو که وا خه ریکه په راسوکانی بشکینی و هه ناسه کانی ته نگ کړد بوو... نه و هاواری ده کړد... به لام ناتوانی دهنگی خوی بگه یه نیته هیچ که سیک بۆ نه وه ی له و خه وه ناخوشه رزگاری بکات...

مه به ست له م نمونه یه نه وه یه:

که سی یه که م له کامه رانیدا بوو... روحه که ی له کامه رانیدا بوو به لکو رویش بۆ به هه شت که چی هیشتا له جیگا که ی خویدا یه و نه جولاهه ته وه و نه گو یژاوه ته وه و ههستی به نازاری برا که ی نه ده کړد که به ته نیشتیبه وه له نه شکه نه جدا بوو وه به هه مان شیوه برا که ی ههستی به کامه رانیبه که ی نه م نه ده کړد... نه مه له م دنیا یه دا رووده دات، نه ی گومانته چونه به وه ی که له ژبانی به رزه خدا رووده دات؟ واده زانم من عه قلم دواند... بۆ نه وه ی بزانیته به دلناییه وه که وا نه م کاره عه قلی هوشمه نده کان نکولی لی ناکه ن له سه رووی نه و هه موو به لگانه ی له کتیه که ی په روه ردگاری زه وی و ناسمان و به لگه ی فهرمووده کانی پیښه وای پیغه مبه ران و گوره ی له خواترس و پوخته کان ﷺ... سویند به خوا نه گه ر باسی نه و به لگه عه قلیانم نه کړد بایه و ته نها یه ک ثابته له کتیه که ی خوی گوره و یه ک فهرمووده ی دروست (صحیح) له فهرمووده کانی پیغه مبه ری راستگوم ﷺ بکړدایه نه و پتویست (واجب) بوو له سهرت که نه وه بللیت که ئیمانداره پیښینه و

راستگه‌كان ده‌ليټين:

﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ البقرة: ۲۸۵، واته، نه‌لين: وتهى
خوامان بيست و گوټاپايه‌لى فهرمووده‌كانى خواين، ساتوش نهى په‌روه‌ردگارمان!
(هرچى بفهرموى ټاماده‌ين)، داواى لى بوردنت لى نه‌كه‌ين، ده‌سا توټيش ليټمان
خوش بيه نهى په‌روه‌ردگارمان! چاكيش ده‌زانين كه سهره‌نجام گه‌پانه‌وه‌شمان
ته‌نھا بڼ لاي توټيه)).

به‌لام به‌قه‌ستى ويستم هه‌موو عه‌قله‌كان و هه‌موو دله‌كان بدويټم... داوا له‌خوا
ده‌كه‌م له‌م ساتانه‌دا خواى گه‌وره‌عه‌قله‌كان و دله‌كان له‌يه‌ك كاتدا بجوليټيټه‌وه‌به
ته‌وبه‌و گه‌پانه‌وه‌بڼ لاي خوټى... به‌نه‌نجامداني كارى چاكه‌بڼ نه‌م چاله‌ته‌نگه‌...
داوا له‌خوا ده‌كه‌م بيكاټه‌جنگايه‌كى خوش بڼ نيټه‌و نيټه‌و... نيټه‌و نيټه‌و له
سزاي دواړوډ دوور بكاته‌وه‌و بمانپاريټى... هر خوټى پشت و په‌نامانه‌و به
توانايپه‌به‌سهره‌موو شتيكدا...

ده‌ليټيت: ټايه‌تيك له‌قورټانه‌وه‌ده‌وي؟

به‌لى... نيټستا له‌قورټانه‌وه‌ټايه‌تيكى روون و ټاشكرات بڼ ده‌ليټم... كه
زانايانى نه‌هلى سوننه‌ريك كه‌وتوون له‌سهر نه‌وه‌ى كه‌وا نه‌م ټايه‌ته‌له‌سهر سزاي
ناو گورپه‌... به‌لكو پيشه‌واى نه‌م دونياپه‌و خاوه‌نى راسترين كتيب له‌پاش قورټان
كه‌نه‌ويش ټيمامى بوخارى په‌له‌(صحيح)ه‌كه‌يدا و له‌(كتاب الجنائن) ده‌رگايه‌كى
داريژاوه‌و ده‌ليټت: (باب ما جاء في عذاب القبر)^۱ واته: (ده‌رگاي نه‌وه‌فهرموودانه‌ى كه
ده‌رباره‌ى سزاي ناو گورپه‌هاتوون) وه‌ته‌نھا داريژانى نه‌وه‌ده‌رگايه‌(باب) ه‌به‌سه‌بڼ
نه‌وه‌ى ببيټه‌به‌لگه‌ى مه‌سه‌له‌كه‌مان... بڼيه‌زانايان فهرموويانه‌: (فيقهى بوخارى له
داريژانى ده‌رگاكانيدايه)^۲ به‌ماناي نه‌وه‌ى داريژانه‌كه‌ى خوټى له‌خويده‌پپر له
فيقهه‌... ټيمامى بوخارى نه‌م راستيپه‌ى جينگر كردووه‌له‌و داريژانه‌ره‌وانبيټزه‌...

۱- رقم (۲۳)

۲- رقم (۸۶).

۳- ((فتح الباري)) (۱ / ۱۳، ۲۴۳).

باسی نایه‌ته‌كان له قورناني پیروژ و فەرمووده راسته‌كان له فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ...

بیریکه‌ره‌وه له گەل مندا له و نایه‌ته‌ی خوای گه‌وره که له سوره‌تی (غافر) دا هاتوه ده‌رباره‌ی بنه‌ماله و کهس و کاری فیرعه‌ون: ﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۝۱۵۰﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿غافر: ۴۵-۴۶﴾، واته: نه‌و سزابه‌د و تونده‌ش داروده‌سته‌که‌ی فیرعه‌ونی داگرت، واته: له ده‌ریاکه‌دا نوqm کران (۴۵) له‌سه‌ر ناگر راده‌نوینرین به به‌یانی و نیوه‌پژ به دواوه نه‌مه‌ش هر له گۆره‌وه تا قیامت، روژیکیش قیامت به‌ریا ده‌بیت خوا به فریشته‌كان ده‌فه‌رموی: ئال و شوینکه‌وتوانی فیرعه‌ون بخه‌نه ناو سه‌ختترین سزاوه (۴۶)).

نه‌م نایه‌ته‌ روون و ئاشکرایه‌ی خوای گه‌وره باسی دوو سزای کردووه له نایه‌ته‌که‌دا... سزای به‌رزه‌خ و سزای دواوژ ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ واته: به‌یانیان و ئیواران... نه‌مه له به‌رزه‌خدا به به‌لگه‌ی وته‌ی خوای گه‌وره که له پاش نه‌وه دیت له هه‌مان نایه‌ته‌دا ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾.

الحافظ له (الفتح) دا ده‌لێت^۱: ((ئیمامی قرطبی فەرموویه‌تی: رای جمهوری زانایان نه‌وه‌یه که نه‌م نمایش داته له به‌رزه‌خدا ده‌بیت... نه‌مه‌یشه به‌لگه‌یه بۆ جینگیر بوونی سزای ناو گۆپ، جگه له و گوتوویه‌تی... باسی سزای هه‌ردوو مال‌ه‌که (الدارین) له‌م نایه‌ته‌دا روونکردووه‌ته‌وه به‌لام به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌ی که نکۆلی له سزای ناو گۆپ ده‌که‌ن به ره‌هایی نه‌ک له‌سه‌ر نه‌وه‌ی تایبه‌ته به بی باوه‌پانه‌وه وه به‌لگه‌یشه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا روحه‌كان ده‌مینن له پاش جیابوونه‌وه‌یان له لاشه‌که‌یان... نه‌وه‌یشه گوته و فەرمووده‌ی نه‌هلی سوننه‌یه)).

نه مجار فەرموو ئه‌وه سوننه‌ته (سه‌لاّت و سه‌لام له‌سه‌ر خاوه‌نی سوننه‌ت) له هەردوو کتیبی (الصحيح) ^۱ دا هاتوو له فەرمووده‌ی (البراءى کوپى عازب) هوه ده‌لّیت: پینغه‌مبه‌رى خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: ((إذا أقعد المؤمن في قبره)) واته: ئه‌گه‌ر كه‌سى ئیماندار له گۆپه‌كه‌یدا دایاننیشاند)) چۆن دایده‌نیشینن له گۆپه‌كه‌یدا ؟؟ من پيش ئیستا به تۆم گوت: كه نه‌ینى مه‌سه‌له‌ی روناکی و ناگری ناو گۆپ و فراوانی و ته‌نگی ناو گۆپ به‌و شیوه‌ ناسراوه‌ی لای خه‌لكی نییه له جیهانی دونیادا وه ئه‌ویشه به زۆر مه‌زانه له توانا و مه‌زنی خوی گه‌وره‌...

ئیمامی (بوخاری و مسلم) ^۲ پیاویه‌تیان کردوو له فەرمووده‌یه‌کی (ابو هريره) وه كه‌وا پینغه‌مبه‌رى خوا عليه السلام فەرموویه‌تی: _ ((كان رجل يسرف على نفسه، فلما حضرته الموت: قال لبنیه: إذا أنا مت فأحرقوني ثم اطحنوني ثم ذروني في الريح))، واته: کابرایه‌ك هه‌بوو له ئه‌نجامدانی تاواندا زیاده ره‌وی کردبوو، کاتی مه‌رگ لیی نزیک بووه‌وه به کۆپه‌کانی گوت: ئه‌گه‌ر من مردم ئه‌وا لاشه‌که‌م بسوتینن و پاشان ورد وردی بکه‌ن و بکه‌ن به‌ بادا)).

له پیاویه‌تیکی تر دا كه له (صحيح) دا هاتوو ((فاذروا نصفي في البر ونصفي في البحر)) واته: نیوه‌ی خۆله‌میشه‌که‌م فریده‌نه وشکانی و نیوه‌که‌ی تری فریده‌نه ده‌ریاوه)) به راستی وه‌سیتتیکی نامۆیه فەرمووی: فوالله لئن قدر الله عليّ ليعذبني عذابا ما عذبه أحداً من العالمين، فلما مات فعل به ذلك. فأمر الله الأرض، فقال: اجمعي ما فيك منه، ففعلت: فإذا هو رجل قائم)) فقال الله سبحانه: ((ما حملك على ما صنعت؟ فقال: يا رب خشيتك)) وفي لفظ: ((مخافتك يا رب، وأنت أعلم)) ((فغفر الله له))، واته: سویند به خوا ئه‌گه‌ر خوا بتوانیت زیندووم بکاته‌وه ئه‌وا سزایه‌کم ده‌دات كه هه‌رگیز هیچ كه‌سیکی به‌و شیوه‌ سزا نه‌داییت، کاتی کابرا مرد

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب في عذاب القبر (١٣٦٩) ومسلم، كتاب صفة القيامة والجنة والنار، باب عرض مقعد الميت من الجنة أو النار عليه، وإثبات عذاب القبر والتعوذ منه (٢٨٧١).
 ۲- أخرجه البخاري، كتاب أحاديث الأنبياء، باب (٥٤)، (٣٤٨١)، وكتاب التوحيد (٧٥٠٦)، ومسلم، كتاب التوبة، باب في سعة رحمة الله تعالى وأنها سبقت غضبه (٢٧٥٦)، وانظر: صحيح البخاري (٧٥٠٨)، ومسلم (٢٧٥٧).

ناموزگار يېه که يان جی به جی کرد، جا خوی گه وړه فه رمانی کرده زه وی: نه وه ی له تودا هه یه کوی بکه ره وه، نه ویش کردی و به بی دواکه وتن بووه کابرایه ک و راست بووه وه، خوی گه وړه پیی فه رموو: چی وای لی کردی نه و کاره بکه یت؟ نه ویش فه رموی: ترسی تو نه ی په روه دگارا)) له گوته یه کی تردا: واته: ترسی تو نه ی په روه دگارم و خوتیش ده زانی)) ((خوی گه وړه لی خوش بو)).

به لکو له پړوايه تيكي تردا که له (صحيح) دا هاتووه: ((فأمر الله البحر)) واته: خوی گه وړه فه رمانی کرده ده ریا)) نه مجار پیغه مبه ری خوا^ص به گوته ی(البحر) ده ستي پی کرد ((فجمع ما فيه وأمر البر فجمع ما فيه ثم قال: لم فعلت؟ قال: من خشيتك وأنت أعلم. فغفر له)) واته: نه ویش نه وه ی تیا دا بوو کوی کرده وه و فه رمان کرده وشکاني نه وه ی تیا دا بوو کوی کرده وه نه مجار پی گوت: بو نه و کاره ت نه نجام دا؟ نه ویش فه رموی: له ترسی تو تویش باش ده زانی، بویه خوی گه وړه لی خوش بو)).

نایا هیچ شتيك به نور ده زانی له توانای خوی گه وړه و له مه زنی خوا و ویستی خوی گه وړه ... له گه ل مندا بکه پیره وه بو نه و فه رموده ی له پیش دا باسما ن کرد ((إذا أقعد المؤمن في قبره، أتى ثم شهد أن لا اله إلا الله، وأن محمدا رسول الله فذلك قول الله تعالى: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ إبراهيم: ۲۷، واته: نه گه ر که سی ئیماندار له گزړه که یدا دایاننیشانده ده هینن و نه مجار شایه تی ده دا که هیچ خوابه ک نییه شایه نی په رستن بیت ته نها(الله) نه بیت و (محمد) یش نیردراوی نه وه، نه وه یشه مانای نه و نایه ته یه که خوی گه وړه ده فه رمویت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾، واته: جا نه وانه که باوه پیا ن به خوا و به گشت برپاره کانی خوا هیئاوه، به هو ی نه م وشه جیگر و نه گزړاوه ی(لا اله الا الله)، خوا پیگه یان قایم و سابت نه کا له ژیا نی نه م دنیا و له ژیا نی نه و دنیا و سته مکارانیش گومرا و سه ر

ليشيو او دهكات خوا بيهوي هر شتي بكات زور به ناساني دهكات هز بكا كي رينمووي بكا و كييش گومړ و سهر ليشيو او بكا نه مانه هه موو له دهسه لاتي نه ودان)).

له پړوايه تي (مسلم) دا هاتووه كه وا پيغه مبري خوا عليه السلام فهرمويه تي: ((نزلت في عذاب القبر، فيقال له: من ربك؟ فيقول: ربي الله، ونبيي محمد فذلك قوله: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَآءُ﴾ إبراهيم: ۲۷، واته: له سهر سزاي ناو گور دابه زيوه، پي ده لين: كي په روه ردگاري تويه؟ نه ویش ده ليت: په روه ردگاري من (الله) يوه پيغه مبره كه م (محمد) عليه السلام نه وه يشه ماناي نه و ثابته ي خوي كوره يه كه ده فهرمويت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَآءُ﴾.

چند وشه يه كي پوون و ناشكرايه، له و په پي روونيدايه له راستگوي باوهر پي كراوه عليه السلام كه هرگيز له خو وه قسه ناكات...

له پيشدا باسي فهرمووده يه كمان كرد له (عثمان) وه كه وا پيغه مبري خوا عليه السلام فهرمويه تي: ((إن القبر أول منازل الآخرة))، واته: گور يه كه م ماله له ماله كاني دواړو)).

له هه ردو (صحيح) دا هاتووه له فهرمووده يه كي (ابن عباس) وه ده ليت: ((مر النبي عليه السلام بقبرين ثم قال: ((إنهما ليعذبان وما يعذبان في كبير، أما أحدهما فكان لا يستتر من البول، وأما الآخر فكان يمشي بالنميمة)) واته: پيغه مبري خواريه ته نيشته دوو گور وه تيپه پي نه مجار فهرمووي: نيسا نه م دوو گور سزا ده درين، له سهر شتيكي گوره ش سزا نادرين - مه به ستي نه وه يه كه وازليهناني زور كوره نيه نه گينا به لي نه ویش كوره يه وه كو تاوان - پاشان فهرمووي: جا يه كيكيان

۱. أخرجه البخاري، كتاب الوضوء، باب ما جاء في غسل البول (۲۱۸)، وانظر طرفيه هناك، ومسلم، كتاب الطهارة، باب الدليل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه (۲۹۲).

خوى له ميز پاك نه ده كرده وه و نه ويتر يان له كوشش كړدندا بوو بۇ قسه هينان و
بردن)) .

له گوته يه كى تر دا هاتو وه ((لا يتنزه من بوله)) واته: خوى له ميز پاك
نه ده كرده وه)).

كار يكي زور سووك و ناسانه كه مړوځ خوى لى دور بكا ته وه تا وه كو نه بيت ته
هويه ك له هوكاره كاني سزاي ناو گوږ... نه گينا پيغه مبهري خواص له ترسناكي
قسه هاوردن و بردن (نميه) كه م ناكاته وه و له ترسناكي خونه شاردنه وه و خوپاك
رانه گرتن له ميز... نه خير نه وه مه به سته كه ي نيه به لكو سووك و ناسانه بۇ نيمه
كه واز له قسه هاوردن و بردن (نميه) بهينين و يان خومان بشارينه وه له كاتي ميز
كړدندا و خومان پاك بكه يه نه وه له ميز كړدن... له پاشان ده گه پريمه وه بۇ
روونكړدنه وه ي ماناي نه و وشانه ي پيغه مبهري خواص - انشاء الله - له كاتي باس
كړدني هوكاره كاني سزاي ناو گوږ... به لام نه م ريوايه ته م بويه هينا يه وه چونكه
به لگه يه كى زور روونه له سهر سزاي ناو گوږ . (البخاري و مسلم) ريوايه تيان كړدو وه
له فهرموده يه كى (ابو هريره) ه وه كه وا پيغه مبهري خواص زور جار نه م دوعايه ي
دوو باره ده كرده وه ((اللهم اني أعوذ بك من عذاب القبر)) واته: په روه ردگار... من
په نا ده گرم به تو له سزاي ناو گوږ)).

هه روه ها نيمامي مسلم له (صحيح) هكه يدا^۲ له فهرموده يه كى (زيد ي كوپى
ثابت) ه وه ريوايه ت كړدو وه ده لئيت: (بينما النبي في حائط لبنى النجار على بغلة له
ونحن معه إذ حادت به، فكادت تلقيه، (أي: كادت بغلة رسول الله أن تلقيه على الأرض
حين نفرت به فجأة) يقول زيد: وإذا أقبر ستة، أو خمسة، أو أربعة، فقال: ((من يعرف
أصحاب هذه الأقبُر؟)) قال رجل: أنا أعرفها يا رسول الله!، قال: ((فمتى مات
هؤلاء؟)) قال الرجل: ماتوا في الإشراك (أي: في الشرك قبل الإسلام)، فقال عليه

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب التعوذ من عذاب القبر (۱۳۷۷)، ومسلم كتاب المساجد، باب ما يستعاذ منه في الصلاة (۵۸۸).

۲- أخرجه مسلم، كتاب صفة القيامة والجنة والنار، باب عرض مقعد الميت من الجنة أو النار عليه وإثبات عذاب القبر والتعوذ منه (۲۸۶۷).

الصلاة والسلام: ((إن هذه الأمة تُبْتَلَى في قبورها، فلولا أن لا تدافنوا لدعوت الله أن يُسْمِعَكُمْ من عذاب القبر الذي أسمع))، واته: له كاتيځدا پيغه مبهري خواص له نزيكى باخچه يه كي به ني نه چار بوو له سهر ولاخه كه ي، ئيمه ش له گه ليځدا بووين له ناكاو ليى ترازو و خهريك بوو فريى بداته خواره وه (واته: خهريك بوو ولاخه كه پيغه مبهري خواص فريى بداته سهر زه وييه كه كاتى له ناكاوډا ترسا) زيد ده ليئت: له ويځدا چهند گورځك هه بوو شه ش يان پينچ يان چوار بوو، فهرمووى: كى خاوه ني ئه م گورانه ده ناسيئ؟ كابريه ك فهرمووى: من ده يناسم ئه ي پيغه مبهري خواص ئه ويش فهرمووى: كه واته ئه وانه كه ي مردوون؟ كابرا فهرمووى: له كاتيځدا مردوون كه هاوه ليان بو خوا داده نا (واته له سهرده مى هاوه لداناندا و پيش هاتنى ئيسلام) پيغه مبهري خواص فهرمووى: ئه م ئوممه ته له گورپه كهيدا توشى به لا ده بن وه ئه گهر ئيوه مردووتان نه ناشتبايه ئه وا داوام له خوا ده كرد، كه دهنگى سزاي گورپه كانتان بيستايه له وه ي كه من ده يبيسيم)).

به لكو سهرسام ده بين كاتى بزاني كه وا هه ليردر اوى خواص هاوه لاني فيرى ئه و دوعا ترسناكه ده كرد (كه ئيسنا باسى ده كه م) هه روه كو چوڼ سوره ته كانى قورئانى فير ده كردن...

تاكو ئه و راده يه؟ به لى... تكام وايه كه وا ئيمه يش ئه و فهرمووده يه له بهر بكه ين كه (ئيمامى مسلم) ريوايه تى كردووه له (صحيح) هكهيدا له فهرمووده يه كي (ابن عباس) وه ((أن رسول الله ﷺ كان يعلمهم هذا الدعاء كما يعلمهم السورة من القرآن يقول: ((قولوا: اللهم إنا نعوذ بك من عذاب جهنم وأعوذ بك من عذاب القبر وأعوذ بك من فتنة المحيا والممات وأعوذ بك من فتنة المسيح الدجال))، واته: پيغه مبهري خواص ئه م دوعايه ي فير ده كردن هه روه كو چوڼ سوره تيكي له قورئانه وه فير ده كردن و ده يفهرموو: ((بلين: خودايه ئيمه په نا ده گرين به تو له سزاي دوزخ وه په نا ده گرم به تو له سزاي ناو گور و په نا ده گرم به تو له فيتنه ي ژيان و مردن و په نات پى ده گرم له (المسيح الدجال). له پاشان به دريژى باسى

ده‌كه‌م - انشاء الله.

نېستايش فەرموو بۆ وه‌رگرتنی فەرموده‌یه‌کی روون و ئاشکرا له‌سه‌ر سزای ناو
گۆږ که ئه‌ویش فەرموده‌یه‌کی کۆله‌که و پشت پېبه‌ستراوه له‌م باب‌ه‌ته‌دا... (ئیمامی
أحمد) رېوايه‌تی کردووه له‌ (مسند) ه‌که‌یدا و (أبو داود) له‌ (سنن) ه‌که‌یدا و (النسائي)
له‌ (سنن) ه‌که‌یدا و (الحاکم) له‌ (مستدرک) ه‌که‌یدا و جگه له‌ وان^۱ له‌ فەرموده‌ی (براء
ی کورپی عازب) ه‌وه ده‌لێت: ((خرجنا مع رسول الله ﷺ في جنازة رجل من الأنصار
فانتهينا إلى القبر ولما يلحد، فجلس النبي على شفير القبر وجلسنا حوله، كأنما على
رؤوسنا الطير))، واته: له‌ گه‌ل پېغه‌مبه‌ری خواډاﷺ ده‌رچووین له‌ شوین ته‌رمی
(جه‌نازه‌ی) کابرایه‌کی ئه‌نصاری جا که گه‌یشتینه گۆږه‌که هېشتا نه‌نیژرابوو،
ئه‌مجار پېغه‌مبه‌ری خواډاﷺ دانیشت و ئیمه‌یش به‌ ده‌وریدا دانیشتن، کو ئه‌وه‌ی که
بالنده‌یه‌ک به‌ سه‌ر سه‌رمانه‌وه نیشته‌بێته‌وه)) (بی‌ ده‌نگی و خامۆشی و شکۆمه‌ندی و
پێزگرتن به‌ هۆی مردنه‌وه) قال: وفي يده عود ينكت به في الأرض - أي: يضرب
به في الأرض - فرفع النبي رأسه فقال: ((استعينوا بالله من عذاب القبر))
مرتین أو ثلاثا ثم قال: ((اللهم إني أعوذ بك من عذاب القبر ثلاثا)) ثم قال: ((إن
العبد المؤمن إذا كان في انقطاع من الدنيا وإقبال من الآخرة نزل إليه ملائكة من
السماء بيض الوجوه كأن وجوههم الشمس))، واته: پېغه‌مبه‌ری خواډاﷺ داریکی به
ده‌سته‌وه بوو له‌ زه‌وییه‌که‌ی ده‌دا پاشان سه‌ری به‌رز کرده‌وه و فەرمووی: په‌نا
بگرن به‌ خوا له‌ سزای ناو گۆږ، دووجار یاخود سێ جار ئه‌و رسته‌یه‌ی دوو باره
کرده‌وه ئه‌مجار فەرمووی: خودایه‌ من په‌نا ده‌گرم به‌ تو له‌ سزای ناو گۆږ (سێ جار
دوو باره‌ی کرده‌وه) ئه‌مجار فەرمووی: دلنیاين که‌وا به‌نده‌ی ئیماندار ئه‌گه‌ر کاتی
ئه‌وه‌ی هات له‌ دنیا ده‌رچیت و روو له‌ دوا روژ بکات ئه‌وا له‌ ئاسمانه‌وه چه‌ند

۱ - أخرجه أبو داود، كتاب السنن، باب المسألة في القبر وعذاب القبر (٤٧٥٣)، والنسائي كتاب الجنائز باب
عذاب القبر (٢٠٥٨) مختصراً، وابن ماجه كتاب الزهد، باب ذكر الموت والبلى (٤٢٦٩) مختصراً، والترمذي كتاب
الجنائز، باب ما جاء في عذاب القبر (١٠٧١) والحاكم (١ / ٣٧ - ٤٠) وصححه على شرط الشيخين وأقره الذهبي،
وأحمد (٤ / ٢٩٥، ٢٨٨، ٢٨٧، ٢٩٦) وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (١٦٧٦)، و((أحكام الجنائز))
(١٩٨، ٢٠٢).

فريشته يه‌كي روو سپى بۆ داده به زن روويان وه كو روژ وايه))

ئەى خودايه بمانگيرپه له وه له خواترس و پوختانه‌ى كه فريشته به سه‌رياندا داده به زى به مه به ستي جيگير كردنيان ئەى په‌روه‌ردگاري زه‌وى و ئاسمانه‌كان ((معهم كفن من أكفان الجنة، وحنوط من حنوط الجنة، حتى يجلسوا منه مد البصر، ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند رأسه فيقول: يا أيتها النفس الطيبة أخرجي إلى مغفرة من الله ورضوان))، واته: ئەو فريشتانه كفنيان پييه كه له به‌هسته وه هيتاويانه و بۆنى خوڤيان پييه كه له به‌هسته وه هيتاويانه تاكو لاي داده نيشن به قه‌د ئه‌وه‌ى چاو بر ده‌كات، ئەمجار فريشته‌ى گيان كيڤشان ديت بۆ لاي و تا لاي سه‌رى داده نيشيت و ده‌لئت: ئەى نه‌فسه پاكه‌كه ده‌رچۆ بۆ لي‌بوردين و ره‌زامه‌ندى خواى گه‌وره‌)).

وه له رپوايه‌تيكى تر دا كه ئيمامى احمد^۱ له (ابو هريره) وه رپوايه‌تى كردوه ده‌لئت: ((كانت في الجسد الطيب اخرجي حميدة، وأبشري بروح وريحان ورب غير غضبان)) واته: ئەى ئەو نه‌فسه‌ى كه له جه‌سته‌يه‌كى پاكد ا بوويت به سوپاسگوزاريه وه ده‌رچۆ، موژده بۆ تو به بۆن و به‌رامى خوڤى به‌هشت و خوايه‌كه كه ليت په‌ست نيه‌)).

ئەى خودايه...!! په‌روه‌رگارا هه‌موومان بگيرپه له‌وانه‌ى كه ئەم بانگه شيرينه‌يان لى ده‌كرت.

((قال ﷺ: ((فتخرج تسيل كما تسيل القطرة من في السقاء))، واته: جا نه‌فسه‌كه‌ى ده‌رده‌چيت هه‌روه‌كو ئه‌وه‌ى كه دلۆپه ئاويك له ده‌مى شه‌ربه‌يه‌كه وه به سووك و ئاسنى ديتته خواره وه)) ((فياخذها، فإذا أخذها لم يدعوها في يده طرفة عين حتى يأخذوها، فيجعلوها في ذلك الكفن، وفي ذلك الحنوط، ويخرج منها كأطيب نفحة مسك وجدت على وجه الأرض))، واته: ئەمجار ده‌يبات، كاتى بردى ئەوا ده‌يكه نه نيو ئەو كفن و بۆنه خوڤشه وه كه بۆى ئاماده كراوه وه بۆنيكى خوڤى لي‌وه ده‌رده‌چيت وه‌كو خوڤشترين بۆنى ميسك كه له سه‌ر ئەم زه‌وييه دا بينراوه)).

۱. أحمد في ((المسند)) (٦ / ١٣٩، ١٤٠).

كه سى و امان تبادايه به لوتى خوى بؤنى كردووه و به چاوه كانى بينيوه يه تى وه به گوټى خوى بيستيوه تى شتى زؤر سه ير... كاتيك كه كه سيكى چاكه كار له نه هلى چاكسازى كوچى دوايى كردووه و بؤنكى زؤر خوش و به ريزيان لى بيستووه كه نه و جيگايه ي هه موو پر كردووه ته وه.

((قال: ((فيصعدون بها فلا يمرون على ملأ من الملائكة إلا قالوا: ما هذا الروح الطيب؟ فيقولون: فلان ابن فلان، بأحسن أسمائه التي كانوا يسمونه بها في الدنيا، حتى ينتهوا بها إلى السماء الدنيا، فيستفتحون له، فيفتح لهم، فيشيعه من كل سماء مقربوها إلى السماء التي تليها، حتى ينتهي إلى السماء السابعة، فيقول الله عز وجل: اكتبوا كتاب عبي في عليين وأعيدوه إلى الأرض، فإني منها خلقتهم، وفيها أعيدهم، ومنها أخرجهم تارة أخرى، فتعاد روحه في جسده، فيأتيه ملكان، فيجلسانه فيقولان له: من ربك؟ فيقول: ربى الله، فيقولان له: ما دينك؟ فيقول ديني الإسلام، فيقولان له: ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول هو رسول الله))، واته: نه مجار به رزى ده كه نه وه وه به لاي هيچ كۆمه لئكى فريشته دا تينا په پڼ ئيللا ده لئڼ: نه م روحه پاكه كييه؟ نه وانيش ده لئڼ: نه مه فلان ي كوپى فلانه، به جوانترين و خوشترين نه و ناوه ي كه له دونيادا بانگيان ده كرد تاكو ده گنه ئاسمانى دونيا نه مجار داواى نه وه ده كه ن كه ده رگايان بؤ بكرتته وه و پاشان ده رگايان بؤ ده كرتته وه، جا له هه ر ئاسمانيك نزىكه كانيان له خوداوه شويڼى ده كه ون تاوه كو ده گنه ئاسمانه كه ي تر، تاكو ده گنه ئاسمانى هه وتهم، نه مجار خواى گه وره ده فه رمويټ: ناو و نوسراوى به نده كه م له (عليين) دا بنووسن و بيگه پڼنه وه بؤ زه وي چونكه من له زه وييه وه دروستيانم كردووه و هه ر بؤ نه وييش ده يانگيرمه وه و له وييشه وه جاريكى تر ده ريانده هيڼم، نه مجار روحه كه ي ده گه پڼنه وه بؤ لاي جهسته كه ي، دوو فريشته دڼ بؤ لاي و دايدة نيشيڼن پڼى ده لئڼ: په روه ردگارى تو كييه؟ نه ويش دوليت: په روه ردگارى من (الله) يه، نه وانيش پڼى ده لئڼ: ئايا دينه كه ت چى دينيكه؟ نه ويش ده لئڼ: دينى من ئيسلامه، نه وانيش پڼى ده لئڼ: نه و پياوه كه له ناوتاندا ره وانه كرا كييه؟ نه ويش ده لئڼ: نه وه پيغه مبه رى خودايه ^(عليه السلام))).

((چونکه نه و له م دونيايه جگه له ديني ئيسلام له سر هيچ دينيکي تر نه ژياوه؟ له سر جگه له يه کتاپه رستي و نيمان نه ژياوه؟ نه مردووه ته نها له سر نه و نيعمه ته نه بې؟ ويستی خواي گوره وا بووه نه وهی له سر هر شتيک بږت نه و هر له سر نه وه ده مريت وه نه وهی له سر هر شتيک بمريت نه و له سر نه وه زيندو ده کړيته وه)).

((فيقولان له: وما علمك؟ فيقول: قرأت كتاب الله فأمنت به وصدقت، فينادي مناد من السماء: أن صدق عبدي فأفرشوه من الجنة، وألبسوه من الجنة، وافتحوا له باباً إلى الجنة، فيأتيه من روحها وطيبها، ويأتيه رجل حسن الوجه حسن الثياب، طيب الريح، فيقول: أبشر بالذي يسرك، هذا يومك الذي كنت توعده، فيقول له: من أنت؟ فوجهك الوجه الذي يجيء بالخير؟ فيقول: أنا عملك الصالح))، واته: نه مجار پي ده لتي: نهی زانسته که ت چييه؟ نه ويش ده لتي: کتيبه کهی خواي گوره م خوينده وه و باوه پم پي هيناو به راستم زانيوه، بويه بانگاريک له ناسمانه وه بانگ ده کات و ده لتي: که و به نده که م راستي فهرمو نه و له به هه شته وه جيگای بو راخه ن وه له پوشاکي به هه شتي له به رکه ن وه له به هه شته وه ده رگايه کی بو بکه نه وه، جا بويه له بو ن و به رامي به هه شتي پي ده کات، نه مجار کابرايه کی روو خوشي جلوه رگ پاک و جوان و بو ن خوش ديت بو لای و پي ده لتي: موژده بي ليت به و شتهی که دلخوشت ده کات، نه مه نه و روژه يه که په يمانت پي درا بوو نه ويش ده لتي: تو کييت؟ چونکه رووت نه و رووه يه که چاکه ی له گه ل خویدا هينا بيت؟ نه ويش ده لتي: من کرده وه چاکه کانتم)).

من يه کتاپه رستيه که تم، نوژه که تم، روژووه که تم، زه کاته که تم، حجه که تم، چاکه که تم، شه و نوژيه که تم، فهرمان کرده که تم به چاکه، نه هی کرده که تم له خراپه، صه ده قه که تم، من بالا پوشيکه تم نهی خوشکی موسلمان و ريژدارم)).

((فيقول: رب أقم الساعة، حتى أرجع إلى أهلي ومالي، وإن العبد الكافر إذا كان في انقطاع من الدنيا، وإقبال من الآخرة، نزل إليه من السماء ملائكة سود الوجوه، معهم المسوح فيجلسون منه مد البصر ثم يجيء ملك الموت حتى يجلس عند

رأسه، فيقول: أيتها النفس الخبيثة اخرجي إلى سخط من الله وغضب، فتفرق في جسده فينتزعها كما ينتزع السفود من الصوف المبلول، فيأخذها، فإذا أخذها لم يدعوها في يده طرفة عين حتى يجعلوها في تلك المسوح، ويخرج منها كأنتن ربح جيفة وجدت على وجه الأرض، فيصعدون بها فلا يمرون بها على ملا من الملائكة إلا قالوا: ما هذه الروح الخبيثة؟! فيقولون: فلان ابن فلان بأقبح أسمائه التي كان يسمى بها في الدنيا حتى ينتهي بها الى السماء الدنيا، فيستفتح له، فلا يفتح له))، واته: پهروه دگارا! قيامت هه لسيته تاكو بگه پيمه وه ناو كه س و كار و ماله كه م، به لام بهنده ي بى باوه پ نه گه ر كاتى نه وه ي هات له دونيا ده رچيت و روويكات ده دواروژى نه وا له ناسمانه وه چه ند فريشته يه كه ده موچاو رهش بو لاي داده به زن كفنى ناگرينيان پييه، له لايدا داده نيشن به قه د نه وه ي چاو بر ده كات نه مجار فريشته ي گيان كيستان ديت بو لاي و له ژوور سه ري داده نيشيت و پيى ده لئيت: نه ي نه فسه پيسه كه ده رچو بو په ستى و توپه يى خواى گه وره، نه مجار نه ويش روحه كه ي به لاشه يدا بهش بهش ده بيت نه وانيش رايدة كيستن هه روه كو چون (شيشى گوشت برژاندن) به ناو خورى ته ردا رابكي شريت، نه مجار ده بيت، جا نه گه ر بردي نه وا له چاو تروكانيكدا به ري نادات تا ده يخه نه ناو نه و كفنى ناگرينه وه جا بو نيكي لي وه ده رده چيت وه كو پيسترين و ناخوشترين بو ن كه له سه ر زه ويده بينرابيت، پاشان به رزي ده كه نه وه و به لاي هيچ كومه ليكي فريشته دا تينا په پ ن ثيللا ده لئين: نه م روحه پيسه كييه؟ ده لئين: فلانى كوپى فلانه... به ناخوشترين ناوه كانى كه پيى بانگ ده كرا له دونيادا، تا ده گه نه ناسمانى دونيا، جا داواى نه وه ده كه ن ده رگيان بو بكرتته وه كه چى ده رگيان بو ناكريتته وه، نه مجار پيغه مبه ري خوا (p) نه و نايه ته ي خوينده وه كه ده فه رمويت: ﴿لَا تُفْنَحْ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ الأعراف: ٤٠، واته: نه و كه سانهش نايه ته كانى نيمه يان به درو داناو، باوه رپيان پى نه كردن و له ناستيان خويان به گه وره گرت، هه رگيز ده روازه كانى ناسمان بو روحيان و بو كار و كرده وه يان ناكريتته وه و ناشچنه به هه شته وه، هه تا وشر نه چى به كوني ده رزي درووماندا، واته: خو هه رگيز نه مه

دهست نادات كه واته ئه وانيش دهست نادات بچنه به هه شت))، ((فيقول الله عز وجل: اكتبوا كتابه في سجين في الأرض السفلى، فتطرح روحه طرْحاً))، واته: خواى گه وره دهفه رموئى: ناو و نوسراوه كهى له (سجين) دا بنووسن و له زهوى ژيروهه ئه مجار روحه كهى به فریدان فریى دهدهنه خواره وه)) ئه مجار پیغه مبهرى خواى الله و ئه و ئايه تهى خوینده وه، كه دهفه رموئى: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾ الحج : ۳۱، واته: ههركه سيك هاوөл و هاوبهش بۆ خوا دابنئى وهكو ئه وهيه له ئاسمانه وه به رببته وه (بۆ قولايى زهوى) كتوپر هه ره له هه واوه مهل و په له وه ره له سه رى ئاماده بيئت و ببفرينئى و پارچه پارچه ي بكات ياخود بايه كى به هيز و قورس بييا بۆ جيگايه كى دوور و چه پهك و ملئ بشكينئى، ئه وه نمونهى كه سيكه هاوөл بۆ خوا دابنئى چونكه له ئاسوى به رزى باوه په وه ئه كه ويته چالئ هه ره خوارى تيا چوونه وه و جيگه كى قايمى خۆى له دهست داوه و په له وه ره سه رى تى ئه كه ن))، ((قال: فتعاد روحه في جسده ويأتيه ملكان فيجلسانه فيقولان له: من ربك؟ فيقول: هاه.. هاه.. لا أدري، فيقولان له: ما دينك؟ فيقول: هاه.. هاه.. لا أدري، فيقولان له: ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فيقول: هاه.. هاه.. لا أدري، فينادي منا من السماء: أن كذب فأفرشوه من النار وافتحوا له بابا إلى النار فيأتيه من حرها وسمومها، ويضيق عليه قبره حتى تختلف فيه أضلاعه، ويأتيه رجل قبيح الوجه، قبيح الثياب، منتن الريح، فيقول: أبشر بالذي يسوءك، هذا يومك الذي كنت توعده فيقول: من أنت فوجهك الوجه يجئ بالشر؟ فيقول: أنا عملك الخبيث، فيقول: رب لا تقم الساعة))، واته: فه رموئى: ئه مجار روحه كهى دهگيرنه وه بۆ لاي جهسته كهى، ئه مجار دوو فريشته دين بۆ لاي و دايد ه نيشينن و پيى دهلئين: په روه ردگارئى تو كيئيه؟ ئه ويش دهلئيت: هاه.. هاه... نازانم، ئه وانيش دهلئين: ئه ي دينه كهت چ ديني كه؟ ئه ويش دهلئيت: هاه... هاه... نازانم، ئه وانيش دهلئين: ئه و پياوه ي كه له ناوتاندا ره وانه كرا كئى بوو؟ ئه ويش دهلئيت: هاه... هاه... نازانم... ئه مجار بانگكه ريك له ئاسمانه وه بانگ دهكات: كه وا درؤى كرد و له ئاگر جىگايه كى بۆ رابخه ن وه ده رگايه كى له نۆزه خه وه بۆ

بكه نه وه، جا له گهرمې ناخوښى دوزخى بڼ ديت، گډرېكه ي له سر تهنگ ده بېته وه و دېته يه ك تا په راسوكانى تېك ده چن و ده چن به ناو يه كدا، ئه مجار كابرېه كى روو ناشيرين ديت بڼ لاي جلوبه رگيكي پيسى له به ردايه و بونىكي بڼگه نى لى ديت، پيى ده لئيت: موژده بېت بڼ ئه و شته ي كه دلته نگت ده كات ئه مه ئه و روژه يه كه په يمانت پي دراوه، ئه و يش ده لئيت: تو كييت؟ روت به ئه و رووه ده كات كه شپ و خرابه ي له گه ل خويدا هينا بېت؟ ئه و يش ده لئيت: من كرده وه خرابه كانى تو، ئه و يش ده لئيت: په روهر دگار قيامت هه لمه سينه)) ... داوا له خوا ده كه م من و ئتوه بگيږي له ئه هلى كامه راني... هه موومان رزگار بكات له سزا و دوزخ و داپوشراومان بكات به پوښاكه جوانه كى خو ي له دنيا و دواړوژدا هه ر ئه و پشت و په نامانه و به توانا يايه به سر هه موو شتېكدا.

براكم ... كاره كه زور توقينه ر و ترسناكه ... كيښه كه زور ناشيرين و ئيسك قورسه، به سه بڼ مروږ ته نها ته ماشايه كى ناو گډرېك بكات ته نانه ت با له نيو زيندووه كانيشدا بېت بڼ ئه وه ي دلله كان ده رچيټه دهره وه... سويند به خوا هيچ كه س له ئيمه ناتوانيت كه ته نها يه ك شه و له ناو گډرېكدا له گډرېستان بميټيټه وه كه هيشتا زيندووه... ئه ي گومانن چونه ئه گهر روچه كى لى دهرچووه و له لاشه كى جيا بوته وه؟ گومانن چونه ئه گهر هه ر يه كه له و خه لكه بېيى كه هيچ شتيكى پي نه ماوه ته نها كرده وه چا كه كانيان نه بېت؟

ده لئيم: په ننگه خوښه ويسته كانم پرسيارم لى بكن ئايا هو كاره كانى سزاي ناو گډرې چييه؟ پرسيارىكي ترسناكه و له و په پي گرنگيدايه... منيش ولامه كه م به نه م شيوه يه...

۱: (النميمة) قسه هينان و بردن... ئايه (النميمة) چييه؟ گواستنه وه ي قسه له نيوان خه لكيدا به مه به ستي خرابه كارى... چنده ها كه س به و هو يه وه توش بوون له ژنان و پياوان... داوا له خوا ده كه م كه ئيمه و ئتوه داپوشيت له دنيا و دواړوژدا. (نمام) له مالىكه وه ده پروات بڼ مالىكى تر... له نوسينگه يه كه وه بڼ نوسينگه يه كى تر... له جيگايه كه وه بڼ جيگايه كى تر بڼ ئه وه ي قسه بگوازيته وه!

ټايا نه تبېستووه كه وا فلان دهرباره ي تو قسه ي كړدووه و فلان شت و فلان شتي ګوت؟ نه مجار ګوټيه كان ده كړينه وه يو نه م وشه پيس و ترسناكه (يو قسه ي دوو زمان) كه خوښه ويستان له يه ك جيا ده كاته وه و مال له كان و خيزانه كان تيك ديدات... جاري وا هه يه يه ك وشه ي دوو زمان رهنګه بېټه هو جيا بوونه وه ي پياو له ژنه كه ي... له نيوان برا و براكه يدا... رهنګه به وشه يه كي راست خيزاننيك به خته وهر بكه يت... پرنګه به يه ك وشه ي (نمېمه) خيزاننيك به ته واوي به د به خت و بي نه وا بكات.

نه ي موسلمانان... ته نها وشه يه ك به كه م مه زانن - من قسه له ګه ل ه موو نه م نوممه ته دا ده كه م... ه موو خاوه ن پټنوسه كان ده دويڼم خاوه ني زمانه كان ده دويڼم... وشه يه كي ترسناكه، به وشه يه ك مروځ ره زامه ندي خوا به ده ست ده هيني... به وشه يه ك مروځ په ستې خوا به ده ست ده هيني وه به وشه يه ك ده چي ته به هه شته وه وه به وشه يه ك ده چي ته ناګره وه... به لكو به ته نها وشه يه ك ټافره تيك يو پياويك حه لال ده بيت، به ته نها وشه يه ك لي حرام ده بيت نه وه ته نها وشه يه خواي ګه وړه ده فهرمويت: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق: ۱۸، واته: هه روتيه كي له دم ده رده چي ته فريشته ي چاوديري ټاماده له لايه تي ده ينووسي ټايا فريشته كان ه موو قسه يه ك ده نووسن؟ يا ته نها نه و قسه يه ك ده نووسن كه پاداش و ټوله ي هه يه؟ به لي به پي نه م ټايه ته ه موو و ته و قسه يه ك نه نووسن)).

به لكو پيغه مبه ري خوښه ويستان ﷺ فهرمويه تي هه روه كو چو ن له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتووه له فهرمووده يه كي (ابوهريره) هوه (إن العبد ليتكلم بكلمة من رضوان الله لا يلقى لها بالاً يرفعه الله بها درجات، وإن العبد ليتكلم بالكلمة من سخط الله لا يلقى لها بالاً يهوى بها في جهنم))، واته: به نده ي وا هه يه كه ته نها يه ك وشه ي له ره زامه ندي خواوا ده كات و ګوټي پي نادات كه چي خواي ګه وړه چه ندان

۱- أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب حفظ اللسان (٦٤٧٨)، ومسلم كتاب الزهد والرقائق، باب التكلم بالكلمة يهوي بها في النار (٢٩٨٨) مختصراً.

پله به رزی ده کاته وه، به ندهی واش هه یه که ته نها یه ک وشه له په سنی خوا دا ده کات و گوپی پی نادات که چی خوی گوره ده بهاویژیته ناو دۆزه خه وه))، که وابوو وریای دوو زمانی به... هیچ شتیک په یوه ندی نیوان زانایان و بانگخو ازانی تیک نه داوه ته نها ئه م جوړه وشانه نه بیت... که سی دوو زمان له زانایا که وه ده پوات بۆ لای زانایه کی تروه له بانگخو ازیکه وه ده پوات بۆ لای بانگخو ازیکي تروه له نیوان برا و برا که یدا و له نیوان پیاو و خیزانه که یدا به ته نها یه ک وشه که خو شه ویستییه که تیک ده دات... ئه م ئاوه پاکه پیس ده کات...

بیر بکه ره وه له م فهرمووده یه که دلّه کان له بن درده هیڅی که ئیمامی أحمد له (مسند) ه که یدا و (ابو داود) و جگه له وان پړوا به تیان کردووه به سه نه دیکي (صحیح) له فهرمووده یه کی (ابن عمر) ه وه که وا پیغه مبه ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: ((من قال في مؤمن ما ليس فيه، أسكنه الله ردغة الخبال حتى يخرج مما قال وليس بخارج))، واته: هر که سیك دهر باره ی ئیمانداریک شتیک بلتیت که ئه و ره وشته ی تیا دا نه بیت ئه و خوی گوره له (ردغه الخبال) دا نیشته جیی ده کات تا کو ئه وه ی که گوتوویه تی دهر نه چیت وه ئه وه ی شه دهر نا چیت)).

ئا یا ده زانی (ردغه الخبال) چیه؟ ئه وه گوشراو و رینگاوه ی ئه هلی ئاگره... برا که م... له خوا بترسه له قسه کانتدا... چونکه به ردان و وازه یانی زمان ئه و ده بیت هوی بوختانی کو پړانه... به بی روونکه ره وه یه ک یان به لگه یه ک ریگا خو ش ده کات بۆ هه موو که سیك که ئاره زووی لی بیت هه رچی ده لیت به ئاره زووی خو ی بیلیت... له هر کاتیکدا ئاره زووی لی بیت پاشان بوی درده چیت به دلنیا یی و به بی ترسه وه... جاری و هه یه روژ ده بیت ه وه کومه لیکي بی وه ی و بی کیشه که چی کاتی ئیواره دادیت ده بیینی ناموسی ئه و کومه له بریندار بووه و ناویانگی خراپ بووه. هه موو تا کیك تاوانبار کراوه یان هه ره شه ی تاوانباری لی کراوه... ئه م

۱- أخرجه أحمد في ((مسنده)) (٢ / ٧٠)، وأبو داود كتاب الأفضية باب فيمن أعان على خصومة من غير أن يعلم أمرها (٣٥٩٧)، والحاكم (٢ / ٣٢)، وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني في ((المعجم الكبير)) (١٢ / ٣٨٨)، ((رو الأوسط)) (٦٤٩١)، وعبد الرزاق في ((المصنف)) (٢٠٩٠٥) والبيهقي في ((الشعب)) (٥ / ٣٠٤، ٣٠٥) و (٦ / ١٢١)، و ((الكبرى)) (٦ / ٨٢) و (٨ / ٣٣٢)، وصححه الشيخ الألباني في ((الإرواء)) (٧ / ٢٤٩)، و ((صحیح الجامع)) (٦١٩٦)، و ((صحیح الترغيب)) (١٨٠٩)، و ((الصحيحة)) (٤٣٧).

حاله تهی له دله راوکی و گومان و دوودلی که له هیچ حاله تیک له حاله ته کان وهری ناگریت...

که و ابو وریای (نیمه) بن، چونکه نه وه هویه کی که وره یه له هوکاره کانی سزای ناو گوپ...

((إنهما ليعذبان وما يعذبان في كبير، أما أحدهما فكان يسعی بالنمیمه)) واته: نیستا نه م دوو گوپه سزا دهرین، له سهر شتیکی که وره ش سزا نادرین، جا یه کیکیان کوششی ده کرد بق قسه هینان و بردن)) سویند به خوا نه که ر بیر له م فهرموده یه بکهینه وه به جوانی نه واه زار جار بیرت ده کرده وه له پیش نه وه ی یه ک جار قسه بکهیت وه پیش نه وه ی یه ک جار بدویی... تو نه ی خوشکه که م زمانت بپاریزه و وریای (نیمه) به، چونکه (نیمه) هویه که له هوکاره کانی که ساسی زوریه ی پیاوان و ژنانی موسلمانان، دلنیا به که وشه یه کی زور ترسناکه... داوا له خوا ده که م که واه من و نیوه بگریی له راستگویان.

هوکاری دووه م : خو نه شاردنه وه له کاتی میزکردن... دیمه نیکی ناشیرینه و هیچ شهرمیک تیادا نییه کاتی پیاویک ببینی له شوینیکی گشتی دا راوه ستاوه و میز ده کات به بی نه وه ی خوی داپوشیت... ته ماشای نه م به ها ناسکه جیگیره بکه له سوننه تی پیغه مبه ری خوداوه ﷻ... به لام کوا داپوشین؟ کوا شهرم؟ کوا پاک و خاوینی؟

إذا لم تخش عاقبة الليالي ولم تستح فاصنع ما تشاء
فلا والله ما في العيش خير ولا الدنيا إذا ذهب الحياء

واته: نه که ر له ناکامی شه وان ناترسیت، شهرم ناکهیت نه واه ناره زووی چی ده که هیت بیکه، سویند به خوا نه م ژیا نه خهیری تیادا نییه، له دونیا یشدا (خهیر نییه) نه که ر شهرم نه ما و رویشیت.

نه م پیاوه له ناو گوپدا سزا دهریت... چونکه خوی نه ده پوشا له کاتی میز کردن... نه ندامیک له نه ندامه کانی خوی ناشکرا کردوه له کاتی میزکردندا... نه ی گومانست چییه که سیک هه موو جهسته ی ناشکرا بکات؟ یان نافرته تیک هه موو

جهسته ی ناشکرا بکات؟ داوا له خوا ده که م که و ا ئیمه و ئیوه داپوشیت...
 پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((وَأَمَّا الْآخِرُ فَكَانَ لَا يَسْتَرُ مِنَ الْبَوْلِ))، واته:
 نه ویتریان له کاتی میزکردن خوی نه ده شاردوه)).
 له گوته یه کی تردا ((لا یتنزه من بوله))، واته: خوی پاک نه ده کرده وه له پاش
 میزکردن))... دلنیا بن که دینه که مان دینی پاکی و خاوینی و جوانییه: ﴿إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقرة: ۲۲۲، واته: به راستی خوا نه و که سانه ی
 خوش نه وی که له گونا ه په شیمان نه بنه وه و خویان به پاک و خاوین رانه گرن)).
 برای موسلمانم:

با رواله ت پاك بیت... له ناخیشدا پاك بیت... پاك راگرتنی ناخ به لگه یه له سه ر
 پاکی رواله ت... پاك راگرتنی رواله ت به لگه یه له سه ر پاکی ناخ... انشاء الله...
 چونکه ناخ و رواله ت لای نه هلی سوننه و جه ماعه له یه ك جیا نابنه وه... چونکه
 نه گه ر رواله ت له ناخ جیا بیته وه نه و که سه که ده بیته که سیکی دوو روو.

هۆکاری سییه م: له ترسناکترین هۆکاره کانی سزای ناو گوږ . خواردنی
 حرامه (په روهر دگارا... ئیمه و ئیوه بیاریزی له حرام و رزقی حلالمان پی
 بیه خشیئت)) له هه ردوو کتیبی (صحیح) دا هاتووه له فهرموده یه کی
 (أبوهریره) وه ((أَنَّ رَجُلًا مَاتَ فَقَالَ النَّاسُ: هُنِيئًا لَهُ الشَّهَادَةُ إِنَّهُ فِي الْجَنَّةِ، فَقَالَ
 رَسُولُ اللَّهِ: ((بَلِ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّ الشُّمْلَةَ الَّتِي أَصَابَهَا يَوْمَ خَيْرٍ مِنَ الْمَغَانِمِ لَمْ
 تَصِبْهَا الْمَقَاسِمُ، لَتَشْتَعَلَ عَلَيْهِ نَارًا))، واته: کابرایه ك مرد و خه لکی فهرموویان:
 موژده بۆ خوی بۆ به ده ست هینانی پله ی شه هاده ت نه و له به هه شتدایه، جا
 پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: به لکو سویند به و که سه ی گیانی منی به ده سه ت نه و
 کالایه کی برد له روژی خه بیه ردا له ده سه ته و ته کان پیش نه وه ی دابه ش بکریت وه
 نه وه یشه بووه ته ناگر و ده یسوتینی)).

۱. أخرجه البخاري كتاب المغازي، باب غزوة خيبر (٤٢٢٤)، ومسلم كتاب الإيمان، باب غلظ تحريم القلول، و
 أنه لا يدخل الجنة الا المؤمنون (١١٥).

نهي خودايه !! كالايه‌كي بردووه (به‌رگيكي فراوانه بۆ خوپيچانه‌وه و داپوشين) له پيش نه‌وه‌ي ده‌سته‌كه‌وته‌كان دابه‌ش بكریت... به‌جگه له مافي خوی برد بووی... كه‌وا بوو خواردنی سامانی خه‌لكی به ناحق و خواردنی حه‌رام له ترسناکترین هۆکاره‌كاني سزای ناو گۆڤه... بۆيه وريای حه‌رام به و خۆتی لی به دوور بگره... له (صحيح مسلم) دا هاتووه له فهرمووده‌يه‌كي (أبو هريره) ه‌وه كه‌وا پيغه‌مبهری خوا ﷺ فهرموويه‌تي: ((أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ اللَّهَ طِيبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طِيبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ))، واته: نه‌ي خه‌لكينه خوای گه‌وره چاك و باشه بۆيه نه‌وه‌ي چاك و باش نه‌بيت وه‌ري ناگريت وه خوای گه‌وره فهرمانی كردووه‌ته نيمانداران به‌وه‌ي فهرمانی كردووه‌ته پيغه‌مبهران)) خوای گه‌وره فهرموويه‌تي: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ المؤمنون: ۵۱، واته: وتمان: نه‌ي په‌يامبه‌ران! هه‌ر له خوراکي پاك و هه‌لال بخۆن و به‌رده‌وام کاری چاك نه‌نجام بدهن، واته: په‌يامبه‌رانمان گشت به‌و جوړه ريئمايي كردوون كه‌واته ئوممه‌ت و گه‌له‌كه‌يشيان ده‌بی هه‌روا ره‌فتار بکه‌ن)) وه خوای گه‌وره فهرموويه‌تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ البقرة: ۱۷۲، واته: نه‌ي گه‌لي خاوه‌ن باوه‌ران! له‌و نيعمه‌ته پيئماندان و كردمانه رۆزيتان کامي پاكه نه‌وه بخۆن)).

((ثم ذكر الرجل يطيل السفر، أشعث أغبر، يمد يديه إلى السماء: يا رب يا رب! ومطعمه حرام ومشربه حرام، وملبسه حرام، وغذي بالحرام فأنى يستجاب لذلك؟)) نه‌مجار باسی کابرايه‌کی کرد كه سه‌فه‌ره‌كه‌ي دريژ ده‌كاته‌وه و قزگف و تۆزاوی يه، ده‌ستی به‌رز ده‌كاته‌وه بۆ ئاسمان په‌وه‌ردگارا... په‌روه‌ردگارا له كاتي‌كدا خواردنه‌كه‌ي حه‌رامه و خواردنه‌وه‌كه‌يشي حه‌رامه و پۆشاكه‌كه‌ي حه‌رامه و حه‌رامی ده‌رخوارد دراوه ئيتر چۆن وه‌لام بدریته‌وه؟)).

۱- أخرجه مسلم كتاب الزكاة، باب قبول الصدقة من الكسب الطيب و تربيتها (۱۰۱۵).

برا به ریزه که م... سامانی خه لکی به ناحق مه خو... به رتیل مه خو... سامانی مه تیوان مه خو... خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ النساء: ۱۰، واته: نه و که سانه ی که به ستم و ناهق مال و سامانی مندالی مه تیوو ده خون بی سو ته نها ناگر ده که نه سک ورگیانه وه و به زووییش ده خرینه ناو ناگریکی زور گهرم و به گپی دوزه خه وه)).

سویند به په روه ردگاری که عبه نه و هه موو سامانه ده بیته میراتی و بو که س و کارت به جیی ده هیلی... به هویه وه خوشگوزران ده بن و راده بوین که چی تو دهرباره ی نه و سامانه له به رده سستی خوی په روه ردگارا پرسپارت لی ده کریت... له کوئی به ده ست هینا؟ له کوئی خه رجت کرد؟.

هوکاری چواره م: له هوکاره کانی سزای ناو گوږ... درو کردن، به د ره وشتی و داوین پیسی، سوو خواردن (ریا) هه روه کو چوڼ له فهرمووده ی (سمرة ی کوپی جندب الطویل) دا هاتووه له (صحيح البخاری) دا.

به لام درو، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ التوبة: ۱۱۹، واته: نه ی نه وانه ی باوه پتان هیناوه ! له نافهرمانی خوا پاریز بکن و هه میسه له گه ل ده سته ی پاستان بن)).

له هه ردوو کتیبی (صحيح)^۲ دا هاتووه له فهرمووده یه کی (عبدالله ی کوپی مسعود) هوه که وا پیغه مبه ری خوا عليه السلام فهرمویه تی: ((عليكم بالصدق، فإن الصدق يهدي إلى البر، وإن البر يهدي إلى الجنة، وما يزال الرجل يصدق ويتحرى الصدق حتى يكتب عند الله صديقا، وإياكم والكذب، فإن الكذب يهدي إلى الفجور، وإن الفجور يهدي إلى النار، وما يزال الرجل يكذب ويتحرى الكذب حتى يكتب عند الله كذابا))، ((واته:

۱. أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب ما قيل في أولاد المشركين (۱۳۸۶)، وانظر (۸۴۵).
۲. أخرجه البخاري، كتاب الأدب، باب قول الله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ التوبة: ۱۱۹، (۶۰۹۴)، ومسلم كتاب البر والصلة والآداب، باب قبح الكذب وحسن الصدق وفضله (۲۶۰۷) واللفظ له.

دهست بگرن به راستگویی به‌وه چونکه راستگویی رینمویی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات بۆ چاکه، چاکه‌یش رینمویی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات بۆ به‌ه‌شت، به‌رده‌وام که‌سیک راست ده‌کات و به‌ دوا‌ی پاستیدا ده‌که‌پیت تاکو لای خوا‌ی گه‌وره به‌ راستگو ده‌ژمیردریت، خوتان به‌ دور بگرن له‌ درۆ چونکه درۆ رینمویی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات بۆ خراپه، خراپه‌یش رینمویی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات بۆ دۆزه‌خ وه‌ به‌رده‌وام که‌سیک درۆ ده‌کات و به‌ دوا‌ی درۆدا ده‌که‌پیت تاکو لای خوا‌ی گه‌وره به‌ درۆزن ده‌ژمیردریت)).

سوو خواردن (ربا) خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾ (البقرة: ۲۷۸) واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌پتان هیناوه! ده‌بی به‌ ته‌وا‌ی ملکه‌چی فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوا بن، و له‌ گشت سنووره‌کانی پاریز بکه‌ن و له‌ پاشماوه‌ی سووه‌که‌شتان - که به‌ لای ئه‌م و ئه‌وه‌یه واز بینن و داوا‌ی مه‌که‌ن ئه‌گه‌ر باوه‌رداری راسته‌قینه‌ن، ده‌بی گو‌پرایه‌لی ته‌وا‌ی فه‌رموده‌کانی خوا بن و له‌و سووه‌ش بیده‌نگ بن)).

پیغه‌مبه‌ری خواﷺ ده‌فه‌رمویت هه‌روه‌کو له‌ (صحیح مسلم) دا‌هاتووه له‌ فه‌رموده‌یه‌کی (ابن مسعود) و (جابر) ه‌وه: (لعن رسول الله أكل الربا وموكله وكاتبه وشاهديه وقال: ((هم سواء)) واته: پیغه‌مبه‌ری خواﷺ نه‌فره‌تی کردووه له‌و که‌سه‌ی سوو ده‌خوات و ئه‌وه‌ی ده‌بیته وه‌کیلی و نووسه‌ره‌که و هه‌ردوو شایه‌ته‌که و ئه‌مجار فه‌رمو‌ی: هه‌مووان وه‌کو به‌کن)).

داوین پیسی (زنا) تاوانیکی گه‌وره‌یه له‌ نابووترین تاوانه گه‌وره‌کانه: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ

۱ - أخرجه مسلم كتاب المساقاة باب لعن أكل الربا وموكله (۱۵۹۷) من حديث ابن مسعودؓ، وفي (۱۵۹۸) من حديث جابرؓ وهذا لفظه.

حَسَنَتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿الفرقان: ۶۸-۷۰﴾، واته: ئهوانه ی و پرای خوا هیچ په رستراویکی تر ناپه رستن، که سیکیش ناکوژن که خوا که شتنی یاساغ کردبی، مه گهر به هق و پهوا. زیناش ناکه و ه هرکه سی ئو کاروکرده وه ناپه سهندانه بکات ئه وه له دواروژدا ده گاته سزای تاوانه که ی خوی (۶۸) له روژی قیامه تیشدا دوو به رامبه ر نازار ده دری چونکه له لایه که وه هاوه لی بۆ خوا بریار داوه له لایه کی تریشه وه ئه و گوناوه ناشیرینانه ی کردووه و به سووکی و زه لیلی و ریسواییه وه به هتا هتایی هه ر له ویدا ئه مینیتته وه (۶۹) مه گهر که سیک په شیمان ده بیتته وه و برپوا بیئی و کاری چاک ئه نجام بدا ئا ئه و که سانه خوا گوناوه و خراپه کانیان بۆ ده گوژپت به چاکه، هه میشه خوا گوناوه پۆش و میهره بانه (۷۰)).

که واته له ترسناکترین هوکاره کانی سزای ناو گوژ به لکو سزای دواروژیش دروکردن و داوین پیسی و سووخوراندنه ...

به گشتی ... پیزداران ... هه موو سه ریچیه کان له هوکاره کانی سزای ناو گوژن ... که وابوو چاره سهر و ده رمانه که ی چیه؟

وه لاهه که ی له چهند وشه یه کی که مدایه ... ئه ویش ئه وه یه که به رده وام بیت له سه ر ریگا و به رنامه که ی په روه ردگاری زهوی و ئاسمانه کان ... به ئه نجامدانی فه رمانه کانی و دوور که و تنه وه له قه ده غه کراوه کانی وه له سنووره کانی خویدا رابوه سستی ... دوور بکه ویتته وه له (نمیه) و (غیه یه) و دوور بکه ویتته وه له هه موو ئهوانه ی که ده بیتته هو ی په ست بوونی خوی گهره ...

یادت ده خه مه وه ئه ی برا خو شه ویست و ژیره که م به خویندنه وی سوره تی (الملك) له هه موو شه ویکدا.

جا له فه رموده یه کدا هاتووه، که (الترمذی و أبو داود و ابن ماجه)^۱ ریوایه تیان کردووه و شیخ ئه لبانی له کتیبی (صحیح الجامع) دا به (صحیح) ی زانیوه له فه رموده یه کی (ابو هریره) وه که وا پتیه مبه ری خوا عليه السلام فه رمویه تی: ((إن سورة

۱. أخرجه أبو داود، كتاب الصلاة، باب عدد الآي (۱۴۰۰)، والترمذی كتاب فضائل القرآن، باب ما جاء في فضل سورة الملك (۲۸۹۱) وقال: ((حديث حسن))، وابن ماجه، كتاب الأدب، باب ثواب القرآن (۳۷۸۶)، وأحمد (۲ / ۲۹۹)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحیح الجامع)) (۲۰۹۱)، و((المشكاة)) (۲۱۵۳).

من القرآن ثلاثون آية، شفعت لرجل حتى غفر له، وهي سورة تبارك الذي بيده الملك))
 واته: سورته تيك له سورته كانى قورټان هه به سى ئايه ته، شه فاعه تى بؤ كابر ايه ك
 كرد تاكو خوا لىي خوښ بوو، ئه ويش سورته تى تبارك الذي بيده الملك ه)).
 له (مصنف)ى عبدالرزاق و (الكبرى)ى ئيمامى (النسائى) دا و (مستدرک
 الحاكم) و (سنن البيهقي) به (موقوف)ى هاتووه (واته قسه كه دراوه ته پال هاوه لىك
 له هاوه لان) وه له لاي (ابن مردويه) به (مرفوع)ى هاتووه (واته قسه كه دراوه ته
 پال پيغه مبهري خواص) به سهنه دىك كه شيخ ئه لبانى به (صحيح)ى زانيوه و له
 فهرمووده يه كى (ابن مسعود) هوه كه وا خوښه ويست ښه فهرموويه تى: ((سورة
 الملك هي المانعة من عذاب القبر)) واته: سورته تى (الملك) ريگره له سزاي ناو گوږ))
 كه وابوو سوور به له سهر خوښندنه وهى سورته تى (الملك) له هه موو شه ويكدا... ئه گهر
 قه ده رى خوا وابوو بمريت ئه وا له سهر گوږ پايه لى ده مريت ..

له گه وړه ترين هوکاره كانى پزگار بوون له سزاي ناو گوږ شه هيد بوونه له ريگاي
 خوا دا... وه ئيمامى (الترمذي و ابن ماجه و احمد و جگه له وان)^۲ ريوايه تيان
 كردووه له فهرمووده يه كى (المقدم)ى كوپى معد يكره هوه كه وا پيغه مبهري
 خواص فهرموويه تى: ((لشهاد عند الله ست خصال: يغفر له في أول دفعة من (دمه)
 ويرى مقعده من الجنة، و يجار من عذاب القبر، و يأمن من الفزع الأكبر، و يوضع على
 رأسه تاج الوقار، الياقوتة منها خير من الدنيا وما فيها، و يزوج اثنتين و سبعين زوجة
 من الحور العين، و يشفع في سبعين أقراره))، واته: شه هيد له لاي خدا شه ش ئاكارى
 هه به: له گه ل يه كه م دلټوپه خوښندا خواي گه وړه له تاوانه كان خوښ ده بيت، جيگاي
 خوى له به هه شتدا ده بينيت، له سزاي ناو گوږ ده پاريزيت، له ترسي گه وړه دلنيا

۱- أخرجه عبدالرزاق (٦٠٢٤، ٦٠٢٥)، والنسائي في ((الكبرى)) (١٠٥٤٧)، و الحاكم (٥٤٠/٢) والطبراني في
 ((الكبير)) (٩ / ١٣٢، ١٣١)، و ((الأوسط)) (٦ / ٢١٢)، والبيهقي في ((الشعب)) (٢ / ٤٩٤)، وأبو نعيم في
 ((الحلية)) (٧ / ٢٤٨)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (١١٤٠)، و ((صحيح الجامع)) (٣٦٤٣)، و
 ((صحيح الترغيب و الترهيب)) (٩١/٢).

۲- أخرجه الترمذي، كتاب فضائل الجهاد، باب في ثواب الشهيد (١٦٦٢) وقال: ((حسن صحيح غريب))، وابن
 ماجه، كتاب الجهاد باب فضل الشهادة في سبيل الله (٢٧٩٩) و أحمد (١٦٧٣٠) والبيهقي في (السنن) (٩ / ١٦٤)
 وفي (الشعب) (١٠٨٢٣، ١٠٨٢٤) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (٥١٨٢) و (أحكام الجنائز) (٣٥، ٣٦).

ده بټ، تاجيكي پټز ليتناني له سره داده نريټ، كه تنها يهك (ياقوته) ي هموو دونياو
 نه وېشي تيا دايه ده هينټ، هفتا و دوو حوري له (حور العين) ي لي ماره
 ده كړيټ، شه فاعهت ده كات بټ هفتا كه س له كه س و كاري)).
 داوا له خوا ده كه م كه من و ئيوه له سزاي ناو گورپ بپاريږي...
 خوشه ويستان... ئايا له پاش نه مانه چي ديټ؟ له به شي داهاتوودا به پشتيواني
 خوي گوره باسي ده كه ين و داوا له خوا ده كه م كرده وه چا كه كاني ئيمه و ئيوه
 وه ريگريټ... آمين

نېشانه بچووكه كاني قيامهت

له به‌شي رابوردودا له باسي گزړدا راوه‌ستين... ئا نه‌وه تا گزړه‌كه به سهر خاوه‌نه‌كه‌يدا داخرا!! تاكو كه‌ي؟ تاكو روژي قيامهت... داوا له خوا ده‌كه‌م گزړه‌كانمان بو بكا ته باخچه‌يه‌ك له باخچه‌كاني به‌ه‌شت و نه‌يكاته چاليك له چاله‌كاني ئاگر... نه‌مجار فه‌رموون با پي‌كه‌وه باسي قيامهت و نېشانه‌كاني بكه‌ين...

پيش نه‌وه‌ي باسي قوناغه‌كاني قيامهت بكه‌م له زيندووبونه‌وه و حه‌شرو ترازوو و ليپرسينه‌وه و سيرات و به‌ه‌شت و دوزخ... تاوه‌كو نه‌و دواي نه‌و هه‌موو كار هه‌ترسيدارانه... كومه‌ليك بنه‌ماي گرنگ هه‌يه ده‌يخه‌مه روو...

بنه‌ماي يه‌كه‌م : قيامهت ديت و هيچ گومانكي تيا دا نيه

نه‌م پاستييه ده‌بي هه‌موو سته‌مكاريك و سته‌ملي‌كراويك پي‌كه‌وه بيزانن... با سته‌مكار بزانيت كه‌وا نه‌و له به‌ر ده‌ستي خوادا راده‌وه‌ستي به‌مه‌به‌ستي تو له لي‌سه‌ندنه‌وه (القصاص) (واته: سزا به‌گويزه‌ي تاوانه‌كه‌ي خوي)، موژده بي بو سته‌ملي‌كراو كه‌وا نه‌يتواني له دونيادا حه‌قه‌كه‌ي خوي وه‌رگريته‌وه نه‌وا له ته‌نيشتي نه‌و كه‌سه‌ي سته‌مي لي‌كردوو راده‌وه‌ستيتريت... وه له لاي خداوه‌ند دوژمنان و نه‌ياران كوده‌بنه‌وه بو نه‌وه‌ي خوي كه‌وره به‌ته‌واوه‌تي و به‌بي كه‌م و كووري مافه‌كاني خوي بداته‌وه ...

لا تظلمن إذا ما كنت مقتدرا فالظلم ترجع عقباه الى الندم
تنام عيناك والمظلوم منتبه يدعوا عليك و عين الله لم تنم

واته: هه‌رگيز سته‌م مه‌كه نه‌گه‌ر بوويته كه‌سيكي به‌توانا و ده‌سه‌لاتدار، چونكه هه‌رده‌م سته‌م په‌شيمان بوونه‌وه‌ي به‌دواوه‌يه، تو ده‌خه‌وي و چاوه‌كانت له يه‌ك

ده‌نيت و سته‌ملټكراوېش به ټاگايه، دوعات لى ده‌كات و چاوه‌كاني خوايش نه‌خه‌وتووه.

له پاشاندا به دريژى باسى (القصاص) ده‌كه‌م (انشاء الله)، داوا له خوا ده‌كه‌م كه‌وا من و نيوه داپوشنيت له دونيا و قيامه‌تدا.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموښت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۶) وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿الْحَجَّ: ۶-۷، واته: دروست‌كردنى ئاده‌میزاد به‌و جورو زیندوو‌كړنه‌وه‌ی زه‌ویش به‌و شپوه‌یه هر هم‌وو بۆ نه‌وه‌یه نيوه بیركه‌نه‌وه‌و چاك بزانن كه به‌راستى ته‌نھا خوا زاتيكی راست و هه‌قه و بى گومان هر نه‌ویشه مردووان زیندوو نه‌كاته‌وه و هر نه‌وه به سهر هم‌وو شتيكدا به توانايه (۶) دلنیاين قيامه‌تیش به‌رپا ده‌بيت، كه هېچ گومانی تیدا نيه، و به راستى خوا هم‌وو نه‌وانه‌ی له گلکو و گوږدان زیندوو نه‌كاته‌وه تا پاداشت و توله‌يان وەرگړنه‌وه (۷)).

نهم مړوځ له گوږه‌كه‌يدا ده‌مينيته‌وه تاكو گوښى له بانگه‌واز ده‌بيت... هه‌روه‌كو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموښت: ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿١١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ ق: ۴۱-۴۲، واته: گوښى راگره نه‌ی پيغه‌مبه‌ر ﷺ! بۆ نه‌و هه‌واله‌ی پيت ده‌ده‌ين له نه‌حوالى قيامه‌ت، روژيک (نيسرافيل) بانگ ده‌كا له شوينيكی نزيك به خه‌لك هه‌مووتان ده‌رچن له گوږه‌كانتان بۆ حه‌شر (۴۱) نه‌و روژه كه هه‌مو نه‌و (صیحه) و هاواره‌يان به هه‌ق گوښى لى ده‌بى، ئا نه‌و روژه روژى له گوږ ده‌رچوونه بۆ حه‌شر و پاداش و توله‌ (۴۲)).

خوای گه‌وره فه‌رمان ده‌كاته (نيسرافيل) به فوو‌كردن به بووقدا، كه نه‌ویش فوو‌كردنى زیندوو‌بونه‌وه‌یه... له و كاته‌دا زه‌وى دپته له‌رزه و ده‌جولپته‌وه بۆ نه‌وه‌ی خوځى پزگار بكات له و باره قورسه‌ی كه پييه‌تى، بۆ نه‌وه‌ی هرچى له ناخيدايه فريى بداته ده‌روه له مړوځه‌كان، هه‌ر له (ئاده‌م) هوه تاوه‌كو دوواين مړوځ، كه قيامه‌تى به سهردا هاتووه...

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿الزلزله: ۱-۲، واته: کاتي که زهوی به توندی ته کانی داو که و ته له رزه له رز و جووله جوول به هر هوپه که وه بیت، (ثین عه بباس) نه لی: نه وه له (نه فحه) ی به که مدایه به جوړه له رزه یه کی وا که شایسته ی نه و بیت جا نه بی نه و حال ته چ رووداویکی گه وره بیت. (۱) زهوی هرچی باری گران و قوورسی هه بوو فری دایه دهره وه: (مردوان، نهوت و ئاو و خه زنه و هه زاران هه زار شتی تر) ! ((۲)).

واته: هه موو مردووه کان فری ده داته دهره وه ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ الزلزله: ۳، واته: نه و کاته ئاده می کافر به سهر سوپرمانیکه وه ده لی: زهوی چیه تی وا ده کات...؟ ((۳)).

بویه له و کاته دا مروئی ترساوی توقیو نکولی له و کاره ده کات ده لیت: ما لها؟ نه وه چیه تی؟ چی شتیکی جیگیر بوون و هیمنیه که ی تیک داوه؟ پیش ماو هیه ک نه م زهوییه جیگیر و دامه زراو و هیمن بوو که چی نیستا ده جولیت وه و تیک چووه و شلژاوه، نه وه فه رمانی خوای به سهر دا دابه زیوه له وه ی که خوای گه وره بوی ئاماده کردووه له له رینه وه و بوومه له رزه، که هیچ دالده یه کی نییه... پاشان نه وه ی له ناخیدا بوو له مردووه کان له پیشینه کان و پاشینه کان فری داوه ته دهره وه وه له و کاته دا خه لکی نکولی له و کاره ده کن وه نه م زهوی یه ده گوردریت به زهوی یه کی تر... دینه دهره وه و دهره که ون بو لای خوای تاک و به توانا...

﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥ ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشُنَانًا لِّسِرِّهِمْ ۝٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ الزلزله: ۴-۸، واته: له و روژه دازووی هه واله کانی خوای چاک و خراب راده گه یه نیت و مەردوم تی نه گات که نه و زه مین له رزه یه سهره تای پوژیکي سهخت و ویران بوونی دونیا یه (۴) نه ویش به هو ی نه وه وه که

په روه ردگارت وه حی و فرمانی پی کردووه به و زه لزه له یه: له خوځیه وه ناتوانی هیچ بکات و هه ردهم له ژیر دهسته لاتی خوادایه. (۵) له و روژده دا خه لکی به پهرش و بلاوی له گوره کانیاں دهرده چن بو شوینی حساب بو ئه وهی پاداش و ټوله ی کار و کرده وه کانیاں نشان بدریت. (۶) ئینجا هر که سیځ کیشی وردیله یه ک چاکه ی ئه نجام دابیت، پاداشه که ی ده بینیته وه (۷) که سیځیش کیشی وردیله یه ک شه پ و خراپه ی کردبیت، ټوله که ی ده بینیته وه. مه گه ر خوا قه له می عه فوو بیتنی به سهریا، که وایوو با هه موومان هوشیارو زیره ک و وریابین، بزاین روژانه چی ئه که یں و له خوا بترسین (۸)).

به راستی دیمه نیکی ترسناکه و دلّه کان له بن دهرده هیتنی!! وه بزانه که وا قیامت دیت و نزیکه ... ئه گه ر ټو به پیوهره مروځایه تیبه که ت بیپیوی ئه وا هیشتا دووره، خوی گه وری به رز و به پیز هه والمان ده داتی که وا نزیکه و زور نزیکه.

خوی گه وری ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۖ وَنَرَاهُ قَرِيبًا﴾ المعارج: ۶-۷، واته: به راستی ئه وان ئه و روژده به دوور ده بینن! (۶) وه ئیمه یش به نزیکه ئه بینن، چونکه بو ئیمه هیچی تی ناچیت (۷)).

خوی گه وری ده فهرمویت: ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ الأنبياء: ۱، واته: کاتی حساب و لیپرسینه وهی مه ردم له کار و کرده وه یان نزیک بوته وه و ئه وانیش له خه فله تان له و روژده، پوو ده سووپینن و گوئیان لی نییه و له وه داناچله کین که خوا پییان ئه کات! (۱)).

بیر بکه ره وه له و قسه ی خوی گه وری که ده فهرمویت: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَ الْقَمَرُ﴾ القمر: ۱، واته: روژی قیامت نزیک بوته وه، مانگیش له ت بوو (۱)).

خوی گه وری باسی قیامت ده کات به شتوانی رابوردوو ﴿أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا

۱- قیل: إن انشقاق القمر هي الآية التي ظهرت على عهد النبي ﷺ، كما ثبت ذلك في الصحيح، وقيل: بل المعنى: إنه ينشق، كما في قوله ﴿أَتَى أَمْرُ اللَّهِ﴾ النحل: ۱، أي: يأتي، وانظر: ((التذكرة)) للقرطبي (۶۳۸)، (۶۳۹).

۱۔ ((تفسیر ابن کثیر)) (۲ / ۵۴۳)۔

چېشته نځاوتك،^۱ نه هلي زهوي وا هه ست ده كهن كه وا نه وان له سهر زهوي دا
نه ماونه ته وه ته نها يه ك كاترمير نه بيت...

براكم... هه رچه نده رڼگار دريژه بكيشي نه وا قيامه ت هه ر ديت، و قيامه تي
تو به مردنت ده ست پي ده كات، هه رچه نده ژيان دريژه بكيشي وه هه رچه نده
شه وگار دريژ بيت نه وا هه ر ده بي شه به ق ده ركه ويټ... هه رچه نده ته مه ن دريژ بيت
نه وا هه ر ده بي بچينه ناو گوړه وه، هه رچه نده مانه وه له ناو گوړدا دريژه بكيشي
نه وا هه ر ده بي له گوړه كه مان ده رچينه ده روه به مه به ستي راوه ستان له بهر
ده ستي خوي به رز و پيروزدا...

كه وا بوو نه گه ر ته ماشاي قيامه ت بكه ين به نه م پيوه ري مروقييانه نه وا هيشتا
دووره به لام په روه رديگارمان ناگادارمان ده كاته وه كه وا زور نزيكه... خوي گه وره
ده فهرمويت: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ النحل: ۷۷،
واته: وه هاتني رڼي قيامه تيش هينده ناسانه و خيرايه هه ر به قه د چاوتروكانيكه،
يان له خيرايدا له وه يش نزيكتره چونكه ته نها هه ر نه وه نده يه كه خوا پي
بفه رموي ببه، نه و جا ده ست به جي ده بيت، جا نه و كاته نه و رڼه هات نيتر هق و
ناهق روونتر ده رنه كه وي ((۷۷)) له هيچ فره نه نكيكي زمانه وانيدا ده ربرينيك
نادوزيته وه له سهر نزيك بوونه وه ي هاتني قيامه ت وه كو نه م چه ند وشه كه مه و
يه كلايي كه ره وه... هه ركه چاوه كانه له يه ك نا و نوقاندت نه مجار بيكه يته وه نه وا
هه مووشت كوټايي پي هاتوه.

بنه ماي دووهم : نيشانه كاني قيامه ت

بنه مايه كه نيمه باسي ده كه ين ده ربارهي نيشانه كاني قيامه ت و دووباره ي
ده كه مه وه: زانياري ده ربارهي هاتني قيامه ت نه وا خوي گه وره هيچ كه سيكي لي
ناگادار نه كړدوه ته وه نه فريشته يه كي نزيك كراو و نه پيغه مبه ريكي نيردراو هه ر
چه نده نه و كه سه پيغه مبه ري هه لبريردراو بيت ﷺ... كه وا بوو هاتني قيامه ت

زانباريه كه‌ی نادياره و كه‌س نازانيت ته‌ن‌ها خوا‌ی گه‌وره نه‌بيت.

پيغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ويستمان ﷺ فه‌رمويه‌تی هه‌روه‌كو له (صحيح البخاری) دا هاتوو له فه‌رمووده‌يه‌کی (ابن عمر) ه‌وه: ((مفتاح الغيب خمس لا يعلمهن إلا الله)) (واته: کليله‌کانی غيب پي‌نج دان‌ه‌ن هيچ كه‌سيك ده‌رباره‌يان نازانيت ته‌ن‌ها خوا نه‌بيت) نه‌مجار نه‌و ثايه‌ته‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ی خو‌ينده‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ لقمان: ۳۴، واته: ئينجا خوا باسی پي‌نج شت نه‌كات كه ته‌ن‌ها هه‌ر خوی نه‌يان زانی: (۱) به راستی زانباری هاتنی روژی قیامت هه‌ر لای خوايه، جگه له‌و كه‌سيکی تر نازانی قیامت كه‌ی ديت (۲) ته‌ن‌ها نه‌ويش باران نه‌باريني له‌ کاتی دياريكراوی خویدا، كه‌سيکی تر ناتواني باران بباريني (۳) نه‌ويش نه‌زانی چی له‌ مندال‌دانه‌كاندايه، واته: هه‌ر له‌و كاته‌وه كه هيشتا ناوه، خوا خوی ده‌زانی چييه: كوپه‌ يان كچ، به‌ختيارو سه‌رفرازه، يان لاسار و به‌دبه‌خته، به‌ژن و بالای كورته، يا... هتد (۴) هيچ كه‌سيك - نه‌چاكه‌كار و نه‌خراپه‌كار - سه‌د له‌ سه‌د نازانيت سبه‌يني چی ده‌كا له‌چاك و له‌ خراپ (۵) هيچ كه‌سيش نازانی له‌سه‌ر كام زه‌وی نه‌مری، واته: كام جيگا ده‌بيته‌ گور و نارامگای، هه‌رچه‌نده له‌وانه‌يه هه‌وليش درابی بۆ زانيني نه‌مه! چونكه هه‌ر خوايه زانا و به‌ ناگايه به‌ ته‌واوی رووداوه‌كان و گشت نه‌يني و ئاشكرايه‌كيشی لا يه‌كسانه ((۳۴)).

له‌ جوانترين نه‌و شتانه‌ی كه له‌م باب‌ه‌ته‌دا خو‌يندوو مه‌ته‌وه نه‌وه‌يه كه ئيمامی (أحمد) ريوايه‌تی كردوو له‌ (مسند) هه‌كيدا و ابن ماجه له‌ (سنن) هه‌كيدا و البوصيري له‌ (الزوائد) دا به‌ سه‌نه‌ديکی (صحيح) و پياوانی سه‌نه‌دی فه‌رمووده‌كه له‌ باوه‌پي‌كراوه‌كانن (رجالہ ثقات)، الحاکم له‌ (المستدرک) و به‌ (صحيح) ی زانیوه (الذهبي) له‌ گه‌لیدا هاوده‌نگه‌وه و العلامه (أحمد شاکر) به‌ (صحيح) ی زانیوه^۱ له‌

۱. أخرجه أحمد (۱۸۹/۵) وابن ماجه، كتاب الفتن و باب فتنة الدجال و خروج عيسى ابن مريم و خروج يأجوج و مأجوج (۴۰۸۱)، وقال البوصيري في (الزوائد): ((هذا إسناد صحيح، رجاله ثقات، ومؤثر بن عفارة ذكره ابن حبان في الثقات، وباقي رجال الإسناد ثقات)). والحاکم (۴ / ۴۸۸، ۴۸۹) وقال: ((حديث صحيح

فرموده يه كي (عبدالله ي كورې مسعود) هوه كهوا پيغه مبهري خوا ﷺ ده لټت: ((لقيت ليله أسري بي إبراهيم وموسى وعيسى - صلوات الله عليهم أجمعين - فتذاكروا أمر الساعة))، واته: نه و شهوي كه گه شتي ئيسرايان پي كردم چاوم كه وت به ئبراهيم و عيسا و موسا (صلوات و سهلامى خوا له هه موويان بيت) باسي كيشه ي قيامه تيان كرد)) نه ي خودايه...! ((الخليل و الكليم و روح رب العالمين و سيد البشر)) كه پيشه واي هه موو موټايه تي و گه وره يان و هه لټر دروايانه بابه خيان به قيامه ت داوه... ئاگاداري نه م نه ده به به... پيغه مبهري خوا ﷺ فرموي: ((فردوا أمرهم إلى إبراهيم، فقال: لا علم لي بها)) واته: كيشه و باسه كه يان گه پرانده وه بو لاي ئبراهيم ﷺ و نه و يش فرموي: هيچ شتيك دربارهي نازانم)) ته ماشاي نه و نه ده به بكه له گه ل خواي په روه ردگاردا!! ((فردوا الأمر إلى موسى، فقال: لا علم لي بها، فردوا الأمر إلى عيسى، فقال: أما وجبتها، فلا يعلمها أحد إلا الله، و فيما عهد إلي ربي أن الدجال خارج . قال: ومعى قضيبان، فإذا رأني ذاب كما يذوب الرصاص فيهلكه الله))، واته: نه مجار كيشه و باسه كه يان گه پرانده وه بو لاي موسا ﷺ و نه و يش فرموي: هيچ شتيك دربارهي نازانم نه مجار كيشه و باسه كه يان گه پرانده وه بو لاي عيسا ﷺ و نه و يش فرموي: به لام كاتي روودانه كي، هيچ كه سيك زانياري دربارهي نيبه ته نها خوا نه بيت وه نه وي كه خوا په يمانى پيداوم كه ده ججال در ده چيت، نه مجار فرموي: وه دوو دارده ستم پييه كاتي نه گه ر من ببيني نه وا ده تو يته وه هه روه كو چون قورقوشم (رصاص) ده تو يته وه و خوا به هه لاهه تيا ده بات)).

له رپوايه تيكي تر دا (كه له پاشدا به دريژي باسي ده كه م انشاء الله) ((ذاب كما يذوب الملح في الماء)) واته: ده تو يته وه هه روه كو چون خوي له ناودا ده تو يته وه)).
كه و ابو كاتي هاتني قيامه ت هيچ كه سيك نازانيت ته نها خوا نه بيت... زانياري دربارهي كاته كي له لاي خوداوه ندي به رز و پيروزه ..

الإسناد ولم يخرجاه))، ووافقه الذهبي و صححه الشيخ أحمد شاكر في ((المسند)) (٣٥٥٦)، وضعفه الألباني في ((ضعيف الجامع)) (٤٧١٢).

به لكو له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتووه كه وا جبريل عليه السلام پرسياړی كړدووه له پټغه مبهري خواخه: ((متى الساعة؟ فقال المصطفى ﷺ: "ما المسؤول عنها بأعلم من السائل . قال: فأخبرني عن أمارتها . قال: ((أن تلد الأمة ربثها، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان)) واته: قيامت كهى ديت؟ پټغه مبهري خوښه ويست ﷺ. فهرمووى: نه و كه سهى كه پرسياړى لى ده كړيت له پرسياړكه زانتر نيبه . فهرمووى: كه واته نيشانه كانيم پى بلى . نه ويش فهرمووى: كه نيزه كه ووره و خاوهنى خوى ليوه له دايك ده بيت، خه لكانى پى پته تى و رووت و هه ژار و شوانى مه په كان ببينى كه پيشبركى بكن له بهر زكړدنه وهى كوشكه كانياندا)) به لام نه و خوايهى كه كاتى هاتنى قيامته تى له هه موو دروستكراوه كاني شار دووه ته وه نه و پټغه مبهرو خوښه ويسته هه ليزيدرداوه كهى ﷺ. خوى ناگادار كړدووه ته وه له نيشانه كاني قيامت كه و ابو هيج ريگر ك نيبه له شاردنه وهى كاتى هاتنى قيامت و زانينى نيشانه كاني، خواى كه ووره ده فهرمويت: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ محمد: ۱۸، واته: ثابا نه مانه مه كره چاوه پتى هاتنى قيامت ناكه ن له ناكاو ده رگايان لى بكرت؟! خو بى گومان هه ندى له نيشانه كاني قيامت هاتوونه پيش و دهركه وتوون(۱۸)). نه مه نيشانه كاني قيامته ته و خواى كه ووره پټغه مبهره كه مانى ﷺ. ناگادار كړدووه ته وه ... پټغه مبهره كه مان ﷺ. هه رگيز له خو وه قسه ناكات چونكه قورثان سروشه (وه حى) يه و سوننه تيش وه حيبه. خواى كه ووره ده فهرمويت: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ (۱) مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ (۲) وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ (۴) عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝﴾ النجم: ۱-۵، واته: سويند به و نه ستيره يه كه به خيراى ناوا ده بيت، يا له شوينى خوى ده ترازيت و بهر ده بيت ته وه كاتى نزيك بوونه وهى قيامت (۱) هاوه له كهى نيوه (موحه مده ﷺ) له پتى هه ق لاي نه داوه و باوه پى پوچيشى نه بووه (۲) قسه و گوفتارى (پټغه مبهري) له رووى

۱. أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب بيان الإيمان والإسلام والإحسان ووجوب الإيمان بإثبات قدر الله سبحانه وتعالى (۸).

هه‌واوه‌وه‌سه‌وه نيبه، جا كه سى ئاوايى چۆن ريگه ون نه‌كات ؟! (۳) نه‌و قورئانه‌ى كه نه‌و ده‌ليئت، جگه له‌وه‌ى كه به وه‌حى بوى ده‌نيړرئ هيجى تر نيبه، واته: نه‌م قورئانه هه‌ر له لايه‌ن خواوه‌يه (۴) خاوه‌ن هيز و به زه‌بر (جوبريل) ى فريشته‌يه، قورئانى فيركردوه، به‌لى زۆر به هيزه، ده‌ست پاكه، زمان پاكه ؟! (۵) .

له فه‌رمووده‌يه كدا كه (ابو داود و الترمذي) ريوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ى (المقدم ى كوپى معد يكره) وه كه وا پيغه‌مبه‌رى خواﷺ ((ألا إني أوتيت القرآن ومثله معه))، واته: من قورئانم بۆ هاتوه و دابه‌زيوه و هاوشيوه‌كه‌يشى له كه‌لدايه)) (واته: سوننه‌ت).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ الجمعة: ۲، واته: خوا هه‌ر ئه‌و په‌روه‌دگار هيه كه له ناو عه‌ره‌به نه‌خوينده‌واره‌كاندا په‌يامبه‌ريكي پايه‌به‌رزى له خويان نارد، ئايه‌ته‌كاني قورئانه‌كه‌ى ئه‌ويان به سه‌را ده‌خوينتته‌وه هه‌ر چه‌ند ئه‌ميش خوى نه‌خوينده‌واره، دل و ده‌روون و په‌واله‌تيان پاك ده‌كات وه له بيروباوه‌رى بته‌رستى و ياساى لاروچه‌وتى كۆمه‌لايه‌تى نه‌و سه‌رده‌مه و قورئان و فه‌رمووده‌كاني خويان فير ده‌كات خو به راستيش پيش هاتنى نه‌و ئه‌وان له گومپايى و سه‌ر ليشتيواوييه‌كى ئاشكرادا بوون ... سياسته‌تى پوچ و گنده‌ل، ره‌وشت و نه‌خلاقي روخواو، باري كۆمه‌لايه‌تى په‌ست و قيژه‌ون ... هتد (۲) .

مه‌به‌ست له (الحكمة) سوننه‌ته .

كه‌وا بوو - نه‌ى پيژداران - خوای گه‌وره پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى ﷺ له نيشانه‌كاني ئاگادار كردووه ته‌وه و پيغه‌مبه‌رى خواﷺ هاوه‌لانى ئاگادار كردووه ته‌وه نه‌وه‌ى له‌به‌رى كرد نه‌وا له به‌رى كرد و نه‌وه‌ى له به‌رى كرد نه‌وا له به‌رى كرد .

له هه‌ردوو كتبي (الصحيح) دا هاتوه له فه‌رمووده‌يه‌كى (حذيفة ى كوپى اليمان) وه ده‌ليئت: ((لقد خطبنا النبي ﷺ خطبة ما ترك فيها شيئا إلى قيام

الساعة إلا ذكره علمه من علمه وجهله من جهله))، واته: پټغه مبهري خواص و تاريكي بو خويندینه وه که هيچ شتيكي تبادا به جي نه ميشت تاكو هاتني قيامت ثبلا باسي بو كردين نه وه ي لتي تيگه يشت نه وا لتي تيگه يشت و نه و يشي لي تيگه يشت نه وا لتي تيگه يشت)).

له (صحيح مسلم) دا هاتووه له فهرموده يه كي (ابي زيد عمرو ي كوري اخطب الانصاري) هوه ده ليت: ((صلى بنا رسول الله ﷺ الفجر، وصعد المنبر. فخطبنا حتى حضرت الظهر، فنزل فصلى ثم صعد المنبر، فخطبنا حتى حضرت العصر، ثم نزل فصلى، ثم صعد المنبر فخطبنا حتى غربت الشمس، فأخبرنا بما كان وبما هو كائن فأعلمنا أحفظنا))^۱ واته: پټغه مبهري خواص نويزي به ياني پي كردين و نه مجار چوه سر مينبر و وتاري بو خويندینه وه تاكو نيوه پو هات نه مجار دابه زي نويزي كردو ديسان چوه سر مينبر و وتاري بو خويندینه وه تاكو نويزي عه سر، نه مجار دابه زي و نويزي عه سري بو كردين ديسان چوه سر مينبر و وتاري بو خويندینه وه تاكو روژ ناوا بو... نه وه ي که پويداوه و نه وه ي که رووده دات باسي بو كردين زانان ترينمان نه و که سه بوو که زياتري له بهر كردبو)) نه مېشه جياواز نيه له گه ل گوته ي په روه ردگارمان که ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ لقمان: ۳۴، واته: به راستي زاناري هاتني روژي قيامت هر لاي خوايه، جگه له و که سيكي تر نازاني قيامت که ي ديت))، که واته کاتي هاتني قيامت هيچ که سيک نازانيت ته نها خوي به خشنده و ميهره بان نه بيت... به لام نيشانه کان و نه و رووداوانه ي که له پيش هاتني قيامت دين نه وا خوي گه وره پټغه مبهري که ي لي ناگادار کردووه ته وه ﷺ ... خوي گه وره ده فهرمويت: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۶۱) إِلَّا مَنْ أَرَادَ مِنْ رَسُولٍ ﴿الجن: ۲۷، واته: نه و زاته زاناي ناديار و غيبه، غيبه ي خوي بو هيچ که سيک ده رنخواو ناشکرا ناكا. (۲۶) مه گه ر بو په يامبهريک که خوي لي رازي بيت، نه و کاته ناگاداري هه ندي له نه نيبه کاني خوي

۱. أخرجه مسلم، كتاب الفتن و أشراف الساعة، باب في الآيات التي تكون قبل الساعة (۲۸۹۲).

ده‌كات، كه‌وابوو غه‌يب زانين، تاييه‌ته ته‌ن‌ها به‌زاتي په‌روه‌ردگارمانه‌وه (جل جلاله) ئيتړ هېچ كه‌سيك په‌ي پي نابات، مه‌گه‌ر كه‌سيكي خاوه‌ن خووي جوان و شيرين و راسال و ملكه‌چ بؤ فه‌رمانه‌كاني خوا له په‌يامبه‌ران (۲۷)).
كه‌واته نه‌م نيشانانه چين ؟

نيشانه‌كان ده‌بنه دوو به‌شه‌وه: نيشانه بچوكه‌كان و نيشانه گه‌وره‌كان...

نيشانه گه‌وره‌كان: پيغه‌مبيري خواﷺ باسي ده نيشانه‌ي كردووه، هه‌روه‌كو له (صحيح مسلم) دا له فه‌رمووده‌ي (حذيفة ي كوري أسيد الغفاري) يه‌وه هاتووه كه‌وا پيغه‌مبيري خواﷺ فه‌رموويه‌تي: ((اطلع النبي علينا ونحن نتذاكر، فقال: ((ما تذاكرون؟)) قالوا: نذكر الساعة، قال: ((إنها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آيات فذكر الدخان والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم عليه السلام، وأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف، خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن تطرد الناس إلى محشرهم))))، واته: پيغه‌مبيري خواﷺ به‌سه‌ري كردينه‌وه له كاتيكا ئيمه‌گفتوگو و قسه‌مان ده‌كرد، جا فه‌رمووي: ده‌رباره‌ي چي گفتوگو ده‌كهن و باسي چي ده‌كهن؟ فه‌رمويان: باسي قيامت ده‌كهن نه‌ي پيغه‌مبيري خواﷺ، فه‌رمووي: قيامت هه‌لناسيت تا له پيشدا ده نيشانه نه‌بينن نه‌مجار باسي كرد و فه‌رمووي: (دوكة ليك) و (ده‌جبال) و (زينده‌وه‌ريكي سه‌ير (دابة)) و (هه‌لاتني رۆژ له رۆژئاواوه) و (دابه‌زيني عيسى ي كوري مه‌ريه‌م) و (يا‌جوج و مأجوج) و سي رۆچوون روو ده‌دات: (رۆچوونيك له رۆژه‌لات) و (رۆچوونيك له رۆژئاواوه) و (رۆچوونيك له دورگه‌ي عه‌ره‌به‌وه) له كۆتايي نه‌وانه ئاگريك له يه‌مه‌نه‌وه ده‌رده‌چيت خه‌لكي را‌ده‌ماليت به‌ره‌و مه‌حشر)).

كه‌وابوو نه‌مانه نيشانه گه‌وره‌كانن... به‌لام وه‌رن پيش نه‌وه‌ي باسي نيشانه گه‌وره‌كان بكه‌ين با باسي نيشانه بچوكه‌كان بكه‌ين...

۱- أخرجه مسلم، كتاب الفتن و أشراط الساعة، باب إخبار النبي ﷺ فيما يكون إلى قيام الساعة (۲۹۰۱).

نیشانه بچوکه‌كان: ټاگاداري ټم بڼه ما گرنگه به... چونكه هندی له‌وانه‌ی

كه باسی ټم مه‌سه‌له‌يان كړدووه لټيان ټيكل بڼه...

ده‌لټم: هندی له نیشانه بچوکه‌كان هاوچووتن له گټل دهرکه‌وتنی نیشانه گوره‌كان وه‌كو دهرکه‌وتنی (المهدی) چونكه دهرکه‌وتنی (المهدی) له سهرده‌می (عیسا ی کورپی مریه‌م) دا ده‌بیټ وه ټه‌گه‌ر (عیسا ی کورپی مریه‌م) به دیار بکه‌ویټ واته ده‌جبال هیه و مه‌وجوده... به‌لکو (عیسا) و (المهدی) دهرده‌چن بڼو کورشتنی ده‌جبال هره‌وه‌كو چوڼ له پاشاندا به دريژي باسی ده‌که‌ين (انشاء الله).

که‌وابو هندی له نیشانه بچوکه‌كان له گټل هندی له نیشانه گوره‌كاندا دهرده‌که‌ون وه هندی‌کیان له پاش نیشانه گوره‌كان دهرده‌که‌ون وه‌كو (با)، ټایا ده‌زانی (با) چیه؟ به پشټیوانی خوا له پاشاندا به دريژي باسی ده‌که‌ين (انشاء الله) به‌لام ټهو (با) یه بایه‌کی ساردی خوښه که گیانی ټیمانداران ده‌کیشی له‌سهر روی زه‌وی تاكو له‌سهر زه‌ویدا ته‌نھا که‌سیک نامټټټه‌وه بلټټ ((الله، الله)) وه له‌سهر زه‌ویدا هیچ که‌س نامټټټه‌وه ته‌نھا خراپ‌ترین که‌سه‌كان نه‌بیټ وه قیامت به سهر ټه‌واندا هه‌لده‌ستی وه له‌م سهرده‌مه‌دا که‌عبه دهروخټرټټ به‌رد به به‌رد، که‌وابو فهرموون با باسی نیشانه بچوکه‌كان بکه‌ين...

ره‌وانه کړدنې پیغه‌مبه‌ری خواﷺ و مردنی و رزگار کړدنې (بیت المقدس).

نیشانه‌ی یه‌که‌م: ره‌وانه کړدن و هاتنی پیغه‌مبه‌ری خواﷺ

له هره‌دوو کټیبي (صحیح) دا هاتو له فهرمووده‌ی (سهل ی کورپی سعد الساعدي)) له فهرمووده‌ی (أنس ی کورپی مالک)) هوه و گوته‌که‌ی هی (مسلم) ه له فهرمووده‌ی (أنس) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فهرموویه‌تی: ((بعثت أنا والساعة كهاتين)) واته: هاتنی من و قیامت وه‌كو ټم دووانه‌یه)) پیغه‌مبه‌ری خواﷺ

۱ - أخرجه البخاري، كتاب التفسير، باب (۱) (۴۹۳۶)، و مسلم، كتاب الفتن و أشرط الساعة، باب قرب الساعة (۲۹۵۰) من حدیث سهل. و أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب قول النبي ﷺ ((بعثت أنا والساعة كهاتين)) (۶۵۰۴) و مسلم كتاب الفتن و أشرط الساعة باب قرب الساعة (۲۹۵۱) من حدیث أنس ؓ.

هردوو په نجه‌ی شايه‌تمان و په نجه‌ی ناوه‌راستی په ك خست و دايه پال په ك... بو؟
چونكه له نيوان نه و دوو په نجه‌يه‌دا په نجه‌ی سيټهم نيبه... يان له بهر نه وه‌ی
په نجه‌ی شايه‌تمان له پاش په نجه‌ی ناوه‌راست ديت... يان له بهر نه وه‌ی په نجه‌ی
ناوه‌راست له پاش په نجه‌ی شايه‌تمان ديت به بي جياوازی... هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ری
خواه (هاتنی قیامت (هيڼده له په ك نزيكن)، ته‌م‌نی ميلله‌تان جياوازه له
ته‌م‌نی تاكه‌كان (تاكو مه‌سه‌له‌كه‌ت لي تيكه‌ل نه‌پيت) كه‌وا بوو هاتن و
ره‌وانه‌كردنی پيغه‌مبه‌ری خواه (په كه‌م نيشانه‌يه له نيشانه‌كاني قیامت چونكه له
پاش پيغه‌مبه‌ری خواه پيغه‌مبه‌ری تر نيبه و نه و دواين پيغه‌مبه‌ره...)

خوای گه‌وره ده‌فرمويټ: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلٰكِن رَّسُولَ
اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا﴾ (الأحزاب: ۴۰، واته: موحه‌مه‌د
باوکی هيچ پياويكتان نيبه، نه زهيد و نه كه‌سی ديكه، به‌لكو نه و په يامبه‌ری خوايه
دواه‌مینی په يامبه‌رانه، كوټايي زنجيره‌ی په يامبه‌رانی پي هاتووه، هه‌ميشه‌ش خوا
به هه‌موو شتيك زانا و به ناگايه (۴۰))

نه و به بي گومان دواين پيغه‌مبه‌ره و پيغه‌مبه‌ری تر له پاش نه و نيبه وه
هيچ نيردراويك له لايه‌ن خوداوه نيبه به‌لكو له پاش پيغه‌مبه‌ری خواه راسته‌وخو
قيامت ديت...

هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتيبې (الصحيح)^۱ دا هاتووه - به پتي گوته‌ی (مسلم) -
له هه‌رمووده‌يه‌كي (ابو هريره) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ری خواه هه‌رمويه‌تی: ((فضلت
على الأنبياء بس: أعطيت جوامع الكلم ونصرت بالرعب، وأحلت لي الغنائم،
وجعلت لي الأرض طهوراً ومسجداً، وأرسلت إلى الخلق كافة، وختم بي النبيون))، واته:
فه‌زلي من دراوه به سهر پيغه‌مبه‌رانی ترده به شه‌ش ئاكار: من ره‌وانبيزيه‌كي
ته‌واوم پي به‌خشراره وه سهرخراوم به سهر دوزمندا به ترس، وه ده‌ستكه‌وت و

۱. أخرجه البخاري كتاب الجهاد والسير، باب قول النبي (ﷺ): ((نصرت بالرعب مسيرة شهر)) (۲۹۷۷)،
ومسلم كتاب المساجد ومواضع الصلاة (۵۲۲).

غنيمه تم بۆ چه لال كراوه وه هه موو سهر زهويم بۆ پاك كراوه و كراوه ته نويزگه،
من بۆ هه موو خه لگي په وانه كراوم، كراومه ته دواييني پيغه مبه ران)).
مه به ستمان له م فه رموده يه ((وختم بي النبيون)) واته: كراومه ته دواييني
پيغه مبه ران)) هه رچه نده چه ند بانگه واز كاريكي دروژن بانگه شه ي پيغه مبه رايه تي
بكه ن ئه وا دلنبا به كه وا له پاش (محمد) پيغه مبه ري تر نايه ت ﷺ ... له پاش ئه و
خوشه ويسته هه لېژيردراوه هيچ نيردراويك له لايه ن خوداوه نيه، جا پيغه مبه ري
خودا ﷻ دواين پيغه مبه ره و دواين نيردراوه و به ره وانه كردني ئه و زاته پيروزه
يه كه م نيشانه له نيشانه كانى قيامه ت ده ركه وت هه روه كو خۆي فه رمويه تي:
((بعثت أنا والساعة كهاتين))، واته: هاتنى من و قيامه ت وه كو ئه م دووانه يه))،
هه ردوو په نجه ي شايه تمان و ناوه راستى له يه ك ناو يه كى خست...

نیشانه‌ی دووهم و سییه‌م و چوارهم و پینجهم و شه‌شهم و چه‌وتهم:

هه موو ئه وانه له فه رموده كه ي (عوف ي كوپى مالك) دا هاتوه كه (ئيمامى
بوخارى)^۱ پيوايه تي كردوه (له سه ره تا دا وه كو نمونه يه ك له نمونه كانى قيامه ت
باسم كرد) پيغه مبه ري خوا ﷻ فه رمويه تي: ((أعدد ستا بين يدي الساعة: موتي، ثم
فتح بيت المقدس، ثم موتان يأخذ فيكم كقصاع الغنم، ثم أستفاضة المال حتى يعطي
الرجل مائة دينار فيظل ساخطا، ثم فتنة لا يبقى بيتا في العرب إلا دخلته، ثم هدنة تكون
بينكم وبين بني الأصفر فيغدرون، فيأتونكم تحت ثمانين غاية تحت كل غاية اثنا عشر
ألفا)) واته: شه ش نيشانه بژميږه له پيش هاتنى قيامه ت: مردنى من، پاشان رزگار
كردنى (بيت المقدس)، پاشان مردنيكى له ناكاو و كوت و پر له ناوتاندا بلاو
ده بيته وه وه كو ئه و ده رده ي له مه ر ده دات، پاشان زوربوونى سه روه ت و سامان
تاوه كو هه ر پياويك سه د دينارى پي ده دريټ كه چي هيشتا هه ر په ست و نارازييه،
پاشان فيتنه و ئازاويه ك پهيدا ده بيت هيچ ماليكى عه رب نامينيټ ئيلا ئه و
فيتنه يه ي تى ده چيټ، پاشان ريكه و تنامه يه ك له نيوان ئيوه و رومه كاندا مؤر

۱ - سبق وهو في البخاري (۳۱۷۶).

ده‌كرټ، جا ئه‌وان ئه‌و ريټكه‌وتنامه‌يه ده‌شكيټن، پاشان له ژيړه‌شتا ئالا‌دا هيرشتان بو ده‌هيټن له ژيړه‌ر ئالا‌يه‌كدا دوا‌زده هه‌زار جه‌نگاوهر هه‌يه))

ئيس‌تا با پي‌كه‌وه له‌كه‌ل ئه‌و نيشانانه‌دا رابوه‌ستين، كه روويداوه له‌م فه‌رمووده پي‌روژه‌دا:

١- مردني ئه‌و:

خۆشه‌ويستمان كۆچي دوايي كرد ﷺ ... وه كۆچي دوايي ئه‌و خۆشه‌ويسته كه‌وره‌ترين كاره‌سات بوو كه به‌ سه‌ر ئه‌م ئوممه‌ته‌دا هاتووه ... تاكو (انس) ده‌ليټ: وه فه‌رمووده‌كه له سنن (الترمذي) دا هاتووه به‌ سه‌نه‌ديكي (صحيح): ((لما كان اليوم الذي دخل فيه رسول الله ﷺ المدينة أضاء كل شيء . فلما كان اليوم الذي مات فيه أظلم منها كل شيء، وما نفضنا عن رسول الله ﷺ الأيدي، وإنا لفي دفنه حتى أنكرنا قلوبنا))، واته: كاتي ئه‌و روژه پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ هاته شاري مه‌دينه‌وه هه‌موو شتيك رووناك بووه‌وه وه كاتي ئه‌و روژه كۆچي دوايي كرد هه‌موو شتيكي تيا‌دا تاريك بوو وه هيشتا ده‌ستمان له ته‌پوتوزه‌كه‌ي كاتي ناشتني پيغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ته‌كاندبوو، هيشتا خه‌ريكي ناشتني بووين تاكو ئينكاريمان له دل‌ه‌كانمان ده‌كرد)).

په‌زاي خوا له‌م خۆشه‌ويسته ئه‌وينداره ... بو نا؟ به‌ مردني ئه‌و وه‌حي له ئاسمانه‌وه بپا... ئاي ئه‌وه چ كه‌رامه‌تيكه ! زۆربه‌ي خه‌لكي ليي تيناگه‌ن...

له (صحيح مسلم)^٢ هاتووه له فه‌رمووده‌ي (انس) وه ده‌ليټ: ((قال ابو بكر ﷺ بعد وفاة رسول الله ﷺ لعمر ﷺ: انطلق بنا إلى أم أيمن نزرها كما كان رسول الله يزورها، قال: فلما انتهينا إليها بكت، فقالا لها: ما يبكيك؟ ما عند الله خير لرسوله فقالت: ما أبكي أن لا أكون أعلم أن ما عند الله خير لروسله، ولكن أبكي أن الوحي قد انقطع من السماء، فهيجتهما على البكاء، فجعلتا يبكيان معها))، واته: ئه‌بو به‌كر به

١. سبق تخريجه، رواه أحمد (٣ / ٢٢١، ٢٦٨) والترمذي (٣٦١٨)، وابن ماجه (١٦٢١).

٢. أخرجه مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أم أيمن ﷺ (٢٤٥٤).

عومهری فەرموو له پاش مردنی پێغه‌مبەری خواﷺ : هه‌سته با پێکه‌وه بپۆین بۆ سەردانی (أم ایمن) هه‌روه‌کو چۆن پێغه‌مبەری خواﷺ سەردانی ئەوی دەکرد، فەرمووی: کاتی گە‌یشتنه‌ لای ئەو دەستی به‌ گریان کرد، ئەوان به‌ (أم ایمن) یان فەرموو: به‌ هۆی چیه‌وه‌ ده‌گریت؟ ئەوه‌ی له‌ لای خوداوه‌نده‌ چاکتر و باشتەر بۆ پێغه‌مبەره‌که‌یﷺ. ئەویش فەرمووی: بۆ ئەوه‌ ناگیرم و ده‌زانم ئەوه‌ی لای خوداوه‌نده‌ باشتەر بۆ پێغه‌مبەره‌که‌یﷺ به‌لام بۆ ئەوه‌ ده‌گیرم که به‌ مردنی ئەو وه‌حی له‌ ئاسمانه‌وه‌ بپرا، جا هه‌ستی ئەوانی وروژاند و ئەوانیش له‌ گە‌ل ئەودا ده‌ستیان به‌ گریان کرد).

چونکه‌ وه‌حی له‌ ئاسمانه‌وه‌ بپرا... به‌لام پێغه‌مبەری خواﷺ به‌ سوننه‌ته‌که‌ی له‌ گە‌لماندايه... به‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌ی له‌ گە‌لماندايه... به‌ په‌وشت و ئاكاره‌کانی له‌ گە‌لماندايه... به‌ پێنمووییه‌کانی له‌ گە‌لماندايه... به‌لکو ئیستا ئەو خۆشه‌ویسته‌ و له‌ ژیا‌نی به‌رزه‌خدايه و هیچ که‌س حه‌قیقه‌تی و چۆنیه‌تییه‌که‌ی نازانی نه‌ فریشته‌یه‌کی نزیک‌کراو و نه‌ پێغه‌مبەریکی نێردراو...

له‌ فەرمووده‌یه‌کی (أوس ی کوپی أوس) دا هاتوه‌ که (ثیمامی أحمد و الترمذی و ابو داود و النسائی و ابن ماجه) به‌ سه‌نه‌دێکی (حسن) ر‌یوایه‌تیان کردوه‌ که‌وا پێغه‌مبەری خواﷺ فەرموویه‌تی: ((إِنْ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنْ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ)) فقالوا: يا رسول الله، وكيف تعرض صلاتنا عليك وقد أرمت؟ يقولون: بليت^٢ - أي: أكلت الأرض جسدك يا رسول الله - قال: (إِنْ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ))، واته‌: باشت‌رین رۆژ له‌ رۆژه‌کانی ئێوه‌ رۆژی هه‌ینییه‌، بۆیه‌ صلاواتم رۆژ بۆ بنێرن له‌و رۆژه‌دا و دل‌نیاش بن که‌ صلاواته‌کاننتان بۆم نمایش ده‌کریت) فەرموویان ئە‌ی پێغه‌مبەری خواﷺ ..

١ - أخرجه أحمد (٤ / ٨) و أبو داود، كتاب الصلاة، باب فضل يوم الجمعة و ليلة الجمعة (١٠٤٧)، و ابن ماجه كتاب إقامة الصلاة و السنة فيها (١٠٨٥)، وكتاب الجنائز، باب ذكر وفاته و دفنه (١٦٣٦)، و النسائي (٣ / ٩١، ٩٢)، و في ((الكبرى)) (١ / ٥١٩)، و ابن حبان في ((صحيحه)) (٩١٠)، و صححه الشيخ الألباني في ((صحيح أبي داود، و ابن ماجه)) و غيرهما.

٢. انظر ((لسان العرب)) (مادة: أرم).

چون صلاواته كانمان نمايشت ده كړيت له كاتيكدا تو بوويت به خاك و خول؟
 فهرمووی: خوی بهرز و پيروز حه رامي كړدووه له سهر زهوی جه سته پيغه مبه ران
 بخوات)) .

نه ی باشه گومان تان چونه به جه سته پاك ترين پيغه مبه ر و پيشه وای
 له خواترسان و پوخته كان وه خوشه ويستی په روه ردگاری زهوی و ناسمان؟!
 به لي خوشه ويستان ... كوچی دواي پيغه مبه ري خوا عليه السلام له گه وره ترين نه و
 كار ه ساتانه په كه و توشي نه م نوممه ته هاتووه .. به لكو من باوهرم وايه كه و
 مه زنترين كار ه ساته به لام خوی گه وره ويستی و قه ده ري وايه كه و هيچ كه سيك
 له سهر زه ويدا به نه مري ناميني ته وه هه رچه نده نه و كه سه خوشه ويستی
 هه لبري درواي خوی بيت عليه السلام .

خوی گه وره ده فهرمويت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنَّ مَتَّ فَهُمْ
 الْخُلْدُونَ﴾ (٢٤) كُلِّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا
 تُرْجَعُونَ ﴿الأنبياء: ٣٤- ٣٥، واته: نيمه پيش له تو ومان نه كړد مرويه كه نه مري
 ناي نه گه ر تو بمري، نه وانه زيانی هه تا هه تاييان ده بي؟! نه، هه رگيز شتی و
 نيبه (٣٤) هه موو گيانيك تامی مردن هه ر ده چيژي و ده مري، تا قيتان ده كه ينه وه به
 ناخوشي، خوشی، هه زاری، ده وله مهندي، له ش ساغی و نه خوشی، تا سابير و
 ناشوكر ده ركه وي و ه ثيلا خوا بو خوی ده زانی وه به مەش نيقامه ی حوججە يان
 له سهر ده كات تا كه س بيانوی نه ميئي سهره نجام هه ر بو لای خو مان
 ده گيردري نه وه نه وسا به پي ره فتار و ده رچوونتان له تاقي كرنه وه كه دا پاداش و
 توله وهر نه گرن (٣٥)) .

خوی گه وره ده فهرمويت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنَّ
 مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا
 وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ (ال عمران: ١٤٤، واته: موحه مەدیش ته نها هه ر
 پيغه مبه ري كه و چيتر نيبه، به ر له ویش گه لي په يامبه رانی تر هاتوون و رویش توون و

مردوون و دینه که شیان دواي خويان هر ماوه ته وه، نه میښ هر وهك نه وان وایه،
باشه! ئه ر نه وه فاتی کرد وهك (موسا) و (عیسا) وهیان کوژاو شه هید بوو وهك
(زه که ریا) و (یه حیا) ئیوه پاشگه ز ده بڼه وه و له دین وهرده گه پښ؟ خو
هر که سیکیش: پاشگه ز بیت وه و له دین وهر گه پښ با چاک بزانتیت که هر گیز
ناتوانی زیانی به خوا بگه یه نیت، به لکو هر له خوئی زیان دهادت، دلنیا شبن که خوا
پاداشتی شه کرانه بژیوان نه داته وه و سهریان ده خات. (۱۴۴)).

که و ابو مردنی پیغه مبه ری خواﷺ نیشانه یه که له نیشانه کانی قیامت، دایک و
باوک و روحم به فیدای بیت...

۲- رزگار کردنی (بیت المقدس):

پیغه مبه ری خواﷺ فه رمویه تی: ((ثم فتح بيت المقدس)) واته: پاشان رزگار
کردنی (بیت المقدس) له پاش کچی دواي پیغه مبه ری خواﷺ به چند سالیکی
که م (بیت المقدس) پزگار کرا... چونکه پیغه مبه ری خواﷺ له سالی (یازدهی
کچی) کچی دواي کرد و (بیت المقدس) له سرده می (عومری کوی خه تتاب)
دا رزگار کرا له سرده سستی (ابو عبیده ی کوی الجراح) له سالی شازده ی
کچی... (عومری کوی خه تتاب) له مدهینه ی پیروزه هات بو (فلسطین) به
مه به سستی وهرگر تنی کليلة کانی (بیت المقدس) وه به شیوه یه کی نهرم و نیانی له
گه ل خه لکه که یدا جولایه وه و نارامی به خشی یه خه لکه که و سه روهت و سامانیان
به لکو ته نانهت که نیسه کانیان و هه مووانی رازی کرد ..

۳- دهرد و نه خوشی و درم (الوباء):

((ثم موتان يأخذ فيكم كقصاع الغنم))، واته: پاشان مردنیکي له ناکاو و کوت و
پر له ناوتاندا بلاو ده بیت وه وه کو نه وهرده ی له مه پ دهادت)) دهرد و ثافات و
درم، تعاون (چاوه قووله)، نه مه یشه مه به سستی: (تعاونی عمواس) بوو، (عمواس):
شاریکه له فلسطین به دوری نزیکه ی شه ش میل له ریگای (بیت المقدس) له

جیگایهك كه پټی دهلټن (الرملة). له م تاعونه دا واته: (تاعونی عمواس) بیست و پینج ههزار موسلمان كوژران... له سهرووی هه موویانه وه (ابو عبیده ی کوپی الجراح و معاذ ی کوپی جبل) په زای خوا له وان و له هه موو هاوه لانی پیغه مبهری خوا^(۱) ((ثم موتان يأخذ فيكم كقصاع الغنم)) واته: له نیو ئیوه دا بلآو ده بیته وه هه روه كو چۆن دهر د و ئافات و درم له نیو ئاژهل و مهردا بلآو ده بیته وه وه ئه م نیشانه یش هاته دی و روویدا... هه روه كو زانا یانمان فه رموویانه...

٤- زۆر بوون و فره بوونی سهروهت و سامان (استفاضة المال).

((ثم استفاضة المال)) واته سهروهت و سامان زۆر ده بیته... وه له گوته ی (البخاری) دا هاتووه ((لا تقوم الساعة حتى يكثر المال)) واته: قیامهت هه لئاسیته تاوه كو سهروهت و سامان زۆر نه بیته... .

له ریوایه تیکی تردا كه له هه ردوو كتیبی (الصحيح) ^١ دا له فه رمووده ی (ابی موسى الاشعري) هوه هاتووه ((ليأتين على الناس زمان يطوف الرجل فيه بالصدقة من الذهب ثم لا يجد أحدا يأخذها منه)) واته: سهرده میك به سهرخه لكیدا دیت كه وا كه سیک به (صهدهقه) ی ئالتونه وه ده سوپیته وه كه چی هیه كه سیک نادۆزیته وه لیته وه ریگریته... .

له (صحيح البخاری) ^٢ دا له فه رمووده ی (عدی کوپی حاتم) هوه هاتووه ده لټیت: (((بينا أنا عند النبي ﷺ إذ أتاه رجل فشكا إليه الفاقة، ثم أتاه آخر فشكا قطع السبيل، فقال النبي ﷺ لعدی بن حاتم: ((يا عدی، هل رأيت الحيرة؟)) قلت: لم أرها، وقد أنبئت عنها، فقال النبي ﷺ: ((فإن طال بك حياة لترين الظعينة ترتحل من الحيرة، حتى تطوف بالكعبة لا تخاف أحدا إلا الله)) يقول عدی: قلت فيما بيني وبين نفسي: فأين دعار طيئ الذين قد سعروا البلاد؟ يقول عدی: وقال لي رسول الله ﷺ ((ولئن

١- أخرجه البخاري، كتاب الزكاة، باب الصدقة قبل الرد (١٤١٤)، ومسلم، كتاب الزكاة، باب الترغيب في الصدقة قبل أن لا يوجد من يقبلها (١٠١٢).

٢- أخرجه البخاري، كتاب الزكاة، باب الصدقة قبل الرد (١٤١٣)، وانظر (٣٥٩٥).

طالت بك حياء لفتحن كنوز كسرى)) قلت: كسرى بن هرمز؟ فقال الصادق: كسرى بن هرمز، قال عدي: فرأيت الظعينة ترتحل من الحيرة حتى تطوف بالكعبة لا تخاف إلا الله، وكنت فيمن افتتح كنوز كسرى بن هرمز، ولئن طالت بكم حياء لترون ما قال النبي أبو القاسم: لترين الرجل يخرج ملء كفه من ذهب أو فضة يطلب من يقبله منه، فلا يجد أحدا يقبله منه)) واته: له كاتيكا له خزمه تي پيغه مبهري خوادا بووم ﷺ كابرايه ك هاته خزمه تي و سكالاي هه ژاري لي كرد، نه مجار كابرايه كي تر هاته خزمه تي و سكالاي زوربووني ريگراني كرد، جا پيغه مبهري خوادا ﷺ به (عدي كوپي حاتم) ي فهرموو: ((نه ي عدي، نايا شاري (حيره) ت بينيوه؟ گوتم: نه مبينيوه به لام باسيان بو كردووم، پيغه مبهري خوادا ﷺ فهرمووي: نه گهر ته مهنت دريژ بيت نه وانا فرت ده بيني، كه ده خريته سهر كه ژاوه يه ك و ده خريته سهر ولاخي ك و له (حيره) وه درده چيت و تاكو (ته وافي كه عبه) ده كات و له هيچ شتيك ناترسيت ته نها خوا نه بيت، منيش له دلي خومدا گوتم: نه ي نه وانه ي كه ريگايان له خه لكي ده گرد له كوئين؟ نه مجار فهرمووي: نه گهر ته مهنت دريژ بيت نه واهه نجينه ي ولا تي كيسرا رزگار ده كه ن، گوتم: كيسراي كوپي هرمز؟ فهرمووي: كيسراي كوپي هرمز، (عدي) ده ليت: نافره تم ده بيني له ناو كه ژاوه يه كدا بوو به سهر ولاخه وه له (حيره) وه درده چوو تاكو ته وافي كه عبه ي ده كرد و له هيچ كه س نه ده ترسا ته نها خوا نه بيت وه من يه كي ك بووم له وانه ي كه هه نجينه و ولا تي (كيسراي كوپي هرمز) مان رزگار كرد، نه گهر نيوه ته مهنتان دريژ بيت نه واهه ده بينن كه پيغه مبهريمان (ابو القاسم) ﷺ فهرمووي: نه واهه سهرده مي ك ديت كابرايه ك ده بيني پر ده ستي خوي ثالتون و زيو ده كات بو نه وه ي كه سيك لي ي وه ريگريت كه چي هيچ كه س نادوزيته وه لي ي وه ريگريت)).

نايا نه مه روويداوه؟ به لي روويداوه... له چي سهرده مي كدا؟ له سهرده مي (عمري كوپي عبدالعزيز) دا هه روه كو چون زوربه ي ليكوله روه وان له نه هلي زانست ده لين... تا گه يشته نه و راده يه كه له سهرده مي (عمر) دا كه سي وا هه بوو

(صده‌قه) ی له مال‌ه‌ک‌ه‌ی د‌ه‌ر‌د‌ه‌ک‌ر‌د ک‌ه‌چ‌ی ک‌ه‌س‌ی ن‌ه‌د‌ه‌د‌و‌ز‌ی‌ی‌ه‌و‌ه ل‌ی‌ت‌ی و‌ه‌ر‌ب‌گ‌ر‌ی‌ت چ‌ون‌ک‌ه خ‌و‌ای گ‌و‌ر‌ه ب‌ه ف‌ه‌ز‌ل‌ی خ‌و‌ی د‌ه‌و‌ل‌ه‌م‌ه‌ن‌د‌ی ک‌ر‌د‌و‌ون و پ‌ی‌ش‌ه‌و‌ای‌ه‌ک‌ی د‌ا‌د‌پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ری پ‌ی ب‌ه‌خ‌ش‌ی‌ب‌و‌ون... ب‌و‌ی‌ه ئ‌ه‌و‌ی‌ش ب‌ان‌گ‌ه‌و‌از‌ک‌ا‌ر‌ی‌ک‌ی د‌ه‌ن‌ا‌ر‌د و ب‌ه ش‌ا‌ر‌ان و ل‌ا‌ت‌ان‌د‌ا ب‌ان‌گ‌ی د‌ه‌ک‌ر‌د: ((ه‌ر‌ک‌ه‌س‌ی ق‌ه‌ر‌ز‌ی ل‌ه س‌ه‌ر‌ه ئ‌ه‌و‌ا د‌ان‌ه‌و‌ه‌ی ق‌ه‌ر‌ز‌ه‌ک‌ه‌ی ل‌ه‌س‌ه‌ر (ب‌ی‌ت الم‌ال) ی م‌وس‌ل‌م‌ان‌ان‌ه)) ج‌ا ع‌م‌ر‌ی ک‌و‌پ‌ی ع‌ب‌د‌الع‌ز‌ی‌ز ق‌ه‌ر‌ز‌ی ه‌م‌و‌و ق‌ه‌ر‌ز‌ا‌ر‌ان‌ی د‌ای‌ه‌و‌ه ((و‌ه ه‌ر‌ک‌ه‌س‌ی ل‌ه‌گ‌ه‌ن‌ج‌ان د‌ه‌ی‌ه‌و‌ی ئ‌ن ب‌ه‌ی‌ن‌ی ئ‌ه‌و‌ا خ‌ه‌ر‌ج‌ی ئ‌ن ه‌ی‌ن‌ان‌ه‌ک‌ه‌ی ل‌ه (ب‌ی‌ت الم‌ال) ی م‌وس‌ل‌م‌ان‌ان‌ه‌و‌ه د‌اب‌ی‌ن د‌ه‌ک‌ر‌ی‌ت، ه‌ر‌ک‌ه‌س‌ی ب‌ی‌ه‌و‌ی ح‌ه‌ج ب‌ک‌ات و خ‌ه‌ر‌ج‌ی ح‌ه‌ج‌ه‌ک‌ه‌ی ن‌ی‌ی‌ه ئ‌ه‌و‌ا ل‌ه (ب‌ی‌ت الم‌ال) ی م‌وس‌ل‌م‌ان‌ان‌ه‌و‌ه ب‌و‌ی د‌اب‌ی‌ن د‌ه‌ک‌ر‌ی‌ت ب‌و‌ی‌ه ک‌ه‌س‌ی و‌ا ه‌ب‌و‌و ک‌ه ص‌ه‌د‌ه‌ق‌ه‌ی ل‌ه س‌ام‌ان‌ه‌ک‌ه‌ی د‌ه‌ر‌د‌ه‌ه‌ی‌ن‌ا و ب‌ه د‌و‌ای ه‌ز‌ا‌ر‌ی‌ک‌د‌ا د‌ه‌گ‌ه‌ر‌ا ک‌ه‌چ‌ی ن‌ه‌ی‌د‌ه‌د‌و‌ز‌ی‌ی‌ه‌و‌ه)) س‌ب‌ح‌ان الله !!

خ‌و‌ای گ‌و‌ر‌ه ب‌ه ف‌ه‌ز‌ل‌ی خ‌و‌ی د‌ه‌و‌ل‌ه‌م‌ه‌ن‌د‌ی‌ان‌ی ک‌ر‌د‌ب‌و‌و ب‌ه ب‌ه‌ر‌ه‌ک‌ه‌ت‌ی (ب‌ی‌ت الم‌ال) ی م‌وس‌ل‌م‌ان‌ان‌ه‌و‌ه م‌ج‌ار ب‌ه ف‌ه‌ز‌ل‌ی د‌ا‌د‌پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ری ئ‌ه‌م پ‌ی‌ش‌ه‌و‌ا ل‌ه خ‌و‌ا‌ت‌ر‌س و د‌ه‌س‌ت‌پ‌اک‌ه‌... چ‌ون‌ک‌ه ئ‌ه‌و‌ ل‌ه ج‌و‌ر و ش‌ی‌و‌ه و ش‌ی‌و‌ز‌ی (ع‌م‌ر‌ی ک‌و‌پ‌ی خ‌ه‌ت‌تاب) ه‌... ه‌ن‌د‌ی ل‌ه ئ‌ه‌ه‌لی ز‌ان‌س‌ت ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی‌ان‌ه: 'ئ‌ه‌م ږووداوه ل‌ه د‌و‌اس‌ه‌ر‌د‌ه‌م‌د‌ا ږوودات ل‌ه س‌ه‌ر‌د‌ه‌م‌ی ع‌ی‌س‌ا د‌ا‌ل‌ل‌ه‌ک‌ا ک‌ا‌ت‌ی ب‌و ج‌ا‌ز‌ی‌ک‌ی ت‌ر ب‌ه‌ر‌ه‌ک‌ه‌ت د‌ا‌د‌ه‌ب‌ز‌ی‌ت‌ه س‌ه‌ر ز‌ه‌و‌ی... چ‌ون‌ک‌ه ئ‌ی‌س‌ت‌ا ب‌ه‌ر‌ه‌ک‌ه‌ت ل‌ه ک‌ا‌ت‌ه‌ک‌ان‌د‌ا ن‌ه‌م‌ا‌و‌ه و ب‌ه‌ر‌ک‌ه‌ت ل‌ه خ‌و‌ا‌ر‌د‌ن و خ‌و‌ا‌ر‌د‌ن‌ه‌و‌ه و ت‌ه‌م‌ن و ت‌ه‌ن‌د‌ر‌وس‌ت‌ی و ل‌ه‌ش‌س‌اغ‌ی و ب‌ه‌ر‌و‌ب‌وم‌د‌ا ن‌ه‌م‌ا‌و‌ه ... ب‌ه‌ر‌ه‌ک‌ه‌ت ل‌ه ب‌ن د‌ه‌ر‌ه‌ی‌ن‌را‌و‌ه... ج‌ا‌ر‌ی‌ک‌ی ت‌ر ب‌ه‌ر‌ه‌ک‌ه‌ت د‌ا‌د‌ه‌ب‌ز‌ی‌ت‌ه س‌ه‌ر ز‌ه‌و‌ی ب‌ه ئ‌ی‌ز‌ن‌ی خ‌و‌ای پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ار ل‌ه س‌ه‌ر‌د‌ه‌م‌ی ع‌ی‌س‌ای ک‌و‌پ‌ی م‌ه‌ر‌ی‌ه‌م د‌ا‌ل‌ل‌ه‌ک‌ا (ه‌ه‌ر‌ه‌ک‌و ل‌ه پ‌اش‌ان‌د‌ا ب‌ه د‌ر‌ی‌ژ‌ی ږوون‌ی د‌ه‌ک‌ه‌م‌ه‌و‌ه ان‌ش‌اء الله) ت‌ا‌و‌ه‌ک‌و‌ای ل‌ی د‌ی‌ت ل‌ه‌و س‌ه‌ر‌د‌ه‌م‌د‌ا ک‌ه‌س‌ی‌ک (ص‌ه‌د‌ه‌ق‌ه) ل‌ه مال‌ه‌ک‌ه‌ی د‌ه‌ر‌د‌ه‌ک‌ات ک‌ه‌چ‌ی ه‌ی‌چ ک‌ه‌س‌ی‌ک ن‌ا‌د‌و‌ز‌ی‌ت‌ه‌و‌ه (ص‌ه‌د‌ه‌ق‌ه) ک‌ه‌ی ل‌ی و‌ه‌ر‌ب‌گ‌ر‌ی‌ت چ‌ون‌ک‌ه خ‌ه‌ل‌ک‌ی د‌ه‌ز‌ان‌ن ک‌ه‌و‌ا ق‌ی‌ام‌ه‌ت ن‌ز‌ی‌ک‌ه و ه‌ه‌ر‌و‌ه‌ها د‌ه‌ز‌ان‌ن ک‌ه‌و‌ا پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ی‌ان ب‌ه‌و ج‌و‌ر‌ه س‌ام‌ان‌ه ن‌ی‌ی‌ه.

هـ - فيتنه و نازاوه (الفتنة).

پيغه مبهري خواجۀ فەرمويه تی: ((ثم فتنة لا يبقى بيتا في العرب إلا دخلته)) واتە: پاشان فيتنه و نازاوه يهك پهيدا ده بئيت هيچ مالتكي عه رهب ناميئت ئيللا ئه و فيتنه يه ي تى ده چيئت)) وه خواي گه وره خوى ده زاني مه به ستي پيغه مبه ركه ي ﷺ له م (فيتنه يه) چييه .. خوتان ده زانن كه و فيتنه له م سه رده مه دا چه ند زور بووه ... به لام نه به عه قل و نه دادپه روه ريبه كه و عاقلتيك به به لگه ي قورئان و سوننه تي پيغه مبه ركه ي ﷺ قسه بكات بپيار بدات كه و ئه م فيتنه يه مه به ستي ده زگاكانى راگه ياننده (بو نمونه) به هه موو شيوازه كانى بينراو و بيسراو و خويندراو ... ده ليم: نابيت هيچ كه سيك فەرمووده يهك دابه زنيته سه ر خودى شتيكدا به لكو خواي گه وره خوى مه به ستي پيغه مبه ركه ي ده زاني ﷺ ...^۱

۶- ريككه وتننامه يهك له نيوان موسلمانان و رومه كاندا (الهدنة بين المسلمين و بني الاصر).

ئهمه يشه نيشانه ي شه شه مه له م فەرمووده يه دا پيغه مبه ري خواجۀ فەرمويت ((ثم هدنة تكون بينكم وبين بني الاصر))، واتە: پاشان ريككه وتننامه يهك له نيوان ئيوه و رومه كاندا مؤر ده كريت)) مه به ست له (بني الاصر): رومه كانه ... رومه كانيش به زمانى ئه م سه رده مه ئه هلى ئه وروپا و ئه مريكا ده گريته وه ...

ده لئيت: ((فيغدرون، فيأتونكم تحت ثمانين غاية)) واتە: جا ئه وان ئه و ريككه وتننامه يه ده شكينن، پاشان له ژير هه شتا ئالادا هيرشتان بو ده مينن)) مه به ستي له (غاية) ئالايه كه بو سوپا به رز ده كريت وه و به ئالا ده لين مه به ست (غاية)، چونكه ئالا مه به ستي هه ر له شكريكه و ئه گه ر ئالاكه رووخا ئه و مه به سته كه يش له گه ليدا ده روخيئت ..

۱- قال القرطبي في ((التذكرة)) (ص ٦١٢): ((والذي ينبغي أن يقال به في هذا الباب إن ما أخبر به النبي ﷺ من الفتن والكوائن أن ذلك يكون، و تعيين الزمان في ذلك من سنة كذا يحتاج إلى طريق صحيح يقطع العذر...)).

پړوايه تيكي تريشدا، كه له پيشدا باسم كرد له (سفن ابي داود و ابن ماجه) و (صحيح ابن حبان) دا هاتووه به سښه دتيكي (صحيح)^۱ له فرموده‌ي كابرايه ك له هاوۀ لاني پيغه مبهري ﷺ پييان ده‌گوت: (ذو مخمر)، ده‌لئين (مخبر) كه وا پيغه مبهري خوا ﷺ فرموده‌ي تي: ((ستصالحون الروم صلحا آمنّا، فتغزون أنتم وهم عدوا من ورائكم، فتنصرون وتغنمون وتسلمون، ثم ترجعون حتى تنزلوا بمرج ذي تلؤل - والمريج: المكان الذي يكثر فيه الماء والخضرة - " فيرفع رجل من أهل النصرانية الصليب، فيقول: غلب الصليب، فيغضب رجل من المسلمين فيدقه، فعند ذلك تغدر الروم وتجمع للملحمة)) واته: ئيوه په يماننامه يه كي ناشتي له گۀ ل رومدا مؤر ده‌كۀن، جا ئيوه ده‌جه‌نگن و له كاتيكا ئه وان دوژمنتانن له پاشه وه‌تانن، ئيوه سه‌رده‌كه‌ون و ده‌ستكه‌وتان ده‌ست ده‌كه‌ويټ و خه‌لكي ده‌كه‌نه موسلمان، پاشان ده‌گه‌رپنه‌وه تاكو له جيگايه‌كدا داده‌به‌زن كه پيي ده‌لئين (مرج ذي تلؤل) ه (ماناي مرج: ئه و جيگايه‌يه كه سه‌وزايي و ناوي زور لپيه واته: مي‌رگ) ئه‌مجار كابرايه‌كي گاور خاچه‌كه‌ي به‌رز ده‌كاته‌وه و ده‌لپټ: خاچ سه‌ر كه‌وت... بويه كابرايه‌ك له موسلمانان په‌ست ده‌بيټ و له ملي ده‌دا، جا له و كاته‌دا رومۀ كان غه‌درتان لي ده‌كۀن و خويان ناماده ده‌كۀن بؤ داستانيك)) له و فرموده‌ي كه ئيستا ئيمه له باسي ئه‌وداين ((فيأتونكم تحت ثمانين غايه تحت كل غايه أثنا عشر ألفا))، واته: پاشان له ژيړه شتا ئالادا هيرستان بؤ ده‌هينن له ژيړه ر ئالايه‌كدا دواژه هه‌زار جه‌نگاوه‌ر هه‌يه)).

بیر بکه‌ره‌وه... ئه‌م فرموده‌يه يه‌كيكه له فرموده‌كاني پيغه مبهري خوا ﷺ كه تيايدا باسي شه‌ش نيشانه له نيشانه‌كان ده‌كۀن كه له پيش هاتني قيامت رووده‌ده‌ن، ئا ئه‌وه‌تا ئيمه باسي نيشانه نيشانه له به‌شه‌كاني داهاتودا ده‌كه‌ين...

۱- أخرجه ابو داود وكتاب الملاحم باب ما يذكر من ملاحم الروم (٤٢٩٢، ٤٢٩٣)، وابن ماجه كتاب الفتن باب الملاحم (٤٠٨٩)، وقال البوصيري: ((إسناد حسن))، وأحمد في ((المسند)) (٩١/٤) و (٣٧١، ٤٠٩)، وابن أبي شيبه (١٩٤٤٩)، وابن حبان في صحيحه (٦٧٠٨، ٦٧٠٩)، والهاكم (٤ / ٤٢١)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٣٦١٢)، و ((المشكاة)) (٥٤٢٨).

دهرکه وتن و بلاو بوونه وهی فیتنه (ظهور الفتن)

وشه ی (الفتن) کوی (فتنة) به، مه به ست له (فیتنه) تاقیکړنه وه و نه زمون دیت... خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَبَلَّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ الانبیاء: ۳۵، واته: تاقیتان ده که یڼه وه به ناخوښی، خوښی، هه ژاری، ده وله مهندي، له ش ساغی و نه خوښی، تا سایر و ناشوکر دهرکه وئ و نه لیللا خوا بڅ خوی ده زانی و به مه ش نیقامه ی حوجه یان له سر ده کات تا که س بیانوی نه میښی (۳۵)...

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَلَكُمُ وَأَوَّلَدُكُمْ فِتْنَةً﴾ الأنفال: ۲۸، واته: بشزانن که بی گومان هه موو مال و سامان و منالان هوی تاقیکړنه وه و بوتان بڅ نه وه به دهرکه وئ ناخوښو چوڼ هه لسوکه وتیان له گه ل نه که ن؟ (۲۸) . مه به ست له فیتنه لیره دا تاقیکړنه وه به... ده لیتیت: (فتنت الذهب بالنار إذا امتحنته لتظهر جودته من رداءته)^۱، واته: ثالثونه که ت به ټاگر تاقیکړنه وه، نه گهر تاقیتکړنه وه بڅ نه وهی چاک و خراپیت بڅ دهرکه وئ)) که واته دهرکه وتنی تاقیکړنه وه و ژوربوونی له نیشانه کانی قیامه ته، وا ده زانم نیستا تاقیکړنه وه به چاوی خوځمان ده بینین - داوا له خوا ده که م نیمه و نیوه پپاریزی به میهره بانی و ناز و نیعمت و چاکه ی خوی هه ر نه و پشت و په نامانه و به توانایه به سر هه موو شتیګدا - پیغه مبه ری خواﷺ نه م تاقیکړنه وه یانه ی به وردی و ده صف کردوه، له گه ل مندا بیر بکه ره وه له م وشانه ی پیغه مبه ری نازدارﷺ.

له صحیح (مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرمووده یه کی (أبو هريره) وه که وا پیغه مبه ری خواﷺ فهرموویه تی: ((بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا)) واته: به کرده وهی چاکه پيشبرکی بکن پيش نه وهی تاقیکړنه وه دابه زیته سر هه ر یه کیکتاندا... ((كقطع الليل المظلم، يصبح الرجل مؤمناً ويمسي كافراً أو يمسي مؤمناً ويصبح كافراً)) واته: وه کو پارچه یه ک له شه وه زهنگی تاریک، که روژ ده بیته وه کابرا نیمانداره و که چی نیواره ی به سر دا دیت کافر بووه یان که نیواره دیت نیمانداره و کاتی روژ

۱ - معجم مقاییس اللغة (۴ / ۷۷۲)، ولسان العرب مادة ((فتن)).

۲ - أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب الحث على العبادة بالأعمال قبل تظاهر الفتن (۱۱۸).

دهبېته وه كافر بووه)) له يهك روژدا كوفر دهكات يان له يهك شه ودا... بؤ؟
پيغه مبهري خواښاده ده فرمويټ: ((بييع دينه بعرض من الدنيا)) واته: دينه كه ي
خوۍ ده فروشيټ به شتيكي بۍ نرخی دونيا)).

له نويژۍ به يانيدا له گه ل تودا دهبېټ له مالېك له مال هكاني خواي په روه ردگار
به لام نويژۍ مه غريب يان له نويژۍ عيشا به دوايدا ده گه رپټ كه چي نايدوژيته وه
!! روژۍ دووهم ديسان نايدوژيته وه و روژۍ داهاتوو ديسان نيه، نهۍ بؤ كوۍ
رويشټ؟ نه و دينه كه ي خوۍ فروشتوو، به رانبر به شتيكي كه م و هيچ و پوچي
نهم دونيايه... رهنكه ئتواريه بچيته ژورتيكه وه له ژوردهكاني (الشات) يان له
ژورۍ (دردشه) (له نه نترنيټ) يان سايتيكي به رة لايي (اباحي) وه له و ژورده يان
له و سايت ده رناچيټ ئيلا دينه كه ي خوۍ فروشتوو به رانبر به شتيكي كه مي
دونيا (لا حول ولا قوه الا بالله) به پله و پايه يه كي تياچوو... به هه وه س
ناره زوويه كي قه دهغه كراو... به تام و چيژيكي له ناوچوو... به پله يه كي هيچ و
پوچي بۍ نرخی... به راستي واقيعيكي ترسناكه و ژوربه ي خه لكي تيۍ كه وتون له
ناستي هه موو مروفايه تي... كه سيك ده بيټي (كه م ته رخمه) له نويژه كانيدا يان له
بالا پوشي خيژانه كه ي يان خواردني حرام و سوو يان خواردني ساماني خه لكي به
ناحق له پيټناوي شه هوه تيكي بۍ نرخذ...)

نايا ئيستا دهبېټيه پيش چاوي خوت له پاش نه و دهربرپنه پر ره وانبيژييه
پيغه مبهرايه تيه ((بادروا بالأعمال فتناً كقطع الليل المظلم)) نه وه دهربرپني
پيغه مبهرايه تي يه له و په ري ره وانبيژيدايه كه خواي گه وره (جوامع الكلم) ي پۍ
به خشيوه... خو شه ويستان دهر باره ي نه و فيتنه يه به و شيويه دهرۍ بريوه
((كقطع الليل المظلم)).

به لۍ... هيچ رزگار بوونيك نيه له و فيتنه زور تاريك و ره شه ودا... كه هيچ
تروسكايي و روناكي تيدا نيه... ته نها به كرداري چاكه نه بېټ... پيغه مبهري
خو شه ويستان ښه سهرنجان راده كيښي به رووني بؤ لاي چاره سه ريك چونكه نه و
ميهره بانبييه كي به ديارۍ نيردراوه، نه و خو شه ويسته نه خو شيبه كه مان بؤ ديارۍ

ده‌كات و پاشان هم نوممه‌ته جي ناهيلى به سهرسامى بمينټه‌وه به‌لكو چاره‌سهره‌كه‌ى به وردى و ده‌ستپاكي يه‌وه ديارى و ده‌ست نيشانى ده‌كات .
له صحيح (مسلم) دا و له فرموده‌يه‌كى (عبدالله ى كورى عمرو) دوه هاتووه :
(نادی منادی رسول الله ﷺ : الصلاة جامعة) واته : بانگه‌وازيكى پيغه‌مبه‌رى ﷺ
بانگى كرد : (الصلاة جامعة) هممه سهرنج راده‌كيشى و دلّه‌كان ده‌جولټينى و ماناكه‌ى
نه‌وه‌يه : نه‌ى موسلمانان كوښنه‌وه بۆ نوټز بۆ نه‌وه‌ى گوټيبيستى پيغه‌مبه‌رى ﷺ
بن ... روونكر دنه‌وه‌يه‌كى پيغه‌مبه‌رى ﷺ هه‌يه و ئيستا به سهر خه‌لكيدا بلاو
ده‌كرټه‌وه ... يان چاكه‌يه‌كه ده‌بيټه فرمانټك بۆ هم نوممه‌ته يان خراپه‌يه‌كه كه
ده‌بيټه قه‌ده‌غه‌كراوټك له‌سهر هم نوممه‌ته ...

كاتټك پټ ده‌لټن : خواى گه‌وره فرمووى ، پيغه‌مبه‌رى ﷺ فرمووى ... نه‌وا
به جوانى گوى بگره و دلټ بكه‌ره‌وه كه‌وا بوو خوشه‌ويست چى فرموو ؟؟
فرمووى : ((انه لم يكن نبي قبلي إلا كان حقا عليه أن يدل أمته على خير ما يعلمه لهم
وينذرهم شر ما يعلمه لهم)) واته : هيچ پيغه‌مبه‌ريك له پيش من نه‌هاتووه ئيلا له
سهرى بووه كه رينمايى نوممه‌ته‌كه‌ى بكاته‌وه له ههر چاكه‌يه‌كه بۆيان كه بيزانټيت و
ئاگاداريان بكاته‌وه له ههر خراپه‌يه‌كه بۆيان كه بيزانټيت)).

دلټيابه كه هه‌موو پيغه‌مبه‌ران بۆ هه‌موو خه‌لكى په‌حمه‌تن ، مرقايه‌تى
په‌رته‌وازه بوون و بلاو بوونه‌وه هه‌روه‌كو چۆن پانه مه‌ر په‌رته‌وازه ده‌بن ... نه‌مجار
خواى گه‌وره ميه‌ره‌بانبيان به سهردا داده‌به‌زيټى به ناردنى پيغه‌مبه‌ران ... بۆيه
نابيت مرقايه‌تى و ببينټ (ته‌نانه‌ت له سهرده‌مى فضائيات دا) كه‌وا گه‌يشتوننه‌ته
پله‌يه‌كه چيتر پټويستبيان به به‌رنامه‌ى پيغه‌مبه‌ران نه‌ماوه ... نه‌وانه‌ى كه‌وا
په‌روه‌ردگارى جيهان ناردوونى بۆ نه‌وه‌ى نه‌و مرقايه‌تبييه په‌رته‌وازه‌ى ونبوى
گومرايه رينمويى بكه‌ن بۆ ريگاي راست و هيدايت ... بۆ ريگاي په‌روه‌ردگارى
جيهان چونكه ئيستا خه‌لكى واهن ده‌چپيننه‌ گوټى مرقه‌كانه‌وه و ده‌لټن : شوټين
كه‌وتنى پيغه‌مبه‌ران ده‌بيټه به‌ردټك له‌سهر عه‌قلى مرؤف بۆ تيگه‌يشتن له‌وه‌ى كه

له م سهرده مه دا پټی گه یشتوون وه نه م هه موو جیهانه ی کردووه ته گوندیکی بچوک له ریگای نه م پټشکه و تنه زانستییه سهرسو پهنه ره له جیهانی گه یانندن و په یوه ندی و هاتووچودا... تاكو كوټایی نه م وشه بریقه دارانه... سویند به خوا هیچ شتیك مرقایه تی ناگه یه نیته ئاستیك كه پټویستیان به پیغه مبه ران نه بیټ... له سه رووی هه موویانه وه و مه زنترینیان و پیشه وایان محمد ﷺ نه و كه سه ی كه نه گهر له هر سهرده میكدا بوايه نه و پټویست بوو خه لکی بړون بو لای و شوینی بکه ون و باوه پی پټ بهینن و پشتیوانی بکه ن و کومه کی بکه ن و به ریژداری بزائن - صلی الله وسلم وبارك علیه ..

پیغه مبه ری خو شه ویستمان ﷺ ده فهرمویت: ((انه لم یکن نبی قبلي إلا کان حقا علیه أن یدل أمته علی خیر ما یعلمه لهم وینذرهم شر ما یعلمه لهم وإن أمتکم هذه جعل عافيتها فی أولها)) واته: هیچ پیغه مبه ریک له پیش من نه هاتووه ئیلا له سه ری بووه كه ریتمایي نوممه ته که ی بکاته وه له هر چا که یه ک بویان كه بیزانیت و ناگاداریان بکاته وه له هر خراپه یه ک بویان كه بیزانیت، نه م نوممه ته ی ئیوه خوداوه ند له سه ره تا که یدا خراپه ی لی دور کرده وه))

ته ماشای یه که مین سه ده بکه، سه ده ی پر خه یر و به ره که ت هه روه کو پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: (له هه ردو و کتیبی (صحیح) دا هاتووه له فهرمووده ی (عبدالله ی کوری مسعود) ه وه: ((خیر الناس قرنی، ثم الذین یلونهم، ثم الذین یلونهم)) واته: باشترینی خه لکی نه وانه ی نه م سه ده یه ن، پاشان نه وانه ی له پاش نه وان دین، پاشان نه وانه ی له پاش نه وان دین)).

که و ابو پیغه مبه ری خوا ﷺ باسی یه که مین باشترین سه ده کان ده کات، باسی سه ده می هاوه لان و سه ده می شوینکه وتوان و سه ده می شوینکه وتوانی شوینکه وتوان ده کات و ده لیت: ((وإن أمتکم هذه جعل عافيتها فی أولها، وسیصیب آخرها بلاء، و أمور تنکرونها)) واته: نه م نوممه ته ی ئیوه هیز و رهنګ و بو ی له

۱. أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب ما يحذر من زهرة الدنيا (٦٤٢٩)، ومسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب فضل الصحابة (٢٥٣٣ / ٢١٢).

سره تاكه يدايه و كوټايبه كه ي توشى به لا دهن و توشى چنده ها كي شه دهن كه نينكارى لى ده كن))

فیتنه ی وا دیت وای ده بیینی زور سهخته و ده لیتی: من بهرگه ی ئەم به لایه ناگرم، بهرگه ی ئەم فیتنه به ناگرم ئەمجار ئەو فیتنه یان له سەر لاده چیت، فیتنه به کی تر دیت كه فیتنه ی پيشوو ناسك ده كاته وه، واته: كاتى ته ماشای فیتنه ی دووهم ده كه يت ده بیینی كه فیتنه ی به كه م هيچ نيبه له چاو نه ودا... پيغه مبهري خوا ﷺ ده لیت: ((وتجيء فتنة فيرقق بعضها بعضا، وتجيء الفتنة فيقول المؤمن: هذه مهلكتي ثم تنكشف وتجيء الفتنة فيقول المؤمن: هذه هذه، فمن أحب أن يرحل عن النار ويدخل الجنة فلتأته منيته، وهو يؤمن بالله واليوم الآخر، وليأت إلى الناس الذي يحب أن يؤتى إليه))، واته: فیتنه ی وا دیت كه به كتری ناسك ده كه نه وه (واته: هر فیتنه به ك دیت و نه وه ی پاش نه و له و خراپتر و گه وره تره)، فیتنه دیت و كه سی ئیماندار ده لیت: به راستی ئەم فیتنه به به ههلاكه تما ده بات، ئەمجار ئەو فیتنه به ی له سەر لاده چیت و فیتنه به کی تر دیت و ئیماندار ده لیت: ئەمه ئەمه (واته: ئەمه به راستی به ههلاكه تما ده بات) جا هر كه سی ده یه وی له ناگر پزگاری بیت و بجیت به ههشته وه با كاتى ده مریت باوه پی به خوا و روژی دوايى هه بیت و بپوات بو لای نه و كه سانه ی كه پیتی خو شه بجیت بو لایان)) .

دلنیا به كه پيغه مبهري خوا ﷺ چاره سه ره كه ی دیاری كردوه بو هر فیتنه به ك له چهند وشه به کی كه مدا به لام له و په پی ره وان بیزی و ناشكرادايه ... پيويست له سەر موسلمان نه وه به له م فیتنه به دا باوه په كه ی خوی ساغ بكاته وه و به وه ی بكات، چونكه ئيمان كۆتى ئارامی و دلنیايى به و په یژه ی رزگار بوونه له نيو ده ریاى ئەم هه موو فیتنه له سه ره ك و هه لچوانه دا... ئيمان قه لای دلنیايیه له نتيوان ئەم گه رده لولو له هه لچوو ده - گه رده لولو ی فیتنه - ئيمانیش پيويستی به تازه كردنه وه هه به به گوپرايه لى... چونكه (ئيمان) وه و باوه پ و كرده وه به ... به گوپرايه لى زياد ده كات و به سه رپيچی كه م ده كات... حالى دلت له كاتيكدا تو گوپيستی: خواي گه ره فهرمووى... پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى... دواوژت ده هيننه ياد و برپيار

دهدهيت به دلت كه تهوبه بكهيت و بگه پښته وه... زور نهسته مه حالې نيمان له دلتدا له م كاته دا وهكو حالې نه و كاته ي دلت بيت كاتې ته ماشاي فليميكي بي نابروو بكهيت يان زنجيره يه كه له زنجيره نزمه بي نرخه كان!! خوي گه وړه ده فـرموئيت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ الفتح: ۴، واته: نه و خوي به كه ناسووده يي و نارامي زوحي و مه عنه وي دابه زانده دلي بپرواداره كان، له كاتي په يمانه كه ي حوده بيبويه دا بو نه وي بپروايان زياد بكات له گه ل بپرواكه ياندا، تا ته نها پشت به خوا ببهستن و دليان ته نها يادي نه وي تيا به دي بكرى)).

كه و ابو نيمان به گوپرايه لي زياد دهكات، به يادي خوا زياد دهكات، به كوړ و مه جليسي زانست زياد دهكات، به دوور كه و تنه وه له خوي گه وړه كه م دهكات له سر هر زه وييه كه بيت يا خود له ژير هر ناسمانيكدا بيت...

ليړه دا ناوردانه وه يه كي زانستي تر هيه كه نه و هيش: گوته ي پيغه مبهري خوا (و ليأت إلى الناس الذي يحب أن يؤتى إليه))، واته: بپروا بو لاي نه و كه سانه ي كه پي خوشه بجيت بو لايان)) كه و ابو ليړه دا مافي خودا هيه و مافي خه لكي هيه وه ليړه وه پيغه مبهري خوا (فهرموويه تي هه روه كو له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده ي (أنس) هوه: ((لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه))، واته: هيچ كه سيك له نيوه نيماني كامل نيبه تاوه كو نه وي بو خوي پي خوشه بو براكه شي پي خوش بيت)).

نه گه ر له م روانگه وه له گه ل خه لكيدا هه لسوكه وت بكهيت، نه و هه رگيز نازاري كه س نادهيت، بير بكه روه وه له و وشه يه ي پيش نه وي له حقي كه سيكدا بيليت، نايا بيت خوشه نه و كه سه به هه مان شيوه قسه له گه ل تودا بكات؟ به هه مان زمان و شيواز؟ به هه مان نه و وشانه ي كه تو ئيستا له گه ل نه و دا ده يكهيت؟ نايا بيت خوشه نه و كرداره ت پي بكريت كه تو به براكه ت ده يكهيت؟

۱- أخرجه البخاري، كتاب الإيمان، باب من الإيمان أن يحب لأخيه ما يحب لنفسه (۱۳)، ومسلم كتاب الإيمان، باب الدليل على أن من خصال الإيمان: أن يحب لأخيه المسلم ما يحب لنفسه من الخير (۴۵).

براکه م... نه‌گەر تو که سیکی به توانای ئه‌وا بیر بکه‌ره‌وه له توانای خوای گه‌وره به سه‌رته‌وه، نه‌گەر ده‌وله‌مەندیته ئه‌وا بیر له هه‌ژاری خۆت بکه‌ره‌وه به‌رانبه‌ر خوای گه‌وره، هه‌ر که سیکی خودای خۆی ناسی ئه‌وا خۆیشی ده‌ناسی، نه‌گەر هه‌ر که سیکی خودای خۆی به ده‌وله‌مەندیکی ره‌ها ناسی ئه‌وا خۆی به هه‌ژاریکی ره‌ها ده‌ناسی... وه هه‌ر که سیکی خواکه‌ی خۆی به عیززه‌تیکی ته‌واوه‌وه ناسی ئه‌وا خۆی به زه‌لیلکی ته‌واوه‌وه ده‌ناسی، هه‌ر که سیکی خواکه‌ی خۆی به خاوه‌ن زانستیکی ته‌واوه‌وه ناسی ئه‌وا خۆی به نه‌فامیکی ته‌واوه‌وه ده‌ناسی....

براکه م... نه‌گەر تو که سیکی زانایته ئه‌وا کێ فی‌ری کردیت؟ وه نه‌گەر تو که سیکی ده‌وله‌مەندیته ئه‌وا کێ ده‌وله‌مەندی کردی؟ وه نه‌گەر تو که سیکی به هی‌زی ئه‌وا کێ به هی‌زی کردی؟ له خۆ بایی مه‌به... به‌لکو خواکه‌ی خۆت باش بناسه بۆ ئه‌وه‌ی توانای خۆت بناسی و بزانیته، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝١٥﴾ (١٥) ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝١٦﴾ (١٦) وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ فاطر: ١٧، واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ئی‌وه هه‌ژان و نیازتان به خوا هه‌یه، ئه‌و بێ نیاز و سوپاسکراوه هه‌رچه‌نده خه‌لکی ململانی بکات. (١٥) نه‌گەر بیه‌وی ئی‌وه له ناو ببا و خه‌لکی تازە بینیت، واده‌کات. (١٦) ئه‌و کاره‌ش بۆ خوا گران نییه (١٧) .

من وا ده‌بینم که نه‌گەر ئه‌م ئوممه‌ته هه‌چ شتیکی جێ به جێ نه‌کات ته‌نها ئه‌م ئامۆزگارییه نه‌بیته ئه‌وا هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌ی نیوان خه‌لکی رێک و پێک ده‌بوو وه نه‌گەر گو‌ی‌پ‌ایه‌لی فه‌رمانه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌بووین له‌م چه‌ند وشانه‌دا ئه‌وا خوای گه‌وره له‌ فیتنه‌ رزگاری ده‌کردین ئه‌وانه‌ی که ئاشکران و ئه‌وانه‌ی که شاره‌وه‌ن...

ده‌لێم: ترسناکی فیتنه‌کان زیاتر و زۆرتر ده‌بن کاتی که که‌سانیک پێی هه‌لسن و ئاگره‌که‌ی زیاتر خۆش بکه‌ن ((أناس من جلدتنا ويتكلمون بالسنتنا ويلبسون ملابسنا))، واته: خه‌لکانیک له‌ نه‌وه‌ی خۆمان و به‌زمانی خۆمان قسه‌ ده‌که‌ن و جل و به‌رگه‌که‌ی ئێمه له‌ به‌ر ده‌که‌ن)) ئه‌وا فیتنه‌که به‌ زه‌برتر و توندتر ده‌بیته...

په زای خوا له (حذیفة ی کوپی الیمان) ... ده سټپاک و جیی باوه پی نه ټینییه کانی پیغه مبهری خوا علیه السلام، ده لټی خوی گه وره منه تی کردووه به سه ریدا بؤ گواستنه وهی نه و فهرمودانه ی که ده رباره ی (فیتنه کان) هاتوون.

(حذیفة ی کوپی الیمان)^۱ ده لټت: ((کان الناس یسالون رسول الله صلی الله علیه و آله عن الخیر وکنت أسأله عن الشر مخافة أن یدرکنی))، واته: خه لکی پرسیاریان ده کرد له پیغه مبهری خوا علیه السلام ده رباره ی خیر و چاکه، به لام من پرسیاری شه پ و خراپه م لی ده کرد له ترسی نه وهی پیم بگات)).

ته ماشای نه فیکه و تیگه یشتنه به رزه بکه ... حذیفة ده ستمان ده خاته سهر ده رگایه که له ترسناکترین ده رگاگان، چونکه چاکه لای هه موو خه لکی ناشکرایه و دیاره، به لام هه ندی فیتنه هه یه که پیویستی به چاوساگی و زانیاری و تیگه یشتن هه یه و پیویستی به دلسوزی و یارمه تی خوا هه یه . بویه ناگاداری نه م گفتوگو نایاب و به نرخه به، حذیفة ده لټت: ((یا رسول الله إنا کنا فی جاهلیة وشر فجاءنا الله بهذا الخیر، فهل بعد هذا الخیر من شر؟)) قال صلی الله علیه و آله: ((نعم)) واته: نه ی پیغه مبهری خوا علیه السلام نیمه له ناو نه فامی و شه پ و خراپه دا بووین - واته: پیس نیسلام - نه نجا خوا نه م خیره ی هینا و نیمه ش تییداین و توشی هینا بومان، نایا له پاش نه م خیره شه پ و خراپه هه یه وه که چوڼ له پیشه وه یدا هه بوو؟ پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله فهرمووی: (به لټی) نه ی خودایه ! بمانپاریزه ... حذیفة فهرمووی: ((و هل بعد ذلك الشر من خیر؟)) واته: نایا له پاش نه و شه پ و خراپه یه خیر و چاکه هه یه ؟)) پرسیاریکی سه یره ! نه گهر پیی بگوتایه به لټی پاش نه وه شه پ هه یه و حذیفة بی ده نگ بویه و پرسیاری دووه می لی نه کردایه نه و فیتنه که گه وره ده بوو، به لام حذیفة دوودل بوو بویه فهرمووی: ((و هل بعد ذلك الشر من خیر؟ فقال صلی الله علیه و آله: ((نعم وفيه دخن))، واته: نایا له پاش نه و شه پ و خراپه یه خیر و چاکه هه یه ؟ پیغه مبهری خوا علیه السلام فهرمووی: به لټی به لام خه لټیکی (خه وشیک) تییدایه)) هه مووی خه یر و

۱. أخرجه البخاري كتاب المناقب، باب علامات النبوة في الإسلام (۳۶۰۶)، ومسلم، كتاب الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين (۱۸۴۷).

چاكه‌ي پالاوټه نيبه به لكو خه‌يريكه و گومان و ناره‌زووه‌كاني تيكه‌له كه‌واته پټويست به چاورووني ده‌كات بو روښتن به سهر ريگادا... حذيفة فهرمووي: ((وما دخنه؟ قال: ((قوم يهدون بغير هديي تعرف منهم وتنكر)) قلت: فهل بعد ذلك الخير من شر؟))، واته: ئايا خه‌وشه‌كه چيبه؟ فهرمووي: خه‌لكانيك ده‌بيت له‌سهر به‌رنامه و ئاكارى من ناروښ، چاكه و خراپه‌شيان ليده‌بينيت، گوتم: ئايا له پاش ئه‌و خير و چاكه‌يه خراپه و شه‌ر هه‌يه؟)) واته: ئايا له پاش ئه‌و خه‌يره‌ي كه‌ تيكه‌ل به خه‌لته شه‌پي تر هه‌يه؟ له گه‌ل مندا ورياي ولامه‌كه‌ي داهاتوو به . ((دعاة على أبواب جهنم من أجاوبهم إليها قذفوه فيها))، واته: بانگه‌وازكارانيك له‌سهر ده‌رگاكاني دوزخ راوه‌ستان، هه‌ر كه‌سيك وه‌لاميان بداته‌وه ئه‌وا فريي ده‌دنه‌ ناو دوزخه‌وه))

جا حذيفة به‌رده‌وام پرسيار ده‌كات له پيغه‌مبه‌ري خوا^(ص) و ده‌لييت . ((قلت: يا رسول الله صفهم لنا، قال: هم من جلدتنا ويتكلمون بألسنتنا)) واته: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا^(ص) كه‌وه‌سفيان بو‌مان بكه؟ فهرمووي: ئه‌وانه له پيستي خو‌ماندان و به‌ زمانى خو‌مان قسه ده‌كهن (مه‌به‌ستي ئه‌وه‌يه مروښن)).

جاري به‌كه‌م ده‌لييت: ((وما دخنه؟)) ئه‌ويش ده‌لييت: ((قوم يهدون بغير هديي تعرف منهم وتنكر)).

جاري دووه‌م ده‌لييت: ((صفهم لنا يا رسول الله)) ئه‌ويش ده‌لييت: ((هم من جلدتنا ويتكلمون بألسنتنا)) بانگه‌وازكارانيك له‌سهر ده‌رگاكاني دوزخ راوه‌ستان خه‌لكي بانگ ده‌كهن بو ناو دوزخ به‌ وته و كرده‌وه‌كانيان !! يان ئه‌وان (خه‌لكي بانگ ده‌كهن بو به‌هشت به‌ وته‌كانيان به‌لام به‌ كرده‌وه‌كانيان بانگيان ده‌كهن بو ئاگر، جا هه‌ر كاتييك به‌ قسه‌كانيان به‌ خه‌لكي بلين: وه‌رنه پيشه‌وه و بين بو لامان ... ئه‌وا كرده‌وه‌كانيان ده‌لييت: گوڤيان لي مه‌گرن) هه‌روه‌كو (ابن القيم) ' گوتويه‌تي، بويه زورجار خه‌لكي ده‌بينى زور سه‌رسام ده‌بن .

لیره دا ریوایه تیکی تره یه که چه ند وشه یه کی سهیری تیدایه، نه ویش
 فرمایشتی پیغمبه ری خوایه ﷺ که ده فره مویت: ((رجال قلوبهم الشیاطین فی
 جثمان انس))^۱ ماناکه ی نه وه یه: به رواله تدا رواله تی مرۆشه به لام دلّه کانیان دلی
 شه ی تانه - په نا به خوا - ده بیینی به زمانی عه ره بی قسه ده کات و جل و
 به رگه که ی نیمه له بهر ده کات که چی ده لیت: ((پینووسیکی سوورم بدهنی با
 هله کانی قورئانتان بۆ راست بکه مه وه))!

گوئی لی ده گریت و له وه وه ده خوینیته وه کاتیک ده لیت: ((ته نانه ت
 (یه کتاپه رستی) ش ستمی له ئافره ت کردوه، چونکه وشه ی یه کتاپه رستی ده لیت
 (لا اله الا هو) ئایا بۆ نالین (لا اله الا هی؟)).

گوئی لی ده گریت و له وه وه ده خوینیته وه کاتیک ده لیت: ((کۆمه لگای هاوه لان
 کۆمه لگایه کی پارچه پارچه و سه رقائی کاره سووک و پيسواکان و ئاره زووه جنسی
 یه کان بوون، نه م ده ستریزیه جنسیه ته نها هاوه له به ناویانگه کانی نه گرتبووه وه
 و به لکو هاوه له ئافره ته ناسراوه کانیشی گرتبووه وه! چونکه کاتیک نیر می، می و
 نیر به یه که ده گن و بوو بووه نه ریتیکی رۆژانه که کۆمه لگای (یثرب) له سه ری
 راهاتبوون، بۆیه (محمد) بۆ نه هیشتنی ته نگی ناچار بوو که پینگه بداته هاوه لانی
 که وا کیشه نییه نه گه ر بچه مزگه وته کانه وه به له شگرانییه وه)).

گوئی لی ده گریت و له وه وه ده خوینیته وه کاتیک ده لیت: من خودا هه لئابزیرم و
 شه ی تانیش هه لئابزیرم چونکه هه ردوکیان دیواریکن چاوه کانم ده گرن و
 دایده پۆشن... ئایا دیواریک بگۆرپه وه به دیواریکی تر؟)).

ئه ی په روه ردگارمان! په سستی و توپه بی خۆت له سه رمان هه لگره، به پیی قسه
 و کرده وه ی نه فامه کانمان مامه له مان له گه لدا مه که هه ر تو پشت و په نایت و
 توانات به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

جاریکی تر ده گه پینیه وه بۆ فره مووده که، حذیفه فره مووی: ((یا رسول الله، فما
 تأمرني إن أدرکني ذلک؟))، واته: ئه ی پیغمبه ری خوایه ﷺ به چی شتیک فره مانم پی

دهكې نه گره نه وسهرده مه م به سهردا هات ؟))، واته: له كاتي فيتنه دا چي بكم ؟ پيغه مبهري خوښه ويست ﷺ فهرمووي: ((تلززم جماعة المسلمين و إمامهم)) واته: په يوه ست ده بيت به كومه لي موسلمانان و پيشه واکه يانه وه))، به راستي نه م ريگايه ريگاي رزگار بوون و دهر باز بوونه، له سهرده مي فيتنه دا، نه وشته ي كه خوي گوره له سهرت فراواني كړدووه خوټ له سهر خوټ ته نكي مه كه ! وه مه لي: كومه له كې من كومه له ي فلانه ... حربه كه م حزبي فلانه و... مه به كه سيكي حزبي و... مه به كه سيكي دهمارگرير... واز بهينه له م دهمارگريريه سهرسخت و گه نيوه، ته نها با دهمارگريريه كه ت بو كومه لي حقه بيت له سهر رووي نه م زه وييه دا كه نه ویش كومه لي موسلمانان، هه روه كو خوي گوره فهرموويه تي: ﴿هُوَ سَمَنُكُمْ الْمُسْلِمِينَ﴾ (سورة الحج) واته: له پيشدا و له م قورئانه شدا هه ر خوا ئيوه ي ناوناوه موسلمان و خو به ده سه وه دهر)) خوي به رز و به پيز خوي نه م ناوه ي لي ناوين بويه تويش ده ست بگره به كومه لي موسلمانان وه هه روه كو چون پيغه مبهري خوا ﷺ رينموي حذيفتي كړدووه و فهرموويه تي: ((تلززم جماعة المسلمين و إمامهم)) كه چي حذيفة به رده وامه له پرسياره كاني ده ليت: ((فإن لم يكن لهم جماعة ولا إمام ؟))، واته: نه ي نه گره موسلمانان نه كومه ليان هه بوونه پيشه وا)) نه ویش فهرمووي: ((فاعتزل تلك الفرق كلها ولو أن تعض بأصل شجرة حتى يدركك الموت وأنت على ذلك)) واته: خوټ به دوور بگره له هه موو نه و فیرقه و تاقمانه، نه گره چي به قه پ گرتنیشت بيت به په كي داريك هه تا مردن بيت ده گات، تو ش هه ر به هه مان شيوه دوور بگره)).

جا بويه فيتنه و تاقير كړنه وه كه زياد ده كات و گوره ده بيت وه كاتي كه سانتيك ټاگره كه گر بدن و به ريوه ي ببه ن له پيستي خومان و به زما ني خومان قسه ده كن هه روه كو چون نه و راستگويه فهرموويه تي كه هه رگيز له خو ، قسه ناكات. به لاکه زياتر و ژورتر ده بيت كاتي بزانيت كه وا فيتنه كه رووبه رووي دلّه كان ده بيت وه ... هه ندي كه س هه ن وا ده زان نه گره له جيگاي فيتنه كه دوور بكه ونه وه له پاش نه وه ي رووبه رووي بووه وه به چاوه كاني بيني و به گوپيه كاني گوپيستي

و شه كانی بوو به لكو رهنګه به نه دنامه كانی به شداري كرد به لكو رهنګه دلّه كه ی په یوه ست بوو پټوه، پاش نه وه وا ده زانی نه گهر نه و له و جیگه به دور بكه ویته وه نه وا هه موو شتیک ته واو ده بیت... به لام کاتی ده پوات بو سهر جیگه كه ی بو نه وه ی به خوئی نه وا دیمه نی نه و فیتنه ديسان به بهر چاويدا دین و ده چن و وینه به وینه و شه كانی فیتنه ده بیسی و له گویدا دوباره ده بیته وه و شه به و شه... بو؟

چونكه پیغه مبه ری خواﷺ ده فهرمویت: (هه روه كو له (صحيح مسلم)) دا هاتوه له فهرمووده ی (حذیفة ی كوری الیمان) هوه كه ده لیت: ((تعرض الفتن علی القلوب كالحصیر عودا عودا))، واته: فیتنه كان رووبه رووی دلّه كان ده بنه وه وه كو حه سیریک دار به دار))، واته: فیتنه به فیتنه ((فأی قلب أشربها نكتت فيه نكتة سوداء))، واته: هه ر دلّك خوار ديه وه و هه ریگرت نه وا خالیکی ره شی تیادا به جی ده هیلی)) نه ی خودایه !! جا هه ر دلّك هه ندی له و فیتنه به ی چه شت نه وا شوینه واریکی ره ش له ناو دلّدا ده هیلیته وه ((وأي قلب أنكرها))، واته: هه ر دلّك ئینکاری لی كرد و ره دی كرده وه))، به هیچ شیوه یه ك جیگای فیتنه ی تیادا نابیته وه، چونكه به فه زلی خوا پرّه له ئیمان و قورئان نویت و ته سبیحات و ئیستغفار و فهران كردن به چاكه و بانگه واز كردن بو خوا و خوشویستنی هه ژاران و نه داران، جا نه وه دلّكه پرّه له چاكه، بویه فیتنه دیت به دوا ی جیگایه كدا ده گه پیت له و دلّه روناك و گوپراه له دا كه چی هیچ جیگایه ك بو خوئی نادوژیته وه و نه مجار ده رده چیت ! به لی... نه و فیتنه به رووبه روو ده بیته وه به لام له ناو دلّه كه یدا جی نابیته وه و دلّه كان هیچی لی ناخواته وه چونكه نه و ئینکاری لی كرده وه .

نه ی من له پیشدا نه مگوت: كه وا ده بی چولكردن و به تالكدن (التخلية) له پیش خورازاندنه وه (التحلية) وه ده بی دلّه كان پاك بكه یته وه له پیشدا بو نه وه ی ماده ی ئیمانی تیادا جیگیر بیت بویه له پاش نه وه نه گهر فیتنه ی رووبه رو بیته وه نه وا ره دی ده كاته وه و هه ری ناگریت ((وأي قلب أنكرها نكتت فيه نكتة بيضاء حتى تصیر علی قلبین، علی أبيض مثل الصفا، فلا تضره فتنة ما دامت السموات

۱. أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب رفع الأمانة والإيمان من بعض القلوب و عرض الفتن علی القلوب (۱۴۴).

والأرض، وعلى أسود مربادا كالكوژ مجخياً لا يعرف معروفا ولا ينكر منكرا إلا ما أشرب من هواه)) وقلب أبيض لا تضره فتنة ما دامت السماوات والأرض))، واته: هر دلّيك ئينكاري له فيتنه كه كرد ئهوا خالّيكى سېي تبادا به جى دههئلى، تاكو دهبيته دوو جوړه دل: به كيكيان سېي ههروه كو شتيك روون و پاك و بيگه رد بويه چيتر هيچ زيانى پينناگه يه نن تاكو زهوى و ئاسمانه كان هه، ئه ويتريان دلّيكى ره شه وهكو كوزه يه كي لاره وه بوو و ايه جا هيچ چا كه يه ك نانا سبت، هيچ خراپه يه ك ئينكار ناكات ئيلا شتيك كه ئاره زووه كه ي پى ئاو بدات)) ئه وه دلّيكه پر له هه وهس و ئاره زووه !.

هه وهس و ئاره زوو پادشايه كي سته مكارى نه قامى زوړداره، گوپيه كان كه پر دهكات بو بيستنى حق وه چاوه كان كوړر دهكات بو بينينى به لگه و چا كه كارى، هه رچه نده ئه و به لگه و چا كه يه وهكو پوژى روون و روناك ببيت له كاتى چيشته نكاودا وه وهكو روژ و ابى كاتيك دهره وشيته وه، خاوه نى هه وهس و ئاره زوو هه رگيز قسه يه ك وه رناگريت له خوداوه و يان له پيغه مبهري خوداوه ﷺ، پيى ده لئيت: گوشتى به راز هه رame، كه چى ئه و پيت ده لئيت: به لى جارن هه رام بووه چونكه نه خووش بووه و نه خووشى له گه ل خويدا گواستووه ته وه، به لام ئيستا به راز له كيلگه ته ندرسته كاندا به خيو ده كريت و له ژير چاو ديږى پزيشكى پسپوردا ئير بو هه رame؟! پيى ده لئيت: ئالتون هه رame، ئه و ده لئيت: بو؟ چى شتيك و هو كاريك هه يه بو هه رام كردنى ئالتون له پياوان؟

پيى ده لئيت: مه ي هه رame... ئه و ده لئيت: به لى، به لام ئه وانه ي ئه م سه رده مه پيى نالين مه ي به لام پيى ده لئين (المشروبات الروحية) به ناوى تره وه ناويان لى ناوه به هو ي ئه وه ي له گه ل ئه م سه رده مه ي تيايدا ده ژين بيگو نجين...

همزوك همز المنكر المتغال	إن قلت قال الله قال رسوله
تبع لهم فى القول والأعمال	أو قلت قال الصحابة و الأولو
وابو حنيفة والإمام الغال	أو قلت قال الشافعي وأحمد
وأحتالوا على حرام الله بالإحلال	صدوا عن وحي الإله ودينه

يا امة لعبت بدين نبيها كتلاعب الصبيان في الأحوال
حاشا رسول الله يحكم بالهوى تلك حكومة الضلال

واته: نه‌گه‌ر بلټيت خوا و پټفه‌مبه‌ره‌که‌ی فه‌رمووی، نه‌وا چاوه‌قريټت لی ده‌که‌ن وه‌کو که‌سيکی بی بړوای له‌خوبايی، يان بلټيت هاوه‌لان فه‌رموويان و شويټکه‌وتواني نه‌وان له‌وته و کرده‌وه‌کانياندا، يان بلټيت (الشافعي) و أحمد فه‌رمووی ابو حنيفه و پشه‌وای به‌نرخ و گرانبه‌ها (مه‌به‌ستی مالکه)، به‌ره‌لستی وه‌حي خوا و دينه‌که‌ی ده‌که‌ن، فيل ده‌که‌ن له‌وه‌ی خوا حه‌رامی کردوه و حه‌لالي ده‌که‌ن، نه‌ی نه‌و نوممه‌ته‌ی که‌به‌دينی پټفه‌مبه‌ره‌که‌ی ياريان کردوه وه‌کو ياريکردنی مندا ل له‌نيو قورپاودا، حاشا بيت که‌پټفه‌مبه‌ر حوکم به‌هه‌وه‌س بکات، به‌راستی نه‌وه‌حوکميکی کوټرانه‌يه...

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿يَنْدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ ص: ۲۶، واته: نه‌ی داوود! به‌راستی نيټمه‌تومان کرده‌جينشين له‌سهر زه‌ويدا بؤ به‌ريوه‌بردنی کاروباری مه‌ردم، ده‌سا تويش به‌شيوه‌يه‌کی په‌سند و به‌هق و دادگه‌رانه له‌نيوان خه‌لکدا بپريار بده و حوکم بکه، و شوين هه‌وا و ثاره‌زوه‌مه‌که‌وه له‌حوکمکردندا تا به‌وه‌ويه‌وه له‌ريگای خوا گومرات بکات بی گومان نه‌و که‌سانه‌ی که‌له‌ريی خوا لاده‌ده‌ن و گومرا نه‌بن سزا و جه‌زده‌به‌ی توند و سه‌ختيان بؤ هه‌يه به‌هوی نه‌وه‌ی که‌روژی حيساب و پاداشت و توله‌يان له‌بیرکردوه).

حذيفة ده‌لټين^۱: ((القلوب أربعة: قلب أجرد فيه سراج يزهر— أي: يذير— وقلب

۱. أخرجه ابن أبي شيبة في ((المصنف)) (۳۶ / ۱۱) عن أبي البخري عن حذيفة، قال أبو نعيم في ((الطية)) (۳۸۵ / ۴): ((و أرسله) وقد روي مرفوعاً، أخرجه أحمد (۳ / ۱۷)، و أبو نعيم (۴ / ۲۸۵) عن أبي سعيد الخدري مرفوعاً، وفيه علتان: ضعف ليث، والانتقطاع بين أبي البخري و أبي سعيد، وضعفه الشيخ شعيب في تحقيق المسند (۲۹ / ۱۱)، وانظر: ((مجمع الزوائد)) (۱ / ۶۳).

أغلف مربوط على غلافه، وقلب منكوس، وقلب مصفح، فأما القلب الأجرد فقلب المؤمن سراجة فيه نوره، وأما القلب الأغلف فقلب الكافر، وأما القلب المنكوس فقلب المنافق عرف ثم أنكر، وأما القلب المصفح فقلب فيه إيمان ونفاق فمثل الإيمان فيه كمثل البقلة يمدّها الماء الطيب، ومثل النفاق فيه كمثل القرحة يمدّها القيح والدم، فأى المادتين غلبت على الأخرى غلبت عليه))، واته: دلّه كان چوار جوړن: دلّیکى رووت و به تال چرایه کی تیدایه و روناکی ده تاته وه، دلّیکى بهرگ گیراو و به بهرگه کی به ستر او ده وه (واته: دلکویربووه)، دلّیکى سهره وخوار، دلّیکى گوشاد، جا دلّه رووته که نهوا دلّی ئیمانداره چراکه ی تیدا روناکیه که به تی، دلّه بهرگ گیراو که نهوا دلّی بیباوه پره، دلّه سهره وخواره که نهوا دلّی دورووه حه قی ناسی، به لام پاشان نکولّی لی کرد، دلّه گوشاده که نهوا نهو دلّیه که وا ئیمان و دورووی تیدایه جا نمونه ی ئیمانه که وه کو سه وزی وایه و ئاوی پاکی پی ده گات، نمونه ی دوروویی که ی وه کو برینک وایه و خوین و زوخمی پی ده گات، جا هر ماده یه که له و دووانه زال بوو به سهر نه ویترا نهوا زال ده بی به سهریدا)).

به لّی نه ی پزداران... هاتنی فیتنه نیشانه یه که له نیشانه کانی قیامت جا نهو فیتنه یه زور بوو ده وه و زیادی کردووه و گپی گرتووه وه کو نه وه ی که پووش و په لاش ناگری تی بهر بووبیت...

پیش نه وه ی نه م به شه ته واو بکه م ده لّیم: فیتنه به گشتی ده بنه دوو به شه وه و سییه میان نییه نه وانیش:

فیتنه ی هوه س و ناره زوو (الشهوات)، فیتنه ی گومان و دوو دلّی ((الشبهات))

• فیتنه ی هوه س و ناره زوو (الشهوات)...

نه م همیشه جوړه کانی زوره، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفَصْطَةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ﴾ ۱۴، واته: حه زوو ناره زوو بو ژنان بو کوپانی زور و بو کوگا و کیسه ی زیږ و زیوو، بوړه وه نه سپی نیشاندار و پرخال و

بؤ مهړ و بزن و وشړو گاو مه‌زرا و کشتوکال رازېنراوه‌ته‌وه بؤ خه‌ک و لايان شيرينکراوه ته‌نانه‌ت گه‌لې جار زيانې خوشيانې تېدايه و ملي خوياني بؤده‌شکينن که‌چې هر که‌می ناکه‌نه‌وه!!)) نه‌مه نمونه‌يه‌که له نمونه‌کانې فيتنه‌ی هه‌وه‌س و ثاره‌زور.

پېغه‌مبه‌ری خواﷺ فەرمويې‌تي هه‌روه‌کو له هه‌ردوو کتبي (صحيح) ۱ دا هاتووه له فەرمووده‌ی (عمروى كبرى عوف الأنصاري) هوه ده‌لېت: ((والله ما الفقر أخشى عليكم ولكني أخشى أن تبسط عليكم الدنيا كما بسطت على من قبلكم، فتنافسوها كما تنافسوها، وتهلككم كما أهلكتهم))، واته: سوېند به‌ خوا هه‌رگيز له هه‌ژارې لېتان ناترسم به‌لام له‌وه ده‌ترسم که نيعمه‌ته‌کانې دونياتان به‌ سه‌ردا بريژي هه‌روه‌کو چوڼ به‌ سه‌ر نه‌وانه‌ی پش نيوه‌دا رڅا و نيوه‌ش پېشبرکي تيا‌دا بکه‌ن هه‌روه‌کو نه‌وان کړديان و نه‌مجار به‌ه‌لاکه‌تدا بتانبات هه‌روه‌کو چوڼ نه‌وان به‌ه‌لاکه‌تدا چوڼ)).

ته‌ماشای فيتنه‌ی سامان بکه و ته‌ماشای فيتنه‌ی دونيا بکه، جا سامان فيتنه‌يه‌کې زور سه‌خته، خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿إِنَّمَا أَمْرُكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ فَتَنَةٌ﴾ التغابن: ۱۵، واته: به‌ راستي مال و منداله‌کانتان به‌لان بوټان پييان تاقی ده‌کړينه‌وه تا ده‌رکه‌وي کامتان گوږپرايه‌لې ده‌که‌ن و کاميشتان ياخي ده‌بن که‌وابوو بيدار و هوښيار بن پييان فريو نه‌خوڼ!!))، واته: تاقیکړنه‌وه، جا مندال فيتنه‌يه، به‌لې به‌رپرسياري ده‌رباره‌ی نه‌وان، نه‌وان ده‌بنه جبي تاقیکړنه‌وه‌ی تو، جاري واهيه خواي گه‌وره (خه‌ير) ده‌کاته فيتنه هه‌روه‌کو چوڼ له (شه‌ر) دا فيتنه هه‌يه، خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿وَنَبَلُوكُم بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فَتَنَةٌ﴾ الانبياء: ۳۵، واته: تاقيتان ده‌که‌ينه‌وه به‌ ناخوشي، خوشي، هه‌ژارې، ده‌وله‌مهندي، له‌ش ساغی و نه‌خوشي، تا سابير و ناشوکر ده‌رکه‌وي وه‌ئيللا خوا بؤ خوې ده‌زانې وه به‌مه‌ش

۱- أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب: ما يحذر من زهرة الدنيا و التنافس فيها (٦٤٢٥) وفي (٣١٥٨)، ومسلم كتاب الزهد والرقاق باب (٥٣) (٢٩٦١).

ټيځامه ي حوججيهان له سر ده کات تا که س بيانوي نه ميښي)).

ټيستا (ترمومتر) ټيکي زور ورده څه به ده ست بڼه وي نيمه ته کاني به ده ست بناسيته وه، ټايا نه وه نيمه ته يان ټوله سندنه وه يه (نقمه)؟ ته ماشاي نه و سامانه ي به ده ست بکه که خوي گه وره پي ي به خشوي ټايا نيمه ته يان فيتنه يه؟ مندا له کانت ټايا نيمه تن يان فيتنه؟ نه و کورسيه و پله و پا يه ي که ټوي تيا داي، پيگه کومه لايه تيبه که ت، ټايا نيمه ته يان فيتنه يه؟ چو ن نه وه بزائم؟ خيرا که پيم بل ي چو ن له يه ک جودايان بکه مه وه؟ وه لام: (به ددانه کانت توند بيگړه و بزري مه که، چو نکه زور به نرخه!!) ده ليم: نه گړ نه و سامانه ي به ده ست له خوي گه وره نزیکت بکاته وه نه و نيمه ته، هه روه ها نه گړ سه روه ت و سامانه که ت له ريگاي حه لاله وه کو ت کرده وه و حه قی خوي گه وره ت لي ده رهي نا نه و نيمه ته، نه گړ سامانت به حه رام کو کرده وه، له گه ل نه و ي شدا خوي گه وره سامانه که ت زياد ده کات نه و دلنيا به که فيتنه يه و له به رگي نيمه ت دايه، که و ابو هه موو خه يريک که له به ده ست دايه نه گړ له خوا نزیکت بکاته وه نه و نيمه ته و نه گړ له خوا دوورت بکاته وه نه و نيمه ته يه و له به رگي نيمه ت دايه. وه هه روه ها پله و پا يه نه گړ له خوا نزیکم بکاته وه نه و من نه م کاره م کرده وه له م جيگه يه دا بڼه خوي گه وره و ديني خوا و خزمتي موسلمانان، نه م کار و کورسيه يان نه م پله و پا يه م نه گړتو وه ته ده ست بڼه ستم کردن له هه ژاران و نه داران يان به ده ست هي ناني هه وه س و ټاره زويي کي پيس و بي نرخ، يان شتي کي کورتي له ناوچو، نه گړ له خوا نزیکي کرديته وه نه و نيمه ته و پتويستي به سو پاسگوزاري هه يه، نه گړ له خوا دووري کردينه وه نه و دلنيا به که فيتنه يه هه ر چنده له پيش چاوت پو شاکي نيمه تي له به ر کرد، جا دلنيا به نه و فيتنه يه که پاستيه.

باش بير بکه روه له گوت ي خوي گه وره کاتيک ده فهرمويت: ﴿فَلَمَّا سُوا مَا دُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾﴾ الانعام: ٤٤-٤٥، واته: جا که نه و هه موو ټامو زگاريه يان له بيرخو برده وه که له سر زماني په يامبه ران کرابوون ټينجا ټيمه يش بڼه خه فلاندنيان و وه ک (استدراج) ټيکيش،

ده‌روازه‌ی هموو خيړټكمان بۆ والا كړدنه‌وه و رزق و روزييه‌كي فرهنگي رشت به سهرياندا و نه‌وانيش خوځي و نه‌شوه گرتني هه‌تا به‌و مال و مندا له‌ي پيماندا بوون ده‌عيه و فيزگرتني و له ربي راست لاياندا نه‌وسا نيمه‌يش كتوپړك رقصان لي گرتن و نه‌وانيش له‌و هموو خوشگوزرانيه بي هيو و ناثوميد بوون. (۴۴) نينجا نه‌وانه‌ي كه ناهه‌قي و سته‌م پيشه‌يان بوو، هموو خيړ و خوشيه‌كيان له كيس چوو و دواپراو بوون سوپاس و ستايشي بي پايانيش بۆ خوي په‌روه‌ردگاري جيهانه‌كان. (۴۵)).

جوړه‌كاني هه‌وه‌س و ناره‌زوو زورن، به‌لام ده‌ليم: جوړي ناره‌زووه‌كه هه‌ر چوټيك بيت نه‌گه‌ر به‌نده‌كه ته‌وبه‌ي لي كړد و گه‌رايه‌وه بۆ لاي خوا نه‌وا خوا ته‌وبه‌كه‌ي لي وده‌ده‌گرپت هه‌رچه‌نده نه‌گه‌ر توشي زينايش هاتبي، نه‌گه‌ر توشي كرداره‌كاني قه‌ومي (لوط) بوو، نه‌گه‌ر مه‌ي خواره‌وه، نه‌گه‌ر دزي كړد وه هه‌رچه‌نده تاوانه‌كه گه‌وره بيت، هه‌رچه‌نده تاوانه‌كه ترسناك بيت نه‌گه‌ر به‌نده‌كه ته‌وبه‌ي كړد و له بن ده‌ريه‌ينا و په‌شيمان بووه‌وه و كرداري چاكه‌ي نه‌نجام دا نه‌وا خوي گه‌وره لي خوش ده‌بيت، چونكه نه‌هلي سوننه هېچ كه‌سيك به‌ كافر نازانن كاتي تاوانيك له تاوانه‌كه گه‌وره‌كان نه‌نجام بدات نه‌ميشه فه‌زلي خوي گه‌وره‌يه به سهر به‌نده‌كانيه‌وه.

خوي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الفرقان: ۷۰، واته: مه‌گه‌ر كه‌سيك په‌شيمان ده‌بيت‌وه و بپوا بيتي و كاري چاك نه‌نجام بدا نا نه‌و كه‌سانه خوا گوناو و خراپه‌كانيان بۆ ده‌گورپت به‌چاكه، هه‌ميشه خوا گوناو پوښ و ميه‌ره‌بانه)).

• به‌لام فيتنه‌ي گومان و دوو دلي (الشبهات).

نه‌مه ترسناك‌تره، چونكه نه‌گه‌ر دل‌ه‌كان تامي گوماني چه‌شت نه‌وا ده‌بيت‌ه باوه‌ړك لاي خاوه‌نه‌كه‌ي و رهنكه له‌و پيناو‌دها بكورپت يان نه‌و له‌و پيناو‌دها كه‌سي تر بكورپت، چونكه نه‌و وا ده‌زاني له‌سهر بير و باوه‌ړي راستي يه، نه‌و يش له‌و ريگايه‌وه دين سهر ده‌خات، كه‌چي له راستيدا گومان و دوو دلي يه !!

(نيمامي أحمد) و (أبو داود) و (الحاكم) و (الدارمي) و جگه له وان ريوايه تيان کردووه به سهنه ديکي (صحيح)^۱ له فهرموده ي (معاويه ي کوپي أبو سفیان) هوه کهوا پیغه مبهري خواجه عليه السلام فهرموده تي: ((افترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة فواحدة في الجنة وسبعون في النار، وافترت النصارى على ثنتين وسبعين فرقة فأحدى وسبعون في النار وواحدة في الجنة والذي نفس محمد بيده لتفترقن أمتي على ثلاث وسبعين فرقة، فواحدة في الجنة وثلثتان وسبعون في النار)) قيل: يا رسول الله ! من هم ! قال: ((الجماعة)) واته: جوله که کان له نیو خویندا بوونه حه فتا و یهک تاقم و فیرقه وه و یهکیکیان له بههشتدایه و حه فتای له ناگردایه، وه گاوردایه کان له نیو خویندا بوونه حه فتا و دوو تاقم و فیرقه وه حه فتا و یهک تاقمیان له ناگردایه و یهکیکیان له بههشتدایه، سویند بهو خوایه ی که گیانی (محمد) ی به دهسته به دلنیا ییه وه نوممه ته که م ده بیته حه فتا و سی تاقم و فیرقه وه، یهکیکیان له بههشتدایه و حه فتا و دووی له ناگردایه، فهرمودیان: نه ی پیغه مبهري خواجه عليه السلام کین نه و کومه له رزگار بووه؟ فهرمودی: کومه لی موسلمانانه)).

له رپوایه تیکی تردا که (الترمذي)^۲ رپوایه تی کردووه: ((على ثلاث وسبعين ملة كلها في النار إلا واحدة)) قالوا: من هي يا رسول الله . قال: ((ما أنا عليه و أصحابي))، واته: ده بیته حه فتا و سی تاقم و فیرقه وه، یهکیکیان له بههشتدایه و حه فتا و دووی له ناگردایه، فهرمودیان: نه ی پیغه مبهري خواجه عليه السلام کین نه و کومه له رزگار بووه؟ فهرمودی: نه و بهرنامه ییه که نه مړو من و هاوه لآنمی له سهره)).

۱- أخرجه أحمد (۱۰۲/۴)، وأبو داود، كتاب السنة، باب شرح السنة (۴۵۹۷)، والدارمي (۲۵۱۸)، والحاکم (۱۲۸/۱) بسند حسن عن معاوية رضي الله عنه.

قال الحاكم: ((هذه أسانيد تقام بها الحجة في تصحيح هذا الحديث)) ووافقه الذهبي. وقال شيخ الإسلام في ((الاعتصام)) (۱/ ۱۲۲): ((هذا حديث محفوظ من حديث معاوية)) و أصل حديث الافتراق ثابت من طرق أخرى، كما عند أبي داود (۴۵۶۶)، والترمذي (۲۶۴۰)، وابن ماجه (۳۹۹۱)، وأحمد (۲/ ۳۳۲)، من حديث أبي هريرة مرفوعاً، وسنده حسن

۲ - أخرجه الترمذي، كتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة (۲۶۴۱) وقال: ((هذا حديث حسن مفسر غريب))، والحاکم في ((المستدرک)) (۱/ ۱۲۸، ۱۲۹) من حديث عبدالله بن عمرو مرفوعاً، وفي سنده الأفريقي و هو ضعيف، لذا ضعفه من هذا الوجه الحاکم، ورمز السيوطي لضعفه في ((الجامع الصغير)) (۷۵۳۲ - فيض). وقال الشاطبي في ((الاعتصام)) (۱/ ۱۶۵): ((إسناده غريب)).

ئەم گومانانەش زۆر ترسناکن، کە بە ھۆیە وە چەندەھا کۆمەل جیابوونە وە،
 ھەر وەکو ابن القیم^۱ دەفەر مویت: هیچ شتیک (القدریه و المرجئه و الخوارج و
 المعتزله و الروافض) و ھەموو کۆمەلەکانی تری ئەھلی بیدعە بە و ریکایە دا
 نە بردو وە کە تیی کە وتوون تەنھا خراب تیگە یشتن لە خوا و پیغەمبەرکەیی ﷺ.

ئایا دەزانی الخوارج ئیمامی (علی) یان بە کافر دەزانی ؟؟ لە کاتی کدا ئەو چ
 کەسیکە !! ؟؟ ئەو ئەو کەسە یە کە لە ماله کە ی پیغەمبەری خوا دادا ﷺ گەرە بوو و
 ئەو یشە بەسە ... بە کافریان زانی بە ھۆی گومانیکە وە ! کە ئیستا کاتی ئەو
 نییە باسی بکەین وە بە درێژی لە کتیبی (الفتنة بين الصحابة) دا باسم کردو وە بۆ
 ھەر کەسێ دە یە وئ بگەریت وە بۆی، بەلام دەمە ویت باسە کە تەواو بکەم بە دانانی
 چەند خالیکێ کرداری (عملي) وە کو چارە سەرک بۆ ئەم نەخۆشییە ترسناکە، لە
 کاتی کدا کە فیتنە بلۆ بوو تە وە، فیتنە ی ھە وەس و ئارەزو وە فیتنە ی گومان و
 دوو دلی ... وە من هیچ سەردەمێک نازانم (بە پێی خویندە وە کانم) کە بە و شیو یە
 فیتنە ی تیا دا بلۆ ببیت وە (لە ھەردوو جۆرە فیتنە کە) وە کو ئەم سەردەم، کە وایو
 ھەنگاو کرداریە کان (عملي) چین بەرە و ریکای رزگار بوون ؟

یە کەم: خالی کرداری سەر ریک

پاستکردن و دلسۆزی لە کاتی داواکردنی یارمەتی لە خودا وەندی گەرە و بی
 ھاوتا وە، والله من هیچ رزگار بوونیکم نییە و تۆیش هیچ رزگار بوونیکت نییە تەنھا
 بە پاستکردن لە کاتی پەنا گرتندا بە خوای گەرە، بە و زانیارییە کە پیتە ھەرگیز
 لە خۆ بایی مەبە، نە بە گوێرایی لیکە تیش، نە بە پەرستە کە تیش ... بە لکو پەنا بە
 خوا بگەرە دلتیابە، کە هیچ رزگار کەرێک و هیچ پەنایە ک نییە تەنھا بۆ لای ئەو
 نەبیت، خوای گەرە دەفەر مویت: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ
 دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ البقرة: ۱۸۶،
 واتە: ھەر کاتی بەندە کانم لە بارە ی من پرسیارت لی دەکەن: ئایا من دوورم
 لیتیانە وە یان نزیک؟ دەبی بزائن، من زۆر نزیکم لیتیانە وە بە ھانا و پارانە وە ی نزا

گزيانه وه ديم و وه لاميان نه دمه وه هر كه ليم وه پارين دهبه نه و انيش فرمان و داخوای من وه لام بده نه وه و فرمانه كانم پشتگوئی نه خن و باوه پری ته واو بته ويان به من هه بی، به شکو ری راست بو خو به دی بکن.))
هیچ هیز و توانایه کمان نییه بو نه نجامدانی گوپراهی یان وازهینان له سهر سرپیچی یان هه لاتن و دهر باز بوون له فیتنه ته نها به یارمته خوی گوره نه بیټ...

ابن الجوزی^۱ ده لیت: ((شیخیک له نه هلی زانست و زانیاری له قوتابییه که ی خوی پرسى که له مه جلیسکه دا لای بو، فهرمووی: کوپم... چی ده که یټ نه گره به لای رانه مه پیکدا تیپه پیت و سه گی رانه مه پره که پیت وه پری (حه په ی کرد)؟ فهرمووی: مه پره کان له خوُم دور دمه وه تا له توانمدايه، فهرمووی: نه ی چی ده که یټ نه گره جاریکی تر پیت وه پری؟ فهرمووی: سه که که ده گره پرنمه وه تا کو ده توانم. فهرمووی: نه ی چی ده که یټ نه گره بو جاری سییه م وه پری؟ فهرمووی: وه کو نه وه ی جاری پیشوو ده که م... فهرمووی: کوپم... جا نه وه دریژه ده کیشی، به لام نه گره رزگار بوونت ده وی و ده ته ویټ بپه پیت وه په نا بگره به خاوه نی مه پره که نه وا سه گی رانه مه پره که ت له کۆل ده کاته وه... نه گره رزگار بوونت ده وی نه وا په نا به خوا بگره جا فیلی شه یټانت له کۆل ده کاته وه)) که و ابو هیچ ریگا چاره یه ک نییه له فیتنه رزگارت بکات ته نها به راستکردن نه بیټ له په نا گرتنت به خوی گوره...
هه نگاوی دووم: ده ست گرتن به به رده و امبوونه وه له کاتی ته نگانه دا...

له پاش نه وه ی په نات به خوا گرت و په رسته کانت نه نجامدا، نو یژه کان له کاتی خویدا نه نجامدا و خویندنه وه ی قورئان و پاریزگاری کردن له ویرده کان و ئیستغفارو زه لیلی نواندن و پارانه وه و ته سبیحات و سوپاس گوزاری خوداوه ند و وتنی (لا اله الا الله و الله اکبر).. تا کو کوټایی نه و جوړه کانی تر له جوړه کانی په رستن...

گوی بگره و بزانه پیغه مبه ری خوا ﷺ چی ده فهرمویت، فهرمووده که یش له

۱- فی ((تلبیس إبلیس)) (۴۷) بتصرف.

(صحيح مسلم) دايه له فهرموودهى (معقل ى كوپى يسار) هوه ده لئيت: ((العبادة في الهرج)) واته: په رستن له (الهرج) دا الهرج چييه؟ مه به ستي فيتنه يه ((العبادة في الهرج كهجرة إلهي))، واته: په رستن له (الهرج) دا وهكو نه وه يه كه سيك كڅچ بكات بو لا من)) واته ههركه سى خواى گوره ده په رست له سهردهم فيتنه و كوشتار دا نه وا پاداشته كه ي وهكو پاداشتي كه سيكه كه كڅچى كردبټ بو لاي پيغه مبهري خوا (p) له شاري مهككه وه بو شاري مهدينه ... كه وا بوو پاريزگاري له په رستنه كانت بكه له كاتي فيتنه دا...

هه نكاوى سييه م: ناماده بوون له مه جليسي زانستدا.

هه رگيز نه و مه جليسه باشانه له ده ستي خوت دهرمه كه بو نه وه ي باشتار خواى گوره بناسيت، باشتار پيغه مبهري خوا عليه السلام بناسيت و باشتار حلال و حرام بناسيت وه باشتار سوننه ت و بيدعه بناسيت، جا ههركه سى ريگايه كي گرته بهر به مه به ستي فيربوونى زانيارى نه وا خواى گوره ريگاي به هه شتي بو سووك و ناسان دهكات ...

هه نكاوى چواره م: هاورپټي كه ساني باش ..

واز له چاكه كاران مه مينه، چونكه نه وانه ن، كه خواى گوره ت به بير ده مينه وه و ناگاداري ناگرت دهكه نه وه وه له خراپه و خراپه كاران دوورت دهكه نه وه، به رده وام به له هاورپټي نه و كه سانه.

له فهرمووده يه كدا كه (أبو داود و الترمذي) و جگه له وان ريوايه تيان كردووه به سه نه ديك كه شيخ (الباني) به (حسن) ي زانيوه له فهرمووده ي (أبي سعيد الخدري) كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي ((لا تصاحب إلا مؤمناً، ولا يأكل طعامك إلا تقي)) واته: هاورپټي هيچ كه سيك مه كه ته نها ئيماندار نه بټ و هيچ كه سيك

۱. أخرجه مسلم، كتاب الفتن و أشراف الساعة، باب فضل العبادة في الهرج (٢٩٤٨).

۲. أخرجه أبو داود، كتاب الأدب، باب في كراهية المراء (٤٨٣٢)، والترمذي كتاب الزهد، باب ما جاء في صحة المؤمن (٢٣٩٥)، وابن حبان في (صحيحه) ((٥٥٤، ٥٦٠))، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) ((٧٣٤١))، و((المشكاة)) ((٥٠١٨)).

چێشته‌که‌ت نه‌خوات ته‌نها که‌سی له‌ خواترس نه‌بیّت)) وه‌ به‌م چه‌ند وشه‌یه‌ کۆتایی به‌ به‌شه‌که‌ دینم و چه‌ند کۆتاییه‌کی خۆش و گرنگه‌!! هه‌رگیز بێ ئاگا مه‌به‌ له‌ یادی خوا چونکه‌ یادکردنه‌وه‌ ژيانه‌وه‌ی دله‌کانه‌ هه‌روه‌کو خۆشه‌ویستی دله‌کان محمد ﷺ فهرموویه‌تی.

له‌ هه‌ردوو کتییی (صحیح) دا هاتوه‌ له‌ فهرمووده‌ی (ابی موسی الاشعری)یه‌وه‌ که‌وا پیغمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ((مثل الذي يذكر ربه، والذي لا يذكر ربه، كمثل الحي والميت)) واته‌: نمونه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی یادی خوا ده‌کات و نه‌وه‌ی یادی ناکات وه‌کو زیندوو و مردوو وایه‌)).

داوا له‌ خوا ده‌که‌م له‌ به‌ر خاتری ناوه‌ به‌رز و مه‌زنه‌که‌ی خۆی (الاسم الأعظم) نه‌گه‌ر هه‌رکه‌سه‌ی به‌و ناوه‌وه‌ داوای لی بکات ئه‌وا خوای گه‌وره‌ پێی ده‌به‌خشێ وه‌ نه‌گه‌ر لێی بپاریته‌وه‌ ئه‌وا وه‌لامی ده‌داته‌وه‌، که‌ وا ئیمه‌ و ئیوه‌ له‌ فیتنه‌ بپاریزی نه‌وانه‌ی که‌ ناشکران و نه‌وانه‌ی شاراوهر و هه‌ر خۆی پشت و په‌نامانه‌ و توانای به‌ سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه‌... له‌ نیشانه‌کانی قیامت ئه‌وه‌یه‌: که‌ کار ده‌دریته‌ ده‌ستی که‌سانیکه‌وه‌ شایه‌نی ئه‌و کاره‌ نه‌بیّت و ئه‌مه‌ به‌ دریزی له‌ به‌شی داهاتوودا یاسی ده‌که‌ین - انشاء الله - .

۱. أخرجه البخاري، كتاب الدعوات، باب فضل ذكر الله (٦٤٠٧) واللفظ له، ومسلم، كتاب صلاة المسافرين و قصرها، باب استحباب صلاة النافلة في بيته و جوازها في المسجد (٧٧٩).

له نيشانه كاني قيامت: فهوتان و بزركردني سپارده

(ضياع الأمانة).

بهريزان ... بهرده وامين له باسكردني نيشانه بچووكه كاني قيامت و له م به شه دا وتاره كه م تهرخان ده كه م به و نيشانه يه وه كه نه گهر به جواني كويي لي بگري وا ده زانم كه دله كه ت پر ده بيت له خوشه ويستي خوي پهره ردگار و پيغه مبره ده سټپاكه راستگو كه ي ﷺ نه م نيشانه يه له ناستي مرقايه تي بلاويوه ته وه، له هه موو جيهاندا به شيوه يه كي گشتي وه له م نوممه ته دا به شيوه يه كي تاييه تي ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم ...

به وردى له گهل مندا بيريكه ره وه له و فهرمووده يه ي پيغه مبري خوا ﷺ كه له (صحيح البخاري)^۱ دا هاتووه له فهرمووده يه كي (ابو هريره) وه ده ليت: ((بينما النبي ﷺ في مجلس يحدث القوم، جاءه أعرابي، فقال: متى الساعة؟ - واته: له كاتيكدا كه وا پيغه مبري خوا ﷺ له نيو هاوه لانيدا بوو قسه ي بو نه وان ده كرد كابر ايه كي ده شته كي هات بو لاي و فهرمووي: كه ي قيامت ديت ؟)) فمضى رسول الله ﷺ يحدث، فقال بعض القوم: سمع ما قال، فكره ما قال، وقال بعضهم: بل لم يسمع حتى إذا قضى حديثه، قال: ((أين السائل عن الساعة؟)) قال: ها أنا يا رسول الله ﷺ. قال ﷺ: ((فإذا ضيعت الأمانة فانتظر الساعة)). فقال الأعرابي - الفقيه -: كيف إضاعتها يا رسول الله؟ واته: كه چي پيغه مبري خوا ﷺ له سر باسه كه ي خوي رويشت و ولا مي نه دايه وه بويه هه ندي له خه لكه كه فهرموويان: نه وه ي كابر فهرمووي بيستي و پي ناخوش بوو، هه نديكيان فهرموويان: به لكو نه و قسه كه ي نه بيست، تاكو له قسه كاني بووه وه نه مجار فهرمووي: كوا نه و كه سه ي پرسياي قيامه تي ده كرد؟ فهرمووي: نه وه تا ليرم نه ي پيغه مبري خوا ﷺ ... پيغه مبري خوا ﷺ فهرمووي: نه گهر سپارده فهوتا و بزركردني و چاوه رواني قيامت

۱- أخرجه البخاري، كتاب العلم، باب فضل العلم (۵۹).

بكه... نه مجار ده شته كييه كه فرموي: (نه و دانا و تيگه يشته وه): نه ي پيغه مبهري خواځه (فه وتان و بزر بووني چوځ ده بيت؟). بويه پيغه مبهري خواځه باسي شيوه كه له شيوه كاني بزر كردن و فه وتاني سپارده ي كردو فرموي: ((اذا وسد الأمر إلى غير أهله فانتظر الساعة))، واته: نه گهر كار درا به ده ستي كه سانتيكه وه شايسته ي نه و جيگه يه نه بوون نه و ا چاوه پواني قيامت بكه)).

له گوته يه كي ترده هاتوه: ((اذا أسند الأمر إلى غير أهله)).^۱

نايا من به نيوهم نه گوت كه نه و كه سيكه هرگيز له خو وه قسه ناكات؟! نه ي نيتستا كارويار نه دراوه ته ده ستي جگه له خاوه نه كانيان؟ به لي سوپند به په روه ردگاري كه عبه... له هه موو بواره كاني ژياندا كاره كان دراونه ته پال كه سانتيكي ناشايسته به بي نه وه ي هيچ بواړيكي فراموش كرديت ... ((ثيلا مه گهر خوا به ره حمي خو ي ره حمي كرديت)) من ته نها باسي يه شيوه له شيوه كاني سپارده ناكه م كه نه ويش: ويلايه ت و ده سه لاته — نه م شيوه يه له پاشاندا باسي ده كه م به لام ده مه وپت هه ر له سه ره تاوه بزنان كه سپارده چه نده ها شيوه و جوړي هه يه ...

ليړه دا خو شه ويست ځكه كرده وه يه ك بدريته ده ستي كه سيكه وه جگه له خاوه نه كه ي نه و ا كردوويه تيه جوړي كه له جوړه كاني فه وتان و بزر كړدني سپارده ... فه وتاني سپارده كانيش نيشانه يه كه له نيشانه كاني قيامت و وا ده زانم كه نه م نيشانه يه روويداوه و بلاو بووه ته وه وه زور به جواني بو هه موو كه سيك روون بووه ته وه ...

پيغه مبهري خو شه ويستان ځكه له فرموده يه كي ترده زور به ورد ي باسي نه مان و فه وتاني سپارده كاني كردووه .. كه و ابو خيراكه — نه ي براي موسلمانم — فير به و بزانه چوځ سپارده وه رده گيريت؟ نه مجار چوځ به رزده بيت هه وه؟ وه چوځ بزر ده بيت؟ له پاشان باسي شيوه كاني سپارده به دريژي ده كه ين (انشاء الله)

۱- أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب رفع الأمانة (٦٤٩٦).

هروه كو باسماں كړد ... پړژداران ... من نامه وي ته نها باسي نيشانه كه بكم و به سهريدا برېوم ... نه خيتر ... به لكو له گهل نيشانه كه دا راده وه ستم بو نه وه ي نه خو شيبه كه ديارى بكم ... وه پاشان چاره سهره كه ي ديارى بكم ... به لكو په روه ردگارى زهوى و ناسمانه كان نيمه و نيوه رزگار بكات له م جوړه فيتانه ... چ نه نيبه كان و چ ناشكر اكان هر خوى پشت و په نامه و به توانايه به سهره موو شتيكدا ... پيغه مبهري خوا عليه السلام باسي نه وه دهكات چوڼ سپارده به رز ده بيته وه و ده فوټي ... ده لئيت: (فهرموده كه نيمامى (البخارى و مسلم)^۱ ريوايه تيان كړد وه له فهرموده ي (حذيفة ي كورې اليمان) وه ده لئيت: ((حدثنا رسول الله صلى الله عليه وسلم حديثين رأيت أحدهما وأنا أنتظر الآخر، حدثنا: ((أن الأمانة نزلت في جذر قلوب الرجال، ثم نزل القرآن، ثم علموا من القرآن، ثم علموا من السنة))،^۲ واته: پيغه مبهري خوا باسي دوو فهرموده ي بو كړدين و من يه كيكيانم بينيوه و چاوه روانى نه وي ترم، باسي بو كړدين كه سپارده دابه زيوه ته ناو ره گي دلى پياوان نه مجار قورشان دابه زيوه و نه مجار له قورشان وه فير بوون و نه مجار له سوننه ته كانه وه فير بوون)).

ته ماشاي شيوه ي دابه زيني سپارده بكه.

نه مجار حذيفة ده لئيت: وحدثنا عن رفعها، قال: ((ينام الرجل النومة، فتقبض الأمانة من قلبه، فيظل أثرها مثل أثر الوكت))^۳ واته: نه مجار باسي به رزيوونه وه ي سپارده ي بو كړدين و فهرمودي: كابرايه كه ده خه وي و سپارده كه له دليدا دهرده هينري و شويته واره كه ي له دليدا وه كو خاليك ده مينيتته وه)).

سه لات و سه لام له سر نه و كه سه ي كه خوي گوره پاكترين و به رزترين پله ي ره وانبیږي پي به خشيوه ... كابرايه كه شه ويك له شه وان ده خه وي كه سبه يني هله ده ستي كه چي سپارده له دليدا دهره ينراوه ... بووه ته كه سيكي ناپاك

۱. أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب رفع الأمانة (٦٤٩٧)، ومسلم كتاب الإيمان، باب رفع الأمانة والإيمان من بعض القلوب وعرض الفتن على القلوب (١٤٣).

۲. وأسوق لطيفة سريعة فقط لأحبائنا وإخواننا من طلبة العلم بأن البداية الحقيقية الصحيحة للطلب تكون - بنص هذا الحديث: القرآن ثم السنة ! -

۳. قال ابن منظور في ((اللسان)) (مادة وك): ((الوكت: الأثر اليسير في الشيء)).

((فتقبض الأمانة من قلبه، فيظل أثرها مثل أثر الوكت))، واته: جا سپارده له دلیدا درده هیتریت، شوینه واره که ی ده مینیتته وه هروه کو خالیک)) ته ماشای نه و خاله ره شه که مه بکه نه و جیگایه ی که سپارده ی لی به رز بووه ته وه، نه مجار فه رموی: ((ثم ينام النومة فتقبض، فيبقى أثرها مثل المجل^۱ كجمر دحرجته على رجلك فنلف، فتراه منتبرا، وليس فيه شيء))، واته: نه مجار شه ویکی تر ده خه وی دیسان سپارده که له دلیدا درده هیتریت و شوینه واره که ی له دلیدا وه کو پارچه پیستیکی ناوساو ده مینیتته وه به لام به تاله و هیچی تیدا نییه (له زمانی عره بیدا مانای المجل واته: شوینه واری کارکردن له ناو دهستی موفدا) وه کو پارچه یه ک ناگر به سهر پییه کانتدا بیهی نی و نه ویش به رز ده بیتته وه و ده ناوسی بویه ده بیینی به رز و ناوساو بووه که چی هیچی تیدا نییه نه گهر فشاری بخه یته سهر نه و ده گوشری)).

((فيصبح الناس يتبايعون، فلا يكاد أحدهم يؤدي الأمانة، فيقال: إن في بني فلان رجلا أميناً))، واته: پاشان خه لکی ده کپن و ده فروشن که چی وای لی دیت هیچ که سیک نادورنه وه که حه قی سپارده بدات، ده لاین: له به نی فلاندا کابرایه کی ده ستپاک هیه)) نه ی خودایه ..! کابرایه که به په نجه ی ده ست نیشاره تی بو ده کړیت له (به نی فلان) ((ويقال للرجل ما أعقله؟ وما أظرفه وما أجلده؟))، واته: تا کو به پیاویک ده لاین: چه ند ژیره؟!، چه ند رووخوش و قسه خو شه؟!، چه ند به غیره ته؟!)) له پیش خوی ه لیده نین و به نار ه واه که سه که ده پیون ((وما في قلبه مثقال حبة خردل من إيمان)) واته: که چی له دلیدا یه که گهر دیله باوه ری تیدا نییه)) حذیفه ده لیت: ((ولقد أتني علي زمان وما أبالي أیکم بايعت)) واته: سه رده میک هاتووه ته سه رمد! که هیچ گویم پیی نه دده که شمه کیک بفروشمه فلان یا له فلانی بسینم))، ((لئن كان مسلما رده علي الإسلام)) واته: من له گه ل هه موو که سیکدا په فتار ده که م... نه گهر نه و که سه ی که من په فتاری له گه لدا ده که م که سیکی موسلمان بوو نه وایسلام بوونه که ی ریگه ی لی ده گړیت که ناپاکی له گه ل مندا بکات ((وإن كان نصرانياً رده علي ساعيه)) واته: وه نه گهر نه و که سه ی که من

۱. المجل: أثر العمل في الكف (اللسان مادة: مجل).

ره‌فتاري له گه‌ل دا ده‌که‌م (له سهرده‌می حذیفه‌دا) که‌سیکی جگه له موسلمانان بوو نه‌وا ناپاکیم له گه‌لدا ناکات، چونکه فه‌رمانپوه‌وا یان کار به‌ده‌ست سزای د‌ده‌ات نه‌گه‌ر ناپاکی کرد یاخود ناپاکییه‌که‌ی لی ده‌سینیتته‌وه ((فأما اليوم فما كنت أبایع إلا فلانا و فلانا))، واته: نه‌و له سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سهرده‌می الصديق و سهرده‌می راشیدیندا ده‌یکړی و ده‌یفرؤشت و له گه‌ل هه‌موو که‌سیکدا مامه‌له‌ی ده‌کرد جا نه‌گه‌ر له موسلمانان بوايه یان جگه له موسلمانان بوايه به‌لام نه‌مړو ((له بوا سهرده‌مه‌کانی حذیفه‌دا)) ده‌لئیت: ((فما كنت أبایع إلا فلانا و فلانا)) واته: ته‌ن‌ها له گه‌ل فلان و فلاندا مامه‌له‌ ده‌که‌م)) مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه ته‌ن‌ها نه‌ه‌لی سپارده‌کان و به‌س... تا نه‌و راده‌یه؟ به‌لی... نه‌ی ری‌زداران...

له شتوه‌کانی فه‌وتانی سپارده نه‌وه‌یه که‌کار و فه‌رمان بدریته ده‌ست که‌سانیکي جگه له خاوه‌نه‌کانیان (واته شایسته‌ی نه‌و جیگه‌یه نین) نوممه‌تیکي ناپاک نه‌و کارانه نه‌نجام د‌ده‌ات واته: خه‌لکانیک پیش ده‌خن که‌شایسته‌ی نه‌وه نین پیش بکه‌ون... شایسته‌کان دوا ده‌خرین که به که‌لکی نه‌و کات و شوینه بین... نه‌یني مه‌زنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌وه‌یه که نه‌وه‌یه که بۆ نه‌م دونیا‌یه ده‌ره‌یه‌نی و ناماده‌ی بکات هه‌رگیز مرو‌فایه‌تی له شتوه‌ی نه‌بینیوه چونکه نه‌و – باوک و دایک و روحم به فیدای بیت – هه‌موو که‌سیکی له هاوه‌لان له جیگه‌ی خوی داده‌نا که به پتی شاره‌زایی و توانا که‌یدا بگونه‌ی...

جا بۆیه (مصعب ی کوپی عمیر) ی نارد بۆ مه‌دینه...

(معاذ ی کوپی جبل) بۆ یه‌مه‌ن.

(ابو عبیده ی کوپی الجراح) بۆ یه‌مه‌ن یان نه‌ه‌لی نه‌جران.

(خالدی کوپی الولید) له هونه‌ر و شتوازه‌کانی جه‌نگ و کوشتاردا.

(زید ی کوپی ثابت) له کوکرده‌وه و نویسنی قورئاندا...

هه‌موو که‌سیک به پتی پسپۆر و بواره‌که‌ی خوی، جا نوممه‌تی ده‌ستپاک نه‌وه‌یه که‌که‌سی شایسته پیش ده‌خن و که‌سی شیاو له جیگه‌ی شیاو و له کاتی شیاو داده‌نا... نه‌گه‌ر نه‌م نوممه‌ته که‌سانیکي له پله و پایه‌یه‌ک دانا یان له کورسییه‌ک

جا نه و پټگه و جټگه هر پله و پايه يه ك بټت (هر وه كو چوټن ئيستا باسي ده كه م
بو نه وه ي كه وا هيچ كه سيك وا نه زانيت ئه م كاره ته نها فهرمان پر وه ي گشتي
ده گريته وه !). كاتي ك نوممه تيكي ده سټپاك ده بيني كه فلان شايه ني نه و جټگايه
نيه نه و پټويسته له سهر نه و كه سه نه گهر له راستگو خويه كلايي كه ره وه كان بوو
نه و بگريته وه و خو ي دوا بخات، چونكه كي شه كه سپارده يه و ده رباره ي پرسيا ري
لي ده كړي له بهر ده ستي خوا ي گه ورده دا وه نه گهر بينيان كه سيكي تر ه به
شايسته تره له نه و نه و با پيشي بخه ن وه ئه م نوممه ته به ره و پيشه وه ده بي
ره وانه ي بكات ...

جاريكيان (ابو ذر) ده روات بو لاي پيغه مبهري خواص (فهرمووده كه له (صحيح
مسلم) دايه) ده لټت: گوتم : ((يا رسول الله ألا تستعلمني؟ - واته: نه ي پيغه مبهري
خواص پله و پايه يه كم پيناده ي؟ له وه زار هت و نه مار هت و ويلايه ت . - قال:
فضرب بيده على منكبي، ثم قال: يا أبا ذر إنك ضعيف، وإنها أمانة وإنها يوم القيامة
خزي وندامة إلا من أخذها بحقها وأدى الذي عليه فيها))، واته: فهرمووي: نه ويش به
ده سته كاني داي به سهر شانمدا و نه مجار فهرمووي: نه ي (أبوذر) تو كا برايه كي
لاوازي، نه وه يشه سپارده يه، نه وه يشه له پوژي قيامه تدا شه رمه زاري و په شيمان
بوونه وه ي به دواوه يه ته نها نه و كه سانه نه بټت كه حه قه كه ي خو ي داوه و نه وه ي
له سهر ي بووه جي به جي كردووه)).

به راستي نه وه سپارده يه كي گه ورده يه، بهر پرسيا رييه تيه كي مه زنه، له بهر
ده ستي خوا ي گه ورده دا پرسيا رت لي ده كړي جا نه و بهر پرسيا رييتي به ي هر چه نده
گه وره يان بچوك بټت و قه باره و پايه كه ي چهن د بټت وه قه باره ي سپارده كه چهن د
بټت كه پټ سپر دراوه ...

له (سنن الترمذي) و (ابو داود) دا هاتووه به سه نه ديكي (صحيح)^۲ له
فهرمووده ي (أبي هريره) ه وه كه وا پيغه مبهري خواص (فهرموويه تي: ((أد الأمانة إلى

۱. أخرجه مسلم، كتاب الإمامة، باب كرامة الإمامة بغير ضرورة (۱۸۲۵).

۲. أخرجه أبو داود، كتاب الإجارة، باب في الرجل يأخذ حقه من تحت يده (۳۵۳۵)، والترمذي، كتاب البيوع،
باب (۲۸) (۱۲۶۴)، والدارمي (۲۵۹۷)، والحاكم (۲ / ۵۲)، وصححه على شرط مسلم، ووافقه الذهبي، وصححه
الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (۴۲۳).

من ائتمنك، ولا تخن من خانك)) واته: سپارده بگه پښه وه بۆ ئه و كه سه ی كه سپارده كه ی پئی سپاردووی و ناپاکی مه كه له وانه ی كه به رانبره رت ناپاکیان كړدوه)) .

ئمه (ابو عبیده ی كوپى الجراح) ه ده ستپاکی ئه م ئومه ته یه به شایه تی ئه و راستگو یه ی كه له خو وه قسه ناكات ﷺ (ابو بكر) سه ركردایه تی به ره ی موسلمانانی له ولاتی شامدا خسته نه ستوی ئه و، له پاشان (ابو بكر) وای به باش زانی كه (خالد ی كوپى الولید) له ئه و شایسته تره له م كات و ساته دا و ئه ویش پیاوی گزړه پان و پیاوی ئه و كاته یه، ئایا یه كه م جښینی راشیدی پیغه مبه ر ﷺ و گوره ترین راستگو ی ئه م ئومه ته چی كړد؟ (ابو عبیده) ی له كاره كه ی خو ی لا دا و (خالد كوپى الولید) ی پیش خست بۆ ئه و جیگه یه !! ئمه بۆچوونی (ابو بكر) بوو... وای به باش زانی كه پیاوی ئه و كات و ساته (خالد) ه، بۆیه با (خالد) پیش بكه ویت وه (ابو عبیده) ئه و جیگه یه چۆل بكه بۆ (خالد)... وه ئه م لادانه ی (ابو عبیده) له كاره كه ی هیچ له كه سایه تی ئه و كه م ناكاته وه... وه ریژ و گرنگی و بایه خ و پله و پایه ی كه م ناكاته وه، جا بۆیه (ابو بكر الصدیق) نامه یه کی قه شه نگ و جوانی ره وانه ی (ابو عبیده ی كوپى الجراح) ده كات و تیایدا ده لیت: پاش ئه وه ی سوپاسگوزاری خوا بوو وه سه لات و سه لامی نارد بۆ پیغه مبه ری نازدار ﷺ... أما بعد:

له (ابو بكر عبدالله ی كوپى ابی قحافه) وه بۆ (ابو عبیده ی كوپى الجراح)... سلأوی خوات لی بیت.. له پاشاندا... ئه و من تۆم له سه ر كاره كه ت لا دا و (خالد ی كوپى الولید) م له سه ر سه ركردایه تی به ره ی ولاتی شام دانا، بۆیه گو ی بیستی به و گو ی پرایه ل به، سو یئند به خوا من (خالد ی كوپى الولید) م له و جیگه یه دانه نا وه نیلا گومانم وایه كه ئه و شاره زاییه کی زۆری له جه نگ هیه كه له تۆدا نییه، تۆ لای من له (خالد) چاكتری، خوای گه وړه بۆ ئیمه و ئیوه چاكه ی ده ویت والسلام)).^۱

۱- ((مجموعة الوثائق السياسية للعهد النبوي والخلافة الراشدة)) (۳۹۲، ۳۹۳) لمحمد حميد الله. نقلًا عن

كتاب د. الصلابي (أبو بكر الصديق) (۲۹۹، ۳۰۰).

سه لات و سه لام له سر نه و كه سه ي پروه رده ي كرد و فيري كرد... نه م دلّه
پاك و يه كلايي به چيبه؟ (خالد) پياوي نه و كات و ساتيه، كه وايو با (خالد) پيش
بكه و يت با (ابو عبیده ی كوپي الجراح) له سر كرده ي تي سوپا و سر كرده ي تي نه و
به ريه واز بهيئي!

بو نه وه ي (ابو عبیده) بيته سهر يازيكي گوپرايه ل پاش نه وه ي دويئي ي نزيك
سر كرده يه كي گوپرايگير او بوو! ! نيا بيرى له وه نه كرده وه كه كوده تايه كي
سهر يازي به سر (ابوبكر) دا نه نجام بدات؟ نه خير... نه ي به سر (خالد) دا؟
نه خير، چونكه نه وانه تيناكوشن له پيناوي دونيا دا... به هيچ شيوه يه كه نه وان له
پيناوي پله و پايه و كورسي دا ناچولنه وه، هر يه كي كه له وان ناواته خوازه گياني
خوي بيه خشيته ديني خوا ... پيگه ي هر چنده بيت له سر گوپره پاني جهنگ يان
له ناو گوپره پاندا...

له (صحيح البخاري)^۱ دا هاتوه له فرموده يه كي (ابوهريره) وه كه وا
پيغه مبري خوا عليه السلام فرموده ي تي: ((طوبى لعبد آخذ بعنان فرسه في سبيل الله، أشعث
رأسه، مغبرة قدماه، إن كان في الحراسة كان في الحراسة، وإن كان في الساقة كان في
الساقة، إن استأذن لم يؤذن له، وإن شفع لم يشفع))، واته: موژده بو بنده يه كه
جله وي نه سپه كه ي خوي گرتوه له پيناوي خوادا، قزي كف و هردوو پتي توژاوي،
نه گهر له كاتي پاسه وانيدا بيت نه و نه و پاسه وان ده بيت، نه گهر پتيويست بوو له
پاشه وه بيت نه و نه و له پاشه وه يه، نه گهر داواي مؤلت بكات نه و مؤله تي پي
نادر يت، نه گهر داواي لي خوش بوون بو كه سيك بكات نه و لي خوش نابن)).

نه و كابرايه كه كه پياهلناني ناويت به ناپه وايي... چونكه نه و ده يه وي هر
شتيكي هيه پيشكه شي بكاته خوي پروه رديگار... چيتر گرنك نيه نه گهر له
پيشه وه له گه ل سر كرده كاندا بيت يان له پاشه وه له گه ل سهر يازه كاندا بيت...
چونكه نه و دلنبايه كه له سر ريگايه كه كار بو ره زامه ندي خوا ده كات... لوتكه ي
دلسوزي و خويه كلايي كرده وه، نه گهر حه ز ده كه يت بلي لوتكه ي ده ستيپاكي.

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الجهاد، باب الحراسة في الغزو في سبيل الله (۲۸۸۷).

پاشان (ابو بكر الصديق) كڅچي دوايي دهكات و نه مجار (جياكه ره وهی نوممه ت) كه (عومهری كوپي خه تتاب) ه ده بېته خه ليفه ی موسلمانان، ئا نه وه تا (عمر) بۆچوونكي تری هه یه: وای ده بیني كه نابيت هيچ كه سيك بخړيته پيش ده ستپاكي نه م نوممه ته (ابو عبیده ی كوپي الجراح) بۆیه (عومهری كوپي خه تتاب) جاريكي تر (خالد) ی له سهر كار ه كه ی لادا و (ابو عبیده) ی له جيگای نه و دانا.. جا نه نجامه كه ی چي بوو؟

(خالد ی كوپي الوليد) وازده هيني له سهر كرده ي تي سوپا كه بۆ (ابو عبیده ی كوپي الجراح) ده ستپاكي برای.... بۆ نه وه ی (خالد ی كوپي الوليد) بېته سهر بارزيكي گوپړايه ل له پاش نه وه ی دويني نزيك سهر كرده ي كي به سامی فه رمانبه ردار بوو...

به راستی نه مه ده ستپاكي يه... نه وه خو به كلايي كردنه وه و دلپاكيه... براكه م... من له ناخی خۆمدا و ده بينم كه شايه ني نه م جيگايه نيم بۆیه واز ده هينم... چونكه له سهر نه م كورسييه ی كه له سهری دانيشتووم پرسيارم لی ده كن وه پرسيارم لی ده كړی ده رباره ی نه م سپارده يه ی هلم گرتووه له بهر ده ستی خوی په روه ردگاردا.

كه و ابوو سپارده ته نها وشه يه ك نييه - به هيچ شيوه يه ك - وه ته نها بواری فه رمانپه وایی ناگړيته وه له گه ل نه وه يشدا جه خت ده كم له سهر نه وه ی كه فه رمانپه وایی گه وره ترين سپارده يه، كه كه سيكي ده ستپاك بكريته فه رمانپه وایی موسلمانان، له سهر حوكمی موسلمانان به راستی نه وه سپارده يه كي گه وره يه و بهر پرسياريتييه كي ترسناكه.!

له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتووه له فه رموده يه كي (معقل ی كوپي يسار) وه كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فه رمويه تي: ((ما من عبد يسترعي الله رعية يموت يوم يموت وهو غاش لرعيته إلا حرم الله عليه الجنة)) واته: هيچ به نده يه ك نييه

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الأحكام، باب من استرعى رعية فلم ينصح (٧١٥٠)، ومسلم، كتاب الإيمان، باب استحقاق الوالي الغاش لرعيته النار (١٤٢).

كاتي كه خواي گه‌وره پله و پايه‌يه‌كي ده‌داتي و ده‌يكاته برا گه‌وره‌ي كومه‌ليك و ده‌مریت، له رۆژيكا ده‌مریت كه ئه‌و ساخته‌ي له‌و كومه‌له كه‌سه كردووه ئيللا خواي گه‌وره به‌هه‌شتي لى حه‌رام كردووه)).

هه‌روه‌ها له هه‌ردوو كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتوو له فەرموده‌يه‌كي (عبدالله ي كوربي عومر) هه‌وه كه‌وا پيغه‌مبهرى خواﷺ فەرموويه‌تي: ((كلکم راع وکلکم مسؤول عن رعيته، الإمام راع))، واته: هه‌ر هه‌مووتان شوان و به‌پررسن و به‌ر پرسیارن له‌و ژي‌ر ده‌سته‌ي كه پيتان سپي‌دراوه وه پيشه‌وا شوان و به‌پررسه))، واته: حاكم و فەرمان‌پره‌وا، ئه‌مه‌يشه به‌ر پرسیاري‌تيه‌كي گه‌وره‌يه ((الإمام راع ومسؤول عن رعيته))، واته: پيشه‌وا شوان و به‌پررسه و به‌ر پرسیاره له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌ي)) ئايا من به‌ ئيوه‌م نه‌گوت كه به‌ر پرسیاري‌تي له‌سه‌ر هه‌مووانه، كه‌وابوو وا مه‌زانه تو به‌ر پرسیار نيت ئه‌گه‌ر پله و پايه‌كه‌ت هه‌رچي بيت وه ئيستا ئه‌وه روون ده‌كه‌مه‌وه انشاء الله ((والرجل راع في أهله وهو مسؤول عن رعيته، والمرأة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها، والخادم راع في مال سيده ومسؤول عن رعيته وکلکم راع ومسؤول عن رعيته)) وه پياو شوان و به‌پررسه له‌سه‌ر خيزانه‌كه‌ي و هه‌ر ئه‌ويش به‌ر پرسیاره له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌ي، ئافره‌ت شوان و به‌پررسه له‌ مالى پياوه‌كه‌يدا وه هه‌ر ئه‌ويش به‌ر پرسیاره له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌ي، خزمه‌تكار شوان و به‌پررسه له‌ مالى گه‌وره‌كه‌يدا و هه‌ر ئه‌ويش به‌ر پرسیاره له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌ي، كه‌واته هه‌ر هه‌مووتان شوان و به‌ر پرسن و هه‌مووتان به‌ر پرسیارن له‌سه‌ر ژي‌ر ده‌سته‌كه‌تان)) ئه‌وه‌تا پيغه‌مبهرى خواﷺ له‌ سه‌ره‌تاي فەرموده‌كه و له كوتاييه‌كه‌ي دووپاتي ده‌كاته‌وه جاري‌كي تر ده‌ليت ((وکلکم راع ومسؤول عن رعيته)).

كه‌وابوو سپارده مانايه‌كي گه‌وره‌ي هه‌يه، كه‌ته‌نها بواي فەرمان‌پره‌واي ناگريته‌وه، ته‌نها ئه‌وه ناگريته‌وه كه كه‌سيك شتيك لاي كومه‌له خه‌لكيك داده‌ني، هه‌روه‌ها ئه‌مه‌يشه جۆريكي تره له جۆره‌كان و شيوه‌كاني سپارده، هه‌روه‌كو له

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجمعة، باب الجمعة في القرى والمدن (٨٩٢)، و مسلم كتاب الإمامة، باب فضيلة الإمام العادل (١٨٢٩).

پيشدا باسماں كړد: ((أد الأمانة إلى من ائتمنك، ولا تخن من خانك)) واته: سپارده بگه پټنه وه بڼو كه سهي كه سپارده كهي پي سپاردوي و خيانت مه كه له وانهي خيانت ته به رانه ده كنه))، له جوړه كاني سپارده نه وه به كه كه سيك سپارده به ك لاي تو دابني شيوه كهي هر چي بيت، جا نه گهر پاره يه كي لاي تو دانا يان كه س و كار و مندا له كاني به تو سپارد يان نه پټنيه كي خوي، به لام... شاهه بڼو هر شيوه به ك له و جوړه سپاردانه شيوه به كي ناپاكي و خيانت هيه... ناپاكي بوني در چوه و بلاو بوته وه، بوني گه نيوي و بگه نې بلاو بوته وه له م سرده مه دا كه رژيمي پوژناوا سر كړدايه تي ده كات ... چندان خوږين رزان...! چنده ها جهسته پارچه پارچه بوون!! به ناوي نازادي يه وه، به ناوي ديموكراسيه وه... تاكو نه دواي نه وه موو درو شمه درو و ناپاك و هلبه ستر اوانه... خوږين رزا له سر خاكي عيراق... له سر خاكي فلسطين... له سر خاكي لبنان... نه فغانستان... شيشان، له زور جيگاي تر-كه له پاشاندا به دريژي باسي ده كه م انشاء الله... كه وايه سپارده باريكي قورس و گه ورهيه... بيه پټنه پيش چاوي خوټ كه ناسمانه كان و زه وي و چياكان... نه م دروستكراوه گه وره و به هيژه نه يواني نه م سپارده به ه لگري... خواي گه وره ده ف رمويټ: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا﴾ الأحزاب: ۷۲، واته: به راستي نيمه سپارده و (ته كاليف) ه كانمان خسته سر ناسمانه كان و زه وي و كيوه كان كه چي هيچيان له خويانرا نه دي و له ه لگرتنيان نكوليبيان كړد)).

نه ي خودايه!! هه موو نه م دروستكراوه گه ورانه رازي نه بوون كه نه م باره قورسه ه لگريټ...

﴿فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ الأحزاب: ۷۲، واته: كه چي هيچيان له خويانرا نه دي و له ه لگرتنيان نكوليبيان كړو نه چونه ژيري و ترسان كه: نه توان ه لسن به جيبه جي كړني داخوازيه كان كه چي مروؤ هاته پيشه وه و چوه ژيري و ه لې گرت! به راستي ناهقي له خو كړد و

نه‌يزانی به نه‌نجام نه‌گينا هه‌رگيز هه‌لی نه‌ئه‌گرت واته: به جی هینانی فه‌رمانه‌کانی خوا نه‌وه‌نده گرنکه ئاسمان و زهوی و شاخه‌کان له‌گه‌ل نه‌وه‌موو توانایه‌دا بۆیان هه‌لنه‌گیرا!! که‌چی ئاده‌میزاد - به نه‌زانی خۆی - هه‌لی گرت)).

بیهینه پيش چاوی خۆت... ئاسمانه‌کان ترسی لی نیشته!! زهوی ترسی لی نیشته! چیاکان له‌هه‌لگرتنی نه‌وه‌سپارده‌یه ترسیان لی نیشته! که‌چی مروّفی که‌م ته‌مه‌ن، لاوازی گیل، که‌ه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی حوکمی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن، نه‌م مروّفه پيش ده‌که‌ویت بۆ هه‌لگرتنی نه‌م سپارده‌یه، جا نه‌گه‌ر هه‌ر که‌سی به‌جوانی و به‌ته‌واوی به‌جی هینا و به‌پیی ویستی خوی گه‌وره نه‌وا که‌سیکی ده‌سته‌پاکه... وه‌هه‌ر که‌سی ناپاکی تیا‌دا کرد نه‌وا که‌سیکی سه‌تمکار و نه‌فامه ﴿فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ لأحزاب: ۷۲، واته: مروّفه‌اته پيشه‌وه‌وه‌و و چوه‌و ژێرباری و هه‌لی گرت! به‌راستی ناهه‌قی له‌خۆکرد و نه‌يزانی به نه‌نجام نه‌گينا هه‌رگيز هه‌لی نه‌ئه‌گرت)).

• په‌رسپاره‌که لی‌ره‌دا نه‌وه‌یه: سپارده‌ چیه؟

• وه‌لامه‌که له‌م مانایانه‌دایه...

ابن عباس رضی اللہ عنہ ده‌لّیت: ((سپارده نه‌وه‌فرزانه‌یه که‌خوی گه‌وره له‌سه‌ر به‌نده‌کانی فه‌رزی کردوه))^۱ هه‌مان پیناسه له‌ (سعیدی کوپی جیبر) هوه گیردراوه‌ته‌وه...

أبو العالية ده‌لّیت: ((سپارده نه‌وه‌یه که‌فه‌رمانی پیکراوه و نه‌وانه‌ی که‌نه‌هی لی‌کراوه))^۲.

قتاده ده‌لّیت: ((سپارده: ئایینه))^۳، جا ئایین هه‌مووی سپارده‌یه، و سپارده‌یش ئایینه...

که‌واته: پێژداران... سپارده ته‌نها وشه‌یه‌ک نییه!! به‌لکو جی به‌جی کردن و کرداره...

۱- أخرجه ابن جریر في ((تفسير)) لسورة الأحزاب (۷۲).

۲- أخرجه ابن أبي حاتم في ((تفسيره)) كما في ((الدر المنثور)) (۶ / ۵۹۱).

۳- أخرجه الطبري في ((تفسيره)) لسورة الأحزاب.

ده ليم: نه وهی که نه مړو ته ماشای نه م واقعیه بکات به دلنیا ییوه ده زانی که که سانیک ئیستا جیهان به پړوه ده بن و مړو فایه تی به ته وای له ناو ده بن که سانیک نه و کار و فرمانه یان دراوه ته پال له کاتیکدا نه وان شایسته ی نه و جیگه به نین! .

لیرده له گهل فرموده یه کی پیغه مبه ری خواد الله راده وه ستم، که نیمامی احمد له (مسند) هکیدا و الحاکم له (مستدرک) هکیدا به س نه دیکي (صحیح) پیوایه تیان کردوه له فرموده یه کی (أبو هريره) وه که وا پیغه مبه ری خواد الله فرموده تی: ((سیأتي على الناس سنوات خداعات، يصدق فيها الكاذب، ويكذب فيها الصادق، ويؤتمن فيها الخائن، ويخون فيها الأمين، وينطق فيها الرويضة)). قيل: وما الرويضة؟ قال: ((الرجل التافه)). وفي لفظ: ((الرجل السفیه يتكلم في أمر العامة))، واته: سالانیکي ه لځه له تینه ر به سر خه لکید دیت، باوه پ به که سی دروزن ده کړیت و که سی راستگو به درو ده خړیت وه، که سی ده ستپیس و ناپاک ده بیته ده ستپاک و که سی ده ستپاکیش ده بیته ده ستپیس و ناپاک، (الرويضة) دیته قسه کردن و ده بیته دم سپی. فرموویان: نه ی پیغه مبه ری خواد الله (الرويضة) کییه؟ فرمووی: که سانیکي هیچ و پوچ و نه فام له کاروباری گشتیدا قسه ده که ن)).

به لکو چنده ها بریار له لایه ن نه فامانه وه درده چیت که به هویه وه به شیوه یه کی سخت و پر له نازار خوین درېژئی، له سر رووی زه ویدا، خوین بووه ته هه زانترین شت، خوینی خه لکی حه لال کراوه به هوی چنده بریاریکه وه که دلکه کان له بن درده هینن و جی به جی ده کړین، به چنده وشه یه که ده گوتړیت، چنده ها له شکر و سوپا له وپه پری زه ویه وه به ری ده که ون بو نه وه ی بین بو ناو جهرگه ی ولاتی موسلمانان! وه صه لات و سه لام له سر راستگوی ده ستپاک. که وایو سپارده ثابینه و ثابینش هه مووی سپارده یه.

تو بهر پرسیاریت، منیش بهر پرسیارم، بوچوونی دانانی پاساوه یتانه وه

۱. أخرجه أحمد (۲ / ۲۹۱، ۳۳۸)، وابن ماجه، كتاب الفتن، باب شدة الزمان (۴۰۳۶)، والحاکم (۴ / ۵۲۱)، وصححه، ووافقه الذهبي، وحسنه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (۱۸۸۷).

(التبريرية) بۆ هه له كان و كه مته رخه مي كه سايه تي و قسه هه لئاسين له سه ر
 فه رمان په وايان، يان له سه ر دوژمنان، يان له سه ر زانا يان، نه وا بۆ چوونتيكي ناپه سه ند و
 نه ويستراوه به ده قي ئايه تي قورئاني پيرۆز، نابيت خه لكي تر بکه يته هه لئاسه يه ك و
 بۆ نه وه ي هه له كانی خۆتي پيا هه لئاسيت ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ
 مِثْلَهَا قُلْنَا أَلَمْ نَقُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ آل عمران: ۱۶۵، واته: ئاخو کاتي
 زيانتان پي گه يشت له تیکشكانه که ي رۆژي ئو خوددا و سه رتان سوپما، ئيوه ش له
 (به در) دوو نه وه نده زيانتان به وان گه ياند، گوشتان: هۆي دوو چار بوونمان چي بوو؟
 نه ي پيغه مبه ر ﷺ پييان بلي: نه وه هه ر له خۆتانه وه بوو تووشتان بوو، هۆي
 سه ره کي له خۆتانه وه بوو چونکه ئيوه فه رمانی پيغه مبه رتان ﷺ شکاند).

براکه م ... من گه رديله يه کي زۆر بچوک (که ته نها به ميکروسکوب ده بينريت)
 له چاري تۆدا ده بينم به لام چاوپوشي له پارچه داريکي گه وره ده که م له چاوه کانی
 خۆمدا، تويش گه رديله يه کي زۆر بچوک له چاوه کانی مندا ده بيني که چي چاوپوشي
 له پارچه داريکي گه وره له چاوه کانی خۆتدا ده که يت، وای ليها تووه هه ر يه کيک له
 ئيمه برا که ي خۆي کردووه ته هه لئاسه يه ك بۆ نه وه ي هه له و كه مته رخه مييه کانی
 خۆي به رانبه ر به خوا که ي پيا هه لئاسيت، که مته رخه مييه کان به رانبه ر به
 پيغه مبه ره که ي ﷺ، نه مجار به رانبه ر به دينه که ي، نه مجار به رانبه ر به خودي
 خۆي، نه مجار به رانبه ر به که س و کاره که ي، نه مجار به رانبه ر به کار و پيشه که ي،
 نه مجار به رانبه ر به خه لکه نزیکه کانی خۆي، نه مجار به رانبه ر به خه لکانی تر...!!

براکه م ... ئايين سپارده يه ... په رستن سپارده يه، فه رزه کان سپارده ن... جا
 نويزيش سپارده يه، ئايا نه م سپارده يه به ويستی خواي گه وره جي به جي
 ده که يت؟ ئايا نويزه کانت له کاتي خۆيدا نه نجام ده ده يت هه روه کو چۆن خوا و
 پيغه مبه ره که ت ﷺ فه رمانيان پي کردوويت؟ هه روه ها رۆژوو سپارده يه، ئايا نه م
 سپارده يه به سپارده نه وه جي به جي ده که يت؟ يان جله وي چاوه کانی خۆت به ره لا
 ده که يت بۆ ته ماشا کردني نه وه ي که خوا حه رامي کردووه له کاتي رۆژوودا؟
 هه روه ها زمانت جله وي بۆ شل ده که يت بۆ گوته ي نه وه ي که خوا پتي رازي نيه له

روژانی ره مه زاندا؟ هه روه ها جلّه و بۆ گوئییه کانت شل کردووه بۆ بیستنی ئه وهی که خوا هه رامی کردووه له شه وان و روژانی مانگی په مه زاندا؟ ئایا ئه م سپارده یه هه قی خویت داوه؟

هه روه ها زه کات... ئایا ئه و سپارده یه به جوانی جی به جیّت کردووه؟ ئایا ئه و سامانه ی که هه ته له هه لالدا کوّت کردووه ته وه؟ له خودا ترساوی له کاتی کوّ کردنه وهیدا؟ هه قی هه ژاران و نه دارانت لیّ ده رهیتاوه؟

هه روه ها هه ج سپارده یه... ئه گه ر خوی گه وه پزقه که تی فراوان کردووه... بۆ هه جه که ت ئه نه جام ناده یّت؟

به کابرایه کم گوت: (کاتی بینیم خوی گه وه رزقی فراوان کردووه): براکه م بۆ نا پویت بۆ ئه نه جامدانی هه جه که ت؟ گوتی: ئه ی شیخ... ده ته ویت برۆم شه ست هه زار خه رج بکه م بۆ ئه وهی له که عبه به ردیک ماچ بکه م؟! ئا به م شیوه یه — په نا به خوا — جا ئه مه شیوه یه که له شیوه کانی خیانه ت، که وابوو فه رزه کان سپارده ن وه ئه ندامه کانی لاشه ت سپارده ن... چاوه کانت سپارده ن، گوئییه کانت سپارده ن، زمانت سپارده یه، دامینت سپارده یه... پییه کانت... دهسته کانت... هه موو ئه ندامه کانی لاشه ت سپارده ن.

به جوانی له گه ل مندا بیر له و ئایه ته ی خوی گه وه بکه ره وه ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الإسراء: ۳۶، واته: به دوا ی شتی کدا مه چۆ و نه زانی چیه و چۆنه و زانیاریت ده رباره ی نییه، واته: تا به ته واوی زانینت به شتی نه بیّت، هه نگاوی جیددی بۆ نه نیّت و قسه ی لیّ نه که یّت و به دووی گومان مه که وه، چونکه به راستی هه موو ئه مانه: (گوئی و چاو و دل) هه ریه که یان له روژی قیامه تدا به رپرسیارن لیّ).

دلنیا به که ده رباره ی هه موو ئه م ئه ندامانه پرسیارت لیّ ده کریت، چونکه هه موو ئه وان هه سپارده ن لای تو، ئایا ئه م سپاردانه ت به جوانی و سپاردنه وه به کار هیتاوه؟ یان تو که وتو یته ناو خیانه ته وه؟

خوای گه وره ده‌فه رمویت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا لَا تَحُوْنُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ وَتَحُوْنُوْا اَمَنَتِكُمْ﴾ (الأنفال: ۲۷، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیتاوه ! گزی و خیانه‌ت له خوا و له پیغه‌مبه‌ر و له سپارده‌كانتان مه‌که‌ن، واته: نه‌یار و دوژمنی نه‌وان مه‌که‌نه یار و دوستی خوټان و نه‌ینیبه‌كانیان لا بدرکینن بو خویشتان چاک نه‌زانن، که گونا و تاوانی خه‌یانه‌ت کردن چه‌نده گه‌وره‌یه و ده‌شگه‌ریته‌وه سهر نه‌ستوی نیوه)).

نایا به‌نده‌یه که ده‌توانیت خیانه‌ت له خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکات؟ به‌لی... چون؟ ابن عباس^۱ ده‌فه رمویت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا لَا تَحُوْنُوْا لِلّٰهِ﴾ به‌وازمینان له فره‌زه‌کانی ((وَالرَّسُوْلَ)) به‌فه‌وتاندن و بزر کردن سوننه‌ته‌کان و نه‌نجامدانی سه‌رپیچییه‌کانی ((وَتَحُوْنُوْا اَمَانَاتِكُمْ)) نه‌و سپاردانه له نیو خوټاندا پوچ مه‌که‌نه‌وه به‌بزر کردن و فه‌وتاندنی)).

نایا نیستا زانیت که به‌نده چون خیانه‌ت ده‌کات له په‌روه‌دگار ه‌که‌ی؟ چون خیانه‌ت له پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌کات؟ که‌وابوو خیراکه -براکه‌م- بو نه‌وه‌ی بیته که‌سیکی نه‌هلی سپارده، بیه که‌سیکی ده‌ستپاک به‌جی به‌جی کردنی فره‌مانه‌کان... بیه که‌سیکی ده‌ستپاک به‌وازمینان له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان... بیه که‌سیکی ده‌ستپاک به‌وه‌ستان له‌سهر سنوره‌کانی خوای په‌روه‌دگار... بیه که‌سیکی ده‌ستپاک له‌گه‌ل خوشه‌ویسته هه‌لبژێردراوه‌که‌تدا ﷺ به‌شوین که‌وتنی سوننه‌ته‌که‌ی... به‌به‌رگری و پاراستنی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی... به‌گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌که‌ی و هه‌ولدان بو دینه‌که‌ی له نیو خه‌لکیدا به‌قسه‌کانت، به‌راستگویه‌که‌ت، به‌په‌وشتت، به‌ناکاره‌کانت، به‌کرده‌وه‌کانت...

لیړه‌دا ناوړدانه‌وه‌یه‌کی گرنه‌گ هه‌یه پیم خوشه که ناگادارت بکه‌مه‌وه نه‌ویش: هیچ مانای نییه کاتیک که فلان خیانه‌تت لی ده‌کات و تویش خیانه‌تی لی

۱ — أخرجه ابن جریر الطبری فی تفسیره (سورة الأنفال: ۲۷)، ابن ابی حاتم فی ((تفسیره))، وانظر: ((الدر المنثور)) (۴ / ۴۵، ۴۶).

ده‌كه‌يت!! نه‌خېړ... به‌لكو نه‌گه‌ر جگه له موسلمانان خيانه‌ت ب‌كهن نه‌وا نه‌ه‌لى
 ئيسلام خيانه‌ت ناكهن... نه‌گه‌ر جگه له موسلمانان غه‌در ب‌كهن نه‌وا موسلمانان
 غه‌در ناكهن... چونكه ئيمه ديني‌كمان ه‌يه قسه‌كانمان و كرده‌وه‌كانمان و
 هسته‌كانمان و ره‌وشته‌كانمان ري‌ك ده‌خات وه بؤ هېچ كه‌سي‌ك نيه‌يه كه نه‌وه‌ى
 بيه‌وى بي‌كات و له چى كاتي‌كدا بي‌كات... نابيت هېچ كه‌سي‌ك نه‌وه‌ى نه‌يه‌وى بيليت
 له ه‌ر كاتي‌كدا خوى بيه‌وى... نه‌خېړ... چونكه تۆ ديني‌كت ه‌يه ه‌موو
 ه‌لسوكه‌وتيكى تۆ ري‌ك‌خستووه ته‌نانه‌ت خو‌شه‌ويستى... رق لى بون...
 به‌خشين... گرته‌وه... كه‌وابوو تۆ له سه‌رته پاريزگارى سپارده ب‌كه‌يت، له ه‌موو
 كات و ساتي‌كدا له هاتن و رو‌يشتندا له چوونه ژوره‌وه و ده‌رچوونندا خواى گه‌وره
 ده‌فه‌رمويت: ﴿وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾ الإسراء: ۸۰، واته: نه‌ى
 موحه‌مه‌د ﷺ بلى: په‌روه‌ردگارى من! له ه‌ر جي‌گايه ه‌م و ه‌ر كاري‌كم به
 ده‌سته‌وه بى‌هاوكارى و يارمه‌تيم بده بؤ نه‌نجامداني چ له دنيا و چ له پاشه روژدا
 تا به راست و راستانه بتوانم نه‌نجامى بده‌م، واته: با ه‌رده‌م جي‌گه‌ى ره‌زامه‌ندى
 تۆ بيت، به راست و راستانه و سه‌رفرازانه‌ش له جي‌گايه‌دا به‌ريم ب‌كه به كورتي:
 چوونم بؤ ه‌ر جي‌گايه‌ك ه‌ر له به‌ر ره‌زامه‌ندى و خو‌شنودى تۆ بيت ده‌رچوونيشم
 بؤ ه‌ر جي‌گايه‌ك با به پيى مه‌يل و خواستى تۆ بى و بتوانم به باشى لييان ب‌چمه
 ده‌رى)).

كه‌وابوو ده‌بى جي‌گاي چوونه ژوره‌وه‌ت چوونه ژوره‌وه‌يه‌كى راست بيت وه
 جي‌گاي ده‌رچوونت ده‌رچوونيكى راست بيت... با قسه و كرده‌وه‌كانت قسه و
 كرداري‌كى راست بيت...

نه‌مه ئيماندارى ده‌ستپاكه.... جا ه‌موو ئيمانداران ده‌ستپاكن، دووره‌كان
 ناپاك و خائينن - داواى لي‌بوردين ده‌كه‌م كه شي‌وازي قسه‌كانم توندن به‌لام نه‌وه
 راستيه - چونكه كه‌سى دوورو ناپاكه (خائينه) وه بؤ خيانه‌ته‌كه‌ى چه‌ند
 نيشانه‌يه‌ك ه‌يه...

له هەردوو کتیبی (صحیح البخاری و مسلم)^۱ دا هاتوو له فەرمووده یه کی (أبی هريره) وه كهوا پێغه مبهري خوا ﷺ فەرموویه تی: ((آية المنافق)) واته: نیشانه کانی دوو پوو ((ثلاث: إذا حدث كذب)) واته: سێ دانه: ئەگەر قسه ی کرد درۆ ده کات)) خودایه ئیمه و ئیوه رزگار بکات له درۆ وه بمانگیره له راستگوکان ((وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان)) واته: ئەگەر به ئێنی دا ئهوا نایاته سهرو ئەگەر سپارده یه کی پێ سپێردرا ئهوا خیانه تی لی ده کات)).

به ئی خیانه ت ئاکاریکه له ئاکاره کانی دوو پوو یی.

له هەردوو کتیبی (صحیح)^۲ دا هاتوو له فەرمووده یه کی (عبدالله ی کوری عمرو) وه كهوا پێغه مبهري خوا ﷺ فەرموویه تی: ((أربع من كن فيه كان منافقا خالصا، ومن كانت فيه خصلة منهن كانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها، إذا أؤتمن خان، وإذا حدث كذب وإذا عاهد غدر وإذا خاصم فجر)) واته: چوار ئاکار و رهوش ت هه ن هه رکه سێ تیدا بوو ئهوا دوو ده ووه یه کی روونه . وه ئەگەر هه رکه سیك ئاکاریکی تیدا بوو ئهوا ئاکاریکی له دوو پوو یی تیدایه تاكو وازی لی ده هیئێ: ئەگەر سپارده یه کی پێ سپێردرا ئهوا خیانه تی لی ده کات و ئەگەر قسه یه کی کرد درۆ ده کات و ئەگەر په یمانێکی دا ئهوا غه در ده کات و ئەگەر دوژمنایه تی و نه یاریتی که سیکی کرد ئهوا له راستی لا ده دا))

که وابوو... ئیمانداران ده ستپاکن... دوو پوو ده کان ناپاک و خائینن... بۆیه سپارده کان جی به جی بکه و خۆت مه چوینه به دوو پوو ده کان له هیچ ئاکاریک له ئاکاره کانیان...

هه روه ها بزانه که ته نها وشه یه ک سپارده یه ... ته نها وشه یه ک به که م مه زانه ... هه رچه نده ئه و وشه یه بینراو بێت یان خویندراو یان بیستراو یان وینه کی شراو یان نوسراو... چونکه ره نگه به ته نها وشه یه ک په زامه ندی خوا به ده ست به یئێ، یان به

۱- أخرجه البخاري، كتاب الإيمان، باب علامات المنافق (۳۳)، ومسلم، كتاب الإيمان، بيان خصال الإيمان (۵۹).

۲- أخرجه البخاري، كتاب الإيمان، باب علامات المنافق (۳۴)، ومسلم، كتاب الإيمان، بيان خصال الإيمان (۵۸).

تهنډا وشه يه ك توشى په سستى خوا بېى، من يادى خوم و براكانم له نه هلى زانست ده كه مه وه، براكانم له نه هلى نه ده ب، روژنامه وانان و بيرمه ندان و په روه رده كاران و فيركاران... وه به هه مووان ده ليم... تهنډا وشه يه ك سپارده يه ..! داوا له خوا ده كه م كه من و نيوه بگيرى له نه هلى نه م جوړه سپارده يه وه بؤ هه موو شيوه يه ك له جوړه كانى سپارده... بويه چاوډيرى خواكه ت بكه -براى موسلمانم- له پيش نه وهى تهنډا وشه يه ك به زمانندا بيت وه پيش نه وهى قسه بكه يت...

له هه ردوو كتيبى (صحيح)^۱ دا هاتوه له فهرموده يه كى (أبوهريره) هوه كه وا پيغه مبه رى خوا الله فهرموده يه كى: ((إن العبد ليتكلم بالكلمة من رضوان الله لا يلقي لها بالا يرفعه الله بها درجات، وإن العبد ليتكلم بالكلمة من سخط الله لا يلقي لها بالا يهوي بها في جهنم))، واته: به ندهى وا هه يه تهنډا وشه يه ك له ره زامه ندى خوادا ده ليم و گوښى پى نادا كه چى خواى گه وره به هوپه وه پلهى به رز ده كاته وه و به نده يه ك تهنډا وشه يه ك له په سستى خوادا ده كات و گوښى پى نادا كه چى به هوپه وه ده هاويزرته ناو دوزه خه وه).

له گه ل مندا بير بكه ره وه له و نايه تهى كه خواى گه وره ده فهرمودت: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ ق: ۱۸، واته: هه ر و ته يه كى له دم ده رده چيت فريشتهى چاوډيرى ناماده له لايه تى ده ينووسى نايافريشته كان هه موو قسه يه ك ده نووسن؟ يا تهنډا وشه يه ك قسه يه ده نووسن كه پاداش و ټولهى هه يه؟ به لى به پيى نه م نايه ته هه موو و ته و قسه يه ك نه نووسن).

هه روه ها نه ينى سپارده يه... نه گه ر هه ر برايه ك نه ينييه كى خوى لاي تو دركاند نه وه تو ببه كه سى نه هلى پاراستنى نه و سپارده يه وه هه رگيز نه ينى براكه ت مه دركينه... تويش نهى خوشكى به ريزم نه گه ر يه كيك له ده سته خوشكه كانت نه ينييه كى خوى لاي تو دركاندا نه وا ببه كه سى نه هلى پاراستنى نه و نه ينييه وه

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب حفظ اللسان (٦٤٧٧) واللفظ له، ومسلم كتاب الزهد والرقائق، باب التكلم بالكلمة يهوي بها في النار (٢٩٨٨).

هرگيز سپارده كې بزر مه كه و مه يفه وتينه ... له نابوت ترين جوړي خيانه ت نه وه يه كه پياويك له گهل خيزانه كيدا و له جيگادا دوو به دوو بوونه ودها نه م قسه ي خو ي لاي نه و باس كرد و نه و يش قسه ي خو ي لا نه م باس كرد كاتي كه روژ بووه وه داده نيشيت له نيو هاو هل و هاوړي و هاو كاره كانيدا له سر كار يان له نوسينگه يان ليړه يان له وي و نه يني ژنه كې خو ي د دركيښي به راستي نه مه خيانه تيكي بوگن و گه نيوه ...

تكام وايه له گهل مندا بير له م هه په شهيه بكيته وه، له فرموده يه كدا كه نيمامي (مسلم) روياه تي كردووه له فرموده ي (ابي سعيد الخدري) وه كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فرمويه تي: ((ان من أشر الناس عند الله منزلة يوم القيامة)) واته: له خراپ تريني پا يه ي خه لك ي له لاي خوا له روژي قيامه تدا))، له روياه تيكي تر دا هاتووه: ((ان أعظم الأمانة عند الله يوم القيامة: الرجل يفضي إلى امرأته وتفضي إليه، ثم ينشر سرها)) واته: له مه زنترين سپارده لاي خوا له روژي قيامه تدا نه وه يه: پياويك نه يني خو ي لاي ژنه كې باس ده كات و ژنه كې نه يني خو ي بو پياوه كې باس ده كات كه چي پاشان نه ينييه كې بلاو ده كاته وه)) ولا حول ولا قوه الا بالله.

نازاره كان زورتړه و زياتر ده بيت كاتي ده بيسم يان هه ندي نامه ده خو ينمه وه له وانه ي بوم ده نيرن يان هه ندي جار پرسيارم لي ده كړي له و جوړه وشانه ي كه ده گوتريت به بي هيچ ريځه ريځ له هه ندي له نوسينگه كاني كار كړندا هه ندي جار خوشكي زيزدارمان داده نيشي و گف و گو ده كات له سر كاره كې له گهل پياويكدا (به بانگه شه ي براده ري) ده رياره ي نه ينييه كاني جيگه ي خه وتن ... يان پياويك له سر كاره كې داده نيشيت بو براده ريكي باسي نه ينييه كاني جيگاي خه وتن ده كات له گهل خيزانه كيدا ... به راستي نه مه خيانه تيكي بوگني گه نيوه ...

له ناسك ترين باس له م بابه ته دا خو يند بيتمه وه نه وه يه، كه وا كابر ايه كي هوشمه ندي چا كه كاري ده سته پاك هه بوو ويستي خيزانه كې خو ي ته لاق بدات به هو ي جياوازييه كه وه له نيوانياندا روويدا بوو، هه ندي خه لك ي چوون بو لاي و

گوتيان: بۇ دته‌وي خيزانه‌كه تته‌لاق بدهيت؟ چي شتيكي به دلت نيهي؟ نه‌م كابرا ده‌ستپاك و ده‌مپاكه فهرمووي: كه‌سي هوشمه‌ند نه‌يني خيزاني خوئي ئاشكرا ناكات !.. خواي گه‌وره قه‌دهري وابوو كه خيزانه‌كه‌ي خوئي تته‌لاق دا پاشان رويشتن بۇ لاي (له پاش نه‌وه‌ي تته‌لاقي دابوو) گوتيان: تو ئيستا تته‌لاقت داوه ئايا بوچي نه‌و ژنه‌ت تته‌لاق دا؟ نه‌م پياوه ده‌ستپاكه فهرمووي: چيم ده‌وي له ژني خه‌لكي؟ نه‌مه چون سپارده‌يه كه؟؟!! به راستي نه‌وانه ده‌ستپاكن...

هه‌روه‌ها زانست لاي زانا سپارده‌يه، نه‌گه‌ر له خواترسا و نه‌وه‌ي له سه‌ريتي به جواني جي به جبي كرد... به تيگه‌يشتنى ورده‌وه... به تيگه‌يشتنى قووله‌وه... به چه‌ند وشه‌يه‌كي راسته‌وه، نه‌م زانسته‌ي ساخته نه‌كرد و نه‌م زانسته‌ي له پيناوي ئاره‌زووه‌كانيدا پيشكه‌ش نه‌كرد يان له پيناوي دونيادا يان له پيناوي ساماندا يان له پيناوي پله و پايه‌دا... نه‌وا كه‌سيكي ده‌ستپاكه وه هه‌ركه‌سي زانسته‌كه‌ي خوئي شارده‌وه له كاتيكداه‌زاني نه‌وا له روژي قيامه‌تدا به له‌غاي ئاگرين له‌غاو ده‌كرئت... چونكه كه‌سيكي ناپاك و خائينه و سپارده‌كه‌ي فه‌وتاندوه و بزي كردوه... داوا له خوا ده‌كه‌م كه من و ئيوه بگيرئ له نه‌هلي سپارده.

هه‌روه‌ها قه‌رز سپارده‌يه... پيوسته له سه‌رت - براهي موسلمانم - نه‌ي نه‌و كه‌سه‌ي كه قه‌رزت له براكه‌ت بردوه ده‌بي ده‌ستپاك بيت وه ده‌بي حه‌قه‌كه‌ي خوئي له كاتي ديازي كراودا ببه‌يته‌وه نه‌گه‌ر توانات هه‌بوو نه‌و قه‌رزه بده‌يته‌وه، كاتي رزقه‌كه‌ت فراوان بوو نه‌وا فيل ده‌كه‌يت وه‌كو فيلي ريوييه‌كان... نه‌مه‌يشه جورئكه له جوهره‌كاني خيانه‌ت كه‌واوو قه‌رز سپارده‌يه... پيوسته له سه‌رت ده‌بيت ده‌ستپاك بيت له‌م سپارده‌يه ..

له ناسكترين شت له‌م بابته‌دا خوئندبيتمه‌وه نه‌وه‌يه كه ئيمامي (البخاري)^۱ به شيوه‌ي (تعليق بصيغه‌ الجزم) له فهرمووده‌ي (ابو هريره) وهه ريوايه‌تي كردوه له پيغه‌مبه‌ري خوداوه ﷺ كه فهرموويه‌تي: ((أنه ذكر رجلا من بني إسرائيل سأل بعض بني إسرائيل أن يسلفه ألف دينار فقال: اتنني بالشهداء أشهدهم فقال كفى بالله

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الكفالة، باب الكفالة في القرض والديون بالأبدان وغيرهما (۲۲۹۱) معلقاً.

شهيدا قال: اثنتي بالكفيل قال كفى بالله كفيلا قال صدقت فدفعها إليه إلى اجل مسمى فخرج في البحر فقضى حاجته ثم التمس مركبا يركبها يقدم عليه للأجل الذي أجله فلم يجد مركبا فأخذ خشبة فنقرها فأدخل فيها ألف دينار وصحيفة منه إلى صاحبه ثم زجج موضعها ثم أتى بها إلى البحر فقال اللهم إنك تعلم أنني كنت تسلفت فلانا ألف دينار فسألني كفيلا فقلت كفى بالله كفيلا فرضي بك وسألني شهيدا فرضي بك وإنني جهدت أن أجد مركبا أبعث إليه الذي له فلم أقدر، وإنني أستودعكها فرمى بها في البحر حتى ولجت ثم انصرف وهو في ذلك يلتمس مركبا يخرج إلى بلده فخرج الرجل الذي كان أسلفه ينظر لعل مركبا قد جاء بماله فإذا بالخشبة التي فيها المال فأخذها لأهله خطبا فلما نشرها وجد المال والصحيفة ثم قدم الذي كان أسلفه فأتى بالألف دينار فقال: والله ما زلت جاهدا في طلب مركب لآتيك بمالك فما وجدت مركبا قبل الذي أتيت فيه، قال: هل كنت بعثت إلي بشيء؟ قال أخبرك أنني لم أجد مركبا قبل الذي جئت فيه قال: إن الله قد أدى عنك الذي بعثت في الخشبة فانصرف بالألف دينار راشدا))، واته: باسی کابرایه کی کرد له به نی ئیسرائیل داوای له کابرایه کی تر کرد هر له به نی ئیسرائیل که هزار دیناری به قهرز پی بدات، کابرا فهرمووی: چه ند که سیکم بۆ بهینه تا ببنه شایهت له نیاوانماندا، ئه ویش فهرمووی: خودا به سه بییته شایهتی نیاومان، ئه ویش فهرمووی: که وابوو که فیلیکم بۆ بهینه، ئه ویش فهرمووی: خودا به سه بییته که فیلم، فهرمووی: راست ده که ی ئه ویش پاره که ی پیدای بۆ ماوه یه کی دیاری کراو، ئه ویش ده رچوو سواری ده ریا بوو وه پیویستییه که ی خوی جی به جی کرد، ئه مجار به دواي که شتییه کدا ده گه را بۆ ئه وه ی سواری بییت و له کاتی دیاری کراودا بگه پیتته وه که چی هیچ که شتییه کی نه دۆزییه وه، بۆیه پارچه داریکی هیئاو هه لیکۆلی هه زار دیناره که ی تی کرد و نامه یه کی له گه لدا نارد بۆ کابرای هاوپی ئه مجار جیگا که ی ریک و پیک کرد پاشان هیئایه سه ر روباره که و فهرمووی: ئه ی په ره وردگاری من! خۆت باش ده زانی که وا من له فلان که سه هه زار دینارم قهرز کردبوو ئه ویش داوای که فیلی لی کردم منیش گوتم: خودا به سه بییته که فیلم وه ئه ویش به که فاله تی تۆ رازی بوو، ئه مجار داوای شایهتی لی کردم و

منيش گوتم: خودا به سه ببيټه شايه‌تي نيوانمان وه ئه‌ويش به شايه‌تي تو رازي بوو وه خوت باش ده‌زاني كه‌وا من هه‌ولټيكي زؤرم دا بؤ ئه‌وه‌ي كه‌شتيه‌ك بدؤزمه‌وه تا پاره‌كه‌ي پيدا بنيرمه‌وه كه‌چي نه‌متواني بؤيه من ئه‌م پاره‌يه‌ت پي ده‌سپيرم، ئه‌مجار فريي داوه ناو ده‌رياكه تاوه‌كو نوقمي ئاوه‌كه بوو، ئه‌مجار كه‌پايه‌وه، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌يشدا به‌ دواي كه‌شتيه‌كه‌دا ده‌گه‌را بؤ ئه‌وه‌ي بگه‌رپټه‌وه ولا‌ته‌كه‌ي خوي، جا ئه‌و كابرايه‌ي كه‌ پاره‌ قه‌رزه‌كه‌ي دابوويه له‌ مال ده‌رچوو بؤ سه‌ر ده‌ريا به‌لكو كه‌شتيه‌ك بگه‌رپټه‌وه و پاره‌كه‌ي بؤ هينابټه‌وه، جا له‌سه‌ر ده‌رياكه پارچه‌ داره‌كه‌ كه‌ پاره‌كه‌ي تيدا بوو بيني، ئه‌ويش هه‌ليگرت و برديه‌وه بؤ مال به‌ مه‌به‌ستي به‌ كار هيناني بؤ سوتمه‌ني كاتي كرديه‌وه پاره و نامه‌كه‌ي تيدا دؤزييه‌وه، پاشان كابراي قه‌رزار گه‌پايه‌وه و هه‌زار ديناره‌كه‌ي له‌ گه‌ل خويدا هينا و فهرمووي: سويند به‌ خوا من به‌رده‌وام هه‌ولم ده‌دا بؤ ئه‌وه‌ي كه‌شتيه‌ك بدؤزمه‌وه تا له‌ كاتي خويدا پارچه‌كه‌ت بؤ بگيرمه‌وه كه‌چي هيج كه‌شتيه‌كم له‌ پيش ئه‌م كه‌شتيه‌ نه‌دؤزييه‌وه، فهرمووي: ئايا تو هيج شتيكت بؤ من ناردوه‌؟ فهرمووي: من پيټ ده‌لټم له‌ پيش ئه‌م كه‌شتيه‌ كه‌ پي هاتووم هيج كه‌شتيه‌كي ترم نه‌دؤزييه‌وه، فهرمووي: كه‌وابوو بزانه‌ كه‌وا خوي گه‌وره‌ ئه‌و پاره‌ي كه‌ به‌ پارچه‌ داره‌كه‌دا ناردبووت گه‌يانديه‌ ده‌ستم، ئه‌ويش گه‌پايه‌وه به‌ هه‌زار ديناره‌كه‌ي خويه‌وه)).

ته‌ماشاي سپارده‌ي قه‌رزدار و قه‌رزده‌ر بكه‌ !! ((فمن أخذ أموال الناس يريد أداءها أدى الله عنه ومن أخذ أموال الناس يريد إتلافها أتلفه الله))^۱ هه‌روه‌كو راستگو فهرموويه‌تي ﷺ... واته: هه‌ركه‌سي پاره‌ي له‌ خه‌لكي به‌ قه‌رز برد و ده‌يه‌وي بيگيرپټه‌وه ئه‌وا خوي گه‌وره‌ يارمه‌تي ده‌دات بؤ دانه‌وي، هه‌ركه‌سي پاره‌ي له‌ خه‌لكي برد و ده‌يه‌وي بيفه‌وتيني ئه‌وا خوي گه‌وره‌ ده‌يفه‌وتيني)). هه‌روه‌ها بازركاني سپارده‌يه، ئيمامي (البخاري ومسلم)^۲ ريوايه‌تيان كردوه‌وه له‌

۱. أخرجه البخاري، كتاب الاستقراض وأداء الديون والحجر والتفليس، باب من أخذ أموال الناس يريد أداءها أو إتلافها (۲۳۸۷) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

۲. أخرجه البخاري، كتاب البيوع، باب إذا بين البيعان، ولم يكتما، ونصحا (۲۰۷۹)، ومسلم كتاب البيوع، باب الصدق في البيع والبيان (۱۵۳۲).

فهرموده‌یه‌کی (حکیم ی کوپی حزام) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^۱ فهرموویه‌تی: ((البیعان بالخیار ما لم یترقا، فإن صدقا و بینا بورك لهما فی بیعهما، وإن کتما و کذبا محقت برکة بیعهما))، واته: کرین و فروشتن له نیوان دوو که‌سدا به هه‌لبراردن ده‌بیټ (واته: نه‌گه‌ر بیه‌وی بیکړی یان نا) به مهرجی له یه‌ک جیانه‌بنه‌وه، جا نه‌گه‌ر راستیان کرد و هه‌موو شتیکیان روون کرده‌وه نه‌واخوای گه‌وره به‌رکته ده‌خاته ناو نه‌و کرین و فروشتنه‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر دروین کرد و له یه‌کتر شتیان شاردنه‌وه نه‌وا به‌رکته له‌و کرین و فروشتنه‌دا نامینی)).

هه‌روه‌ها نه‌و ژنه‌ی که له لای تویه سپارده‌یه، دلنیا به که ده‌رباره‌ی نه‌و پرسپارت لی ده‌کریت له به‌رده‌ستی خوادا وه بزانه که نه‌یار و دژمنت جگه له خیزانه‌که‌ت نه‌گه‌ر سته‌می لی بکه‌یت نه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^۲ هه‌روه‌کو له (مسند أحمد) و (سنن ابن ماجه) و (مسندک الحاكم) و (صحیح ابن حبان) و جگه له‌وان^۳ له فهرموده‌یه‌کی (ابو هریره) هوه هاتووه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^۴ فهرموویه‌تی: ((اللهم إني أخرج عليكم حق الضعيفين الیتیم والمرأة))، واته: نه‌ی خودایه ... من نرخ و به‌های مافی نه‌و دوو به‌نده لاوازه‌ت لا گران ده‌که‌م: هه‌تیو و نافرته‌ت)).

هه‌روه‌ها نه‌و پیاوه‌ی له لای تویه سپارده‌یه (نه‌ی خوشکی به‌پیزم) دلنیا به که پرسپارت لی ده‌کریت ده‌رباره‌ی، جا نه‌گه‌ر له مال‌ه‌وه نه‌بوو نه‌وا ده‌ستپاک به و سامانه‌کی بپاریزه، ناموسه‌کی بپاریزه، شهره‌فه‌کی بپاریزه، نابړوکی بپاریزه، پله و پایه‌کی بپاریزه، منداله‌کانی بپاریزه، به په‌روه‌ده‌یه‌کی سه‌نگینه‌وه په‌روه‌ده‌یان بکه له‌سه‌ر قورټان و سوننه‌ت، له‌سه‌ر قسه‌ی راستی و له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی چاک و دلنیا به که‌وا منداله‌کانت سپارده‌ن ... له به‌ر ده‌ستی خوادا ده‌رباره‌ی نه‌و سپارده‌یه پرسپارت لی ده‌کریت، خوا^۵ گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم: ۶، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی

۱ - أخرجه أحمد (۲ / ۴۳۹)، وابن ماجه، كتاب الأدب، باب حق الیتیم (۳۶۷۸)، والنسائي في ((الكبرى)) (۹۱۴۹)، والحاكم (۱/ ۱۳۱)، وابن حبان (۵۵۶۵)، وصححه العلامة الألباني في ((الصحيحة)) (۱۰۱۵).

باوه پتان هیناوه! خوتان و ژن و مال و کەس و کاره‌که تان بپاریزن له ناگرێک سووته مەننیه‌که‌ی جهسته و لاشه‌ی مرۆی کافر و بەرده، یان نه‌و به‌ردانه‌ن خه‌لکی ده‌په‌رستن، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که زۆر بلێسه‌دار و به‌گړ و گه‌رمه، ک ناگرێ نه‌م دونیا نیه که ته‌نها به‌ دار و به‌ چیلکه هه‌لگیرسێ به‌لکو نه‌و به‌ به‌رد زیاتر گرده‌گرێ و بلێسه نه‌سینێ! کۆمه‌له فریشته‌یه‌کی زیر و توند و تیژ به‌ سه‌ریه‌وه‌ن هه‌ر چه‌نده داوای به‌زه‌بیان لێ بکړێ که‌لکی نیه ناهه‌رمانی خوا ناکه‌ن له هه‌رشتیک فه‌رمانیان پێ بکا وه هه‌ر فه‌رمانیکیشیان پێ بسپێړێ به‌ خێرای ته‌نجامی ده‌ده‌ن)).

داوا له‌ خوا ده‌که‌م من و ئێوه له‌ خیانه‌ت پاک بکاته‌وه...

پێزداران... چه‌ند پێویستیمان به‌ سپارده‌یه!! به‌ قه‌ستی درێژه‌م به‌ باس و شیوه‌کانی سپارده‌ دا چونکه ئێمه له‌وپه‌ری پێویستی داین بۆ سپارده‌، هه‌ر یه‌کێک له‌ ئێمه سپارده‌یه‌کی پێی سپێردراوه وه یادی خۆم و براکانم و خوشکانم ده‌خه‌مه‌وه که‌وا ببینه نه‌هلی نه‌و سپارده‌یه جا قه‌باره‌که‌ی چه‌ند بیت... بزانه تو له‌ و پله و پایه‌ی که‌ تیايدا ده‌بیت ده‌ستپاک بیت... هه‌ر لار و له‌ وێرێه که‌ له‌ نه‌جامدانی کاره‌که‌تدا به‌ وه‌رگرتنی به‌رتیل یان خواردنی سامانی خه‌لکی به‌ نا‌په‌وایی یان فه‌وتانی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خه‌لکی... نه‌وه شیوه‌یه‌که له‌ شیوه‌کانی خیانه‌ت... فه‌وتانی سامانی گشتی به‌ بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ی که‌ سامانی بێ سه‌ره‌شت (سایب) خاوه‌نی نیه و چاودێری نیه وه دلتیابه که‌ فه‌وتاندن و خه‌رج کردن له‌ جینگه‌یه‌کی بێ سوود دا نه‌وا ناشیرینترین شیوه‌یه له‌ شیوه‌کانی خیانه‌ت.

که‌وا بوو با له‌ خوا بترسین و پاراستن و چاودێری خوا بکه‌ین... دلتیابه که‌وا خوای گه‌وره ده‌بینی و ده‌بیسێ وه فه‌وتان و بزکردنی سپارده‌ روویداوه وه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردویه‌تییه نیشانه‌یه‌که له‌ نیشانه‌کانی قیامه‌ت، نه‌وه‌تا ئێمه به‌ چاوی خۆمان ده‌بینین وه‌هه‌ستی پێ ده‌که‌ین که‌وا بلاو بووه‌ته‌وه له‌ ئاستی مرۆفایه‌تی به‌ بێ نا‌کوکی و جیاوازی و لا حول و لا قوه الا بالله.

داوا له‌ خوا ده‌که‌م من و ئێوه بگێڕێ له‌ نه‌هلی سپارده‌... من و ئێوه له‌ خیانه‌ت بپاریزێ... چاومان گه‌ش بکاته‌وه به‌ بینینی سه‌ره‌که‌وتنی ئیسلام و عیززه‌تی موسلمانان، هه‌ر خۆی پشت و په‌نامانه و به‌ توانایه به‌ سه‌ر هه‌موو شتێکدا.

له نیشانه بچووکه کانی قیامت

زۆربوونی کوشتن و بلاو بوونه وهی داوین پیسی و دزی...

له م به شه دا باسه که مان به پشتیوانی و یارمتهی خوا - دهرباره ی نیشانه یه کی ترسناک، که به شیوه یه کی ترسناک و دیار بلاو بووه ته وه ... هه رکاتی که ده خوینمه وه و ئه وه موو دیمه نانه ده بینم ئه وه دله کان له بن دهرده هیئن له په خشنامه هه والیه کان و له ریگای که ناله ئاسمانیه کان وه یان له ریگای ئیزگه کان وه یان روژنامه و گوڤاره کان وه ... سویند به و خوایه ی که جگه له و هیچ خوایه کی تر نییه خو شه ویستیم بۆ پیغه مبه ری خوا عليه السلام زیاد ده کات، باوه پ و دلتیاییم زیاد ده کات که وا خو شه ویسته هه لئیر دراره که م هیچ شتی که وا رویداوه یان ئیستا تیادین یان له داهاتوودا رووده دات له هه موو بوونه وه ردا و له پیش قیامت ئیلا پیغه مبه ری خوا عليه السلام باسی کردوه، ئه و که سه ی که هه رگیز له خو وه قسه ناکات وه کو خوی رویداوه، پیغه مبه ری خوا عليه السلام باسی ئه و شیوازه کوشتنه نابوته ی کردوه که ئه مپۆ ده بیینین له هه ر په خشنامه یه که له په خشنامه هه والیه کان وه په نگه زیاده ره ویم نه کردیت کاتی بلیم: هیچ په خشنامه یه کی هه والی یان روژنامه یه کی رامیاری نییه باسی ئه و جوړه تاوانه خراپانه نه کات... دهرباره ی ئه و هه موو خوینه که دهرژیت و دهرپوات وه دهرباره ی ئه و هه موو جه ستانه که روژانه پارچه پارچه ده کرین له سه ر رووی زه ویدا...

له گه ل مندا بیر بکه ره وه و دل و بوون و هۆشت کۆ بکه ره وه، ئیمامی (مسلم) له (صحیح) ^۱ هه که یدا ریوایه تی کردوه له فه رمووده یه کی (ابوهریره) وه که وا پیغه مبه ری خوا عليه السلام فه رموویه تی: ((لا تقوم الساعة حتى یكثر الهرج)) قالوا: وما الهرج یا رسول الله؟ قال: ((القتل القتل)) واته: قیامت هه لئاسیت تاوه کو (الهرج) زۆر

۱ - أخرجه مسلم، کتاب الفتن وأشرط الساعة، باب إذا تواجى المسلمان بسيفيهما (۱۸ / ۱۵۷).

نه‌بيټ... فه‌رموويان: ټه‌ي پټغه‌مبه‌ري خوا(الهرج) چييه؟ فه‌رمووي: كوشتن
كوشتن)).

له‌ پړوايه‌ټيكي تردا كه له (مسلم)^۱ دا هاتووه له فه‌رمووده‌يه‌كه‌ي (ابو
هريره) هوه -له‌ گه‌ل مندا بير له‌م ريوايه‌ته بكه‌ره‌وه - كه‌وا پټغه‌مبه‌ري خواﷺ
فه‌رموويه‌ټي: ((والذي نفسي بيده))، واته: سويند به‌و كه‌سه‌ي كه‌ گياني مني به
ده‌سته (... جا ټه‌و كه‌سيكي راستگويه و هيچ پټويست به‌ سويند ناكات، به‌لام
سويند ده‌خوات! له‌سهر چي؟! ده‌لټت: ((والذي نفسي بيده لاتذهب الدنيا حتى
يأتي على الناس يوم لا يدري القاتل فيم قتل، ولا المقتول فيم قتل))، واته: سويند
به‌و كه‌سه‌ي كه‌ گياني مني به‌ ده‌سته ټه‌م دونيايه به‌ سهر ناچيټ تاكو روژيكي ديټ
به‌ سهر خه‌لكيدا كه‌وا بكور نازانيټ بو ده‌كوژيټ و كوژراويز نازانيټ بو كوژراوه)).

كاتي من به‌ وردى ته‌ماشاي هه‌ندي له‌و گفټ و گويانه ده‌كه‌م كه‌ له‌ گه‌ل هه‌ندي
سه‌ريازه‌كان روويداوه، ټه‌و سه‌ريازانه‌ي كه‌ له‌وپه‌ري زه‌وييه‌وه هاتوون، له
ټه‌مريكاوه بو ناوچه‌رگه‌ي عيراق يان له‌ بريټانياوه يان له‌ ئيتالياوه يان له
ئوسټرالياوه بو ناوچه‌رگه‌ي عيراق، هه‌ندي له‌ روژنامه‌كان ټه‌و گفټ و گويانه يان
ټه‌نجام داوه له‌ گه‌ل هه‌ندي سه‌ريازدا... بوچي هاتووي بو ټيره؟ نازانيټ... ټه‌مجار
ټه‌وه‌ي كه‌ سواري فروكه‌كه‌ي ده‌بيټ يان سواري زړيپوشه‌كه‌ي ده‌بيټ ناليم مالټيك
به‌لكو شاريك به‌ ته‌واوه‌ټي له‌ ناو ده‌بات، به‌لكو ولاټيكي به‌ ته‌واوه‌ټي به‌ چنده‌ها
ته‌نيكي ترسناك له‌و چه‌كه‌ كوشنده فرى ده‌داته خواره‌وه... به‌لكو ټه‌و جوړه
چه‌كانه‌ي كه‌ قه‌ده‌غه‌كراوه و به‌ تاوان ده‌ميردريټ له‌ نيو ده‌وله‌تاندا (ټه‌مه له
كاتيكا ټه‌گه‌ر ټه‌وان ريژ له‌ ياسا نيو ده‌وله‌تبييه‌كان بگرن) به‌ هه‌زاران ته‌ن له‌و
جوړه چه‌كه‌ قه‌ده‌غه‌كراو و تاوانكارو كوشندانه فرى ده‌دنه خواره‌وه كه‌ هر له
يه‌كه‌م ساتيدا سه‌دان به‌لكو هه‌زاران له‌ ناو ده‌بات... كه‌ شار و قوتابخانه و كارگه و
كيټلگه له‌ ناو ده‌بات هر ټه‌وه‌يه، كه‌ جه‌سته‌ي مروغه‌كان ده‌كات ه‌لاشه‌يه‌كي بيټ

۱. أخرجه مسلم، كتاب الفتن واشراط الساعة، باب لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل فيتمنى أن
يكون مكان الميت من البلاء (٥٦ / ٢٩٠٨).

گيان و دهيكاته كومه له ته پۆلكه يه ك له گزشتي بچر بچر و دهريابه ك له خوښ... تاكو واي لپهاتووه ئيستا خوښ له گل هه زانتره... كه چي ئه و كه سى كه ئه و هه موو باره قورسه ي كه هه زاران كه س له مړوځه كان له ناو ده بات نازانيت بۆ ده كوژيت؟ ئه و هه ژاره ناگاي له هيچ شتيك نيه... ئه و پيره ميړده ي كه لاشه ي پارچه پارچه بووه و ئه و منداله شيره خوړه ي كه له سهر خونه شيرينه كانى خوى خه وتووه كه چي لاشه ي ده ته قيته وه به هه موو ئه و ته نه هاوڙه رانه و ئه و هه موو راجيمه و موشه ك و فروكه كه هه ر له يه كه م بيستنى ئه و دهنگانه ده مريت پيش نه وه ي به راستى بمريت، له ترساندا ده مريت له پيش نه وه ي بمريت وه له پيش نه وه ي روحى له جهسته ي جيا ببيتته وه له كاتيكدانده و منداليكى رووخوشه... به لكو هيشتا ئه و منداليكى شيره خوړه ئالاوه ته په پړ و پاله كه يه وه، ئه ي ناخو تاوانى چييه؟ بۆ كوژرا؟ نازانيت!.

ئه و ئافه رته به سته زمانه كه هيچ چه كيكي هه لته گرتووه و له ماله كه ي خويدا و له نيو منداله كانيدا دانىشتووه له ناكودا ده بيني منداله كانى پارچه پارچه ده كرښ له بهر ده ستيدا و له پيش چاوى، رهنگه خوښى لاشه ي پارچه پارچه بيت... كه چي نازانيت بۆ منداله كانى كوژران؟ وه نازنيت بۆ ميړده كه ي كوژرا؟ وه نازانيت بۆ باوكه كه ي كوژرا؟ نازانيت بۆ خوى كوژرا؟ ((لا يدري القاتل فيم قتل ولا المقتول فيم قتل)).

به راستى تاوانىكي نابووته و دله كان گري ده دات... هه ر په خشنامه يه ك له په خشنامه كانى هه وال چاوه كان بيانبينى ئيللا فرميسكى لى ديتته خواره وه و ده گري... مړوځ ده يانبينى دلى پارچه پارچه ده بيت و جه رگي ده برپيت له سهر رشتنى ئه و خوښه هه زانه... كه روژانه ده رڙين... به لكو (سوښند به په روه ردگارى كه عبه) زياته رهويم نه كړدوه ئه گه ر بلښم له هه موو كاتزميړيكدانده خوښ ده رڙيت له عيراق له م سالانه كه مه ي دواييدا به هه زاران كه س كوژران له پياوان و ژنان و مندالان!! ئايا ئه و هه موو لاشه يه ي كه وتووه نه ته سهر ئه و ئاوانه بۆ؟ سهريان بريوه و له دارستانه كان و كيڼگه كاندا فرى دراون وه له سهر ته نيشتى

ريځاكان؟ بۆ ئه وه موو خوينه رزان كه خاكي عيراقى پهنك كړدووه ... له لوبنان و فلسطين و نه فغانستان و شيشان و صومال و سودان ... له هه موو جېگايه ك!! بۆ تا ئه و راده و به و شيويه خوين هه رزان بووه؟ له سه رووى هه موو نه وانه وه كه بوو ته هوئى نه وهى دلّه كان خوينيان لى بتكى و خوينيان لى برزى و جهسته كان پارچه بيت به ناوى ديموكراسى و نازاديه وه يان به ناوى نه و پړوپاگه نده و دروشمه درؤ و هه لځه له تاندنه وه ... خوين بوو ته هه رزان ترن شت له م بوونه وه ردا، مروفيش بوو ته قيزه و نترن شت ولا حول ولا قوة الا بالله.

نهى موسلمانان ... به لكو نهى دانىشتوانى هه موو جيهان ... خوين حورمه تيكى تاييه تى خوى هيه ... ناواته خواز بووم نه گهر نه م چه ند وشانه م وه ريگيردرايه ته زمانه كان بۆ نه وهى هه موو مرقايه تى گوښيستى بيت - له گه ل جياوازي بيرو باوهر و زمان و زارواوه كان - كه وا خوينى هه م مرقايك حورمه تى تاييه تى خوى هيه، نه و خودايه خوى مرقى دروست كړدووه ريزى لى گرتووه و فهرمانى كړده فريشته كان كه سوژدهى بۆ ببه ن و له روحى خوى فووى پيدا كړدووه و له پيناويدا چنده ها كتيبى دابه زاندووه و له پيناويدا چنده ها پيغه مبه رانى ناردووه و به لكو له پيناويدا ياسا و ريسايه كى بته وى داناوه كه خوشگوزرانى دونيا و دوا روژى تيا دايه ... مافه كانى خوى تيا دايه، له مه زترن نه و مافانه مافى ژيانه ... نه و مافه كه هېچ كه سيك بوى نيه حورمه ته كهى نه تك بكات يان سنوره كانى ببه زينيت و حه لالى بكات چونكه خواى گهره ته نها خوى ژيانى به خه لكى به خشيوه ... جا بويه بۆ هېچ كه سيك نيه له دروستكراوه كانى نه و ژيانه له خه لكى تر زهوت بكات و لى بسينى به و شيويه قيزه ونه هه رزانه بى نرخه ...!! نه م مافه ته نها مافى خواى گهره يه و له سنورى نه و ياسا و ريسايه دا كه خوى دايرپژاوه بۆ بنده كانى ... جا نه و خوى ته نها ده زانئ كى دروست كړدووه ... خواى گهره ده فهرمويت: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ الملك: ۱۴، واته: مه گهر خوا نازانئ كى دروست كړدووه و چوئى دروست كړدووه له كاتيكد زور وردبين و به ناگايه؟؟).

نابيت به هيچ شيويه كه نه و ژيانه له هيچ كه سيك زهوت بكرت ته نها له سنوړي شهرعا نه بيت ... له سهر دهستي فرمانپره واي ولات، نه و كار به شيويه كه به جي نه هيلراوه هركه سي بيه وي بكوژيت نه و بكوژيت و له چي كاتيكدا بيه ويت نه و بيكوژيت ... پاشان به دلنياي و نارامييه وه بوي ده رچيت به بانگه شه ي نه وه ي سنوريك له سنوره كاني خوي به جي كردوه !! نه خير ... نه و كار به بوي هيچ كه سيك جي نه هيلراوه چونكه خوينه كان حورمه تيان هيه و ژيانيش حورمه تي هيه ...

بانه وانه ي ناگري جه نكيان هه لگيرساندو نه وانه ي خويني بي تاوانه كانيان رشت و جه سته ي مندال و ثافره تانيان پارچه كرد، هه په شه ي پوره ردگاري زهوي و ناسمانه كان ببيسن له و نايه ته ي كه و خوي گوره له سوره تي (النساء) دا باسي كردوه و ده ليت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۹۳، واته: و هركه سيك به دهستي نه نقه ست مروفتيكي خاوه نيمان بكوژي سزا و تولي هه نوزه خه و به هتا هتاييش تييدا نه مينيتته وه غه زه ب و تووپه يي خوا له سهره و نفرينيشي لي كردوه و سزايه كي گوره و قورسيشي بوي ناماده كردوه)).

نايا له هه موو قورئاندا له سهره تاي سوره تي (الفاتحه) تاكو كوټايي سوره تي (الناس) هه په شه يه كي تر هيه له م هه په شه يه مه زنتر بيت؟ نه خير ... ناوا ته خواز بووم كه به به رزترين دهنگم هاوارم بكردايه بوي نه وه ي هه موو سهروك و سركرده كاني جيهان بيانبيستايه ... نه وانه ي كه نيسا خوين ده ريزن به ناوي نازادي و ديموكراسييه وه وه له لاي نه وانه خوين بووه ته هه رزانترين شت له بوون و بوونه وهردا نه مجار له پاش هه موو نه وانه دينه كه مان تومه تبار ده كريت ... نيسلامه كه مان تومه تبار ده كه ن كه و ديني خوين رشتنه و ديني توندپه وي و تو قانده ... !! نه مجار پيغه مبه ره هه ليزيردراو و به به زه بيه كه مان تومه تبار ده كريت كه نه و نه هاتوه بوي مروفايه تي ته نها به توندو تيزي نه بيت ... ته نها به تو قاندين نه بيت ... دينه كي بلاو نه كردوه ته وه ته نها به زه بري شمشير نه بيت !! تا كوټايي نه و هه موو پروپاگنده به تال و نارپه وايه كه ته نها نارپه وايه كه ي به سه بوي

ناړه وايي كړدنې و تنهها فسادكه كې به سه بۆ فسادكړدنې... وه به لاو موسيبت و كارساته كه زياتر ده بېت له زاري كابر ايهك (كه ده بوايه نه و يش وه كو نه وانيتر ببوايه ته كوټريك له كوټره كاني ناشتي هه روه كو ده لېن) كه چي پيغه مبهري ناشتي ﷺ تومه تبار دهكات كه وا نه و نه هاتووه بۆ موږ فايته تنهها به توقانندن و ترساندن نه بېت... له كاتيكا نه و پيغه مبهري ميه ره بانويه ﷺ... نه مه دينه كې (محمد ي كوپي عبدالله) يه كه نه يه ته كې خوي پهره دگارمان بۆ ده خوښي ته وه... ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۹۳، به راستي هه پرده شه يه كي ترسناكه له كتيبه كې خوي گوره دا...

نه ي پيغه مبهري ميه ره باني ﷺ چي فهرمووه؟ نه و كه سه ي هات بۆ نه وه ي موږ فايته دلنيا بكا ته وه و جهخت بكات له سر نه مافه واته مافي ژيان وه هات بۆ نه وه ي حورمه تي خوښ روون بكا ته وه، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي (هه روه كو له (صحيح البخاري) دا هاتووه له فهرمووده يه كي (عبدالله ي كوپي عومه ر) هه وه: ((لن يزال المؤمن في فسحة من دينه، ما لم يصب دما حراما)) واته: كه سي ئيماندار به رده وام وا له نيو فراواني دينه كيدا، تاوه كو خوښيكي قه ده غه كراو نه پرژي)).

جا بويه (عبدالله ي كوپي عومه ر) ديفه رموو: ((إن من ورطات الأمور، التي لا مخرج لمن أوقع نفسه فيها: سفك الدم الحرام بغير حله))،^۱ واته: له كاره گرفت و كارساته كان نه وه يه هه رگيز رزگار بووني نيه نه گه ر هاتوو كه سيك خوي تي وه گلاند: رشتني خوښي حه رامه به بي حه لال كړدنې)).

هه روه ها له فهرمووده يه كي تر دا كه (أحمد و النسائي و جگه له وان)^۲ پړوايه تيان

۱- أخرجه البخاري، كتاب الديات، باب قول الله تعالى: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ النساء: ۹۳، (۶۸۶۲).

۲- هه مان سه رچاوه ي پيشوو (۶۸۶۳).

۳- أخرجه أحمد (۹ / ۹۹)، والنسائي كتاب تحريم الدم (۳۹۸۴)، وفي ((الكبرى)) (۳۴۴۶)، والحاكم (۳۹۱/۴) وقال: ((صحيح الإسناد))، ووافقه الذهبي، والطبراني في ((الكبرى)) (۳۶۴ / ۱۹)، ((والأوسط)) (۲۱۹/۵)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (۴۵۲۴) و ((الصحيحة)) (۵۱۱).

کردووه له فهرمووده يه کي (معاوية) هوه، هه روه ها (ابوداود) ريوايه تي کردووه له فهرمووده ي (أبي الدرداء) هوه که وا پټغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((كل ذنب عسى الله أن يفره، إلا من مات مشركاً، أو مؤمن قتل مؤمناً متعمداً)) واته: هه موو تاوانيك ريي تي ده چيت و رهنه که خوا لتي خوش بيت ته نها که سيک نه بيت که به موشريکي مردووه يان که سيکي ثيماندار به قهستي که سيکي ثيمانداري کوشتووه)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸، واته: بيگومان هه رگيز خوا له داناني هاوبه ش بوي نابوروي و له خوار شيرکه وه له هه رگونا هيک ده بوروي بقره هر که سيک خوي بيه ويت)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ الفرقان: ۶۸، واته: نه وانه ي وپراي خوا هيچ په رستراويکي تر ناپه رستن، که سيکيش ناکوژن که خوا که شتني ياساغ کردبي، مه گه ربه هه ق و په وا وه کو پاشگه ز بوونه وه له نيسلام، زينا کردن، کوشتني خه لکي بي تاوان . زينا و داوين پيسيش ناکه ن)).

جا ليړه دا تاواني گه وره ي کوشتني خستووه ته پاش تاواني گه وره ي هاوه لدانه وه و نه مجار ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ ۖ الْكُذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيُخْلَدْ فِيهِ ۖ مُهَانًا ۖ ۝ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الفرقان: ۶۸-۷۰، واته: ... هه رکه سي نه و کارو کرده وه ناپه سهندانه بکات نه وه له دواړوژدا ده گات به سزاي تاوانه که ي خوي (۶۸) له پوړي قيامه تيشدا دوو به رامبه ر نازار ده دري و به سووکي و زه ليلي و ريسواييه وه به هه تا هه تايي هر له ويدا نه مي نيته وه. (۶۹) مه گه ر که سيک په شيمان ده بيتته وه و بپوا بيني و کاري چاک

۱. أخرجه ابو داود، كتاب الفتن والملاحم، باب تعظيم قتل المؤمن (۴۲۷۰)، وصححه الشيخ الألباني هناك، وهذا لفظه.

نه نجام بدا تا نهو كه سانه خوا گونا و خراپه كانيان بو ده گورپټ به چاكه، هه ميشه خوا گونا پوښ و ميه ره بانه ((۷۰)).

پيغه مبهري خوا عليه السلام فرمويه تي هه روه كو له (سنن النسائي) ^۱ دا هاتووه به سه نه ديكي (صحيح) له فرموده دي (بريده) هوه: ((قتل المؤمن أعظم عند الله من زوال الدنيا)) واته: كوشتني ئيمانداريك لاي خوا گه وره تره له رووخان و نه ماني دونيا)).

ته ماشاي حورمه تي خوښ بكه له ديني خوادا و له دينه كه ي (محمدي كورپي عبدالله) دا بو هه موو موقفيك... پيغه مبهري خوا عليه السلام ئه م مافه ي بو جگه له موسلمانان له بير نه كردووه نه گه له كاتيكد ا به رانبه ر به موسلمانان نه جه نگانو يا خود بي باوه پي خو ي رانه گه يه ني و شمشيره كه ي به رزنه كاته وه به سه رياندا.

پيغه مبهري خوا عليه السلام فرمويه تي هه روه كو ئيمامي (البخاري) ريوايه تي كردووه (التاريخ - تعليقاً) وه (النسائي) له (سنن) ^۲ هكه يدا له فرموده دي (عمرو ي كورپي الحمق الخزاعي) هوه: ((من أمن)) واته: هه ركه سي ئه مانيدا به كه سيكي تر ((من أمن رجلا على دمه فقتله، فأنا بريء من القاتل وإن كان المقتول كافراً)) واته: هه ركه سي ئه ماني دا به كابرايك له سه ر خوښه كه ي و ئه مجار كوشتي، ئه وا من له بكوزه كه به ريم و هه رچه نده نه گه ر كابراي كوژراو كه سيكي بي باوه پ بو)).

با هه موو دونيا ببيسي... با فاتيكان ببيسي... با ئه وروپا ببيسي... با ئه مركا ببيسي... با هه موو ئه وانه ي كه پيغه مبهري خوا عليه السلام تومه تبار ده كه ن كه وا نه و نه هاتووه بو موقايه تي ته نها به توند و تيزي و توقاندن نه بيت، با هه موو دونيا ببيسي كه (محمدي كورپي عبدالله) چي فرمووه...؟!

۱- أخرجه النسائي، كتاب تحريم الدم، باب تعظيم الدم (٣٩٩٠)، وفي ((الكبرى)) (٢/٢٨٥)، وصححه الألباني في ((صحيح الجامع)) (٤٣٦١).

۲- أخرجه البخاري - معلقاً - في ((التاريخ)) (٣/٣٢٢)، والنسائي في ((الكبرى)) - بلفظ قريب - (٥/٢٢٥)، وابن حبان (٥٩٨٢)، والطيالسي (١٢٨٥)، وعبد الرزاق في ((مصنفه)) (٩٦٧٩)، والبيهقي في ((الكبرى)) (٩/١٤٢)، والبزار في ((مسنده)) (٦/٢٨٥)، وصححه الألباني في ((صحيح الجامع)) (٦١٠٣) و ((الصحيحة)) (٤٤١).

سوږند به خوا ئه م سهر زه وييه هيچ كه سيكي نه ناسيوه وه كو پيغه مبهري خوا عليه السلام ميهره بانتر و راستگو تر و به وه فاتر و پاكت و شريفتر بيت ... نه گهر هر كه سيك به ليني به كه سيك دا به نارامي و هيمني پاشان غه دري لي كرد نه وا له ره وشت و نه خلاقي (محمد) نيه و له ديني خواي بالا ده ست نيه ...

من چند جاريك گوتوومه ... ريزداران ... نه گهر جگه له موسلمانان خيانه ت بكن نه وا موسلمانان خيانه ت ناكه ن وه نه گهر نه وان غه در بكن نه وا موسلمانان غه در ناكه ن، دلنيا به كه موسلمانان به وه فا و ده ستپاك و راستگون چونكه نه وان دينيكيان هيه هه مو قسه و كردار و هسته كان و خوشه ويستي و رق لي بوون و به خشين و گرته وه يان و جولانه وه و وه ستانيان ريك ده خات به فه زلي خواي گهره ي بالا ده ست ...

له بهر بواړي بڼه مايه كي زانستيه وه حه ز ده كه م باسي بڼه مايه ك بكه م كه وا له سهر ي ريك كه وتووين چونكه من عه قله كان و دله كان ده دوينم .. ده ليم: جگه له موسلمانان ده بڼه چوار به شه وه يو نه وه ي له كاغه زاكاني بهر ده ستی براكانمان تيكل نه بيت ...

۱- بيباوه پيكي جه نگاوه ر (شه پر كهر) (كافر محارب) : كه ده ست دريژي ده كاته سهر موسلمانان له خاكي خوياندا ... له ولا تي خوياندا كه و ابو نه مه ده جه نكي وه به هه مو ريگايه كه وه بهر گري ده كات وه نه مه يشه لاي زانايانمان به تيكو شاني بهر گري ده ناسري ت (جهاد الدفاع) نه مه يشه فه رزي عه ينه (فرض عين) له سهر دانيش تواني نه و جيگه يه ي كه دوژمنيكي بازدهر هاتووه ته سهر ي و نه مه يشه يه ك ده نكي زاناياني له سهر له كتيبه فيقه يكاندا به فه زلي خواي پهروه ردگار ...

۲- بيباوه پيكي هاوپه يمان (كافر معاهد) له گه ل موسلماناندا په يمان يكي مو ر كړدوه بويه نابيت به هيچ شي توه يه ك بكوژري ت تاوه كو له پاش نه وه ي كه نه و په يمان نامه يه هه لوه شي توه .

۳- بيباوه پيكي ته ثمين كراو (كافر مستامن) هر كه سيك نارامي و دلنيابي يو بيباوه ريك ناشكرا كرد نابيت بكوژري ت له پاش نه وه به هوي بيباوه پيه وه به لكو

نه‌گه‌ر بى باوه‌پړكى جه‌نگاوه‌ر باوه‌پړى وايوو كه موسلمانان قسه‌يان له‌گه‌لدا كړدوه و نارامى و دلنځاي يان پيداوه نه‌وا ده‌بيته كه‌سيكى (مستأمن)^۱ و كوشتنى حه‌لال نځيه.

۴- بيباوه‌پړكى خاوه‌ن كټيبى ئاسمانى (كافر زمي): به هيچ شي‌وه‌يه‌ك نابيت بكوژيت تا له‌كاتى به‌لڼه‌كه‌يدايه...^۲

براى به‌ريزم... وهره له‌گه‌ل مندا و ته‌ماشاي مه‌زنى ئه‌م دينه بكه... (لقد ذهب أم هانئ بنت أبي طالب إلى رسول الله ﷺ عام الفتح فوجدته يغتسل، وفاطمة ابنته تستره قالت: فسلمت عليه، فقال: ((من هذه؟)). فقلت: أنا أم هانئ بنت أبي طالب، فقال: ((مرحبا بأم هانئ)) فلما فرغ من غسله قلت: يا رسول الله، زعم ابن أُمي أنه قاتل رجلاً قد أجزته - فلان ابن هبرة، فقال الوفي الأمين ﷺ (لأم هانئ: ((قد أجزنا من أجزت يا أم هانئ)) واته: (أم هانئ كچی أبي طالب روشت بۆ لای پیغه‌مبه‌رى خواﷺ له‌سالى رزگار كړدى مه‌ككه‌دا، له‌و كاته‌دا پیغه‌مبه‌رى خواﷺ خوى ده‌شورډ

فاطمه‌ى كچى سوترى بۆ ده‌كرد، فهرمووى: سلّوم لى كړد، ئه‌ویش فهرمووى: نه‌و كيڼه؟ گوتم: منم (ام هانئ كچى أبو طالب) ئه‌ویش فهرمووى: سلّوله (ام هانئ) كاتى له‌خوششتنه‌كه‌ى بووه‌وه گوتم: نه‌ى پیغه‌مبه‌رى خواﷺ كوپړه‌كه‌ى دايكم وا ده‌بينى - مه‌به‌ستى على برايه‌تى - كه‌وا نه‌و ده‌يه‌وى كابرايه‌ك بكوژيت كه‌من په‌نام داوه - فلانى كوپى هبره - جا على ده‌يه‌وى بيكوژيت چونكه‌ نه‌و كه‌سيكى بيباوه‌پړه و نايه‌وى دان به‌و په‌نادانه‌دا بنيت كه‌ (ام هانئ) به‌و كابرايه‌ى داوه، جا پیغه‌مبه‌رى ده‌ستپاك و به‌وه‌فاﷺ به‌ (ام هانئ) فهرموو: نه‌وا ئيمه‌ په‌ناى نه‌و كه‌سه‌مان دا كه‌تو په‌نايت دابوو)، صه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر نه‌و كه‌سه‌ى كه‌هه‌موو جيهانى فيرى تام و چيژى وه‌فا كړد.

۱- ((الصارم المسلول)) (۱ / ۱۹۱، ۲۷۳ دار ابن حزم) لشيخ الإسلام.

۲- انظر في هذه الجزئية: الصارم (۱ / ۹۴)، و ((المغني)) لابن قدامة (۱۲ / ۶۵۵ دار الحديث).

۳- أخرجه البخاري، كتاب (الصلاة)، باب (الصلاة في الثوب الواحدة ملتحقاً) (۲۵۷۰)، ومسلم، كتاب (الحيض)،

باب (تستر المفتسل بثوب ونحوه) (۲۳۶).

به لكو له (صحيح مسلم)^۱ دا له فرموده يه كي (أبي هريره) وه هاتووه كه وا پيغه مبهري خواصه فرموده تي: ((وذمة المسلمين واحدة، يسعى بها أدناهم . فمن أخفر مسلما - واته په يمانه كي هه لوه شينيتته وه - فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين، لا يقبل منه صرف ولا عدل)) واته: زمه و په ناي موسلمانان به كيكه، خوارترين كه سيان هه ولي بؤ ددها، جا هر كه سي په يمانى موسلمانان هه لوه شينيتته وه نهوا نه فره تي خودا و فريشته كان و هه موو خه لكى لى بيت وه هيج فهرزيك و سوننه تيكي لى وهرناگيريټ)) نه مه قسه ي پيغه مبهري خوايه ص، ناي هه موو دونيا كه سيكي تري ناسيوه له و راستگو تر و به وه فاتر بيت؟ نه خير (سوئند به خوا) به لكو پيغه مبهري خواصه ته نانه ت خيانه تي نه بووه له سوماي چاوه كانيدا...

هه روه كو (ابوداود و النسائي و الحاكم) و جگه له وان ريوايه تيان كړدووه به سه نه ديكي (صحيح)^۲ و به چهند (شواهد) يكه وه كه وا ((عوسمانى كوپى عه فغان) له روژى رزگار كړدى مه ككه دا (عبدالله ي كوپى سعد ي كوپى ابى السرح) ي له گه ل خويدا هينا... كه چى له پيش نه وه پيغه مبهري خواصه خوينى حه لال كړدبوو... واته: به هاوه لاني فرموده بوو نه گه ر بينيتان خوى هه لواسييووه په رده كانى كه عبه وه نهوا بيكوژن... من نه و باسه بؤ خوت به جى ده هيلم كه ناخو نه و كه سه چى كړديټ تاوه كو پيغه مبهري خواصه خوينى حه لال بكات نه گه رچى خوى هه لواسيبيټه په رده كانى كه عبه وه !! كه چى له ناكاوذا پيغه مبهري خواصه (عبدالله ي كوپى سعد) له بهر ده ستيدا ده بينى له گه ل عوسمانى كوپى عه فغاندا نه و كه سه به شهرمه يه كه وا پيغه مبهري خواصه شهرمى لى ده كړد و له هه مان كاتدا به پيغه مبهري خواي فرموده: نه ي پيغه مبهري خواصه به يعه ي پى بده ! كه چى

۱- أخرجه مسلم، كتاب ((الحج))، باب ((فضل المدينة و دعاء النبي ﷺ فيها بالبركة)) (٤٧٠ / ١٢٧١).
 ۲- أخرجه ابو داود، كتاب ((الجهاد))، باب ((قتل الأسير ولا يعرض عليه الإسلام)) (٢٦٨٣)، (٤٣٥٩) والنسائي كتاب ((تعريم الدم))، باب ((الحكم في المرتد)) (٤٠٦٧)، وابن أبي شيبة في ((مصنفه)) (٣٦٩١٣) والحاكم في ((المستدرک)) (٤٥ / ٣)، وقال: ((صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه))، وأبو يعلى (٧٥٧)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (١٧٢٣).

پيغه‌مبەري ﷺ ته ماشاي عبدالله ي كوپي سعد كرد و نه‌مجار رووي لي وه‌رگيږا ديسان عوسمان فەرمووي: (بۆ جاري سييه‌م) ئه‌ي پيغه‌مبەري ﷺ به‌يعه‌ي پي به‌... بۆيه پيغه‌مبەري ﷺ ده‌ستي دريژ كرد و نه‌ويش به‌يعه‌ي پيدا كاتي كه عبدالله ي كوپي سعد روويشت پيغه‌مبەري ﷺ به‌ هاوه‌لاني فەرموو: ((نايا پياويكي هه‌ستيارتان تيدا نه‌بوو هه‌ستيت - كاتي بيني من له سه‌ره‌تادا ده‌ستم دريژ نه‌كرد بۆ به‌يعه‌ - و بيكوژيت ؟)) فەرمويان: ئه‌ي پيغه‌مبەري ﷺ ئيمه‌ چۆن بزاني ! كه چي شتيك له ناخي تۆدا هه‌يه، بريا به‌ چاوه‌كانت ئيشاره‌تت بۆ بكردينا به‌ بۆ كوشتني... بۆيه راستگوي به‌ وه‌فا فەرمووي: ((هه‌چ پيغه‌مبەريك بۆي نيه‌ كه خيانه‌ت له سۆماي چاوه‌كانيدا هه‌بي)).

به‌پراستي ئه‌مه‌ حورمه‌ت و پايه‌ي خوينه‌ لاي پيغه‌مبەري ﷺ هه‌ر له‌ و پيناوه‌دا بوو له‌ رۆژي عه‌ره‌فه‌دا فەرمووي (له‌ كاتيكا ئه‌و له‌سه‌ر كيوي عه‌ره‌فات) راوه‌ستاوه‌ له‌و رۆژه به‌ريز و مه‌زن و شكردار و ميهره‌بانه‌ راوه‌هه‌ستي بۆ ئه‌وه‌ي وتاره‌ پاريزگار كه‌ي بخوينته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ي بۆ هاوه‌لان و هه‌موو مرقايه‌تي حورمه‌ت و پله‌ پايه‌ي خوين روون بكاته‌وه‌، ده‌لييت: هه‌روه‌كو (جابر ي كوپي عبدالله) ريوايه‌تي كردوه‌ له‌ (صحيح مسلم) دا: (إن دماءكم وأموالكم حرام عليكم كحرمة يومكم هذا في شهركم هذا في بلدكم هذا ألا كل شيء من أمر الجاهلية تحت قدمي موضوع، ودماء الجاهلية موضوعة، وإن أول دم أضع من دمائنا دم ابن ربيعة بن الحارث كان مسترضعا في بني سعد فقتلته هذيل وربا الجاهلة موضوع وأول ربا أضع ريانا ربا عباس بن عبدالمطلب) واته‌: بزاني كه‌وا خوينه‌كانتان و سامانه‌كانتان له‌ سه‌رتان هه‌رامه‌ وه‌كو حورمه‌تي ئه‌مپۆ له‌ مانگه‌تاندا و له‌م شاره‌تاندا، جا هه‌موو كاريكي سه‌رده‌مي نه‌فامي له‌ ژيڤ پيمدا دانراوه‌، ئه‌و خوينه‌ي كه‌ له‌ سه‌رده‌مي‌دا نه‌فامي روويداوه‌ ئه‌وا دانراوه‌ و پوچ بووه‌وه‌، وه‌ يه‌كه‌م خوينتيك له‌ خويني ئيمه‌ داده‌نرييت و پوچ ده‌بيته‌وه‌ خويني (ابن ربيعه ي كوپي حارث) ه‌ كه‌ به‌ دواي داياندا ده‌گه‌را له‌ به‌ني سه‌عد و هۆزي هذيل كوشتيان، هه‌موو سووييكي سه‌رده‌مي نه‌فامي

۱- أخرجه مسلم، كتاب الحج، باب حجة النبي ﷺ (۱۲۱۸).

دانراوه و پووج ده بټته وه وه يه كه م سوويك كه دايدده نټين و پووجي ده كه ينه وه
سووي عباس ي كوپي عبدالمطلب ه)).

له پيوايه تيكي ابن عباس دا كه له (صحيح البخاري)^۱ دا هاتووه و ريوايه تي (ابي
بكره) يه كه له هردوو كټيبي (صحيح)^۲ دا هاتووه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خُطِبَ الصَّحَابَةُ
يَوْمَ النَّحْرِ، فَقَالَ: أَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟ قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ
سَيَسْمِيهِ بغير اسمه، قال: أليس يوم النحر؟ قلنا: بلى . قال: أي شهر هذا؟ قلنا: الله
ورَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيَسْمِيهِ بغير اسمه، قال: أليس ذا الحجة؟ قلنا:
بلى . قال: أي بلد هذا؟ قلنا: الله وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيَسْمِيهِ
بغير اسمه، قال: أليست بالبلدة الحرام؟ قلنا: بلى))، واته: پيغه مبهري خواص ﷺ له
روزي قوربان دا وتاري بؤ هاوه لان ده خوينده وه و فه رموي: ئه مړو چي روژي كه؟
گوتمان: خواو پيغه مبهري كه ي ﷺ ده زانن، ئه ويش بي دهنك بوو تاكو وامان زاني
ناويكي تري لي دهنه جگه له ناوه كه ي خوي، ئه مجار فه رموي: ئايا ئه مړو روژي
قوربان نيبه؟ گوتمان: به لي، ئه مجار فه رموي: ئه مانگه چي مانگي كه؟ گوتمان:
خواو پيغه مبهري كه ي ﷺ ده زانن، ئه ويش بي دهنك بوو تاكو وامان زاني ناويكي تري
لي دهنه جگه له ناوه كه ي خوي، ئه مجار فه رموي: ئايا ئه مانگه مانگي (ذي
الحجة) نيبه؟ گوتمان: به لي، ئه مجار فه رموي: ئه شاره چي شاري كه؟ گوتمان:
خواو پيغه مبهري كه ي ده زانن، ئه ويش بي دهنك بوو تاكو وامان زاني كه وا ناويكي
تري لي دهنه جگه له ناوه كه ي خوي، ئه مجار فه رموي: ئايا ئه مه (البلد الحرام)
نيبه؟ گوتمان: به لي)) ئه مجار له پاش ئه م باس كردنه خوښ و شيرينه و
ره وانبږزيه كه م ويته يه فه رموي: ((فَانْ دَمَائِكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحَرَمَةِ يَوْمِكُمْ
هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا))، واته: كه واپوو بزائن خوينه كانتان و سامانه كانتان
له سه رتان حه رامه وه كو حورمه تي ئه مړو له م مانگه تاندا و له م شاره تاندا)).

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الحج، باب الخطبة أيام منى (١٧٣٩) عن ابن عباس.

۲ - أخرجه البخاري، كتاب الحج، باب الخطبة أيام منى (١٧٤١)، ومسلم، كتاب القسامة، باب تغليظ تحريم
الدماء والأعراض والأموال (١٦٧٩) عن أبي بكر.

لهو پڻاوه دا... پڙداران... خوڻن يه ڪم شته خواي گه وره فهرمانى له سهر دهادت له نيوان دروستڪراوه كانيدا له رۆڙى قيامه تدا... ئه مه ئاورپدانه وه به ڪه... به لام چۆن؟ ئيمه زانيمان ڪه به ڪم شت به نده كان له رۆڙى قيامه ت دهر باره ي ليپرسينه وهى له سهر ده ڪريٽ نويژه؟ ولامه ڪه نه وه به ڪه هيچ جياوازي و دژايه تيه ڪ له نيوان نه و دوو فهرموده يه دا نيهه چونكه راستى له يه ڪ چرا و سه رچاوه وه دهر ده چيٽ... ڪه واپو نه و دوو فهرموده يه چۆن ڪۆ ده ڪريٽنه وه له هه ردو تيده گهين، له نيوان نه و فهرموده يه ڪه له هه ردو ڪتيبي (صحيح) دا هاتووه و ده لئيت: ((إن أول شيء يقضي فيه يوم القيامة بين الناس في الدماء)) واته: به ڪم شتيك له رۆڙى قيامه تدا له نيوان خه لگيدا حوكمى له سهر بدريٽ خويته)) وه له نيوان نه و فهرموده يه ڪه خاوه نى (السنن) هكان ريوابه تيان ڪردووه ((إن أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة الصلاة))^۲ واته: به ڪم شتيك ڪه له رۆڙى قيامه تدا به نده كان ليپرسينه وه يان له سهر بڪريٽ نويژه)).

ده لئين: نويژ حق و مافي خودايه و خوڻن حق و مافي به نده كانه وه به ڪم شت له رۆڙى قيامه تدا فهرمانى له سهر دهر ديٽ له مافي به نده كان نه و خويته... ئه ي خودايه !! نه گه ر رۆڙ نزيك بووه وه له سهر سه ري مروڙه كان، دۆزه خيان هيتا ڪه هفتا هزار جله و (زام) ي هه به و له گه ل هه ر جله و (زام) ي ڪدا هفتا هزار فريشته هه ن و رايده ڪيڙشن و نه و يش هاوار ده ڪات و دهنه پڙنيٽ و په ست و تووره بووه ڪه هه رگيز له پيش نه و ڪاته وا په ست نه بووه و له پاش نه وه به م شيوه به په ست نابيٽ... !! له و ڪات و ساهه دا ڪابراي بڪوڙ هه موو نه وانه ي ڪه له دونيادا ڪوشتبويان ده يانبيني وه رهنگه ژماره يان نه زانيٽ، هه موويان له و ڪات و ساهه دا

۱- أخرجه البخاري، كتاب الرقاق، باب القصاص يوم القيامة (٦٥٣٣)، ومسلم، كتاب القيامة، باب المجازاة بالدماء في الآخرة (١٦٧٨) من حديث ابن مسعود رضي الله عنه.
 ۲- أخرجه الترمذي في أبواب الصلاة، باب ما جاء أن أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة الصلاة (٤١٣)، والنسائي كتاب الصلاة، باب المحاسبة على الصلاة (١ / ٢٣٢)، وابن ماجه، كتاب إقامة الصلاة، باب أول ما يحاسب به العبد الصلاة (١٤٢٥)، وأحمد (٢ / ٢٩٠، ٤٢٥)، وصححه الألباني في ((الصحيح)) (١٣٥٨) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

ده‌بينی له‌سهر زه‌وی مه‌حشر له بهر ده‌ستی خوی پادشاو بالا ده‌ستدا نه‌وانیش
 هه‌موو له ده‌وری کۆبوونه‌ته‌وه و رایده‌کێشن بۆ نه‌وه‌ی له بهر ده‌ستی پادشای
 پادشاکاندا رایبوه‌ستین... هه‌موو کۆژاوه‌كان (ده‌مه‌وێت له گه‌ل مندا به دلت له‌و
 دیمه‌نه‌دا بزیت) چه‌ندی کوشتووه؟ ده‌که‌سی کوشتووه!! هه‌زاری کوشتووه!!
 ئوممه‌تیکی کوشتووه!! هه‌موویان دین و هه‌ر یه‌ک له کۆژاوه‌كان دین و خویان و
 برینه‌که‌یان که‌وا هیشتا خوینیان لی ده‌تکی... نه‌ی خودایه...!! سه‌د که‌س له
 ده‌وری نه‌ون... یان هه‌زار که‌س ده‌وریان لی گرتووه وه هه‌مووان توند ده‌ستیان
 پێوه‌گرتووه و راپێچی ده‌که‌ن و پالی پێوه‌ ده‌نین بۆ نه‌وه‌ی له بهر ده‌ستی
 پادشای حق و راستیدا رایبوه‌ستین وه هه‌موو یه‌کێک له کۆژاوه‌كان به
 په‌روه‌ردگاره‌که‌ی ده‌لێت: نه‌ی په‌روه‌ردگارمان... پرسیا‌ری لی بکه بۆ منی
 کوشت؟ نه‌و نازانیت!! زۆربه‌ی نه‌و بکوژانه نازان، زۆربه‌ی کۆژاوه‌كان نازان بۆ
 کۆژان؟ نه‌وانه بۆ کۆژان؟ نه‌ی نه‌وانه بۆ خه‌لکیان کوشت؟ له پێناوی نه‌وتدا
 خه‌لکی ده‌کوژیت؟ یان له پێناوی باوه‌ریکی ده‌مارگیری سه‌رسه‌خت و گه‌نیو و
 بۆگه‌ندا، خوین ده‌ریژن و لاشه‌كان پارچه‌ پارچه‌ ده‌که‌ن وه چه‌نده‌ها شارستانیه‌ت
 له ناو ده‌به‌ن و چه‌نده‌ها شار ده‌روخین و چه‌نده‌ها کارگه‌ وێران ده‌که‌ن و
 چه‌نده‌ها خانوو چه‌نده‌ها کێلگه‌؟ ئایا بۆ مړۆڤه‌ به‌ برای مړۆڤی نه‌و کرداره‌ ناشرینه
 ده‌کات؟ بۆ مړۆڤه‌ به‌ راستی ناشتی بلۆ ناکه‌نه‌وه و ده‌سته‌به‌ری ناکه‌ن؟!! بۆ
 که‌سه ژیره‌کانی جیهان به‌ راستی ناشتی بلۆ ناکه‌نه‌وه و ده‌سته‌به‌ری ناکه‌ن؟ بۆ
 نه‌وه‌ی مړۆڤه‌كان به‌ ناشتی بزین هه‌روه‌کو چۆن پیغه‌مبه‌ری ناشتی ﷺ
 فه‌رموویه‌تی: ((أفشوا السلام وأطعموا الطعام وصلوا والناس نيام، تدخلون الجنة
 بسلام))^۱ واته: ناشتی بلۆ بکه‌نه‌وه و سه‌لام له یه‌کتر بکه‌ن و نانی خه‌لکی بده‌ن و
 له کاتی‌که‌دا نوێژ بکه‌ن خه‌لکی خه‌وتب و نه‌وا به‌ ناشتی و ئارامیه‌وه ده‌چنه

۱. أخرجه الترمذي كتاب صفة القيامة باب (٤٢) (٢٤٨٥) وقال: ((حديث صحيح))، وابن ماجه كتاب إقامة الصلاة باب ما جاء في قيام الليل (١٣٣٤)، وفي الأئمة (٣٢٥١)، وأحمد (٤٥١/٥)، والدارمي (١٤٦٠، ٢٦٣٢)، وابن أبي شيبة في ((المصنف)) (٣٥٨٤٧)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٥٦٩) من حديث عبدالله بن سلام رضي الله عنه.

به‌هسته‌وه)) به‌ئى... هه‌موو دینه‌که‌مان ناشتییه وه سلأوى ئیمانداران ناشتی یه(السلام) له نوێژه‌که‌تدا به ناشتییه‌وه نه‌بیټ لى نابیته‌وه (السلام) ناچيته به‌هسته‌وه ئیلا فریشته‌کانی خوا به ناشتییه‌وه پیشوازیت لى ده‌که‌ن... خوى گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ﴾ الأحزاب: ۴۴، واته: ئه‌و رۆژه‌ش که به دیداری ئه‌و ده‌گه‌ن ریز و ته‌حیه‌یان سه‌لامه به سلأو کردن له لایه‌ن خوى میهره‌بانه‌وه پیشوازیان لى ده‌کریت)).

جا خودایه... په‌روه‌ردگارمان... ناشتی دابه‌زینه سه‌ر هه‌موو زه‌وى... ئه‌مجار له پاش ئه‌وه پیغه‌مبه‌رى ره‌حمه‌ت و میهره‌بانى ﷺ که خوى گه‌وره ره‌وانه‌ی کردووه تا ببیته ره‌حمه‌تیک بۆ هه‌موو جیهان تۆمه‌تبار ده‌کریت به تۆقاندن، ئه‌و ره‌حمه‌ته بۆ هه‌موو مرقفایه‌تى نه‌که ته‌نها بۆ موسلمانان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الأنبياء: ۱۰۷، واته: ئیمه هه‌ر بویه تۆمان نارد که ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یى و میهره‌بانیه‌ک بیت بۆ هه‌موو جیهانیان تاده‌ستى ته‌واوى مه‌ردوم به‌ره‌و هیدایه‌ت و ریگه‌ی به‌ختیاری بگرى)).

که‌وابوو کوشتن تاوانیکه له ناشترین تاوانه‌کان پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: (هه‌روه‌کو له (سنن النسائي) دا به سه‌نه‌دیكى (حسن) له فه‌رمووده‌ی (ابن عباس) هوه ((يجئ المقتول متعلقا بالقاتل و أوداجه تشخب دما، يقول: يا رب، سل هذا فيم قتلني)) واته: له رۆژى قیامه‌تدا که‌سى کوژراو دیت و ده‌ستى گرتووه به بکوژه‌که‌یه‌وه و برینه‌کانى هیشتا خوینیان لى ده‌تکى، ده‌لیت: ئه‌ی په‌روه‌ردگارى من ! پرسیار له‌م که‌سه بکه له به‌ر چى منى کوشت؟)).

ئایا ولامه‌که‌ت چى ده‌بیټ ئه‌ی بکوژ؟ وه تۆ ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که خوین هه‌رزان ده‌که‌یت و ده‌رده‌چیت بۆ کوشتنى هه‌ر مرقفیک بۆ تۆله سه‌ندنه‌وه‌یه‌کى کوێرانه؟ وریابه که نابوتترین تاوان و شه‌رمه‌زارترین تاوان که له‌سه‌ر رووى زه‌ویدا رووده‌دات

۱- أخرجه النسائي، كتاب ((تحريم الدم))، باب ((تعظيم الدم)) (٣٩٩٩)، وفي ((الكبرى)) (٣٤٦٨)، والترمذي كتاب ((تفسير القرآن))، باب ((ومن سورة النساء)) (٣٠٢٩)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن الترمذي والنسائي)).

له پاش هاوېل دانان بڼ خواى گه‌وره كوشتنى نه‌فسيكه كه خواى گوره حه‌رامى كړدووه ته‌نېا به حه‌قى خوى نه‌بيټ... ئايا نه‌و حه‌ق و مافه چييه؟.

له هه‌ردوو كوټيې (صحيح) ^۱ دا هاتووه له فه‌رمووده‌ى (ابن مسعود) هوه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمووه‌يه‌تى: ((لا يحل دم امرئ مسلم، يشهد أن لا اله الا الله وأني رسول الله، إلا ياحدى ثلاث: النفس بالنفس...))، واته: خويى هه‌ر موسلمانيك كه شايه‌تى دايټ هېچ خوايه‌ك نيبه شايه‌نى په‌رستن بيټ ته‌نېا (الله) نه‌بيټ و محمد ني‌ردراوى نه‌وه حه‌لال نيبه ته‌نېا به يه‌كې له‌م سى شته نه‌بيټ: نه‌فس به‌رانبه‌ر به نه‌فس...)) واته: بكوژ كاتى ده‌كوژيټ نه‌وا فه‌رمان‌په‌وا و ده‌سه‌لات به‌ر پرسياړه نه‌گينا كو‌مه‌لگاي موسلمانان ده‌بووه پاشاگه‌ردانى وه هه‌ركه‌سى كيى بويستايه بكوژى وه له هه‌ر كاتي‌كدا بيه‌وى نه‌وا ده‌يكوشت !! جا خويى حورمه‌تى تاييه‌تى خوى هه‌يه هه‌روه‌كو چو‌ن باسما‌ن كړد ﴿النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة: ۱۷۹، واته: نه‌ى خاوه‌نانى فام و ژي‌رى ! له‌م تو‌له وه‌رگرتنه‌وه‌دا ژيانى خو‌ش و مه‌زنتان هه‌يه، واته: نه‌م ياسايه ده‌بيټه مايه‌ى مانه‌وه‌ى ژيانى مرو‌ف و خو‌ دورگرتن له كوشت و كوشتار، چونكه كا‌براى بكوژ بزاني كه‌سى بكوژى ده‌كوژيټه‌وه ئي‌تر ده‌س دري‌ژى بڼ سهر گياني نه‌م و نه‌و ناكات، به‌لكو له به‌ر نه‌و ياسايه له سنو‌ره‌كانى خوا خو‌بپاري‌زن ئاسووده‌يى و به‌ختيا‌رى بڼ و لات و ناوچه‌كه‌تان بگه‌ريټه‌وه و خويى ري‌ژى نه‌كړى)).

(...والثيب الزاني ...) پاشان ده‌گه‌ريټه‌وه بڼ لاي مانا‌كه‌ى (انشاء الله) له نيشانه‌يه‌كى تر له نيشانه‌كانى قيا‌مه‌ت ((.. والتارك لدينه المفارق للجماعة)) واته: نه‌و كه‌سه‌ى واز له دينه‌كه‌ى خوى ده‌هيټيټ و له كو‌مه‌لى موسلمانان جيا ده‌بيټه‌وه)).

۱. أخرجه البخاري، كتاب ((الديات))، باب ((قول الله تعالى: ﴿النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾ المائدة: ۴۵، (۶۸۷۸)، ومسلم، كتاب ((القسامة))، باب ((ما يباح به دم المسلم)) (۱۶۷۶).

که و ابو ئیسلام زږد له هېچ که سېک ناکات بڼ هاتنه ناو دینه که وه ده بی نه مه وه کو بناغه به ک بزانیست، جا ئیمه ئه م دینه ده که یه نین و بڼ خه لکی روونی ده که یه وه به راستی و دانایی و میهره بانی و نه دهب و خو به که م زانینه وه جا هر که سی له پاش ئه م که یاندنه وه و پاش ئه م بانگه وازه و پاش ئه م روونکر دنه وه یه گوټی: نه خیر نایه مه ناو ئه م دینه وه نه وا نه و قسه ی بڼ ده که یه هه روو کو چوڼ خوای که وره بوی کردووه ﴿لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ البقرة: ۲۵۶، واته: له دینی ئیسلامه دا داسه پاندن و ناچار کردن و زه بر و زهنگ نییه بڼ دینداری و وه رگرتنی ئایینی ئیسلام، چونکه بی گومانه که ریگای چاک و راست له ریگای ناراست و کوفر و تووله ریگاگان لیک جیاکراوه ته وه و ناشکرا و نمایانه جا له بهر نه وه نایه وی زږد له هېچ که سېک بکریټ بڼ ئیسلامیون و هر که سه ش به مه یلی خوټه تی)) . وه ده لئین هه روو کو چوڼ خوای که وره ده فهرمویت ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الکهف: ۲۹، واته: پټیان بلئ: نه ی پیغه مبه رﷺ هق و راستی ته نها هه ر نه وه یه که له لای په روو ردگار تانه وه هاتوو بڼ تان، که واته دوا ی نه و بی دینه غافلانه مه که ون ئینجا پاش ده رکه وتنی هق و راستی هه مووشتان سه ربه ستن کی باوه پ دینئ و موسلمان ده بی با بپوا بټئ و کټیش ده یه وی کافر و بی بپوا بټت با هه ر کافر بټت دیاره نه مه هه په شه یه چونکه هه رگیز خوای که وره رازی نییه به کوفر و داوا له خه لک ناکات که: بچن ریبارزی کوفر هه لټرټرن له ولایشه وه هق و ناهق به بوون و نه بوونی سامانی ئه م دونه نییه هه تا وا بزائن هه موو ده وله مه ندیک راست و چاک و پاکه، هه موو هه ژاریکیش نه گریس و نه گبه ته)) . خوا که وره ده فهرمویت: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ الکافرون: ۶، واته: دین و ئایینی خوټان بڼ خوټان و منیش دین و ئایینی خوټم بڼ خوټم)) نه وه له پاش بانگه واز و روونکر دنه وه به لام بیربکه ره وه و تیفکره ... نه که ر به ویستی خوټی هاته ناو دینه که وه وه به هه لټراردنی خوټی و حزی خوټی نه وا بوی نییه چیتر له دینه که ی ده رچټت هه رکاتیک بیه وی بڼ نه وه ی بنکه کانی کومه لگای

موسلمانان بهېښته له رزه !! نه خيږ... به هيچ شيو هيك بڼي نښه، به لام مافي خوږه تي له پاش گه ياندني دښه كه بلښت: من ديمه ناو هم دښه وه يان نايه مه نيو هم دښه وه به لام نه گهر هاته ناو دښه كه وه و هر كاتيځ بيه وږت دهرچيت نهوا له ديني خوادا نه ويستراوه وه ئيوه له سهر رووي زه ويدا ده ستوريكم بو بهينن كه به همه رازي بيت بو نه دنامه كاني و نه هله كه ي به لكو نه گهر كه سيك له ده ستوري دهوله تيځ له دهوله ته كان دهرچيت نهوا به خيانه تي مه زن تومه تبار دهركريت (الخيانه العظمى) وه هم موومان ده زانين سزاي خيانه تي گهره چييه ... نه وېش كوشتنه، ناي گومان ت چونه كه سيك خيانه ت له ديني خوا بكات وه خيانه ت له خوا و پيغه مبه ركه ي ﷺ بكات خوي گهره ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ الأنفال: ۲۷، واته: نه ي نه وانه ي باوه پرتان هيناوه ! گزي و خيانه ت له خوا و له پيغه مبه ر و له سپارده كانتان مه كن، بو خوږيشتان چاك نه زانن كه گوناو و تاواني خه يانه ت كردن چه نده گهره يه و ده شگه ريته وه سهر نه ستوي ئيوه)).

كه وابوو ريژداران ... كوشتن نابوت ترين و ناشرين ترين تاوانه له سهر رووي زه ويدا له پاش هاوه لدانان كه نه نجام ده دريت ... حه زم ده كرد له باسي هم تاوانه گهره دا زياتر بږوم كه وا پيغه مبه ري هه لبريژدراو ﷺ كړدويه تي به نيشانه يه كه له نيشانه كاني قيامه ت پيغه مبه ري خوا ﷺ فهرمويه تي: (((لا تقوم الساعة حتى يكثر الهرج)) قالوا: وما الهرج يا رسول الله؟ قال: ((القتل القتل)) واته: قيامه ت هه لئاسيت تاكو (الهرج) زور نه بيت، فهرمويان: نه ي پيغه مبه ري خوا ﷺ (الهرج) چييه ؟ فهرموي: كوشتنه كوشتن))

له ريوايه تيكي تر دا كه له پيشدا باسما ن كړد ((والذي نفسي بيده لاتذهب الدنيا حتى يأتي على الناس يوم لا يدري القاتل فيم قتل، ولا المقتول فيم قتل)) واته: واته: سويند به و كه سه ي كه گياني مني به ده سته هم دونيايه به سهر ناچيت تاكو روژيځ ديت به سهر خه لكيدا كه وا بكور نازانيت بو ده كوژيت و كوژاويش نازانيت بو كوژاوه)).

له نیشانه‌کانی قیامت

زۆربوونی زینا و داوین پیسی

ئەم نیشانه‌یه‌یه‌ کێکە له نیشانه‌ ترسناکه‌کان که ئاشکرا بووه‌ و بلأو بووه‌ته‌وه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا... به‌لام ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی ئەم‌ه‌ی کردووه‌؟ وه‌ باسی ئەوه‌ی کردووه‌ که‌وا بلأو بوونه‌وه‌ی داوین پیسی له‌ نیشانه‌کانی قیامت‌ه‌؟ به‌ئێ... ئە‌ی خودایه‌ ... خیزانه‌کانمان و که‌چه‌کانمان داپۆشه‌ و منداله‌کانمان بپاریزه‌ و لاوه‌کانمان چاکه‌کار بکه‌ وه‌ دامینمان بپاریزه‌ ئە‌ی به‌ به‌زه‌ییترین میهره‌بانه‌کان .. ئە‌ی ریزداران ... زینا تاوانێکی ترسناکه‌ . یه‌کێکه‌ له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کان که‌ دله‌کان له‌ بن ده‌رده‌هێنێ وه‌ ناموس و شه‌ره‌فی مرقفایه‌تی که‌ به‌ میرات بۆیان به‌ جێ ماوه‌ . جا ئە‌ته‌ک کردنی ئە‌م ناموسه‌ کاریکی تۆقینه‌ره‌، بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زینای به‌ نیشانه‌یه‌که‌ له‌ نیشانه‌کانی قیامت ژماردووه‌ .

ئیمامی (البخاری ومسلم)^۱ ر‌یوایه‌تیان کردووه‌ له‌ فهرمووده‌یه‌کی (أنس) ه‌وه‌ که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمویه‌تی: ((إن من أشراط الساعة: أن يرفع العلم، ويثبت الجهل، ويشرب الخمر، ويظهر الزنا))، واته‌: له‌ نیشانه‌کانی قیامت: زانست و زانیاری به‌رز ده‌بیته‌وه‌ و نه‌فامی جیگیر و دامه‌زراو ده‌بیته‌ و مه‌ی ده‌خوریته‌وه‌ و زینا ئاشکرا ده‌بیته‌)).

له‌ ر‌یوایه‌تێکی تردا که‌ (مسلم) ر‌یوایه‌تی کردووه‌ ((ويفشوا الزنا)) واته‌: زینا بلأو ده‌بیته‌وه‌)).

له‌ ر‌یوایه‌تێکی لای (البخاری)^۲: ((ويكثر الزنا)) واته‌: زینا زۆر ده‌بیته‌)).

جا زینا زۆر بووه‌ و بلأو بووه‌ته‌وه‌ وه‌ حه‌زم ده‌کرد لێره‌دا سه‌رژمێرییه‌که‌ ه‌یه‌

۱- أخرجه البخاري، كتاب العلم، باب رفع العلم وظهور الجهل، (٨٠، ٨١)، ومسلم كتاب العلم، باب رفع العلم وقبضه (٢٦٧١، ٢٦٧٢).

۲- عند البخاري، كتاب النكاح، باب يقل الرجال ويكثر النساء (٥٢٣١).

باسی بکه م که له سهری راوه ستام و قه باره و گه وره یی تاوانی زینا لام ئاشکرا بوو له سهر رووی زه ویدا له ئه وروپا و ئه مریکا و هه ندی له ولاته ئیسلامیه کان!

سویند به خوا هیچ ریگرتک له ریگامدا نه بوو ئه و سه رزمیر و لیگولینه وه یه باس بکه م ته نها ئه وه نه بی که ترسام دلّه کانتان به هوی ئه م چه ند کاغه زه بچووکانه وه رابچه له کینم، گومان ده که م که هه ندی له و برایانه ی سهر دانی ئه و سایتانه ی سهر توپی ئه نته رنیت ده که ن باش ده زانن تا چه ند قه باره ی ئه و سه رزمیری به شیوه یه کی ترسناک زۆر بووه به راستی ئه وه کاریکی ترسناک و ناشیرین و نابووته !!

له م سه رده مه دا فلیمه کانی داوین پیسی وینه گیراوه، وه گواستراوه ته وه بۆ زۆریه ی مائی موسلمانان وه زۆرتک له خه لکی شه وانه ده میننه وه... نه ک بۆ ئه وه ی له گه ل خوادا بن یان له گه ل نوپژدا بن وه نه ک له گه ل سوننه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ به میننه وه به لکو له گه ل ئه و فلیمه داوین پیس و بی ئابپروانه شه وگار ده میننه وه له گه ل زینادا... هه رگیز قه باره و ژماره ی ئه و هه موو په یوه هندیانه م له بیر ناچیت وه ئه و هه موو پرسیاره ترسناکانه دیت بۆ ئه وه ی له هه موو کاتزمیری کدا پرسیار بکات ده رباره ی ئه م نه خۆشییه که زۆریه ی ماله کانی ویران کردووه... جا زۆریه ی پیاوان وازیان له ژنه کانیان هیناوه به هوی ئه و فلیم و گۆفاران هه که وینه ی ئه و فلیمه داوین پیسانه ی گرتووه به هه موو شیوه کانییه وه... و لا حول ولا قوه الا بالله.

جا زینا تاوانیکی ناشیرین و نابووته ئه گه ر ژنیك یان کچیک زینا بکات ئه و سهری باوکی شوپ ده کات و سهری دایکی و سهری براکانی و خیزانه که ی ده کاته ناو گل و قورپاودا، ئه گه ر کچیک به هوی زیناوه سک پر بوو وه له ئه نجامی تاوانه که ی ترسا ئه و ده یکوژیت بۆیه دوو تاوان له تاوانه گه وره و ترسناکه کان ئه نجام ده دات که ئه وانیش: تاوانی زینا و تاوانی کوشتنه که هه ردوو له تاوانه گه وره کان!!

ئه گه ر ژنیك شووی کردبوو، که وته ناو تاوانی زیناوه و خوای گه وره تاوانه که ی داپۆشی و شاریدییه وه ئه ویش مندالی زینای هینایه ژووره وه بۆ لای پیاوه که ی و بۆ لای ماله که ی و، بۆ لای مندال و که س و کاره که ی ئه و که سیکی ئه جنه بی

هیناوه ته ژوړه وه بۆ لایان، کاتې دوو به دوو ببیته وه که سیکې نه جنه بییه له میراته که یاندا ده بات له کاتیکدا هیچ مافیکی نییه، پیاو نه گهر زینای کرد نه و حورمه تی برا و خوشکاني نه تک کردوه... به راستی تاوانیکې گه وړه و تاله و هست به تالی ده که یت کاتې که ته نها باسی ده که یت بویه خوی گه وړه له چهند نایه تیکې توندا ده فهرمویت: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي...﴾ النور: ۲، واته: نه و کوپ و کچه ی که تاوانی زینایان نه نجامدوه...)) له پیشان به کچه داوین پیسه که (الزانیه) دهستی پی کردوه چونکه نه و ریگا که خوش ده کات، زور نه سته مه پیاو یک بگاته نافره تیک و بگاته نه و تاوانه گه وړه و قیزه ونه به بی نه وه ی نافره ته که به ته وای ریگا که ی خوش نه کرد بیت... نه ی خوشکی موسلمانم... له خوا بترسه له جل و بهر که تدا... له پوښاکه که تدا... له وشه کانتدا... له چوینییه تی ده رچوونت و، ملکه چی قسه کانیان مه به ..

نه ی خوشکی موسلمانم... وریابه... شہیتان هه نگانوانی هه یه وه خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ البقرة: ۱۶۸، واته: هه رگیز به شوین هه نگاوه کانی شہیتانیشدا مه پون و په پره وی لی مه کن)) رهنگه نافره ت یه که م جار نه که ویت نه و زیناوه په نکه یه که م جار نه و هله گه وړه یه به پیاوان نه کات به نه نجامدانی زینا... لیړه دا چهند هه نگاویک هه یه... نه گهر یه که م هه نگاوه نگاوه بنییت... نه گهر خوا نه تپاریزی - نه و تیده که ویت وه نه گهر یه که م هه نگاوه بنییت نه گهر خوا نه تپاریزی نه و ده هاویزییته خواره وه نه ی خودایه به پاریزیگاری خوت بمانپاریزه یا أرحم الراحمین.

خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ﴾ النور: ۲، واته: نه و کچ و کوپه ی زینا و داوین پیسی نه کن ده بی له هه ریه که یان سه د جهلده (شه لاق) ی لی بدن نه مه تولی هه را که سیکه (نیر یان می) پیشتر به شیوه ی شهرعی جووت نه بووی (واته: کچ و کوپ) بن، نابی به زه یی و نهرم و نیانی و سوز بتانگری له به رامپر هه ریه که له و دوانه وه له

راپه پاندنی حوکمی خوادا واته: له کاتی جیبه جی کردنی بریاری خوادا توندو تیژین و به زه بیتان به زیناکه راندا نه به ته وه به وشیتوه به ژماره ی شه لاقه کان یا به رده بارانه که وه کو خوی جی به جی نه که ن). خوی به خشنده و میهره بان و به سۆز و به به زه بی نه و قسه به ی فه رموه ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الزانی لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) النور: ۲-۳، واته: نابی به زه بی و نه رم و نیانی و سۆز بتانگری له به رامبه ر هه ریه ک له و دوانه وه له راپه پاندنی حوکمی خوادا، نه گه ر ئیوه باوه پتان به خوا و به روژی دواپی هه به جا بو نه وه ی نه و دوانه پتر ئیشیان پی بگات و خه لکیش په ند وه رگرن با کومه لی له برواداران ئاماده ی سزاکه یان بین و ببینن (۲) پیاوی زیناکه ر و داوین پیس هه رده بی ژنی زیناکه ر و داوین پیس وه یان موشریک و بتپه رست ماره بکات بو خوی، ژنی زیناکار و داوین ته پش وه پیاوی زیناکار و موشریکیش هه روا نه بی بیگومانه نه و جوړه شووکرده و (ماره کردنی ژنانی زیناکاران) له سه ر بروادارانی داوین پاک هه رام کراوه، چونکه زیانی گه وړه تیدایه (۳).

خوی گه وړه ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ (۱۸) يُضْعَفُ لَهُ الْكَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيُخْلَدُ فِيهِ مُهَانًا (۱۹) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ الفرقان: ۶۸-۷۰، واته: نه وانه ی وپرای خوا هیچ په رستراویکی تر ناپه رستن، که سیکیش ناکوژن که خوا که شتنی یاساغ کردبی، مه گه ر به هق و په وا، زینا و داوین پیسیش ناکه ن وه هه رکه سی نه و کاروکرده وه ناپه سه ندانه بکات نه وه له دواوژدا ده گات به سزای تاوانه که ی خوی (۶۸) له روژی قیامه تیشدا دوو به رامبه ر ئازار ده دری و به سووکی و زه لیلی و ریسواییه وه به هه تا هه تایی هه ر له ویدا نه مینیته وه (۶۹)

مه گەر كه سيك په شيمان ده بېته وه و بپړوا بېني و كاري چاك نه نجام بدا ئا نه و
كه سانه خوا گوناو و خراپه كانيان بو ده گوږيټ به چاكه، هه ميشه خوا گوناو پوښ و
ميه ره بانه (۷۰)).

يا هاتكا حرم الرجال و تابعا طرق الفساد فأنت غير مكرم
من يزني في قوم بألفي درهم في قومه يزن بربع درهم
إن الزنا دين إذا استقرضته كان الوفا من أهل بيتك فأعلم

واته: نهی نه و كه سهی كه حورمه تی پیاوانت نه تك كردوو و شوینی ریځای
خراپه كاری كه وتوویت بزانه كه تو كه سیكي بی ریزي، بزانه كه هه ركه سی له گه
خه لكيدا زينا بكات به دوو هه زار درهم نه و له گه كه س و كاره كه پدا به چاره كه
دهره ميك زينا ده كړيټ، بزانه كه و زينا قهرزه، نه گهر قهرزت كرد، نه و دانه وهی
نه و قهرزه له سهر كه س و كاره كه ت ده بېټ.

زور كه س هه یه و ده زانی ده توانيټ نه وهی بیهوی بېكات... هه رچی ویستی له
سهری بوو نه و بېكات... دلنیا به له سزا و ټوله كهی! جا وریابه...

دلنیا به كه زينا قهرزه و ده بی بدریته وه له م دونیا به دا و له پیش قیامت وه
دهرباره ی زينا پیغه مبه رمان ﷺ هه رموویه تی: له كاتيكد سزا و ټوله ی زينا
رونده كاته وه.. هه روه كو له هه رمووده یه کی (سمره ی كوپي جندب الطویل) وه
هاتووه له (صحيح البخاري)^۱ دایه، تیايدا هاتووه كه (جبریل و ميكائیل) هاتوون بو
لای پیغه مبه ری خوا ﷺ و به نه ویان هه رمووه: ((انطلق انطلق، قال: فانطلقنا فأتينا
على مثل التنور أعلاه ضيق وأسفله واسع)) واته: به ريكه وه به ريكه وه، ده ليټ:
نیمه يش دهرچووين و كه وتينه ری، جا چووينه جيگايه ك وه كو ته نوور و ابو
سهره وهی فراوانه و خواره وهی ته نگه)) نایا له گه مند نه و دیمه نه ده هيتنيته پیش
چاوی خوت ؟ ((قال الصادق:)) فأتينا على مثل التنور فأطلعنا فيه، فإذا فيه رجال

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجنائز، باب ما قيل في أولاد المشركين (١٢٨٦)، وفي كتاب التعبير، باب تعبیر
الرؤيا بعد صلاة الصبح (٧٠٤٧).

ونساء عراة، يتوقد تحته نارا فإذا اقترب ارتفعوا، حتى كاد أن يخرجوا (من التنور)، فإذا خمدت رجعوا فيها (واته: راستگو ﷺ) فرموى: ئەمجار چووينه سەر شتێك وه‌كو ته‌نوور وابوو، ئێمه‌ش ته‌ماشامان كرد و بينيمان چه‌نده‌ها پياو و چه‌نده‌ها ئافره‌تى به‌ پووتى لێيه له ژێره‌وه‌ى ئاگرى تێدا هه‌لگيرساوه هه‌ركاتێك لێيان نزیک ببيته‌وه ئه‌وان به‌رز ده‌بوونه‌وه تاوه‌كو خه‌ريك بوو له ته‌نووره‌كه ده‌رده‌چن، ئه‌گه‌ر ئاگره‌كه كپ ببيته‌وه ئه‌وا ديسان ده‌گه‌پینه‌وه ناوه‌وه))، واته: بۆ قولایی و بنی ته‌نووره‌كه، فقال النبي ﷺ: من هؤلاء يا جبريل؟ قال: وأما الرجال والنساء العراة الذين في مثل بناء التنور فإنهم الزناة والزواني))، واته: پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فرموى: ئه‌ى جبريل ئه‌وانه كێن؟ فرموى: ئه‌و پياو و ژنانه‌ى، كه له ناو ئه‌و شيوه ته‌نووره‌دا بوون ئه‌وانه پياوان و ژناني داوين پيس و زيناكارن)).

له هه‌ردوو كتیبي (الصحيح) دا هاتوه له فرموده‌ى (عبدالله ی كورپی مسعود) وه‌كه‌وا پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فرمویه‌تى: ((لا یحل دم امرئ مسلم يشهد أن لا اله الا الله وأني رسول الله إلا یاحدى ثلاث: النفس بالنفس والثيب الزاني))، واته: خوینی هه‌ر موسلمانێك شایه‌تى دا بێت كه هه‌یج خوايه‌ك نیه‌ شایه‌نى په‌رستن بێت ته‌نها (الله) نه‌بێت و محمد نێردراوى ئه‌وه‌هه‌لāl نییه ته‌نها به‌یه‌كێ له‌م سێ شته نه‌بێت: نه‌فس به‌رانبه‌ر به‌ نه‌فس و كه‌سێك زينا بكات له كاتێكدا خاوه‌نى ژن بێت...)).

واته هه‌ركه‌سێ زینای كرد و له كاتێكدا خاوه‌ن ژن بوو، خواى گه‌وره‌ رزقیكى هه‌لāl پاكی پێ به‌خشیوه به‌لام ئه‌و وازی له هه‌لāl هه‌ناوه وه ده‌پوات بۆ لای هه‌رام و گه‌نیو ((والتارك لدينه المفارق للجماعة))، واته: ئه‌وه‌ى واز له دینه‌كه‌ى خۆى ده‌هێنێت و له كۆمه‌لى موسلمانان جیا ده‌بێته‌وه)).

له هه‌ردوو كتیبي (الصحيح) دا هاتوه له فرموده‌ى (أبو هريره) وه‌كه‌وا پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فرمویه‌تى: ((لا يزني الزاني حين يزني وهو مؤمن، ولا يسرق

١ - أخرجه البخاري، كتاب ((المظالم))، باب ((الْثُّبْتِي بغير إذن صاحبها))، (٢٤٧٥)، ومسلم كتاب ((الإيمان))، باب ((نقصان الإيمان بالمعاصي)) (٥٧).

السارق حين يسرق وهو مؤمن، ولا يشرب الخمر حين يشربها وهو مؤمن))، واته: كاتى كهسى زيناكار له و كاته دا زينا دهكات نهوا ئيماندار نيبه، كاتى كهسى دز له و كاته دا دزى دهكات نهوا ئيماندار نيبه وه كاتى كهسى مه يخور له و كاته دا مهى ده خواته وه نهوا ئيماندار نيبه)).

له گوته يه كى تردا له (ابن عه عباس)^۱ هوه هاتووه كهوا پيغه مبه وري خوا (p) فهرموويه تى: ((لا يزني العبد حين يزني وهو مؤمن، ولا يسرق حين يسرق وهو مؤمن، ولا يشرب حين يشرب وهو مؤمن، ولا يقتل حين يقتل وهو مؤمن)) قال عكرمة: قلت لأبن عباس: كيف ينزع الإيمان منه؟ قال هكذا: وشبك بين أصابعه، ثم أخرجها، فإن تاب عاد إليه هكذا، وشبك بين أصابعه)) واته: كاتى بهنده يه ك زينا دهكات له و كاته دا زينا دهكات نهوا ئيماندار نيبه، كاتى كهسى دزى دهكات له و كاته دا دزى دهكات نهوا ئيماندار نيبه وه كاتى كهسى مه يخور له و كاته دا مهى ده خواته وه نهوا ئيماندار نيبه، كاتى كهسى بكور كه سيك ده كوژيت له و كاته دا كه ده يكوژيت ئيماندار نيبه، عكرمه فهرمووى: به (ابن عباس) م گوت: چون ئيمانى لى ده سينرئته وه؟ نه ويش فهرمووى: به م شيويه (په نجه كانى كرده نيويه كتردا و نه مجار دهر يه نسا) وه نه گهر ته وبه ي كرد نهوا ئيمان كه ي به م شيويه به بؤ ده گهر پئته وه (نه مجار په نجه كانى كرده نيويه كتردا)).

ئيمامى بوخارى ريوايه تى كردووه (تعليقا بصيغه الجزم)^۲ كه فهرموويه تى: ((ينزع منه نور الإيمان في الزنى))، واته: روناكى ئيمانى لى دهرده هينرئت به هوى زيناوه)).

ئيمامى (الطبري) له (تهذيب الآثار) و ابن عساكر له (التاريخ) دا ريوايه تيان كردووه به سه نه ديكي (منقطع)^۱ له (عبدالله ي كوپى رواحه)، كه فهرموويه تى: ((إن

۱ - أخرجه البخاري كتاب ((الحدود)) باب ((إثم الزناة)) (٦٨٠٩).

۲ - أخرجه البخاري كتاب ((الحدود)) باب ((الزنى وشرب الخمر))، قبل حديث (٦٧٧٢)، ووصله ابن أبي شيبه في ((كتاب الإيمان)) (٩٤) ولفظه أن ابن عباس قال لقلمانه: ((من أراد منكم الباءة زوجناه، لا يزني منكم زان إلا نزع الله منه نور الإيمان، فإن شاء رده، وإن شاء أن يمنعه منه))، وحسنه الشيخ الألباني هناك.

مثل الإيمان مثل قميصك، بينما أنت وقد نزعته إذ لبسته، وبينما أنت قد لبسته إذ نزعته ((واته: نمونه ی ئیمان وه کو نمونه ی کراسه که ت وایه، له کاتی کدا تو دایده که نیت نه گهر له بهرت کردبوو وه له کاتی کدا تو له بهری ده که یت نه گهر داته که ندبوو)).

پرسیار کرا له (ابو هريره) ده رياره ی ئه و فهرموده یه: ((لا یزني الزاني حين یزني وهو مؤمن))، ئه و کاته ئیمان که ی له کوټیه؟ فهرموو: (ئا به م شیوه یه له سه ری ده بیت) به ده سه کانی ئیشاره تی کرد... نه گهر وازی هیناو ته و به ی کرد ئه و ا ئیمان که ی بو ده گه پټه وه)).^۲

ئه مه ی شه راست کردنه وه ی فهرموده یه کی پیغه مبه ری خوا به ﷺ که (ابو داود والحاكم و جگه له وان)^۳ ریوا به تیان کردووه له (ابو هريره) وه که و پیغه مبه ری خوا به ﷺ فهرموو یه تی: ((إذا زنى الرجل خرج منه الإيمان كان عليه كالظلة، فإذا انقلع رجع إليه الإيمان))، واته: نه گهر که سیك زینای کرد ئه و ا ئیمان که ی لی دهر ده چیت، له سه ر سه ری وه کو سیبه ریک ده مینټه وه، نه گهر وازی له زینا که ی هینا ئه و بو ی ده گه پټه وه)).

له پاشاندا به درټی و روونی باسی ئه م مه سه له یه ده که م به پشتیوانی خوا... که ئه ویش ئه وه یه.

ئایا ئه و که سه که زینای کرد بو ی هه یه ته و به بکات؟ ئایا ئه و که سه ی که سیکی کوشت بو ی هه یه ته و به بکات؟.

ولامی ئه م پرسیاره له به شی داهاتوودا باس ده که م انشاء الله... داوا له خوا ده که م به (اسم الأعظم) که نه گهر هه ر که سی به و ناوه وه بانگی بکات ئه و بی

۱ - أخرجه الطبري في ((تهذيب الآثار)) (٩٦٦) مسند ابن عباس، وابن عساكر في ((تاريخه)) (٢٨ / ١١١)، (١١٢).

۲ - أخرجه المروزي في ((تعظيم قدر الصلاة)) (٥٣٩).

۳ - أخرجه ابو داود، كتاب ((السنة))، باب ((الدليل على زيادة الإيمان و نقصانه)) (٤٦٩٠)، والحاكم (٧٢/١)، وابن مندة في الإيمان (٥١٩)، والمروزي في ((تعظيم قدر الصلاة)) (٥٣٦)، والطبري في ((تهذيب الآثار)) (٢ / ١٥٤)، ١٤٠٩، ١٤١٠، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٥٠٩).

بهشی ناکات، نه گهر داوا بکات پیی ده دریت... که خیزانه کانمان و منداله کانمان چاکساز بکات و بمانپاریزی له که ساسی و زه بوونی وه نیمه و نیوه بگپری له وانه ی که نه گهر هه ر قسه یه ک بیسیس نه و شوینی چاکه کانی ده که ون، به راستی نه وانه نه و که سانه ن که خوا ریتمویی کردون و نه وانه خاوه ن عه قله کانن.

نایا بکوژ و داوین پیس (زیناکار) بویان هه یه ته و به بکه ن؟؟

خۆشه ویستانم...

له بهشی رابوردودا و له باسی نیشانه کانی قیامهت باسی ئه م دوو نیشانه ترسناکه م کرد... که نه وانیش بریتی بوون له زۆر بوونی کوشتن و بلاو بوونه وه ی زینا ... کوتایی به شه که م به و پرسیاره هیناوه، و ده زانم که زۆربه خۆشه ویستانم له برایانم و خوشکانم چاوه پوانی وه لایمی ئه م پرسیاره گرنگه ن که ئه ویش نه وه یه:

نایا بکوژ و زیناکار بویان هه یه ته و به بکه ن؟

ولامه که ی: به لای... به بی باسکردن و هینانه وه ی پیشه کی، خوی گه و ره فه رموویه تی (ئاگاداری ره وشت و سیفاتی به نده کانی (الرحمن) به که خاوه نی نه و ره وشته جوانانه ن): ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۖ﴾ (٦٨) ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ﴾ (٧٠) وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿ الفرقان: ٦٨-٧١، واته: نه وانه ی وپرای خوا هیه چه ره ستر اوینکی تر ناپه رستن، که سیکیش ناکوژن که خوا که شتنی یاساغ کردبی، مه گهر به هه ق و په و، زینا و داوین پیسیش ناکه ن، هه رکه سی نه و کاروکرده وه ناپه سه ندانه بکات نه وه له دواروژدا ده گات به سزای تاوانه که ی خوی. (٦٨) له روژی قیامه تیشدا دوو به رامبه ر ئازار ده دری و به سووکی و زه لیلی و ریسواییه وه به هه تا هه تایی هه ر له ویدا نه مینیتته وه. (٦٩) مه گهر که سیک په شیمان ده بیته وه و پروا بینئ و کاری چاک نه نجام بدا نا نه و که سانه خوا گوناوه و خراپه کانیا ن بو

ده گزړت به چاكه، هميشه خوا گوناځه پوښ و مېهره بانه (۷۰) نه وهى له گوناځه كانى ته وېهې كړد و كړده وهى چاكي كړد نه وه به راستى زږد به مهنى ده گزړته وه بۇ لای خوا (۷۱).

نای نه وه چى فه زلېكه !! نه وه چى پړېنېكه !!

خوای گه وړه ده فه رمویت: ﴿قُلْ يَبْعَادَى الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ...﴾ الزمر: ۵۲، واته: نهى موچه مېه د ﷺ له منډه بللې: نهى به نډه كانى من ! نهى نه وانهى سته م و زياته روښتان له خوتان كړدوه...!!

خوای گه وړه باسى نه وانهى كړدوه كه زياته ره وپيان كړدوه له نه نجامدانى تاواندا و كړدوونى به به نډه خوى نه مجار ده فه رمویت: ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، واته: نيوه له ره حمهت و مېهره بانى خوا بى نوميد مه بن . به راستى خوا له هه موو گوناځه خوښ نه بى دياره نه م بانگه شه به بۇ ته وای تاوانبارانه كه بگه پړنه وه بۇ لای خوا، نه گه رچى گوناځه شيان به نه نډازهى كه فى سهر زه ریاكان بى. چونكه نه وه ليږدورده و مېهره بان...!!

خوای گه وړه ده فه رمویت ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ النساء: ۴۸، واته: بيگومان هه رگيز خوا له دانانى هاوېش بوى نابوړى)) نه مه نه و تاكه تاوانه به كه لى خوښ نابيت كه نه وېش بریتيه له هاوه لدانان ((وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ)) واته: له خوار شيركه وه له هه ر گوناځه ده بوړى بۇ هه ر كه سيك خوى بيه ویت)) ته نانهت (مشرک) يش نه گه ر ته وېه بکات نه ووا خوای گه وړه لى خوښ ده بىت ... نایا (مشرک) چون ته وېه ده کات ؟؟ به دامالين و داکه نډنى پوښاکى هاوه لدانان له بهر ده رگای ئيسلام و باوه پ و يه کتاپه رستى... وه په شيمان بېيټه وه له وهى كه نه نجامى داوه له هاوه لدانان و سهر پيچى... پاشان نه و کارانه نه نجام بدات كه له خوای به خشنده و مېهره بان نزىكى ده کاته وه... نه و کاته خوای گه وړه ته وېه كهى لى وهرده گریت... به لکو خوای گه وړه خوښحال ده بىت به گه پانه وه كهى له کاتيکدا

خوای گه ورده دهه فرمویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ الشمس: ۷- ۱۰، واته: سویند به نه فس و دهروونی مرو و به وزاته ی دروستی کردوه به ری کو پیکی (۷). ئینجا ئیلهامی به دکاری و پاریزگاری بو کرد، واته: خیر و شه پی بو روون کرده وه، نیشانی دا چی چاکه بیکا و چی خرابه نه یکا و خوی لی بپاریزی (۸) سویند به وانه هه موو بی شک رزگاری بوو نه و که سه ی که نه فسی خوی له هه رچی کاری به دوو فسه ساده پاک و پوخته ی کرده وه. (۹) و به راستی نه و که سه ش که نه فسی خوی به گوناوه و تاوان ئالوده کرد نا ئومئد و ناموراد بوو (۱۰).

هرگيز مه لي... من كه وتومه ته ناو تاوانتيكي گه وره وه چونكه خواكه ت زور له وه گه وره تر و ريژدارتر و شكومه ندره كه سيك له ده رگاكي بدات و ئه ويش ده رگاكي به رويدا بگريټ...!! بويه رووي لي بكه و هرگيز بي ئوميد مه به له ميهره باني خوي گه وره .

ئهي برا خو شه ويست و ژيره كه م... ئه وا تو گوبيستي هه نديك له ئايه ته كاني كتبه كه ي خوي په روه ردگار بوويت وه كو به لگه ي روون و ناشكرا له سهر ئه وه ي كه خوا هرگيز ده رگاي ته وبه داناخات به رووي هه ركه سيكداكه بيه وي بگه رپته وه بولاي و په شيمان بپيټه وه به مهرجي نه گه يشتبټه قوناغي غه رغه ره وه هيشتا روژ له روژوئاووه دهرنه چوبټت - پشت به خوا له پاشاندا باسي ئه و نيشانه به ده كه م-

به لام هرگيز كاري ئه مپو مه خه ره سبه يني چونكه مردن له ناكاو دا دټ و ده بيټه ميوانت... بويه هه ر ئيستا په يمان به خواكه ت بده به گه رانه وه و ته وبه... وه دلنيا به كه خوي گه وره ليټ خو ش ده بيټ... به لكو خوشحال ده بيټ به ته وبه كه ت و گه رانه وه كه ت، له كاتيكا زور ده وله مه نده و پيويستي به هيچ كه سيك نيه له م بوونه وه ره دا...

كه و ابو ئهي ئه و كه سه ي كه له تاوانه كانت په شيمان بوويته ته وه كوا شوينه واري په شيمان بوونه وه كه ت؟ كوا گريانه كه ت له سهر پي هه لخليسكانه كه ت؟ بزانه كه گه وره ترين پايه له پايه كاني ته وبه په شيمان بوونه وه يه له كرده وه كاني رابوردو... نه وه كه هه ر كاتيكا تاوانه كانت بيټه وه ياد ت خوشحال بيت، به لكو ده بي هست به نازاري بريني دل كه ت بكه يت... شكانه وه و په شيمانيت له بهر ده ست په روه ردگار كه تدا بنوييني...

ئه گه ر تاوانه كه په يوه ندي به كه سيكه وه هه بوو له براكانت ئه وا هه ول بده كه مافه كه ي خوي بگريټه وه بو خاوه نه كه ي... به لام ئهي چونه ئه گه ر كه سيك كه وتبووه ناو تاواني زيناوه و به رانبه ر به و كه سه ي كه ئه و كاره ي له گه لدا كردوه پي بلټت ئه و كاره م كردوه ؟ ناتوانيت... له و كاته دا له سه ري نيه به لكو ته نها له

سهریه‌تی ته‌وبه و گه‌پانه‌وه‌که‌ی تازه بکاته‌وه وه به خوین بگریه‌ت له جیی فرمیسک وه کوشش بکات بۆ ئه‌نجامدانی کاری چاکه تاکو خواکه‌ی له خوی رازی ده‌کات، ئه‌گه‌ر کاره‌که نه‌گه‌یشه‌ته فه‌رمانپه‌وا و سنووری شه‌رعیان به سهردا نه‌سه‌پاند...

ئێستا ئه‌م چه‌ند موژده‌یه‌ت به دیاری ده‌ده‌می له فه‌رمووده‌کانی ئه‌و میهره‌بانه دیاری کراوه و، ئه‌و نیعمه‌ت به‌خشره‌وه پاکترین سه‌لّات و سه‌لامی له‌سهر بیټ... به‌نیسه‌به‌ت کوشتنه‌وه: ئه‌وا (البخاری و مسلم)^۱ ریوایه‌تیان کردووه له‌فه‌رمووده‌یه‌کی (ابی سعید الخدری) یه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووه‌تی: ((كان فيمن كان قبلكم رجل قتل تسعة وتسعين نفسا فسأل عن أعلم أهل الأرض فدل على راهب، فأتاه، فقال: إنه قتل تسعة وتسعين نفسا، فهل له من توبة؟ فقال: لا! فقتله فكمّل به مائة))، واته: له پیش ئیوه کابرایه‌ک هه‌بوو نه‌وه‌ت و نو که‌سی کوشتبوو، پاشان پرسیاری کرد که زاناترین که‌سی سهر زه‌وی کییه؟ ئه‌وانیش خواناسیکیان بو‌ده‌ست نیشان کرد، ئه‌ویش رویش بۆلای و فه‌رمووی: که نه‌وه‌ت و نو که‌سی کوشتوووه ئایا بۆی هه‌یه ته‌وبه بکات؟ گوتی: نه‌خیر... بۆیه ئه‌ویشی کوشت و ژماره‌که بووه سه‌دی ته‌واو)) داوای لی‌بوردن ده‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی چه‌ند وشه‌یه‌کی که‌م بلّیم... پاشان ده‌گه‌پیمه‌وه سهر فه‌رمووده‌که به‌پشتیوانی خوا...

جاریکیان بابه‌تی که‌سیکی ریزدارم خوینده‌وه که له‌گۆشه‌یه‌ک له‌گۆشه‌کانی روژنامه‌یه‌ک نویسیبووی کاتی‌ک ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی له‌زانا‌یه‌که‌وه یان له‌وتارییژی مزگه‌وتیکه‌وه بیستبوو... ئه‌و نوسه‌ره ده‌لّیت: ئه‌م قسه‌یه زۆر ترسناکه وه ئه‌م قسه‌یه به‌ربلاوه!! ئیوه به‌م شیوه‌یه ده‌رگای کوشتن ده‌که‌نه‌وه و پاشان بکوژه‌که ده‌لّیت: من ده‌مه‌ویت ته‌وبه بکه‌م! من پیی ده‌لّیم: هه‌رگیز وانییه ئه‌ی مامۆستا... ئه‌مه مانا و مه‌به‌سته‌که ناگه‌یه‌نیت... له‌پیشانداندا حورمه‌تی خوینمان روون کرده‌وه وه باسی ئه‌وه‌م کرد که خوای گه‌وره له‌هه‌موو قورئانی پیرۆزدا هیچ هه‌په‌شه‌یه‌کی

۱. أخرجه البخاري، كتاب ((أحاديث الأنبياء)) (٣٤٧٠)، ومسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((قبول توبة القاتل و إن كثر قتله)) (٢٧٦٦).

وه‌كو هه‌په‌شه‌ي كوشتن نه‌داوه هه‌روه‌كو خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَمَنْ
يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَنَجَزَآؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۹۳، واته: هه‌ركه‌سيك به ده‌ستي
نه‌نقه‌ست مروفيكي خاوه‌ن باوه‌ر بكوژي سزا و تو‌له‌ي هه‌ر دوزه‌خه و به هه‌تا
هه‌تايش تييدا نه‌مي‌نيته‌وه غه‌زه‌ب و تو‌په‌يي خواي له‌سه‌ره‌و نه‌فريني‌شي لي
كردوه‌و سزايه‌كي گه‌وره‌و قورسي‌شي بو‌ناماده كردوه‌و)) به‌راستي نه‌مه
هه‌په‌شه‌يه‌كي ترسناكه بو بكوژ!!

به‌لام نه‌م فه‌رمووده دروسته (صحيح) ه ده‌رگا ده‌كاته‌وه بو نه‌و جوړه كه‌سانه
كه ده‌ستي‌ان چوه‌ته رشتني خويني خه‌لكي وه ياخود خويني‌ان رژاندوه به بي
هيچ جواميري و مه‌ردايه‌تي و دينيك... له‌گه‌ل نه‌وه‌يشدا پي دي‌ليني: خيركه ...
ده‌سته‌كانت له‌و خوينه پاك بكه‌ه‌روه... چونكه ده‌رگاي ته‌وبه كراوه‌ته‌وه‌و
نابه‌ستريت تاكو كاتي غه‌رغره كردن يان تاوه‌كو روژ له روژناواوه ده‌رده‌چيټ...
نيستا نه‌وه‌ت له سه‌ره كه ده‌كه‌ت پاك بكه‌يته‌وه له‌م باوه‌په خراپه... له ده‌رگاي
ته‌وبه بده‌و دلنياه كه خواي گه‌وره ته‌وبه‌كه‌ت لي وده‌رده‌گريټ... به‌لام نه‌و راهبه
خواپه‌رسته كه فه‌تواي به بكوژه‌كه دا نه قورئان و نه سوننه‌تي به سه‌ردا جي به
جي نابيت، به‌و دوو پي‌پوه‌ره فه‌تواي نه‌داوه كه نه‌و بكوژه بوئي نيه ته‌وبه بكات...
ده‌رگاي تكا به رووي‌دا داخست و له ژيان بي ئوميدي كردوه... له كاتي‌كدا نه‌م
كابرايه ده‌يه‌وي لاپه‌ره‌يه‌كي نوي له ژيانيدا بكاته‌وه... به هيچ شي‌وه‌يه‌ك
فه‌رمووده‌كه ده‌رگا ناكاته‌وه بو نه‌وه‌ي كه سانيك بوين كه خويني خه‌لكي بريژن...
به‌لكو نه‌م فه‌رمووده‌يه ده‌رگاي تكا ده‌كاته‌وه بو نه‌و كه‌سانه‌ي كه ده‌سته‌كانيان به
خويني خه‌لكي سوور كراوه... ده‌يه‌وي ته‌وبه بكات لاي په‌روه‌دگاري زه‌وي و
ناسمانه‌كان... ده‌رگا ده‌كاته‌وه بو نه‌و كه‌سانه‌ي كه كه‌وتونه‌ته ناو نه‌م تاوانه
گه‌وره و سامناك و ترسناكه‌وه... خواي گه‌وره ده‌رگاي ته‌وبه و گه‌پانه‌وه
ده‌كاته‌وه... ته‌وبه‌كه‌ي ته‌واو نيه نه‌گه‌ر په‌شيمان نه‌بيته‌وه‌و له‌و تاوانه‌ي كه
نه‌نجامي داوه وه بو يه‌كجاري واز له‌و تاوانه گه‌وره به‌يني... ده‌ست بكاته
كرده‌وه‌ي چاكه كه په‌روه‌دگاري زه‌وي و ناسمانه‌كان پازي ده‌كات... نه‌مه

مه‌به‌ستى پيغه‌مبه‌ركه‌مانه ﷺ ئه‌ى مامۆستاي ريژدار...

ئه‌مه‌يشه به‌لگه‌يه‌كى تره له‌وپه‌رى جوانى و قه‌شه‌نگيدايه له‌ فهرموده‌ى گه‌وره‌ى هه‌موو پياوان (محمدي كورپى عبدالله) ﷺ جاريكى تر ده‌گه‌رپيمه‌وه بۆ يه‌كه‌م فهرموده ... به‌لام ده‌مه‌ويٽ به‌لگه‌يه‌ك به‌يئمه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مايه‌ى كه ئيستا باسى ده‌كه‌م چونكه من ده‌مه‌ويٽ دل و عه‌قل پيكه‌وه بدويئم...

ئيمامى (البخارى و مسلم)^۱ له (ابوهريره) وه ريوابه‌تيان كردوه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له په‌روه‌ردگارييه‌وه ده‌يگيترپيته‌وه ده‌فه‌رمويٽ: ((أذنب عبد ذنبا)) واته: به‌نده‌يه‌ك تاوانيكي له تاوانه‌كان نه‌جامدا)) من و تو ئه‌و به‌نده تاوانباره‌ين... داوا له خوا ده‌كه‌م كه له هه‌موومان خۆش بيٽ و بۆ ئه‌وه‌ى ئيمه‌ش بگه‌ريينه‌وه بۆ لاي خۆى ((فقال: اللهم أغفر لي ذنبي))، واته: جا فهرمووى: ئه‌ى خودايه ! له تاوانه‌كه‌م خۆش به)) ئه‌گينا كه‌سيك تاوانبارى سووك و ريسوا و لاسار بۆ كوئى بپوات ئيللا بۆ لاي خواى به‌خشند و ميهره‌بان نه‌بيٽ.

يا رب إن عظمت ذنوبي كثرة فلقد علمت بأن عفوك أعظم
إن كان لا يرجوك إلا محسن فمن ذا الذي يرجوا و يدعو الآثم

واته: په‌روه‌ردگارا... ئه‌گه‌ر تاوانه‌كانم زۆر و گه‌وره بوون، ئه‌وا من باش ده‌زانم كه‌وا ليبوردينى تو گه‌ليك گه‌وره‌تره، ئه‌گه‌ر ته‌نها چاكه‌كاران تكات لى بكه‌ن و داوات لى بكه‌ن، ئه‌ى كه‌سى تاوانبار و گونا‌ه‌بار بۆ كوئى بپوات؟

ئايا كه‌سى تاوانبار بۆ كوئى ده‌پوات جگه بۆ لاي خواى به‌خشنده و ميهره‌بان نه‌بيٽ؟ كه‌سى هه‌زار بۆ لاي ده‌وله‌مه‌ند نه‌بى بۆ كوئى بپوات؟ كه‌سى زه‌ليل بۆ لاي خواى به‌عيززه‌ت نه‌بيٽ بۆ كوئى بپوات؟ ئايا هه‌لاتن بۆ كويه؟ بۆ كوئى ده‌پۆن؟ هه‌يچ په‌ناگه‌يه‌ك و رزگاركه‌ريك نيبه له خوا ئيللا بۆ لاي خوا نه‌بيٽ، چونكه هه‌موو زه‌وى زه‌وى ئه‌وه، هه‌موو مولكه‌كان مولكى ئه‌ون... به‌رزى و پيرۆزى هه‌موو بۆ ئه‌وه...

۱- أخرجه البخاري، كتاب ((التوحيد)) (٧٥٠٧)، ومسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((قبول التوبة من الذنوب وإن تكررت الذنوب والتوبة)) (٢٧٥٨)، واللفظ.

قال: ((أذنّب عبد ذنبا، فقال: اللهم! أغفر لي ذنبي، فقال تبارك وتعالى: أذنّب عبدي ذنبا، فعلم أن له ربا يغفر الذنب، يأخذ بالذنّب، ثم عاد فأذنّب))، واته: بهنده كه تاوانه كان له تاوانه كان نه نجامدا، جا فهرمووی: ئه ی خودایه ! له تاوانه كه خۆش به ... خوای گه وره ده فهرمویت: بهنده كه تاوانیک له تاوانه کانی نه نجامداو پاشان زانی که وا خودایه کی هه یه له تاوانه کان خۆش ده بیّت، به هوی تاوانه وه ده بات، نه مجار گه پایه وه و ته وه ی کرد))، په روه ردگار هر په روه ردگار و بهنده ش هر بهنده یه ((فقال: أي رب ! أغفر لي ذنبي)) فهرمووی: ئه ی خودایه ! له تاوانه كه خۆش به)) بۆ جاری دووه م؟ به ئی... بۆ جاری دووه م و جاری سییه م، تاكو به راستییه وه بگه ریته وه بۆ لای خوا، په شیمان بووته وه، به رده وام له و جیگایه دا نامینه ته وه که تاوانه كه ی نه نجام دا، بۆیه لیږده دا خوای گه وره لی وهرده گریّت ((فقال تبارك وتعالى: عبدي أذنّب ذنبا فعلم أن له ربا يغفر الذنب و يأخذ بالذنّب . ثم عاد فأذنّب، فقال: أي رب ! اغفر لي ذنبي. فقال تبارك وتعالى: أذنّب عبدي ذنبا فعلم أن له ربا يغفر الذنب و يأخذ بالذنّب، فقال تبارك وتعالى: اعمل ما شئت فقد غفرت لك))، واته: خوای گه وره ده فهرمویت: بهنده كه تاوانیک له تاوانه کانی نه نجامدا و پاشان زانی که وا خودایه کی هه یه له تاوانه کان خۆش ده بیّت، به هوی تاوانه وه ده بات، نه مجار گه پایه وه و ته وه ی کرد فهرمووی: ئه ی خودایه ! له تاوانه كه خۆش به، خوای گه وره ده فهرمویت: بهنده كه تاوانیک له تاوانه کانی نه نجامدا و پاشان زانی که وا خودایه کی هه یه له تاوانه کان خۆش ده بیّت، به هوی تاوانه وه ده بات، خوای گه وره ده فهرمویت: هر کاریک ده که یت بیکه چونکه من له تو خۆش بوومه)) له ریوایه تیکی تردا: ((غفرت لعبدي فليعمل ما شاء)) واته: من له بهنده كه خۆش بووم جا هر کاریک ده کات با بیکات)) .

له فهرمووده یه کدا که له هه ردوو کتییی (صحیح) دا هاتووه له فهرمووده ی (أبو هريره) وه که وا پیغه مبه ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: ((جعل الله الرحمة مائة جزء

۱- أخرجه البخاري، كتاب ((الأدب))، باب ((رحمة الولد و تقبيله و معانقته)) ((٦٠٠٠))، ومسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((في سعة رحمة الله)) ((٢٧٥٢)).

فأمسك عنده تسعة وتسعين جزءاً وأنزل في الأرض جزءاً واحداً، فمن ذلك الجزء تتراحم الخلائق، حتى ترفع الدابة حافرهما عن ولدها خشية أن تصيبه)) واته: خواي گه وره به خشنده بي کردووه ته سده به شه وه، جا نه وهت و نو به شي لاي خوي هيشتووه ته وه و ته نها يه ك به شي دابه زاندووه ته سر زه وي، جا ته نها له و به شه يه هه موو دروستکراوه کان له نيو خوياندا به به زه بين ته نانه ت نه و ولاخي كه سمی به رز ده کاته وه له ترسی نه وه ی به ر بيچووه که ی نه که ويټ)).

خوای گه وره ته نها يه ك به ش له و رحمة ته مه زنه ی داگرتووه سر زه وي هر له و ته نها به شه يه، رحمة تي پيغه مبري خواي الله، رحمة تي دايك به رانبهر مندالله که ی، رحمة تي باوك به رانبهر به مندالله که ی، رحمة تي پزيشك به رانبهر نه خوشه که ی، رحمة تي ده وله مه ند به رانبهر به هه ژاران، رحمة تي به هيز به رانبهر به لاواز و بي هيزه کان، هه موو له و شي وه و شيوازي رحمة ته ناسك و جوانه که له م بوونه وهردها ده بينين نه مه ته نها به شيكه له سده به ش له رحمة تي خواي به خشنده و ميه ره بان...

سویند به خوا هر که سی خواي ناسی و په رحمة ته که ی ناسی نه واهه رگيز بي نو مي د و بي هیوا نابيت... هرچه نده تاواني گه وره ی نه نجام دابيت... هر چه نده سرپيچی نه نجام دابيت، به لام براکه م هر له نيستاوه واز له تاون بهينه... په شيمان ببه ره وه له وه ی که له رابووردودا نه نجامت داوه، په يمان بده خواکه ی خوت به ته وبه و گه پانه وه و کرداری چاکه... سویند به و خوايه ی که هيچ خوايه ك جگه له و نييه نه واهه خواي گه وره خوشحال ده بيت به ته وبه که و گه پانه وه که ته له کاتيکدا خوي ده وله مه ند و پيويستی به هيچ که سيك نييه له جيهاندا.

له هه ردو و کتبي (صحيح)^۱ دا له هه رمووده يه کی (عومهر ی کورې خه تتاب) ه وه ريوايه ت کراوه که واهه رموويه تی: ((قدم على رسول الله بسبي فإذا امرأة من السبي تبغى إذا وجدت صبياً في السبي أخذته فألصقته ببطنها وأرضعته))، واته: هه ندي

۱. أخرجه البخاري، كتاب ((الأدب))، باب ((رحمة الولد و تقبيله)) (۵۹۹)، ومسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((في سعة رحمة الله)) (۲۷۵۴).

دیلیان هیڼا بڼه لای پیغه مبهري خواښه له ناو دیله کاندایه تیریک هه بوو هه ولای ددها تاكو مندالیکي له نیو دیله کاندایه دوزییه وه توند نوساندی به سنگی خوییه وه و شیري پیدایه)) نه گهر مندالیک له دایکه که ی بزر بیت نه واهه قله که ی له گله منداله که دا بزر ده بیت به ته وای، عه قله که ی ون ده بیت و راستی له ده ست ددهات و هه موو شتیکی له ده ست دهرده چیت، رهنگه به په له له مال دهرچیت که چی سه پوښه که ی به سه ردا نه داوه یان به ته وای جل و بهرکه که ی له بهر نه کردوه، چونکه عه قله که ی به ته وای فری داوه، عه قلش جیگای پی سپاردن و سه پاندنه. له گله نه وه یشدا پیغه مبهري خواښه نه و تافره ته ده بیني وه منداله که ی کردوه ته سه سنگی و شیري پی ددهات بویه پرسیار له هاوه لان ده کات و ده لیت: ((أترون هذه المرأة طارحة ولدها في النار؟)) قالوا: لا والله وهي تقدر على أن لا تطرحه، فقال رسول الله ﷺ: ((لله أرحم بعباده من هذه بولدها))، واته: ئایا واه بینن که واه و تافره ته منداله که ی خوی فری بداته ناو ناگره که وه؟ فهرموویان: نه خیر سویند به خوا له کاتیکدا نه و ده توانی فری نه داته ناو ناگره که وه، جا پیغه مبهري خواښه فهرمووی: باش بزائن که واه خوی گوره زور به به زه یی تره به رانبر به به بنده کانی له و تافره ته به رانبر به به منداله که ی)).

یه کی له پیاوچاگان فهرموویه تی: خودایه... تو باش ده زانیت که دایکم له هه موو خه لکی زیاتر میهره بانتره به رانبرم، منیش باش ده زانم که تو له دایکم میهره بانتری به رانبر به من... دایکم رازی نابیت به من سزا و له ناو چوونم ئایا تو پی رازی ده بیت له کاتیکدا تو (أرحم الراحمین) ی؟؟

براکم... به دلنیا یی و هیزه وه روو له خوا بکه و مه ترسه هه روه کو چون خوی گوره ده فهرمویت: ﴿يٰحَيُّ خُذْ أَلْكِتَبَ بِقُوَّةٍ﴾ مریم: ۱۲، واته: نه ی یه حیا علی به هه رچی تواناته نه و نامه ی ته وراته بگره و کار و رهفتاری پی بکه)).

هه روه کو چون خوی گوره ده فهرمویت: ﴿يٰمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ﴾ القصص: ۳۱، واته: نه ی موسا به ره و رووی من وهره و مه ترسه)).

هه موومان که مته رخمین و هه موو مرقطیک هه له ده کات و باشتیرینی هه له کاران ته و به کاران... ته نانه ت کوشتنیش؟ به لی...

له گه‌ل مندا جاريكي تر بگه‌پړه‌وه بۆ فهرموده‌ي كابرآي بكورځي نه‌وه‌ت و نو
كه‌س... پتغه‌مبه‌ري خواښه‌ه فهرموو: ((كان فيمن كان قبلكم رجل قتل تسعة و
تسعين نفسا فسأل عن أعلم أهل الأرض فدل على راهب، فأتاه، فقال: إنه قتل تسعة
و تسعين نفسا، فهل له من توبة؟ فقال: لا! فقتله فكمّل به مائة ثم سأل عن أعلم
أهل الأرض))، واته: له پيش ئيوه كابرآيه‌ك هه‌بوو نه‌وه‌ت و نو كه‌سي كوشتبوو،
پاشان پرسيايى كرد كه زاناترين كه‌سي سهر زه‌وي كييه؟ ئه‌وانيش خواناسيكيان
بۆ ده‌ست نيشان كرد، ئه‌ويش روشت بۆ لاي و فهرموو: كه نه‌وه‌ت و نو كه‌سي
كوشتوووه ئايا بۆي هه‌يه ته‌وبه بكات؟ گوتي: نه‌خيز... بۆيه ئه‌ويشي كوشت و
ژماره‌كه بووه سه‌دي ته‌واو ئه‌مجار پرسيايى كرد ده‌رباره‌ي زاناترين كه‌سي سهر
زه‌وي)) جاريكي تر؟ به‌لئى.. ((فدل عل رجل عالم)) واته: ئه‌وانيش كابرآيه‌كي
زانايان بۆ ده‌ست نيشان كرد)) لي‌ره‌دا فه‌زلئى زانست و پايه‌ي زانايانت بۆ روون
ده‌بيته‌وه ((فقال: إنه قتل مائة نفس فهل له من توبة؟ فقال: نعم)) واته: فهرموو:
كه ئه‌و سه‌د كه‌سي كوشتوووه، ئايا ئه‌و بۆي هه‌يه ته‌وبه بكات؟ فهرموو: به‌لئى))
به راستي ئه‌مه رووناكي زانسته ((ومن يحول بينه وبين التوبة؟!)) واته: ئايا كي
ده‌توانيت نيوان ئه‌و و ته‌وبه بگري‌ت؟)) ئايا له‌سهر رووي زه‌ويدا كه‌سيك هه‌يه
بتوانيت ده‌رگاي ته‌وبه به رووي كه‌سيكدا دابخات؟ نه‌خيز... به هيج شي‌وه‌يه‌ك
نابيت خۆمان هاوتاي خوا بكه‌ينه‌وه و حوكم به سهر خه‌لكيدا بده‌ين به به‌ه‌شت
يان دۆزه‌خ... چونكه ئه‌وه مافي هيج به‌نده‌يه‌ك نيه‌يه به‌لكو ئه‌وه كاري خوي گه‌وره‌و
ميه‌ره‌بانه كه ههر خۆي كوټايي و دواساته‌كاني هه‌موو مروفيك ده‌زانيت ...

((فدل على رجل عالم، فقال: إنه قتل مائة نفس، فهل له من توبة؟ فقال: نعم،
ومن يحول بينه وبين التوبة))، واته: ئه‌وانيش كابرآيه‌كي زانايان بۆ ده‌ست نيشان
كرد، جا فهرموو: كه ئه‌و سه‌د كه‌سي كوشتوووه، ئايا ئه‌و بۆي هه‌يه ته‌وبه بكات؟
فهرموو: به‌لئى، ئايا كي ده‌توانيت نيوان ئه‌و و ته‌وبه بگري‌ت؟)) به‌لئى به‌لام ته‌وبه
چه‌ند مه‌رجيكي هه‌يه ... ئه‌و مه‌رجانه چين؟ زاناي چاو‌روون فهرموو ((انطلق إلى
أرض كذا وكذا، فإن بها أناسا يعبدون الله فاعبد الله معهم، ولا ترجع إلى أرضك فإنها

أرض سوء)) واته: دهرچوو بۆ زهوى فلان، چونكه لهوئى كهسانىك هه ن خودا دهپهرستن و تويش له گه ل نهواندا خودا بپهرسته، چيتر مهگه پړوه زهوييه كهى خۆت چونكه نه مه زهوى خراپه كارييه)) بۆيه دهبيت ژينگهى سهريپچى بگورپيت... نه و هاوه لانهى كه هانى دهداى بۆ نه نجام دانى زينا و كهوتنه ناو تاوانى كوشتنه و خواردنه وهى مهى و عهرهقه وه... دهبى به هيژه وه و به پياوانه و ورهيه كى به رزه وه بپيار بدهيت بريارىكى يه كلايى كه ره وه نه و هاوه له خراپانه بگوردريټ.

وعلى قدر أهل العزم تأتي العزائم وتأتي على قدر الكرام المكارم
وتعظم فى عين الصغير صغارها وتصغر فى عين العظيم العظائم
وإذا كانت النفوس كبارا تعبت فى مرادها الأجسام

واته: نه گهر نه فس و دهروونه كان گهره و مه زن بوون نه و جهسته كان بۆ به دى هينانى مه به سهته كانيان ماندوو ده بن.

به لى... ده بى بريارىكى پياوانه بدهيت وه ده بى هاوه له خراپه كانت بگورپيت... وه ده بى فرمانه كهى پيغه مبه رى خوا عليه السلام جى به جى بكهيت كه ده فهرموويټ: ((لا تصاحب إلا مؤمنا ولا يأكل طعامك إلا تقي)) واته: هاوپریتی كهس مه كه ته نها ئيماندار نه بيت، هيچ كه سيك چيشته كهت نه خوات ته نها كهسى خوپاريز و له خواترس نه بيت)) هه رگيز هاوپریتی كهس مه كه ته نها كهسى ريژدار و له خواترس و پوخته نه بيت...

له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۲ دا له فهرموودهيه كى (ابى موسى الاشعري) هوه هاتوو كه وا پيغه مبه رى خوا عليه السلام فهرموويه تى: ((مثل الجليس الصالح والجليس السوء كحامل المسك ونافخ الكير فحامل المسك إما أن يحذيك، وإما أن تبتاع منه، وإما

^۱ — أخرجه ابو داود، كتاب ((الأدب))، باب ((من يؤمر أن يجالس)) (٤٨٣٢)، والترمذي، كتاب ((الزهد))، باب ((ما جاء في صحبة المؤمن)) (٢٣٩٥) وقال: ((حديث حسن إنما نعرفه من هذا الوجه))، وابن حبان (٥٥٤)، و حسنه الألباني في ((صحيح الجامع)) (٧٣٤١).

^۲ — أخرجه البخاري كتاب ((الذبايح والصيد))، باب ((المسك)) (٥٥٣٤)، ومسلم ((كتاب البر والصلة و الأدب))، باب ((استحباب مجالسة الصالحين ومجانبة قرناء السوء)) (٢٦٢٨).

أَن تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخَ الْكَيْرِ إِمَّا أَنْ يَحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً))
واته: نمونه‌ی هاوده‌می چاک و هاوده‌می خراب و ه‌کو ه‌لگری میسک و نه‌و که‌سه‌یه
فووده‌کاته کووره‌ی ئاسنگه‌ردا، جا ه‌لگری میسک یان ه‌ندیکت پیّ ده‌دا وه یان
ه‌ندیکی لیّ ده‌کپیت وه بۆنیکی خوْشی لیّوه ده‌بیسی، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی
فووده‌کاته کووره‌دا یان جل و به‌رگه‌کته ده‌سوتینیت وه یان بۆنیکی ناخوْشی لیّ
ده‌بیسی)).

ئهم فهرمووده‌یه نابیته حه‌رام کردنی کاری ئاسنگه‌ری... نه‌خیر به‌هیچ
شی‌وه‌یه‌ک... به‌لام نه‌مه له یه‌کچوونه بۆ هاوردی چاک و هاوردی خراب... بۆیه زۆر
وریابه... هیچ که‌سیک مه‌هینه ماله‌کته ته‌نها له خواترسان نه‌بیّت... وه خواردن و
خواردنه‌وه‌ی خوْت پيشکesh که‌س مه‌که ته‌نها چاکه‌کاران و چاکسازان نه‌بیّت وه
نه‌هلی فه‌زل و خواترسان و دین نه‌بیّت... بۆیه ده‌بی نه‌و ژینگه‌یه‌ی خوْت
بگوریت...

ئوه‌تا ئهم زانایه ئامۆزگاری ده‌کات و پیی ده‌فهرمویت: ((انطلق إلى أرض كذا و
كذا، فإن بها أناسا يعبدون الله فاعبد الله معهم، ولا ترجع إلى أرضك فإنها أرض سوء))
جا له مال ده‌رچوو وه نیهت و برپاری یه‌کلایی که‌ره‌وه‌ی دا وه به‌کردار (فعلى)
به‌ره‌و زه‌وی ته‌وبه و خواپه‌رستی که‌وته ری... ته‌نها نیه‌تی نه‌هینا و واز له جی به
جی کردن به‌ینی... نه‌خیر... به‌لکو نیه‌تی هینا و که‌وته ری، خوْشه‌ویسته
ه‌لبژێردراوه‌که‌مان ﷺ ده‌لێت: (فانطلق، حتى إذا نصف الطريق))، واته: که‌یشته
ناوه‌پاستی ریگا که له نیوان زه‌وییه‌که‌ی خوْی زه‌وی سه‌رپیچی و خراپه‌کاری و
نیوان زه‌وی گوپرایه‌لی و ته‌وبه و خواپه‌رستی ((فانطلق حتى إذا نصف الطريق أتاه
الموت، فاختصمت فيه ملائكة الرحمة وملائكة العذاب، فقالت ملائكة الرحمة: جاء
تائبًا مقبلًا بقلبه إلى الله، وقالت ملائكة العذاب: إنه لم يعمل خيرا قط، فأتاهم ملك في
صورة آدمي فجعلوه بينهم))، واته: ده‌رچوو تاوه‌کو که‌یشته ناوه‌پاستی ریگا که، له‌و
کاته‌دا مردن یه‌خه‌ی پی گرت، بۆیه فریشته‌ی ره‌حمه‌ت و فریشته‌ی عه‌زاب بووه
مشت و مریان، فریشته‌ی ره‌حمه‌ت فهرمووی: ئهم کابرایه به‌ته‌وبه‌وه‌و به‌دل‌وه

به ره و لای خوا هاتوو وه فریشته ی عه زاب فهرمووی: ئه م کابرایه ههرگیز کرداری چاکه ی نه کردوو، بویه فریشته یه که له سهر روخساری ئاده میزاد هات بۆ لایان ئه وانیش ئه ویان کرده داده وهری نټوانیان)) واته: کردیانه دادوه ریڅ له نټوان خویندا ((فقال: قيسوا ما بين الأرضين)) واته: نټوان زهوی ته وبه و زهوی سه ریڅی (بیټون) ((فإلى أیتهما كان أدنى فهو له)) واته: بۆ ههر کام له و دوو زهوییه نزیک بوو ئه واهه قی خویه تی))

پیغه مبه ری خواﷺ ده فهرمویت: ((فأوحى الله إلى هذه أن تقربي، وأوحى الله إلى هذه أن تباعدي، وقال: قيسوا ما بينهما، فقاموا المسافة، فوجدوا أدنى إلى أرض التوبة بشبر، فقبضته ملائكة الرحمة))، واته: خوی گه وره وهی بۆ ئه میان کرد که نزیک به ره وه و وهی بۆ ئه ویتز کرد که واهه دورر بکه وه ره وه، و فهرمووی: نټوان ههر دوو زهوییه که بیټون، ئه وانیش پټوایان، بینیان که واهه زهوی ته وبه کاریه وه به بستیک نزیکتره، بویه فریشته ی ره حمه ت گیانیان کیشا)) به ره حمه ت و به زهوی خوی په روه دگار لی خۆش بوو وه له ریوایه تیڅی تردا ((فغفر له))، واته: خوی گه وره لی خۆش بوو)).

ئایا که سیک تاوانی زینای ئه نجامدا و ئه مجار گه پایه وه بۆ لای خوا و ته وبه ی کرد ئایا خوی گه وره ته وبه که ی وهرده گریټ و، له منداڵ و کهس و کاره که بیدا سزای نادات؟ به لی... ته وبه ی لی وهرده گریټ، چونکه ته وبه تاوانه کانی پټیش خوی ده سپرته وه... به لام به مهرجیک له گه ل خواکه ی خویدا پاست بکات و، په ننگه که سیک بلټ: من ته وبه م کرد، به لام هندی جار لاواز ده بم به رانه به تاوان، پټی ده لټیم: جاریڅی تر ته وبه بکه و بگه پټوه و بزانه، که خوی گه وره ههرگیز بیزار نابیت تاکو تو بیزار نه بیت... بزانه که هیچ شه ویک به سه رماندا تیپه پ نابیت ئیللا خوی گه وره داده به زیتته ئاسمانی دنیا (دابه زینیک که شایسته ی گه وره یی و شکومه ندی خوی بیت) بزانه ئه وه ی که به هۆش و بیرتا دیت خوی گه وره له وه جیاوازه ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱، واته: هیچ شتیک نییه له وینه ی ئه و (خوا) یه نه له ذاتیا نه له سیفاتیا نه له کرداریا بۆ خوی

ته‌نياه و له هه‌موو شتيك بى نياز و هه‌موو شتيكش نيازمنده به‌و، نه‌ويشه بيسه‌رى بينا به ناگايه به وته‌ى بنده‌كاني بينا به بى كار و كرداريان)).

هېچ سيفاتيک له سيفاته‌كاني خواى گه‌وره ئينكار مه‌که (تعطيل) وه چو‌نييه‌تيکه مه‌چو‌ينه به هېچ شتيک... هېچ سيفاتيکي مه‌چو‌ينه به سيفاتي هېچ دروستکراويک له دروستکراوه‌كاني، پاکی و بېگه‌ردى بى خواى گه‌وره وه هېچ هاوشيو‌از و هاوچه‌شن و هاووينه و هاوشان هاوتايه‌کي نييه خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ۵، واته: نه‌و خوا به‌خشنده‌يه چوويه سه‌ر عرشى خوى . به‌لى... مه‌به‌ست به‌م چوون و سه‌رکه‌وتنه‌يه بى سه‌ر عرش، سه‌رکه‌وتنيکه شياوى زاتى بلندي نه‌و بى و به‌و شيويه‌يه که (سه‌لف) و پيشينانمان ته‌فسريان کردوه و بى هېچ شوبه‌اندن و ليکدانه‌وه و چوونه ناو قولاييه‌وه)).

(استوى) به‌و شيويه‌يه که خوى باسى کردوه، به‌و شيويه‌يه که خوى ويستی له‌سه‌ر بووه وه ماناکه‌ى نه‌ويه که فه‌رمويه‌تي، (استواء) يک به بى جېگورکى و چوونه ناو دروستکراوه‌كانه‌وه، چونکه عرش نه‌وى هه‌لنه‌گرتوه، (الكرسى) جى متمانه‌و په‌ناى نييه به‌لکو عرش و هه‌لگرانى، کورسى و مه‌زني‌تي، هه‌مووى به تواناي خوى هه‌لگراوه و به مه‌زنى و تواناي خوى و ملکه‌چن بى گه‌وره‌يه و ده‌سه‌لاتى خوا، بويه واتاي (الاستواء) ديار و ئاشکرايه، چو‌نييه‌تيه‌که‌ى نه‌زانراوه، باوه‌په‌يتان پيى واجبه، پرسيار کردن ده‌رباره‌ى بيده‌يه... جا خواى گه‌وره داده‌به‌زيت... بى ؟

له‌هه‌ردوو کتبي (صحيح)^۱ دا له فه‌رموده‌يه‌کي (ابى هريره) وه هاتوه که‌وا پيغه‌مبه‌رى خواﷺ فه‌رمويه‌تي: ((ينزل الله إلى السماء الدنيا كل ليلة حين يمضي ثلث الليل الأول، فيقول: أنا الملك أنا الملك، من ذا الذي يدعوني فأستجيب له من ذا

۱ - أخرجه البخاري، كتاب ((التهدد))، باب ((الدعاء والصلاة من آخر الليل)) (١١٤٥)، ومسلم، كتاب ((صلاة المسافرين وقصرها))، باب ((الترغيب في الدعاء والذكر في آخر الليل والإجابة فيه)) (٧٥٨ / ١٦٩). واللفظ لمسلم.

الذي يسألني فأعطيه، من ذا الذي يستغفرنني فأغفر له، فلا يزال كذلك حتى يضيء الفجر)) واته: خواي گه‌وره هه‌موو شه‌ويك داده‌به‌زيته ئاسماني دونيا كاتي كه يه‌كه‌م سييه‌كي شه‌و ده‌پوات، ده‌لئيت: من پادشام من پادشام، كي هاوارم پي ده‌كات و بانگم ده‌كات تاكو ولامي بده‌مه‌وه، كي داوام لي ده‌كات تاكو پيي بده‌م، كي داواي ليخوشبوونم لي ده‌كات تاكو ليي خوش بم، به‌رده‌وام وا ده‌بيت تاكو گزنگ ده‌رده‌چيت)).

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتووه له فهرمووده‌يه‌كي (ابي موسى الاشعري) هوه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خواجه (إن الله يبسط يده بالليل ليتوب مسيء النهار ويبسط يده بالنهار ليتوب مسيء الليل حتى تطلع الشمس من مغربها))، واته: خواي گه‌وره شه‌وانه ده‌سته‌كاني فراوان ده‌كاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ي له تاوانكاري رۆژ خوش بيت وه رۆژانه ده‌سته‌كاني فراوان ده‌كاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ي له تاوانكاري شه‌و خوش بيت تاكو رۆژ له رۆژئاواوه ده‌رده‌چيت)) ئه‌مه‌يشه نيشانه‌يه‌كه له نيشانه‌كان كه له پاشان به دريژي باسي ده‌كه‌م انشاء الله .

هه‌روه‌ها هه‌ركه‌سي تاواني گه‌وره‌ي زينا ئه‌نجام بدات... پاشان بيه‌وي ته‌وبه بكات و بگه‌رپته‌وه بۆ لاي خوا... په‌شيمان بووه‌وه وازي له تاوانه‌كه‌ي هينا و كرداري چاكه‌ي ئه‌نجام دا ئه‌وا خواي گه‌وره‌ وه‌ري ده‌گريت ... چونكه به‌ليني داوه ... پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي به‌ليني داوه ... ئه‌وه‌كه‌سه‌ي كه هه‌رگيز له خو وه قسه ناكات ...

له‌گه‌ل مندا بير بكه‌ره‌وه له‌م ريوايه‌ته خوش و شيرينه ... هه‌روه‌كو (ئيمامي مسلم)^۲ ريوايه‌تي كردووه و ده‌لئيت: (ماعزى كور مالك) هات بۆ لاي پيغه‌مبه‌ري خواجه (يا رسول الله ! طهرني)) واته: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خواجه پاكم بكه‌ره‌وه) پيغه‌مبه‌ري خواجه فهرمووي: ((ويحك ارجع فاستغفر الله، وتب إليه)) واته: ((تيا بچيت.. بگه‌رپوه ... داواي لي خوش بوون له خوا بكه و ته‌وبه بكه))

۱. أخرجه مسلم، كتاب ((التوبة))، باب ((قبول التوبة من الذنوب وإن تكررت الذنوب والتوبة)) (٢٧٥٩).

۲. أخرجه مسلم، كتاب ((الحدود))، باب ((من أعترف على نفسه بالزنا)) (١٦٩٥).

صه‌لات و سه‌لام له‌سهر نه‌و پرهمه‌ته به ديارى نيردراوه نه‌و نيعمه‌ته به‌خشراره، بزانه كه ئيسلام تينووى خوږن رشتن نيبه ه‌روه‌كو چوڼ دوژمنان تومه‌تبارى ده‌كهن، نه‌و يش ده‌پوات به‌لام زور دور ناكه‌ويته‌وه و جاريكى تر ده‌گه‌پيته‌وه و ده‌لټ: ((يا رسول الله طهرني)) بو جارى دوهم؟ به‌لى بو جارى دوهم، نه‌ى پيغه‌مبه‌رى خوا (p) چى به نه‌و فهرموو؟! فهرمووى: ((ويحك ارجع فاستغفر الله، وتب إليه)) واته: ((تيا بچيت... بگه‌پړوه... داواى لى خوښ بوون له خوا بكه و ته‌وبه بكه)) نه‌و يش ده‌پوات به‌لام زور دور ناكه‌ويته‌وه و جاريكى تر ده‌گه‌پيته‌وه و ده‌لټ: ((يا رسول الله طهرني))، بويه پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بو جارى سييم پي فهرموو: ((ويحك ارجع فاستغفر الله، وتب إليه)) سى جار له‌سهر يه‌ك، چونكه پيغه‌مبه‌ر ﷺ ه‌مووى ميه‌ره‌باننويه ه‌مووى ناسك و نه‌رمييه، سوژ و خوښه‌ويستويه، سويند به خوا نه‌گه‌ر (ماعزى كوپى مالك) بگه‌پايه‌ته‌وه و داواى ليخوښبوونى له خوا بگردايه و ته‌وبه‌ى بگردايه نه‌وا خوا لى خوښ ده‌بوو، نه‌وه‌تا خواى گوره له حقه‌ى پيغه‌مبه‌ره‌كه‌يدا ﷺ ده‌لټ: ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ التوبة: ۱۲۸، واته: به‌رامبه‌ر به بروداران زور دل‌سوژ و به به‌زه‌يى و دل‌وفانه)) . من ليره‌دا جه‌خت له‌سهر نه‌م به‌شه ده‌كه‌م چونكه ئيمه زور جار ده‌بيسين گوايه كه ئيسلام دينيكه ه‌رده‌م تينووى خوږنه ! نه‌خير، نه‌وه دينيكه كه زور ريژ له خوږن ده‌گريټ وه ريژ له ژيان ده‌گريټ - له پيشدا باسى نه‌وه‌م به دريژى كرد- وه تكام لاي خوا نه‌ويه كه له‌م نوممه‌ته‌دا كه‌سانيك ه‌بن كه‌وا نه‌م چنده وشه‌يه‌م بگورنه زمانه‌كانى ترچ به نوسراوى يان به بيستراوى بو نه‌وه‌ى نه‌هلى روژه‌لات و نه‌هلى روژناوا بيخويننه‌وه، داوا له خواى گوره ده‌كه‌م كه خه‌لكى رينمووى بكات بوى، هر خوى پشت و په‌نامانه و تواناي به سهر ه‌موو شتيكدا ه‌يه... نه‌وه‌تا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ به (ماعزى كوپى مالك) سى جار ده‌فهرمويت: ((ويحك ارجع فاستغفر الله، وتب إليه)) نه‌و يش زور دور نه‌كه‌وته‌وه و ديسان گه‌پايه‌وه - بو جارى چواره‌م - فهرمووى: ((يا رسول الله طهرني)) نه‌م پياوه دان به تاوانه‌كانى خويدا ده‌نيټ - وه دان پيانانيش گه‌وره‌ى به‌لگه‌كانه

هه‌روه‌کو ده‌لێن - پێغه‌مبه‌ری خواﷺ فەرمووی ((مَم أَطْهَرَكَ؟)) واته: له‌ چی پاکت بکه‌مه‌وه؟)) فەرمووی: ((مَنْ الزَّانَا)) واته: له‌ ئه‌نجامی زینا کردن... پێغه‌مبه‌ری خواﷺ لێی پرسی: ((أَبْهَ جَنْوَن؟)) واته: ئایا ئه‌م کابرایه‌ هه‌یج شیتیه‌کی تێدایه‌؟)) بۆیه‌ پێیان راگه‌یاند که‌ هه‌یج شیتیه‌کی تێدا نییه‌ - وتیان: نه‌خێر ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خواﷺ که‌واته‌ ئه‌م پرسیاره‌ به‌سه‌، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خواﷺ پرسیارێکی تری کرد و فەرمووی: ((أَشْرَبْتَ خَمْرًا)) واته: ئایا عاره‌قت (مه‌ی) ت خواردووه‌ته‌وه؟))، سه‌ر خۆشی کردبێتی و نه‌زانی چی ده‌لێیت؟ بۆیه‌ پیاویک هه‌ستاو بۆنی ده‌می ئه‌وی کرد که‌چی بۆنی عاره‌قی له‌ ئه‌وه‌وه‌ نه‌بیست فەرمووی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خواﷺ عاره‌قی نه‌خواردووه‌ته‌وه، له‌ پاش هه‌موو ئه‌وانه‌ پێغه‌مبه‌ری خواﷺ فەرمووی: ((أَزْنَيْتَ؟)) واته: ئای تو زینات کرد؟)) فەرمووی: به‌لێ، بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خواﷺ فەرمانی کرد و به‌ردباران کرا، خه‌لکه‌ که‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و بوونه‌ دوو به‌شه‌وه‌ هه‌ندیکیان ده‌یانگوت: ماعز له‌سه‌ر خراپترین کاره‌کانیدا تیاچوو وه‌ تاوانه‌کانی ده‌وره‌یان لێ گرتبوو، هه‌ندیکیان ده‌یانگوت: هه‌یج ته‌وبه‌یه‌ک له‌ ته‌وبه‌که‌ی ماعز باشت نه‌بووه‌ که‌ خۆی هات بۆ لای پێغه‌مبه‌ری خواﷺ و ده‌ستی خسته‌ نێو ده‌ستی و ئه‌مجار وتی: به‌ به‌رد بمکوژن، ده‌لێت: به‌و شتیه‌یه‌ دوو سی رۆژ مانه‌وه‌، ئه‌مجار پێغه‌مبه‌ری خواﷺ هات بۆ لایان، له‌ کاتی‌کدا ئه‌وان دانیشتبوون، سلاوی له‌وان کرد و دانیشت و فەرمووی: ((اسْتَغْفِرُوا لِمَا عَزَبَ بَن مَالِك)) واته: داوای لێخۆشبوون بۆ ماعزی کوپی مالک بکه‌ن...))

ئه‌م پیاوه‌ زینای کردووه‌، سنووری شه‌رعی به‌ سه‌ردا جێ به‌ جێ کرا به‌ فەرمانی پێغه‌مبه‌ری خواﷺ به‌لام پێغه‌مبه‌ری خواﷺ خودی خۆی فەرمان ده‌کاته‌ هاوه‌لانی، که‌ داوای لێخۆشبوونی بۆ بکه‌ن ... به‌لێ براکه‌م ... مَنْ وَتَوْ مَرْوُفَيْن... بۆیه‌ ته‌ماشای خه‌لکی مه‌که‌ به‌ ته‌ماشای کردنیکی وشک و په‌قه‌وه‌... و ده‌زانی خۆت هه‌یج که‌م و کوریه‌کت نییه‌ و له‌ هه‌موو تاوانێک پاک کراویته‌ته‌وه‌، کۆتاییت بۆ خۆت ده‌سته‌به‌ر کردووه‌ و به‌ ده‌ستت هێناوه‌!! نه‌خێر سوێند به‌ خوا... دلێیا به‌ که‌ ماله‌که‌ی من له‌ شووشه‌ دروست کراوه‌ وه‌ ماله‌که‌ی تویش له‌ شووشه‌ دروست

کراوه... ئەگەر هەرکەسێ ماله‌که‌ی له شووشه دروست کرابوو ئه‌وا نابێت به هیچ شیوه‌یه‌ک (ئەگەر عاقل‌ بێت) به‌رد له خه‌لکی بگری‌ت و، ئی‌مه له فریشته نزیک‌کراوه‌کان نین... ته‌نها خوا خۆی ده‌زانێت که کۆتایی هه‌ر یه‌کێک له ئی‌مه چۆن ده‌بێت (داوا له خوا ده‌که‌م کۆتایی من و ئی‌وه و هه‌مووان به باوه‌په‌وه بێت) خاوه‌ن دله‌ گه‌وره‌کان زۆر به که‌می جی‌گای ناحه‌زی و توند و تیژی و تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی تیا‌دا ده‌بێته‌وه، چونکه ئه‌وانه له‌و جو‌ره دله‌ن که پێن له میهره‌بانی و نه‌رم و نیانی و ناسکی، بۆیه ته‌ماشای خه‌لکی تر مه‌که به ته‌ماشاکردنیکی ناحه‌زی و توندو تیژییه‌وه... خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت ﴿فَإِذَا الَّذِي يَبْتَكَ وَيَبْتَهِ عَدَاوَةً كَانَهُ وَلِيُّ حَمِيمٍ﴾ فصلت: ۳۴، واته: ئه‌وسا ئه‌بینی ئه‌و که‌سه‌ی که له نیوان تو و ئه‌ودا دوژمنایه‌تییه، وای لی دی ده‌لێی دۆستیکی نزیک و به سۆزه)).

ئه‌وه‌تا جادوو بازه‌کانی فیرعه‌ون له‌و کات و ساته‌دا ده‌یانگوت ﴿بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾ الشعراء: ۴۴، واته: به یارمه‌تی و ده‌سه‌لات و توانای فیرعه‌ون ئی‌مه به سه‌ر مووسادا زال ئه‌بین و ده‌یه‌ینه‌وه)) له یه‌ک ساتدا، کاتی‌ک دله‌کانیان به روناکی یه‌ک‌تاپه‌رستی و باوه‌پ روناک بووه‌وه و گه‌رانه‌وه بۆ لای خودای به‌خشنده و میهره‌بان و سوژده‌یان بۆ په‌روه‌ردگاره‌که‌ی موسا و هارون برد وه به فیرعه‌ونیان گوت ئه‌و وشه نه‌مر و یه‌کلایی که‌ره‌وه ((لا‌ضیر)) واته: چی ده‌که‌ی بیکه، له په‌ند و نموونه‌ی زاراوه‌ی خۆمان (مه‌به‌ستی میسرپییه) ده‌لێن: ((أَعْلَى مَا فِي خَيْلِكَ أَرْكَبَهُ)) واته: له ولاخه‌که‌ی خۆت به‌رزتر سواربه)) چونکه دله‌کان تام و چیژ و شیرینی باوه‌پری چه‌شت... دلتیایی و باوه‌پیان زیاتر و ته‌وتر بوو به به‌لینه‌که‌ی خواکه‌یان... بۆیه چیتر جگه له ئه‌و له که‌سی تر ناترسن...

ئه‌وه‌تا لی‌ره‌دا پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به هاوه‌له پا‌که‌کانی وه‌کو (أبوبکر و عمر و عوسمان و عه‌لی و ئه‌وانیتر) ده‌فه‌رمو‌یت: ((استغفروا لماعز بن مالک)) ئه‌وانیش فه‌رمو‌یان: خوا له معزی کو‌پی مالک خۆش بێت ((جا ئه‌وان نه‌یانگوت: چۆن داوای لی‌خۆشبوونی بۆ بکه‌ین له کاتی‌کدا ئه‌و زینای کردوه ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ

؟ نه‌خټر وايان نه‌گوت ... چونكه ئه‌وه فه‌رمانی پټغه‌مبه‌رايه‌تييه ... ئه‌مجار خوښه‌ويستمان ﷺ فه‌رمووی: ((لقد تاب توبة لو قسمت بين أمة لو سعتها))، واته: به راستی ئه‌و ته‌وبه‌يه‌کی کردووه ئه‌گه‌ر دابه‌ش بکرايه‌ته‌سه‌ر ئوممه‌تيکدا ئه‌وا به‌شي هه‌مووی ده‌کرد)).

ده‌لټ: ئه‌مجار ئافرتيک له (غامد له‌الازد) واته: غامدی بوو، هات بۆ لای و وتی: ئه‌ی پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ! پاکم بکه‌ره‌وه . ئه‌ويش فه‌رمووی: ((ويحك ارجعي فاستغفري الله، وتوبي إليه) واته: تيا بچیت ... بگه‌ړټوه و داوی ليخوښبوون له‌خوا بکه و لای خوا ته‌وبه‌بکه)) ئه‌ويش فه‌رمووی: ((لعلك تريد أن ترددي كما رددت ماعز بن مالك)) واته: ره‌نگه‌ به‌توټ بمگه‌ړټيټه‌وه هه‌ره‌وه‌کو چوڼ ماعزی کوپی مالک ت گه‌راندوه)) فه‌رمووی: ((وما ذاك؟)) واته: ئه‌وه چييه؟ ((قالت: إنها حبلى من الزنا)) وتی: ئه‌و له‌ئه‌نجام ئه‌و زينايه‌ ئيستا دووگياڼه (سکی پره)؟)) ئه‌مجار ئه‌و ره‌حمه‌ته به‌دياری ني‌ردراره و نيعمه‌ته به‌خشراره فه‌رمووی: ((أرجعي حتى تلدي)) واته: بگه‌ړټوه تاوه‌کو منداله‌که‌ت ده‌بيټ .)) ئه‌ويش گه‌ړايه‌وه تاكو منداله‌که‌ی بوو ئه‌مجار منداله‌که‌ی له‌گه‌ل خویدا له‌نيو په‌ړټوپاله‌يه‌کدا هټنا بۆ لای پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و فه‌رمووی: ((ها هو يا رسول الله قد ولدته))، واته: ئه‌وه‌تا ئه‌ی پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ منداله‌که‌م بوو)) ئه‌و ئافره‌ته نه‌چوو پاسه‌پوړتيکی ساخته دروست بکات! هه‌لنه‌هات بۆ هانده‌ران! به‌لکو ئه‌و خو‌ی به‌پټی خو‌ی هات، ئايا ئه‌و په‌حمه‌ته ني‌ردراره چی به‌ئو فه‌رموو؟ فه‌رمووی: ((ارجعي فأرضعي حتى تطفمي))، واته: بگه‌ړټوه وشیری بده‌يه تاكو له‌شیر ده‌پرټه‌وه)) ئه‌و ده‌بی دوو سال شیر به‌و منداله‌ بدات! ئايا ئه‌مه ئه‌و ئيسلامه‌يه که تينووی خوټن پرشته‌نه؟! -ئه‌ی بانگه‌وازا کړانی دروستکردنی گومان و دوودلی بيخوټنه‌وه - ((فجاءت به وقد فطمته، وفي يده شيء يأكله، فأمر الصبي، فدفع الى رجل من المسلمين وأمر بها فحفر لها وأمر بها فرجمت)) واته: له‌پاش دوو سال دیسان هټنايه‌وه، له‌کاتيکدا له‌شیر براره‌ته‌وه و شتيکی به‌ده‌سته‌وه‌يه خه‌ريکه ده‌يخوات . ئه‌ويش فه‌رمانی کرد و منداله‌که‌يان دا به‌ده‌ست کابرايه‌که‌وه له‌موسلمانان، ئه‌مجار فه‌رمانی کرد و چاليان

بق کرد و بهرد بارانيان کرد...))

ئەو ئافره ته هەر ئەو ئافه ره ته يه... له پاش دوو سال هه لئه هات و رابكات، چونكه پيغه مبهري هه لبيژدراو عليه السلام ئەوانى له سه ر چاوديرى په روه ردگارى زهوى و ئاسمانه كان په روه رده كردوه نه ك له سه ر چاوديرى ياساى ئيره و ئەوى يان له سه ر چاوديرى خودى خوى (دايك و باوكم و روحم به فيداي بيت)) هه رگيز...

به لكو ئەوانى فير كردوون له سه ر چاوديرى ئەو په روه ردگاره ي كه نه مرو زيندووه و هه رگيز نامريت .

چەند پيويستمان له و جوړه وانانه هه يه !! ده مه ویت له هه موو موسلمانیک چاوديرى خواكه ي بكات، ئەو خوايه ي كه ده بينى و ده بيسى... دلتيابه كه خوا هه موو قسه و هه ناسه كانت ده بيسى هه رچه نده به ته نها بيت... هه موو كرده وه كانت ده بينى هه رچه نده به ته نها بيت... بويه چاوديرى ياسا مه كه به لكو چاوديرى په روه ردگارى جيهان بكه .

إذا ما خلوت الدهر يوماً فلا تقل خلوت ولكن قل عليّ رقيب
ولا تحسبن الله يغفل ساعة ولا أن ما تخفي عليه يغيب

واته: ئەگەر پۆژێك له رۆژان به ته نها بوويته وه مه لى، به ته نهام به لكو بلى چاوديرى وا به سه رمه وه يه، هه رگيز وا مه زانه خوا ته نها ساتيك بى ئاگا ده بيت يان شتيكى لى بشاردريته وه و ئەو لى بى خه به ره .

خواى گه وده ده فه رمويت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا حُمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ المجادلة: ۷، واته: ئايا نه ترانيوه كه خوا ده زانى چى له ئاسمانه كان و زه ويدايه ؟ هه ر سى كه سيك له گه ل يه كتردا چپه بكن خوا چواره مينيانه، هه ر پينچ كه سيك چپه بكن خوا شه شه ميانه وه له و ژمارانه ش كه متر يا زۆتر له هه ر كويدا بن هه ر خوايان له گه له، واته: ئەوانه هه ر چەند ببن،

هرچې بګن، هرچې بلټن، له هر شوټنټګدا بېن خوا له ګه‌لټانه و ټاګای له‌همموو شټيګانه)).

جا ټو خوايه له ګه‌لټاندايه له هر ګوټيه ګ بن به زانيارى و بينين... بټيه قه‌باره و جه‌سته بټو خودا دامه‌نټ (لا تجسم) مه‌چوټنه به هيچ شټيګ (لا تشبه): ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾ الشورى: ۱۱، واته: هيچ شټيګ نبييه له وټنه‌ى ټو(خوا) يه ټو‌يشه بيسه‌رى بينا به ټاګايه به وټه‌ى به‌نده‌ګانى بينايه بټو ګار و ګرداريان)).

له پاش دوو سال ټو ټافره‌ته (غامدى) يه هاته‌وه، بټو ټو‌ه‌ى پټغه‌مبه‌رى خواﷺ سنوورى له‌سه‌ر جټى به جټى بګات وه فه‌رمانى ګرد به‌رد باران بګريټ، خالد يه‌ګيګ بوو له‌وانه‌ى ګه به‌رد بارانى ده‌ګرد، بټيه به‌رد يګى لټدا و دلټوپيګ له خوټنه‌ګه‌ى ګه‌وته سه‌ر ګوناي بټيه ټو‌يش جوټنى پټدا، جا پټغه‌مبه‌رى خواﷺ فه‌رمووى: ((مه‌لا يا خالد، فوالذي نفسي بيده لقد تابت توبة لو تابها صاحب مكس لغفر له... ثم أمر بها فصلى عليها و دفنت)) واته: له سه‌رخټبه ټه‌ى خالد، سوټند بټى به‌و ګه‌سه‌ى ګيانى منى به ده‌سته ټو به راستى ته‌وبه‌يه‌ګى ګرد ټه‌ګه‌ر خاوه‌نى (مګس: باج) ټو ته‌وبه‌ى بګردايه ټوا خوا لټى خوټ ده‌بوو ټه‌مجار فه‌رمانى ګرد نوټزيان له‌سه‌ر ګرد و ناشتيان)) به‌لټى پاشان پټغه‌مبه‌رى خواﷺ له سه‌رى نوټز ده‌ګات وه به‌لګه‌يش له‌سه‌ر ټو‌ه له (صحيح مسلم) دا هاتووه ګه عومه‌رى ګوپى خه‌تتاب پرسيار ده‌ګات له پټغه‌مبه‌رى خواﷺ و ده‌لټت: ((يا رسول الله أتصلي عليها وقد زنت؟! فقال النبي ﷺ ((لقد تابت توبة لو قسمت بين سبعين من أهل المدينة لوسعتهم، وهل وجدت توبة أفضل من أن جادت بنفسها لله تعالى؟)) واته: ټه‌ى پټغه‌مبه‌رى خواﷺ نوټزى له‌سه‌ر ده‌ګه‌يت له ګاتيګد ټو زيناى ګردووه؟! پټغه‌مبه‌رى خواﷺ فه‌رمووى: به راستى ټو ته‌وبه‌يه‌ګى ګردووه ټه‌ګه‌ر دابه‌ش بګرايه‌ته سه‌ر ه‌فتا ګه‌س له ټه‌هلى مه‌دينه‌دا ټوا به‌شى ده‌ګردن، ټايا هيچ

۱. أخرجه مسلم، كتاب((الحدود))، باب ((من أترف على نفسه بالزنا)) (۱۶۹۶).

ته‌وبه‌يه‌كي له‌وه باسټر ډوزيه‌ته‌وه كه به بې پېچ و په‌نا خوی بېه‌خشيته خوی
گه‌وره))..

به‌لگه له‌سهر نه‌م بابه‌ته روون و ناشکرايه ... هه‌رچنده له ولا‌می نه‌م پرسياړه
ترسناکه‌دا دريژم پيدا به‌لام هوکاره‌که‌ی نه‌وه‌يه كه ده‌رگای تکا کردن بکه‌مه‌وه بؤ
تاوانباران و که‌مه‌رخه‌مان .. (هاوشيوه‌کاني من) بؤ نه‌وه‌ی روويکه‌نه خوی
په‌روه‌دگار... ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر که‌وتونه‌ته ناو تاواني گه‌وره‌ی کوشتنه‌وه،
ده‌سته‌کانت له خويی حه‌رام پاک بکه‌ره‌وه ... دل‌که‌ت پاک بکه‌ره‌وه له‌و باوه‌په
پوچ و نا‌په‌وايه ... هه‌روه‌ها تاواني گه‌وره‌ی زينا نه‌وا نه‌ندامه‌کانت پاک بکه‌ره‌وه و
داميتت بپاريژه و نه‌وه‌ی که له سهرته‌ته‌وبه و گه‌پانه‌وه و په‌شيمان بوونه‌وه‌يه ...
گه‌پانه‌وه بؤ لای خوی په‌روه‌دگار... دل‌نياهه که نه‌گه‌ر به‌نده‌يه‌ک گه‌پايه‌وه بؤ لای
خوی گه‌وره و ته‌وبه‌يه‌کی راستی کرد نه‌وا خوی گه‌وره ته‌وبه‌که‌ی لی
وه‌رده‌گريټ...

نه‌م باسه به هه‌لو‌يستي‌کی کاريگه‌ر کوټايي پي ده‌مينم .. روژنيک له جیگايه‌کی
گشتيدا بووم گه‌نجيک رووی لی کردم وه سویندی بؤ خواردم به خوا که نه‌ومنی
خوش ده‌وی نه‌مجار ده‌ستی به گريان کرد... گوتم: برا خوشه‌ويسته‌که‌م بؤ
ده‌گری؟ فه‌رمووی: سویند به‌خوا نه‌ی ماموستا... خوی گه‌وره تو‌ی کرده هوی
هيدايت دان و ته‌وبه‌کردنم، گوتم: سوپاس بؤ خوا، نه‌ی خودايه کرده‌وه‌کانمان
ته‌نها له به‌ر خاتری تو نه‌نجام بده‌ين... کرده‌وه‌کانمان لی وه‌ريگره و له ریا و
دوو‌وووی دوورمان بکه‌ره‌وه... راستگو‌ييمان به‌نسب بکه... له کردار و کرده‌وه و
هه‌موو حاله‌تي‌کدا... خودايه به‌ش و پشکمان له‌دينه‌که‌ماندا ته‌نها قسه‌کردن نه‌بيټ و
کردار و نيه‌تمان پاک بکه‌ره‌وه نه‌ی په‌روه‌دگاري هه‌موو جيهان... نه‌مجار گوتم:
پيم بلئ... برا خوشه‌ويسته‌که‌م... نه‌مجار نه‌ويش ده‌ستی به قسه‌کردن کرد و
باسی نه‌وه‌ی کرد که هيچ خوانيک نه‌بووه ئيلا له پيش نه‌وه‌ی ناو دابني عاره‌قيان
داده‌نا، نه‌مجار گوتم: نوسينگه‌يه‌کی گه‌وره‌م هه‌بوو و به‌شيکی تاييه‌تی تيادا بوو
تاييه‌ت به زينا... باسی بؤ کردم که فه‌رمانبه‌ريکی تاييه‌تی بؤ نه‌و مه‌به‌سته
دامه‌زاند بوو بؤ نه‌وه‌ی جوانترين کيژوله و کچی بؤ به‌يني (خودايه خي‌زان و کچ و

خوشكه كانمان داپوشه و بيانپاريزه و گه نجه كانمان چاكساز بكه و رينمويي منداله كانمان بكه و دامينمان بپاريزه يا ارحم الراحمين ..) نه مجار پيى گوتم: له شهوي سيپه مي ره مه زانئك له ره مه زانه كاني پيشوو گويي له هه ندي خه لكى بوو له دهره وه نويزي ته راويحيان ده كرد و ده لئيت: منيش سهرم باده دا و گالته م به و دهرويشانه ده كرد وه له دلي خوډا ده مگوت: نه وانه چين؟ چيان به سهر هاتووه؟ چي ده كه ن؟ سويندي بو خواردم به خوا كه له ته مه نيدا ته نها يه ك كرنوشي بو خوا نه بردووه، من وا هه ستم كرد كه ته مه ني له سي و پينج سال تيپه پيوه له كاتيكد ا كه نه و له خيزانتيكي ناسراوه و پايه داره... (داوا له خوا ده كه م كه له دنيا و قيامه ندا دامن پوشيت) پيى گوتم: له م شه وده ا كچيكي جوانكي له يان بو ناماده كردم به لام له پاش نه وه ي زيناى له گه لدا كرد هيچ تام و چيژيكي لي وهر نه گرت... بويه فهرمانى كرده نه و فهرمان به رهي كه تايبه ته بو نه و مه به سته بجيت بو نه وه ي يه كيكي جوانترى بو ناماده بكات... گوتي: دهرچووه دهره وه... منيش (ريموت) ي ته له فزيونه كه م گرته ده سته وه... به رده وام به دواى كه نالئكد ا ده گه پام... دهربارى فليميكي خراپ و نابرويه ر... بو نه وه ي كاته كه ي خوي له گه لدا به سهر بيات تاوه كو نه و كچه ي بو ناماده ده كه ن... ده لئيت: سبحان الله... له كاتيكد ا له نيو كه ناله كاندا ده گه پام... له ناكاو رووي توم له سهر شاشه كه بيني... گوتم: چي شتيك نه مه ي به هه له هيناو ته ئيره؟ به لام چركه يه ك چاوهرپوان بووم... دوو چركه... ده چركه... له كاتيكد ا من ته ماشاي وينه كه تم ده كرد... نه و ديمه نه ده بينم... ريش و ناموزگاري له سهر شاشه ي ته له فزيونه كه... له دلي خوډا گوتم: هيچ سوودي نيبه نه مه ليره بيت... گوتم: چاره كه خوله كيك به سهر مندا تيپه پي نه مجار نيو خوله ك... له كاتيكد ا (ريموت) هكه به ده ستمه ويه... نه مجار هه ستم كرد كه گوي ده گرم... گوتم: نه وا خوا ويستويه تي گوي بگري و هيدايت و چاكه ي بو تو ويستووه... ده لئيت: بو ماوه ي يه ك خوله ك گويم ده گرد... نه مجار سي خوله ك پاشان (ريموت) هكه م دانا و ده ستم به گريان كرد... پيى گوتم: وانه كه (محاضرة) هكه به ناو نيشاني (ترسناكي زينا) بوو... نه ي خودايه!! ته قديركي پهروه دگاري بوو... كه هيچ كه سيك هه رگيز ناتوانيت ريكي بخت... وانه كه له يه كي له ده وله ته كاني كه نداو بوو... راسته وخو په خش ده كرا... له كاتيكد ا نه و

که ناله‌کاني ئه‌م ديو ئه‌و ديو ده‌کرد ... خواي زه‌وي و ئاسمانه‌کان ويستی که گوټي له‌و وانه بيټ له‌ لايه‌ن به‌نده‌يه‌کي هه‌ژاره‌وه بۆ پادشاي به‌ توانا... ده‌لټت: چل خوله‌ک گوټم له‌و وانه‌يه‌يه‌ بوو... له‌ کاتيکدا خوي يه‌ک کاتر مي‌ر بوو وه‌ له‌ گه‌ل خويدا قسه‌ي ده‌کرد و ده‌لټت: ده‌ستم به‌ گريان کرد و وات ده‌زاني که له‌ ژيانمدا هه‌رگيز نه‌گريام... وه‌ چووه ژووره‌وه بۆ نوسينگه‌ تايبه‌ته‌که‌ي خوي و خوي ششت و له‌ش گراني له‌سه‌ر خوي لادا له‌ ئه‌نجامي زيناکه‌يدا... بۆ يه‌که‌م جار... له‌ پاش که‌ مي‌ک فه‌رمانبه‌ره‌که‌ هاته ژووره‌وه و کچيکي جواني ئاماده‌ کردبوو... فه‌رمانبه‌ريکي تري له‌ گه‌لدا بوو... ته‌ماشاي نوسينگه‌که‌يان کرد... که‌ چي که‌سيان نه‌بيني پاشان ته‌ماشايان کرد کابرايه‌ک له‌ سوژده‌دايه له‌ به‌ر ده‌ستي خواي به‌رز و بالاده‌ستدا... ده‌گري به‌ کول، فرمي‌سک له‌ چاوه‌کاني ديته‌ خواره‌وه باوه‌رپيان نه‌ده‌کرد... کوا فلان؟ زور ئه‌سته‌مه ئه‌م کابرايه‌ که له‌ سوژده‌دايه ئه‌و بيټ !!
 ئه‌ي من به‌ ئيوه‌م نه‌گوت ﴿فَإِذَا الَّذِي يَبْتَكَ وَيَبْنُهُ عَدَاوَةً كَانَتْهُ وَلِيَّ حَمِيمٍ﴾
 فصلت: ۳۴، واته: ئه‌وسا ئه‌بيني ئه‌و که‌سه‌ي که له‌ نيوان تو و ئه‌ودا دوژمنايه‌تبييه، وای لي دي ده‌لټي دوستيکي نزیک و به‌ سوژه)).

براکانم (ئيمامي مسلم)^۱ ريوايه‌تي کردوه له‌ (عبد الله ي کوپي عمرو ي کوپي العاص)) ده‌لټت: گوټم لي بوو پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رمويه‌تي: (إن قلوب بني آدم كلها بين إصبعين من أصابع الرحمن . كقلب واحد يصرفه حيث يشاء)) واته: دلي مروقه‌کان هه‌مووي له‌ نيوان دوو په‌نجه‌يه له‌ په‌نجه‌کاني خواي ميه‌ره‌باندا، کو ته‌نها دلتيکه هه‌رچون بيه‌وي ئه‌مديو ئه‌وديو ده‌کات)) ئه‌مجار پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رموي: ((اللهم مصرف القلوب صرف قلوبنا على طاعتك)) واته: ئه‌ي خودايه ! ئه‌ي ئه‌و که‌سه‌ي دلته‌کان ئه‌م ديو ئه‌وديو ده‌که‌ي دلته‌کانمان له‌سه‌ر گوټپايه‌لي خوت دامه‌زراو بکه)).

دل وه‌کو ژوورتيکي تاريک وايه... که ده‌چيته ژووره‌وه ده‌بيني تاريکيه‌کي سه‌خت و هيچي تياذا نابيني... هه‌ست به‌ ديواره‌کاني ده‌که‌يت... هه‌ر که ده‌سته‌کانت بدات له‌ کليلي روناکيه‌که‌ي وه‌ فشاري بخه‌يته سه‌ر و ده‌ستي پيادا

۱. أخرجه مسلم، كتاب القدر، باب تصريف الله تعالى القلوب كيف شاء (۲۶۵۴).

بنيت به ناسكي نه‌وا روناكي نه‌و گلټوبه هم‌وو تاريكييه سه‌خته‌كه ده‌كانه روناكييه‌كي زور... هه‌روه‌ها دل‌ه‌كان ده‌بيت هه‌روناكييه‌كي زور به فه‌زلي خوي به‌رز و به‌پرز... به فه‌زلي نه‌و كه‌سه‌ي كه دل‌ه‌كان به ده‌ستي نه‌وه... كاتي كه چونه ژووره‌وه بو لاي بر اكه‌مان له كاتي‌كدا نه‌و له سوژده‌دايه... گوتيان: نه‌ي فلان... مه‌سه‌له‌كه چيه؟ چي رووداوه؟ تو له پيش كه مي‌ك...!! (ده‌ستي به گريان كرد) به نه‌واني گوت: سويند به خوا رووداوه‌كه به‌م شيوه‌يه بوو... پرسياريان لي كرد ده‌رباره‌ي نه‌و كچه‌جوانه كه ناماده‌يان كردووه... كه‌چي نه‌و گوتي: نه‌خيز... هه‌موو شتيك كوټايي پيهات... نه‌ي خودايه...!! به راستي دل‌ه‌كه‌ي تامي شيريني باوه‌پي چه‌شت... خوشي ثيمان چوه دلپيه‌وه... بويه كچه‌كه روشت... چونكه چتر نه‌م پيوستي به نه‌و نه‌ما... سويندي بو خواردم كه نه‌م رووداوه له ستيه‌م شه‌وي په‌مه‌زанда بوو... له پينجه‌م زوري ره‌مه‌زанда من و خيزانه‌كه‌م روشتين بو مه‌كه‌كه به مه‌به‌ستي عه‌مره و ده‌لئت: له‌و شه‌وه‌وه ده‌ستم به نويز كردووه و وازم لي نه‌هيناوه به فه‌زلي خوي به‌رز و بالا‌ده‌ست... پاشان موژده‌يه‌كي تري پيدام... موژده‌يه‌كي شيرين... گوتي: (له كاتي‌كدا سويندي بو ده‌خواردم به خوا) كه له‌و كاته‌وه نزيكي هيچ نافرته‌تيك نه‌كه‌وتوه به مه‌به‌ستي خراپه‌كاري... به راستي فه‌زلي خوي ده‌يداته هه‌ركه‌سي كه خوي ويستي له‌سه‌ر بيت وه خوي گه‌وره خاوه‌ني فه‌زلي گه‌وره‌ي مه‌زنه... بويه براكه‌م... هه‌رگيز بي نوميده مه‌به له په‌حمه‌تي خوا... هه‌رگيز بي هيو مه‌به له په‌حمه‌تي خوا... هه‌ر له ناستاوه دلته به شكاي و زه‌ليلي يه‌وه فری بده به ده‌ستي خوي گه‌وره... دان بني به هه‌زاري خوت به‌رانبه‌ر به نه‌و... دان بني به لاوازيه‌كه‌تدا وه دان بني به كه‌م توانايي و كه‌م ته‌رخه‌مي و هه‌له‌كانتدا و بلي...

بک أستجیر ومن یجیر سواک	فأجر ضعیفاً یحتمی بحماک
إنی ضعیف أستعین علی قوی	ذنبی و معصیتی ببعض قواک
أذنبت یا ربی و قادتني ذنوب	ما لها من غافر إلاک
دنیاي غرتني و عفوک شدني	ما حیلتي فی هذه أو ذاک
لو أن قلبی شک لم یک مؤمناً	بکریم عفوک ما غوی و عصاک

رباه ها انا ذا خلصت من الهوى واستقبل القلب الخلى هداك
رباه قلب تائب ناجاك اترده وترد صادق توبتي
حاشاك ترفض تائبا حاشاك فليرض عنى الناس او ليسخطوا
أنا لم أعد أسعى لغير رضاك

واته: په نا ده گرم به تو، جگه له تو كې په نا ددهات؟ بويه په نای لاوازيك بده كه دالدهى داوه ته دالده كهت، من كه سيكي لاوازم و په نا به كه سيكي به هيژ ده گرم، له تاوان و سه ريځيپه كانم به هه ندي له توانا كهت، من تاوانم نه نجامدا نهى خودايه و تاوانه كانم ريځيپه كانم ده كن كه هيچ كه سيك نيبه ليى خوش بيت جگه له تو نه بيت، دونيا كه م مه غروى كردم و ليخوشبوونى تو راينه كيښام، هيچ ده سه لاتي منى تيدا نيبه نه له نه مياندا و نه له نه ويتدرا، نه گهر دلم گومانتيك بكات نه وا نيماندار نيبه، به خانه داني ليخوشبوونه كهت هه رگيز ويل نه ده بوو و سه ريځي نه ده كرد، په روه ردگارا ! نه وه تا من خوم له ناره زوو پاك كرده وه، دلم پيشوازي له هيدايه ته پاكه كهى تو ده كات، په روه ردگارا ! دلى ته وبه كاريك هاوارت لى ده كات، نايا تو ده يگيرته وه ته وبه پاسته كه م ده گه ريځيپه وه، زور دووره له تووه كه ته وبه كاريك وهر نه گريت زور دووره دها خلكى ليم رازى بيت يان په ست بن، چيتر من هه ول ناده م له جگه له رازى بوونى تو.

خوای گه وره ده فهرمويت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ ۖ تُوْرُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَاْمَنُهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْمْنَا نَافِرًا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ التحريم: ۸، واته: نهى نه وانهى باوه پتان هيناوه ! بگه پينه وه بو لای خوا به ته وبه و گه پانه وه يكي به كجاري، واته: به شيوه يه ك، نيت جاريكي تر نه گه پينه وه سه ر نه و تاوان و گونا هانه، له پيشه وا (عومه) يان پرسى: ته وبه ي (نه سووچ) چيپه ! فهرمووى: ته وبه ي (نه سووچ) نه وه يه كه نه و كه سه تاوانكاره له تاوانه كانى په شيمان بيته وه و جاريكي تر نه گه پينه وه

سهریان، چۆن شیر هر که له گوانی ئاژه له که هاته دهر جاريکی تر ناگه پښته وه بۆ گوانی ئاژه له که، دلنیا بن – نه گهر ته و به ی ئاوا بکه ن – په روه ردگار تان له گونا هه کانتان خوښ ده بښت، ده تانباته ناو چه ندین باخی به هه شته وه که له ژیر بنکی دار و دره خته کانیانه وه ئاو و رووبار به خوړم ده پوات، له ورژده دا (روژی قیامه ت) خوا په یامبه ر و نه وانه ی باوه رپیان هینا وه ریسوا و سهر شوړ ناکات له به رده میان وه و له لای راستیا نه وه به سهر پردی (صراط) دا پیی ده پۆن و ده لښ: په روه ردگاری ئیمه ! نوور و روناکیه که مان بۆ ته واو بکه و به رده وام بښت و لیمان خوښ ببه به راستی تۆ به سهر هه موو شتی کدا به توانایت .))

ریزداران ... له نیشانه کانی قیامه ت... ((أَنْ تَلِدَ الْأُمَمَ رَبَّتَهَا)) له گوته یه کی تردا ((أَنْ تَلِدَ الْأُمَمَ رَبَهَا)) ئه مه مانای چیه ؟؟ ئه مه له به شی داهاتوو باسی ده که یڼ انشاء الله... داوا له خوا ده که م ته و به مان لی و هرگری ت و ئیمه یش ته و به ی لا بکه یڼ... له تاوانه کانتان خوښ بښت و که م و کورییه کانتان داپو شیت... کیشه کانتان له سهر ئاسان بکات... هر خوی پشت و په نامانه و به توانایه به سهر هه موو شتی کدا...

له نيشانه کاني قيامه ت

أن تلد الأمة ربتها...

مانای نه نيشانه يه چييه؟ مانای نه وه چييه که ده فهرمويت ((أن تلد الأمة ربتها أو ربها))؟ له گه ل مندا بير له فهرمووده يه بکه ره وه که به شيکه له فهرمووده يه کی دريژی جبريل له ((صحيح مسلم))^۱ دا هاتووه وه من باسی فهرمووده که به دريژی ده که له به ر شيريني و شکومه ندي فهرمووده که وه له به ر په ند و ناموزگاريه که ی ... که چه ند زورن !! بونا؟ له کاتيکدا نه وه فهرمووده ی که سيکه که خوی گه وره ره وانبیزيه کی ته وای پی به خشيوه ﷺ (قال الإمام مسلم) حدثني أبو خيثمة زهير بن حرب، حدثنا وكيع، عن كهمس، عن عبد الله بن بريدة، عن يحيى بن يعمر، (ح) وحدثنا عبيد الله بن معاذ العنبري - وهذا حديثه - حدثنا أبي، حدثنا كهمس، عن ابن بريدة، عن يحيى بن يعمر، قال: كان أول من قال في القدر - يعني: بنفي القدر - بالبصرة معبد الجهني، فانطلقت أنا وحميد بن عبد الرحمن الحميري حاجين - أو معتمرين - فقلنا: لو لقينا أحدا من أصحاب رسول الله ﷺ، فسألناه عما يقول هؤلاء في القدر، فوفق لنا عبد الله بن عمر بن الخطاب داخلا المسجد، فاكتنفته أنا وصاحبي أحدا عن يمينه، والآخر عن شماله، فظننت أن صاحبي سيكل الكلام إلي - يعني: ستركني أسأل عبد الله بن عمر -، فقلت: أبا عبد الرحمن إنه قد ظهر قبلنا ناس يقرءون القرآن، ويتقفرون العلم، - يعني: يبحثون عن غوامض العلم وخوافيه و دقائق مسائله - وذكر من شأنهم، وأنهم يزعمون أن لا قدر، وأن الأمر أنف، - يعني: لا يعلم الله الأشياء إلا بعد أن تحدث وتقع - قال: " فإذا لقيت أولئك فأخبرهم أني بريء منهم، وأنهم براء مني "، والذي يهلف به عبد

۱. أخرجه مسلم، كتاب ((الإيمان))، باب ((بيان الإيمان والإحسان ووجوب الإيمان بإثبات قدر الله سبحانه وتعالى)) (۸).

الله بن عمر " لو أن لأحدهم مثل أحد ذهباً، فأنفقه ما قبل الله منه حتى يؤمن بالقدر " ثم قال: حدثني أبي عمر بن الخطاب قال: بينما نحن عند رسول الله ﷺ ذات يوم، إذ طلع علينا رجل شديد بياض الثياب، شديد سواد الشعر، لا يرى عليه أثر السفر، ولا يعرفه منا أحد، حتى جلس إلى النبي ﷺ، فأسند ركبتيه إلى ركبتيه، ووضع كفيه على فخذيه، وقال: يا محمد أخبرني عن الإسلام، فقال رسول الله ﷺ: " الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله ﷺ، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلاً "، قال: صدقت، قال: فعجبنا له يسأله، ويصدق، قال: فأخبرني عن الإيمان؟، قال ﷺ: " أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسوله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خيره وشره "، قال: صدقت، قال: فعجبنا له يسأله، ويصدق، قال: فأخبرني عن الإحسان، قال: " أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك "، قال: فأخبرني عن الساعة، - وهذا هو الشاهد - فقال الصادق ﷺ: " ما المسئول عنها بأعلم من السائل " قال: فأخبرني عن أمارتها - يعني: عن علاماتها وأشراتها - فقال ﷺ: " أن تلد الأمة ربتها)) وفي لفظ: ((أن تلد الأمة ربتها، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان "، قال: ثم انطلق، فلبثت ملياً، ثم قال لي ﷺ: " يا عمر أتدري من السائل؟ " قلت: الله ورسوله أعلم، قال: " فإنه جبريل أتاكم يعلمكم دينكم)).

واته: ئيمامى موسليم ريوايه تى كردووه به سهنه ديك له (يحيى ى كوپى معمر) هوه فهرمووى: يه كه م كه سيك دهر باره ى قه دهر قسه ى كرد (واته: به نه بوونى قه دهر) له شارى به سرهدا (معبد الجهنى) بوو، من و (حميد ى كوپى عبدالرحمن الحميرى) دهرچووين به مه به سستى حه جكردن يان بو عه مره، گوتمان: به لكو يه كى له هاوه لانى پيغه مبه رمان بينى ﷺ و پرسيارى قسه ى نه وانه مان لى كرد دهر باره ى قه دهر، ده لئيت: (عبدالله ى كوپى عمر ى كوپى خه تتاب) مان بو ريك كه وت له كاتيكدا نه و ده چووه ناو مزگه وتوه، من و هاوريكه م هاوشانى نه و بووينه وه، يه كيكممان لاي راستى و نه ويتر لاي چه پى، گومانم وا بوو كه هاوريكه م پرسياره كه بو من به جى ده هيلى و من پرسيار له (عبدالله كوپى عمر) بكه م بويه گوتم: نه ى

(باوکی عبدالرحمن)، لای نیمه خه لکېک په یدا بوونه قورئان ده خوینن و به دواي ورده کاري و نادياريه کاني زانستدا ده گه پښ – وه باسي نه واني کرد – نه وان وا ده بينن که قه در نيه و هم موو کرداريک پيش وهخت نيه (واته: خواي گه وره هيچ شتيک نازانيت ئيلا له پاش نه وې روونه دات) عبدالله کورې عمر فهرمووي: نه گهر گه يشتته نه وان و نه وانت بيني نه وا پټيان بلې که وا من له وان به ريم و نه وانيش له من به رين وه نه وې که عبدالله ي کورې عمر سويندي له سر ده خوات نه وېه نه گهر يه کيک له وان به قه د چياي نه حوود ئالتون بيه خشيت نه وا خوا ليي وهرناگريت تاكو باوه پ به قه در نه هيني، نه مجار فهرمووي: باوكم عمري کورې خه تتاب بوي گيرامه وه و فهرمووي: له کاتيکدا نیمه پوژيک له خزمه تي پيغه مبهري خوادا ﷺ بووين له پريکدا کابرايه ک هاته ژووره وه، جلوبه رگيکي زور سپي له به ردابوو وه قوژيکي زور ره شي هه بوو، شوينه واري سه فهرې پټوه ديار نه بوو، هيچ کهس له نیمه نه وې نه دهناسي تاكو نزيک پيغه مبهري خوادا ﷺ دانيسشت هه ردوو نه ژتوي توند کرد له هه ردوو نه ژتوي پيغه مبهري خوادا ﷺ هه ردوو ده ستي خسته سر هه ردوو راني و فهرمووي: نه ي (محمد) پيم بلې ئيسلام چيه؟ پيغه مبهري خوادا ﷺ فهرموي: ((ئيسلام نه وېه که شايه تي بدهيت که وا جگه له (الله) هيچ خوابه کي تر نيه شايه ني په رستن بيت و (محمد) يش نيردراوي خوابه و نويزه کانت به ريک و پيکي نه نجام بدهيت و زه کاتي ماله کت بدهيت و روژووي مانگي ره مه زان بگريت و حه جي مالي خوا بکهيت نه گهر توانات هه بوو)) کابرا فهرمووي: راست ده کهيت . فهرمووي: نیمه يش سه يرمان پټهات پرسياي لي ده کات و هر خويسي به راستي ده خاته وه، فهرمووي: نه ي پيم بلې ئيمان چيه؟ نه ويش فهرمووي: نه وېه باوه پي ته واو بهي نيت به خواي گه وره و فريشته کاني و کتيبه ئاسمانيه کان و هم موو پيغه مبهران و روژي دواي و وه باوه پيش به قه زاو قه در بهي نيت چ چاک بيت يان خراپ: فهرمووي: راست ده کهيت... فهرمووي: نیمه يش سه يرمان پټهات پرسياي لي ده کات و هر خويسي به راستي ده خاته وه، فهرمووي: نه ي پيم بلې چاکه (ئحسان) چيه؟ نه ويش فهرمووي: نه وېه به شيوه يه ک خودا بپه رستيت

وهكو نه وهی كه ده بیبینی خو نه گهر تو نه و نه بیبنی نه و باش بزانه نه و تو ده بیبنی،
 فرموی: پیم بلای قیامت كهی دیت؟ (مه به سستی هیئانه وهی فرموده كه
 لیره دایه) فرموی: نه و كه سهی كه پرسپاری لی ده كریټ له پرسپار كه زانتر نییه
 . فرموی: كه وایه نیشانه كانم پی بلای؟ فرموی: له نیشانه كانی قیامت نه وهیه:
 كه نیزه كه گوره و خاوه نی خو لیوه له دایك بیټ، خه لكانیكي پی په تی روت و
 هه ژار و شوانی مه پ پیشپر کی بكن له بهرز كړنه وهی كوشك و خانوه كانیاندا .
 (عمر) ده لیټ: پاش نه وه كابر هه لسا و رویش و منیش ماوه یه ك رامام، نه مجار
 پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی: نهی (عمر) ئایا ده زانی نه و پرسپار كه ره كي بوو؟
 گوتم: خوا و پیغه مبهره كهی باشتر ده زانن، فرموی: نه وه (جبریل) بوو، هاتبوو
 بو نه وهی له دینه كه تان شاره زاتان بكات .

مه به ستم له هیئانه وهی بو نه م فرموده جوانه فرموده كهی پیغه مبهری
 خوايه ﷺ ((أَنْ تُلِدَ الْأُمَةُ رِبْهًا)) له ریوایه تیكي تردا ((ربها)) پرسپار كه لیره دا
 نه وهیه: نه مه مانای چیه؟.

هه ندی له نه هلی زانست و زانیاری فرموویانه^۱ (یتزوج الرجل السيد الأمة) وه
 مانای (الأمة) نافره تیكي كویلهی كه نیزه كه... واته: كابرایه كي گهره ی ئازاد
 كه نیزه كي له كه نیزه كان ماره ده كات... پاشان كوپيكي لی ده بیټ، نه م كوپه كه
 له و كه نیزه كه بووه ده دریټه پال نه و پیاوه و به ناوی نه وه وه بانگ ده كریټ وه به
 ئازادی و گهره یی (سید) گهره ده بیټ چونكه كوپي نه و پیاوه یه له كاتیكا كه
 دایكي هیشتا كه نیزه كيكه له كه نیزه كه كان وه نه و فرموده یه (أَنْ تُلِدَ الْأُمَةُ رِبْهًا)
 واته گهره كهی، یان (أَنْ تُلِدَ الْأُمَةُ رِبْهًا) یان له پیاوه كه كچيكي ده بیټ و نه و كچه
 ده بیټه گهره ی دایكه كه چونكه له پیاوه كه یه وه دایكه كه یش به كه نیزه كي
 ده مینیټه وه بویه مانای فرموده كه نه وه ده گیه نیټ كه كه نیزه یه كه گهره ی
 خو ده بیټ، نه مه قسه ی هه ندی له نه هلی زانست و زانیاری به...

۱- انظر: ((فتح الباری)) (۱/ ۱۰۳)

هه‌نديكيان ده‌لټين^۱ ((أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةَ رَبَّتَهَا أَوْ رَبِّهَا)) په‌نگه كه‌سيكي ئازاد و‌گه‌وره كه‌نيزه‌يه‌كي له كه‌نيزه‌كان ماره ده‌كات و پاشان منداډي لي ده‌بيټ و كوږي ئه‌و كه‌نزه‌يه گه‌وره ده‌بيټ و پاشان ئه‌و كه‌نيزه‌يه له بازاره‌كاندا ده‌فروشرټ و بو جاريكي تر ئه‌و كه‌نيزه‌يه ده‌گه‌پټه‌وه بو لاي كوږه‌كه‌ي خوږي بو ئه‌وه‌ي ببيټه به‌نده و كه‌نيزه‌كي... كه‌چي له بنه‌رته‌دا دايكی خوږه‌تي... ئه‌مه مانا‌يه‌كه له مانا‌كاني ...

باشترين و ريډارترين مانا بو فه‌رموده‌كه‌ي پيغه‌مبه‌ري خواﷺ ((أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةَ رَبَّتَهَا أَوْ رَبِّهَا)) قسه‌كه‌ي (ابن حجر)ه...

(الحافظ ابن حجر)^۲ ده‌لټيت: ((زۆربووني ره‌نجاندين و سه‌رپيچي دايك و باوك له لايه‌ن منداډه‌كانيانه‌وه، فه‌رمووي: ئه‌م كاره‌يشه له پيش هاتني قيامه‌ت رووده‌دات چونكه له پيش هاتني قيامه‌ت هه‌موو كاره‌كان ئالوگۆږ ده‌بن... بۆيه كه‌سي فيرخواز ده‌بيټه په‌روه‌رده‌كار و كه‌سي بي ريژ به‌رز ده‌بيټه‌وه، جا منداډ ره‌فتار له گه‌ډ داكياندا ده‌كه‌ن هه‌روه‌كو چۆن گه‌وره‌يه‌ك له گه‌ډ كه‌نيزه‌كه‌يدا ده‌يكات... له سووكا‌يه‌تي پي كردن و ليډان و به‌كاره‌يڼان، بۆيه ناو‌نزاوه به‌گه‌وره‌كه‌ي و ليږه‌دا (مجان)ه، يان مه‌به‌ست له (الرب) په‌روه‌رده‌كاره بۆيه ليږه‌دا (حقيقه)يه، فه‌رمووي: ئه‌مه ريډارترين بۆچوونه لاي من له به‌رگشتاندي)) (ته‌واو بوو به ده‌ستكاريه‌وه).

ده‌لټيم: ئه‌مه نزيكترين بۆچوونه له‌سه‌ر فه‌رموده‌كه‌ي پيغه‌مبه‌ري خواﷺ، وا ده‌زانم ئه‌م نيشانه‌يه به‌م مانا‌يه زۆر بووه و بلاو بووه‌ته‌وه به‌ شيوه‌يه‌ك كه دله‌كان خويناوي ده‌كه‌ن، ره‌نجاندين زۆر بووه بۆيه كه‌سي فيرخواز بووه‌ته په‌روه‌رده‌كار ... واي ليها‌تووه ئه‌و كوږه‌ي كه له‌سه‌ر ده‌ستي دايك و باوكي په‌روه‌رده بووه ئيستا فه‌رمان ده‌كات هه‌واوكي... وه فه‌رمان ده‌كات هه‌واوكي به‌ريزه كه ئه‌و شايس‌ته‌ي ئه‌و جيگايه نيه ... يان ئه‌و باوكه به‌ريزه كه شايس‌ته‌ي ئه‌و جيگايه نيه... بۆيه زۆربووني ره‌نجاندين دايك و باوك يه‌كيكه له نيشانه‌كاني قيامه‌ت به

۱- هه‌مان سه‌رچاوه‌ي پيشوو.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌ي پيشوو.

ده قى فه رمووده ي پيغه مبهري خواصه: ((اَنْ تَلِدَ الْاُمَةُ رِبْتَهَا)) هه روه كو باسماڼ كرد
كچان رهفتار له گه ل دايكياندا وه كو رهفتاري گه وره يه ك له گه ل كه نيزه كه يدا
دهيكات وه هه روه ها كوړان رهفتار له گه ل دايكياندا وه كو گه وره يه ك له گه ل
كه نيزه كه يدا دهكات، نه م ديمه نه زوربووه و بلاو بووه ته وه ! ولا حول ولا قوة الا
بالله العلي العظيم، ره نجان دني دايك و باوك به شيويهك بلاو بووه ته وه كه دلله كان
خويناوي دهكهن ...

ده ليم: به راستي دايك و باوك نيمه تيكن له به رزترين و گه وره ترين نيمه ت،
رهنگه زوريه منداله كانمان و براكانمان درك به و نيمه ته نه كهن ئيلا مه گه ر له
دهستي بدن نه و كاته پي دهرانن ... داوا له خوا دهكهم كه به رهكته بخاته
ته مهني دايك و باوكمانه وه هه ر نه و پشت و په نامانه و تواناي به سه ره موو
شتيكا هه يه ...

دايك و باوك هه ر به فيتره ت منداله كانيان خوش دهويت و حزيان له پاريزگاري
و پاراستن و چاكه كرده له گه لئاندا، به لكو رهنگه دايك و باوك خويان بكه نه
قورباني منداله كانيان به خوين و رهگ و ريشه، به هيژ و توانا، به حه وانه وه و
سره و تن، به خواردن، به خواردنه وه له پيڼاوي خوشگوزران و به ختيار كردني
منداله كانيان، بويه ده بينين خوشترين كات و سات لاي باوكان نه و ساته يه كه
پاروويهك له ده مي خوي دهرده هيڼي و دهيكاته ده مي منداله كه يه وه، خوشترين
كات و سات لاي دايك نه و كاته يه كه شه وان به ته واي له پيڼاوي خه و تني
منداله كه يدا شه ونخووني دهكات، يان له پيڼاوي حه وانه وه ي كړپه كه يدا، يان له
پيڼاوي دلشاد كردني كچه كه يدا ... به راستي نه وه خوشترين كات و ساته لاي دايك و
باوك، من باش دهرانم كه نه و كه سه ي خوي گه وره مندالي پي به خشيوه نه و زياتر
ريزي دايك و باوكي دهراني له پاش نه وه ي بووه كه سيكي به رپرسيار، به
دلنبايه وه دهراني كه نه و باوكه به پيژه چه ند ماندوو بووه له گه ل نه واندا و باش
دهراني كه نه و دايكه به پيژه چي پيشكه شي نه وان كردوو چونكه نه و ئيستا له
كاتي به خشيندايه، هه روه كو چوڼ رووه كيك هه موو خواردنيك له توويكه وه ده مزيث

و پاشان نه و تڼوه ده‌بېته پارچه‌يهك پووش و په‌لاش و (با) به ناره‌زوي خوی یاری پي ده‌کات، يان ه‌روه‌کو چوڼ جووجه‌له‌يهك ه‌موو خوارنه‌کي خوی له هیلکه‌وه ده‌مزيت پاشان نه و هیلکه‌يه ده‌بېته توپکلتيکی به‌تال به و شيوه‌يه منداان ه‌موو شيله‌کان ده‌مژن، ه‌موو تیکوژشانه‌کان، ه‌موو به‌خشين و تينه‌کانی دايک و باوک، بویه له نه‌نجامدا نه‌وان ده‌بنه پيره‌ميړيکی به سالآچوو له گه‌ل نه‌وه‌يشدا نه‌وان دلخوش و به‌ختيارن چونکه به‌خشنده‌يي دايک و باوک ه‌رگيز له بن نايه‌ت و ته‌واو نابيت .

به‌لام منداان — ولا حول ولا قوه الا بالله — تياياندا ه‌يه نه‌م به‌خشين و خوښه‌ويستی و نازه‌ی له بير ده‌چيت ! به شيوه‌ی ټينکاری و درندانه و سه‌رپيچی و ناسوپاسگوزاريه‌وه ولاميان ده‌داته‌وه، به خراپ ره‌فتارکردن له گه‌ل دايک و باوکدا، به بي به‌زيی و ميه‌ره‌بانی و چاکه‌کاری ! نه و ره‌نجانده ره‌شه ده‌گه‌يه‌ته نه و په‌ري، کاتي که منداالیک به خراپي ره‌فتار ده‌کات له گه‌ل باوکيدا، يان کاتي کورپک ده‌دا له دايکی، سوپند به خوا روودای و ده‌خوينمه‌وه دل‌ه‌کان له بن درده‌هينن وه نه‌گه‌ر نه‌وانه روو بدن نه‌وا به‌لگه‌يه بق نزيک بوونه‌وه‌ی قيامه‌ت، کورپک به‌رانبه‌ر به باوکی ده‌ست به‌رزه‌ده‌کاته‌وه ! يان کچيک به‌رانبه‌ر به دايکی ده‌ست به‌رز ده‌کاته‌وه ! به راستی نه‌وه شيوه‌يه‌کی زور ناشيرين و نابوته له شيوه‌کان ره‌نجانده‌نی دايک و باوک !

بویه خوی گه‌وره فه‌رماني کردووه به چاکه‌کاری له گه‌ل دايک و باوکدا له پاش نه‌وه‌ی فه‌رماني کردووه به په‌رستن و يه‌کته‌په‌رستی خوی به راسته‌وخوی، ده‌مه‌ويت نيستا پزيی دايک و باوک و پله‌ی پایه‌ی چاکه‌کاری له گه‌لياندا به‌يتيته پيش چاوی خوت...

له‌گه‌ل مندا بير له‌م نايه‌ته بکه‌ره‌وه: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ

إِحْسَانًا﴾ الإسراء: ۲۳، واته: په‌روه‌دگارت بپياری داوه و وه‌سيه‌تی کرد که: ده‌بی هر خوی په‌رستن وه فه‌رماني دا که: ده‌بی له گه‌ل دايک و يابدا چاکه بکه‌ن)) به‌لکو پیغه‌مبه‌ری خواﷺ هاوه‌لدانانی کردووه‌ته گه‌وره‌ترین تاوان و نه‌مجار نه و

تاوانه گه‌وره‌ی له پاش هاوه‌لډانان دیت (ره‌نجانندی دایک و باوک) ه، نه‌م قسه‌یه ته له کوټی هینا؟ من زور ده‌ترسم رینوینیم بکه خوا پینوینیت بکات .
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت هه‌روه‌کو له هه‌ردوو کتیبی (صحیح) دا هاتووه له فهرمووده‌یه‌کی (أبو بکره) هوه ((ألا أنبئکم بأکبر الکبائر؟ قالوا: بلی یا رسول الله ! قال: ((الإشراک بالله وعقوق الوالدین))، واته: نایا پیتان بلیم که‌وا گه‌وره‌ترینی تاوانه گه‌وره‌کان چیه؟ فهرمویان: به‌لئ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: هاوه‌لډانان بۆ خودا و ره‌نجانندی دایک و باوک).

ناواته خواز بووم که نه‌م قسه‌یه هه‌موو منډاله‌کانمان گوټیستی بوايه‌ن، هاوه‌لډانان گه‌وره‌ترین تاوانه، سته‌مکارترین سته‌مه، نابوترین و ناشیرینترین تاوانه له‌سه‌ر رووی زه‌ویدا نه‌نجام ده‌دریت، خواي گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿يَبْنِيْ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ﴾ لقمان: ۱۳، واته: کوپه‌بچکوله‌که‌م! هه‌ر شتیک یا که‌ستیک مه‌که به‌شهریک و هاویه‌شی خوا به‌راستی شهریک و هاویه‌شدانان بۆ خوا سته‌میکي گه‌وره‌یه له هه‌موو تاوانیک گه‌وره‌تره و هه‌رگیز بئ ته‌وبه قایبلی عه‌فو و لی‌بووردن نییه)).

خوای گه‌وره به‌پیشه‌وای په‌کتابه‌رستان و پیشه‌نگی لی‌کوله‌ره‌وان و گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌ران ﷺ ده‌فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ اَوْحٰی اِلَیْكَ وَاِلٰی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِكَ لَیْنَ اَشْرَکْتَ لَیَحْبَطَنَّ...)) واته: وه‌حی کراوه بۆ تو و بۆ نه‌و په‌یامبه‌رانه‌ی به‌ر له تو بوون: که نه‌که‌ر گریمان به‌هاویه‌ش قایل ببیت بۆ خوا، نه‌وه بئ گومان هه‌موو کرده‌وه‌کانت پووجه‌ل ده‌بئ...)) بیر له توندی نه‌م هه‌ره‌شه‌یه بکه‌روه، خواي گه‌وره به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان ﷺ ده‌فهرمویت: ﴿...لَیَحْبَطَنَّ عَمَلُکَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ ﴿٦٥﴾ بلی الله فاعبد وکن من الشکرین ﴿ الزمر: ۶۵-۶۶، واته: ... نه‌وه بئ گومان هه‌موو

۱. أخرجه البخاري في كتاب الشهادات، باب ما قيل في شهادة الزور (٢٦٥٤)، ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان الکبائر و اکبرها (٧٨).

كرده وه كانت پووجه لّ ده بى وه له زيانمندانيش ده ببت . (۶۵) نه خيتر، هرگيز به
گوټيان نه كهيت به لكو ته نها هر خوا به رسته و له شوكرانه بزيتران به (۶۶)).
هينده په نجاندى دايك و باوك ترسناكه و راسته وخو له پاش هاوه لدانان ديت؟!
به لى له پاش هاوه لدانان.

كوړه شيرينه كه م ... بربكه ره وه ... كچه به نرخ و به ريزه كه م ناگدار به ... برا
ريزداره كه م توپش، به راستى كار كه رور سامناك و ترسناكه ...
ابن عباس^۱ ده لى: ((سى نايه ت دابه زيون له گه ل سى شتى تردا پيكه وه به ندن و
هيچ به كى له وان به بى هاوريكه ي وهرناگيريت ...

به كه ميان: نه و نايه ته ي خوا گه وړه به كه ده فهرمويت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ﴾ المائدة: ۹۲، واته: ده بى به به رده وام گوټپرايه لى خوا بن و به رفهرمانى
په يامبه ر بن)) جا هر كه سى گوټپرايه لى خواى گه وړه بوو به لام گوټپرايه لى
پيغه مبه ره كه ي ﷺ نه بوو نه وا لى وهرناگيريت.

دووه ميان: نه و نايه ته ي خوا گه وړه به كه ده فهرمويت: ((وَأَقِمُْوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ﴾ البقرة: ۴۳، واته: فهرمانيان پى بكه با به تيتر و ته سهل نوټر نه نجام بدهن و
به شيكى داراييشيان به زه كات بدهن)) جا هر كه سى نوټر كړد و به لام زه كاتى
سهره و ت و سامانه ي دهرنه كړد نه وا لى وهرناگيريت .

سپيه ميان: ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَاكَ﴾ لقمان: ۱۴، واته: كه وايه (نه ي مرقف !)
به رده وام سوپاسى من بكه له سهر نيعمه ته كانم و سوپاسى باوك و دايكيشت بكه
له سهر نه و هموو نه زيه ت و نازاره له پيناوى تودا چيشتوويانه)) جا هر كه سى
سوپاسگوزارى خوا بوو به لام سوپاسگوزارى دايك و باوكى نه بوو نه وا لى
وهرناگيريت.

۱. ذكره ((الذهبي في الكبان)) (۵۴)، والهيتمي في الزواجر (۱۴۷/۲).

ټايا دهرزاني كهوا رهنجاندي دايك و باوك هويه كه له هوكاره كاني دووركه وتنه وه له پرهمه تي خوا گه وړه وه بي به ش بوون له به هشت؟ هرچه نده چا كه پيشكش بكه يت نهوا هيچ سوودي نيه، چونكه خواي گه وړه نه فرهزه كانت لي ودره گريټ و نه سوننه ته كانيش له روژي قيامه تداء، به لي... رهنجاندي دايك و باوك يه كي كه له تاوانه نابوت و ناشرينه گه وړه كان كه ئيستا به شيوه يه كي غه مگين بلاو بووه ته وه .

(أبو عاصم) له كتيبي (السنه) و (الطبراني) له (معجم) هكيدا و جگه له وان به سه نه ديكي (حسن) ١ ريوايه تيان كردووه له فرموده يه كي (ابو أمامه) هوه كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام فرمويه تي: ((ثلاثة لا يقبل منهم صرفا ولا عدلا: عاق، ومنان، ومكذب بالقدر)). واته: سي كه س هه ن به هيچ شيوه يه ك فرهزه كان و سوننه ته كانيان لي ودرنا گريټ، نهو كه س ي دلي دايك و باوكي دهره نجيني و منه تكه ر و نهو كه س ي قه در به درو ده خاته وه)).

له فرموده يه كي ترده كه پيشه وا (النسائي) له (سنن) هكيدا و (أحمد) له (مسند) هكيدا و الطبراني له (الكبير) دا و البزار له (مسند) هكيدا و جگه له وان به سه نه ديكي (حسن) ٢ له فرموده يه كي (عبدالله ي كوري عمر) هوه كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام فرمويه تي: ((ثلاثة لا ينظر الله إليهم يوم القيامة: العاق لوالديه))!

((والمرأة المترجلة))، واته: نهو ثافره ته ي كه خوي به پياو ده چويني له هه موو شتيكدا، له قسه كردنيدا و له جل و بهرگيدا، (والديوث)، واته: نهو ه ي كه دهرزاني خراپه كاري له كه س و كار و خيزانه كيدا هه يه و پتي رازييه ولا حول ولا قوه الا بالله...

١. أخرجه ابن أبي عاصم في ((السنه)) (٣٢٢)، والطبراني في ((الكبير)) (٧٩٥) بسنن حسنه المنذري في ((الترغيب)) (٣ / ٢٢١)، ووافقه الألباني في ((الصحيحة)) (١٧٨٥).
٢. أخرجه أحمد (٢ / ١٣٤)، والنسائي، كتاب الزكاة، باب العنان بما أعطى (٥ / ٨٠)، وابن خزيمة في التوحيد (٢٣٥)، والطبراني في ((الكبير)) (٨٧٩)، و (١٣٠٠٢)، وابن حبان (٥٦)، والبزار، كما في ((المجمع)) للهيتمي (١٤٧، ١٤٨ / ٨)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٦٧٤)، وانظر: ((صحيح الجامع)) (٣٠٧١).

(ماناي فهرمودهكه: سي كهس هن كهوا خواي گه وره له و پوړي قيامه تدا ته ماشايان ناكات: نو كه سه ي كهوا دايك و باكي خوي دهره نجيني و نو نافره ته ي كه خوي به پياو ده چويني و گه واد)).

زور به باشي بير بكه ره وه كهوا په نجاندي دايك و باوك هر ده بي به ره مه تاله كهي له م دونيايه دا دروينه بكهيت - ليره له دونيا - پيش قيامت، نه م قسه يه له منه وه وهر بگره و خوت به دوايدا بگه پي، ته ماشاي هر موسلمانك بكه كه له بازرگانيه كيدا سر كه وتوو، له كار و كه سابه ته كيدا، له پله و پايه كومه لايه تيبه كيدا، بگه پي و بپشكنه له حالي نو له گه ل دايك و باوكيدا... به تايبه تي له گه ل دايكيدا... به دنيايه وه ده ليم - پر به دم ده يلیم - وه به به رزترين ده نگم: نو پياوه سهر فراز و سر كه وتوو ده بيني له هه موو كهس زياتر له گه ل دايك و باوكيدا باشه و به جواني ره فتاريان له گه لدا ده كات... ته نها نمونه يه كم بې بهينه وه كه سيك له گه ل دايكيدا باش بووه و چاكي له گه لدا ده كرد و ريزي لي دي ده گرت و ريزي له باوكي ده گرت كه چي خواي گه وره له كار ه كيدا سر كه وتوي نه كړدوه! ... نه مجار ته نها يه نمونه م بې بهينه ره وه كه سيك باوكي ره نجاندي و دايكي ره نجاندي و ده پيم بلي: نه م نمونه يه له دونيادا سر كه وتوو بووه؟ و له بازرگانيه كيدا قازانجي كړدوه؟! به به ختيازي ده ژيت به هه موو مانايه كه وه؟ به لكو له په نجه ره كاني به ختيازيه وه چووه ته ژوره وه له پيش دهرگا كاني؟! زور نه سته مه! سویند بي به خوا هر ده بي تام و چيژي ره نجاندي بچيژي له دونيادا له پيش قيامت، له لايه ن چ كه سيكه وه؟ له لايه ن كور و كچه كه يه وه.

نيمامي (أحمد و أبو داود و الترمذي و ابن ماجه) و جگه له وان ريوايه تيان كړدوه له فهرموده يه كي (أبي بكره) وه ده لیت: پیغه مبهري خوا عليه السلام فهرموده تي:

۱. أخرجه أحمد (۳۶ / ۵ - ۳۸)، وأبو داود، كتاب الأدب، باب النهي عن البغي (۴۹۰۲)، والترمذي، كتاب صفة القيامة، باب (۵۷) (۲۵۱۱)، وابن ماجه، كتاب الزهد، باب البغي (۴۲۱۱)، والبخاري في الأدب المفرد (۲۹)، وابن حبان (۲۰۳۹)، والحاكم (۳۵۶/۲) و (۱۶۲/۴)، وابن المبارك في الزهد (۷۲۴)، وصححه الألباني في (الصحيحه) ((۹۱۸)).

((ما من ذنب أجدر أن يعجل الله تعالى لصاحبه العقوبة في الدنيا مع ما يدخر له في الآخرة مثل البغي وقطيعة الرحم))، واته: هيچ تاوانيك نيبه شايسته تر بيت كهوا خواى گوره توله لى له خاوه نه كه لى بسينته وه له م دونيايه له گه ل نه وه لى كه بوى پاشه كه وت كردوه بوى روژى دوايى وه كو: سته مكارى و بچراندنى په يوه ندى خزمایه تى)).

له فرموده يه كى تر دا كه (البخارى) له (التاريخ) هكه يدا و (الطبراني) له (الكبير) دا به سته ديكى (صحيح)^۱ و چهند (شواهد) يكي هيه له فرموده يه كى (أبى بكره) وه كهوا پيغه مبهري خواجه^۲ فرموده تى: ((أثنان - وه له ريوايه تيكى تر دا - بابان يعجلهما الله في الدنيا قبل الآخرة: البغي - واته سته م وه له پاشاندا ده گهريم وه بوى باسى سته م ان شاء الله تعالى وه كو نيشانه يه كى تر - و عقوق الوالدين)) ماناى فرموده كه: دوو ټاكاريان دوو درگا هه ن كه خواى گوره په لى لى ده كات له دونيادا پيش قيامت نه ویش: سته مكارى و رهنجاندى دايك و باوكه)). ټا هه! هه رده بوى تامى رهنجاندى بچيږى، واهه زانه له كاتيكدا توى واى له نيو سامانه كه تدا و له نيو پله و پايه كه تدا و له نيو رووه كومه لايه تيبه كه تدا و له هيژ و توانا كه تدا، كهوا توى له و باوكه بوى هيژ و لاواز و به سته زمانه به هيژتريت، ياخود واهه زانه نه لى خوشكى به ريزم كهوا توى له و دايكه لاواز و به سته زمانه به هيژتريت كهوا له سكيدا هلى گردوى، يان له له سكيدا توى هه لگردوه بوى ماوه لى نو مانگ، -براكه م- پاشان به خيوى گردوى به لكو نه و خه لى لى نه ده كه وت تاكو توى نه خه ويت وه خوى برسى ده كرد له پيناوى نه وه لى توى تير بيت وه خه مبار ده بوو له پيناوى نه وه لى توى دلشاد بيت، تيبينى نه وه بكه كهوا زوره مان نيستا نه و كارهيان له گه لدا ده كه ين به لام هه زده كه ين نه وان بمرن - ټيلا كه سانيك نه بيت كه خوا خوى رهمى پى كردون له نه هلى چا كه كارى، خواى

۱. أخرجه البخاري في (تاريخه) (تعليقاً ١/ ١٦٦)، وأحمد (٥/ ٣٦)، والطبراني في ((الكبير))، ومن طريقه أبو نعيم في ((أخبار أصبهان)) (٩٩/ ٢) عن أبي بكر، وله شاهد عند البخاري في (التاريخ الكبير) (١٦٦/ ١) (تعليقاً) والحاكم (٤ / ١٧٧) عن أنس. والحديث صحيح بشواهد كما في ((الصحيح)) (١١٢٠)، و ((صحيح الجامع)) (١٣٧).

گوره ئيمه و نئوه بگيرپي له چاكه كاران — خوژگه ده خوازيت كهوا دايكي يان باوكي بمریت، به لام باوكت هه موو نه وانه ي بۆ ده كړدي و به زياتره وه، نه وه ردهم ده پارايه وه و خوي زهليل ده كړد له بهر ده ستي خوادا بۆ نه وه ي تو ته مه ن دريژ بيت و به گوره يي بتيبيني و ببیته هو ي به ختيازي نه وه، هه روه ها دايكه كه هه ردهم له خوا ده پارايه وه به لكو ده گريا له بهر ده ستي خوادا له پيناوي توډا، بۆ نه وه ي تو هه ردهم له به ختيازيه يكي به رده و امدا بيت...

به لام ته ماشاي به ره مه ي ره نجاندني دايك و باوك بكه، كاتي باوكه كه له ته مه ندا گوره بوو، پشتي چه مايه وه، ليك به ده ميده اته خواره وه و هيشتا له گهل كوپه كه ي خويده له ماله كهدا ده ژي، كاتي كوپه كه كه في ده مه ي باوكي ده بيبيني ديته خواره وه خوي خوار دنه كه ي هه لده گريت و فري ده داته ژووريكه وه بۆ نه وه ي به ته نها له و ژوره دا بريژت و دووري بكا ته وه له منداله كاني، به لام منداله بچووكه كاني به باوكيان گوت: بابو، بۆ نه م كاره ده كه ي؟ بۆ باپيره ت به ته نها له ژووريكدا به جي ده هيللي؟ نه ویش چي گوت؟ گوتي: تاوه كو بيژ نه كه نه وه له ليكه كه ي ده مه ي له كاتي ناخواردندا! به لام په روه ردگار ويسي وا بوو كه يه كي له منداله كان به نيښته گو و به م كوپه سه رپيچي كه ره بلييت: بابو... نه گه ر تویش له ته مه ندا گوره بوويت ئيمه يش به ته نها له و ژوره دا ده ته يلینه وه هه روه كو تو به باپيره ت كرد، نه ي خواديه ! ((بروا آباءكم تبركم أبناؤكم))^۱ واته: له گهل باوكتاندا به باشي روفتار بكن نه و منداله كانتان به باشي ره فترتان له گه لدا ده كهن)) ليړه له م دونيايه، ته ماشا كه براي خو شه ويستم... نه ي نه و كه سه ي له گهل دايك و باوكيدا به باشي ره فتر ده كه يت تو ده بيبيني يه كي له منداله كانت كه هيشتا ته مه ني نه گه يشتو وه ته دوو سال — بۆ نمونه — هيچ شتيك ناخوات تاوه كو پارويه ك نه كاته ده مه ته وه! منداله كه ت كه هيشتا درك به هيچ شتيك ناكات، هه ست به هه موو شتيك ناكات! نان ده داته تو پيش نه وه ي خوي بيخوات، هه روه كو نه وه ي خوي گه وره به ره مه ي چاكه كاريه كه ت له گهل دايك و باوكتدا به نيښته پيش چاوت له پيش روژي

۱- وقد ورد هذا في حديث ضعيف، كما في ((ضعيف الجامع)) (۲۳۲۹)، و((الضعيفة)) (۲۰۲۹، ۲۰۴۳).

دوايي، به لكو له هه موو ته مه ننډا به چاوه كانی خوت ده ييښی، هه ردهم هه ست به سنگ فراوانی ده كه یت، جيگير بوونی كرده وه كانت و هيڙی جه ست و دلشادی و دلخوشیت له گه ل خپزان ه كندا، له گه ل منډاله كانندا، له گه ل كرټكار و فرمانبره كانندا، دلنیا به به به ختیاړی ده ژیت به هو ی شو چا كه كاری به وه له م دونیا به و له دواړو ژيښدا.

به لام باوكی دووهم: كوپړه كه ی به ړاكښان له مال دهری ده كات، باوكه كه پي ی ده لیت: به سه، واز به ینه، رو له كه م له ته نیشته دهرگا كه به جیم به یتله، نه مجار ده ستی به گریان كړد و به كوپړه كه ی خوی گوت: سویند به خوا نه ی كوپړی خوم... پيش سی سال زیاتر من باوكی خوم ته نها بو لای دهرگا كه ړاكښا !!.

من به چاوی خوم بینیم له كوپړه پانیكي گشتیدا خه لكك كؤ بوونه ته وه و غه لبه غه لبتك دروست بووه، له نیوانیاندا پیره میړدك دانیشته وه و ده گری، منیش راوه ستام و پرسیارم كړد: نه مه چیه؟ گوتیان: نه م كوپړه — ده ستیان دريژ كړد بو كوپړك كه دانیشته بوو — زله یه كي دا له رووی باوكی ! گوتم: په نا به خوا ! نه مجار یه كي به منی گوت: شیخ نه م پیاوه دانیشته وه و ده گری، كاتی ویستمان له كوپړه كه بده ین گوتی: نه خیر... وازی لی به ینن لی مه دن... گوتمان: بو؟ گوتی: نه وه كوپړی منه، گوتمان: نه وه كوپړیكي سه ربیچی كهره و تو ی ره نجانده وه و ده بی ته می بكریت، گوتی: نه خیر، نه مه قهرزك و ده بی بیگه پینمه وه، گوتی: من له رووی باوكی خوم دا لیږه له هه مان جیگا !!

سویند به خوا هه ر ده بی نه م قهرزه بده یته وه — بیر بكه ره وه ((اثنان يعجلهما الله في الدنيا قبل الآخرة: البغي و عقوق الوالدين)) سوور به له سر نه وه ی — براكه م — دایكت دوعات بو بكات ! واته: نه گه ر تو ده سته كانی نه وت ماچ كړد و پاشان رویشتی بو سر كاره كه ت به و به یانیبه و له كاتيكدا شو دوعای بو كړدووی، نه وا نه مه شتیكي جوانه، به لام نا ه نه گه ر له دایكت جیابوو یته وه و به گریان وه نه وت به جی هیلا و دوعای له سهرت ده كړد ! ! هه رگیز مه لی: من كه سیكي له خواترسم و په یوه ستم به دینه كه مه وه، به هه موو دلمه وه پیته ده لیم: وای لی بكه كه دوعات بو

بكات، وای لی بکه هه‌رده‌م بلتیت: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم، من لیت رازیم ئه‌ی کوپی شیرینه‌کم، ئه‌وا سویند به‌ خوا له‌ ژيانندا سه‌رکه‌وتوو ده‌بیت - انشاء الله - .

ئهمه‌ خواپه‌رستی‌که‌ له‌ خواپه‌رسته‌کانی به‌نی ئیسرائیل - ئه‌ویش جوهره‌یج ه‌ - چیرۆکه‌کی به‌ناوبانگه‌ هه‌روه‌کو له‌ هه‌ردوو کتیبی (البخاری و مسلم) ^۱ دا هاتوو له‌ فهرمووده‌یه‌کی (ابو هریره) وه‌ که‌وا خۆشه‌ویست ﷺ فهرموویه‌تی: ((لم يتكلم في المهد إلا ثلاثة: عيسى ابن مريم وصاحب جريج، وكان جريج رجلا عابدا)) واته‌: هه‌یج که‌سی‌که‌ له‌ لانه‌که‌یدا قسه‌ی نه‌کردوو ته‌نها سی‌ که‌س نه‌بیت: عیسا ی کوپی مه‌ریه‌م ﷺ وه‌ هه‌روپه‌که‌ی جوهره‌یج، جوهره‌یج کابراهیه‌کی خواناس بوو)) که‌سی‌کی خراپه‌کار نه‌بوو به‌لکو که‌سی‌کی له‌ خواترس و زاهید بوو ((فاتخذ صومعة))، واته‌: جیگایه‌کی دوور له‌ چاوی خه‌لکی و خۆی یه‌کلا کردبووه‌وه‌ بۆ خواپه‌رستی و گوپه‌یه‌لی . ((فكان فيها - واته‌: له‌ خه‌لوه‌تگه‌که‌یدا - فأتته أمه وهو يصلي، فقالت: يا جريج، فقال: يا رب أمي وصلاتي)) واته‌: دایکی هات بۆ لای و له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌و نوێژی ده‌کرد فهرمووی: ئه‌ی جوهره‌یج ... ئه‌ویش فهرمووی: خودایه‌ ئایا له‌سه‌ر نوێژه‌که‌م به‌رده‌وام بم یان وه‌لامی دایکم بده‌مه‌وه‌ ؟! ((فأقبل على صلاته فأنصرف))، واته‌: جا له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، بۆیه‌ دایکیشی پۆشته‌وه‌)) ئه‌ویش له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو وه‌لامی دایکی نه‌دایه‌وه‌ ((فلما كان من الغد أتته وهو يصلي، فقالت: يا جريج، فقال: يا رب أمي وصلاتي فأقبل على صلاته فأنصرف))، واته‌: بۆ سبه‌ینێ ديسان دایکی هاته‌وه‌ بۆ لای و له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌و نوێژی ده‌کرد فهرمووی: ئه‌ی جوهره‌یج ... ئه‌ویش فهرمووی: خودایه‌ ئایا له‌سه‌ر نوێژه‌که‌م به‌رده‌وام بم یان وه‌لامی دایکم بده‌مه‌وه‌، جا له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، بۆیه‌ دایکی پۆشته‌وه‌)) ئه‌و نوێژ ده‌کات ده‌توانین بڵین هه‌موو کاته‌کانی خه‌ریکی نوێژه‌ ((فلما كان من الغد أتته وهو يصلي، فقالت: يا جريج، فقال: أي رب أمي وصلاتي فأقبل على صلاته، فقالت: اللهم لاتمته حتى ينظر إلى وجوه

۱. أخرجه البخاري، كتاب في المظالم، باب إذا هدم حائطاً فليبن مثله (٢٤٨٢)، ومسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب تقديم بر الوالدين على التطوع بالصلاة وغيرها (٧/٢٥٥٠، ٨) واللفظ له.

المومسات))، واته: بۆ سبه ينى ديسان دايكى هاته وه بۆ لاي و له كاتيكد ا نه نويزى ده كرد فهرمووى: نهى جوره يچ ... نه و يش فهرمووى: خودايه ئايا له سهر نويزه كه م به رده وام بم يان وه لامي دايكم بده مه وه، جا له سهر نويزه كه ي به رده وام بوو، بۆيه دايكى فهرمووى: خودايه ! نه م كوپره ي من مه مرينه تاوه كو ته ماشاي رووى ئافره ته داوين پيسه كان ده كات)) بۆيه دايكه كه په ست بوو ! بۆ په ست ده بيت له كاتيكد كوپره كه ي خه ريكي نويزه ؟ ئايا له شه ردا هه يه كه مندال به رده وام بيت له سهر نويزه كه ي و ولامى دايكى نه داته وه ؟

ولامه كه ي نه وه يه: نه گهر له نويزه فهرزه كاندا بوو نه وا ده بيت به رده وام بيت له سهر نويزه كه ي، به لام نه گهر هاتوو له نويزه سوننه ته كاندا بوو وه گوئى لى بوو دايكى بانگى ده كات و ده بينيت دايكى سووره له سهر بانگ كردنه كه ي و نه وا با نويزه كه ي بپرئ و وه لامي دايكى بداته وه.^۱

خۆشه ويستان ... نه مه پله و پايه و ريژى دايكه له دينى خواى به رز و بالادا و له دينه كه ي (محمدى كوپى عبدالله) دا ﷺ، تاكو هيج كه سيك نه لئيت: كه وا ئيسلام ستمى له ئافره ت كردوه !! نه خير! دلتيابه و بزانه كه وا ئيسلام ريژى له ئافره ت گرتوو كاتيك كه دايكه، ريژى لى گرتوو كاتيك كه كچه و ريژى لى گرتوو كاتيك كه خيزان و خانه واده يه، به شيوه يه ك ريژى ليگرتوو كه وا هيج به رنامه يه ك له سهر زه ويدا نه له رۆژئاوا و نه له رۆژه لاتدا نه و ريژه ي ليته گرتوو ...

سبحان الله ! به پاستى (دايكى جريج) به شيوه يه كى زۆر سه ير هه لچوو، بۆيه دوعاى له (جوره يچ) ي خواناس و له خواترسى زاهيد كرد، وريابه ... نه و جوئينى پى نه دابوو، لئى نه دابوو، به قسه ي ناخۆش ولامى نه دابوو وه، چونكه نه و كابرايه له كاتى خواپه رستيدا بوو، له كاتى گوپرايه ليدا بوو ته نها تاوانه كه ي نه وه بوو كه نه يتوانى وه لامي بداته وه، چونكه نه و له كاتى نويزدا بوو بۆيه دايكى دوعاى لى كردو فهرمووى: ((اللهم لاتمته حتى ينظر الى وجوه المومسات))، واته: خودايه نه م كوپره ي من مه مرينه تاوه كو ته ماشاي رووى ئافره ته داوين پيسه كان ده كات)) داوا

۱. انظر: ((شرح مسلم)) للنووي (۱۶ / ۱۰۵).

له خوا ده‌که‌م که ئیمه و ئیوه داپۆشیت له دنیا و قیامه‌تدا! وه‌لامی دوعاکه‌ی درایه‌وه که له (جوره‌یج) ی کردبوو! به راستی ئه‌وه دوعایه‌کی نامۆیه به‌رانبه‌ر به‌و کابرا له خواترس و زاهیده‌ کرا،؟! پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌لێت: ((فتذاکر بنو اسرائیل جریجا وعبادته وکانت امرأة بغی یتمثل بحسنها، فقالت: إن شئتم لأفتننه لکم، فتعرضت له، فلم یلتفت إلیها، فأنت راعیا کان یأوی إلی صومعته، فأمكنته من نفسها، فوقع علیها فحملت، فلما ولدت قالت: هو من جریج، فأتوه فاستنزلوه وهدموا صومعته وجعلوا یضربونه فقال: ما شأنکم؟ قالوا: زنیته بهذه البغی، فولدت منك، فقال: أین الصبی؟ فجاءوا به، فقال: دعونی حتی أصلی، فصلی، فلما انصرف أتى الصبی فطعن فی بطنه، وقال: یا غلام من أبوک؟ قال: فلان الراعی؟))، واته: به‌نی ئیسرائیل باسی جوره‌یج و په‌رسته‌نه‌که‌یان ده‌کرد، ئافره‌تێکی داوین پیسی ژۆر جوان هه‌بوو، ئه‌و ئافره‌ته‌ گوتی: ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێت توشی فیتنه‌ی ده‌که‌م، بۆیه ئه‌و ئافره‌ته‌ رویشته‌ بۆ لای و خۆی پیشکه‌شی کرد که‌چی ئه‌و ته‌نانه‌ت ئاوپی لێ نه‌دایه‌وه پاشان رویشته‌ بۆ لای شوانێک که‌ سه‌ردانی خه‌لوه‌تگه‌که‌ی ده‌کرد، ئافره‌ته‌که‌ توانی ئه‌و شوانه‌ له‌ خسته‌ببات و توشی تاوانی زینای بکات و به‌ هۆی ئه‌و زینایه‌وه ئافره‌ته‌که‌ سکپه‌ر بوو (حه‌ملی په‌یدا کرد)، کاتی منداله‌که‌ له‌ دایک بوو گوتی: ئه‌م منداله‌ له‌ جوره‌یجه، ئه‌وانیش هاتن بۆ لای جوره‌یج و له‌ خه‌لوه‌تگه‌که‌ی هێنایانه‌ خواره‌وه و خه‌لوه‌تگه‌که‌یان روخاند و ده‌ستیان به‌ لێدانی کرد، ئه‌ویش گوتی: چی بووه؟ گوتیان: تۆ داوین پیسیت له‌ گه‌ل ئه‌م ئافره‌ته‌ داوین پیسه‌دا نه‌جامداوه و ئێستا مندالی بووه، ئه‌ویش فهرمووی: کوا منداله‌که‌؟ ئه‌وانیش منداله‌که‌یان بۆ هێنا، فهرمووی: لیم گه‌رێن تاکو نوێژ بکه‌م، پاشان جوره‌یج نوێژی کرد، که‌ له‌ نوێژه‌که‌ی بووه‌وه چووه‌ بۆ لای منداله‌که‌و له‌ سکی منداله‌که‌ی دا و فهرمووی: ئه‌ی مندال کێ باوکی تۆیه؟ ئه‌ویش هاته‌ زمان و گوتی: فلان شوان (((.))

ئه‌م منداله‌ له‌ لانه‌که‌یدایه‌ و تازه‌ له‌ دایک بووه، ئایا چۆن قسه‌ی له‌ گه‌لدا کرد؟ ته‌ماشای ئه‌و به‌روا و دنیایی به‌ بکه‌ لای ئه‌و کابرایه‌ گه‌یشته‌وه‌ته‌ چی په‌یه‌ک؟ له‌

همان کاتدا دوعای دایکی لی گیرا بوو، نه و مندا له به ویستی خوی گه وړه دهستی به قسه کردن کرد، له کاتیکدا نه و به په پړوپاله که یه وه پېچراوه ته وه و ده لیت: ((فلان الراعي)) به دوعای دایکی توشی نیبتلا بوو له ههمان کاتدا خوی گه وړه رزگاری کرد به هوی خواپه رستی و باوه پ و نویژه کانیه وه، له و کاته دا: ((فأقبلوا علی جریح یقبلونه ویتمسحون به، وقالوا: نبني لك صومعتك من ذهب، قال: لا، أعيدها من طين كما كانت)) واته: پاشان نه و خه لکه روویان له جوړه یج کرد و ماچیان ده کرد و به مه بهستی پیروزراگرتنی دهستیان به جه ستیدا ده هیئا و گوتیان: خه لوه تگه که ت جاریکی تر بډ دروست ده که یه وه له ئالتون، فه رمووی: نه خیر هه وړه کو خوی چوڼ له قور دروست کرابوو ئاوايش دروستی بکه نه وه)).

مه بهست له هیئانه وهی نه م فه رمووده یه : دوعای دایکی (جوړه یج) ه له کورپه که ی گیرابوو...

ته ماشای نه م دیمه نه جوان و رونا که ی تر بکه، هه وړه کو له (صحیح مسلم)^۱ دا هاتووه له فه رمووده یه کی (أسیر ی کوپی جاب) ه وه ده لیت: ((كان عمر بن الخطاب إذا أتى عليه أمداد^۲ أهل اليمن، سأله: أفیکم أویس بن عامر؟ حتی أتى علی أویس)) واته: نه گهر کومه ل و خه لکی یه مه ن بهاتبایه بډ لای عومهری کوپی خه تتاب نه و پرسپاری لی ده کردن: ئایا که سیکتان تیدایه به ناوی اویس ی کوپی عامر؟ تا کو روژیک اویس هات بډ لای)) - ئاگاداری نه م گفت و گویه شیرینه که نیمامی عومر فه رمووی: ((أنت أویس بن عامر؟ قال: نعم، قال: من مراد ثم من قرن؟ قال: نعم)) فه رمووی: ئایا تو اویس ی کوپی عامر ی؟ فه رمووی: به لی، فه رمووی: له تیره ی مراد نه مجار له قرن؟ فه رمووی: به لی)) - مورد و قهرن دوو هوزن له ولاتی یه مه ن - ((قال: فکان بك برص فبرأت منه إلا موضع درهم؟ قال: نعم))، واته: فه رمووی: له جه سته تدا به له کیك بووه و ئیستا چاک بووه ته وه ته نها جیگای دهره میکی ماوه؟ فه رمووی: به لی)) - ته ماشاکه نیمامی عومر ته مه نی

۱ - أخرجه مسلم، کتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أویس القرني (۲۵۴۲).

۲ - الأمداد: هم الأنصار والأعوان.

نه‌خوشبیه‌که دیاری ده‌کا و نه‌و چاک بووته‌وه ته‌نھا جی‌گای ده‌ره‌می‌ک نه‌بیټ-
 ((قال: لك والدۀ؟ قال: نعم، قال سمعت رسول الله ﷺ، يقول: " يأتني عليكم أويس
 بن عامر))، واته: دایکت ماوه؟ فه‌رمووی: به‌لئ، فه‌رمووی: گویم لی بوو
 پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمووی: أويس ی کوپی عامر دیت بۆ لاتان)).

پیغه‌مبه‌ری خواﷺ (أويس ی کوپی عامر) نه‌بینیوه تاوه‌کو به‌م شیوه ورده
 وه‌صفی نه‌و بکات هه‌روه‌کو دیاری کردنی جوړی نه‌خوشبیه‌که‌ی که به‌ جه‌سته‌وه‌یه
 بووه وه‌ هیشتا شوینه‌واری نه‌و نه‌خوشبیه به‌ جه‌سته‌یه‌وه‌ ماوه به‌ قه‌د
 ده‌ره‌می‌ک! ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۖ عَلَيْهِمْ شَدِيدُ الْفَرَقِ﴾ النجم: ۴- ۵، واته: نه‌و
 قورئانه‌ی که نه‌و ده‌یلټ، جگه له‌وه‌ی که به‌ وه‌حی بۆی ده‌نی‌ردرټ هیچی تر
 نییه، واته: نه‌م قورئانه هه‌ر له‌ لایه‌ن خواوه‌یه (۴) خاوه‌ن هی‌زو به‌ زه‌بر
 (جو‌بریل)ی فریشته‌یه، قورئانی فی‌رکردوه، به‌لئ زۆر به‌ هی‌زه، ده‌ست پا‌که، زمان
 پا‌که،؟! (۵)).

فه‌رموویﷺ: ((يأتي عليكم أويس بن عامر مع أمداد أهل اليمن، من مراد، ثم من
 قرن، كان به برص فبرأ منه إلا موضع درهم، له والدۀ هو بها بر، لو أقسم على الله
 لأبره)) واته: أويس ی کوپی عامر دیت بۆ لاتان له‌ گه‌ل کۆمه‌ل و خه‌لکی یه‌مه‌ندا له
 هۆزی مو‌راد و نه‌مجار له‌ قه‌رن وه‌ توشی نه‌خوشی به‌له‌ک بووه و پاشان چاک
 بووه‌ته‌وه ته‌نھا جی‌گای ده‌ره‌می‌ک نه‌بیټ دایکی ماوه و له‌ گه‌لیدا زۆر چاکه‌کاره
 نه‌گه‌ر سویند بخوات که خوا شتیکی بۆ ده‌کات نه‌وا خوا‌ی گه‌وره سوینده‌که‌ی بۆ
 جی به‌ جی ده‌کات)) ته‌ماشای چاکه‌کاری و شوینه‌واری چاکه‌کاری بکه - ((فإن
 استطعت أن يستغفر لك فافعل)) واته: نه‌گه‌ر توانیت داوای لی بکه‌یت که داوای
 لی‌خوشبوونت بۆ بکات نه‌وا بیکه)).

سه‌یر له‌وه‌دایه عومه‌ر داوای دوعا له‌ یه‌کی له‌ شوینکه‌وتوان ده‌کات (تابعی) وه
 عومه‌ریش کی‌یه و چی که‌سی‌که؟! نه‌و نه‌و هاوه‌له‌ گه‌وره و به‌ری‌زه‌یه که‌وا رۆژیک
 پیغه‌مبه‌ری خواﷺ دوعای کرد که ئیسلامی پی به‌ عیززه‌ت ببیته‌وه و فه‌رمووی:
 (هه‌روه‌کو الترمذی ریوایه‌تی کردوه له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی عبدالله ی کوپی عومه‌ره‌وه)

ده‌لټت: ((اللهم أعز الإسلام بأحب هذين الرجلين إليك بأبي جهل أو بعمر بن الخطاب))^۱
 واته: په‌روه‌ردگاری من ئیسلام به‌ عزیزه‌ت بکه به‌ خوښه‌ویسترینی ئه‌و دوو پیاوه
 لای تو: به‌ ئه‌بو جهل یان به‌ عومری کوپی خه‌تتاب)) .
 که‌چی ئه‌وه‌تا لیږده‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ به‌ عومره‌ ده‌لټت: ((فإن استطعت أن
 يستغفر لك فافعل)) واته: ئه‌گه‌ر توانیت داوای لی بکه‌یت که‌ داوای لی‌خوښبوونت بو
 بکات ئه‌وا بیکه‌)) ئایا ده‌توانیت له‌ گه‌ل ئه‌م مانایانه‌دا بژییت ئه‌ی برای به‌ریزم و
 ئه‌ی خوشکی پیزدارم؟!

بو‌یه عومره‌ فهرمووی: ((فاستغفر لي، فاستغفر له)) واته: داوای لی‌ خوښبوونم
 بو بکه‌ لای خوا، ئه‌ویش داوای لی‌خوښبوونی بو کرد)) به‌لی... چاکه‌کاری به‌ تاییه‌ت
 له‌ گه‌ل دایکیدا (أویس) ی گه‌یاندده‌ ئه‌م پله‌ و پایه‌ به‌رز و به‌ نرخه‌ - ئایا ئه‌م پله‌ و
 پایه‌ی أویس به‌ چاکه‌کاری بووه‌؟ به‌لی... به‌ چاکه‌کاری له‌ گه‌ل دایکیدا! . ((فقال
 له‌ عمر: أين تريد؟ قال: الكوفة، قال: ألا أكتب لك إلى عاملها؟ قال: أكون في غبراء
 الناس أحب إلي)) واته: عومره‌ به‌وی فهرموو: بو کوئی ده‌ته‌وی بژییت؟ فهرمووی:
 بو کووفه‌، فهرمووی: نوسراویکت بو بنووسم بو کاربه‌ده‌سته‌که‌ی ئه‌وی؟ فهرمووی:
 ئه‌گه‌ر له‌ چینی خواره‌وه‌ی خه‌لکی بم پیښ خوښتره‌)) - ئه‌م پیاوه‌ پیښه‌نگی و
 به‌ناوبانگی و ئه‌و جوړه‌ شتانه‌ی ناوټت به‌لکو ته‌نھا ره‌زانه‌ندی خوا ی گه‌وره‌ی
 ده‌وټت و دواړوژ بو خوی دابین بکات -

((قال: فلما كان من العام المقبل حج رجل من أشرافهم، فوافق عمر، فسأله عن
 أویس، قال: تركته رث البيت، قليل المتاع)) واته: بو سالی داهاتوو کابرایه‌که‌ له
 ناودارانیان به‌مه‌به‌ستی حه‌ج هاتبوو، واریک که‌وت که‌ عومره‌ بیینی، ئه‌ویش
 پرسپاری أویس ی لی کرد، کابراش له‌ ولامدا فهرمووی: کاتی من به‌ جیم هیشت
 خاوه‌نی مالکی شپ و که‌ل و په‌لکی که‌م بوو)). ئیمامی عومره‌ به‌م کابرایه‌ی
 فهرموو: ((سمعت رسول الله ﷺ، يقول: " يأتي عليكم أویس بن عامر مع أمداد أهل

۱. أخرجه الترمذي كتاب المناقب باب (١٦) (٣٦٨١) وقال: ((حديث حسن صحيح غريب))، وابن حبان (٢١٧٩)، وأحمد في ((فضائل الصحابة)) (٣١٢)، وعبد بن حميد (٧٥٧)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن الترمذي)).

اليمن من مراد، ثم من قرن، كان به برص فبرأ منه، إلا موضع درهم له والدته هو بها بر، لو أقسم على الله لأبره، فإن استطعت أن يستغفر لك فافعل)) واته: گويم لى بوو كهوا پيغه مبهري خواصه فرمووى: اويسى كوپى عامر ديت بو لاتان له گهل كومه ل و خه لكى يه مه ندا له هوزى موراد و نه مجار له قهرن وه توشى نه خوشى به له ك بووه و پاشان چاك بووه ته وه ته نها جيگاي دهره ميك نه بيت داىكى ماوه و له گه ليدا زور چاكه كار ه نه گهر سويند بخوات كه خوا شتيكى بو دهكات نهوا خواى گه وره سوينده كهى بو جى به جى دهكات، نه گهر توانيت داواى لى بكهيت كه داواى ليخوشبوونم بو بكات نهوا بيكه)) كابرايش گه پايه وه بو يه من و به دواى اويسى كوپى عامردا ده گه را ((فأتى اويسا فقال: استغفر لي، فقال اويس: أنت أحدث عهدا بسفر صالح، فاستغفر لي))، واته: چوو بو لاي اويس فرمووى: داواى ليخوشبوونم بو بكه، اويس فرمووى: تو تازه له سه فهرى خه ير گه پراويته وه وه، تو داواى لى خوشبوونم بو بكه)) چونكه نهوا كابرايه تازه له سه فهرى حه ج گه پرايوه وه بو يه كابرا پتي گوت: ((استغفر لي، فقال اويس: لقيت عمر؟ قال: نعم)) واته: داواى ليخوشبوونم بو بكه، اويس فرمووى: ثايا عومهرت بينى؟ فرمووى: به لى)) واته: نه م قسه و باسه هيچ كه سيك نازانيت ته نها عومهر نه بيت، كه واپوو ثايا تو نهوت بينيوه و باسى بو كردوى؟ - ((قال: نعم، أستغفر لي، فاستغفر له، ففطن له الناس، فانطلق على وجهه)) واته: فرمووى: داواى ليخوشبوونم بو بكه، نه ويش داواى ليخوشبوونى بو كرد، خه لكى لى تيگه يشتن، نه ويش سه ري دانواند و رويشت)) ته ماشاي فه زلى چاكه كارى بكه - نهى ريژداران - چهند جوان و شيرينه !! .

له فرمووده يه كدا، كه (أحمد و النسائي و الحاكم) و جگه له وان به سه نه ديكي (صحيح) ^۱ پيوايه تيان كردوه له فرمووده ي داىكى ثيماندارانه وه (عائشه) كهوا پيغه مبهري خواصه فرموويه تى: ((دخلت الجنة فسمعت فيها قراءة، فقلت: من

۱- أخرجه أحمد (۶/ ۳۶، ۱۵۹، ۱۵۲، ۱۶۶، ۱۶۷)، وفي ((فضائل الصحابة)) (۱۰۰۷)، والنسائي في ((فضائل الصحابة)) (۱۲۹)، وعبد الرزاق في ((مصنفه)) (۱۱/ ۱۳۲)، وأبو يعلى (۷/ ۳۹۹)، والحاكم (۳/ ۲۰۸)، وصححه على شرط الشيخين ووافقه الذهبي وابن حبان (۷۰۱۴، ۷۰۱۵)، وأبو نعيم في ((الطية)) (۱/ ۳۵۶)، والبيهقي في ((شرح السنة)) (۴۱۸)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (۳۲۷۱)، و((الصحيحه)) (۹۱۳).

هَذَا؟)) واته: چوومه به هه شته وه گويم له خویندنه وهی قورئان بوو، گوتم: نه مه کټيه؟)) واته: ئايا نه مه کټيه کهوا له به هه شتدا قورئان ده خویندیت؟ ((قالوا: حارثة بن النعمان، فقال ﷺ: كذاكم البر، كذاكم البر)) واته: فهرمويان: حارثة ی کوپی النعمان ه، خوشه ويست ﷺ فهرمووی: نه وه به هو ی چاکه کاريبه وهیه، نه وه به هو ی چاکه کاريبه وهیه)) چونکه حارثة له هه موو که سيک زياتر له گه ل دايکيدا چاک بووه. نه گه ر توانيت پټيه کاني باوکت ماچ بکه ی خيراکه ماچی بکه و هه رگيز خاو و ته مه ل مه به وسويند به خوا دايک و باوکت ريگاکه تن به ره وه به هه شت، تو نه ی خوشکی به پريزم نه گه ر ده توانيت پټيه کاني دايکت ماچ بکه ی نه وه خيراکه ماچی بکه و هه رگيز دوا مه که وه چونکه ريگاکه ته به ره وه به هه شت نه گه ر به ده ستي بهيني، پټيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمویت: ((ويحك! الزم رجلها فثم الجنة))،^۱ واته: تيا بچيت! ده ست به پټيه کاني دايکته وه بگره نه وه ريگي به هه شته)) من باوه پرم وايه کهوا هيچ کاريک له وه به باشت ر نازانم کاتيک بگه مه خوا له چاکه کردن له گه ل دايکيدا نه بيت وه داوا له خوا ده که م که هه موو کار و کرده وه کانمان وه رگريت و دل سو زيمان پي ببه خشيت.

به لام چاکه کردن له گه ل دايکتدا کاريکی شاراوهيه ... ده سته کاني ماچ ده که ی ... سهري ماچ ده که ی ... به سنگي خو ته وه ده يگوشيت ... و خواردني ده ده يي ... پاره ی له سه ر خه رچ ده که ی ... پريزي لي ده گريت ... به وته يه کی خوش دلشادي ده که يت ... به به خشينک ... هه تا کوټايي نه و کرده وه چاکانه ... هه موو نه وانه هيچ که سيک پي نازانيت ته نها خوا نه بيت ...

نه وه يشه بزانه کهوا پټيغه مبهري خوا ﷺ چاکه کردن له گه ل دايک و باوکتدا پيشي جيهادي خستوو له پيناوي خوادا هه رو ده کو (البخاري و مسلم) له (صحيح)^۲ هه که ياندا ريوايه تيان کردوو له فهرمووده يه کی (عبدالله ی کوپی مسعود) وه ده لټيت: ((قلت: يا رسول الله ﷺ، أي العمل أحب الى الله؟ قال: " الصلاة على

۱. أخرجه ابن ماجه كتاب الجهاد، باب الرجل يغزو له أبوان (٢٧٨١)، وحسنه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (١٢٤٨)، و((الإرواء)) (٥ / ٢١).

۲. أخرجه البخاري، كتاب مواقيت الصلاة، باب فضل الصلاة لوقتها (٥٢٧)، ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان كون الإيمان بالله تعالى أفضل الأعمال (٨٥).

وقتھا، " قال: ثم أي؟ قال: " ثم بر الوالدين "، قال: ثم أي؟ قال: " الجهاد في سبيل الله " واته: گوتم: نهی پیغهمبری خواص (ﷺ) خوښه و سترين کاريک له لای خوا چييه؟ فهرمووی: نویژ کردنه له کاتي خویدا، گوتم: پاشان چی؟ فهرمووی: چاکه کردنه له گه ل دايک و باوکدا، فهرمووی: پاشان چی؟ فهرمووی: تیکوشانه له پیناوی خوادا)).

که و ابوو چاکه کردن له گه ل دايک و باوکدا پیښی جيهاد که وتووه له پیناوی خوادا، نه وه راستییه که و ده بی بیزانين و فیري ببين .

له هه ردوو کتیبی (صحیح) دا هاتوو له فهرموده یه کی (عبدالله ی کوری عمرو) وه فهرموویه تی: ((أقبل رجل إلى نبي الله ﷺ فقال: أبايعك على الهجرة والجهاد، أبتغي الأجر من الله، فقال له المصطفى ﷺ: " فهل من والدك أحد حي؟ " فقال الرجل: نعم، بل كلاهما، فقال له ﷺ: " فتبتغي الأجر من الله؟ " قال: نعم، قال: " فارجع إلى والدك فأحسن صحبتهما ")), واته: کابرایه ک هات بو لای پیغهمبری خواص (ﷺ) فهرمووی: به یعتت پی ددهم له سر کچکردن و تیکوشان له پیناوی خوادا، چاوه پوانی پاداشت له خوا ده که م، خوښه ویست (ﷺ) فهرمووی: نایا هیچ له دايک و باوکت زیندوون؟ فهرمووی: به لی، به لکو هه ردوکیان ماون، فهرمووی: وه چاوه پوانی پاداشت لای خوا ده که ی؟ فهرمووی: به لی، فهرمووی: که و ابوو بگه پیوه و له گه لیاندا به باشی په فتار بکه)).

له گوته یه کی تر دا هاتوو ((أحي والداك؟ "، قال: نعم، قل: " ففيهما فجاهد)) واته: نایا دايک و باوکت زیندوون؟ فهرمووی: به لی، فهرمووی: که و ابوو له گه ل نه واندا تیکوشه)).

له گوته یه کی تر دا هاتوو: ((قال الرجل: جئت أبايعك على الهجرة، وترك أباي بيكيان!، فقال ﷺ: " فأرجع إليهما، وأضحكما كما أبكيتهما))،^۲ واته: کابرا

۱. أخرجه البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب بئان الأيوين (۳۰۰۴)، ومسلم كتاب البر والصلة والآداب (۲۵۴۹).

۲. أخرجه ابن ماجه، كتاب الجهاد، باب الرجل يغزو وله أبوان (۲۷۸۲)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه).

فهرمووی: هاتووم به یعتت دده می له سهر کۆچکردن و باوک و دایکم جی هیشت له کاتیکدا نه وان ده گریان، فهرمووی: بگه پتوه بۆ لایان نه وان پیبه کهنینه ههروه کو چۆن نه وان ده گریان به هوی توه)).

لیره دا قسه یه کی شیرین و خوشی پیغه مبه ری خوا^۱ هیه روومانی بۆ لای خوی وهرده گیرینیته وه هه رچه نده زۆربه ی خه لکی تی ی که وتوون - ئیلا که سیك نه بیئت که خوا خوی ره حمی لی کرد بیئت - ههروه کو له ههردوو کتییی (صحیح) دا هاتوه له فهرمووده یه کی (عبدالله ی کوپی عمرو) وه که وا پیغه مبه ری خوشه ویست^۲ فهرموویه تی: ((من الکبائر شتم الرجل والديه))، واته: یه کی له تاوانه گه وره کان نه وه یه که سیك جوین به دایک و باوکی خوی بدات)) کاتی هاوه لان نه ویه یان بیست فهرموویان: ((یا رسول الله، هل یستم الرجل والديه؟)) واته: نه ی پیغه مبه ری خوا^۳ ئایا که س هیه جوین به دایک و باوکی خوی بدات؟)).

له گوته یه کی تر دا هاتوه: ((أیسب الرجل والديه؟)) فقال النبی^۴: "نعم یسب أبا الرجل فیسب أباه، ویسب أمه فیسب أمه))، واته: ئایا که س جوین به دایک و باوکی ده دا؟ پیغه مبه ری خوا^۵ فهرمووی: به لی، جوین به باوکی که سیك ده دات نه ویش جوین به باوکی نه م ده دات و جوین به دایکی که سیك ده دات و نه ویش جوین به دایکی نه م ده دات)).

ئایا بیرت له م قسه یه ی خوشه ویست کرده وه؟ کابرایه ک تو جوین به دایکی ده ده ییت و نه ویش جوین به دایکت ده دا، بۆیه تو که وتیته ناو خراپه کاری و ره نجانندن به رانبه ره به دایکت، تو جوین ده ده ی به باوکی کابرایه کی تر و نه ویش جوین به باوکت ده دا بۆیه تو خراپه کاری و ره نجانندن به رانبه ره به حه قی باوکت کرد!!

په نگه هه ندیکمان ئیستا ده ست به گریان بکات و نه م قسانه کاریگه ری له سهر هه بیئت و ده لیئت: خوا لیئت خوش بیئت! تو برینه کانی نیمه ت کولانده وه چونکه

۱- أخرجه البخاري، كتاب الأدب باب لا یسب الرجل والديه (۵۹۷۲)، ومسلم كتاب الإيمان باب بیان الکبائر و اکبرها (۹۰).

كه سى و امان تېدايه باوكى مردووه يان دايكى مردووه، ئايا ئىستا چى بكات؟ ئايا هيچ هه لىك ماوه شتىك بكه له پيش نه وهى بمرم هرچنده دايك و باوكم كوچى دوايان كردووه؟!

وه لامى نه م پرسىاره: به لى ... هه رگيز بى ئوميد مه به وه خوى گه وړه موژدهى خه یرت پى ددها وه بزانه هیوا و ناوات به رانبه ر به خوى گه وړه هه رگيز له بن نایه ت ... ده رگای تکا داناخریت ... ته نانه ت نه گه ر له ژيانى دايك و باوكتدا سه رپيچى فه رمانه كانيان ت كرديو ئىستا نه وه ت له سه ره كه په يمان تازه بكه يته وه وه نه وه سه رپيچيانه بگوړيت به چا كه كارى ... نه گه ر دايك و باوكت كوچى دوايان كردووه نه وا ئىستايش ده رگای چا كه كارى به رانبه ريان كراويه وه ريگا كه له بهر ده ستدايه و فراوانه به لام گرنگ نه وه يه هه نكاو بنيت به په له له سه ر ريگای چا كه كارى ... نه وه چوڼ ده بيت؟

گوئى له ولامه كه بگره راسته وخو له پيغه مبه رى خداوه ﷺ بو نه م پرسىاره ... هه روه كو له فه رموده يه كدا هاتووه كه ئيمامى (أحمد) له (مسند) هكه يدا و أبو داود له (سنن) هكه يدا و الترمذي و ابن حبان و جگه له وان^۱ ريوايه تيان كردووه (وه له بهر سپارده يه كى زانستى له سه نه ده كه يدا (على كورى عبید الساعدي) هه يه كه ته نها لای ابن حبان باوه پيكراره، به لام نه و دواى پياوانى سه نه دى فه رموده كه له باوه پيكراره كانن ... له فه رموده يه كى (أبي أسيد الساعدي) هوه ده لیت: ((بيننا نحن عند رسول الله ﷺ: إذ جاءه رجل من بني سلمة، فقال: يا رسول الله ﷺ، هل بقي من بر أبي شيء أبرهما به بعد موتهما؟ -))، واته: له كاتيكا ئيمه له خزمه تى پيغه مبه رى خوادا بووين ﷺ كابرايه ك له هوڙى به نى سه له مه هات بو لای، فه رموى: نه ي پيغه مبه رى خواوه ﷺ ئايا هيچ چا كه يه ك ماوه له گه ل دايك و باوكدا له پاش مردنيان نه نجامى بده م ؟)) به راستى پرسىاريكى راسته وخويه و

۱. أخرجه ابو داود، كتاب ((الأدب)) باب ((في بر الوالدين)) (٥١٤٢)، وابن ماجه كتاب ((الأدب)) باب ((مصل من كان أبوك يصل)) (٣٦٦٤)، وأحمد (٤٩٨ / ٣)، وابن حبان (٤١٨)، والحاكم (١٥٤ / ٤)، وصححه ووافقه الذهبي، وضعفه الشيخ الألباني في ((ضعيف أبي داود وابن ماجه)).

بیر له ولامه که ی بکه ره وه... پیغه مبه ری خوا^۱ به نه وی فه رموو: ((نعم، الصلاة علیهما، والاستغفار لهما، وإنفاذ عهدهما من بعدهما، وصلة الرحم التي لا توصل إلا بهما، وإكرام صديقهما)) واته: به لئ نه وانه یش بریتین له:

یه که م: ((الصلاة علیهما)) نه مه مانای چیه؟ مه بهستی له (الصلاة) نه و نویره نییه که روزه پینج جار نه جامی ده دهین، به لکو مه بهسته که ی لیره دا پارانه وه و دوعایه! رهنگه هندی که س پیم بلتت نه م قسه ت له کوپوه هینا که چی نه و ده لیت: ((الصلاة علیهما))؟

ده لیم: نه م مانایه وه کو نه و نایه ته یه که خوی گوره ده فه رمویت: ﴿حُذِرْنَ أَمْوَالَهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ التوبة: ۱۰۳، واته: له سامانه که یان زه کات و سه ده قیه وه رگره دل و ده روونیانی پی پاکه وه که هتا له گونا هه کانیان پاک ببنه وه و چاکه کانیان فراوان ببی و ده شگنه پله ی هره به رزو دوعای چاکیان ده رهق بو بکه چونکه دوعا و نزای تو دلئارامی و توره به خسه بویان)) له پارانه وه ی پیغه مبه ری خوا^۱ هاتوو کاتی یه کی له هاوه لان خهیری ده کرد، جا نه ویش ده یگوت: ((اللهم صل على آل أبي أوفى)) مانای (الصلاة) لیره دا مانای پارانه وه یه.

دووه م: ((والاستغفار لهما)) واته: داوای لی خوشبوون بو دایک و باوکت بکه هه روه کو چون به مندالی تویان په روه رده کرد.

سییه م: ((وإنفاذ عهدهما من بعدهما)) واته: جی به جی کردنی نه و په یمانانه ی دایک و باوکت په یمانان دابوو به مه رجی په یماننه که دروست بیت و حه رام نه بیت.

چواره م: ((وصلة الرحم التي لا توصل إلا بهما، وإكرام صديقهما)) واته: که یاندنی نه و په یوه ندییه خزمایه تییه که ته نها له ریگای نه وانه وه بیت ده گهن، و ریژ گرتن

۱- أخرجه البخاري، كتاب الزكاة باب صلاة الإمام ودعائه لصاحب الصدقة (۱۴۹۷)، ومسلم كتاب الزكاة باب الدعاء لمن أتى بصدقه (۱۰۷۸).

له هاورځكانيان)) هه رده م ابن عمر ده يفه رموو — هه روه كو له (صحيح مسلم) ۱ دا هاتووه كه وا پښه مبهري خواصه ۲ فه رموويه تي: ((إن أبر البر صلة الولد أهل ود أبيه)) واته: له چاكترين چاكه كاري له گه ل دايك و باوكدا نه وهيه كه وا مندا ل په يوه ندي له گه ل خو شه ويستاني دايك و باوكيدا بگه يه نيټ)).

ئهي پيژداران ... ره نجان دني دايك و باوك تاوانيكه له تاوانه گه وره كان و نيشانه يه كه له نيشانه كانی قيامت هه روه كو نه و راستگويه فه رموويه تي كه هه رگيز له خو وه قسه ناكات ۳: ((أن تلد الأمة ربتها))، يان ((أن تلد الأمة ربها)) ئويش نه وهيه كه كوړ ره فتار و هه لسو كه وت له گه ل دايك و باوكيدا ده كات هه روه كو ره فتاري گه وره يه كه له گه ل كويله كانی خو ي ده يكات ... هه روه ها كچ ره فتار له گه ل دايكيدا ده كات وه كو ره فتاري كچه خانه دان و گه وره يه كه له گه ل كه نيزه كه يدا. داوا له خوا ده كه م بهر كه ت بخاته ژيانی دايك و باوكمانه وه، له دونيا و دواړو ژدا په حميان پي بكات ... خودايه نه گه ر باوك و دايكي ئيمه ئيستا له بهر ده ستي تودان نه و ره حمه ت و ميه ره باني خو ت برژينه به سه رياندا و نيشته جيي به هه شتي به رينيان بكه وه هه ر يه كي له وان نه گه ر زيندووه نه و له سه ر گوپرايه لي خو ت بيانژينه وه ئيمه و نه وان له سه ر سوننه ته كه ي پښه مبه ركه ت ۴ و دينه كه ي خو ت بمرينه ... يا أرحم الراحمين.

۱. أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب فضل صلة أصدقاء الأب والأم ونحوهما (۲۵۵۲).

دهرکه‌وتنی خراپه‌کاری و بچړاندی په یوه‌ندی خزمایه‌تی

له‌م به‌شه‌دا باسی نیشانه‌یه‌کی تر ده‌کم که دهرکه‌وتووه و بلاوېووه‌ته‌وه به شیوه‌یه‌کی وا که‌سی ئیماندار باوه‌پی زیاد ده‌کات به‌و که‌سه‌ی، که هه‌رگیز له خو وه قسه ناکات ﷺ.

له‌گه‌ل مندا بیر بکه‌ره‌وه له‌م فرموده‌یه که‌وا ئیمامی نه‌حمد له (مسند) ه‌که‌یدا و الحاکم له (مستدرک) ه‌که‌یدا و جگه له‌وان^۱ پړیوایه‌تیاں کردووه له فرموده‌یه‌کی (عبدالله ی کورې عمرو) ه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: ((لا تقوم الساعة حتى يظهر الفحش والتفاحش وقطيعة الرحم وسوء المجاورة))، واته: قیامت هه‌لناسیت تاوه‌کو خراپه‌کاری و زمانپسی و بچړاندی په یوه‌ندی خزمایه‌تی و خراپ مامه‌له کردن له‌گه‌ل هاوسیدا بلاو نه‌بیته‌وه)) خیراکه‌ن با پیکه‌وه له‌گه‌ل یه‌کم نیشانه‌دا پابوه‌ستین، که له‌م فرموده‌یه‌دا هاتووه، ئه‌ویش فرموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌فرمویت: ((حتى يظهر الفحش والتفاحش))...

جا که‌وابوو ((الفحش والتفاحش)) چییه؟

ابن منظور و ابن الأثیرو جگه له‌وان له نه‌هلی زمانه‌وانی فرموویانه^۲: ((الفحش و التفاحش بریتیه له هه‌موو وته و کرده‌وه‌یه‌کی ناشیرین و ناقولا)) به پاستی و ته و کرده‌وه‌ی ناشیرین و ناقولا و ناریک بلاو بووه‌ته‌وه به شیوه‌یه‌کی وا که‌سی ئیماندار باوه‌په‌که‌ی به فرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیاتر و ژورتر ده‌بیټ که‌وا ئه‌و ئه‌م فرمودانه‌ی فرمووه، چونکه ئه‌وانه چهند وشه‌یه‌کن له چرای پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌وه درده‌چن.

نیستا وشه‌ی خراپ و ناشیرین و سووک و ریسوا ژور بووه - که‌ردنم نازاد بکه‌ن نه‌گه‌ر بلیم: له ژور مال و له ده‌زگا‌کانی راگه‌یاندن و له فلیمه‌کان و له زنجیره‌کاندا و

۱. أخرجه أحمد (۲/ ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۹۹)، والحاکم (۱/ ۱۴۷)، وصححه ووافقه الذهبي، وفي (۵۵۸/۴)، والبخار (مسنده) ((۲۴۳۵)، وعبدالرزاق في (مصنفه) ((۲۰۸۵۲)، وصححه الشيخ أحمد شاکر والشيخ شعيب.
۲. لسان العرب (۳۲۵/۶) مادة: ((فحش)).

له كه ناله ئاسمانییه كاندا به لكو چهنده ها كه نال به ته واوی تاییه ت كراوه بۆ وینه
گرتنی خراپه کاری و داوین پیسی!

ابن الاثیر ده لیت: ((زورجار وشه ی (الفاحشة) به مانای زینا دیت ههروه کو
چۆن خوا ی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ﴾ النساء: ۱۹، واته:
جا مه گه به ئاشکرا داوین ته پری و زینا بکه، یان هه ر کاریکی تری نابهجی بکه،
دیاره ئه و کاته ره وایه ناچار بکری و ته لاق بدرین)).

ده لیم: خراپه کاری و زینا وینه گیراوه و هاتوه ته ناو زۆریه ی مالی موسلمانانه وه
- ولا حول ولا قوه الا بالله - به لكو چهنده ها گوڤار و كه نال تاییه ت كراون بۆ وینه
گرتنی زینا کاری و خراپه کاری - ههروه کو له پیشدا باسم کرد - تۆ جاری وا هه به
وشه یه کی زۆر نامۆ له کوپیک له کوپه کانتیه وه ده بیسی و سه رسام ده بیت و
ده لیت: چۆن کوپه کهم ئه م قسه یه ی کرد و به زاریدا هات؟! ئه و کوپه ئه و
وشه یه ی له ماله وه نه بیستوه، که وابوو ئه و وشه یه ی له کوپه هینا؟ رهنگه له
ده زگاکانی راگه یاندنه وه، یان له سه ر شه قام گوئی لی بووه، یان له قوتاخانه، یان
له هه ر هۆکاریک له هۆکاره کانی راگه یاندن... هتد، ئیستا زۆر وشه ی خراپ
ده رکه وتوه و چهنده ها وشه ی سووک و ریسوا له زۆریه ی جیگاگان بلآو بووه ته وه و
چهنده ها کردار و کرده وه که ئابوو له که دار ده که ن به لكو جاری وا هه به دین له
بنه چه وه هه لده کیشی وه دلله کان پر له خراپه کاری ده کات و ئه م کرده وه خراپ و
سووکانه ده بنه هۆی ئه وه ی جاری وا هه به خواناس و زاهیده کان ده گوین به
که سانی خراپه کار و به دکار ئه گه ر ره حمه تی خوا ی کارزان بالاده ستیان پی
نه گات... به لی ئیستا وشه و قسه ی خراپ ده رکه وتوه و کرده وه و کرداری خراپ
ده رکه وتوه به شیوه یه کی روون و ئابوو به ر، ئه خلاقیات و ره وشته کان له ریگا
لایان داوه... باوه پیم پی بکه ن ئه گه ر بلیم: ئیستا ته نگانه ی ئه م ئوممه ته ته نگانه و
نه بوونی ئه خلاق و په وشته... په نگه که سیک بلیت: ئیمه سامانمان ده ویت... ئیمه
چه کمان ده ویت... ئیمه ئابوو ریمان ده ویت... به لی... من نکۆلی لی ناکه م... له

پايه و قه دري نه وانه كه م ناكه مه وه ... به لام من پرسيارت لي ده كه م - برا
خوشه ويسته كه م - ثايا نرخی نابووری چييه؟ نرخی زانست و زانباري چييه؟ نرخی
فلان و فلان چييه؟ ... نه گهر ئاكار و رهوشت نه ما و له ناوچوو؟ سویند به خوا
همو نه مانه هيچ نرخیان نييه.

إنما الأمم الأخلاق ما بقيت فإن هموا ذهبت أخلاقهم ذهبوا

واته: مانه وهی هر ئوممه تیک په یوه سته به ئاكار و رهوشته وه نه گهر
ئاكاره كانیان رویشته نه وانه وانیش له ناو ده چن)) ...

زانایه کی بی رهوشت فیتنه به به سهر ئوممه ته که یه وه ... پزیشکی کی بی رهوشت
فیتنه به به سهر نه خوشه کانه وه و به سهر ئوممه ته وه ... نه اندازیاری کی بی رهوشت
فیتنه به به سهر خه لکی و به سهر ئوممه ته وه، من ته نها یه ک نمونه تان بو
ده هینمه وه: وا دابنی نه اندازیاریک - هرچه نده پله ی گهره بیت - به ده یان
مه لایین دینار و دلولاری له بهر ده ستدایه .. داوای لی کرا به چاککردنی کومه لیک له
ریگاگان یان به دروست کردنی کومه له بورجیک به لام تووشی نه خوشی (غش) فیل
هاتوو ... هیچ رهوشتی نییه ... رهوشتی سپارده ی له ده ستداوه ... ثایا
نه نجامه که ی چی ده بیت؟ ده بیت هوی رووخانی نه وه موو کوشک و ته لارانه ...
رشتنی خوینی ده یان و سهدان که س ... چه نده ها ریگه چاک ده کریته وه له هه مان
نه و سالی که چاک کراوه ته وه پتویستی به وه یه جاریکی تر چاکی بکته وه!

با نه وه ش بزانی که وا نه م جوړه رهوشتانه پتویستی به ریتمووی که س نییه ...
نه و که سه که پاشماوه که ی خوی له ئوتومبیله که یه وه فری ده داته سهر ریگا
گشتییه کان ... نه و که سه ی که پاشماوه که ی خوی فری ده دا، له سه یرانگایه کی
جواندا که بو نه و جگه له و ناماده کراوه ... به شیوه یه ک پاشماوه ی خواردن و
خواردنه وه که ی به جی ده هیلی که نازاره کان زیاتر ده که ن ... نه مه پتویستی به
ریتمووی هیچ که س نییه ... نه م کابرایه که راوه ستاوه - دور له رووی ئیوه - میز
ده کاته ناو رووباری (نیل) وه یان به خراپه مامه له له گه ل نه و که ناره جوانه ی
(نیل) دا ده کات به هر شیوه یه ک له شیوه کانی خراپه کاری ... نه مه خراپه کاریه

له وټه و كړداردا... ټه وره وشته ريسوايه هيچ پټويست ناكات به رينموويي كه سيك...

چونكه حق وايه ټيمه چاوديري خوي به رز و بالاده ست بكه ين... به لايه كي گوره تر ټه ويه كه ټاوه پوكان بخينه ناو رووباري (نيل) هوه يان بو هر رووباري كي تر يان بو ټه ټاوانه ي كه كينلگه كان و باخچه كان و به ره مه كاني پي ټاو ده دريت... هموو ټه وره وشته پټويستي به رينمووي كه سيك نيه... چونكه من كه سيكي موسلمانم پټويستم به وه نيه به رپرسيك يان هر كه سيكي تر يادم بخاته وه... پيم بلټ: ټه وه بكه و ټه وه مه كه... به لكو ده بيت من چاوديري خواكي خوم بكه م...

له گل مندا بير بكه ره وه... بو ټه وي بزانيت كه كيشه يانه رهنه زور كه س له برا و خوشكانمان به كه مي بزانن رهنه ببيت هويه ك له هويه كاني په ستي و توپه يي خوي گوره له سر به نده كاني، هر خراپه يه ك له وټه و كړده وه دا رهنه ببيت هوي په ستي خوي گوره ليتمان... به لي سويند به خوا... ((لا تقوم الساعة حتى يظهر الفحش والتفاحش)) واته: وټه و كړده وي خراپ، ټيستا وټه و كړده وي خراپ بالو بو وټه وه و لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم...

له فهرمووده يه كي (صحيح) دا كه (أحمد) و (ابن حبان) و جگه له وان ريوايه تيان كړدوه به سته دنيكي (صحيح)^۱ له فهرمووده ي (اسامه ي كوري زيد) هوه كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((إن الله يبغض الفاحش المتفحش)) واته: خوي گوره رقي له هموو كه سيكي خراپه كار و زمانپيسه)).

هرگيز ته نها وشه يه ك به كه م مه زانه، رهنه چهند وشه يه ك بيبيسي و دلته كان به يننه له رزه له هو كاريك له هو كاره كاني راگه ياننده وه و ببيت هوي له كه دار كړدنې هموو ټاوه تيكي... هر مروفنيك شهرم ده كات كه خيزانه كه ي يان كچه كه ي له كه لي دا دانيشتووه بيبيسي... رهنه چهند وشه يه كي زور سووك و ريسوا له بازار پيك له بازار په كانه وه بيبيسي... له هو كاريك له هو كاره كاني راگه يانندن... رهنه چهند

۱ - أخرجه أحمد (۲۰۲/۵)، وابن حبان (۵۶۹۴)، والطبراني في ((الكبير)) (۱ / ۱۶۵، ۱۶۶)، و((الأوسط)) (۱۰۶/۱)، وصححه الألباني في ((الإرواء)) (۷ / ۲۱۰)، و((الصحيحة)) (۸۷۶).

وشه يهك له گوټارېكه وه ببيسي ببيته هوۍ له كه دار كړدنې ئابوو، به لكو رهنگه جاري وا هه بې ته نانه له روژنامه يه كي فرميه وه د درده چيټ ! ناه نه گهر خوي گه وړه له بنده يهك په ست بيت... ئاي نه وه چ خه ساره تيټكه !! به د به خت و چاره پره شه - سويند به خوا - نه و كه سه له دنيا و دواړوډا، كاتيټك خوي گه وړه ليې په ست ده بيت... هه ركه سي خوا خوځي بويت نه وا له دنيا و دواړوډا خوځحال و به ختياره .

به لكو له فرموده يه كدا كه پيشه وا (أبو داود و الترمذي)^۱ و جگه له وان ريوايه تيان كړدوه به سه نه ديكي (صحيح) له فرموده يه كي (أبو درداء) وه كه وا پيغه مبه ري خوا عليه السلام فرمويه تي: ((ما من شيء أثقل في ميزان المؤمن يوم القيامة من حسن الخلق، وإن الله تعالى ليبغض الفاحش البذيء))، واته: هيچ شتيك نيه له سر ترزووي ئيماندار قورس بيت هينده ي رهوشت جواني، خوي گه وړه رقي له هه موو خراپه كاريكي زمانپسه)).

نه و جوړه قسانه به كارمه هينه نه له گه ل خيزانه كه تدا و نه له گه ل منداله كانتدا و نه له گه ل سه رگه وړه و خوار دهسته كانتدا له سر كاره كه ت وه نه له گه ل هيچ براهيكت له موسلمانان يان خوشكيكي موسلمانان له جيگايه كي گشتيدا يان تاييه تي... سويند به خوا نه و ته نگانه ي كه ئيستا دله كان له بن درده هينن، نه مان و ته نگانه ي نه خلاقه ..چونكه من - هه روه كو باسم كرد- پيويسم به وه نيه كه سيك رينمايم بكات، به لكو له سه رمه كه چاوډيري خوا بكه م... بو جوين به خيزانه كه م بده م؟ بو جوين به منداله كه م بده م به نابوت ترين وشه و قيزه ون ترين دهسته واژه؟ بو جوين به ولاخي سوار بوونه كه م بده م؟ ته نانه ت له گه ل ولاخه كه تدا به ژيري و رهوشته وه هه لسو كه وت بكه . ته ماشاي رهوشتي هه لبريډر او بكه عليه السلام نه و كه سه ي كه هه موو دونياي فيري رهوشت و نه خلاق و ئاكارى جوان و ريڅ كړدوه... به لكو، له گه ل مندا بير له م فرموده ناسك و جوانه بكه ره وه... به لام له پيشدا

۱ - أخرجه أبو داود، كتاب الأدب، باب في حسن الخلق (٤٧٩٩)، و الترمذي، كتاب البر والصلة، باب ما جاء في حسن الخلق (٢٠٠٢) وقال: ((حديث حسن صحيح))، وأحمد في ((مسنده)) (٦ / ٤٤٢، ٤٤٦، ٤٤٨)، و البخاري في ((الأدب المفرد)) (٤٦٤)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٨٧٦) و ((صحيح الجامع)) (٥٦٣٢).

پيشه كيبه كم بټ هه يه، له پيش نه وهى نه و چنه د وشه پيغه مبرايه تييه ت ناراسته بكم وه پيت ده ليم: نايا پيغه مبري خوات خوش ده ویت ﷺ؟ من ده زمان كه وا تو خوشت ده ویت... به شه و به روژ له خوا ده پاريتته وه كه له گهل نه ودا بيت... وه نايا باوه ر ده كه يت كه ده توانيت ببيت كه سيك له گهل خوشه ويستد ﷺ وه ببيت كه سيك له نزیکترین پایه و مه جلیسی نه و له روژی قیامه تدا؟ به لی، به لام به چی؟ به ره وشت جوانی ده توانی بگه يته نه و پله و پایه يه ...

بیر بکه ره وه كه خوشه ويست كه مان ﷺ چی فرمووه ... هه ره كو له فرموده يه كدا كه (ابو داود) و جگه له و ریوایه تیان کردوه به سه نه ديکی (صحيح)^۱ له فرموده ي (عائيشه) ی دايکی ئيماندارانه وه كه وا پيغه مبري خوا ﷺ فرمويه تی: ((إن المؤمن ليدرك بحسن خلقه درجة الصائم القائم)) واته: كه سی ئيماندار به ره وشت جوانی ده گاته پله ی روژووانتيك به رده وام شه ونويز بکات)).

سویند به خوا ئیسلام هه مووی جوانییه ... نه ده به ... ناسك و نه رمییه وه محمد ﷺ نه و كه سه يه كه هه موو دونیای فیری ره وشت و نه ده ب کردوه ... نه و تو قانندن و توند پره ویی خراپه کاری و ریسوایی نه هیتاوه بو نه م دونیایه و وته ی خراپ و کرداری خراپی نه هیتاوه ... نه خیر دور له نه و ... هه ر نه فامتيك له سه ر رووی زه ویدا له هه ر پله يه كدا بيت و له هه ر پایه يه كدا بيت كه زمان دريژی ده کاته سه ر پيغه مبري خوا ﷺ نه وه كه سيكه هيچ ده باره ی نه و خوشه ويست نه زانای و هيچی ده باره ی ژيانی نه و نه خویندوه ته وه ... جاريکی تر ته له فزيونی دانيمارکی گه راپه وه بو نه وه ی نه و ويته سووكانه بلاو بکاته وه كه وا خراپه ده کات به رانه ر به پاکی پاك، به رانه ر به شه ر هه ف شه ر هه ف و كه رامي ته كه رامي ته و وه فاي وه فا و مرواری سه ر تاجی هه موو مرقايه تی ... چونكه نه و نه فامانه هيچ شتيك ده باره ی پيغه مبري په ره ر دگاری زه وی و ئاسمانه كان ﷺ نازانن ده باره ی نه و كه سه كه هه موو دونیای فیری نه خلاق و نه ده ب و وه فا کردوه ﷺ ... ئاه ه نه گه ر نه وان ژياننامه يان بخویند بایه ته وه و نه خلاق و به رنامه كهی نه و یان بزانیا يه ... له

۱ - أخرجه ابو داود، كتاب الأدب باب في حسن الخلق (٤٧٩٨)، وأحمد (٦٤/٦، ٩٠، ١٢٣، ١٨٧)، والحاكم (٦٠/١)، وابن حبان (١٩٢٧)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (١٩٢٢)، و ((الصحيحه)) (٧٩٥).

پاستیدا ده لیم: کیښه که کیښه ی نیمه یه، کیښه ی نیمه ته یه، چونکه نیمه تا کو
نیستا شایه تیمان نه داوه به دیداری پیغه مبري نازدار ﷺ به شایه تیبه کی نه خلای
و شایه تیبه کی ره وشتی و شایه تیبه کی کرداری، نه گهر که سیک له نه هلی کوفر هات
بو جیگاهه کی گشتی له یه کیک له سهیرانگانای سهر که ناری جوانی رووباری (نیل)،
نهو (نیل) ه که خوی گهره کردووه یه تیه ثایه تیک له ثایه تهکانی جوانی و نیعمه تیک
له نیعمه تهکانی خوی به سهیرمانه وه... نه گهر نهو کابرایه هات و له سهر نهو که ناره
ری ده کرد و نه وهی که نیمه ده بیینین نه ویش بینی! پیاوکی بینی له گهل
خیزانه کهیدا و له م جیگا جوانه له گهلاندا به خوشگوزرانییه وه خوارده که یان
خوارد- داوا له خوا ده که م کهوا نه وه بکاته یارمه تی ده ریکمان بو نه نجامدانی
گوپرایه لی- به لام له پاش خوارده که هه موو پاشماوه که ی له جیگاهه ی خوی به
جی هیلا و ده بیته هوی نه وهی کهوا هیچ که سیک تر چیر ناتوانی لهو جیگاهه
دانشیت به هوی کرده وه که یه وه، نه گهر نیمه نه بیینی... زور نه سته مه له
پاش نه وه پی بلیت: کهوا نیسلام هانی داوین بو پاک و خاوینی، هانی داوین بو
جوانکاری نهوا وه لامت ده داته وه و پیت ده لیت: واز له وه بهینه چونکه نه گهر قسه
له گهل کرده وه دا جوودا بوو نهوا به لگه ی بوونی تووی دوو پووییه له دل کاند.

خوی گهره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ﴾
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿۱﴾ الصف: ۲-۳، واته: نهی نهوانه ی
باوه پتان هیناوه! بوچی شتی ده لین و رهفتاری پی ناکه ن؟ (۲) خوا له لای سهخته
که شتی بلین و کاری پی نه که ن! (۳)۔

چون داوا له مندا له که م کهوا ره وشتی جوان و بهرز بگریته بهر له کاتیکدا
خوم ده بیینی کهوا زوره ی قسه کانم بریتین له وشه ی سووک و ریسوا و خراپ و به
هیچ شیوه یه که په یوه ندی به ره وشتی جوانه وه نییه و به هیچ شیوه یه که په یوه ندی
به سیفات و ره وشتی که سی ریزداره وه نییه، سووک و ریسوایی له وته و کرده وه دا،
هه موو نهوانه هوکارن له هوکارهکانی پهستی خوی گهره به سهر بهنده کانیه وه،
له هه مان کاتدا ره وشتی جوان خاوه نه که ی ده که یه نیته پله ی که سانیک که به روز
به روزوو بییت و به شهوان شه و نویر بکات بو خوی گهره.

ټايا چا كه يه كي تری ره وشت جوانیت بۆ باس بكم؟ ټايا ده ته ویت ببيته كه سيكي نزيكي پيغه مبهري خواصه؟ به ټي ټوه ټاواتمه... كه واته له گهل مندا بير له و فهرموده يه بكه ره وه كه وا (الترمذي) و جگه له ټوه ريوايه تيان كړدوه به سه نه ديكي (صحيح) له فهرموده ي (جابر ي كوري عبدالله) وه كه وا پيغه مبهري خواصه فهرموده ي: ((إن من أحبكم إلي...)) واته: خوښه ويستين كه ستان لای من...)) ټوه كيته كه ده بيته خوښه ويستی پيغه مبهري خواصه و كه سيكي نزيكي ټوه له روژی قيامه تدا؟ فهرموده ي: ((إن من أحبكم إلي وأقربكم مني مجلسا يوم القيامة أحاسنكم أخلاقا)) واته: خوښه ويستين كه ستان لای من و نزيكترين كه ستان له منه وه له روژی قيامه تدا ټوه وانه تانن كه ره وشتي له هه مووان جوانتره)).

كه سيك ده بيني ناتوانيت وشه ي هيچ پوچ بيت به زاريدا... ټه گهر ټوه وشه يه ي لي ټهرچوو ده بيني شهرم ده كات و له خو ي شهرم ده كات به هو ي وتني ټوه وشه يه وه به رده وام داوای ليټوردن ده كات وه داوای ليټوردن له خوا ي گه وره ده كات چونكه حه ز ناكات كه وشه ي سووك و ريسوا له زاري ټهرچيت و پي خوښ نيه كه هيچ وشه يه كه به زاريدا بيت و هه ستي كه سيك بريندار بكات... ټم كه سه خوښه ويستی پيغه مبهري خواصه و له پيغه مبهريه وه نزيكه و له وانه شه وه نزيكه كه پشتگير و كومه لي ټون...)

ټوه (عبدالله ي كوري عمرو ي كوري العاص) ه ره زاي خوا له خو ي و باوكي بيت ... ته ماشا كه چي ده ټيت؟ ده ټيت: (هه روه كو له هه ردو وكتيبي صحيح دا هاتوه) ٢ ((لم يكن رسول الله ﷺ، فاحشا، ولا لعانا، ولا سبابا))، واته: پيغه مبهري خواصه به هيچ شيوه يه كه سيكي به دگو و نه فره تكه ر و جنيوفروش نه بووه). له گوته يه كي تر دا هاتوه: ((لم يكن النبي ﷺ فاحشا ولا متفحشا))، واته: به هيچ شيوه يه كه پيغه مبهري خواصه كه سيكي به دگو و زمانپيس نه بووه).

۱ - أخرجه الترمذي كتاب البر والصلة، باب ما جاء في معالي الأخلاق (٢٠١٨) وقال: ((حديث حسن غريب من هذا الوجه))، والخطيب البغدادي في تاريخه (٦٣/٤)، و ((مساوي الأخلاق)) للخرائطي (٥٩، ٥٥٢) و ((مكارم الأخلاق)) للطبراني (٦)، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٢٢٠١) و ((الصحيح)) (٧٩١).
 ٢. أخرجه البخاري، كتاب المناقب، باب صفة النبي ﷺ (٣٥٥٩)، ومسلم كتاب الفضائل باب كثرة حياته (٢٣٢١).

نایا نه و پیشه‌نگ و چاولیکراو نییه؟

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾
الأحزاب: ۲۱، واته: به راستی په‌یامبه‌ری خواﷺ چاکترین نمونه‌ی ریک و پیکی و
سه‌رمه‌شفه‌بوتان)).

جاری وا‌هه‌یه - هندی‌جار - چنده‌ها ده‌زگای راگه‌یاندن ده‌بینی له
ریگایه‌که‌وه پی‌نازانت یان له ریگایه‌که‌وه پی‌ده‌زانی... که‌وا زور جار لای
زوربه‌ی پوله‌کانمان کی‌شه‌ی دابران (انفصام) دروست ده‌که‌ن، منداله‌که‌ی من و
منداله‌که‌ی تو داده‌نیشن بو‌ئوه‌ی نه‌کتریک له نه‌کتره‌کان ببینی له فلیمیک له
فلیمه‌کان چنده‌ها وشه‌ی زور نابوت و ناشیرین به‌زاریدا دیت... نه‌مجار له پاش
نه‌وه نه‌وه نه‌کتره‌ دیت بو‌ئوه‌ی رولیک تر ببینی، پولی که‌سیکی دیندار له
زنجیره‌ فلیمیک ناییندا! بویه نه‌م منداله‌ پرسیار له دایکی یان له باوکی
ده‌کات... نایا نه‌م نه‌کتره‌ هه‌مان نه‌کتر نییه که‌وا له فلان فلیمدا ده‌یگوت ناوا و
ناوا؟ بویه لی‌ره‌دا نه‌و منداله‌ توشی دابرانیک (انفصام) ده‌بیت له که‌سایه‌تییه‌که‌یدا،
لای نه‌و منداله‌ خراپه‌کاری و چاکه‌کاری یه‌کسان ده‌بیت... نایا بو‌ نه‌م کابرایه
جاری پیشوو چهند وشه‌یه‌کی خراپی ده‌گوت که‌چی نیستا ناوا ده‌لایت و ناوا
ده‌کات...؟!

براکانم ... نه‌مانه هه‌مووی شایسته‌ی تو‌نین... چونکه پیشه‌نگی نیمه
پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ که هیچ روریک به‌دگوز و زمانپیس نه‌بووه...
من نیستا له تو‌م ده‌ویت - هه‌روا به‌په‌له - که‌وا چهند هه‌لو‌یستیک به‌ینیته پیش
چاوی خوټ که پیغه‌مبه‌ری خواﷺ تیایدا توشی ته‌نگانه بوویت... له گه‌ل
نه‌وه‌یشدا هیچ کاتیک توشی ره‌فتاری ناریک و ناشیرین نه‌هاتوو و ره‌فتاری خراپی
نه‌نجام نه‌داوه و قسه‌ی نارپه‌وای به‌زاردا نه‌هاتوو...

له سه‌ره‌تاوه با له ماله‌که‌یه‌وه ده‌ست پی‌بکه‌ین... له عایشه‌وه ریوایه‌ت
کراوه^۱ و ده‌لایت: ((کان رسول الله ﷺ یشرّب عسلاً عند زینب بنت جحش، ویمکث
عندها، فواطیت أنا وحفصة علی: أیتنا دخل علیها فلتقل له: أکلت مغافیر، إني أجد

۱- أخرجه البخاري، كتاب التفسير باب سورة التحريم (۴۹۱۲) و (۵۲۱۶) و (۵۲۶۸)، ومسلم كتاب الطلاق باب وجوب الكفارة علی من حرم امرأته ولم ينو الطلاق (۱۴۷۴).

منك ريح مغافير، قال: ((لا، ولكني كنت أشرب عسلا عند زينب بنت جحش، فلن أعود له، وقد حلفت، لا تخبري بذلك أحدا)) واته: پيغه‌مبه‌ری خواصه ده‌چوو بۆ لای زينب ی کچی جحش و له‌وئ هه‌نگوینی ده‌خوارد و لای نه‌و ده‌مايه‌وه، جا له‌گه‌ل حفصه دا ريك كه‌وتين كه‌وا نه‌گه‌ر پيغه‌مبه‌ری خواصه هات بۆ لای هه‌ركامان نه‌وا پيی بلّيت: ئايا (مغافير) ت خواردوو؟ چونكه من بۆنی (مغافير) له‌ تۆوه ده‌بيسم؟ - مغافير - جوړه رووه‌كێكه و له‌ زه‌وی دورگه‌ی عه‌ره‌بی سه‌وز ده‌بوو وه‌ بۆنيکی لی ديت كه‌وا خوښ نيبه‌)) فه‌رمووی: نه‌خیر... به‌لام لای زينب ی کچی جحش بووم و له‌وئ هه‌نگوینم خوارد چيتر ناگه‌رپيمه‌وه بۆ نه‌و خواردنه وه‌ من سویندم خواردوو به‌لام قسه‌ بۆ كه‌س مه‌كه‌)) غيره‌ت چوو ده‌لی عايشه و حه‌فصه‌وه، بۆيه ريك كه‌وتن له‌سه‌ر پيغه‌مبه‌ری خواصه ... چونكه پيغه‌مبه‌ری خواصه ده‌چوو ماله‌كه‌ی (زينب ی کچی جحش) هوه و له‌وئ زۆر ده‌مايه‌وه كات پيغه‌مبه‌ری خواصه له‌ ماله‌كه‌ی زينب هاته ده‌ره‌وه چوو ماله‌كه‌ی (حفصه) هوه كه‌چی نه‌و ليی دوور كه‌وته‌وه! چی بووه؟ حفصه فه‌رمووی: ((اني أجد منك ريح مغافير))، واته: من بۆنيك له‌ تۆوه ده‌بيسم كه‌ بۆنيکی خوښ نيبه‌!!)) ئايا پيغه‌مبه‌ری خواصه وا بووه؟ نه‌خیر به‌لكو عاره‌قه‌كه‌ی پيغه‌مبه‌ری خواصه زۆر بۆن خوښتر بووه له‌ گولاو و بۆنی خوښ ...

نه‌گه‌ر به‌لگه‌ت ده‌ويّت - براكه‌م - نه‌وا به‌لگه‌ی زۆرمان لايه‌...

هه‌روه‌كو له‌ هه‌ردوو كتيبي (صحيح)¹ دا هاتوو له‌ (أنس ي كوبرى مالك) هوه كه‌وا فه‌رموويه‌تى: ((خدمت رسول الله ﷺ عشر سنين، والله ما قال لي: أفا قط ولا قال لي لشي: لم فعلت كذا و هلا فعلت كذا ؟))، واته: ده‌ سال خزمه‌تى پيغه‌مبه‌رى خواصه كرد ﷺ سویند به‌ خوا هه‌رگيز به‌ منى نه‌گوت: ئوف... وه‌ هه‌رگيز به‌ منى نه‌گوت به‌ هۆى شتيكه‌وه: بۆ وات كرد و خوڙگه‌ وات بكردايه‌)).

هه‌روه‌ها له‌ (أنس)² هوه ده‌ليّت: ((ما مسست حريرا ولا ديباجا ألين من كف

۱. أخرجه البخاري، كتاب الأدب باب حسن الخلق والسخاء وما يكره من البخل (٦٠٢٨)، ومسلم كتاب الفضائل باب كان رسول الله ﷺ أحسن الناس خلقا (٢٣٠٩).

۲. أخرجه البخاري، كتاب المناقب، باب صفة النبي ﷺ (٢٥٦١)، ومسلم كتاب الفضائل باب طيب رائحة النبي ﷺ ولين مسه والتبرك بمسحه (٢٣٢٠، ٢٣٢١) واللفظ له.

النبي ﷺ وما شملت ريحا قط - مسكا ولا عنبرا - أطيب من ريح رسول الله ﷺ. واته: هرگيز دهستم نه داوه له هيچ ناوريشميك و هيچ په شميك له دهستهكاني پيغه مبهري ﷺ نه رمتر بيت و ه هرگيز بوني هيچ ميسك و عهنبه ريكم نه كر دوه له بوني پيغه مبهري ﷺ خوشتر بيت)) .

دخل علينا النبي ﷺ فقال - أي: نام وقت القيلولة - عندنا، فغرق، وجاءت أمي بكارورة، فجعلت تسلك العرق فيها، فاستيقظ النبي ﷺ فقال: " يا أم سليم ما هذا الذي تصنعين؟ " قالت: هذا عرقك نجعله في طيبنا، وهو من أطيب الطيب))، واته: پيغه مبهري خوا ﷺ هات بو لاما ن لای نيمه خهوت (له کاتي دهمه و نيوه رؤدا)، جا ناره قه ی کرد، بویه دايکم شووشه يه کی هينا و وای لی کرد که ناره قه بر پيخته ناو شووشه که، نه مجار پيغه مبهري خوا ﷺ له خه وهستا و فهرمووی: نه ی دايکی سليم نه وه خه ريکی چيت؟ فهرمووی: نه مه ناره قه که ی تويه و نيمه ده يکه نه ناو بونه خوشه كانمانه وه و نه ویش له هه موو بونه خوشه كان بوخوشتري)) .

که چی حفصه ديت و دوور ده که ویتته وه و به پيغه مبهري خوا ﷺ ده لیت: ((إني أجد منك ريح مغافير)) بویه لیره دا پيشه ننگ و په روه رده کار ده لیت: (دايك و باوكم به فیدای بيت) ((لا، ولكني كنت أشرب عسلا عند زينب بنت جحش))، واته: نه خير... به لام لای زينب ی کچی جحش بووم و له وئ هه نگوینم خوارد)) نه مجار له وئ دهرده چیت و ده چیتته ژووره وه بو لای عايشه نه ویش دوور ده که ویتته وه و ده لیت: ((إني أجد منك ريح مغافير)) نه ویش ده لیت: ((لا، ولكني كنت أشرب عسلا عند زينب بنت جحش، فلن أعود له)).

برای خوشه ويستم... بيهينه پيش چاوی خوت رۆژيک له رۆژان خيژانه که ت به توی گوت: بونت خوش نييه... رهنگه راستيش بکات چونکه تو له سر کار که پراوېته ته وه و بونه که ت گوداوه و خيژانه که ت به راشکاري پيت ده لی.. نایا کار دانه وه ت چون ده بیت؟ وه نایا وه لامی تو چی ده بیت؟ ده لیم: ته ماشای پيغه مبهري خوا ﷺ بکه که ده لیت (به بی هيچ هه لچونیک): ((لا، ولكني كنت أشرب عسلا عند زينب بنت جحش، فلن أعود له)).

به پاستي ئه‌مه په‌وشت و ئه‌خلاقى پيغه‌مبه‌رى هه‌لېژېردراو بووه ﷺ: ((لم يكن فاحشا ولا متفحشا)) وه هه‌ندى جار هه‌لويستى وا هه‌يه ره‌نگه بېته هوى ته‌نگکردنى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له گه‌ل ئه‌وه‌يشدا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ به لوتكه‌ى ئه‌ده‌به‌وه و به‌م ره‌وشته جوانه وه‌لامى ده‌داته‌وه... جارېكيان شتيك روويدا له نيوان عايشه و پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بويه پيغه‌مبه‌رى خوا (ابو بكر) ى بانگ كرد بۆ ئه‌وه‌ى بېته داده‌وه‌ريك له نيوان ئه‌و و عايشه‌دا...

عبدالرزاق له (مصنف) هه‌كه‌يدا و ئيمامى ئه‌حمه‌د له (فضائل الصحابة) دا و ابن حبان له (صحيح) ^۱ هه‌كه‌يدا به سه‌نه‌ديكى (صحيح) رېوايه‌تيان كردووه و چه‌ند (شواهد) يكي هه‌يه له فهرمووده‌يه‌كى عايشه‌وه: ((أن النبي ﷺ استعذر أبا بكر من عائشة ولم يظن النبي ﷺ أن ينال منها بالذي نال منها فرجع أبو بكر يده فطمها وصك في صدرها فوجد من ذلك النبي ﷺ وقال: "يا أبا بكر ما أنا بمستعذك منها بعد هذا أبدا)) كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ گله‌يى كرد له عايشه لای ابوبكر، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ نه‌يده‌زانی كه‌وا عايشه ئه‌وه‌ى تووش ده‌بیت كه له لایه‌ن ابو بكره‌وه توشى بوو، و ئه‌بوه‌كه‌ ده‌ستى به‌رز كرده‌وه و زله‌يه‌كى دا له عايشه كه‌چى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرمووى: ((ئهى ئه‌بو به‌كه‌ له‌مړۆ به دواوه چيتر گله‌يى له ئه‌و ناكه‌م له لای تو)).

له رېوايه‌تيكى تردا لای (عبدالرزاق) ^۲ به سه‌نه‌ديكى (معضل) به گوته‌يه‌ك: ((أن النبي ﷺ دعا أبا بكر فاستعذره عن عائشة، فبينما هما عنده، قالت: إنك لتقول: إنك لنبي، فقام إليها أبو بكر فضرب خدها، فقال النبي ﷺ: "مه يا أبا بكر، ما لهذا دعوناك))، واته: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بانگى ابوبكرى كرد و گله‌يى له عايشه كرد لای ئه‌و له‌و كاته‌ى هه‌ردوكيان لای ئه‌و بوون عايشه فهرمووى: تو ده‌لييت: كه‌وا

۱- أخرجه عبدالرزاق (٢٠٩٢٣)، وأحمد في ((الفضائل)) (١٦٢٩)، وابن حبان (٤١٨٥) عن عائشة، وله شاهد عن النعمان بن بشير عند أحمد في ((المسند)) (٤ / ٢٧٢، ٢٧١) وأبي داود (٤٩٩٩)، وصححه الألباني في ((الصحيحة)) برقمين: (٢٩٠٠، ٢٩٠١).

۲- في ((مصنفه)) (٢٠٩٢٤).

تو پيغه مبهري بويه ابوبكر هستا و زله يه كي له گوناي دا، پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرمووي: له سهر خوږه ئه ي ابوبكر ئيمه بو ئه مه تومان بانگ نه كړدوه)).
پيغه مبهري خوا عليه السلام به تنه ها وشه يه كي خراب ولا مي عائيشه ي نه دايه وه، به راستي نه وه هلېژيژدراوه، كه هرگيز كه سيكي به دگو و زمانپيس نه بووه وه بويه هردهم نه چنه دوشانه دووباره ده كه مه وه بو نه وه ي نه مانايه له دلي برا و خوشكانماندا جيگر بيت و بيته بنه مايه ك...

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتووه له فهرموده يه كي ابو هريره وه فهرموويه تي: ((قيل: يا رسول الله ادع على المشركين قال: "إني لم أبعث لعانا، وإنما بعثت رحمة"))، واته: فهرموويان: ئه ي پيغه مبهري خوا عليه السلام دوعا بكه له سهر بيواوه پان... ئه ويش فهرمووي: من وه كو كه سيكي نه فهرتكه رره وانه نه كراوم به لكو وه كو ره حمه تي ك ره وانه كراوم)) ئاواته خواز بووم نه گهر هه موو مرؤفايه تي - به هه موو نه وانه ي كه موسلمانپش نين - نه وه موو مانا ناسك و جوانه يه له و كه سه وه كه هه موو دوني اي فيري ره وشت جواني و پيزي به رز كړدوه بزنان و بناسن)).

نه وه تا دا يكي ئيمانداران عائيشه ^۲ پتي ده لتي: ((يا رسول الله! هل أتى عليك يوم كان أشد من يوم أحد؟ قال: ((لقد لقيت من قومك ما لقيت، وكان أشد ما لقيت منهم يوم العقبة، إذ عرضت نفسي على ابن عبد ياليل بن عبد كلال فلم يجبني إلى ما أردت، فانطلقت وأنا مهموم على وجهي، فلم أستفق إلا وأنا بقرن الثعالب))، واته: ئه ي پيغه مبهري خوا عليه السلام ئايا روژي ك به سهرتدا هاتووه كه له روژي ئوحوود سه ختر بيت؟ فهرمووي: له لايه ن قومه كه ته وه توش بووم نه وه ي كه توش بووم، سه ختريني نه وانه نه وه ي روژي (العقبه) بوو، له كاتي كدا خو م په نا دا به (ابن عبد ياليل بن عبد كلال)، كه له ناودار و پياوما قولاني طائف بوو - كه چي ولا مي داواكار ييه كه مي نه دايه وه منيش به خه مبار ييه وه دهرچووم وه به ناگا نه هاتمه وه ئيلا كاتي ك كه وا له (قرن الثعالب) بووم)) ته ماشا كه ن چي كرا به پيغه مبهري

۱- أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب النهي عن لعن الدواب وغيرها (۲۵۹۹).

۲- أخرجه البخاري، كتاب بدء الخلق، باب إذا قال أحدكم آمين (۲۲۳۱)، ومسلم كتاب الجهاد والسير، باب ما لقي النبي عليه السلام من أذى المشركين والمنافقين (۱۷۹۵).

خواجه له طائف: به ردياران يان کرد، جوټنيان پيدا، شار به دهر يان کرد و توانجيان تيگرت و تورپه يان کرد، نه و خوټنه پا که له هردوو پټيه خوټناوييه ماندووه که يه وه دروټشت، نه و له مه که وه روټشت بو طائف به پي، سوټند به خوا هيچ ولاخي که نه بوو سواري بيټ به لکو نزیکه ي حافتا کیلومه تر به پي ري ده کات، له کاتي که نه و بو نه وه نه چوو ده اوای سه روه و سامانيان لي بکات يان پا يه يه ک يان دونه يان جيگايه کی به رزي کومه لايه تي به لکو بو نه وه روټشت له تاريکی شيرک و بټه رستي دهر يان بکات بو روناکی يه کتاپه رستي و باوه پ هټنان به خواي هه موو بوونه ور - جل و علا - که چي له گه ل نه و هيشدا نه و کاره يان پي کرد که وا سووکتري شتيک بوو مروټيک به برا مروټه که ي بيکات، پټيه مبهري خواجه خوټني لي ده تکی، ده لټيت: ((فلم أستفق إلا وأنا بقرن الثعالب)) واته: به ناگا نه هاتمه وه ئيلا کاتي که وا له ((قرن الثعالب) بووم)) جيگايه که که له طائف وه نزیکه ي پټنج کیلومه تر دووره .. پټيه مبهري خواجه به خه مبارييه وه ري ده کات، چونکه بانگه واز له مه ترسيديا، شوټني خاوه ني بانگه وازه که که وتوون و هاوه له کاني له حه به شه شوټنيان که وتوون و له مه که نازار و نه شکه نجه ده درټين به راستي واقعيکی تال و نازار اوييه له گه ل نه و هيشدا ده لټيت - بير بکه ره وه بزانه چي ده لټيت - ((فرفعت رأسي، فإذا أنا بسحابة قد أظلتني، فنظرت فإذا فيها جبريل، فناداني فقال: إن الله قد سمع قول قومك لك، وما ردوا عليك، وقد بعث إليك ملك الجبال لتأمره بما شئت فيهم)) واته: جا که سه رم به رز کرده وه هه وريکم بيني سيټهري بو کردووم که ته ماشام کرد جبريل م تيډا بيني، نه و يش بانگي لي کردم و پټي گوتم: خواي گه وره گوټيبيستي قسه ي قه ومه که ت بوو، گوټيبيستي ولامه که يان بوو، جا خواي گه وره فريشته ي چياکاني بو ناردوي بو نه وه ي چي فرماني پي بکه يت نه و بيکه ي)).

ته ماشا که بزانه فريشته ي چياکان چيت بو نمايش ده کات؟ له و کاته ي که خوټن به جه سته يډا ري ده کات نه و هيشه بزانه که بينيني خوټن خوټن هه لده قولټيټ، به لام ته ماشاکه بزانه نه و پيشه نگ و چاوليکراوه چي کرد و نمونه ي مروټي چاک بو هه موو جيهان تا کو روټي قيامه ت...

پيغه مبهري خواﷺ ده لټ: ((فناداني ملك الجبال فسلم علي، ثم قال: يا محمد، فقال، ذلك فيما شئت، إن شئت أن أطبق عليهم الأخشبين)) واته: فريشته ي چياكان بانگي کرد و سلاوي لئ کردم نه مجار فرموي: نه ي محمد، نه وه ده که ويته سهر ويستي تو، نه گهر ده ته ويته نه وا (الأخشبان) يان له سهر يه ك جوت ده که م)) وه الأخشبان: ناوي دوو چيای مه زنن . که به يه که میان ده لټن (ابو قبيس) وه به بووهم ده لټن (الأحمر) سويته به خوا نه گهر پيغه مبهري خواﷺ له وه که سانه بوايه که توله ي خوي بسيني و حقي خوي وهر گريته وه نه وا فرماني ده کرده فريشته ي چياکان که وا نه و کاسه سهره ياخيانه و نه و که لله ره قانه تيک و پيک بشکيني وه ده رياهه که له خوين ده رويشت: ناليم بو نه وه ي نه هلي طائف بيبيزن به لگو بو نه وه ي نه هلي مه که له مه که وه بيبيزن به لام ثايا خاوه ني ره وشتي جوان ﷺ چي فرموي؟ فرموي: ((بل أرجو أن يخرج الله من أصلابهم من يعبد الله وحده، لا يشرك به شيئا))، واته: به لگو تکام وايه که وا خوي گهره له نه وه ي نه وانه که سانتيک ده رکات خوي گهره به ته نها بپه رستن و هاوه لي بو بريار نه ده ن)).

بويه ده لټم: بابه تي ره وشت جواني پټويستي به چنده ها وانه ي دور و دريژ هه يه ... چنه د پټويستمان به ره وشت هه يه ! .. من وا ده زانم که وا ته نگانه ي ئيستا نه بوون و ته نگانه ي په وشته ...

ثايا نرخ و به هاي سامان چييه نه گهر ره وشتي له گه لدا نه بيته ؟

ثايا نرخ و به هاي پله و پايه چييه به بي ره وشت؟ ثايا نرخ و به هاي پايه ي کومه لايه تي و فرمان په وايي چييه به بي ره وشت؟ هه موو نه م شته به هاداران نه گهر نه خلاقي له گه لدا نه بيته نه وا ده بنه کوسپيک به سهر مرقايه تيه وه هه روه کو چوئن ئيستا له سايه ي نه م شارستانيه مادديه وشکه ي روژئاو ادا ده بيبيزن، که به ته واوي نه خلقيان له ده ست داوه نه گينا هه ر شارستانيه که له سهر زه ويذا پټويستي به دوو بنه ماي سهره کی هه يه:

يه که م: بنه ماي ماددي: من هه رگيز نکولي له وه ناکه م نه وه ي ئيستا شارستانيه تي روژئاو پټي گه يشتووه له م بواره مادديه دا... ئيمه سهرمان له چال

نانټين بؤ ئه‌وه‌ی ئينكارى له‌و پيشكه‌وتنه‌ مادديه‌ی رۆژئاوا بکه‌ين... به‌لام کوا
سه‌ره‌کيترين بنه‌ما له‌م شارستانيه‌دا؟ کوانی ئه‌خلاق له‌م شارستانيه‌دا؟ رۆله‌ی
ئهم شارستانيه‌ته‌ ئيستا ئه‌وه‌ی به‌ مرؤف ده‌کات که‌وا درنده‌ کټوييه‌کان به‌ يه‌کتر
نايکه‌ن له‌ جيهانی دارستاندا ! کوا مرؤفایه‌تی؟ کوا ميه‌ره‌بانی؟ کوا ره‌وشت؟ کوا
ئه‌ده‌ب؟ کوا ليبوردين له‌ کاتی ده‌سه‌لاتدا؟

به‌لام ئه‌وه‌ی ئيستا ده‌بيینی ره‌وشتی سته‌مه، ره‌وشتی دلره‌قييه، ره‌وشتی
تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌يه، ره‌وشتی نه‌هيشتن و ئيباده‌يه، ره‌وشت نه‌مان و له‌نابردنه، ! له
بنه‌مای يه‌که‌مدا چاکترين شت دروست ده‌کات که‌وا مرؤفایه‌تی ئيستای پي
گه‌يشتوه، بؤ ئه‌وه‌ی به‌ کاری به‌يني بؤ نه‌هيشتن و له‌ ناوبردنی مرؤف، ئيستا
مرؤفایه‌تی وه‌کو سه‌رخۆش له‌ به‌ر خۆيه‌وه‌ قسه‌ ده‌کات و (ورپنه‌ ده‌کات)، وه‌کو
شيت پي ده‌که‌نيت، پي ده‌کات و ناله‌ی ديت به‌ هۆی ئازاره‌وه، راده‌کات وه‌کو
که‌سيکی هه‌له‌هاتوو، به‌ دواي هه‌موو شتيکدا ده‌که‌ریت، که‌چی له‌ راستیدا هه‌موو
شتيکی هه‌يه، به‌لام کاتی له‌ ريگاکه‌ی خوا و پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ لایاندا هه‌موو
شتيکیان له‌ ده‌ستداو بزريان کرد، ته‌نگانه‌ و نه‌بوون - ئيستا - نه‌بوونی ئه‌خلاقه‌.

ئه‌مجار پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ((وقطیعة الرحم)) واته‌: بچ‌راندنی
په‌يوه‌ندی خزمایه‌تی)) واته‌: له‌ نيشانه‌کانی قیامه‌ت... ره‌نگه‌ کوپړک - ئيستا -
په‌يوه‌ندی له‌ گه‌ل باوکیدا بچ‌رینیت، یان له‌ گه‌ل دایکید، یان له‌ گه‌ل پووریدا،
به‌لکو ره‌نگه‌ ئيستا که‌سيک په‌يوه‌ندی براهه‌تی له‌ گه‌ل براهه‌یدا بچ‌رینیت، ولا حول
ولا قوه‌ الا بالله... به‌لکو ره‌نگه‌ که‌سيک براهه‌ی خۆی بکوژیت له‌ پیناوی پاره‌دا...
به‌لای ره‌نگه‌ که‌سيک په‌يوه‌ندی له‌ گه‌ل براهه‌یدا بچ‌رینیت له‌ پیناوی ئه‌م
دونيایه‌دا... وه‌ به‌ پیلاره‌کانی پي بنیت به‌ سه‌ر ئه‌م په‌يوه‌ندییه‌دا... گرنگ ئه‌وه‌يه
پاره‌ی هه‌يه... باوه‌رم هه‌يه باوه‌رپکی به‌وه‌که‌وا له‌م رۆژانه‌دا بچ‌راندنی په‌يوه‌ندی
خزمایه‌تی زۆر بووه‌ و بلای بووه‌ته‌وه، له‌ سه‌رده‌می مادديات و ئاره‌زوو و هه‌وه‌سدا
له‌ ئاستی رۆژئاوا و له‌ ئاستی ئوممه‌ت، له‌ ئاستی رۆژئاوا، که‌ گۆرانی به‌ بالای ئازادی و
ديموکراسیدا ده‌لێت... گۆرانی به‌ پله‌ و پایه‌ و ریزی ئافره‌تدا ده‌لێت... تاکو‌تایی

ئو ھەموو درۆ گەورانە... پەنگە کوړيک له تەمەنی شازدە سالیډا مالەکی خۆی به جی بهیلتی... رەنگە سەردانی دایک و باوکی نەکات تەنها له سالی جاريکدا نەبیټ... ئەویش لەو بۆنانەیی که ناویان لی ناوه جەژنەکانی له دایک بوون.. بەلکو رەنگە ھەندی جار خۆی نەپوات و تەنها به پەيوەندییەکی تەلەفونی بیپریتەو له گەل دایکیدا یان له گەل باوکیدا... !! لەسەر ئاستی ئوممەت بچراندنی پەيوەندی خزمایەتی به شیوەیەکی خەماوی زۆر بووه و لا حول ولا قوه الا بالله ..

بیر بکەرەوه له گەل مندا بزانه خۆشەویست ﷺ چی دەفەرمویټ؟ (ئیمامی بوخاری و موسلیم) ١ پەيوایەتیان کردووه له فەرموودەییەکی (ابو ھریرە) ھوہ کهوا پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ، حَتَّى إِذَا فَرَغَ مِنْهُمْ قَامَتِ الرَّحْمُ، فَقَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِثِ مِنَ الْقَطِيعَةِ))، واتە: خوای گەورە کاتی ھەموو دروستکراوہەکانی دروستکرد تاکو لی بووہوہ، لەو کاتەدا میھرەبانی و پەيوەندی خزمایەتی ھەستا و فەرمووی: ئەمە جیگا وریگای کەسیکە کە پەنا دەگریټ له بچراندن)) بەلی... میھرەبانی پەنا دەگریټ له بچراندن به پادشای پادشاكان .

ئەو پەرورەدگارمان چی فەرموو؟ ((قال: نعم أما ترضين أن أصل من وصلك، وأقطع من قطعك؟، قالت: بلى، قال: فذاك لك))، واتە: بەلی... ئایا رازی نابیت کەوا ئەوہی تۆ بگەيەنیت منیش بیگەيەنم و ئەوہی تۆ ببچرینیت ئەوا منیش ببچرینم؟ فەرمووی: بەلی، فەرمووی: کەوا بوو ئەو بەشە بۆ تۆ)).

بەلام ئەوہ چی پەيوەندییەکە کە خوای گەورە خۆی دەيگەيەنیت ئەگەر کەسیک پەيوەندی خزمایەتی گەياند؟ جۆرەھا پەيوەندییە... وەکو پەيوەندی چاکەکاری، پێزداري و پێق و پۆزی و بەخشین و لیبوردن و لیخۆشبوون و خەیر بەھەموو جۆرەکانییەوہ... ئایا حالی تۆ چۆن دەبیټ ئەگەر خوای گەورە به تەقوای خۆی گەياندی؟ چۆنە ئەگەر خوای گەورە به رینمایی خۆی گەياندی؟ چۆنە ئەگەر خوای گەورە به عیززەت و دەولەمەندی خۆی گەياندی؟ سویند به خوا ئەوا ژيانی دونیا و

١ - أخرجه البخاري كتاب التفسير، باب ﴿وَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ محمد: ٢٢، وانظر أطرافه هناك، ومسلم كتاب البر والصلة و الأداب، باب صلة الرحم وتحريم قطيعتها (٢٥٥٤).

دواړوژت به‌ختیار ده‌بیټ... نایا چونه نه‌ګر خوی ګوره به‌نده‌ګی خوی بچړاند؟
 په‌روه‌ګارمان... بمانپاریزه بمانپاریزه...!! به‌لی... نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که
 په‌یوه‌ندیت بچړاندوه هیچ به‌ره‌که‌تیک له رزق و سامانه‌که‌تدا نابینیته‌وه . وه
 هه‌موو نه‌وه‌ی کوټ کردووه‌ته‌وه بلاو ده‌بیټه‌وه... هه‌موو کاره‌که‌ت پارچه
 ده‌بیټ... نه‌وه چونه؟ ده‌ته‌ویټ نویژ بکه‌یت، که‌چی ده‌لیټ: کاتم نییه بو نه‌وه‌ی
 نویژه‌که‌م بکه‌م...!! ده‌ته‌ویټ شه‌و نویژ بکه‌یت، ده‌لیټ: ناتوانم شه‌و نویژ
 بکه‌م!! ده‌مه‌ویټ برؤم سهردانی دایکم بکه‌م که‌چی ناتوانم!! ده‌مه‌ویټ سهردانی
 خوشک و براهه‌م بکه‌م که‌چی نازانم! چونکه من په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیم
 بچړاندوه... بویه خوی ګوره منی بچړاندوه، نه‌مجار پیغه‌مبه‌ری خواﷺ
 فرمووی: ((اقرءوا ان شئتم قوله تعالى: واته: نه‌ګر حه‌ز ده‌که‌ن نه‌و نایه‌ته‌ی
 خوی ګوره بخویننه‌وه)) ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَتَقَطَعُوا
 اَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲) اُولَئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاصْمُوْهُمْ ﴿ محمد: ۲۲-۲۳، واته: بو بیستنی
 حق (وَأَعْمَى أَبْصَارَهُمْ) واته: بو بینینی هیدایه‌ت وه بو بینینی به‌لګه وه بو بینینی
 ریګای به‌ختیاری و زرګار بوون له دنیا و دواړو. ((مانای نایه‌ته‌که: جا نه‌ګر نیوه
 له فرمانی خوا لاریبی بکه‌ن و فساد و ګیره شیوینی و خوین رشتن له زه‌ویدا
 به‌ریا بکه‌ن و هرچی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی هیه بیېرن و به جی نه‌هینن! (۲۲) نا
 نه‌وانه که‌سانیکن که‌خوا نفرینی لی کردوون و "له ره‌حه‌تی خوی بی به‌شی
 کردوون" ټینجا که‌پی کردوون و کویرایی هیناوه به‌سهر چاویاندا((۲۳)).
 براهه‌م...تو به‌دوای فراوان بوونی رزقه‌که‌تدا ده‌ګه‌ریټ، هوکاره‌ګی له به‌ر
 ده‌ستی خوټدایه! به‌دوای به‌ره‌که‌ت له ته‌مه‌نه‌که‌تدا ده‌ګه‌ریټ، تو نه‌وه‌ت له
 به‌رده‌ستدایه... به‌لام تو جی به‌جی ناکه‌یت، که‌واته، ټیستا تو پرسیارم لی
 ده‌که‌یت... چون رزقه‌که‌م فراوان بکه‌م؟ چون ته‌مه‌نم زیاد بکه‌م؟

ولامه‌که له فرموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری خوادایهﷺ هه‌روه‌کو له هه‌ردوو کتیبی
 (صحیح) دا هاتووه له فرموده‌یه‌کی (أنس) وه ده‌لیټ: پیغه‌مبه‌ری خواﷺ

۱ - أخرجه البخاري، كتاب البيوع باب من أحب البسط في الرزق (۲۰۶۷)، ومسلم كتاب البر والصلة و الآداب، باب صلة الرحم وتحريم قطعيتها (۲۰۰۷).

فهرموویه تی: ((من أحب أن يبسط له في رزقه، وينسأ له في أثره ...)) واته: هه رکه س دهیه ویت رزقه که ی فراوان بیته وه و ته مه نی دريژ بیت (...)) هه موومان ده مانه ویت که وا رزقه که ی فراوان بیت و ته مه نی دريژ بیت، به لام چی بکات؟ پیغه مبه ری خواﷺ ده لیت: ((فليصل رحمه)) واته: با په یوه ندی خزمایه تی بگه یه نیت)) په یوه ندی له گه ل دایکتدا بگه یه نه، له گه ل باوکتدا، له گه ل مامه که تدا، له گه ل خالتدا، له گه ل پوررتدا، له گه ل براکه تدا، له گه ل خیزانه که تدا به چاکه، به وشه یه کی چاک به مامه له وه ره فتاری ناسک و نه رم و جوان و به نه ده به وه به بی به دگویی و زمانپیسې ... برا خوشه ویسته که م په یوه ندیبه خزمایه تیبه که ت بگه یه نه، تویش نه ی خوشکی به پیزم ... نه وا خوی گه وره رنق و رۆزیتان فراوان ده کات و ته مه نتان دريژ ده کات .

نه م موژده یه ده ده مه هه موو نه هلی میسر، داوا له خوا ده که م به پاراستنی خوی بیپاریزی و به پیزی خوی پیزداری بکات وه هیدایه ت و ره حمت و به ره که ت و ته قوای خوی برژنیتته سر هه موو ولاتانی موسلمانان هه ر خوی پشت و په نامانه و توانای به سر هه موو شتیکتدا هه یه .

پیغه مبه ری خواﷺ له فهرمووده یه کدا که وا ئیمامی (مسلم)^۱ ریوایه تی کړبووه له فهرمووده ی (أبي ذر) ه وه به هاوه لانی ده فهرمویت: ((إنکم ستفتحون مصر...)) واته: ئیوه ولاتی میسر رزگار ده که ن)) پیغه مبه ری خواﷺ موژده ی رزگار کردنی میسری داوه له پیش نه وه ی رزگار بکړیت ! - ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ النجم: ۳- ((إنکم ستفتحون مصر وهي أرض يسمى فيها القيراط، فإذا فتحتموها فأستوصوا بأهلها خيراً، فإن لهم نمة ورحماً)) واته: ئیوه ولاتی میسر رزگار ده که ن، نه ویش خاکیکه له ناویدا پی ده لین (القيراط)، نه گه ر رزگار تان کرد نه وا له گه ل خه لکه که یدا به چاکی و نه رمیبه وه ره فتار بکه ن، چونکه نه وان حقی په یوه ندی خزمایه تیپان هه یه)).

خوا پاداشتی پیغه مبه ری خوشه ویستﷺ بداته وه به باشتړین پاداشت، ته ماشاکه خوی گه وره به چی ریزیک ریزداری کړدوی ! ته ماشاکه پیغه مبه ری

۱. أخرجه مسلم، کتاب فضائل الصحابة، باب وصية النبي ﷺ بأهل مصر (۲۵۴۲).

خوایه توی گه یاندوه به چی پاییهك!

له ریوایه تیکی تر دا هاتوه ((فأحسنوا إلى أهلها فإن لهم ذمة وصهرا)) واته: به چاکی و باشی له گهل خه لکه که یدا هه لسوکه وت بکن چونکه نه وان مافی په یوه ندی خزمایه تی و مافی ژن پیدانیان هه یه)) وه مه به سستی له په یوه ندی خزمایه تی چونکه (هاجره ی دایکی ئیسماعیل) ئافرتیکی میسری بووه وه مه به سستی له ژن پیدان (صهر) نه وه یه که ماریه ی دایکی ئیبراهیم له وانه.^۱

که و ابو نه هلی میسر مافی خزمایه تی و مافی ژن پیدانیان هه یه، داوا له خوا ده که م بهر که ت بخاته نه هلی میسر و ئیمه و ئیوه دامه زراو بکات له سهر حق و بهر که ت بخاته ناو هه موو نه م ئوممه ته وه و چاوه کانمان گه ش بکاته وه به سهر که وتنی نه م ئیسلامه و به عیززه تی یه کتاپه رستان، چاوه کانمان گه ش بکاته وه به نه مانی نه م له مپهر و بهر به ستانه ی نیوان ولاتانی ئیسلامی .

نه ی موسلمانان: ... دلنیا به که هیچ بهر به ستیک نییه، له بنه ره تدا نه م ئوممه ته یهك ئوممه ته، داوا له خوا ده که م که چاومان به و ژۆزه گه ش بکاته وه هه ر نه و پشت و په نامانه و توانای به سهر هه موو شتی کدا هه یه، له پاشاندا باسی ده که م - انشاء الله - من له ده رگای سیاسه تیکی کورته وه قسه ناکه م وه له ده رگای خه ویکی خوښی نه فامانه وه قسه ناکه م، له ده رگای فشاری نه م واقیعه وه قسه ناکه م که له هه موو لایه که وه خوین ده رژیته و جهسته کان پارچه پارچه ده بن به لکو له روانگه ی قورئان و سوننه ته وه قسه ده که م.

له گهل مندا جاریکی تر بگه رپوه بو په یوه ندی خزمایه تی که له هه موو لایه که وه بچراوه، له گهل مندا بیر له م فه رموده یه بکه ره وه هه روه کو له (صحیح مسلم)^۲ دا له فه رموده ی (ابو هریره) وه هاتوه ((أن رجلا قال: يا رسول الله إن لي قرابة أصلهم ويقطعونني، وأحسن إليهم ويسيئون إلي، وأحلم عنهم ويجهلون علي، فقال ﷺ: (لئن كنت كما قلت، فكأنما تسفهم المل ولا يزال معك من الله ظهير عليهم ما دمت على

۱- ((شرح مسلم)) للنووي (۸/ ۲۲۸) ط الحديث.

۲ - أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب صلة الرحم وتحريم قطيعتها (۲۵۵۸).

((ذلك)) واته: كابرايهك فهرمووی: ئه‌ی پښغه‌مبه‌ری خواﷺ من چه‌ند خزميكم هه‌يه و په‌يوه‌نديان له‌ گه‌لدا ده‌گه‌يه‌نم كه‌چی ئه‌وان ئه‌و په‌يوه‌ندييه ده‌بچړنن وه من چاكه‌يان له‌ گه‌لدا ده‌كه‌م كه‌چی ئه‌وان به‌ خراپي ره‌فتارم له‌ گه‌ل ده‌كهن وه من هه‌رده‌م ئه‌وانم له‌ ياده‌ كه‌چی ئه‌وان من له‌ بير ده‌كهن، پښغه‌مبه‌ری خوښه‌ويست ﷺ فهرمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی تۆ ده‌يليتت به‌و شيوه‌ وا بيتت ئه‌وا وه‌كو ئه‌وه‌يه خوله‌ميشي گه‌رميان به‌ ده‌رخوارد بده‌ی وه‌ به‌رده‌وام خواي گه‌وره‌ پشتگيرت ده‌بيتت تاوه‌كو تۆ له‌سه‌ر ئه‌و كاره‌ بيتت)).

براکه‌م... بزانه‌ كه‌وا پښغه‌مبه‌ری خواﷺ فهرموويه‌تی هه‌روه‌كو له‌ (صحيح البخاري)^۱ دا هاتووه‌ له‌ فهرمووده‌ی (عبدالله ی كوپي عمرو) هوه‌: ((ليس الواصل بالمكافئ ولكن الواصل الذي إذا قطعت رحمه وصلها)) كه‌وابوو خيراكه‌ په‌يوه‌نديت بگه‌يه‌نه له‌ گه‌ل ئه‌و كه‌سانه‌دا په‌يوه‌نديان بچړاندووه‌، چونكه‌ تۆ له‌م گه‌ياندنې په‌يوه‌ندييه‌دا رازی بوونی خوات ده‌وي و له‌ به‌ر خاتري ئه‌و ده‌يگه‌يه‌نيت، من له‌ پيشدا باسي ئه‌وه‌م كرد، من ته‌نھا باسي نيشانه‌كه‌ ناكه‌م چونكه‌ ئامانچ ته‌نھا لای من باس كردنی نيشانه‌كاني قيامت نييه‌، به‌لكو ئامانچ و مه‌به‌ست لای من ديارى كردنی نه‌خوشبیه‌كه‌يه‌ و ديارى كردنی چاره‌سه‌ره‌كه‌يه‌تی، داوا له‌ خوا ده‌كه‌م من و نيوه‌ بگيږي له‌وانه‌ی كه‌ چاره‌سه‌ره‌كه‌ی وهرده‌گرن و له‌سه‌ر ريگا ده‌پوات له‌ به‌ر خاتري ره‌زامه‌ندی خواي زه‌وی و ئاسمانه‌كان، هه‌ر خوی پشت و په‌نامانه‌ و توانای به‌ سه‌ر هه‌موو شتيكدا هه‌يه‌...

پښغه‌مبه‌ری خواﷺ ده‌فهرمويت: ((لا تقوم الساعة حتى يظهر الفحش والتفاحش وقطيعة الرحم وسوء المجاورة))، واته: قيامت هه‌لئاسيت تاوه‌كو به‌دگويي و زمانپيسي و بچړاندې په‌يوه‌ندی خزمایه‌تی و خراپ مامه‌له‌ كردن له‌ گه‌ل هاوسيدا بلاو نه‌بيته‌وه‌)).

((وسوء المجاورة)) به‌ پاستي ئه‌مه‌يشه‌ ره‌وشتيكي خراپه‌، ئه‌مړو وای لي هاتووه‌ كه‌ ده‌رهاوسي ده‌رهاوسيكي خوی ناناسيت! به‌لكو به‌ هه‌موو شيوه‌ و شيوازيك

۱. أخرجه البخاري كتاب الأدب باب ليس الواصل بالمكافئ: (۵۹۹۱).

نازاري دهرهاوسيكه ي ديدات، نابيت دهنكي ئاميري تۆماركاره كه (مسجل) هكه بهرز بكه يته وه چونكه ماله دهرهاوسيكه تان پياويكي نه خوشيان هه به يان ئافره تيكي نه خوش، نابيت خاك وخۆله كهت بهيني و له نزيكي دهرگاي دهرهاوسيكه تان فريي بده ي به لكو نه گهر توانيت خاك وخۆله كه ي پيش مالي هاوه سيكه تان كو بكه يته وه ئه وا بكه ... ئه و كاره بكه له بهر خوشه ويستي پيغه مبهري خوا عليه السلام.

خراپ په فتاركردن له گه ل هاوسيدا رهوشتيكي ناشيرينه و له رهوشتي ئيسلامدا نيه، له رهوشتي ئه و كه سه دا نيه كه هه موو دونيا ي فيري رهوشت كرد عليه السلام ئه ي من به تۆم نه گوت: ئاه ه نه گهر بگه ريينه وه بۆ لاي هه لبيژدراو عليه السلام بۆ لاي شه رعه كه ي و دينه كه ي و ريئمايي يه كانى ئه وا هه موو مرؤفايه تي له دونيا و دواروژدا به ختيار ده بوون، سويند به خوا هه موو كي شه كانى سهر زه وي چاره سهر ده كرا به لكو ته نها به وه ي بگه ريينه وه بۆ سوننه ت و شه رعه كه ي خوشه ويستي خوا عليه السلام.

پيغه مبهري خوا عليه السلام ده فهرمويت: ((من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يؤذ جاره، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيرا أو ليصمت))، واته: هه ركه سي له ئيوه باوه پي به خودا و روژي دوايي هه به ئه وا با نازاري دهرهاوسيكه ي نيدات، هه ركه سي له ئيوه باوه پي به خودا و روژي دوايي هه به ئه وا با ريژ له ميوانه كه ي بگريت، هه ركه سي له ئيوه باوه پي به خودا و روژي دوايي هه به ئه وا با قسه ي خه ير بكات وه يان بي دهنك بيت)) فهرمووده كه له هه ردوو كتبي (صحيح) ^۱ دا هاتووه له فهرمووده ي (ابو هريره) ه وه.

هه روه ها پيغه مبهري خوا عليه السلام ده لئيت هه روه كو له هه ردوو كتبي (صحيح) ^(۲) دا هاتووه له فهرمووده ي (ابن عمر) ه وه ((ما زال جبريل يوصيني بالجار، حتى ظننت أنه سيورثه)) واته: به رده وام جبريل ئاموزگاري ده كردم به دهرهاوسي تاوه كو

۱- البخاري كتاب الأدب باب إكرام الضيف و خدمته إياه بنفسه (٦١٣٦، ٦١٣٨)، ومسلم كتاب الإيمان، باب الحث على إكرام الجار والضيف ولزوم الصمت إلا عن الخير (٤٧).

(٢) أخرجه البخاري كتاب الأدب باب الوصاة بالجار (٦٠١٥)، ومسلم كتاب البر والصلة و الأداب، باب الوصية بالجار والإحسان إليه (٢٦٢٥)، ورواه البخاري (٦٠١٤)، ومسلم (٢٦٢٤) عن عائشة (٢).

گومانم برد كه دهرهاوسى دهبيته ميراتگري دهرهاوسيكى)).

دهفرمويت عليه السلام : ((والله لا يؤمن، والله لا يؤمن، والله لا يؤمن)) قيل: من يا رسول الله؟ قال: ((الذي لا يأمن جاره بوائقه))،^۱ واته: سويند به خوا نيمان ناهيتي، سويند به خوا نيمان ناهيتي، سويند به خوا نيمان ناهيتي، فهرمويان: كى نهى پيغه مبهري خوا عليه السلام ؟ فهرموي: نه و كه سى كه دهرهاوسيكى له رهوشته خرابه كاني دلنيا نيبه))، واته: هاوسيكى له خرابه كاني و له رهوشته خراب و نارېكه كاني دلنيا نيبه.

نيمامى (أحمد و ابن حبان و الحاكم)^۲ و جگه له وان ريوايه تيان كردووه له (ابوهريره) هوه دهليت: ((قال رجل: يا رسول الله عليه السلام ، إن فلانة يذكر من كثرة صلاتها وصيامها وصدقها، غير أنها تؤذي جيرانها بلسانها قال: ((هي في النار))، قال: يا رسول الله، فإن فلانة يذكر من قلة صيامها وصدقها و صلاتها، وأنها تصدق بالأثوار من الأقط، ولا تؤذي جيرانها بلسانها، قال: " هي في الجنة))، واته: كابرايه ك فهرموي: نهى پيغه مبهري خوا عليه السلام فلان ئافره ته خلكى باسى نوري نويز و رزوو و صدهقه كاني دهكهن به لام نه و ئافره ته به زمانى نازارى دهرهاوسيكاني ده دات؟ فهرموي: نه و له ناگردايه، فهرموي: نهى پيغه مبهري خوا عليه السلام ، به لام فلان ئافره ته باسى كه مى رزوو و صدهقه و نويزه كاني دهكهن وه ئويش به چاند پارچه يه ك له كه شك صدهقه دهكات، به لام به زمانى نازارى دهرهاوسيكاني نادات؟ فهرموي: نه و له به هشتدايه)).

له هردوو كتيبى (صحيح)^۳ دا له فهرموده يه كى (أنس) هوه هاتووه - وه نه م گوته يه مى (مسلم) ه - كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرمويه تى: ((لا يؤمن أحدكم حتى يحب لجاره - أو قال: لأخيه - ما يحب لنفسه)) واته: هر يه كيك له ئيوه

۱ - أخرجه البخاري كتاب الأدب باب إثم من لا يأمن جاره بوائقه (٦٠٦١) من حديث أبي شريح (٣).

۲ - أخرجه أحمد (٤٤٠/٢)، وابن حبان (٧٦/١٣) (٥٧٦٤)، والحاكم (١٨٣/٤)، وابن وهب في الجامع (٣١١)، وهناد في الزهد (١٠٣٤)، والخرائطي في مساوئ الأخلاق (٣٧٣، ٥٨٥)، ومسنند إسحاق بن راهويه (٢٤٧)، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٢٥٦٠).

۳ - أخرجه البخاري كتاب الإيمان باب من الإيمان أن يحب لأخيه ما يحب لنفسه (١٣)، ومسلم، كتاب الإيمان، باب الدليل على أن من خصال الإيمان أن يحب لأخيه المسلم ما يحب لنفسه من الخير (٤٥) واللفظ له.

باوه پي ته واو نابيت تاوه كو نه وه ي بو خوي پي خوشه بو دهرهاوسنيكيشي پي خوش بيت - يان فهرمووي: بو براكه ي)).

نيمامي (الترمذي و أحمد و الدارمي) ^۱ و جگه له وان ريوايه تيان كردووه له فهرمووده يكي (عبدالله ي كوپي عمرو) هوه وه فهرمووده كه (صحيح) ه كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((خير الأصحاب عند الله خيرهم لصاحبه، وخير الجيران عند الله خيرهم لجاره)) واته: باشترين هاوپي و هاوه ل لاي خوا باشترينيانه بو هاوپيكانيان، باشترين دهرهاوسي لاي خوا باشترينيانه بو دهرهاوسنيكه ي)). داوا له خوا ده كه م كه بمانگيرپته وه سهر دين و راستي به جوانترين گه پانه وه.

۱. أخرجه الترمذي كتاب البر والصلة، باب ما جاء في حق الجار (١٩٤٤) وقال: ((حديث حسن غريب))، وأحمد في ((مسنده)) (٢ / ١٦٨)، والدارمي (٢٤٣٧)، وعبد بن حميد في ((المنتخب)) (٣٤٤)، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (١١٥)، وابن خزيمة في ((صحيحه)) (٢٥٣٩)، وابن حبان في ((صحيحه)) (٥١٩)، والحاكم في ((المستدرک)) (٤٤٣ / ١) وصححه على شرط الشيخين ووافقه الذهبي، وصححه الألباني في ((الصحيحه)) (١٠٣).

**زۆربوونی درؤ و شایه‌تی دانی به ناحق و مردنی کت و پرو
دەرکه‌وتنی نافرته‌ی پوشته‌ی پروت.**

**له نیشانه‌کانی قیامت که‌وا نیستا زۆر بووه و بلاو بووه‌ته‌وه:
درؤکردنه...**

له فهرموده‌یه‌کدا ئیمامی (موسلیم)^۱ ریوایه‌تی کردووه له فهرموده‌ی (أبو هريره) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرموویه‌تی: ((سیکون فی آخر امتی أناس يحدثونکم بما لم تسمعوا أنتم، ولا آباؤکم، فإياکم وإياهم))، واته: له دوا سه‌رده‌می ئوممه‌ته‌که‌مدا خه‌لکانیک په‌یدا ده‌بن شتی واتان بۆ ده‌گیرنه‌وه که نه خۆتان و نه باوکتان نه تانبیستوه، ئامان نزیکي ئه‌وان مه‌بنه‌وه)).

له ریوایه‌تیکی تردا که ئیمامی ئه‌حمه‌د ریوایه‌تی کردووه به سه‌نه‌دیکی (حسن)^۲ له فهرموده‌ی (أبو هريره) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرموویه‌تی: ((لا تقوم الساعة حتى تظهر الفتن، ويكثر الكذب...)) واته: قیامت هه‌لئاسیت (روونادات) تاوه‌کو فیتنه ده‌رنه‌که‌ویت و درؤ زۆر نه‌بیٔ)).

له ریوایه‌تیکی تردا که له (صحيح مسلم)^۳ دا هاتووه له فهرموده‌ی (جابر بن كوفي سمرة) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرموویه‌تی: ((إن بين يدي الساعة كذابين فاحذروهم)) واته: له به‌ر ده‌ستی قیامتدا (له پیش قیامت) په‌یدا بوونی چه‌ندان درۆنه جا ئاگاداریان بن)).

به پاستی درؤ بلاو بووه‌ته‌وه و زۆربووه، من هیچ سه‌رده‌میک نازانم هه‌بوویٔ به‌م شیوه‌یه درؤی تیدا بلاو بوویٔ هوه و درۆزان زۆر بوویٔ و راستیه‌کانی تیدا ساخته کرابی و مافه‌کانی تیدا بزر بوویٔ و فه‌وتابیٔ وه‌کو ئه‌م سه‌رده‌مه، ئه‌گه‌ر

۱. أخرجه مسلم في المقدمة، باب النهي عن الرواية عن الضعفاء والأحتياط في تحملها (٦).
۲. أخرجه أحمد (٤٢٢/١٦) ط الرسالة، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٢٧٧٢).
۳. أخرجه مسلم، كتاب الإمامة، باب الناس تبع لقريش والخلافة في قريش (١٨٢٢).

بیر بکه یته وه — برا خوښه ویسته که م — به پشکینینکی ورده وه ته ماشایه کی ژيانی
 نه و خه لکه بکه یت، نه و ده بیینی زږبه ی ژيانی خه لکی بریتیه له درو له ناو درودا،
 فرمانږه وایه له گه ل گه له که ی خویدا درو ده کات! گه لیک به درو وه واده نین
 که نه و ان گه لی خوی ه لېژیر دراو و نه و ان کوپی خوی بهر ز و بالا ده ستن، هر
 نه و ان خوښه ویستی نه و ن، مافیکی میژوویان هیه له (فلسطین) دا ... هه روه ها
 زانایه کی خراب له گه ل نوممه ته که یدا درو ده کات، بازرگانیک له گه ل کپاره کانیدا
 درو ده کات، باوک له گه ل کوپه که ی خویدا درو ده کات و کوپ له گه ل باوکی خویدا
 درو ده کات، ژن له گه ل میړده که ی خویدا درو ده کات وه پیاو له گه ل ژنه که ی
 خویدا درو ده کات!! ناواته خواز ده بووم که ته نها جاریک له گه ل که سیکدا مامه له م
 بکر دایه له هر پیشه یه کدا و راستی بکر دایه، نایا بو ناییته که سیک راستگو؟ بو
 درو ده که یت؟.

یه کی له و برایانه ده لیت: کابرایه کی زه ږنگه ر به نه وی گوتوه: ((نه و که سه ی
 که نه م پیشه ی فیرکردم پی گوتم: له پیناوی نه وه ی که رزق و رزی په یدا بکه یت
 هر ده بییت درو بکه یت))! سویند به خوا هه رگیز سوودمه ند ناییت و قازانچ
 ناکه یت، هه رچه نده هه موو دنیا به ده ست بهیینی نه و اواروژی خوت ده دپینیت .
 بو درو ده که ن نه ی موسلمانان... نه ی نه وانه ی پیشه یان زه رنګه ریه و بازرګانییه و
 نه اندازیارییه و پزیشکییه، هه تا دواپیینی نه م پیشانه و جګه له وانه؟ نه گه ر به وردی
 پروانیته ژيانی خه لکی ده بیینی زږبه ی و ته و کرده وه و حالی نه و ان درو یه له ناو
 درودا، چهنان خوین رژان به هو ی درو کړنه وه! چهنده ها ناموس نه تګ کران به
 هو ی درو کړنه وه! چهنده ها جیګه ی پیروژ پیس و گلاو بوون به هو ی درو کړنه وه!
 چهنده ها ولات داگیر کړا به هو ی درو کړنه وه! سویند به خوا ولاتی عیراق داگیر
 نه کړا ته نها له ریګای درو کړنه وه نه بییت، فلسطین داگیر نه کړا ته نها له ریګای
 درووه نه بییت، شیشان داگیر نه کړا ته نها له ریګای درووه نه بییت، نه افغانستان داگیر
 نه کړا ته نها له ریګای درووه نه بییت، جیګا پیروژه کان پیس و گلاو نه کران ته نها له
 ریګای درو وه نه بییت!! چهنده ها خانو لیره و له وی دهروخینرین به هو ی هه والی
 درووه... مروفتیک چهنده ها سال زیندانی ده کړیت به هو ی چهنده وشه یه ک و

هه‌والتيكي درۆ وه، به‌لام خه‌لكي باوه‌پيكرديان له ده‌ستداوه له راستيتي نه‌م وشانه و له پاستگيبي خاوه‌ن نه‌م راپورتانه، به پاستي خه‌لكي بيتار بوونه له درۆ، چونكه بۆنه گه‌نيوه‌كه‌ي هه‌موو سه‌ر زه‌وي گرتووه‌ته‌وه وه نه‌گه‌ر درۆ بۆنيكي هه‌بوايه نه‌وا هيچ كه‌س له سه‌ر رووي زه‌ويدا نه‌يده‌تواني هه‌وايه‌كي پاك هه‌لمژيت، من كه‌سيكي ره‌شبين نيم، به‌لام نه‌خۆشيبه‌كه‌ت بۆ ده‌ست نيشان ده‌كه‌م تاوه‌كو چاره‌سه‌ره‌كه‌ت بۆ ديارى بكه‌م.

ئايا باوه‌پ ده‌كه‌يت كه‌وا خواي په‌روه‌ردگار درۆكردي حه‌رام كردووه و به تاوان ژماردوويه‌تي له زياتر له دوو سه‌د و هه‌شتا ئايه‌تي قورئاندا؟ خه‌ريك بوو عه‌قلم له ده‌ست بده‌م كاتى من ته‌ماشاي نه‌وه‌هه‌موو ئايه‌تانه‌م ده‌كرد كه خواي گه‌وره درۆي تيدا حه‌رام كردووه، جا نه‌مه ده‌بيتته به‌لگه‌يه‌ك له ترسناكي نه‌م ره‌وشته ناشيرين و قيزه‌ونه !! ده‌بى بزاني درۆ سووكي و ريسوايه، من باوه‌پم وايه كه‌وا نه‌و پياوه‌ي شانازي به پياوه‌تي خۆيه‌وه ده‌كات و شانازي به پله و بووني خۆيه‌وه ده‌كات هه‌رگيز درۆ ناكات، جا ئايا گومانته چۆنه به كه‌سيكي ئيمانداري راستگۆ كه‌وا چاوديري خواكه‌ي خۆي ده‌كات؟ بۆ پياويك له گه‌ل خيزانه‌كه‌ي خۆيدا درۆ ده‌كات؟ بۆ ئافره‌تيك له گه‌ل مي‌رده‌كه‌ي خۆيدا درۆ ده‌كات؟ بۆ بازرگانتيك له گه‌ل كرپاره‌كانيدا درۆ ده‌كات؟ بۆ كه‌سي ئيماندار له گه‌ل خواكه‌ي خۆيدا راست ناكات؟ بۆ كه‌سي ئيماندار له گه‌ل خۆيدا راست ناكات؟ بۆ كه‌سي ئيماندار له گه‌ل خه‌لكيدا راست ناكات له وته و كرده‌وه و هه‌موو حالتيكي‌دا؟ سوپند به خوا نه‌مجار سوپند به خوا هه‌ركه‌سي بكه‌ويتته ناو درۆو به درۆ وه قسه بكات نه‌وا ده‌گۆردريته كه‌سيكي دووپوو وه له گه‌ل دووپوووه‌كاندا ده‌بيت له كاتيكا خۆي به خۆي نازانيت! بزانه كه‌وا درۆ ره‌وشتيكه له ره‌وشتي دووپوووه‌كان، درۆن له دووپوووه‌كانه !

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويته: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَيَأْتِيهِمُ الْآخِرُ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝٨﴾ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩﴾
 فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿البقرة: ٩﴾

۱۰، واته: له و خه لكانه دا كه سانيك هه ن ده لئين: باوه پمان به خوا و به روژي دوايي هه به كه چي درو ده كن و له راستيدا بپوايان نبيه (۸) نه وانه به نيازي خويان ده يانه وي فيل و ته له كه له گه ل خوا دا و نه و كه سانه دا بكن كه بپوايان هيناوه به لام له راستيدا ته نها له گه ل خويان فيل و فهره ج نه كن و زيانه كه شي هه ر بو خويان نه گه پيټه وه ته نها خويان ده خه له تينن له حالتيكا هه ستيش به و راستيه ناكه ن! (۹) دليان دهر دو نه خوشي و هه سوودي و گومان و ناپاكي تيا دايه جا خوايش روژ له دواي روژ دهر دو نه خوشيه كاني زياد كردن جگه له وه يش سزايه كي سه خت و ئيش پيگه به نه ريان بو هه به له بهر نه وه كه درويان كرد به تاييه ت نه و كاته ي كه ده يانگوت بپوامان به خوا و به روژي دوايي هه به (۱۰) .

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ يونس: ۶۹، واته: بلي: نه و كه سانه ي كه درو بو خوا هه لده به سن هه رگيز رزگار و به ختيا ر نابن) .

جا درو كردن به ناو ديني خوداوه له نابوت ترين جوړه كاني درويه، مروفيك جوړنه ت ده كات به بي زانياري و به لگه و بورهان فه تو بدات! وه به كي له وانه ي كه خواي گه وړه هه رامي كردووه له سه ر به ننده كاني، نه وه به كه له كتيبه كه يدا فهرمويه تي: ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ﴾ الأعراف: ۳۳، واته: له ناخاوتن و قسه كردن دهر ياره ي خوا به بي زانين و به بي به لگه درو هه لبه سن) .

جا بويه دين بووه ته ياريه ك به ده ستي روژه ي نه و كه سانه وه كه هه قيان داوه ته خويان به فه تو ادا ن، بويه له بهر خو په وه قسه ده كات و نازانيت چي ده ليت و وړينه ده كات به شتيك كه وا هيج زانياريه كي دهر ياره ي نيه وه رازي ده بيت به شتيك به پتي عه قلي خوي و نه و پتر رد ده كاته وه به پتي عه قلي خوي، له كاتيكا ئيمامي عه لي ﷺ ده فهرمويت: ((لو كان الدين بالرأي لكان المسيح على باطن الخف أولى من المسيح على أعلاه)) واته: نه گه ر دين به بوچوون (رأي) بوايه نه و سپريني

۱. أخرجه ابو داود، كتاب الطهارة، باب كيف المسح (۱۶۲-۱۶۴)، وصححه الألباني في صحيح سنن أبي داود.

ژیره وهی خوف له پیشترو ره و اتر بوو له سپړنی سهره وهی)) .

به راستی کیسه که له ترسناکترین کیسه‌ها که او که سیّک عه‌قلی خوئی به کار بهیّنی بو به‌ریه‌چ دانه‌وهی ده‌قیکی دامه‌زاوی نه‌م دینه چونکه له‌گه‌ل ناره‌زووه‌کانیدا ناگونجیّت ! یان مرفیّک قسه بکات له کیسه‌یه‌کدا و هیچ شاره‌زاییه‌کی لی نه‌بیّت، له کاتیکدا خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الإسراء: ۳۶، واته: به دواي شتی‌کدا مه‌چو و نه‌زانی چیه و چونه و زانیاریت ده‌ریاره‌ی نییه، چونکه به راستی هه‌موو نه‌مانه: (گوئی و چاو و دل) هه‌ریه‌که‌یان له روژی قیامه‌تدا به‌رپرسیارن لیّی)) .

هه‌روه‌ها له شیوه نابووته‌کانی درو: درو کردن به زمانی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست ﷺ ده‌فهرمویت: ((إِنْ كَذَبَا عَلَيَّ لَيْسَ كَذِبًا عَلَيَّ أَحَدٍ، مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعِدَهُ مِنَ النَّارِ))^۱ واته: درو کردن به زمانی منه‌وه وه‌کو درو کردن نییه به زمانی که‌سیکی تره‌وه، هه‌ر که‌سی به نه‌نقسه‌ست درو به زمانی منه‌وه بکات نه‌وا با جینگای خوئی له ناگردا خوش کات)) .

بو شتی‌ک ده‌ده‌یته پال پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌چی نه‌و نه‌یفه‌رمووه؟ بو شتی‌ک ده‌لال ده‌که‌یت یان هه‌رامی ده‌که‌یت که‌چی پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌لالی نه‌کردووه یان هه‌رامی نه‌کردووه !!؟

* نه‌مجار درو کردن به زمانی خه‌ئکيه‌وه:

نیمای نه‌حمه‌د ریوایه‌تی کردووه له (مسند) هه‌که‌یدا و الترمذی له (سنن)^۲ هه‌که‌یدا له فهرمووده‌ی (الحسن ی کوپی علی) هه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی:

۱- أخرجه البخاري كتاب الجنائز باب ما يكره من النياحة على الميت (۱۲۹۱)، ومسلم في المقدمة، باب وجوب الرواية عن الثقات وترك الكذابين، والتحذير من الكذب على رسول الله ﷺ (۴) من حديث المغيرة بن شعبه رضي الله عنه.
 ۲- أخرجه الترمذي كتاب صفة القيامة باب (۶۰) (۲۵۱۸) وقال: ((حديث حسن صحيح))، والنسائي كتاب الأشربة، باب الحث على ترك الشبهات (۵۷۱۱)، وأحمد (۲۰۰ / ۱)، وابن خزيمة (۲۳۴۸)، والحاكم (۱۳ / ۲)، صححه الشيخ الألباني في ((مصحح الجامع)) (۳۳۷۷، ۳۳۷۸)، و((الإرواء)) (۲۰۷۴).

((دع ما يريبك، إلى ما لا يريبك، فإن الصدق طمأنينة، وإن الكذب ريبة)) واته: واز بهيته له وهی که گومانست لیه بو ئه وهی که گومانست لئی نییه، چونکه راستی دلنارمییه و درووش گومانه)).

له گه ل مندا بیر له م نایه تهی خوای گه وره بکه ره وه: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ الصف: ۷، واته: چ که سیئ هیه له وه سته مکارتر که له سهر خوا درو هه لبه سیئ له کاتیکدا بانگ بکریئ بو ئیسلام بوون و موسلمان بوون؟ خواش ریئمایی گه ل و هوژی سته مکار ناکات چونکه شایستهی هیدایهت نییه)).

خوای گه وره ده فره مویت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ المنافقون: ۱، واته: کاتی دوپوهکان هاتن بو لات ئه ی پیغه مبه ر ﷺ ئه لئین: شایه تی ئه دهین که به راستی تو په یامبه ری خوایت، له حالیکدا خوا خو ی ئه زانی که تو په یامبه ری ئه ویت وه خوا گه واهی ئه دات که ئه و دوپوهوانه درو ده کهن که ئه لئین تو په یامبه ری خوایت)).

به لئ... دوپوه که سیکی دروژنه، له روژی قیامه تدا نیشانه یه کی تاییه تی خو ی هیه له نیو خه لکی مه حشه ردا ناسراوه، ئایا به لکه له سهر ئه م قسه ترسناکه چییه؟!

خوای گه وره ده فره مویت: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ الزمر: ۶۰، واته: له پوژی قیامه تیشدا ئه و که سانه درو یان له سهر خوا هه لبه ستووه، ده بیینی روویان ره ش هه لکه پلوه ئایا بو خه لکانی له خو بایی بوو - ئه وانه ی ددان به هه قدا نانئین - له درزه خدا نه وای جیگا نییه؟)).

خوای گه وره ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا يَتَابِنَا وَاسْتَكَبرُوا عَنْهَا لَا تُلْقِیْهُمْ أَبَدًا السَّمَاءُ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يُلَیْجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي

اَلْمُجْرِمِينَ ﴿۴۰﴾ الاعراف: ۴۰، واته: نه و كه سانهش نايه ته كاني نيمه يان به درو دانا و باوه رپان پي نه كردن و له ناستيان خويان به گه وره گرت، هرگيز دهر وازه كاني ناسمان بوړوحيان و بو كار و كرده و ه يان ناكړي ته وه و ناشچنه به هه شته وه، هه تا وشتر نه چي به كوني دهرزي درووماندا، واته: خو هرگيز نه مه ده ست نادات كه واته نه وانيش ده ست نادات بچنه به هه شت)).

هرگيز دروژني له خوځايي ناچي ته به هه شته وه تاوه كو وشتر له كوني دهرزي به وه نه چي ته ژوره وه! نيلا مه گه ر ته وبه بكات و بگه پي ته وه بو لاي خواي په روه ردگار، كه وا بوو خيراكهن نه ي گرووي موسلمانان، با ناخي خو مان پاك بگه ي نه وه له م ناكاره قيژه ونه و له م ره وشته نابووت و ناشيرينه!

له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۱ دا له هه رمووده يه كي (ابو هريرة) وه هاتووه كه وا پيغه مبهري خواص^۲ هه رمويه تي: ((آية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان))، واته: نيشانه كاني دووړو سى دانن: نه گه ر قسه ي كرد درو ده كات، نه گه ر به ليني دا نه وا نايي اته سهر و نه گه ر سپارده يه كي پي سپيږدرا نه وا خيانه تي لي ده كات)).

هه روه ها له هه ردوو كتيبي (صحيح)^۲ دا هاتووه له هه رمووده ي (عبدالله ي كوري عمرو) وه: ((أربع من كن فيه كان منافقا خالصا، ومن كانت فيه خصلة منهن كانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها، إذا أؤتمن خان، وإذا حدث كذب، وإذا عاهد غدر، وإذا خاصم فجر)) واته: چوار ناكار و ره وشته هه ن له هه ركه سيكدا هه بوو نه وا دووړوويه كي روونه . وه نه گه ر هه ركه سيك ناكاري كي تيډا بوو نه وا ناكاري كي له دووړووي تيډايه تاوه كو وازي لي ده هيني: نه گه ر سپارده يه كي پي سپيږدرا نه وا خيانه تي لي ده كات و نه گه ر قسه يه كي كرد درو ده كات و نه گه ر په يمانني كي دا نه وا ناپاكي (غدر) ده كات و نه گه ر دوژمنايه تي و نه ياري تي كه سيكي كرد نه وا له پاسي لا ده دا)).

۱. أخرجه البخاري كتاب الإيمان، باب علامة المنافق (۲۳) ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان خصال المنافق (۵۹).

۲. أخرجه البخاري كتاب الإيمان، باب علامة المنافق (۳۴) ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان خصال المنافق (۵۸).

براکانم: سویند به خوا هیچ که سیک له دنیا و قیامه تدا رزگاری نابیت ته نها به راستگویی نه بیت .

راستگویی: راستترین ریگایه هر که سی له سر نه و ریگایه نه پوات نه و ده بیت به بی به ش و خه ساره ت مهنده کان.

راستگویی: شمشیری حقه له سر زه ویدا، له هیچ شتیک نادریت ئیلا ده پیریت، هر کاتیک ناره و (باطل) رووبه روی ببیته وه نه و شکستی پی ده هینئ و زال ده بیت به سهریدا وه هر که سی په لاماری بدات نه و په لاماردانه که ی رهد ناکریته وه، هر که سی راستگویی به زاریدا بیت نه و دهنگی به سر نه یارانیدا به رز ده بیته وه .

ثایا نه و سی که سته تان به بیردا دیته وه که له جهنگی ته بوک دا به جیمان و دوا که وتن؟! نه مه (کعب ی کوپی مالک) هو ده لیت: ((فلما بلغني أنه توجه قافلا، حضرنی همی، وطفقت أتذكر الكذب، وأقول: بماذا أخرج من سخطه غدا، واستعنت على ذلك بكل ذي رأي من أهلي))، واته: کاتی پیم که یشت که و پیغه مبهری خواص له غه زای ته بوک که پاپه وه بو مه دینه ... زور خه مبار بووم و ده ستم کرد به بیرکردنه وه ی درو، ده مگوت: سبهینئ به چی شتیک له توورده ی نه و ده رچم؟ بویه په نام ده برد بو هه موو خاوه ن عه قلایک له که س و کارم بو نه وه ی ریگام بو (داینئ). نه م پیاوه به رده وام بیري ده کرده وه چون له توورده ی پیغه مبهری خواص ده رچیت؟ ثایا چی بلیت به پیغه مبهری خواص له پاش که پانه وه ی له جهنگی ته بوک؟؟ ده لیت: ((فلما قيل: إن رسول الله قد أظل قادمًا زاح عني الباطل، وعرفت أنني لن أخرج منه أبداً بشيء فيه كذب، فأجمعت صدقه، وأصبح رسول الله قادمًا، وكان إذا قدم من سفر بدأ بالمسجد، فركع فيه ركعتين، ثم جلس للناس، فلما فعل ذلك جاءه المخلفون، فطفقوا يعتذرون إليه ويحلفون له، وكانوا بضعة وثمانين رجلاً، فقبل منهم رسول الله علانيتهم، وبايعهم واستغفر لهم،

۱- أخرجه البخاري، كتاب الوصايا، باب إذا تصدق أو أوقف بعض ماله أو بعض رقيقه أو دوابه فهر جائز (۲۷۵۷)، وانظر أطرافه هناك و راجع (۴۴۱۸)، ومسلم كتاب التوبة باب حديث توبة كعب بن مالك وصاحبيه (۲۷۶۹).

ووكل سرائرهم إلى الله، فجئته فلما سلمت عليه، تبسم تبسم المغضب، ثم قال: " تعال " فجئت أمشي حتى جلست بين يديه، فقال لي: ((ما خلفك، ألم تكن قد ابعت ظهرك؟)). فقلت: بلى، إني والله لو جلست عند غيرك من أهل الدنيا، لرأيت أن سأخرج من سخطه بعذر، ولقد أعطيت جدلاً، ولكني والله، لقد علمت لئن حدثتك اليوم حديث كذب ترضى به عني ليوشكن الله أن يسخطك علي، ولئن حدثتك حديث صدق، تجد علي فيه، إني لأرجو فيه عفو الله، لا والله ما كان لي من عذر، والله ما كنت قط أقوى ولا أيسر مني حين تخلفت عنك، فقال النبي ﷺ: "أما هذا فقد صدق، فقم حتى يقضي الله في أمرك)) واته: كاتى گوتيان: كهوا پيغه مبهري خواجه ﷺ به ريويه و نزيك بووه ته وه نهوا هيچ ناپه واييه كه له سهرم نه ما وه زانيم من هه رگيز زرگارم ناييت به درو کردن ... بويه بريارم دا له گه ليدا راست بکه م پيغه مبهري خواجه ﷺ هاته ناو مه دينه وه، نه گهر له سه فهر يک بگه پايه ته وه نهوا ده چووه مزگه وت و دوو رکات نو يژي ده کرد ... نه مجار دانيشت لای خه لکی ... پاشان نه وانه ی که نه رويشتبون بؤ جهنگ هاتن بؤ لای پيغه مبهري خواجه ﷺ ده ستیان کرد به هيئانه وه ی بيانوو و سوينديان بؤ ده خوارد ... که ژماره يان له هه شتا که س زياتر ده بوو ... پيغه مبهري خواجه ﷺ بيانوو هه يانی وه رگرت نه وه ی که ناشکرايه و به يعه ی پيدان و داواي ليخوشبونوی له خوا بؤ کردن و نه ينييه کانی گه رانده وه بؤ لای خوا ... نه مجار من هاتم ... کاتى که سلّوم لی کرد ... پيغه مبهري خواجه ﷺ ته ماشايه کی کردم و نه مجار بزه يه کی کرد وه کو که سيک په ست بووييت ... نه مجار فهرمووی: وه ره ... منيش رويشتم بؤ لای پيغه مبهري خواجه ﷺ تا کو له به رده ستيدا دانيشتم ... خوشه ويست ﷺ فهرمووی: بؤ دوا که وتی؟ ئايا نه و ولاخت نه کړيپوو که بؤ نه و جهنگه به کاری ده هيئنی؟ کعب ی کوپي مالک ده لييت: گوتم: به لي ... سويند به خوا من نه گهر له به رده سستی جگه له تو دابنشتايه م له لای نه وانه ی که نه هلی دونيان ... ده توانم به بيانوويه كه له په سستی نه وان خوم دهر باز بکه م ... چونکه من توانای گفتم وگويم هه يه (واته ده توانم له هه موو کيشه وگرفتیک خوم دهر که م هه روه کو چؤن تاله موويه كه له نيو هه ويردا دهر ده کړيت) ... به لام سويند به خوا ... من ده زانم نه گهر نه مړو درؤت له گه لدا بکه م و ليتم پازي بيت نهوا زؤری نه ماوه که

خوای گه‌وره په‌سنت بکات به‌سهرمدا (واته نه‌گه‌ر نیستا درۆت له‌ گه‌لدا بکه‌م تو لیم رازی بیت نه‌وا خوای گه‌وره درۆکه‌م ئاشکرا ده‌کات و چیت‌ه‌ه‌تاهه‌تایه‌ تو لیم په‌ست ده‌بیت) وه‌ نه‌گه‌ر قسه‌یه‌کی راستت له‌گه‌لدا بکه‌م وه‌له‌ی منی تیدا ببینیت نه‌وا من تکام وایه‌ که‌ خوای گه‌وره لیم خوش بیت ... نه‌خیر سویند به‌ خوا هیچ بیانویه‌کم نه‌بوو ... سویند به‌ خوا هیچ کاتیک له‌ و کاته به‌هیز تر نه‌بووم و حالم باشت‌ه‌ نه‌بوو که‌ دواکه‌وتم له‌ تو ... پێشه‌وا عليه السلام رووی له‌ هاوه‌لانی کرد و گوتی: به‌لام نه‌م که‌سه‌ قسه‌کانی راست بوو ... هه‌سته ... تاكو خوای گه‌وره‌ حوکمت به‌سهردا ده‌دا)).

ته‌ماشای به‌ره‌می راستی بکه‌، راستگویی هۆی رزگارپوونه‌ له‌ دونیا و قیامه‌ت، هه‌ول ده‌ نه‌زمونی راستگویی له‌ گه‌ل هه‌ر مرقی‌کدا تاقیبه‌یت‌ه‌وه‌، له‌ گه‌ل هه‌ر که‌سی‌کدا، له‌ هه‌ر لایه‌نیکه‌وه‌ ببیت، پێغه‌مبه‌رمان عليه السلام فیری راستگویی‌مان ده‌کات له‌ هه‌موو شتی‌کدا، راستگویی له‌ نیگادا، له‌ وشه‌یه‌کدا، له‌ مه‌به‌ست و نه‌تدا، له‌ هه‌موو کرداری‌کدا و له‌ هه‌موو حاله‌تی‌کدا ...

پاشان ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ لای (کعب ی کوپی مالک) به‌لام له‌ پێشدا گوێ له‌م فهرمووده‌ شیرینه‌ بگره‌ تاكو بزانیت که‌وا راستگویی رزگارپوونه‌ له‌ هه‌موو ته‌نگانه‌ و هه‌لوێستی‌کدا.

له‌ (مسند) ی ئیمامی نه‌حمه‌د دا و له‌ (سنن) ی (ابو داود) دا به‌ سه‌نه‌دیکی (حسن) ^۱ رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ (عبد الله کوپی عامر) هه‌وه‌ ده‌لێت: ((أتانا رسول الله عليه السلام في بيتنا وأنا صبي، فذهبت أخرج لألعب، فقالت أمي: يا عبد الله تعال أعطك، فقال رسول الله عليه السلام : ((وما أردت أن تعطيه ؟)) قالت: أعطيه تمرًا، قال: فقال رسول الله عليه السلام : ((أما إنك لو لم تفعلي كتبت عليك كذبة))، واته: پێغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام هات بۆ ماڵمان له‌ کاتی‌کدا من منداڵ بووم، منیش ده‌رچوومه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی یاری بکه‌م، دایکم گوتی: نه‌ی عبدالله وه‌ره‌ شتی‌کت ده‌ده‌می، پێغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام گوتی: ئایا

۱- أخرجه أبو داود، كتاب الأدب في التشديد في الكذب (٤٩٩١)، وأحمد (٤٤٧/٣) وحسنه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن أبي داود)).

ده ته ویت چی بده یت؟ گوتی: دهمه وی خورمایه کی بده می، ده لیت: پیغه مبه ری خوا^۱ گوتی: جا نه گهر تو نه و کاره نه که ی نه و درو یه کت بق ده ژمیردیت)). ده بیننی دایکک له گه ل منداله که یدا درو ده کات بق نه وه ی واز له گریان به یت، باوکیک له گه ل منداله که یدا درو ده کات له پیناوی نه وه ی رازی بکات! نایا له پاش نه وه چو ن ده ته ویت منداله که ت فیری راستی بکه یت؟! نایا چو ن له پاش نه وه ده ته ویت که که ت فیری راستگویی بکه یت نه ی خوشکی به ریژم؟! که که ت ده بیننی تو له گه ل باوکیدا درو ده که یت! نه مه زور نه سته مه ... باوکه که به کوړه بچوکه که ی ده لیت: (کاتی که سیک له ده رگا ده دات): برؤ پی پی بلی باوکم له مال نییه ... جا نه و منداله به سته زمانه ده پوات و له سر دلپاکی خو ی و ده رگا که ده کاته وه و ده لیت: باوکم پی ت ده لیت: که و نه و له مال نییه!! چونکه مندال لاپه ره یه کی سپی و جوانه، پیغه مبه ری نه کره م^۲ ده لیت: ((کل مولود یولد علی الفطرة، فأبواه یهودانه، أو یمنه، أو یمجسانه ...))^۳ واته: هه موو مندالیک له سر فیره تی پاکی نیسلام له دایک ده بیت، جا دایک و باوکی ده یکه نه جوله که یان ده یکه نه گاور یان ده یکه نه مه جوسی (ناگریه رست)).

جا هه موو دایک و باوکیک منداله که ی خو یان په روه رده ده که ن له سر راستی یان له سر درو، له سر پیاوه تی و چاکی وه یان له سر ناپیاوی، له سر ره وشت جوانی وه یاخود له سر به دره وشتی. جا بویه په روه رده کردنی مندال نه رکیکی زور که ورده مه زنه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾^۴ التحريم: ۶، واته: نه ی نه وانه ی باوه پتان هیناوه! خوتان و ژن و مال و که س و کاره که تان بپاریزن له ناگریک سووته مه نییه که ی جه سته و لاشه ی مروی کافر و به رده، یان نه و به ردانه خه لکی ده پیه رستن، مه به ست نه وه یه که زور بلتسه دار و به گر و گهرمه، وه ک ناگری نه م دونیا نییه که ته نها به دار و به چیلکه هه لگیرسی به لکو نه و به به رد زیاتر گر ده گری و بلتسه نه سیننی!)).

۱. أخرجه البخاري كتاب الجنائز باب إذا أسلم الصبي فمات هل يصلى عليه (۱۲۵۸)، وانظر (۱۲۸۵)،
ومسلم كتاب القدر، باب معنى كل مولود يولد على الفطرة وحكم موت أطفال الكفار وأطفال المسلمين (۲۶۵۸)

له هەردوو کتیبی (صحیح)^۱ دا هاتوو له فەرموودهی (ابن عمر) هوه کهوا پیغه مبه‌ری خوا^ﷺ فەرموویه‌تی: ((کلکم راع وکلکم مسؤؤل عن رعیتہ، الإمام راع ومسؤؤل عن رعیتہ، والرجل راع فی أهله وهو مسؤؤل عن رعیتہ.....))، واتە: هەر هەمووتان شوان و بەرپرسن وه بەرپرسیارن له‌و ژێرده‌سته‌ی که پیتان سپێردراوه، پێشه‌وا شوان و بەرپرسه وه بەرپرسیاره له‌سەر ژێر ده‌سته‌که‌ی وه پیاو شوان و بەرپرسه له‌سەر خێزانه‌که‌ی و هەر ئه‌ویش به‌رپرسیاره له‌سەر ژێر ده‌سته‌که‌ی...)) تاکوټایی فەرمووده‌که‌...

له هەردوو کتیبی (صحیح)^۲ دا هاتوو له فەرموودهی (معقل ی کوری یسار) هوه ده‌لێت: پیغه مبه‌ری خوا^ﷺ فەرموویه‌تی: ((ما من عبد یسترعیه الله رعیة یموت یموت وهو غاش لرعیته إلا حرم الله علیه الجنة))، واتە: هیچ به‌نده‌یه‌ک نییه کاتێ که خوای گه‌وره پله‌و پایه‌یه‌کی ده‌دات و ده‌یکاته برا گه‌وره‌ی کۆمه‌لێک و ده‌مریت، له‌ روژیکدا ده‌مریت ئه‌و ساخته‌ی له‌و کۆمه‌له‌ که‌سه‌ کردوو ئیلا خوای گه‌وره به‌هه‌شتی لێ حه‌رام کردوه...))

له گه‌ل مندا بگه‌ڕێوه بۆ لای ئه‌و هاوه‌له به‌پێژه (کعب ی کوری مالک) که له جه‌نگی ته‌بوک دا دوا که‌وت، جا ده‌لێت: ((أما هذا فقد صدق، فقم حتى یقضی الله فی أمرک)). فقمت، وثار رجال من بني سلمة فاتبعوني، فقالوا لي: والله ما علمناک کنت أذنبت ذنبا قبل هذا، ولقد عجزت أن لا تكون اعتذرت إلى رسول الله^ﷺ بما اعتذر إليه المتخلفون، قد کان کافیک ذنبک استغفار رسول الله^ﷺ لک، فوالله ما زالوا یؤنبوني حتى أردت أن أرجع فأکذب نفسي، ثم قلت لهم: هل لقي هذا معي أحد؟ قالوا: نعم، رجلاً، قالاً مثل ما قلت، فقیل لهما مثل ما قیل لک، فقلت: من هما؟ قالوا: مرارة بن الربیع العمري، وهلال بن أمية الواقفي، فذکروا لي رجلین صالحین، قد شهدا بدراً فیهما أسوة، فمضیت حين ذکروهما لي، ونهى رسول الله^ﷺ المسلمین عن کلامنا أيها الثلاثة

۱- أخرجه البخاري كتاب الجمعة، باب الجمعة في القرى والمدن (٨٩٢)، ومسلم كتاب الإمارة، باب فضيلة الإمام العادل وعقوبة الجائر (١٨٢٩).

۲- أخرجه البخاري كتاب الأحكام، باب من استرعى رعية فلم ينصح (٧١٥٠، ٧١٥١)، ومسلم كتاب الإيمان، باب استحقاق الوالي الغاش لرعيته النار (١٤٢) وفي كتاب الإمارة بنحوه (٢١).

من بين من تخلف عنه، فاجتنبنا الناس، وتغيروا لنا حتى تنكرت في نفسي الأرض فما هي التي أعرف، فلبثنا على ذلك خمسين ليلة - هه موو كوومه لگه ی ئیسلامی بو ماوه ی به نجا روژ وازیان له وان هیئا و قسه یان له گه لیاندا نه ده کرد - ﴿حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ التوبة: ۱۱۸، واته: تا له خه فه تدا وای لیها تهم زهویه فراوانه یان لا تهنگ بوو، له خه م و خه فه تدا له گیانی خو یان بیزار بوون،))، فأما صاحبای فاستکانا وقعدا فی بیوتهما بیکیان، وأما أنا، فکنت أشب القوم وأجلدهم فکنت أخرج فأشهد الصلاة مع المسلمین، وأطوف فی الأسواق ولا یکلمنی أحد، وأتی رسول الله ﷺ فأسلم علیه وهو فی مجلسه بعد الصلاة، فأقول فی نفسي: هل حرك شفתיه برد السلام علی أم لا؟ ثم أصلي قریبا منه، فأسارقه النظر، فإذا أقبلت علی صلاتی أقبل إلی، وإذا التفت نحوه أعرض عني، حتی إذا طال علی ذلك من جفوة الناس مشیت حتی تسورت جدار حائط أبي قتادة، وهو ابن عمي وأحب الناس إلی، فسلمت علیه، فوالله ما رد علی السلام، فقلت: یا أبا قتادة، أنشدک بالله هل تعلمنی أحب الله ورسوله؟ فسکت، فعدت له فنشدته فسکت، فعدت له فنشدته، فقال: الله ورسوله أعلم، ففاضت عینای، وتولیت حتی تسورت الجدار، قال: فبینا أنا أمشي بسوق المدينة، إذا نبطي من أنباط أهل الشام، ممن قدم بالطعام یبیهه بالمدينة، یقول: من یدل علی کعب بن مالک، قال: فطفق الناس یشیرون له، حتی إذا جاءني دفع إلی کتابا من ملک غسان، فإذا فیه: أما بعد، فإنه قد بلغنی أن صاحبک قد جفاک ولم یجعلک الله بدار هوان، ولا مضیعة، فالحق بنا نواسک، فقلت لما قرأتها: وهذا أيضا من البلاء، فتیمنت بها التنور فسجرت به، حتی إذا مضت أربعون ليلة من الخمسین، إذا رسول رسول الله ﷺ یأتینی، فقال: إن رسول الله ﷺ یأمرک أن تعتزل امرأتک، فقلت: أطلقها؟ أم ماذا أفعل؟ قال: لا، بل اعتزلها ولا تقربها، وأرسل إلی صاحبی مثل ذلك، فقلت لامرأتي: الحقی بأهلك، فتکونی عندهم، حتی یقضي الله فی هذا الأمر، قال کعب: فجاءت امرأة هلال بن أمیه رسول الله ﷺ، فقالت: یا رسول الله ! إن هلال بن أمیه شیخ ضائع، لیس له خادم، فهل تکره أن أخدمه؟ قال: ((لا، ولكن لا یقربک)) . قالت: إنه والله ما به حركة إلی

شيء، والله ما زال يبكي منذ كان من أمره ما كان إلى يومه هذا، فقال لي بعض أهلي: لو استأذنت رسول الله ﷺ في امرأتك كما أذن لامرأة هلال بن أمية أن تخدمه؟ فقلت: والله لا أستأذن فيها رسول الله ﷺ، وما يدريني ما يقول رسول الله ﷺ إذا استأذنته فيها وأنا رجل شاب، فلبثت بعد ذلك عشر ليال، حتى كملت لنا خمسون ليلة من حين نهى رسول الله ﷺ عن كلامنا، فلما صليت صلاة الفجر صبح خمسين ليلة، وأنا على ظهر بيت من بيوتنا، فبينما أنا جالس على الحال التي ذكر الله، قد ضاقت علي نفسي، وضاقت علي الأرض بما رحبت، سمعت صوت صارخ، أوفى على جبل سلع بأعلى صوته: يا كعب بن مالك أبشر، قال: فخررت ساجدا، وعرفت أن قد جاء فرج، وأذن رسول الله ﷺ بتوبة الله علينا حين صلى صلاة الفجر، فذهب الناس يبشروننا، وذهب قبل صاحبي مبشرون، وركض إلي رجل فرسا، وسعى ساع من أسلم فأوفى على الجبل، وكان الصوت أسرع من الفرس، فلما جاءني الذي سمعت صوته يبشرنني، نزعت له ثوبي، فكسوته إياهما، يبشراه والله ما أملك غيرهما يومئذ، واستعرت ثوبين فلبستهما، وانطلقت إلى رسول الله ﷺ، فيتلقاني الناس فوجا فوجا يهنوني بالتوبة، يقولون: لتهنك توبة الله عليك، قال كعب: حتى دخلت المسجد، فإذا رسول الله ﷺ جالس حوله الناس، فقام إلي طلحة بن عبيد الله يهرول حتى صافحني وهناني، والله ما قام إلي رجل من المهاجرين غيره، ولا أنساها لطلحة، قال كعب: فلما سلمت على رسول الله ﷺ، قال: رسول الله ﷺ، وهو يبرق وجهه من السرور: ((أبشر بخير يوم مر عليك منذ ولدتك أمك)) فقال كعب: أومن عندك يا رسول الله أم من عند الله؟ قال: ((لا، بل من عند الله)). يقول كعب: وكان رسول الله ﷺ إذا سر استنار وجهه، حتى كأنه قطعة قمر، وكنا نعرف ذلك منه، وقرأ عليه براءته التي أنزلها الله من فوق سبع سماوات: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّا لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (١١٨) يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿التوبة: ١١٩﴾.

مانای فەرمووده‌که به دريژي: واته: ((پيغه‌مبەري خواﷺ فەرمووي: به‌لام ئەم
 کەسە قسە‌کاني راست بوو، هه‌سته، تاكو خواي گه‌وره حوکم به‌سه‌ر کيشه‌که‌تدا
 ده‌دا)) بۆيه منيش هه‌ستام و گه‌رامه‌وه و کەس و کاره‌که‌م له به‌ني سه‌لمه
 هه‌لچوون، چه‌ند پياويک شوينم که‌وتن... پييان گوتم: سويند به‌ خوا... نازانين هيچ
 تاوانيکت ئە‌نجام دابيت له پيش ئە‌مه ... ئايا نه‌تتواني داواي لي‌بووردن بکه‌يت
 هه‌روه‌کو چۆن ئە‌واني تر داوايان کرد... جا لي‌خۆشبووني پيغه‌مبەري خواﷺ به‌س بوو بۆ
 تاوانه‌که‌ت، (کعب) ده‌ليت: سويند به‌ خوا هينده هانيان دام تاكو ويستم بگه‌رپمه‌وه
 لاي پيغه‌مبەري خواﷺ و خۆم به‌ درۆ بڅمه‌وه... ئە‌مجار گوتم: ئايا به‌ هيچ
 که‌سيكي تر ئە‌وه‌ي گوت که به‌ مني گوت؟ گوتيان: به‌لي... دوو که‌سي تر وه‌کو
 قسە‌کاني تويان گوت... به‌ ئە‌وانيش هه‌ر ئە‌وه‌ گوترا که به‌ تو گوترا... گوتم: ئە‌و
 دوو که‌سه کين؟ گوتيان: (مرارة ي کوپي الربيع العمري) و (هيلال ي کوپي أمية ي
 الواقفي) به ... باسي دوو که‌سي چاكيان بۆ کردم که ئاماده‌ي جەنگي به‌در بوو
 بوون و ئە‌وانيش بۆ من پيشه‌نگن... منيش به‌ ربي خۆمدا رو‌يشتم کاتي باسي ئە‌و
 دوو که‌سه‌يان بۆ کردم، پيغه‌مبەري خواﷺ قه‌ده‌غي کرد که موسلمانان له‌گه‌ل
 کعب و دوو هاوه‌له‌که‌يدا قسە بکه‌ن ... جا خه‌لکي لي‌مان دوور که‌وتنه‌وه ...
 به‌رانبه‌رمان گۆپان ... ته‌نانه‌ت وا هه‌ستم ده‌کرد زه‌و‌يش رو‌ي لي‌مان هه‌لگي‌راوه،
 وات ده‌زاني ئە‌و زه‌وييه نيبه که ئيمه له‌گه‌ليدا ئاشنا بوو بووين، به‌و شي‌وه‌يه په‌نجا
 شه‌و مابينه‌وه ... دوو هاوه‌له‌که‌م که‌ساس و ملکه‌چ بوون و له مالدا دانيشتن و
 ده‌گريان ... به‌لام من له‌وان گه‌نجتر و به‌هيز تر بووم ... له مال ده‌رده‌چووم ...
 له‌گه‌ل موسلماناندا نو‌يژي جە‌ماعه‌تم ده‌کرد ... به‌ بازاره‌کاندا ده‌سوورپامه‌وه ...
 به‌لام که‌س قسه‌ي له‌گه‌لدا نه‌ده‌کردم ... ده‌هاتم بۆ مزگه‌وت و ده‌رو‌يشتم بۆ لاي
 پيغه‌مبەري خواﷺ و سلّوم لي ده‌کرد له مه‌جليسه‌که‌ي خويدا و له پاش نو‌يژ و له
 دلي خۆمدا ده‌مگوت: ئايا لي‌وي جولانده‌وه بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ي سلّوه‌که‌م يان نا؟
 ئە‌مجار له نزیکي ئە‌و نو‌يژم ده‌کرد ... به‌ سۆماي چاوه‌کانم ته‌ماشاي ئە‌وم ده‌کرد
 ... ئە‌گه‌ر نو‌يژه‌که‌م ده‌ست پي بکردايه ئە‌وا رو‌ي لي ده‌کردم ... ئە‌گه‌ر رووم لي

بكردايه نه وا پشتي ليم ده كرد، تاكو نه و وشكي يه ي خه لكی به رانبه رم زيادی كرد،
 روښتم تاكو له ديوارۍ باخچه يه كي (أبو قتاده) وه چومه نه و ديوه كه ناموزامه و
 خوشترين كه سه له دلمدا، چومه ژووره وه و سلّوم ليّ كرد ... سوښد به خوا
 وه لامی سلّوه كه ي نه دايه وه ... گوتم: له بهر خاتري خوا نه ي (ابو قتاده) ثايا
 ده زاني كه من خوا و پيغه مبه ره كه يم ﷺ خوش ده وي؟ كه چي نه و بيده نگ بوو ...
 گوتم: له بهر خاتري خوا ثايا ده زاني كه من خوا و پيغه مبه ره كه يم ﷺ خوش ده وي؟
 كه چي نه و بيده نگ بوو ... گوتم: له بهر خاتري خوا نه ي (نه بو قتاده) ثايا ده زاني
 كه من خوا و پيغه مبه ره كه يم ﷺ خوش ده وي؟ گوتم: خوا و پيغه مبه ره كه ي ﷺ
 ده زانن ... بويه خوم پي نه گيرا له بهر وه لامه كه ي چاوه كانم پر بوون له فرميسك
 گه پامه وه ... ديسان له ديواره كه چومه نه و ديوه . ده لّيت: روژيك له بازاره كاني
 مه دينه دا ريم ده كرد ... كابرايه كي گاور له شامه وه هاتبوو بو فروشتني خواردن له
 شاري مه دينه ... ده لّيت: كي (كعب ي كوپي مالك) م پي نيشان ده دا؟ خه لكی
 ده ستیان بو (كعب) دريژ كرد نه و يش هات بولام و نامه يه كي دا به ده ستمه وه كه له
 لايه ن پادشا (غسان) وه نه درابوو تييدا هاتبوو ...

أما بعد: نه ي (كعب ي كوپي مالك) پيم گه يشتووه كه هاوړي كه ت پشتي لّيت
 كردووه و په راويزي كردووي ... له لاي منيش جيگه ي كه س ون نابيت و كه سيش
 سووك نابيت ... په يوه نديمان پيوه بكه تاكو دلّت بده ينه وه ...

كاتي له خوښندنه وه ي نامه كه بوومه وه ... گوتم: به راستي نه مه يشه جوړي كه له
 جوړه كاني به لا و خراپه كاري ... نه مجار به ره و ته نووره كه روښتم و نامه كه م خسته
 ناو ته نووره كه وه ... پاشان ته نووره كه م گپدا و نامه كه م سووتاند .. تاكو چل شه و
 له و په نجا شه و تپه پري ... نيردراويك له لايه ن پيغه مبه ري خواوه ﷺ هات بولام
 فرمووي: پيغه مبه ري خواوه ﷺ فرماني پيت كردووه له خيزانه كه ت جيا ببيته وه ...
 گوتم: ته لاقی بده م؟ يان چي بكه م؟ گوتم: نه خير به لكو ليي دور بكه وه ره وه و
 نزيكي مه به ره وه ... بو دوو هاوړي كه م هه مان فرماني كردبوو، به خيزانه كه م گوت:
 بپوره وه بو مال كه س و كارت ... له وي بمينه وه تاكو خواي گه وړه حوكميك ده دا

به سهر ئه م كيشه يه دا... كعب ده لئيت: خيزانه كه ي (هيلال ي كورپي اميه) هات بو
 لاي پيغه مبهري خواصه و گوتي: ئه ي پيغه مبهري خواصه هيلال ي كورپي اميه
 كابرايه كي به ته من و گه وړه و لاوازه و خزمه تكاري نيبه... ئايا رازي ده بي خزمه تي
 بكم؟ گوتي: به لي به لام به مهرجي نزيك نه بيته وه... خيزانه كه ي هيلال گوتي:
 ئه ي پيغه مبهري خواصه سويند به خوا هيچ جوله يه كي تيدا نه ماوه بو هيچ شتيك
 والله ئه و برده وام ده گري له و كاته وه ئه و كاره رووي داوه تاوه كو ئه مړو... هندی له
 كه س و كاره كه م گوتيان: بریا مؤله ت له پيغه مبهري خواصه وهرگر تبايه بو
 خيزانه كه ت هه روه كو چو ن مؤله تي به خيزانه كه ي (هيلال ي كورپي اميه) دا بو
 خزمه تكړني... گوتم: سويند به خوا.. مؤله تي بو وهرناگرم له پيغه مبهري خواصه،
 جا چوزانم كه پيغه مبهري خواصه چي ده لئيت ئه گهر مؤله تي بو وهرگرم له كاتيكا
 من كه سيكي گه نجم... له پاش ئه وه ده شو مامه وه تاكو په نجا شه وه كه ته واو
 بوو له و كاته وه كه پيغه مبهري خواصه فه رمانی كړد بوو كه س له گه لماندا قسه
 نه كات... كاتي كه نويزي به ياني روژي په نجا يه م كړد من له سهر يه كي له سهر ياني
 خانوه كه مانم... له و كاته ي كه من دانيشتبوم به و شيوه يه ي كه خوي گه وړه
 باسي ده كات.. دلم ته نگ بوو بوو... هه موو سهر زه ويم لا ته نگ بوو بوو... گويم له
 دهنگي بانگه وازكاري بوو له سهر چپا كه وه به دهنگي به رز هاواري كړد گوتي:
 ئه ي (كعب ي كورپي مالك) موژده م بده يه... (له م كاته دا موژده دهر ديت،
 ليخوشبوونه كه ي له ئاسمانه وه له لايه ن پادشاي به رز و بالاده سته وه داده برييت،
 ته ماشاي خوشه ويستي و براي ته ي بكه، وه كو ئه وه ي ئه مړو نيبه، براي كه حه ز
 ده كات برا كه ي تي بكه وييت و شكست به يني هه ركه هاوه له كه گوئي له موژده و
 ليخوشبوونه كه بوو دهر ده چييت بو لاي براكاني بو ئه وه ي موژده يان پي بدات و
 بلئيت)): ئه ي (كعب ي كورپي مالك) موژده م بده يه... به كسر منيش چوومه
 سوژده وه زانيم دهر گام لي كرايه وه وه پيغه مبهري خواصه ليخوشبوونه كه ي ئيمه ي
 ناشكرا كړد كاتي كه نويزي به ياني كړد، خه لكيش هاتن به مه به ستي موژده
 پيدانمان وه موژده دهر انيش روښت بو لاي دوو هاوپي كه م، كابرايه كه به سواري

نه سېه وه به ره و لام هات و يه كيك به سر چيا كه وه بانگي كرد، جا دهنگه كه له نه سېه كه به په له تر بوو كاتې نه وه ي كه گويم له دهنگي بوو موژده ي پيدام هات بو لام ... نه و دوو كراسه ي له بهرم دابوو به هوي موژده كه يه وه به ديارى پيمدا ... سويند به خوا له و دوو كراسه زياترم نه بوو له و روزه دا ... دوو كراسم قهرز كرد و له بهرم كرد ... نه مجار روښتم بو لاي پيغه مبهري خوا عليه السلام ... خه لكى كومه ل كومه ل پيشوازيان لى ده كردم ... پيروز باييم لى ده كهن به هوي وهرگرتنى ته و به كه موه ... ده يانگوت: پيروزبايى ته و به كه ت لى ده كهن ... كعب ده لى ت: تاكو چومه ژوره وه بو ناو مزگوت، ببينم پيغه مبهري خوا عليه السلام دانىشتووه و خه لكى له دهرى كز بوونه ته وه، له و كاته دا (طلحة ي كورې عبیدالله) به په له هات بو لام، تاكو ته و قه ي له گه لدا كردم و پيروزبايى لى كردم سويند به خوا جگه له نه و يه ك كه سيك له كزچهران (المهاجرين) هه لنه ستان، هه رگيز نه و هه لويستم له (طلحة) وه له بير ناچيسته وه، كعب ده لى ت: كاتى سلوم له پيغه مبهري خوا عليه السلام كرد ... پيغه مبهري خوا عليه السلام رووى ده گه شايه وه له خوشيدا و پيى گوت: موژده بو تو به چا كترين روژ به سهرتدا تيپه پيوه له و روزه وه له دايك بووى ... گوت: نه ي پيغه مبهري خوا عليه السلام له لايه ن تووه يان له لايه ن خواى گه وړه وه؟ گوتى: نه خير به لكو له لايه ن خواى گه وړه وه)) كعب ده لى ت: پيغه مبهري خوا عليه السلام نه گه ر شتيك رووى بديا به و پيى خوش بوايه نه و رووى ده گه شايه وه ... تاكو وات ده زانى رووى پارچه يه كه له مانگه كه، جا نيمه يش نه وه مان ده زانى ... نه مجار نايه ته كاني خوينده وه كه ليخوشبوونى نه وانى تديا به و خواى گه وړه له سه رووى هوت ناسمانه وه دايبه زاندوه:

خواى گه وړه ده فهرموى: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِسُوءَاتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (١١٨) يَتَابُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿التوبة: ١١٩﴾، واته: خوا ته و به ي له و سى كه سه ش

وهرگرت كه خوځيان له غه‌زاکه گرته دواوه، واته: له مه‌دینه مان‌وه و نه‌چوونه
جه‌نگي ته‌بوک تا له خه‌فته‌دا وای لی‌هات ثم زه‌ویه فراوانه‌یان لا ته‌نگ بوو، له
خه‌م و خه‌فته‌دا له گیانی خوځيان بی‌زار بوون!! نیتړ زانیان که هیچ په‌نايه‌کیان
نه‌ماوه، مه‌گر هر په‌نا به‌خوا به‌رن، له پاشان خوا ری‌نمایي ته‌ویه‌ی کردن، بۆ
نه‌وه ته‌ویه بکه‌ن، نیتړ نه‌وانیش ته‌ویه‌یان کرد و خوا به‌خشینی به‌راستی ته‌نها نه‌و
خوايه قه‌بوولکاری ته‌ویه و لی‌بوورده و زوړیش دل‌وفان و میهره‌بان. (۱۱۸) نه‌ی
نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هی‌ناوه! له نافه‌رمانی خوا پاریز بکه‌ن و هه‌میشه له گه‌ل
ده‌سته‌ی راستگوځیان بن(۱۱۹).

خودایه! راستگوځییمان به‌قسمت بکه‌له و ته وکرده‌وه و هه‌موو حال‌تیکماندا.
جا راستگوځیي له وته وکرده‌وه و هه‌موو حال‌تیکدا جوانی و مه‌زنی
ده‌به‌خشیت... به‌لام درو کردن به‌راستی نا‌کاریکی شووم و زیان و خراپی به‌کی
هه‌یه به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یه‌وه وه من باوه‌پم وایه باوه‌پکی به‌وه‌که‌وا درو له‌م
سهرده‌مه‌دا به‌شی‌وه‌یه‌کی غه‌مگین بل‌او بووه‌ته‌وه، باوه‌پم پی بکه‌نه‌گر بل‌یم:
ته‌نگانه‌ی نه‌م جیهانه‌ی نه‌مړو ته‌نگانه و نه‌بوونی راستگوځییه، ده‌توانین بل‌یین روژانه
درو له لی‌دوانه‌کانه‌وه دهرده‌چیت یان له هه‌واله‌کانه‌وه، کار و نمونه‌ی نه‌م لی‌دوانانه
وه‌کو نمونه‌ی (مه‌لای مه‌شهور) وایه که له‌سه‌ر روباریک جوگه‌یه‌کی دروست کرد
بوو، ناوی له روباره‌که‌وه دهرده‌هیتا و هه‌مان ناوی ده‌گپ‌اپه‌وه ناو هه‌مان روبار!
خه‌لکی گوتیان: سه‌یره بۆ کاره‌که‌ت نه‌ی (مه‌لای مه‌شهور)! چی ده‌که‌یت؟
جوگه‌یه‌کت له‌سه‌ر روباره‌که‌ دروست کردوه و ناوه‌که له هه‌مان روباره‌وه
ده‌گوازی‌ته‌وه هه‌مان روبار؟ مه‌لای مه‌شهور گوتی: ته‌نها ده‌نگه ده‌نگه‌کی
به‌سمه!!

هه‌روه‌ها نیستا و له‌م سهرده‌مه‌دا هوار و دروشم و سوتانی ئالا و سوتانی
نامیره‌کان و شکاندنی ئوت‌ومبیل و پوخاندنی کارکه و خانوو و شتومه‌ک و
که‌ره‌سته و ده‌رپړینی چه‌ندان دروشمی گرم و گوړ به‌که‌رویه‌کی گرمه‌وه!!

من هه‌رده‌م ده‌لیم: هه‌لچوونه‌کانمان به‌داخه‌وه هه‌مووی هه‌لچوون و
که‌رمبوونیکي کاتیبه، نه‌میشه کاریکه دل‌ه‌کان خویناوی ده‌که‌ن بویه دوژمنانمان

له م رووانگه وه مامه له مان له گه لدا ده كهن، لييان گه پړن با هاوار بكن ئيمه
 هه موومان هاوار ده كهن، به لام شايه تيدانيكي كرداري نابيني بو
 پيغه مبه ره كه مان ﷺ به جپه جي كردني فرمانه كاني و دوور كه وتنه وه له
 قه ده غه كراوه كاني و راوه ستان له سهر سنووره كاني و سه رخستني دين و بانگه واز و
 شه ريعه ته كه ي و په روه رده كردني (نه وه يه كي قورئاني) نمونه يي له سهر نه م قورئانه
 و سوننه ته كه ي پيغه مبه ري خوا ﷺ داهيتان له لايه ن نه م نوممه ته وه، با هه موو
 جيهان شايه تي بدن و بزائن كه وا (محمد) نه مردووه و كچي به جي نه هيشتووه
 به لكو چندان كه سي پاك و خاويني به جپه هيشتووه كه وا له هه موو بواره كاني ژياندا
 داهيتان نه نجام ده بدن به وته و كرده وه و به ره وشت و ناكاري جوانه وه به راستي
 نه مه شايه تي دانه به حقي پيغه مبه ري نازدار ﷺ، به لام كه بووه هاوار و دروشمي
 گپم و گوپي و خوپيشانداني زرينگه دار و به س، نه مجار كار كه ده بيته كاريكي
 ناسايي به لكو رهنه بانگ بدرت بو نويز كه چي خه لكي خه ريكي خوپيشاندانه،
 بويه ده بيني كه سانك له نيو نه م خوپيشانده رانه دا نويزي نيوه ر ناكات! رهنه له
 نيو كچاندا كه نالايان به رز كردووه ته وه كه چي دژايه تي خوا و پيغه مبه ره كه ي ﷺ
 ده كات به جله رووت و خوده رخستن و سفوري يه كه يه وه، نه م كه سه چون
 پيغه مبه ره كه ي ﷺ سهر ده خات؟!

سویند به خوا به خوشه ويستيه وه قسه ت له گه لدا ده كه م، چونكه تو براي
 مني، به هه موو ريژه وه قسه ت له گه لدا ده كه م نه ي خوشكه به ريژه كه م چونكه تو
 خوشكي مني و كچي مني، ناكريت به م شيوه يه پيغه مبه ره كه مان ﷺ سه ريخه ين،
 من ده بينم نه مه شيوه يه كه له شيوه كاني درو - گهر دنم نازاد بكن - بويه ده بي
 به راستيه وه شايه تي به ديارى پيغه مبه ري نازدار بدين ﷺ، به شوينكه وتنې، به
 جي به جپه كردني فرمانه كاني، به وه ي كه ماله كانمان بگورپنه مالاك له سهر
 به رنامه كه ي پيغه مبه ري خوا ﷺ و هاوه له پاك و پوخته كاني.

برا خوشه ويسته كه م: په نكه له كاتر مير سيي شهودا خيزانه كه ت بانگت لي
 بكات... هه سته! چونكه ماله كه مان تاكه ي به رز بووه ته وه بو نه وه ي بيبه ي بو

لاى پزىشك، ره‌نگه به جلو به‌رگى خه‌وتنه‌وه له مالّ ده‌رچيت و منداڵه‌كه‌ت له باوش بگريت - خوا پاداشتي خيّرت بداته‌وه بۆ ئەم سوزه ناسك و نهرمه - به‌لام من پيّت ده‌ليّم: ته‌ماشاي ئەم ولامدانه‌وه‌يه بكه به هۆي داواي دايكه‌كه و گرياني منداڵه‌كه‌وه، ولامدانه‌وه‌يه‌كي به په‌له و به راستگويه به‌لام ئە‌گەر گه‌رايته‌وه پاش نه‌وه‌ي منداڵه‌كه‌ت هينايه‌وه له لايه‌ن پزىشكه‌وه و سهرت له‌سهر سهرين نا بۆ نه‌وه‌ي بنووي له پاش كاتژميرك يان دوو كاتژمير، ئە‌مجار گويبيستي وشه‌ي (حي على الصلاة، حي على الفلاح، الصلاة خير من النوم) بووي، ئايا حالي تۆ چۆن ده‌بيّت؟! په‌نگه شتيك به‌خه‌يته سهر گوييه‌كانت بۆ نه‌وه‌ي ئە‌و بانگه نه‌بيسي! جا من پرسيارت لى ده‌كه‌م: ئايا ولامدانه‌وه‌ت بۆ بانگي خواكه‌ت وه‌كو ولامدانه‌وه‌ت بوو بۆ بانگي كوپه‌كه‌ت؟ ئايا نه‌وه‌ درۆ نيه‌يه؟ ئايا راستگويي له‌ گه‌ل خوا و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌تدا ﷺ له‌ كوييه؟ من نامه‌ويّت له‌سهر ئە‌م نيشانه‌يه له‌وه زياتر برپۆم، چونكه ئە‌م بابته‌وه‌ي په‌ژاره و خه‌فه‌ته، داوا له‌ خوا ده‌كه‌م كه كۆتايي من و ئيوه كۆتاييه‌كي ئيماني بيّت، به‌لام ده‌مه‌ويّ جه‌خت بكه‌م و بليّم: ته‌نگانه‌ي ئە‌م جيهانه ته‌نگانه و نه‌بووني راستيه‌يه، خوڤن ده‌ريژري به‌ هۆي درۆ وه! به‌ ناوي نازاديه‌يه‌وه، به‌ ناوي ديموكراسيه‌يه‌وه!!

به‌لام - سوڤند به‌ په‌روه‌ردگاري كه‌عبه - كيشه‌كاني هه‌موو سهر زه‌وي چاره‌سهر ناكريّت ته‌نها به‌ راستي نه‌بيّت، ده‌بى فه‌رمانپه‌واكان راست بكه‌ن و زانايان راست بكه‌ن، و پياو راست بكات و ئافره‌ت راست بكات و لاوان راست بكه‌ن و منداڵان راست بكه‌ن و ده‌بى خۆمان و كچانمان له‌سهر ره‌هوشي راستي په‌روه‌رده بكه‌ين.

هه‌روه‌ها له نيشانه‌كاني قيامه‌ت: زۆربووني شايه‌تي داني درۆ و شارده‌نه‌وه‌ي (شايه‌تي حه‌ق)ه:

له‌ فه‌رمووده‌يه‌كدا كه ئيمامي ئە‌حمه‌د ريوايه‌تي كردوه له (مسند)^۱ هه‌كه‌يدا به

۱. أخرجه أحمد (٤٠٧/١)، والحاكم (١١٠/٤) وقال: ((صحيح الإسناد ولم يخرجاه)) ووافقه الذهبي، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (١٠٤٩)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحه)) (٦٤٧)

سه نه ديكي (صحيح) له فرموده دي (عبدالله ي كوي مسعود) هوه كهوا پيغه مبهري خواږه فرموده دي: ((إن بين يدي الساعة ... شهادة الزور، وكتمان شهادة الحق)) واته: له بهر دهستي قيامه تدا (له پيش قيامت) ... شايتيداني درؤ و شاردنه وهي شايتي حق هيه)) .

به دلنيايي هوه شايتي داني درؤ زور بووه، ئيستا به داخه وه هريه كيځ ده توانيت به سهد جونه يم يان هزار يان ده هزار - نه گهر كيځشه كه گوره بيت - كابريه ك بهيتي بؤ نه وهي دينه كه ي بفروځيت، ده پوات و له بهر دهستي قازيدا راده وه ستيت له دادگا بؤ نه وهي شايتي درؤ بدات! چؤن دينه كه ت به هزار جونه يم ده فروځيت! ؟ نه م سته مليكراوه به ند ده كريت و ته مني خوي له به ندينخانه دا به سهر دهبات به هوي نه و شايتي دانه ناپره وايه وه! چؤن نه و شايتيدانه ترسناكه - براي موسلمان - به كه م ده زانيت! به لي ... شايتيدانيكي ترسناك . كاره ساتيكي گوره يه و له تاوانه گوره كانه . نايا به لگه چييه له سهر نه وه ؟

بهر له فرموده ي پيغه مبهري خواږه بكه روه كه هرگيز له خو وه قسه ناكات هه روه كو له هردوو كتيبي (صحيح) دا هاتووه له فرموده دي (أبي بكره) هوه كهوا پيغه مبهري خواږه فرموده دي: ((ألا أنبئكم بأكبر الكبائر ؟)) واته: نايا ناگادارتان بكه مه وه له گوره تريني تاوانه گوره كان)) تاوانيكي گوره ي ناسايي نيبه به لكو له گوره تريني تاوانه گوره كانه - ((قالوا: بلى يا رسول الله ﷺ! قال: ((الإشراك بالله و عقوق الوالدين))، واته: گوتيان: به لي نه ي پيغه مبهري خوارگوتي: هاوه لدانان بؤ خودا و ره نجاندي دلي دايك و باوك)) - وجلس و كان متكنا - واته له سهر لا بوو نه مجار پاست بووه وه و دانيشت - فقال: ((ألا و قول الزور)) فما زال يكررها حتى قلنا: ليته سكت))، واته: گوتي: شايتيداني درؤيش، ده لي: به رده وام دو باره ي ده كرده وه تاكو گوتمان: بريا بي دنگ بوايه)) .

١) أخرجه البخاري، كتاب الشهادات، باب ما قيل في شهادة الزور (٢٦٥٤)، ومسلم كتاب الإيمان، باب بيان الكبائر وأكبرها (٨٧).

برايه كي خوشه ويستمآن، كه له دادگا كاري ده كرد پښم گوت: ناموټرين كيښه بهر چاوت كه وتووه چي بووه؟!

گوتي: كابرايه كه به شايه تي ناحق به ند كرابوو به تومه تي كوشتن و له به نديخانه دا مايه وه، تومه تبار كراوه به كوشتن، كه سستم و دوژمنايه تي له كه لدا كرابوو! گوتي: تاوه كو به هوي ئه م كيښه يه وه حوكمي له سيډاره داني به سهردا درا، هه موو كاغه زه كاني له لايه ن (مفتي) هوه ئيمزا كرا... واته كيښه كه ته واو بوو، ده لئيت: له و دانيشتنه دا كه سهرؤكي دادگا حوكمه كهي به سهردا ده دا، ده لئيت: دانيشتم... هؤلكه پره له خه لكی و ديمه نيكي ترسناكه، ده لئيت: پيشه كي به كه يم خوينده وه و له كوټايي خويندنه كه دا گوتم: ئه وا دادگا به پيي ئه و به لگانه ي سهر وه برياري دا له سهر ئه وه ي .. - ليرده دا ده بوايه بيگوتايه: به له سيډاره داني تاوانبار - به لام گوتي: بينيم به بي ئه وه ي ئاگام له خوم بيت گوتم: به پيي ئه وانه ي سهر وه ئه وا دادگا برياري دا كه تومه تبار بي تاوانه ... سبحان الله!! خه لكی وا بوو له و دانيشتنه دا هاواري ده كرد، تنياندا هه بوو ده گريا، گوتم: نابيت!! خوم پي پانه گيرا بويه ته خته كه م به جي هيشته و كه پامه وه بؤ نوسينگه كه م، سهرم خسته نيوان هه ردوو ده ستم و ده ستم به گريان كرد، هاوه لاني به ئه ويان گوت: ئه ي فلان... گوئي پي مه ده ده مانه ويټ جاريكي تر به كيښه دا بچينه وه و ديسان ليكولينه وه ي تيدا ده كه ين، سويندي بؤ خواردم به خوا و گوتي: پيش مانگيك به فه زلي خوي گه وړه ئه مجار به فه زلي پياواني ئاسايش گه يشتينه بكوژه پاسته قينه كه و ئه ویش به دوور و دريژي باسي تاوانه كه ي بؤ كردين و چونييه تي نه نجامداني ئه م تاوانه گه وړه و نابوته، ده لئتي خوي گه وړه خوي ويستي لي بوو كه وا خوي ئه م كابرايه به بي تاوان ده ركات پيش ئه وه ي دادگا به بي تاوان ده ري كات!

ئه وه ي كه ده مه ويټ ليرده دا بلټم: ئه م پياوه به پاستي حوكمي له سيډاره داني به سهردا درابوو به هوي شايه تيدانيكي ناره واوه ئه گه ر خوي گه وړه ده ريزاي نه كردبايه، كه واوو شايه تيداني ناره وا پهنكه ببټه هوي له سيډاره داني كه سيك

که‌چی تو ټاگات لیتی نییه، یاخود ره‌نگه بپیته هوی نه‌وهی که‌سیک هه‌موو ته‌مه‌نی خوی له به‌ندیخانه‌دا ته‌واو بکات که‌چی تو ټاگات لیتی نییه!

پیغه‌مبه‌ری خوا^۱ ده‌فهرمویت: ((إن بین یدی الساعة شهادة الزور، وکتمان شهادة الحق)) واته: له‌به‌ر ده‌ستی قیامه‌تدا (له‌پیش قیامه‌ت) ... شایه‌تیدانی درۆ و شارندنه‌وهی شایه‌تی حه‌ق هه‌یه)).

جا هه‌رکه‌سی شایه‌تی حه‌ق بشاریته‌وه نه‌وا تاوانبار هه‌روه‌کو خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ((وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ إِثْمٌ قَبْلَهُ)) البقرة: ۲۸۳، واته: هه‌ر که‌سیک کیتمانی شایه‌تی بکا و بیشاریته‌وه، به‌راستی دلی خوی ژه‌نگاوی و تاوانبار ده‌کا)).

جا نه‌گه‌ر داوایان لی کردی که‌وا شایه‌تی بده‌یت نه‌وا شایه‌تی حه‌ق بده، ټاگادار به‌سویند به‌درۆ نه‌خویت و له‌کاتیکیدا خۆت باش ده‌زانیت که‌وا له‌راستگوییان نیت چونکه‌نه‌مه‌پی ده‌لین سویندی درۆ (یمین الغموس) خاوه‌نه‌که‌ی نقومی ټاگری دۆزه‌خ ده‌کات.

له‌نیشانه‌کانی قیامه‌ت: زۆریک له‌خه‌لکی ټاواته‌خوایی مردن ده‌بن له‌به‌ر توندی نه‌وه‌موو تاکیکردنه‌وانه‌ی توشیان ده‌بیته‌له‌دوینا یا له‌دینه‌که‌یاندا. له‌هه‌ردوو کتییی (صحیح) دا‌هاتوو له‌فهرمووده‌ی (أبو هريره) وه‌که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^۲ فهرموویه‌تی ((لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل فيقول: يا ليتني مكانه)) واته: قیامه‌ت پوونادات تاوه‌کو پیاویک به‌ته‌نیشتی گۆپی کابرایه‌کدا تیته‌په‌ریت و بلیت: خۆزگه‌من له‌جیتی نه‌و بوايه‌م)).

له‌((معجم الطبراني الأوسط والصغير)) والضياء المقدسي له‌((المختارة)) دا به‌سه‌نه‌دیکی (حسن)^۳ هاتوو له‌فهرمووده‌ی (أنس) وه‌که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^۴

۱. أخرجه البخاري كتاب الفتن، باب لا تقوم الساعة حتى يُغبط أهل القبور (۷۱۱۵)، و مسلم كتاب الفتن، باب لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل فيتمنى أن يكون مكان الميت من البلاء (۵۳ / ۱۵۷).

۲. أخرجه الطبراني في ((الأوسط)) (۹۳۷۶)، و ((الصغير)) (۱۲۹/۲)، و عبد الرزاق في ((مصنفه)) (۶۷۸۰)، والعقيلي في ((الضعفاء)) (۱۹۵ / ۴)، وابن عدي في ((الكامل)) (۷۰۵ / ۲)، وابن الجوزي في ((الواهيات)) (۱۴۹۱)،

ئەي خودايە... !! نىمە لە پيشدا دەربارەي (الأزمة القلبية) ههچمان
نەبيستبوو... ههروهه دەربارەي جەلدي مېشك و شىريه نجهي خوڤن و نه خوڤشي

١- أخرجه ابن ماجه، كتاب الفتن، باب العقوبات (٤٠١٩)، والحاكم (٥٤٠/٤)، وأبو نعيم في ((الحلية)) (٣/ ٣٢٠) و (٨/ ٣٣٣، ٣٣٤)، والطبراني في ((الأوسط)) (٢٨٧/١)، وصححه لشواهده الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (١٠٦).

که مېوونه ی بهرگری (نایدن) و (الزھیمر) ... هتد، هیچمان نه بیستېبو ... جوړه ها نه خوڅی، داوا له خوا ده که م که نه خوڅی موسلمانان چاره سر بکات .

پیغه مېری خوا ﷺ ده فېرمویت: ((لم تظهر الفاحشة في قوم قط حتى يعلنوا بها إلا فشا فيهم الطاعون والأوجاع التي لم تكن مضت في أسلافهم الذين مضوا، ولم ينقصوا المكيال والميزان إلا أخذوا بالسنين وشدة المؤنة وجور السلطان عليهم، ولم يمنعوا زكاة أموالهم إلا منعوا القطر من السماء، ولولا البهائم لم يمطروا، ولم ينقصوا عهد الله وعهد رسوله إلا سلب الله عليهم عدوا من غيرهم فأخذوا بعض ما في أيديهم، وما لم تحكم أئمتهم بكتاب الله ويتخيروا مما أنزل الله إلا جعل الله بأسهم بينهم)) واته: له هر میلله تیکدا خرابه کاری (زینا) ناشکرا بیت و تاکو بانگه وازی بۆ بکه ن ئیلا تاعون و نه خوڅی وایان تیدا بلآو ده بیته وه که له پیشیننه کانیا ندا نه بووه، ساخته له کیڅ و ته رازوودا بکه ن ئیلا توشی قات و قری و سه ختی بژیوی و سته می کاربه دهستان له سهریان ده بن، هرکاتیک ده ست بگرته وه له دانی زه کاتی ماله کانیا ن ئیلا خوی گه وړه بارانیا ن لى ده گریته وه، نه گه ر گیانه به ران نه بوايه نه و بارانیا ن بۆ نه ده بارى، هرکاتیک په یمانی خوا و پیغه مېرکه ی ﷺ بشکینن ئیلا خوی گه وړه دوژمنیک جگه له خویان زال ده کات به سهریاند، هندی له وهی که له بهر ده ستیاندايه ده بیات، هرکاتیک پیښه و او کاربه ده ستانیا ن حوکم به قورثان نه که ن و به ناره زووی خویان لى ه لېژین ئیلا خوی گه وړه ناکوکی ده خاته نیوانیا ن)).

نایا هیچ شتیک ماوه پیغه مېری خوا ﷺ نه یگوتبیت؟ نایا نه مه نه و واقیعه تاله ی نیمه نییه !؟ نایا نه م نوممه ته ئیستا به و شیوه یه ناژیت؟ ئیلا مه گه ر که سانیک نه بیت خوی گه وړه خوی ره حمی پیا ن کردبیت ...

خوی گه وړه ده فېرمویت: ((إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وقليل ما هم)) (سورة ص) واته: نه وانه نه بیت که باوه پیا ن هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کردووه، دياره نه وانه یش زور که من)).

خوی گه وړه ده فېرمویت: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ سبا: ۱۳، واته: به لام له به نده كانم که سه میکیان سوپاسگوزان)).

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ الأنعام: ۱۱۶، واته: نه گهر له زۆریه ی خه لکانی نه م سهر زهوییه، که بی باوه پڼ په پیره وی بکهیت له ریگه ی خوا لات نه دهن و چه واشه و سهر لیشتیواوت نه که ن)).

جا پیغه مبهری خواﷺ باسی نه م واقعیه مان بو ده کات به م دیمه نه پیغه مبهرایه تییه روون و ناشکرا و راستییه دهریاره ی مردنی کت و پر، نه م جوړه مردنش به شیوه یه کی ناشکرا دهرکه وتووه و نمونه ی زورمان له باره یه وه هیه و زۆریه مان ده یزانین، جا هر کاتیک له جیگایه کدا جهنگ روو بدات و فیتنه و مهینه تی تیدا بلاو ببیته وه ده بیینی زۆریه ی خه لکی له هه موو کاتر میړیکدا خوژگه به مردن ده خوازیت - داوا له خوا ده که م ناسایشی نیتمه و نیوه بپاریزی و هه روه ها نیعمه ت و خوشگوزرانی و جیگیربوونمان لی تیک نه دات و خه می خه مباران نه هیلتیت و کیشی کیشه داران نه هیلی و په ژاره ی هه موو موسلمانان بڼه پر بکات و هه ر خوی پشت و په نامانه و توانای به سهر هه موو شتیکدا هیه.

چه نده ها خه لکی هه ن هیچ شه ویک به سهریاندات تیپه پر نابیت ئیللا له خوا ده پاپڼنه وه و داوای مردنی لی ده که ن که سیک ده بیینی خیزان و کومه لیک مندالی هیه و هه موو روژیک داوای خه رچی لی ده که ن و خواردنی روژانه یان نییه، بیر له وه ده کاته وه ناخو بو روژی جه ن منداله کانی چی له بهر بکه ن ! که چی له ولاشه وه که سانیک هه ن له و په پی خوشگوزرانییدا ده ژین و ناگایان له حالی بی نه وایان نییه. چه نده ها خه لکی هه ن نیستا له عیراق و فلسطین و سودان و صومال و نه فغانستان و شیشان و زۆریه ی سهر نه م زهوییه خوژگه به مردن ده خوازن له هه موو ساتیکدا به بی هیچ زیاده روهوییه ک.

هه موو نه وانه روویداوه به و شیوه یه ی که وا خوشه ویست باسی کردووه ﷺ - دایک و باوک و روح به فیدای بیت - بویه ده بیینی که سیک به ته نیشت گوپی که سیک تره وه ده پوات ده لیت: خوژگه من له جی خواونه ی نه م گوړه بوايه م... بو؟ چونکه فیتنه کان زۆربوونه، نه ویش ده یه ویت دینه که ی خوی بپاریزیت و له

دهستی نه دات تاوه کو به گوټپایه لیه وه بگاته خواکه ی خوی.

هه ندی له نه هلی زانست و زانیاری ده لئین: خوژگه به مردن ده خوازیت له بهر توندی به لا له کارو باری دونیادا، کابرایه که ته نه پاروویه که خواردن شک نابات و ده خواردی منداله کانی بدات، بویه رهنگه جاری وا هه بیټ خوی ببینیته وه ناچار بیټ به که وتنه ناو حه رامه وه جا له خوا ده پاریته وه که گیانی بکیشی له پیش نه وه ی دهستی بۆ حه رام دريژ بکات .

به لام پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت هه روه کو له هه ردو و کتیبی (صحیح) ^۱ دا هاتووه له فهرمووده یه کی (أنس) هوه: ((لا يتمنين أحدكم الموت من ضر أصابه، فإن كان لا بد فاعلا، فليقل: اللهم أحيني ما كانت الحياة خيرا لي، وتوفني إذا كانت الوفاة خيرا لي)) واته: با هیچ کهس له ئیوه خوژگه به مردن نه خوازیت له بهر زیان و زهره ریک که پیی ده گات، نه گهر هه ناچار بوو بیلئیت نه وا با بلئیت: خودایه بمزینه نه گهر زیان بۆ من باشتره، و بممړینه نه گهر مردن بۆ من باشتره)).

براکه م... به وردی سهرنجی نه و پارانه وه یانه ی پیغه مبه ر ﷺ بده که تۆ ئیستا ده یخوینیته وه و به وردی بیر ی لی بکه ره وه.

(سهل ی کوپی عبدالله التستری) ده لئیت: ((هیچ کهسیک خوژگه به مردن ناخوازیت ته نه سئ کهس نه بیټ: کابرایه کی بی ناگایه له وه ی که له پاش مردن چی هه یه، کابرایه که ده یه ویت له قه ده ری خوا هه لئیت و کابرایه کی تامه زړوی گه یشتنه به دیدنه ی خوی په روه ردگان)).

جا نه و کهسه ی که بی ناگایه له وه ی که له پاش مردن چی هه یه له وه موو کاره ساته ده یه ویت له دنیا هه لئیت که چی نازانیت چی له پیشی هه یه، یان چی توش ده بیټ و چی ده بینئ، کابرایه که ده یه ویت بمړیت له ترسی توش بوونی فیتنه وه له ترسی نه وه ی که خوی گه وره ته قدیری کردووه و کابرایه کی خوښه ویست و تامه زړوی بینین و دیدنه ی خوی گه وره ده کات .

۱- أخرجه البخاري كتاب المرضى، باب نهى تمنى المريض الموت (٥٦٧)، ومسلم كتاب الذكر والدعاء، باب كراهة تمنى الموت لضر نزل به (٢٦٨٠).

جا ليټره دا پيغه مبهري نه كره م ﷺ ده فهرمويت: هه روه كو له هه ردوو كتيبي (صحيح) ^۱ دا هاتووه له فهرمووده يه كي دايكه (عائيشه) وه: ((من أحب لقاء الله أحب لقاءه، ومن كره لقاء الله كره لقاءه)) قالت عائشة: فقلت: يا نبي الله أكرهية الموت؟ فكلنا نكره الموت، قال ﷺ: "ليس كذلك، ولكن المؤمن إذا بشر برحمة الله ورضوانه وجنته، أحب لقاء الله، فأحب الله لقاءه، وإن الكافر إذا بشر بعذاب الله وسخطه كره لقاء الله وكره لقاءه)) واته: هه كه سيّ حه ز له ديده ني خواي گه وره بكات نه وا خواي گه وره ش حه ز به ديده ني نه و ده كات، هه كه سيّ حه ز به ديده ني خواي گه وره نه كرد نه وا خواي گه وره ش حه ز به ديده ني نه و ناكات، عائيشه ده ليټ: نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ ثايا مه به ست رق بوونه له مردن، ني مه هه موومان رقمان له مردنه؟ پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموي: مه به ستم نه وه نيه، به لكو كه سي ني ماندار نه گه ر موژده ي ره حمه ت و ره زامه ندي و به هه شتي خواي پيټدرا نه وا حه ز به ديده ني خوا ده كات، كه سي بيّ باوه ر نه گه ر موژده ي سزا و تووړه يي خواي پيټدرا نه وا حه ز به ديده ني خوا ناكات و خوايش حه زي له ديده ني نه و نيه)).

له ((موطأ الإمام مالك)) ^۲ و جگه له و به سه نه ديكي (صحيح) هاتووه كه وا كاتي عومري كوپي خه تتاب ته مه ني گه وره بوو گوتي: ((اللهم كبرت سني، وضعفت قوتي، وانتشرت رعبتي، فاقبضني إليك غير مضيع ولا مفرط)) واته: نه ي خودايه ! ته مه نم گه وره بووه، و هيّزم نه ماوه و ره عيه ته كه م (ژيړده سته كه م) به ريللو بووه جا گيانم بكيشه بو لاي خوټ به بيّ تياچوون و به بيّ زياده پړه وي)).

چند پارانه وه يه كي جوانه له نه ميري ني ماندارانه وه عومري كوپي خه تتاب (ره زاي خواي لي بيټ)!!

نم به شه به نيشانه يه كي تر كوټايي پي ده هيّنم كه بللو بووه ته وه و زور بووه له م سه رده مه دا، راستگو ي باوه رپيكر او باسي كردووه، نه و كه سه ي هه رگيز له

۱ - أخرجه البخاري كتاب الرقاق، باب من أحب لقاء الله أحب لقاءه (٦٥٠٧)، ومسلم كتاب الذكر والدعاء، باب من أحب لقاء الله أحب لقاءه، ومن كره لقاء الله كره لقاءه (٢٦٨٤، ٢٦٨٥).

۲ - أخرجه مالك في (الموطأ) (١٥٠٦)، وأبو نعيم في (الحلية) (٥٤/١)، وابن أبي عاصم في (الأحاديث والمثنوي) (١٠٧/١).

خووه قسه ناکات ﷺ ههروه کو ئيمامي نه حمه د له (مسند) هکهيدا و الحاکم له (مستدرک) هکهيدا به سه نه ديکی (صحيح) ۱ ريوابه تيان کردووه له فرموده يه کی (عبدالله ی کوری عمرو) هوه ده لیت: پیغه مبهري خوافه رموويه تی ﷺ: ((سيكون في آخر أمتي رجال يركبون على السروج كأشباه الرحال، ينزلون على أبواب المساجد، نسأوهم كاسيات عاريات، على رؤوسهم كأسنمة البخت العجاف)) واته: له کوتايي نوممه ته که مدا پياوانیک دين سوارى تهخت ده بن وه کو جلی سهر و شتر وایه له ده رگای مزگه و ته کان داده به زن، ژنه کانیشیان پوشتی رووتن، سهریان وه کو بانپشتی و شتر وایه)) .

السروج له زمانه وانیدا: کوی (سرج) ه ئه ویش نه ویه که له سهر پشستی و شتر داده نریت وه کو کۆپانه و که ژاوه، ههروه ها مه به ست له (الرحال): نه و که ژاوه ییه که نافرهت سوارى ده بیت، به مالى هه ر پياويک ده لیت: رحل.

جا ئیوه ئیستا ده بینن ئۆتۆمبیل ههروه کو مالى لیها توه، ۲ هه موو تاييه ته منديیه کی تیدا ناماده یه به ته وای، به لکو - دوور له رووتان - ئۆتۆمبیلی واهیه ئاوده ستی تیدایه، رهنگه هه ر مۆفیک له سهر کورسیه که ی داده نیشت و رهنگه بخه ویت، ئیوهش ده زانن نه و ئۆتۆمبیلانه ی که له که ره فانه ده چیت ... هتد نه و فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ که ده فره مویت: ((نسأوهم كاسيات عاريات على رؤوسهم كأسنمة البخت العجاف)) البخت: جۆریکه له و جۆره و شتره (خوراسانی) یانه یه که له راده به دهر ملیان دریژه، والسنام: نه و به شه به رزه ی سهر پشستی و شتره.

جا پیغه مبه رى خوا ﷺ وه سفی نه و نافره ته داپو شراوه رووتی کردووه و شیوه یدا هیتانه به رزه که ی پرچی که پیی ده لیت: (برینی شین) وه کو نه و کۆپاره ی سهر پشستی و شتر.

۱- أخرجه أحمد (۲۲۳/۲)، وابن حبان في ((صحيحه)) (۵۷۵۳)، والحاكم (۴۳۶/۴)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحه)) (۲۶۸۳).

۲- ونحن لا نجزم بأن هذا هو مراد النبي ﷺ!، فالجزم بذلك ضرب من التخمين والظن الذي لا ينبغي ولا يجوز بحال

له پړوايه تيكي تردا كه له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتووه له فهرمووده‌ي (أبو هريره) پټغه مبهري خوا^۲ فهرموويه‌تي: ((صنفان من أهل النار لم أرهما...)) واته: دوو كومه ل دین له نه هلي ناگړن و من نه وانم نه بينيوه))

نه‌ي په روه ردگارمان بمانپاريزه! نه‌مه فهرمووده‌ي نه و پټغه مبهريه مبهريه بان و به ديارى نيردراويه^۳: ((قوم معهم سياط كأذناب البقر))، واته: ده‌سته يه ك قامچيان پټيه هه روه كو كلكى مانگا وايه)) براكه م ... ناگاداري سته م به، به ناحق هه رگيز نازاري هيچ موستلمانك مه ده ...

لا تظلمن إذا ما كنت مقتدرًا فالظلم ترجع عقباه الى الندم
تنام عيناك والمظلوم منتبهٌ يدعوا عليك و عين الله لم تنم

واته: هه رگيز سته م مه كه نه گهر بووینه كه سيكي به توانا و ده‌سه لاتدار، چونكه هه رده م سته م په شيمان بوونه وه‌ي به دواويه، تو ده‌خوي و چاوه‌كانت له يه ك ده‌نيت و سته مليكراویش به ناگايه، دوعات لى ده‌كات و چاوه‌كاني خوايش نه‌خه وتووه .

جا نه و كه سه‌ي كه نه و قامچييه‌ي پټيه و له خه لگي ده‌دات به ناحق و ناپه‌وا نه‌وه له نه هلي ناگړه به شايه‌تي پټغه مبهري هه ليردراوه^۴ نه‌گهر ته‌وبه نه‌كات و نه‌گه‌رپته‌وه بو لاي خوي به‌خشنده و ليبورده ((ونساء كاسيات عاريات، مميلات مائلات، رؤوسهن كأسنمة البخت المائلة، لا يدخلن الجنة، ولا يجدن ريحها، وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا)) واته ... نافرته تانيكي پوشتي روت خويان بو پياوان لار ده‌كه نه‌و و له‌نجه ولار ده‌كه‌ن له ريكردندا سه‌ريان وه‌ك بانپشتي و شتر وايه، نه‌وانه ناچنه به‌هسته‌وه و بو نيشي ناكه‌ن نه‌گهر چي بو نيشي نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده روژه‌ري ده‌پوات)).

۱. أخرجه مسلم، كتاب اللباس والزينة، باب النساء الكاسيات العاريات المائلات المميلات (۲۱۲۸).

۲. جمع نذب، وهو عقب كل شيء، والمراد به هنا: الذيل.

نيمامي النوى ده فهرمويت: ((ټم فهرمووده يه كيكه له موعجزه كانى پيغه مبرايه تى، ټوهى ټو باسى كردووه له م دوايانه دا روويداوه جا مبهست له خاوهنى السياط ټو كاربه ده ستانه كه قامچى ستم له خلكى ده كهن .

به لام مبهستى له ((كاسيات عاريات)) پوشتى روت، ټوا چهند بوچوونيك هه يه:

* يه كه م: پوشتن له نيمه ته كانى خواى گوره، به لام روتن له سوپاسگوزارى ټو.

* دوهم: پوشتن له جل و بهرگدا به لام روتن له ټنجامدانى چاكه كارى و بايه خ به داوروژى خويان و گرنگيدان به گوپرايه لى.

* سييم: هه نديك له جهسته ي خوى دهرده خات له بهر جوانى جا ټوانه پوشتى روتن.

* چواره م: جلو بهرگى ته نك له بهر ده كهن كه ټوهى له ژيره وه يه تى وه سف ده كات جا ټوانه روتن به لام پوشتن به مانا.

مبهست له (مائلات و مميلات) ده لټن: له گوپرايه لى خواى گوره لايانداوه له پاراستنى دامينى خويان و جگه له وانه، و (مميلات): جگه له خويان كرده وه كانى خويان فير ده كهن.

ده لټن: مائلات: واته به فيزه وه رى ده كهن وه مميلات: شانهاه كانيان لار ده كه نه وه.

ده لټن: مائلات: واته پرچه كانيان به لاره وه داده هينن كه ټويش شيوهى ټافره ته داوين پيسه كانى پى دهناسريت، مميلات: بهو شيوه داهيتانه پرچى ټافره تانى تر داده هينن.

ده لټن: مائلات: لارده بنه وه و بهر و لاي پياوان مميلات: جوانيه كه ي خويان بو پياوان دهرده خه ن.

((رووسهن كاسنمه البخت)) واته: سهرو پرچى خويان گوره ده كه نه وه بهو

قوماش و كلاوانه ي كه ده بده نه سهرى خو ياندا تاوه كو وه كو كوپاره ي وشترى لى
ديت (نمه به ناوبانگترين مانايه له رافه كړنى فرموده كه).

(المازي) ده لټيت: رهنكه مه به ست له ماناكي ئه وه بيت: ته ماحي پياوان
ده كن و چاويان دانا پوښن به رانبه ريان و سهر يان داناخن.

به لام (القاضي) رايه كي تری ه لېژاردوه كه وا المائلات به شيوه يه كي لاره وه
پرچه كانيان داده هين، ده لټيت: مه به ستي په لك و هوون و پرچ و توند به ستنه وه ي
بو سهر وه و كو كړدنه وه ي له ناوراستي سهر يان بويه به شيوه ي كوپاره ي وشترى
لى ديت.

ده لټيت: نمه به لگه يه له سهر ئه وه ي كه وا مه به ست له ليچووني به كوپاره ي
وشتر به رز بوونه وه ي په لكه كانيان له سهر سهر يان و كو كړدنه وه ي پرچه كانيان
له وي، زور ده بيتنه وه تاو كو به لايه كي سهريدا مه يه لان ده كات هره وه كو چوون
كوپاره مه يه لان ده كات.

ابن دريد ده لټيت: ده لټين (ناقة ميلاء) نه گهر هاتو كوپاره كي به لايه كدا مه يه لان
بكات . خوايش له هموان زاناره .

فرموده كي پيغه مبر عليه السلام: ((لا يدخلن الجنة)) هره وه كو ئه وان ه ي پيشوو دوو
بوچووني له سهره:

يه كه ميان: مه به ستي ئه وه يه ئه و كه سه شتي حرام ي حال كړدوه هره چنده
ده زانيت ئه وه شتي كي حرامه بويه پي كافر ده بيت و به هتا هتايي له ناگردا
ده مينتته وه و هرگيز ناچيته به هه شته وه .

دووه ميان: مه به ستي ئه وه يه كه له گه ل سهر كه وتووه كاندا يه كه م جار ناچيته
به هه شته وه، خوايش باشتري ده زانيت)) ته واو بوو.

خوشكي به ريزم... بو خورده رده خه يت و خو ده پازنيتته وه؟ چوون به و جل و
به ركه نابرو به روه دهرده چيته دهره وه؟

زور به جواني بير له وه سفه جوانه ي پيغه مبر عليه السلام بكه روه كه وا له سهرده مه ي
ئودا نه بووه... ثافره تيك پوشاكي له به ردايه به لام روته!! چوون؟ چونكه

پژشاکي زور تهنگه جوانی جهسته دهردهخات، يان زور تهنگ و سووکه يان له چهند لايه که وه کراوه ته وه ((کاسيات عاريات مميلات مائلات)) له ريکرنيدا لاروله نجه دهکات، بويه دلي پياواني بولار ده بيته وه ! بولاي خوشکي به ريژم ! سويند به خوا... خواي گه وه ر حجابي له سهرت فهرز نه کردوه و دوو به دوو بونه وه له گه ل پياوي نه جنه بيدا حرام نه کردوه ئيللا له بهر نه وه ي تو مرواريسي کي پاريززاي و گه وه ريکي پوشراوي، جا تو دايکي، تو خيزان و خانه واده ي، تو کچي و تو پوريت، نه گهر تو نيوه ي کومه لگا ببه خشيت و خوتيش نيوه ي کومه لگي که واته تو هه موو کومه لگي.

يا درة حفظت بالأمس غالية	واليوم يبغونها للهو واللعب
يا حرة قد أرادوا جعلها أمة	غريبة العقل غريبة النسب
هل يستوي من رسول الله قائده دوماً	و آخر هاديه أبو لهب
وأين من كانت الزهراء أسوتها	من من تقفت خطا حمالة الحطب
فلا تبال بما يلقون من شبه	وعندك الشرع إن تدعيه يستجب؟
سليه من أنا؟ لمن أهلي؟ لمن نسبي؟	للغرب أم أنا للإسلام والعرب؟
لمن ولائي؟ لمن حبي؟ لمن عملي؟	لله أم لدعاة الإثم والكذب؟
هما سبيلان يا أختاه ما لهما من ثالث	فاكسبي خيرا أو اكتسبي
سبيل ربك والقرآن منهجه	نور من الله لم يحجب ولم يغب

واته: نه ي نه و مرواريسي تا دويني به نرخه وه پاريززاويو، به لام نه مړ دهيانه ويته بيكه نه جيگه ي گه مه و ياري، نه ي نه و نازاده ي دهيانه ويته بيته كويله به عه قل و به ره چه لهك نامويه، ئايا كه سيك پيغه مبهري خواسه ركرده ي بيت هه رده م يه كسانه له گه ل كه سيكدا پيشره وه كه ي نه بو له هه ب بيت؟، چون يه كسانه كه سيك پيشهنگي (زهرا) بيت، له گه ل كه سيكدا شوين پي (حمالة الحطب) ي هه لكردي، هه رگيز گويي پي مه ده كه گومان ده كه نه دلته وه، له كاتيكد تا شريعته هه يه گهر بانگي بكه ي ولايت ده داته وه، لي ي بپرسه من كي م؟ نه هل و

ره چه له کم بۆ کوئی دهگه پیتته وه؟، بۆ رۆژئاوا یان بۆ ئیسلام و عه ره ب؟، دلسۆزیم بۆ کێیه؟ خۆشه ویستیم بۆ کێیه؟ کاره که م بۆ کێیه؟، بۆ خوا به یان بۆ بانگه وازکارانی خراپه کاری و درۆیه؟، نه وه دوو ریگایه - خوشکه که م - سێیه میان نییه، بۆیه چاکه به دهست بهینه یان داوای بکه، ریگای پهروه ردگارت و قورئان پهیرهوی نه وه، روناکی له خوداوه دانا پۆشریت و بزر نابیت.

خیراکه خوشکی به ریزم - هه ر ئیستا - ... نه ی گه وه ره به نرخه که ... نه ی مروارییه پۆشراوه که ... نه ی یاقوته پارێزراوه که ... خیراکه نه ی کچی به کتاپه رست نه ی کچی ئیسلام ... خیراکه حیجا به که ت داپۆشه ... به ره و ره وشت به رزی، به ره و داوین پاکی ...

خوای گه وه ره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيبِهنَّ﴾ الأحزاب: ۵۹، واته: نه ی په یامبه ره ﷺ به ژنه کانت بلی، به که کانت و ژنانی بره وادار بلی: بالاپۆش و عاباکانیان بپێچن به خویانا به شیوه یه که ته واوی سه ر و مل و جه سه ته یان داپۆشی)).

که وابه و خیراکه نه ی خوشکی رۆژووانم .. نه ی خوشکی نوێژه رم .. خیراکه نه ی خوشکی بالاپۆشم ... خیراکه هه ر ئیستا بریاری گوێرایه لی خوا و پێغه مبه ره که ت بده ﷺ .. به خۆشه ویستی خوا، به خۆشه ویستی پێغه مبه ره که ی ﷺ .. نه ویش به وه ده بی هه ر له ئیستا به دوواوه چیر له مال ده رنه چیت ئیلا به پۆشاکێکی شه رعییه وه نه بیت، نابیت - خوشکی به ریزم - هه رگیز نه و فه رمووده یه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ له بیر بکه ی که ده فه رمویت: ((صَنفَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا، قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَنَّابَ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءُ كَاسِيَاتٍ عَارِيَاتٍ)) داوا له خوا ده که م هه رگیز نه بیتته نه و جوړه، هه ر خۆی پشت و په نامانه و توانای به سه ر هه موو شتی که ده یه وه داوا له خوا ده که م له دنیا و قیامه تدا دامانپۆشیت ...

نزيكبوونه وهی رۆژگار و كه مبوونه وهی كار و زۆربوونی چروکی و رهزيلي

له نيشانه كانی قیامت: نزيك بوونه وهی رۆژگار...

ئيمامی (البخاری) له (صحيح) ^۱ هكهيدا ريوایه تی کردوه له فهرموده ی (أبو هريره) هه كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموده تی: ((لا تقوم الساعة حتى يقبض العلم وتكثر الزلازل ويتقارب الزمان ...)) واته: قیامت هه لئاسیت تاوه كو زانیاری هه لئه گیریت و بومه له رزه زۆر نه بیئت و رۆژگار نزيك نه بیته وه (...)) له ريوایه تیکی تردا هاتوه ((يتقارب الزمان، وينقص العمل، ويلقى الشح)) واته: رۆژگار نزيك ده بیته وه و کارکردن كه م ده بیته وه و چروکی زۆر ده بیئت)).

نیشانه ی به كه م: له م فهرموده یه دا ((تقارب الزمان))... ئایا مانای ئه و فهرموده یه چیه ((حتى يتقارب الزمان))؟ من مانای ئه م فهرموده یه به فهرموده یه کی تری پيغه مبهري خوا عليه السلام روون ده كه مه وه، چهند جوان و قه شهنگه كهوا هه موو قسه كانمان قسه ی پيغه مبهري خوا بن عليه السلام؟!؟

له (مسند) ی ئيمامی ئه حمده و (صحيح) ی ابن حبان و جگه له وان به سه نه ديکی (صحيح) ^۲ هاتوه له فهرموده یه کی (أبو هريره) هه كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموده تی: ((لا تقوم الساعة حتى يتقارب الزمان، فتكون السنة كالشهر، ويكون الشهر كالجمعة، وتكون الجمعة كالיום، ويكون اليوم كالساعة، وتكون الساعة

۱. أخرجه البخاري كتاب الاستسقاء باب ما قيل في الزلازل والآيات (١٠٣٦)، وكتاب الأدب، باب حسن الخلق والسقاء وما يكره من البخل (٦٠٣٧).

۲. أخرجه أحمد (٥٣٧/٢، ٥٣٨)، وابن حبان في ((صحيحه)) (٦٨٤٢)، وأبو يعلى في ((مسنده)) (٦٦٨٠) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

وله شاهد عن أنس رضي الله عنه أخرجه الترمذي، كتاب الزهد، باب ما جاء في تقارب الزمان (٢٢٣٢)، وضححه العلامة الألباني في ((صحيح الجامع)) (٧٤٢٢).

کاحترق السعفة الخوصة)) واته: قيامت روونادات تاوهکو روژگار نزيك نه بټتوه، جا سالتك وهکو مانگيك ده بټت و مانگيك وهکو ههفته بهك ده بټت و ههفته بهك وهکو روژك ده بټت و روژك وهکو کاترميرك ده بټت وه کاترميركيش وهکو سوتاندني سه عافي داره خورمايهك ده بټت)) سه لات و سه لام له سه ر نه و كه سه ي كه هه رگيز له خو وه قسه ناكات، جا نه م نيشانه به رووي داوه نيمه پيش چهند روژكي كه م روژووي مانگي ره مه زانمان ده گرت ئا نه وه تا ئيستا چاوه پواني ره مه زانيكي تر ده كه ين، هه روه ها سالتك وهکو مانگيك لي دټ ! خاوه ن كارك يان خاوه ن پيشه بهك يان خاوه ن نوسينگه بهك ده رده چټت، هه ركه ده رده چټت و ده چټت سه ر كاره كه ي گوئي له بانگي نيوه رو ده بټت، هه ركه كاغه زهكان نه مديو نه وديو ده كات و ده ست به هه ر كارك ده كات ده بيبي كاته كه وا ته واو بووه و کاترميره كه ش روشت و روژه كه يش به دوايدا ته واو بوو ... الله اكبر.

ههفته وهکو روژ وايه، روژيش وهکو کاترميره، کاترميريش ههچ نيه وهکو نه وه به گه لاي داره خورمايهك كه وته خواره وه و سووتا.

نه م نزيك بوونه وه سه يره بو واي ليها توه؟

زاناکان له م بابته دا چهند رايه كيان هه به: گرنگترين را له و رايانه دا كه وا دلّم پټي نارام بټت و نه قسم پټي رازي بټت: نه ماني به ره كه ته له كاته كاندا، واته: به ره كه ت له كاته كاندا كه م بووه ته وه، وه له كاره كاندا ! ئايا تاواني نيمه له وه دا چيه به؟ وا مه لي... نيمه هوكارين، چوّن؟ ! به تاوان و سه رپټچيه كانمان، ئايا چاره سه ر چيه و كار چيه به دووشت: نه وانيش ئيمان و ته قوايه .

خوای گه وره ده فهرمويت ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ الأعراف: ۹۶، واته: نه گه ر خه لكی نه و گوند و شارانه برپايان هيتابا و له خوا ترسيان بووبا و كاريان به به رنامه ي نه و كرديا نيمه ش ده رگاي گشت خير و پيتيكي ناسمان و زه وييمان به رووياندا والا ده كرد).

جا سه ر زه وي هه موو پره له خه ير و به ره كه ت و نيعمه ت، ئالتوني تيدا به، فوسفات و منجنيز و نه وتي تيدا به و هه روه ها به ره كه ت له ناسمانه وه

داده‌به‌زیت له‌په‌حمه‌ت و باران و خه‌یرات، به‌لام به‌ره‌که‌تی تیدا نه‌ماوه و هه‌لگیراوه و لاواز بووه و که‌م بووه‌ته‌وه... ده‌ته‌ویت شه‌و هه‌ستی بۆ شه‌ونویژ که‌چی به‌ره‌که‌ت له‌کاته‌که‌دا نابینیت‌وه، ده‌ته‌ویت په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی بگه‌یه‌نیت که‌چی به‌ره‌که‌ت له‌کاته‌که‌دا نه‌ماوه، ده‌ته‌ویت کاریک ئه‌نجام بده‌یت که‌چی کات نییه، جا به‌ شیوه‌یه‌کی دیار و ناشکرا به‌ره‌که‌ت نه‌ماوه! پیغه‌مبه‌ری خواﷺ راستی فهرمووه کاتیک ده‌فهرمویت: ((لا تقوم الساعة حتى يتقارب الزمان)).

به‌لام چۆن جاریکی تر به‌ره‌که‌ت ده‌گه‌ریت‌وه بۆ کار و ته‌مه‌ن و وشه و حال و مال و ته‌ندروس‌تیمان؟ ولّامه‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌یه که‌ باسم کرد به‌ ئیمان و ته‌قوا .

به‌لام ئیمان ته‌نها وشه‌یه‌ک نییه — داوا له‌ خوا ده‌که‌م ئیمان به‌ قسه‌مه‌تی ئیمه و ئیوه‌ بکات — جا ئیمان بریتیه له: وتن به‌ زمان و باوه‌ره‌ینان به‌ دل و کارکردن به‌ ئه‌ندام و په‌له‌کان . وه‌ ته‌قواش بریتیه له: دین و پرۆگرام و به‌رنامه، چونکه‌ تو روژوو ناگریت ته‌نها له‌ به‌ر ته‌قوا نه‌بی‌ت و حه‌ج ناکه‌یت ته‌نها له‌ پیناوی ته‌قوادا نه‌بی‌ت و سه‌ده‌قه به‌ هه‌زاران ناده‌یت ته‌نها له‌ پیناوی ته‌قوادا نه‌بی‌ت هه‌موو په‌رسته‌نه‌کان له‌ پیناوی ته‌قوا ئه‌نجام ده‌دریت چونکه‌ مه‌به‌ست له‌ دروست کردنی هه‌موو دروستکراوه‌کان ته‌نها په‌رسته‌نه‌وه‌کو خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶، واته: من هه‌ر بۆیه جنۆکه و ئاده‌میزادم دروست کردوه بم په‌رستن و بمناسن)).

به‌لام ئایا ده‌زانی مه‌به‌ست له‌ په‌رستن ته‌قوايه؟ به‌لێ... خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة: ۲۱، واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ته‌نها په‌روه‌دگاری خۆتان په‌رستن که‌ ئیوه و پيشووه‌کانی ئیوه‌ی له‌ نه‌بوون دروستکردوه چونکه‌ ئاوا په‌رستنی‌ک هی‌زی پارێزگاری دروست ده‌کا و به‌لکو ئیوه‌ش خۆ بپارێزن)).

که‌وابوو به‌ ته‌قوا و ئیمان به‌ره‌که‌ت داده‌بزیته سه‌ر ته‌مه‌ن و سامان و خواردنه‌کانمان، جا هۆی نه‌مانی ئه‌م هه‌موو به‌ره‌که‌تانه ته‌نها تاوان و سه‌رپیچی

خۆمانه، ئه‌گه‌ر گه‌ر پايڼه‌وه و له لاي په‌روه‌ر دگارمان ته‌وبه‌مان كرد ئه‌وا به‌ره‌كه‌ت له ژيړ پيژمانه‌وه هه‌لده‌قوليت و له ئاسمانه‌وه به‌ره‌كه‌تمان بۆ داده‌به‌زيت...

له سه‌رده‌ميك له سه‌رده‌مه‌كاندا ده‌نكه گه‌نميكيان له ناو سنوقيكي شووشه‌دا ده‌زيوه‌ته‌وه به‌قه‌د ناوكه خورمايه‌ك بووه و له ژيړي نوسراوه: ئه‌م گه‌نمه له سه‌رده‌مي به‌ره‌كه‌تدا له زه‌وييه‌وه سه‌وز بووه، جاريكي تر به‌ره‌كه‌ت داده‌به‌زيت‌ه‌وه (انشاء الله) جا بۆيه بى هيو و بى ئوميد مه‌به...

به‌لام ئه‌م به‌ره‌كه‌ته له سه‌رده‌مي پيڤه‌مبه‌رى خوا عيسا‌دا ده‌بيت (على نبينا وعليه افضل الصلاة والسلام)، من باسى ئه‌م باب‌ه‌ته ده‌كه‌م به دريژى -انشاء الله- له كاتى باسكردنى دابه‌زىنى عيسا ي كوپى مه‌ريه‌مدا ^{عليه‌السلام} چونكه پيڤه‌مبه‌رى خوا ^{عليه‌السلام} ته‌نانه‌ت باسى ئه‌و جلوه‌رگه‌ى عيساى كردووه كاتى له ئاسمانه‌وه پي‌وه‌ى داده‌به‌زيت، -انشاء الله- باسى ئه‌وه به دريژى ده‌كه‌م له جيگه‌ى خويدا.

جا لي‌ره‌وه ده‌ليين: ئه‌و نيشانه‌يه رويداوه به شي‌وه‌يه‌ك كه‌وا ده‌كه‌ت پر ده‌كات به خۆشه‌ويستى و باوه‌ر به پيڤه‌مبه‌رى خۆشه‌ويست ^{عليه‌السلام}.

پيڤه‌مبه‌رى خوا ^{عليه‌السلام} ده‌فه‌رموئيت: ((لا تقوم الساعة حتى يتقارب الزمان، وينقص العمل))، واته: قيامه‌ت هه‌لناسيت تاوه‌كو رۆژگار نزىك ده‌بيت‌ه‌وه و كار كردن كه‌م ده‌بيت‌ه‌وه)) ئا ه... به راستى ئه‌مه كي‌شه‌كه‌يه... ده‌بينى ره‌ف كتي‌بخانه‌كه‌مان پر ده‌كه‌ين له چه‌ندان به‌رگى كتي‌ب (مجلدات)، كتي‌بى ئه‌وتۆمان هه‌يه كه پيشينه‌كانمان نه‌يانبووه به‌لام كي‌شه‌كه‌ كي‌شه‌ى تي‌ور نييه !كه‌وابوو كوا كار كردن؟! كار كردن كه‌م بووه‌ته‌وه، ئه‌وه‌يشه نيشانه‌يه‌كه له نيشانه‌كانى قيامه‌ت، دلنياه كه‌وا پيڤه‌مبه‌رى خوا ^{عليه‌السلام} راستى فه‌رمووه ده‌رباره‌ى هه‌ر شتى كه له خوداى گه‌وره‌وه كه ده‌رباره‌ى ئه‌م دينه هاتبيت ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ النجم: ۳، واته: قسه‌و گوفتارى (پيڤه‌مبه‌ر) له‌رووى هه‌واوه‌وه‌سه‌وه نييه))، بۆيه كاتيك به‌راوردىك ده‌كه‌يت له‌نيوان كار و كرده‌وه‌كانى ئيمه‌و كار و كرده‌وه‌كانى پيشينه‌كانمان ئه‌واكه‌لينيكي گه‌وره‌و جياوازييه‌كى زۆر ده‌بينى به‌قه‌د نيوان زه‌وى و ئاسمانه‌كان، ده‌بينى ئه‌وان قسه‌كانيان كه‌م بووه، به‌لام كرده‌وه‌كانيان زۆر بوو وه

ئيمه قسه كانمان زور زورن كه چي كرده وه كانمان كه من .

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ يوسف: ۵۳، واته: خو هه رگيزيش پاكانه بو خو م ناكه م، چونكه نه فس و ده روون هه ميشه فهران به خراپه ده دا)). داوا له خوا ده كه م راستي و راستگويي بخاته سر زمان و كار و كرده وه مان له هه موو كات و ساتيكا، به راستي كاتي من خو م به راورد ده كه م له گه ل پيشينه چا كه كانماندا هه ست به سووكي و گومراييه كي سخته ده كه م! به راستي كار كردن به شيوه يه كي غه مگين و شهره زاري كه م بووه ته وه! به راستي نه م داپرانه بيخيره له نيوان وته و كرده وه كاندا هو كار يكي زور ترسناكه له هو كار هه كاني دواكه وتن و ريسوايي و زه ليلي و لاوازي نه م نوممه ته، چونكه به راستي - هه ر وه كو باسم كرد- جيهان ناتواني ت فهران پره وايي ئيمه بكات ئيلا له ريگاي كردار و داهينان و ره وشت و به ره ه م و به خشينه كه ي نه بيت، به لي... زور نه سته مه كه زانايه ك حوكم به سه رماندا بكات له ريگاي وانه يه كي چا كه وه يان وتاريكي زرينگه دار يان ته نانه ت له ريگاي ده يان به رگي كتيبه وه كه چاپ ده كريت، به لكو ده مانه وي ت ئيمه به كردار شايه تي بو نه م دينه بده ين، چونكه ئيمان به بي كردار هيچ بايه خيكي نيبه كه و ابو كردار به شيكه له ئيمان، پيشينا نمان هه رگيز كرداريان له ئيمان دهر نه ده كرد، جا ئيمان وته به زمان و باوه په يئانه به دل و كرداره به نه ندام و په له كان، بويه ده بيت ئيمه نه م قسه يه و نه م باوه ره بگورينه كرده وه يه كي واقيعي له سر زه وي .

پيغه مبه ري خوا ﷺ فهرموويه تي هه روه كو له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتووه له فهرمووده يه كي (أبو هريره) هوه: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ)) واته: خوای گه وړه ته ماشاي ديمه ن و سامانه كانتان ناكات به لكو ته ماشاي دل و كرده وه كانتان ده كات)).

له گه ل مندا بير له م نايه ته پيروزانه بكه ره وه، هه رده م نايه ته پيروزه كان ديت و

۱- أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب تحريم ظلم المسلم وخذله واحتقار مو دمه و عرضه و ماله (۲۵۶۴).

ثيمان و کردار ده کاته هاوړتي به ک.

خوای گه وړه ده فره مویت: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ البقرة: ۲۵، واته: نهی پیغه مبه رﷺ مژده بده به وانهی که بپوایان به خوا و په یامبه ر و به پوړی دوايي هه یه و ټاکاره چاک و په سنده کان نه نجام ده دن که بی گومان به هه شت که لیکیان بو هه یه)).

خوای گه وړه ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾ الکف: ۱۰۷، واته: بی گومان نه وانهی ثیمان و باوه پریان هینا و کرده و هی چاکیان نه نجام دا هر له زووه ووه باخه کانی فیرده و سمان کردو ته جی پی په زیرایان)).

به لکو خوای گه وړه له ټایه تیکی پیروژدا کرداری پیش ثیمان خستووه بو نه و هی سه رنجمان بو گرنگی کردار رابکیشی و ده لیت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ۹۷، واته: هر که سیک - له نیر یان له می - هر کاریکی چاک نه نجام بدا و به ثیمان و باوه پرداریش بیت به لټن بیت بیژنن به ژیانکی پاک، واته: به ژیانکی به قه ناعت و به سه عاده ت، به چاک تریش له و هی کردوویانه پاداشتیان بدهینه و ه)) بویه ده بی کردار هه بیت، به لکو له ټایه تیکی پیروزی تر دا له سوره تی (الأعراف) خوای گه وړه ده فره مویت له کوتایی ټایه ته که دا: ﴿وَوُودُوا أَن تُلَكُّمُ الْجَنَّةَ أَوْ رَسُمُوها بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الأعراف: ۴۳، واته: (جا که به هه شت ده بینن له لایه ن فرشته کانه و ه) بانگ ده کرین و پییان ده گو تر ی نه م به هه شته نه و به هه شته بوو به لټنتان پی درابوو و نه مړو به هو ی (نه و کار و کرده ووه چاکانه و ه له دونیادا نه نجامتان دان پیتاندر ا بوونه خاوه نی، واته: به هو ی ماندوو بوونی خو تانه و ه بو)).

نه وهك له بهر نه وهی تیروانینتان ده كرد يان خوټان دهرده خست يان قسه تان ده كرد! هرگيز وانيه! تیروانين چنده ناسانه! قسه كردن چنده ناسانه! به لام كيشه كه نه وهی كه وا نه و قسه یه بگورپته كرده وه، نه مه كيشه كه یه ... هرگيز نه م نوممه ته به ختیار نابیت له دنیا و قیامه تدا تاكو نه م تیوره نیمانیه و نه م باوه پهی ناو دله كان نه گورپته واقعیکی كرداری و بهرنامه ی ژيان، هه موو له جیگه ی خویدا و له بواری خویدا.

نیمه نامانه ویت هه موو نه م نوممه ته بینه بانگه وازكار له سهر مینه ره كان، يان وانه بیژ له كه ناله ناسمانیه كان، نه خیر هه رگیز... به لكو ده مانه ویت هه موو نه م نوممه ته ببیته بانگه وازكار بۆ دینی خوا به و ته و باوه پهی تان و كرده وه له سهر مینه ری نه م نیسلامه گه و ره و بلند، هه ری كه و له پیگه كه ی خو، هه ركه سی له جیگه ی به خششه كه ی خو، تو كه سیکی پزیشکی نه و له بواره كه ی خو تدا داهیتان دابهینه، تو كه سیکی نه دنازیاری له كارگه كه ی خو تدا داهیتان دابهینه، تو كه سیکی بازرگانی بازرگانییه كه ت پیشبخه، هه روه ها نه و دوی پیشه كان به گویره ی نه وهی كه خوی گه وهر منه تی كردوه به سهرتدا له توانا و وزه و شاره زاییه كه ت، به راستی نه وه شایه تییه كه هه ركه سی بیشاریته وه سویند به په روه ردگاری كه عبه نه و تاوانبار، ده بی نیستا هه موو موسلمانیک شایه تی بدات له پیناوی نیسلام و دینه كه یدا، نیستا ده بیت هه موو خوشکی موسلمان نه و شایه تییه بدات له پیناوی نیسلام و دینه كه یدا به و ته و باوه پ و كردار... خوی گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِشْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ۴۳، له پیشدا رافه كرا) .

من پرسیاریک ده كه م... ئایا نیوه بیلال ده ناسن؟ نه و بیلاله ی كه بانگ ویزی پیغه مبه ری خوار ﷺ بوو... نه و كۆیله حه به شییه كه دینی نیسلام بۆ نه و پله و پایه بلند هه رزی كرده وه ... بۆ نه و جیگه به رزه ... با ره دی نه وانه بدهینه وه كه وا گورانی به بالای نازادی و دیموكراسییه وه ده لێن و پێیان بلێن: به راستی نیسلام نه و دینه یه كه وا یه كسانی له نیو خه لكیدا سه پاندوه، له نیوان كۆیله و

گه وړه كهيدا جياوازي نه كړدووه، ريزو كه رامه تي به خشيوه ته خوا ترسان، خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَقَكُمْ﴾ الحجات: ۱۳، واته: بي گومان به پيزتريشان لاي خوا، نه و ه تانه كه به ته قوا تر و خوپاريز تر بيت، له سنو وړه كاني خوا نه ترازيټ)).

ته ماشاي بيلال بكه... ناييا پيغه مبهري خواﷺ چي به نه و ده فهرمويت؟ هره و كو له (صحيح البخاري و مسلم) دا هاتووه له فهرمووده ي (ابو هريره) هوه كه و پيغه مبهري خواﷺ فهرموويه تي: ((يا بلال حدثني بأرجى عمل عملته في الإسلام، فإني سمعت دف نعليك بين يدي في الجنة)) واته: نه ي بيلال باسي چا كترين كاريك كه له ئيسلامدا كړد بيتت بو بكه، چونكه من گويم له دهنگي پيلاوه كانت بوو له بهر ده ستمدا له ناو به ه شتدا)).

بيلالي كوپي ره باح؟ به لي... نه و كه سه ي كه له سه ره تاي بانگه وازدا نازار و نه شكه نجه ددرا له سه ر نه و لمه گه رمه ي مه ككه و به ردي گه وړه يان له سه ر سنگي داده نا و نه و يش نه و سر ووده شيرين و خوشه ي ده گوت كه گوئي روژگاري پر كړدووه: ((أحد أحد)) پيغه مبهري خواﷺ گوئي له دهنگي پيلاوه كاني بوو له به ه شتدا، به لام به چي شتيك گه يشتووه ته نه و پله يه؟ به كړدووه... جا ناييا نه و كرده ره چي به كه و بيلال نه نجامي ده دات؟ تاوه كو له ريگه ي نه و هوه گه يشت بيتته نه و پايه يه... وه گه يشته نه و پله يه... تا راده يه كه و پيغه مبهري خواﷺ گوئي له دهنگي پيلاوه كاني بيت له به ه شتدا؟ نه مه باب ته يكه سويند به خوا نه گهر بيري لي بكه يته وه نه و عه قلت له ده ست ده ده يت، ته ماشا كه و بزانه كه بيلال چي ده ليت... كرده ريكه رهنگه به بيري زوړه ي برا و خوشكانماندا نه يه، بريا له م كاره تي بگه يشتايه ن و پاشان هي ممه تيك بكه ين بو جي به جي كړدني، چونكه نه م باب ته باب ته يكي تيوري نيه و به س، باب ته يكي قسه و باس نيه هره و كو باس م كړد... داوا له خوا ده كه م كه ئي خلاص و وه رگرتني كرده ره كانمان به نسيب بكات...

۱- أخرجه البخاري، أبواب التهجد ((باب فضل الطهور بالليل والنهار)) (۱۱۴۹)، ومسلم كتاب فضائل الصحابة ((باب من فضائل بلال)) (۲۴۵۸).

بيلال گوتی: ((يا رسول الله ﷺ ما عملت عملا أرجى عندي: أني لم أظهر طهورا في ساعة ليل أو نهار إلا صليت بذلك الطهور ما كتب لي أن أصلي))، واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواﷺ هیچ کرداریک نییه لای من چاکتر بیټ له‌وه‌ی که هر کاتیک ده‌ستنویژ بشورم له هر ساتیکی شه و یان روژدا ئه‌وا به و ده‌ستنویژه چه‌ند رکاتیک نویژ ده‌که‌م)). (مه‌به‌ستی نویژی ده‌ست نویژه).

ته‌نها! هرکه ده‌ستنویژیک بگریټ به پیتی ئه‌وه‌ی خوا ویستی لی بیټ نویژ ده‌کات، ئه‌مه ئه‌و کرداره بوو که گه‌یاندییه ئه‌و پله و پایه‌یه؟؟ به‌ئێ... له (صحیح مسلم)^۱ دا هاتوو له فەرمووده‌یه‌کی (أبي ذر) وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فەرموویه‌تی: ((لا تحقرن من المعروف شيئا، ولو أن تلقى أخاك بوجه طلق)) واته: هه‌رگیز چاکه به که‌م مه‌زانن، هه‌رچه‌نده ئه‌گه‌ر به بزه‌یه‌که‌وه بگه‌يته برابه‌کی خۆت)). په‌نگه کرداریک لای خه‌لکی گه‌وره بیټ که‌چی لای خوداوه‌ند زۆر سووکه و هیچ کیشیک و به‌هایه‌کی نییه، چونکه خاوه‌نه‌که‌ی له پیناوی خوادا نه‌یکردوه، یاخود ره‌نگه کرداریک لای خه‌لکی سووک و بی نرخ بیټ به‌لام لای خوداوه‌ند زۆر گه‌وره و مه‌زنه... چونکه خاوه‌نه‌که‌ی ته‌نها له پیناوی خوادا ئه‌نجامی داوه ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى))^۲، واته: کرده‌وه و په‌رسته‌شه‌کان ته‌نها به نیه‌ته‌وه ده‌بن وه هه‌موو که‌سیکیش ته‌نها ئه‌وه‌ی بو هه‌یه که نیه‌تی لی هیناوه)).

کیشه‌که کیشی راستی له مه‌به‌ست و نیه‌تدایه... ره‌نگه تو ته‌نها جونه‌یه‌ی به سه‌ده‌قه بده‌یت و پيش هه‌زار جونه‌یه بکه‌ویت، به‌لکو پيش يه‌ک ملیون جونه‌یه بکه‌ویت، چونکه خوی گه‌وره هیچ کرده‌وه‌یه‌ک وه‌رناگریټ ته‌نها ئه‌وانه نه‌بیټ که ته‌نها له پیناوی خۆیدا بووه و راست و ریک و پیک بووه واته: به گویره‌ی رینمایي پیغه‌مبه‌ری خواﷺ بووه.

۱. أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب استحباب طلاقة الوجه عند اللقاء)) (۲۶۲۶).

۲. أخرجه البخاري كتاب بدء الوحي، باب كيف كان بدء الوحي على رسول الله ﷺ (۱) ومسلم كتاب الإمامة باب قوله ﷺ: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ)) (۱۹۰۷).

تو باش ده زانیت که و نافرته تیک چوو ده دوزه خه وه به هوی پشیله یه که وه که بهندی کردبوو نه و نه خواردنی ده دایه و نه نازادی کردبوو بو نه وهی خوی شتیک پهیدا بکات، که چی نافرته تیکی داوین پیس له داوین پیسه کانی بهنی ئیسرائیل چوو ته به هه شته وه به هوی سه گیکه وه که پیلاره که ی دهر کردبوو و پری له ناو کرد و ناوی پیدا و نه ویش خواردییه وه خوی گهور سوپاسگوزاری بوو وه له تاوانه کانی خوش بوو.^۲

چند مانایه کی جوان و ریک و پیکن نه گهر مرقایه تی لی تی بگن نه و ملکه چی فرمانه کانی خوی گهوره ده بوون، به خوشه ویستییه وه به ره و لای پیغه مبهری خوا^۱ ده هاتن، نافرته تیک ده چیته دوزه خه وه به هوی پشیله یه که وه و داوین پیسک ده چیته به هه شته وه به هوی سه گیکه وه ! الله اکبر !! نه مه یانی چی؟ به راستی دینه که مان دینیکی نایاب و بی وینه یه .

ته ماشای (ربیع ی کوری کعب الاسلامی) بکه ... فه رموده که له (صحیح مسلم)^۲ دا هاتوو ده لیت: ((کنت أبيت مع رسول الله ﷺ ...)) واته: هه ندی شه و لای پیغه مبهری خوا^۱ ده مامه وه ((قال: فأتيت به بوضوئه وحاجته)) واته: ناوی ده ستوین و پیوستییه که یم بو هینا)) باش بیهینه پیش چاوی خوت، پیغه مبهری خوا^۱ له خه وه ستا، بینی (ربیع) هه موو پیداوستییه کی بو ناماده کردوو بویه پیغه مبهری خوا^۱ ره نکه ویستییتی یاداشتی (ربیع) بداته وه له بهر زنگ و زیتی و تیگه یشتنه که ی، بویه پیغه مبهری خوا^۱ به ربیع ده لیت: ((سل يا ربیعة " فقلت: أسألك مرافقتك في الجنة . فقال النبي ﷺ: أو غير ذلك؟)) واته: داوا بکه نه ی (ربیع) ... گوتم: داوات لی ده که م بیه هاوریت له به هه شتدا، پیغه مبهری خوا^۱

۱- أخرجه البخاري كتاب بدء الخلق، باب خمس من الدواب فواسق، يقتلن في الحرم (۳۳۱۸) وكتاب المساقاة ((باب فضل سقي الماء)) (۲۳۶۵)، ومسلم كتاب البر والصلة والآداب ((باب تحريم تعذيب الهرة ونحوها من الحيوان الذي لا يؤذي)) (۲۲۴۲) وكتاب السلام ((باب تحريم قتل الهرة)) (۲۲۴۲/۱۳۳) من حديث ابن عمر رضى الله عنهما، ورواه مسلم من حديث أبي هريرة رضى الله عنه (۲۶۱۹).

۲- أخرجه البخاري كتاب بدء الخلق، باب إذا وقع الذباب في شراب أحدكم فليغمسه (۳۳۲۱) و (۳۴۶۷)، ومسلم كتاب السلام ((باب فضل سقيا البهائم المحترمة وإطعامها)) (۲۲۴۵) من حديث أبي هريرة رضى الله عنه.

۳- أخرجه مسلم، كتاب الصلاة ((باب فضل السجود والحث عليه)) (۴۸۹).

گوتی: جگه له و داوایه ؟)) مهبه‌ستی ئه‌وه یه هیچ ئاواتیکی ترت نییه ؟ ((قلت: هو ذاك)) واته: گوتم: نه خیر ته‌نھا ئه‌وه داواکه‌مه)) هیچ هیوا و ئاواتیکی ترم نییه جگه له‌وه، ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ وازی لی هینا؟ هه‌رگیز نه‌خیر .. به‌لکو پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرمووی: ((فأعني على نفسك بكثرة السجود)) واته: تیبکۆشه به سوژده نۆر بردن)) کار بکه و تیبکۆشه ... ده‌بی سوژده‌کانت نۆر بکه‌یته‌وه، ده‌بی ملکه‌چ بوونت زیاتر بکه‌یته‌وه ... ده‌بی شه‌و نوێژه‌کانت نۆرت‌تر بکه‌یته‌وه، ده‌بی کار بکه‌یت و ئه‌و قسانه‌ی ده‌یکه‌یت بگۆریته‌ کردار ..

ئهمه (أبو بکر الصديق) ^{رضی اللہ عنہ}، یه‌که‌م پیاوه له‌م ئوممه‌ته‌دا له‌ پاش پیغه‌مبه‌ری خوار له (صحيح مسلم) ^۱ دا‌هاتووه له‌ فهرمووده‌ی (أبو هريره) وه‌ که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ پرسیار له‌ هاوه‌لانی ده‌کات له‌ پاش نوێژی به‌یانی و ده‌فهرمویت: ((من أصبح منكم اليوم صائما؟)) قال أبو بکر ^{رضی اللہ عنہ}: أنا، قال: ((فمن تبع منكم اليوم جنازة؟)) قال أبو بکر ^{رضی اللہ عنہ}: أنا، قال: ((فمن أطعم منكم اليوم مسكينا؟)) قال أبو بکر ^{رضی اللہ عنہ}: أنا، قال: ((فمن عاد منكم اليوم مريضا؟)) قال أبو بکر ^{رضی اللہ عنہ}: أنا، فقال رسول الله ^ﷺ: ((ما اجتمعن في امرئ، إلا دخل الجنة))، واته: کۆ له‌ ئیوه ئه‌مپۆ به‌ رۆژووه؟ ئه‌بو به‌کر فهرمووی: من، پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرمووی: کۆ له‌ ئیوه ئه‌مپۆ شوینی جه‌نازه‌ که‌وتووه؟ ئه‌بو به‌کر فهرمووی: من، پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرمووی: کۆ له‌ ئیوه ئه‌مپۆ نانی هه‌ژاریکی داوه؟ ئه‌بو به‌کر فهرمووی: من، پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرمووی: کۆ له‌ ئیوه ئه‌مپۆ سه‌ردانی نه‌خۆشی کردووه؟ ئه‌بو به‌کر فهرمووی: من، پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فهرمووی: ئه‌و ئاکاران له‌ هیچ که‌سیکدا کۆ نابێته‌وه ئیلا ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه)) .

ته‌ماشای ئه‌و هه‌موو کاره‌ بکه‌ له‌ یه‌ك پۆژدا! ئه‌وه (أبو بکر الصديق) ه‌ که‌چی هه‌رگیز نه‌یده‌گوت: من پیاوی یه‌که‌مم له‌م ئوممه‌ته‌دا ومن موژده‌ی به‌هه‌شتم پێ‌ دراوه‌و چیت‌ر دانیشیت و پشوو بدات! نه‌خیر .. چونکه‌ ئه‌و نه‌گه‌یشتووه‌ته‌ ئه‌و

۱- أخرجه مسلم، كتاب الزكاة، ((باب من جمع الصدقة و أعمال البر)) (۱۰۲۸)، وهو في كتاب فضائل الصحابة باب فضائل أبي بکر ^{رضی اللہ عنہ}.

پايه ته نه په ريځاي كرداره وه نه بيت و له گه ل ټو باوه پرهی كه به بته وی له دليدا جيگير بوو وه هيچ كهس نه گه يشتووه ته ټو لوټكه په ته نه ټو نه بيت .

پيغه مبهري خواښه ده فهرمويت: هره كو له هردو كتيبې (صحيح)^۱ دا هاتووه له فهرموده (أبو هريره) وه: ((من أنفق زوجين في سبيل الله، نودي من أبواب الجنة: يا عبد الله هذا خير، فمن كان من أهل الصلاة دعي من باب الصلاة، ومن كان من أهل الجهاد دعي من باب الجهاد، ومن كان من أهل الصيام دعي من باب الريان، ومن كان من أهل الصدقة دعي من باب الصدقة))، فقال أبو بكر رضي الله عنه: بأبي أنت وأمي يا رسول الله ما على من دعي من تلك الأبواب من ضرورة، فهل يدعى أحد من تلك الأبواب كلها، قال: "نعم وأرجو أن تكون منهم"

له ريوايه ټيكي تر دا كه (ابن حبان) ريوايه ټي كړدوه به سه نه ديكي (صحيح)^۲ له فهرموده (ابن عباس) وه كه وا پيغه مبهري خواښه پي فهرموه: ((نعم وأنت هو يا أبو بكر)) واته: به ټي، تو ټو كه سه ټي ټو به كړه.

بزانه كه وا ټو كيشه په ته نه كيشه ټي هيو و ټاوات نيه... خواي گوره ده فهرمويت: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ النساء: ۱۲۳، واته: پاداش و به رزونم كړدن و به ټينه كاني خوا نه به ټاوات و ټاره زووی ټو هيه ټي موسلمانان! نه به ټاوات و ټاره زووی خاوه ننامه كانيشه به ټكو به هو ل و ټي كوشان و گوپرايه ټي كړدن خوايه.

ټو هتا پيغه مبهري خواښه به (فاطمة الزهراء) و بيلبله ټي چاوه كاني و جگه ر گوزه و خو شه ويستی دله كه ټي و خو شه ويستی ټيمه ټي موسلمانان ده فهرمويت: ((يا فاطمة بنت محمد، سليمان ما شئت لا أغني عنك من الله شيئاً)) واته: ټي فاطمه ټي كچي محمد، هر شتيك ويستت له سه ره داوام ټي بكه د ټنيابه كه هيچ قازانجيكت

۱- أخرجه البخاري كتاب الصوم ((باب الريان للصائمين)) (۱۸۹۷)، ومسلم كتاب الزكاة ((باب من جمع الصدقة و أعمال البر)) (۱۰۲۷).

۲- أخرجه ابن حبان في (صحيحه) (۶۸۶۷) ولفظه: أنه رضي الله عنه قال: ((يدخل الجنة رجل فلا يبقى أهل دار ولا أهل غرفة إلا قالوا: مرحباً مرحباً إلينا إلينا))، فقال: أبو بكر: يا رسول الله، ما ترى على هذا الرجل من ذلك اليوم؟ قال: ((أجل وأنت هو يا أبا بكر)).

پي ناگه يه‌نم له لای خواي په‌روه‌ردگان)) وه فهرمووده‌كه له هه‌ردوو كټيبي (صحيح) ^۱ دا هاتووه له فهرمووده‌ي (أبو هريره) وه .

له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتووه له فهرمووده‌ي (أبو هريره) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خوا ^۳ فهرمووي‌تي: ((... ومن أبطأ به عمله لم يسرع به نسبه))، واته ... هه‌ركه‌سيك كرده‌وه‌كاني دواي بخه‌ن نه‌وا په‌چه‌له‌كه‌كه‌ي پيشي ناخات).

من ليره‌دا جه‌خت له‌سه‌ر بابه‌تي كاركردن ده‌كه‌م - داوا له خوا ده‌كه‌م راستگويي به نسيبي ئيمه و ئيوه بكات - چونكه ئه‌م ئوممه‌ته هه‌رگيز رزگاري نابيت و له دونيادا له نيو ئوممه‌ته‌كاني سه‌ر زه‌ويدا و له دوا روژدا له به‌ر ده‌ستي خواي گه‌وره‌دا ئيلا به كرده‌وه‌ي چاك نه‌بيت . . ته‌نها به‌وه نه‌بيت نه‌و زانياريه‌ي كه گوييستي بوويت و فيري بوويت بيگورپته واقعيكي كرداري و به‌رنامه‌ي ژيان .

قسه‌كردن ده‌رباره‌ي كار و كرده‌وه باسيكي دوور و دريژه وه ئيمه‌يش له‌وپه‌ري پنيوستيدايين بو ئه‌و كاره ... چونكه به راستي كي‌شه‌كه له‌وه‌دايه كه‌وا ئيمه دابرايكي زور ترسناك ده‌بينين له نيوان وته و كرده‌وه‌دا، ره‌نگه ته‌ماشاي مروفيك بكه‌يت و سه‌رسام بيت به قسه‌كاني و له گه‌ل قسه‌خوشه‌كانيدا تيكه‌ل بيت به‌لام له يه‌كه‌م گزپه‌پاني كاردا خاوه‌ني نه‌وه‌موو قسه‌خوشانه تي‌بكه‌ويت، نه‌گه‌ر كاتي به ده‌ره‌م و دينار مامه‌له‌ت له گه‌لدا بكات سه‌رسام ده‌بيت و ده‌لييت: كوا هه‌موو نه‌و قسانه‌ي كه دووباره‌ي ده‌كرده‌وه؟! دابراي له نيوان وته و كاردا! نه‌مه‌يشه ده‌له‌كان پر ده‌كات له دووويي!!

خواي گه‌وره ده‌فه‌رموي‌ت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ﴿الصف: ٢- ٣، واته: ئه‌ي نه‌وانه‌ي باوه‌پتان هيناوه! بوچي شتي ده‌ليين و ره‌فتاري پي ناكه‌ن؟ (٢) خوا له لای سه‌خته كه شتي بلين و كاري پي نه‌كه‌ن! (٣)﴾.

١. أخرجه البخاري كتاب الوصايا ((باب هل يدخل النساء والولد في الأقارب)) (٢٧٥٣)، ومسلم كتاب الإيمان باب في قوله تعالى ((وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ)) (٢١٤) سورة الشعراء)) (٢٠٤)
٢. أخرجه مسلم، كتاب الذكر والدعاء ((باب فضل الاجتماع على تلاوة القرآن وعلى الذكر)) (٢٦٩٩).

خوای گه وره ده فهرمویت ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ
الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ البقرة: ۴۴، واته: ناخو که ی راسته ئیوه فهرمانی چاکه به
خه لکی بدهن که چی وا خوټان له بیرده کهن و گوئی نادهن؟ و له کاتیکدا بو
خوشتان کتیبی ته ورات ده خویننه وه و بهرده وام ده وری ده که نه وه و
خوینده وارن؟! داخو بیرکی ورد و تیژ به کار ناهینن و ژیرنابن و له و کاره
ناپه سه ندانه ناگه پینه وه؟!)).

کوا راستی له و ته کاند؟ کوا راستی له کاره کاند؟ کوانی وه فا و په یمان پاریزی؟
کوا سپارده؟ کوا پیاو هتی؟ کوا خانه دانی؟ کوا جوامیری؟ کوا کردار؟ کوا ره و شتی
پیغه مبه رﷺ له ناو نه م ئوممه ته دا؟ به لی... ده بیټ و ته و کرده وه به ک بگرن و جووت
بن.

ئیمامی (البخاری و مسلم) ^۱ ریوایه تیان کردوه له فهرموده ی (أسامه ی کوپی
زید) وه که وا پیغه مبه ری خواﷺ فهرمویه تی: ((یؤتی بالرجل يوم القيامة، فيلقى
في النار، فتندلق أقتاب بطنه، فيدور بها كما يدور الحمار بالرحى، فيجتمع إليه أهل
النار، فيقولون: يا فلان ما لك؟ ألم تكن تأمر بالمعروف، وتنهى عن المنكر؟ فيقول:
بلى، قد كنت أمر بالمعروف ولا آتیه، وأنهى عن المنكر وآتیه)) واته: که سیک ده هیئن
له روژی قیامه تدا و فری ده دریته ناو ناگره وه، هه موو ریخو له کانی ناو سکی له
جیگه ی خو ی ده رده چن، جا پیوه ی ده سورپته وه هه روه کو گویدریژ به ده ستاردا
بسورپته وه، جا نه هلی دوزه خی له سه رکۆ ده بیته وه و ده لئین: نه ی فلان نه وه
چیته؟ ئایا تو نه بووی فهرمانت پی ده کردین به چاکه و نه هیت ده کردین له خراپه؟
نه ویش ده لئیت: به لی، من فهرمانم به ئیوه ده کرد و خو م نه نجام نه ده دا و نه هیم
ده کرد له خراپه و که چی خو م نه نجام ده دا)).

له نه سه ردا هاتوو له ئیمامی (عله ی) وه — هه رچه نده له بهر سپارده ی

۱ - أخرجه البخاري كتاب بدء الوحي ((باب صفة النار وأنها مخلوقة)) (٢٢٦٧)، وكتاب الفتن ((باب الفتنة
التي تموج كموج البحر)) (٧٠٩٨)، ومسلم كتاب الزهد والرقائق ((باب عقوبة من يأمر بالمعروف ولا يفعله، ونهى
عن المنكر ويفعله)) (٢٩٨٩)

زانستی (الأمانة العلمية) له سه نه ده که دا (ضعف)^۱ هه به - ده لیت: ((يا حملة العلم، اعملوا به، فإنما العالم من عمل بما علم، ووافق علمه عمله، وسيكون أقوام يحملون العلم لا يجاوز تراقيهم، يخالف عملهم علمهم و تخالف سريرتهم علانيتهم، يجلسون حلقا، فيباهي بعضهم بعضا، حتى إن الرجل ليغضب على جليسه أن يجلس إلى غيره ويدعه، أولئك لا تصعد أعمالهم في مجالسهم تلك إلى الله)) واته: ئه ی ئه وانه ی که زانست و زانیا ریان هه لگرتووه، به و زانسته کار بکه ن، چونکه زانا ئه و که سه به که کار به زانسته که ی ده کات، زانست و کرده وه که ی وه کو به ک بوون، چه ند کومه لیک په یدا ده بن که زانسته که یان ناگاته ده فه ی شانیا ن، کاره که یان له که ل کرده وه کانیاندا جیاوازه، نه یتیه کانیان له که ل ئاشکرا کانیاندا جیاوازه، به شیوه ی بازنه داده نیشن، خو یان به سهر به کتردا ده رده خه ن، تا کو وای لی دیت که سیکیان په ست ده بیت له وه ی له که لیدا دانیشتووه به هو ی ئه وه ی که له که ل که سیکی تردا داده نیشیت یان وازی له م هیناوه، جا ئه وانه کرده وه کانیان له مه جلیسه کانیانه وه بۆ لای خوا به رز نابیته وه)).

له که ل مندا جاریکی تر بکه پتوه بۆ لای فەرمووده که: ((لا تقوم الساعة حتى يتقارب الزمان، وينقص العمل))، واته: قیامه ت هه لئاسیت تا وه کو روژگار نزیک ده بیته وه و کارکردن که م ده بیته وه)) باسی کارکردن باسیکی دوور و دریژه، به لام من نامه وی باسه که دریژ بکه مه وه، چونکه نیشانه کان زۆن، داوا له خوا ده که م که راستگوییما ن به نسیب بکات له وته و کردار و هه موو حاله تیکدا هه ر ئه و پشت و په نامه ن و توانای به سهر هه موو شتیکدا هه به .

نیشانه ی سییه م له فەرمووده که دا ئه وه به: ده فەرمویت ﷺ: ((ويلقى الشح)) ئایا مانای (الشح) چیه؟ (الشح) مانای چرووکی و پیسکه یی به و زۆر له ره زیلی توندتره و له و زیاتر ری له خاوه نه که ی ده گریت بۆ به خشین^۲... خو تانیش ده زانن:

۱- أخرجه الخطيب في ((الجامع لأخلاق الراوي و آداب السامع)) (۳۲)، وفي الاقتضاء (۹)، والدارمي (۱۰۶/۱)، وابن عبد البر في ((جامع بيان العلم و فضله)) (۱۲۳۷).

۲- راجع ((اللسان)) لابن منظور (۴۲/۷ مادة شح) و ((القاموس المحيط)) (۲۸۹) للفيروز آبادي.

ره‌زلی (البخل) نه و نه‌خوښیې پیس و نابوت و ریسوایه، جا چرووکی (الشح) له و پیستر و ترسناکتره ! به‌لئ... جیاوازیان چیه؟ که‌سی ره‌زلی (بخیل) نه و که‌سه‌یه که: ره‌زلی ده‌کات له‌خه‌رجکردنی نه و فه‌رزه‌ی که خوای‌گه‌وره له‌سهری‌فه‌رز کردووه له‌زه‌کات و سه‌ده‌قه، کابرایه‌ک په‌زلیه‌ه‌قه‌که‌ی خوای‌گه‌وره له سامانه‌که‌ی ده‌رناکات، ده‌سته‌کانی خو‌ی توند‌گرتووه پاره بڼ خویشی‌خه‌رج ناکات و بڼ‌خیزان و منداله‌کانیشی... که‌چی‌خه‌یریکی زوری‌پییه، خوای‌گه‌وره رزقه‌که‌ی فراوان کردووه به‌لام منداله‌کانی له‌ته‌نگانه و هه‌ژاریدا ده‌ژین نه‌مه‌مانای ره‌زلییه (بخل) ه، ده‌لئیت: من له‌وه ده‌ترسم نه‌گه‌رزه‌کات له‌سه‌روهت و سامانه‌که‌م ده‌رکه‌م نه‌وا که‌م ده‌بیته‌وه، سویند به‌خوا‌چنده‌ها جار‌پرسیارم لئ ده‌کریت: نایا پیویسته له‌سهرم هه‌موو سائلک زه‌کاتی سامانه‌که‌م ده‌رکه‌م؟! نایا له‌هه‌موو هه‌زار جونه‌یه بیست و پینج جونه‌یه ده‌رکه‌م؟! به‌لئ، براهه‌م، کییه نه‌و که‌سه‌ی که‌ریزی لئ‌گرتووی و نیعمه‌تی رژاندووه به‌سهرتدا و فه‌زلی خو‌ی پیټ داوه؟.

خوای‌گه‌وره به‌م سامانه رزقی‌توی داوه و ده‌یه‌وی خو‌تی پی‌پاک بکه‌یته‌وه و بڼ نه‌وه‌ی نه‌م سامانه‌گه‌شه‌ی پی‌بده‌ی و په‌ره‌بسینی، خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ التوبة: ۱۰۳، واته: له‌سامانه‌که‌یان زه‌کات و سه‌ده‌قه‌یه و ده‌رگره‌دل و ده‌رونیانی پی‌پاک‌وه‌که‌هه‌تا له‌گوناهه‌کانیان پاک‌بین‌وه‌و چاکه‌کانیان فراوان ببی و ده‌شگه‌نه‌پله‌ی هه‌ره‌به‌رن)).

خوای‌گه‌وره هېچ پیویستی به‌و پاره‌یه‌نییه که‌خو‌ی پی‌به‌خشیوین، به‌لکو له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا هاتووه که‌ثیمامی (البخاری و مسلم) ریوایه‌تیاں کردووه له‌فه‌رمووده‌یه‌کی (أبو هريره) وه‌که‌وا پیغه‌مبه‌ری خواصه‌فه‌رموویه‌تی: ((قال الله تبارك وتعالى: يا ابن آدم أنفق أنفق عليك)) واته: خوای‌گه‌وره فه‌رموویه‌تی: نه‌ی به‌نی‌ئاده‌م خه‌رج بکه‌و ببه‌خشه نه‌وا منیش پیټ ده‌به‌خشم)).

۱- أخرجه البخاري في كتاب التفسير، باب قوله ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ هود: ۷، (۶۸۸)، ومسلم كتاب الزكاة ((باب الحث على النفقة و تبشیر المتفق بالخلف)) (۹۹۳)

له هه‌ردوو كټيبي (صحيح)^۱ دا هاتوو له (ابو هريره) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خوا^{عليه‌السلام} فهرموويه‌تي: ((ما من يوم يصبح العباد فيه، إلا ملكان ينزلان، فيقول أحدهما: اللهم أعط منفقا خلفا، ويقول الآخر: اللهم أعط ممسكا تلفا))، واته: هيچ روژيک به سه‌ر به‌نده‌كاندا تيپه‌ر نابيت ئيلا دوو فريشته داده‌به‌زن و به‌كيكيان ده‌ليت: خودايه ئه‌وه‌ي كه ده‌به‌خشيت جيگه‌ي بو پرېكه‌ره‌وه، ئه‌ويتر ده‌ليت: خودايه ئه‌وه‌ي كه ده‌ستي خوي گرتوو سامانه‌كه‌ي بغه‌وتينه)).

كه‌وابوو كه‌سي په‌زيل (بخيل) ئه‌وه‌يه كه ره‌زيلي ده‌كات له‌وه‌ي له به‌ر ده‌ستيدا له و پټويستيه‌ي كه له سه‌رييه‌تي يان له‌وه‌كه‌ته‌ي كه له سه‌ري فه‌رز كراوه له سامانه‌كه‌يدا وه يان به خه‌رجكردني ئه‌و پاره پټويسته له‌سه‌ر خيزان و منداله‌كاني، به‌لام كه‌سي چرووك و پيسكه (الشحيح) له‌و پيستره ! بو؟ چونكه كه‌سي چرووك (شحيح) ره‌زيلي ده‌كات له‌وه‌ي خوي وه ته‌ماحي ساماني خه‌لكي تريس ده‌كات، جا ئه‌و ره‌زيل و چرووكه له هه‌مان كاتدا، ئه‌و ته‌نها به‌وه‌وه ناوه‌ستيت كه نايه‌ويت بيه‌خشيت، به‌لكو ده‌يه‌وي ئه‌وه‌ي له ده‌ستي خه‌لكي ترديا به‌و ئه‌و بيت، ته‌ماشاكه، خوي گه‌وره چي ده‌فه‌رمويت؟. خوي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ الحشر: ۹، واته: هه‌ركه‌سي له سيفه‌تي رږدي ده‌رووني خوي بپاريږي، واته: هه‌ركه‌سي خوي بپاريږي له چرووكي ده‌رووني جا ئه‌وانه‌ن بره‌وه‌كان ((. واته: ئه‌و كه‌سه‌ي كه خوي گه‌وره له چرووكي نه‌فسی خوي بپاريږي ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌يه كه له دونيا و دوا روژدا سه‌رفه‌راز و سه‌ركه‌وتوو بووه بويه هه‌رگيز باوه‌ر و ره‌زيلي له دلي هيچ به‌نده‌يه‌كدا كو نابيته‌وه، هه‌روه‌كو (النسائي) له (سنن) هكه‌يداو (ئه‌حمده) له (مسند)^۲ هكه‌يدا ريوايه‌تيان كړدوو له

۱- أخرجه البخاري كتاب الزكاة، باب قوله تعالى ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ الليل: ۵، (۱۴۴۲)، و مسلم، كتاب الزكاة، باب في المنفق والممسك (۱۰۱۰).

۲- أخرجه أحمد (۲/ ۲۵۶، ۳۴۱، ۴۴۱)، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (۲۸۱) والنسائي، كتاب الجهاد، باب فضل من عمل في سبيل الله على قدميه (۶/ ۱۲-۱۴) وحسنه العلامة الألباني في ((صحيح النسائي))، وصححه في ((الأدب المفرد)).

فهرموده‌ى (أبو هريره) كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خواجه عليه السلام فهرموده‌ى: ((... ولا يجتمعان في قلب عبد: الايمان والشح)) واته: ... له دلى هيچ به‌نده‌يه‌كدا باوه‌پ و چرووكى كو نابيته‌وه)) وه له ريوايه‌تيكى تاردا هاتووه: ((لا يجتمع شح وايمان في قلب رجل مسلم)) واته: چرووكى و باوه‌پ له دلى كه‌سى موسلماندا كو نابيته‌وه).

جا رزگار بوون و ده‌ريازيون له‌وه‌دايه‌ كه‌وا كه‌سيك خواى گه‌وره له چرووكى (شح) بپاريږي، له‌و ټاكاره پيس و نابوت و قيژه‌ونه !!

له ه‌ردوو كتيبى (صحيح) ^۱ دا هاتووه له فهرموده‌يه‌كى (ابن عمر) ه‌وه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خواجه عليه السلام فهرموده‌ى: ((لا حسد إلا في اثنين)) واته: ئيره‌يى دروست نيه‌ ته‌ن‌ها له دوو شتدا نه‌بيټ)) وه مه‌به‌ست له ئيره‌يى (الحسد) لي‌ره‌دا (الغبطة) ^۲ به‌وه ماناى نه‌وه نيه‌ كه‌وا كه‌سيك ټاوا ته‌ خواز بيت سامانى خه‌لكى تر نه‌ميټي، به‌لكو (الغبطة) نه‌وه به‌ كه‌وا ټاوا ته‌ خواز بيت خواى گه‌وره نه‌و دوو شته‌ت پي به‌خشيت كه‌وا به‌ خاوه‌نى نه‌و دوو نيعمه‌ته‌ى به‌خشيوه، ټايا نه‌و دوو شته‌ چين؟

پيغه‌مبه‌رى نه‌كړه‌م عليه السلام ده‌فهرمويت: ((لا حسد إلا في اثنين: رجل آتاه الله القرآن فهو يتلوه آناء الليل وآناء النهار، ورجل آتاه الله مالا فهو ينفقه آناء الليل وآناء النهار)) واته: ئيره‌يى دروست نيه‌ ته‌ن‌ها له دوو شتدا نه‌بيټ، كابرابه‌ك خواى گه‌وره فيري قورئانى كړدووه و نه‌ويش به‌ شه‌و روژ ده‌خيونيتي‌وه، كابرابه‌ك خواى گه‌وره سامانيكى پي به‌خشيوه و نه‌ويش به‌ شه‌و و به‌ روژ ليى ده‌به‌خشيت)).

نه‌ى په‌روه‌ردگارمان ني‌مه‌يش بگي‌ره له‌و دوو كو‌مه‌له‌... نه‌مه نه‌و كه‌سه‌يه‌ كه‌ خوژگه به‌ خه‌لكى تر ده‌خوازيټ، كه‌سيك كه‌وا خواى گه‌وره نيعمه‌ته‌كانى خو رڼاندووه به‌ سه‌ريدا و رزق و روژى فراوان كړدووه و نه‌ويش به‌ شه‌و و به‌ روژ ليى

۱. أخرجه البخاري، كتاب التوحيد، ((باب قول النبي عليه السلام رجل آتاه الله القرآن)) (٧٥٢٩)، ومسلم كتاب صلاة المسافرين وقصرها، ((باب فضل من يقوم بالقرآن)) (٨١٥).

۲. قال النووي في ((شرح مسلم)) (٣ / ٢٥٩): ((قال العلماء: الحسد قسمان: حقيقي، ومجازي، فالحقيقي: تمنى زوال النعمة عن صاحبها، وهذا حرام بإجماع الأمة مع النصوص الصحيحة. وأما المجازي: فهو الغبطة، وهو أن يتمنى مثل النعمة التي على غيره من غير زوالها عن صاحبها، فإن كانت من أمور الدنيا كانت مباحة، وإن كانت طاعة فهي مستحبة، والمراد بالحديث: لا غبطة محبوبة إلا في هاتين الخصلتين وما في معناهما)).

ده‌به‌خشيت . بويه خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنِّيْرُهُ لِلْيُسْرَى﴾ (ابن كثير) ده‌فهرمويت: ((فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى))
 واته: نه‌وه‌ي فهرماني پي كراره لتي ده‌به‌خشيت و له خوا ده‌ترسيت له كارو
 باره‌كه‌يدا ((وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى)) واته: باوه‌پي هيه به پاداشت له‌سهر نه‌وانه،
 ده‌لئين: به ((لا اله الا الله))، ده‌لئين: به ونيعمه‌ته‌ي كه خواي گه‌وره به سهريدا
 رزاندويه‌تي ((فَسَنِّيْرُهُ لِلْيُسْرَى))، واته: بؤ خه‌يرو ده‌لئين: بؤ به‌هشت وه هندی
 له زاناياني پيشين فهرموويانه: ((له پاداشتي چاكه نه‌ويه كه‌وا چاكه‌يه‌كي تري به
 دواوه‌يه وه له سزاي تاوان نه‌ويه كه‌وا تاوانيكي تري به دواوه‌يه)) ۱ . ه

زانايي پايه‌دار (السعدی) ده‌فهرمويت: ((فَسَنِّيْرُهُ لِلْيُسْرَى)) واته: كاره‌كه‌ي
 له‌سهر سووك و ناسان ده‌كه‌ين، هه‌موو كاريكي چاكه‌ي لا ناسان ده‌كه‌ين وه واز
 هيناني هه‌موو خراپه‌يه‌كي لا ناسان ده‌كه‌ين، چونكه نه‌و هوكاره‌كاني ناسانكاري
 گرتووه‌ته بهر بويه خواي گه‌ورش نه‌وانه‌ي له‌سهر ناسان ده‌كات)) ۱ . ه
 خوا گه‌وره هه‌موو شتيكي له‌سهر نه‌م كابرايه ناسان كردووه به هو‌ي به‌خشين و
 خه‌رجكردن و له خواترسينه‌وه هه‌روه‌كو خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
 يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا يُسْرًا﴾ (الطلاق: ۴)، واته: هه‌ر كه‌سيك خو پياړيزي له بي فهرماني
 خوا، نه‌ويش كاروباري بؤ ناسان نه‌كات)) . خواي گه‌وره هه‌موو كاره‌كاني بؤ ناسان
 ده‌كاتووه و هه‌موو كاره جياواز و دژه‌كاني بؤ يه‌ك ده‌خاته‌وه .

هه‌روه‌كو له ((سنن ابن ماجه)) به سه‌نه‌ديكي (صحيح) هاتووه له فهرمووده‌ي
 (زيد ي كوپي ثابت) هوه لاي (الترمذي) له فهرمووده‌ي (انس) هوه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري

۱- ((التفسير)) (سورة الليل: ۵ - ۷) بتصرف يسير.

۲- ((تيسير الكريم الرحمن)) (الليل: ۵ - ۷).

۳- أخرجه أحمد (۵/ ۱۸۳)، وابن ماجه (۴۱۰۵)، كتاب الزهد ((باب الهم بالدنيا))، والبيهقي في ((السنن))
 (۲۸۸/۷) من حديث زيد بن ثابت، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) برقم (۹۵۰). وأخرجه الترمذي
 كتاب صفة الجنة (۲۴۶۵) من حديث أنس بن مالك، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) برقم (۹۴۹)

خوای ښه رمووېه تی: ((من كانت الآخرة همه جعل الله غناه في قلبه وجمع له شمله، وأتته الدنيا وهي راغمة، ومن كانت الدنيا همه جعل الله فقره بين عينيه، وفرق عليه شمله، ولم يأت من الدنيا إلا ما قدر له)) هه ركه سى دواړوژ مه به سستی بیت ئه وا خوای گه وړه ده وله مهندي ده خاته دلپیه وه و هه موو شته دژه کانی بو کو ده کاته وه و ده د دنیا به ملکه چیه وه پیشوازی لی ده کات، هه ركه سى نه گه ر مه به سستی دنیا بیت ئه وا خوای گه وړه هه ژاری ده هاته نیو چاوی و هه موو شته دژه کانی بو جیاوازتر ده کات و له دنیا دا هیچی ده ست ناکه ویت ئیلا نه وهی که خوای گه وړه بو دیاری کردووه)).

نه مجار وریابه - برای خوشه ویستم - بو نایه تی دووه م: ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾ اللیل: ۸، واته: نه وهش چرووکی کرد و خوای بی نیاز گرت)). ره زیلی ده کات له وهی که وا فه رمانی پی کراوه و وازی له خه رجکردنی فره ز و سونه ته کان هیناوه وه نه فسی ریگای پی نادات بو جی به جی کردنی نه وهی که خوا له سه ری پتویستی کردووه^۱ ﴿وَاسْتَغْنَى﴾ خوای بی نیاز ده گریت له خوا، له فه زلی خوا، له وهی که خوای گه وړه ناماده ی کردو بو گوپرایه لان ! به راستی نه مه خه ساره ت مهندي دنیا و دواړوژه . ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى﴾ واته: و پرواشی به پاداشی چاکتر نه کرد له لای خوا .)) به سزا له روژی دوا پیدا و باوه پی به به هشت نه کرد و به وهی که خوای گه وړه له سه ر به نده کانی فره زی کردووه له به راستزانین و باوه پی هینانی، نایا نه م که سه له زیانیدا سه ركه وتوو ده بیت؟ نه خیر، به لکو خوای گه وړه ده فه رمویت: ﴿فَسَيَرُ لِّلْعَصَى﴾ واته: نه وا نیمه ش کار ناسانی بو ده که ین بو دژوارترین ریگه)) ده بینى هه موو کاره کانی لا گرانه، هه رده م دلای ته نگه، هه رده م سنگی ته نگه، له رووی جیگا و ریگاوه ده بینى هه رده م له ناخوشیدا ده ژیت هه رچه نده له جوانترین و فراوانترین کوشک و ته لاردا بیت، هه ست ده کات وا خه ریکه ده خنکیت هه رچه نده له نیو باخچه یه کی جوانکیله دا بیت ! به لی ... چونکه

۱- ((تیسیر الکرم الرحمن)) (اللیل: ۸).

کيشه ی تهنگی و فراوانی په یوه ندی به فراوانی جیگاوه نییه، به لکو له سنگه کاندایه، بویه خوی گه وره منته ده کاته سر پیغه مبه رمان ﷺ به و نیعمه ته و ده لیت: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ الشرح: ۱، واته: نه ی پیغه مبه رمان ﷺ نایا سینګمان بۆت گوشاد نه کردیت به هیدایه تکر دنت بۆ ئیسلام ؟)). جا له پیروترین نیعمه ته کانی خوی گه وره به سر به نده کانییه وه نه وه یه هه ست به دل فراوانی و سنگ فراوانی بکات، هه ست به جیګر بوونی ویزدان و هیمنی بکات، هه ست به رازی بوون و قه ناعه ت بکات، بویه خوی گه وره ده ربارهی نه هلی به هه شت ده فهرمویت: ﴿سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ﴾ محمد: ۵، واته: له دونیاشدا رینمایان نه کات بۆ کاری چاک و هوکاره کانی بردنه به هه شت، کاروباریان بۆ ئاسان ده کا و حالیشیان چاک نه کات)). جا دل فراوانی و سنگ فراوانی په کیکه له نیعمه ته کانی به هه شت، هیچ دلته نگییه ک وه هیچ تالی و گرزییه کی تیدا نییه^۱. جا فراوانی له سنگدایه نه ک له جیگا و پيگادا. په نګه مروفتيک هه بیټ له یه ک ژوردا یان له خانویه کی ئاساییدا پیک هاتووه له دوو ژور و خوی منداله کانی تیدا ده ژین له و په پی رازی بوون و نیعمه ت، که سیکی تر هه بیټ له نیو کوشک و ته لاردا ده ژیت به لام هه ست به دلته نگی و به دبختی و خنګان و خه فته ت بکات هرگیز هه ست به نارامی و خوشی و به ختیاری نه کات. داوا له خوا ده که م سنگمان فراوان بکات و دلته کانمان پر بکات له قه ناعه ت و رازی بوون، هر خوی پشت و په نامانه و توانای به سر هه موو شتیګدا هه یه. جا (البخل و الشح) چرووکی و ره زیلی دوو هو ی سهره کی دلته نگی و نه گبه تین، بویه پیغه مبه ری ئازیزمان ﷺ ده فهرمویت هه روه کو له (صحیح مسلم)^۲ دا هاتووه له فهرمووده ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه: ((اتقوا الظلم، فإن الظلم ظلمات يوم القيامة، واتقوا الشح، فإن الشح أهلك من كان قبلكم، حملهم على أن سفكوا دماءهم واستحلوا محارمهم)) واته: خوټان له سته مکردن بپاریزن، چونکه سته م له روژی قیامه تدا تاریکیه، خوټان له چرووکی بپاریزن، چونکه چرووکی نه وانه ی پیش ئیوه ی به

۱- ((تیسیر الکریم الرحمن)) (محمد: ۵).

۲- أخرجه مسلم، کتاب البر والصلة والآداب، باب تحريم الظلم (۲۵۷۸).

هه‌لاکه‌تدا برد، وای لى کردن که خوینى يه‌کتر بریژن و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانيان حه‌لال بکه‌ن)).

بۆيه‌ ناگادارى سته‌م به‌ و خۆت له‌ هۆکاره‌کانى بپاريزه ... بزانه‌ که‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا عليه‌السلام فه‌رمويه‌تى: ((لتؤدن الحقوق إلى أهلها يوم القيامة، حتى يقاد للشاة الجلحاء، من الشاة القرناء))^۱ واته‌: ده‌بييت هه‌موو مافه‌كان بگيترنه‌وه‌ بۆ خاوه‌نه‌کانيان له‌ رۆژى قيامه‌تدا ته‌نانه‌ت مه‌پى بى شاخ مافى خۆى له‌ مه‌پى شاخدار ده‌سيڤيته‌وه‌)).

پاوه‌ستانىکمان ده‌بييت - انشاء الله - کاتى باسى قۇناغه‌کانى قيامه‌ت ده‌که‌ين ده‌رباره‌ى (القصاص) له‌سه‌ر زه‌وى مه‌حشر .

پيغه‌مبه‌رى خوا عليه‌السلام فه‌رمويه‌تى: هه‌روه‌کو له‌ (صحيح البخارى)^۲ دا هاتوه‌وه‌ له‌ فه‌رموده‌ى (ابو سعيد الخدرى) هه‌وه‌: ((إذا خلص المؤمنون من النار حبسوا بقنطرة بين الجنة والنار، فيتقاصون مظالم كانت بينهم في الدنيا حتى إذا نقوا وهذبوا، أذن لهم بدخول الجنة، فوالذي نفس محمد بيده، لأحدهم بمسكنه في الجنة أدل بمنزله كان في الدنيا)) واته‌: نه‌گه‌ر ئيمانداران له‌ ئاگر رزگاريان ببييت له‌ پرديکدا راده‌گيرين له‌ نيوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا، له‌ويدا تۆله‌ى سته‌مه‌كان له‌ يه‌ك ده‌سيڤينه‌وه‌ تاكو پاك ده‌بنه‌وه‌ و پوخته‌ ده‌بن، نه‌مجار ريگه‌يان پى ده‌دریيت بچنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌، سويند به‌وه‌که‌سه‌ى که‌ گيانى محمدى به‌ ده‌سته‌ هه‌ريه‌کيکيان (واته‌: ئيماندارن) بۆ ماله‌که‌ى خۆى شاره‌زاتره‌ له‌ ريگای ماله‌که‌ى دونياى)).

له‌ پاش نه‌وه‌ى پيغه‌مبه‌رى خوا عليه‌السلام ناگادارى کردينه‌وه‌ له‌سته‌م پاشان ناگادارمان ده‌کاته‌وه‌ له‌ چرووکى و ده‌فه‌رموييت: ((واتقوا الشح، فإن الشح أهلك من كان قبلكم، حملهم على أن سفكوا دماءهم واستحلوا محارمهم))، واته‌: خۆتان له‌ چرووکى بپاريزن، چونکه‌ چرووکى نه‌وانه‌ى پيش ئیوه‌ى به‌هه‌لاکه‌تدا بردو فه‌وتاندى، نه‌وانى وا لى کرد، که‌ خوینى يه‌کتر بریژن و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانيان حه‌لال بکات).

۱. أخرجه مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، باب تحريم الظلم (٢٥٨٢) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

۲. أخرجه البخاري كتاب المظالم ((باب قصاص المظالم)) (٢٤٤٠).

كه سى (الشحيح) چرووك هـردهم داواى زياتر دهكـات وه بهـوى كه هـيهـتى
قهـناعت ناكـات بهـلكو هـردهم تهـماح و هـهـلپـهـى هـيه وه نهـميشه بهـره و كهـوتنه ناو
هـرامه وه دهـيبات وه هـهـروهـها بهـره و كوشتن دهـيبات، جا چرووكى هـويه كه له
هـوكاره كانى فهـوتان و نهـمان.

براكه م

دع الحـرص على الدنـيا وفى العيش فلا تطـمع
ولا تجـمع من الحـرام فلا تـدري لمن تجـمع
فإن الرزق مـقسوم وسوء الظن لا يـنفع
فقير كل من يطـمع غنى كل من يقنـع

واته: واز بهيـنه له سووربونـت له سهـر دونـيا، تهـماحت با نهـبيـت بۆ ژيان، هـردهم
هـرام كۆمه كهـروه، چونكه نازانيت بۆ كيى كۆ ده كهـيته وه، دلنـيا به كه رزق دابهـش
كراوه، گومانى خراب هـيچ سوودى نـيه، هـهـزاره هـهـر كه سى چاوچنۆك و چلئـس
بيـت، دهـوله مهـنده هـهـر كه سى پاـزى بيـت.

له نهـمريكا بووم به سهـردانـيـك چوو بووم بۆ لاى نهـو برايانه ... نهـو برايانه پـيـيان
گوتم: له نزيكمان كابرايه كه هـيه كه خـواى گهـوره رزق و رۆزى فراوان كـردوه، له
نزيك مهـلبهـنديكى ئيسلامى له شارى (بروكلن) له ويلايهـتى (نيويورك) ... كه چى نهـم
پـياوه هـهـرگـيز نوـيـژ ناكـات و هـيچ يارمهـتـيمان ناداـت بۆ نهـنجامدانى پرۆژه
خهـيرييهـكانى نهـم مهـلبهـنده تهـنانهـت بهـ دۆلارئيـكيش، پرسـيارم كـرد نهـوى كه له سهـر
منه چيـه؟ گوـتيان: له گهـل ئيمهـدا وهـره و خـواى بهـينهـره وه ياد... بهـلكو بهـ هـوى
قسهـكانته وه دلـى نهـرم بيـت... منيش رۆيشـتم بۆ لاى له گهـل چهـند برايهـ كـدا... گوتم:
السلام عليـكم نهـى فلان... گوـتى: عليـكم السلام ... نهـمجار دانـيشـتين، يادـيم
خسته وه به يادى خـواى گهـوره، بهـردهوام بهـ نهـوم دهـگوت: خـواى گهـوره
فهـرمووـى... پـيـغهـمبهـرى خـوارفهـرمووـى... كه چى نهـو بهـ منى گوت: نهـى مامۆستا،
گوتم: بهـلى، گوـتى: خۆت هـيچ مـاندوو مهـكه!!... گوتم: خوا پاداشـتى چاكهـت
بداته وه دلنـيات كـردم... نهـمجار پـيـى گوتم: بهـلـيـنت پـيـى دهـدهم نهـگهـر گهـرامه وه بۆ

شار و ولاته كهى خؤم ئهوا مزگه وتيځ بؤ خوا دروست ده كه م ... خؤم يه كلايى ده كه مه وه بؤ خوا په رستى و نويز و گوپرايه لى ... گوتم: زؤر باشه ... به لام پينوسيك و په رپه يه كى كاغه زم به په له بده رى ... گوټى: بؤ؟ گوتم: مه ترسه، ئه ويش هيناي، منيش گوتم: بنووسه، گوټى: چى بنووسم؟ گوتم: دمه ويټ به ليننامه يه ك بنوسين و فريشته ي مردن (ملك الموت) له سهرى ئيمزا بكات بؤ ئه وهى نزيكت نه بيته وه به هيچ شيوه يه ك تاكو ده كه پيټه وه بؤ ولاته كه ت و مزگه وتيځ دروست ده كه يت و ده كه پيټه وه بؤ لاي خوا و خؤت يه كلا ده كه يته وه بؤ گوپرايه لى و خوا په رستى ... كابرا پيكنى و له مه به سته كه م تيگه يشت ... ته ماشايه كى كردم و گوټى: باوه ر ده كه يت من هر كاتيځ توشى سهر ئيشه يه ك بيم ئهوا له گيرفانم كاغه زيځى سه د دؤلارى دهرده هينم و ده يخه مه سهر سهرم و به بى دواكه وتن سهر ئيشه كه م نامينى ...؟ گوتم: كه و ابو تو كويله ي دؤلارى ... (عبد للدولار).

هه روه كو پيغه مبه رى هه لبريژدراو ﷺ فه رمويه تى: ((تعس عبدالدينار، تعس عبد الدرهم، تعس وانتكس، واذا شيك فلا انتقش))^۱، واته: كه ساس و چاره رهش بوو كويله ي دينار و كويله ي درهم، كه ساس و سهره وژير بوو ئه گه ر دپكيځ به له شيدا بچيت ئهوا كه س نيبه بؤى دهر بهيټى).

ئهم كابرايه دؤلارى كردووه ته كه عبه و قيبله ي خؤى، ئه و ته نها له پيناوى دؤلاردا ده ژيت، له پيناوى كوكردنه وهى پاره دا ده گوزه ريټ.

برا خوشه ويسته كه م هه رچه نده ده ته ويټ پاره كؤبكه ره وه، به لام به دوو مهرج: ئه ويش نه وه يه كه له ريځاى حه لاله وه كؤى بكه يته وه و حه قى خواى په روه ردگارى لى بده ي، من نالييم: واز له كار كردن بهيټه، نه خير به لكو ده ليم: پيويسته له سهرمان كار بكهين و داهيتان بكهين و به ره م بهيټين به لام له ريځاى حه لاله وه چونكه ئيمه دينيكان هه يه هه موو هه ست و كار و سامانمان ريځ ده خات، هه موو سره وتن و قسه و كرده وه كانمان و به لكو له هه ست و سؤزماندا حوكم ده كات، دينه كه مان حوكمى هه موو شتيځ ده كات له جهسته و ناخماندا .

۱. أخرجه البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب الحراسة في الغزو في سبيل الله (٢٨٨٦، ٢٨٨٧).

خوای گه وره ده‌فه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ الأحزاب: ۳۶، واته: بۆ هیچ پیاو و ژنیکی برودار نییه کاتی خوا و په یامبه‌ره‌که‌ی برپاری کاریکیان دا سه‌رېشک کردنیان بۆ ه‌بئ له کاره‌که‌یاند، ه‌ره‌که‌سیک سه‌رېچی بکات له فەرمانی خوا و په یامبه‌ره‌که‌ی به‌و شپوه‌یه که جگه له برپاره‌کانی نه‌وان کاریکی دی ه‌لېژیری بۆ خوئی نه‌وه بئ گومان گومرا بووه به گومرا بوونیکی ناشکرا)).

براکه‌م ... که‌وایه چرووکی له ه‌مان کاتدا ره‌زیلییه وه ته‌ماهی سامانی خه‌لکی تری تېدایه.

لیره‌دا فەرمووده‌یه‌کی زور ناسکت بۆ باس ده‌که‌م که ئیمامی نه‌حمه‌د له (مسند) ه‌که‌یدا و (الترمذی) له (سنن) ه‌که‌یدا و جگه له‌وان به سه‌نه‌دیکی (صحیح) ریوایه‌تیاں کردووه له فەرمووده‌ی (أبي كبشة الأنماري) ه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: ((ثلاث أقسم عليهن))، واته: سی شت ه‌یه سویتندی له‌سه‌ر ده‌خوم)) نه‌و راستگو‌یه که ه‌رگیز پیویست به سویتند ناکات له قسه‌کانیدا)) ((وأحدثكم حديثا فاحفظوه))، قال: ((فأما الثلاث الذي أقسم عليهن: فإنه ما نقص مال عبد صدقة، ولا ظلم عبد بمظلمة فيصبر عليها إلا زاده الله عز وجل بها عزا، ولا يفتح عبد باب مسألة إلا فتح الله له باب فقر، وأما الذي أحدثكم حديثا فاحفظوه))، فإنه قال: ((إنما الدنيا لأربعة نفر: عبد رزقه الله مالا وعلما، فهو يتقي فيه ربه، ويصل فيه رحمه، ويعلم لله فيه حقه)) (واته: له سامان و زانیاړه‌کتدا))، فهذا بأفضل المنازل)) واته: لای خوداو‌قند)) (قال: ((وعبد رزقه الله علما ولم يرزقه مالا؟)) قال: ((فهو يقول: لو كان لي مال عملت بعمل فلان)) ((قال: ((فهو بنيته فأجرهما سواء))، قال: ((وعبد رزقه الله مالا ولم يرزقه علما، فهو يخبط في ماله بغير علم، لا يتقي فيه ربه، ولا يصل فيه رحمه، ولا يعلم لله فيه حقه، فهذا بأخبث المنازل)) قال:

۱) أخرجه الترمذي كتاب الزهد ((باب ما جاء مثل الدنيا مثل أربعة نفر)) (۲۳۲۵)، وقال: ((حديث حسن صحيح))، وابن ماجه كتاب الزهد ((باب النية)) (۴۲۲۸)، وأحمد (۴/ ۲۳۰، ۲۳۱)، والبخاري في ((شرح السنة)) (۴۰۹۷)، والطبراني في ((الكبير)) (۲۲/ ۲۶۷)، والطحاوي في ((شرح مشكل الآثار)) (۲۶۳) و صححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن الترمذي وابن ماجه)) و ((صحيح الترغيب والترهيب)) (۱۴).

((وعبد لم يرزقه الله مالا، ولا علما فهو يقول: لو كان لي مال لعملت بعمل فلان، قال: هي نيته، فوزهما فيه سواء))، واته: قسه يه‌كتان بۆ ده‌كه‌م و باش په‌وانی بکه‌ن و له بیرى مه‌که‌ن، نه‌جا فهرموى: جا نه‌و سى شته‌ی که سویندی له‌سهر ده‌خۆم: ههرگیز سه‌ده‌قه سامانى به‌نده‌كان کهم ناکاته‌وه، ههر کاتیک به‌نده‌یه‌ک سه‌ته‌میکى لى بکړیت و نارامى له‌سهر بکړیت ئیلا خواى گه‌وره به‌هۆیه‌وه سه‌ریه‌رزى پى به‌خشى، ههر کاتیک به‌نده‌یه‌ک ده‌رگای مه‌سه‌له‌یه‌ک بکاته‌وه ئیلا خواى گه‌وره ده‌رگای هه‌ژارى لى ده‌کاته‌وه، نه‌و قسه‌ی که بۆتان ده‌لیم و به‌باشى ره‌وانى بکه‌ن، نه‌وه‌یه که نه‌و فهرموویه‌تى: ((دونیا ته‌نها بۆ چوار که‌سه: که‌سیک خواى گه‌وره سامان و زانیارى پى به‌خشیوه، جا به‌هۆیه‌وه ته‌قواى خوا ده‌کات و په‌یوه‌ندى خزمایه‌تى ده‌گه‌یه‌نیت و ده‌زانى له‌و سامان و زانیاریه‌دا حه‌قى خواى تیدایه، جا نه‌مه‌خواه‌نى باشت‌ترین پایه‌یه‌لاى خوا، فهرموى: وه که‌سیک خواى گه‌وره زانیارى پى به‌خشیوه به‌لام سامانى پى نه‌داوه، جا نه‌و ده‌لایت: نه‌گه‌ر پارهم هه‌بوايه نه‌وا وه‌کو فلان که‌س کارم ده‌کرد له‌کرده‌وه‌ی چاکه و خه‌یر، خۆشه‌ویست ﷺ ده‌فهرمویت: جا نه‌و که‌سه خۆی و مه‌به‌سته‌که‌ی وه پاداشتیان وه‌کو یه‌که (به‌راستى نه‌مه‌موژده‌یه‌که له‌و که‌سه‌وه که ههرگیز له‌خۆ وه قسه‌ناکات) وه که‌سیک خواى گه‌وره سامانى پى به‌خشیوه به‌لام زانیارى پى نه‌داوه، جا نه‌و که‌سه سامانه‌که‌ی خۆی تیکه‌ل ده‌کات به‌بى زانیارى و به‌هۆیه‌وه ته‌قواى خوا ناکات و په‌یوه‌ندى خزمایه‌تى ناگه‌یه‌نیت و نازانیت که حه‌قى خواى تیدایه، جا نه‌مه‌خراپ‌ترین پایه‌ی هه‌یه، گوتى: وه که‌سیک خواى گه‌وره نه‌سامان و نه‌زانیارى پى نه‌به‌خشیوه (وه نه‌ویش مه‌به‌ستى خراپه‌یه... خوايه بمانپاریزه) نه‌و ده‌لایت: نه‌گه‌ر سامانم هه‌بوايه نه‌وا وه‌کو کار و کرده‌وه‌ی فلان که‌سم ده‌کرد (واته له‌کارى خراپه‌کارى و سه‌رپېچى و گالته‌جارى) گوتى: جا نه‌و خۆی مه‌به‌سته‌که‌ی و تاوانه‌که‌یان وه‌کو یه‌که).

ههرگیز چرووکى مه‌که، سویند به‌خوا سه‌روه‌ت و سامان وه‌کو سیبه‌ریکه‌و نامینى و قه‌رزیکه‌و ده‌بى بگيردریته‌وه، جا پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌خه‌یر کردندا له‌بایه‌کى ره‌وانه‌کراو به‌گوپتر بوو.

ليړه دا قسه كانم به قسه ى زاناي پايه دار (ابن القيم) ته واو ده كم كه له كټيټه به
نرخه كيدا (زاد الميعاد) هاتووه، جا نه و ده فهرمويت^۱:

له هوكاره كانى سنگ فراوان بوون

له پيش هه موو نه و هوكارانه وه يه كټاپه رستى باس كړدووه و پاشان چه ند
هوكارى كي ترى هيناوه له وانه:

چاكه كارى له گه ل خه لكيداو، سوود به خشين پټيان به سامان و رووى
كومه لايه تى تا له توانايدايه وه سوود به خشين به خه لكى به جهسته و جوړه كانى
چاكه كارى چونكه كه سى چاكه كارى به پړى سى له هه موو كه سيك سنگ
فراوانتره و له هه مووان ناخى پاكتره، له هه موو كه سيك زياتر دلخوستره، به لام
كه سى ره زيل كه چاكه كارى تيدا نيه له هه موو كه سيك زياتر سنگى ته نكتره و
ژيانى ناخوستر و خه م و په ژاره ى له هه مووان گوره تره، پيغه مبه ى خوا ﷺ له
(صحيح البخارى)^۲ دا نمونه يه كي هيناوه ته وه و ده فهرمويت: ((مثلاً للبخیل
والمصدق، كمثل رجلین علیهما جبتان من حديد، كلما هم المتصدق بصدقة اتسعت
عليه و أنبسطت، حتى یجر ثیابه ویعفی أثره، و كلما هم البخیل بالصدقة لزمت کل
حلقة مكانها ولم تتسع علیه)) واته: نمونه ى كه سى ره زيل و كه سى به خشنده وه كو
دوو كه س وان كه دوو جبه ى ناسنينيان له به ردا بيت، جا هه ر كاتيک كابرای
به خشنده بيه وى ببه خشيت نه و جبه كه ى فراوان ده بيته وه و گوره ده بيته وه تاكو
واى لى ديت كه جله كه ى به زهويدا راده كيشى و شوينه وارى دهرده كه ویت، هه ر
كاتيک كه سى ره زيل بيه وى ببه خشى نه و هه موو نه لقه كان جيگه كه ى خويان توند
ده گرن و فراوان نابيته وه)).

۱- (۲/ ۲۳، ۲۵ ط ابن رجب).

۲- أخرجه البخاري كتاب اللباس، باب جيب القميص من عند الصدر وغيره (۵۷۹۷)، ومسلم، كتاب الزكاة،
باب مثل المنفق والبخیل (۱۰۲۱).

جا نه مه نمونه‌ي سنگ فراواني ئيمانداري به خشيته ر و دلگه وره ييه تي و نمونه‌ي
سنگ تهنگي كه سي ره زيل و دل تهنگييه تي)) (مه به سته كه نه واو بوو).
داوا له خوا ده كه م سنگمان فراوان بكات و له چرووكي و ره زيلي و كار
خراپه كانمان بمانپاريږي، هر خوي به توانايه و ده سه لاتي به سه ره موو شتيكدا
هه يه .

سه لام كردن له كه سي ناسياو به تهنه و بلاو بوونه وهی بازرگانی

نيمامی نه حمده له (مسند) هكيدا و الحاكم له (مستدرک) هكيدا به سهنه ديكي (صحيح) ^۱ ريوايه تيان كردووه له فهرموودهی (عبدالله ی كوپي مسعود) هوه كه وا پيغه مبهري خواجه عليه السلام فهرموويه تی: ((إن بين يدي الساعة تسليم الخاصة وفشو التجارة حتى تعين المرأة زوجها على التجارة)) واته: له بهر دهستی قيامه تدا (له پيش قيامه ت) سه لام كردن تهنه له كه سي ناسياو ده بيت و بازرگانی بلاو ده بيت هوه تاوه كو ئافره تيش يارمه تی ميړده كه ی ددها له بازرگانی كردندا)).

له ريوايه تيكي تردها توه: ((إن من أشراط الساعة أن يسلم الرجل على الرجل لا يسلم عليه إلا للمعرفة)) واته: له نيشانه كانی قيامه ت نه وه يه كه وا پياويك سه لام ده كات له پياويكي تر تهنه له بهر ناسياوي سه لامی لی ده كات)).

به راستی نه حاله ته به شيوه يه كي روون و ناشكرا بلاو بووه ته وه، كه سي موسلمان ده بينی له گهل برا موسلمان ه كيدا له مالیک له ماله كانی خوی گه وره ... به لكو به تهنه نشتييه وه و له پشت يه ك نيمام و بهر وه يه ك قيبه و له گهلدا نويز ده كات بو يه ك په روه دگار كه چي سللو ناكات تهنه له وانه ی كه ده يناسيت !! نه مه يشه جياوازه له سوننه تی پيغه مبهري خواجه عليه السلام كه وا فهرمانی پی كردووين سه لام بكهين له وانه ی كه ده يناناسين و له وانه ی كه نايناناسين، به لكو پيغه مبهري خوشه ويست عليه السلام فهرموويه تی هه روه كو له له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتوه له فهرموودهی (أبو هريرة) هوه: ((لا تدخلون الجنة حتى تؤمنوا، ولا تؤمنوا حتى تحابوا، أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بينكم))، واته: هه رگيز ناچنه به هه شته وه تاوه كو باوه پ نه هينن، باوه پ ناهينن تاوه كو يه كترتان خوش

۱- أخرجه أحمد في مسنده (١ / ٤٠٧، ٤٠٨، ٤١٩)، والحاكم (٤ / ٤٤٥، ٤٤٦)، وصححه روافقه الذهبي والبخاري في ((الأدب المفرد)) (١٠٤٩)، وقال الهيثمي في ((المجمع)) (٧ / ٣٢٩): ((رواه أحمد والبزار ورجال أحمد والبزار رجال الصحيح))، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٦٤٧).

۲- أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب بيان أنه لا يدخل الجنة إلا المؤمنون وأن محبة المؤمنين من الإيمان وأن إفشاء السلام سبب لحصولها ((٥٤)).

نه ویت، نایا ریگایه کتان پی بلیم نه گهر جی به جی بکن نه وایه کترتان خوش بویت؟ سه لام کردن له نیوانتانداندا بالو بکه نه وه)).

جا پیغه مبه رمان ﷺ پیغه مبه ری سه لام و ناشتییه، ده با هه موو نه م دونیایه بیسن، به لکو په روه ردگارمان خوی (السلام) ه، به هشتیش مالی سه لام و ناشتییه، سلوی موسلمانان کاتی ده چنه به هه شته وه سه لامه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ (الأحزاب: ٤٤، واته: نه و پوژدهش که به دیداری نه و ده گن ریز و ته حیه یان سه لامه به سلو کردن له لایه ن خوی میهره بانه وه پیشوازیان لی ده کریت)) سلوی فریشته کان له به هه شته باو نه هلی باوه سه لامه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ (الزمر: ٧٣، واته: سلو و دروودتان له سر بی، به خیر هاتن خوتان پاک راگرت له دنیا دا هه ول و تیکوشان و پاداشتیشتان لیږده دا پاک و خاوینه یاخوا نوشتان بیت، ده بچه ناو به هه شت به هه تا هه تایی له ویدا بن))

جا دلنیابن که وایه دینه که مان دینی ناشتی و سه لامه.

براکه م... سلو بکه له برا موسلمانان کانت، له وهی که ده یناسیت و له وانهش که نایانناسیت هه روه کو چو پیغه مبه ره که مان ﷺ فهرمانی پی کردوین، نه مه به سه ته که یه له (تسلیم الخاصة)، به راستی نیستا برایه تی نیمانی نور که م بووه ته وه، نه و برایه تییه له دلله کانداندا که م بووه ته وه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (الحجرات: ١٠، واته: به راستی هه برواداران برای یه کن)).

جا له هه جیگایه کدا نیمانیکت بینی به بی برایه تی نه وایه بزانه نه و نیمانه که م و کوپی تیدایه، نه گهر برایه تییه کت بینی به بی نیمان نه وایه بزانه نه و برایه تییه برایه تی دینی نییه، برایه تی نیمان نییه، به لکو نه وه به یه که یشتنی به رزه و هندیه کانه، گورپنه وهی سووده کانه، نه گهر نه و به رزه و هندیه کوټایی پی بیت و نه و سووده نه ما نه وایه په یوه هندیه که م ده بیتته وه، به لکو رهنگه نه م په یوه هندیه بچریت، بویه ده لیم: په یوه ندی نیمانی پاکترین و بیگه ردرترین

په يوه ندييه و مه زنترين په يوه ندييه، به نرخترين په يوه ندييه، چونکه ئيمانداران هه موويان وه کو به ک گيان وان، به لام له ناو چند جهسته يه کی جياوازا ديگر بوونه، وه لقه کانی داريک وان و له به ک داری گه وره وه سرچاوه ده گرن، بويه په روه دگارمان ده فهرمويت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ الحجات: ۱۰.

جا له نيشانه کانی قيامت هه روه کو پيغه مبرمان ﷺ فهرمويه تی: سللو کردن تنها له که سی ناسياو ده بيت (تسليم الخاصة) وه کاره ساته که مه زنتر ده بيت کاتي به نه نقه ست سللو له براکانی نه کات، چونکه هم موسلمانان سر به به رنامه يه که له وی تر جياوازه وه په يوه ندي به و کومه له وه نيه که نه و په يوه ندي پيوه يه، تا کوتايي نه و بوچوونه حيزيبه ته سکه که هه رده م داوا له خوا ده که م که دل و دهر وون و بير و هوشماني لی پاک بکاته وه.

نایا هم په يوه ندييه چند به ريزه و هم کومه له چند مه زنه و چند گه وره و ريزداره !!، نه و کومه له ی که و پيوسته له سر هه موو موسلمانانک که شانازی پيوه بکات که نه ویش کومه لی موسلمانانان، نه گهر پرسيازی شيخه که تيان کرد نه وا بلای: شیخی من پيغه مبري خواجه ﷺ، واز بهينه له و حزبايه تيبه و ده مارگيريه که وا هم نوممه ته ی پارچه پارچه کردوه و ريزه کانی تیک داوه و بچراندوويه تی، له کاتيکدا هه موو نوممه ته کان کز بوونه ته وه له دري نوممه تی ئيسلام و يه کتابه رستی و ئيمان که چی نيمه به رده وام په رته وازه و جياوازين، خوی گه وره ده فهرمويت: ﴿وَلَا تَنَزَعُوا أَنْفُسَكُمْ فِي دِينِكُمْ﴾ الأنفال: ۴۶، واته: قره قر و کيشه ش له گه ل يه کتردا مه که ن، هه تا هيز و تواناتان بچي و نه وساش کز و لاواز و سست بين ((وه نه گهر پرسيازيان لی کردی دهر باره ی کومه له که ت نه وا بلای: ﴿هُوَ سَمَنُكُمْ الْمُسْلِمِينَ﴾ الحج: ۷۸، واته: له پيشدا و له م قورثانه شدا هه ر خوا ئيوه ی ناوناوه موسلمان و خو به ده سه وه دهر)).

من به برايان و خوشه ويستانم ده ليم: واز له و ده مارگيريه به ينن چونکه نه وه گه نيوه، بگه رينه وه بو کتيببه که ی خوا و سوننه تی پيغه مبره که ی ﷺ و بو کومه لی دايک که پيوسته هه موو موسلمانانک شانازی بکات به په يوه ندي به و کومه له وه، که

ئەویش کۆمەلای موسلمانانە، داوا لە خوا دەکەم دلەکانمان پێکەوه گرێدا و ریزەکانمان یەک بخات و لەسەر قورئان و سوننەت کۆمان بکاتەوه بە تێگەیشتنی هاوێلان، هەر ئەو پشت و پەنامانە و توانای بە سەر هەموو شتێکدا هەیە.

براکەم ... سڵاو بکە لە هەموو بڕایەکی موسلمان، تۆیش خوشکی بەرێزم... سڵاو بکە لە هەموو خوشکی موسلمان، دەلییت: ئەم خوشکە بەردەوامە لەسەر سەرپێچی، پێت دەلێم: خوای گەورە یاد بەیئەرەوه، دەلییت: ئەو دیتە ناو مزگەوتەوه بە جل و بەرگیکی نارێکەوه، پێت دەلێم: خوای گەورە یاد بەیئەرەوه بە وشەیهکی جوانی ناسک، تۆیش بڕای بەرێزم هەرگیز مەلێ: ئەم پیاوێ بیدعەچیە یان کەمتەر خەمە وه خۆتیش دەستەوسان دەوستیت، نەخێر بەلکو خوای گەورە یاد بەیئەرەوه، بە شێوازیکی ناسک و جوان ئەگینا سوێند بە خوا ئێمە بە سەر دلەکاندا زال نین تاوێکو لە بیدعەوه بیگۆرینە سوننە، لە خراپەکارییهوه بۆ چاکەکاری، لە نارەواوه بۆ حەق و راستی، لە گومراییهوه بۆ رێنموویی ئیلا بە پێی بەرنامەی خاوەنی سوننەت نەبیّت... خاوەنی رێنمایی، خاوەنی رهوشتی بەرز ﷺ ئەو کەسە ی کە خواکە ی پێی فەرموو: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنْ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ فَطَا غَلِظَ الْقَلْبُ لَا تَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ آل عمران: ١٥٩، واتە: بە هۆی پەحمەت و بەزەبی و مېهرەبانی خواوێه، تۆ ئە ی پێغەمبەر ﷺ. ئەوێندە نەرم و نیا و بوی لە گەلیان، خو ئەگەر کەسیکی تووێه و قسەرەق و دل پەق بای دەووبوێه ریا و چۆل دەکردی و لێت دوور دەکەوتنەوه، دەسا تۆ ئازار و هەلەکانیان ببەخشە و لە خوایش داوی لیخۆشبوونیان بۆ بکە، تا لە هەلە و تاوانەکانیان ببورێ، لە تەواوی کارە ستراتیژییەکانیشدا پرس و راو مشۆرەت و راوێژیان پی بکە. ئینجا دوا ی پرس و پا و مەشۆرەت وەختی لی بپرایت بۆ ئەنجامدانی کارەکت پشت بە خوا ببەستە و بچۆ کارەکت پیاده بکە، بە راستی خوا ئەو کەسانە ی خوێش ئەوێ پشت هەر بەو دەبەستن)) .

پاشان پيغه‌مبه‌ري نه‌كړه‌م ﷺ روونی كړده‌وه كه‌وا له نيشانه‌كاني قيامه‌ت: ((و فشو التجارة)) واته: بلاو بوونه‌وه‌ي بازرگاني)) ټايا بازرگاني حرامه؟ نه‌خير... كه‌وا‌بوو بؤ پيغه‌مبه‌ري خواﷺ له نيشانه‌كاني قيامه‌ت باسي كړدووه؟؟ وريابه... نه‌م بنه‌مايه زؤر گرنگه... مه‌رج نيبه هر نيشانه‌يه‌ك له نيشانه‌كاني قيامه‌ت باس كرابيټ نه‌وا نه‌و نيشانه‌يه حرام بيټ... جا بلاو بوونه‌وه‌ي بازرگاني نيشانه‌يه‌كه له نيشانه بچووكه‌كاني قيامه‌ت، به‌لام بازرگاني حرام نيبه، ټيلا مه‌گر نه‌و بازرگانيه خؤي بؤ خؤي له بنه‌په‌تدا حرام بيټ - هر‌وه‌كو ټيستا روونی ده‌كه‌مه‌وه - هر‌وه‌ها به‌رزكړنه‌وه‌ي كؤشك و خانو نيشانه‌يه‌كه له نيشانه‌كاني قيامه‌ت كه‌چي حرام نيبه، ده‌ركه‌وتني(مه‌ه‌دي) نيشانه‌يه‌كه كه‌چي حرام نيبه... هتد، بؤيه مه‌رج نيبه هر نيشانه‌يه‌ك له نيشانه‌كاني قيامه‌ت پيغه‌مبه‌ري خواﷺ باسي كړديټ نه‌وا نه‌و نيشانه‌يه حرام بيټ... جا له‌و نيشانانه هه‌يه حرامه هر‌وه‌كو باسما ن كړد وه هه‌نديكيان پيغه‌مبه‌ري خواحه‌رامي نه‌كړدووه ﷺ وه بلاو بوونه‌وه‌ي بازرگاني به شيوه‌يه‌كي ديار بلاو بووه‌ته‌وه رهنه‌نگه ټيستا - به بي زياده‌په‌وي - له ناو يه‌ك شه‌قامدا ري بكه‌ي له نيوان دوكانيك و دوكانيكی تردا دوكانيكی بازرگاني تر بيبيني به شيوه‌يه‌كي روون و ټاشكرا دوكانه‌كان زؤر بوونه، بير له‌و نيشاره‌ته پيغه‌مبه‌رايه‌تبي به كه كه ده‌فه‌رمويټ: ((حتى تعين المرأة زوجها على التجارة)) واته: تاوه‌كو ټافره‌تيش يارمه‌تي مي‌رده‌كه‌ي ده‌دا له بازرگاني كړدندا)).

صه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر نه‌و كه‌سه‌ي كه هه‌رگيز له خؤ وه قسه ناكات . حه‌ز ده‌كه‌م لي‌ره‌دا مه‌رجه‌كاني بازرگاني روون بكه‌مه‌وه... ده‌ليټم: دونيا كي‌لگه‌ي دواړؤڅه، هيچ كه‌م و كووري نيبه كه بازرگاني تي‌دا بكه‌ين .

نه‌ي بازرگاني خو‌شه‌ويست بزانه كه‌وا پاكترين و شه‌ري‌فترين كه‌س بازرگاني كړدووه پيغه‌مبه‌ري خوايه ﷺ! هر‌وه‌كو ده‌زانن نه‌و بازرگاني به سه‌روه‌ت و ساماني خه‌ديجه‌وه ده‌كړد بؤيه بازرگانيه‌كه‌ي پيغه‌مبه‌ري ﷺ ري‌زيكه بؤ هه‌موو

بازرگانه کانی سر زهوی بویه هیچ کیشیه ک نییه که بازرگانی بکهین به لام به دوو
مهرج:

* یه که م: بازرگانی به شتی حه لاله وه بکهیت، به پئی مهرجه شرعیه کان .

* دووهم: حقی خوی گه ورده ی لی دهر بکهیت .

جا کیشیه که نه وه نییه ئیمه نه م دنیا یه بو جگه له موسلمانان جی بهیلین . کی
ده لی: هر که سی بو دواروژ بریت نه و دنیا جی ده هیلی...؟! کی نه مه ی
گوتووه؟ کی ده لی که و پیغه مبهری خواص که پاکترین و ریزدارترین و مه زنتین
که س بوو که بو دواروژ کاری ده کرد وازی له دنیا هیناوه؟! هندی که س
ده لین: نه وه ی له سر ئیمه پیویسته ده بی زوهد بکهین له م دنیا دا، نه مه مانای
چییه؟ مانای نه وه یه که ده بیت به نده که جل و بهرگه که ی پاک نه بیت وه بو نیکی
پسی هه بیت، دیمه نیکی ناشیرینی هه بیت، به بانگه شه ی نه وه ی له دنیا دا زوهد
ده کات! به راستی نه مه هه له یه... زاهدترین که س له م دنیا یه پیغه مبهری
خوابووه خواص دلنیا به که و نه م دنیا یه هیچ که سیکی به خو وه نه بینووه له
پیغه مبهری خواص زاهد تر بیت... له گه ل نه وه ی شدا داواکاریک دیت و داوی لی
ده کات... بیهینه پیش چاری خو ت پیغه مبهری خواص چی ده داتی؟ پیغه مبهری
خواص کومه له مه پکی پیدا! که چی کاتی وای به سهردا رویشتووه که به ردی
به ستووه ته سر سکی خو ی له برسانا^۱، به لی... بو نه وه ی حالی نه م دنیا یه مان
بو روون بکاته وه...

له هاوه لانی پیغه مبهری خواص هه بوو که میراته که ی له ئالتون بووه و دابه ش
کراوه وه کو (عبدالرحمن ی کوپی عوف) و (ابو بکر الصدیق) و (ابی طلحة
الأنصاري)، ئیمه ده مانه ویت کیشیه که به وردی تی بکهین.

۱ - أخرجه مسلم، کتاب الفضائل، باب ما سئل رسول الله ﷺ شيئا قط فقال: ((لا)) وكثرة عطائه (٢٣١٢).

۲ - أخرجه البخاري كتاب المغازي ((باب غزوة الخندق وهي الأحزاب)) (٤١٠١).

بويه نيمامي علي عليه السلام ده فهرمويت: ((الدنيا دار صدق لمن صدقها، ودار غنى لمن تزود منها، ودار نجا لمن فهم عنها، فهي مهبط وحى الله، ومصلى أنبياء الله، ومتجر أولياء الله، ربحوا فيها الرحمة، واكتسبوا فيها الجنة))، واته: دونيا مالى راستگويى به بؤ هره كه سى راستى له كه لدا بكات، مالى ده وله مهنديه بؤ هره كه سى تيشووى تيداا كوكاته وه، مالى رزگار بوونه بؤ هره كه سى لى تىگه يشت، چونكه نه دونيابه شوينى دابه زينى سروشى خوايه، جى نويزگه ي پيغمبرانى خوايه، شوين بازرگاني پياو چاكان و خوشه ويستاني خوايه، سؤز و ميره بانبيان تيداا برده وه وه بهه شتيان تيداا قازانج كرد). .

ليړه دا نه وه تيډه گهين كه مهبست له زوهد نه وه يه واز له حرام بهينى و واز له وه بهينى كه خوا پي رازى نيبه وه زوهد نه وه يه كه هه موو شتيك له بهر ده ستدا هه بيت و ده توانى هه موو شتيك بكهيت، كه چى هيج شتيك ناكهيت ته نها نه وه نه بيت كه خوا حه لالى كردوه، جا تق واز له حرام ده هينى له بهر گوپرايه لى خوا و ته قواى خوا و دوپات كردنه وهى خوشه ويستى پيغمبرى خوا عليه السلام به راستى نه مه بهر زترين لوتكه ي زوهد .

كه وا بوو هيج كيشه نيبه - براى خوشه ويستم - له بازرگانيدا كار بكهيت، به لام بهر يز و شهره فوه بازرگاني بكه، به سپارده و مержه كانه وه، گرنگترين نه مержانه نه وه يه كه ته قواى خوات هه بيت و بازرگانيه كهت حه لال بيت، خواى كه وده ده فهرمويت: ﴿وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝١ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝﴾ المطففين: ١- ٦، واته: تياچوون بؤ ياريكه ران به پيوانه و تهرانو (١) نه وانه ي كاتى پيوانه بؤ خويان بكن و شت له خه لكى بكين، به ريك و پيكي نه نجامى ده دهن و به ته واوى وهرى نه گرن (٢) كاتى پيوانه، يا كيشانه بؤ

١ آخرجه ابن ابي الدنيا في ((اصلاح المال)) (١٠٥)، وابن عساکر في ((تاريخه)) (٤٢/ ٤٩٨) و (٥٨ / ٧٩)،

وفي إسناده نظر، كما قال ابن رجب، وقد تقدم معنا

خه لك بكن و شتيان پي بفرۆشن به ناته‌واوي يويان نه‌نجام نه‌دهن. (٣) ئايا نه‌وانه نازانن و بپويان نيبه كه به راستي زيندوو نه‌كرينه‌وه بۆ وه‌رگرتني تۆله‌ي فيل و خيانه‌تيان. (٤) بۆ رۆژيكي زۆر به سام و گه‌وره!! (٥) نه‌و رۆژه‌ي هه‌موو خه‌لكي به پيوه ده‌وه‌ستن بۆ حوكم و فهرمانى خواوه‌ندى جيهانه‌كان(٦)).

نه‌گه‌ر له خه‌لكاني تر بگرن نه‌وا هه‌موو مافه‌كاني خويانيان به ته‌واوه‌تى ده‌وييت به‌لام نه‌گه‌ر شتيك به خه‌لكي تر بفرۆشن نه‌وا جوړه‌ها فپوفيل به كار ده‌هيئي له‌كيش و ترازوودا، ولا حول ولا قوه الا بالله، نه‌ميشه ساخته و غه‌شه له بازرگانيدا!!

براكم... چاوديري خواكه‌ت بكه... نه‌و خوايه‌ي كه هه‌موو نهيني و ناشكراكانت ده‌زاني... به‌لام نه‌وه‌ي كه ئيستا ده‌كان ده‌بچرپيني بازرگانيك ده‌توانييت زۆر به ئاساني له ترازووه‌كه‌يدا دزي بكات، كه‌چي نه‌و به‌سته‌زمانه‌ي له به‌ر ده‌ستيدا راوه‌ستاوه ئاگاي له هه‌يچ نيبه! جا من به‌و بازرگانه ده‌لييم: كي ده‌خه‌له‌تيئي؟ نه‌گه‌ر نه‌و كه‌سه‌ي كه شت لي ده‌كرپيت تۆ نابيني، ئايا له بيرت چوو كه خوي گه‌وره ده‌بيسي و ده‌بيئي؟!

تۆ... براي خو‌شه‌ويستم... به‌دنيايي يه‌وه خه‌لال و حه‌رام ده‌ناسيت، سپارده و ساخته ده‌ناسي، بۆيه فيل له هه‌يچ كه‌سيك مه‌كه ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ئۆتۆمبيله تاييه‌تييه‌كه‌ي خۆت فرۆشت، جا تۆ له سات و كاته‌دا ده‌بيته بازرگان، بۆيه هه‌موو شتيك روون بكه‌روه و راست بكه .

په‌غه‌مبه‌ري خواﷺ ده‌فهرمويت هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده‌ي (حكيم ي كوپي حزام) هوه: ((البيعان بالخيار ما لم يتفرقا، - فإن صدقا و بينا بورك لهما في بيعهما، وإن كتما وكذبا محقت بركة بيعهما)) واته: كپين و فرۆشتن له نيوان دوو كه‌سدا به هه‌لبژاردن ده‌بييت (واته: نه‌گه‌ر بيه‌ويي بيكرپي يان نا) به مهرجي له يه‌ك جيانه‌بنه‌وه، جا نه‌گه‌ر راستيان كرد و هه‌موو شتيكيان روون

١ آخرجه البخاري كتاب البيوع ((باب إذا بئِن البيعان ولم يكتما ونصحا)) (٢٠٧٩)، ومسلم كتاب البيوع ((باب الصدق في البيع والبيان)) (١٥٣٢).

كرده‌وه نه‌وا خواي گه‌وره به‌ره‌كه‌ت ده‌خاته ناو نه‌و كړين و فروښتنه‌وه، به‌لام نه‌گر درويان كرد و له به‌كتر شتيان شاردنه‌وه نه‌وا به‌ره‌كه‌ت له‌و كړين و فروښتنه‌وا ناميټني)).

جا نه‌گر راست بكي - نه‌ي براي بازركان - نه‌وا به‌ره‌كه‌ت ده‌رژيټه سهرتو و كړيارد، كه‌واته بو بازركاني به‌ره‌كه‌تي تيډا نه‌ماوه؟ به‌ره‌كه‌ت نه‌ماوه به‌هوي ساخته و غه‌ش و درو و خيانه‌ته‌وه!! نابيت به‌ هيچ شيوه‌يه‌ك بلييت: من دهمه‌ويت كه‌سابه‌ت بكم ئيتر به‌ هر شيوه‌يه‌ك بيت كيښه نيبه، هرچه‌نده به‌ دلنبايه‌وه بزانم كه‌وا كه‌ره‌سته‌كم كه‌م و كوورييه‌كي ترسناكي تيډايه كه‌ من بانگه‌ش‌ي بو ده‌كم به‌لام به‌ هم‌مو شيوه‌يه‌ك دهمه‌ويت نه‌م كه‌م و كوورييه له‌ كړياره‌كه بشارمه‌وه ته‌نھا بو نه‌وي كه‌ره‌سته‌كه‌ ببات و بپوات!! نه‌ي له‌ پاش نه‌وه چي براكه‌م؟ سويند به‌ خوا هرگيز نه‌و پاره‌يه هيچ سوويكي لي نابيني كه‌ له‌ ريگاي غه‌ش و ساخته‌وه په‌يدات كړدوه، هرچه‌نده له‌ ميښكي خوتتدا وا دابنييت كه‌وا له‌ دونيادا سووي لي دهبيني نه‌وا باش بزانه كه‌وا پرسيارت لي ده‌كرت دهرباري له‌ به‌ر ده‌ستي خوادا له‌ روي دواييدا، هم‌مو نه‌و سه‌روه‌ت و سامانه بو وهره‌سه‌كانت به‌ جي دهيلى - ه‌روه‌كو چوڼ ئيستا رووني ده‌كه‌مه‌وه به‌ پشتيواني خوا له‌ كاتي باس كړدنې نيشانه‌يه‌كي تري ترسناكدا له‌ نيشانه‌كاني قيامت كه‌وا به‌ شيوه‌يه‌كي غه‌مگين بلاوي كړدوه و لا حول ولا قوه‌ الا بالله...

له (صحيح مسلم)^١ دا هاتووه له‌ فهرمووده‌ي (أبو هريره) ه‌وه:

((أن رسول الله ﷺ مر على صبرة طعام فأدخل يده فيها، فنالت أصابعه بلالا...))
واته: پيغه‌مب‌ري خوا ﷺ به‌ ته‌نيشت ده‌فريكي خواردندا تيپه‌ري ده‌ستي خسته ناوييه‌وه بوي په‌نجه‌كاني ته‌ر بوو...)) وه نه‌مه پي دهلين (توشيش الأقفاص) دهبيني سه‌روه‌ي سنوقه‌كه‌ كه‌ نمايش كراوه و له‌ تو وه دياره شتي باش و چاكه به‌لام نه‌گر ته‌ماشاي خواره‌وي بكي نه‌وا... إنا لله و إنا إليه راجعون...!! بو نه‌م جوړه ساخته و غه‌شه ده‌كه‌ن نه‌ي بازركانان؟ ئيمه ده‌مانه‌ويت نه‌م كاروان و

١- أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب قول النبي ﷺ: ((من غشنا فليس منا)) (١٠٢).

په‌وشت و ټاكارانه‌مان راست بکه‌ينه‌وه به کټيټه‌کي خوا و سوننه‌تي پيغه‌مبه‌ره‌کي ﷺ، بؤ ئه‌وه‌ي دونيامان خوش بيت، ببينه ئه‌وانه‌ي که له دنيا و دوا روژدا به‌ختيارن... داوا له خوا ده‌که‌م که ببينه ئه‌هلي خوشگوزاني دنيا و دواروژ ...

جا کاتي پيغه‌مبه‌ري ئه‌کره‌م ﷺ ئه‌و خواردنه‌ي بيني له رواله‌ندا باش و جوانه و ده‌ستي دريژ کرد بؤ خواره‌وه‌ي بيني په‌نجه‌کاني ته‌ر بوو... ((فقال: " ما هذا يا صاحب الطعام؟" قال أصابته السماء يا رسول الله ﷺ، قال: " أفلا جعلته فوق الطعام كي يراه الناس، من غش فليس مني))، واته: فهرموي: ئه‌مه چييه ئه‌ي خاوه‌ني ئه‌م خواردنه؟ گوتي: ئه‌وه باراني به‌سه‌ردا باريوه ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ... فهرموي: ئه‌ي بؤ له سه‌ره‌وه‌ي خواردنه‌که دات نه‌نا بؤ ئه‌وه‌ي خه‌لکي ببيني! باش بزانه که‌وا هه‌رکه‌سي ساخته و غه‌ش بکات ئه‌وا له ئيمه‌ نييه)).

هه‌موو په‌روانبيژاني سه‌ر زه‌وي ناتوانن—ئه‌که‌ر کؤ بينه‌وه — به‌و مانا گه‌وه‌ره‌يه و ئه‌و چهند وشه‌که‌مه و به‌و شيوه جوان ده‌رييږن — سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ي که خواي گه‌وره ئه‌وپه‌ري ره‌وانبيژي پي به‌خشيوه — ئه‌مه به‌رنامه‌ي پيغه‌مبه‌رايه‌تبيه که هه‌موو سه‌ر زه‌وي شاد ده‌کات له دنيا و دواروژدا.

جا ئه‌ي براي بازرگان ... راست بکه و هه‌موو که‌م و کووريه‌کاني که‌ره‌سته و بازرگانيه‌که‌ت روون بکه‌ره‌وه، بؤ ئه‌وه‌ي خه‌لکي ببينن، جا کپيار ده‌توانيت نرخی ئه‌و که‌ره‌سته‌يه به‌ پي ئه‌و که‌م و کووريه‌ ديارى بکات، به‌لکو تۆ رووني بکه‌ره‌وه بؤي و خراپه‌کان ده‌ره‌ينه، له‌ گه‌ل خواي خوټدا راست بکه بؤ ئه‌وه‌ي خواي گه‌وره به‌ره‌که‌ت بخاته ناو بازرگانيه‌که‌ته‌وه، له‌ به‌ر ئه‌وه هه‌چ سه‌رسام مه‌به‌ که‌وا بازرگاني راستگۆ له‌ گه‌ل پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ ده‌بيت له به‌هه‌شتدار هه‌روه‌کو له (سنن ابن ماجه)^١ و جگه له‌ وه‌اتووه له فهرمووده‌ي (ابن عمر) وه ده‌ليت:

١ - أخرجه عبد بن حميد (٩٦٦)، والدارمي (٢٥٣٩)، والترمذي كتاب البيوع ((باب ما جاء في التجار وتسمية النبي ﷺ إياهم (١٢٠٩) من حديث أبي سعيد الخدري، وفي سنده انقطاع، ولكن يقويه حديث ابن عمر الذي رواه ابن ماجه، كتاب التجارات ((باب الحث على المكاسب)) (٢١٣٩)، والطبراني في ((الكبير)) (٥٧٧) و ((الأوسط)) (٧٦٠٧)، والحاكم (٥ / ٢٤٣) والدارقطني (٢٨٤٩)، والبيهقي (٥ / ٢٦٦)، وصححه لغيره العلامة الألباني في ((الصحيحة)) (٣٤٥٣) و ((صحيح الترغيب)) (١٧٨٢، ١٧٨٣).

پيغه مبهري خواجه عليه السلام فهرمووي: ((التاجر الأمين الصدوق المسلم مع الشهداء يوم القيامة))، واته: بازرگانی دهست پاکی راستگوی موسلمان له روژی قیامه تدا له گهل شه هیداندا ده بیټ)).

له ریوايه ټيكي تردا كه (الترمذي) ریوايه تی کردوه له فهرمووده ی (أبی سعید الخدری) هوه: ((مع النبيين والصديقين والشهداء))، واته: له گهل پيغه مبهران و راستگویان و شه هیداندا ده بیټ)).

به راستی پيگه و جیگه یه که هرگیز وه سف ناکریت، رهنگه جاری وا هه بیټ بازرگانیک ببینی له خوا ناترسیت و ساخته له گهل خه لگیدا ده کات، بویه ده ببینی که رهسته یه که ده فروشیت له سهری نوسیوه: (له یابان دروست کراوه) که چی خویشی به دلنیا ییوه ده زانیت له یابان دروست نه کراوه، نه م که رهسته یه نرخه که ی سده جونه یه چونکه که رهسته یه کی نه صلییه، له راستیدا که رهسته یه کی ساخته یه و که ته نها ده جونه یه ناهیتیت و نه و به سده جونه یه ده یفروشیت !!! سویند به خوا نه و سامانه هرگیز سوودی لی نابینی له دنیا و دواړوژیشدا.

نه ی بازرگانان ... تو بؤ کی کار ده که ی؟ نه ی کوتاییه که چیه؟ دلنیا به که دهریت! منیش دهرم! نه و سهره و ت و سامانه بؤ وهره سه به جی ده هیلین، نه وان به به بختیار ییوه پتوه ی ده ژین، تو ی به سته زمان که شه و روژ نه ده خه وتی دهر باره ی نه و سامانه پرسپارت لی ده کریت، له کو ی هیئات و له کو ی خه رجت کرد؟ هه روه کو خوشه ویستمان عليه السلام ده فهرمویت: ((لا تزول قدما عبد حتى يسأل عن عمره فيما أفناه، وعن علمه فيم فعل، وعن ماله من أين اكتسبه وفيما أنفقه، وعن جسمه فيما أبلاه))،^۱ واته: هه ردو و پتی به نده له قیامه تدا ناجولیتته وه و هه نگاو ټک نانیت تا کو دهر باره ی چوار شت پرسپاری لی نه کریت، ته مه نه که ی چو ن به سهری

۱. أخرجه الترمذي، كتاب صفة القيامة عن رسول الله ((باب في القيامة)) (٢٤١٧)، والدارمي (٥٤٣)، وأبو يعلى في ((مسنده)) (٣٤٣٤)، وابن أبي الدنيا في ((إصلاح المال)) (٣٠)، وأبو نعيم في ((الحلية)) (١٠ / ٢٢٢) من حديث أبي برزة الأسلمي رضي الله عنه، وصححه لشواهد الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٦٢٩ / ٢).

برد، زانسته‌کې چې کارټکې پټې کرد، سامانه‌کې چوڼ په‌يدای کرد و چوڼ خه‌رجی کرد، جه‌سته‌کې چوڼ دابه‌تناو و رزاندی (واته: به‌کاری هټنا).
 هيچ کيشه‌نييه له ئيسلامدا قازانجک ديارى بکه‌يت، له‌م قازانجه‌ته‌قوا و به‌زه‌بيت به‌خه‌لکانى تردا و راده‌ی رازى بوونت ديارى ده‌کات. داوا له‌خوا ده‌که‌م که رزق و رزى ئيمه و ئيوه فراوان بکات، رازى بوون به‌قسمه‌تى ئيمه و ئيوه بکات، جا رازى بوون چهند جوانه و قه‌ناعت چهند مه‌زنه ! !

النَّفْسُ تَجْزَعُ أَنْ تَكُونَ فَقِيرَةً وَالْفَقْرُ خَيْرٌ مِنْ غِنَى يُطْغِيهَا
 وَغِنَى النَّفْسِ هُوَ الْكَفَافُ فَإِنْ أَبَتْ فَجَمِيعُ مَا فِي الْأَرْضِ لَا يَكْفِيهَا
 هِيَ الْقَنَاعَةُ فَالزَّمْهَا تَكُنْ مَلَكًا لَوْ لَمْ تَكُنْ لَكَ إِلَّا رَاحَةُ الْبَدَنِ
 وَأَنْظُرْ لِمَنْ مَلَكَ الدُّنْيَا بِأَجْمَعِهَا هَلْ رَاحَ مِنْهَا بِغَيْرِ الطَّيِّبِ وَالْكَفَنِ

واته: نه‌فس شپړز ده‌بيت کاتى هه‌زار ده‌بيت، هه‌ژارى چاکتره له‌ده‌وله‌مه‌نديه‌ک زال بيت به‌سهریدا، ده‌وله‌مندی نه‌فسه‌کان نه‌وه‌يه بژيوى روژانه‌ت هه‌بى، نه‌گه‌ر رازى نه‌بوو نه‌وا هه‌موو سهر زه‌وى به‌شى ناکات، نه‌وه رازى بوونه و ده‌ستى پټوه بگرى ده‌بيته پادشا، نه‌گه‌ر هيچ شتيکت نه‌بيت ته‌نها ئارامى جه‌سته‌ت، ته‌ماشای نه‌وانه بکه که بوونه خاوه‌نى هه‌موو دونيا، ئايا جگه له‌بوڼ و کفن هيچى تريان له‌گه‌ل خويناډا برد؟.

نه‌وه (هارون الرشيد)ه، نه‌وه سهرکرده‌يه‌کى دادپه‌روه‌ر بوو سالتک غه‌زای ده‌کرد له‌پيناوى خوادا و سالتک حه‌جى ده‌رکرد... که به‌هه‌وره‌کې ده‌گوت کاتى له‌چه‌قى ئاسماندا بوايه پټى ده‌گوت: نه‌ی هه‌وره‌که... له‌هه‌ر کوييه‌ک ده‌بارى به‌ناره‌زووى خوټ بباره، دلنياه به‌داها ته‌که‌ت هه‌ر ده‌گه‌ر پټه‌وه بو لای خوټ انشاء الله...)) مه‌به‌ستى فراوانى مولک و ده‌وله‌ته‌که‌يه‌تى له‌سهرده‌مى خویدا - ره‌حمه‌تى خواى لى بيت - له‌گه‌ل نه‌وه‌يشدا کاتى له‌سهر جيگه‌ى مردن که‌وت ده‌ستى به‌گريان کرد و فه‌رمووى: ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ۖ ﴿٣٨﴾ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۖ ۝ الْحَاقَّةُ ۖ ٢٨-٢٩،
 واته: دارايى و ماله‌که‌م هيچ که‌لکيکى پى نه‌گه‌ياندم بو نه‌م روژه‌م. (٢٨) نه‌وه مولک و

ده‌سه‌لته‌ی بووم له ده‌س چوو نه رشته‌م نه پایه‌وپله‌م، هېچيان نه‌يان توانی
تۆزقاله‌یه‌ك ئارامم بکه‌نه‌وه (۲۹)). کوا سه‌روه‌ت و سامان؟ کوا ده‌سه‌لات و
سولتان؟ کوا مولکه‌كان؟ ئه‌مجار گوتی: ده‌مه‌وێت ئه‌و گۆڤه‌ بېینم که له ناویدا
ده‌نیژریم، ئه‌وانیش هه‌لیان گرت بۆ لای گۆڤه‌که‌ی و ئه‌ویش ته‌ماشای کرد و ده‌ستی
به‌ گریان کرد و فه‌رمووی: ((ئهی ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌رگیز مولکه‌که‌ی له ناو ناچیت
ره‌حم بکه له‌و که‌سه‌ی که مولکه‌که‌ی له ناوچوو...)).^۱

به‌ پاستی (هارون الرشید) له کۆشک و ته‌لاره‌كانه‌وه گۆیزرایه‌وه بۆ گۆڤه‌كان، له
جیگه‌ی خۆشی خه‌وتنه‌وه بۆ گلکۆکان وه له یاری کردن له گه‌ل که‌نیزه‌ك و مندالی
جواندا بۆ ده‌رهاوسیتی کرم و مار، سویند به‌ خوا ئه‌گه‌ر به جوانی بیر له‌م قسه‌یه
بکه‌یه‌وه ئه‌وا پێڤه‌وت ده‌گۆڤدریت، چونکه‌ دنیا هه‌رچه‌نده درێژه بکیشی ئه‌وا
هه‌ر کورته، هه‌رچه‌نده خۆی به‌ مه‌زن بزانیت ئه‌وا سووک و ریسوايه، چونکه
شه‌وگار هه‌رچه‌نده درێژه بکیشیت ئه‌وا هه‌ر ده‌بی شه‌به‌ق ده‌رکه‌وێت، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن
هه‌رچه‌نده درێژه بکیشی ئه‌وا هه‌ر ده‌بی بچیته ناو گۆڤه‌وه، دلنیا به‌ که به‌ نه‌مری
له دنیا دا نامینیته‌وه، ئه‌گه‌ر ته‌نها که‌سیک به‌ نه‌مری تیدا بمایه‌ته‌وه ئه‌وا
خۆشه‌ویست هه‌لبێژدراو ده‌بوو.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مَتَّ فَهُمْ
الْخَالِدُونَ﴾ (الأنبياء: ۳۴، واته: ئیمه پێش له تۆ وامان نه‌کرد مړویه‌ك نه‌مری ئایا
ئه‌گه‌ر تۆ بمری، ئه‌وانه ژيانی هه‌تا هه‌تا بیان ده‌بی؟! نه، هه‌رگیز شتی وا نییه).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾، واته: هه‌موو که‌سیک بی
جیاوازی تامی مردن ده‌چێژی.

۱. انظر: ((إحياء علوم الدين)) (۴/ ۴۸۱)، و ((تاريخ الخلفاء)) للسيوطي (۲۶۸)، و ((تاريخ بغداد)) (۱۴/ ۱۹۹) للخطيب، و ((تاريخ الإسلام)) للذهبي (۱۶۳۲، ۱۸۳۷، ۱۸۳۸)، و ((البدایة والنهایة)) (۱۰/ ۳۱۰).
* وروی ابن أبي الدنيا في ((المحتضرين)) (۱۱۷) عن عبدالله بن بسطام قال: ((احتضر بعض الملوك فجعل
يقول: يا من لا يزول ملكه أرحم من قد زال ملكه)).

نه گهر نه و كورسييه بو خه لكی تر به رده وام بوايه نه وا دنيا به به تو
نه ده گه يشت، سویند به خوا هيچ كه سيك به نه مری تیدا نامینیتته وه.

خوای گه وړه ده فـرمویت: ﴿كُلْ مِّنْ عَظْمِهَا فَإِنَّ (٦٦) وَبَقِيَ وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ
وَإِلَّالْكَرَامِ﴾ الرحمن: ٢٧، واته: هرچی به سر پشتي زه وييه وه يه هر هـ موو له
نیو ده چی. (٢٦) ته نها رووی په روه ردگاری خاوه ن شکو و كه ره مـ كه رت
ده مینیتته وه (٢٧). بویه له م دونیا به بو خوت دار بپوینه بو نه وهی له وی به
به ختیاړی و عیززه ت و كه رامه ته وه دروینه ی بكهیت، داوا له خوا ده كه م كه من و
نیوه بگپړی له نه هلی خوشحالی له دونیا و قیامه تدا.

براکه م: بازرگانی به سپارده و شه ره فـ وه نه نجام بده، جا نه و بازرگانی به هر
بازرگانی به بیت، هـ موو حه قیكي خوای تیدا بده و هرگیز ره زیلی مه كه و
نه وه شت له بیر نه چیت كه وا نه و رزق و رژی به تو له فـ زل و چاكي خوا به به
سهرته وه، چونكه تو كه سيكي هـ ژار بوویت و خوای گه وړه ده ولـ مـ ندي كړی،
خوای گه وړه ده فـرمویت: ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ﴾ فاطر: ١٥، واته: نه ی خه لكينه ! نیوه هـ ژارن و نیازتان به خوا هـ يه،
نه و بی نیاز و سوپاسكراوه هرچه نده خه لكی مملانی بكات (١٥).

تاكو دوینی تو كه سيكي هـ ژار بوویت و نیستا خوای گه وړه به فـ زلی خوای نه و
نیعمه ته ی به سهرتدا رژاندووه و رزق و رژی له سهرت فراوان كړدووه، بویه حه قی
خوای بالا ده ست بده و هرگیز هـ ژاران و نه دارانت له بیر نه چیت، داوا له خوا
ده كه م كه فـ زلی خوای زیاتر به سهرتدا بپړی.

به جوانی بیر له م فـرمووده مه زنه بكه ره وه، كه پتویسته هـ رده م دوو باره ی
بكه ی نه وه و هرگیز له دوو باره كړدنه وهی بیزار نه بین و فـرمووده كه له هـ رده و
كتیبي (صحیح) دا هـ اتوو له فـرمووده ی (أبو هريره) وه كه وا پیغه مـ بهری

١- أخرجه البخاري، كتاب أحاديث الأنبياء، باب حديث أبرص و أعمى و أقرع في بني إسرائيل (٢٤٦٤)،
ومسلم، كتاب ((الزهد والرقائق)) (٢٩٦٤).

نه كرهه ﷺ فهرموويه تي: ((ان ثلاثة في بني اسرائيل: أبرص وأقرب وأعمى، فأراد الله عز وجل أن يبتليهم، فبعث إليهم ملكا، فأتى الأبرص، فقال له: أي شيء أحب إليك؟ قال: لون حسن، وجلد حسن، ويذهب عني الذي قد قذرني الناس))، واته: سى كه س هه بوون له به نى ئيسرائيلدا، گه ريك و كه چهلئيك و نابينا به كه، خواى گه و ره ويسى تاقيان بكاته وه، بويه فريشته به كه بوى ره وانه كردن و نه ويش هات بوى لاي كابرلى گه و پيى گوت: چى شتيك لاي تو له هه موو شتيك خو شه ويستره ؟ (واته: ئاوات بخوازه) گوتى: رهنگيكي جوان و پيستيكي جوان و نه وهى كه به هويه وه خه لكى بيزم لى ده كه نه وه له سه رم نه مينى و چاك بيمه وه)) نه مه ئاواتيكه و له جى خويديا به چونكه نه و توشى نه خو شى گه پى بووه، بويه داواى له خوا كرد كه شيفاي بدات و پيستيكي جوانى پى بيه خشى، نه م به لايه ي كه به هويه وه خه لكى لى دور كه و تونه ته وه له سه رى نه مينى . ((قال: فمسحه فذهب عنه قذره، وأعطى لونا حسنا، وجلدا حسنا))، واته: گوتى: به ده سته كانى سپرى و نه ويش چاك بووه وه و بيزيكه ي نه ما و رهنگيكي جوان و پيستيكي جوانى پى به خشر)) خواى گه و ره چاره سه رى كرد و چاك بووه وه .

له گه ل مندا بير له م فهرمووده به بكه ره وه كه (أحمد و أبو داود) ريوايه تيان كردووه له فهرمووده ي (أبي رمثة) وه كه وا پيغه مبه رى خوا ﷺ فهرموويه تي: ((الله الطيب)) واته: خوا پزيشكه)، خواى گه و ره ده فهرمويت: ﴿وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي﴾ الشعراء: ٨٠، واته: كاتى نه خو ش كه وتم، نه و شيفام نه دا و هي زى شيفا هه ر نه و دروستى نه كات)).

تو ده چيت بوى لاي پزيشكيك له پزيشكه كان بوى نه وهى هو كاره كان بگريته ده ست نه گينا چاره سه ر به ده سى خواى بالا ده سته، نه وه يشه بزانه كه وا خواى گه و ره هيچ نه خو شيه كه دانه ناوه ئيلا چاره سه ركه ي بوى داناوه بويه چاره سه ر بگرنه

١ - أخرجه أحمد (٢ / ٢٢٦، ٢٢٧) (١٦٣/٤)، وأبو داود كتاب الترجل باب في ((الخصاب)) (٤٢٠٧)، والحميدي (٢٨٢/٢)، والطبراني في الكبير (٢٢٩/٢٢)، وصححه الشيخ الألباني على شرط مسلم في ((الصحيحة)) (١٥٣٧).

به، به لام دلت په يوه ست مه که به هوکاره که وه، باش بزانه که وا هوکاره کان به
ته نها نه زيانيان مه يه و نه قازانچ، رزقش ناده ن و رزقش ناگر نه وه ئيللا به ده سستی
خوای بالا ده ست نه بيت، خودايه ... داوات لی ده کم له م کات و ساته پيروزه دا که
به چاره سهره که ی خوت چاره سهر دابه زينه سهر نه خویشی موسلمانان و رحمت و
به ره که تی خوت بکه يته هو ی نه مانی هه موو ئازار و ناخویشییه کانيان ... يا ارحم
الراحمين.

((ثم قال الملك للأبرص: فأبي المال أحب إليك؟))، واته: نه مجار فريشته که به
کابرای که پی گوت: حه ز له چی جوړه سامانیک ده که يته؟))، ((قال: الإبل)) واته:
حوشتر))، خو شه ويستان ﷺ ده فهرمويت: ((فأعطي ناقه عشاء)) ثم قال الملك:
((بارك الله لك فيها)) واته: حوشتر يکی ئاوسی پی درا (عشاء: نه و شترانه يه که ده
مانگ يان هه شت مانگ به سهر ئاوس بوونياندا تپه پيوه) نه مجار فريشته که گوتی:
خوای که وره به ره که ت بخاته سامانه که ته وه)) بويه به ره که ت رڙا به سهریدا وه
نه گهر ده ته و ی بلی: به ره که ت به ره که تی کرد، نه مجار فريشته که چوو بۆ لای
کابرای دووهم - ((فأتى الأقرع، فقال: أي شيء أحب إليك؟ قال: شعر حسن،
ويذهب عني هذا الذي قد قذرنى الناس، قال: فمسحه فذهب عنه وأعطي شعرا حسنا،
قال: فأبي المال أحب إليك؟ قال: البقر، قال: فأعطي بقرة حاملا، فقال: بارك الله لك
فيها))، واته: نه مجار چوو بۆ لای کابرای که چهل و گوتی: چی شتيك لای تو له
هه موو شتيك خو شه ويستره؟ گوتی: قڙيکی جوان و نه وه ی که به هو يه وه خه لکی
بيزم لی ده که نه وه نه مي نی، نه ويش به ده سته کانی سپی و نه ويش چاک بوو وه وه
قڙيکی جوانی پی به خشرا، گوتی: حه ز له چی جوړه سامانیک ده که يته؟ گوتی:
مانگا (چیل)، گوتی: نه ويش مانگايه کی ئاوسی پی درا و گوتی: خوای که وره
به ره که ت بخاته ناو سامانه که ته وه)) وازی لی هیئا و به جی هیشت، نه مجار
فريشته که چوو بۆ لای کابرای سييه م - ((فأتى الأعمى، فقال: أي شيء أحب إليك؟
قال: أن يرد الله إلي بصري فأبصر به الناس، قال: فمسحه فرد الله إليه بصره)) واته:
نه مجار چوو بۆ لای کابرای نابينا و گوتی: چی شتيك لای تو له هه موو شتيك

خوښه ويستره ؟ گوتی: خوی گه وره چاوه كانم بؤ بگيرپټه وه و خه لکی پی ببینم، گوتی: نه ویش سپی و خوی گه وره چاوه كانی بؤ گه پانده وه)) به لئی هه موو کاره كان له سهره تا و كوټاييدا هی خوابه و به دهستی خوابه .

خوی گه وره دهفه رمویټ: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ الأنعام: ١٧، واته: نه و خوابه دهسه لاتداريکی وه هايه نه گهر تووشی هه جوړه به لاو زيانتيك بکات به غه يره خوئی هيچ كه سي ناتواني لای ببا، خو نه گهر خير و چا كه يه کيشت پی بگه يه نيټ دياره هه ر خوئی به سهر هه موو شتيكا دهسه لاتداره و هه ز له هه رچی بکا ده توانی نه نجامی بدا)).

يا صاحب الهمَّ إنَّ الهمَّ منفرجٌ أبشِرْ بخير فإنَّ الفارجَ الله
وَإِذَا بَلَيتَ فُتُقْ بِاللَّهِ وَارْضَ بِهِ إِنَّ الَّذِي يَكْشِفُ الْبَلْوَى هُوَ اللَّهُ
اللَّهُ يَحْدُثُ بَعْدَ الْعُسْرِ مَيْسَرَةً لَا تَجْزَعْنَ فَإِنَّ الْخَالِقَ اللَّهُ
وَاللَّهُ مَا لَكَ غَيْرَ اللَّهِ مِنْ أَحَدٍ فَحَسْبُكَ اللَّهُ فِي كُلِّ لَكِ اللَّهُ

واته: نهی خاوهن خه م و په ژاره بزانه كه خه م ناميني و ده پوات، موژده بي ليت به خه يريك چونكه نه وهی كيښه كان ناهي لي ته نها خودايه، نه گهر توشي به لايه ك بويت نه و باوه رټ به خوا هه بيټ و به قه دهري نه و رازی به، چونكه نه وهی به لاكان لاده دات ته نها خودايه، خوی گه وره له پاش هه موو ته نگانه يه ك خوښی ده هيني، هيچ بيزار مه به چونكه دروستكه رمان ته نها خودايه، سويند به خوا جگه له خوا هيچ كه ست نيبه، بويه خودات به سه له هه موو شتيكا تو خودات هه يه، داوا له خوا ده كه م دلي نيمه و نيوه پر بکات له ته قوا و رازی بوون وه بمانگه يه نيټه هيدياته و ريڼموويي خوئی و هه ر خوئی پشت و په نامانه .

((ثم قال الملك للأعمى: فأبي المال أحب إليك؟ قال الغنم: فأعطي شاة والد))، واته: نه مجار فريشته كه به كابرای نابيناى گوت: هه ز له چی جوړه سامانيك ده كه يټ ؟ گوتی: مه پ، گوتی: نه ویش مه پيكي ناوسي پيدا)) نه مجار وازی لی هيناو به جيی هيشت ((فأنتج هذان وولد هذا))، واته: نه و دووانه ی پيشوو به رهه ميبان

زيادى كرد و نه وېتر بېچووى نړوى بوو))، ((فكان لهذا واد من الإبل، ولهذا واد من البقر، ولهذا واد من الغنم)) واته: پاشان ئه ميان پر دۆلتيك حوشترى بوو وه ئه مېش پر دۆلتيك مانگاي بوو نه وېش پر دۆلتيك له مه پ، به لام ناگاداري تافيكردنه وه كان به، خوايه گيان بمانپاريزه و رزگارمان بکه... ((ثم إنه أتى الأبرص في صورته وهيئته، فقال: رجل مسكين قد انقطعت بي الحبال في سفري، فلا بلاغ لي اليوم إلا بالله ثم بك، أسألك بالذي أعطاك اللون الحسن، والجلد الحسن، والمال، بعيرا أتبلغ عليه في سفري، فقال: الحقوق كثيرة))، واته: پاشان هات بو لاي كابراى گه پر له شيوه و وينه ى خو، گوتى: كابرايه كى هه ژارم و هه موو ريگاكان له سه فهره كه مدا لى بپاوه و هېچ دالده يه كم نبيه ته نها لاي خوا و نه مجار لاي تو نه بيت بويه داوات لى ده كه م له بهر خاترى نه و كه سه ى نه و رهنكه جوانه و نه و پيسته جوانه و نه و سامانه ى پيداوى كه وشترى كم پى بده بو نه وه ى له سه فهره كه مدا به كارى بيهينم، نه وېش گوتى: خه لكى ره واته رنن)).

ئا به م شيوه يه مروفه كان بڼه پرته ى خويان له بير ده چېت! هه ژارى و لاوازي و بى ده سه لاتى خو ى له بير ده چېت! جا نه مېشه به راستى كار ه ساته. خواى گوره ده فهرمويت: ﴿يَتَأَيَّهَا الْإِنْسَنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ الإنفطار: ٦، واته: نه ى ناده ميزاد...! چى تو ى ته فره و فريوداو به رامبه ر به په روه ردگارى به خشنده ت كافر بوويت له گه ل نه و هه موو نيعمه ت و به خشنده دا؟)) ناي هه ژارى خوت له بير چوو؟ ناي هه صل و بڼه پرته ى خوت له بير چوو؟ ناي نه فامى خوت له بير چوو؟.

خواى گوره ده فهرمويت: ﴿يَتَأَيَّهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ فاطر: ١٥، واته: نه ى خه لكينه! نيوه هه ژارن و نيازتان به خوا هه يه، نه و بى نياز و سوپاسكراوه هه رچه نده خه لكى ململانى بكات)).

هه ر كه سيك خوداى خو ى ناسى نه و خويشى ده ناسى، نه گه ر هه ر كه سيك خوداى خو ى به ده وله مه نديكى ره ها ناسى نه و خوى به هه ژاريكى ره ها ده ناسى... هه ر كه سى خواكه ى خو ى به عيززه تيكي ته واوه وه ناسى نه و خوى به

زه ليلېكې ته واوه وه دهناسې، هر كه سې خواكه ي خوي به خاوه ن هيزكي
ته واوه وه ناسې نه وا خوي به لاوازيكي ته واوه وه دهناسې . سوپند به خوا هيچ
بروستكراويك له سر رووي زه ويدا خاوه نې هيچ شتيك نيبه، نه وه ي كه خوي
گوره پتي به خشوي له وه مو ناز و نيعمه ت و بازرگانييه و نه وه مو رزق و
روزيه له فزل و چاكه و منه تي خوايه به سهرته وه و وه مو نه وانه پتويستيان به
سوپاسگوزاريه، سوپاسگوزاريش ته نها وشه يه ك نيبه و ته نها ماچيكي ده سته كان
نيبه ! نه خير هرگيز وا نيبه . خوي گوره ده فهرمويت: ﴿اعْمَلُواْ اَلْ دَّوْدَ
شُكْرًا﴾ سبا: ١٣، واته: وتمان: نه ي بنه ماله ي داوود عليه السلام ! سوپاسگوزاري بكن له
به رامبه ر نه وه مو به هرانه دا رشتوومه به سهرتاند)) بويه ثامن هرگيز هژاري
خوت و فزلي خوات به سهره وه له بير نه چيت، كاتي كابر ا گوتي: خه لكې ره و اتر
زورن، فريشته كه پتي گوت: ((كأني أعرفك، ألم تكن أبرص يقذرك الناس، فقيرا
فأعطاك الله؟ فقال: إنما ورثت هذا المال كابرا عن كابر))، فقال: إن كنت كاذبا
فصبرك الله إلى ما كنت))، واته: ده لتي من تو دهناسم؟ ثايا تو كه سيكي گه
نه بوويت و خه لكې بيزي ليت ده كرده وه، هژار بوويت و خوا پتي به خشې؟ گوتي:
به لكو من نه م سامانه م له باوبا پيره گوره به ريزه كانه وه و نه و انيش له گوره
به ريزه كان بوم به جي ماوه)) (ته مشاي نه م نكولييه بكه) گوتي: نه گه ر درو
ده كه يت نه وا خوي گوره بتگي پرتيه وه سهر حالي جاران)) جا وه كو پيشووي لي
هاته وه ولا حول ولا قوة الا بالله. هره وه كو چو خوي گوره له جاري به كه مدا
ولا مي دوعاي فريشته كه ي دايه وه نه وا له جاري دوه ميشدا ولا مي دوعا كه ي دايه وه،
بويه وه كو جاراني لي هاته وه و وه مو شتيكي له ده ست دا: پيستي جوان، ديمه ني
جوان جاريكي تر توشي نه خوشي گه پي بووه وه وه وه مو حوشتره كاني له
ده ستدا!! بويه ناگادارت ده كه مه وه له ساماني حرام، چونكه سهره وت و سامان
وه كو سيبه ريك وايه و ناميني، وه كو قهرزيكه و ده بي بگي پرتيه وه، ناگاداري
خواردني ساماني هه تيوان به، ناگاداري نه وه به هرگيز ساماني خه لكې به ساخته و
ناپه وا مه خو، هرگيز قورخي بازار مه كه، بونه وه ي زال بيت به سهر نرخی بازاردا و

خوښی هه ژاران و نه داران بمړتیت! ئیستا له ناو خه لکیدا کەسی وا هه یه نه گهر تاکو ماوه له ژياندا پاره‌ی (بنکوت) بخوات نه‌وا نه‌و سامانه ته‌واو نابیت! ولا حول ولا قوة الا بالله، سویند به خوا هرگیز نه‌و سامانه سوودی لی نابینیت و هه مووی بو وهره سه‌کەت به جی ده‌هیللی، لیږده‌دا هه‌ندی کەس هه‌ن قسه‌ی ترسناک ده‌کەن و ده‌لین: نه‌گهر خوا له فلان کەس رازی نه‌بوايه نه‌وا رزقی فراوان نه‌ده‌کرده‌وه! به‌لگه‌ی رازی بوونی خوا له‌سەر فلان نه‌وه‌یه که به‌و هه‌موو سامانه پږنداری کردوه!! جا من ده‌لیم: نه‌خیر... براکه‌م... نه‌مه به‌لگه‌ نییه، ئایا تو (قارون) ت له بیر چوو؟ نه‌وه‌ی که خوای گه‌وره به‌ شیوه‌یه‌کی وا سه‌روه‌ت و سامانی پږداوو که هه‌رگیز هېچ عه‌قلێک باوه‌ر ناکات. بیهینه پېش چاوی خۆت کۆمه‌لێک گه‌نجی به‌هیز ناتوانن کلیلی گه‌نجینه‌کانی قارون هه‌لگیرن!! لیږده‌دا قارون قسه‌که‌ی کابرای گه‌ری گوت به‌لام به‌ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی قارونییانه کاتی یادی خرابه‌وه به‌و فه‌زله‌ی خوای گه‌وره به‌ سه‌رییه‌وه و به‌و هه‌موو نیعمه‌تانه، نه‌و قسه‌یه‌کی زۆر پیسی گوت که له‌سەر زمانی زۆربه‌ی خه‌لکی دووباره‌ ده‌کرېته‌وه: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ القصص: ۷۸، واته: قارون گوتی: نه‌و مال و سامانه که من هه‌مه، هه‌مووی به‌ هو‌ی زانیاری و زانستی خۆمه‌وه پیم دراوه، واته هه‌ر خۆم شایسته‌ی نه‌وه‌م).

نه‌وه هه‌مان نه‌و قسه‌یه‌یه که ئیستا و له‌م سه‌رده‌مه‌دا دووباره‌ ده‌کرېته‌وه (فن الاداره) واته: هونه‌ری کارگېری یان هونه‌ری به‌رپوه‌بردن! من ده‌لیم: زۆر جوانه نه‌گهر تو هونه‌ری کارگېریت هه‌بیت، به‌لام هه‌رگیز نه‌و کاره مه‌گېرپوه بو عه‌قلی خۆت و فه‌زلې خۆت، سویند به‌ خوا تو لاوازیت، هه‌موومان هه‌ژارین، خاوه‌نی هېچ شتێک نین، چونکه نه‌وه‌ی پیت دراوه هه‌مووی له‌ فه‌زلې خوای گه‌وره‌یه، بۆیه هه‌رگیز مه‌لی: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ هه‌رگیز مه‌لی: نه‌مه هونه‌ری کارگېرپیه! مه‌لی: کارگېرپیه‌کی یه‌کلای که‌ره‌وه‌یه،! به‌لی... نه‌وه‌ی که له‌سەر تویه ببیته که سیکی موسلمان به‌هیزی داهینه‌ری به‌ره‌مه‌ینه‌ری چاک له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژيان، له‌ هه‌موو جیگایه‌کدا له‌ ژیر سیبه‌ری نه‌و ناسمانه‌دا، له‌سەر هه‌ر

پارچه يه کی نه م زه وييه، به لام هرگيز فزلي خوات له بير نه چيټ به سهرته وه
بزانه نه وهی که تو نيستا تيدای له و ناز و نيمه ته هه موو ته نها فزلي خواي به رز و
بالاده سته نه و که سهی که هه رده م پاره له ريگای حرامه وه کو ده کاته وه و
ده بينی سامانه که ی زياد ده کات نه و نزيک کرده ويه (استدراج) له لايه ن خواي
که وره وه.

هه روه کو له (مسند) ده که ی نيمامی نه حمه د و جگه له و هاتووه له فهرمووده ی
(عقبتي کوپي عامر) هه وه که و پيغه مبهري خواﷺ فهرموويه تی: ((إذا رأيت الله يعطي
العبد من الدنيا على معاصيه ما يحب، فإنما هو استدراج " ثم تلا رسول الله ﷺ:
﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ، فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
أَخَذْنَاهُمْ بِغْتَةٍ إِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾ الأنعام: ٤٤، واته: نه گهر بينيت خواي که وره
نيمه ته کانی خوی ده داته بنده يه کی له دونيادا له سر سه پيچيه کانی که خوی
پتي خوزه بزانه که و نه وه نزيک کرده ويه (استدراج) نه مجار پيغه مبهري خواﷺ
نه و نايه ته ی خوینده وه که ده فهرمويت: ﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ، فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بِغْتَةٍ إِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾ الأنعام: ٤٤،
واته: جا که نه و هه موو ناموزگاريه يان له بيرخو برده وه که له سر زماني
په يامبه ران کرابوون نينجا نيتمه يش بو خه فلاندونيان و وهک (استدراج) يکيش،
ده روازي هه موو خير يکمان بو والا کرده وه و رزق و روزيه کی فهرمان رشت به
سه رياندا و نه وانيش خویشی و نيشوه گرتنی هه تا به و مال و مندالهی پيماندا بوون
ده عيه و فيزگرتنی و له ريی راست لاياندا نه وسا نيتمه يش کتوپريک قارمان لی گرتن و
نه وانيش له و هه موو خوشگوزرانييه بی هیوا و ناؤميد بوون)).

ليړه دا خواي که وره نه يفه رموو: تو له مان لييان سه نده وه، نافه رمويت: کرمانه
ناخی زه ويدا، نافه رمويت: هه موو سامانه که م لييان سه نده وه، به لکو ده فهرمويت:

١ آخرجه أحمد (١٤٥/٤)، والطبراني في (الأوسط) (٩٢٧٢)، والبيهقي في (الشعب) (٤٥٤٠)، وصححه
الشيخ الألباني في (الصحيحة) (٤١٣) و (صحيح الجامع) (٥٦١).

((فتحنا عليهم أبواب كل شيء)).

به لآم... چه نده ها كه س ه ن ئيستا له ئيستدر ا جان له نيو نيعمه ته كاني خواي
كه وهر دا و كه چي خويشي ليى بى ناگايه و نازانيت، چه نده ها كه س توشي
تافيكر دنه وه هاتون به مده ك ر دني خه لكي و خويشي ليى بى ناگايه !!

پرسياړه گرنگه كه ليړه دا نه وه يه: چو ن بزانم نه و سامانه ي ئيستا ه مه ئايا له
نيعمه ته كاني خوايه يان له توله سندنه وه كانيه تي؟ ترمومتريكي جوان و ورد و
بچوك ده توانيت له گه ل خوټدا و له گيرفانتدا هه لگريت، ده توانيت له هه موو
ساتيكد ا هه ر نيعمه تيكي پى بپيوي، خيراكه برا خو شه ويسته كه م نه و نيعمه ته ي كه
ئيستا له به ر ده ستندايه بيهي نه، سه روه ت و سامان، خيزان، مندال، پله و پايه،
كورسي، رووي كومه لايه تي، له شساغي، جواني، ده توانيت بزانيت ئايا نه وانه
نيعمه تن يان تافيكر دنه وه ن، به سووك و ئاساني، ده ليم: نه گه ر نه و نيعمه ته له خوا
نزيكي كر ديت ه وه نه و سوزده بو خوا به ره و سواسگوزاري به و بزانه نه وه
نيعمه ته، بزانه نه وه له فزلي خوايه، نه گه ر نه و نيعمه ته له خواردني حه لال و له
خو اي گه وړه دووري كر ديت ه وه نه و باش بزانه كه تافيكر دنه وه يه به لآم له پو شاكي
نيعمه تن دايه وه بزانه نه وه فيتنه يه ! له پو شاكي به خشيندايه، ئايا نه م پله و پايه له
خوا نزيكي كر دمه وه يان دووري كر دمه وه؟ بووه هو ي نه وه ي من و نويز له يه ك جى
بكا ته وه و بووه هو ي نه وه ي من و خه لكي له يه ك بكات، ئايا من نه م كورسي به م به
كار هينا وه بو نه هيشتنى كي شه له سه ر كي شه داران؟ ئايا نه م پله و پايه م به كار
هينا وه بو نه هيشتنى خه م له سه ر خه مباران؟ ئايا جيگا و رووه كومه لايه تيه كه م به
كار هينا وه له جيى خويدا؟

تو نه ي خوشكي به پريزم ئايا پله و پايه ي پيا وه كه ت به كار هينا وه؟ ئايا رووه
كومه لايه تي پيا وه كه ت به كار هينا وه بو نه نجامداني چا كه؟ ئايا هاني ده ده ي بو
نه نجامداني كاري چا كه؟

برا كه م... هه موو وزه و توانا كه ت به كار بهي نه، هه موو سه روه ت و سامانه كه ت،
خيزان و كچ و كوپه كان ت، هه موو نه وه ي كه هه ته به كاري بهي نه له پيناوي ديني
خو اي بالاده ستدا، به راستي قازانجي راسته قينه له وږيه وه به راستي نه وه كي لگه ي

راستيه، نه مه ناشتن و رواندنې راسته قينه يه، نه مه چنه د قسه و گوته يه كه ليږده دا هينامه وه داوا له خوا ده كه م كه سووډى بؤ نيمه و نيوه مه بيت.

له گه ل مندا جاريكى تر بگه ريوه بؤ فرموده كه ي پيغه مبهري خواصه ده فرمويټ:

((واتى الأقرع في صورته، فقال له مثل ما قال لهذا، ورد عليه مثل ما رد على هذا، فقال: إن كنت كاذبا فصيرك الله إلى ما كنت، قال: وأتى الأعمى في صورته وهيئته، فقال: رجل مسكين وابن سبيل انقطعت بي الحبال في سفري، فلا بلاغ لي اليوم إلا بالله، ثم بك، أسألك بالذي رد عليك بصرك شاة أتبلغ بها في سفري، فقال: قد كنت أعمى فرد الله إلي بصري، فخذ ما شئت، ودع ما شئت، فوالله لا أجهدك اليوم شيئا أخذته لله))، واته: نه مجار هات بؤ لای کابرای که چه ل له سر شيوهى خوى، نه وهى که به کابرای پيشوو گوت به نه ميشى گوت، نه ویش وه کو کابرای پيشوو وه لامى دايه وه، نه ویش گوتى: نه گهر درؤ ده كه يت نه وا خواى گه وره بتگيرپته وه سر حالى جاران، گوتى: نه مجار هات بؤ لای کابرای نابينا له سر شيوه ديمه نى خوى گوتى: کابرايه کى هه ژارو ريوارم وه موو ريگاگانم لى براوه له سه فرکه مدها وه يچ دالده يه کم نبيه ته نها لای خوا وه مجار لای تو نه بيت بويه داوات لى ده كه م له بهر خاترى نه وه كه سهى كه چاوه كانى بؤ گيږايه وه مه پيكم پى بده بؤ نه وهى له سه فرکه مدها به كارى بهيتم، نه ویش گوتى: من كه سيكى نابينا بووم و خواى گه وره چاوه كانى بؤ گه راندمه وه بويه هه رچى دهبه ي بيبه وه هه رچى به جى ده هيلى نه وا به جى بهيله سويند به خوا هه رگيز ريگات لى ناگرم له بهر خوا هه رچى ببهى))، نه م کابرايه گه رايه وه بؤ په سمن وه نه ژادى خوى، فه زلى خواى له بير نه چوو بويه له دنيا و دوارؤژدا سرکه وتوو و به ختیار بوو، گوتى: ((ودع ما شئت، فوالله لا أجهدك اليوم شيئا أخذته لله))، واته: هه رچى به جى ده هيلى نه وا به جى بهيله سويند به خوا هه رگيز ريگات لى ناگرم له بهر خوا هه رچى ببهى))، بويه فريشته كه گوتى: ((أمسك مالك، فإنما ابتليتم، فقد رضي عنك، وسخط على صاحبك)) واته: ده ست به سامانى خوټه وه بگره، بزانه كه نيوه تاقي کرانه وه، جا خواى گه وره له تو رازى بوو وه له دوو هاوه له كه ت په ست بوو)).

جا سه‌روهت و سامان سټېه‌ريكه و ناميني، بويه كار بكه و قازانچ بكه به‌لام به شه‌ره‌ف و سپارده و راستگويي به‌وه، له بازرگانييه كه تدا همو شتيك روون بكه‌روه و ساخته مه‌كه، من كابرليه كم په‌نگه له م بازرگانييه تينه‌گه م بويه براكه م تو راستم له گه‌لدا بكه... راستيمان ده‌ويت له ژياندا، به راستي له م سرده‌مه‌دا مامه‌له كردن پر بووه له تالي و نازار، زوريه‌ي نه م ريژدارانه ده‌يانه‌ويت مامه‌له له گه‌ل نه هلي سپارده‌دا بكه‌ن، له گه‌ل نه هلي راستگوييدا له همو بواره‌كاني ژياندا، به‌لام كار كه تنه‌ها نه‌ونده‌ي ده‌ويت كه ويژدانمان له و خوه هه‌لسينين.

پيغه‌مبېري ﷺ پرسپار له هاوه‌لاني ده‌كات - هه‌روه‌كو له (صحيح البخاري)^١ دا هاتووه له فېرمووده‌ي (عبدالله ي كوپي مسعود) هوه - پييان ده‌فېرموويت: ((ايكم مال وارثه احب اليه من ماله؟ قالوا: يا رسول الله، ما منا أحد إلا ماله أحب إليه. قال ﷺ: ((فإن ماله ما قدم، ومال وارثه ما أخرج))، واته: كام له نيوه ساماني ميرانگره‌كه‌ي له سامانه‌كه‌ي خوي خوشتر ده‌ويت؟ فېرموويان: نه‌ي پيغه‌مبېري ﷺ هيچ كه‌سيك له نيمه نيه وه هه‌موومان ساماني خومان لا خوشه‌ويستره، فېرمووي: كه‌واته سامانه‌كه‌ي خوي نه‌ويه كه پيشي خوي ده‌خات و ساماني ميرانگره‌كه‌ي نه‌ويه به جبي ده‌هيلي)).

جا بزانه زوريه‌ي نه‌و سامانانه‌ي كه له ريگاي هه‌رامه‌وه كو ده‌كرينه‌وه بو و هره‌سه به جبي ده‌هيلي، به‌نده‌كه له بهر ده‌ستي خوي گه‌وه‌ردا پرسپاري لي ده‌كريت.

له (صحيح مسلم)^٢ دا هاتووه له فېرمووده‌ي (عبدالله ي كوپي الشخير) هوه ده‌ليت: پيغه‌مبېري ﷺ فېرمووي: ((يقول ابن آدم: مالي مالي، قال: وهل لك، يا ابن آدم من مالك إلا ما أكلت فأفانيت، أو لبست فأبليت، أو تصدقت فأمضيت؟)).

به‌راستي نه‌وه ساماني راسته‌قينيه كه له ريگاي هه‌ل‌له‌وه كوت كړدووه ته‌وه... به ثاره‌قه و كوشش و يارمه‌تي خوي گه‌وره وه هه‌قي خوي گه‌وره‌ت لي

١ - أخرجه البخاري كتاب الرقاق ((باب ما قدم من ماله فهو له)) (٦٤٤٢).

٢ - أخرجه مسلم، كتاب ((الزهد والرقائق)) (٢٩٥٨).

دهرهيناوه ئه‌مه‌ نه‌وسامانه‌يه‌ كه‌ به‌ هؤيه‌وه‌ له‌ دونيا و دواړوژدا به‌ختيار ده‌بيت.
 براكانم: حه‌ز ده‌كه‌م ئه‌م به‌شه‌ به‌ ه‌لويسيټكي جوان كوټايي پي به‌ينم رهنكه‌ له‌
 پيشان باس‌م كړدبيټ به‌لام نابيټه‌ كيټشه‌ ئه‌گه‌ر جاريكي تر دووباره‌ي بكه‌مه‌وه‌، داوا
 له‌ خوا ده‌كه‌م من و ئيوه‌ له‌سه‌ر گوپرايه‌لي و پاڅي بووني خوي به‌لي.
 كابرايه‌ك له‌ شاري (المنصوره) دلي توشي نه‌خوشي هاتبوو (خودايه‌ چاره‌سه‌ري
 نه‌خوشي موسلمانان بكه‌) روښت بؤ (لندن) به‌مه‌به‌ستي پشكنين و چاره‌سه‌ركردن،
 پاش تيپروانييني ئه‌شيعه‌ و پشكنينه‌كان پييان گوت: تو پټويستت به‌ ئه‌نجامداني
 نه‌شته‌رگه‌رييه‌كي به‌ په‌له‌ هه‌يه‌ به‌ مه‌به‌ستي فراوان كردني خوښه‌ريك كه‌ پيي
 ده‌ليټن: دله‌ خوښه‌ر (الشریان التاجي)، گوتي: هه‌رگيز نارازي نيم، ئه‌مجار داواي
 يارمه‌تي كرد له‌ پزيشك و سه‌ره‌رشتيارياني چاره‌سه‌ره‌كه‌ي كه‌ پيگه‌ي بده‌ن
 بگه‌پټه‌وه‌ بؤ ميسر، پيي گوتم: بېرم كرده‌وه‌ بگه‌پټه‌وه‌ بؤ ميسر بؤ ئه‌وه‌ي
 وه‌سيټ بكه‌م و كاره‌كانم ريك بخم و له‌ دلي خؤمدا گوتم: هېچ كه‌سيك زامني مردن و
 ژيان ناكات، جا منيش گه‌پامه‌وه‌ بؤ ميسر و هه‌موو كاره‌كانم ريځخست و هه‌موو
 وه‌زع و حالې خؤم ريځخست، پيش ئه‌وه‌ي سه‌فه‌ر بكه‌م به‌ چه‌ند روژيكي كه‌م، له‌
 كاتيكدان من له‌ گه‌ل يه‌كي له‌ هاوه‌لانمدا دانيشتووم، ته‌ماشاي رووي پيشه‌وه‌م
 ده‌كرد، قه‌سابيكم بيني، پېره‌ژنيك سه‌رنجي راكيشام، هه‌ر كاتيڪ پارچه‌ ئيسكيك له‌
 ده‌ستي قه‌سابه‌كه‌ به‌ريټه‌وه‌ سه‌رزه‌وي، يان پارچه‌ به‌زيك ئه‌وا ئه‌و ئافره‌ته‌
 هه‌ليده‌گرېټ و له‌ كيسه‌يه‌كي ده‌نا، جار به‌ جار ته‌ماشام ده‌كرد بينيم كاره‌كه‌ي
 دووباره‌ ده‌بيټه‌وه‌، منيش ده‌رچووم، گوتم: وه‌ره‌ دايه‌ گيان لي‌ره‌ چي ده‌كه‌يت؟
 ئافره‌ته‌كه‌ گوتي: سويند به‌ خوا كوپي شيرينم من خاوه‌ني شه‌ش كچم بؤ ماوه‌ي
 هه‌شت مانگه‌ ده‌بيټ گؤشتيان نه‌خواردوه‌، جا منيش ئيسټا ئه‌م پارچه‌ ئيسك و
 به‌زه‌يان بؤ كو ده‌كه‌مه‌وه‌ !! كابرا ده‌لي: به‌ راستي قسه‌كاني زور كاريگه‌ريان له‌
 سه‌رم بوو، چونكه‌ ئيمه‌ هه‌موو روژيڪ گوشت فرې ده‌ده‌ين، به‌ ئافره‌ته‌كه‌م گوت:
 چه‌ند كيلو گوشت پټويسته‌؟ گوتي: نيو كيلو كوپي شيرينم.... كابرا ده‌ليټ: به‌
 قه‌سابه‌كه‌م گوت: دوو كيلو گوشتي بؤ بېره‌، ئه‌ويش دوو كيلو گوشتي بؤ بېري،
 ده‌ليټ: سبحان الله...! له‌ و كاته‌دا كه‌ له‌ به‌ر ده‌ستي قه‌سابه‌كه‌دا پراوه‌ستابوو

خوای گه وره نایه دلّم و به قهسابه کم گوت: ئەم ئافره ته به پړیزه هه موو هه فته یه ک دیت بۆ لات تۆیش دوو کیلۆ گۆشتی بدهیه، منیش پاره ی یه ک سال پێشه کیم پێدا، ده لێت: سویند به خوا ئە ی مامۆستا ئافره ته که هه ردوو ئە ژتۆی خسته سه ر زه وی و سه ری بۆ ئاسمان به رز کرده وه له خوای گه وره پاراپه وه به چهند وشه یه ک، ده لێت: به راستی به چهند وشه یه ک دوعای بۆ کردم که دلّمی له بن ده رهینا، خۆم پێ رانه گیرا و ده ستم به گریان کرد، تۆیش باش ده زانی که دوعای دایکه به ریزه کان چۆنه، خاوه نی ئە و فیتره ته پاک و بێ گه ردا نه، پارانه وه یه ک دلّه که کان ده رده هینێ، سبحان الله! به گریان وه گه پامه وه بۆ لای هاوړیکه م، له کاتیکدا ئە و دیمه نه زۆر کاریگه ری له سه رم هه بوو، به لام له ناخدا هه ستم به سنگ فراوانی و خوشییه کی زۆر کرد.

گه پامه وه بۆ مال له کاتیکدا من که سیکی دل نه خو شم، گه پامه وه من زۆر چست و چالاکم، سویندی بۆ خواردم و گوتی: سویند به خوا ئە گه ر به منیان بگوتایه دیوارێک بروخینه ئە و ده مپوخاند، ده لێت: کاتیک چوومه ژووره وه بۆ مالی خۆم که چه کم ده رگای بۆ کردم وه کاتیک ته ماشای کرد گوتی: ما شاء الله... رووت به که سیکی دل نه خو ش ناکات!! ده لێت: منیش به ئە وم گوت (له کاتیکدا من ده گریام): سویند به خوا کچی خۆم کاریکی ئاوا روویدا، هه موو باسه کم له گه ل پیره ژنه که دا بۆ گێپرایه وه، ده لێت: که چه که شم ده سستی به گریان کرد و سه ری بۆ ئاسمان به رز کرده وه و گوتی: خودایه...! په روه ردگاری ئیمه...! به چاکبوونه وه ی باوکم دلخۆشمان بکه هه روه کو چۆن باوکم دلی ئە و پیره ژنه و که چه کانی خو ش کرد، خوای گه وره ولامی دوعا کانی دایه وه، ده لێت: سویند به خوا رۆژی یه که م و دووهم و سییه م تیپه پی هه ست به هیچ ئازاریک ناکه م، هه ست به هیچ دابه زینیک ناکه م!! به لام خێزانه که م سوور بوون له سه ر ئە وه ی سه فه ر بکه م بۆ لندن بۆ ئە نجامدانی نه شته رگه ربیه که، ده لێت: منیش له و کاته دا ده ستم به گریان کرد، ده لێی له پێش ئە وه هه رگیز نه گریام، ئە و پزیشکه ی که سه ره رشتی نه شته رگه ربیه که ی ده کرد به په له پشکنینه کانی بۆ دووباره ده کردم وه، که پشکنینه که ی دووباره ی

كرده‌وه، ته ماشاي كردم و گوتی: چی روويداوه؟ زو سه‌رسام بوو و گوتی: هه‌موو نه‌شيعه‌كانم بو ناماده بكن، هم كابرايه له فلان جيگه‌ي دلیدا ته‌نگيه‌ك هه‌يه له خوښه‌ره‌كانيدا، تكايه نه‌شيعه‌كه‌ي بو دووباره بكنه‌وه نه‌وانيش دووباره‌يان كرده‌وه بينيان نه‌و جيگه‌يه‌ي كه ته‌نگه و پټويستی به نه‌شته‌رگه‌ري هه‌يه نئيسټا به هېچ شټوه‌يه‌ك پټويستی پي نيه!! بويه پزيشكه‌كه هاواري كرد و گوتی: چيت كړدوه؟ گوتی: منيش ده‌ستم به گريان كرد و گوتم: بازرگانيم له گه‌ل خواي بالا‌ده‌ستدا كرد و نه‌ویش چاره‌سهری كردم و شيفای دام.

جا نه‌گه‌ر بازرگانیه‌كه له گه‌ل خوادا بوو نه‌وه بازرگانیه‌كي به سوود و قازانجه، بويه خيراكه له گه‌ل خوادا بازرگانی بكه به يارمه‌تي هه‌زاران و نه‌داران و هه‌تيوان و بټوه‌ژنان و قوتابيه هه‌زاره‌كاني زانست و زانياري و نه‌و كه‌سانه‌ي كه ته‌نھا پاروويه‌كي خواردن شك نابهن له فلسطين و عيراق و صومال و نه‌فغانستان و سودان و هه‌موو جيگايه‌كي، به‌لكو له گونده‌كه‌ي خوټدا و شار و جيگه‌كه‌ت، بويه خيراكه و پاره ببه‌خشه و له گه‌ل خوادا بازرگانی بكه.

داوا له خوا ده‌كه‌م هه‌موو كرده‌وه چاكه‌كاني نيمه و نټوه وه‌رگريټ و له تاوانه‌كاني من و نټوه خوش بيت وه ژيانمان به نيمانه‌وه كوټايي پي بهيټي.

نزیک بوونه وهی بازاره کان و بلاو بوونه وهی سوو خواردن و خورادنه وهی مهی

له نیشانه کانی قیامت ((نزیک بوونه وهی بازاره کان)) ه، جا پیغه مبهری خوا^ع باسی کردوه له فهرمووده یه کدا که ئیمامی ئه حمه د ریوایه تی کردوه له (مسند) ه کهیدا و جگه له و به سه نه دیکي (صحیح) له فهرمووده ی (أبو هريره) وه کهوا خوشه ویست^ع فهرموویه تی: ((لا تقوم الساعة حتی تتقارب الأسواق)) واته: قیامت روونادات تاوه کو بازاره کان له یه ک نزیک نه بنه وه)).

ئایا مانای نزیک بوونه وه چییه؟ نزیک بوونه وه دوو مانای مهی:

مانای یه کهم: به راستی بازاره کان له یه ک نزیک بوونه ته وه به هوی زۆر بوون و خیرایی هویه کانی گواستنه وه ته تۆ ئیستا ده توانیت به فزلی خوا سواری تۆتومبیله کهت بی و برۆیت بۆ ههر بازاریک له گونده کهت یان له شاره کهت یان ناوهنده کهت یان له ولاته کهتدا و له هه مان رۆژدا بگه پێته وه ههرچهنده سه فهرکردن له پێشان مرۆف ئه و ریگایه ی به چه ند مانگیکی دوور و درێژ ده بپری به لکو ئیستا ده توانیت سه فهر بکهیت بۆ نمونه له ولاتی میسر وه بۆ سعودیه یان بۆ دوه ی بۆ ئه نجامدانی ههر کاریک و له هه مان رۆژدا بگه پێته وه — ئه گه ر بهت ویت — یاخود بۆ رۆژی دواتر، به لکو ده توانیت سه فهر بکهیت بۆ ههر ولاتیکی جیهان وه له چه ند رۆژیکی کهمدا بگه پێته وه که چی له پێشان ئه و ریگایانه به چه ند مانگیک ده برا به لکو به چه ند سالتیک به لام ئیستا و له م سه رده مه دا بازاره کان به م شیوه یه له یه ک نزیک بوونه ته وه.

ئه مه یشه بورصه ی جیهانییه، ئیستا ده توانیت نرخ ی ههر شمه کیك بزانییت یان نرخ ی ههر دراویك له هه موو کاتژمێرێکدا یان که متر له کاتژمێرێک، ته ماشای ئه م

١- أخرجه أحمد (٥١٩/٢)، وابن حبان في ((صحیحه)) (٦٧١٨)، وصححه الشيخ الألبانی في ((الصحیحه))

نزيك بوونه وه بکه ... نزيك بوونه وه له بازاره کاندا ... نزيك بوونه وه ی زانینی نرخه کان، نزيك بوونه وه یه کی راسته قینه ی هه سترکاو، نه مه يشه نيشانه یه که و پيغه مبهري خو شه ويست ﷺ باسی بۆ کردوین وه له پيشدا باسی نه وه م کرد که وا مه رج نيبه هه ر نيشانه یه که له نيشانه کانی قیامت هه رام بیټ، جا مه به ست له باسکردنی هه ر نيشانه یه که به لگه ی هه رام بوونی نه و نيشانه یه نيبه له دینی خوی گه وره دا .

مانای دووه م: له مانا کانی نزيك بوونه وه: سستی بازرگانی و بی بازاری (کساد التجارة)^١

له گه ل مندا بیر له م نيشانه ترسناکه بکه ره وه که وا نه ویش: بلآو بوونه وه ی سوو خواردنه، داوا له خوا ده که م ئیمه و ئیوه له زۆر و که می سوو خواردن پاک بکاته وه .

پيغه مبهري خوا ﷺ ده فره مویت - هه ره کو له فره مووده یه کدا هاتوه که (الطبراني) و جگه له و ریوايه تیان کردوه به سه نه ديکی (صحيح)^٢ له فره مووده ی (عبدالله ی کوپی مسعود) وه -: ((بين يدي الساعة يظهر الربا)) واته: له بهر دهستی قیامه تدا زۆر بوون و بلآو بوونه وه ی سوو خواردنه))، مانای (الظهور) لیتره دا زۆر بوون و بلآو بوونه وه یه، و لا حول ولا قوه الا بالله.

له ریوايه تیکی تردا که زۆر ترسناکه و له (صحيح البخاری)^٣ دا هاتوه له فره مووده ی (ابو هريره) وه که وا پيغه مبهري خوا ﷺ فره موویه تی: ((لیأتین علی الناس زمان لا یبالی المرء بما أخذ المال أمن حلال أم من حرام)) واته: رۆژگارێک به سه ر خه لکیدا دیت خه لکی بایه خ به وه ناده ن که سامانه که یان له ریگای خه لآ وه یان له ریگای خه رامه وه کۆ کرد بیته وه .

١- انظر: ((الدر المنثور)) للسيوطي (تفسير سورة محمد: ١٨).

٢- أخرجه الطبراني في ((الأوسط)) (٧٦٩٥، ٨١٥٨)، وقال الهيثمي في ((المجمع)) (١١٨/٤): ((رواه الطبراني في الأوسط و رجاله رجال الصحيح))، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٣٤١٥/٢).

٣- أخرجه البخاري كتاب البيوع باب قول الله تعالى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ مَصْرَفًا مِّنْ بَيْنِكُمْ ۖ ﴾ آل عمران: ١٣٠، (٢٠٨٣).

خۆشه‌ويستان... به راستي ئه‌مه واقيعيكي زور ترسناكه، زوربه‌ي خه‌لكي تيدا ده‌ژين له‌سه‌ر ئاستي مړوفايه‌تي به گشتي و له‌سه‌ر ئاستي ئه‌م ئوممه‌ته به تايبه‌تي. باسي كيشه‌ي سوو خواردن ده‌كه‌ين و، پاشان ده‌گه‌پيینه‌وه سه‌ر باسي ئه‌م فەرمووده‌يه، چونكه ئه‌مه شيوه‌يه‌كه له شيوه‌كاني خواردني سامان له ريگاي حه‌رامه‌وه، گرنگ نه‌وه‌يه پاره كۆبكاته‌وه هه‌رچه‌نده ئه‌و ريگايه حه‌رام بيټ!!

پيغه‌مبهری خواﷺ ده‌فرمويت: ((قوالله ما الفقر أخشى عليكم ولكني أخشى أن تبسط عليكم الدنيا كما بسطت على من قبلكم، فتنافسوها كما تنافسوها، وتهلككم كما أهلكتهم)) واته: سويند به خوا هه‌رگيز له هه‌ژاري بووتتان ناترسم به‌لام له‌وه ده‌ترسم نيعمه‌ته‌كاني دونياتان به سه‌ردا بريژري هه‌روه‌كو چۆن به سه‌ر نه‌وانه‌ي پش ئيوه‌دا رڙا و ئيوه‌ش پيشبركيي تيادا بکه‌ن هه‌روه‌كو نه‌وان کرديان و نه‌مجار به‌هه‌لاکه‌تا بتانبات هه‌روه‌كو چۆن نه‌وان به هه‌لاکه‌تا چوون)).

فرمووده‌كه له هه‌ردوو كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتوه له فرمووده‌ي (عمروى كوبرى عوف الأنصاري) يه‌وه.

خۆشه‌ويستان... به راستي سوو خواردن ديمه‌نيكي زور ترسناكه، نزم‌ترین و ريسواترين شيوه‌يه له شيوه‌يه‌كاني وه‌به‌ره‌يناني سه‌رمایه، ئه‌و شيوه نابووته كه به هه‌چ شيوه‌يه‌ك گرنگي و بايه‌خ به هه‌چ شه‌ره‌ف و ديني‌ك نادات. گرنگ نه‌وه‌يه پاره كۆبكاته‌وه و قازانج بكات، هه‌رچه‌نده له ريگاي خوين مژيني خه‌لكاني هه‌ژار و نه‌دارانه‌وه بيټ! جا سيسته‌مي ئيسلامي و سيسته‌مي سوو خواردن به هه‌چ شيوه‌يه‌ك له بۆچووندا ري‌ك ناکه‌ون و له نه‌نجاميشدا به يه‌كه‌وه ري‌ك ناکه‌ون، بۆيه له قورئاني پيرۆزدا هه‌ره‌شه‌يه‌كي سه‌ختي کردووه له سوو و سوو خۆران، من ده‌لييم:

يه‌كه‌م: ئه‌و سووه چييه خواي گه‌وره له قورئاندا حه‌رامی کردووه و جۆره‌كاني چين؟

۱- أخرجه البخاري، كتاب الجزية والمواذعة ((باب الجزية والمواذعة مع أهل الذمة والحرب)) (۲۱۵۸) و (۴۰۱۵)، ومسلم كتاب ((الزهد والرقائق)) (۲۹۶۱).

سوو دوو جوړ: (ربا النسيئة) و (ربا الفضل) نه وانه مانايان چيپه؟

(ربا النسيئة): شيوه كه ي نه و په كه وا - بۆ نمونه - كابر ايه ك ده پوات بۆ لاي كابر ايه كي تر، پيى ده لئيت: هزار دينارم پيى بده نه و يش بۆ ماو په يه كي ديارى كراو پيى ددها، داواي لى ده كات له كاتى ديارى كراودا هزار دينار ه كه ي بۆ بگير پته وه، له سهر نه و مه رجان ه ريك ده كه ون، پاشان كابر له كاتى ديارى كراودا ديت نه و يش پيى ده لئيت: ناتوانم پاره كات بۆ بگيرمه وه بۆ په له م لى مه كه و ماو په يه كم بده ري، نه و يش ده لئيت: مؤلته ت ده دم، به لام به زياده وه له جيى نه و ه زاره هزار و دوو سهد يان هزار و پينج سهدم پيى بده !! نه م شيويه پيى ده لئيت (ربا النسيئة) وه نه مه يه كه م جوړه كه خواي گوره له قورئاندا حرامى كردوه.

به لام (ربا الفضل): ماناي نه و په كه وا كه سيك كه ره سته يه ك وه كو ئالتون بفرو شته كه سيكي تر به ه مان كه ره سته له كه ل وه رگرتنى زياده وه، يان مروفك خورمايه كي باش بفرو شيت به خورمايه كي خراپ له كه ل وه رگرتنى زياده وه يا به پيچه وانه وه نه مه پيى ده لئيت: ((ربا الفضل)).

ثيمامى (البخارى و مسلم)^۱ ريو ايه تيان كردوه له فهرمووده ي (ابو سعيدى الخدرى) ي وه كه وا پيغه مبهري نه كرم ﷺ ده فهرمويت: ((الذهب بالذهب، والفضة بالفضة، والبر بالبر، والشعير بالشعير، والتمر بالتمر، والملح بالملح، مثلاً بمثل، يدا بيد، فمن زاد أو استزاد فقد أربى، الأخذ والمعطي فيه سواء)).

له ريو ايه تيكي تر دا هاتوه كه پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي^۲: ((فإنذا اختلفت هذه الأصناف فبيعوا كيف شئتم))، واته: جا نه گه ر كه ره سته كان له يه كتر جياواز بوون نه وا به ويستى خو تان بفرو شن) بۆ نمونه: من ئوتومبيلكم هيه وه تو دوو ئوتومبيلت هيه، پاشان من و تو ه ستاين به گورپنه وه ي ئوتومبيله كانمان و

۱ - أخرجه البخاري، كتاب ((البيع))، باب ((بيع الفضة بالفضة)) (٢١٧٦، ٢١٧٧)، ومسلم كتاب المساقاة، باب ((الصرف وبيع الذهب بالورق نقداً)) (٨٢ / ١٥٨٤) واللفظ له

۲ - أخرجه مسلم، كتاب المساقاة، باب ((الصرف وبيع الذهب بالورق نقداً)) (١٥٨٧) من حديث عباد بن الصامت رضي الله عنه

جياوازييه كه م پيټ دا... نه وه زور ئاساييه، به لام له وشه ش جوړه‌ی كه وا پيغه مبه‌ری خواځه باسی كړدوه نه وا نه و ئالوگړه مه كه؟! چونكه نه وه جوړيكه له جوړه‌كانی سوو و پټی ده لټن (ربا الفضل).

كه وايه (ربا النسبته و ربا الفضل) هردو قورئان هرامی كړدوون، خواي گه وړه ده فـه رمويټ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ مَضْغَةً﴾ آل عمران: ۱۳۰، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه پتان هیناوه! سوو چين له سر چين مه‌خون و وهری مه‌گرن وهك سهرده‌می نه‌فامی ده‌چوون بڼ نمونه: (۱۰۰) ديناريان نه‌دا به (۳۰۰) دينار، چونكه له بڼه‌په‌ندا سوو به هه‌موو جوړی شتيكي هرامكراوه.))

به راستی ئيستا سوو خواردن بلاو بووه‌ته وه به شيوه‌يه‌کی نابووت، له گه‌ل مندا بير له و فهرمووده‌يه‌ی پيغه مبه‌ری خواځه بکه‌روه كه ده‌فه‌رمويټ: ((بين يدي الساعة يظهر الربا)) واته: له بهر ده‌ستی قیامه‌ندا ده‌رکه‌وتنی سوو خواردنه هه‌يه)) رهنکه هه‌ندی كه‌س بپرسن و بلټن: ئايا له سهرده‌می كړندا سوو خواردن هه‌بووه تاكو قورئان هرامی بكات؟ ولامه‌كه: به‌لی... سوو خواردن هه‌بووه و پاشان قورئان هرامی كړدوه، به لام مه‌به‌ست له ده‌رکه‌وتن كه له فهرمووده‌كه‌دا هاتوه نډوبوون و بلاو بوونه‌ويه‌تی وه دلنیا بن كه به‌رکه‌ت له‌سر زه‌وی و له نټوان مړو قیاتي‌دا بڼه‌پر نه‌كراوه ته‌نها به هو‌ی سوو خواردنه وه نه‌بيټ!

په‌روه‌دگارمان چی فهرمووه؟ په‌روه‌دگارمان فهرموويه‌تی: ﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ البقرة: ۲۷۶، واته: خوا فه‌پو پیتی سوو خو‌ری ناهي‌لی، واته: هه‌ر داراييه‌ك ري‌بای تي‌دا بيټ ده‌ره‌نجام هه‌ر تيا ده‌چيټ.))

براکه‌م... ده‌مه‌ويټ تو له ني‌و هه‌موو فهره‌نگه‌کانی زمانه‌وانيدا بگه‌ريټيت — له‌سر زه‌ويدا — بڼ نه‌وه‌ی وشه‌يه‌ك بد‌وزيته‌وه هاوشيوه و مرادنی (يمحق) بيټ، دلنیا به كه هه‌رگيز هيچ وشه‌يه‌ك ناد‌وزيته‌وه كه هه‌مان مانا ببه‌خشيټ! نه‌مجار تو هه‌ست به نه‌و بي‌ژه‌يه ده‌كه‌يت وه‌كو نه‌وه‌ی له پيش چاوت بيټ، له بهر ده‌ستت بيټ، ئايا ئيستا ره‌وانبي‌ژي رازاوه‌ی قورئانت بي‌نی كه له پيش چاوت خو‌ی

ده پازينېسته‌وه؟ بويه ناګاداري سووځواردن به، چونکه نه‌وه به‌دب‌ختي و نه‌ګه‌تبيېه، دلته‌نګي و به‌لايه.

له فەرمووده‌يه کدا هاتووه که نيمامي نه‌حمده له (مسند) ه‌که‌يدا و ابن ماجه و الحاکم و جګه له‌وان به سه‌نه‌ديکي (صحيح) ۱ پيوايه‌تيان کردووه له فەرمووده‌ي (عبدالله ي کورې مسعود) ه‌وه که‌وا پيغه‌مبه‌ري خواﷺ فەرموويه‌تي: ((ما أحد أكثر من الربا، إلا كانت عاقبة أمره إلى قلة))، واته: هيچ که‌سيک سامان کو ناکاته‌وه و زوري ناکاته‌وه له ريگاي سوو ځواردنه‌وه نيللا ګوتايي کاره‌که‌ي به‌ره‌و که‌مي دروات).

ثايا مه‌ترسي سوو ځواردنت بيني؟! جا من له توّم ده‌ويت ته‌نھا نمونه‌يه کم بو بهيښته‌وه که‌وا که‌سيک له‌سهر کاري سوو ځواردن به‌رده‌وام بووييت وه ناني له‌سهر سووځواردن بيت و پاره‌ي ځوي له ريگاي سوو ځواردنه‌وه ده‌رکات ته‌حه‌دا ده‌که‌م نه‌ګر له‌سهر نه‌وه به‌رده‌وام بوو نه‌وه به‌ره‌که‌تي لي بنه‌پر ده‌بيت!!

په‌نګه سامانه‌که‌ي زياد بکات، به‌لام ه‌روه‌کو ګوتم: نه‌وه به‌لګه نبيېه له‌سهر رازي بووني ځواي ګه‌وره له به‌نده‌که‌ي وه نمونه‌ي قارونم هينايه‌وه، له پيشدا باسي نه‌وه فەرمووده‌يه څوښه‌ويستمان کردﷺ که ده‌فه‌رمويت: ((إذا رأيت الله يعطي العبد من الدنيا على معاصيه، فإنما هو استدراج)) واته: نه‌ګر بينيت ځواي ګه‌وره نيعمه‌ت و فه‌زل و پوښيني تاوان و مؤلّه‌ت دان ده‌به‌خشيت به‌نده‌يه‌کي له دونيادا وه به‌نده‌که‌ش به‌رده‌وامه له‌سهر سه‌رپيچي و به بي ته‌وبه جا بزانه نه‌وه نزيك کردنه‌وه‌يه (استدراج)ه)).

جا ځواي ګه‌وره مؤلّه‌ت و ماوه ده‌دات به‌لام ه‌رګيز فه‌راموش ناکات، نه‌مجار پيغه‌مبه‌ري څوښه‌ويستﷺ نه‌وايه‌ته‌ي څوينده‌وه: ﴿فَلَمَّا سَوَا مَا دُكِّرُوا بِهِ، فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

۱. أخرجه أحمد (١ / ٣٩٥، ٤٢٤)، وابن ماجه كتاب ((التجارات))، باب ((التغليظ في الربا)) (٢٢٧٩)، والحاکم في ((المستدرک)) (٨٠٠٦)، وصححه و أقره الذهبي، و حسن سند ابن ماجه المناوي في ((فيض القدير)) (٥٢٥/٥)، وقال البوصيري في ((الزوائد)): ((إسناده صحيح و رجاله موثقون))، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الجامع)) (٥٥١٨)، وفي ((الترغيب)) (٣ / ٥٢).

﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الأنعام: ٤٤-٤٥، واته: جا كه نه وه موو ناموزگاريه يان له بيرخو برده وه كه له سهر زمانى په يامبه ران كرابوون ئينجا ئيمه يش بو خه فلانديان دهر وازه ي هه موو خيريكمان بو والا كړدنه وه و رزق و روزييه كي فرهمان رشت به سهر ياندا و نه وانيش خوښى و نه شوه گرتنى هه تا به ومال و مندا له ي پيماندا بوون ده عيه و فيزگرتنى و له ربي راست لاياندا نه وسا ئيمه يش كتوپړك رقصان لي گرتن و نه وانيش له وه موو خوشگوزرانيه بي هيو و ناتوميد بوون. (٤٤) ئينجا نه وانه ي كه ناهه قى و سته م پيشه يان بوو، هه موو خير و خوشيه كيان له كيس چوو و دواپراو بوون سوپاس و ستايشى بي پايانيش بو خواى په روه ردگارى جيهانه كان (٤٥)).

له گه ل مندا نايه ته كاني سوو خواردن بخوينه روه له كوتايي سوره تي (البقره) ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَرْبَابًا﴾، واته: نه و كه سانه ي سوو نه خوڼ)) ناي ا حوكميان چييه و شتوه يان چونه و سزايان چييه؟ بير له و نايه ته بكه روه: ﴿لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبَطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾، واته: كه له گوپ دهنرڼ پاشان زيندوو نه كړينه وه و راست ده بنه وه، وا راست ده بنه وه هر ده لتي شه يتانه كان ده ستى لي وه شانديون. به كورتى: پياوى سوو خوړ له روڅى قيامه تدا وه كو مروڅى په ته پي و شيتى ليدى)).

نه ي په روه دگارمان بمانپاريزه!! ناي نه م ديمه نه ت بينى؟؟ ناي به جوانى بيرت لي كړدوه ته وه؟ ناي به جوانى لتي تيگه يشتووي؟ دمه ويټ له گه ل مندا له و ديمه نانه دا بزييت كاتى خه لكى له گوپه كانيان دهرده چن و خواى په روه دگار فهران كړدوه ته (ئيسرافيل) به فوو كړدن به بووقدا كه نه ويش فوو كړدى زيندوو بوونه وه يه.

هه مووان له گوپه كانيان دهرده چن، خواى كه وره ده فهرمويت: ﴿وَأَسْتَعِمْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ﴾ ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ ق: ٤١-٤٢، واته: گوى راگره نه ي پيغه مبه ر!! بو نه وه واله ي پيټ ده دهن له نه حوالى

قيامهت، روژنيك (ئيسرافيل) بانگ ده‌كا له شويننكي نزيك به خه‌لك هه‌مووتان
ده‌رچن له گوږه‌كانتان بو‌حه‌شر (٤١) نه‌و روژه كه هه‌موو نه‌و (صبيحه) و
هاواره‌يان به هه‌ق گوي لى ده‌بى، نا نه‌و روژه روژى له گوږ ده‌رچوونه بو‌حه‌شر و
پاداش و تو‌له (٤٢)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ
أَنْفَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ الزلزلة: ١- ٣، واته: كاتى كه زه‌وى به توندی
ته‌كانى داو كه‌وته له‌رزه له‌رز و جو‌له جو‌له به هه‌ر هو‌يه كه‌وه بي‌ت، (ئيبن
عه‌بباس) نه‌لى: نه‌وه له (نه‌فخه) ى يه‌كه‌مدايه به جو‌ره له‌رزه‌يه‌كى وا كه
شايسته‌ى نه‌و بي‌ت جا نه‌بى نه‌و حاله‌ته چ رووداو يكي گه‌وره بي‌ت. (١) زه‌وى
هه‌رچى بارى گران و قوورسى هه‌بوو فری دايه ده‌ره‌وه! (٢). نه‌و كاته
ئاده‌ميزادى كافر به سه‌ر سوږمانيكه‌وه ده‌لى: زه‌وى چييه‌تى بو‌وا ده‌كات ...؟
(٣)). چى روويداوه!!؟ پيش كه‌ميك ئارام و بي‌ده‌نگ بوو! پش كه‌ميك دامه‌زراو و
دنيا بوو! ﴿يَوْمَ يَذُّبُ الْأَخْبَارَ ۖ﴾ بَانَ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ الزلزلة: ٤- ٥، واته:
له‌و روژه‌دا زه‌وى هه‌واله‌كانى خو‌ى چاك و خراب راده‌گه‌يه‌ني‌ت و مه‌ردوم تى نه‌گات
كه نه‌و زه‌مين له‌رزه‌يه سه‌ره‌تاي روژنيكي سه‌خت و ويران بوونى دونيايه (٤) نه‌ويش
به هو‌ى نه‌وه‌وه كه په‌روه‌ردگارت وه‌جى و فه‌رمانى پى كردووه به‌و زه‌لزله‌يه: له
خو‌يه‌وه ناتوانى هيچ بكات و هه‌رده‌م له ژي‌ر ده‌سته‌لاتى خوادايه. (٥)

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ الإنشقاق: ١، واته: كاتيك ئاسمان
له‌ت و په‌ت بوو و نه‌م ده‌ستوور و سيسته‌مه نه‌ما و هه‌لو‌ه‌شايه‌وه)).
بیر بکه‌ره‌وه، له‌ت و په‌ت بوونى ئاسمه‌نه‌كان، له‌ت و په‌ت بردنيك له زه‌ويدا؟
بو؟ به مه‌به‌ستى ليپرسينه‌وه. ده‌مه‌ويت له گه‌ل مندا له‌و ديمه‌نه‌دا بژيت، كاتى
خه‌لكى له گوږه‌كانيان ده‌رده‌چن.

كۆمه‌ليكيان كاتى له گوږه‌كانيان ده‌رده‌چن راسته‌وخو به سه‌ر رووياندا رى
ده‌كه‌ن! خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمًىٰ وَبُكًىٰ

وَصُمًّا مَاؤُنْهَمُ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿الاسراء: ۹۷﴾، واته: له روژی قیامه تیشدا به ده مه و رووی و کویری و لالی و که پی هه موو کو ده که ینه وه و هه شریان ده که ین چون له دنیا دا هه قیان نه بیستوهه، هه قیان نه دیتوهه له ویش هه نابینا و که پ و لال ده بن . هه ر جاریکیش بلنسی ناگره که که م و کز بوو دووباره نیلی ده ده ین و هه لی ده گیرسینینه وه و زیاتری ده که ین بۆیان)).

کۆمه لیک له گۆره کانیا ن ده رده چن ده یانه ویت رابوه ستن به لام ناتوانن، به زه ویدا ده که ون، ناتوانن دابنیشن، به لای راست و چه پی خۆیاندا ده سوپښته وه، هه ر وه کو که سیکي په رکه ماوی و فیدار و شیت، ده لئی شه یتان به لای راست و چه پدا ده یانه یتیت و ده یانبات، بو پیشه وه و بو پاشه وه، به راستی دیمه نیکی ترسناکه، نه وانه کین؟ نه وانه سوو خۆره کانن؟ نه مه یشه نیشانه که یانه کاتی له گۆره کانیا ن ده رده چن له روژی زیندوو بوونه وه و هه ستانه وه.

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾ البقرة: ۲۷۵، واته: نه و که سانه ی سوو نه خون، که له گۆر ده نرین پاشان زیندوو نه کرینه وه و راست ده بنه وه، و راست ده بنه وه هه ر ده لئی شه یتانه کان ده سستی لی و هه شانددون، چونکه له دنیا دا ده یانگوت: مامه له و کرین و فروشتنیش هه ر وه کو مامه له کردن به سوو وایه ((واته هه ردوکیان به لای نه وانه وه به کسانن)) چونکه نه وان باوه رپان به حه رام و هه لال نه بوو . خو خواش کرین و فروشتنی ریډاوه و سوو خواردنیشی حه رام و یاسا غکردوهه . نینجا هه ر که سیک ناموژگاری په روه ردگاری بو هات و جی به جی کرد و وازی له سوو خواردن هیئا ئیتر ئیستا له سووه ی که له پیشتر خواردوویه تی چاوپوښی نه کری چونکه نه وه پیش یاسا غبوونی ریبا بووه)).

براکه م... ئا نه وه تا تو به ثایه تی خوی گه وره یاد خرایته وه بویه هه ر له ئیستاوه په یمان به خواکته بده و سه روه ت و سامانه که ت پاک بکه روه وه، ماله که ت

پاك بكه ره وه، مندا له كانت پاك بكه ره وه، ناخ و دل و دهر وونت له و نه خوښييه كوشنده يه پاك بكه ره وه كه بهر كهت له رزقه كه تدا بنه بېر ده كات . وه بلې: خودايه ..! له نه مړو په يمانت پي ددهم له و نه خوښييه كوشنده يه خوډم پاك بكه مه وه و سامانه كم له سوو پاك بكه مه وه، جا هر كه سي وازي هينا نه وا هيچي له سهر نيه و هيچ تاوانبار نابيت و كاره كه ي ده گه پيټه وه بو لاي خوا، به لام نه گهر هر كه سي بو جاري دووهم گه رايه وه نه وا خوي گوره ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة: ٢٧٥، واته: هر كه سيش - پاش نه م برپاره - گه رايه وه بو سوو خواردن، ده بنه يار و هاوپړي ناگر به هه تا هه تايش تييدا نه ميټنه وه چونكه ريبايان به حالال زانيوه و به و هس كافر بوون).
كه و ابو سوو خواردن بهر كهت بنه بېر ده كات به لام سه ده قه و خه ير خوي گوره په رهي پي ددات و بو خاوه نه كه ي زيادي ده كات.

له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتووه له فهرمووده ي (أبو هريره) وه ده لئيت: پيغه مبهري خواص فهرموويه تي: ((ما تصدق أحد بصدقة من طيب، ولا يقبل الله إلا الطيب، إلا أخذها الرحمن بيمينه، وإن كانت تمرة، فتربو في كف الرحمن حتى تكون أعظم من الجبل، كما يربي أحدكم فلوه أو فصيله) وفي رواية: ((أو قلوصة)). واته: هر كاتيك كه سيك له نيوه سه ده قه يه كه له سامانه پاكه كه ي بكات - وه خوي گوره ش ته نها پاك وهرده گريټ - نيللا خوي گوره نه و سه ده قه يه به راستي خوي وهرده گريټ، هه رچه نده ده نكه خورمايه كه بيت، نه مجار له ده ستي خوي ميه ره بان گه شه ده كات و زياد ده كات تاوه كو له چ يايه كه مه زنتر ده بيت هه روه كو چوډ يه كيټك له نيوه بيچووه مايينه كه ي په روه رده ده كات)) له ريوايه تيكي تردا هاتووه: ((وه كو بيچووه وشتره كه ي)).

بيهيته پيش چاوي خوټ - نه ي براي به خشينه ر - له روځي قيامه تدا ديت و پيت ده لئيت: كتيبه كهت بخوينه ره وه، جا له لاپه رهي چاكه كانتدا ده بيني كه تو

١. أخرجه البخاري كتاب الزكاة، باب ((الصدقة من كسب طيب)) (١٤١٠)، ومسلم، كتاب ((الزكاة))، باب ((قبول الصدقة من الكسب الطيب و تربيتها)) (١٠١٤).

چيايه‌كي خورمات به‌خشيوه، چۆن ئه‌وه روويداوه؟ ره‌نگه‌ تو بلّيت: من كه‌ سيكي مه‌ ژار و نه‌ دار بووم و نه‌ متواني ته‌ نانه‌ت يه‌ك كيلو خورما ببه‌ خشم كه‌ چي ئيستا له‌ لاپه‌ره‌ي چاكه‌ كاندا هاتووه‌ كه‌ وا من له‌ فلان روژدا به‌ قه‌د چيايه‌ك خورمام به‌خشيوه! به‌ لام خو ئه‌مه‌ كتيبه‌كه‌ي تويه، كه‌ واته‌ ئه‌وه‌ چۆن روويداوه؟ تو به‌ كرده‌وه به‌ قه‌د چيايه‌ك خورمات نه‌ به‌خشيوه به‌لكو ئه‌وه‌ ته‌نھا خورمايه‌ك بوو ته‌نھا له‌ به‌ر خاتري خوا به‌خشيوته و ئه‌مجار خواي گه‌وره‌ ليني وه‌رگرتويت و پاشان په‌ره‌ي پيداوه‌ تاوه‌كو به‌ قه‌د چيايه‌كي لي هاتووه، جا خواي گه‌وره‌ ده‌رياره‌ي خوي ده‌فهرمويت: ﴿وَيُرِي الصَّدَقَتِ﴾ البقرة: ٢٧٦، واته‌: خير و خيراتي مال و ساماني سه‌ده‌قه، خوا به‌فه‌زلي خوي زيادي نه‌كات و پيستي تيده‌خات بو خواوه‌نه‌كه‌ي)).

جا ئاگاداري ئه‌م ئايه‌ته‌ به‌: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾، واته‌: ئه‌ي ئه‌و كه‌ سانه‌ي باوه‌رتان هيناه‌...)) دلت بكه‌ره‌وه، به‌ باشي گوي بگه‌ره، چونكه‌ ئه‌و شته‌ي كه‌ خواي گه‌وره‌ به‌ هويه‌وه‌ بانگت ده‌كات ئه‌وا به‌ دلنبايي يه‌وه‌ خه‌يرو چاكه‌يه‌ و فهرمانت پي ده‌كات، يان خراپه‌يه‌كه‌ و ليني ئاگادارت ده‌كاتوه‌، خواي گه‌وره‌ چي فهرمووه؟ فهرموويه‌تي: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾.

ئايا ماناي ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ چيه‌؟ ئه‌و وشه‌يه‌ي كه‌ زۆر جار ده‌يبيسين؟ واته‌: له‌ نيوان خوټان و په‌ستي و توپه‌يي و سزاي خواي گه‌وره‌دا پاراستنيك دانه‌ن)).

وشه‌ي (التقوى) له‌ بنه‌په‌تدا له‌ (اتقى) وه‌ هاتووه، واته‌: خوي پاراست، چاووگه‌كه‌ي (الإتقاء) ه‌ واته‌: خو پاراستن، هه‌ردووكيان له‌ وشه‌ي (وقى) وه‌ وه‌رگيراون، (الوقاية) واته‌: پاراستني شتيك له‌وه‌ي كه‌ ئازاري ده‌دا و زياني پي ده‌به‌خشي) وه‌ ئه‌صلي وشه‌ي (التقوى) ئه‌وه‌يه‌ كه‌ به‌نده‌كان له‌ نيوان خوټان و په‌ستي و توپه‌ي و سزاي خوادا پاراستنيك دابنه‌ن، ئه‌م پاراستنه‌ش بريتيه‌ له‌ نه‌جامداني گوپرايه‌لييه‌كان و دوور كه‌وتنه‌وه‌ له‌ سه‌رپيچيه‌كان، خواي گه‌وره‌ ده‌فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿البقرة: ۲۷۸﴾، واته: ئه‌ی ئه‌و كه سانه‌ی باوه‌پتان هیناوه ! ده‌بی به ته‌واوی ملکه‌چی فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوا بن، و له‌گشت سنووره‌کانی پاریز بکه‌ن و له‌پاشماوه‌ی سووه‌که‌شتان - که به لای ئه‌م و ئه‌وه‌وه‌یه واز بێنن و داوای مه‌که‌ن نه‌گه‌ر باوه‌پداری راسته‌قینه‌ن، ده‌بی گوپړایه‌لی ته‌واوی فه‌رموده‌کانی خوا بن و له‌و سووه‌ش بیده‌نگ بن)) ئه‌ی باشه‌ چی رووده‌دا نه‌گه‌ر نه‌و کاره‌مان نه‌کرد؟ ﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ﴿البقرة: ۲۷۹﴾، واته: خو نه‌گه‌ر واتان نه‌کرد و ده‌ستتان له‌سوو خوړی هه‌لته‌گرت نه‌وسا جه‌نگیکی گه‌وره رابگه‌یه‌نن له‌گه‌ل خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌یدا ﷺ چونکه سوو خوړی دژایه‌تی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، واته: سوو خواردن ئیعلانی جه‌نگه له‌گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ)).

ئه‌ی په‌روه‌دگارمان بمانپاریزه !! کي ده‌توانیت له‌گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا ﷺ بجه‌نگیت؟؟ سویند به‌خوا به‌راستی ئه‌وه جه‌نگه، جه‌نگ له‌سه‌ر ده‌روونه‌کان، جه‌نگه له‌سه‌ر ناخ و ویزدانه‌کان، لیږده‌دا خنکان و دل‌پاوکی و تی‌کچوون و په‌شوکانی نه‌فس هه‌یه، لیږده‌دا دلته‌نگی و خه‌م و په‌ژاره و نازار هه‌یه، به‌لی... سامانه‌که‌ی زور زوره‌که‌چی هېچ به‌ختیاری و ئاسوده‌یی و رازی بوون و دلفراوانی و هیمنی و جیگیر بوونی ناخه‌کان و دل‌تارامی نابینی!! به‌لکو لیږده‌دا بڼه‌پکردن و نه‌مانی به‌ره‌که‌ت ده‌بینی، بو؟ خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ زُؤُوسٌ أَمْوَالُكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ ﴿۲۷۹﴾ ﴿وَإِنْ كَانَتْ دُورُ عُسْرٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ...﴾ ﴿البقرة: ۲۷۹-۲۸۰﴾، واته: نه‌وسا جه‌نگیکی گه‌وره رابگه‌یه‌نن له‌گه‌ل خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌یدا ﷺ، چونکه سوو خوړی دژایه‌تی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، نه‌گه‌ر ده‌ست له‌سوو خوړی هه‌لگرن و لپی په‌شیمان بڼه‌وه سه‌رمایه‌کانی مالی خوتان ته‌نھا و (بی سوو) بسیننه‌وه له‌قه‌رزاره‌کان ئیتر نه‌ئیوه له‌قه‌رزاره‌کان سته‌م که‌ن و واته: ((زیاد له‌ماله‌که‌ی خوتان وهرمه‌گرنه‌وه)) وه نه له‌لاین نه‌وانیشه‌وه سته‌متان لی

كړئ، ((هر به و جوړه كه كه متر له سهرمايه كه تان بدرېته وه. (٢٧٩) نه گهر
قهرزاره كه ش دهست تهنگ و نه دار بو)) ده بې تا ده سلات په يدانه كا بو
بژاردنه وه ي قهرزه كه ماوه ي بدهن...).

نه مجار خواي بالا دهست نه و نايه تانه به چنه نايه تيكي تر ته واو دهكات و
ده فـه رمويټ: ﴿وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ البقرة: ٢٨١، واته: خه لكينه! له سزاي روژيك بترسن كه هـه مويان
تييدا نه هيترينه وه بو لاي خوا له پاشان هـه موو كه سيك پاداشي كار و كرده وه ي
خوي به ته واوي ديته وه ري سته ميشيان لي ناكري ((كه م و كورتي له
چا كه كانياندا ناكري، زياديش له گونا هـه كانياندا)) نادرې به كوټياندا)).

يا نفسُ أَرْفَ الرِّحِيلِ وَأُظْلِكَ الْخَطْبَ الْجَلِيلُ
فَتَأْهَبِي يَا نَفْسُ لَا يَلْعَبُ بِكَ الْأَمَلُ الطَّوِيلُ
فَلْتَنْزِلَنَّ بِمَنْزِلِ يَنْسِي الْخَلِيلُ بِهِ الْخَلِيلُ
وَلْيَرْكَبَنَّ عَلَيْكَ فِيهِ مِنَ الثَّرَى ثَقِيلُ
قُرْنِ الْفَنَاءِ بِنَا جَمِيعًا فَمَا يَبْقَى الْعَزِيزُ وَلَا الذَّلِيلُ

واته: نه ي نه فسه كه م كاتي كوچكردن نزيك بووه ته وه، كاره كاني خوداي
شكومه ند سي به ري بو كردوي، بويه نه ي نه فسه كه م خوت ناماده بكه
هـه رگيز هـوا دريژي ياريت پي نه كات، روژيك ديټ كه ده چيته جيگايه ك
هاوري هاوري خوي له بير ده چيته وه، خاكي زور قورس
له سهر شانت كو ده بيته وه، فهوتان هاوده مه له گه ل هـه موياندا
بويه هـيچ كه س نامينيټ نه به ريژ و نه زه ليل.

أَيَا عَبْدَ كَمْ يَرَاكَ اللَّهُ عَاصِيَا حَرِيصًا عَلَى الدُّنْيَا وَلِلْمَوْتِ نَاسِيَا
أُنْسِيتَ لِقَاءَ اللَّهِ وَاللَّحْدَ وَالثَّرَى وَيَوْمًا عَبُوسًا تَشِيبُ فِيهِ النُّوَاصِيَا
لَوْ أَنَّ الْمَرْءَ لَمْ يَلْبَسْ ثِيَابًا مِنَ التَّقَى تَجَرَّدَ عَرِيَانًا وَلَوْ كَانَ كَاسِيَا

ولو أن الدنيا تدوم لأهلها لكان رسول الله حياً وباقياً
ولكنها تغنى ويفنى نعيمها وتبقى الذنوب والمعاصي كما هي

واته: نهی به‌نده‌که تا‌که‌ی خودا له سه‌رېچېدا ده‌تبينې، سووړی له‌سه‌ر دونیا و مردنت له بیر کړدوه، ثایا دیده‌نی خوا و گوږ و خاکت له بیر چووه، روژیکې گرځ و مڼ که په‌رچم و ناوچاوه‌کانی تیدا پیر ده‌بیټ، نه‌گه‌ر که‌سیک پښاکي ته‌قوا نه‌پوښیت، نه‌وا که‌سیکي رووته هه‌رچنده‌ جل و به‌رگی له به‌ردا بیټ، نه‌گه‌ر دونیا بو دانیش‌توانه‌که‌ی به‌رده‌وام بوايه، نه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیندوو ده‌بوو و ده‌مایوه، به‌لام له ناو ده‌چیت و خوښ‌گوزرانه‌که‌شی له ناو ده‌چیت، که‌چی تاوان و سه‌رېچیه‌کان هه‌ر وه‌کو خوۍ ده‌میننه‌وه.

نه‌ی گرووی موسلمانان.. ناگاداری سوو‌خواردن بن، ناخ و سامانتان پاک بکه‌نه‌وه بو نه‌وه‌ی میهره‌بانی و به‌ره‌ک‌ت دابه‌زیت، کاره‌که پټویستی به‌ رینمایي هیچ که‌سیک نییه، تو خوت و دلت... تو (ترمو‌م‌تریکی) زور وردت پییه ده‌توانیت له ریگایه‌وه ژیان‌ت ریک بخه‌ی.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمویت: هه‌روه‌کو له (صحیح مسلم) هاتووه له فرموده‌ی (النواس ی کوپی سمعان) هوه: ((البر حسن الخلق، والإثم ما حاك في صدرك) واته: چاکه (البر) بریتیه له ره‌وشتی جوان و تاوان (الإثم) نه‌وه‌یه که له سنگدا ده‌جولیتته‌وه و نازارت ده‌دا...))، واته: له ناخدا ناموژگاریکی جوان هه‌یه و یادی خوات ده‌میننه‌وه، ناموژگاریکی خوايی به‌ له دلی هه‌موو موسلمانیکدا – ((والإثم ما حاك في صدرك وكرهت أن يطلع عليه الناس)) واته: تاوان (الإثم) نه‌وه‌یه که له سنگدا ده‌جولیتته‌وه و نازارت ده‌دا و حه‌ز نا‌که‌یت خه‌لکی پټی بزانه‌ی.

هه‌رگیز مه‌لې: فلان که‌س به‌و شته فه‌توای بو دام !! نه‌خیر برای به‌پړزم ! فه‌تواکه‌ی من بده به‌ قه‌د دیواره‌کاندا نه‌گه‌ر هاتوو فه‌تواکه‌م له که‌ل قسه‌ی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌تدا ﷺ جیاواز بوو، جا نه‌و فه‌توايه هیچ نرخیکي نییه نه‌گه‌ر هاتوو له که‌ل شه‌رعدا جیاواز بوو وه ته‌ماشای دل‌که‌ت بکه‌ چیت پټی ده‌لټ؟

١- أخرجه مسلم، كتاب ((البر والصلة والآداب))، باب ((تفسير البر والإثم)) (٢٥٥٣).

كه و ابو خيراكه و ماله كهت پاك بكه ره وه، سویند به خوا ئه و به ره كهت داده بزیت و خوی گه وره به ره كهت ده خاته خیزان و منداله كانت و كاره كهت و تهنروستیت و له شساغیت وه هر چی شتیک له بهر ده ستندایه وه ناگاداری خواردنی حرام به، چه نده ها جار ده لئین: په روه ردگارا ... په روه ردگارا كه چی هیچ سوودی نییه ! بۆ؟ به هوی خواردنی حرام و خواردنی سوو و خواردنی سه روهت و سامانی هه تیوانه وه.

خوای گه وره فه رمویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ النساء: ۱۰، واته: ئه و كه سانه ی كه به سته م و ناهق مال و سامانی مندالی هه تیوو بی باب ده خون بی سو ته نها ناگر ده كه نه سك و ورگیانه وه و به زووییش ده خرینه ناو ناگریکی زور گهرم و به گپی دوزه خه وه)).

نیمه هه رده م له مزگه وته كاندا هاوار ده كه یه خوای گه وره و لئی ده پارینه وه و له بهر ده ستیدا ده گرین.... ئایا له نیو ئه و هه موو خه لکه دا کابرایه کی له خوا ترس نییه تاوه كو خوای گه وره دوعا که ی لی وهرگریت؟؟ به لی... پیاوچاكان له م ئوممه ته دا هه ن، به لام پیاوچاكان له گه ل خراپه کاراندا سواری به ك كه شتی بوون، نه گه ر ئه و كه شتیبه رزگاری ببیت ئه و چا كه کاران و خراپه کاران رزگاریان ده بیت، به لام نه گه ر كه شتیبه كه نوقمی ژیر ناو بوو ئه و چا كه کاران و خراپه کاران ده خنکین.

خوای به رز و بی هاوتا ده فه رمویت: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ الأنفال: ۲۵، واته: له و فیتنه و به لایه ش خو پارین و بترسن، كه کاتی دیت، ته نها دووچاری نه وانه تان نابیت ناهه قیان کردوه و ده ستیان تیی دایه، به لكو په خه ی هه موان - گونا هبار و بی گونا ه، چاك و خراپ - ده گریته وه یان وهك ده لئین (ته پ و وشك) پیکه وه ده سووتی)) پاشان هه ریه كه و به پئی نیهت و مه به سته كه ی خوی زیندوو ده گریته وه، جا خوای گه وره سزای خراپه کاران ده دات و

پاداشتي چاكه كاران ده‌داته‌وه . هه‌روه‌كو پيغه‌مبه‌ري راستگور ﷺ فرموويه‌تي له فرموده‌يه‌كدا كه له (صحيح البخاري و مسلم) ^١ دا هاتووه له فرموده‌ي دايكه (عائيشه) وه ده‌لٽت: ((ثم يبعثون على نياتهم)) واته: پاشان هه‌مويان به پيئي نيته و مه‌به‌ستيان زيندوو ده‌كرينه‌وه)) كه له پاشاندا به دريژي باسي ده‌كه‌ين انشاء الله .

ئيتمه هه‌ر هه‌موومان سواري يه‌ك كه شستي بووين، جا نه‌گه‌ر پييم بلٽيت: ئه‌ي ده‌رباره‌ي دوعاكان چي؟ ئه‌وا ده‌لٽيم: ئه‌وه كي‌شه‌ي خواردني حرامه !! هه‌روه‌كو له‌و فرموده‌يه‌دا هاتووه كه له پيشدا باسم كرد: ((ليأتين على الناس زمان لا يبالي المرء بما أخذ المال أمن حلال أم من حرام))، واته: رۆژگار يك به سه‌ر خه‌لكيدا دٽت خه‌لكي بابه‌خ به‌وه ناده‌ن كه سامانه‌كه‌يان له ريگاي حه‌لاله‌وه يان له ريگاي حه‌رامه‌وه كو‌كر دٻيته‌وه)).

براكانم ... به راستي سوو خورادن تاوان يكي نابووت و قيژه‌ونه و ئه‌وه‌ي سوو ده‌خوات له‌سه‌ر زاري پيغه‌مبه‌ري خوداوه ﷺ نه‌فره‌تي لى كراوه، له (صحيح مسلم) ^٢ دا هاتووه له فرموده‌ي (جابر ي كوپي عبدالله) وه ده‌لٽت: ((لعن رسول الله ﷺ أكل الربا وموكله وكاتبه وشاهديه وقال: هم سواء)) واته: پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ له‌عنه‌تي كردوو له‌وه‌كه‌سه‌ي سوو ده‌خوات و ئه‌وه‌ي ده‌بٽته وه‌كيلى ونوسه‌ره‌كه وه‌ردوو شايه‌ته‌كه و ئه‌مجار فرمووي: هه‌مووان وه‌كو يه‌كن)).

له (مسند أحمد) و (معجم الطبراني) دا به سه‌نه‌ديكي (صحيح) ^٣ هاتووه له فرموده‌ي (عبدالله ي كوپي حنظلة) وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فرموويه‌تي: ((درهم ربا يأكله الرجل وهو يعلم أشد من ستة وثلاثين زنية))، واته: ده‌ره‌مه‌يك له

١- أخرجه البخاري كتاب ((البيوع))، باب ((ما ذكر في الأسواق)) (٢١١٨)، ومسلم كتاب ((الفتن وأشرار الساعة))، باب ((الخسف بالجيش الذي يؤم البيت)) (٢٨٨٤).
٢- أخرجه مسلم، كتاب ((المساقاة))، باب ((لعن أكل الربا وموكله)) (١٥٩٨).
٣- أخرجه أحمد (٢٠٩٥١) ط الرسالة، وابن أبي عاصم في ((الأحاديث والمثاني)) (٢٤٣٣)، والدارقطني في ((سننه)) (٢٩٥، ٢٩٦)، والطبراني في ((الأوسط)) (٢٧٨٥)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحه)) (١٠٣٣)، و((المشكاة)) (٢٨٢٥)، و((صحيح الترغيب)) (١٨٥٥)، و((صحيح الجامع)) (٣٣٧٥).

ريگای سووه‌وه كه سيك بيخوات له كاتيكداد زانښت نه‌وه سووه نه‌وا تاوانه‌كې له سى و شه‌ش زينا گه‌وره‌تره)).

به راستى نه‌وه قسه‌يه‌كې زور ترسناكه، ئايا بؤ نه‌م هه‌ره‌شه تونده هاتووه؟ ئايا هوى نه‌گه‌تې و به‌دبه‌ختى خه‌لكى چيپه كه ئيستا زوربه‌ى خه‌لكى تيدا ده‌ژيت؟

له (صحيح مسلم)^١ دا هاتووه له فهرمووده‌يه‌كې (أبو هريره) هوه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خواﷺ فهرموويه‌تې: ((أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمْرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ)) واته: نه‌ى خه‌لكينه خواى گه‌وره چاك و باشه بويه نه‌وه‌ى چاك و باش نه‌بيت و هري ناگريت و ه خواى گه‌وره فهرمانى كردووه‌ته نيمانداران به‌وه‌ى فهرمانى كردووه‌ته پيغه‌مبه‌ران)) خواى گه‌وره فهرموويه‌تې: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ المؤمنون: ٥١، واته: وتمان: نه‌ى په‌يامبه‌ران! هه‌ر له خوراكي پاك و هه‌لال بخون و به‌رده‌وام كارى چاك نه‌نجام بده‌ن)) خواى گه‌وره فهرموويه‌تې: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ البقرة: ١٧٢، واته: نه‌ى گه‌لى خاوه‌ن باوه‌پان! له‌و نيعمه‌ته پيتمان‌دان و كردمانه روژيتان كامى پاكه نه‌وه بخون)) ثم ذكرﷺ الرجل يطيل السفر، أشعث أغبر، يمد يديه إلى السماء: يا رب يا رب! ومطعمه حرام ومشربه حرام، وملبسه حرام، وغذي بالحرام فأنى يستجاب لذلك؟)) نه‌مجار باسى كابرايه‌كې كرد كه سه‌فه‌ره‌كه‌ى دريژ ده‌كاته‌وه و قرگف و توژاوى به، ده‌ستى به‌رز ده‌كاته‌وه بؤ ناسمان په‌وه‌ردگارا... په‌روه‌ردگارا له كاتيكداد خواردنه‌كه‌ى هه‌رامه و خواردنه‌وه‌كه‌يشى هه‌رامه و پوښاكه‌كه‌ى هه‌رامه و هه‌رامى ده‌رخوارد دراوه ئيتر چون وه‌لام بدريټه‌وه؟)).

ئايا ئيستا زانښتان نه‌ټينيپه‌كه له كوټدان؟ به راستى رزگارپوون و سه‌لامه‌تې له خواردنې هه‌لال و دووركه‌وتنه‌وه له خواردنې هه‌رام دايه، خودايه...!! هه‌لالمان به

١. أخرجه مسلم كتاب الزكاة باب قبول الصدقة من الكسب الطيب و تريبتها (١٠١٥).

قسمهت بکه و بهره که تداري بکه و له حهرام بمانپاريزه و دوورمان بکه ره وه له نيوان نيمه و نهو دوور بخه وه هره کو چوڼ نيوان روژناوا و روژه لاتت دوور خستوته وه.

هرچه نده زور که س هيه بابه خ به وه نادات، گرنگ نه وه به نهو ساماني ده سته ویت له ريگای به رتيله وه، به حال لکردني ساماني خه لکی و خواردني ساماني نه وان له ريگای نارپه واوه و به ريگای سوو وه، رهنگه په کيکيان گالته به تو بکات و بلیت: نيمه له سهرده می هاوه لاندانين؟ هه موو نه وانه ی ده وړه و بهرمان رازين به وه! بهو شتيره خه لکی گوئی به حال و حهرام نادهن، ولا حول ولا قوه الا بالله، نه مه نيشانه به کی ترسناکه له نيشانه کاني قيامت، جا کيشه ی پارانه وه پيوستي به وه هيه که خواردين و خواردينه وه مان پاک بکه ينه وه هره کو له فرموده به کدا هاتووه و له سهنه ده که يدا (ضعف)^۱ هيه: ((يا سعد أظب مطعمك تكن مستجاب الدعوة))، واته: نه ی سعد خواردينه که ت پاک بکه ره وه نه وادعا کانت ولا م ده دريته وه)).

له گهل مندا بير له و نايه تانه ی کوتايي سوره تی (آل عمران) بکه ره وه که خوی کوره ده فرمويت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝١١٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُوهِبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝١١١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝١١٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۝١١٣﴾ رَبَّنَا وَءَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝١١٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ... ﴿آل

١- أخرجه الطبراني في ((الأوسط)) (٦٦٨٣)، وضعفه الشيخ الألباني في ((الضعيفة)) (١٨١٢)، وقال ((ضعيف جداً)).

عمران: ١٩٥، واته: به پاستي له و شپوه دروستكردنه سهرسوپه پته رهي ناسمانهكان و زهوي و نالوگوي شوه و روژ چندين بهلگه و نيشانه ي پته و هه به له سهر بووني خوا و تاك و ته نيابي بؤ كه ساني خاوه ن ژيري و هوشمه نندن (١٩٠) نهو كه سانه ي كه به پتوه و به داننستن و له سهر ته نيشت و راكشان يادي خوا ده كنه له دروستكردني ناسمانهكان و زهوي راده ميتن و بير نه كه نه وه، نه لټن: نه ي پروه ردگاري نيمه! هه رگيز تو نه م دروستكراوه پر له ورده كارييهت بپه وده و بي تامانچ دروست نه كړدوه، تو له هه موو ناته واوييهك پاك رانه گرين، دسا توپش له سزاي ناگر بمانپاريژه (١٩١) پروه ردگارا! بي گومان هه ركه سي تو بيخه يته ناو ناگروه ريسوات كړدوه و لاي گشت مه رد م نابروي چوه و بؤ خه لكانی سته مكار و بي باوه ر هيج پشتيوانيك نيه (١٩٢) پروه ردگاري نيمه! گويمان له جارچييهك بوو بانگي ده كړد، واته: په يامبه ر (ﷺ) يان قورئان، هه چنده (نبن كه سير) ده لټن: ((نهو بانگ رايه له پيغه مبه ر (ﷺ)) بانگي ده كړد بؤ باوه پهيان و ده يگوت: به پروه ردگارتان باوه پ بيئن، نه وسا نيمه يش وه لاممان دايه وه و برومان هيناو شويي كه وتين، نه ي پروه ردگاري نيمه! دسا گونا هه كانمان بپوشه و به ميه ره باني خوت له تاوانه ورده كانمان ببوره، بيان سپره وه له گه ل چاكان بمانمريته (١٩٣) پروه ردگاري نيمه! نه وه مان پي ببه خشه له سهر زماني په يامبه رانته وه به لټن پيدا بوين شهرمه زار و روو زه رد ي روژي قيامه تمان مه كه به راستي تو له په يماندا لاريت نيه و ده ييه يته سهر (١٩٤) نينجا پروه ردگاريان وه لامي دانه وه كه: به راستي من كار و كرده ي هه ركام له نيوه - نير و ميتان - زايه و بي پاداش ناكه م... (١٩٥)).

نابا به جواني بيرت له و نايه ته جوان و نه خشينه كړدوه ته وه؟ ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ﴾، جا خوي گه وړه ليړه دا نه يفه رموو: بانگي بانگه وازكاريك، چونكه پارانه وه خوي له خويدا كړداره .
نابا كه سي سووخور بوي هه به ته وبه بكات؟ به لي... بوي هه به ته وبه و
كه پانه وه له گه ل خواكه ي خويدا تازه بكاته وه، خوي گه وړه ته وبه كه ي لي

وهرده‌گریت و له تاوانه‌كاني خوش ده‌بيت، له‌سهر رووی زه‌ويدا هېچ ېوونه‌وه‌ريک نيهه بتوانيت دهرگای ته‌وبه بگريت به رووی که‌سيکدا، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت (له کاتيکدا نه‌وه روون ده‌کاته‌وه که‌وا که‌سی سوو خور نه‌گه‌ر ويستی ته‌وبه بکات نه‌وا ده‌توانيت ته‌نھا سه‌رمایه‌که‌ی خوی ببات و له‌و داوی پاره‌که ته‌وبه بکات) خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ((﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾﴾ البقرة: ٢٧٩، واته: خو نه‌گه‌ر واتان نه‌کرد و ده‌ستان له سوو خوری هه‌لنه‌گرت نه‌وسا جه‌نگيکی گه‌وره رابگه‌يه‌نن له گه‌ل خوا و په‌يامبه‌ره‌که‌يد ﷺ نه‌گه‌ر ده‌ست له سوو خوری هه‌لگرن وليی په‌شيمان بېنه‌وه سه‌رمایه کانی مالی خوتان ته‌نھا و (بی سوو) بسيننه‌وه له قه‌رزازه‌کان نيت نه‌ نيوه له قه‌رزازه‌کان سته‌م بکه‌ن وه نه‌ له لايه‌ن نه‌وانيشه‌وه سته‌متان لی بکړی)).

بويه بگه‌ريوه بۆ لای خوا و داواي ليخوش‌ېوونی لی بکه و کاری چاکه بکه و بيه‌خشه و سامانه‌که‌ت پاک بکه‌ره‌وه و دلنیا به که خواي گه‌وره به ته‌وبه و گه‌رانه‌وه‌که‌ت خوشحال ده‌بيت، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ الشورى: ٢٥، واته: هه‌ر نه‌ويشه که په‌شيمانی له به‌نده‌كاني خوی وه‌رته‌گري له تاوان و گونا‌هانیاں - بچووک و گه‌وره - بۆ هه‌ر که‌سيک خوی بيه‌وی ده‌ېووی وه ده‌شزانی چی ده‌که‌ن))، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ التوبة: ١٠٤، واته: شاخو نه‌يانزانبيی که بی گومان خوا ته‌وبه و په‌شيمانی له گشت به‌نده‌كاني خوی قه‌ېوول ده‌کا وه سه‌ده‌قه‌ش له هه‌موو ېړواداران و دل‌سوزان وه‌رده‌گري بی گومان هه‌ر خوايه قبوولکاری ته‌وبه و ميهره‌بان و دلوفانه)) .

داوا له خوا ده‌که‌ين که ليتمان خوش بيت و رزقي حه‌لايمان به نسيب بکات و هه‌ر خوی پشت و په‌نامانه و توانای به سهر هه‌موو شتيکدا هه‌يه .

له نيشانه ترسناكه‌كان: نۆربوونی خواردنه‌وه‌ی مه‌ی و ناوړانی مه‌ی به ناوی تره‌وه:

جا مه‌ی له پيش ئيسلام هه‌بووه، موسلمانان له سهرده‌می پيغه‌مبه‌ری خواداﷺ خواردوويانه‌ته‌وه له پيش ئه‌وه‌ی حه‌رام بکړيت، له وکاته‌دا له دانيشتنه‌کاندا هه‌روه‌کو ئاو پيشکesh ده‌کړا، نه‌مجار ئيسلام حه‌رامی کرد و قورئان حه‌رامی کرد، هه‌روه‌کو له هه‌ردوو کتیبی (صحيح) ١ دا هاتووه له فهرمووده‌ی (أنس) وه که‌وا پيغه‌مبه‌ری خواداﷺ فهرموويه‌تی: ((إن من أشراط الساعة أن يرفع العلم، ويظهر الجهل ويشرب الخمر)) واته: له نيشانه‌کانی قيامت ئه‌وه‌يه که زانست هه‌لده‌گیری و نه‌فامی ده‌رده‌که‌وټ و مه‌ی ده‌خورټه‌وه)).

ئيمامی نه‌حمه‌د له (مسند) هکه‌يدا و ابن ابی شيبه له (مصنف) هکه‌يدا و ئيمامی بوخاری له (التاريخ) هکه‌ی دا به سه‌نه‌ديکی (صحيح) ٢ هاتووه له فهرمووده‌ی (ابی مالک الاشعري) وه که‌وا خوښه‌ويست خواداﷺ فهرموويه‌تی: ((ليشربن ناس من أمتي الخمر يسمونها بغير اسمها)) واته: له ئومه‌ته‌که‌مدا که‌سانیک په‌يدا ده‌بن که مه‌ی ده‌خونه‌وه و به ناوی تره‌وه ناوی لی ده‌نټن)).

به راستی ئه‌مه چه‌ند وشه‌يه‌که له پيغه‌مبه‌ری خواداوهﷺ که دل‌ه‌کان پر ده‌که‌ن له دل‌نيایي و باوه‌ر په‌و راستگويه‌ی که هه‌رگيز له خو وه قسه‌ ناکات .
سه‌رسام ده‌بيت کاتي بزانيت که‌وا مه‌ی ته‌نها له م سهرده‌مه‌دا به ناوی تره‌وه ناو نراوه !! جا مه‌ی ئيستا پيی ده‌لټن (المشروبات الروحية) ! به مه‌به‌سنتی خه‌له‌تاندن و گومراکردن و ټيکه‌ل کردنی شته‌کان !

إن قلت قال الله قال رسوله همزوك همز المنكر المتغالي
أو قلت: قال الصحابة و الأولي تبعوهم في القول والأعمال

١- أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم، وظهور الجهل)) ((٨٠))، و مسلم كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم و قبضه و ظهور الجهل والفتن في آخر الزمان)) ((٢٦٧١)).
٢- أخرجه أحمد (٣٤٢ / ٥) (٢١٨٢٧)، وابن أبي شيبه (٤٦٥ / ٧)، والبخاري في ((التاريخ)) ((٣٠٥/١/١)) (٢٢٢/١/٤)، وأبو داود، كتاب ((الأشربة))، باب في ((الداني)) ((٣٦٨٨))، وابن ماجه كتاب الفتن، باب ((العقوبات)) ((٤٠٢٠)) و صححه الشيخ الألباني في الصحيحة (٩٠).

أو قلت: قال الشافعي وأحمد وأبو حنيفة والإمام الغالي
صدوا عن وحي الإله ودينه وأحتالوا على حرام الله بالإلحاح
يا أمة لعبت بدين نبيها كتلاعب الصبيان في الأوحال
حاشا رسول الله يحكم بالهوى والجهل تلك حكومة الضلال^١

واته: نهگەر بلټیت خوا و پیغه مبه ره که ی فه رمووی، نهوا چاوه قریټ لی ده که ن وه کو که سیکی بی بپروای له خوبایی، یان بلټیت هاوه لان فه رموویان و شوینکه وتوانی نهوان له وته و کرده وه کانیا نندا، یان بلټیت (الشافعی) و (أحمد) فه رمووی، (ابو حنيفة) و پشه وای به نرخ و گرانبه ها (مبه سستی مالک ه)، به ره لستی وه حی خوا و دینه که ی ده که ن، فیل ده که ن له وه ی خوا حه رامی کردوه و حه لالی ده که ن، نه ی نه و نوممه ته ی که به دینی پیغه مبه ره که ی یاریان کردوه، وه کو یاریکردنی مندا ل له نیو قورپاودا، حاشا بیت که پیغه مبه ره ﷺ حوکم به هوه س و نه فامی بکات، به راستی نه وه حوکمیکی کوټرانه یه .

نهگەر بلټیت: نه مه (مه ی) ه... نهوا ده بیسی که سانیک و لامت ده ده نه وه و ده لټن: نه خیر نه مه (مشروبات الروحیة) نیتر بؤ حه رامی ده که ی؟ نهگەر نه لټیت: نه مه به رازه ! نه وه یه کیکی تر ده لټیت: من له گه ل تودا جیاواز نیم، به لام نه و به رازه ی جاران حه رام کرابوو به رازیکی نه خو ش ی ده رده دار بووه و جوړه ها نه خو ش ی پیوه بووه، به لام به رازه کانی نه مړو له ژیر چاودیری پزیشکا په روه رده ده کریڼ، نیتر چی هویه که هیه بؤ حه رام کردنی !؟ ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم.

به لی... فیل ده که ن له سه ر قه ده غه کراوه کانی خوی گه وره و ده یانه وی حه لالی بکه ن، نیلا مه گه ر که سانیک نه بیت خوی گه وره ره حمی پی کرد بیټن، جا ته ماشای نه م چهن د وشه پیغه مبه رایه تییه بکه که یه کیکه له موعجیزاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ: ((لشربن ناس من أمتي الخمر يسمونها بغير اسمها))، واته: که سانیک له نوممه ته که م مه ی ده خونه وه و به ناوی تره وه ناوی لی ده ننټن)).

١- ((إغاثة اللهفان)) (٢٣٢/١) ط المعرفة.

براکانم ... به راستی مهی دهردیکی کوشنده و مهزنه و دایکی هه موو نه خۆشییه پیسه کانه.

ئیمامی (النسائی) به سه نه دیکی (صحیح)^١ له گوشتاری عوسمانه وه ریوایه تی کردوه که وا ده لیت: ((اجتنبوا الخمر فإنها أم الخبائث، إنه کان رجل ممن خلا قبلکم تعبد فعلقته امرأة غویة، فأرسلت إليه جاريتها فقالت له: إنا ندعوك للشهادة فانطلق مع جاريتها، فطفقت كلما دخل بابا أغلقته دونه حتى أفضى إلى امرأة وضیئة عندها غلام وباطية خمر، فقالت: إني والله ما دعوتك للشهادة، ولكن دعوتك لتقع علي أو تشرب من هذه الخمرة كأسا أو تقتل هذا الغلام، قال: فاسقيني من هذا الخمر كأسا، فسقته كأسا، فقال: زيدوني فلم يرم حتى وقع عليها وقتل النفس، فاجتنبوا الخمر، فإنها والله لا یجتمع الإيمان وإدمان الخمر إلا لیوشک أن یرج أحدهما صاحبه))، واته: خۆتان بپاریزن له مهی، چونکه نه وه دایکی هه موو پیسه کانه، جا کابرایه کی خواپه رست له پێش ئیوه هه بوو ئافره تیکی داوین پیس دلی په یوه ست بوو پیوه، بۆیه که نیه که که ی خۆی نارد و پێی گوت: ئیمه بانگت ده که ی بۆ که واهییه که (شایه تییه که) ئه ویش له گه ل که نیه که که دا رویش، جا زه فهری پی برد، له هه ر دهر گایه که وه ده چوونه ژووره وه ئه وا له پاشی ئه و ده یگرت، تا کو گه یشتنه لای ئافره تیکی زۆر جوان که مندالیک و ده فریکی مهی له نزیك بوو، ئافره ته که گوتی: سویند به خوا من تۆم بۆ که واهی بانگ نه کردوه، به لکو بۆ ئه وه تۆم بانگ کردوه که داوین پیسیم له گه لدا ئه نجام بدهیت یان له و (مهی) ه بخۆیت وه وه یاخود ئه م منداله بکوژیت، (کابرایش بینی که ناچاره بۆیه به بۆچوونی خۆی سووکتین تاوانی له و سی تاوانه هه لبارد) گوتی: په رداخی که له و (مهی) هم بدهری، ئه ویش په رداخیکی پێدا، گوتی: زیاترم پی بدهن، جا وازی لی نه هینا تاوه کو له گه ل ئافره ته که دا داوین پیسی ئه نجام دا و منداله که یشی کوشت، بۆیه دوور بکه ونه وه له مهی، چونکه—سویند به خوا—هه ر که باوه پ و به رده وام بوون له سه ر مهی له یه ک دلدا بیان هوی کۆ ببه وه ئه وا یه کیکیان ئه ویتەر دهر ده کات)).

١- أخرجه النسائي كتاب ((الأشربة))، باب ((ذكر الآثام المتولدة عن شرب الخمر)) (٢١٥/٨)، و ((الكبرى)) (٥١٧٧)، وابن أبي شيبة في ((مصنفه)) (٥٠٩/٥)، وعبد الرزاق في ((مصنفه)) (٢٣٦/٩)، وانظر: ((الصحيحه)) (٢٧٩٨) وصححه الألباني في ((صحيح سنن النسائي)).

جا زور نهسته مه باوهړ و خوشويستنی مهی له یهك دلدا كو ببڼه وه .
پټغه مبهري خواخه^١ فهرموويه تی: (مهروه كو له ههردوو كتيبي (صحيح) دا
هاتووه له فهرموودهی (أبو هريره) وه: ((لا يزني الزاني حين يزني وهو مؤمن، ولا
يسرق السارق حين يسرق وهو مؤمن، ولا يشرب الخمر حين يشربها وهو مؤمن))، واته:
كاتي كهي زيناكار له و كاته دا زينا دهكات نه و ايماندار نييه، كاتي كهي دز له و
كاته دا دزي دهكات نه و ايماندار نييه وه كاتي كهي مه يخور له و كاته دا مهی
ده خواته وه نه و ايماندار نييه)).

ابن عباس^٢ و جگه له و ده فهرموون: نه گهر كهي ايماندار مهی خوارده وه نه و
به م شيوه ايماني لي ده سينرپته وه، نه مجار ابن عباس په نجه كاني كرده نيو
يه كتردا و پاشان دهر يه پنا، نه گهر ته و بهی كرد نه و ايمانده كهي به م شيوه به يو
ده گهر پته وه (نه مجار په نجه كاني كرده وه نيو يه كتردا)، جاريكيان (أبو هريره)
دهسته كاني به رز كرده وه يو سهر سهری و گوتی: نا به م شيوه به ايماني لي
ده سينرپته وه و هكو هه وړيك له سهر سهری راده وه ستي نه گهر ته و بهی كرد و
كه پايه وه نه و ايمانده كهي يو ده گيرپته وه به م شيوه به^٣.

مه لي: من مهی ناخو مه وه به لكو ته نها ده يكرم و دهر خواردی كه سانتيكي جگه له
موسلماناني ددهم! جا من ده ليم: تو خو ت ده خه له تيڼی، ناي ا گویت له و
فهرمووده هی پټغه مبهركه ت نه بووه^٤ ؟!

ايمامي نه حمده له (مسند) هكه يدا و الترمذي و أبو داود و ابن ماجه له
(سنن) هكانياندا به سهنه ديكي (صحيح)^٥ له بهر چه ند (شواهد) يك له فهرموودهی

١- أخرجه البخاري كتاب ((الحدود))، باب ((الزنا و شرب الخمر)) (٦٧٧٢) و (٥٥٧٨)، و مسلم كتاب ((الإيمان))، باب ((بيان نقصان الإيمان بالمعاصي)) (٥٧).

٢- أخرجه البخاري كتاب ((الحدود))، باب ((إثم الزناة)) (٦٨٠٩)، من حديث ابن عباس^٦ و قد سبق.

٣- أخرجه المروزي في ((تعظيم قدر الصلاة)) (٤٧٢) و قد سبق.

٤- أخرجه الترمذي، كتاب البيوع، باب ((النهي أن يتخذ الخمر خلا)) (١٢٩٥)، وقال: ((هذا حديث غريب من حديث أنس))، وابن ماجه، كتاب الأشربة، باب ((لعنت الخمر على عشرة أوجه)) (٣٣٨١)، وله شاهد من حديث ابن عباس أخرجه أحمد (٣١٦/١)، وشاهد آخر عن ابن عمر عند أحمد (٢٥/٢)، وأبي داود (٣٦٧٤)، وابن ماجه (٣٣٨٠)، وصححه العلامة الألباني في ((الصحيحه)) (٨٣٩)، و((الإرواء)) (١٥٢٩) و ((غاية المرام)) (٦٠)، و((صحيح الترمذي)).

(انس و ابن عباس و ابن عمر) هوه - گوته که هی ابن عمره - کهوا پیغه مبه‌ری خواږه ده‌فرمویټ: ((لعن الله الخمر، و شاربها، و ساقیها، و بائعها، و مبتاعها، و عاصرها، و معتصرها، و حاملها، و المحمولة إلیه)) واته: خواي گه‌وره نه‌فره‌تی کردووه له مه‌ی و له‌وه‌ش که ده‌یخواته‌وه و له‌وه‌ش پی‌شکه‌شی خه‌لکی ده‌کات و له‌وه‌ش ده‌یفرؤشی و له‌وه‌ش ده‌یکړی و له‌وه‌ش ده‌یگوشي و له‌وه‌ش باری ده‌کات و هه‌لیده‌گری و له‌وه‌ش بوی هه‌لده‌گیری و بار ده‌کړت)).

نایا هیچ که‌سیکی تر ماوه که پیغه مبه‌ری خواږه باسی نه‌کردبیټ؟ به راستی پیغه مبه‌ری خواږه هیچ که‌سیکی به جی نه‌هیشتووه، بویه وریابه هه‌رگیز نه‌لټی: من نایخومه به‌لکو ته‌نېا پی‌شکه‌شی جگه له موسلمانانی ده‌که‌م، وریابه به‌و قسانه هه‌لمه‌خه‌لټی نه‌گینا تو - سویند به خوا - نه‌فره‌ت لی کراوه له لایه‌ن خوداوه و له‌سه‌ر زاری پیغه مبه‌ری خوداوه نه‌گه‌ر نه‌و کاره بکه‌یت له‌پاش نه‌وه‌ی فی‌ر بوویت و زانیت.

وریابه هه‌رگیز مه‌ی پی‌شکه‌شی هیچ مرؤفیک مه‌که له‌سه‌ر زه‌ویدا هه‌رچه‌نده نه‌و که‌سه بی‌باوه‌پترین که‌س بیټ له‌سه‌ر زه‌ویدا، خوت مه‌خه‌ره به‌ر نه‌فره‌تی خوا، نه‌وه‌ش بزانه که نه‌فره‌تی خوا مانای دوور که‌وته‌وه‌یه له ره‌حمه‌تی خوا، نه‌و ره‌حمه‌ته‌ی که هه‌موو شتیکی گرتووه‌ته‌وه، به راستی ئی‌مه له‌وپه‌ری پی‌ویستیداین بۆ ره‌حمه‌تی خوداوه‌ندی گه‌وره و بالاده‌ست، وریابه هه‌رگیز مه‌ی هه‌لمه‌گره، هه‌رگیز پی‌شکه‌شی که‌سی مه‌که، هه‌رگیز مه‌یفرؤشه، هیچ که‌سیک بوی نییه بلټ: نه‌مه به‌رژه‌وه‌ندی تیدا به!! نه‌خیر...

بزانه که به‌رژه‌وه‌ندی به‌کان (المصالح) ده‌بڼه سی به‌شه‌وه^۱:

۱. به‌رژه‌وه‌ندی شه‌ری (مصلحة شرعية) .
۲. به‌رژه‌وه‌ندی به‌فیرؤچووی قه‌ده‌غه‌کراوی هه‌لوه‌شاو (مصلحة مهدرة ملغاة محرمة).
۳. به‌رژه‌وه‌ندی به‌تر که پی‌ی ده‌لټن ((مصلحة مرسله)).

۱ - انظر: ((معالم أصول الفقه عند أهل السنة)) (۲۵۲ - ۲۴۳ ط دار ابن الجوزي) للجيزاني.

جا به‌رژه‌وه‌ندی شرعی (المصلحة الشرعية): بریتیه له‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ی که جووتن له‌گه‌ل به‌لگه‌ی قورئانی پیروژ یان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ، واته: هرکه ئیسلام هه‌یه واته به‌رژه‌وه‌ندی هه‌یه، هیچ کیشه نییه نه‌گه‌ر بلّیت: هرکه به‌رژه‌وه‌ندی هه‌یه واته ئیسلام هه‌یه - به‌و مه‌رجه‌ی که باس کرا - چونکه هرگیز ئیسلام نه‌هاتوه ته‌نها له‌ به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کان و خو‌شگوزرانی نه‌وان له‌ دنیا و دواړژدا نه‌بیټ، به‌لام نه‌صل وایه که بلّین: هرکه ئیسلام هه‌بیټ واته به‌رژه‌وه‌ندی هه‌یه، به‌لام هه‌ندی کهس هه‌ن - بۆ نمونه - ترّ ده‌که‌نه مه‌ی له‌ به‌ر زیادکردنی سه‌رمایه و ده‌لّیت: نه‌مه به‌رژه‌وه‌ندییه به‌ نیسبت منه‌وه!! له‌وکاته‌دا پی‌ ده‌لّین: نه‌خیر، نه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه پی‌ ده‌لّین: به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی به‌فیروچوو قه‌ده‌غه‌کراو و هه‌لو‌ه‌شاو (مصلحة مهدرة و محرمة و ملغاة) چونکه راسته‌وخو ده‌دا له‌ به‌رژه‌وه‌ندی شرعی که جیاوازه له‌ گه‌ل قورئانی پیروژ و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، جا به‌رژه‌وه‌ندی به‌فیروچوو (المصلحة المهدرة) به‌رژه‌وه‌ندییه‌که له‌ گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندی شرعی دا جیاوازه و ناگونجیت، واته: له‌ گه‌ل قورئان و سوننه‌ت دا جیاواز و ناکوکه.

به‌لام (المصلحة المرسله): بریتیه له‌و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی که له‌ گه‌ل به‌نه‌ماکانی نه‌م دینه‌دا جووته، له‌ گه‌ل به‌نه‌ما گشتیه‌ی شه‌ریه‌کاندا جیاواز نییه، بۆ نمونه: قایم کردن و مه‌حکم کردن گرتبه‌ستی هاوسه‌رگرتن، جا نه‌م بابه‌ته هیچ به‌لگه‌یه‌ک نییه له‌ سه‌ری له‌ قورئان و سوننه‌تدا، به‌لکو نه‌وه پی‌ ده‌لّین (المصلحة المرسله) بۆ دلتیاکردن و زامن کردنی مافه‌کانی ئافره‌ت له‌ سه‌رده‌می‌کدا هه‌موو په‌یمان و به‌لینه‌کان تی‌کچونه، به‌و شیوه‌یه نه‌ودوای نمونه‌کانی بزانه.

که‌واته مه‌ی دایکی هه‌موو شته‌ پیسه‌کانه، خوی گه‌وره له‌ یه‌که‌م ئایه‌ته‌کاندا که ده‌رباره‌ی حه‌رام کردنی مه‌ی هاتوه فه‌رموویه‌تی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾ البقرة: ۲۱۹، واته: له‌ بابه‌ت باده و شه‌راب و قوما‌ره‌وه لیت نه‌پرسن: خو نه‌وانه حه‌لال و ره‌وان یان حه‌رام و نا‌په‌وان؟ پیا‌یان بلّی: تاوان و گونا‌هیان گه‌وره‌یه، بۆ خه‌لکیش

بېړۍ قازانچ و كهلكيان بؤ ههيه، بهلام تاوان و زيانهكانيان له سوود و بههرهكەيان
 نۆرتره ((جا ئه م ئايه ته يه كه م ئايه ت بوو، پاشان ئه و ئايه ته دابه زى كه
 ده فهرمويت: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا
 تَقُولُونَ﴾ النساء: ٤٣، واته: ئه ي ئه و كه سانه ي باوه پتان هيناوه ! له كاتيكا
 سه رخوشن، نزيكى نويز مه كه ونه وه، هه تا ده زانن چى ده لئين !)) چونكه مه ي
 عه قله كان داده پوشت و داگيرى ده كات وه عه قليش هو و جيگه ي پى سپاردنه
 (مناط التكليف)، كاتيك ئه م ئايه ته دابه زى (عومره ي كوپى خه تتاب) بانگ كرا و به
 سه ريدا خويناويه وه، ئه ويش فه رموى: ((خودايه ده باره ي مه ي
 روونكردنه وه يه كى يه كللايى كار و دل ساريژكه رمان بؤ روون بكه ره وه)) جا له پاش
 ئه وه ئه م ئايه ته دابه زى: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ
 مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ
 الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ﴾
 المائدة: ٩٠-٩١، واته: ئه ي گه لى خاوه ن باوه پ! بى گومان بن كه مه ي خوړى و
 قوما ر بازي و كاغه زى (يانصيب) و ئه و به رده ي حه يوانى بته كانى له سه ر سه ر
 ده بېړۍ بؤ بته كان و فالگرته وه بؤ ده ركه وتنى بارىكى چاك يان خراپ يان بؤ
 تافيكردنه وه ي به خت وه ك عاده ت و باو بوو ئه مانه گشت پيسن و له كارى شه يتانن
 ده سا ئيوه خوټانى له دور بگرن تا به لكو له دونياو قيامه تا رزگار و
 به خته وه ربن (٩٠) شه يتان هه ر ئه يه ويى به شه راب خواردن و قوما ركردن دوژمنايه تى و
 قين بخاته ناوتان و له يادى خوا و له نويز كردن ريټان لى بگرى و وه رتانگيرى ئاخو
 ئيتر ئيوه له و كارانه ده سه به ردار ده بن؟ واته: ده بى له و شتانه ده ست هه لېگرن كه:
 خوا حه رامى كردون (٩١)).

١ - أخرجه أحمد (٥٣/١)، وأبو داود كتاب ((الأشربة))، باب ((تحريم الخمر)) (٣٦٧٠)، والترمذي، كتاب
 تفسير القرآن باب ومن سورة المائدة (٣٠٤٩)، وقال: ((حديث حسن صحيح))، والنسائي كتاب ((الأشربة))، باب
 ((تحريم الخمر)) (٢٨٦/٨)، وصححه علي ابن المديني. كما في ((الفتح)) (١٢٩/٨)، والحاكم (١٤٣/٤) ووافقه
 الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في ((صحيح الترمذي)).

له و کاته دا (عمر) بانګ کړا و به سهریدا خوښه ترایه وه نه ویش فهرمووی:
دهستبرداري بووین، دهستبرداري بووین)).

نایا نیمه ده لټین: په روه ردگارمان دهستبردار بووین؟ یان چی ده لټین؟ نایا
مه یخوره کان واز ده ټین و دهستبرداري ده بن؟ جا هرکه سی لای خوی گوره
ته ویه بکات نه وا ته ویه که ی لی ودرده گری.

به لی... خیراګن براګانم، داوا له خوا ده که م نیمه و نیمه بپاریزی، من تاګو
نیستایش نه وان به برای خوم ده زانم چونکه من باش ده زانم که بنده هر بنده یه و
په روه ردگاریش هر په روه ردگار... رهنګه هندی جار بنده کان لواز بن به لام له
همان کاتدا خه یریان تیدایه، براګم بویه من بانګی تو ده که م، نه ی نه و که سی
توشی نه و به لایه هاتوی و که وتوویته ناو نه و زه لکاوه وه نه و تاوانه گوره یه ت
نه نجام داوه، یان ته نانه ت (مه ی) ت پیش ناو خستبیت له سر خوانی خوارده که ت،
خیراګه هر نیستا: داوات لی ده که م له بهر خاتری خوا هر نیستا بګه پټوه بو لای
خوی په روه ردگار، هر نیستا له سر خوانی نان خوارده که ت دوری بګه روه، له
یه خچال (ثلاجه) تایه تییه که ت له نویسینګه که ت یان له ماله که ت، هر نیستا له و
به لایه و له و نه خوشیبه خوت رزگار بګه و روو له په روه ردگاری زه وی و ناسمانه کان
بګه، دلنیا به خوی گوره شاد ده بیت به ته ویه و گه پانه وه که ت، بو نه وه ی تویش
— انشاء الله — له به هشته که یدا شادمان بیت به خوارده وه ی نه و مه یی که بو
نه وانه ی نه یخونه وه زور خوش و به مه زه یه، هر وه کو خوی گوره ده فهرمویت:

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ
وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾ محمد: ١٥، واته: نمونه و سیفه تی نه و به هشته ی به
خوپاریزان به لټین دراوه له پاشه روژدا پییا بدریت نه م شیوه یه: رووباری زوری له
ناوی خاوین و نه ګوپاو و بی بونی تیدایه، زور رووباری تیدایه، له شیري سپی و
جوان که به هو ی مانه وه — وه ک شیري دنیا — تامی نه ګوپاوه و چه ندین چه م و
رووباری تیدایه له شهراب و مه یی که بو نه وانه ی نه یخونه وه — زور خوش و به
مه زه یه، واته: دوره له هر وه سفیکی مه یی دنیا دا.)) مه ی له به هشته دا؟

به لى... به لام ئه و جوړه يان هه رگيز توشى سه رټيشه ت ناكات و به هوپه وه عه قلت له دهس نادهيت.

خيراكه هه رټيستا براى خو شه ويستم هه رگيز بى هيو و بى ئوميد مه به، ئيمامى (البخارى) له (صحيح) هكهيدا ريوايه تى كړدووه له فهرموده دى (عمرى كوپى خه تتاب) هوه ده لټيت: ((أَنَّ رجلاً على عهد النبي ﷺ كان اسمه عبد الله، وكان يلقب حمرا، وكان يضحك رسول الله ﷺ، وكان النبي ﷺ قد جلده في الشراب، فأتى به يوماً فأمر به فجلد، فقال رجل من القوم: اللهم العنه، ما أكثر ما يؤتى به؟ فقال النبي ﷺ: " لا تلعنوه، فوالله ما علمت إنه يحب الله ورسوله))،^۱ واته: كابرايه كه به بو له سه رده مى پيغه مبه رى خوا دا ﷺ ناوى عبدالله بو وه به (حمار) ناسراو بو (واته: گويد ريژ) وه هه رده م پيغه مبه رى خوا ﷺ به هوى ئه وه وه پيدكه نى، پيغه مبه رى خوا ﷺ به هوى خواردنه وه دى (مهى) وه به قامچى لى دابوو، روژيك ئه ويان هينا و ئه ويش فهرمانى كړد و قامچيان ليدا، كابرايه كه له خه لكه كه گوتى: خودايه نه فهرتى لى بكه، هينانى بو ئيره چه نده زوره !!؟ كاتى پيغه مبه رى خوا ﷺ ئه وهسته واژه دى بيست چى فهرموو؟

فهرمووى: نه فهرتى لى مه كهن، سويند به خوا، ئه وه دى كه من ده زانم ئه و كابرايه خوا و پيغه مبه ركه دى ﷺ خو ش ده وټت).

ئهم پياوهدى كه دارى هدى به سه ردا جى به جى ده كړيت پيغه مبه رى خوا ﷺ ده ربارهى ده فهرمويت: ((ئهو خوا و پيغه مبه ركه دى ﷺ خو ش ده وټت)) به لى .. چونكه ئه و به نده يه كى لاوازه، له هه ر ساتيكدا بيت تيده كه وى و هه له ده كات، به لام ده رگا هه رده م والا يه، ئوميد و هيو له ره حمه تى خواى به توانا و به ده سه لات زور و گه وړه يه.

له رپواتيكي تر دا كه له (صحيح البخارى) دا هاتووه له فهرموده دى (أبو هريره) هوه ده لټيت: ((أتى النبي ﷺ بسكران، فأمر بضربه . فمنا من يضربه بيده

۱ - أخرجه البخاري كتاب ((الحدود))، باب ((ما يكره من لعن شارب الخمر وإنه ليس بخارج من الملة)) (٦٧٨٠).

ومنا من يضربه بنعله ومنا من يضربه بثوبه، فلما انصرف قال رجل: ما له أخزاه الله، فقال رسول الله ﷺ: "لا تكونوا عون الشيطان على أخيكم" ^١ واته: كابرايه‌كي سه‌رخوښيان هېنا بۆ لای پېغه‌مبه‌ري خواﷺ نه‌وېش فه‌رمانی لېدانی دا، جا تياماندا هه‌بوو به ده‌سته‌كاني لېي دېدا، هه‌بوو به پېلاوه‌كاني، هه‌بوو به جل و به‌رگه‌كه‌ي، كاتې رۆيشت كابرايه‌ك گوتی: به راستی خوا شه‌رمه‌زاري كرد، پېغه‌مبه‌ري خواﷺ فه‌رمووی: مه‌بنه هاوكاري شه‌يتان بۆ سه‌ر براكه‌تان)).

له رېوايه‌تيكي تردا (أبو هريره) ده‌فه‌رمویت ^٢: ((فقلنا له: ما اتقيت الله، ما خشيت الله، وما استحييت من رسول الله ﷺ، ثم أرسلوه، فقال ﷺ ((لا تقولوا هكذا، لا تعينوا عليه الشيطان، ولكن قولوا: اللهم اغفر له، اللهم ارحمه، اللهم تب عليه)) . واته: ئيمه به نه‌ومان گوت: ئايا بۆ خۆت له خوا نه‌پاراست، ئايا بۆ له خوا نه‌ترساي، ئايا بۆ شه‌رمت له پېغه‌مبه‌ري خواﷺ نه‌كرد، نه‌مجار لېي گه‌پان و وازيان لې هېنا، پاشان پېغه‌مبه‌ري خواﷺ فه‌رمووی: ((وا مه‌لّين، هاوكاري شه‌يتان مه‌كه‌ن له‌سه‌ر نه‌و، به‌لكو بلّين: خودايه لېي خۆش به، خودايه ره‌حمي پي بكه، خودايه ته‌وبه‌ي لې وه‌رگه‌)).

من ليرده‌وه وه‌كو شوينكه‌وتني خۆشه‌ويسته‌كه‌م ﷺ دوعا بۆ هه‌موو نه‌و كه‌سانه ده‌كه‌م كه توشي مه‌يخواردن هاتوون و ده‌لّيم: خودايه ره‌حميان پي بكه‌يت، خودايه لّيان خۆش به.

خي‌راكه — برا خۆشه‌ويسته‌كه‌م — بلّي، (هه‌روه‌كو هاوه‌لان گوتيان): په‌روه‌ردگارمان نه‌وا ده‌سته‌برداري مه‌ي بووين.

له هه‌ردوو كتيبي (صحيح) ^٣ دا هاتووه كه‌وا (أنس ي كوي مالک) ده‌فه‌رمویت: ((كنت ساقى القوم في منزل أبي طلحة، وكان خمرهم يومئذ الفضيخ، فأمر رسول

١ - أخرجه البخاري كتاب ((الحدود))، باب ((ما يكره من لعن شارب الخمر)) (٦٧٨).

٢ - أخرجه أحمد (٢٩٩/٢)، وأبو داود كتاب ((الحدود))، باب ((الحد في الخمر)) (٤٤٧٧، ٤٤٧٨)، وصححه الألباني في ((المشكاة)) (٣٦٢١)، ((وصحيح أبي داود)).

٣ - أخرجه البخاري كتاب ((المظالم))، باب ((صب الخمر في الطريق)) (٢٤٦٤)، وانظر أطرافه هناك، ومسلم كتاب ((الأشربة))، باب ((تحريم الخمر)) (١٩٨٠).

الله ﷻ مناديا ینادي: "ألا إن الخمر قد حرمت" قال: فقال لي أبو طلحة: اخرج، فأهرقها، فخرجت فهرقتها، فجرت في سكك المدينة)) واته: من مه یگړ بووم له مائی (أبو طلحة) وه نه وړوژه مه یه که یان (فضیخ) بوو (واته: ئاره قی خورما)، له و کاته دا پیغهمبه ری خواﷻ فرمانی کرده بانگه وازکاریک که بانگ بکات: نهوا له نه مړو به دواوه مه ی حه رام و قه ده غه کرا . ده لیت: (أبو طلحة) به منی گوت: ده رچوو، مه مووی برېژه . جا منیش ده رچووم و هه موویم رږاند، بویه به شه قامه کانی مه دینه دا که و ته ری)).

ته ماشاکه براکه م وه لآمدانه وهی هه موو هاوه لان بؤ فرمانه کان چؤن بوو! خیراکه - برای موسلمان - په له که به گه رانه وه و ولآمدانه وه .

نه م باسه به چیروکیکی نؤر جوان ته واو ده که م، که نه ویش چیروکی (أبو محجن الثقفي)^١ ه، (أبو محجن الثقفي) کابرایه کی سوارچاکی پالنه وان بوو، له گه ل نه وه یشدا توشی به لایه که هاتبوو نه ویش خواردنه وهی مه ی بوو، نه م کابرایه نؤر لاواز بوو به رانه ر به مه ی، له گه ل نه وه یشدا ده رچوو بؤ جهنگی (القادسیه) به مه به سستی تیگوشان له پیناوی خوادا له گه ل (سعد ی کوپی أبی وقاص) دا، له وی له گورپه پانی جهنگه که جاریکی تر لاواز بوو وه مه ی خوارده وه، بویه نه ویان هیئا بؤ لای (سعد ی کوپی أبی وقاص)، (سعد) یش به ندی کرد، حوکی دا به سر دا به وهی که نابیت له وه جهنگه به شداری بکات - چونکه سنوره کان (الحدود) له گورپه پانی جهنگدا جی به جی ناکریت - نه مجار جهنگ ده سستی پی کردو أبو محجن گوپیستی حیلهی نه سپه کان و دهنگی شمشیرو رمه کان بوو ده سستی به گریان کرد و ویستی به شداری بکات و ویستی هه سستیت به لآم به کوټ و زنجیر ده ست و پیی به ستراوه ته وه .

١- قال ابن حجر: في ((الإصابة)) (٢٢٢/٧): أبو محجن الثقفي الشاعر المشهور، مختلف في اسمه، فقیل: هو عمرو بن حبيب بن عمرو بن عمير بن عوف... وقيل: اسمه كنيته، وكنيته أبو عبيد وقيل: اسمه مالك، وقيل: عبدالله... قال أبو أحمد الحاكم: ((له صحبة ويخيل إلي أنه صاحب سعد بن أبي وقاص...)). وانظر: ((الاستيعاب)) لابن عبد البر ترجمة أبي محجن.

جا فهرموو ئه مه باسه كه يه به ته واړي:

له (مصنف عبد الرزاق)^١ دا به سه نه ديك له (ابن سيرين) هوه هاتووه: أبو محجن هيشتا به رده وام جه لده ي لي ددرا به هوي مه يه وه، كاتي نه و كار ه زور بووه وه بويه به نديان كرد و به كوټ و زنجير به ستiane وه، كاتي روي (القادسيه) هات نهواني ده بيني ده جه نكن، وا هاته پيش چاري كه بي باوه پان له جه نكه كه دا پيش كه وتبيتن، بويه كه سيكي نارد بو لاي دايكي كوپه كاني سعد - يا بو لاي خيزانه كه ي - و پي ده لئيت: كه أبو محجن بيت ده لئيت: نه گهر نه و نازاد بكات و نه م نه سپه ي پي بده ي و چه كيكي پي بده ي، نه وا له پاش جه نكه كه يه كه م كه س ده بيت بگه رپته وه نه گهر نه كوژد، جا له و كاته دا أبو محجن ده يگوت:

كفي حزناً أن تلقني الخيل بالقفا واطرک مشدوداً على وثاقبها
إذا شئت عنائي الحديد وغلقت مصاريع من دوني تصم المناديا

نه مجار نه ویش رویش و به خیزانه که ی (سعد) ی گوت، نه ویش هه موو کوټ و زنجیره که ی کرده وه و سواری نه سپی کی کرد که له مالدا بوو وه چه کی هه لگرت و نه مجار به په له خوی گه یانده موسلمانان، جا که ده گه یشته هه ر که سیك ده یکوشت و پشی ده شکاند، له و کاته دا (سعد) ته ماشای کرد و سه رسام بوو، گوتی: نه م سواره کییه؟ ده لئيت: پاش ماوه یه ك خوای گه وره سه رکه وتنی به خشيبه موسلمانان، جا أبو محجن گه راپه وه و چه که که ی گه رانده وه جیگه ی خوی و کوټ و زنجیره که ی له پي خوی کرد هه روه کو جاري پيشوو، پاشان سعد هات، خیزانه که ی گوتی: کوشتاره که تان چون بوو؟ نه مجار نه ویش بوی باس کرد و گوتی: توش بووین و توش بووین ... تا کو خوای گه وره کابرایه کی نارد له سه ر نه سپی کی به له ك (دووپه ننگ) بوو، جا نه گهر من (أبو محجن) م له کوته که ی به جی نه هیشبايه نه وا گومانم ده کرد نه و بیت چونکه زور له و ده چوو، نه ویش گوتی:

١ - أخرجه عبد الرزاق في ((مصنّفه)) (٢٤٤/٩)، وصححه سندّه الحافظ في ((الإصابة)) (٢٢٤/٧)، وبواه ابن أبي شيبة في ((المصنّف)) (١٠/٨، ١١) من وجوه آخر من طريق: إبراهيم بن محمد بن سعد عن أبيه قال: ((أُتي سعد بأبي محجن يوم القادسية)).

سویند به خوا ئه وه أبو محجن بوو، کاره‌که‌یش به و شیوه بوو ئه مجار هه‌موو چیرۆکه‌که‌ی بۆ باس کرد، ئه‌ویش ناردی به شوینیدا و کوته‌که‌ی لی کرده‌وه و گوتی: ده‌بی هه‌رگیز به هۆی مه‌یه‌وه جه‌لده‌ت لی نه‌ده‌ین، أبو محجن گوتی: سویند به خوا ده‌بی منیش هه‌رگیز نه‌یخۆمه‌وه، چونکه من پیم ناخۆش بوو له ترسی جه‌لده‌دا وازی لی بهینم، جا له پاش ئه وه چیر نه‌یده‌خوارد هه‌.

برای خۆشه‌ویستم ... هه‌رگیز بی هیوا مه‌به، هه‌رگیز بی ئومید مه‌به خوشکی به‌پێزم ... ده‌با هه‌موو بگه‌پێنه‌وه بۆ لای خوای بالا ده‌ست و میهره‌بان، هه‌روه‌ها ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه له ماده‌ ده‌بی هۆشکه‌ره‌كان ... گه‌نجه‌كانمان ئاگادار ده‌که‌مه‌وه ... کچه‌كانمان ئاگادار ده‌که‌مه‌وه ... با ئه وه باش بزانی که‌وا هه‌مووان به‌پرسین و هه‌موو خیزانیك به‌پرسه، هه‌موو ده‌زگایه‌کی ئاینی و راگه‌یاندن و په‌په‌و و به‌رنامه‌ی فیروبوون (المنهاج التعليمیه) و یانه‌یه‌کی وه‌رزشی به‌پرسه، چونکه لاوانمان جگه‌رگۆشه و سۆمای چاوی ئیمه‌ن.

مؤامرة تدور على الشباب	لتجعله ركاما من الشراب
مؤامرة تقول لهم: تعالوا	إلى الشهوات في ظل الشراب
مؤامرة يحبك خيوطها	أعداء سوء في لؤم الذئاب
تفرق شملهم إلا علينا	فصرنا كالغريسة للكلاب

واته: پلانیك بۆ لاوان ده‌گێردی، بۆ ئه‌وه‌ی بیکاته ته‌پۆلکه‌یه‌ك له خۆل، پلانیكه پێیان ده‌لێت: وه‌رن، بۆ هه‌وه‌سبازی له ژێر سیبه‌ری شه‌رابدا، پلانیكه ده‌زوه‌که‌ی ده‌چیندریته‌ له لایه‌ن، دوژمنانی خراپه‌وه له ریسوایی گورگدا، راو بۆچوونیان له یه‌ك جیاوازه‌ ته‌نها له‌سه‌ر ئیمه‌ نه‌بیته، بۆیه بووینه به‌ نیچیریك له به‌ر ده‌ستی سه‌گدا.

ئه‌ی برای خۆشه‌ویستم ... بگه‌پێوه بۆ لای خوا، پارێزگاری له‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت بکه، واز له‌ هاوه‌لی خراپ به‌ینه‌ و، هاوپیستی پاك و پوخته‌كان بکه، په‌نا بگه‌ به‌ خوای گه‌وره و بالا ده‌ست، باش بزانه که‌ خوداوه‌ندی گه‌وره هه‌رگیز په‌شیمانته‌

ناکاته وه، چونکه نه وهی په نا به نه و بگریټ و پشت به نه و ببه سټی و هه موو کاره که ی بو نه و بگریټته وه نه و د لټیا به که هه رگیز په شیمان نابیتته وه.

داوا له خوا ده که م هه موو برا و خوشک و لاوه کانمان بپاریزی و ریټمایي منداله کانمان بکات ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ الفرقان: ٧٤، واته: نهی په روه ردگارمان ! له هاوسه رانمان و نه وه کانماندا مایه ی رووناکی دیده و خو شیمان پی ببه خشه تا هاوکاریمان بکه ن له خوا په رستیدا و گه ل و کومه لیکی و امان بیی که خواناس بیت وه خو شیمان بگریټه به پیشه نگ بو له خواترسان)).

به رزبوونه وه و نه ماني زانست و زانياري و بلاو بوونه وهی نه فامي

له نيشانه بچوکه کاني قيامت: نه وه يه که ئيمامي (البخاري و مسلم)^١ رپوايه تيان کړدوه له فرموده ی (أنس) وه که وا پيغه مبهري خوا^ﷺ فرموويه تی: ((إن من أشراط الساعة أن يرفع العلم، ويظهر الجهل)) واته: له نيشانه کاني قيامت نه وه يه که زانست به رزده بيته وه (هله ده گيريته وه) و نه فامي دهرده که ویت).

له رپوايه تی ئيمامي (البخاري)^٢ دا هاتوه: ((أن يقل العلم ويظهر الجهل)) واته: زانياري که م ده بيت و نه فامي دهرده که ویت).

له رپوايه تيکی تردا که له هه ردو و کتيبي (صحيح)^٣ دا هاتوه له فرموده ی (ابن مسعود و ابي موسى) وه که وا پيغه مبهري خوا^ﷺ فرموويه تی: ((إن بين يدي الساعة لأياما، ينزل فيها الجهل، ويرفع فيها العلم، ويكثر فيها الهرج "والهرج: القتل") واته: له بهر دهستی قيامتدا (له پيش قيامت) چهند روژگارتي هه يه نه فامي تيدا دده به زيت و زانياري به رز (هله ده گيريته وه) ده بيت وه و (الهرج) زور ده بيت، ماناي (الهرج: کوشتنه)).

په ننگه که سيک بلت: چوڼ ده لتييت: نه فامي بلاو ده بيت وه و زانياري ناميني و به رز ده بيت وه، له کاتيکدا ئيمه نه وه موو پيشکه و تنه زانستيه ده بينين؟

ولامي نه و پرسياړه نه وه يه که مه به ست له فرموده که ی پيغه مبهري خوا^ﷺ زانياري دونيا نيبه به لکو زانياري دهر باره ی دواړوڅه و زانياري دهر باره ی قورئان و سوننه ته، به لام زانياري دهر باره ی نه م دونيا به نه وا له زياد بووندايه هه روه کو ئيستا ده بينين.

١. أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم، وظهور الجهل)) (٨٠)، و مسلم كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم و قبضه و ظهور الجهل والفتن في آخر الزمان)) (٢٦٧١).

٢. أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم، وظهور الجهل)) (٨١).

٣. أخرجه البخاري كتاب ((الفتن))، باب ((ظهور الفتن)) (٧٠٦٢، ٧٠٦٣)، و مسلم كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم و قبضه و ظهور الجهل والفتن في آخر الزمان)) (٢٦٧٢).

خوای گه وره ده فہرمویٽ: ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ﴾ النمل: ٦٦، واتہ: نا، بہ لکو زانیاری و زانستیان سہ بارہت بہ ہاتنی روژی دواپی ڪوٽا و ڪورته و نایگاتی تا تہ وان بپرسن ڪہی دیت؟ بہ لکو تہ وان ہر لہ گوماندان لیتی، بپروایان پیتی نیبہ بویہ مملانی تہ ڪن، بہ لکو لہ ناستی نابینا و کوٽین بویہ وا نڪوئی و ئینکاری تہ ڪن (!)).

خوای گه وره ده فہرمویٽ: ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾ الروم: ٧، واتہ: رووڪہ شیک لہ ژیا نی تہم دنیا تہ زانن، ڪہچی لہ ناخیرت بی ناگا و غافلن (!)).

ٺایا پیڻه مبهری خوشه ویست ﷺ چی فہرموہ؟

ٺیامی تہ حمہد لہ (مسند) ھکیدا و ئیامی بوخاری لہ (الأدب المفرد) دا بہ سہنہ دیکی (صحیح) ^۱ لہ (عبداللہ ی کوپی مسعود) ھوہ ریوایہ تیان کردوہ ڪہ وا پیڻه مبهری خواجہ ﷺ فہرموویہ تی: ((إن بين يدي الساعة ... وظهور القلم)) واتہ: لہ بہر دہستی قیامت دا (لہ پیڻش قیامت) ... دہرڪہ وتنی پیڻو سہ ڪانہ)) بہ راستی لہم سہر دہمہ دا پیڻو س دہرڪہ وتوہ، نوسین و روژنامہ گہری بلاو بووہ تہوہ، ھروہا روژنامہ و گوڙار بہ شیوہ یه کی بہرچاو بلاو بووہ تہوہ، بہ تایبہ تی لہ پاش تہوہی ئامیری چا پی نوی پیدایا بووہ و ڪہ لہ تہنہا یه ڪ خولہ ڪدا ھہ زاران بہ لکو مہلایین وشہ چاپ دہکات، جا زانیاری دہربارہی تہم دونیایہ بہر دہوام لہ زیادہ بووندایہ ھہ روہ ڪو پیڻه مبهری راستگو ﷺ فہرموویہ تی لہ کاتی ڪدا ڪہ زانیاری دہربارہی قورئان و سوننت ڪہم بووہ تہوہ، بہ لکو بہ راستی نہ فامی دہربارہی قورئان و سوننت دہرڪہ وتوہ.

بہ لام... پیژداران دلتیاتان دہ ڪہ مہوہ – بہ لام گہردنم ئازاد بڪن لہ بہر توندی وشہ کانم: زوڊبہی تہ ھلی سہر زہوی بیٺا گاو نہ فامن دہربارہی پہرہ ردگاری زہوی و

۱ - أخرجه أحمد (٤٠٧، ٤١٩/١)، والبخاري في ((الأدب المفرد)) (١٠٤٩)، وله شاهد أخرجه أحمد (٦٩/٥ مختصراً)، والنسائي (٢٤٤/٧ مختصراً) و في ((الكبرى)) (بطوله ٦٠٤٨) والطيايبي (١١٧١)، وصححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (٦٤٧)، (٢٤٦٧).

ناسمانه كان و به پيشه وای پيغه مبه ران و گه وره ی پوخته كان ﷺ ! به لئى نه وه
راستيه كه و ده بئى ناشكرا بكریت، زوربه ی خه لكى بيتاگان له م دينه مه زنه .

بیر له م ثابته ته پيروزه ی خوای گه وره بکه ره وه: ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا
وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾ يوسف: ۱۰۶، واته: خو به شى زورى نه و خه لكش كه باوه پ دينيت
هر موشريك و بتپرستن ! چاك ده زانن كه خوا دروستكړى بوونه وه ره، كه چى له
گل نه وه شدا بته كانيش ده پرستن !)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿ وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ ﴾ الأنعام: ۱۱۶، واته: نه گه ر له زوربه ی خه لكاني نه م سر زه وييه كه بئى
باوه پن په پره وى بكه يت له ريگه ی خوا لات نه دهن و چه واشه و سر ليشيواوت
نه كه ن)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ((وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ هود: ۴۰ واته: خو
ژماره يه كى كه ميش نه بيت له گه ليا برويان نه هينا)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ﴾ ص:
۲۴، واته: نه وانه نه بيت كه باوه پريان هيناوه و كرده وه چاكه كانيان كرده وه، دياره
نه وانه يش زور كه من)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ ﴾ سبأ: ۱۳، واته: به لام له
به نده كانم كه ميكيان سوپاسگوزان)).

راستيه كى نه گوره و به پيى شرع و قه ده رى خوا، زوربه ی خه لكى سر زه وى
بيتاگان له و دينه ی كه خوای گه وره خوئ رازى بووه بيتته دينى نه هلى زه وى و
نه هلى ناسمان، خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾ آل
عمران: ۱۹، واته: بيگومان ته نها نه م دينى ئيسلامه يه په سهند و قبوله لای خوا
چونكه پالاوته و پوخته ی ته وایى نايينه ناسمانيه كاني تره)).

جا زوربه ی خه لكى يه كتاپه رستى خويان جئ به جئ نه كرده وه، باوه پ به
پيغه مبه رى خويان ﷺ جئ به جئ نه كرده وه ﷺ، به لكو له م دينه پيروز و به

ره حمهت نيردراوه دا كه سانتيك هه ن هيشتا پايه كاني دينه كه يان نازانن به زانياريه كي راستي و دروسته وه و به پټي ويستي خوي گه وړه و ويستي پيغه مبهري خوشه ويست.

جا ئه ي به نده ي خوا ! پايه كاني دينه كه ت فيتريه، چونكه زانيارى دهر باره ي ئه و پايانه فره ي عه ينن و پټويسته هه موو موسلمانتيكي پياو و ئافره ت بزائن).

جا پايه ي يه كه م له م ئيسلامه يه كتاپه رستيه، ئايا ماناي (لا اله الا الله) چيه؟ ئايا پټويستيه كاني چين؟ ئايا هه لوه شينه ره وه كاني يه كتاپه رستي چين؟ ئايا مهربه كاني وشه ي (لا اله الا الله) چيه؟ جا ئه مانه چه ند پرسيارتيكي زور گرنگن، ئاخو ئيمه تا چه ند شاره زاييمان له ولامه كاني هه يه !

هه روه ها نوټ: ئايا پايه كاني چيه؟ پټويستيه كاني چين؟ وه سوننه ته كاني چين؟ ئايا چي شتيك پوچه لي ده كاته وه؟ ئايا جياوازي چيه له نټوان پايه و پټويست و سوننه ت (الركن والواجب و السنة)؟

هه روه ها به نيسبه ت خوشكه به ريژه كانمانه وه: ئايا جياوازي چيه له نټوانى خويني بينويژي (حيض) و خويني زه يساني (النفاس) و خويني (استحاضه)؟ وه حوكمي هه ريه كه له و خوينانه چيه؟

چه ند پرسيارتيكه له و په ري بابه خ و گرنگيدان! پټويسته له سه ر هه موو كه سيك شاره زايي لي هه بيت، ئاگاداري پايه كاني دينه كه ي بيت، من ئه و قسه يه ناكه م ته نها له بهر ئه وه ي رووني بكه مه وه كه به راستي نه فامييه كي ئاشكرا بلاو بووه ته وه، له نټو زوريه ي خه لكي سه ر زه ويدا به شيوه يه كي گشتي و له نټو زوريه ي موسلماناندا به شيوه يه كي تاييه تي له شتيكدا كه وا پټويسته هه ر هه موو كه سيك بزانييت، هوي ئه و كيشه يه ئه وه يه: كه به راستي زانيارى به رز بووه ته وه - مه به ستم زانيارى دهر باره ي قورئان و سوننه ت - وه نه فامي به شيوه يه كي به رچاو دهر كه وتووه، چونكه زوريه ي خه لكي له دواړوژي خويان بي ئاگان و خه ريكي دونيان، ولا حول ولا قوه الا بالله .

پرسياره كه ليړه دا ئه وه يه: ئايا زانيارى چو ن به رز ده بيته وه؟ ئه م بابه ته له و په ري ترسناكيدايه، جا ئه وه تا پيغه مبه ره كه مان بومان روون ده كاته وه كه

به‌رز بوونه‌وه‌ی زانيارى مانای نه‌وه نښه: كه‌وا كابر ايه‌ك شه‌و ده‌خه‌وټ و بو سبه‌ينى هه‌لده‌ستى ده‌بينى هيچ زانيار يه‌ك له سنگيدا نه‌ماوه!! نه‌ختر، نه‌وه مه‌به‌سته‌كه نښه له به‌رز بوونه‌وه‌ی زانيارى، كه‌واته مه‌به‌ستى چييه؟

بیر له‌وه‌رمووده‌يه‌ی پيغه‌مبه‌رى خوا عليه‌السلام بکه‌ره‌وه، له‌هه‌ردوو کتیبی (صحيح) دا هاتووه له‌وه‌رمووده‌ی (عبدالله ی کورې عمرو) وه ده‌لټ: گويم لى بو پيغه‌مبه‌رى خوا عليه‌السلام فه‌رمووى: ((إن الله لا يقبض العلم انتزاعا ينتزعه من الناس، ولكن يقبض العلم بقبض العلماء)) واته: خواى گه‌وره کاتيك زانيارى هه‌لده‌گرټ و ده‌بياته‌وه به‌شيوه‌ی هه‌لکيشان له‌خه‌لکييه‌وه هه‌لناکيشټ، به‌لکو نه‌م زانيار يه هه‌لده‌گرټ و به‌رزى ده‌کاته‌وه به‌مردنى زانايان)).

جا کاره‌ساته‌كه له‌ويدايه، گه‌وره‌ترين کاره‌سات له‌م ئوممه‌ته‌دا روو بدات مردنى زانايه‌كه، نه‌و شته‌ی كه‌ دلّه‌كان خويناوى ده‌كات نه‌ويه كه‌وا رهنكه زانايه‌ك له گه‌وره زانايان كوچى دوايى بكات لټره يان له‌وئى كه‌چى نه‌م ئوممه‌ته ناگايان له مردنى نښه، چونكه زۆريه‌ی كه‌نالّه ئاسمانيه‌كان يان زۆريه‌ی ده‌زگاكانى راگه‌ياندن وازيان له‌وه‌ريز و پاك و پوختانه هيتاووه و خويان خه‌ريك كړدووه به‌خه‌لگاني تره‌وه كه‌وا ده‌بوايه نه‌و زانايانه پيش هه‌موو يه‌كټ له‌وان بکه‌وتايه، ده‌بيت نه‌هلى زانيارى و ريز پيش بخړين، له‌وه‌كه‌سانه‌ی كه‌ ده‌لټين: خواى گه‌وره فه‌رمووى... پيغه‌مبه‌رى خوا عليه‌السلام فه‌رمووى... به‌زانست و تيگه‌يشتن و به‌لگه و بوره‌انه‌وه...جا مردنى زانايان گه‌وره‌ترين كوټسپ و کاره‌ساته له‌م ئوممه‌ته‌دا روو ده‌دات.

پيغه‌مبه‌رى خوا عليه‌السلام ده‌فه‌رموټ: ((حتى إذا لم يترك عالما، اتخذ الناس رءوسا جهالا، فسئلوا فأفتوا بغير علم، فضلوا وأضلوا)) واته: تاوه‌كو هيچ زانايه‌ك نامټينى، خه‌لگى چهند كه‌سيكى نه‌فام ده‌كه‌نه پيشه‌واى خويان و پرسياريان لى ده‌كه‌ن و نه‌وانيش فه‌توا ده‌ده‌ن به‌بى زانيارى، جا خويان گومرا ده‌بن و خه‌لگيش گومرا ده‌كه‌ن)) چهند نه‌فاميكن، له‌كه‌ل نه‌وه‌يشدا ده‌ويترن فه‌توا بده‌ن! به‌راستى واقعى‌كى به‌سوږيه!

١. أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((كيف يقبض العلم)) (١٠٠)، ومسلم كتاب ((العلم))، باب ((رفع العلم وقبضه وظهور الجهل والفتن في آخر الزمان)) (٢٦٧٣).

ئەم فەرمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی مه‌به‌ست له‌و (علم)ه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خواﷺ باسی کردووه له‌و فەرمووده‌یه‌ی پێشوو‌دا زانیارییه ده‌رباره‌ی قورئان و سوننه‌ت، جا پێغه‌مبه‌ری خواﷺ لێ‌رده‌دا فەرموویه‌تی: ((فَسئَلُوا فَأُفْتُوا بغير علم، فضلوا وأضلوا)) ناشکرایه که گومرایی روو له‌م ئوممه‌ته ناکات ئیلا به‌ نه‌مان و به‌رز بوونه‌وه‌ی زانست نه‌بی‌ت و به‌ مردنی زانیان نه‌بی‌ت.

جا کاره‌ساته‌ گه‌وره‌که ئه‌وه‌یه که ئیستا ئەم ئوممه‌ته‌ی پێدا تێده‌په‌رێت چه‌ند که‌سیکی نه‌فام ده‌وێرن فه‌توا بدن و بوێرن به‌رانه‌ر به‌ زانست، من پێ به‌ ده‌م ده‌لێم: به‌ راستی پاشاگه‌ردانی و بی‌یاسایی یه‌ک له‌ فه‌تواکان ده‌بینین که له‌ رێگای که‌ناڵه ئاسمانیه‌که‌وه‌هه‌ بلۆ ده‌کرێته‌وه‌، تا راده‌یه‌ک خه‌لکی توشی فیتنه‌یه‌کی راسته‌قینه‌هاتوون و ده‌لێن: به‌ کێ باوه‌ر بکه‌ین؟ به‌ لۆ که‌ناڵه ئاسمانیه‌که‌کان ئیستا ئەو شیخ و ئەه‌لی زانستانه که له‌ رێگای شاشه‌کانیا‌نه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ون ده‌لێی شه‌ره‌ که‌له‌باب ده‌که‌ن و به‌ گزیه‌که‌تردا ده‌چن، هه‌ریه‌که‌و بۆ خۆی قسه‌ی خۆی هه‌یه‌!!.

ده‌لێم: قسه‌کردن ده‌رباره‌ی دینی خوا نه‌من و نه‌تۆ و نه‌هیچ که‌سیک له‌سه‌ر رووی زه‌ویدا بۆی نییه قسه‌ی تێدا بکات، ئەگه‌ر تۆ به‌لگه‌یه‌کت هه‌یه له‌ قورئانی پێرۆز و له‌ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خواﷺ، به‌ تێگه‌یشتنی پێشینیانی ئەم ئوممه‌ته‌ (سه‌له‌ف) له‌ هاوه‌له‌ پاک و پوخته‌کان و شوێنکه‌وتوو‌ان و شوێنکه‌وتوو‌انی ئەوان ئەوا قسه‌ بکه‌، که‌چی کاک فلان یان خوشکه‌ فلان ده‌رده‌که‌ون بۆ ئەوه‌ی له‌ دینی خوادا قسه‌ بکه‌ن به‌و شیوه‌ سه‌یر و بوێرانه و به‌ بی‌به‌لگه‌ و زانیاری، ره‌نگه‌ جاری وا هه‌بی‌ت که‌عه‌قلی خۆی پێش ئایه‌ته‌کانی قورئان بکات یان فەرمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ری خواﷺ به‌ بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ی که ئەو زانیاری پێیه‌!

به‌لێ... زانیاری به‌رز بووه‌ته‌وه‌، که‌سانێکی نه‌فام له‌ قورئان و سوننه‌ته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خواﷺ پێشخراون بۆ ئەوه‌ی بنوسی‌ت و قسه‌ بکات و رێنمایی بکات به‌ بی‌یستی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یﷺ!! فیتنه‌ گه‌وره‌که له‌وێدایه که ئەو که‌سانه‌ی قسه‌ ده‌که‌ن ئەوانه که‌سانێکن به‌ زمانی ئێمه‌وه‌ قسه‌ ده‌که‌ن و له‌ جل و به‌رگی ئێمه‌

ده پوښتن، بويه ((حذيفة ي كورپي اليمان) ده فهرمويت: (هه روه كو له هه ردوو كتيبي (صحيح) ١ دا هاتوه): ((كان الناس يسألون رسول الله ﷺ عن الخير وكنت أسأله عن الشر مخافة أن يدركني، فقلت: يا رسول الله! إنا كنا في جاهلية وشر، فجاءنا الله بهذا الخير، فهل بعد هذا الخير من شر؟)) فقال النبي ﷺ: ((نعم))! قال حذيفة: و هل بعد ذلك الشر من خير؟ قال ﷺ: ((نعم وفيه دخن)) قلت: وما دخنه؟ قال: ((قوم يهدون بغير هدي تعرف منهم وتنكر))؟ واته: خه لكي پرسياريان ده كرد له پيغه مبهري خوا ﷺ ده باره ي خه ير و چا كه، به لام من پرسيارى شه پ و خراپه م لى ده كرد له ترسي نه وه ي پيم بگات، گوتم: نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ نيمه له ناو نه فامى و شه پ و خراپه دا بووين نه نجا خواى گه وره نه م خه يره ي بو هينانين، ثايا له پاش نه م خه يره شه پ و خراپه هه يه وه ك چون له پيشه وهيدا هه بوو؟ پيغه مبهريش ﷺ فهرموي: به لى، حذيفة گوتم: ثايا له پاش نه و شه پ و خراپه يه خير و چا كه هه يه؟ پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموي: به لى به لام خه لتيكى تيدايه، گوتم: ثايا خه لته كه ي چييه؟ فهرموي: خه لكانيك پهيدا ده بن له سهر بهرنامه و ناكارى من نارپن، چا كه و خراپه شيان ليده بينيت)).

واته: چهند قسه يه كي نامو ده باره ي ديني خوا ده بيسي، زور به دورى ده زانى كه نه وه قسه ي خواى گه وره و پيغه مبهريمان بيت ﷺ، يان له ديني نيسلامدا هه بيت ((قلت: فهل بعد ذلك الخير من شر؟ قال: ((نعم دعاة على أبواب جهنم من أجابهم إليها قذفوه فيها، قلت: يا رسول الله، صفهم لنا، فقال: هم من جلدتنا ويتكلمون بالسنتنا))، گوتم: ثايا له پاش نه و خير و چا كه يه خراپه و شه پ هه يه؟ گوتم: به لى... بانگه وازكارانيك له سهر ده رگاكانى دوزه خ راوه ستاون، هه ركه سيك وه لاميان بداته وه نه وا فريي ده دهنه ناو دوزه خه وه، گوتم: نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ وه سفيان بومان بكه؟ فهرموي: نه وانه له پيستي خومانندان و به زمانى خومان قسه ده كه ن (مه به ستي نه وه يه مروفن)).

١ - أخرجه البخاري كتاب ((الفتن))، باب ((كيف الأمر إذا لم تكن جماعة)) (٧٠٨٤)، ومسلم كتاب ((الإمارة))، باب ((وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن)) (١٨٤٧).

له ريوايه تيكي تردا كه نيمامي (مسلم)^١ رپوايه تي كړدوه پيغه مبهري خواصه ده فهرمويت: ((رجال قلوبهم قلوب الشياطين في جثمان إنس)) قلت: فما تأمرني إن أدركني ذلك؟ قال: تلزم جماعة المسلمين وإمامهم، قلت: فإن لم يكن لهم جماعة ولا إمام؟ قال: فاعتزل تلك الفرق كلها ولو أن تعض بأصل شجرة حتى يدركك الموت وأنت على ذلك)) واته: به رواله تدا رواله تي مروه به لام دله كانيان دلي شهيتانه، گوتم: نهى پيغه مبهري خواصه به چي شتيك فهرمانم پي ده كه ي نه گره نه وسه رده مه به سه ردا هات؟ گوتى: په يوه ست دهبیت به كومه لي موسلمانان و پيشه واکه يانه وه، گوتم: نهى نه گره موسلمانان نه كومه ليان هه بوونه پيشه وا؟ گوتى: ((خوت به دور بگره له هه مو نه و فیرقه و تاقمانه، نه گره چي به قه پ گرتنيشت بيت به ره گي دارك هه تا مردن پيت ده گات، توش هه به هه مان شيوه دور بگره)).

بزانه كه به رزيوونه وه ي زانياري نه وه ناگه يه نيت كه زه وي چول دهبیت له كه سانتيك بانگه واز بكن بؤ ديني خوا، نه وه مه به سته كه نيبه، به لكو نه قامي به شيوه يه كي زور بلاو دهبیت وه، نه و زانايانه ي كه تنها له بهر خوا كار ده كهن كه م دهبنه وه، به لام دهبیت سهر زه وي كه سانتيكي تيدا بمينيتنه وه بؤ بانگه واز كړدني خه لگي بؤ ديني خوا تاكو خوي گوره خوي ويستي له سهر بيت، بزانه كه وا كومه لي رزگار بوو له هه موو كات و شوي نيكد ا هه ن، هه ز ده كه م به جواني له مه سه له كه تيبگه ين با وا نه زانين جياوازي هه يه له نيوان سوننه ته كاني پيغه مبهري خواصه ده.

له هه ردوو كتيبي (صحيح)^٢ هاتووه له فهرمووده ي (معاويه) وه ده لیت: گويم لي بوو پيغه مبهري خواصه فهرموويه تي: ((لا تزال طائفة من أمتي قائمة بأمر الله، لا يضرهم من خذلهم أو خالفهم، حتى يأتي أمر الله وهم على ذلك))، له ريوايه ته كه ي نيمامي (مسلم) دا هاتووه: ((وهم ظاهرون على الناس)).

١ - (١٨٤٧ / ٥٢).

٢ - أخرجه البخاري كتاب ((المناقب))، باب (٢٨)، حديث (٣٦٤١)، ومسلم كتاب ((الإمارة))، باب ((قول له))، ((لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خالفهم)) ((١٧٥ / ١٠٣٧)).

دهبى كومه لى رزگار بوو بمينن و بهرده وام رينمووى خه لكى بكه، بؤ شه وهى راستى روونه وه بكه نه وه به به لگه لى قورشان و فهرمووده كاني پيغه مبهري خواصه، به لام نه فامى به شيوه يه كى گشتى زور ده بيت، له و پيناوه دا پيغه مبهري خواصه مينده ريزى له زانست ناوه و وه سفى زانايان ده كات، به لكو خواى گه وړه له قورثانه كه يدا فه زلى زانستى باس كړدوه و پله و پايه و ريزى زانايانى له زور ثايه تا باس كړدوه.

له گه ل مندا بير له م ثايه ته لى خواى گه وړه بكه ره وه: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الزمر: ٩، واته: بللى: ثايا نه و كه سانه لى كه زانان و شاره زان له گه ل نه و كه سانه دا كه نه زان و نه شاره زان يه كسان؟! "دياره هه رگيز يه كسان نين جا هه ر به و جوړه يش مروځى چاك و خراب بپروادار و بى بپروا".

خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ٢٨، واته: به راستى له به بنده كاني خوادا هه ر زانكانن له خوا نه ترسن و سه رى نه وازشى بؤ دانه نوينن چونكه هه ر نه وان ده زانن نه و زاته لى چ خاوه ن ده سه لاتيكه ...).

خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ المجادلة: ١١، واته: خوا نه و كه سانه تان باوه رپان هيناوه به رز ده كاته وه و نه وانه ش زانستيان پى دراوه پله گه لى به سه ر باوه رداره كاندا به رز ده كاته وه، چونكه ريز و شه ره فعه ندى لاي خوا ته نها به باوه ر و زانسته وه يه ...).

به لكو خواى گه وړه ده فهرمويت: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ﴾ آل عمران: ١٨، واته: خوا له ريگه لى دروستكراوه كانيبه وه شايبه تى ددها - خو هه ر خو لى به سه بؤ شايبه تى - پاشان فريشته و زانكانيش شايبه تى ددهن كه: جگه له خو لى هيچ په رستراوځى شياوى راسته قينه نيبه ...).

جا يه كه م كه سيك گه واهى به ته نها لى خواى گه وړه داوه خواى گه وړه خو لى ته، نه مجار فريشته كان، نه مجار له پله لى سيپيه مدا نه هلى زانست و زانيارى باس كړدوه.

ابن القيم ده‌لټت: ((به راستی نه‌م دادپه‌روه‌رييه له‌و په‌ړی پله‌ی به‌رزیدایه، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ که‌سی له‌که‌دارکراو ناکاته‌ شایه‌تی خو‌ی))^١

بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ بایه‌خټکی زو‌ری به‌ زانست و قوتابیان‌ی زانیاری و زانایان داوه‌... بایه‌خټکی زو‌ر، له‌ جیگایه‌کدا به‌ (علی)^٢ ده‌فه‌رمو‌یت: ((لأن یهدی الله بک رجلاً واحداً خیر لک من حمر النعم)) واته‌: نه‌گه‌ر به‌ هو‌ی تو‌وه‌ خوای گه‌وره‌ هیدایه‌تی که‌سیک بدات نه‌وا زو‌ر باشته‌ر بۆ تو‌ له‌ مه‌ړ و مال‌تټکی زو‌ر).

له‌ ریوایه‌تټکی تردا ده‌فه‌رمو‌یت: ((من أن یكون لک حمر النعم)) واته‌: له‌وه‌ی که‌ مه‌ړو مال‌تټکی زو‌رت هه‌بیټ))جا به‌ وردی و جوانی بیر له‌و ری‌ز و پایه‌یه‌ بکه‌ره‌وه‌.

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا که‌ ئیمامی (الترمذی) و أبو داود و ابن ماجه و جگه‌ له‌وان به‌ سه‌نه‌دیکی (حسن)و به‌ بوونی چه‌ند(شواهد) ټک ریوایه‌تیا‌ن کردووه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی (أبي الدرداء)ه‌وه‌ ده‌لټت: پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((من سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله له‌ طريقاً الى الجنة، وإن الملائكة لتضع أجنحتها رضا لطالب العلم، وإن العالم ليستغفر له‌ من في السماوات ومن في الأرض، والحيتان في جوف الماء، وإن فضل العالم على العابد كفضل القمر ليلة‌ البدر على سائر الكواكب، وإن العلماء ورثة‌ الأنبياء وإن الأنبياء صلوات الله عليهم لم‌ یورثوا دیناراً ولا درهماً، إنما ورثوا العلم فمن أخذه أخذ بحظ وافر))^٣، واته‌: هه‌رکه‌سیک ریگایه‌ک بگرتیه‌به‌ر به‌ دوا‌ی زانستدا بگه‌رټت، نه‌وا خوای گه‌وره‌ ریگای به‌ه‌شتی بۆ سووک و ناسان ده‌کات، فريشته‌کان باله‌کانی خو‌یان راده‌خه‌ن له‌ پټناو‌ی رازی بوونی قوتابی زانستدا، نه‌وه‌ی له‌ زه‌وی و ناسمانه‌کاندایه‌ بۆ که‌سی زانا داوای لی خو‌ش بوون ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت نه‌ه‌نگه‌کان له‌ قولایی ده‌ریاکاندا، فه‌زلی که‌سی زانا له‌سه‌ر که‌سی خواپه‌رست وه‌کو فه‌زلی مانگی چوارده‌یه‌ به‌ سه‌ر هه‌موو نه‌ستیره‌کاندا،

١ - ((مدارج السالکین)) (٤٣٩/٢) و (٤١٢/٣) بتصرف.

٢ - أخرجه البخاري كتاب ((الجهاد والسير))، باب ((دعاء النبي ﷺ الناس الى الإسلام)) (٢٩٤٢)، ومسلم كتاب ((فضائل الصحابة))، باب ((من فضائل علي بن أبي طالب (ع))) (٢٤٠٦)

٣ - أخرجه أحمد (١٩٦/٥)، وأبو داود كتاب ((العلم))، باب ((الحث على طلب العلم)) (٣٦٤١)، والترمذي كتاب ((العلم))، باب ((ما جاء في فضل الفقه على العبادة)) (٢٦٨٢)، وابن ماجه في ((المقدمة)) (٢٢٣)، وحسنه لغيره الألباني في ((صحيح الترغيب)) (٧٠) و ((المشكاة)) (٢١٢)، و((صحيح الجامع)) (٦٢٩٧).

زانايان ميراتگري پيغه مبه رانن، پيغه مبه ران دينار و دهره ميان به جي نه هيشتووه
به لکو زانستيان به جي هيشتووه، جا هه رکه سي له و زانسته ي برد ئه و به
ناوچاوانيکي چاکه وه بردوويه تي)).

خوای گه وره ئيمه و ئيوه له ئه هلي زانست و زانياري و خواپه رسته راستگوزکان
برميړيت .

له فهرموده يه کي تر دا ئيمامي (الترمذي)^١ ريوايه تي کردووه به سه نه ديکي
(حسن) له فهرموده ي (أبي أمارة الباهلي) يه وه: ((ذكر لرسول الله ﷺ رجلان
أحدهما عابد والآخر عالم)) - واته: باسي دوو که سيان بؤ پيغه مبه ري خواکرد ﷺ
يه کيکيان له خواترس و خواپه رست بووه و ئه ويتر زانا بووه - ((، فقال رسول
الله ﷺ: " فضل العالم على العابد كفضلي على أدناكم " ثم قال رسول الله ﷺ: " إن الله
وملائكته وأهل السموات والأرضين حتى النملة في جحرها وحتى الحوت ليصلون على
معلم الناس الخير)) واته: پيغه مبه ري خوا ﷺ فهرموي: فه زلي زانا به سه ر
خواپه رسته وه وه کو فه زلي منه به سه ر بچو که که تانه وه، ئه مجار پيغه مبه ري
خوا ﷺ فهرموي: خوای گه وره و فريشته کان و ئه هلي ئاسمانه کان و ئه هلي زه وي و
ته نانه ت ميرووله يه که له کوونه که ي خويدا سه لاوات ده نيترن بؤ ماموستاي خه يري
خه لکي)).

ئايا ئه مه چؤن فه زل و ريژنيکه !!!

له (صحيح مسلم)^٢ دا هاتووه له فهرموده ي (أبو هريره) وه که و پيغه مبه ري
خوا ﷺ فهرمويه تي: ((من سلك طريقا يلتمس فيه علما سهل الله له طريقا الى الجنة
وما أجمع قوم في بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله ويتدارسونه بينهم إلا نزلت عليهم
السكينة وغشيتهم الرحمة وحفتهم الملائكة، وذكرهم الله فيمن عنده ومن بظاً به عمله

١- أخرجه الترمذي كتاب ((العلم))، باب ((ما جاء في فضل الفقه على العبادة)) ((٢٦٨٥)) وقال: ((حديث حسن غريب صحيح))، والطبراني في ((الكبير)) ((٧٩١٢))، وصححه الألباني في ((صحيح الجامع)) ((١٨٣٨))، وحسنه في ((المشكاة)) ((٢١٣)).

٢- أخرجه مسلم كتاب ((الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار))، باب ((فضل الاجتماع على تلاوة القرآن وعلى الذكر)) ((٢٦٩٩)).

لم يسرع به نسبه))، واته: هرکه سينک ريگايه ک بگريته بهر به دواى زانستدا بگه‌پښت،
 نه‌وا خواى گه‌وره ريگايى به‌هه‌شتى بؤ سووک وئاسان ده‌کات، هر کاتيك کومه‌لئک
 له مالئک له مال‌ه‌کانى خوادا کوښينه‌وه و کتېبه‌که‌ى خوا بخوښنه‌وه و رافه‌ى بکه‌ن
 ئيللا نارامى و دلنځاييان به سهردا داده‌به‌زيت و به رهمه‌تى خوا داده‌پوشرين و
 فريشته‌کان به ده‌وره و به‌رياندا داده‌به‌زن و خواى گه‌وره لای فريشته‌کانى لای
 خوى باسى نه‌وان ده‌کات، هرکه‌سى کرداره‌که‌ى له سهرخو و هيواشى بکاته‌وه
 نه‌وا په‌چه‌له‌که‌ه‌ى په‌له‌ى پېناکات)).

به‌لکو له (مسند أحمد) و (معجم الطبراني) دا به سهنه‌ديکى (حسن) ١ هاتووه له
 فهرموده‌ى (صفوان ى کوپى عسال المرادى) وه ده‌لئت: ((أتيت النبي ﷺ، وهو
 متكئ في المسجد على برد له أحمر، فقلت له: يا رسول الله ﷺ، إني جئت أطلب
 العلم، فقال النبي ﷺ: " مرحبا بطالب العلم، إن طالب العلم تحفه الملائكة وتظله
 بأجنحتها، ثم يركب بعضهم بعضا حتى يبلغوا السماء الدنيا من حبهم لما يطلب)):
 روښتم بؤ لای پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له کاتيکدا نه‌وا له مزگوت بوو، له‌سهر
 کراسه‌که‌ى خوى پال که‌وتبوو، گوتم: نه‌ى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ من هاتووم به دواى
 فېربوون و داواکردنى زانستدا، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرموو: سلوا له قوتابى و
 داواکارى زانست، دلنځايه‌که‌وا داواکارى زانست فريشته‌کان هه‌رده‌م ده‌وريان
 گرتووه و به باله‌کانيان سيپه‌رى بؤ ده‌که‌ن، نه‌مجار هه‌نديکيان سوارى نه‌وانى تر
 ده‌بن تاکو ده‌گه‌نه ئاسمانى دنيا له بهر خوښه‌ويستى نه‌وه‌ى که نه‌وا داواى
 ده‌کات)).

به پاستى نه‌مه پېزيکى نؤد به‌رز و پېروزه، جا سللاوت لى بيت نه‌ى براى
 به‌پېزم ... نه‌ى نه‌وا که‌سه‌ى که سوورى له‌سهر ناماده بوون له کوپى زانستدا، سلوا
 له توپش بيت نه‌ى خوشکى به‌پېزم ... نه‌ى داواکار و قوتابى زانست و پاستى.

١- أخرجه أحمد (٤/ ٢٣٩، ٢٤٠)، والطبراني في ((الكبير)) (٨/ ٥٤٧)، والحاكم (١/ ١٠٠، ١٠١) و
 صححه ووافقه الذهبي، وابن عدي في ((الكامل)) (٦/ ٣٣١)، وابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله (١/ ٣٢)،
 وحسنه الشيخ الألباني في ((المصححة)) (٣٣٩٧)

به لكو له سه يرترين فهرمووده له م بابه ته دا هاتېت ئه وه به كه ئيمامي (البخاري و مسلم)^١ ريوايه تيان كړدووه له فهرمووده ي (أبي واقد الليثي) به وه ((أن رسول الله ﷺ بينما هو جالس في المسجد والناس معه، إذ أقبل ثلاثة نفر، فأقبل اثنان إلى رسول الله ﷺ وذهب واحد، قال: فوقفا على رسول الله ﷺ، فأما أحدهما: فرأى فرجة في الحلقة فجلس فيها، وأما الآخر: فجلس خلفهم، وأما الثالث: فأدبر ذاهبا، فلما فرغ رسول الله ﷺ قال: " ألا أخبركم عن النفر الثلاثة؟ أما أحدهم فأوى إلى الله فأواه الله، وأما الآخر فاستحيا فاستحيا الله منه، وأما الآخر فأعرض فأعرض الله عنه))، واته: جاريكيان پيغه مبهري خواص ﷺ له مزگه وت دانيشتبوو وه خه لكى له گه ليدا بوون، سى كه س به ره و لاي ئه مان هاتن، دوو كه سيان روويان له پيغه مبهري خواص ﷺ كړد و ئه وپتر روښت، گوتى: وه له سهر مه جليسه كه ي پيغه مبهري خواص ﷺ راوه ستان، به كيكيان كه لايى به كى له مه جليسه كه دا بينى و دانيشت، ئه وپتر له پشتمى ئه وانه وه دانيشت، كه سى سييهم پشتمى له وان كړد و روښت، كاتى پيغه مبهري خواص ﷺ له قسه كانى بووه وه فهرمووى: ئايا باسى ئه و سى كه سته تان بو بكم؟ به كيكيان په ناي برد بو لاي خوا، خواش په ناي ئه وى دا، ئه وپتر يان شهرمى كړد بويه خواش شهرمى له ئه و كړد، ئه وپتر يان مه جليسه كه ي فهراموش كړد خواش ئه وى فهراموش كړد)).

بويه هه رگيز پشتمى له قورټان و فهرمووده مه كه ... ئه ي براى شيرينم ...
سوښند به خوا ئه م ئوممه ته سووك و ريسوا نه بوو ئيلا له پاش ئه وه ي
له قورټانه كه و فهرمووده كه ي پيغه مبهري خواص ﷺ دوو كه وتنه وه ... ئيلا له پاش ئه وه ي
زانا له خواتر سه كان كوچى دواييان كړد و كه لله بوښ و نه فام و به تاله كان پيش
كه وتن بو ئه وه ي له دينى خوادا به بى زانيارى قسه بكهن !!

جا باس و كيښه ي زانست و زانيارى باسيكى زور گوره يه، له بهر ئه وه ئيستا
من ليړه دا ئما ژه بو زورى فه توا ده كه م ... به تاييه تى له سهر توپى ئه نته رنيت و

١- أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب ((من قعد حيث ينتهي به المجلس)) (٦٦)، ومسلم كتاب ((السلام))، باب ((من أتى مجلسا فوجد فرجة فجلس فيها وإلا واءهم)) (٢١٧٦).

زۆربه‌ی سایته‌کان، زۆربه‌ی رۆڵه و گه‌نجه‌کانمان داوای فه‌توا له‌و سایتانه ده‌که‌ن له چه‌نده‌ها کێشه‌ی زۆر ترسناک و گه‌وره، نه‌گه‌ر پرسیار له (عومهری کوپی خه‌تتاب) بکرایه نه‌وا هه‌موو هاوه‌لانی نه‌هلی به‌دری بۆ کو ده‌کردنه‌وه، جا نه‌وه بابه‌تیکه له‌وپه‌ری ترسناکیدا، له‌و پێناوه‌دا من ده‌لێم: کێشه و باسی زانست و زانیاری له‌ ترسناکترین کێشه‌کانه، به‌لکو له‌ ترسناکترین کێشه‌یه که نیتوان لاوانی ئەم ئوممه‌ته و زانا راسته‌قینه‌کان بگرن و نه‌هێڵن گوێیان لێ بگرن، نه‌و زانیانه‌ی که ده‌لێن: خوای گه‌وره فه‌رمووی ... پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی ... به تیگه‌یشتنێکی ورد‌ه‌وه، تیگه‌یشتنێکی قووله‌وه له‌ قورئان و فه‌رمووده و نه‌و واقعی‌یه‌ی که ئەم ئوممه‌ته‌ی تێدا ده‌ژین.

ابن القيم ده‌لێت: ((نابیت هیچ زانیه‌ک یان هیچ مفتی یه‌ک یان هیچ دادوهرێک له هه‌ر بابه‌تیکدا فه‌توا بدات تاكو نه‌و دوو زانسته‌ی نه‌بیت: یه‌که‌میان: تیگه‌یشتن له‌ واقع.

زانستی دووهم: تیگه‌یشتنی پێویستی له‌ واقعدا، واته: تیگه‌یشتن له‌ به‌لگه شه‌ریعه‌یه‌کان که له‌سه‌ر نه‌و واقعیه جێ به‌ جێ ده‌بیت که‌وا ئیمه ده‌یخوین و لێی ده‌کۆلینه‌وه . واته: پێش نه‌وه‌ی بلێم: خوای گه‌وره فه‌رمووی و پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی ئایا من له‌ واقعی‌یه‌ی نه‌و خه‌لکه‌ شاره‌زام و چاروونم یان نا؟ ئایا من شاره‌زای واقعی‌یه‌ی ئەم ئوممه‌ته‌م و شاره‌زای قه‌باره‌ی نه‌و پلانه‌م که لێی ده‌کریت یان نا؟

زۆر سووک و ئاسانه‌ بینه‌ هۆی هه‌لچوونی گه‌جه‌کانمان، یان سۆزبان بچوڵێینه‌وه، به‌لام خیانه‌ته به‌رانبه‌ر به‌ خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ρ) و ئیمانداران، زانیه‌ک یان بانگه‌وازکاریک یان پێشه‌نگی لاوان بێ ئاگا بیت له‌ واقعی‌یه‌ی ئەم ئوممه‌ته، بێ ئاگا و چاروون نه‌بیت له‌ واقعی‌یه‌ی جیهان، چه‌نده‌ها به‌لگه بۆ لاوان و خۆشه‌یستانمان له‌ رۆڵه و کوپه‌کانمان به‌هێنین به‌ بێ لێکۆلینه‌وه‌ی هۆکاره‌کانی

حوكمي نهو به‌لگه‌يانه، به بئى به‌ستنه‌وه‌ي نهو به‌لگانه له قورئان و سوننه‌ته‌كاني پيغه‌مبيري خواﷺ له لايه‌ك و نهو واقيعه‌ي كه ئهم ئوممه‌ته‌ي تيدا ده‌ژيټ به تاييه‌تي و مروفايه‌تي به گشتي له لايه‌كي تره‌وه!!

جا ئهم كيشه و باسه له‌وپه‌ري ترسناكيدايه!! بۆيه ده‌ليين: ده‌بيټ له به‌لگه‌كان تيبيگه‌ين، ده‌بيټ له به‌لگه‌ي قورئاني پيروژ و سوننه‌ته‌كه‌ي پيغه‌مبهر تيبيگه‌ين.

براي خوشه‌ويستم ... نه‌گه‌ر هاتوو به‌لگه‌كه راست و دروست بوو نه‌وا ده‌بيټ ته‌ماشاي تيبيگه‌يشتنى به‌لگه‌كه بكه‌ين، ده‌بيټ پله و پايه‌كاني به‌لگه‌كان بزاني، هوى حوكمي به‌لگه‌كان و پوخته‌كان و ئاشكرا و حوكمه گشتي و تاييه‌تاييه‌كان و به‌لگه هه‌لوه‌شينه‌ره‌وه‌كان و هه‌لوه‌شينراوه‌كان (الناسخ و المنسوخ) بزاني، جا به‌لگه به ته‌نها نه‌وپه‌ري زانست نيبه، به‌لكو ده‌بيټ به‌ستنه‌وه‌يه‌كي راست و دروست هه‌بيټ له نيوان به‌لگه‌كان و گوپانكاري و شته نوپيه‌كاني ئهم واقيعه، پاشان گه‌رانه‌وه بو لاي زانا له خواترسه‌كان، ئهم ئوممه‌ته به فه‌زلي خوا هه‌رگيز چۆل نايټ له رۆله‌كاني كۆمه‌له‌ي رزگار بوو (الطائفة المنصورة) بو نه‌وه‌ي له مه‌به‌ستي خوا و مه‌به‌ستي پيغه‌مه‌ره‌كه‌ي تيبيگه‌ين، بۆيه ئيمامي (البخاري) له (صحيح) هيدا ده‌رگايه‌كي كردوو ته‌وه به ناوي (كتاب العلم) ده‌رگايه‌كه له‌وپه‌ري تيبيگه‌يشتن و فيقه‌دايه.

ده‌ليټ: ((باب العلم قبل القول والعمل)) واته: ده‌رگاي زانست له پيش و ته و كرده‌وه)) ده‌رگايه‌كي فيقه‌ييه و ليى تيبيگه‌يشتوو، واته: پيش نه‌وه‌ي قسه بكه‌م و كار بكه‌م ده‌بيټ فيريم و بزاني، له سه‌ره‌تاي ده‌رگاكه‌دا نهو نايه‌ته‌ي خوي گه‌وه‌ره‌م هه‌ناوه‌ته‌وه كه به پيغه‌مبهره‌كه‌ي ﷺ ده‌فه‌رمويټ: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ محمد: ١٩، واته: جا ئه‌ي موحه‌مه‌د ﷺ! ئه‌ي ئينسان! بزانه كه بئى گومان جگه له (الله) هه‌چ په‌رستراويكي هه‌ق نيبه مافي په‌رستني ببئى، ده‌سا توش له‌سه‌ر نه‌و بير و باوه‌ره جيگير به‌وه‌رگيز نه‌گوپيټ، بو خۆت و ئيمانداران له پياوان و ژنان داواي لى‌بووردي گوناها، كه، خوا خوي چاك ده‌زانيت ئيوه چۆن هه‌له‌سه‌سووپين و چۆن

ئيسراحت ئه‌كه‌ن وه به روژوو به‌شه‌و چي ئه‌كه‌ن، واته: هه‌موو ئه‌حوالتان ئه‌زانئ و هيجي لي شاراوه نيبه)).

لي‌ره‌دا خواي گه‌وره‌ فه‌رمان ده‌كاته پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي ﷺ به‌ دوو شت:

• به‌ زانست و زانياري له‌ و ئايه‌ته‌ي كه‌ ده‌فه‌رموي‌ت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾.

• به‌ كار كردن له‌ و ئايه‌ته‌ي كه‌ ده‌فه‌رموي‌ت: ((وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ)) ابن‌ المنير ده‌لئ‌ت: (له‌ ابن‌ حجر هوه‌ ده‌يگير‌پي‌ته‌وه)^١: ((خواي گه‌وره‌ زانستي پيش‌ كار و كردار خستوه‌، چونكه‌ زانست و زانياري راستكه‌ره‌وه‌ي ني‌ت و مه‌به‌سته‌ كه‌ له‌ ريگه‌يه‌وه‌ هه‌موو ته‌ و كرده‌وه‌يه‌ك راست ده‌كر‌پي‌ته‌وه‌)).

براكم ... وريابه‌ هه‌رگيز هيج هه‌نگاوئ‌ك مه‌نئ به‌ بي زانياري، هه‌لچوون و توندي به‌كه‌ت ري‌زي خوي هه‌يه‌ به‌لام به‌ ته‌نها به‌س نيبه‌، دلسوزيت بو ئه‌م دينه‌ ري‌زي تايبه‌تي خوي هه‌يه‌ به‌لام هه‌لچوون و دلسوزيت به‌س نين، كه‌واته‌ چي‌تر هه‌يه‌؟ ده‌بي هه‌لچوون و دلسوزيت پابه‌ندي مه‌رجه‌كاني شه‌رع بن، به‌لي دواي زه‌ره‌رمه‌ند ده‌بين له‌ كاتي‌كدا ده‌مانه‌وي سوود بگه‌يه‌نين وه‌ كاره‌كه‌ خراپ ده‌كه‌ين له‌ كاتي‌كدا چاكسازيمان ده‌وي‌ت، ده‌بينه‌ هوي خو‌ين رشتني خه‌لكي به‌ ناوي تي‌كوشان له‌ پي‌ناوي خوادا و به‌ ناوي غيره‌تمان بو دينه‌كه‌، دبينه‌ هوي په‌يدا كردني بي‌دعه‌ به‌ ناوي فه‌رمان كردن به‌ چاكه‌ وه‌ نه‌هي كردن له‌ خراپه‌!! كه‌چي كاره‌كه‌ به‌ هيج شي‌وه‌يه‌ك وا نيبه‌.

ئايا ده‌زاني خه‌واريچ - سه‌گه‌كاني ئه‌هلي دوزه‌خ - ئيمامي (عه‌لي) يان به‌ كافر زاني؟ به‌ چه‌ند به‌لگه‌يه‌كه‌وه‌ له‌ قورئانه‌وه‌، به‌لام به‌ تيگه‌يشتني خو‌يان، ابن‌ عه‌باس رو‌يشت بو لايان بو ئه‌وه‌ي پرسياريان لي بكات كه‌ ئايا بو ئيمامي (عه‌لي) به‌ كافر ده‌زانن؟ له‌ پيشدا له‌ ناو له‌شكري ئيمام (عه‌لي) دا بوون به‌لام له‌ له‌شكره‌كه‌

١- ((الفتح)) (١٦٠/١) ط دار المعرفه. بتصرف.

دهرچوون له پاش كيشه ي (التحكيم) له نيوان خوى و مه عاويه، كاتى كه (ترجمان القرآن) و زانا و داناي هم نوممه ته رويشت بو لايان، بو شهوى گفټ و گويان له گه لدا بكات دهر باره ي هو گومر ايبه ي بوى چوونه، نايا به لگه و بوره اني نه وان چى بوو ؟!

گوټيان:

به كه م : نيمامى على چهند پياويكى به كار هيناوه بو حوكم دانان له ديني خوادا، كه چى خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ (سورة الأنعام) واته: چونكه هه موو حوكم و برياريك هه ر هى خوايه، هه موو شتى هه ر به ده ستي نه وه)) كه وايه نيمام على كوفري كردوه ! جا به به لگه ي هم نايه ته نه ويان به كافر زاني... ! جا هيج كه سيك نكولى له وه ناكات كه هم نايه تيكي قورئانه به لام نه وان خراب ليى تيگه يشتبوون .

دووه م : نيمام على له گه ل كومه ليكدا كوشتاري كردوه كه چى ژنه كانيانى به جاريه و كه نيزه ك نه هيناوه (مه به ستي عائيشة و طلحة و الزبير و معاوية بوو) - ره زاي خوا له هه موو هاوه لاني پيغه مبه ر ﷺ - وه مال و سامانيان به غه نيمه ت و ده سته كوت نه هيناوه، جا نه گه ر نه وان موسلمانن نه وا كوشتاريان هه رامه، نه گه ر نه وان كافر و بى باوه پڼ نه وا ژن و سامانيان هه لاله ! به راستي همه گومان و كار ه ساته، جا نه گه ر كه سيك له م دينه تينه گه يشتبوت و زانست و زانياري نه بيت نه وا ده لوت: هم قسه يه ته واوه ! چونكه نيمامى على واي كردوه !! سوپند به خوا به راستي هم گومانه ترسناكه نه واني به ره و نه و كار ه ساته به سويه برد !

سيه م: نه و ده ستي له كار كيشايه وه وه كو (أمير المؤمنين) يك له كيشه ي (التحكيم) دا، جا نه گه ر نه و نه ميري نيماندان نه بيت نه وا نه ميري بى باوه پانه ! نا به م شيويه هم به لگه كانيان بوو...

ره د دانه وه ي نه و سى گومانه :

نه وه يه كه ابن عه باس فهرمووى... فهرمووى: نايا نه گه ر نه و كيشه يه به نايه تي

قورئان و فهرموده ی پیغه مبه رﷺ روون بکه مه وه ئایا ده گپښه وه؟ گوتیان: به لئ... کوا ابن عه باس به لکه کانت بهیته... جا ته ماشای روناکی زانیاری بکه چوڼ تاریکی نه فامی تیک و پیک ده دات .

الجهل قبل الموت موت لأهلـه و أجسامهم قبل القبور قبور
وأرواحهم فى وحشة من جـسـومهم و ليس لهم قبل النشور نشور

واته: نه فامی مردنه بۆ خاوه نه که ی له پیش ئه وه ی بمریت وه جهسته یان گوره له پیش ئه وه ی بپرین بۆ گورستان، روحه کانیان له دلته نگي و سامناکيدايه به رانبر به جهسته یان، له پیش روژی زيندووبونه وه زيندووبونه یان نييه .
جا له گه ل مندا بير له و گفتو گو یه شیرينه بکه ره وه که له نيوان ابن عه باس و سرکرده ی خه واريجه کاندرا رویدا له ريگای ئه م دوو ريوایه ته وه:
یه که م: له (عبدالله ی کوپی عیاض ی کوپی عمرو القاری) یه وه ريوایه تراوه و ده فهرمویت: (عبدالله ی کوپی شداد) هات و چووه ژوره وه بۆ لای عائیشه رﷺ، له کاتيکدا ئيمه ش لای ئه و دانیشتبووين، عبدالله له عیراقه وه گه رابووه وه، له پاش چهند شه ویک له کوژرانی عه لی رﷺ، دایکه عائیشه رﷺ پیتی فهرموو: ئه ی (عبدالله ی کوپی شه دداد)، ئایا تو له گه ل مندا راست ده که یته ئه گه ره هر پرسياړکت لی بکه م؟ ده رياره ی ئه و کومه له بۆم بدوی که وا عه لی رﷺ له گه له یاندا ده جهنگا، گوتی: ئایا چی شتيک وام لی ده کات که راستت له گه لدا نه که م؟

ئویش فهرمووی: فهرموو باسی چیرۆکه که ی ئه وانم بۆ بکه. گوتی: کاتيک که وا عه لی رﷺ بۆ معاویه رﷺ نوسراویکی نوسی و دوو که سی به دادوهر دانا، هه شت هه زار قورئان خوین له نیو خه لکییه وه ده رچوون، بۆیه له جیگایه ک جیگیر بوون که پیتی ده لاین (حروراء) له نزیک شاری کوفه یه، ئه وانیش گله یی و گازنده یان لی کرد و گوتیان: کراسیک خوای گه وره له به ری کردبووی خوټ به ده سستی خوټ له بهر خوټت داکه ند، ناویک که وا خوای گه وره ناوی لی نابووی خوټ سپرته وه، ئه مجار چوویت که سانیکت کرده دادوهر له دینی خوادا، ئيمه ش ده زانین که هیه چوکه میک

جگه له حوكمي خوا نيبه . كاتيک نه وه وال و گله يي و گازندانه گيسته علي ﷺ كه له و پټناوه دا ليى جيا بوونه ته وه ، فه رمانى كرده بانگده ريك ئه ويش بانگى دا : كه وا نابيت هيچ كه سيك بچي ته ژووره وه بۆ لاي (نه ميرى نيمانداران) ئيلا هه لكراني قورئان نه بيت . كاتيک ماله كه پر بوو له قورئان خوښان ، نه مجار داواى قورئاني كړدو له بهر ده سستى خوږدا داينا ، پاشان به ده سته كانى دهيدا له قورئانه كه و ده يفه رموو : نهى قورئانه كه ، بۆ خه لكه كه قسه بكه . بۆيه خه لكى بانگيان ليكرد و گوټيان : نهى نه ميرى بروداران ، پرسيار چى ليى ده كه يت له كاتيكد ئه و ته نها مه ركه به له سه ر كاغه ز ، ئيمه ش نه وه ده لئين كه له نه وه وه ريوايه تمان كړدوه ، چيت ده وي ؟ گوټى : هاوه لانتان ، نه وانى كه ده رچوونه له نيوان من و نه واندا قورئان حوكم بكات .

خواى گوره له كتيبه كهيدا ده رباره ي پياو و ژنيك ده فه رمويټ : ((وان خفتم شقاق بينهما فابعثوا حكما من اهله وحكما من اهلها ان يريدا اصلاحا يوفق الله بينهما))^١ جا بزائن كه وا حورمه تى خوښنى ئوممه تى (محمد) مه زنتر و گوره تره له پياو و ژنيك ، نه وان خشم و قينيان ليى هه لكرتم چونكه من نوسراويكم بۆ معاويه ﷺ نوسى : نه وه يش نوسى (على كوپى نه بو تاليب) (واته : نه نوسى نه ميرى نيمانداران) ، بزائن كاتيک (سهيل ي كوپى عمرو) له رۆژى (الحديبيه) هات و ئيمه ش له گه ل پيغه مبه رى خوا ده ﷺ بووين بۆ نه وه ي له گه ل قوره يشدا ريك بكه ون ، جا پيغه مبه رى خوا ده ﷺ نوسى : ((بسم الله الرحمن الرحيم)) كه چى سهيل گوټى : مه نوسن : (بسم الله الرحمن الرحيم) . نه ويش فه رموى : نهى چى بنوسين ؟ گوټى : بنوسن : (باسمك اللهم) ، پيغه مبه رى خوا ده ﷺ فه رموى : نه مجار بنوسه : (محمد رسول الله) . سهيل گوټى : نه گه ر به پيغه مبه رت بزائم سه رپيچيم نه ده كړدى و له گه ل تودا

١. واته : خو نه گه ر ترستان له بشتوي و ناكوكى ژن و ميترده بوو ، ده تانزانى پيگه وه هه لئاكه ن جا كه سيكى دادوه له خزم و بنه ماله ي ميترده كه و دادوه ريكيش له خزم و كه س و كارى ژنه كه بنزين بۆ نوزينه وي هه لكانيان و نه وسا دانانى چاره سه ريك به هه ر جوړيك كه نه وان به چاكيان ده زانى نه گه ر هه ر دوک رازى بوون پيك بينه وه و نيبه تيان پاك بوو نه وا خواش يه كيان نه خات و پيكيان ديني ته وه و پيروزى نه خاته كاره كانيانه وه .))

جياوازه ده دېووم، ټوېش نوسى: ټمه ټه وړيککه وټننامه يه که (محمد ي کورې عبدالله) و قوره يش له سهرى ريککه وټن، خواى گوره له قورټانه که يدا ده فهرمويت: ((لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم الآخر)).^١

بويه (على کورې ټه بو تاليب) ﷺ عبدالله ي کورې عه باس ي ﷺ بؤ ره وانه کردن و منيش له گه ليدا چووم، تاكو گه يشتینه ناوه راستى سهر بازگه که يان، (ابن الکواء) هه ستاو ده ستى به وټار خویندنه وه کرد و بؤ خه لکه که دوا و گوتى: ټه ي هه لگرانى قورټان، ټمه (عبدالله ي کورې عه باس) ه جا هه رکه سى نايناسيت ټه وانه من له ريگای قورټانه وه ده يناسم، ټمه ټه و که سبه که خواى گوره له حقه ټه و قه ومه که يدا فهرموويه تى: ﴿قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾^٢ الزخرف: ٥٨، بويه بيگه پريننه وه بؤ لای هاوريککى و مه يکه نه ته رازوو به سهر کټيبى خوداوه، بويه چهند وټار خوینيکى تر هه ستان وگوتيان: سویند به خوا ده بى بيگه ينه ته رزاوويه که به سهر کټيبه که ي خوداوه، جا ټه گهر حقه پى بو ټه وانه ده يناسينه وه و شوينى ده که وين و ټه گهر ناحق و ناړه وای پى بو ټه وانه به ناړه وایيه که ي خوى رهدى ده که ينه وه، ټه مجار سى رؤڅ به پى کټيبه که ي خوا له گه ليداند دوا، بويه چوار هه زار که سيان لى گه پرايه وه و ته و به يان کرد، که (ابن الکواء) يان تيا دا بو تاكو رويشتنه خزمه تى على ﷺ، ټه مجار على ﷺ هه والى بؤ ټه وانه تر نارد و گوتى: کار ومه سه له که ي ټيمه و خه لکى گه يشته ټه وه ي که ده يبينن، بويه چيتر بوه ستن تاوه کو ټوممه تى (محمد) يه کده گرن ټه و به لټينه ي له نيوان ټيمه و ټيوه دا ټه وه بيت که خوین نه ريژن و ريگه نه بپن و سته م له ټه هلى (ذمه) نه که ن، جا ټه گهر و اتان کرد ټه وانه له گه لټاندا ناچه نگين، خوداش ناپاکانى خوش ناوټ.

عائيشه رضی الله عنها پى گوت: ټه ي کورې شه دداد، جا على ﷺ ټه وانه کوشت ! گوتى: سویند به خوا نه چووه سهر يان تاكو ټه وانه خوینيان رشت و ريگه يان برى

١- واته: به راستى په يامبه رى خوا ﷺ چا کترين نمونه ي ريک و پيکى و سهرمه شقه بؤتان به تاييه تى بؤ ټه و که سه، که به ته مای خوا و رؤڅى دواييه)).

٢- واته: هوزيکن هه ر ده مبارزى ده که ن.

(واټه: ريگريان كرد) وه (نه هلي زيمه) يان به حه لال زاني . عائيشه گوتي: بلي سويند به خوا . گوتي: سويند به و خوايه ي كه جگه له و هيچ خوايه كي تر نيبه به و شيوه به بو، عائيشه عليه السلام گوتي: نه ي نه وه چيبه كه له (نه هلي زيمه) وه پيم گه يشتووه و ده لين (ذو الثدي)، (ذو الثدي)؟ گوتي: من بينيم و له ناو كوژراوه كاندا بو، له گه ل عه لي عليه السلام دا چووينه سه ري، نه و يش بانكي خه لكې كرد، نايان نه مه ده ناسن؟ خه لكې زور هاتن و ده يانگوت: له مزگه وتي (به ني فلان) ده مبيني نويزي ده كرد، له مزگه وتي (به ني فلان) ده مبيني نويزي ده كرد، هيچ كه س جگه له و قسانه زياتري نه ده گوت، عائيشه عليه السلام گوتي: نايان گوفتاري عه لي عليه السلام چي بوو كاتي له سه ري راوه ستا هه روه كو نه هلي عيراق ده يلين، گوتي: گويم لي بوو ده يگوت: خوا و پيغه مبه ره كه ي عليه السلام راستيان فهرموو، عائيشه فهرموي: نايان جگه له وه هيچ شتيكي ترت له نه وه وه بيست؟ گوتي: نه خير... خوا ناگاداره، عائيشه فهرموي: به لي خوا و پيغه مبه ره كه ي عليه السلام راستيان فهرموو، پر حمه تي خوا له عه لي عليه السلام، له قسه كاني نه وه بوو كه هه ر كاتيكي شتيكي بيينا يه و پي سهر بوايه نه و ده يفه رموو خوا و پيغه مبه ره كه ي عليه السلام راستيان فهرموو، نه مجار نه هلي عيراق به دم (عه لي) به وه درويان كرد و شتي زياده يان بوقه له ست))^١.

پړوايه تي دووه م:

نيمامي النسائي له كتيبي (الخصائص)^٢ دا ريوايه تي كردووه له (عبدالله ي كوري عباس) هوه ده ليت:

((كاتيكي گرووي (الحرورية) ده ركه وتن خويان گوشه گر كرد و له ماله كانياندا دانيشتن، ژماره يان شش هه زار كه س ده بوو، به پيشه وا (علي كوري نه بو تاليب) م گوت: نه ي نه ميرى بروداران ... كه ميكي نويزه كه دوا بخه، به لكو له گه ل نه و گروه دا قسه بكم، گوتي: من له ژيانته ده ترسم، گوتم: نه خير، ده ليت: نه مجار

١. أخرجه أحمد (١ / ٨٦، ٨٧)، وأبو يعلى (٤٧٤)، وابن عساكر (٢٧ / ١٠٤)، (٢٩ / ١٤٣)، وقال الهيثمي في (المجمع) (٦ / ٣٥٣): ((رواه يعلى ورجالته ثقات))، وإسناده حسن، كما قال الشيخ شعيب في ((المسند)).
٢. أخرجه النسائي في ((الخصائص)) (١٨٥)، وهو في ((السنن الكبرى)) (٥ / ١٦٥، ١٦٧) وسنده حسن.

خوم له بهر كړد و به پي روښتم بڼ لايان له كاتي (قيلوله) دا بوو ئه‌وان پشويان ددها و منيش سلاوم له‌وان كړد.

ئوانيش گوتيان: سلاوت لي بيت ئه‌ي ابن عباس، چي شتيك توې هيناوه بڼ ئيره؟ منيش به ئه‌وانم گوت: من له لايه‌ن هاوه‌لاني پيغه‌مبهرې خوداوه ﷺ هاتوم له پشتيوانان و كوچه‌ران و كورې مام و زاواي پيغه‌مبهرې خوداوه ﷺ، كه قورئان به سهر ئه‌واندا دابه‌زي و ئوانيش له نيوه شاره‌زاترن به سروش، من هاتوم تا قسه‌ي ئه‌وانتان پي رابگه‌يه‌نم، كه ئه‌وان هه‌وال پي دراون له و شتانه‌ي كه ده‌يلين، كومه‌ليكيان به‌ره‌و لاي من جيا بوونه‌وه، گوتم: پيم بلين چي شتيك واي ليكردن به‌و شيوه‌يه خشم و قين له هاوه‌لاني پيغه‌مبهرې خوا ﷺ و كورې مامي بگرن؟! گوتيان: له‌به‌ر سي شت.

گوتم: ئه‌و سي شته چين؟

گوتيان: يه‌كيكيان ئه‌وه‌يه، ئه‌و (واته: علي) له فهرمانې خوادا حوكمي دا به ده‌ست پياوانه‌وه كه‌چي خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ((إِنَّ الْحَكَمَ إِلَّا لِلَّهِ))^١ ئيتير پياوان چيان داوه له حوكم؟ گوتم: ئه‌مه يه‌ك.

گوتيان: دووه‌ميان ئه‌وه‌يه، ئه‌و (واته: علي) كوشتاري كړد كه‌چي له‌واني به دليل نه‌برد و ئافره‌تي نه‌كړده جاريه و سامانه‌كه‌ياني به غه‌نيمه و ده‌ستكه‌وت نه‌برد، جا ئه‌گه‌ر ئه‌وان بي‌باوه‌پن ئه‌وا به جاريه كړدنې ئافره‌ته‌كانيان دروسته و ئه‌گه‌ر ئه‌وان باوه‌پدارن ئه‌وا به جاريه كړدن و كوشتاريان دروست نيبه.

گوتم: ئه‌مه دوو، ئايا سي‌يه‌ميان چييه؟

گوتيان: ئه‌و ناوي خوې له (ئهميري باوه‌پداران) سريپه‌وه كه‌وابوو ئه‌و (ئهميري بي‌باوه‌پانه).

گوتم: ئايا جگه له‌مانه هيجي ترتان پييه؟ گوتيان: نه‌خير... ئه‌مانه‌مان به‌سه . گوتم: ئايا ئه‌گه‌ر چند ئايه‌تيكي قورئان و چند فهرموده‌يه‌كي پيغه‌مبهرې خوا ﷺ به سهرتاند خوينده‌وه كه ولامي قسه‌كانتان بيت ئايا رازي ده‌بن -ده‌گه‌ر پينه‌وه-؟

١. واته: گشت حوكم و برياريك ته‌نھا و ته‌نھا هي خوايه، ده‌بي ته‌نھا ئه‌و حاكم و بريار به ده‌ست بيت ((.

گوتيان: به لي، گوتم: نه و قسه يه تان كه باسي حوكمي پياوانه له فرمانه كاني خوادا، نه وا من له قورئانه وه نايه تيكتان بؤ ده خوښمه وه كه وا خواي گه وړه حوكمي دا به ده ست پياوانه وه له نرخی چاره كه دهره ميكد، جا خواي گه وړه فرماني كردوه كه پياوان حوكمي تيدا بدن، خواي گه وړه ده فرماني: ((يا ايها الذين آمنوا لا تقتلوا الصيد، وأنتم حرم، ومن قتله منكم متعمدا فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل منكم))^١ جا من سويندتان ددهم به خواي گه وړه ناي حوكم كردني پياوان له سهر كه رويشكيك يان هر شتيكي تر له راو باشته يان حوكم كردنيان له خوښي نيوان موسلمانان و ناشتي نيوانيان، خوتانيش باش ده زانن نه گهر خواي گه وړه ويستي لي بوايه نه وا حوكمي ددها و چيتر كاره كهي نه دده دايه ده ستي پياوان؟

گوتيان: بي گومان نه مه چاكره.

هر وده ها دهر ياره ي نافره ت و ميړده كهي، خواي گه وړه ده فرماني: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾^٢ النساء: ٣٥، جا سويندتان ددهم به خوا ناي حوكمي پياوان له ناشتبوونه وه ي نيوانيان و پاراستني خوښ رشتن چاكره يان حوكم له سهر كيښه ي نافره تيک؟

نایا وه لامي نه و پرسياړه م دايه وه و ئيوه ش پازي بوون؟ گوتيان: به لي.

١. واته: نه ي نه و كه سانه ي باوه پتان ميټاوه ! هه تا له ئيحرام دان هيچ جوړه نيچيريكي وشكاني مه كوږن، گوشتي بخوري يا نه خوري هر كه سيكتان به ده ست نه نقه ست كوشتي و له ئيحراميشدا بوو، له توله ي نه وه دا ده بي وينه ي نيچيره كوژاوه كه له مې و بزې و وشتر و گا كه فاره ت بدات، دوو كه سي دادگه ري زاناشتان برياري له سهر بدن و بلين: نه مه بؤ بارته قا و كه فاره تي نيچيره كوژاوه كه ده شي...))

٢. واته: خو نه گهر ترستان له بشيوي و ناكوكي ژن و ميړد مه بوو، ده تانزاني پيگه وه هه ئناكه ان جا كسيكي دابوهر له خزم و بنه ماله ي ميړده كه و دادوهر ريكيش له خزم و كه س و كاري ژنه كه بنيږن بؤ خوښه وه ي هه له كانيان و نه وسا داناني چاره سهرتيك به هر جوړتيك كه نه وان به چاكيان ده زاني نه گهر هردوك زني بوون پيگ بينه وه و نيبه تيان پاك بوو نه وا خواش يه كيان نه خات و پيكيان دپيټه وه و پيروي نه خاته كاره كانپانه وه. ((

گوټم: سه‌باره‌ت به قسه‌ی دووه‌متان که ده‌لټين: کوشتاری کرد و که‌چی ئافره‌تیا‌نی به جاريه نه‌برد و غه‌نيمه و ده‌ستکه‌وتی نه‌برد، من لټتان ده‌پرسم: ئايا ده‌تانه‌وئ عايشه‌ی دايکتان بکه‌ن به جاريه و نه‌وه‌ی که بۆ ئافره‌تانی تر‌حه‌لا‌لئ ده‌که‌ن بۆ نه‌ویش‌حه‌لا‌لئ بکه‌ن؟ له کاتيکدا نه‌و دايکتانه !؟ جا نه‌گه‌ر بلټين نه‌وه‌ی که بۆ جگه له‌و‌حه‌لا‌لئ ده‌که‌ين بۆ نه‌ویش‌حه‌لا‌لئ ده‌که‌ين نه‌وا به دلتيايی يه‌وه کافر ده‌بن، نه‌گه‌ر بلټين: نه‌و دايکی ئيمه نيه نه‌وا ديسان کافر ده‌بن، چونکه خواي گه‌وره ده‌فه‌رموئيت: ((النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم وأزواجه أمهاتهم))^١ جا ئيوه له نټوان دوو گومپاييدا ده‌سووپټنه‌وه، بۆيه خۆتان ده‌رکه‌ن له‌و نټوانه؟ گوټم: ئايا وه‌لامی نه‌و پرسيا‌ره‌م دايه‌وه و ئيوه‌ش رازی بوون؟ گوټيان: به‌لئ.

گوټم: سه‌باره‌ت به قسه‌ی سييه‌مه‌تان که ده‌لټين: ناوی خۆی له نه‌میری باوه‌رداران سڤيه‌وه نه‌وا من به‌لگه‌يه‌کتان بۆ ده‌هټيمه‌وه که‌وا رازيتان بکات، وا ده‌زانم هه‌مووتان نه‌وه‌تان بيستوه کاتي پټغه‌مبه‌ری خوا عليه‌السلام له گه‌ل بيباوه‌راند له ريککه‌وتنامه‌ی (الحديبيه) ناشتبويه‌وه به (علی) فه‌رموو: بنووسه نه‌مه نه‌و ريککه‌وتنه‌يه که‌وا پټغه‌مبه‌ری خوا عليه‌السلام (محمد رسول الله) له سه‌ری ريک که‌وتوه، بيباوه‌ران گوټيان: نه‌خير سوټند به خوا ئيمه تو به پټغه‌مبه‌ر نازانين وه نه‌گه‌ر به پټغه‌مبه‌رت بزنانين نه‌وا هه‌رگيز کوشتارمان له گه‌ل نه‌ده‌کردی و گوټرايه‌لت ده‌بووين، بنووسه (محمد ی کوپی عبدالله). پټغه‌مبه‌ری خوا عليه‌السلام فه‌رمووی: ئه‌ی علی بيسڤه‌وه و بنووسه نه‌مه نه‌و په‌يمان‌يه که محمد ی کوپی عبدالله له سه‌ری ريک که‌وتوه.

سوټند به خوا پټغه‌مبه‌ری خوا عليه‌السلام له (علی) چاکتره، له کاتيکدا نه‌و ناوی خۆی سڤيه‌وه، نه‌و سڤينه‌وه له پټغه‌مبه‌رايه‌تی نه‌يسڤيه‌وه، ئايا ولامی پرسيا‌ره‌که‌تان درايه‌وه و ئيوه‌ش رازی بوون؟ گوټيان: به‌لئ.

١- واته: په‌يامبه‌ر عليه‌السلام به بږواداران له خودی خويانیش له پټشتره له هه‌موو کار و باريکی دين و دنيادا، وه ژنه‌کانیشی دايکيان پټويسته وه‌ک دايکی خويان ريژ و حورمه‌تيا‌ن لئ بنټين واته: له ريژگرتن و هه‌رامی ماره‌کردنياندا وه‌ک دايکيان به‌لام له ته‌ماشاکردن و خه‌لوته و... هتد وه‌ک ژناني تر مامه‌له‌يان له گه‌ل بکريټ)).

بۆيه دوو هه زار كه سيان لى گه پايه وه، نه مجار هه موويان ده رچوون و له سه ر
كو مپايى خويان كوژدان، بۆيه كوچه ران و پشتيوانيان كوشتاريان له گه لدا كرد)).
به پراستى نه وه زانست و زانباريه ... نه وه تيگه يشتنه ... بۆيه ئيمامى بوخارى
له (صحيح) هه كهيدا ده رگايه كي كردووه ته وه و ناوى ناوه (باب الفهم فى العلم) واته:
(ده رگايى تيگه يشتن له زانستدا)) جا تيگه يشتن فه زليكه و خواى گه و ره
ده بيه خشيته نه و كه سانه ي خوى بيه وي، خواى گه و ره ش خاوه نى فه زل و چا كه ي
مه زنه .

نه وه تا (أبو بكر الصديق) كاتيك پيغه مبه رى خوا عليه السلام له سه ر مينبه ر راوه ستا و
فه رموى: ((إن عبدا خيره الله بين أن يؤتیه من زهرة الدنيا ما شاء، وبين ما عنده،
فاختار ما عنده " فبكى أبو بكر وقال: فدينك بأبائنا وأمهاتنا)) خه لكى ده ستيان به
قسه و هه را كرد له سه ر الصديق، ئايا ابو بكر بو و ده لئيت؟ أبو سعيد الخدرى
ده لئيت: (نه وه ي كه فه رمووده كه ده گيژيته وه): ((فكان رسول الله هو المخبر، وكان
أبو بكر هو أعلمنا به)) وه نه م فه رمووده يه له هه ردوو كتبيى (صحيح) ^١ دا هاتووه
له (أبو سعيد) وه .

نه وه تا عوسمانى كوڤى عه ففان ^٢ ئافره تيكيان بو هينا له پاش شه ش مانگ شوو
كردن مندالى بووه، بۆيه تۆمه تباريان كرد به زينا و ويستى دارى هه ددى به سه ردا
جى به جى بكات، ابن عباس گوتى: له سه ر خو به ئه ي نه ميرى ئيماندارن، له
ريواتيكي تردا على وتى: له سه ر خو به ئه ي نه ميرى ئيمانداران، جارى و ده ببيت
ئافره ت به شه ش مانگ مندالى ببيت !! ئايا نه م قسه يه چيه ؟؟ ئايا نه م قسه ت
له كوئ هيناوه ئه ي على؟ وه يان ئه ي ابن عباس؟ گوتى: له قورئانه وه، ئافره ت
ده ببيت له پاش شه ش مانگ مندالى ببيت هه روه كو له قورئاندا هاتووه؟ به لام من

١- أخرجه البخاري كتاب ((مناقب الأنصار))، باب ((هجرة النبي ﷺ وأصحابه إلى المدينة)) ((٣٩٠٤))،
ومسلم كتاب ((فضائل الصحابة))، باب ((من فضائل أبي بكر الصديق ﷺ)) ((٢٣٨٢)).

٢- أخرجه الطبري في ((التفسير)) سورة البقرة آية (٢٣٢)، وابن أبي حاتم في ((تفسيره)) لسورة البقرة (آية
٢٣٢)، وعبد الرزاق في ((مصنفه)) ((٣٥١/٧)).

ورواية علي عند ابن أبي حاتم في ((التفسير)) (سورة الأحقاف: ١٥)، ومالك في ((الموطأ)) (في الحدود، باب ما
جاء في الرجم باب ١ رقم ١١)، وانظر: ((الدر المنثور)) (تفسير البقرة والأحقاف).

ليرده دا ده لټيم نه وه نيعمه تي تيگه يشتنه، بير له و نايه ته ي خواي گه وړه بکه وړه
﴿وَحَمْلُهُ، وَفَصْلُهُ، ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ (الأحقاف: ١٥، واته: ماوه ي دووگياني و له شير
برپنه وده ي (٣٠) مانگي خاياند، واته: به هه مووي دوو سال و نيوي خاياندا...)).

واته: ماوه ي دووگياني و له شير برپنه وه سي مانگه، شير برپنه وه بيست و
چوار مانگه هه وړه کو خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمَّ الرِّضَاعَةَ﴾ (البقرة: ٢٣٣، واته: دايگان تا دوو سالي ته و او
ده توان شير به مناله کانيان بدهن، نه و دوو ساله يش بو که سيکه که بيه وي
ده وړاني شير پيدان ته و او بکات...)).

جا نه گهر بيست و چوار له سي ده رکه ين نه و ا شه ش ي ده ميټي، جا ده بيټ و
ناساييه که نافرته به شه ش مانگ مندالي بيټ، به م شيويه خواي گه وړه نه و
نافرته ي به تيگه يشتنی عه لي يان ابن عه باس رزگار کرد، به راستي نه وه
تيگه يشتنکی نمونه ي و به رزه .

هه وړه ها عومه ري کورې خه تتاب کاتيک پرسيار له هاوه لان ده کات: چي ده لټين
ده رباره ي: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي
دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ (النصر: ١-
٣، هه نديکيان گوتيان: فه رمانمان پيکراوه سوپاسگوزاري خوا بين و داوای
ليخوشبووني لي بکه ين نه گهر سه رکه وتين و رزگارمان کرد، هه نديکيان گوتيان:
نازانين يان هه نديکيان هيچيان نه گوت، ابن عباس له و کاته دا گه نجیکی بچوک بوو
له مه جليسه که دا دانيشتوو نه و مه جليسه ي که عومه ر هه لي بزاردبون، گوتي: نه ي
ابن عباس، ناي ا تويش وا ده لټيت؟ گوتي: نه خير، گوتي: نه ي چي ده لټيت؟ گوتي:
نه وه نه جه لي پيغه مبه ري خوايه ﷺ خواي گه وړه خوي ناگاداري کرد ووه ته وه ((اذا
جاء نصر الله والفتح)) مه به ستي رزگار کردني مه ککه يه جا نه وه نيشانه ي نه جه لي
تويه ((فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان توابا)) نيمامي عومه ر گوتي: هيچي لي
نازانم ته نها نه وه نه بيټ که تو ده يزاني...)).^١

١ - أخرجه البخاري، كتاب ((المغازي)) باب (٥١) (٤٢٩٤).

به راستی نه وه نیمه تی تیګه یشتنه بویه خوی ګوره ده فرمویټ: ﴿فَفَهَّمْنَهَا
سُلَيْمَنٌ﴾ الأنبياء: ٧٩، داود و سلیمان هر دوو پیغمبري خوان و ریژدارن، به لام
داود له کیسه یه کدا حوکمی دا و سلیمان ی کوری له ګه لیدا جیاواز بوو، جا خوی
ګوره ستایشی تیګه یشتنی سلیمان ده کات بوی کیسه که و ده فرمویټ: ﴿فَفَهَّمْنَهَا
سُلَيْمَنٌ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، واته: چاره سهری کیسه که مان فیږی
سوله یمان کرد و تیمان ګه یاند که چوڼ بریار بدا، به هر دوو - داود و سوله یمان
- دواړی زانیاریمان پی به خشین).

جا لیره دا تیګه یشتن له ریګه ی هولدانه وه دیت، نه ویش به ناماده بوون و
دانیشتن له کوږ و مه جلیسی زانا له خواترس و به ریژه کان، به خویندنه وهی کتیبی
نوسه ران له نه هلی زانست و زانیاری، له ګه ل نه وهیش هر ګیز په له نه کریت له
فه تواداندا و به رانبر به خوا بویرانه مامه له نه کات، یان قسه کردن دهر باره ی دینی
خوا بی زانست و زانیاری.

به راستی نه مه نیمه تیګی مه زن و ګوره یه (نیمه تی تیګه یشتن) وه نه مه یشه
له پاش زه لیلی و خو به که م زانین به رانبر به خوی ګوره ی بالا ده ست ده ست
ده که ویټ، داوا له خوا ده که م هه موومان تیګه یه نیت و فیږمان بکات.

بویه ناګاداری خوځ و نیوه ده که مه وه که هر ګیز بویر نه بین له کاتی فه توادان،
جا له ترسناکترین شیوه ی نه فامی: خو به زانا زان، واته که سیګ خوی به زانا
ده زانی که چی وایش نیبه، بویه زانایه که ده بینی که هیچ به لګه یه کی پی نیبه له ګه ل
نه وه یشدا خوی به زانا ده زانیت، بوی نمونه له که نالیکي ناسمانییه وه پرسپاریکی لی
ده کریت که چی شهرم ده کات و لام نه داته وه به تاییه تی ده زانی که خه لکی
ته ماشای ده که ن بویه خوی به زانیار ده زانیت بویه به بی زانیاری قسه ده کات، جا
به راستی نه مه لوتکه ی نه فامییه، جا خراپترین شیوه له شیوه کانی نه فامی له
پاش نه ناسینی خوا و پیغمبري خوا ﷺ نه وه یه که خوی به زانیار بزانتیت به رانبر
به خه لکی، جا نه ګر من به لګه م پی نه بیت له م مه سه له یه دا چی ریګه م لی ده ګریت

نه‌گه‌ر بلّيم: وه‌لامی پرسپاره‌كه‌ت له‌ ئه‌لقه‌ی داهاتوودا ده‌دریته‌وه‌ انشاء الله؟ چی شتیک ریگه‌م لی ده‌گریټ نه‌گه‌ر نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ بگه‌پینمه‌وه‌ بۆ لای زانایان، نه‌وانه‌ی كه‌ هیچ شتیکیان جی نه‌هیشتووه‌ ئیلا باسیان کردووه‌؟ نه‌وه‌ی كه‌ له‌سه‌ر منه‌ نه‌وه‌یه‌ كه‌ خۆم یه‌كلا بگه‌مه‌وه‌ بۆ خوای گه‌وره‌، كاتیکی دیاری کراو بۆ خۆم دیاری بگه‌م بۆ دووباره‌ کردنه‌وه‌ و خویندنه‌وه‌ وه‌ به‌ راستگویی و پاران‌وه‌ داوا له‌ خوا بگه‌م كه‌ فیرم بگات و تیگه‌یشتموم بگات، خودایه‌ دلسۆزی و تیگه‌یشتن و زانیاری به‌ نسیبی هه‌موومان بگه‌.

كه‌واته‌: خۆ به‌ زانا زان: نه‌وه‌یه‌ كه‌ خۆی به‌ زانیار بزانیټ و كه‌چی زانا نییه‌، یان له‌ وه‌مه‌سه‌له‌یه‌دا به‌لگه‌ی پئی نییه‌، ره‌نگه‌ نه‌و كه‌سیکی زانا بیټ بو له‌ مه‌سه‌له‌یه‌كدا خۆی به‌ زانیار بزانیټ كه‌چی به‌لگه‌ی پئی نه‌بیټ، نه‌مه‌ شیویه‌كه‌ له‌ شیویه‌كاني خۆ به‌ زانا زان، نه‌م شیوه‌ش ده‌رگایه‌ك له‌ ده‌رگاكاني سته‌م و نا‌په‌وایی ده‌كاته‌وه‌ كه‌ نه‌ویش ده‌رگای قسه‌ کردنه‌ به‌ ده‌م دینی خوداوه‌ به‌ بی زانست و زانیاری جا كه‌سی خۆبه‌ زانا زان خۆی به‌ بلیمه‌ت ده‌زانیټ كه‌چی هیشتا قوتابییه‌، خۆی به‌ پیگه‌یشتمو له‌ قه‌له‌م ده‌دا له‌ پيش نه‌وه‌ی پئی بگات، خۆی به‌ زانا ده‌زانیټ پيش نه‌وه‌ی فی‌ر بیټ!!

باسی کابرایه‌ك ده‌كه‌ن له‌و جوړه‌ كه‌ هه‌رگیز خۆی نه‌ده‌پاراست له‌ قسه‌ كردن له‌ دینی خوادا ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ر باب‌ه‌تیکدا پرسپاریان لی بگردایه‌ نه‌گه‌ر له‌ پزیشکی و نه‌ندازیاریشدا بوايه‌ نه‌وا وه‌لامی هه‌موویانی ده‌دایه‌وه‌ ! ما شاء الله لا قوة الا بالله سبحان‌ الف‌تاح‌ الع‌لیم، جا هه‌ندی له‌ قوتابیانی زانست و زانیاری هاتن و گوتیان: به‌ پاستی نه‌م کابرایه‌ زۆر ترسناكه‌ له‌سه‌ر خه‌لكی وه‌ ده‌مانه‌ویټ ترسناکی نه‌و کابرایه‌ بۆ خه‌لكی روون بگه‌ینه‌وه‌ ... به‌لام چۆن؟ گوتیان: وشه‌یه‌ك دروست ده‌كه‌ین كه‌ بنچینه‌ی نه‌بیټ نه‌ له‌ زماندا و نه‌ له‌ دنیا‌دا، نه‌مجار دین له‌ مه‌جلیسه‌كه‌ی خۆیدا پرسپاری لی ده‌كه‌ین، جا به‌و شیویه‌یه‌ بۆ خه‌لكی دووپاتی ده‌كه‌ینه‌وه‌ كه‌ نه‌و کابرایه‌ به‌ بی زانیاری قسه‌ ده‌كات، بۆ خه‌لكی روونی ده‌كه‌ینه‌وه‌ كه‌ نه‌و کابرایه‌ چه‌ند بویره‌ به‌رانبه‌ر به‌ دینی خوا، نه‌مجار رویشتم و وشه‌یه‌کیان دروست کرد و

ناويان لي نا (الخنفسار) و روښتن بو لاي كبرا و پرسياريان لي كرد و گوتيان: حه ز دهكهن له ريگاي به پڙتانه وه بزانيں ماناي وشه ي (الخنفسار) چييه؟
 نه ویش گوتی: (الخنفسار) رووه كيكه بوئيكي خوشي هه يه له ده وروبهري يه مهن
 دهرده چيت (بو نه وه ي فه تواكه ي به بي نهنگيه وه لي وهرگرن، خو هيچ كه سيك
 ناپوات بو ده وروبهري يه مهن بو گه پان به دواي نه و رووه كه دا) رووه كيكه بوئيكي
 خوشي هه يه له ده وروبهري يه مهن دهرده چيت نه گه ر و شتر بيخوات نه وا شيره كه ي
 دهگيري، هه روه كو شاعيري يه مهن ده فهرمويت:

لقد عقدت محبتكم فؤادي كما عقد الحليب الخنفسار

واته: خو شه ويستی ئيوه دلي مني به ستووه ... هه روه كو چون الخنفسار شيري
 به ستووه .

أبو داود ده ليت: ماناي الخنفسار به م شيوه و به م شيوه يه القرطبي
 ده ليت: به م شيوه و به م شيوه پيغه مبهري خوا لله فهرمويه تي: !!!
 هه مويان هاواريان كردو گوتيان: بي دهنگ به نه ي دروژني فيلبان، به ناوي هه موو
 نه وانه وه دروت كرد، به زماني پيغه مبهري خوداوه لله درو مه كه چونكه نه و
 ده فهرمويت:

((ومن كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار))، واته: هه ركه سيك به زماني
 منه وه درو بكات نه وا با جيگه ي خوي له ناگردا خوش بكات)).

جا نه م ئوممه ته به رده وام توشي نه م جوړه به لاiane ده بيت له و خنفساريانه ي
 كه خويان به زانا ده زانن، نه وانه ي كه به بي زانياري قسه ده كه ن له ديني خوا دا به
 بي زانياري و به بي به لگه و به بي تيگه يشتني ورد و قووله وه له مه به ستي خوا و
 پيغه مبهري خوا لله ...!

من ليړه دا ئامازه به و پاشا گه ردانييه زوره ده كه م له و هه موو فه توايه ي كه
 له سه ر شاشه ي كه ناله ئاسمانييه كان دهرده چيت، داوا له خوا ده كه م من و هه موو

١ - أخرجه البخاري، كتاب ((العلم)) باب ((إثم من كذب علي النبي ﷺ)) (١١٠)، ومسلم في مقدمة صحيحه،
 باب ((تغليظ الكذب عل رسول ﷺ)) (٢) من حديث أبي هريرة ﷺ.

برايانم چاويرون بکات به بينيني راستي و زانست و زانياري هر خوۍ پشت و په‌نامانه و تواناي به سهره‌موو شتيکدا هه‌يه.

ټايا هيچ که‌سيک هه‌يه له پيغه‌مبه‌ري خواښه زانتر بيت؟ نه‌خير... هيچ که‌سيک له و زانتر نيبه، که‌چي سه‌رزه‌نشتي لي گيرا کاتيک گوتي: سبه‌يني و لامتان ده‌ده‌مه‌وه^١، کاره‌کي په‌يوه‌ست نه‌کرد به ويستي خوداوه، بويه له و پيناوه‌دا خوي گه‌وره قورناني دابه‌زاند: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِّشَايْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (٢٣) اِلَّا اَنْ يَّشَاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ ﴿الكهف: ٢٤، واته: هه‌رگيز له باره‌ي هيچ شتيکه‌وه به دلنيايييه‌وه مه‌لي: من به‌ياني نه‌و کاره ده‌که‌م به وشه‌ي (انشاء الله) وه نه‌بيت، واته: کاتي ته‌وي هر شتيک بکه‌يت هر ده‌بي بلت: انشاء الله. (٢٣) وه هر که له بيرت چوو (انشاء الله) بکه‌يت و نه‌وجا وه بيرت هاته‌وه هر ده‌بي (انشاء الله) بکه‌يت وه هه‌ميشه‌ش يادي په‌روه‌ردگارت فه‌راموش نه‌که‌يت (٢٤)).

ټا نه‌وه‌تا (عبد الله ي کورپي عمر)... زاناي زوهد و قورنات و سوننه‌ت... الزهري^٢ له (خالد ي کورپي اسلم) هوه ده‌يگيرته‌وه و ده‌لت: ((خرجنا مع عبد الله بن عمر نمشي فلحقنا اعرابي فقال: أنت عبد الله بن عمر؟ قال: نعم. قال: قال سألت عنك فدللت عليك فأخبرني أترث العمة؟ فقال ابن عمر: لا أدري. فقال: أنت ابن عمر ولا تدري؟ وقال مرة أخرى: أنت لا تدري ولا ندري؟ قال: نعم اذهب إلى العلماء بالمدينة فسلهم... فلما أدبر قبل ابن عمر يديه، فقال: نعم ما قال أبو عبد الرحمن، يسأل عما لا يدري، فقال: لا أدري)) واته: له گهل (عبدالله ي کورپي عمر) دا ده‌رچووين، کابرايه‌کي ده‌شته‌کي شوينمان که‌وت له کاتيکدا نيمه رييمان ده‌کرد و گوتي: تو (عبدالله ي کورپي عمر) ي گوتي: به‌لي... گوتي: پرسياي تو م کرد و تو يان نيشان دام، ټايا له ميراتدا پوور هيچ پشکيکي هه‌يه؟ ابن عمر گوتي: نازانم... کابرا: گوتي: تو (ابن عمر) يت و نازانيت؟ جاريکي تر گوتي: تو نازانيت و نيمه‌يش نازانين؟ گوتي:

١- أخرجه ابن إسحاق، كما في ((تفسير ابن كثير))، و((الدر المنثور)) والطبري في ((تفسيره)) (٢٢٦٥٧)، عن

ابن عباس و سنده ضعيف.

٢- أخرجه الدارمي في ((سننه)) (١٧٩، ١٨١)، والحاكم (٦٤٤٦)، والبيهقي في ((الكبرى)) (٨٢/٤).

به لى... بړو بړ لای زانایانی شاری مه دینه و پرسیار له وان بکه... کاتى کابرا پشتمی
مه لکرد و رویشتم (ابن عمر) دهسته کانی خوۍ ماچ کرد و گوتى: باشتړین شت نه وه
بوو که (ابو عبدالرحمن) گوتى، پرسیارى لى کړا دهرباره ى شتیک که نازانیت
گوتى: نازانم)).

به لى... ابن عمر ده لیت: نازانم... سویند به خوا به راستى جوانترین و خوشتړین
و رازاوه ترین وشه یه.

نه گهر باسى زانایان بکړیت... نه وا (مالك ى کوپى انس) نه ستیره یه که له
ناسمانى زانست و زانایاندا ددره وشیته وه، که به (امام دار الهجره) ناسراوه،
قوتابییه ژیره که ى که (الشافعى) یه ده لیت: (نه و) (شافعى) ه ى که یه کیکه له
پیشه وایان، قوتابى (مالك) بووه به نو شه و کتیبى (موطأ) ى نیمامى (مالك) ى له
به ر کرد) کاتیک رویشتم بړ لای (مالك) بړ نه وه ى له بهر ده ستیدا فیترى زانست
بیټ، نیمامى (مالك) گوتى: (کاتیک که) (شافعى) به له بهر کردنه وه کتیبى (موطأ)
ى بړ خوینده وه و له هیچ وشه یه کدا نه وه ستا و کیشه ى نه بوو): نه ى (شافعى) ...
من وا ده بینم که خواى گهره روناکییه کی خستووه ته دلته وه، تویش به تاریکی
سه رپیچی مه یکوژنه وه)^١

(شافعى) ده لیت: هاوړپټى (مالك) م کرد، جاريکیان پرسیارى لیکرا دهرباره ى
چل و هشت مه سه له که چى نیمامى (مالك) به سى و دوو دانه ى گوتى: نازانم.^٢

نیمامى (شافعى) ماموستای (نه حمده ى کوپى حه نبله)، (نيسحاق ى کوپى
راهه وه ى) ده لیت: (نه حمده) به منى گوت: نه ى (نيسحاق) وهره با که سیکت پى
نیشان بدهم له مه که که هرگیز چاوه کانت که سى وایان نه بینوه،! (نيسحاق)
گوتى: جا (الشافعى) پى نیشان دام! منیش تیروانینم له که لدا کرد دهرباره ى
فیه که چى هیچ که سیکم وه نه و نه بینوه، دهرباره ى قورئان تیروانینم له که لدا

١- ((الداء والدواء)) (١٠٤) و ((إعلام الموقعين)) (٢٥٨/٤).

٢- ((تفسير القرطبي)) سورة البقرة آية (٢٢)، و ((التمهيد)) لابن عبد البر (٧٢/١)، ((و آداب الفتوى)) للنووي (١٦) ط الفكر

کرد که چی هیچ که سیکم نه بینووه له و زانتر بیت، دهرباره‌ی فرموده تیروانینم له گه‌لدا کرد که چی هیچ که سیکم نه بینووه له و زانتر بیت، له گه‌ل (شافعی) دا دهرباره‌ی زمان تیروانینمان کرد بینیم نه و مائی زمانه، سویند به خوا چاوه‌کانم که سی نه بینووه وهك (الشافعی).^۱

پوژيک ئیمامی (الشافعی) له مه‌جلیسه پر له زانسته که یدا داده‌نیشیت که سیکم دیت و له مه‌سه‌له‌یه‌کدا پرسیاریکی لی ده‌کات، نه‌ویش بی ده‌نگ ده‌بیت، کابرا ده‌لایت: ئایا وه‌لام ناده‌یت‌وه؟ که چی نه و بی ده‌نگه، کابرا ده‌لایت: ئایا وه‌لام ناده‌یت‌وه ...؟ خوا ره‌حمه‌ت لی بکات ... (شافعی) گوتی: چاوه‌پړی ده‌که‌م تاوه‌کو بزائم ئایا فه‌زل و چاکه له بی ده‌نگیم‌دایه یان له قسه‌کردنمدا؟^۲

نه‌ی خودایه ...! به‌پاستی ئیمه له‌وپه‌پری بویریداین ... ئیستا وته‌ی نه‌و شاعیره دیته گویمدا که ده‌لایت:

و غیر تقي یا‌مر الناس بالتقي طیب یدایي الناس والطیب علیل
واته: نه‌وانه‌ی که له خواترس نین فرمان ده‌که‌نه خه‌لکی به له خوا ترسان،
پزیشکیک چاره‌سه‌ری خه‌لکی ده‌کات و که چی پزیشکه‌که خوی نه‌خو‌شه .

إلهي لا تعذبني فإني مفر بالذي قد كان مني
فكم من ذلة لي في البرايا وأنت علي ذو فضل ومن
يظن الناس بي خيرا وإني لشر الناس إن لم تعف عني

واته: نه‌ی خودایه سزام مه‌ده چونکه من، دان به هه‌له‌کانی خو‌مدا ده‌نیم ،
چه‌نده‌ها جار هه‌له‌م ده‌کرد و تیده‌که‌وتم، تو خاوه‌ن فه‌زل و منه‌تی به سه‌رمه‌وه،
خه‌لکی گومان‌ی باش به من ده‌بن، به‌لام من خراپ‌ترین که‌سم نه‌گه‌ر تو لیم خو‌ش
نه‌بیت.

۱. أخرجه ابن عساکر في ((تاريخه)) (٥١ / ٣٢٨ - ٣٣٠).

۲. انظر: ((إعلام الموقعين)) (٤/٢١٨)، و ((بدائع الفوائد)) (٣/٧٧٢)، و ((إحياء علوم الدين)) (١/٢٥)، و ((أدب المفتي والمستفتي)) لابن الصلاح (١/١٣).

سوښند به خوا من باسي نه‌م بابه‌ته‌م نه‌کرد بو نه‌وه‌ي وا هه‌ست بکه‌م خوم
که‌سيکی شايسته‌م، به‌لکو له‌ ده‌رگای هه‌ست کردن به‌ به‌رپرسياريه‌تي، جا
نه‌مه‌يشه‌ بنه‌مايه‌کي اصولي دووپاتي ده‌کاته‌وه، ((نه‌گه‌ر ناو نه‌بوو نه‌وا ته‌يه‌موم
به‌ خوّل بکه‌)) به‌لّي... نيمه‌ له‌وپه‌پي پيويستيدايين بو فيربوون له‌کتیبه‌که‌ي خوادا و
فهرموده‌که‌ي پيغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ويش به‌ راستگويي و دل‌سوږي و پارانه‌وه و زه‌ليلي
نواندن و دانېشتن له‌ به‌ر ده‌ستي زانا له‌ خواتر سه‌كان، هه‌ر يه‌کيک له‌ نيمه‌ کاتيک بو
خوي دانيت بو فيربوون، نه‌گه‌ر کار و که‌سابه‌ته‌که‌ي هه‌رچي بيټ، پله‌ و پايه‌که‌ي
هه‌رچي بيټ، رووه‌ کومه‌ لايه‌تيه‌که‌ي هه‌رچي بيټ، ده‌بيټ کاتيک بو خوت ده‌ست
نیشان بکه‌يت بو فيربوون ده‌رباره‌ي خواکه‌ت، ده‌رباره‌ي پيغه‌مبه‌ره‌که‌ت ﷺ،
چونکه‌ خوي گه‌وره‌ فهرمانی نه‌کردووه‌ته‌ پيغه‌مبه‌ره‌که‌ي ﷺ به‌ داواکردني زياتر
ته‌نها له‌ زانستدا نه‌بيټ، جا خوي گه‌وره‌ ده‌فهرمويت: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾
طه: ١١٤، واته: بلّي: نه‌ي په‌روه‌ردگارم! زانست و زانياريم زياد بکه‌)).

پيژداران... نامه‌ويټ چيتر له‌مه‌ زياتر له‌سه‌ر نيشانه‌ بچوکه‌کاني قيامه‌ت برپوم
به‌لام هه‌ندي نيشانه‌ هه‌ن جووتن له‌ گه‌ل نيشانه‌ گه‌وره‌کاندا وه‌کو ده‌رکه‌وتني
المهدي — هه‌روه‌کو له‌ پاشاندا باسي ده‌که‌م انشاء الله — هه‌روه‌ها روځاندني که‌عبه
هه‌روه‌کو باسي ده‌که‌ين و رووني ده‌که‌ينه‌وه، داوا له‌ خوا ده‌که‌م که‌ کاره
چا که‌کانمان لي ورگريټ

نیشانه گه وره کانی قیامت

دهرکه وتن و دهرچوونی مه سیحی ده جبال

(خروج المسيح الدجال)

بروام وایه زۆریه ی ئه و نیشانه بچووکانه ی پیغه مبهری خوا^ﷺ باسی کردون روویان داوه، جگه له چه ند نیشانه یه کی که م، له وانه بۆ نمونه: ئه و نیشانه یه ی که نیمامی (مسلم)^١ ریوایه تی کردوه له فه رموده ی (أبو هريره) وه که وا پیغه مبهری خوا^ﷺ فه رمویه تی: ((لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل من ذهب يقتل الناس عليه، فيقتل من كل مائة تسعة وتسعون، ويقول كل رجل منهم: لعلى أكون أنا الذي أنجو)) واته: قیامت هه لئاسیت تاكو رووباری فورات چیا به کی ئالتون ئاشکرا ده کات، له پیناویدا خه لکی ده جه ننگن و له هه ر سه د که س نه وه ت و نو که سی ده کوژریت، هه ر که سیك له وانه ده لیت: به لکو من ئه و که سه یه بم که رزگارم ده بیت)).

له ریوایه تیکی تردا که له (صحیح مسلم)^٢ دا هاتوو ه پیغه مبهری خوا^ﷺ ده فه رمویت: ((فمن حضره فلا يأخذ منه شيئاً)) واته: هه ر که سیك ئه گه ر ئاماده ی بوو ئه و با هیچی لی نه بات)).

جا گومان له وه دا نییه مه به ست له م چیا به چیا به کی ئالتونی راسته قینه یه، ئه وه ی که هه ندی له ئه هلی زانست و زانیاری باسیان کردوه و ده لئین: گوایه مه به ست له و ئالتونه ئالتونی ره شه (واته: نه وت) ئه و به و شیوه یه نییه !! من خۆم خویندومه ته وه له هه ندی له هه واله کانه وه دووپاتی ده که نه وه که و مانگه

١- أخرجه مسلم كتاب ((الفتن و أشراف الساعة)) ، باب ((لا تقوم الساعة حتى يحسر الفرات عن جبل من ذهب)) (٢٨٩٤).

٢- أخرجه مسلم (٣٠/٤٨٩٤).

ده‌ستكرده‌كان وينه‌ي چپايه‌كي ئالتونيان گرتوه له رووباري فورات كه ده‌كه‌ويته ولاټي عيراق، به‌لام ناتوانم نه‌وه بسه‌لمينم تاكو نه‌و باسه روون نه‌بيته‌وه، ئيمه ئيستا له سه‌رده‌مي په‌يوه‌ندي و گه‌ياندندا ده‌ژين، هه‌موو شتاك له كاتي خويدا ده‌رده‌كه‌ويته، به‌لام هه‌ندي نيشانه ده‌ميننه‌وه كه‌وا هاو‌جوت و هاوكاتن له گه‌ل نيشانه گه‌وره‌كاندا هه‌روه‌كو باسم كرد، له كاتي خويدا — انشاء الله — له گه‌ل نيشانه‌كاني تردا باسي ده‌كه‌م.

جا بفرموي — براكام — بۆ نه‌وه‌ي نيشانه گه‌وره‌كان بناسين كه پيغه‌مبهرى پاستگور ﷺ باسي كردوون، نه‌و كه‌سه‌ي كه هه‌رگيز له خۆوه قسه ناكات، له فرموده‌يه‌كي (صحيح) دا هاتوه كه نيمامي (مسلم)^(١) ريوابه‌تي كردوه له فرموده‌ي (حذيفة ي كوري أسيد الغفاري) به‌وه .. حذيفة ده‌ليته: ((أطلع النبي ﷺ علينا ونحن نتذاكر، فقال ﷺ: " ما تذاكرون؟" قالوا: نذكر الساعة، قال ﷺ: " إنها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آيات)) فذكر: الدخان، والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم (عليه السلام)، ويأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نار تخرج من اليمن، تطرد الناس إلى محشرهم)) واته: پيغه‌مبهرى خوا ﷺ به‌سه‌ري كردينه‌وه له كاتي‌كدا ئيمه زيكر و يادمان ده‌كرد، فرموي: — نه‌وه باسي چي ده‌كه‌ن؟ فرمويان: باسي قيامت ده‌كه‌ين، فرموي ﷺ: قيامت هه‌لناسيت تا له پيشيدا (ده) نيشانه نه‌بينن نه‌مجار باسي كرد و فرموي: (دوكه‌له‌كه) و (ده‌جبال) و (زينده‌وه‌ريكي سه‌ير (دابة)) و (هه‌لاتني رۆژ له رۆژئاواوه) و (دابه‌زيني عيسي كوري مه‌ريه‌م (عليه السلام)) و (يه‌نجوج و مه‌نجوج) و سي رۆچوون روو ده‌دات: (رۆچوونيك له رۆژه‌لات) و (رۆچوونيك له رۆژئاواوه) و (رۆچوونيك له دورگه‌ي عه‌ره‌به‌وه) و له كوتايي نه‌وانه ئاگرينك له يه‌مه‌نه‌وه ده‌رده‌چيت خه‌لكي راده‌ماليت به‌ره‌و مه‌حشر)) .

١ — أخرجه مسلم كتاب ((الفتن وأشراف الساعة)) ، باب ((في الآيات التي تكون قبل الساعة)) ((٢٩٠١)) .

نهم نيشانه گه ورانه له جيگاي تردا به ريزبه ندييه كي جياواز باسكراوه، نهو ريزبه ندييه ي باس كراوه له فرموده كي پيغه مبري خوادا ﷺ مه به ست نهو نيه كهوا نهو نيشانانه بهو شيويه له دواي يهك روو ده دهن، چونكه چهند فرموده يه كي (صحيح) ي تر هاتوون لهو ريزبه ندييه ي فرموده كي (حذيفة ي كوري اسيد الغفاري) جياوازه كه له (صحيح مسلم) ريوايه ت كراون.

جا له پاش كڅ كړنه وه له نتيوان هموو ريوايه ته كان و په سهند كړدنيان بومان روون ده بيته وه - هروه كو الحافظ ابن حجر^(١) - رحمه تي خواي لي بيت - و جگه له و له نه هلي زانست و زانباري باسيان كړوه... كه در چووني ده ججال يه كه م نيشانه يه له نيشانه كان و يه كه م ثايه تي گوره يه كه بانگه شه ده كات به گوپيني هموو حال و وه زعي جيهان له سهر رووي زهويدا و نه م گورانكار ييه ي بارودخي زهوي كوټايي به دابه زيني عيساي كوري ميره يه م ديت (عليه و علي نبينا افضل الصلاة والسلام) به مه به ستي كوشتني ده ججال و دوعا كړدن له (يه نجوج و مه نجوج)، هروه كو له پاشاندا باسي ده كه م - انشاء الله - .

در چووني پوڅ له روژناواوه يه كه م نيشانه ي گوره يه كه بانگه شه ده كات بو گوپيني گهر دوون و جيهاني سهره وه، (العالم العلوي)، نهو هه به در كه وتني زينده وهره سهره كه (الدابه) كوټايي پي ديت و بو چووني په سهند كراو نهو يه كه نهو زينده وهره له هه مان روژدا در ده چيت كه روژ له روژناواوه در ده چيت، چونكه نه گهر روژ له روژناواوه در چوو - هروه كو له پاشاندا باسي ده كه م انشاء الله - چيتر ته ويه ي ته ويه كاران وهرنا گيريت، پاشان نهو زينده وهره له هه مان روژدا در ده چيت بو نهو ي نيمانداران به سيفه تي نيمان وه نيشان بكات و بي باوه پان به سيفه تي بي باوه پييه وه نيشان بكات به مه به ستي ته واو بوون و يه كلايي كړنه وه و جيا كړنه وه له نتيوان پرواداران و بي باوه پان، و لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم.

١ (فتح الباري) (٢٥٢/١١) بتصرف ط المعرفة .

دهرچوونى دهجبال: يه كه م نيشانه يه و يه كه م نايه ته له نايه ته گه وره كان كه بانگه شى گوزانى بارودوخى جيهان دهكات له سر رووى زهويدا، بويه من به و كه سانه ده ليم كه نكولى له و فهرمودانه ده كه ن و نه وانه ي نكولى باس و بوونى دهجبال ده كه ن و نه وانه ي كه ده ليم: دهجبال ته نها هيماي خراپه كارييه و كه سايه تيبه كي راسته قينه نيبه ! ! ده ليم: به راستى نه مه پيرو ز راگرتن و پيش خستنى عه قله به سر دهقه راست و دروسته كاندا.. نابيت نيمه عه قل بكه ينه خودايه ك و بيه رستين جگه له خوا، ليره دا هز ده كه م بليم: نيمه له قدر و نرخ و پايله ي عه قل كه م ناكه ينه وه به لكو روناكى وه حى خوداوه ند(سروش) هه رگيز روناكى عه قل تاكوژينيتته وه، به لكو پر به ره كه تى دهكات و پاكي ده كاته وه و به هيزى دهكات، به مه رجيك عه قل و هه موو بوونه وه ر كړنوش بيه ن بو خواى گه وره و ميه ره بان، ده بى عه قل داهيتان له و بواره دا نه نجام بدات كه وا له توانايدا هه يه و خوى پتى خو شه، به لام نه گه ر هاتوو عه قلى خوى كرده خودايه ك يان تاغوتيك بو نه وه ي حوكم بدات به سر دهقه راست و دروسته كاندا و نه وه ي كه عه قل پتى رازى بيت پتى رازيبه و نه وه ي پتى رازى نه بيت ره دى بكاته وه نه وا دينى خوا ده بيتته يارييه كه به ده سى عه قلى مروفه كانه وه، نه گينا توخوا پيم بلى.. نايه نه و دينه كه وه رى ده گرين كام دينه ؟ نه و دينه يه كه عه قلى من پتى رازيبه يان نه و دينه ي كه عه قلى تو پتى رازيبه ؟ ! نا به م شيوه يه دين ده بيتته شتيك به ويستى خومان وه ريگرين يان ره دى بكه ينه وه ! بويه به هيج شيوه يه ك نابيت عه قل بكه ينه داوه ريك له بهر ده سى دهقه روون و دروسته كاندا.

علم العليم وعقل العاقل اختلفا من ذا الذي فيهما قد أحرز الشرفا
 العلم قال: أنا أحرزت غايته والعقل قال: أنا الرحمن بي عرفا
 فأفصح العلم إفصاحا وقال له بأينا الله في قرآنه اتصفا
 فأيقن العقل أن العلم سيّده فقبل العقل رأس العلم و انصرفا

واته: زانستى زانياريك و عه قلى هوشمه نديك بوه جياوازييان كام له وان پله و پايله و شكومه نديان به ده ست هيتاوه، زانسته كه گوتى: من نه و مه به سته يه م به

ده‌ست هيتاوه، عه‌قل گوتی: له ريگای منه‌وه خه‌لکی خودايان ناسيوه

بۆيه زانسته‌که به ده‌برينتيك ده‌ريپړی و گوتی: به کام له ئيمه خوای گه‌وره له
قورئاندا وه‌صفی خوی کردوه، بۆيه عه‌قل زانی که‌وا زانست گه‌وره‌ی نه‌وه، پاشان
عه‌قل سه‌ری زانستی ماچ کرد و بلاوه‌يان لی کرد.

په‌حمه‌تی خوا له (ابن القيم)^(١) کاتيک ده‌فه‌رمویت:

لا يستقل العقل دون هداية	بالوحي تأصيلا ولا تفصيلا
كالطرف دون النور ليس بمدرك	حتى يراه بكرة و أصيلا
نور النبوة مثل نور الشمس	للعين البصيرة فاتخذة دليلا
فإذا النبوة لم ينلك ضياؤها	فالعقل لا يهديك قط سبيلا
طرق الهدى محدودة إلا على	من أم هذا الوحي والتنزيلا
فإذا عدلت عن الطريق تعمدا	فأعلم بأنك ما أردت وصولا
يا طالبا درك الهدى بالعقل	دون النقل لن تلقى لذاك دليلا

واته: هه‌رگيز عه‌قل سه‌ريه‌خو نابيت به بى هيدايت به وه‌حی له بناغه‌وه و به
دوور و دريژي، وه‌کو چاوټک به بى روناکی نابيني تاکو به‌يانيان و ئيواران ته‌ماشا
بکات، روناکی پټغه‌مبه‌رايه‌تی وه‌ک روناکی روژه بو نه‌وه‌ی چاوه‌کان بيبنن بۆيه
بيکه رابه‌ريک، نه‌گه‌ر پټغه‌مبه‌رايه‌تی روناکی خوی پټت نه‌به‌خشی نه‌وا عه‌قل به
ته‌نها هه‌رگيز بو ريگا ريتموييت ناکات، ريگا‌کانی هيدايت دياريکاون ته‌نها نه‌و
که‌سه نه‌بيت که پيشه‌واي نه‌م سرووش و قورئانه‌يه، نه‌گه‌ر به‌قه‌ستی له ريگا
لابده‌يت نه‌وا بزانه که خوټ نه‌تويستوه بگه‌يته جی، نه‌ی داواکاری هيدايت له
ريگای عه‌قله‌وه به بى قورئان و فه‌رمووده بزانه که نه‌وه هه‌رگيز نابيته رابه‌رت.))

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الحشر: ٧) واته: هه‌رچی په‌يامبه‌ر ﷺ پيی دان

١ ((الصواعق المرسلة)) (٩٧٩/٣) ط العاصمة .

وهري بگرن، واته: - به چي فه رمانی پی کردن له هر شتی کدا نهوا جیبه جی بی بکن. رییشی له هر شتی لی گرتن، ئیوهش دهستی لی هه لگرن و خوتان له خه شم و غه زه بی خوا بپارین به جیبه جیکردنی فه رمانه کانی و وازهینان له قه ده غه کراوه کانی به راستی خوا سهخت تۆله یه رقی له هر که سیک گرت رزگاری نابی)).

جا سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ خوی له خویدا وه حی خودایه و پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ باسی نه وه ی بو کردووین.

هه روه کو (أحمد) و (أبو داود) ریوایه تیان کردوه به سه نه دیکي (صحیح)^(۱) له فه رموده یه کی (المقدم ی کوپی معد ی کرب) هوه کهوا پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((ألا إني أوتيت الكتاب ومثله معه ، ألا يوشك رجل شبعان على أريكته يقول: عليكم بهذا القرآن فما وجدتم فيه من حلال فأحلوه، وما وجدتم فيه من حرام فحرموه، ألا لا يحل لكم لحم الحمار الأهلي، ولا كل ذي ناب من السبع ولا لقطة معاهد)) واته: خوی گه وره قورئانی پی به خشیم و هاوشیوه که ی له گه لدايه (واته: سوننه ت) خه ریکه وای لی دیت که سیکي تیر له سه ر قه نه فه که ی دانیشته و ده لیت: ده ست بگرن به م قورئانه وه (واته: ته نها نه م قورئانه مان به سه) نه وه ی حه لال بوو تیایدا به حه لالی بزائن و نه وه ی حه رام بوو تیایدا به حه رامی بزائن، بزائن کهوا گوشتی گویدریژی مالی حه لال نییه بوټان، له گه ل هه موو درنده یه کی که لپه دار و دۆزراوه ی په یمان پیدراوه کان)).

له ریوایه تیکي تردا که (الترمذي) و (ابن ماجه)^(۲) ریوایه تیان کردوه کهوا خوشه ویست ﷺ فه رموویه تی: ((وإنما حرم رسول الله ﷺ كما حرم الله)) واته: دلنیا بن نه وه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ حه رامی کردوه هه روه کو نه وه یه چۆن خوی

۱ أخرجه أحمد (۱۳۰/۴) ، وأبو داود كتاب ((السنة)) ، باب ((في لزوم السنة)) (۴۶۰۴) ، و صححه الشيخ الألباني في ((الصحيحة)) (۲۸۷۰) ، و ((صحيح الجامع)) (۲۶۴۳) .

۲ أخرجه الترمذي كتاب ((العلم)) ، باب ((ما نهى عنه أن يقال عند حديث رسول الله ﷺ)) (۲۶۶۴) وقال : ((حديث حسن غريب من هذا الوجه)) ، وابن ماجه في المقدمة (۱۲) ، وأحمد (۱۳۲/۴) ، و صححه الشيخ الألباني في ((صحيح سنن الترمذي ، وابن ماجه)) .

که‌وره حه‌رامی کردبیت)).

له شیرینترین و رازاوه‌ترین قسه‌کانی ئیمامی (الشوکانی) نه‌وه‌یه که ده‌لێت^(۱):
 ((جیگیر بوونی به به‌لگه‌دانانی سوننه‌ت و سه‌ربه‌خۆ بوونی له دانانی حوکمه
 شه‌رعیه‌کاندا یه‌کێکه له پێویستییه دینییه‌کان و هیچ که‌سیک له‌وه‌دا جیاوازییه
 ئیلا که‌سیک نه‌بی که له ئیسلامدا هیچ پشکێکی نه‌بیت)).

بۆیه هیچ که‌سیک ناتوانیت له قورئان تېبگات به بی سوننه‌ت، ئیلا ده‌بی
 بگه‌پینه‌وه بۆ نه‌و که‌سه‌ی که قورئانی به سه‌ردا دابه‌زیوه که ئه‌ویش پێغه‌مبه‌ری
 نه‌کره‌مه ﷺ.

بۆیه ده‌لێم: ئه‌م قۆناغه - له نیشانه‌کانی قیامه‌ت - ناکریت و نابیت هیچ
 یاسایه‌ک له یاسایانه‌ی که ئیستا حوکممان ده‌که‌ن حوکمی تېدا بکات، چونکه
 کاره‌که جیاوازی ده‌بیت، هه‌روه‌ها خۆمان به‌وریزه‌ندییه‌وه خه‌ریک ناکه‌ین، چونکه
 نه‌گه‌ر نیشانه‌یه‌ک له نیشانه‌ گه‌وره‌کان ده‌رکه‌وێت ئه‌وا ئه‌و دوا‌ی نیشانه‌کان به
 دوا‌یدا دێن و ده‌رده‌که‌ون هه‌روه‌کو خۆشه‌ویست ﷺ باسی کردوه.

ئیمامی نه‌حمه‌د له (مسند) ده‌که‌یدا و الحاکم له (مستدرک) ده‌که‌یدا و جگه‌ له‌وان^(۲)
 ربوایه‌تیان کردوه له فەرموده‌ی (عبدالله ی کوری عمرو) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
 فەرموویه‌تی: ((الآیات خَرَزَاتِ مَنْظُومَاتٍ فِي سَلَكٍ، فَإِنْ يُقَطَّعَ السَّلَكُ يَتَّبِعَ بَعْضُهَا
 بَعْضًا)) واته‌: نیشانه‌کان وه‌ک ده‌نکه‌کانن له ده‌زوویه‌کدا هۆنراونه‌ته‌وه، نه‌گه‌ر
 ده‌زوه‌که بچرا ئه‌وا شوینی یه‌کتر ده‌که‌ون)).

جا یه‌که‌م نیشانه‌یه‌ک بانگه‌شه‌ی گۆرینی حاڵی سه‌ر زه‌وی ده‌کات: ده‌رچوونی
 ده‌ججاله.

ئایه ده‌ججال کییه‌؟

حه‌ز ده‌که‌م لێره‌دا بڵێم: زۆربه‌ی موسلمانان هیچ شتێک ده‌رباره‌ی ده‌ججال

۱ - (إرشاد الفحول) (۵۲۰).

۲ - أخرجه أحمد (۲/۲۱۹)، والحاكم (۴/۵۲۰) عن عبدالله بن عمرو، وله شاهدٌ عن أبي هريرة، أخرجه ابن حبان (۶۸۳۳)، والطبراني في ((الأوسط)) (۴۲۷۱) وله شواهد أخرى، صححه بها الألباني في ((الصحيحة)) (۱۷۶۲، ۳۲۱۰) و ((صحيح الجامع)) (۲۷۵۵).

نازانن، به‌لکو هه‌ندیکیان ده‌لټن: ئه‌مانه هه‌موو ئه‌فسانه‌ن! ئیعه‌ واه‌ سه‌رده‌می ئه‌نته‌رنیټ و ئۆتۆمداین، برای به‌ریزم... ئه‌وه‌ش بزانه‌ که له‌ نیشانه‌کانی ده‌رکه‌وتنی ده‌جبال ئه‌وه‌یه‌ خه‌لکی واز له‌ باسکردنی ئه‌و به‌یئن، هه‌روه‌ها زانایان و بانگه‌وازان له‌ سه‌ر مینه‌به‌ره‌کان باسی ناکه‌ن^(۱)، به‌ راستی ئه‌م ئوممه‌ته‌ ده‌ججالیان له‌ یاد کردوه‌ ئیلا مه‌گه‌ر که‌سانیک نه‌بیټ خوا ره‌حمی پی کردیټن.

لټره‌دا پرسیارټیک ده‌کرټ: ئایه‌ ده‌ججال مرقفه‌ یاخود جنۆکه‌یه‌؟ ئایه‌ ئه‌و مرقفیکه‌ له‌ نه‌وه‌کانی ئاده‌م؟ به‌لټ: ئه‌و مرقفه‌ و ئاده‌میزاده‌!

ئایه‌ بۆ ناو‌نراوه‌ به‌ (المسیح الدجال)؟

وه‌لامه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ پټیغه‌مبه‌ری خواﷺ باسی کردوه‌ ((الدجال ممسوح العين)) واته‌: ده‌ججال چاوی سه‌راوه‌ته‌وه‌ و ره‌ش بوته‌ته‌وه‌))، (الدجال): له‌ داپۆشین و گومراکدن و درۆکردنه‌وه‌ هاته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و حه‌ق و ناحه‌ق تیکه‌ل ده‌کات، ناو‌نراوه‌ (المسیح) نه‌که‌ (المسیح) چونکه‌ ئه‌و گومراکه‌ر و درۆزن و خه‌له‌تینه‌ری خه‌لکییه‌ ئیلا که‌سانیک نه‌بیټ که‌ خوا ره‌حمی پی کردیټن.

له‌سه‌ر رووی زه‌ویدا هیچ فیتنه‌یه‌که‌ نییه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ئاده‌می دروستکردوه‌ تاکو رۆژی قیامه‌ت ترسناکتر بیټ له‌ فیتنه‌ی ده‌ججال!!

هه‌روه‌کو له‌ (صحيح البخاری)^(۲) دا هاته‌وه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی (أم سلمه‌) ی خیزانی پټیغه‌مبه‌ری خواﷺ ده‌فه‌رموټ: ((استيقظ النبي ﷺ ذات ليلة فقال: ((سبحان الله، ماذا أنزل الليلة من الفتن، وماذا فُتح من الخزائن، أيقظوا صواحب الحجر — يريد به‌ أزواجه — حتى يصلين، فرب كاسية في الدنيا عارية في الآخرة)) واته‌: شه‌ویکیان پټیغه‌مبه‌ری خواﷺ له‌ خه‌وه‌ستا و فه‌رمووی: پاکی و بیگه‌ردی بۆ خوا، ئه‌مشه‌و

١ - كما في حديث الصعب بن جثامة أن النبي ﷺ قال : لا يخرج الدجال حتى يذهل الناس عن ذكره ، وحتى تترك الأئمة ذكره على المنابر)) أخرجه عبدالله بن أحمد في ((زوائد المسند)) (٧١/٤) والطبراني في ((مسند الشاميين)) (٩٩٢) وقال الهيثمي في ((المجمع)) (٣٣٥ / ٧) : رواه عبدالله بن أحمد من رواية بقية عن صفوان بن عمرو ، وهي صحيحة ، كما قال ابن معين ، وبقيّة رجاله ثقات)) ، ذكره الشيخ الألباني في ((قصة المسيح الدجال)) (٣٠) .

٢ - أخرجه البخاري كتاب ((العلم))، باب (العلم والعظة بالليل) (١١٥) و (٦٢١٨) .

چي شتيك له فیتنه كان دابه زیوه، ټایه چي شتيك له گه نجینه كان کراونه ته وه،
خیزانه كانم هه لستین بؤ ئه وه ی نوټر بکه ن، رهنگه که سیکی داپوشراو له دونیادا
رووت بیت له دواروژدا)).

مه به ست و به لگه له فهرمووده که دا ئه وه یه: که ده فهرمویت: ((ماذا أنزل الليلة
من الفتن، وماذا فتح من الخزان؟)).

به لکو له (صحیح مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ی (ابو هریره) وه که وا
پیغه مبه ری خواﷺ فهرموویه تی: ((يَا دُرُوءَا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمَظْلَمِ، يَصْبِحُ
الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيَمْسِي كَافِرًا، أَوْ يَمْسِي مُؤْمِنًا، وَيَصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بَعَرَضٍ مِنَ
الدُّنْيَا)) واته: به کرده وه ی چاکه پی شبرکی بکه ن پی ش ئه وه ی تاقیکردنه وه
دابه زیته سه ره ره یه کیکتاندا وه کو پارچه یه ک له شه وه زهنگی تاریک، که روژ
ده بیته وه کابرا نیمانداره و که چي نیواره ی به سه ردا دیت کافر بوه یان که نیواره
دیت نیمانداره و کاتی روژ ده بیته وه کافر بوه دینه که ی خوی ده فروشیت به
شتیکی بی نرخی دونیا)) ئه ی په روه ردگارمان بمانپاریزه .. بمانپاریزه ... !!

له (صحیح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرمووده ی (عبدالله ی کوړی عمرو) وه که
ده فهرمویت: ((كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ فَزَلْنَا مَنْزِلًا، فَمِنَّا مَنْ يَصْلِحُ خِبَاءَهُ،
وَمِنَّا مَنْ يَنْتَضِلُ، وَمِنَّا مَنْ هُوَ فِي جِشْرِهِ، إِذْ نَادَى مَنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: الصَّلَاةُ
جَامِعَةٌ، فَاجْتَمَعْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: ((إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيٌّ قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ
أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيَنْذِرُهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَإِنْ أَمْتَكُمْ هَذِهِ
عَافَيْتُهَا فِي أَوَّلِهَا، وَسَيَصِيبُ آخِرُهَا بَلَاءٌ وَأُمُورٌ تَنْكُرُونَهَا، وَتَجِيءُ فِتْنَةٌ فَيَرْقُقُ بَعْضُهَا
بَعْضًا، وَتَجِيءُ الْفِتْنَةُ، فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ مَهْلِكَتِي، ثُمَّ تَنْكُشِفُ، وَتَجِيءُ الْفِتْنَةُ
فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ هَذِهِ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَزْحَزَحَ عَنِ النَّارِ وَيَدْخُلَ الْجَنَّةَ، فَلْتَأْتِهِ مَنِيتُهُ
وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلِيَأْتِ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يَحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ)) واته: له
سه فره ريکدا له گه ل پیغه مبه ری خواډا بووین ﷺ له جیگایه کدا دابه زین و لاماندا،

۱. أخرجه مسلم كتاب ((الإيمان)) باب ((الحث على المبادرة بالأعمال قبل تظاهر الفتن)) ((١١٨)).

۲. أخرجه مسلم كتاب ((الإمارة)) باب ((وجوب الوفاء ببيعة الخلفاء الأول فالأول)) ((١٨٤٤)).

تياماندا هه بوو چادر و خپوه ته كه ي چاك ده كرد و تياماندا هه بوو تير و رمه كه ي چاك ده كرد و تيژي ده كرد و تياماندا هه بوو ولاخه كه ي ده له وه راند، بانگكاريك له لايه ن پيغه مبهري خوداوه ﷺ بانگي كرد و فهرمووي: ((الصلاة جامعة)) بويه ئيمه ش له ده ور و بهري پيغه مبهري خواﷻ كو بووينه وه، پيغه مبهري خو شه ويستان ﷻ فهرمووي: هيچ پيغه مبهريك له پيش من نه هاتوه ئيلا له سهري بوه كه ريئمايي ئوممه ته كه ي بكا ته وه بو هر چا كه يه ك بويان كه بيزانيت و ناگاداريان بكا ته وه له هر خراپه يه ك بويان، كه بيزانيت و ئه م ئوممه ته هيژو رهنك و بوي له سه ر تا كه يدايه و كوټاييه كه ي توشي به لا ده بن و توشي چه نده ها كي شه ده بن كه ئينكاري لي ده كه ن، فيتنه ي وا دي ت يه ك تري ناسك ده كه نه وه (واته: هر فيتنه يه ك دي ت و ئه وه ي پاش ئه و له و خراپ تر و گه وره تره)، فيتنه دي ت و كه سي ئيماندار ده لي ت: به راستي ئه م فيتنه يه به هه لاكه تما ده بات و له ناوم ده بات، ئه مجار ئه و فيتنه يه له سه ر لاده چي ت و فيتنه يه كي تر دي ت و ئيماندار ده لي ت: ئه مه ئه مه (واته: ئه مه به راستي به هه لاكه تما ده بات) هر كه سي ده يه وي له ناگر رزگاري بي ت و بجي ته به هه شته وه با كاتي ده مري ت با وه پي به خوا و روژي دوايي هه بي ت و بروات بو لاي ئه و كه سانه ي كه پي خوشه بجي ت بو لايان))

له گه ل ئه وه شدا ده لي ين: هيچ فيتنه يه ك نيه له فيتنه ي ده جال تر سنا كتر بي ت، هه روه كو پيغه مبهريمان ﷻ ده فهرمويت كه له ((صحيح مسلم)) دا هاتوه له فهرمووده ي (عمران ي كوري حصين) وه:

((ما بين خلق آدم إلى قيام الساعة أمر أكبر من الدجال)) واته: هيچ كاريك له نيوان دروست كردني ئاده مه وه، تا وه كو هه ستاني قيامه ت له ده جال گه وره تر نيه)) .

هه روه ها ابن ماجه له (سنن) هه كي دا و الحاكم له (مستدرک) هه كي دا و الطبراني له (الكبير) دا و جگه له وان^۲ له فهرمووده ي (أبي أمامه الباهلي) يه وه ريوايه تيان كرده

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۴۶) .

۲ - أخرجه ابن ماجه (۴۰۷۷) والحاكم (۸۶۲۰) والطبراني في (الكبير) (۱۴۶/۸) وابن أبي عاصم في (الاحاد والمثنائي) وسنده ضعيف، وله شواهد صححه بها الشيخ الألباني في ((قصة المسيح الدجال)) و ((صحيح الجامع)) (۷۸۷۵) .

کهوا پیغه مبهري خوا عليه السلام فهرموويه تي: ((انه لم تكن فتنة في الأرض منذ ذرأ الله ذرية آدم أعظم من فتنة الدجال، وإن الله لم يبعث نبياً إلا حذر أُمته الدجال، وأنا آخر الأنبياء و أنتم آخر الأمم، وهو خارج فيكم لا محالة وإن يخرج وأنا بين ظهرانيكم فأنا حبيب لكل مسلم، وإن يخرج من بعدي فكل امرئٍ حبيب نفسه، والله خليفتي على كل مسلم)) واته: به راستي هر له و کاته وه خوای گه وره وه چهي ئاده می دروست کردوه، له سهر پروی زه ویدا هیچ فیتنه و تاقیکردنه وه یه کی گه وره ترو سهخت تر له فیتنه ی ده ججال نه بوه، خوای گه وره هیچ پیغه مبهري کی نه ناروده ئیلا نوممه ته که ی وریا کردو ته وه له مه ترسی ده ججال، من کوټايي پیغه مبه رانم و ئیوه ش کوټايي نوممه تانن. که واته گومانی تیدا نییه که ده ججال له ناو ئیوه دا و له سهرده می ئیوه دا دهرده که ویت. نه گهر له کاتی کدا دهرکه ویت من له ناو تاندا بم، نه وه من له بری هه موو موسولمانان به ره نگاری ده بمه وه و به لگه و نیشانه پوچه له کانی هه لده وه شینمه وه، به لام نه گهر له دواي من دهرکه وت نه وه ههر موسولمانه و پاریزگاری له خوئی ده کات، به نه ندازه ی عیلم و یه قینی به خواو په یامه که ی له به رامبه ری ده وه ستیت، به لام دواي منیش په روه ردگار پاریزه رتان ده بیت)).

به راستي فهرمووده یه کی زور ناسک و نایابه هه رچه نده باسی چه ند فیتنه یه کی ترسناکی تیدا به به لام لایه نیکی زور به بایه خمان بۆ دهرده خات له لایه نه کانی سۆز و میهره بانی پیغه مبهري نه کره م عليه السلام، به رانبر به نه م نوممه ته پیروزه .. نوممه تی یه کتاپه رستی... نوممه تی (محمدی کوپی عبدالله) عليه السلام به راستي مه زنترين و پاکترین و ریژدارترین نوممه ته .. دلنیا بن هه روه ها به پیروترین و باشتترین نوممه ت ده مینیتنه وه تا کو روژی دوايی هه رچه نده نیستا و له م کاته دا به قوناغی لاوازی و بیته زیدا تیده په ریت.. داوا له خوا ده که م به جوانترین شیوه بیگریته وه سهر راستي و عزیزه ت.. هه رخوی پشت و په نامانه و توانای به سهر هه موو شتی کدا هه یه ..

ده لیم: له بهر ترسناکی و سامناکی نه م فیتنه یه پیغه مبهري نه کره م عليه السلام به و په پی وردی و روونییه وه بۆی باس کردوین، چونکه فیتنه که له و په پی ترسناکی و

سامناكيدايه، تاكو وای ليټاتوه و ده‌توانين هر به بينيني ده‌جبال به بي دواكه‌وتن بيناسينه‌وه، نه‌مه‌شه كار و ئه‌ركي زانايانه بو گواستنه‌وه‌ی ئه‌و زانايارانه، پټويسته له‌سه‌ريان ئه‌و راستيانه له پټغه‌مبه‌ري نه‌كره‌مه‌وه ﷺ بو ئه‌م ئوممه‌ته‌ی باس بکه‌ن له باسكردنی وه‌سفی ده‌جبال، ئايه خو‌شه‌ويست ﷺ چي فهرموه؟

ئيمامي (بوخاري و موسليم)^۱ ريوايه‌تيان كرده‌وه له فهرمووده‌ی (عبدالله‌ی كوري عمر) ه‌وه ده‌لټت: ((قام رسول الله في الناس فأثنى على الله بما هو أهله، ثم ذكر الدجال، فقال: ((إني لأُنذركموه، وما من نبي إلا وقد أُنذره قومه، لقد أُنذره نوح قومه، ولكن أقول لكم فيه قولا لم يقله نبي لقومه: تعلموا أنه أعور، وأن الله تبارك و تعالی ليس بأعور)). واته: پټغه‌مبه‌ري خوا ﷺ ه‌ستا و تاري له ناو‌خه‌لكيدا خوينده‌وه، سه‌ره‌تا سوپاس و ستايشي خواي په‌روه‌دگاري كرد به‌وه‌ی كه خوي شايسه‌ی ئه‌و وه‌سف و سه‌نايه‌يه، نه‌مجار باسي ده‌ججالي كرد و فهرمووي: ((من ناگادارتان ده‌كه‌مه‌وه له ده‌جبال، هيچ پټغه‌مبه‌ريك نه‌هاتوه ئيلا ئوممه‌ته‌كه‌ی خوي لي ناگادار كرده‌وه، نوح پټغه‌مبه‌ر ﷺ ناگاداري ئوممه‌ته‌كه‌ی كرده‌وه، به‌لام من شتيك ده‌رياره‌ی ئه‌و به ئيوه ده‌لټم كه هيچ پټغه‌مبه‌ريك به ئوممه‌ته‌كه‌ی نه‌گووتوه، بزائن و ناگادارين كه ده‌جبال چاويكي كويرة، خواي په‌روه‌دگار به هيچ شيوه‌يه‌ك كويرة نيبه)).

به‌ريزي و به‌ريزي بو خواي په‌روه‌دگار، پاكي و بيگه‌ردی بو ئه‌و له هه‌موو له‌يه‌كچوونيك و له‌يه‌كچواندنك و له‌هر كه‌م و كووپه‌ك، ده‌جبال چاويكي كويرة و سراوه‌ته‌وه و ره‌ش كراوه‌ته‌وه، (عين طافئة) واته: روناكي تيدا نه‌ماوه، يان (عين طافية) واته: عه‌يبداره، هه‌ردوو له‌و وشانه ته‌واون.

خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ

۱ - أخرجه البخاري (۳۰۵۷) معلقاً ووصله في مواطن (۳۳۳۷ ، ۴۴۰۲ ، ۷۱۲۷) ومسلم (۱۶۹/۹۵) .

مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ (النور: ۳۵) واته: هر خواجه نور و رووناکي ناسمانه‌کان و زه‌وي، نمونه‌ي نور و رووناکي نه‌و خواجه وهک تاقیکه که چرایه‌کي گه‌ورده‌ي پرشنگذاری پر نووری تیدا هه‌لکراییت، چراکه‌ش له ناو چوار چپوهیه‌کي پاکی دره‌وشاوه‌ي شووشه‌یه‌کدا بیت، شووشه‌که‌ش وهک نه‌ستیره‌یه‌کي پرشنگذار و گه‌ش بیت، چراکه له دار (زه‌یتون) یکی به‌فه‌پو به به‌رکه‌وت رۆن و سووته‌مه‌نییه‌که‌ي وه‌ربگیری، داره‌که‌شي نه‌همیشه له به‌ر خورگه‌یه تا به‌دریژایي رۆژ خور لیي بدا نه‌همیشه‌ش له نساو و سیبه‌ردایه تا هه‌رگیز خور لیي نه‌دات به‌لکو له شوینیکدا روایت خورانگه‌ز نه‌بی و به‌همیشه‌ش سه‌وز و جوان بیت، رۆنه‌که‌شي نه‌وه‌نده پاک و پاکژ بیت نزيك بیت هه‌ر له خویه‌وه گر بگری، به‌بی نه‌وه ناگریشي به‌رکه‌وي چونکه زه‌یتی ره‌سه‌ن نه‌وه‌نده جوانه کاتي سه‌یری نه‌که‌ي ده‌لئیت بی نه‌وه ناگری تخون که‌وي خوی داگریسي کاتي ناگریشي نه‌کاتي شوله‌و روناکیه‌که‌ي زیاتر نه‌بیت دلي باورده‌درانیش ناوایه به‌نور و رووناکي خوا دانه‌گیریسي پیش نه‌وه رینوینی و شاره‌زا بکری هه‌ر کاتیکیش باسی نیسلا می بۆ کرا و رینما بوو نه‌وا به‌زوویی به‌ره‌و ریگه‌ي راست نه‌پواو هیدایه‌ت نه‌بی، رووناکي له‌سه‌ر رووناکي، تاقه‌که، چراکه، شووشه‌که، زه‌یته‌پاکه‌که، نه‌مانه هه‌ر هه‌مووی نه‌بنه‌هوی زیده رووناکي و بریقه‌ي چراکه، بی گومان خوا ویستی له هه‌ر که‌سیک بیي نه‌وا رینموونی نه‌کات بۆ نور و رووناکي خوی، خوا هه‌میشه بۆ خه‌لکی نمونه‌ دینیتته‌وه بۆ نه‌وه‌ي باشترو چاکتر تی بگه‌ن، هه‌روه‌ها خوا به‌هه‌موو شتیک زانا و ناگاداره نه‌زانی کی شایسته‌ي هیدایه‌ته)).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ري خواﷺ ده‌فرمویت هه‌روه‌کو له ((صحيح مسلم))^۱ هاتوه له‌فرموده‌ي ((أبو موسى الأشعري)) یه‌وه: ((إِنَّ اللَّهَ (ﷻ) لَا يَنَامُ، وَلَا يَنبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقَسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يَرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابَهُ النُّورُ، لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ)) واته: خوی گه‌وره هه‌رگیز ناخه‌ویت، شیاو و گونجاو نییه نه‌و بخه‌ویت،

^۱ - أخرجه مسلم (۱۷۹)

ته رازووی کرده وه‌کاني مړوځ به‌رز ده‌کاته‌وه و نزمی ده‌کاته‌وه، کرداری شه‌وانه‌ی پیش کرداری روژی بو به‌رز ده‌بیته‌وه و کرداری روژانه‌ی پیش شه‌و بو به‌رز ده‌بیته‌وه، په‌رده‌ک‌ه‌ی زاتی خوا روناکی‌ه، نه‌گه‌ر نه‌و په‌رده لابیات نووری رووخساری هم‌وو دروستکراوانه ده‌سوتینیت که بینایی پټی ده‌گات (واته: هم‌وو بوونه‌وه)).

له جوانترین و ناسکترین شت له‌م بابه‌ته‌دا خویندبیتمه‌وه نه‌وه‌یه که نیمامی (بوخاری و موسلم) له فهرمووده‌ی (ابن مسعود) وه ریوایه‌تیاں کرده ده‌لټت: ((جاء خبر من الأحنبار إلى رسول الله ﷺ فقال: يا محمد، إنا نجد: أن الله يجعل السموات على إصبع، والأرضين على إصبع، والشجر على إصبع، والماء والثرى على إصبع، وسائر الخلائق على إصبع، فيقول: أنا الملك، فضحك النبي حتى بدت نواجذه، تصديقاً لقول الحبر، ثم قرأ رسول الله ﷺ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (الزمر: ۶۷) واته: زانایه‌ک له زاناکانی جووله‌که هات بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گوتی: نه‌ی محمد... نیمه له کتیبه‌کاني خوماندا بینیومانه که: خوای گه‌وره هم‌وو ناسمانه‌کان له سهر په‌نجه‌یه‌کی داده‌نا و زه‌وی له سهر په‌نجه‌یه‌ک و دار و دره‌خت له سهر په‌نجه‌یه‌ک و ناو و خاک له سهر په‌نجه‌یه‌ک و هم‌وو دروستکراوه‌کاني تر له سهر په‌نجه‌یه‌ک، ده‌لټت: من پادشام... بویه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیکه‌نی تاوه‌کو ددانه‌کاني ده‌رکه‌وت وه‌کو پشتگیری کردن و راستکرنه‌وه‌ی قسه‌ی نه‌و زانایه، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌و نایه‌ته‌ی خوینده‌وه که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ واته: نه‌وانه وه‌کو پټویست خویان نه‌ناسی و ریزیان لی نه‌گرت، نه‌کینا چوڼ هاوه‌لیان بو داده‌نا؟ له روژی قیامه‌ته‌دا زه‌وی هم‌وو له ناوده‌ستی نه‌ودایه و ناسمانه‌کانیش پیچراونه‌ته‌وه و به‌ده‌ستی راستیه‌وه‌ن، خوا پاک و بلند له و شتانه نه‌وان نه‌یکه‌نه هاوبه‌شی)).

ته ماشاكن چون پيغه مبهري خواښه^۱ ته مه سه ليه به جواني روون ده كاته وه .
 نيمامي (بوخاري و موسليم)^۲ له فهرموده ي (انس ي كوپي مالك) هوه
 ريوايه تيان كړوه كهوا پيغه مبهري خواښه^۳ ده فهرمويت: ((الذجال ممسوح العين
 مكتوب بين عينيه كافر)) واته: ده جبال چاوي سراوه ته وه و ره شپوه ته وه و له نيو
 دوو چاوه كانيدا نوسراوه كافر)).

له ريوايه تيكي تر دا كه له (صحيح مسلم)^۴ دا هاتوه كهوا فهرمويه تي: ((كَفَرَ -
 پيغه مبهري خواښه^۵ پيت به پيت خوښدييه وه و فهرموي: - ك ف ر))
 له ((صحيح مسلم))^۶ دا هاتوه له فهرموده ي (حذيفة ي كوپي اليمان) هوه
 كهوا پيغه مبهري خواښه^۷ فهرمويه تي: ((مكتوب بين عينيه كافر، يقرؤه كل مؤمن
 كاتب و غير كاتب)).

مهبه ستي نه وه يه كه نه وشه يه له نيوان هردو چاويدايه ده خوښيټه وه نه
 كه سه خوښنده وار بيت يا نه خوښنده وار، چونكه خواي په روه رډگار يارمه تي ده دات
 به هوي باوه په كه يه وه به خوا و پيغه مبهري كه ي ښه^۸ به خوښنده وه ي نه وشه يه كه
 له نيو چاوي ده جبال دا نوسراوه .

نه ي خودايه .. دلله كانمان پر بكه له باوه پر باوه ډارمان بكه، نيمه و نيوه له
 هه موو فيتنه يه ك بپاريټيټ چ فيتنه كه ناشكرا بيت يان شارواه .
 له ريوايه تيكي تر دا كه له ((صحيح مسلم))^۹ دا هاتوه: ((مكتوب بين عينيه كافر
 يقرؤه كل مسلم)) واته: له نيوان هردو چاويدا نوسراوه كافر و هه موو موسلماننك
 ده ي خوښيټه وه)).

براكانم رهنګه موقوفك بتوانيت هه موو دونيا پر بكات له قسه و هاوار و
 نوسين، هه موو دونيا پر بكات له زانست و زانياري به لام له سه ره مه رګدا ناتوانيت
 وشه ي يه كتاپه رستي بلت: لا اله الا الله .. كه چي له ولاشه وه پياويكي نه خوښنده وار

۱ - أخرجه البخاري (۷۱۳۱) و (۷۴۰۸) ومسلم (۱۰۳/۲۹۳۳) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۹۳۳/۱۰۲) .

۳ - أخرجه مسلم (۲۹۳۴/۱۰۵) .

۴ - أخرجه مسلم (۲۹۳۳/۱۰۳) .

له باوكه باش و چاكه كانمان، دايكك له دايكه پاكه كانمان خاوه نى فيتره تيكي پاك
له سهره مهرگدا ده لئيت: لا اله الا الله، محمد رسول الله.

پزيشكك له پزيشكه برينسازه خو شه ويسته كانمان سويندى بۇ خواردم و گوتى:
كابرايهك له نه هلى قورئانيان بۇ هينام به مه به ستي نه شته رگه رى كردنى، ته مهنى له
هفتا سال تيپه پيپوو، رووى وه كو مانگى چوارده دهره وشايه وه، هه موو ريشى
سپى و جوان بوو، ده لئيت: بينيم كابرا ده ستي به گريان كرد، پيم گوت: باوكى
به پريم... بۇ ده گرى له كاتيكدا تو نه هلى قورئان و كه سيكي ديندارى؟ نه ويش پيى
گوت: كوپى شيرينم... من له مردن ناترسم، به لام من له بيهو شكه ر (بهنج) ده ترسم!
نه ويش گوتى: نايه بۇ له (بهنج) ده ترسيست؟ گوتى: له وه ده ترسم له و كاته دا عه قلم
له ده ست بده م و چيتر نه توانم ويردى قورئانى روژانه ي خو م بخوينم! پيم گوت:
روژانه چهند ده خوئينيت؟ گوتى: هه موو پوژيك پينج جوزئى قورئان ده خوئينمه وه —
هه موو هه فته يهك جار يك قورئان خه تم ده كات — پاكي و بى گهردى بۇ خوا!!
پزيشكه كه پيى گوتم:

خوزگه م ده خواست له و كاته دا زهوى شه قى ببردايه و منى نوقم بكردايه،
كابرايهك ته مهنى له هفتا سال زياتره و ده گرى، چونكه له وه ده ترسيست ويردى
روژانه ي قورئانى له ده ست دهر بچيت، له كاتيكدا نه و خه ريكي نه شته رگه رييه!
پزيشكه كه گوتى: ده ستم كرد به قسه كردن و پيم گوت: انشاء الله — خواى گه وره
پايه دارت ده كات، به رده وام دلنيام ده كرده وه به قسه و گوفتارى شيرين، نه مجار
سويندى بۇ خواردم و گوتى: سويند به خوا... كو مه لئيك پزيشكم هينا وه موويانم
له سهر نه و رووداوه كرده شايت، چونكه من هه رگيز باوه رپم نه ده كرد له م
سهرده مه دا و له نئو خه لكيدا شتى وا روو بدات، پيم گوت: چى روويدا؟ پيى گوتم:

كابرا به وانى گوت: (بهنج) م پي مه دن تاكو ده ست به خوئيندنه وه ي ويردى
قورئانى روژانه كه م ده كه م، كاتى نه م كابرايه ده ستي به خوئيندنه وه كه ي كرد،
پزيشكى تاييه ت به (بهنج) هاته ژوره وه و به نجه كه ي ليدا، سويندى بۇ خواردم به
خوا نه م كابرايه له خوئيندنه وه ي قورئان نه بو وه له كاتى نه نجامدانى

نښته رگه ريبه كېدا و تاكو ته واو بووني نښته رگه ريبه كه و به ئاگا هاته وه كه چي
 نه و بېرته وام قورئاني ده خوښنده وه !! ئايه تاكو ئيستا و له م سهرده مه د شتي وات
 بينيوه له ناو خه لكيدا روو بدات؟! به راستي نه وه فېتره تي پاك و بېگه رده، نه و
 دلّه روناك يه كه به روناكي قورئان روناك بوه ته وه.

داوا له خوا ده كه م دامه زراومان بكا و ريگاي راستيمان نيشان بدات و يارمه تيمان
 بدات و دلّسو زيمان پي بېه خشيت.

جا كېشه كه له ويډا جياوازه، نه و باوه پرداره ي كه خوښنده واري نيبه نه و خواي
 گه وړه يارمه تي ده دات بو خوښندنه وه ي نه و وشه يه ي نيو چاواني ده جبال كه
 نوسراوه: كافر...

برا ريژداره كانم.... به راستي نه و فېتنه يه فېتنه يه كي سه خته... هه روه كو چوڼ
 پېغه مبهري خواص و ه سفي بو كردووين له فهرموده يه كي دور و دريژدا، له
 فهرموده ي (النواس ي كوپي سمعان) ه وه و له (صحيح مسلم) دا هاته: كاتي كه
 هاوه لان پرسيار له خوښه ويستي خوا ده كه ن خواص ده رباره ي نه و ماوه يه ي كه
 ده جبال له سهر زه ويډا ده ميښته وه، پېغه مبهري خواص فهرموي: ((أربعون
 يوما)) واته: چل پوژ... واته: ده جبال له ماوه ي نه و چل روژه دا هه موو سهر زه وي
 ده گه ريت ته نها هه ردوو شاري مه ككه و مه دينه نه بيت، ده لّيت: ((يوم كسنة، ويوم
 كشر، ويوم كجمعة، وسائر أيامه كأيامكم)) واته: پوژيكيان وه كو ساليك وايه و
 پوژيكي شيان وه كو مانگي كه و پوژيكي تريشي وه كو هه فته يه كه، نه و پوژه كانی
 تريش وهك پوژه كانی ترتانه)).

به لام هاوه لان سهرقالي شتيكي ترن نه و يش نه وه يه... ((قالوا: يا رسول الله،
 فذلك اليوم الذي كسنة أتكفينا فيه صلاة يوم؟)) واته: فهرمويان: نه ي پېغه مبهري
 خواص نه و پوژه ي وه كو ساليك وايه، ئايا نوږي ته نها يه ك پوژي تيادا به سه؟)).
 ته ماشاكه كېشه و خه مي نه وان له و روژه دا چييه؟ نوږه... ((قال: لا، اقدروا له
 قدره)) واته: فهرموي: نه خير، به لكو نه ندازه ي بو ديارى بكه ن)). واته: چوڼ له

هر بيست و چوار سعاتيكدا پېنچ نوټز ده‌كړيټ به هه‌مان شيوه‌ش له هه‌موو بيست و چوار سعاتيكې نه و پوژدها پېنچ نوټز بكن.

(القاضي عياض)^۱ لېره‌دا تېبينيه‌كي هه‌يه و ده‌ليټ: ((ثم حوكمه تايبه‌ته به ثم روژه‌وه كه له لايه‌ن خاوه‌ني شه‌ريعه‌ته‌وه هاتوه ﷺ)).

پاشان هاوه‌لان پرسياريكې تري لي ده‌كهن... ((قلنا: يا رسول الله، وما إسراعه في الأرض؟ قال: ((كالغيث استدبرته الريح فيأتي على القوم، فيدعوهم فيؤمنون به، ويستجيبون له، فيأمر السماء فتمطر، والأرض فتنبث)) واته: فه‌رمويان: خيراييه‌كه‌ي له زه‌وي‌دا چونه؟. (ثيوه‌ش ته‌ماشاي نه‌وه وانبئي‌زييه‌ي پيغه‌مبه‌ريكن ﷺ فه‌رموي: وه‌كو بارانيكه‌كه‌ بابه‌كي له پشتوه‌ه بيت و پالي پيوه‌ بني نه‌ويش ديټ به لاي خه‌لكانيك و بانگيان ده‌كات و نه‌وانيش باوه‌ري پي ده‌هينن، پاشان فه‌رمان ده‌كاته ئاسمان باران بباريټيټ ؛ بويه يه‌كسره ده‌باريټ، فه‌رمان به زه‌وي ده‌كات پوه‌ك بروټيټيټ، يه‌كسره ده‌پويټ)).

به‌لام كه‌سي باوه‌ردار هه‌موو نه‌وانه هيچ له باوه‌ره‌كه‌ي كه‌ل ناكات، كاريگه‌ري له سه‌ر نابيټ، چونكه نه‌خشه و پلانيكي هه‌يه كه پيغه‌مبه‌ره دلسوزه‌كه‌ي ﷺ بوي داپ‌ژاوه و هه‌موو بابه‌ته‌كاني بوياس كړدوه، هيچ گومان و دوو دلي و سه‌رليشيوانيكي نيه، هه‌موو زانياريه‌كي هه‌يه ده‌رياره‌ي هه‌موو رووداوه‌كان كه رووده‌دن تاكو روژي دوايي چونكه نه‌وه باوه‌ري به خوا و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي هيناوه ﷺ و سوننه‌تي خوښنده‌ته‌وه و شاره‌زاي بوه، ده‌زانيټ خاوه‌ني سوننه‌ت چي فه‌رموه.. نه‌وه كه‌سه‌ي كه هه‌رگيز له خووه قسه ناكات - دايك و باوك و روح فيداي بيت ﷺ .

((فيأتي على القوم، فيدعوهم فيؤمنون به، فيأمر السماء فتمطر، والأرض فتنبث، فتروح عليهم سارحتهم أطول ما كانت ذري، وأسبغه ضروعا، وأمدّه خواصر، ثم يأتي القوم، فيدعوهم فيردون عليه قوله)) واته: به‌لاي ناوه‌دانييه‌كدا ده‌روات و بانگيان ده‌كات نه‌وانيش ئيماني پي ده‌هينن و وه‌لامې

ده دهنه وه. ئه ویش فرمان ده کات به ئاسمان باران بباريټيټ ؛ يه کسره ده باريټ، فرمان به زه وي ده کات پوهك بپويټيټ، يه کسره ده پويټ، تاوه كو ئاژه له كانيان نه و پوژه له له وه پگا ده گه ريټنه وه به تيترتين و قه له وترين شيوه، که که له که يان تيك شکاون و گوانيان پر بوون له شیر له هه موو پوژيک زياتر، پاشان به لای که مه ليکي ترده ده پوات و بانگيان ده کات و نه وانیش قسه کاني رده ده که نه وه و به دروي داده نيټيټ)).

به راستي نه و کومه له کومه لي يه کتاپه رست و باوه په، نه و بانگه شه ناره وا و سته مکار و بياوه پيه رده ده که نه وه ((فينصرف عنهم، فيصبحون محطين، ليس بأيديهن شئ من أموالهم)) واته: که به جيان ده هيلټيټ، هيچ مه پو مالات و ئاژه ليان ناميټيټ و هه مووي ده مريټ و هيچ سه روه و سامانيک به ده ستiane وه ناميټيټ)) به راستي فيتنه يه کی ترسناک و سامناکه! به لام نه وه زور دووره و زور دووره له نه هلي يه کتاپه رستي و باوه په وه چونکه نه وان هه موو نه و روداوانه به باشي ده زانن ((و يمر بالخربة، فيقول لها: أخرجي كنوزك، فتقبعه كنوزها، كي عاسيب النحل، ثم يدعو رجلاً ممتلئاً شباباً، فيضربه بالسيف، فيقطعه جزلتين رمية الغرض، ثم يدعوه، فيقبل ويتهلل وجهه، يضحك)) واته: به لای شوينيټيکي وي راني کاول بوودا ده پوات و پي ده ليټ: که نزو زيرو زيرو ماده به ها کاني ناوه وه و فریده ده ره وه، زه ویش که نزه که ي ده خاته ده ره وه و ده که ونه شوين ده ججال، وه کو کومه له هه نگ تو په ل و يه که له دواي يه که شوين شا که يان ده که ون پاشان بانگي پياويکي گه نج ده کات و يه که شمشيري ليده دات و ده يکاته دوو له ته وه، پاشان بانگي ده کات، نه ویش چاک ده بيته وه و به دهم پيکه نينه وه ديټ بۆ لای)).

له پياويه تيکي ترده که له هه ردوو کتيبي (صحيح) دا هاتوه له فه رموده ي (أبي سعيد الخدري) يه وه ده ليټ: ((فيخرج إليه يومئذ رجلٌ هو خير الناس، أو من خير الناس)) واته: له و روزه دا کابرايه کی بۆ ده رده چيټ که باشتريټي خه لکيه يان له باشتريټي که سه)).

((يخرج الدجال، فيتوجه قبله رجل من المؤمنين، فتلقاه المسالحي، مسالحي الدجال)) واته: ده ججال دهرده چيټ، پياويكي گه‌نج له برپواداران دهرپوات به‌رهو ده ججال و پاسه‌وانه چه‌كداره‌كاني ده ججال به‌رهو پړوي ده‌بنه‌وه)).

واته: به چه‌كه‌وه، شويټكه‌وتواني ده ججال هه‌فتا هه‌زار كه‌سه له جووله‌كه‌كاني نه‌صبه‌هان، هه‌روه‌كو له ((صحيح مسلم))^۱ دا هاتوه. ((فيقولون له: أين تعمد؟ فيقول هذا الرجل المؤمن: أعمد إلى هذا الذي خرج، فيقولون له: أو ما تؤمن بربنا؟ - يعنون الدجال - فيقول: ما بربنا خفاء، فيقولون: اقتلوه، فيقول بعضهم لبعض: أليس قد نهاكم ربكم - يعني: الدجال - أن تقتلوا أحداً دونه، فينطلقون به إلى الدجال، فإذا رآه المؤمن قال: يا أيها الناس، هذا الدجال الذي ذكر رسول الله ﷺ -)) واته: پيټي ده‌لټين: به‌رهو كوټيټ مه‌به‌سته؟. كابرأي ئيماندار ده‌لټيټ: به‌رهو نه‌وه‌ي كه‌ دهركه‌وتوه (واته به‌رهو ده‌ججال). پيټي ده‌لټين: نه‌وه تو ئيمان ناهيني به‌ په‌روه‌ردگارمان؟. ده‌لټيټ: په‌روه‌ردگاري ئيمه‌ ونو ناديارو نه‌ناسراو نيبه (ما بربنا خفاء). ده‌لټين: بيكوژن. نه‌وجار هه‌نديكيان به‌ هه‌نديكيان ده‌لټين: نه‌ي په‌روه‌ردگارتان قه‌ده‌غه‌ي نه‌كرد ليتان كه‌ كه‌س بكوژن بي نه‌وه؟. واته پيش ناگداري نه‌وه؟. نه‌و كاته ده‌يبه‌ن بو لاي ده‌ججال، كه‌ ده‌ججالي بيني ده‌لټيټ: نه‌ي خه‌لكينه، شايه‌تي ده‌ده‌م كه‌ نه‌مه‌يه نه‌و ده‌ججالي پيغه‌مبه‌ر ﷺ بوي باس كردويي)). چونكه نه‌وه‌ي له نيوان هه‌ردوو چاويدياie خوټندييه‌وه و نيشانه و وه‌صفه‌كه‌ي پيغه‌مبه‌ري ﷺ ناسييه‌وه.

((قال: فيأمر الدجال به، فيشبح، فيقول: خذوه و شجوه، فيوسع ظهره ويطنه ضرباً، قال: فيقول: أوما تؤمن بي؟ قال: فيقول: أنت المسيح الكذاب، قال: فيؤمر به، فيؤشر بالمشار من مفرقه حتى يفرق بين رجله - قال - ثم يمشي الدجال بين القطعتين، ثم يقول له: قم، فيستوي قائماً - قال - ثم يقول له: أتؤمن بي؟ فيقول: ما ازددت فيك إلا بصيرة، قال: ثم يقول: يا أيها الناس إنه لا يفعل بعدي بأحد من الناس، قال: فيأخذه الدجال ليذبحه، فيجعل ما بين رقبته إلى ترقوته نحاساً، فلا

يستطيع إليه سبيلاً، قال: فيأخذ بيديه ورجليه، فيقذف به، فيحسب الناس أنما قذفه إلى النار، وإنما ألقى في الجنة)) واته: نهو كاته ده جبال فهرمان ده كات دريژي بكن بؤ ليدان، پشت و سكي ليك ده كيښنه وه به ليدان (واته زوري لا دهن تا پشتي نهرم ده بيت وهك پيسته يهك به ليدان ليك ده كشيټ و تهخت ده بيت له گهل زويدا). نهو كاته پيټي ده لټيت: ئيستا ئيمانم پيټي ناهيټيت؟.. ده لټيت: تو مه سحي دروژنيت. نهو جار فهرمان ده كات و به مشار له ناوه پاستي سهر يه وه تا دوو لاقه كاني ليك جيا ده كرټه وه و ده يكا ته دوو پارچه وه و ليكيان دوو ده خاته وه، خوي به نيوان هردوو پارچه كه دا ده پوات، له دوايشدا به دوو به شه كه ده لټيت: ههسته وه. نهو يش ديته وه يهك و دروست ده بيتته وه و پاست ده بيتته وه وهكو جارن. له پاشان بانگي ده كات، نهو يش بؤ لاي ديت به پويه كي گه شاوه و بره وشاوه پيده كني، نهو جار پيټي ده لټيت: ئيستا ئيمانم پيټي ده هيتيت؟.. نهو يش ده لټيت: سويند به خوا زياتر دنيايم بؤ زياد بوو له سهر بيروباوه پيټي پيشووم سه بارهت به تو، نهو جار گه نجه كه ده لټيت: نهو خه لگينه له دواي من ده جبال ناتواني وا له كه س بكات. ده ججاليش ده يگريت بؤ نهو ي سهر ي بريت، به لام به مس له گهر دني تا ئيسقاني چوله مه ي سينگي ده به سترټيت، له بهر نهو ه تواناي سهر بريني نابيت، دوو ده ست و دوو قاچه كاني ده گريت و فرټي ده دات، خه لكي وا حيساب ده كن كه فرټي داوه ته ناو ئاگره وه، به لام له پاستي دا فرټي دراوه ته ناو به هه شته وه)).

((قال ﷺ: ((هذا أعظم الناس شهادة عند رب العالمين)) واته: نهو ه شه هيديه كه ي له هه موو خه لكي گه وره تره لاي په روه ردگار)).

له سه ير ترين فهرمووده له سهر ده جبال نهو يه كه له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ي (فاطمة ي كچي قيس) هوه، ده لټيت: (((((سمعت نداء المنادي — منادي رسول الله — ينادي: الصلاة جامعة، فخرجت الى المسجد، فصليت مع رسول الله ﷺ فكننت في صف النساء التي تلي ظهور القوم — أي صفوف الرجال — فلما

قضى رسول الله ﷺ صلاته، جلس على المنبر وهو يضحك، ثم قال: ((ليلزم كل إنسان مصلاه)) ثم قال: ((أتدرون لم جمعتمكم؟)) قالوا: الله ورسوله أعلم، قال: ((إني والله! ما جمعتمكم لرغبة ولا لرهبة، ولكن جمعتمكم لأن تميماً الداري)) ((كان رجلاً نصرانياً، فجاء فبايع وأسلم)) واته: گویم له بانگه وازکار یکی پیغه مبهری خوا ﷺ بوو بانگی ده کرد: (الصلاة جامعة)، بویه منیش دهرچومم بؤ مزگهوت، له گول پیغه مبهری خوادا ﷺ نویژم کرد و منیش له ریزی نافرته تان دانیشتبومم که ده که و ته پشته وهی ریزی پیاوانه وه، کاتی پیغه مبهری خوا ﷺ له نویژه که ی بوه وه، له سه ر مینه ره که دانیشته له کاتیکدا نه و پیده که نی، نه مجار فره مووی: با هر که سیك له جی نویژه که ی خوی دانیشیت، نه مجار فره مووی: نایه ده زانن بؤ نیوهم کو کرده وه؟ گو تیان: خوا و پیغه مبهری که ی ﷺ ده زانن. فره مووی: سویند به خوا من له بهر هیچ هاندانیک و هیچ ترساندنیک نیوهم کو نه کردوه ته وه، به لام له بهر نه وهی نیوهم کو کرده وه چونکه (تمیم الداری) ... (کابرایه کی گاور بوو پاشان به یعی به پیغه مبهری خوا ﷺ داو موسلمان بوو).

به پاستی نه وه جی شانازییه کی زور به رزه بؤ (ته ميم) که پیغه مبهری خوا ﷺ له نه وه وه فره مووده بگپړتته وه، نه مه شه ده بیت به لگه یه که ده کری و ده بیت که سیکی باشر له که سی باشه وه شت بگپړتته وه.. لیږده دا (تمیم الداری) هه والیکي پییه، نایه نه وه واله چیه؟ پیغه مبهری خو شه ویست ﷺ ده فره مویت: -

((وحدثني حديثاً وافق الذي كنت أحدثكم عن مسيح الدجال حدثني، أنه ركب في سفينة بحرية، مع ثلاثين رجلاً من لحم وجماد، فلعب بهم الموج شهراً في البحر، ثم أرفقوا - أي: ألجأهم - إلى جزيرة في البحر حتى مغرب الشمس، فجلسوا في أقرب السفينة، فدخلوا الجزيرة، فلقيتهم دابة أهلك كثير الشعر، لا يدرون ما قبله من دبره، من كثرة الشعر، فقالوا: ويلك! ما أنت؟ فقالت: أنا الجساسة، قالوا: وما الجساسة؟ قالت: أيها القوم، أنطلقوا إلى هذا الرجل في الدير، فإنه إلى خبركم بالأشواق، قال: لما سمعت لنا رجلاً فرقنا منها أن تكون شيطانة، فانطلقنا سراعاً حتى دخلنا الدير، فإذا فيه أعظم إنسان رأيناه قط خلقاً، وأشدّه وثاقاً، مجموعة يده إلى عنقه، ما بين

ركبتيه إلى كعبيه، بالحديد، قلنا: ويلك! ما أنت؟ قال: قد قدرتم على خبري، فأخبروني ما أنتم؟ قالوا: نحن أناس من العرب، ركبنا في سفينة بحرية، فصادفنا البحر حين اغتلم، فلعب بنا الموج شهراً، ثم أرفأنا إلى جزيرتك هذه، فجلسنا في أقربها، فدخلنا الجزيرة، فلقيتنا دابة ألهب كثير الشعر، لا يدرى ما قبله من دبره من كثرة الشعر، فقلنا: ويلك! ما أنت؟ فقالت: أنا الجساسة. قلنا: وما الجساسة؟ قالت: أعمدوا إلى هذا الرجل في الدير، فإنه إلى خبركم بالأشواق، فأقبلنا إليك سراعاً وفزعنا منها، ولم نأمن أن تكون شيطانة، فقال: أخبروني عن نخل بيسان؟ قلنا: عن أي شيء تستخبر؟ قال: أسألكم عن نخلها، هل يثمر؟ قلنا له: نعم، قال: أما إنه يوشك أن لا تثمر، قال: أخبروني عن بحيرة الطبرية؟ قلنا: عن أي شيء تستخبر؟ قال: هل فيها ماء؟ قالوا: هي كثير الماء. قال: أما إن ماءها يوشك أن يذهب، قال: أخبروني عن عين زغر؟ قالوا: عن أي شيء تستخبر؟ قال: هل في العين ماء؟ وهل يزرع أهلها بماء العين؟ قلنا له: نعم هي كثيرة الماء، وأهلها يزرعون من مائها، قال: أخبروني عن نبي الأميين ما فعل؟ قالوا: قد خرج من مكة ونزل يثرب، قال: أقاتله العرب؟ قلنا: نعم، قال: كيف صنع بهم؟ فأخبرناه أنه قد ظهر على من يليه من العرب وأطاعوه، قال لهم: قد كان ذلك؟ قلنا: نعم، قال، أما إن ذاك خير لهم أن يطيعوه، وإني مخبركم عني: إني أنا المسيح وإني أوشك أن يؤذن لي في الخروج، فأخرج فأسير في الأرض، فلا أدع قرية إلا هبطتها في أربعين ليلة، غير مكة وطيبة فهما محرمتان علي كلاتهما، كلما أردت أن أدخل واحدة أو واحداً منهما، استقبلني ملك بيده السيف صلنا يصدني عنها، وإن على كل نقب منها ملائكة يحرسونها)) تقول فاطمة بنت قيس: قال رسول الله ﷺ وطعن بمخصرته في المنبر: ((هذه طيبة، هذه طيبة، هذه طيبة — يعني المدينة — ألا هل كنت حدثتكم ذلك؟)) فقال الناس: نعم، قال: ((فإنه أعجبني حديث تميم أنه وافق الذي كنت أحدثكم عنه...)) تا كوټايي ټو ريوايه ته.

واته: قسه يه کی بو کردووم که هاوشیوهی ټوه یه که من بو م باس کردوون سه بارهت به ده ججالی به کچاو، باسی بو کردم که سوارۍ که شتییه کی ده ریایۍ بو له که ل سی پیاو له هوژی (لخم) و (جدام) ماوهی مانگیک شه پوولی ده ریاکه گیزۍ

داون و یاری پټکردوون، تاوهکوو سهره نجام په نایان برېوتې بهر دوورگه یه ک له ده ریاکه دا تا روژئاو ابوون، له نزيك كه شتييه كه دانيشتن و پاشان روښتنه ناو دوورگه كه وه، ده عبايه كي تووكني تيسكنيان پيگه يشت، به هوی زوری تووك و مووی ده عباكه وه پيش و پاشيان له يه ك جيا نه ده كرده وه، نه وانش ده لئین: تيا بچیت! ! تو كیت؟ ده لیت: من (الجساسة) م، ده لئین: (الجساسة) چیه؟ ده لی: نه ی خه لکینه.. برېون بۆ لای نه و پیاوه ی له كوشكه كه دايه (كه نيسه كه)، چونكه نه و زور تامه زړوی هه والی ئیوه یه، ده لی: كاتى ناوی پیاوی هیئا ترساین لی جوره شه يتانك بیت، ئیمه ش به په له روښتن تیاكو چوینه كوشكه كه وه (كه نيسه كه وه) كه ته ماشامان كرد بینیمان زه لامیكي تیدایه كه هه رگیز زه لامی ئاوامان نه دیوو، له هه موو كه سیك زلتر و كه ته تر بوو، له هه موو كه س زیاتر كوت و بهند و شه ته ك درابوو، هه ردو ده سستی تا گه ردنی، نیوان هه ردو نه ژتوی تا قووله پپی به ئاسن، وتمان: تيا بچیت! تو كیت؟ وتی: ئیوه توانیتان به سره دنگ و باسی من ئاشنا ببن، پیم بلین ئیوه كین؟ وتیان: ئیمه خه لكانیكین له عه رب، سواری كه شتييه كي ده ریایی بووین، گیروده ی داوی ده ریا بووین له كاتى هه لچوونیدا، ماوه ی مانگیك شه پۆلی ده ریا گیزی داین، پاشان په نامان هیئا به ره و لای نه م دوورگه یه ی تو، له نزيكه وه دانيشتن تا چوینه دوورگه كه وه، گیانله به ریكي تيسكني تووكنمان پيگه يشت، له بهر موو پيش و پاشیمان بۆ له يه ك جيا نه ده كرایه وه وتمان: تيا بچیت! تو كیت؟ نه ویش وتی: من (الجساسة). وتمان: (الجساسة) چیه؟ وتی: برېون بۆ لای نه و پیاوه ی له كوشكه كه دايه نه و تامه زړوی دنگ و باسی ئیوه یه، ئیمه ش به په له هاتین بۆ لای تو و زور لی ترساین، له وه ترساین جوره شه يتانك بیت، نه ویش وتی: خه بهرم بده نی سهارت به داره خورماكانی (بیسان) — ناوی جیگایه كه خه لکی شام ده یناسنه وه — ، وتمان: له باره ی چی شتيكه وه پرسیار ده كه یت؟ وتی: پرسیارتان ده رباره ی داره خورماكانی لی ده كم داخو بهر ده گریت؟ وتمان: به لی، وتی: به لام نزيكه چیت به رنه گریت، وتی: خه بهرم بده نی ده رباره ی ده ریاچه ی (الطبرية) وتمان: له باره ی چی شتيكه وه پرسیار ده كه یت؟

وتی: ئایا ئاوی تیادایه؟ وتیان: ئاوی زوری لییه، وتی: به‌لام ئاوه‌که نزیکه نه‌می‌نیت^۱، وتی: خه‌به‌رم بده‌نی دهرباره‌ی کانیای (زغره)، وتیان: له باره‌ی چی شتی‌که‌وه پرسیار ده‌که‌یت؟ وتی: ئایا له و کانیایه‌دا ئاو هه‌یه؟ ئایا خه‌لکه‌که‌ی به ئاوی کانیایه‌که کشتوکال ده‌که‌ن؟ وتمان: به‌لای ئاوی زوره، خه‌لکه‌که‌شی کشتوکالی پی ده‌که‌ن، وتی: خه‌به‌رم بده‌نی دهرباره‌ی پیغه‌مبه‌ری نه‌خوینده‌واره‌کان چی کرد؟ وتیان: له مه‌که‌که دهرچوه و له (یثرب) نیشته‌جی بوه، وتی: ئایا عه‌ره‌ب شه‌پیان له گه‌ل کرد، وتمان: به‌لای، وتی: چونی پیکردن؟ خه‌به‌رمان پیدا که سه‌رکه‌وتوه به سه‌ر نه‌وانه‌ی لیوه‌ی نزیکن له عه‌ره‌ب و نه‌وانیش گوپرایه‌لی بوون، پی وتین: نه‌وه بوه؟ وتمان: به‌لای، وتی: بزنان چاکتروایه بویان گوپرایه‌لی بین - واته: نه‌و کابرایه که به کوژ زنجیر به‌ستراوه‌ته‌وه وتی: چاکتر وایه بۆ عه‌ره‌ب گوپرایه‌لی بین - منیش خه‌به‌رتان پیده‌ده‌م من کیم: من ده‌ججالم، نزیکه مۆله‌تی دهرچوونم پی بدریت و دهرچم و به زه‌ویدا برۆم هیچ دیهاتیک نه‌هیلمه‌وه که دانه‌به‌زم بۆی له ماوه‌ی چل شه‌ودا، جگه له مه‌که‌که و (طیبه) نه‌بیته، چونکه نه‌و دوو شاره هه‌ردوکیان له من قه‌ده‌غه‌کراون، هه‌ر کاتی‌ک بمه‌وی برۆمه یه‌کیکیان فریشته‌یه‌ک شمشیریک رووتی به ده‌سته‌وه‌یه رووم تیده‌کات و به‌ره‌لستیم لیده‌کات، له سه‌ر هه‌ر ریگه‌وبانیکی فریشته وه‌ستان و پاسه‌وانی ده‌که‌ن)) فاطمه‌ی کچی قه‌یس فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا^ﷺ فه‌رمووی - له کاتی‌کدا به دارده‌سته‌که‌ی ده‌ستی ده‌یدا له دوانگه‌که - : نه‌مه (طیبه)یه، نه‌مه (طیبه)یه، نه‌مه (طیبه)یه - مه‌به‌ستی شاری مه‌دینه‌یه - ئایا من له‌و باره‌وه قسم بۆ کردوون؟ خه‌لکه‌که‌ش وتیان: به‌لای، فه‌رمووی: من قسه‌که‌ی (ته‌میم)م پیخۆش بوو چونکه هاوشیوه‌ی نه‌وه بوو که من قسم بۆ کردن...) تا کوټایی فه‌رمووده‌که.

۱ - هه‌ندێ له پوژنامه فه‌رمیه‌یه‌کان بلایان کردوه‌ته‌وه، له لاپه‌ره‌ی یه‌که‌میدا بلایان کردوه‌ته‌وه که واب

شیره‌یه‌کی زۆر سه‌یر ئاوی گبریه که‌می کردوه .

به پړزان ليرهدا پرسيارځي گرنګ و ترسناک هه يه: ده جبال کې ده فوټي و له ناو ده چټ؟ کې خواي گوره فيتنه کې له سر زهويدا کوټايي پي دټنټ؟ کې ده يکوژټ؟ له کوي ده کوژټ؟

له پيش نه وهی وه لامي نه و پرسيارانه بدهينه وه، چنډ خالتي گرنګ پيشکesh ده کم که هوکاري رزگار بوون له ده جبال و له و فيتنه يه؟ نه و شتانه ي که له فيتنه ي ده جبال رزگارمان ده که ن:

بو رزگار بوون له و فيتنه يه چنډ ريگا و هه نګاوټک هه يه ده بي بيکه ينه پيشه نګي خو مان:

ريگا و هه نګاوي يه کم: چه سپانډني باوه پ و بته وکرډني، نايان به نيوهم نه گوت که پيغه مبري نه کره م ﷺ فرمويي تي: ((يقرؤه کل مؤمن کاتب وغير کاتب)) واته: هه مو ئيمانداريک ده يخوټنيسته وه خوټنده وار بيت يان نه خوټنده وار)) بويه باوه په که ت به و و دامه زراو بکه، نه وه شه بزانه باوه پ ته نها وشه يه ک نييه! به لکو ئيمان بريتيه له: گوتن به زمان و باوه په ټان به دل و کارکردن به نه دنام و په له کاني له ش، تام و چټريکي تاييه تي خوي هه يه، روناکيه کې ناشکراي هه يه، باوه په قه لايه کې قايمي تويه و له دونيادا ده تپاريژټ، هه روه ها له فيتنه کاني دونيا که رووده دن و له فيتنه ي ده جبال و به لکو له سزاي ناو گوپ و له دوا روژيشدا ده تپاريژټ، ناي خودايه .. ئيمان چنډ به تام و چټزه!! نه وه ش بزانه که و ئيمان زياد ده کات به گوپرايه لي و کم ده کات به سرپيچي، بويه براي خو شه ويستم دلټ به گوپرايه لي و ئيمان وه گوش بکه و له ژينګه ي ئيمان وه خوټ نزيک بکه روه بو نه وه ي ئيمان له دل که تدا زياد بکات، له ژينګه ي سرپيچي خوټ به دوور بګره، چونکه ئيمان له دل که اندا به هو ي سرپيچي کرډنه وه کم ده که ن، نه وه ش باش بزنان يه کيکيان ده بي نه ويتر ده رکاته ده روه له دل که اندا، ولا حول ولا قوة الا بالله.

ريگاي دووم: سه قامگير بوون و دامه زارو بوون له سر ديني خوا و باوه پ، خواي گوره ده فوټي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْضَمُوا تَنْزِيلَ عَلَيْهِمْ

الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبۡشِرُوْا بِالۡجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ ﴿٣٠﴾
نَحْنُ اَوَّلٰٓيَاۤؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَشْتَهِيۡ اَنْفُسُكُمۡ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُوْنَ ﴿٣١﴾ نَزَّلَا مِنْ عَفۡوَرٍ رَّحِيۡمٍ ﴿٣٢﴾ (فصلت) واته: بئى گومان
نه و كه سانه ش فرمويان: په روه ردگارمان خوايه پاشان خوځيان راست كړد بويوه،
واته: زږد به مه حكه مى له سر په كټا په رستى وه ستان و به هيچ لايه كدا لايان نه دا،
كاتى مردن، له گوږدا له كاتى زيندو بويونه وه دا فريشته كان دانه به زنه لايان و پييان
ده لټن: له پاشه روژتان مه ترسن و بؤ مال و مندالېشتان - پاش خوټان - دل
زوير مېن نيمه چاوډيريان ده بين موژده تان لى بيت به و به هه شته ي به لټنتان پي
ده درا له دنيادا، مزگيڼى بيت نه مړو نه كه ونه خوځى و شادييه وه (۳۰) نيمه له
ژيانى دنيادا دوستان بوو، له پاشه روژيښدا دوستان ده بين و له وي نه فستان چ
بخوازي ناماده يه بوټان و هرچيش بخوازن له به هه شتدا بوټان هه يه (۳۱) نه م
ميوانداري ش، ميواندارى و په زيږاييه كه له لايه ن په روه ردگاركي گونا هېوشى
به به زه ييه وه (۳۲))

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فرموده ي (النواس ي كوپى سمعان) هوه كه وا
پيغه مېرى خواﷺ فرمويه تى: ((من أدركه منكم فليقرأ عليه فواتح سورة
الكهف)) واته: هر كه سيك له نيوه تووشى بوو، نه وه با نايه ته كانى سهره تاي
سوره تى (الكهف) ي به سهردا بخوښتته وه).

هه روه ها له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فرموده ي (أبي الدرداء) هوه كه وا
پيغه مېرى خواﷺ فرمويه تى: ((من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف، عصم
من الدجال)) واته: هر كه سيك ده نايه تى سهره تاي سوره تى (الكهف) له بهر بركات
نه وا له فيتنه ي ده ججال پاريزراو ده بيت)).

نه وه ش بزانه كه وا ريوايه تى روون و ناشكرا هه ن ده لټت: ده نايه تى كوټايي
سوره تى (الكهف) ه، به لام من ده لټم: چى زيانكي هه يه نه گه رتو هه موو

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۳۷) .

۲ - أخرجه مسلم (۸۰۹) .

سوره ته كه له بهر بكه‌يت؟ نه وه فیتنه‌یه كه و پټو یستی به خوپاراستن هه‌یه، بویه هر نیستا دانیشه ده‌ست به له‌بهر كړدنې نه و سوره ته بكه، ئای چهند سوره تیكي جوان و ماندار و ناسكه! ! سوره تی (الكهف) له بهر بكه تاكو خوای گه‌وره له فیتنه‌ی ده‌جبال بټپاریزیت، موژده بوئه و كه‌سه‌ی كه نیشته جیي شاری مه‌ككه‌یه و موژده بوئه و كه‌سه‌ی نیشته جیي شاری مه‌دینه‌یه، چونكه ده‌جبال به فه‌زلی خوا ناتوانیت بچیته ناو نه و دوو شاره‌وه، هه‌روه‌كو پیغه‌مبه‌ری نه‌كړم ﷺ فه‌رموویه‌تی.

پیزداران ... كي ده‌جبال ده‌كوژیت و له كوی ده‌كوژیت؟

نه‌م باسه و چهند باسیكي تر له به‌شی داهاتوودا باس ده‌كه‌ین — انشاء الله — ، هه‌رگیز نه‌وه‌تان له بیر نه‌چیت له هه‌موو نوژیكدا و به دلیكي پاكه‌وه په‌نا بگرن به خوا له فیتنه‌ی ده‌جبال، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاوه‌لانی فی‌ری نه‌و دوعایه ده‌كرد هه‌روه‌كو چوڼ فی‌ری سوره ته‌كانی قورئانی ده‌كردن.

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی (ابن عباس) هوه ده‌لټیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((اللهم إنا نعوذ بك من عذاب جهنم، وأعوذ بك من عذاب القبر، وأعوذ بك من فتنة المسيح الدجال، وأعوذ بك من فتنة المحيا والممات)) واته: خودایه په‌نات پی ده‌گرم له سزای دۆزه‌خ و په‌نات پی ده‌گرم له سزای گوپ و په‌نات پی ده‌گرم له فیتنه‌ی مه‌سیحی ده‌جبال و په‌نات پی ده‌گرم له ناشوبه‌ی زیان و مردن).

۱ - أخرجه مسلم (۵۹۰) وانظر صحيح البخاري (۸۳۲) ومسلم (۵۸۹).

دابه‌زینی پیغه‌مبه‌رعیسی ﷺ و کوشتنی ده‌ججال

(نزول عیسی ومقتل الدجال)

ده‌ججال له ماوه‌ی چل شه‌ودا هه‌موو سهر زه‌وی ده‌گه‌ریت و تهنه‌ا خه‌لکی نه‌فام تروشی فیتنه‌که‌ی ده‌بن، خوای په‌روه‌درگار هیچ که‌سیک له‌و فیتنه‌یه ده‌ریاز ناکات تهنه‌ا خاوه‌ن باوه‌ر په‌و که‌تاپه‌رستان نه‌بیت، نه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوه‌رپی ته‌واویان هیناوه به پیغه‌مبه‌ری نه‌کره‌م ﷺ، به باشی له‌ قورئان و سوننه‌ت و فیه‌قی نه‌م قوناغه تیگه‌یشتون، دوور له‌و تیوران‌ه‌ی که‌ نه‌ له‌ قورئان و نه‌ له‌ سوننه‌ته‌وه هیچ به‌لگه‌یه‌کیان نییه، ترسناکترین فیتنه که‌ مرفا‌یه‌تی و سهر زه‌وی ناسیویانه له‌ ناده‌مه‌وه تا‌کو روژی دوا‌ی فیتنه‌ی ده‌ججاله، له‌م فیتنه سه‌خته‌دا خوای په‌روه‌دگار به رحم و سو‌زی خو‌ی نه‌ه‌لی باوه‌ر له‌سهر زه‌ویدا ده‌پار‌یزیت، خوای گه‌وره یه‌کتابه‌رسته راست‌گو‌کان ده‌پار‌یزیت، نه‌وانه‌ی که‌ شو‌ینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوان ﷺ، خوای گه‌وره نه‌و نیمان‌داره پاکانه ده‌پار‌یزیت و زر‌گاریان ده‌کات به دابه‌زینی عی‌سای کو‌پی مه‌ریه‌م (علی نبینا وعلیه أفضل الصلاة والسلام).

بیر بکه‌روه له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌ (النواس ی کو‌پی سمعان) ریوایه‌تی کردوه و له‌ به‌شی رابوردودا به‌ در‌یژی با‌سم کرد، جاریکی تر ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ با‌سی نه‌و فه‌رمووده‌یه له‌ با‌سی (یه‌نجوج و مه‌نجوج) دا (إنشاء الله)، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: ((فبینما هو كذلك إذ بعث الله المسيح ابن مريم ﷺ)) واته: له‌ کاتی‌کدا ده‌ججال به‌و شی‌وه‌یه‌یه له‌و کاته‌دا خوای گه‌وره (عی‌سی)ی کو‌پی مه‌ریه‌م ﷺ ره‌وانه ده‌کات)).

له‌ کو‌یوه داده‌به‌زیت؟ له‌ ئاسمانه‌وه، دابه‌زینی عی‌سا ﷺ یه‌کی‌که له‌ نیشان‌ه گه‌وره‌کانی قیامه‌ت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت – له‌ کاتی‌کدا وه‌لامی جوله‌که‌کان ده‌داته‌وه، نه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌یان ده‌کرد گوایه (عی‌سای کو‌پی مه‌ریه‌م) (۱)

يان كوشتوه :-

﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ابْتِغَاءَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ (النساء) واته: نو بوختانه گوره يه ی بڅ خاتوو (مهریه م) کردیان، گویا زینای کردبیت! (۱۵۶) له بهر نه وهش که ده یانگوت: نیمه عیسی کورپی مهریه ممان ﷺ کوشت - که پیغه مبهری خواجه، خوی گوره به درویان ده خاته وه و ده فهرمووی: که چی نه توانیان بیکوژن و نه توانیشیان له سیداره ی بدن وه کو خویان کردیانه هه را، به لکو سهریان لی ټیکچوو بوو، پیاوړکیان دیت له شیوه و روخساردا وایان زانی (عیسا) یه و له سیداره یان دا، نه وانه ی دهر باره ی نو کیشیه یانه له دوو دلۍ دان، هیچ زانستیه کیان به وه نییه، جگه له شوینکه وتی گومان نه بی، بویه ده فهرمووی: به یه قین و بی گومان نه یانکوشتوه. (۱۵۷) به لکو خوی گوره به ره و خوی به رزی کرده وه، خواش هه میشه و به رده وام به ده سته لات و کارزانه، خوی ده زانی چی ده کات، هه رکه سیڼ په نای پی برد، ده پیاریزی و سهری ده خات. (۱۵۸) کاتی عیسا له ناسمان دیته خورای گشت خاوه ن کتیه کان بهر له مهرگی عیسا ﷺ بڅوای پی دینن. (۱۵۹) ((

ابن عباس^۱ ده فهرمویت: ((واته: له پیش مردنی عیسا) (علی نبینا وعلیه افضل الصلاة والسلام)

که واته نایا چی ده لیت دهر باره ی نو قسه یه ی خوی گوره که دهر باره ی عیسا ﷺ فهرمویه تی: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ (آل عمران: ۵۵) واته:

۱ - أخرجه ابن جرير الطبري في التفسير (۱۰۷۹۴) و (۱۰۸۰۷) , وابن أبي حاتم (۶۲۵۴)

نوه بوو خواى گه وره فهرمووى: ئهى عيسا (ﷺ)! به راستى من ده تبه مه وه بۆ لاي خوم و هه تا روژى تهگه يه نه كاتى ديارىيكروى ئاسايى بۆ زيانته ده ميڻى و نه وسا نه تمرينم، واته: ئيستا بهر له هاتنى كوټايى زيانته ناهيتم نه وانه بتيكوژن و بهریت وه له لاي خویشم جيى بهرزهت ده بى و سهرت ده خهم بۆ ئاسمان بۆ لاي خوم، له بهدكارى نه وانه كه باوه پريان نه هيتاوه پاكته ده كه مه وه واته: رزگارت ده بى و ناهيتم زيانته پى بگه يه نن وه نه وانه ش وا شوينكه وتهى تق بوون و خاوه نى باوه پ بوون، تا روژى قيامته تهگه ر به راستى لى بنهون زاليان ته كه م به سهر بى باوه پان و دوژمنانياندا له پاشان هه مووتان هه ر بۆ لاي خوم دينه وه، ئينجا منيش به راست و دروست گيره و كيڻشهى نيوانتان سه بارهت به كاروبارى عيسا (ﷺ) به دادپهروه رانه ده برمه وه)).

جا له نايه ته كه دا خواى پهروه رديگار ده فهرمويت: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ﴾ نه وه ماناي چييه؟

بزانه كه ماناي (الوفاة) ته نها مردن ناگه يه نيته له گه له بهلگه يه كى پيگه وه به ندى سه ره خۆ و جياوازا نه بيت، هه روه كو چۆن هه موو نوسه رانى ته فسير فهرموويانه: رهنگه جارى وا هه بيت باسى (الوفاة) بكریت و مه به ستي مردن نه بيت، بهلكو مه به ستي مردنى بچوك بيت - واته خه وتن - به باشى بير له و نايه تهى خواى گه وره بكه ره وه كه ده فهرمويت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ (الأنعام: ۶۰) واته: هه ر ئه و خوايه كه به شه ودا ده تانخه ويڻى و هه ستان لى ده سيڻى و به روژيشدا هه ر تاوانى بكه ن پى ده زانى.....)) مه به ست له (الوفاة) له و نايه ته پيروزه دا: خه وتنه.

پيغه مبه رى خوا (ﷺ) هه ر كاتى له خه و هه لده ستا ده يفه رموو: ((الحمد لله الذي أحيانا بعد ما أماتنا وإليه النشور))^۱ واته: سوپاس بۆ ئه و خوايهى كه ژياندينيه وه پاش نه وهى مراندينى، زيندوو بوونه وه ش هه ر بۆ لاي نه وه)) كه واته خه وتن خۆى له

خویدا مردنیکي بچوکه .

جا خوی گه‌وره خه‌وتنیکي دا به سهر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خویدا عیسا عليه السلام، پاشان بۆ لای خوی به‌ریز کرده‌وه بۆ نه‌وه‌ی رزگاری بکات له پلانی نه‌وانه‌ی ویستیان بیکوژن، نه‌و کابرایه‌ی که جیگه‌که‌ی عیسا به جوله‌که‌کان نیشان دا خوی گه‌وره هینایه سهر شیوه‌ی عیسا عليه السلام و به نه‌وه‌ی شوبهاند و نه‌وانیش نه‌ویان کوشت، پاشان خوی گه‌وره عیسا عليه السلام به‌ریز کرده‌وه، بۆ نه‌وه‌ی خوی په‌روه‌رگار له دواړژدا دایبه‌زیتیت و بیکاته نیشانه‌یه‌ک له نیشانه‌گه‌وره‌کانی قیامت، که پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام باسی کرده، نه‌و که‌سه‌ی که هه‌رگیز له خووه قسه‌ناکات.

جا پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام ته‌نانه‌ت باس و وه‌سفی نه‌و جل و به‌رگه‌ی کرده که عیسا پیوه‌ی داده‌به‌زیت، هه‌روه‌ها باسی نه‌و جیگه‌یه‌ی کرده که تیدا داده‌به‌زیت، سویند به خوا نه‌و جیگه‌یه به‌و شیوه‌یه نه‌ناسراوه له و کاته‌ی که نه‌و تیدا باسی کرده !

چی ده‌لئیت !؟

پیت ده‌لیم: نه‌و جیگه‌یه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام باسی کرده و دیاری کرده بۆ دابه‌زینی عیسا عليه السلام له سه‌رده‌می خویدا عليه السلام به‌و ناوه‌وه نه‌ناسراوه !!
که‌واته، پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام چی فه‌رموه ؟

ئیمامی (مسلم)^۱ ریوایه‌تی کرده له فه‌رموده‌ی (النواس ی کوپی سمعان) هوه له فه‌رموده‌یه‌کی درژدا و تیدا هاتوه: ((فینزل عند المنارة البيضاء شرقي دمشق بين مهرودتين)) واته: له و کاته‌دا (عیسی) ی کوپی مه‌ریه‌م عليه السلام له ئاسمانه‌وه داده‌به‌زیت بۆ لای مناره سپیه‌که‌ی رۆژه‌لاتی (دیمه‌شق) له دوو پۆشاکي په‌نگ کراودا به وه‌رسی زه‌عه‌فران))، له ریوایه‌تیکي تردا هاتوه^۲: ((بين ثوبين مصرين)) واته: دوو پۆشاک ره‌نگه‌که‌ی به‌ره‌وره‌نگی زه‌رد ده‌پوانی که ئیمه‌ پیی ده‌لئین: (بیجی)، نه‌مه وه‌سفی نه‌و پۆشاکه‌یه که عیسا عليه السلام پیوه داده‌به‌زیت، نه‌و

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۳۷) .

۲ - (صحيح ابن حبان (۶۸۲۱) وصححه الشيخ شعيب على شرط مسلم .

فهرموده يه پيڻه مبهري خواجگه ده فهرمويت: ((فينزل عند المنارة البيضاء شرقي دمشق)) له سهرده مي پيڻه مبهري خواداڻو له و جيگه يه مه ناره ي سبي نه به، به لام نيسا هه يه له مزگه وتي (الدمشقي) يه له سوريا، له سالي (٧٤١) ي ڪوچي^١ به به ردي سبي توڙهن ڪرايه وه، له پاش تپهر بووني چهند سهرده يه ڪي دور و دريڙ له فهرموده ڪي پيڻه مبهري.

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (النجم)

((واضعا ڪفيه على أجنحة ملكين إذا طأطأ رأسه قطر وإذا رفعه تحدر منه جمان كاللؤلؤ)) واته: دوو له په دهسته ڪاني له سهر بالي دوو مه لائيڪه داناهه ڪه سهر به رز ڪاته وه و نه وي بڪات، دلوه ٿاوي سافي له شيوه ي دهنڪه زيوي شيوه مرواري لي ده تنڪيت)).

له گهل مندا بير له فهرموده يه بڪه ره وه چونڪه تو قسه يه ڪي زور ترسناڪ ده خوينته وه، نيمامي (بوخاري و موسليم)^٢ ريوايه تيان ڪردوه له فهرموده ي (أبو هريره) وه ڪه وا پيڻه مبهري نه ڪرم فهرمويه تي: ((كيف أنتم إذا نزل ابن مريم عليه السلام فيكم و إمامكم منكم؟)) واته: ٽاخو ده بيت حالتان چون ڪاتيڪ ڪه عيساي ڪوپي مه ريه م عليه السلام داده به زيته وه ناوتان له ڪاتيڪا پيشه واکه تان له خوتانه؟!)).

براکانم.. وهرن پيڪه وه هه نديڪ له گهل نه م پيشه وايه دا بوه ستين بو نه وه ي بيناسين و پاشان ده گهريته وه بو لاي عيساي ڪوپي مه ريه م عليه السلام؟

گوتمان: ده ججال له سهر زهويدا بووني هه يه و مه وجوده، فيتنه ڪهش روويداوه، خوي گه وره عيساي عليه السلام ره وانه ڪردوه و زانيمان چي له بهر ڪردوه و له ڪوي داده به زيت، پاشان عيسا عليه السلام به رهو (بيت المقدس) ده پوات، چونڪه زوربه ي داستان ه ڪان له و جيگه يه رووده دهن له ناوه پاستي ولا تي شام، عيساي ڪوپي

١ - في عهد الحافظ ابن كثير، كما قال - رحمه الله تعالى - وغيره من المؤرخين ومن المحققين من علماء الاسلام والمسلمين.

٢ - أخرجه البخاري (٣٤٤٩) ومسلم (١٥٥/٢٤٤).

مهره يه م عليه السلام به ره و لای ده ججال ده پوات که له (بيت المقدس) به مه به سستی کوشتنی نهو، به لām له پيش نه وهی بگاته نهوی چەند رووداوئیکي ترسناک رووداوه: نهو رووداوانه چين؟

له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فرموده‌ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه ده لیت: پیغه مبه‌ری خوا (p) فرمویه‌تی: ((لا تزال طائفة من أمتي يقاتلون على الحق ظاهرين إلى يوم القيامة، فينزل عيسى ابن مريم، فيقول أميرهم)) واته: به‌رده‌وام کۆمه‌لێک له ئومه‌ته‌که‌م له سه‌ر حەق سه‌رکه‌وتوانه ده‌جه‌نگن تا رۆژی قیامه‌ت، عیسا ی کوپی مهره‌م عليه السلام داده‌به‌زیت و فرمانپه‌واکه‌یان پیتی ده‌لیت: ((واته: فرمانپه‌وای نهو کۆمه‌له دیاره که له سه‌ر حەق و راستین تا قیامه‌ت، کاتیک نهو فرمانپه‌وا ئیمانداره عیسا عليه السلام ده‌بینیت یه‌کسه‌ر ده‌یناسیتته‌وه ((فيقول أميرهم، تعال صل لنا)) فيقول عيسى عليه السلام: ((إن بعضكم أمراء بعض تکرمة الله لهذه الأمة)) واته: فرمانپه‌واکه‌یان پیتی ده‌لیت: وه‌ره پيش نوڤریمان بۆ بکه، عیسا عليه السلام یش ده‌لیت: نا، به راستی ئیوه هه‌ندیکتان فرمانپه‌وان به‌سه‌ر هه‌ندیکی ترانه‌وه نه‌مه‌ ریزیکي خوا بییه له‌م ئومه‌ته ناویتی)).

واته: که‌رامه‌ت و ریزیکه له‌ خوا ی په‌روه‌ردگاره‌وه بۆ ئومه‌ته‌ی محمد صلى الله عليه وسلم.

نایه نه‌م پيشه‌وا و نه‌میره کتیه؟

براکانم... سوننه‌ت هه‌رگیز دژی یه‌کتر نین، چونکه حەق و راستی له‌ یه‌ک جیگه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن، (الحارث ی کوپی أبی أسامه) له (مسند)^۲ هه‌که‌یدا به‌ سه‌نه‌دیکی (صحيح) ریوايه‌تی کردوه له فرموده‌ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه که‌وا پیغه مبه‌ری خوا عليه السلام فرمویه‌تی: ((فيقول أميرهم المهدي: تعال صل لنا)) فيقول عيسى: ((لا، إن بعضكم أمير بعض تکرمة الله لهذه الأمة)) واته: فرمانپه‌واکه‌یان که (المهدي) یه پیتی ده‌لیت: وه‌ره پيش نوڤریمان بۆ بکه، پیغه مبه‌ر عیسا عليه السلام ده‌فرمویت: نا، به راستی ئیوه هه‌ندیکتان فرمانپه‌وان به‌سه‌ر هه‌ندیکی

۱ - أخرجه مسلم (۱۵۶) .

۲ - أخرجه الحارث كما في (المنار المنيف) لابن القيم (۹۴) وقال : وهذا إسناد جيد .

ترتانه وه، نه مه ريژيكي خواييه له م نوممه ته ناوټي))

جا نه م (المهدى) به كييه و چړوك و باسه كه ي چييه ؟

پيش نه وه ي باسى نه و پياوه بكم ده لټم: هه ندي كه س شويني بوچوونه كاني
(ابن خلدون) كه وتوون كه ده لټت: ((له و فرمودانه ي كه ده رباره ي (المهدى)
هاتوون كه ميكي به ته واوي گه يشتووه پيمان، به لكو زور كه م)) به م شيوه يه ابن
خلدون^۱ باسى كړوه.

منيش ده لټم: ته نانه ت نه گه ر قسه و بوچوونه كاني (ابن خلدون) وه رگرين و هيچ
فرموده يه كي (صحيح) مان پي نه گه يشتبټ ته نها يه ك فرموده نه بيت نه و
پټويست ده بو له سه رمان شويني بكه وين و وه ريبرگين، نه گينا نه و ده بووينه نه و
كه سانه ي فرمانه كاني خوايان رد كړوه ته وه. هه روه كو خواي گه وره
ده فرمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الحشر: ۷) واته:
هه رچي په يامبه ر پټي دان وه ري بگرن، واته: — به چي فرماني پي كړدن
بيكن، رييشي له هه ر شتي لي گرتن نيوه ش ده ستي لي هه لگرن))

پيشه واي نه هلي سوننه و جه ماعه نيمامي نه حمه دي كوپي حه نبل ده فرمويت:
((نه گه فرموده يه كي دروستي پيغه مبه رمان ﷺ رد كړده وه نه و فرمانه ي
خودامان رد كړده ته وه كه ده فرمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

له و بوچوونه ي (ابن خلدون) دا چهنه كه سيكي تر شويني كه وتوون له وانه (شه يخ
محمد عبده) و (شه يخ محمد رشيد رضا) ره حمه تي خوايان لي بيت.

ده لټن: نه و فرمودانه ي كه ده رباره ي (المهدى) هاتوون هه مووي فرموده ي
(ناحاد) ن نه مه خوي له خويدا بابه تيكه، هه روه ها ده لټن: نه و فرمودانه ي كه
ده رباره ي (المهدى) هاتوون له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا نه هاتوون (واته: بوخاري و
مسلم)! به راستي نه وه دوو گومانه له لايه ن هه ندي كه س دروستبوه، بو وه لام
دانه وه ي هه ريكه له و دوو گومانه ده لټن:

بو وه لام دانه وه ي گوماني يه كه م: نه وان ده لټن: نه و فرمودانه ي كه ده رباره ي

(المهدى) هاتوون همووى فەرمووده‌ى (ئاحاد)ن و فەرمووده‌ى (ئاحاد) له بابەتى بېروباوه‌ردا وەرناگيریت!! به راستى ئەمە قسەيه‌كى ژۆر ترسناکه که پيشينه چاکه‌كانمان نه‌يانزانويه - ره‌زا و ره‌حمەتى خويان لىبیت - ، به هېچ شيوه‌يه‌ك كه‌سێك له‌وان ئەو قسەى نه‌گووتوه، ئەم قسە و باسه له زانا پاشينه‌كانه‌وه سه‌رى هه‌لداوه، به هېچ شيوه‌يه‌ك له هاوه‌لانه‌وه جيگير نه‌بوه - په‌زای خوا له هه‌مويان - ، نه‌گه‌ر يه‌كێك له‌وان به يه‌ك بگه‌يشتاوه و فەرمووده‌يه‌كى بۆ بگيرايه‌ته‌وه ئەوا نه‌يده‌گوت: نه‌خێر، من ئەو هه‌وال و قسەى تۆ وەرناگرم چونکه قسە‌كانى تۆ قسەى (ئاحاد)ن، بپۆ كۆمه‌لێك له هاوه‌لان به‌ينه بۆ ئەوه‌ى هه‌مويان شايه‌تیت بۆ بده‌ن كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ئەو قسەيه‌ى فەرموه!! نه‌خێر ئەو رووداوه هه‌رگيز رووى نه‌داوه.

به پاستى رووکردن له قيبله به ته‌نها هه‌والى كه‌سێك گۆپدرا، فەرمووده‌كه له (صحيح البخارى و مسلم) دا هاتوه له فەرمووده‌ى (عبدالله ى كورى عمر) وه ده‌لێت: ((بينما الناس يصلون في مسجد قباء الغداة إذ جاء رجل، فقال: إن رسول الله قد أنزل عليه الليلة قرآن، وأمر أن تستقبل الكعبة، فاستقبلوها، واستداروا، فتوجهوا نحو الكعبة)) واته: له كاتێكدا خه‌لكى نوێژى نيوه‌رۆيان ده‌کرد له مزگه‌وتى (قبا) كابرايه‌ك هات و فەرمووى: پيغه‌مبه‌رى خوارنه‌مشه‌و قورئانى بۆ دابه‌زيوه و فەرمانى پيكره‌وه چيتر له نوێژه‌كاندا روو له قيبله بكریت. بۆيه خه‌لكه‌كه هه‌موو روويان له كه‌عبه‌ كرد و وه‌رچه‌رخان)) هه‌رگيز نه‌يانگوت: ئێمه دُنیا نين له‌و هه‌واله‌ى تۆ، چونکه هه‌واله‌كه‌ى تۆ (ئاحاد)ه!!

برا خۆشه‌ويسته‌كه‌م... ئايا نازانيت پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ چه‌ندان په‌يامبه‌ر و بانگه‌وازكارى ده‌نارد بۆ ولاتان و ده‌سه‌لاتداران و پادشايان و هه‌رگيز نه‌مانبيسته‌وه يه‌كێك له‌وان ئەو بانگه‌وازكاره يان ئەو نيردراوه‌ى كه له لايه‌ن پيغه‌مبه‌رى خوداوه ﷺ هاتوه گيراييته‌وه به بانگه‌شه‌ى ئەوه‌ى كه‌وا هه‌واله‌كه‌ى ئەو هه‌والى ئاحاده، نه‌خێر به‌لكو هه‌موو شتيكيان له‌م په‌يامبه‌ره‌وه وه‌رگرتوه كه له لايه‌ن

پيغه‌مبهری خواوه ﷺ نيردراوه چ نه و بابه‌ته‌ی که له پيټناويدا نيردرابيت بابه‌تټکی کرداری بوويت يان بابه‌تټکی بيروباوه، پيغه‌مبهری خواوه ﷺ هاوه‌لانی ده‌نارد بۆ شار و ولاته‌کان، نه‌وه‌تا (أبو عبیده‌ی کوپی الجراح) ی ره‌وانه کرد بۆ لای نه‌هلی نه‌جران و (معاذ ی کوپی جبل) ی نارد بۆ لای نه‌هلی يه‌من و (مصعب ی کوپی عمير) ی ره‌وانه کرد بۆ لای نه‌هلی مه‌دينه و (دحيه الكلبي) نارد بۆ لای فه‌رمانپره‌واکه‌ی بصری.. هتد. له هيچ جټگايه‌کدا نه‌هاتوه و باس نه‌کراوه که نه‌وانه هه‌والی نه‌و تاکانه‌يان رهد کردبټته‌وه و وه‌ريان نه‌گردبټت، بۆيه نه‌م بابه‌ته پټويست ناکات زۆر له سه‌ری راوه‌ستين و باسی لټوه بکه‌ين نه‌گه‌ر هاتوه‌ه‌واله‌که راست و دروست بوو.

چۆن ده‌زانين هه‌واله‌که راست و دروسته؟ بۆ نه‌و مه‌به‌سته بگه‌رپټوه بۆ نه‌و بنه‌مايانه‌ی که زانايان دياريان کردوه و دايان ناوه نه‌و زانا بليمه‌ت و ناودارانه له فه‌رمووده‌ناسان، به‌عه‌قلی خۆت حوکم به‌ سه‌ر راست و دروستی فه‌رمووده‌کاندا مه‌ده نه‌گينا هه‌روه‌کو باسما ن کرد نه‌وا دينه‌که‌مان له ده‌ست ده‌ده‌ين، ټايه له‌و کاته‌دا چی دينټک وه‌رده‌گزين؟ نه‌و دينه‌ی که عه‌قلی تو پټی رازييه؟ يان نه‌و دينه‌ی که عه‌قلی من پټی رازييه؟!

په‌زا و په‌حمه‌تی خوا له (ټيمامي عه‌لی) کاتيټک ده‌فه‌رموټت: ((لو كان الدين بالرأي لكان أسفل الخف أولى بالمسح من أعلاه)) واته: نه‌گه‌ر دين به‌ بۆچوون (رأی) بوايه نه‌وا سپړنی ژي‌ره‌وه‌ی خوف له پټشتر و ره‌واتر بوو له سپړنی سه‌ره‌وه‌ی)).

به‌لام لټره‌دا چه‌ندان بنه‌ما هه‌ن که زانايان فه‌رمووده‌ناس دايانرټزاوه، بۆيه بگه‌رپوه بۆ لای نه‌و بنه‌مايانه بۆ نه‌وه‌ی راست و دروستی فه‌رمووده‌که‌ت بۆ روون و ناشکرا ببټته‌وه، له‌ گه‌ل مندا نه‌و ټايه‌ته‌ی خواي گه‌وره بخوټنه‌ره‌وه که ده‌فه‌رموټت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ (الحجرات) واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هي‌ناوه! نه‌گه‌ر که‌سيټکی متمانه پټ نه‌کراو و (فاسق) هه‌والټکی

بق هينان خيرا بپوای پي مه کن به لکو لتي بکوټنه وه...)) ليره دا خواي گه وره
 فرماني پي نه کردين به ليکوټينه وه له هه والي نيمانداريکي باوه پ پيکراو، به لکو
 فرماني پي کردين به ليکوټينه وه ته نها له هه والي که سيکي خراپه کار (فاسق)،
 نه گهر هه والي که سيکي نيمانداري باوه پ پيکراو پټويست به روونکرده وه و جيگير
 بوون بوايه نه وا خواي گه وره دياري نه ده کرد و نه يده گوت (که سي خراپه کار
 (فاسق)) و فرماني پي کردين به ليکوټينه وه له هه والي که سي، روون کرده وه که ي
 ره ها ده کرد و بق نه وه ي هه موو که سيک بگريته وه، ده يگوت: ((يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ
 جَاءَ كُرْخَبِرٍ فَتُبَيِّنُوْا)) به لکو کاتي خواي گه وره فرمويه تي: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ
 جَاءَ كُرْخَبِرٍ فَتُبَيِّنُوْا﴾ نه وا ده بيت به لگه که هه والي که سيکي باوه پ پيکراو
 پټويستي به روون کرده وه و ليکوټينه وه نبييه، يا رهي بکهينه وه، به بانگه شه ي
 نه وه ي گوايه هه والي که (ناحاده) يان له ته نها که سيکه وه ريوايه ت کراوه، نه مه
 باسي نه و مه سه له يه بوو به کورتي بق نه وه ي نه و گومان و دوو دلبييه لاجيت و
 نه ميتي به فه زلي خواي په روه ردگار.

• گوماني دووه م: ده لټين: نه و فرمودانه ي که ده رياره ي (المهدي) هاتون له
 هه ردوو صحيح (البخاري و مسلم) دا نه هاتوه و جيگير نه بوه له و دوو کتبيبه دا!!
 به راستي نه م گومانه ده بوايه نه گوترايه، چونکه پيش که ميک من دوو
 فرموده م گيترايه وه:

- يه که ميان: له (صحيح البخاري) هاتوه و له فرموده ي (أبو هريره) ه وه.
- دووه ميان: له (صحيح مسلم) دا له فرموده ي (جابر ي کوري عبدالله) وه.

به لام فرموده کان به رووني ناوي نه وي نه هيناوه، نه وه بزانه که سوننه ت
 ته واو که ري يه کترن، هه روه کو ناشکرايه که (نيمامي بوخاري) ده رياره ي کتبيبه که ي
 خوي (الصحيح)^۱ فرمويه تي: ((له م کتبيبه دا ته نها فرموده ي راست و دروستم

هيناره وه فهرمووده‌ی راست و دروستی زۆرترم لايه).

له رپوايه‌تییکی تردا هاتووه که له (ئیمامی بوخاری)یه‌وه رپوايه‌ت کراوه ده‌لێت: ((هیچ فهرمووده‌یه‌کم له کتێبه‌که‌مدا دانه‌ناوه ته‌نها راست و دروسته‌كان نه‌بی‌ت، چه‌ندان فهرمووده‌ی راست و دروستم جی‌هێشتوه باسم نه‌کردوه له ترسی ئه‌وه‌ی کتێبه‌که زۆرترو درێژتر نه‌بی‌ت)).

(الاسماعیلی) ده‌لێت: ئه‌گه‌ر هه‌موو فهرمووده‌یه‌کی (صحیح) ی رپوايه‌ت بکرايه ئه‌وا له یه‌ك باب‌ه‌دا فهرمووده‌ی کۆمه‌لێکی له هه‌ولان کۆده‌کرده‌وه، باسی رینگای رپوايه‌تی هه‌ریه‌که له‌وانی ده‌کرد ئه‌گه‌ر فهرمووده‌که راست و دروست بوايه ئه‌وه کتێبیکی زۆر گه‌وره ده‌بوو).

لێره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وی‌ت که هه‌موو فهرمووده‌یه‌کی راست و دروست له هه‌ردوو کتێبی (صحیح مسلم و صحیح البخاری)دا کۆ نه‌کراوه‌ته‌وه به‌لکو ده‌یان کتێبی تر هه‌ن وه‌کو (مسند الإمام أحمد) و (سنن الترمذی) و (سنن ابن ماجه) و (سنن أبي داود) و (سنن النسائي) و (الدارمي) و (سنن البيهقي) و (مسند البزار) و... کتێبه‌کانی کۆکرده‌وه‌ی سوننه‌ت زۆرن و هه‌موو پێن له هه‌زاران به‌لکو ده‌یان هه‌زار فهرمووده‌ی راست و دروست، که‌واته مانای ئه‌وه نییه ئه‌گه‌ر هاتوو فهرمووده‌یه‌ك له هه‌ردوو کتێبی (صحیح) دا یان له یه‌کیکیاندا نه‌بوو ئه‌وا فهرمووده‌یه‌کی (صحیح) نییه، به‌لکو ده‌بی‌ت وردبینه‌وه و بگه‌ڕێن به‌شوێن راست و دروستی فهرمووده‌که‌دا له لایه‌ن سه‌نه‌د و ده‌قه‌وه (متن)، ئه‌گه‌ر فهرمووده‌که ته‌واو بوو له سه‌نه‌د و له ده‌قدا ئه‌وا پێویسته ئه‌و فهرمووده‌یه وه‌رگرین، هه‌رچه‌نده ئه‌و فهرمووده‌یه له هه‌ردوو کتێبی (صحیح) دا یان له یه‌کیکیاندا نه‌بوو، چونکه هه‌موو سوننه‌ت هه‌روه‌کو باس‌مان کرد لای (ئیمامی بوخاری و موس‌لیم) کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه.

داوا له خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌که‌م که توانیبی‌تم و یارمه‌تی دابی‌تم بۆ روون کردنه‌وه‌ی ئه‌و باب‌ه‌ته، تا‌کو کاره‌که له‌سه‌ر برا و خوش‌کانه‌مان تێکه‌ڵ نه‌بی‌ت، داوا له خوا ده‌که‌م که خ‌وای فێرمان بکات و تی‌گه‌یش‌توومان بکات.

له‌گه‌ڵ مندا بگه‌ڕۆه بۆ لای ئه‌و ئه‌میره یاخود بۆ لای پێشه‌وا (مه‌هدی) ...

(الحارث ی کوپی أبو أسامة) له (مسند) هکیدا ریوایه تی کردوه به سەنەدییکی (صحیح) له (جابر ی کوپی عبدالله) وه کهوا پیغه مبه‌ری خوا^۱ فه‌رموویه تی: ((ینزل عیسی ابن مریم، فيقول أميرهم المهدي: تعال صل بنا)) فيقول عيسى: ((لا، إن بعضهم أمير بعض تكرمة الله لهذه الأمة)) واته: عيسای کوپی مه‌ریه م^۲ دادەبەزیت فه‌رمان‌په‌واکه‌یان پیی ده‌لێت: وه‌ره پێش نوێژیمان بۆ بکه، پیغه مبه‌رعيسا^۳ ده‌فه‌رمویت: نا، به راستی ئیوه هەندیکتان فه‌رمان‌په‌وان به سەر هەندیکی ترتانه‌وه ئه‌مه رێژیکي خواپیه به‌م ئوممه‌ته ناویتی)).

له ریوایه‌تیکی تردا که (أبو داود) ریوایه‌تی کردوه به سەنەدییکی (صحیح)^۴ له فه‌رموده‌ی (عبدالله ی کوپی مسعود) وه‌وه کهوا پیغه مبه‌ری خوا^۵ فه‌رموویه تی: ((لا تقوم الساعة...)) واته: قیامه‌ت هه‌ل‌ناسیت...)) وه له ریوایه‌تیکی تردا: ((لا تنقضي الدنيا حتى يملك العرب رجل من أهل بيتي يواطئ اسمه اسمي، واسم أبيه اسم أبي)) واته: ئه‌م دونیا به‌ دواپی نایه‌ت تاوه‌کو کابرایه‌ک حوکمی عه‌ره‌ب نه‌کات له ئه‌هلی به‌یت و بنه‌ماله‌ی منه و ناوی خۆی وه‌کو ناوی منه و ناوی باوکی وه‌کو ناوی باوکی منه) واته: ناوی (محمد ی کوپی عبدالله) به‌.

له ریوایه‌تیکی تردا هاتوه که (أبو داود) به سەنەدییکی (صحیح)^۶ له فه‌رموده‌ی (أم سلمه) وه‌وه ریوایه‌تی کردوه کهوا پیغه مبه‌ری خوا^۷ فه‌رموویه تی: ((المهدي من عترتي من ولد فاطمة)) واته: مه‌هدی له وه‌چه و نه‌وه‌ی منه له نه‌وه‌ی کوپه‌کانی (فاطمه) به‌.

به‌لکو له فه‌رموده‌یه‌کی تردا که ئیمامی ئه‌حمه‌د له (مسند) هکیدا و ابن ماجه له (سنن) هکیدا به سەنەدییکی (صحیح)^۸ ریوایه‌تیان کردوه له فه‌رموده‌ی (علی) به‌وه کهوا پیغه مبه‌ری ئه‌کره‌م^۹ فه‌رموویه تی: ((المهدي منا أهل البيت

۱ - أخرجه الحارث بن أبي أسامة في (مسنده) كما في (المنار المنيف) (ص ۹۴ ط العاصمة) وقال ابن القيم: (وهذا استناد جيد).

۲ - أخرجه أبو داود (۴۲۸۲) والترمذي (۲۲۳۰ ، ۲۲۳۱) وقال (حسن صحيح) وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۷۲۷۵).

۳ - أخرجه أبو داود (۴۲۸۴) وابن ماجه (۴۰۸۶) والحاكم (۵۵۷/۴) وقال الشيخ الألباني: ((وهذا سند جيد رجاله كلهم ثقات وله شواهد كثيرة) الضعيفة (۸۰) وصححه في (صحيح الجامع) (۶۷۳۴).

۴ - أخرجه أحمد (۸۴/۱) وابن ماجه (۴۰۸۵) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۲۳۷۱) و (صحيح الجامع) (۶۷۳۵).

يصلحه الله في ليلة)) واته: مهدي له نيمه و له نه هلي بهيته، خوي پروهردگار له تنها شهويكدا ناماده و چاكسازي دهكات)) خوي گوره خوي نامادهي دهكات بو نه وهي سهر كردايه تي هه موو نه م ئوممه ته بكات له و شه وه زهنگه تاريخه دا، چونكه خيلافه تي راشيدي له سهر بهرنامه ي پيغه مبهرايه تي ده بيت بگه پيته وه بو سهر زهوي له سهر به ليني نه و كه سه ي كه هه رگيز له خووه قسه ناكات، نه ي من به تو م نه گوت: هه رگيز بي ئوميد و بي هيو مبه، نه وه ش تنها هيو و ئاره زو و خونه خو شه كان نيه، به لكو به به لگه ي قورئان و فهرموده يه.

بهر بكه روه و بزانه كه گه وره ي مرقايه تي ﷺ چي فهرموه! له فهرموده يه كدا كه نيمامي نه حمده له (مسند) هكهيدا ريوايه تي كردوه و جگه له و به سه نه ديكي (صحيح) له فهرموده ي (حذيفة ي كوري اليمان) كه وا پيغه مبهري نه كرم ﷺ فهرمويه تي: ((تكون النبوة فيكم ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها))

بهرنامه ي پيغه مبهرايه تي بهرز بو وه، نايه ماوه ي حوكمپاني له پاش پيغه مبهرايه تي چه نده و شيوه كه ي چونه؟ باسي قوناغي حوكمه كان چونه؟ پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمويه تي: ((تكون النبوة فيكم ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة، فتكون ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون ملكا عاضا، فيكون ما شاء الله أن يكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون ملكا جبرية، فتكون ما شاء الله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة)) واته: پيغه مبهرايه تي له ناوتاندا ده مي نيته وه تاكو خوي گوره ويستي له سهر بيت بمينيته وه، پاشان خوي گوره بهرزي ده كاته وه نه گه ر ويستي لي بيت بهرزي بكا ته وه، نه مجار خيلافه له سهر بهرنامه ي پيغه مبهرايه تي ده بيت، تاكو خوي گوره ويستي له سهر بيت ده مي نيته وه، پاشان خوي گوره بهرزي ده كاته وه نه گه ر ويستي لي بيت بهرزي بكا ته وه، پاشان پادشايه تيه كه ده بيت كه توند گاز له

۱ - أخرجه أحمد (۲۷۳/۴) والطحاوسي في مسنده (۴۳۸) والبزار كما في (كشف الأستار) (۱۵۸۸) والبيهقي في (الدلائل) (۴۹۱/۶) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۵).

مولکه که ی ده گریټ، تا کو خوی گه وره ویستی له سهر بیټ ده مینټه وه، پاشان خوی گه وره به رزی ده کاته وه نه گه ویستی لیټ بیټ به رزی بکاته وه، پاشان پادشایه تیبه کی زور داری ده بیټ، تا کو خوی گه وره ویستی له سهر بیټ ده مینټه وه، پاشان خوی گه وره به رزی ده کاته وه نه گه ویستی لیټ بیټ به رزی بکاته وه، پاشان خیل افهټ له سهر به رنامه ی پیغه مبه رایه تی ده بیټ)).

نهم باسه باسیکه به راستی دله کان پر ده کات له نارامی و دلنایای و پازیبوون و سه کینهټ، به لام به پشت به ستن به خوی گه وره نه ک به ته مبه لی و ته وه زه لی، نه و که سه ی که نهم موژده یه ی پیداین پیغه مبه ری راستگو یه ﷺ هه مووکات و گیان و خوینی خوی ته رخان کردبوو بو سهر خستنی نهم دینه، بویه وریابه فره مووده کان وه کو مه به سه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ تیگه نه ک به پیچه وانه وه، نه مجار واز به پینی له کار کردن و بلټیت: چیر کار ناکه ین هه ول ناده ین و واز له هه ول و تیکوشان دینین!! نه خیر.. به راستی نه مه تیگه یشتنیکی هه له و پیچه وانه یه، نه گینا نه و که سه ی که نهم موژده یه ی پیداین خوی گه وره پیی فره موه: ﴿قُرْآنُذَرَّ ۲﴾ (المدرش) واته: هه سته، له ناو نویچنه که ت خه لکی بیټ باوه پر بیدار بکه ره وه و بترسینه له سزای خوا)).

نه ویش هه سنا و چیر تاملی پشوو ی نه چه شت تا وه کو گه یه شته لای په روه ردگاری خوی، بویه ده بیټ زور به وردی و قووله وه له مه به سستی خوا و پیغه مبه ره که ی بگه ین ﷺ.

به وردی بیر له و فره مووده یه بکه ره وه که (الحاکم) له (مستدرک) هه که یدا ریوایه تی کردوه و به (صحیح) ی زانیوه و نیمامی (الذهبی) یش له گه لیدا هاوده نگه له فره مووده ی (أبی سعید الخدری) که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ فره موویه تی: ((يُخْرِجُ فِي آخِرِ أُمَّتِي الْمَهْدِيَّ يَسْقِيهِ اللَّهُ الْغَيْثَ، وَتُخْرِجُ الْأَرْضُ نَبَاتَهَا، وَيُعْطِي الْمَالَ صَحاحاً، وَتَكْثُرُ الْمَاشِيَةُ، وَتَعْظُمُ الْأُمَةُ، يَعِيشُ سَبْعاً أَوْ ثَمَانِيًا - يَعْنِي:

۱ - أخرجه الحاكم (٤/ ٥٥٧، ٥٥٨) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (٧١١).

حَجَّاباً)) واته: له كوټايي نوممه ته كه مدا مه هدى دهرده چيټ خواي په روه ردگار باراني بؤ ده باريټيټ، زهوي رووه كي خوي سهوز دهكات، پاره به به كساني ده به خشيت، مه پ و مالات زور ده بيت، نه م نوممه ته مه زن و گه وړه ده بيت، بؤ ماوه ي حوت يان هشت سال ده ژيت).

برا پريزداره كانم.... ناوي ته واوي نيمامي (المهدي): محمدي كوپي عبدالله يه و له نه وه ي (الحسن) ي كوپي (علي) يه و له (فاطمة) ي كچي پيغه مبه ره ﷺ، كه واته نه و (عهله وييه كي حه سني فاطمي) يه، خواي گه وړه له ته نها شه ويكدا ناماده ي دهكات ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (يس: ۸۲) واته: به پاستي هر كاتي ويستي شتي به دي بهيني هر نه وه به كه پتي به رمي به! نه ويش ده ست به جي ده بيت)).

الحافظ ابن كثير ده فهرمويت: ((له سهرده مي نه ودا كشتوكال زور ده بيت، به رويوم زور ده بيت، دين حوكم دهكات، سولتان زاله به سهر خه لكيدا، دوزمن ملكه چه، خه يرو چا كه له سهرده ميده به رده واه، له شاري مه ككه دهرده كه ويټ، له ته نيشته كه عبه به يعه ي پي ده دريت له كاتي كدا خوي رازي نيه و پتي ناخوشه)).

خه لككي زور دهر كه وتوون و بانگه شه ي (المهدي) يان كړدوه!! له و پيناوهدا پيغه مبه ري خو شه ويستان ﷺ به نيشانه يه كي پيغه مبه رانه ي روون وناشكرا ناگاداري كړدينه وه نه گه ر نه و نيشانه يه دهر كه وت نه واه موو نيمانداراني سهر زهوي ده زانن كه نه وه ي دهر كه وتوه له مه ككه ي پيرو نيمامي مه هدى يه.

نيمامي (البخاري و مسلم)^۲ ريوايه تيان كړدوه له فهرموده يه كي داكي نيماندارانه وه (عائيشه) هوه، ده فهرمويت: ((عبث رسول الله ﷺ في منامه)) واته: شه ويك له شه وان پيغه مبه ري خوا ﷺ لاي عائيشه نوو ستبوو، هه نديك جوولايه وه و په شوكا و شپرزبوو پاشان هه ستا.. ((فقلت: يا رسول الله! صنعت شيئاً في منامك

۱ - النهاية في الفتن والملاحم (۳۱/۱)

۲ - أخرجه البخاري (۲۱۱۸) ومسلم (۲۸۸۴) .

لم تكن تفعله)) واته: عائشه فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خواﷺ، له کاتی نووستنه که تدا شتیکت کرد له پيشدا نه تکرده)) پیغه مبهری خواﷺ نووستوه و شتیکی بینیه، که ئیستا بۆمان ده گيرپته وه، ئایا ئه و شته چیه؟ فهرمووی: ((العجب! إن ناساً من أمتي يؤمنون - أي: يتجهون ويقصدون - بالبيت برجل من قريش قد لجأ بالبيت - أي: لجأ إلى بيت الله الحرام - حتى إذا كانوا بالبيداء خُسف بهم)) هذه هي العلامة: ((قالت عائشة: يا رسول الله! إن الطريق قد يجمع الناس، قال: ((نعم، فيهم المستبصر، والمجبور، وابن السبيل، يهلكون مهلكاً واحداً، و يصدرون مصادر شتى، يبعثهم الله على نياتهم)) واته: به راستی سهیره! خه لکانیک له ئومه ته که م به ره و که عبه دین بۆ کوشتنی پیاویکی قوره یشی په نایداوه ته که عبه تا ده گه نه بیابان زهویه که رۆده چیت و نوقم ده بن - ئه مه نیشانه که به - عائشه فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خواﷺ! ریگا هه موو خه لکی کۆ ده کاته وه، ئه ویش فهرمووی: راسته، هه ندیکی به نیاز و مه به سته وه و هه ندیکی رۆر لیكراوه و ناچاره و هه ندیکی ریبوارن هه مویان به یه ک جار ده مرن و خوی گه وره هه ر یه که و به پئی نیه تی خۆی زیندوی ده کاته وه)).

هه ر یه که و به پئی نیه تی خۆی زیندو ده کریته وه، هه ندیکیان له گه ل ئه و له شکره دا ده رچوو بوون بۆ کوشتنی ئیمامی مه هدی، هه ندیکیان له بهر بهرژه وه ندی ده رچوه، هه ندیکی ملکه چ و گوپرایه له.

له پیاویه تی کدا که له (صحیح مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ی دایکی ئیماندارانه وه (حفصه) ده لیت: پیغه مبهری خواﷺ فهرموویه تی: ((لیؤمن هذا البيت جيش يغزونه، حتى إذا كانوا ببیداء من الأرض، يخسف بأوسطهم، وينادي أولهم آخرهم، ثم يخسف بهم، فلا يبقى إلا الشريد الذي يخبر عنهم)) واته: سوپایه ک روو ده کاته که عبه بۆ داگیر کردنی تا کو ئه و کاته له بیابانیک ده بن ناوه راستیان توشی رۆچونیک ده بن به شیوه یه ک سه ره تاکه یان بانگی کوټاییه که یان ده کات پاشان

نه وانيش توشي نه و پوچونه دهن، هيچ كه سيكيان ناميني ته نها يه كه س نه بيت كه هه واله كه يان ده بات)

جا ليره دا پيغه مبهري خوشه ويست ﷺ له وپه پي وردی و روونيدا باسی مه سه له كان ده کات.

پرسيا ره كه ليره دا نه وه يه: چون بزاني نه وه ي كه درچوه و بانگه شه ي مه هدي ده کات نيمامي مه هدي يه؟ کاتي كه نيمامي مه هدي درده كه ويته نه و له شكريكي بو درده چيټ...بو؟ به مه به ستي کوشتن و له ناوبردني.. له و کاته دا خوي گه وره نيمامي مه هدي سرده خات به شيوه يه كي قه دري كه به هيچ شيوه يه كه شوين ده ست و هه ول و تيکو شاني هيچ مروفكي پيوه ديار نيه، نه و له شکره توشي رووچون دهن و ده چنه ژير زه ويدا، له و رووچونه دا هيچ كه سيك ناميني ته نها کومه له كه سيكي كه م نه بيت، به و شيوه يه هه مو نه هلي سر زه وي ده زانن نه وه ي كه درچوه نيمامي مه هدي يه.

جا له و کاته دا خوي گه وره نيمامي مه هدي و يه کتاپه رستان نه وانه ي له گه ليدان سريان ده خات نه وانه ي كه له هه مو سر زه وييه وه بو لاي نه و ده پون و به يعي پي ده دن و پاشان خوي گه وره به فزلي خوي و به جوانترين شيوه سريان ده خات.

نيمامي (مسلم) ريوايه تي کرده له فهرموده يه كي (نافع ي کوري عتبه) وه که و پيغه مبهري خواص ﷺ فهرموده تي: ((تغزون جزيرة العرب، فيفتحها الله، ثم فارس، فيفتحها الله، ثم تغزون الروم، فيفتحها الله، ثم تغزون الدجال، فيفتحها الله)) واته: هيرش دهبه نه سر دورگه ي عه رب و خوايش سرتان ده خات، پاشان هيرش دهبه نه سر فارس خوايش سرتان ده خات، پاشان هيرش دهبه نه سر روم و خوايش سرتان ده خات، پاشان هيرش دهبه نه سر ده جبال و خوايش سرتان ده خات))

جا نه‌م فرموده‌ده شه‌وه روون ده‌كاته‌وه شه‌و داستان و جه‌نگانه له پيش ده‌رچوونى ده‌ججال پوو ده‌دهن ((ثم تغزون الروم، فيفتحها الله)) پاشان دوا به دواى شه‌وه يه‌كسره ده‌ججال ديت، چونكه شه‌گر هره كاتيك ده‌ججال بوونى هه‌بوو شه‌وا پيغه‌مبه‌رعيسا يش عليه السلام بوون و وجودى هه‌يه، نيشانه‌كانى قيامت هه‌روه‌كو باسمان كرد: ((خرزات منظومات في سلك فان يقطع السلك يتبع بعضها بعضا)) واته: نيشانه‌كان وه‌ك ده‌نكه‌كانن له ده‌زويه‌كدا هونراونه‌ته‌وه شه‌گر ده‌زوه‌كه بپا شه‌وا شويني يه‌كتر ده‌كه‌ن)).

نايه شه‌و باس و كي‌شه‌يه چييه كه ده‌فرمويت: ((ثم تغزون الروم))؟ له پيشه‌كى كتبييه‌كه‌دا به دور و دري‌زي باسم كرد، له‌وه‌فرموده‌يه‌ى كه نيمامى (مسلم)^۱ ريوايه‌تى كردوه له‌فرموده‌ى (أبو هريره) وه‌كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا عليه السلام فرموويه‌تى: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّومُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ بَدَاقٍ فَيَخْرُجُ إِلَيْهِمْ جَيْشٌ مِنَ الْمَدِينَةِ مِنْ خِيَارِ أَهْلِ الْأَرْضِ يَوْمُنْزٍ، فَإِذَا تَصَافَوْا قَالَتِ الرُّومُ: خَلُّوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الَّذِينَ سَبَّوْا مِنَّا نُقَاتِلُهُمْ، فَيَقُولُ الْمُسْلِمُونَ: لَا وَاللَّهِ! لَا نُخْلِي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا فَيَقَاتِلُونَهُمْ فَيَنْهَزِمُ ثُلُثٌ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا وَيُقْتَلُ ثُلُثُهُمْ، أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ وَيَفْتَتِحُ الثُّلُثُ لَا يَفْتَنُونَ أَبَدًا))، واته: - قيامت هه‌لناسيت تاكو رومه‌كان كو نه‌بنه‌وه دزي موسلمان له‌(أعماق)^۲ يان له (دابق)، سوپايه‌كه له مه‌دينه‌وه ده‌رده‌چى بو سه‌ر رومه‌كان كه شه‌و سوپايه له باشتين وه‌لبژيردراوترينى شه‌هلى سه‌ر زهوى يه له‌و كاته‌دا، كه به‌رامبه‌ر رومه‌كان وه‌ستان به مه‌به‌ستى كوشتار رومه‌كان ده‌لئين: شه‌ى سوپا ئي‌وه ريگانان بو چول بكه‌ن و وازمان لى بهي‌ن تا بچينه سه‌ر شه‌و موسلمانانه‌ى كه له ئيمه‌يان به ديل گرتوه (سبوا منا) بو شه‌وه‌ى بجه‌نگين دزيان موسلمانانه‌كانيش ده‌لئين: نه‌خير سويند به خوا ريگانان بو چول ناكه‌ين بو سه‌ر برا موسلمانانه‌كانمان، شه‌مجار جه‌نگ ده‌ست پى ده‌كات سي‌يه‌كى سوپاي موسلمانان

۱ - أخرجه مسلم (۲۸۹۷).

۲ - أعماق له ناوچه‌رگه‌ى ولاتى شامه، والروم: بریتین له نه‌روپى و نه‌مريکيه‌كان، شه‌وان له نه‌وه‌ى (عيسى كورپى اسحاقى كورپى ابراهيم)

پاشه كشه ده‌كات و را ده‌كات كه هرگيز خواي گه‌وره له‌وان ته‌وبه وهرناگرېټ و سټيه‌كيان ده‌كوژيڼ كه باسټرين شه‌هيدن له لاي خوا، ئه‌و سټيه‌كه‌كي تر سرده‌كه‌ون و رزگار ده‌كه‌ن هرگيز توشي فيتنه نابن)).

جا ئه‌وانه ئه‌و كه‌سانه‌ن كه رزگار كردني (قسطنطينية) له سر ده‌ستي ئه‌وان ده‌بيټ به پشتيواني خواي په‌روه‌ردگار ه‌روه‌كو له فهرمووده‌يه‌كدا كه له (صحيح مسلم) دا هاتوه، له فهرمووده‌ي (أبو هريره) وه كه‌وا پيغه‌مبهری خوا (ع) فهرموويه‌تي ((سمعتم بمدينة جانب منها في البر وجانب منها في البحر؟ .. قالوا: نعم يا رسول الله قال: لا تقوم الساعة حتى يغزوها سبعون ألفاً من بني إسحاق .. فإذا جاؤوها نزلوا، فلم يقاتلوا بسلاح ولم يرموا بسهم، قالوا: لا إله إلا الله والله أكبر فيسقط أحد جانبيها الذي في البحر ثم يقولوا الثانية: لا إله إلا الله والله أكبر فيسقط جانبها الآخر ثم يقولوا الثالثة: لا إله إلا الله والله أكبر فيفرج لهم فيدخلوها فيغنموا، فبينما هم يقتسمون المغنم، إذ جاءهم الصريخ فقال: إن الدجال قد خرج، فيتركون كل شيء، ويرجعون)) واته: ئايه شاريكتان بيستوه لايه‌كي له وشكانيدايه و لايه‌كه‌ي تري له ناو ده‌ريادا؟ گوتيان: به‌لئى ئه‌ي پيغه‌مبهری خوا ﷺ، خوشه‌ويستی خوا ﷺ فهرمووي: قيامت هه‌لئاسيټ تاوه‌كو هه‌فتا هه‌زار رومي (له نه‌وه‌ي ئيسحاق) ئه‌و شاره داگيري نه‌كه‌ن (واته: شاري (قسطنطينية) (استنبول) به‌لام كاتيک موسلمانان سهرکه‌وتوه‌كان دينه سهرشاره‌كه ناجه‌نگن دزيان به چه‌ك و هيچ تيريكي‌شيان بو ناهاويزن، به‌لكو ته‌نها ده‌لئين: لا إله إلا الله، والله أكبر، ئه‌و كاته يه‌كسهر يه‌كيك له لايه‌كاني ئه‌و شاره كه له‌ناو ده‌ريادايه ده‌كه‌ويټه ژيړ ده‌سه‌لاتي موسلمانان، له‌پاشان جاريكي تر ده‌لئينه‌وه: لا إله إلا الله والله أكبر، ئه‌و كات لاهي تريشي ژيړ باري موسلمانان ده‌بيټ. بو جاري سي‌يه‌م ده‌لئين: لا إله إلا الله والله أكبر، ئه‌و كاته ريگاوه‌رگايان بو ده‌كرټه‌وه، ده‌چنه ناو شاره‌وه‌و سرده‌كه‌ون و غه‌نيمه‌تيان ده‌ست ده‌كه‌ويټ، له‌كاتيكا كه ئه‌وان غه‌نيمه‌ت دابه‌ش ده‌كه‌ن له ناو خوياندا، شه‌يتان هاوار ده‌كات و ده‌لټ: مه‌سيحي ده‌ججال له دواوه چوه‌ته سهر كه‌س و

ڪارو نه هله ڪانتان! نه وائيش هه موو شتيڪ جي دهه ٿان و دهه گه پڙنه وه)).

نهو موسلمانانه دهه گه پڙنه وه ٻو نه وهي بزائن دهه ربارهي دهه ججال چي شتيڪ رويي داوه !!

ليڙهه دا پيڙهه مبري خواهه دهه رمويٽ: ((فَيَنْهَزُمُ ثُلُثٌ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا وَيُقْتَلُ ثُلُثُهُمْ، أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ وَيَفْتَحُ الثُّلُثُ لَا يُفْتَنُونَ أَبَدًا)) واته: — سيڙهه ڪي سوپاي موسلمانان پاشه ڪشه دهه ڪات و را دهه ڪات ڪه هه رگيز خواهي گه وره له وان ته ويه وه رنارگريٽ وه سيڙهه ڪيان دهه ڪورڙين ڪه باشتين شههيدن له لاي خوا نهو سيڙهه ڪه ڪي تر سهه دهه ڪون و رزگار دهه ڪن هه رگيز توشي فيتنه نابن)).

له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فه رمودهه ڪي (يسري ڪوپي جابن) وهه دهه ٿيٽ: ((هَاجَتْ رِيحٌ حَمْرَاءُ بِالْكُوفَةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ لَيْسَ لَهُ هِجْرِي، يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ! جَاءَتِ السَّاعَةُ، قَالَ: فَقَعَدَ، وَكَانَ مُتَّكِنًا فَقَالَ: إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى لَا يُقَسَمَ مِيرَاثٌ، وَلَا يُفْرَحَ بِغَنِيمَةٍ، ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ هَكَذَا — وَنَحَاها نَحْوَ الشَّامِ — فَقَالَ: عَدُوٌّ يَجْمَعُونَ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَيَجْمَعُ لَهُمْ أَهْلُ الْإِسْلَامِ، قُلْتُ: — الرَّوْمُ تَعْنِي؟ قَالَ: نَعَمْ، وَتَكُونُ عِنْدَ ذَاكُمُ الْقِتَالِ رَدَّةً شَدِيدَةً، فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شَرْطَةَ الْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ، ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شَرْطَةَ الْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتُلُونَ، حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ، كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ، وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ، ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شَرْطَةَ الْمَوْتِ، لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً، فَيَقْتُلُونَ حَتَّى يَمْسُوا، فَيَفِيءُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ كُلٌّ غَيْرُ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ، فَإِذَا كَانَ الْيَوْمُ الرَّابِعُ: نَهَدَ إِلَيْهِمْ بَقِيَّةُ أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَيَجْعَلُ اللَّهُ الدَّبْرَةَ عَلَيْهِمْ فَيَقْتُلُونَ مَقْتَلَةً لَمْ يَرِ مِثْلُهَا، حَتَّى إِنَّ الطَّائِرَ لَيَمُرُّ بِجَنَابَتِهِمْ، فَمَا يُخَلِّفُهُمْ حَتَّى يَخْرَ مَيْتًا، فَيَتَعَادُ بَنُو الْأَبِ كَانُوا مَائَةً، فَلَا يَجِدُونَهُ بَقِيَ مِنْهُمْ إِلَّا الرَّجُلُ الْوَاحِدُ، فَبَأَيِّ غَنِيمَةٍ يُفْرَحُ؟ أَوْ أَيُّ مِيرَاثٍ يُقَاسِمُ؟ فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعُوا بِبَأْسٍ، هُوَ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَجَاءَهُمُ الصَّرِيخُ: إِنَّ الدُّجَالَ قَدْ خَلَفَهُمْ فِي ذَرَارِيِّهِمْ، فَيَرْفُضُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ وَيُقْبِلُونَ، فَيَبْعَثُونَ عَشْرَةَ فَوَارِسَ طَلِيعَةٍ، إِنِّي لَأَعْرِفُ

أسماءهم وأسماء آبائهم وألوان خيولهم هم خير فوارس على ظهر الأرض يومئذ أو من خير فوارس على ظهر الأرض يومئذ)).

واته: بايه كي سوور له كوفه وه هه لچوو(هه ليكرد)، كابرايه كه هات به هاوار و دهنگي به رزه وه (واته: به دهنگي به رزه وه خهريكه له بهر به رزي دهنگه كي له هيچ وشه يه كي ټينه گه ي): نه ي (عبدالله ي كوپي مه سعود) قيامت هه ستا، فه رموي: بويه (عبدالله) پاست بوه وه و دانيشت له كاتيكا راکشا بوو، گوتي: — قيامت روو نادات تاكو نهو كات و سه رده مه ي ميراتي تيا دا دابه ش ناكريت و به ده سته كوت (غه نيمه) دلخوش نابن نه مجار به ده سته كاني ئيشاره تي بؤ شام كرده فه رموي: — دوژمنيك كۆده بڼه وه له دژي نه هلي ئيسلام و نه هلي ئيسلا ميش كۆ ده بڼه وه بويان)) گوتم: مه به ستنت رۆمه كانه؟ فه رموي: به لي، له و جه نغه دا هه لگه پانه وه يه كي توند روو ده دات، (نه مه يه كه م سټيه كه كه پيش كه ميك له ريوايه ته كه ي — صحيح مسلم — دا باسما ن كرد)، موسلمانان كۆمه ليك پالنه واني راستگوي دلسوژ پيش ده خن بؤ نه وه ي بڼه پيشه نكيان له م جه نغه دا، نه وانش مه رج له سه ر خويان داده نين و په يمان به خوي خويان ده دن كه نابيت بگه رپنه وه ناو ريزي له شكري موسلمانان تاوه كو يه كيك له و دوو ئامانجه ده سته بهر نه كه ن: يان سه ركه وتن، يان شه هيد بوون، نه مجار كوشتار ده ست پي ده كات، تاوه كو تاريخي شه وليكيان جيا ده كاته وه، موسلمانان و جگه له موسلمانان ده گه رپنه وه، له م رۆژه دا سه ركه وتن نه بؤ موسلمانان و نه بؤ دوژمنيان موسلمانان ده سته بهر نابيت، نه وانه ي كه په يمانيان به په روه رديگاري خويان دابوو له سه ر سه ركه وتن يان شه هيد بوون هه موو له ناو ده چن، نه گه ر رۆژي دووه م هات: موسلمانان كۆمه ليكي تر پالنه واني راستگوي دلسوژ پيش ده خن، نه وانش مه رج له سه ر خويان داده نين و په يمان به خوي خويان ده دن كه نابيت بگه رپنه وه ناو ريزي له شكري موسلمانان تاوه كو يه كيك له و دوو ئامانجه ده سته بهر نه كه ن: يان سه ركه وتن، يان شه هيد بوون ديسان جه نكيكي سه خت روو ده دات تاوه كو تاريخي شه وليكيان جيا ده كاته وه و شه ر ده وه ستي به بي سه ركه وتن هيچ لايه ك و نه و

كومه له فيداكارانه هه موويان له ناو ده چن، نه گهر روژي سيپه م هات كومه له فيداكاركي تر هه لده بزيږن كه تا مردن نه گه پښه وه به سر كه وتووي نه بيت نه وانيش ده جهنگن تاوه كو ديسان شه و كوټايي به جهنگ ده هښت و هه ردولا ده گه پښه وه بنكه كانيان به بي سر كه وتن بڼ هيچ لايه ك و دواي جهنگانيكي تر نه م كومه له فيداكاره ش له ناو ده چن، نه گهر روژي چواره مي جهنگ هات باقي موسلمانان بڼ رومه كان راست ده بڼه وه و به گزياندا ده چنه وه و به ربه ره كانيان ده كن، خواي گوره مردن و بڼه پر كردن له سر رومه كان داده نيت كوشتاريكي و ايان لي ده كړي كه وينه ي نه بينراوه، يان نابيږيت به شيوه يه كي وا كه بالنده به سر لاشه كانياندا بږوات ناتوانيټ ليسان تيپه پكات و ده مريت، نه و كاته نه وه ي باوكيك كه كاتي خوي سه د كه س بوون نيسا سر زميري خويان ده كه نه وه سه ير ده كن ته نها يه ك پياويان ماوه ! له بهر نه وه به چ ده سكه وتيك (غهنيمه تيك) دلخوش ده بيت؟ چ ميراتيڪ دابه ش بكريت؟ له كاتيكا كه نه وان ده سكه وت (غهنيمه ت) دابه ش ده كن له ناو خوياندا كي شه يكي تر ده بيسن كه نه وه له وي تر گوره تره، بانگه وازكاريك ديت و بانگ ده كات و ده لټ: مه سيحي ده ججال له دواوه چوه ته سر كه س و كار و نه هله كانقان نه وانيش نه و ده سكه وته ي (غهنيمه ته ي) له ده ستياندا بوو فرعي ده دن و ده رده چن، موسلمانان له پيش خويانه وه (ده) سوار ده نيرن (بڼ نه وه ي بزائن كه نايه راسته ده ججال ده رچوه يان نا).

به جواني بير بكه روه بزانه پيغه مبري خواص (دايك و باوك و گيانم به فيدا ي بيت) چي ده لټ! خو شه ويستي خواص ده فهرمويت: من ده زانم ناوي خوشيان و باوكه كانيشيان چيبه و رهنگي و ولاخه كانيشيان ده زانم، نه و ده سواره باشتري و چاكتري سواي سر زه وين له و كاته دا).

له گه ل مندا جاريكي تر بگه پتوه بڼ لاي عيسا ي كړي مه ريه م تكام وايه كه له مه سه له كه باش تيگه يشتيښتي بڼ نه وه ي هه مووي پيگه وه گري بده ي.

پاشان ده پښن بڼ كوشنار له گه ل ده ججالدا، هـروه كو له ريوايه ته كه ي (صحيح مسلم) دا هاتوه له فـرموده يه كي (أبو هريره) هـوه ده لـيـت: پـيـغه مـبهـري خـواﷺ فـرمـوـيـه تـي: ((فبينما هم يصفون الصفوف، إذ أقيمت الصلاة فنزل عيسى ابن مريم)) واته: له كاتيكدان هـوان رـيـزيان يـه ك خـسـتـوه (به مه به ستي كوشتنى ده ججال) پيشه وای موسلمانان له پيشيان هـوه پيش نويزيان بڼ ده كات (هـنـديـك ريوايه ت به روونى باسى كـردـوه كه نويزى به يانييه^۱) له و كاته دا (عيسى) ي كوپى مـهـريـم ﷺ له ناسمانه وه داده به زيت)) لای مه ناره سپييه كه ي روزه لاتی (ديمه شق) و به ره و (بيت المقدس) ده پوات، نه وانه ي كه له گه ليدان كومه له رزگار بوه كه يه ريزه كانى خويان ريـك خـسـتـوه بڼ كوشتنى ده ججال پيغه مبهري خوشه ويست ﷺ ده فـرمـوـيـت: ((ثم تغزون الدجال فيفتحه الله)) واته: پاشان هـيـرش ده به نه سـهـر ده ججال و خوايش سهرتان ده خات)).

به لام خواى گه وره ويستی وا ده بيت كه نه مان و كوشتنى ده ججال له سـهـر ده ستي پيغه مبهري عيسا ﷺ بيت.

له گه ل مندا جاريكي تر بگه پيوه بڼ لای ريوايه ته كه ي (النواس ي كوپى سمعان) كه پيغه مبهري خـواﷺ ده فـرمـوـيـت: ((إذ بعث الله المسيح ابن مريم، فينزل عند المنارة البيضاء شرقي دمشق بين مهودتين واضعا كفيه على أجنحة ملكين، إذا طأطأ رأسه قطر، وإذا رفعه تحدر منه جمان كاللؤلؤ)) واته: له و كاته دا (عيسى) ي كوپى مـهـريـم ﷺ له ناسمانه وه داده به زيت بڼ لای مه ناره سپييه كه ي روزه لاتی (ديمه شق) له دوو پوښاكي پهنـگ كـراودا به وهرسى زه عفـهـران دوو له په ده سته كانى له سـهـر بالي دوو فريشته دانـاوه كه سـهـر به رزكات و نه وي بكات، دلوپه ناوي سافى له شپوه ي ده نكه زيوى شپوه مروارى لي ده تكيټ)).

پاشان به ره و (بيت المقدس) ده پوات، له وي ده بيني موسلمانان خويان ناماده كـردـوه بڼ نويزى به ياني - هـروه كو له سـهـرتاي به شه كه دا ناماژم پي كـرد -

له و کاته دا پيشه‌وای ئيمانداران يان مه‌هدی هه‌روه‌کو ريوايه‌ته‌کان به روونی باسيان کردوه ده‌يه‌وی پيشی بخات، بویه عيسای کورپی مه‌ريه‌م عليه‌السلام رازی نابيت که پيش بکه‌ويت، له ريوايه‌تيکی تر دا که له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه: ((فيؤمهم عيسى)) واته: عيسا عليه‌السلام پيش نويزيان بۆ ده‌کات)) بویه هه‌نديک له نه‌هلی زانست و زانياری ده‌لین: ((فَأَمُّكُمْ مِنْكُمْ)) واته: به‌وه‌ی که پيتانه له قورئان و سوننه‌تی پيغه‌مبه‌ر ﷺ پيش نويزيتان بۆ ده‌کات، چونکه عيسا عليه‌السلام به به‌رنامه و شه‌رعيکی تازه‌وه دانابه‌زيت، به‌لکو به شه‌رعی پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ئيسلامه‌وه داده‌به‌زيت، هه‌روه‌کو ئاشکرايه ئيسلام دينی عيسا و محمده‌وه موو پيغه‌مبه‌رانه (سه‌لات و سه‌لامی خويان له سه‌ر بيت)، خوی گه‌وره هيج پيغه‌مبه‌ريکی نه‌تاردوه ئيلا دينه‌که‌ی ئيسلام بوه، له سه‌رتا که يانه‌وه که (نوح) عليه‌السلام تاكو کوتاييه‌که يان که (محمد) ﷺ.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (آل عمرا: ۱۹) واته: بيگومان ته‌نها نه‌م دينی ئيسلامه‌يه په‌سه‌ند و قبووله لای خوا))، هه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳) واته: واله نه‌مه‌پووه به‌رنامه و ئايينه‌که تانم به‌پايان گه‌ياند، واته: له باره‌ی عه‌قیده و جيهاده‌وه، له باره‌ی هه‌لال و هه‌رامه‌وه هه‌موو شتيکم بۆ ته‌واو کردن، نيعمه‌ت و به‌خششی خۆم بۆ ته‌واو کردن سه‌رم خستن به سه‌ر دوژمنانتان و ريئماييم کردن بۆ ريگه‌ی راست، ئيسلاميشم به به‌رنامه و ئايين بۆ هه‌لبژاردن و نابي هيج کاتيک ليتي لابه‌دن)).

له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فه‌رموده‌ی (أبو هريره) هوه که‌وا پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمويه‌تی: ((... فينزل عيسى ابن مريم فأمهم، فإذا رآه عدو الله، ذاب كما يذوب الملح في الماء، فلو تركه لانداب حتى يهلك، ولكن يقتله الله بيده، فيريهم دمه في حربته)) واته: عيسای کورپی مه‌ريه‌م عليه‌السلام داده‌به‌زيت و ده‌بيته پيشه‌وايان کاتيک

۱ - أنظر صحيح مسلم (٢٨٩٧) .

۲ - أخرجه مسلم (٢٨٩٧) .

نورمنی خوا ده بیبیت دتویته وه هه روه کو چۆن خوئ دتویته وه له ئاودا، نه گهر عیسا عليه السلام وازی لی بهینایه ئه واکو مردن دتویته وه، به لام خوی گهره ویستی وایه کوشتنی به دهستی عیسا عليه السلام بیت نه ویش خوینی ده ججالیان پیشان ده دات که له سهرمه کی)).

له ریوایه ته که ی (النواس) دا که له (صحیح مسلم) دا هاتوه پیغه مبهری خوا عليه السلام نه و شوینه دیاری ده کات که پیغه مبهری عیسا عليه السلام ده ججالی تیدا ده کوژیت، نه وه تا ده لیت: ((فیطلبه حتی یدرکه بباب لد)) واته: به دوایدا ده پوات تاکو له ده رگای (لد) پیی ده گات...))

(لد) گوندیکه له ولاتی فلسطین له شاری (تل أبیب) وه نزیکه، داوا له خوا ده که م کیشی براکانمان له فلسطین چاره بکات و له و تهنگانی که تیایدان ده ربازیان بکات. ئا نه وه تا پیغه مبهری خوا عليه السلام جیگاگان به ناوی خویانه وه باس ده کات که له و کات و سهرده مه دا نه بوونه بۆ نه وه ی دلتیا بین که نه و خوشه ویسته هه رگیز له خۆوه قسه ناکات، ده فهرمویت: ((فیدرکه عند باب لد فیقتله)) واته: له ده رگای (لد) پیی ده گات و ده یکوژیت

پیغه مبهری خوا عليه السلام ده فهرمویت: ((ثم يأتي عيسى ابن مريم عليه السلام قوم قد عصمهم الله منه - أي: من الدجال - فيمسح عن وجوههم ويحدثهم بدرجاتهم في الجنة، فبينما هو كذلك إذ أوحى الله الى عيسى: إني قد أخرجت عبداً لي لا يدان لأحد بقتالهم، فحرز عبادي الى الطور)) واته: پاشان عیسا عليه السلام دیت بۆ لای کۆمه له موسلمانیک که خوی په روه ردگار له فیتنه ی ده ججال پارستوونی، ده ست ده هیبیت به دهم و چاویاندا و پله و دهره جه ی خویان بۆ باس ده کات که له به هه شتدا ده ستیان ده که ویت، له و کاته دا خوی گهره وه حی ده نیړی بۆ عیسا عليه السلام پیی ده فهرمویت: من به نده گه لیکي خۆم - که (یه نجوج ومه نجوج) ه - ده رخستون، که که س توانای جه نگ کردنی نییه به رامبه ر نه وان، له به رنه وه به نده موسلماننه کانم بده پال کتوی (طور) و له وی بیان شاره وه و په نایان بده)).

نهم به شه به و فرموده يه ته واو ده كه م كه نيمامي (بوخاري و موسليم)^۱
ريوايه تيان كرده له فرموده يه كي (ابو هريره) هوه ده لئيت: پيغه مبهري خوا^۲
ده فرموديت: ((والذي نفسي بيده، ليوشكن أن ينزل فيكم عيسى بن مريم حكماً
مقسطاً، فيكسر الصليب، ويقتل الخنزير، ويضع الجزية، ويفيض المال حتى لا
يقبله أحد)) واته: سويند به و كه سه ي نه فسي مني به ده سته، وا خه ريكه عيساي
كوربي مريم ^{عليها السلام} داده به زيت و ده بيت به فرمانره واييه كي دادپه روه، خاچ
ده شكيني و به راز ده كوژيت و سه رانه هه لده گريت سه روه و سامان زور ده بيت و
خه لكي بو بانگ ده كات كه چي كه س وهري ناگريت))

پيزداران... ده بي زور بايه خ به زانست و كار كردن بدهين، هه رگيز نابيت ته مبه ل و
ته وه زه ل بين، به لكو ده بيت كار بكهين، پياوه تي له وه دايه له كاتيكدا ده گه يته
خواكه ي خوت ده سست به دينه كه ته وه گرت بيت، هه رگيز پشت به كه سي تر
مه به سته، نابيت فرموده كاني پيغه مبهري ^{عليها السلام} به شيوه كي تر له مه به ستي خوي
تتيگهين، ده بيت بايه خ به زانست و كار كردن بدهين، هه رده م ته وبه نوي بكهينه وه
له گه ل خوي خوماندا و باوه په كه مان نوي بكهينه وه و نه فامي بنه بر بكهين چونكه
نه وانه ي توووشي فيتنه ي ده ججال ده بن ته نها نه فامانن، هه رگيز هيچ كه سي له
فيتنه ي ده ججال و به لكو له هه ر فيتنه يه كي تر رزگاري نابيت ته نها نه هلي باوه پ و
يه كتاپه رستان نه بيت، خوي گه وره ده فرموديت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ

اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (ابراهيم: ۲۷) واته: نه وانه كه باوه پيان به خوا و به گشت
برپاره كاني خوا هيناوه، به هوي نهم وشه جيگر و نه گواوه ي (لا اله الا الله) وه خوا
پيگه يان قايم و جيگر نه كا له زيان ي نهم دنيا و له زيان ي نه و دنيا و سته مكارانيش
گومرا و سه ر ليشيواو ده كات خوا بيه وي هه ر شتي بكات زور به ناساني ده يكات
حه ز بكا كي رينمويي بكا و كييش گومرا و سه ر ليشيواو بكا نه مانه هه موو له

دهسه لاتی نه ودان ((.

ئاخو ئه وانه‌ی که له پاش مردن و فهوتانی ده‌ججال ده‌رده‌چن کین؟ که ده‌بنه
فیتنه‌یه‌کی تر و خوای گه‌وره نه‌هلی باوه‌پ له فیتنه‌یان ده‌پاریزی به فه‌زلی خو‌ی و
ئینجا به فه‌زلی دوعای عیسا عليه السلام؟ نه‌مه و چه‌ند باسیکی تر له به‌شی داهاتوودا
باس ده‌که‌ین - إنشاء الله - .

داوا له خوا ده‌که‌م له به‌ر خاتری ناوه‌ گه‌وره‌که‌ی خو‌ی (اسم الأعظم) که نه‌گه‌ر
به‌و ناوه‌وه داوای لی بکریت نه‌وا وه‌لام ده‌داته‌وه و نه‌گه‌ر هاواری پی بکریت نه‌وا
دیته فریامانه‌وه، داوای لی ده‌که‌م من و ئیوه له هه‌موو فیتنه‌یه‌ک بپاریزیت نه‌وانه‌ی
که ئاشکران و نه‌وانه‌ی شاراو‌ه‌ن و من و ئیوه ئاخ‌ر خه‌یر بکات و به‌ باوه‌پ و
یه‌کتا‌په‌رستی یه‌وه کوټایی به‌ ژیا‌نمان به‌ی‌نی و چاومان به‌ سه‌رکه‌وتنی ئیسلام و
نه‌هلی ئیسلام گه‌ش و روون بکاته‌وه هه‌ر خو‌ی پشت و په‌نامانه‌و توانای به‌ سه‌ر
هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه .

دهرچوون و دهرکه وتني يه ئجوج و مه ئجوج

(خروج يا جوج و مأجوج)

له به شي رابووردوودا له باسي ئه و رووداوه ترسناكه دا راوه ستاين، له گه ل عيسا پيغه مبه رد الله له كاتيكا ئه و ده جبال ده كوژيت، بو ئه وه ي سهر زه وي له ترسناكترين و توندترين فيتنه كه سهر زه وي ناسيوه تي رزگار بكات له ئاده مه وه تاكو روژي قيامت ئه ويش فيتنه ي مه سيحي ده جباله، خوي گه وره به فه زلي خوي ئيمانداران رزگار ده كات، ئه مجار به فه زلي پيغه مبه ر عيسا الله كه مه سيحي ده جبال ده كوژيت، هه روه كو باسما ن كرد پيغه مبه ري خوا الله باسي چو نيبه تي دابه زيني عيسا الله كردوه و جيگاي دابه زينه كه ي بو ده ستني شان كردوين به لكو ئه و جل و به رگه ي كه پيويه داده به زيت پيغه مبه ري خوشه ويست الله باسي كردوه، لي ره دا جاريكي تر به په له ئه و ريوايه ته دووباره ده كه ي نه وه پاشان ده چينه سهر باسي رووداوه كاني تر.

له فه رموده يه كدا كه ئيمامي (مسلم)^۱ ريوايه تي كردوه له فه رموده ي (النواس ي كوري سمعان) هوه تييدا هاتوه پيغه مبه ري خوا الله فه رمويه تي: ((ينزل عيسى ابن مريم عند المنارة البيضاء شرقي دمشق، بين مهرودتين، واضعا كفيه على أجنحة ملكين، إذا طأ رأسه قطر، وإذا رفع رأسه تحدر منه جمان كاللؤلؤ، فلا يحل لكافر يجد ريح نفسه إلا مات، ونفسه ينتهي حيث ينتهي طرفه، فيطلبه حتى يدركه بباب لد فيقتله، ثم يأتي عيسى ابن مريم قوم قد عصمهم الله منه)) واته: (عيسي) ي كوري مريه م الله له ئاسما ن داده به زيت بو لاي مناره سپيه كه ي روژه لاتي (ديمه شق) له دوو پوشاكي په نگ كراودا به وه رسي زه عفهران، دوو له په ده سته كاني له سهر بالي دوو فريشته داناوه كه سهر به رزكات و نه وي بكات، دلويه

ناوی سافى له شپوهى دهنکه زیوی شپوه مرواری لی ده تکیت، هر بیباوه پړک بونی هه ناسه که ی بکات یه کسه ر ده مریت، بونی هه ناسه کشی نه و نده ی چاوی بر ده کات ده روات، شوینی ده ججال ده که ویت و تا له (باب لد) پیی ده گات و ده یکوژیت، پاشان عیسا ی کړی مریه م عليه السلام دیته لای کومه له خه لکیک که خوی گه وره له فیتنه ی ده ججال پاراستبوونی)).

واته: له فیتنه ی مه سیحی ده ججال، الله اکبر! ! کومه له خه لکیک خوی گه وره له فیتنه ی مه سیحی ده ججال رزگاری کردوون، توشی فیتنه که ی نه و نه بوونه، پیشوازی له عیسا پیغه مبه ر عليه السلام ده که ن نه ویش به ده سته کانی روومه تیان ده سپړی و باسی پله و پایه ی خویانی بۆ ده کات له به هشتدا، ثایه له گه ل مندا به جوانی نه و دیمه نه ت دیته پیش چاو؟ چه ند فه رموده یه کی ناسک و جوانه؟! ((فیمسح عن وجوههم ويحدثهم بدرجاتهم في الجنة، فبينما هو كذلك إذ أوحى الله الى عيسى: إني قد أخرجت عبداً لي لا يدان لأحد بقتالهم، فحرز عبادي الى الطور)) واته: عیسا عليه السلام ده ست ده هیتیت به دم و چاویاندا و پله و ده ره جه ی خویان پیی ده لیت که له به هشتدا ده ستیان ده که ویت، له و کاته دا خوی گه وره و ده ی ده نیړی بۆ عیسا عليه السلام پیی ده فه رمویت: من به نده گه لیکی خوم (که یه نجوج و مه نجوج) ه ده رخستون، که که س توانای جه نگ کردنی نییه به رامبه ر نه وان، له به رنه وه به نده موسلماننه کانم بده پال کتوی (طور) و له وی بیان شاره وه و په نایان بده.)).

واته: له گه ل نیمانداره یه کتاپه رسته کانداه ره و کتوی (الطور) برقون، بۆ سه ر نه و جیگه پیروژ و به پړزه، هه ره کو ناشکرایه که چپای (الطور) له (سیناء) ه، داوا له خوا ده که م ولاتی موسلمانان بپاریزی له هه موو خراپه یه ک، خوی گه وره هه والی پیی ده دات که کومه له به نده یه کی خوی ده رکه وتوون و هیچ که سیك له سه ر زه ویدا ناتوانیت له گه لیاندا بجه نگیت، بویه خوی گه وره فه رمان ده کاته عیسا عليه السلام به نده نیماندار و یه کتاپه رسته کان به ره و کتوی (الطور) ببات، واته سه ر زه وی چول بکه ن بۆ نه و له شکره به هیزه و زوره که ده رکه وتوون.

نه وانه کیڼ؟ نه وانه (یه نجوج و مه نجوج) ن.

نايا (يه‌نجوج و مه‌نجوج) كيڼ؟ نه‌مه‌شه نيشانه‌به‌كى تره له نيشانه‌گه‌وره‌كانى قيامت، هه‌روه‌كو له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فه‌رموده‌ى (حذيفة ى كوپى اسيد) هوه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا^ﷺ به هاوه‌لان فه‌رموو: ((إنها لن تقوم حتى ترون قبلها عشر آيات)) فذكر ((الدخان، والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم (ص) ويأجوج ومأجوج.....)) واته: قيامت هه‌لناسيت تا له پيشدا ده نيشانه نه‌بينن نه‌مجار باسى كرد و فه‌رمووى: (دوكه‌له‌كه) و (ده‌جبال) و (زينده‌وه‌ريكي سه‌ير (دابة)) و (هه‌لهاتنى رۆژ له رۆژئاواوه) و (دابه‌زينى عيسى ى كوپى مه‌ريه‌م (ص)) و (يه‌نجوج و مه‌نجوج).....)).

زۆربه‌ى خه‌لكى ده‌رباره‌ى يه‌نجوج و مه‌نجوج هېچ نازانن، له گه‌ل نه‌وه‌شدا خواى گه‌وره باسى نه‌وانى له قورئانى پيروزدا كړدوه، خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (الأنبياء: ۹۶) واته: دونياش به‌رده‌وام ده‌بيت تا نه‌و كاته‌ى ده‌رگا له تيره‌ى (يه‌نجوج و مه‌نجوج) نه‌كړيته‌وه و بلاو نه‌بنه‌وه، كه نه‌وه‌ش نيشانه‌ى نزىكېبونه‌وه‌ى كوټاى دونيايه، نه‌وانيش له هه‌موو به‌رزايى و كون و كه‌لينيكه‌وه به پرتاو داده‌په‌پن و ده‌رده‌چن، واته: يه‌نجوج و مه‌نجوج له هه‌موو ده‌رگا و ريگايه‌كه‌وه دينه ده‌روه بو فساد و گيره شيوينى.

جا باسى نه‌وانه (واته: يه‌نجوج و مه‌نجوج) له قورئانى پيروزدا به روونى هاتوه به‌لام نه‌م نوممه‌ته سه‌رقالئ شتى ترن و وازيان له زانيارى ده‌رباره‌ى دينه‌كه‌يان هيتاوه ئيلا كه‌سانيك نه‌بيت خوا ره‌حمى پي كړدوون، داوا له خوا ده‌كه‌م به گوپرايه‌لى خوږه‌وه سه‌رقالمان بكات هه‌ر خوږ پشت و په‌نامانه و تواناى به سه‌ر هه‌موو شتيكدا هه‌يه.

خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ واته: له هه‌موو جيگايه‌كه‌وه داده‌به‌زن و له سه‌ر زه‌ويدا بلاو ده‌بنه‌وه، خواى گه‌وره له پاش نه‌وه

دهلټ: ﴿وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ باش بير له م تيځه لکښه ټايه ته کان بکه ره وه،
 ده رچوون و ده رکه وتني به نجوج و مه نجوج هاوږي و هاوه له له گه ل نزيك بوونه وه ي
 به لټنه راست و دروسته که واته: هه ستاني قيامه ت. ﴿وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ
 شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَوْلَوْنَهَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
 ظَالِمِينَ﴾ (الانبيا: ٩٧) واته: نه وسا ئيتر به لټنه راست و دروسته که ش " يو
 هاتني قيامه ت " نزيك ده بټته وه، واته: هر به نجوج و مه نجوج له و جيگای خوځانه
 هاتنه ده ري، نه وه ئيتر قيامه تيش نزيکه، نه وسا ئيتر چاوي نه و که سانه ي
 خوانه ناس و بي بپوان نه بله ق نه بي و له جي خوي ناجوولي، واته: له بهر
 ناره حه تي نه و روزه چاويان يو ناتروکي، هاواريان لي به رز نه بټته وه و نه لټن: نه ي
 تياچوو خو مان! به راستي ئيمه له غه فله ت و بي ناگاييدا بووين له م روزه نه ک هر
 غافل بووين، به لکو سته مکاريش بووين له خو مان)).

به لي... چونکه نه وانه به رنگاري حق بوونه وه و به رنگاري قسه ي پيغه مبهري
 راستگو ﷺ بوونه وه هه روه کو خوي گه وره ده فهرمويت: ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ
 وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ (١) مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ (٢) لَّهِيبَةً قُلُوبُهُمْ﴾ (الانبيا) واته: کاتي حيساب و ليپرسينه وه ي
 خه لکي له کار و کرده وه يان نزيك بوته وه و نه وانيش له غه فله تان له و روزه، روو
 ده سووړين و گوښان لي نيبه و له وه داناچله کين که خوا پييان نه کات! (١) هر
 به ش و په نديکي تازه ي قورئانيان له لايه ن په روه ردگاريانه وه بو بيت، گوښي يو
 رانه گرن، هه تا بزائن چييه؟ که چي له گه ل نه وه شدا گورج ده که ونه کالته و گه پ
 پي. (٢) دلان غافل و بي ناگايه، تا بير يکي لي بکه نه وه و به خوځاندا بچنه وه،
 به لي دل مردووه کان له کاتي پيوستدا ناگايان له خو نيبه و هر سه رگه رمن به
 کالته و گه مه وه... ((٣)).

به راستي زوړبه ي خه لکي پشتيان کرده له باس و زانياري ده رباره ي نه و
 شتانه ي که دين، زوړبه ي خه لکي له م نوممه ته دا هيچ شتيک ده رباره ي به نجوج و

مه نوج و ده جال و زنده و هره سه يره كه (الدابة) و دو كه له كه و ده ركه و تني روژ له روژ ناو او نازان، چونكه نيمه زور دور كه و توينه ته وه له به رنامه كه خوي پره رديگار و سوننه تي پيغه مبه ره خو شه ويسته كه ﷺ ته نانه ته هندی له برا و خوشكانم بوم ده گيرنه وه و ده لئين نه مه يه كه م جاره شتي وا ببيسين، ولا حول ولا قوة الا بالله.

يه نوج و مه نوج كين؟ نيا هه وال و چيروكي نه وان چيه؟ وريابه و دلت بده قسه كانم چونكه نه م بابه ته له و په پي تر سنا كيدايه !!

يه نوج و مه نوج دوو نوممه تن له نوممه ته كانی سهر زه وي، نه وانيش مروفن، نه و دوو ناوه نه عجه مين، هه روه كو چون ليكو له ره وان له نه هلي زمان و زمانه واني ده لئين^۱. له وشه (أجيج النار) هه هاتوه واته: بليسه ي ناگر، يان له وشه (الماء الأجاج) هه هاتوه واته: ناويكي زور سوپر و زور گهرم بيت، كه واته نه و وشه يه له بليسه ي ناگر و گهرمي و سوپري يه وه هاتوه له بهر نه وه ي نه و دوو نوممه ته زور پيس و چه پهل و حزيان له تيكدان و خراپه كاري و سوتاندن و ويران كردني سهر روي زه وييه، نه گهر بگه رپيته وه بو كتيبه كانی ته فسير و ميژوو نه و ريواياتي زور سهر و هه والي نامق ده خو ينيته وه، چه نده ها ريوايه تي ئيسرائيلي ده بيسي كه كتيبه كانی پر كردوه ده باره ي هه والي به نوج و مه نوج، من لي ره دا ده ليم: نه و كه سه ي كه ريژ له عه قل و زانياريه كه ي خوي بگريت و ريژ له ليكو لينه وه و به لگه كان بگريت، نه و نابيت هه رگيز خوي به نه و قسه هيچ و پوچ و چيروكه نه فسانا و بيا نه وه خهريك بكات، به لكو پتويسته له سهرمان له كاتي باسي نه و باسه غيب و ناديارانه دا ته نها يه ك وشه ش قسه نه كه ين ئيلا به به لگه ي كتيبه كه ي خوي پره رديگار يان به به لگه يه كي راست و دروستي پيغه مبه ري نه كهرم ﷺ، چونكه تو باسي بابه ته غيب و نادياره كان ده كه يت كه هيچ جيگاي عه قلى تيدا نابيته وه، هيچ جيگاي خه يال و نه فسانه ي تيدا نابيته وه، چونكه من هه ر كاتي كه هه ندي له و كتيبه ته فسير و ميژووانه ده خو ينيته وه به راستي هه والي وای

۱ - انظر : (النهاية) لابن الأثير (۲۵/۱) مادة : أجج ، ط التوعية ، لسان العرب (۲۰/۱) أجج .

تېدا ده‌بينم كه له بهر شه‌رمه‌زاري ئاره‌قه به ناوچاوان ده‌كات، بويه به هيچ شيو‌هيه‌ك نابيت كه‌سيكي زانا ريژ له به‌لگه‌كان ده‌گريټ شويټي ئه‌و ئه‌فسانانه بكه‌ويټ، بويه پټويسته له سه‌رمان له كاتي قسه‌كردنماندا به‌لگه‌ي قورئان و سوننه‌ت به‌ينينه‌وه .

بويه نيمه له م باسه‌دا ته‌نھا باسي ئه‌و به‌لگانه ده‌كه‌ين كه له قورئاني پيروژ و فهرمووده دروسته‌كاني پيغه‌مبيري ئه‌كرهم ﷺ هاتون، ده‌ليټم:

يه‌نجوج و مه‌نجوج نيژدراو و ئه‌هلي ئاگرن، هه‌روه‌كو له هه‌ردو كتيبي (صحيح)^۱ هاتوه له فهرمووده‌ي (أبو سعيد الخدري) كه‌وا پيغه‌مبيري خواﷺ فهرموويه‌تي: ((يقول الله تعالى: يا آدم، فيقول: لبيك وسعديك والخير في يديك، فيقول: أخرج بعث النار، فيقول آدم (عليه السلام): وما بعث النار؟ قال: من كل ألف تسعمائة وتسعة وتسعين، قال النبي: فذاك يشيب الصغير ﴿وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ (الحج: ۲) قال فأشدد عليهم، قالوا: يا رسول الله! أينما ذلك الرجل؟ قال: أبشروا! فإن من يأجوج ومأجوج ألفاً ومنكم رجل))

واته: خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ئه‌ي ئاده‌م، ده‌ليټت: گوپرايه‌لم و له خزمه‌تتام چاكه‌يش له ده‌ستي تو‌دايه، ده‌فهرمويت: وه‌فدي ئاگر بنيره، وتي: وه‌فدي ئاگر چه‌نده؟ فهرمووي: له هه‌موو هه‌زاريك تو سه‌د ونه‌وه‌ت و نو، پيغه‌مبيري خواﷺ فهرمووي: ئه‌وه‌ش له كاتي‌كدا منداڵ سه‌ر سبي ده‌بيټت، ﴿وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ (الحج: ۲) واته: هه‌رچي ميټينه‌ي دوو گيان و سكه‌پريشه له ترس و له هه‌يبه‌تا سكه‌كه‌ي داده‌ني و له باري ده‌چيټت و هه‌موو خه‌لكيش وه‌ك مه‌ست و سه‌رخوش ده‌بيټي، خو له راستيدا مه‌ست و سه‌رخوش نين، به‌لكو سزاي خوا زور توند و سه‌خته بويه ئاوا بير و هوشيان نه‌ماوه‌و وه‌ك سه‌رخوشيان لي هاتوه)) ده‌ليټت: ئه‌وه زور ناره‌حتي كردن، ئينجا

فهرموويان: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خواﷺ نه‌و پياوه كاممانه؟ پيغه‌مبه‌ري خواﷺ
فهرمووي: مرژده‌تان ليبيټ، له به‌ئجوج و مه‌ئجوج هه‌زاريك و له ئيوه پټاويك))

ئه‌ي خودايه سوپاس و ستايش بۆ تۆ كه سه‌ربه‌رزت كردووين به‌يه‌كتابه‌رستي و
ني‌مه‌ت كردوه‌ته شويټكه‌وته‌ي رزگاركه‌ري كويله و به‌نده‌كان ﷺ، ني‌مه‌ت كردوه‌ته
باشترين كۆمه‌ل كه خه‌لكي پټي ئاشناي بوون، چه‌ند جوانه ري‌ز و كه‌رامه‌تي
يه‌كتابه‌رستي! چه‌ند جوانه فه‌زل و كه‌وره‌يي يه‌كتابه‌رستي!! به‌لكو كه‌رامه‌ت و
پله و ري‌زي ئومه‌ته‌كه‌ي (محمدالمصطفى) ﷺ! به‌ راستي ئه‌مانه گو‌فتاري‌كن ده‌بيټ
نه‌و په‌پي بايه‌خي پي بدريټ، بۆيه هه‌ر ئيستا سه‌رت بۆ بلن‌دترين جي‌گه به‌رزوه
بكه‌ره‌وه له سه‌رده‌مي‌كدا كه زۆربه‌ي موسلمانان شكستيان ه‌ي‌ناوه، شكست‌يكي
ده‌رووني نه‌ويستراو، له كات و ساتي‌كدا هه‌موو ئومه‌ته‌كاني سه‌ر زه‌وي شانازي
ده‌كه‌ن به مي‌ژوو و پاله‌وانيتي و پياوي ناودار و چالاكييه‌كاني خويانه‌وه.

من ده‌ليټم: ره‌واترين ئومه‌ت له ئومه‌ته‌كاني سه‌ر رووي زه‌وي كه مافي خوي
بيټ شانازي به‌خويه‌وه بكات و له پيشه‌وه‌ي ئومه‌ته‌كاني تره‌وه بن نه‌وا
شويټكه‌وتوان و ئومه‌تي خو‌شه‌ويستي هه‌لب‌يژدراوه ﷺ، نه‌و ئومه‌ته‌ي كه خوي
په‌روه‌ردگار خوي شايه‌تي بۆ داوه و فه‌رموويه‌تي: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ
لِلنَّاسِ﴾ (آل عمران: ۱۱۰) واته: ئيوه چا‌ك‌ترين ئومه‌ت و كۆمه‌لن، ه‌ي‌نراونه‌ته ئه‌م
سه‌ر زه‌وييه بۆ كه‌لك گه‌ياندن به‌مه‌ردم و ري‌نمايي كردنيان....))

دل‌نيابن و باوه‌پي به‌توتان هه‌بيټ ئه‌م ئومه‌ته به‌باشترين و چا‌ك‌ترين ئومه‌ت
ده‌مينيټه‌وه تاكو رۆژي دوايي.

له‌گه‌ل مندا بگه‌رپوه بۆ لاي فه‌رمووده‌كه، پيغه‌مبه‌ري خواﷺ فه‌رمووي:
((أبشروا! فإن من يأجوج ومأجوج ألفاً ومنكم رجل)) واته: موژده بۆ ئيوه! نو
سه‌دونه‌وت و نۆ له به‌ئجوج و مه‌ئجوج بۆ دۆزه‌خ — خوا په‌نامان بدات — و
ته‌نها كه‌سيك له ئيوه)) ئه‌مجار خو‌شه‌ويست ﷺ فه‌رمووي: ((والذي نفسي بيده إني
لأطعم أن تكونوا ربع أهل الجنة)) واته: سويند به ئه‌و كه‌سه‌ي گياني من به‌ده‌سته
نوميده‌وارم ئيوه چواريه‌كي ئه‌هلي به‌هشت بن)) لي‌ره‌دا پتويسته كه‌ميك راوه‌ستين

چونكه شهست و نو نومهت پيش نوممه تي موحه ممد ﷺ كه وتوون، چاكترين و باشتريانيان نوممه تي موحه ممد ﷺ.

نيمامي نه حمده له (مسند) هكيدا و (الترمذي) و (ابن ماجه) له (سنن) هك ياندا و (عبد بن حميد) له (المنتخب) دا به سنده ديكې (حسن) ريوايه تيان كړده له فهرمووده ي (بهزي كورې حكيم) هوه له باوكييه وه نه ویش له باپيرييه وه كه وا پيغه مبري نه كرم ﷺ فهرموويه تي: ((انتم توفون سبعين أمة أنتم خيرها و أكرمها على الله تبارك و تعالى)) واته: نيوه ته واوي هفتا نوممه تن كه له همويان باشتري به ريزترين له لاي خواي گه وړه

خودايه ... زور سوپاسي نيعمه ته كاني تو ده كه ين..

ومما زادني فخراً وتيها وكدت بأخصمي أطأ الثريا
دخولي تحت قولك يا عبادي ن صيرت أحمد لي نيبا

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (الحجرات: ۱۷) واته: نه وانه به نيسلام بوونيان منهت ده كنه به سهر تودا، توش پتيان بلي: منهت مه كنه به سهرمدا له سهر موسلمان بوونتان، به لكو خوا منهت ده كات به سهرتاندا كه نيوه ي ريڼمايي كړده بو نيمان و پروا نه گهر نيوه له داواي پروا هيتاندا راستگو بن..))

نه ي براي يه كتاپه رست... نه ي نه و كه سه ي شوينكه و نه ي پيغه مبري خوايت ﷺ.. سهرت به رز بكه ره وه و زياتر بلندي بكه ره وه بو نه وه ي له گه ل نه ستيره ي جه وزادا ململاني بكه يت.. ههسته هه موو سهر رووي زه وي بهينه ژير عابا پيروزه كه ي خوشه ويستي خوا ﷺ، با هه موو جيهان گويبیستی ليداني دلالت بيت كاتيك به يادي خواوه لي ددها و نه و دله ي كه ته نها خواي گه وړه ي ناسيوه، نه وه

۱ - أخرجه أحمد (۴۴۷/۴) (۳/۵) وعبد بن حميد (۴۰۹ ، ۴۱۱) والترمذي (۳۰۰۱) وقال (حديث حسن) وابن ماجه (۴۲۸۷) (۴۲۸۸) والدارمي (۲۷۶۰) وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي وابن ماجه) .

چاك بزانه كه نو پېرؤزترين مړوځى له سهر رووى زهويدا به هوى به كټاپه رستيبه كه ته وه بؤ خواى زهوى و ئاسمانه كان، به هوى باوه پهيټانټ به باشتري مړوځى سهر زهوى كه نه وېش (محمدي كوپى عبدالله) به ﷺ ... ئاى نه وه چ ريزيكيه ! ئاى نه وه چ شهره فيكيه ! داوا له خوا ده كه م ئيمه و ئيوه بگه يه نيټه نه وه پله و پايه يه ي كه فه خر و شانازى به خؤدانه پال (محمدي كوپى عبدالله ﷺ) وه ده كات.

پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: ((واني لأطمع أن تكونوا ربع أهل الجنة)) فحمدنا الله وكبرنا، فقال: ((والذي نفسي بيده إني لأطمع أن تكونوا ثلث أهل الجنة)) فحمدنا الله وكبرنا. فقال المصطفى في الثالثة: ((والذي نفسي بيده إني لأطمع أن تكونوا شطر أهل الجنة، إن مثلكم في الأمم كمثل الشعرة البيضاء في جلد الثور الأسود أو كالرقمة في ذراع الحمأ)). واته: من خوازيارم ئيوه چواريه كي خه لكى به هشت بن، ئيمه ش سوپاس گوزارى خوا بووين و (الله أكبر) مان كرد، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: سويند به و كه سه ي گيانى منى به ده سته من خوازيارم سييه كي نه هلى به هشت بن، ئيمه ش سوپاس گوزارى خوا بووين و (الله أكبر) مان كرد، پيغه مبهري خوا ﷺ له جارى سييه مدا فهرمووى: سويند به و كه سه ي گيانى منى به ده سته من خوازيارم نيوه ي نه هلى به هشت بن، نمونه ي ئيوه له ناو خه لكيدا وه كو مويه كي سپى وان له پيستي گايه كي ره شدا يان وه كو هيلكي سپى له ده ستي گويدرؤزا)).

ده ليم: پيغه مبهري خو شه ويست ﷺ نه وه ي روون كرده وه كه وا ئوممه ته كه ي نيوه ي نه هلى به هشت بن، له كاتيكا ده م ئوممه ته حه فتاهه مين ئوممه ته، بؤ نه وه ي پله و پايه ي ئوممه ته كه ي موحه ممدت ﷺ بؤ ده ركه ويټ كه چهند به رز و به ريزه ! له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرمووده ي (عبدالله ي كوپى عمرو) وه كه وا پيغه مبهري خوا ﷺ رؤيكيه نه و ئايه ته ي خواى گه وره ي خوينده وه له سهر زارى نبراهيم ﷺ: ﴿رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَنَّا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي

فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٦﴾ (إبراهيم: ۲۶) واته: نهی په روه ردگارم! به راستی نه و بتانه خه لکنيکی زوریان سه رليشيواو و گومړا کړدوه، هه رکه سيک په پړه وی له من کرد و شويڼی نايينه که ی من کهوت، بی گومان نه وه له شويڼکه وتوانی منه، هه رکه سيکيش سه رپيچی و نافه رمانی کرد، دياره تو بؤ خوت چاک ده زانی چی نه که یت، چونکه به راستی تو زور ليیوورده یت، زوریس میهره بانی به رامبه ر به به نده کانت.))

هه روه ها نه و نايه ته ی خوینده وه که له سه ر زاری عيسا عليه السلام هاتوه: ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (المائدة: ۱۱۸) واته: خودايه! نه که ر تو سزايان بده یت بی گومانه که به نده ی خوتن و که سيش بؤی نييه هيچ بلیت، نه که ر ليشيان بپووریت، نه وه خوت چاک ده زانی و بؤ خوشته ده سه لاتدار و کارجوانی.)) فرغ يديه، وقال:

((اللهم أمتي أمتي)) وبکی، فقال الله — عز وجل — : يا جبريل، اذهب إلى محمد، وربك أعلم، فسله ما يبكيك؟ فأتاه جبريل — عليه الصلاة والسلام — فسأله؟ فأخبره رسول الله ﷺ بما قال، وهو أعلم، فقال الله: يا جبريل، اذهب إلى محمد فقل: إنا سنرضيك في أمتك ولا نسوءك.))

واته: بؤيه پيغه مبهري خواصه هه ردو ده سستی به رز کړدوه و فهرمووی: ((په روه ردگار... نوممه ته که م نوممه ته که م)) نه مجار ده سستی به گریان کرد، خوی گه وره فهرمووی: نه ی جبريل عليه السلام بپؤ بؤ لای موحه ممد ﷺ — له کاتيکدا خوا خوی باشتر ده زانیت — پرسياړی لی بکه بزانه بؤ ده گری؟ جبريل عليه السلام هات بؤ لای پيغه مبهري خواصه و پرسياړی لی کرد؟ پيغه مبهري خواصه هوی گریان که ی پی راگه ياند، له کاتيکدا خوی گه وره خوی باشتر ده زانیت، خوی گه وره فهرمووی: نه ی جبريل بپؤ بؤ لای موحه ممد و بللی: نييمه به رامبه ر نه ممه ته که ت رازیت ده که ين و دلته ناشکيڼين.))

به راستی نه م نوممه ته به ريزترين نوممه ته و باشترين نوممه ته و پيرؤزترين نوممه ته، ره نکه نيستا که سيک پرسياړ بکات و بلیت:

ټايه تا ئيستا به و پيړوزي و باشييه ماوه ته وه؟ به لي..

ته نانت له م قوناغه بپهيزييه كه ئيستا هم نوممه ته ي پيدا تيده پيږت؟ به لي..

من له وپه پي به ټاگابووندام و باش له واقعيي ئيستا دهرانم به فه زلي خوا،
نه گهر ده ته ویت به جواني ريز و پيړوزي هم نوممه ته بينيت نه و ته ماشاي هم موو
نوممه ته کاني سهر رووي زه وي بکه بو نه وه ي به دلنباييه وه بزانيت که و هيچ
نوممه تيك نيبه له سهر رووي زه ويدا خوي په روه ردگار به تاك و ته نهايي بناسن و
بيپه رستن ته نها نوممه تي پيغه مبهري نازدار ﷺ نه بيت.

خوای په روه ردگار ده فه رمويټ: ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ﴾ (السجدة: ۱۸) واته: ټايا نه و که سه ي بپوای هيټاوه وه نه و که سه وايه که
له ثيمان دهرچوه! بي گومان هرگيز نه و دوانه چوون يه ك نين))

خوای گه وره ده فه رمويټ: ﴿أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ (ص: ۲۸) واته: ټايا ده كريت نه وانه ي که
باوه پيان هيټاوه و کاره چاکه کانيان کردوه، وه کو به دکاران و ټاژاوه گيږان له
زه ويدا دابنيين و وه يه ك حسيبيان بو بکه ين؟ ياخود ده بي خه لکاني پاريزکار له
گونه و تاوان وه کو خه لکاني خراپکار دابنيين؟)) .

با پيکه وه بگه رپينه وه بو سه رته ي باسه که: ده لييم: بو نه وه ي به جواني
سروشتي خراپه کاري نه و دوو نوممه ته بناسيت واته (يه نجوج و مه نجوج)، تکام وايه
له گه ل مندا به په له نه و گفتوگو قورئانيه جاريكي تر بهيټيه وه يادي خوت له
نيوان نه و پادشا دادپه روه و باوه ردار و يه کتاپه رسته دا که (زولقهرنه ين) ه و نه و
نوممه ته بپهيز و لاوازه ي که به ده ستي (يه نجوج و مه نجوج) ه وه ده ياننا لاند، به
باشي بير له و ټايه ته ي خوي په روه ردگار بکه روه که ده فه رمويټ: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ
ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ سَبِيًّا ﴿٨٤﴾ فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾﴾ (الكهف)) واته: له باره ي (زولقهرنه ين) يشه وه

پرسپارت لى ده كهن، پټيان بلې: ئه ي موحه ممد ﷺ وا هندی له به سهر هاتی نهويشتان بۆ باس نه كه م. (۸۳) به راستي ئيمه هيز و دهسه لاتمان له زهويدا پيدا، له هه موو شتيك كه پټويست بوو هوکار و نامرازه كه يمان بۆ ره خساند. (۸۴) نه وسا نهويش هوپه كانى به كار هيناو به دواى مه به ستيدا چوو تا گه يشته مه به ستي خوى (۸۵)).

هېچ پټويستمان به وه نيه به كوينه دواى نه و خه يالات و ئيسرا ئيليانه ي دهرياره ي (زولقهر نهين) باس كراون له هه ندى له كتيبه كانى ته فسير و ميژوودا، نه وه ي كه قورئان باسى كردوه پر پټستي خو يه تي و پټويستمان به شتي تر نيه، دلنبا به نه گهر خواي گهره بيزانبا به هه ر شتيكي زياتر له وه ي كه له قورئاندا هه به سوودي بۆ ئيمانداران ده بيت نهوا باسى ده كرد، بۆيه ئيمه ش ته نها باسى نه وه ده كه ين له قورئاندا هاتوه و نه وه ي له فه رمووده دروسته كانى پيغه مبه ري نازدار ﷺ دا هاتوه، نه مه ش جي متمانه ي دل كا نه و پټويستيه كانى ليكولينه وهن له هه مان كاتدا.

ئا به (زولقهر نهين) كي به ؟

نه و كابرا به كي پادشاي دادپه روه ر بوه، (زولقهر نهين) نه و كه سه نيه هه ندى له ته فسي ره كان باسيان كردوه گوا به نه سكه نده ري مه قدوني به، هه رچه نده به نه سكه نده ري مه قدوني ده گوترا (زولقهر نهين)، به لام له گه ل نه و (زولقهر نهين) هدا جياوازه باسى له قورئان پيرزدا هاتوه، چونكه نه سكه نده ري مه قدوني كابرا به كي ميسرى بيابوه ر بوه، به لام نه و (زولقهر نهين) ه ي چيرو كه ك ه ي له قورئاندا هاتوه پادشايه كي باوه رداري به كتاپه رستي دادپه روه ر بوه.

الحافظ ابن كثير ده فه رموي ت^۱: ((نه و (زولقهر نهين) ه ي به نه سكه نده ري مه قدوني ميسرى ناسرا وه له پاش نه و (زولقهر نهين) ه بوه كه ناوي له قورئاندا هاتوه به ماوه به كي زور، نه و له پيش مه سيح بوه به نزيكه ي سي سده سال)).

۱ - البداية والنهاية (۹۷/۲) والتفسير ۱- الكهف آية (۸۳) .

بۆيه تنه‌ها باسي نه‌وه ده‌كه‌ين كه له قورئان و فهرموده‌دا هاتوه، خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ((وَيَسْأَلُونَكَ)) واته: بيباوه‌ران پرسيار له پيغه‌مبهر ﷺ ده‌كه‌ن ((عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ...)) نه‌و وشه‌ي (قل)ه‌ي كه هاتوه پيى ده‌لين (التلقينية) واته كه سيك باسي شتيك بۆ كه سيكي تر بكات نه‌وه‌ش نه‌وه دووپات ده‌كاتوه نه‌و چيروكه له لايه‌ن پيغه‌مبهره‌وه ﷺ نيبه به‌لكو نه‌وه وه‌حييه و له لايه‌ن خداوه‌ندي گه‌وره‌وه هاتوه، پيغه‌مبهرمان ﷺ تهنه‌ها نه‌و سرووشه‌ي گواستوه‌ته‌وه بۆ نوممه‌ته‌كه‌ي، به‌لكو بۆ هه‌موو مرقاياه‌تي له لايه‌ن خواي گه‌وره‌وه، خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ وشه‌ي (مِنْ) ليره‌دا هاتوه پيى ده‌لين (التبعيضيه) واته: پيغه‌مبهرى خوا ﷺ هه‌موو باس و ورده‌كارييه‌كاني ده‌رباره‌ي (زولقهرنه‌ين) باس نه‌كردوه، مه‌به‌سته‌كه له‌وه‌دا نيبه كه‌وا ئيمه ناو و شيوه‌ي بزاني، نه‌مه به هيج شيوه‌يه كه مه‌به‌ستي قورئان نيبه به‌لكو مه‌به‌ست نه‌وه‌يه ئيمه ده‌رس و عيبره‌ت و ئاموزگاري لى وه‌رگرين، له‌و گفتوگو ناسكه‌دا و له‌و چيروكه پاسته‌قينانه‌دا، خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (۸۲) ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (۸۴) ﴿فَأَنْجَسَ سَبَبًا﴾ (۸۵) (الكهف).

ليره‌دا له گه‌ل نه‌و وته‌يه‌ي خواي گه‌وره‌دا راده‌وه‌ستين: ((إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ)) گوماني تيدا نيبه كه هيز و ده‌سه‌لات و فهرمانره‌وايي تهنه‌ها به ده‌ستي خواي گه‌وره‌يه، هيج فهرمانره‌وايه‌ك دانانريت و هيج فهرمانره‌وايه‌ك لاندريت و هيج ولاتيك به ده‌سته‌لات نابيت و هيج ولاتيك له ناو ناچيت ئيلا به فهرماني خواي گه‌وره و پادشاي پادشاكه‌ن نابيت و به ده‌ستي داده‌ورترين داده‌وه‌ران نه‌بيت، و مه‌زانه كاتيک فهرمانره‌وايه‌ك له سه‌رده‌ميكدا ده‌رده‌كه‌ويت دوور له قه‌ده‌ري خواي گه‌وره په‌يدا بوه، ره‌نگه فهرمانره‌وايه‌ك ده‌سه‌لات بگريته ده‌ست نه‌ك له به‌ر خودي خوي يان تواناي خوي به‌لكو له به‌ر قه‌ده‌ريك خواي گه‌وره خوي ده‌يه‌ويت.

به جواني ته‌ماشاي نه‌و بنه‌مايه بكه كه ده‌بيته بنه‌ماي ئيمان و ده‌بيت له ده‌كاندا بچه‌سپن، خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي

اَلْمَلِكُ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ سِيَدُكَ الْخَيْرُ
 إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ (آل عمران: ٢٦) ((واته: بلى: خوايه! نهى خاوهن هيز و
 دهسه لات! ههركه سيك خوت بتهوي دهسه لات و مولكى پى نهدهى، ههركه سيش
 خوت بتهوي دهسه لات و حكومه تي له دهستيني "دهسه لاتدارى بى سنوور و بى
 مهودا هه نهتوي" ههركه سيش خوت بتهوي بالادهست و ريژدارى نهكهى و ههركه
 سيش خوت بتهوي زهليل و سووكى نهكهى، گشت خير و چاكه يه كه ههركه
 دهستى خوته به راستى تو به سه ره موو شتيكدا به توانا و دهسه لاتدارى.))
 دهبيت نه م بيربواوه ره له دله كانماندا بچه سپيت، هيچ شتيك له م گهردوونه دا روو
 نادات ئيلا به ته قدير و حيكمه تي خواي گه و ره نه بيت، نه گه ر ئيمه نه و
 حيكمه تانه مان له دهست ده رچوو و دركمان پييان نه كرد نه و له دادوه رترينى
 داوه ران بزر نابيت، خواي گه و ره دهفه رمويت: — ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ
 ﴿١٩﴾ سورة القمر واته: به راستى ئيمه هه موو شتيكمان به نه ندازه يه كي دياريكراو
 درووست كرده.))

خواي گه و ره هيز و دهسه لات ده به خشيته (زولقه رنه ين): ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ
 وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (الكهف: ٨٤) خواي گه و ره هه موو هوكاره كاني سهركه وتن و
 هيز و رزگار كردن و دهسه لاتى دابوويه: ﴿فَأَنْبَغُ سَبَبًا﴾ واته: نه م پادشا دادپه روه ر و
 يه كتاپه رسته هوكاره كاني هيز و دهسه لات و سهركه وتن به كار هينا، ههركه
 كه مته رخمى له هوكاره كان نه كرد و فه راموشي نه كردن، خواي گه و ره هوكاره كاني
 پييه خشيبوو نه ويش پاراستنى و ريژى ليگرتن و به كارى هينا، له دونيادا و له
 واقيعى كار و كرده وه كاندا جى به جى كرد، كرده بوويه به رنامه ي ژيان، بويه به
 دهست گرتنى به هوكاره كانه وه بوونه هوى سهركه وتن و دهسه لاتى له سه ر زه وييدا.
 من لي ره دا ناتوانم له گه ل هه موو وشه يه كي چيروكه كه دا رابوه ستم، چونكه نه وه
 كاتيكي زورى دهويت، به لام نه و چيروكه كورت ده كه مه وه و ده ليم: قورئانى پيروز

باسی سی گشت له گشته کانی (زولقهرنهین) مان بۆ دهکات:

گه شتی په کهم: بهره و روژئاوا رویش، ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْنَؤُا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِمَّا أَنْ نَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾ (الكهف: ۸۶) واته: خوږی و له شکره که ی که و تنه ری تا گه یشتنه ناوچه کانی خوږ ناوا، واهاته بهرچاوی خوږ له گوډم و کانیاوکی رهش و لیډا ناوا نه بیت هر له ویشدا گه لیکی دلرهق و بته رست و خوانه ناسی دی، وتمان: نهی زولقهرنهین! ده توانی سزایان بدهی، نه گهر بهرده وام بن له سهر کوفری خوږان دهشتوانی پښتیا کی چاکیان بۆ هه لبریزیت بانگیان کهیت بۆ لای نایینی خوا و چاکیان له گه ل بکهیت.))

گه شتی دووه م: بهره و روژه لات رویش، تاکو گه یشته روژه لات. ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا﴾ (الكهف: ۹۰) واته: تا گه یشته ناوچه کانی خوږه لات، دیتی خوږ له پېش چاویدا به سهر هوژیکدا هه لدیت که هیچ په ناگا و داپوشه ریگمان له و نه داونه تی، واته: هیچ جل و بهرگ و فهرش و رایه خیکیان نه بوو، له دهشتیکی کاکي به کاکیدا ده ژیان و نه دار و نه درهخت و نه شاخ و کیوی تیدا نه بوو، ته نانهت به که لکی بینا و باله خانه نه ده هات.))

گه شتی سییه م: نه و گه شته په که په یوه ندی به باسکه مانه وه هه په نه ویش باسی (په نجوج و مه نجوج) ه که نه ویش له باکوور بوو، خوا ی گه وره ده فهرمویت: ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ﴾ (الكهف: ۹۳) واته: له نیوان دوو چیا ی گه وره و مه زندا.

لېره دا ده لیم: هیچ که سیک ناتوانیت به ته واوی جیگای نه و دوو چیا په دیاری بکاتات ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ (الكهف: ۹۳) واته: تا گه یشته نیوان دوو کیوی گه وره، له خواووی دوو کیوه که دا خه لکانیکی دیت بیجگه له دوو دهسته که ی تر له وانه بوو له هیچ قسه په ک

تېنه‌گه‌ن، واته: خه‌لکيکي زمانه‌زان و که‌وده‌ن و دوور له شارستانییه‌ت بڼون، چونکه له ناوچه‌یه‌کی شاخاوی و دوور له تاوه‌دانیدا بڼون، ئه‌و خه‌لکه به ده‌ست دوژمنیکی سه‌رسه‌خت به ناوی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ه‌وه‌ گیروده بڼون، بویه کاتی ده‌سه‌لاته‌که‌ی زولقه‌رنه‌ین یان دیت، خیرا په‌نایان بؤ برد...))

له نیوان ئه‌و دوو چیا‌یه‌دا کومه‌له‌ خه‌لکيکي بی‌نی له زمانه‌که‌ی زولقه‌رنه‌ین و هاوه‌لانی تېنه‌ده‌گیشتن، نه‌یانده‌توانی خو‌یان له فیتنه و زیانی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج بپاریزن. بؤ؟ به جوانی بیر له قسه‌کانیان بکه‌ره‌وه که به زولقه‌رنه‌ینیان گوت، به‌و پادشا دادپه‌روه‌ر و فریاده‌سه، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يٰاُجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُوْنَ فِی الْاَرْضِ فَهَلْ جَعَلْ لَّكَ خَرَجًا عَلٰی اَنْ جَعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ (الک‌هف: ۹۴) واته: وتیان: ئه‌ی زولقه‌رنه‌ین! به راستی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج له‌م ولاته‌دا به‌دغه‌پروو خراپه‌کارن، به‌لی... ئه‌مانه له نه‌ژاددا ه‌ر ئاده‌میزادن به‌لام سیمایان تیکه‌و لیکه‌یه، هی وایان ه‌یه‌ کورته بالایه، ه‌یه‌یانه بالابه‌رزه گه‌لیکی تالانکه‌رو دز و پیاو‌کوژن، ه‌ه‌رچی‌یان به‌ر په‌لکه‌وی ئه‌یخون. ئاخو ئه‌گونجی ئیمه باج و خه‌رجی و دیاریه‌کت بؤ کؤبکه‌ینه‌وه، که له نیوان ئیمه و ئه‌واندا به‌ریه‌ستی‌ک دروست بکه‌یت، تا ئه‌وان نه‌توانن شال‌اومان بؤ بی‌نن...)) واته: پاره‌یه‌کت بؤ دیاری ده‌که‌ین به‌ئندازه‌ی ئه‌وه‌ی خ‌وت ده‌ته‌و‌یت، چه‌ندی‌ک خ‌وت ویستت له سه‌ر بی‌ت ﴿عَلٰی اَنْ جَعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ تاوه‌کو ئه‌و کومه‌له‌ خراپه‌کار سته‌ممان لی نه‌که‌ن، کاتی ئه‌و کومه‌له‌ بی‌ده‌سته‌لات و بی‌هیزه پیشنیاری پاره‌یان بؤ زولقه‌رنه‌ین کرد بؤ ئه‌وه‌ی له نیوان ئه‌وان و یه‌ئجوج و مه‌ئجوج ی خراپه‌کاردا به‌ریه‌ستی‌ک دروست بکات، زولقه‌رنه‌ینی پادشای دادپه‌روه‌ر وه‌لامی ئه‌وانی دایه‌وه‌و فه‌رمو‌ی: ﴿قَالَ مَا مَكَّنِّيْ فِيْهِ رَبِّيْ خَيْرٌ﴾ (الک‌هف: ۹۵) واته: ئه‌وه‌ی که خ‌وای گه‌وره پی به‌خشیوم له هو‌کاره‌کانی هیژ و ده‌سه‌لات له‌وه‌ی ئیوه چاکتره، ه‌ه‌روه‌ها له‌و پیشنیاره‌ی ئیوه باشته‌له سه‌روه‌ت و سامان، به‌لام زولقه‌رنه‌ین کابرایه‌کی بلیمه‌ت و پیشه‌وایه‌کی دانا بوو، ویستی کاری‌ک بؤ ئه‌وانه بدوژیت‌ه‌وه و بیانکاته هیژکی خاوه‌ن وزه و

به رهم بويه زولقهرنه ين به واني گوت: ﴿فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَلْجَلَّ بَيْنَكُمْ وَيَتَنَّهُمْ رَدْمًا﴾ (الكهف: ٩٥) واته: به لكو ئيوه به هيزي بازووي خوتان يارمه تيم بدهن، نه وسا له نيوان ئيوه و به نجوج و مه نجوج دا به ربه ستيكي نه ستور دروست ده كه م.)) به زماني سهردهم به نه واني گوت: پلاني نه ندازياري، نه ندازياري بيناسازي و دروست كردن، نه م پرژه گوره و مه زنه من ته واي ده كه م، من نه ركي نه و كار ده گر مه نه ستي خوم، به لام هيز و بازووي ئيوه ده وي ﴿فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ﴾ واته: به هيز و بازووي خوتان و ده ستي كار يارمه تيم بدهن ﴿أَلْجَلَّ بَيْنَكُمْ وَيَتَنَّهُمْ رَدْمًا﴾ قوناغي به كه م له و پرژه مه زن و گوره به ده ستي پي كرد، چي فهرموو؟ فهرمووي: ﴿أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ﴾ واته: پارچه و ورده ي ناسن، داوي كرد له و كومه له خه لكه كه پارچه ناسني زوري بو ناماده بكن، نه وانيش كومه له ناسنيكي زوريان بو ناماده كرد، پاشان فهرماني پي كردن نه و پارچه ناسنانه بخنه نيوان نه و دوو به ربه سته وه، نيوان نه و دوو چيا مه زنه وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا﴾ واته: ناسنه كان له گه ل لوتكه ي دوو چيا كه دا به كسان بوون، يان له گه ل لوتكه ي نه و دوو به ربه سته، نه مه قوناغي به كه م بوو.

قوناغي دووهم: فهرماني پي كردن له ژير نه و ناسنه دا ناگره له كن، به جواني بيهينه بيري خوت و به رچاوي خوت قه باره ي نه و ناگره گوره به له ژير نه و هه موو ته نه ناسنه تاكو له نيوان نه و دوو چيا به دا بتويته وه، ناسنه كه توابه وه !!

نه مجار قوناغي سييه م ده ستي پيكرد: له قوناغه كاني نه و پرژه مه زنه، فهرماني پي كردن مسي توابه ي بو بهيئن، پاشان فهرماني كردن مسه توابه كه بكنه نه سهر ناسنه كه دا، نه و مسه له گه ل ناسنه كه دا تيكل بوو، بو به ربه ستيكي توندي نه ستور، نه مه به لگه به كه وا زولقهرنه ين پيش نه ندازياري سهردهم كه وتوه، پيش زاناياني و نه ندازياري نه م سهردهم كه وتوه له به كارهي ناني ناسن له گه ل مسدا به مه به ستي زيادبووني هيز و توندي و قايمي، نه و به ربه سته ي له نيو نه و

خه لکه لاوازه و په نجوج و مه نجوجى خرابه کاردا دروست کرد ﴿ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ
 إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾
 (الکھف: ٩٦) واته: مسى تواوه، بير بکړه وه پاش نه وه چى رووده دات؟ جارېکى
 تر په نجوج و مه نجوج دهرکه وتن و ويستيان ديسان وه کو جارنى پېشو دهرچن بؤ
 نه وهى هيرش بهرنه سر نه و ميله تانه دا، بؤيه نه و بهر په سته يان هاته پيش که
 بوته هؤى نه وهى نه گنه نامانچ و مه به ستيان!! بير له و نايه ته بکړه وه: ﴿فَمَا
 أَصْطَعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُمْ نَقْبًا﴾ (الکھف: ٩٧) واته: نيتړ گتړه شتوينه
 (مفسد) ه کان نه يانتوانى سرکه ونه سهرى له بهر نه ستورى و بهر زى،
 نه شيانتوانى له خواره وه کونى کهن له بهر قايمى و مه حکمى.))

نه و نايه ته که ده فرمويټ: ﴿فَمَا أَصْطَعُوا﴾ پيتى (تاء) ه کهى هه لگيروه و
 نه ماوه، پاشان نه و پيتى (تاء) ه له وشى دووهدا به ديار که وتوه که نه ویش:
 ﴿فَمَا أَصْطَعُوا﴾ ته ماشاى خوښى و جوانى و ره وانبيژى قورشان بکه، ته ماشاى
 نه و دلخوشيه بکه کاتى که سيک به ديقه ت و سه ليقه وه قورشان ده خوښيته وه، نه و
 پيتى (تاء) ه له وشى په کههدا بؤ هه لگيروه و نه ماوه؟ زانايانى زمانه وانى ده لئين:
 نه و (تاء) ه (تائى سووکى پى ده لئين (تاء الخفة)، نه و (تاء) ه هه لگيروه له بهر
 (التخفيف) واته سووکى سهر زمان، له بهر نه وه له گه ل نه و گفتوگو قورنانييه دا
 ريک بکه ويټ، چونکه سرکه وتن به سهر نه و بهر په سته دا پتويستى به سووکى
 هه به، تو وا هه ست ده که يت کاتى نه و وشيه ده خوښيته وه، چاوه کانت په نجوج و
 مه نجوج ده بينن و نه وان خه ريکن و ده يانه ويټ له بهر په سته که بېر نه وه و بچنه نه و
 ديوه به لام هه موو جارېک شکست ده هينن، ﴿فَمَا أَصْطَعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا
 لَهُمْ نَقْبًا﴾ (الکھف: ٩٧) به لام له وشى دووهدا پيتى (تاء) ه که دهرکه وتوه و پى
 ده لئين: (تاء الثقل) واته تائى قورس يان (تاء التشديد)، چونکه کون کردن و
 شکاندنى بهر په سته که پتويستى به نامير و پتويستى به پياو و تيکوشان و کات و

ٺارامگرتن و ماندو ٻوڊو، له وشه ٻوڊو مڊا پيٽي (ٽاء) هڪه هاتوه و به ديار
 ڪه وتوه، چونڪه ده گونجيت له گال ٿو ڪونڪرڊنه ٿي ڪه پٽويستي به ٽيڪوڻشان و
 ڪاته، له وشه ٻي ڪه مڊا پيٽي (ٽاء) هڪه نه ماوه و هه لگيراوه چونڪه چوونه سهر
 به ربه سته ڪه و بازدان به سهريدا پٽويستي به سووڪي هه ٻي، به لام له گال ٿو وه شدا
 له هه رڊو ڪاته ڪه دا شڪستيان ده هٽنا، تاڪو خواي گه وره خوي ٿي زنيان پي ڏه دا و
 ده رده چن.

ڪاتي زولقهرنه ٿو به ربه سته به هيزه ٻيٽي ڪه يه ٽجوج و مه ٽجوج نه يانتواني
 لي ٻي به ربه سته و نه شيانتواني ڪوني بڪه راستي ٿو به اوهره به رزه ٻي سلهمانڊ
 ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي﴾، واته: زولقهرنه ٿي وٽي: ٿم ده سه لات و به ربه سته
 ره حمهت و ميه ره بانيه ڪه ٻو له لايه ٿي په روه رڊگار مه وه پي به خشيوم، ٿه گينا ٿو
 ڪاره له تواناي مندا نيه)).

ته ماشاي سهر ڪرده ٻي به هيز و به توانا بڪه ڪه هه موو وزه ڪاني به شيوه ٻي ڪي
 جوان به ڪاري هٽناوه، ٿم مهش ره وشت و ٺاڪاري سهر ڪرده ٻي سهر ڪه وتوه، هه موو
 وزه ڪاني له شويني خويدا ته رخان ڪرده، ٿي. ٿم ٿممه ته ٿيستا چهند پٽويستي
 به و جوهره ٿيگه يشتنه به!! له هه ڪه سيڪدا هه ٻيٽ سهر ڪرڊايه ٿي ده ڪات و له هه
 جيگايه ڪدا ٻيٽ، له هه به پرسياريه ٿيگه ٻيٽ، وزه ڪان له ٿم ٿممه ته دا چهنده
 زون! ٿو لاو و گه نجان به چهند مه زنن ڪه ده يانه وٽ ٽيڪوڻشن به هه موو
 توانا يانه وه، به لام پرسيار ده ڪات: چوڻ ٿو خزمه ته بڪه م؟ ريگا ڪه له ڪوييه؟ له م
 ڪاته دا ٿم ٿممه ته چهند پٽويستي به و ره وشت و ٺاڪاره ٻي سهر ڪرده سهر ڪه وتوه
 هه ٻي! له هه موو بواريڪ له بواره ڪاني ڙيان! له هه موو جيگايه ڪه له جيگا ڪاني
 به پرسياريه ٿي، ٿو سهر ڪرده سهر ڪه وتوه هه رگيز مه غرور و له خوڻاي نه ٻو،
 سهر ڪه وٽن و ده سه لات هڪي له خشته ٿي نه برد به لڪو گوتي: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن
 رَبِّي﴾ به پيچه وانه ٿي ٿو وه وه نه گه به بيرتدا ڊيٽ ڪه قارون چي گوت؟ گوتي:
 ﴿إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸) واته: قارون گوتي: ٿو مال و

سامانه که من هه‌مه، هه‌مووی به هو‌ی زانیاری و زانستی خو‌مه‌وه پي‌م دراوه، واته هه‌ر خو‌م شایسته‌ی (ئه‌وه‌م)) به‌لام ئه‌م پیاوه بیروب‌اوهری به‌کتابه‌رستی ئاشکرا ده‌کات له هه‌زاران ساله‌وه که‌وا ئه‌و به‌ربه‌سته ته‌ن‌ها به‌فرمانی خوا دروست کراوه، دل‌نیا‌بن که‌وا زه‌وی ده‌یکوتی به‌سه‌ریه‌کدا بو‌ ئه‌وه‌ی به‌ئجوج و مه‌ئجوج ده‌رچن له کاتی‌کدا که‌ خوای گه‌وره ویستی له سه‌ر بی‌ت.

زولقه‌رنه‌ین گو‌تی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ (الک‌هف: ۹۸) واته: ئینجا هه‌رکاتی به‌ل‌ئینی به‌ره‌لل‌ابوونیان له لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه به‌جی گه‌یش‌ت که‌ کاتی نزیک بو‌ونه‌وه‌ی رو‌ژی قیامه‌ته ئه‌و به‌ربه‌سته و‌یران ئه‌کات و ئه‌یکوتی به‌سه‌ریه‌کا‌و وردوخاشی ده‌کا، خو‌بی گومانیشه به‌ل‌ئینی په‌روه‌ردگاری من راست و دروسته و هه‌ر وه‌دی دی)) ئه‌مه‌شه ه‌ی‌زی باوه‌پی ئه‌و کابرایه‌ نیشان ده‌دات، به‌ ده‌رچوونی به‌ئجوج و مه‌ئجوج وه‌کو نیشانه‌یه‌ک له نیشانه‌کانی رو‌ژی قیامه‌ت، هه‌روه‌ها وه‌کو روداو‌یک له روداوه‌کانی قیامه‌ت.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (الأنبیاء: ۹۶) واته: د‌ونیاش به‌رده‌وام ده‌بی‌ت تا ئه‌و کاته‌ی ده‌رگا — به‌ربه‌سته‌که‌ی (زولقه‌رنه‌ین) — له تیره‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ئه‌کریت‌ه‌وه و بلا‌و ئه‌بنه‌وه، که‌ ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی نزیک‌بو‌ونه‌وه‌ی کو‌تای د‌ونیا‌یه، ئه‌وانیش له هه‌موو به‌رزایی و کون و که‌ل‌ئین‌یکه‌وه به‌ پرت‌او داده‌په‌ن و ده‌رده‌چن، واته: یه‌ئجوج و مه‌ئجوج له هه‌موو ده‌رگا و رینگایه‌که‌وه د‌ینه ده‌روه بو‌ فساد و گ‌یره‌ شی‌و‌ینی)).

چ‌ون ده‌رده‌چن؟ پی‌غه‌مبه‌ری ئه‌که‌رم ﷺ وه‌سفی ده‌رچونی ئه‌و میلیله‌ته به‌ شی‌وه‌یه‌کی ورد و جوانه‌وه باس ده‌کات، به‌ربه‌سته‌که‌ هه‌یه و مه‌وجوده، به‌که‌م که‌ل‌ئین‌یک له‌و به‌ربه‌سته کرایه‌وه له سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷻ بو‌و، ئایا چی به‌لگه‌یه‌ک له سه‌ر ئه‌وه هه‌یه؟

به‌لگه‌ له سه‌ر ئه‌و قسه‌یه ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌یه که‌ ئی‌مامی (بو‌خاری و موس‌لیم)^۱

ريوايه تيان كړدوه له فهرمووده دايكي نيماندارانه وه (زهينه ب ي كچي جه حش) ده فهرمويت: ((دخل عليها النبي ﷺ فزعا — وفي رواية: أستيظظ النبي من النوم محمراً وجهه يقول: ((لا اله الا الله، ويل للعرب من شر قد أقترب، فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذه)) وخلق بأصبعه الإبهام والتي تليها، قالت زينب: يا رسول الله ﷺ، أنهلك وفينا الصالحون؟ قال: نعم إذا كثر الخبث)) . واته: پيغه مبهري خواﷺ هاته ژورده وه وه كوكه سيكي راجله كاو و ابو — له ريوايه تيكي ترده هاته: پيغه مبهري خواﷺ له خه وهستا و رووخساري سوور بيوه وه و ده يفرموو: ((لا اله الا الله، تيا چون وفه وتان بو عره ب له خراپه ي روژيك كه نزيك بوه ته وه ليان، نه مړو له به ربه سته كي به نجوج و مه نجوج به نه ندازه ي نه مه كرايه وه)) پيغه مبهري خواﷺ به هه ردو په نجيه شايه تمان و نه ويتر نه لقيه كي دروست كړد — جوان بير بكه ره وه نه و باز نه يه يان نه و نه لقيه، نه وه نه ندازه ي نه و كونه يه كه به نجوج و مه نجوج له به ربه سته كه كړدويانه ته وه له سه رده مي پيغه مبهري خواﷺ — زهينه ب فهرمووي: نه ي پيغه مبهري خواﷺ، ثايا به هه لاهه تدا ده چين له كاتي كدا پياوچا كانمان تيديه؟ فهرمووي: به لي، نه گهر خراپه زور بوون)) .

من ليترده ده ليم: به راستي خراپه و خراپه كاران زور بوونه !!

نيمامي نه حمده له (مسند) هكهيدا و الترمذي و ابن ماجه له (سنن) هكه ياندا و ابن حبان له (صحيح) هكهيدا و جگه له وان^۱ ريوايه تيان كړدوه له فهرمووده داي (ابو هريره) وه كه و پيغه مبهري خواﷺ فهرموويه تي: ((إن يأجوج ومأجوج ليحفرون السد كل يوم، حتى إذا كادوا يرون شعاع الشمس، قال الذي عليهم: أرجعوا فستحفرونه غداً، فيعودون إليه كأشد ما كان، حتى إذا بلغت مدنتهم، وأراد الله — عز وجل — أن يبعثهم إلى الناس حفروا حتى إذا كادوا يرون شعاع الشمس قال الذي عليهم: أرجعوا، فستحفرونه غداً إن شاء الله، ويستثنى، فيعودون إليه وهو كهينته حين تركوه)) واته: هه موو روژيك به نجوج و مه نجوج له به ربه سته كه چال ده كن،

۱ — أخرجه أحمد (۵۱۰ / ۲) — (۵۱۱) والترمذي (۳۱۵۳) وقال: (حسن غريب) وابن ماجه (۴۰۸۰) والحاكم (۴۸۸/۴) وصححه ووافقه الذهبي وابن حبان (۶۸۲۹) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۱۷۳۵) .

ټاكو خه‌ريكه تيشكي روژ بيبين، له و كاته دا نه و كه‌سې كه به سه‌ريانه‌وه‌يه ده‌لټ: بگه‌پټنه‌وه سبه‌ينې چاله‌كه ته‌واو ده‌كان، كه سبه‌ينې ده‌گه‌پټنه‌وه ده‌بينن له جاران سه‌ختره، تا نه و روژه‌ي كه واده‌ي ده‌رچونيان دټ و خواي گه‌وره ده‌يه وټ ره‌وانه‌يان بكات بو خه‌لكي چال ده‌كان تا خه‌ريكه تيشكي روژ بيبين نه و كه‌سې كه به سه‌ريانه‌وه‌يه ده‌لټ: بگه‌پټنه‌وه، بو سبه‌ينې چاله‌كه ته‌واو ده‌كان انشاء الله، لټره‌دا انشاء الله ده‌لټ، بو سبه‌ينې كه ده‌گه‌پټنه‌وه ده‌بينن وه‌كو نه و كاته به كه جيان هيشتبوو)).

واته: خواي گه‌وره نه و جيگه‌يه چاليان كړدبوو ناگي‌پټنه‌وه وه‌كو جاري پيشوو، به‌لكو ده‌بينن هه‌روه‌كو نه و كاته به كه جيان هيشتبوو، ده‌ست ده‌كان به چالكردي و نه‌مجار ده‌رده‌چن و له هه‌موو كون و كه‌لټنيكه‌وه به پرتاو داده‌په‌پن.

له پيوايه‌ته‌كه‌ي (النواس ي كوپي سمان) كه له (صحيح مسلم) دا هاتوه: ((وَيَبْعَثُ اللَّهُ يَأْجُوجَ وَمَاجُوجَ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ، فَيَمُرُّ أَوَّلُهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبْرِیَّةَ، فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا، وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ، فَيَقُولُونَ: لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةً مَاءٌ)) واته: خواي گه‌وره يه‌نجوج و مه‌نجوج ره‌وانه ده‌كات له هه‌موو كه‌لټنيكه‌وه به پرتاو ده‌رده‌چن، سه‌ره‌ټاكه‌يان به سه‌ر ده‌رياچه‌ي (الطبرية) دا تيده‌په‌پټ، نه‌وه‌ي تيديايه ده‌يخونه‌وه، كاتي كه كوټاييه‌كه‌يان تيده‌په‌ريټ ده‌لټن: جاران لټره‌دا ناو هه‌بوه))

له گه‌ل مندا جاريكي تر بگه‌پټوه بو ريوايه‌ته‌كه‌ي (أحمد و الترمذي) كه له پيشدا باسمان كړد، پيغه‌مبه‌ري خواص ده‌فه‌رموټ: ((وَيَخْرُجُونَ عَلَى النَّاسِ، فَيُنْشِفُونَ الْمِيَاهَ، وَيَتَحَصَّنَ النَّاسُ مِنْهُمْ فِي حُصُونِهِمْ، فَيَرْمُونَ بِسِهَامِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ، فَتَرْجِعُ وَعَلَيْهَا كَهَيْئَةِ الدَّمِ، فَيَقُولُونَ: قَهَرْنَا أَهْلَ الْأَرْضِ وَعَلَوْنَا أَهْلَ السَّمَاءِ))!! واته: يه‌نجوج و مه‌نجوج به سه‌ر خه‌لكدا ده‌رده‌چن ناو‌ه‌كان وشك ده‌كان و خه‌لكيش له ناو‌قه‌لاكانيان خو‌يان ده‌شارنه‌وه لټيان، نه‌وانيش تيره‌كانيان به‌ره‌و ئاسمان ده‌هاوټزن تيره‌كانيان به سووري ده‌گه‌پټنه‌وه بو‌يان وه‌كو خويناوي بووي،

نه وانيش ده لټين: زال بووين به سهر نه هلي زه ويدا و سهر كه وتين به سهر نه هلي ناسمانيشدا)).

له ريوايه تيكي تردا كه (أحمد) و خاوه ني (سنن) هكان باسيان كردوه: ((ويُفرّ الناس منهم)) واته: خه لكي له ده ستيان هه لدين)) له ريوايه تيكي تردا ((وَيَتَحَصَّنَ النَّاسُ مِنْهُمْ فِي حُصُونِهِمْ)) واته: خه لكي له قه لاكانياندا خويان ده شارنه وه و خويان قايم ده كه ن)) هيچ كه سيك ناتوانيت به رنگاريان ببيتته وه و له كه لياندا بجه نكيټ، ته نانه ت پيغه مبه ر عيسا عليه السلام، خواي گه وره به پيغه مبه ر كه ي (عيسا) عليه السلام ده فهرمويټ: ((إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عِبَادًا لِي لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقَالِهِمْ فَحَرَزُ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ)) بويه پيغه مبه ر عيسا عليه السلام و نه وانه ي كه له كه ليدان له يه كتاپه رستان و خواپه رستان په نا ده به نه بهر كيوي (طور)، خه لكي ريكاو بانه كان بو يه نجوج و مه نجوج به جي ده هيلن: ﴿حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (الأنبياء: ٩٦) واته: له زه ويدا بلاو ده به نه وه.

بهر بكه ره وه چييان گوت؟ ته ماشاي خراپه كاري و كوفري نه وان بكه، ده لټين: هه روه كو له ريوايه ته كه ي (مسلم) دا هاتوه: ((لَقَدْ قَتَلْنَا مَن فِي الْأَرْضِ هَلُمَّ فَلْنَقْتُلْ مَن فِي السَّمَاءِ)) واته: نه وانه ي له سهر زه ويدا كو شتمان هه ستن با بچين نه وانه ي نه هلي ناسمان بكورين)) پيغه مبه ري نه كره م عليه السلام ده فهرمويټ: ((فَيَرْمُونَ بِنُشَابِهِمْ)) واته: تير و رمه كانيان به ره و ناسمان ده هاويټن، هه روه كو نه وه ي له كه ل نه هلي ناسماندا بجه نكن، ((فَيَرُدُّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ نُشَابَهُمْ مَخْضُوبَةً دَمًا))^٢ بو نه وه ي فيتنه و تاقير كرده وه كه يان زياتر و زورتر بيت، واته: تيري خوي ناوييان بو داده به زيته وه، بويه نه وانيش واهانن و واي بو ده چن كه نه هلي ناسمانيان كو شتوه، هه روه كو چون نه هلي زه وييان كوشت، بويه له و كاته دا نه و قسه پيس و خراپ و چه په له ده لټين: ((قَهَرْنَا مَن فِي الْأَرْضِ وَعَلَوْنَا مَن فِي السَّمَاءِ)) واته: سهر كه وتين به سهر

١ - هذا لفظ (مسلم).

٢ - أخرجه مسلم (٢٩٣٧/١١١)

نه هلی زه ویدا و زال بوین به سر نه هلی ناسماندا)) ولا حول ولا قوة الا بالله.

به راستی فیتنه به... به لام نایا چاره سر چیه؟ چ کاریک ده بی بکریټ؟ ((فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ)) واته: له به کتابه رستان له روله کومه لی رزگار بوو له نوممه تی گوره ی گشت پیغه مبه ران، بویه عیسا عليه السلام و به کتابه رستانی نوممه تی محمد صلى الله عليه وسلم پیکه وه له خوی بالا ده ست ده پارینه وه، بۆ نه وه ی خوی گوره زه وی له خرابه ی به نجوج و مه نجوج پاک بکاته وه، له و فیتنه تاریک و شه وه زهنگه، له و کاته دا خوی په روه دگار و لامی داواکه ی عیسا عليه السلام و به کتابه رستان ده داته وه ((فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ النَّعْفَ فِي رِقَابِهِمْ)) واته: خوی گوره (النغف) بۆ به نجوج و مه نجوج ده نیریټ، مانای (النغف) چیه؟ کرمیکي بچوکه له لووتی حوشتره وه ده رده چیت، نه ی خودایه...! نایا نه وان نه یانگوت: نه هلی زه ویمان به زاند و زال بوین به سر نه هلی ناسماندا، به لام ته ماشاکه خوی گوره به چی شتیک به هلاکه تیاندا ده بات: ((فَيُصْبِحُونَ قَرَسَى)) واته: هه موویان ده کوژرین و ده فیه وتیت))، ((كَمَوْتَ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ)) واته: هه روه کو مردنی ته نها نه فسیک)) پاکي و بیگه ردی بۆ پادشای پادشاکان: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲) واته: به راستی هه رکانی ویستی شتی به دی بهیټی هه نه وه به که پیټی به رمی ببه، نه ویش ده ست به جی ده بیټ)).

((ثُمَّ يَهْبِطُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى الْأَرْضِ، فَلَا يَجِدُونَ فِي الْأَرْضِ مَوْضِعَ شِبْرٍ إِلَّا مَلَأَهُ زَهْمُهُمْ وَنَتْنُهُمْ)) واته: نه مجار عیسا عليه السلام و هاوه لانی داده به زنه سر زه وی، له بهر بونی دپن و گه نیوی نه وان جیگای ته نها بستیټک نادوژنه وه له سر زه ویدا هه مووی پرېوه له و بونه گه نیوه)) گوشتی گوره و ژور مه زن، جهسته ی مه زن و گوره، هیچ که سیک ناتوانیت بونی نه و بونه گه نیوه بکات که سر زه وی پر کردوه ((فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى اللَّهِ)) واته: له به کتابه رستانی نوممه تی موحه ممه د صلى الله عليه وسلم، له خوی په روه دگار ده پارینه وه و تکای لی ده که ن که وا

سەر زهوى له بۆدين و بۆگه نى نه وان پاك بكاته وه)) ((فَيُرْسِلُ اللَّهُ طَيْرًا كَأَغْنَقِ
 (البُخْتِ)) خواى گه وره بالنده رهوانه دهكات كه وهكو مى وشتري (البخت) وابه))
 نه وىش جوړيكه له وشتري خوراسانى، كه به ملدرېژى به ناو بانگن، ده لىت:
 ((فَتَحْمِلُهُمْ فَتَطْرَحُهُمْ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا لَا يَكُنُ مِنْهُ بَيْتٌ مَدَرٍ وَلَا
 وَبٍ)) واته: نه و بالنده هه موو نه و جه ستانه هه لده گرن و ده يانبه ن و له جيگايه ك
 فريى ده دهن كه خوا خوى ويستى له سەر بىت پاشان خواى گه وره بارانيكى
 خوږه م بۆ سەر زهوى ده بارينيى هه موو گوند و شار و چادر نشينيى ده گريته وه))
 ((فَيَفْسِلُ الْأَرْضَ حَتَّى يَتْرُكَهَا كَالزَّلْفَةِ)) واته: زهوى ده شوړيته وه تاكو وهكو
 ناوينه به كى زۆر سپى و روونى لى دىت، له ريوايه تيكي تر دا كه (أحمد و الترمذي و
 الحاكم) ريوايه تيان كردوه: ((وَالَّذِي نَفْسِي مُحَمَّدٍ بِهِ إِنَّ دَوَابَّ الْأَرْضِ لَتَسْمَنُ وَتَشْكُرُ
 شُكْرًا مِنْ لَحُومِهِمْ وَدَمَائِهِمْ)) واته: سويند به زاتى نه و كه سهى گيانى موحه ممه دى
 به دهسته ﷺ، گيانداره كانى زهوى به گوشت و خويى نه وان زۆر قه له و ده بن))

بگه ريوه بۆ لای ريوايه ته كه ي (مسلم): ((ثُمَّ يُقَالُ لِلْأَرْضِ: أَنْبِئِي ثَمَرَتَكَ، وَرَدِّي
 بَرَكَتَكَ)) واته: نه مجار به زهوى ده گوتريىت: به ريوومه كه ت بهينه به رهه م و
 به ره كه ت بگه پينه وه)) به راستى نه وه ئاسووده ترين ماوه يه كه به سەر زهويدا
 تيده په ريت له و رۆژه وه خواى گه وره دروستى كردوه تاكو رۆژى قيامه ت.

له فه رمووده يه كى تر دا كه (الدلمي و الضياء المقدسي) به سه نه ديكي (صحيح)^۱
 ريوايه تيان كردوه له فه رمووده ي (ابو هريره) وه كه وا پيغه مبه رى خوا ﷺ
 فه رموويه تى: ((طوبى لعيش بعد المسيح، طوبى لعيش بعد المسيح، يؤذن للسماء في
 القطر، ويؤذن للأرض في النبات، حتى لو بذرت حبك على الصفا لنبت))، واته: شادى و
 به ختيارى به ژيان له پاش مه سيح ﷺ، شادى و به ختيارى به ژيان له پاش مه سيح
 ﷺ، مؤلّه ت به ئاسمان ده دريت ده باريت و به زهوى سه وز ده بيت، ته نانه ت نه گه ر

۱ - أخرجه الدلمي (١٦١/٢) والضياء في (المنتقى) (١٢٧/١ - ٢) وأبو بكر الأنباري في حديثه (ج) ورقة
 ١-٢/٦) كما في (الصحيحه) (١٩٢٦) وصححه الألباني هناك ورواه الحافظ أبو سعيد النقاش الحنبلي في (قوائد
 العراقيين) (٢٨).

تَوَيِّكَ لَه سَهَر به رديكي لووس بپوټنيت شهوا سهوز دهبيت)) به راستي شهوه
سهردهمي بهركهت و سهردهمي ميهره بانييه.

شهجار فهرمووي: ((ولا تشاح ولا تحاسد ولا تباغض)). واته: به هيچ شيوهيك
رهزيلي و چرووكي ورق و كينه ناميټيت))

له پړوايه تيكي تردا كه نيمامي شهحمده له (مسند) هكهيدا و (ابن حبان و
الطيالسي)^۱ و جكه لهوان ريوايه تيان كړدوه، هرهوهرها شهيخ (الالباني) به
(صحيح) ي زانيوه له فهرمووده ي (ابوهريره) وه كهوا پيغه مبهري خوا عليه السلام
فهرموويه تي: ((فِيْهِكَ اللّٰهُ فِيْ زَمَانِهِ الْمَلَلُ كُلُّهَا اِلَّا الْاِسْلَامَ، وَيُهْلِكُ اللّٰهُ فِيْ زَمَانِهِ
الْمَسِيحَ الدَّجَالَ وَتَقَعُ الْاَمَنَةُ عَلَى الْاَرْضِ، حَتَّى تَرْتَعَ الْاَسْوَدُ مَعَ الْاِبِلِ، وَالنَّمَارُ مَعَ
الْبَقَرِ، وَالذَّنَابُ مَعَ الْغَنَمِ، وَيَلْعَبُ الصَّبِيَّانُ بِالْحَيَاتِ لَا تَضُرُّهُمُ، فَيَمُكُثُ اَرْبَعِينَ سَنَةً، ثُمَّ
يُتَوَفَّى، وَيُصَلِّي عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ)). واته: خواي گهوره هه موو نوممه ته كان له ناو
دهبات ته نها نوممه تي نيسلام نه بي، له سهردهمي شهودا خواي گهوره مهسيحي
دهجبال دهفه وتيني و نه من و ناسايش له سهر رووي زهويدا بلاو دهبيتته وه، تا واي
لي ديت و شتر له گهل شيردا پيكه وه دهله وه پين، پلنگ له گهل مانگادا، گورگ له
گهل مه پدا، مندالان ياري به مار دهكهن و هيچ زيانيان پي ناگه يه نيټ، بو ماوه ي
چل سال ده ميټيټته وه، شهجار كوچي دوايي دهكات و موسلمانان نويزي له سهر
دهكهن)).

بويه پيغه مبهري خوا عليه السلام خوژگي به زيان دهخواست له سهردهمي عيسا عليه السلام،
له (مسند أحمد)^۲ به سهنه ديكي (صحيح) هاتوه له فهرمووده ي (ابوهريره) وه كهوا
پيغه مبهري شهكره عليه السلام فهرموويه تي: ((اِنِّي لَأَرْجُو اِنْ طَالَ بِي عُمْرٌ اَنْ اَلْقَى عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ عليه السلام فَإِنْ عَجَلَ بِي الْمَوْتُ، فَمَنْ لَقِيَهُ مِنْكُمْ فَلْيُقْرِئْهُ مِنِّي السَّلَامَ)). واته: تكام
وايه شهگه رته مه ن ريم بدات عيسا ي كوپي مهريه عليه السلام ببينم، شهگه ر مردم و

۱ - أخرجه أحمد (۴۰۶/۲ ، ۴۳۷) وأبو داود (۴۳۲۴) وابن حبان (۶۸۱۴ ، ۶۸۲۱) والطيالسي في (مسنده)
(۲۵۷۵) وابن أبي شيبة في (مصنفه) (۳۷۵۲۶) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۲۱۸۲) .

۲ - أخرجه أحمد (۲۹۸/۲) وهو حديث صحيح وصححه الشيخ الأرنؤوط على شرط الشيخين .

نه‌مبيني، هه‌ركه‌سێ له ئێوه نه‌وى بينى با سلاوى منى پى بگه‌يه‌نيت)).
 به‌م شپوه‌يه ريژداران... خواى گه‌وره يه‌كتابه‌رستان له سه‌ر زه‌ويدا له فیتنه‌ى
 مه‌سیحی ده‌ججال و فیتنه‌ى يه‌نجوج و مه‌نجوج رزگار ده‌کات.
 له‌و کاته‌دا نه‌هلی زه‌وى له‌وپه‌ړى خوښيدا ده‌ژين، له‌ حالیکدا ده‌ژين که سه‌ر
 زه‌وى له ميژوودا نه‌و شپوه ژيانه‌ى نه‌بينوه، خواى گه‌وره له ناسمانه‌وه به‌ره‌که‌ت
 داده‌به‌زيښته سه‌ر زه‌وى، له زه‌وييه‌وه به‌ره‌که‌ت ده‌رده‌چيت، هه‌موو دل‌ه‌کان له رق
 و کينه و حه‌سودى پاک ده‌بيته‌وه، به‌ فه‌زلى خواى گه‌وره نه‌من و ناسايش له
 زه‌ويدا به‌رقه‌رار ده‌بيت، ((فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ يَعَثُ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً فَتَأْخُذُهُمْ تَحْتَ
 أَبْطَانِهِمْ، فَتَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ وَيَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ يَتَهَارَجُونَ فِيهَا تَهَارُجَ
 الْحُمْرِ، فَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ))^۱ واته: خه‌لکه‌که به‌و شپوه‌يه ده‌مينه‌وه تا نه‌و
 کاته‌ى خواى گه‌وره بايه‌کى خوښ ده‌نيريت و ده‌دات به ژيړ بالياندا و گيانى هه‌موو
 موسلمان و نيمانداريک ده‌کيشيت، ته‌نها خراپه‌کاران ده‌مينه‌وه به بى شه‌رم پياوان
 له گه‌ل ئافره‌تاندا جووت ده‌بن له پيش چاوى خه‌لکى وه‌کو گويدريژ، قيامه‌ت به
 سه‌ر نه‌و جوړه خه‌لکه هه‌لده‌ستيت)) خواى گه‌وره بايه‌کى سارد ده‌نيريت، به فه‌زل
 و ويستى خوى روحى هه‌موو نيمانداران له سه‌ر زه‌ويدا ده‌کيشيت، له سه‌ر زه‌ويدا
 جگه له خراپه‌کاران هه‌چ که‌سيکى تر نامينيت، قيامه‌ت به سه‌ر نه‌واندا
 هه‌لده‌ستيت، نه‌و روچوونه‌ى که له پاشدا به دريژى باسى ده‌که‌م - انشاء الله -
 نه‌وان ده‌يبين.

ريژداران.. نه‌م به‌شه به‌م فه‌رموده جوان و ناسکه ته‌واو ده‌که‌م، بۆ نه‌وه‌ى
 موژده‌تان پى بده‌م - نه‌ى گرووى يه‌كتابه‌رستان له پاشين و پيشينه‌کان له
 هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌رى نه‌که‌رم ﷺ - هه‌روه‌کو له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له
 فه‌رموده‌ى (ابو هريره) وه‌که‌وا پيغه‌مبه‌رى خواﷺ روښت بۆ گورستانیک و
 فه‌رموى: ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، وَدِدْتُ أَنَا

۱ - أخرجه مسلم .

۲ - أخرجه مسلم (۲۴۹) .

قَدْ رَأَيْنَا إِخْوَانَنَا)) قَالُوا: أَوَلَسْنَا إِخْوَانَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَنْتُمْ أَصْحَابِي، وَإِخْوَانُنَا الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بَعْدُ)) فَقَالُوا: كَيْفَ تَعْرِفُ مَنْ لَمْ يَأْتِ بَعْدُ مِنْ أُمَّتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: ((أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا لَهُ خَيْلٌ غُرٌّ مُحَجَّلَةٌ بَيْنَ ظَهْرِي خَيْلِ دُفْمٍ بِهِمْ، أَلَا يَعْرِفُ خَيْلُهُ؟)) قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((فَإِنَّهُمْ يَأْتُونَ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنَ الْوُضُوءِ، وَأَنَا فَرَطُهُمْ عَلَى الْحَوْضِ)) واته: سلاوتان لی بیت ئه‌ی خاوه‌نی خانه‌كان له ئیمانداران، ئیمه‌یش به ویستی خوای گه‌وره پیتان ده‌گه‌ین، پیم خوش بوو براکامان ببینایه، فهرموویان: ئایا ئیمه‌ برای تو نین ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواصه‌؟ فهرمووی: ئیوه‌ هاوه‌لی من، به‌لام براکام ئه‌وانه‌ن که هیشتا نه‌هاتوون، فهرموویان: ئایا ئه‌وانه‌ی که پاشان دین له ئوممه‌ته‌که‌ت چۆن ده‌یانناسیت؟ فهرمووی: ئایا ئه‌گه‌ر کابرایه‌ک چه‌ند ولاخیکی ناوچاوان و پی سپی هه‌بوو له نیو کۆمه‌له‌ ولاخیکی ره‌شی زۆردا بوو ئایا ولاخه‌کانی خو‌ی نانا‌سیته‌وه‌؟ فهرموویان: به‌لی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواصه‌، فهرمووی: ئه‌وانیش له رۆژی قیامه‌تدا دین ناوچاوان و پیمان سپیبه‌ به‌ هۆی ده‌ست‌نویژه‌کانیا نه‌وه‌ من پیشی ئه‌وان که‌وتوم و چاوه‌روانیانم له سه‌ر‌حه‌وزی که‌وسه‌)).

ئه‌ی خودایه‌ پاداشتی پیغه‌مبه‌ری خواصه‌ بده‌ره‌وه‌ به‌ جوانترین و چاکترین پاداشت، ئیمه‌ و ئه‌و خوشه‌ویسته‌ له فیرده‌وسدا کۆ بکه‌ره‌وه‌، هه‌رتۆ پشت و په‌نایت و توانات به‌ سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه‌.

هه لاتنی رۆژ له رۆژئاواوه و گیانداره سهیره که و رۆچوون

((طلوع الشمس من المغرب، والدابة، والخسوف))

له پاش ئه و قوناغه بێ وینه دا له میژوی مرۆفایه تی که سه ر زهوی پێیدا تیده په پێ، خه لکی له خوشحالی و ئاسوده پێدا ده ژین که هه رگیز شتی وایان نه بینیه، له شه وێک له شه وانی ئه و رۆژگار و سه رده مه پیرۆز و پر به ره که ته دا خوای گه وه خۆی ویستی له سه ری ده بیته و هه موو خه لکی ده خه ون، له کاتی نوێژی به یانیدا ده چن بۆ مزگه وته کان، پاشان له مزگه وت ده رده چن به لام هیشتا تاریکه شه وه، چونکه خه لکی وا راهاتوون که له مزگه وت ده رچن ئه و گزنگ ده رکه ویت و ئاسمان روناک ببیته وه و پاشان رۆژ ده بیته وه و هه موو سه ر زهوی روناک ده کاته وه، به لام ئه مپۆ ئه و کاتی نوێژی نیوه رۆیه و که چی هیشتا هه ر تاریکه شه وه، شه وه زهنگیکی تاریکه ... ئه ی په روه رداگه رمان به مانپاریزه !! ئه مجار کاتی نوێژی عه سه ر هات، که چی هیشتا هه ر تاریکه شه وه و شه وه زهنگه، له و کاته دا هه موو خه لکی سه ر زهوی ئایه تیکی سه یر ده بینن له نیشانه گه وه رکهانی قیامهت، ئه و نیشانه یه که ده بیته هۆی گۆرانی جیهانی سه ره وه (العالم العلوی) ئه ویش: هه لاتنی رۆژه له رۆژئاواوه ..

خه لکی سه ر زهوی ده بینن وا رۆژ له رۆژئاواوه ده رده چیت! به راستی ئه وه نیشانه یه کی سه یره ... !! له گه ل مندا به هه موو دل و عه قل و بوونت بیر بکه ره وه و بیهینه پێش چاوی خۆت که وا رۆژ له و کاته وه خوای گه وه دروستی کردوه تا کو ئه مپۆ له رۆژه لاتوه هه لدی و له رۆژئاواوه ئاوا ده بیته ته نانه ت بۆ چرکه یه کیش لوا نه که وتوه، به لکو به ئه ندازه و حیسابیکی ورده وه دیت و ده چیت: خوای گه وه ده فره مویت: ﴿ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢٨ ﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ٢٩ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ

الْقَمَرَ وَلَا أَيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلُّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ (يس) واته: به لگه يه كي تر بويان خوره كه به رده وام ديت و ده چي تا كاتي دياريكراوي خوي بو راوهستان و له كاركه وتن چي ده بيني به ره و بنه و خولگه ي خوي هر له گه ردايه تا نه و كاته بوي ديارى كراوه، نه و هاتوچو و گه پانه به و شيوه ورده، خه ملاندني خوي به ده سه لاتي زانايه (۳۸) هه روه ها گه پاني مانگيشمان خه ملاند - كه نه ميش به لگه يه كه بو ده سه لات و توانايي خو مان - به بيست وه شت مه نزل و ناسو، تا هه موو شه ويك دابه زيته جيگايه كيانه وه پاشان دوو شه و يان شه ويك په نا نه گري تا وهك په لي كوئي باريكي وشكي زهره د بووي كه وانه يي داري خورماي لي ديت (۳۹) نه بو خوړ ده كړي بگاته مانگ، تا هه ردو پي كه وه كو بينه وه و نور و رووناكي مانگ هه لگري تا قيامت هه ر روژ بيت نه شه ويش پيشي روژ ده كه وي كه نيت تا كاتي كوټايي دونيا، هه ر شه و و تاريك بيت، نه خير شتي و ناشي و نابي به لكو خوا هه ردو و كياني به جوړي دروست كرد، كه كاري په كتر تيك نه دهن، هيجيشيان ناچنه خولگه ي نه و يتر يان به لكو هه ريه كه يان له خولگه ي خويا ده سوو پي ته وه وهك مه له وان دين و ده پون. (۴۰).

هه روه كو ده زانن روژ (خوړ) نايه تيكي سه يره هه موو فيتره تيكي پاك و هه موو عه قلتيكي په سه ند و هه موو دلتيكي له خواترس ده هيتي ته گو، بو نه وه ي شايه تي يه كتا په رستي خوي كارزان و كاريه جي بدهن، به لام مروشه كان له گه ل نايه ته كاني خوادا له گه ردووندا راهاتوون چيتر بير له و نايه تانه ناكه نه وه و دلي پي نادهن، روژ له روژه ه لاته وه هه لدی و له روژاواوه ناوا ده بيت، تاكو واي ليها توه لاي زوربه ي مروشه كان بوه ته شتيكي ناسايي، به لام نه گه ر بير بكه يته وه و تيفكريت نه و دروستكاري زهوي و ناسمانه كان به ته نها ده ناسيت و هه رگيز هاوه لي بو بريار نادهيت، هه روه ها په روه رردگاري خوړ به مه زن ده ناسيت، هه رگيز روژ له جي خولگه ي خوي دواناكه ویت به لكو زاناياني پسپور له نه كاديمي زانياري له نيويورك له نه مريكا گوتويانه: له پاش ژماردن و حيسا بيكي ورد و زانستي بومان ده ركه و تووه كه و سېسته مي روژ و مانگ (هه يف) به نه ندازه و حيسا بيكي ورده وه دانراوه، ده لين: نه گه ر هاتوو روژ كه ميك خولگه كه ي خوي جي به يلي به ره و

سهره وه نه وا هه موو زينده وه راني سهر زه وي ده يانبه ست و ده مردن، هه روه ها نه گه ر هاتوو پوژ كه ميك خولگه كه ي خوي به جي بهيلى به ره و خواره وه دابه زي به نه ندازه ي يه ك سانتيمة تر يان دوو سانتيمة تر يان سي سانتيمة تر نه وا هه موو زينده وه راني سهر زه وي ده سووتان و له ناوده چوون.

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ (الرحمن: ۵) واته: خوړ و مانگ به حيسابتيكي ورد دين و ده چن).

نایا چي رووده دات له کاتي ديارى کراو و نه و ناکامه ي که دروستکهرى خوړ ديارى کردوه؟ له ناکاودا هه موو خه لکي ده بينن وا روژ له روژناووه هه لدی و سيسته مي جولې گه ردوون تيکده چيت به شيوه يه کي گشتي و گوړانيکي ديار له جيهاني سهره وه دا ده بينريت، به لکو جيهاني سهر زه ويش نه و گوړانه بنه چه ييه ده بيني.

بیر له و فهرمووده يه ي پیغه مبهري نه کره م ﷺ بکهره وه که له هه ردوو کتيبي (صحيح) دا هاتوه - له ريوايه تي (مسلم) و له فهرمووده ي (ابو ذر) هوه - که وا خوشه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((أَتَدْرُونَ أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ الشَّمْسُ؟)) قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخْرُ سَاجِدَةً)) واته: نایا ده زانن نه و خوړه بو کوي ده پوات؟ فهرمويان: خوا و پیغه مبهره که ي ﷺ باشتر ده زانن، فهرمووي: نه م خوړه ده پوات تاكو ده گاته جيگای راوه ستاني له ژير عه رشدا، له وي کرئوش ده بات)) چند وشه وگوفتاريکه دلّه کان پر ده کهن له مه زني و شکومه ندي، له گه ل نه وه شدا دلي گوماندار و دوو دلّه کان پر ده کات له گومان و دوو دلي، دلي بي باوهر و به دگومانه کان پر ده کات له بيباوهری!!

پيت ده ليم: برای موسلمانم قورئان بخوينه وه، کيشه ي نيمه نه وه يه زور دوور که وتوينه ته وه له قورئان، خوای په روه ردگار و به ده سلات له قورئانه که يدا باسي کردوه که وا روژ کرئوش ده بات و ده چيته سوژده، نایا خوای گه وره چي فهرموه؟

خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿۱۷﴾ اَلَمْ تَرَ اَنْ اَللهُ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ﴿الحج: ۱۸﴾ واته: ئاخۆ نه تزانویه که هرچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه سه رجه م هه موو بۆ خوا سوژده ده به ن؟)) له گه ل مندا بژمیڤه، خوای گه وره به دریزی باس ده کات له پاش ئه وهی به پوخته یی باسی کرد، خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ ﴿الحج: ۱۸﴾ واته: خۆر و هه یف و ئه ستیڤه و کێوه کان و دره خت و جفۆک و خۆکیش و زۆرکیش له مه ردوم! به ئاره زووی خۆی و به پیخۆشبوونی خۆی سوژده هه ر بۆ خوا ده با، زۆرکیشیان لای ئه ده گرن و سزای خویان له سه ر شایسته و پێویست بوه خوا هه ر که سێک بێ ریز و سووکی بکات (به هۆی لاساری خۆیه وه) واته: هه ر له ئه زه لدا لای خوا بێ برپا و شه قی بێت ئیتر هه یچ که سێک ناتوانی ریزی لای بنیت و به ره و به ختیاڕی بیهێنیته وه، به راستی خوا هه ر شتیکی ویستی بێ ئه یکات، سزای کێ بدات و میهره بانی له گه ل کێ بکات .

هه روه ها خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿وَاللهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ (الرعد: ۱۵) واته: هه موو ئه وانیه که له ئاسمانه کان و زه ویدان ته نانه تی سێبه ره کانیشیان، بیانیه وێ و نه یانه وێ به به یانیان و ئیواران، سه رجه م ئه مانه گشتیان سوژده بۆ خوا ده به ن، واته: خوای گه وره رژی م و یاسایه کی بۆ داناو، هه رگیز ناتوانن لای لا به دن و لاساری بکه ن.

سێبه ری که سی ئیماندار به ویستی خۆی بۆ خوای بالاده ست سوژده ده بات و سێبه ری که سی بێباوه ر به ناچاری و بێ ویستی خۆی سوژده ده بات، هه یچ شتی که سه ر زه ویدا نییه ئیلا بۆ خوای گه وره سوژده ده به ن ته نها ئه وانیه نه بێت که کوفریان به خوای گه وه ر کردوه له جنۆکه و مۆفه کان، ولا حول ولا قوه الا بالله.

خوای کارزان دهفه رمویت: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ اِنْ مِّن شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا عَفُوْرًا﴾ (الإسراء: ۴۴) واته:

هر حوت ناسمانه‌کان و زهوی و هموو نه‌وانه‌ش که تتيانندان هموو گه‌وره‌یی و بئ خه‌وشی نه‌و(خوا) به ده‌لین گه‌واهی بؤ به‌کتايی نه‌و ده‌دن، هموو شتيك هه‌ر هاواری تاك و ته‌نيایی نه‌و نه‌که‌ن، پارانه‌وه و ته‌سبيحاتی و همدی نه‌و ده‌لین واته: هموو نیازمه‌ندی نه‌ون نه‌و بئ نیازه له هموو به‌لام نيوه له پاكانه و ته‌سبيحاتيان تي ناگه‌ن چونکه عه‌قل و ژيريتان ناخه‌نه کار بؤ تيگه‌يشتن، به راستی نه‌و(خوا) به هميشه له سهر خويه بويه له گه‌ل نه‌و هموو گوناھ و تاوانه‌دا موله‌تی نيوه ده‌دا و ناتانگری، زوريش ليبورده‌يه، بويه هه‌رکه‌سيك داوی ليبوردي لي بکات ليی ده‌بووری)).

ده‌مه‌ويت له گه‌ل مندا به جوانی له و نايه‌ته‌ی خواي گه‌وره تيگه‌يت که ده‌فه‌رمويت: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ واته: به‌لام نيوه له پاكانه و ته‌سبيحاتيان تي ناگه‌ن چونکه عه‌قل و ژيريتان ناخه‌نه کار بؤ تيگه‌يشتن))
 نایا ده‌زانی نه‌و جلو به‌رگ و پو‌شاکه‌ی تو له به‌ری ده‌که‌يت ته‌سبيحاتی خوا ده‌که‌ن؟ هه‌روه‌ها نه‌و به‌رد و داره ته‌سبيحاتی نه‌و ده‌که‌ن؟ دلنایابه که هموو شتيك له گه‌ردووندا و له ده‌ور و به‌ری تو ته‌سبيحاتی خوا ده‌که‌ن ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الإسراء: ۴۴).

وریابه: له میانه‌ی قسه‌کردنه‌که‌دا ده‌بوايه نايه‌ته‌که کوتايی به (سميعا بصيرا) به‌اتبایه، چونکه نه‌وانه‌ی ته‌سبيحاتی نه‌و ده‌که‌ن ده‌يانبينی و ده‌يانبيسی که‌چی نايه‌ته‌که به ((إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا)) کوتايی پي‌هات، بؤ؟ چونکه خواي گه‌وره له گه‌ل به‌نده‌کانيدا هيمن و هيدييه کاتي ته‌سبيحاتی هموو گه‌ردوون و بونه‌وه‌ری لي شاردینه‌ته‌وه، ميهره‌بانبييه‌که له لایه‌ن خواي په‌روه‌ردگاروه، نه‌گينا - سویند به په‌روه‌ردگاری که‌عبه - نه‌گه‌ر خواي گه‌وره ته‌سبيحاتی نه‌و دروستکراو زنده‌وه‌رانه‌ی ده‌ور و به‌رمانی بؤ نيمه‌ ناشکرا بکردبایه نه‌وا به راستی هموو عه‌قلمان له ده‌ست ده‌دا، بيهيته پيش چاو و خه‌یالی خوت که‌وا خواي گه‌وره ده‌نگی ته‌سبيحاتی گه‌ردوونی بؤ نيمه‌ی ناشکرا بکردبایه ! ته‌سبيحاتی پو‌شاکه‌که‌ت

ده بېسي! خوارنه كېت! دار و دره خټه كان! به راستي ئه و كاته عه قله كانمان بهرگه ي نه ده گرت، ئه وه مه به سستی ئه و ئايه ته يه كه ده فهرمويت: ((إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا))، به لام ئه و ئايه ته ي كه ده فهرمويت: ((غَفُورًا)) واته: له بهر بيتاگابوون و غه فله تي ئيوه له ته سببحاتي ئه و، له گه ل ئه وه شدا ريژداري كردوون و كردووني به خاوه ن فه زل و چاكه به سر هه موو شتيكدا له بونه وهردا، له گه ل ئه وه شدا هه موو گه ردوون ته سببحاتي ئه و ده كهن له كاتيكد زوريه ي خه لكي له بيتاگابواني مروؤ و جنوكه وئه وانه ي كه كوفريان كردوه له مروؤ و جنوكه.

جا دلنياه كه روژ (خوړ) كرنوش ده بات به لام شيوه و شيوازي ئه و كرنوشه چونه؟ ولامه كه ئه وه يه: ئيمه له چونييه تي كرنوش بردني روژ تيناگه ين، واز بهينه له كرنوش بردني جه سته و لاشه، گرنگ ئه وه يه دلله كان كرنوش بهرن، ئه ي دل چوون كرنوش ده بات؟ تو ده لئيت: (سِرْتُ وَالْقَمَرِ)، له گه ل ئه وه شدا مانگ له خولگه كه ي خوځيه تي و له ئاسماندايه و جيگه كه ي خوځي جي نه هيشته، له گه ل ئه وه شدا له ريگاكه دا هه نكاو به هه نكاو له گه ل تو دا بوه، ئه مه نمونه يه كه، بويه هه رگيز نابيت ته نها يه ك ئايه ت يا خود ته نها يه ك فهرمووده ي (صحيح) ي پيغه مبهري نازين ﷺ رهد بكه يته وه به بانگه شه ي ئه وه ي كه عه قلي تو ئه و ئايه ته يان ئه و فهرمووده يه وهرناگريت يان ليي تيناگات.

جا خواي گه وړه بو خوړ و مانگ و هه موو زينده وهراني ده وړو بهرمان هه ستيكي دروست كردوه هيچ كه سيك چونييتيه كه ي نازانيت ته نها ئه و نه بيت، ئه و هه موو زينده وهرانه هه ستيان كردوه كه وا سپارده يه كيان پي سپيردراوه: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (الأحزاب: ۷۲) واته: به راستي ئيمه سپارده و (ته كاليف) هه كانمان خسته سر ئاسمانه كان و زه وي و كيوه كان كه چي هيجيان له خويانرا نه دي و له هه لگرتنيان نكوليبان كرد و نه چوونه ژيري و ترسان كه: نه توانن هه لسن به جيبه جيكردي داخوازيه كان كه چي مروؤ هاته پيشه وه و چوه ژيرياري و هه لي گرت! به راستي ناهه قي له خوكرد و نه يزاني به نه نجام نه گينا

هرگيز هـلـى نه نه گرت واته: به جـى هـيـنـانـى فـرمانهـكانـى خـوا نه وهـنده گـرنـگه
ناسمان و زهوى و شاخهكان له گـهـل نه وهـموو توانايهـدا بـويـان هـهـلـنهـگـير!! كه چى
ئاده ميزاد - به نه زانى خوى - هـهـلـى گـرت)).

له گـهـل مندا جاريكى تر بگه پيوه بـو لـاى فـهـرموودهـكهـى پـيـغهـمـبهـرى نازيز ﷺ له
كاتيكدان نه و پرسىار له هاوه لان دهكات و به وان دهليت: ((أَتَدْرُونَ أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ
الْشَّمْسُ؟)) قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا
تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخْرُ سَاجِدَةً))) واته: ئايا ده زانن نه و خوره بـو كـوـى ده پـوات؟
فهـرمويان: خـوا و پـيـغهـمـبهـرهـكهـى ﷺ باشتـر ده زانن، فـهـرمووى: نهـم خـوره ده پـوات
تاكو ده گاته جيگاي راوه ستانى له ژيتر عـرشـدا، له وى كـرنـوش ده بات)).

جا رۆژ كـرنـوش ده بات بـو پـهـروهـردگارى زهوى و ناسمانهكان به شيوه و
شيوه زيك كه وا هيج كه سيك چو نيتييه كهى نازانيت ته نها نه و زاته پيروزه نه بيت،
هرگيز نابيت و رهوا نيبه نيمه به و ياسا و ريسا مادييهى مروفهكان بپيار به سهر
بابه تيكي غه بيبدا بدهين، ئايا نه گهر به توم بگوتبايه: له پيش بيست سال يان
په نجا سالى رابوردو كه وا ئاميريكي ده ستي هيه له گهـل خـهـلـكـيدا قـسهـى پـى
ده كهيت له نه مريكا، نه وا به منت ده گوت: تو شيتيت!! به لام نه مپو به
ده سته كانى خوت ئاميري (موبایل) به ده سته وه ده گريت و له گهـل رۆژئاوا و
رۆژه لاتى زهويدا قسه ده كهيت كه چى تو له جيگه كهى خوت راوه ستاويت، نه گهر
پيش سهـد سال به توم بگوتبايه: كه وا موسلمانيك له نه مريكا يان له روسيا يان له
بريتانيا يان له سهر هر پارچه يه كى سهر رووى زهوى ده توانيت من ببينى نه وا به
منت ده گوت: كه ميك عاقل به! به لام نه مپو له سهرده مى (فضا ئيات) و له
سهرده مى (نه نته رنيت) و سهرده مى موبایل دا به چاوى خو مان شتى سهر و
سه مه ره ده بينين، نه وه بـو كه سيك نه گهر به لگهـى عـهـقـلى بويت، چه ند زودن نه و
به لگه عه قليا نه!! ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ
شَهِيدٌ﴾ (ق: ۳۷) واته: بى گومان له و سهر گوزه شتى پيشينانه دا ئاموزگارى
هيه بـو نه وهـى دـل و ژيـرى هـيه، يان به باشى گوپراگري و ئاماده ش بيت دل و

گوټي بداتي))

پيغه مبهري خوا عليه السلام ده فهرمويت: ((إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ، فَتَخِرُّ سَاجِدَةً فَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ، حَتَّى يُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي، ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ، فَتَرْجِعُ، فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا، ثُمَّ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخِرُّ سَاجِدَةً وَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ، حَتَّى يُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي، ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ، فَتَرْجِعُ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا)). واته: نه م خوره دهروات تاكو ده گاته جيگاي راوه ستاني له ژير عهرشدا، له وي كرئوش دهبات له وي بهرده وام وا ده ميټيټه وه تاوه كو پټي ده گوتريت به رزه وه به، بگه رپوه بو نه و جيگه ي كه ليوه ي هاتوي، نه ويش ده گه پټه وه، له روزه لاتوه ده رده چيت، ديسان دهروات تا ده گاته جيگاي راوه ستاني له ژير عهرشدا و له وي كرئوش دهبات، له وي بهرده وام وا ده ميټيټه وه تاوه كو پټي ده گوتريت: به رزه وه به، بگه رپوه بو نه و جيگه ي كه ليوه ي هاتوي، نه ويش ده گه پټه وه، له روزه لاتوه ده رده چيت))

واته: بووه ته كار يكي ناسايي كه وا هه موو روژيك له روزه لاتوه هه لبيت و له روژناواوه ناوا بيت.

نه مجار فهرموي: ((ثُمَّ تَجْرِي لَا يَسْتَنْكِرُ النَّاسَ مِنْهَا شَيْئًا، حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا ذَاكَ تَحْتَ الْعَرْشِ، فَيُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي، أَصْبِحِي طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِكَ، فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِهَا)) واته: پاشان دهروات كه خه لكى هيچ گومان و جياوازيه كي لي نايبت تاكو ده گاته جيگاي راوه ستاني خوي كه نه ويش له ژير عهرشي خوادايه، پټي ده گوتريت: به رز به روه، له روژناواوه هه لبي، نه ويش له روژناواوه هه لبي)).
كاره كه به ته واري گورپاوه، دلنبايه نه و روزه ديت كه وا پادشا و خاوه و دروستكاري روژ فهران به روژ بكات له روژناواوه هه لبي.

پيغه مبهري خوا عليه السلام ده فهرمويت: ((أَتَدْرُونَ مَتَى ذَاكُمْ؟ ذَاكَ حِينَ)) ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ (الانعام: ١٥٨) واته: ثاب ده زانن نه وه كه ي روو ده دات؟ نه وه نه و كاته يه كه ده لبت: ((... ئيتر هه ركه سيك

پيش نه‌وه باوه‌پى نه‌هينابى و نه‌و روژه باوه‌پ بهينى، هيچ قازانچىكى لى ناكات يان بيبه‌وى له و ماوه‌يه‌دا چاكه‌يه‌ك به ده‌ست بهينى نه‌وا بى سود ده‌بيت كه‌وابوو پيش نه‌و روژه باوه‌پ بهينن و كارىكى باشيش وه ده‌ست بخن بۆ خوتان...))

هه‌موو كار كه‌ ته‌واو بوو، انا لله وانا اليه راجعون، ده‌رگاي ته‌وبه داخرا، وريابه براى خوښه‌ويستم! كاتيك روژ له روژئاواوه هه‌لات چيتر خواي گه‌وره ته‌وبه‌ي بيباوه‌پ وه‌رناگرىت، يان ته‌وبه‌ي موسلمانىكى سه‌رپىچى كار، بۆ؟ كاتى هه‌موو دروستكراوه‌كاني سه‌ر زه‌وى روژ بيبينن له روژئاواوه ده‌رچيت نه‌وا هه‌موو بوونه‌وه‌ر نيمان و باوه‌پى خويان ئاشكرا ده‌كه‌ن، به راستى دووره و نه‌و كار هه‌م زۆر دووره چيتر نيمان هينانى هيچ كه‌سيك سوودى بۆ خاوه‌نه‌كه‌ى نيبه!!

نيمامى (بوخارى و موسليم)^۱ رىوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ى (ابو هريره) وه كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ فه‌رمويه‌تى: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ مِنْ مَغْرِبِهَا أَمِنَ النَّاسُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ، فَيَوْمَئِذٍ: ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ (الأنعام: ۱۵۸) واته: قيامه‌ت هه‌لئاسيت تاوه‌كو روژ له روژئاواوه هه‌لديت، نه‌گه‌ر له روژئاواوه هه‌لات نه‌وا هه‌موو خه‌لكى باوه‌پ ده‌هينن به‌لام نه‌و كاته.... ((باوه‌پهينان بۆ هيچ كه‌سيك سوودى نيبه، نه‌گه‌ر پيشتر باوه‌پى نه‌هينابيت يان به باوه‌ره‌كه‌ى خوى چاكه‌ى نه‌كردبيت)).

له رىوايه‌تيكى تردا كه‌ له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (ابو هريره) وهه پيغه‌مبه‌رى ئازير ﷺ فه‌رمويه‌تى: ((ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجْتَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَالذَّجَالُ، وَدَابَّةُ الْأَرْضِ)) واته: سى شت هه‌ن نه‌گه‌ر ده‌ركه‌وتن نه‌وا چيتر باوه‌پهينان سوودى نيبه بۆ كه‌سيك پيشتر باوه‌پى نه‌هينابيت يان به باوه‌ره‌كه‌ى خوى چاكه‌ى

۱ - أخرجه البخاري (٤٦٣٥ ، ٤٦٣٦) و مسلم (١٥٧) .

۲ - أخرجه مسلم (١٥٨) .

نه كړد بېټ: هه لآتنی روژ له روژئاواوه و ده جبال و زينده وهره سهيره كهی زهوی)).
جانه گره هاتو هر نيشانه يه كه و سى نيشانه يه دهركه وت ئه و ا چيتر ته وبه ي
بيباوهر و موسلمانى يا خيښو وهرناگيريت.

جا خيراكه براكه م.. روو له خوا بكه و بگريوه بو لای ئه و، چونكه هيشتا روژ
له روژئاواوه دهرنه چوه و هيشتا روچه كان نه گه يشتو ته گه روو!!

له (مسند أحمد)^۱ دا به سته ديكي (صحيح) هاتوه له فهرموده ی (عبدالله ی
كوپى عمر) هوه ريوايه ت كراوه كه وا پيغه مبه رى خوا لله ده فهرمويټ: ((إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ
تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغْرَغْ)) واته: خواى گه وړه ته وبه ي بهنده كانى وهرده گريټ نه گره
روچه كه نه گاته گه روو)) نه مه شه له گه ل قورئاندا هه رگيز جياواز نيبه، چونكه تو
نازانيت ئه و ساته كه يه له سهر جيگه ي مردن دهنويت و روچه كه ت ده گاته گه روو.

له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرموده ی (ابو موسى الاشعري) يه وه كه وا
خوشه ويست ﷺ فهرمويه تى: ((إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - يَسْطُرُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ
مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَسْطُرُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ
مَغْرِبِهَا)). واته: خواى بالا ده ست به شه و ده ستى راده خات بو ئه وه ي گونا هبارانى پوژ
ته وبه بكه ن، به پوژيش ده ستى راده خات بو ئه وه ي گونا هبارانى شه و ته وبه بكه ن،
هه تا خوړ له خوړ ئاواوه هه لديټ)).

هيشتا دهرگا كراوه يه بو تاوانباران و سهرپيچيكاران - نمونه ي من - كه و ابو
خيراكه .. په له بكه .. چاوه ريى چى ده كه يت؟ خوشكه به پيژه كه م چاوه پوانى چيت؟
هيشتا كات به ده سته وه ماوه.

دع عنك ما قد فات في زمن الصبا واذكر ذنوبك وابكها يا مذنّب

لم ينسها الملكان حين نسيته بل أثبتاه وأنت لاه تلعب

والروح منك وديعة أودعتها ستردها بالرغم منك وتسلب

۱ - أخرجه أحمد (۱۳۲/۲) والترمذي (۳۵۳۷) وقال : هذا حديث حسن غريب , وابن ماجه (۴۲۵۳) وحسنه

الألباني في (صحيح الجامع) (۱۹۰۳) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۷۵۹) .

وغرور دنيك التى تسعى لها دار حقيقتها متاع يذهب
الليل فاعلم و النهار كلاهما أنفاسنا فيهما تعد وتحسب

واته: واز بهينه له وهى كه رويشت له ته مهنى لاويټيدا و يادى تاوه نه كانت
بكه ره وه و بگرى نهى تاوانبار، دوو فريشته كه له بيريان نه كرد كاتى تو له بيرت
كرد به لكو نه وان تو ماريان كرد و كه چى تو راده بوټرى و ياريت ده كرد، روحيش لاي
تو به بارمته دانراوه، هر كاتيك بيت ده يگه پيننه وه و ده يبه نه وه بته ويت يان نا،
مه غرور بونت به و دنيايه كه هه ولئى بو ده دهى، نه وه مالټكه و راستيه كه ي
شمه كيټكه و ده پوات، شه وگار و روژگار هه ردوو بزانه
هه ناسه كانمان تيا ياندا ده ژميټرديټ و حيساب ده كريټ)).

هيشتا ته مهن ماوييه تى ده ست و برد بكه، سوټند به خوا! هيچ كه سيك دلنيا
نييه له خوى كه ي ده مريټ، يان كه ي كوچ ده كات و سه فهر ده كات، نه مړو و سبه ي
مه كه، كاره كه دوا مه خه، هر گيز مه لئى: ماوه يه كي تر ته وبه ده كه م! نه خير... هر
نيستا هه سته و ته وبه و گه پانه وه كه ت نوئى بكه ره وه، په يمان به خوا كه ت بده چيتر
واز له سه ريټچى به يټنى، ده ست به گوټرايه لئيه وه بگره، واز له سوو خواردن به يټنه،
له گه ل دايك و باوكتدا مامه لئى باش بكه.

توش — خوشكى به پټزم — په يمان بده خوا كه ت كه وا پوڅاكي شه رعى
ببوڅشيت و (حيجاب) له بهر بكه يت، پاريزگاري له نوټرزه كانت بكه يت له كات و
ساتى خوټدا، له گه ل ده رهاوسټيكانتدا باش بيت، كاره كانت به ريټ و پټكى نه نجام
بده يت، شايه تى بده يت بو نه م دينه به گوټتار و دل و ره وشت.

په يمان به خوا كه ت بده — نهى يه كټا په رستى سه ربه رز — كه وا فه رمانه كاني
خوا و خوښه ويسته كه ت ﷺ جى به جى بكه يت، واز له قه ده غه كراوه كانيان به يټنى،
له سه ر سنووره كان رابوه سټى، چيتر له هر كاتيكدا مردن بوو به ميوانت نه وا به
خوڅشى و ناسووده ييه وه پيشوازي لئى ده كه يت و له دونيا و دواوژدا به ختیار
ده بيت.

أيا عبد كم يراك الله عاصيا حريصا على الدنيا وللموت ناسيا

أَنسَيْتَ لِقَاءَ اللَّهِ وَاللَّحْدِ وَالْثَرَى وَيَوْمَا عَبُوسًا تَشِيبُ فِيهِ النَّوَاصِيَا
لَوْ أَنَّ الْمَرْءَ لَمْ يَلْبَسْ ثِيَابًا مِنَ التَّقَى تَجَرَّدَ عَرِيَانًا وَلَوْ كَانَ كَاسِيَا
وَلَوْ أَنَّ الدُّنْيَا تَدُومُ لِأَهْلِهَا لَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ حَيًّا وَبَاقِيَا
وَلَكِنَّهَا تَفْنَى وَيَفْنَى نَعِيمُهَا وَتَبْقَى الذُّنُوبُ وَالْمَعَاصِي كَمَا هِيَ

واته: ئه‌ی به‌نده‌که تا که‌ی خودا له سه‌رپیچیدا ده‌تبینی سووری له سه‌ر دنیا و مردنت له بیر کردوه، ئایا دیده‌نی خوا و گۆر و خاکت له بیر چوه و روژیکي گرژ و مۆن که په‌رچهم و ناوچاوه‌كان تیايدا سپی ده‌بیټ، ئه‌گه‌ر که‌سیک پۆشاکي ته‌قوا نه‌پۆشیت ئه‌وا که‌سیکي رووته هه‌رچه‌نده جل و به‌رگی له به‌ردا بیټ، ئه‌گه‌ر دنیا بۆ دانیشتوانه‌که‌ی به‌رده‌وام بوايه ئه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیندوو ده‌بوو و ده‌مایه‌وه، به‌لام له ناو ده‌چیت و خوشگوزرانه‌که‌یشی له ناو ده‌چیت که‌چی تاوان سه‌رپیچه‌كان هه‌ر وه‌کو خۆی ده‌میتنه‌وه)).

پرسیاره‌که لی‌رده‌ا ئه‌وه‌یه: ئایا بۆ خوی گه‌وره ته‌ویه‌ی هه‌چ که‌سیک وه‌رناگریت ئه‌گه‌ر ئه‌و نیشانه‌ ده‌رکه‌وت؟ وه‌لامه‌که‌ی ئه‌ویه: چونکه خه‌لکی نیشانه‌كان به‌ ئاشکرا ده‌بینن، ئه‌و نیشانه‌ ده‌بنه هۆی ملکه‌چ بوونی گه‌ردنه‌كان بۆ ئه‌وه‌ی باوه‌ر به‌یئن به‌ خوی گه‌وره، له گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆربه‌ی خه‌لکی وه‌لامی ئه‌و بانگه‌وازه‌ی خوا ناده‌نه‌وه، وه‌لامی ئه‌و ئامۆژگاری و نیشانه‌كاني خوا ناده‌نه‌وه، به‌لکو خه‌لکی وا هه‌بوون کاتی باسی قورئانت بۆ بک‌ردبايه گالته‌ی پی ده‌کردی، گالته‌ی به‌ سوننه‌ت ده‌کرد، فه‌رمووده‌كاني پیغه‌مبه‌ری ئازیزی ﷺ به‌ درۆ ده‌خسته‌وه، کاتی مردن په‌خه‌ی پی گرتن، له سه‌ر جیگه‌ مردن راکشا، هه‌موو یاده‌وه‌رییه‌كاني دینه‌وه یاد، به‌لام چیت هه‌چ شتیک سوودی نییه، چونکه ئه‌وه‌تا روحه‌که له گه‌رووی ده‌رچوو.. چه‌ند به‌سته‌زمانه!! ئیمامی ئه‌حمه‌د له (مسند) هه‌کیدا و ابن‌ماجه له (سنن) هه‌کیدا به‌ سه‌نه‌دیکي (صحیح) ریوايه‌تیا‌ن کردوه له فه‌رمووده‌ی (بسری کوپي جاش) وه‌ه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَصَقَ يَوْمًا فِي كَفِّهِ، فَوَضَعَ عَلَيْهَا أُصْبُعَهُ، ثُمَّ

١ - أخرجه أحمد (٢١٠/٤) وابن ماجه (٢٧٠٧) وقال في (الزوائد) : إسناده صحيح ورجاله ثقات (ووافق العلامة الألباني في (الصحيحه) (١١٤٣) .

قَالَ: ((قَالَ اللَّهُ: ابْنُ آدَمَ أَنِّي تُعْجِزُنِي وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ مِثْلِ هَذِهِ؟ حَتَّى إِذَا سَوَّيْتُكَ وَعَدَلْتُكَ، مَشَيْتَ بَيْنَ بُرْدَيْنِ وَلِلْأَرْضِ مِنْكَ وَتَيْدٌ، فَجَمَعْتَ وَمَنَعْتَ، حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ التَّرَاقِي، قُلْتَ: أَتَصَدَّقُ، وَأَنْتَى أَوَانُ الصَّدَقَةِ؟)) واته: رَوِّدِيك پيغمبري خواجۀ تقي كرده ناو له پي خوي و په نجهي خسته سهری و گوتي: خواي گه وړه ده فهرموي: نهی نه وهی ئادهم چوَن له ده سه لاتم دهرده چي كه چي من له شتي وا توَم دروست كړدوه؟ تاكو نه دنامه كاني به جواني ريَك خستوي، له نيوان دوو كراس و جلو به رگدا ري دكهيت و قورسي و گرانييت به سهر زه وييه وهيه، سه روهت و سامانت كو ده كړدوه و له خه لكيت ده گرته وه، تاكو روحت گه يشته گه رووت، گوت: ئيستا سامان ده به خشم، نه و كاته كاتي به خشين كه ي ماوه؟!))

له م كاته دا قوناغي دلتيايي ديت، به چاوه كاني خوَت روداوه كان ده بيئي، وه كو دهرچووني مه سيجي ده ججال و يه نجوج و مه نجوج و عيسا ي كورپي مه ريه م و مه لاتني روژ له روژ ئاواوه، نه م هه موو روداوانه تو ي گواسته وه بو قوناغي دلتيايي و به راورد كړدني راستيه كان، نه مجار له و روژه ي كه روژ له روژ ئاواوه دهرده چيَت هه ر هه مان روژ گيانداره سه يره كه دهرده چيَت!!

ئايا نه و گيانداره سه يره (الدابه) چييه؟ خواي گه وړه ده فهرمويَت: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَاثِرُوا بِإِيبَتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (النمل: ۸۲) واته: كاتي كه فهرماني سزاي نه وانه دراو برياريش درا كه قيامت بيت، نه و له سكي زه ويذا (دابه الارض) يان بو دهرده هينين قسه يان له گه ل ده كا و ده لي: به راستي زوربه ي نه م خه لكه باوه رپيان به ثايه ته كاني ئيمه نه هيناوه يه قينيان پييان نه بوو.))

هه رگيز نكو لي مه كه!! تو بو گو يي خوَت ته له فون ده بييسي قسه ده كات و به چاوه كانت ته له فزيون ده بييني قسه ده كات، چيتر هه رگيز نه و شتانه له گه ل عه قلي خوَتدا به راورد مه كه، بويه هيچ كه سيكي ژير بو ي نيه دهرباره ي نه و نيشانه و روداوانه بدوي ته نها به به لگه ي قورئان و فهرمووده كاني پيغمبري ئازيز نه بيت ﷺ.

نيمامي (مسلم) له (صحيح) ۱ هكهيدا ريوايه‌تي كړدوه له فهرمووده‌ي (عبدالله ي كوپي عمرو) هوه كهوا خوښه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تي: ((إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَخُرُوجُ الدَّابَّةِ عَلَى النَّاسِ ضُحًى، وَأَيُّهُمَا مَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا، قَالَ الْآخَرَى عَلَى إِثْرِهَا قَرِيبًا)). واته: يه كه مين نيشانه يه كه دهرده‌چيټ هه لآتنی روزه له روزه‌ناووه و دهرچوونی ده عباكه يه بؤ سر خه لكی له چيشته‌نگاودا، ههركامه يان پيش نه ويان بوو نه وي تريشي به شويندا نزيكه)).

من پيش نيستا نه و فهرمووده يه م باس كرد كه له (مستدرک الحاكم) دا به سه نه ديكي (صحيح) هاتوه كهوا خوښه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تي: ((الأمارات خرزات منظومات في سلك، فإن يقطع السلك يتبع بعضها بعضاً)) واته: نيشانه كان وهك ده كه كان له ده زوويه كدا هونراونه ته وه، نه گهر ده زووه كه بچرا نه و شويینی يه كتر ده كه ون))

نه گهر بگه رپيټه وه بؤ كتيبېه كانی ته فسير و ميژوو و چيرؤكه كان نه و هه والی زور سهير ده بيینی، چه نده ها ريوايه‌تي زور نامؤ ده بيینی له باره‌ي زينده وه ره سهيره كه وه (الدابه) هاتون ۲، به لام هه رگيز مروفتيكي ژير بؤی نييه، نه گهر ريژ له زانست و عه قل و به لگه و ليكولینه وه‌ي زانستی بگريټ خوی خهريك بکات به و هه والانه وه، يان خوی خهريك بکات به و خه يالات و چيرؤكه نه فساناوييانه وه، به لگو ته نها نه وه‌ي قورئان و فهرمووده كان باسيان كړدوه به سه بؤ نيټمه گوټی لی بگرين، له و به لگه يانه دا هاتوه كهوا زينده وه ره سهيره كه دهرده‌چيټ و ديټه گوفتار و له

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۴۱)

۲ - هه ديک باسی نه وه ده كه نه كه زينده وه ره كه به چكه‌ي حوشتره كه‌ي پيغهمبر (صالح) ه ! هه نديكيان ده لئين: نه و ماره يه كه له سر كه عبه دهر كه وت و له به رده م قوره ييش وه ستا كاتي ويستيان كه عبه نؤزه ن بگه نه وه و هه نديكيان وه سفي نه و زينده وه ره ده كه نه كه گوايه سهری وه كو سهری گايه و گوټيه كانی وه كو گوټی فيله و چاوه كانی چاوی به رازه ! هه موو نه وانه هيچ بناغيه كي نييه و هيچ به هايه كي زانستی نييه و نابيت خؤمانی پيؤه سه رقال بگين، ته نها قورئان و فهرمووده كانمان به سه چونكه نه و شتانه شتي غه بيين و نابيت هيچ عه قلېك به شداري تيډا بکات هه رچه نده خاونه كه‌ي زيرهك و ليها توو بی، نه گينا نه وه قسه به سر خواوه ده كات به بی زانياری .

که ځه ټکيدا قسه ده کات به گوښتاريکی روون و ناشکرا، بۆ ئه وهی پټيان بلټيت و هه وال به ئه وان بگه يه نټيت که وا خه لکی باوه پريان به ئايه ته کانی خوا نه هيتاوه و به درويان خستوه ته وه و دننيا نه بوون، چه نده ها جار له پاش پټيغه مبه ران زانايان يادی ئه وانی خستوه که چی ئه وان گالته يان پټي ده کريدن و باوه پريان نه ده کريد و به درويان ده خستنه وه، به لام که سی ئيماندار که باوه پري به ئايه ته کانی خوا و فرموده کانی پټيغه مبه ران عليه السلام هيتاوه به دنيا ييه وه ده زانټيت که وا ئه و زينده وه ره سه يره ئايه تيکه له ئايه ته کانی خوی په روه ردگار، هه روه ها نيشانه يه که له نيشانه گه وره کانی قيامت، ده رده چټت بۆ ئه وهی که سی ئيماندار و بټياوه پري له يه ک جيا بکاته وه و دياريان بکات - ئه ی په روه ردگارمان بمانپاريژه - که سی ئيماندار ديارى ده کات و نټو چاوانى روناک ده بټته وه، که سی بټياوه پري ديارى ده کات و سه ر لووتى ره ش ده بټته وه، هه روه کو ئيمامى نه حمده له (مسند)^۱ کهيدا ريوايه تى کردوه له فرموده ی (ابو امامه) وه که وا خو شه ويست عليه السلام فرموده ی تى: ((تَخْرُجُ الدَّابَّةُ فَتَسْمُ النَّاسَ عَلَى خَرَاطِيمِهِمْ، ثُمَّ يَغْمُرُونَ فِيكُمْ حَتَّى يَشْتَرِيَ الرَّجُلُ الْبَعِيرَ، فَيَقُولُ: مِمَّنْ اشْتَرَيْتُهُ؟ فَيَقُولُ: اشْتَرَيْتُهُ مِنْ أَحَدِ الْمُخْطَمِينَ)) واته: زينده وه ره که ده رده چټت و خه لکی ديارى ده کات له سه ر لووتيان تا کو له نټوانتندا بلاو ده بنه وه تا پياويک وشتریک ده کړټت و پټي ده گوټريت: له کي ئه و وشتره ت کړي، ئه ويش ده لټيت: له يه کي له ديارى کراوه کان))

هه روه ها فرموده يه کی تر هه يه و پالټشتي ئه و فرموده يه يه، (ئيمامى نه حمده) و (الترمذي) و (ابن ماجه) و (الطبري) و (اسحاق ي کوپي راهويه) له (مسند)^۲ کهيدا ريوايه تيان کردوه به سه نه ديک که (على کوپي زيد) ي تديابه له

۱ - أخرجه أحمد (۲۶۸/۵) والبخاري في (التاريخ الكبير) (۱۷۲/۲/۳) وابن مريويه كما في (الدر المنثور) وابو نعيم الأصبهاني في أخبار أصبهان (۱۲۴/۲) والبقوي في الجعديات (۲۴۶۸) بسند صحيح عن أبي امامة أما تضعيفه بعمربن عبد الرحمن ابن عطية بن دلاف فما لا وجه له ، فقد وثقه ابن المديني كما في (سؤالات) محمد بن أبي شيبة (۱۱۴) ووثقه كذلك ابن حبان والهيثمي ، أنظر (الصحيحه) (۳۲۲) وتعليق الأرنؤوط على المسند (۲۲۳-۸) .

۲ - أخرجه أحمد (۲۹۵/۲، ۴۹۱) والترمذي (۳۱۸۷) وقال: - هذا حديث حسن غريب ، وابن ماجه (۴۰۶۶) والحاكم (۴۸۵/۴) والطيالسي (۲۶۷۸) والطبري في (تفسيره) (۸۲) واسحاق في (مسنده) (۴۴۲) وهو في (الضعيفة) (۱۱۰۸) و (ضعيف الجامع) (۲۴۱۳)

فهرموده‌ی ابو هريره‌وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خواﷺ فهرموويه‌تي: ((تَخْرُجُ الدَّابَّةُ مَعَهَا عَصَا مُوسَى، وَخَاتَمُ سُلَيْمَانَ، فَتَجْلُو وَجْهَ الْمُؤْمِنِ بِالْعَصَا، وَتَخْتُمُ أَنْفَ الْكَافِرِ بِالْخَاتَمِ، حَتَّى إِنَّ أَهْلَ الْخَوَانِ لَيَجْتَمِعُونَ، فَيَقُولُ هَذَا: يَا مُؤْمِنُ، وَيَقُولُ هَذَا: يَا كَافِرُ))
واته: زينده‌وه‌ره‌كه دهرده‌چيټ و داره‌كه‌ي (موسا) و نه‌نگوستيله‌كه‌ي (سليمان)‌ي پيټيه به داره‌كه رووي ئيمانداران پاك ده‌كاته‌وه و به نه‌نگوستيله‌كه‌ي لوتوي بيټ باوه‌پ ديارى ده‌كات، تاكو خه‌لكانيك له سهر يه‌ك سفره داده‌نيشن، يه‌كيكيان به نه‌ويتر ده‌ليټ: نه‌ي ئيماندار، نه‌ويش ده‌ليټ: نه‌ي بيټاوه‌پ))

جا نه‌و زينده‌وه‌ره له زه‌وييه‌وه دهرده‌چيټ، له كاتيكا خواي گه‌وره ويستي له سهر بيټ، له‌و روژه‌ي كه روژ له روژئاواوه دهرده‌چيټ نه‌و زينده‌وه‌ره سهره دهرده‌چيټ، بو نه‌وه‌ي له گه‌ل خه‌لكيدا قسه بكات، بو نه‌وه‌ي هه‌واليان پيټ بگه‌يه‌نيټ كه‌وا خه‌لكي به ئايه‌ته‌كاني خواي گه‌وره باوه‌ريان نه‌هيټاوه، هه‌رچه‌نده له پاش نه‌وه هه‌ركه‌سي باوه‌پ بهيني نه‌وا باوه‌په‌كه‌ي هيچ سوود و بايه‌خيكي نيه، چونكه هه‌روه‌كو باسم كرد: نه‌گه‌ر زينده‌وه‌ره سهره‌كه دهرچوو و روژ له روژئاواوه دهرچوو و نه‌و دوكه‌له دهركه‌وت كه سهر زه‌وي پي ده‌كات، نه‌گه‌ر نه‌و دوكه‌له توشي موسلمان بيټ هه‌روه‌كو نه‌وه‌يه كه‌سيك توشي هه‌لامه‌ت بيټ كه ئيستا روژانه ده‌بينين، به‌لام كه‌سي بيټاوه‌پ نه‌م دوكه‌له ده‌چيټه ژورده‌وه‌ي و ده‌بيټه ه‌وي په‌له‌ماندن له هه‌موو لايه‌كه‌وه ليټي دهرده‌چيټ، نه‌مه‌شه نيشانه‌يه‌كه له نيشانه گه‌وره‌كاني قيامه‌ت.

پاش نه‌وه خواي گه‌وره بايه‌كي خوښ و هيمن ره‌وانه ده‌كات، بو نه‌وه‌ي گياني ئيمانداره يه‌كتابه‌رسته‌كان بكيشي له سهر زه‌ويدا، هيچ كه‌سيك ناهيټي له سهر زه‌ويدا به نه‌ندازه‌ي ده‌نكه گه‌رديله‌كه ئيمان له‌دايدا بيټ ئيلا گياني ده‌كيښيټ و ده‌مريټ، هه‌روه‌كو چوټ له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرموده‌ي (عبدالله‌ي كوپي عمرو) هوه كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تي: ((يُرْسِلُ اللَّهُ رِيحًا بَارِدَةً مِنْ قَبْلِ الشَّامِ فَلَا يَبْقَى عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ أَوْ إِيمَانٍ إِلَّا

قَبَضَتْهُ، حتى لو أن أحدكم دَخَلَ فِي كَبَدٍ جَبَلٍ لَدَخَلَتْهُ عَلَيْهِ)) واته: خوای گه‌وره بایه‌کی سارد له رووی شامه‌وه ره‌وانه ده‌کات، هیچ که‌سیک له سهر رووی زه‌ویدا نامینیت‌ه به نه‌ندازه‌ی گهر دبله‌یه‌ک ئیمان یان خه‌یر له دلیدا بیټ ئیلا ده‌یکشیت، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر که‌سیکتان بجیته ناو جه‌رگه‌ی چیا‌کانه‌وه نه‌وا شوینی ده‌که‌وټ و پټی ده‌کات)).

عبدالله ی کوږی عمرو ده‌فرمویت: ((ثم يبقى شرار الناس عليهم تقوم الساعة))^۱ واته: نه‌مجار خراپه‌کاران ده‌میننه‌وه و قیامت به سهر نه‌واندا هه‌لده‌ستیت)).

له ږیویه‌تیکی تردا که له (صحیح مسلم)^۲ دا هاتوه له فرموده‌ی (أنس) هوه که‌وا خو‌شه‌ویست ﷺ فرموویه‌تی: ((لا تقوم الساعة حتى لا يقال في الأرض الله الله)) واته: قیامت هه‌لناسیت تا‌کو له سهر زه‌ویدا که‌س نامینیت بلټ: الله الله)).

هه‌روه‌ها له (صحیح مسلم)^۳ هاتوه له فرموده‌ی (ابوهریره) هوه که‌وا خو‌شه‌ویست ﷺ فرموویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ رِيحاً مِنَ الْيَمَنِ أَلَيْنَ مِنَ الْحَرِيرِ، فَلَا تَدْعُ أَحَدًا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ - وفي رواية - مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ إِيْمَانٍ إِلَّا قَبَضَتْهُ)) واته: خوای گه‌وره شنه‌بایه‌ک له یه‌مه‌نه‌وه هه‌لده‌کات نه‌رم و ناسکتره له ئاوریشم، هه‌ر که‌سیک به نه‌ندازه‌ی دانه‌ویله‌یه‌ک ئیمان - له ریوایوتیکی تردا - به نه‌ندازه‌ی گهر دبله‌یه‌ک ئیمان له دلیدا بیټ گیانی ده‌کیشیت)).

جا نه‌و بایه ره‌نگه بایه‌کی (یه‌مانی) بیټ واته له رووی یه‌مه‌نه‌وه هه‌لده‌کات، له پاش کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو ده‌قه‌کان، یان ره‌نگه هه‌لچوونی نه‌و بایه له یه‌کی له دوو هه‌ریمه‌وه بیټ و پاشان بگاته نه‌ویتر.^۴

داوا له خوای بالاده‌ست ده‌که‌م یارمه‌تی داپټم بۆ نه‌وه‌ی روداوه‌کان پټکه‌وه بیه‌ستم، هه‌روه‌ها نیشانه‌کان پټکه‌وه گری‌ بده‌م، بۆ نه‌وه‌ی به‌ باشی له مانا‌که‌ی

۱ - أخرجه مسلم (۱۹۲۴).

۲ - أخرجه مسلم (۱۴۸) عن أنس .

۳ - أخرجه مسلم (۱۱۷) .

۴ - شرح مسلم (۲۳۱/۱) .

تېبگهيت، بۇ ئوۋى بە دل و عەقل له يەك كاتدا بژيت.

دەلئيم: پوختەى قسەكان ئوۋىيە، دوکەلئىك دەر دەر دەر چيټ و پاشان بايەكى سارد
هەلدەكەت و گيانى ئيمانداران دەر كيشى، دەر بېتە ھۆى ئوۋىيە كە تەنھا يەك ئيماندار
لە سەر رووى زەويدا نەمىنئيت، پاش ئوۋىيە چەند نيشانەيەكى گەرە ھەن، وەكو
سى رۇچوونەكە و ئوۋىيە ئاگرەى لە رۇژھەلاتوۋە دەر دەر چيټ يان لە يەمەنەوۋە خەلگى
رادەمالئيت بەرەو رۇژئاوا.^۱

لە سۆز و مېرەبانى خوا ئوۋىيە كە ئومەتى (محمد) ﷺ ئوۋىيە نيشانە سامناك و
ترسناكە نابىنن، چونكە ئوۋىيە نيشانەيە لە نمونە و ئايەتى سزاي خواى گەرەن،
بۆيە تەنھا بېباۋەپان ئوۋىيە نيشانەيە دەبىنن.

جا ئيمانداران ھەموو مردوون و كوچى دوايان كىردوۋە، بۆيە لىرەدا ھېچ سەير
نەبىت لاي تۆ ئەگەر بلئيم: لەم قۇناغەدا كەعبەى پىرۆز دەر روخىنئيت! بەلئى، چونكە
لە و كاتەدا تەنھا ئيماندارىكيش نەماۋە بۇ ئوۋىيە ھەجى مالى خوا بىكات چونكە
قىامەت راستەوخۇ لە پاش ئوۋىيە روداۋانە ھەلدەستيت، بەلام بە كات و پىوۋەرى ئىمە
نىيە، بەلكو ئوۋىيە لە زانست و زانىارى خواى گەرەيە - پاكى و بى گەردى بۇ ئوۋىيە
زاتە پىرۆزە - ھەموو ئيمانداران دەر مەن و چىتر ھېچ كەسك ھەج ناكات.

لە (مستدرک الحاكم) و (مسند أبى يعلى) ^۲ دا ھاتوۋە لە فەرمودەى (ابو
سعيدالخدري) يەۋە كەۋا خۇشەويست ﷺ فەرمودەىتى: ((لا تقوم الساعة حتى لا
يُحجَّ البيت)). واتە: قىامەت ھەلتاسيت تاۋەكو ھەجى مالى خوا ناكريت)).

ھەرۋەھا لە (صحيح البخارى و مسلم) ^۳ دا لە فەرمودەى (ابو هريره) ۋە ھاتوۋە
كەۋا پىغەمبەرى ئازىز ﷺ فەرمودەىتى: ((يُخرب الكعبة ذو السويقتين من الحبشة))
واتە: خاۋەنى دوو لاقى بارىك لە ھەبەشە كەعبە دەر روخىنئيت)) ئا بەۋ شىۋەيە
پىغەمبەرى ئازىز ﷺ ۋەسفى ئوۋىيە كەسەمان بۇ دەر كات كە كەعبەى پىرۆز

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۰۱) عن حذيفة بن أسيد .

۲ - أخرجه الحاكم (۴/۵۵۳) وصححه على شرط الشيخين ، وأبو يعلى (۹۵۶) وابن حبان (۱۸۸۴) وعلق البخاري في (صحيحه) (۱۵۹۳) وصححه الألباني في (الصحيحه) (۲۴۲۰) .

۳ - أخرجه البخاري (۱۵۹۶) و مسلم (۲۹۰۹)

ده روځينيت، وهسفي رهنكي دهكات، وهسفي شيوهي دهكات، وهسفي لاقه كاني دهكات و دهليت: ((يُخْرَبُ الْكَعْبَةُ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ)).

الحافظ له (الفتح) ^۱ دا ده فهرمويت: ((هَيَّانَاهُ وَهِيَ (سُوَيْقَةُ) يَ بِه شِيُوهُ (مَثْنَى) كه نه ویش بچووککراوهی وشه ی (ساق) ه واته: خاوه نی دوو لاقی باریکه)).

له (صحيح البخاري) ^۲ دا هاتوه له ريوایه تی (ابن عباس) ه وه پيغه مبهري خوا ^۳ فهرموويه تی: ((کأني به)) واته: هر ده ليتي ده بينم و له پيش چاومه، ((أسود أفحج، يقلعها حجرا حجرا))، پاکی و بي گهردي بؤ خوا، نه وه سفه چنده به وردی باس کراوه! ؟ نه و زانيمان کابرايه کی رهش پسته، نه ی واتای: ((الأفحج)) چيه؟ أفحج: واته: نيوان هردو لاقی له يه که وه دووره، ((يقلعها حجرا حجرا)) واته: بهرد بهرد که عبه له بن ده رده هيني.

له (مسند أحمد) ^۴ دا هاتوه به سه نه ديک که (الحافظ ابن كثير) به (جيد) ی زانيوه له فهرمووده ی (عبدالله ی کورې عمرو) ده ليت: گويم ليئو پيغه مبهري خوا ^۵ فهرموويه تی: ((يُخْرَبُ الْكَعْبَةُ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ، وَيَسْلُبُهَا حَلِيَّتَهَا وَيَجَرِّدُهَا مِنْ كِسْوَتِهَا، وَلَکَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَيْهِ أَصِيلِعَ أَقْبِدِعَ يَضْرِبُ عَلَيْهَا بِمَسْحَاتِهِ وَمِغَاوِلِهِ)) واته: کابرايه کی خاوه ن دوو لاقی باريک که عبه ده روځينيت، هه موو خشه کاني ده بات و بهرگه که شی لی ده کاته وه، هر ده ليتي له پيش چاومه و ده بينم کابرايه کی سر رووتی گوجه، به خاکه ناز و قولنگه که ی ليی ده دا)). واتای أصلع: نه و که سه ی که له پيشه وه سه ری رووتا وه ته وه.

له فهرمووده يه کی (صحيح) دا له (مسند أحمد) ^۶ هاتوه له فهرمووده ی (ابو هريره) وه که وا خو شه ويست ^۷ فهرموويه تی: ((وَلَنْ يَسْتَحِلَّ الْبَيْتَ إِلَّا أَهْلُهُ فَإِذَا

۱ - الفتح (۵۲۹/۳).

۲ - أخرجه البخاري (۱۵۹۵).

۳ - أخرجه أحمد (۲۲۰/۲) وقال الحافظ ابن كثير في (النهاية في الفتن) (۷۰) وهذا إسناد جيد قوي (وصححه العلامة الألباني بشواهد في (الصحيحة) (۵۵۵/۱/۶)).

۴ - أخرجه أحمد (۲۹۱/۲، ۳۱۲) وابن أبي شيبة في (المصنف) (۵۲/۱۵ - ۵۳) والحاكم (۴۵۲/۴ - ۴۵۳) وصححه الألباني في (الصحيحة) (۲۷۴۳).

اسْتَحْلَوْهُ، فَلَا يُسْأَلُ عَنْ هَلَكَةِ الْعَرَبِ، ثُمَّ تَأْتِي الْحَبْشَةُ فَيُخْرِبُونَهُ خَرَابًا لَا يَعْمُرُ بَعْدَهُ أَبَدًا)). واته: كهس كه عبه به حه لال نازانیت جگه له ئه هله كه ی، كه به حه لالیان زانی كهس پرسپاری فه وتانی عه رب ناكات پاشان حه به شیبه كان دین و كه عبه ویران ده كن به شیوه كه چیت ره رگیز توژهن ناکریته وه)).

كه وابوو ئه ی موسلمانان په له بكن له سهردان و زیاره تی ئه و ماله پیرۆزه، ئه ی خودایه .. بئ به شمان مه كه له سهردانی ئه و ماله پیرۆزه و حه ج و عه مره مان به نسپب بكه و چاومان بگه شیته وه به بینینی ئه و جیگه به نرخ و به به هایه هه رتو پشت و په نامانی و توانات به سهر هه موو شتیكدا هه یه .

براکانم... له سهر رووی زه ویدا هیه كه سیك نامینیت ته نها خراپه کاران نه بیټ، قیامه تیش ته نها به سهر ئه واندا هه لده ستیت، هه ر ئه وان دواين نیشانه کانی قیامت ده بینن كه بریتیه له و سی روچوونه: روچوونیک له روژه لات و روچوونیک له روژئاواوه و روچوونیک له نیمچه دورگه ی عه ره به وه، مانای روچوونیش ئاشکرایه، واتا له ناوچون له خواره وه: له فهرهنگی (لسان العرب) دا هاتوه: ((الخشف: روچوونی زهوی و ئه وه ی به سهریه وه یه به ناخی زه ویدا، (خشف الله به الأرض خسفاً) خوی گه وړه کردی به ناخی زه ویدا، ئه و ئایه ته پیرۆزه هه ر به و مانایه هاتوه كه ده فهرمویت: ﴿خَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ﴾ (القصص: ۸۱) واته: سهره نجام خوی و خانوه كه یمان برد به ناخی زه ویدا به سامان و گه نجینه كه شیه وه)).

خوی گه وړه ئه هلی روژه لات و روژئاوا و ناوچه رگه ی دورگه ی عه رب ده کاته ژیر زه ویدا.....

هه روه كو باسم کرد له م قوناغه دا ته نها یه كه كه سی ئیمانداري یه کتاپه رست له سهر رووی زه ویدا نه ماوه، له سهر زه ویدا هیه كه سیك نه ماوه بلیت: الله الله، خراپه کارانی سهر زهوی هه ر ئه وانن كه ئه و سی روچوونه و ئاگره كه ده بینن. پتغه مبه ری ئازیز ﷺ ده فهرمویت، هه روه كو له فهرمووده ی (حذیفه) وه هاتوه و له پیشدا باسم کرد: ((خشف بالشرق، و خشف بالمغرب، و خشف بجزيرة العرب،

وآخر ذلك نار)) واته: سى رۆچوون روو ده دات: (رۆچوونيك له رۆژه لات) و (رۆچوونيك له رۆژئاواوه) و (رۆچوونيك له دورگه عه ره به وه) وه له كوتايي نه وانه (ئاگرېك ده رده چيټ).

ئايا نه و ئاگره چييه؟ خوشه ويست ﷺ ده فهرمويت: ((وآخر ذلك نار تخرج من اليمن)) واته: له كوتايي نه وانه ئاگرېك له يه مهنه وه ده رده چيټ. سه ره تاي ده رچووني ئاگره كه له يه مهنه وه يه ((من قعر عدن)) واته: له قولايي شاري عه ده نه وه، هه ر وه كو ده زانن عه ده ن شاريكي به ناوبانگ و ناسراوه و ولا تي يه مهنيش ئاشكرا و ناسراوه، ((تطرد الناس إلى محشرهم)) واته: خه لكى راده مالايت به ره و مه حشه ر. واته: زه وي مه حشه ر.

ژياني دونيا كوتايي پيهات، نيشانه گه ره كانى قيامه ت كوتايي پيهات. له پاش نه وه قوناغيكي تر ده ست پى ده كات كه به ته واوي جياوازه له و قوناغه كانى تر، به فووكردى كه په نادا ده ست پى ده كات و هه موو زه مين دينيتيه له رزه، هه موو په يوه ندييه كانى گه ردوون و سه ر زه وي تيك و پيك ده شكيتيت، كاتيك كه خوى په روه دگار فه رمان ده كاته ئيسرافيل به فووكردن به كه په نادا، ئايا نه م كه په نايه چييه؟

ئيمامى (أحمد و ابو داود و الترمذي)^۱ به سه نه ديكي (صحيح) ريوابه تيان كردوه له فه رمووده ي (عبدالله ي كورى عمرو) وه ده فهرمويت: ((جاء أعرابي إلى النبي ﷺ فقال: ما الصور؟ قال: ((قرن ينفخ فيه)) واتا: كابرايه كى ده شته كى هات بو لاي پيغه مبه رى خوا ﷺ و فه رمووى: ئايا (الصور) چييه؟ نه ويش فه رمووى: كه په نايه كه فووى پيدا ده كريت))، (القرن) وه كو كه په نايه (بووق). ئايا كى فووى پياده كات؟ نه وه (ئيسرافيل) ه.

ئايا (ئيسرافيل) كييه؟ فريشته يه كه له فريشته كانى پادشاي پادشاكان، فووكردى كه په ناي پيسپيردراوه، نه وه كار و پيشه ي نه وه و له و پيناوه دا دروست

۱ - أخرجه أحمد (۱۶۲/۲، ۱۹۲) و ابو داود (۴۷۴۲) و الترمذي (۲۴۳۰) و النسائي في (الكبرى) (۱۱۲۵۰) و الحاكم (۴۳۶/۲) و ابن حبان (۲۵۷۰) و قال الترمذي: هذا حديث حسن، و صححه العلامة الألباني في (الصحيحة) (۱۰۸۰).

كراوه، هه‌روه‌كو ئاشكرايه فریشته‌كان هه‌ر یه‌كه و كارێكی پێ سپێردراوه، جبریل وه‌حی پێ سپێردراوه، ميكائیل باران و رزق و رۆزی پێ سپێردراوه، (ملك الموت) گیان كێشانی پێ سپێردراوه، فریشته‌ی تره‌ن له‌ كرتۆشدان و هه‌رگیز سه‌ریان به‌رز ناكه‌نه‌وه، فریشته‌یه‌ك سه‌ری نه‌وی كردوه له‌ به‌ر ده‌ستی خوادا و به‌رزی ناكاته‌وه، فریشته‌یه‌ك راوه‌ستاوه و ئه‌وه كاره‌كه‌یه‌تی، فریشته‌یه‌ك ته‌سبیحات ده‌كات، فریشته‌یه‌ك داواى لیخۆشبوون و ئیستغفار ده‌كات، فریشته‌یه‌ك به‌ ده‌وری (بيت المعمور) دا له‌ ئاسمانی هه‌وته‌م ده‌سوپیته‌وه، هه‌ر فریشته‌یه‌ك كارێكی هه‌یه‌و له‌و پێناوه‌دا دروست كراوه، هه‌رگیز له‌ زیكری خوا و ته‌سبیحات راناوه‌ستن و ده‌ست هه‌لناگرن، خواى گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (التحریم: ٦) واته‌: نافه‌رمانی خوا ناكه‌ن له‌ هه‌رشتێك فه‌رمانیان پێ بكا و هه‌ر فه‌رمانیكیشیان پێ بسپێرێ به‌ خێرایى ئه‌نجامی ده‌ده‌ن))، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ (الأنبياء: ٢٠) واته‌: به‌رده‌وام به‌ شه‌و و به‌ رۆژ هه‌ر ته‌سبیحات و پاكانه‌ ئه‌كه‌ن و هه‌یج كات ده‌ست هه‌لناگرن و به‌لكو هه‌رده‌م ته‌سبیحی ده‌كه‌ن)). به‌لام كار و پێشه‌ی ئیسرافیل ته‌نها ئه‌وه‌یه‌ كه‌ فوو بكات به‌ كه‌په‌نادا، ئایا ژماره‌ی فووكرده‌كان چه‌ندن؟ ئه‌هلی زانست و زانیاری له‌و بابه‌ته‌دا یه‌كه‌ده‌نگ نین، هه‌ندیكیان ده‌لێن: ژماره‌ی فووكرده‌كان دوو دانه‌ن^١، به‌لام رای په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه‌ — والله أعلم — كه‌ سێ فووكرده‌: فووكرده‌نیكى ترس و داچله‌كینه (نفخة الفزع)، فووكرده‌نیكى بیهۆشكردن و بورانه‌وه‌یه (نفخة الصعق)، فووكرده‌نیكى زیندوووبونه‌وه‌یه (نفخة البعث).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَخِرِينَ﴾ (النمل: ٨٧) واته‌: ئه‌و رۆژه وه‌بیربێنه‌ ئه‌ی موچه‌مه‌د ﷺ كه‌ فووته‌كړی به‌ كه‌په‌نادا بۆ مراندنی هه‌مووان، هه‌ركه‌س له‌ ئاسمانه‌كان و له‌زه‌ويدا هه‌یه‌ ترس و بيمێكی رۆر دایده‌گړی و هه‌موو ئه‌مرن جگه‌

١ - انظر: (التذكرة) للقرطبي (ص ٢٠٩ ط الكتب العلمية) فقد رجح أنها ثنتان، وكذا الحافظ ابن حجر في (الفتح) (٣٧٧/١). أما ابن تيمية وابن كثير وابن العربي فقالوا: هي ثلاث نفخات، ولكل فريق من هؤلاء دليله. راجع (مجموع الفتاوى) (٣٤١/١) و (٣٩٤/٣) والبدایة والنهاية (٤٧/١) والنهاية في الفتن (٩١، ٩٥).

له وانه كه ويستی خوا وایه نه ترسن و بمینن ئیتر دواي زیندوو کردنه وه هه موو به ملکه چی و به زه لیلی دینه لای ئه و)).

خوای گه وره ده فهرمویت: ((إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ)) ئایا ئه و كه سه كییه توشی ئه و ترسه نابیت؟

هه ندی له زانایان فهرموویانه: ئه وانه شه هیدان و پیغه مبه رانن (عليهم الصلاه والسلام)، هه ندیک ده لئین: فریشته كانن، به لام من ده لئیم: هیچ شتیک له و باره وه له پیغه مبه ری ﷺ خواوه نه سه لمینراوه، بویه له ئایه تی ((إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ)) راوه ستین هه روه كو چۆن خوای گه وره باسی کردوه، چیتر پئویستیمان به زیاتر نییه، دلنیا به ئه گه ر له وه زیاتر سوودی بوايه بۆ ئوممه تی (موحه ممه د) ﷺ ئه و خوای گه وره باسی ده کرد، بویه ته نها باسی ئه وه ده کهین که له قورئان و سوننه ت دا هاته، داوا له خوا ده کهم هه موومان بگێری له دلخۆشان و به ختیارانی دنیا و دواوژ، هه ر خوی پشت و په نامه نه و توانای به سه ر هه موو شتیکدا هه یه.

جا ئه هلی ته قوا و خۆپاریزان هه رگیز نا ترسن، نه له دنیا دا و نه له دواوژ دا، نه له کاتی سه ره مه رگدا و نه له کاتی زیندوو بونه دا، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (إبراهيم: ٢٧) واته: ئه وانه که باوه پیاو به خوا و به گشت برپاره کانی خوا هیناوه، به هوی ئه م وشه جیگر و نه گۆراوه ی (لا اله الا الله) وه خوا پیگه یان قايم و سابت ئه کا له ژیا نی ئه م دنیا و له ژیا نی ئه و دنیا))

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفَعُوا نَزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَكُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ٣٠) واته: بێ گومان ئه و که سانه ش فهرموویان: په روه ر دگاران خوايه پاشان خویان راست کرد بوویه وه، واته: زۆر به مه حکه می له سه ر یه کتا په رستی وه ستان و به هیچ لایه کدا لایان نه دا، کاتی مردن، له گۆپدا، له

کاتی زیندووو بونه و هدا فریشته داته به زنه لایان و پټیان ده لټن: له پاشه روژتان مه ترسن و بو مال و مندا لیشتان - پاش خوتان - دل زویر مه بن ئیمه چاودیریان ده بین موژده تان لی بیت به و به هه شته ی به لټنتان پی ددرا له دنیا دا، مزگیننی بیت نه مړو نه که و نه خوښی و شادی به وه. (٣٠)

ئه ی خودایه .. ئیمان و یه کتاپه رستی و به رده وام بوون و دامه زراو بوونمان به نسیب بکه، من و ئیوه بگپړی له ئیمانداره له خواترس و راستگوزکان، هه ر خو ی پشت و په نامه و توانای به سه ره موو شتیکدا هه یه .

ئیسرافیل فووده کات به که په نادا ئه ویش فووکردنی ترسه و ئه وه یه که م فووکردنه، هه روه کو له فهرمووده یه کدا هاتوه که (أحمد و ابو داود و الترمذی) به سه نه دیکی (صحیح) ریوایه تیان کردوه - له بهر بوونی چهند (شواهد) يك - له فهرمووده ی (ابو سعید الخدری) یه وه، خوښه ویست ﷺ ده فهرمویت: ((كَيْفَ أَنْعَمُ وَصَاحِبُ الْقُرْنِ قَدْ أَلْقَمَ الْقُرْنَ وَاسْتَمَعَ الْإِذْنَ مَتَى يُؤْمَرُ بِالنَّفْخِ)) واته: چو ن پشوو بده م و دلخو ش بم له کاتی کدا ئیسرافیل که په نا که ی به ده مگرتوه (قوتداوه) و گوئی شلکردوه چاوه روانی ئه وه یه که ی فهرمانی پی ده کریت؟)). له ریوایه تیکی تردا هاتوه ٢: ((وَحَتَّى جَبْهَتُهُ يَسْمَعُ مَتَى يُؤْمَرُ فَيَنْفُخُ)) واته: سه ری دانان دوه و گوئی ده گری و چاوه روانی ئه وه یه که ی فهرمانی پی ده کریت))، له ریوایه تیکی ترد هاتوه ٣: ((وَأَصْغَى السَّمْعَ مَتَى يُؤْمَرُ)) واته: گوئی شلکردوه چاوه روانی ئه وه یه که ی فهرمانی پی ده کریت و ئه ویش فوو به که په نادا بکات)).

نایا به باشی و به جوانی له و چهند وشه یه تیگه یشتی؟ ئیسرافیل که په نا که ی به ده سته وه یه، به ئه سپایی گوئی گرتوه، چاوه کانی تیپریوه و نایتروکیښی، چاوه پوانی فهرمانی خوی گه وره ده کات له هه ر کات و ساتیکدا، فووی پيدا بکه،

١ - أخرجه أحمد (٢/٧، ٧٣، ٣٧٤) والترمذی (٢٤٣١) وقال: هذا حديث حسن وابن ماجه (٤٢٧٢) بلفظ مقارب وعبد بن حميد في المنتخب (٨٨٦) والحميدي في (مسند) (٧٥٤) عن أبي سعيد، قال الألباني: حسن لغيره وذلك لأن عطية العوفي ضعيف (١هـ، لكنه توبع (الصحيحة) (١٠٧٩) وللحديث شواهد أوردها الشيخ - رحمه الله تعالى - .

٢ - عند أحمد (١/٣٦٤) عن ابن عباس .

٣ - عند أحمد كذلك (٤/٣٧٤) عن زيد بن أرقم .

نه‌وېش فووی پېدا ده‌کات، فووکردنی ترس که به هوپه‌وه هه‌موو گه‌ردوون و زه‌وی دینیتته له‌رزه — له به‌شی داهاتودا به دريژی باسی نه‌وه ده‌که م — انشاء الله — پیغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((کیف أنعم)) واته: چوون تام و چیژ له ژیان و هرگرم و دلنیا بم له کاتیکدا نیسرافیل چاوه‌پوانه، له هر ساتیک فوو به که‌په‌نادا ده‌کات!! نه‌و قسه‌یه له سه‌ر هاوه‌لان گران بوو بوپه‌فه‌رموویان: ((فما نقول یا رسول الله ﷺ؟ قال: ((قولوا: حسبنا الله ونعم الوکیل، علی الله توکلنا)) واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نیمه چی بلین؟ نه‌وېش فه‌رمووی: بلین: حسبنا الله ونعم الوکیل، علی الله توکلنا)) چونکه هرکه‌سی نه‌وه بلیت نه‌وا به نیزنی خوی گه‌وره ده‌که‌ویته نیو نه‌من و ناسایش و دلنیاپی و نارامیپه‌وه.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَنْقَلِبُوا إِلَىٰ بَنِيكُمْ مِنْ أَلْفٍ وَفَضْلٍ لَّهُمْ يَمَسُّهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ (آل عمران: ۱۷۴) واته: ئینجا له ناکامی نه‌و پشت به‌ستنه‌یان به خواوه‌وه به به‌خشش و نیعمه‌تیکی فراوانی خوا و تووشی هیچ ناخوشی و نارو‌ه‌تیپه‌کیش نه‌بوون له‌وه‌په‌شانه ده‌یانکرد هر له ره‌زانه‌ندی و خوشنودی خوا ده‌که‌پان، خواش خواوه‌نی به‌خشش و به‌هره‌یه‌کی نور گه‌وره‌یه.))

نایا پیغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ به‌و شیوه‌یه ده‌ترسیت؟ به‌لی، به نه‌ندازه‌ی خوشه‌ویستیت بو خوی بالاده‌ست لی ده‌ترسیت و به‌مه‌زنی ده‌زانیت، تا چه‌ند خوشه‌ویستیپه‌که‌ت زیاتر بیت نه‌وا زیاتر دل‌که‌ت پر ده‌بیت له ترسی نه‌و، دلنیاشبه که‌وا سه‌ر زه‌وی هیچ که‌سیکی نه‌ناسیوه له (محمدی کوپي عبدالله) ﷺ زیاتر له خواکه‌ی بترسیت.

له‌گه‌ل مندا بیر له‌وه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌ره‌وه: ((لن یدخل أحدًا منکم عملہ الجنة)) قالوا: ولا أنت یا رسول الله ﷺ؟ قال: ((ولا أنا إلا أن یتغمدنی الله منه بفضل ورحمة))^۱ واته: هیچ که‌سیک کرده‌وه‌کانی خوئی نایاته به‌هشت))

وتيان: ته نانه تويش ئه پيغه مبهري خوا ﷺ? فهرمووي: ته نانه منيش، مه گهر خوا به ميره باني و فزلي خوي بمپوشيت).

جا به ئه ننده ناسينت بو خوي گهره لي دهرسيت، هره ها به ئه ننده خوشه ويستيت بو ئه و زانياريت دهر باره سوز و ميره باني و گهره يي ئه و، پيغه مبهري خوشه ويست ﷺ دهرمويت: ((فوالله لانا اعلمهم بالله، واشدهم له خشية))^١ واته: سويند به خوا من له هه موو كه سيك زياتر خوا ده ناسم و له هه موو كه سيك زياتر لي دهرسم).

له و پيناوه دا پيغه مبهري نازين ﷺ دهرمويت: ((كيف انعم وقد التقم صاحب القرن القرن، وحنى جبهته، و اصغى سمعه ينتظر متى يؤمر)) واته: چون پشوو بدهم و دلخوش بم له كاتيكا ئيسرافيل كه په ناكه ي گرتوه ته دهم و سهري دانواندوه و گوئ ده گري و چاوه رواني ئه وه به كه ي فرماني پي ده كريت).

براكاهم... له گه ل ئيوه دا زياتر له باسي ئيسرافيلدا ده بين له پيش ئه وه ي فووي ترس لي بدات، بو ئه وه ي له به شي داهاتوودا له گه ل ئه و ديمه نه مه ترسيدارانه دا به شيوه به كي فراوانتر بزين، داوا له خوا ده كه م له دونيا و دواروژدا بمانپاريزي و ئه من و ئاسايشمان له دونيا و دواروژدا پي بسپيري هه ر خوي پشت و په نامانه و تواناي به سه ر هه موو شتيكا هه به .

فووکردنی زیندوو بونه وه

(نفخة البعث)

خوای گه وره فه رمان ده کاته (ئیسرافیل) فوو به که په نادا بکات، ئه و فوهی که هه موو بوونه وه ر دینیتته له رزه، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَّهٍ دَاخِرِينَ﴾ (النمل: ٨٧) واته: ئه و روزه وه بیربینه ئه ی موحه ممه د ﷺ که فووئه کری به که په نادا بو مراندنی هه مووان، هه رکه س له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه یه ترس و بیمیکی زور دایده گری و هه موو ئه مرن جگه له وانه که ویستی خوا وایه نه ترسن و بمینن، ئیتر دوا ی زیندوو کردنه وه هه موو به ملکه چی و به زه لیلی دینه لای ئه و.))

ئه و فوهی که شیواز و رواله تی هه موو جیهان ده گوپیته به بی ئه وهی ههچ شتی که به جی بهیلتیت، ئه وه فوو ی ترساندنه .. فوو ی توقاندنه .. هه ز ده که م ئه و دیمه نه ترسناکه بهیینه پیش چاوی خۆت که توشی خراپه کاران ده بیته، ئه وانه ی قیامه تیان به سه ردا هه لده ستیت، هه روه کو ئه و راستگویی که هه رگیز له خۆه قسه ناکات ﷺ بۆی باس کردووین، بیینه پیش چاوی خۆت زه وی ده ست به له رزین ده کات، ده یشه کینیتته وه هه روه کو با به چرای هه لواسراوی ده کات، زه وی ده له ریته وه و ده له رزی هه روه کو خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿يَتَأَيَّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَوْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾﴾ (الحج)

به راستی ئه و زه مین له رزه یه شتیکی مه زنه، واته: کاریکی گه وره یه و به لایه کی سه خته و کوته ریکی ترسناکه و رووداویکی سامناکه و کاره ساتیکی سه یره .

د مه وېټ بېهينېته پېش چاوى خوت، دايكېك كړپه كهي له بير ده چيټ!!
 به لكو فرېي ده داته سهر زه وي له ترسي نه وي كه ده بېسي، له ترسي نه وي به
 چاوه كاني ده بېيني، بويه له و ترس و بيمه دا خو شه ويست ترين كه سي خوي فه راموش
 ده كات، له كاتيكا نه و به به زه يترين كه سه بوي، سه رسام ده بېټ له كاتي شير
 پيدانيدا ﴿وَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا﴾ واته: نافرته دي دوو گيان و سكه پر له
 بهر نه وي ترسه كه زال بوه به سه ريدا و بوه ته هوي تو قاندي بويه سكه كه
 داده ني و له باري ده چيټ.))

جا ماناي زه مين له رزه يان بومه له رزه نه ويه كه ناخ و دهر وونه كان توشي نه و
 ترس و بيمه ده بن، زه وي ديته له رزه و ته كان ده دات، ناسمان له ت و پټ ده بېټ و
 شق ده بات، نه ستيره كان تاريك ده بن و روناكيان ناميټ، هره وها خوريش
 تاريك ده بېټ و روناكي ناميټ و له ده ستي ده دات، نه و درندانهي كه له پيش
 نه و خه لكان ده ترسان و ده يان تو قاند ئيستا خويان ده ترسن و تو قيون، له كاتيكا
 به روه مه حشر ده پون، نه و وشتر و ولاخانه كه به نرخ ترين شت بوون خه لكي —
 به تايبه تي عره به كان — شانازي به خاوه ندارييه تيه وه بكن، ئيستا هيچ كه سيك
 بهر ناكات به لايانه وه و فه راموش كراون، روباره كان.. دهر ياك.. زه ريا كان.. تاويان
 سه ندوه و گهرم بوونه و بوونه ته پارچه يه ك ئاگر، نه و ئاگره به كول و گرگرتوه
 فرېي ده داته دهر وه كه هيچ كه سيك چونييه تيه كه ي نازانيت ته نها خوي گه وره
 نه بېټ، نه و چيايانه كه له بهر زوري زه ويان پر كردوه ته وه، دهر وخن به سهر
 زه ويدا به لكو له بن هه لده كنري و خاپور ده بن، ده يان بېني هره و كو خورييه كي
 پارچه پارچه به ناسمانه كاندا بال ده گرته وه.

تكام وايه له گه ل مندا به دلټ له گه ل نه و روداونه دا بژيت، له پاش فووكردني
 ترساندن، بوي نه وي به ته واهه تي له چهند و چوني نه و ترس و سامه تي بگه ي كاتيكا
 توشي نه م گه ردوونه ده بېټ له پاش نه و فووكردنه، نه گه ده ته وېټ به جواني
 تي بگه يټ نه و ته نها له سه رته برؤيت نه و چهند نايه ته بخوټنيتيه وه له

سوره‌تى (التكوير و الانفطار و الانشقاق).

ئىمامى ئەحمەد له (مسند) هكەيدا و (الترمذي) له (سنن) هكەيدا به سەنەدىكى (صحيح) رىوايه تيان كرده له فەرموودهى (ابن عمر) هوه كه‌وا خۆشه‌ويست ﷺ فەرمويه‌تى: ((من سره أن ينظر إلى يوم القيامة كأنه رأي عين، فليقرأ: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾ و ﴿إِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ واته: هه‌ركه‌سىك پى‌ى خۆشه‌ته‌ماشاي رۆژى قيامت بكات هه‌روه‌كو ئه‌وه‌ى به چاوه‌كانى ده‌يىنى با سوره‌تى (التكوير و الانفطار و الانشقاق) بخوێنێته‌وه)).

له‌گه‌ڵ مندا بى‌ر له‌و ئايه‌ته بکه‌ره‌وه و باش تىفکهره: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ واته: روناكى رۆژ رۆيشت و رۆشنايى نه‌ما ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ واته: ئه‌ستىره‌كان په‌رش و بلاو بوونه‌وه و تاريك بوون، رۆشنايى و روناكى ئه‌وان نه‌ما، هه‌مووى كه‌وتنه ناو ده‌رياکانه‌وه، ئه‌وانش هه‌موو ده‌بنه ئاگر و بلێسه. ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾ واته: چياکان ده‌روخێن به سەر زه‌ويدا و تىک و پىک ده‌شکێن و وه‌كو خورپه‌هه‌كى شىكراوى لى دىت، ده‌بێته لمىكى شل، هه‌ر وه‌كو خورى لى دىت، ده‌بێته توژ و خوێلىكى په‌رش و بلاو، ده‌بێته تراويلکه. ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وشتره ئاوسه‌كان فەرماوش ده‌کړين و هېچ که‌س به لاياندا ناچييت و به‌ره‌لا کران ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾ گيانله‌به‌ران هه‌موو کۆ ده‌کړينه‌وه له کاتيکدا ئه‌وان ترساون و توقيون ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ واته: ده‌رياکان هه‌موو گېردان و هه‌لگيرسان، هه‌روه‌ها ده‌لێن: ئاوى ده‌رياکان چوه ناخى زه‌ويدا و نقوم بوو. ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ هه‌موو روچه‌كان چوونه‌وه جه‌سته‌ى خۆيانه‌وه و يه‌کيان گرته‌وه، يان ئىماندار و خيزانه‌کانيان له (حور العين) پىکه‌وه به يه‌که‌وه به‌سترانه‌وه يان

١ - أخرجه أحمد (٢٧/٢ ، ٣٦) ، والترمذي (٢٣٢٢) وقال : هذا حديث حسن غريب ، والحاكم (٥٧٦/٤) وصححه الألباني في (الصحيحة) (١٠٨١) .

بيباوه ران له گهل شهيتانه كاندا، ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾﴾ نهو كچه به سته زمانه كه زنده به چال كرا به هوئ چي تاوانيكه وه كوژدا؟.

له گهل مندا نهو چهند نايه تهئ سورتهئ (الانفطار) بخوينه وه: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ﴿٤﴾﴾ عَلِمْتَ نَفْسُ مَا قَدَمْتَ وَأَخَّرْتَ ﴿٥﴾﴾ (الانفطار) واته: كاتئ ناسمان (به فرماني خوا) له ت له ت نه بي و هيئزى كيشندهئ ده بچي. (١) نه ستيړه كان به ربوونه وه و پهرش و بلاو بوون و رزانه خوار و له جيگاي خوياندا ترازان (٢) ساتيكيش دهرياكان ته قينرانه وه و بهردرانه ناو به كتر و بوونه به كپارچه به هوئ جموجولي زهوييه وه و شيرين و سويريان تيكل بوون (٣) كاتيكيش كوپه كان هه لگيردرانه وه و مردوه كان دهرهينران لييان و هه رچي له ناوسكي زهويدا بوو فريئ دايه دهري (٤) كه نه وانه رووياندا... نه وسا هه موو كه سيك نه زانئ چي پيش خوي خستوه له چاك و خراب ده شزانئ چيشي دواي خوي خستوه. (٥))

له گهل مندا نهو چهند نايه تهئ سورتهئ (الانشقاق) بخوينه وه: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ﴿٢﴾﴾ واته: نيزن به ناسمان درا له ت و پت بيت چونكه خوي خوي گوره فرماني پيداوه كه له ت و پت بيت (١) شياويشه و حقي خويتهئ ملكه چي برياره كاني نهو بيت و هه موو كاره كان بگيړيته وه بو لاي خوي كارزان (٢) ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾﴾ واته: كاتيكيش زهوي پان و فراوان كرا و كيوه كان به رز و نزميان تيا نه ما و بوونه ده شتيكي كاكي به كاكي (٣) وه چي تيا بوو فرييدا و خالي بووه و ليئ (٤)).

هه موو باره قورسه كهئ له كؤل خوي كرده وه، ليړه وه لوي زهوي ده ستي به له رزين كرد. ﴿وَإِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَفْغَالَهَا ﴿٢﴾﴾ واته: كاتئ كه زهوي به توندي ته كاني داو كه و ته له رزه له رز و جووله جوول به هه ر هويه كه وه بيت. (١) زهوي هه رچي باري گران و قوورسي هه بوو فريئ دايه دهره وه:

(مردوان، نهوت و ناو و خه زنه و هه زاران هه زار شتي تن) (٢) نه و کاته ئاده ميزادی کافر به سهر سوپمانیکه وه ده لئ: زهوی چیه تی؟ بۆ وا ده کات...؟ (٣))

چی رویداوه؟ چی شتیک ئارامیه که ی گۆڤا، چی شتیک هیمنی و ئاسایشی زهوی گۆڤا بۆ نه ترس و بیمه؟ ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ (٤) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنتُمُ الْفُقَرَاءُ الْيَوْمَ وَالْغَنَاءُ يَوْمَئِذٍ يَصُدُّ النَّاسُ أَلْفَانًا لِّسُرْوَةٍ أَعْمَلَهُمْ﴾ (٥) ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٦) ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (٧) ﴿الزَّلْزَلَةُ﴾. واته: له و رۆژده دا زهوی هه و له کانی خۆی چاک و خراپ راده که به نیت و مهردوم تی نه کات که نه و زه مین له رزه به سهره تایی رۆژیکێ سهخت و وێران بوونی دونیایه (٤) نه ویش به هۆی نه وه وه که پهروهردگارت وه چی و فره مانی پێ کردوه به و زه مین له رزه به: له خۆیه وه ناتوانی هیچ بکات و ههردهم له ژێر دهسته لاتی خوادایه. (٥) له و رۆژده دا خه لکی به په رش و بلاوی له گۆره کانیان دهرده چن بۆ شوینی حساب بۆ نه وه ی پاداش و تۆله ی کار و کرده وه کانیان نیشان بدریت. (٦) ئینجا هه ر که سیک کیشی وردیله یه ک چاکه ی نه نجام دابیت، پاداشه که ی ده بینیته وه. (٧) که سیکیش کیشی وردیله یه ک شه ر و خراپه ی کردیت، تۆله که ی ده بینیته وه. مه که ر خوا قه له می عه فوو بیتی به سه ریا. (٨).

به پاستی حاله تیکێ پر له ترس و سامه! هیچ وشه و وته یه ک ناتوانم بدۆزمه وه له و ئایه ته ی خوی گه و ره ره وان بێژتر و نایابتر و په سه ندرت بیت که ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَاءُ عَظِيمٌ﴾ (١) ﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ (٢) (الحج)

شاعیر ده لیت:

مثل لنفسك أيها المغرور يوم القيامة والسماء تمور
إذا كورت شمس النهار وأدْنيت حتى على رأس العباد تسير

وإذا النجوم تساقطت وتناثرت وتبدلت بعد الضياء كدور
وإذا البحار تفجرت من خوفها و رأيتها مثل الجحيم تفور
وإذا العشار تعطلت وتخربت خلت الديار فما بها معمور
وإذا الجبال تقلعت بأصولها فرأيتها مثل السحاب تسير
وإذا الوحوش لدى القيامة أحشرت وتقول للأفلاك أين نسير؟
وإذا الصحائف نشرت وتطايرت وتهتك للعالمين ستور
وإذا الجحيم تسعرت نيرانها ولها على أهل الذنوب زفير
وإذا الجليل طوى السماء بيمينه طى السجل كتابه المنشور
وإذا الجنان تزخرفت وتطيبت لفتى على طول البلاء صبور
وإذا الجنين بأمه متعلق يخشى القصاص وقلبه مذعور
هذا بلا ذنب يخاف جناية كيف المصير على الذنوب دهور

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي السُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوُهُ دَاخِرِينَ﴾ (النمل: ٨٧) واته: ئه ورژه وه بیرینه ئه موحه ممه د ﷺ كه فوئه كرى به كه په نادا بۆ مراندنى هه مووان، هه ركه س له ئاسمانه كان و له زه ويدا هه به ترس و بيمكى زۆر دايدة كرى و هه موو ئه مرن جگه له وانه كه ويستى خوا وايه نه ترسن و بيمين، ئيتړ دواى زيندوو كړدنه وه هه موو به ملكه چى و به زه ليلى دینه لای ئه و)).

له پاش چل....

چل روژ؟ خوا باشتړ ده يزاني، چل مانگ؟ خوا باشتړ ده يزاني، چل سال؟ خوا باشتړ ده يزاني.

له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فه رموده ي (ابوهريره) هوه كه وا خو شه ويست ﷺ فه رمويه تى: ((ما بين النفختين أربعون)) قالوا: يا أبا هريرة،

أربعون يوماً؟ قال: أبيتُ، قالوا: أربعون شهراً؟ قال: أبيتُ، قالوا: أربعون سنة؟ قال: أبيتُ)) واته: له نيوان ههردوو فووكرده كه دا چل ههيه... فهرمويان ئه‌ي (أبو هريره) چل رۆژه؟ فهرموي: نه‌مويست پرسيار بكه‌م. فهرمويان: چل مانگه؟ فهرموي: نه‌مويست پرسيار بكه‌م. فهرمويان: چل ساله؟ فهرموي: نه‌مويست پرسيار له پيغه‌مبهري خوا^١ بكه‌م ده‌رباره‌ي ئه‌وه)).

ئيمامي (النوي)^١ ده‌فه‌رمويټ: واته: نه‌مويست بي‌پرمه‌وه و يه‌كلای بكه‌مه‌وه كه مه‌به‌سته‌كه‌ي چل رۆژه يان چل ساله يان چل مانگه، به‌لكو ئه‌وه‌ي كه داني پيدا بنيم به‌كورتی ئه‌و ماوه‌يه چله، له جیگای ترده‌هاتوه به‌روونی له جگه‌ريوايه‌تي (مسلم) كه‌وا مه‌به‌ستی چل ساله)).

الحافظ له (الفتح)^٢ دا ده‌لټ: ((مه‌به‌ستی له (أبيتُ) ئه‌وه‌يه: كه شتیک بليّم و نه‌مبيستبټ، به‌لام (أبيتُ) واته: نه‌مويست ئه‌و شته‌بزانم، چونكه ئه‌وه شتيکی ناديار و غه‌يه)).

ئيمامي (البيهقي) له (إثبات عذاب القبر)^٣ ده‌لټ: ((ده‌لټي (أبو هريره) له مه‌به‌ستی پيغه‌مبه‌ره‌وه^٤ ده‌رباره ئه‌و (چل) ه له به‌ري نه‌كردوه، به‌لام ئه‌هلي ته‌فسير ده‌لټن: مه‌به‌ستی چل ساله)).

ئيمامي (القرطبي) له (التذكرة)^٥ ده‌فه‌رمويټ: ((ئه‌و قسه‌ي أبو هريره كه ده‌لټ (أبيتُ) دوو ليكدانه‌وه‌ي هه‌يه:

يه‌كه‌م: أبيت، واته: نه‌مويست باسی بكه‌م و روونی بكه‌مه‌وه، به‌م پييه‌ماناكه‌ي ده‌زانی، واته: له پيغه‌مبه‌ري^٦ بيستبوو.

دووهم: أبيت: واته: نه‌مويست پرسيار له پيغه‌مبه‌ري ئه‌كره‌م^٧ بكه‌م، به‌م پييه‌هيج زانياري ده‌رباره‌ي نه‌بوو. مه‌به‌ستی يه‌كه‌م ئاشكراتره، كه ئه‌و روونی نه‌كردوه چونكه هيج پيويستيه‌كي نه‌بينی بۆ ئه‌و روونكرده‌وه‌يه)).

١ - شرح مسلم للنوي (٢٤٣/٩).

٢ - الفتح (٥٥٨/٨).

٣ - ٢٢٢.

٤ - التذكرة (١٨٨).

ده‌لټم: له پاش چل - كه هيچ كه سيك چوڼيه تيه‌كه‌ي نازانيت ته‌ن‌ها خواي به‌رز و بالاده‌ست نه‌بيټ - خواي گوره فه‌رمان به ئيسرافيل ده‌كات كه فوو بكات به كه‌رپه‌نادا ته‌ويش فووكردي بيهوشكردن و مراندنه، هه‌ندي له زانايان هيچ جياوازي نابيين له نيوان فووكردي ترساندن و فووكردي بيهوشكردن و مراندندا، نه‌و دوو فووكردي به يه‌ك دانه ده‌ژمي‌رن، ده‌لټن: كاتي كه ئيسرافيل فووي ترساندن به كه‌رپه‌نادا بكات نه‌وا هه‌موو نه‌وانه‌ي له سه‌ر زه‌ويدان ده‌بورينه‌وه و ده‌مرن له ترسي نه‌و فووكردي ته‌للا نه‌وانه نه‌بيټ خوا خوي ويستي له سه‌ر بيټ له به‌ر ترسي نه‌و فووكردي، به‌لام راي په‌سه‌ند لاي ليكوله‌ره‌وان نه‌وه‌يه: ئيسرافيل فووي ترساندن ده‌كات به كه‌رپه‌نادا و نه‌مجار له پاش چل - كه ته‌ن‌ها خوا خوي چوڼيه تيه‌كه‌ي ده‌زانيت - ديسان خواي گوره فه‌رمان ده‌كات ته ئيسرافيل جاريكي تر فوو به كه‌رپه‌نادا بكات كه ته‌ويش فووكردي مردنه.

له گه‌ل مندا نه‌و چه‌ند ثايه ته بخوينه‌وه: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ واته: هه‌ركه له لايه‌ن ئيسرافيله وه فوو به شه‌پووردا (كه‌رپه‌نادا) كرا، نيت نه‌و كاته هه‌موو نه‌وانه‌ي كه له ئاسمانه‌كان و زه‌ويدان مه‌گه‌ر كه سيك خوا خوي بيهوي نه‌مرټ)) ته‌مه‌ش سييه‌م فووكردي له‌و ثايه ته‌دا كه ده‌لټت: ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (الزمر: ۶۸) واته: له پاشان بۆ جاريكي تر كه فووي پياكرا نه‌وجا له ناكاو ته‌واوي دروستكراوه‌كان له گۆره‌كانياندا هه‌لته‌سنه‌وه و چاوه‌روان چييان پي بكري)).

با هه‌نديك له گه‌ل فووكردي مردندا رابووه‌ستين: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ﴾ واته: مرد ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ئايا نه‌وه كييه كه له‌و برياره به‌ده‌ره؟ ئايا نه‌وه كييه كه خواي گوره برياري مردني به سه‌ردا نادات و له‌و برياره جياوازه؟ له كاتي‌كدا خواي گوره ده‌فه‌رمويست: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾

(الرحمن: ٢٦) واته: هه‌رچی به سهر پشستی زه‌وییه‌وه‌یه هه‌ر هه‌موو له نیو ده‌چی.))
 جا مه‌به‌ست له (عليها) له‌و ئایه‌ته پی‌رۆزه‌دا: واته: سهر رووی زه‌وی، پاشان
 گو‌فتاری خوای په‌روه‌ردگار دیت، زۆر به‌ روونی و ئاشکرای و ده‌فه‌رمویت: ﴿كُلُّ
 شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ (القصص: ٨٨) واته: هه‌موو شتێك تیا ده‌چیت جگه له
 رووخساری پی‌رۆزی نه‌و نه‌بی.))

به‌رزی و مه‌زنی بۆنه‌و زاته‌ی که هه‌ر خۆی هه‌لسو‌پینه‌ری زه‌وی و ئاسمانه‌كانه و
 زیندووی بی سهره‌تا و بی كوټایی و نه‌زه‌له، هه‌رگیز خه‌وی لی ناکه‌ویت و هه‌رگیز
 نامریت.

ده‌لیم: زانایان له باره‌ی نه‌و که‌سه‌وه که له‌و بپیاره به‌ ده‌ره ((مه‌به‌ستم: إِلَّا مَنْ
 شَاءَ اللَّهُ)) جیاوانن: ئایه نه‌و که‌سه‌ کێیه؟ له پێشدا به‌ کورتی باس کرا:
 مه‌ندی له نه‌هلی زانست و زانیاری ده‌لین: فریشته‌کانن.

مه‌ندیکیان ده‌لین: به‌لکو مه‌به‌ستی ته‌نها، جبریل و ئیسرافیل و میکائیل و (ملك
 الموت) و هه‌لگرانی عه‌رشه.

مه‌ندیکیان ده‌لین: به‌لکو نه‌وانه (حور العين) ن.

مه‌ندیکیان ده‌لین: به‌لکو نه‌وانه شه‌هیدان، چونکه شه‌هیدان زیندوون لای
 خوداوه‌ندی خۆیان بژیوی وهرده‌گرن و راده‌بوین.
 مه‌ندیکیان ده‌لین: به‌لکو نه‌وانه پێغه‌مبه‌رانن.

مه‌ندیکیان ده‌لین: به‌لکو نه‌وه پێغه‌مبه‌ر(موسا)یه (علی نبینا و علیه أفضل
 الصلاة والسلام).

جا نه‌وانه‌ی نه‌و قسه‌یه ده‌که‌ن نه‌و فه‌رمووده‌یان کردو‌ته به‌لگه که له (صحیح
 البخاری)^١ دا هاتو‌ه له فه‌رمووده‌ی (ابو هریزه) وه که‌وا ئازیزه‌که‌مان ﷺ
 ده‌فه‌رمویت: (إني أول من يرفع رأسه بعد النفخة الأخيرة، فإذا أنا بموسى متعلق

١ - انظر: (التذكرة) للقرطبي (١٨٩ - ١٩٣) وقال: قال شيخنا أبو العباس: والصحيح أنه لم يرد في

تعيينهم خبر صحيح والكل محتمل ()

٢ - أخرجه البخاري (٤٨١٣) .

بالعرش، فلا أدري أكذاك كان، أم بعد النفخة)) واته: من يه‌كه‌م كه‌س ده‌بم له‌ پاش دواين فوو‌كردن سهر به‌رز ده‌كه‌مه‌وه، كه‌ سهر به‌رز ده‌كه‌مه‌وه ده‌بينم موسا پيغه‌مبه‌رخوي به‌ عرشدا هه‌لواسيوه، نازانم هه‌روا بووه يان له‌ پاش فوو‌كردنه‌كه‌ خوي هه‌لواسيوه)).

وه‌له‌ ريوايه‌تيكي تردا كه‌ له‌ هه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاته‌وه: ((لا تخيرونى على موسى، فإن الناس يصعقون فأكون أول من يفيق، فإذا موسى باطش بجانب العرش فلا أدري أكان فيمن صعق فأفاق قبلي أو كان ممن أستننى الله)) واته: له‌ موسا به‌ زياترم مه‌زانن چونكه‌ كه‌ هه‌موو خه‌لكي ده‌مرن من يه‌كه‌م كه‌س ده‌بم به‌ ئاگا‌ديمه‌وه، كه‌ چي ده‌بينم موسا له‌ ته‌نيشتي عه‌رشه‌وه ئيتر نازانم له‌ نيوئه‌وانه‌دا بوو كه‌ مردن و پيش من به‌ ئاگا‌هاته‌وه يان له‌وه‌كه‌سانه‌يه‌ كه‌ خوي گه‌وره‌ له‌و بپياره‌ به‌ ده‌ري خستون)).

جا من لي‌ره‌دا ده‌لثيم: نه‌گه‌ر پيغه‌مبه‌ري هه‌لبژيردراو ﷺ نه‌توانيت يه‌كلاي بكاته‌وه ئايه‌ موسا پيغه‌مبه‌رپيش نه‌و مردوه‌ و نه‌مجار به‌ئاگا‌هاته‌وه يان له‌وه‌كه‌سانه‌يه‌ كه‌ خوي گه‌وره‌ له‌و بپياره‌ به‌ ده‌ري كردوه‌؟ چيتر هيچ كه‌سيك بوي نيبه‌ قسه‌يه‌كي يه‌كلاكه‌روه‌ه بدات ده‌رباره‌ي نه‌و بابته‌.

جا بو‌مان ده‌ركه‌وت و روونبووه‌وه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري ئازيز ﷺ يه‌كلاي نه‌كردوه‌ته‌وه كه‌وا موسا پيغه‌مبه‌رپيش نه‌و مردوه‌ و نه‌مجار به‌ئاگا‌هاته‌وه يان له‌وه‌كه‌سانه‌يه‌ كه‌ خوي گه‌وره‌ له‌و بپياره‌ به‌ ده‌ري كردوون؟ هه‌روه‌كو له‌ هه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاته‌وه.

ده‌لثيم: له‌ فه‌رمووده‌يه‌كي دريژدا ده‌رباره‌ي كه‌ره‌نا هاته‌وه، هه‌روه‌كو (ابو يعلى الموصلى) له‌ (الكبير) دا و ئيمامي (البهقي) له‌ (البعث) دا و (الطبري) له‌ ته‌فسيره‌كه‌يدا و (الطبراني) له‌ (الطوالات) دا و جگه‌ له‌وان ريوايه‌تيان كردوه‌، هه‌موويان له‌ ريگاي (اسماعيل ي كوپي رافع) وه‌وه‌ كه‌ كه‌سيكي (ضعيف)^٢ ه، تيادا

١ - أخرجه البخاري (٣٤٠٨) ومسلم (١٦٠/٢٣٧٣) .

٢ - أخرجه الطبري في تفسيره (٤٩٣٩) ، وابن أبي حاتم في تفسيره (١٥٥٤٩) والبيهقي في (البعث) (٥٩٣) وابو الشيخ في (العظمة) (٣٧٩) وابو يعلى في (الكبير) والطبراني في (الطوالات) كما في الفتح (٣٧٦/١) .

هاتوه پيغه مبهري خوا ﷺ فرموويه تي: ((فإذا مات كل من في السماوات وكل من في الأرض إلا من شاء الله جاء ملك الموت الى الملك، فقال مَلِكُ الْمَوْتِ: يَا رَبُّ، مَاتَ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شِئْتَ، فَيَقُولُ اللَّهُ - جَلَّ وَعَلَا - : مَنْ بَقِيَ؟ وَهُوَ أَعْلَمُ سُبْحَانَهُ - فَيَقُولُ مَلِكُ الْمَوْتِ: جِبْرِيلُ وَإِسْرَافِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَحَمَلَةُ الْعَرْشِ وَبَقِيَتْ أَنَا - يَعْنِي: مَلِكُ الْمَوْتِ - فَيَقُولُ مَلِكُ الْمُلُوكِ - جَلَّ جَلَالُهُ - : لِيَمِتْ جِبْرِيلُ، فَيَمُوتُ جِبْرِيلُ، لِيَمِتْ مِيكَائِيلُ، فَيَمُوتُ مِيكَائِيلُ، لِيَمِتْ إِسْرَافِيلُ، فَيَمُوتُ إِسْرَافِيلُ، لِيَمِتْ حَمَلَةُ الْعَرْشِ)) واته: كاتيك هه موو نه وانه ي له ناسمانه كان و زهويدا هه ن دهرن ئيللا نه وانه نه بيت خوا خوي ويستي له سه ر بيت، فريشته ي مردن ديت بو لاي پادشاي پادشاك، فريشته ي مردن ده ليت: ئه ي په روه ردگار... هه موو نه وانه ي له ناسمانه كان و زهويدان مردن ته نها نه وانه نه بيت خوت ويست له سه ري بوه نه مرن، خوي گه وره ده فهرمويت: كي ماوه؟ - له كاتيكدا خوي باشت ر ده زانيت - فريشته ي مردن ده ليت: جبريل و ئيسرافيل و ميكائيل و هه لكراني عرش و من - واته: فريشته ي مردن - پادشاي پادشاك ده فهرمويت: با جبريل بمرت، بويه ده ست به جي جبريل دهرمريت، با ميكائي بمرت، ده ست به جي ميكائيل دهرمريت، با ئيسرافيل بمرت، ده ست به جي ئيسرافيل دهرمريت، با هه لكراني عرش بمرن....)).

جا نه گه ر هه لكراني عرش (حملة العرش) بمرن كي عرشي خوا هه لده گري؟
خوي گه وره ده فهرمويت: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ (طه: 5).

(استوي) به و شيوه ي كه خوي باسي كرده، به و شيوه ي كه خوي ويستي له سه ر بوه، مانا كه ي نه ويه كه فهرموويه تي، (استواء) يك به بي جيگوركي و چوونه ناو دروستكراوه كانه وه، چونكه عرش نه وي هه لنه گرتوه و (الكرسی) جي متمانه و په ناي نيه به لكو عرش و هه لكراني، كورسي و مه زني تي، هه مووي به تواناي خوي هه لگراوه و به مه زني و تواناي خوي و ملكه چن بو گه وره يي و ده سه لاتي خوا.

بويه واتاي (الاستواء) ديار و ناشكرايه، وه چونييه تيبه كه ي ناديماره، باوه پهيان پتي پتويست و واجبه، پرسيار كردن دهرباره ي بیده يه.

دهلټت: ((ليمت حمله العرش، فيموت حمله العرش، ويبقى ملك الموت مع ملك الملوك، فيقول ملك الملوك لملك الموت: يا ملك الموت، وأنت خلق من خلقي، وخلقت لما ترى، فمت يا ملك الموت، فيموت ملك الموت ويبقى ملك الملوك)) واته: با هه لكراني عرش بمرن، دهست به جي هه لكراني عرش دهمرن، تهنه فريشتهي مردن و پادشاي پادشاکان دهميننه وه، بويه پادشاي پادشاکان به فريشتهي مردن دهلټت: نهی فريشتهي مردن تويش دروستکراويکي له دروستکراوه‌کانم، بو نه وهی که بينيت دروستکراوی، بويه نهی فريشتهي مردن تويش بمره، دهست به جي فريشتهي مردن دهمريت، تهنه پادشاي پادشاکان دهميننه وه)).

تهنه پادشاي پادشاکان (شاي شاهان) دهميني، نهو دواين کهسه هه روه‌کو چوڼ به کهم کهس بوو، نهو ديار و ناشکرايه هه روه‌کو چوڼ په‌نهان و شاراويه، هيچ شتيک له سهره‌وهی نهو نيبه، نهو به که مينه و پيش نهو هيچ شتيک نه‌بوه و دوايه مين کهسه هيچ شتيک پاش نهو نيبه، نهو ديار و ناشکرايه و هيچ شتيک له سهره‌وهی نيبه و نهو په‌نهان و شاراويه و هيچ شتيک له خواره‌وهی نيبه.

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الحديد: ۳) واته: نهو يشه به کهم که هيچ شتيک له پيشيه وه نيبه، دوايه مينيش هه نه وه که هيچ له دوايه وه نيبه و بووني ناشکرا به به لگه‌کاني هه نه وه، واته: له ژور نه وه ناشکراتر نيبه، په‌نهان و هه‌قيقه‌ت و کونهي له دروستکراوه‌کاني نه وه که لهو په‌نهاتره نيبه، هه نهو يش زانايه به هه موو شتيک له گه‌ديله به که وه تا وردتر ناگاداريه‌تي)).

له ناوه‌راستی نهو بيده‌نگييه سه‌يره‌دا دهنګي پادشاي شکومه‌ند به‌رز ده‌بيته‌وه، خاوه‌ني نهو دهنګه پرسيار ده‌کات و هه‌ر خوی و لام ده‌داته‌وه، چونکه له و روزه‌دا هيچ که سيک نيبه پرسيار بکات و هيچ که سيش نيبه و لام بداته‌وه تهنه نهو نه‌بيت، نه‌هلی زه‌وی و ناسمانه‌کان هه موو مردن، له و کاته‌دا دهنګي خواي بالا دهست به‌رز ده‌بيته‌وه و ده‌فه‌رمويست: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ واته: نه‌مړو موک و ده‌سه‌لات هي کييه؟ هيچ که سيک وه لامي خواي تاک تهنه ناداته‌وه، بويه خواي تاک

ته‌نھا خوي ولام ده‌دات‌ه‌وه و ده‌فه‌رمويټ: ﴿لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَجْدُ الْقَهَّارِ﴾ (غافر: ١٦) واته: مولك و ده‌سه‌لات ته‌مرو ه‌ر بو خواي تاك و ته‌نھا و به ده‌سه‌لاته‌)).

له ريوايه‌تيكدا كه له ه‌ردوو كنټيبي (صحيح) دا هاتوه: ((يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَيَطْوِي السَّمَاءَ بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ مُلُوكُ الْأَرْضِ؟)) واته: خواي گه‌وره له روژي قيامه‌تدا زه‌وي ده‌گريټ و ئاسمانه‌كان به ده‌سټي راسټي ده‌پيچيټه‌وه و ته‌مجار ده‌فه‌رمويټ: منم پادشا، كوان پادشاكاني سهر زه‌وي؟)).

له ريوايه‌ته‌كه‌ي (مسلم) دا هاتوه: ((أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟)) واته: ده‌سه‌لاتداره به زه‌بره‌كان له كوټين؟ خو به زلزانه‌كان له كوټين؟)).

ده‌لټم: له پاش چل - كه ته‌نھا خواي گه‌وره خوي ده‌زاني مه‌به‌ست له و چله چييه - خواي گه‌وره له ئاسمانه‌وه ئاويك ده‌نيټيټ به شيوه‌ي نمه بارانيك، ه‌روه‌كو له (صحيح مسلم) دا هاتوه: ((ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ - أَوْ قَالَ: يُنْزِلُ اللَّهُ - مَطَرًا كَأَنَّهُ الطَّلُّ، أَوْ الظَّلُّ، فَتَنْبُتُ مِنْهُ أَجْسَادُ النَّاسِ)) واته: ئينجا خواي گه‌وره نمه بارانيك ده‌باريټيټ كه له مه‌ني پياوان ده‌چيټ جه‌سټي خه‌لكي به هويه‌وه شين ده‌بيټه‌وه)) له ريوايه‌تيكي تردا: ((ثُمَّ يُنْزِلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ)) واته: ئينجا خواي گه‌وره له ئاسامانه‌وه بارانيك ده‌باريټيټ، شين ده‌بنه‌وه ه‌روه‌كو چوټ روه‌ك شين ده‌بيټه‌وه)).

جا نه‌و ئاوه داده‌به‌زيټه سهر ته‌و جه‌سته و لاشانه‌دا، پاشان جه‌سته‌كان له زير زه‌وييه‌وه يان له گوڤره‌كانيانه‌وه سه‌وز ده‌بيټه‌وه (شين ده‌بيټه‌وه) له پاش مردنيان، نه‌گه‌ر خواي گه‌وره ويسټي دروستكراوه‌كاني زيندوو بكاته‌وه، نه‌وا (ئيسرافيل) زيندوو ده‌كاته‌وه و ديسان فه‌رماني پي ده‌كات كه كه‌ره‌ناكه به

١ - أخرجه البخاري (٦٥١٩) ومسلم (٢٧٨٧)

٢ - كتاب (صفة القيامة) (٢٧٨٨) .

٣ - أخرجه مسلم (٢٩٤٠) .

٤ - قال النووي في (شرح مسلم) (٢٣١/٩) : قال العلماء : الأصح الطل بالمهمله ، وهو الموافق للحديث الآخر (أنه كمني الرجال) .

دهسته وه بگريټ و فووي سييه مي پيدا بکات، که ئه ويش فووي زيندوو کردنه وه يه،
 بو ئه وه ي خه لکي له گوړه کانيانه وه و له ژير زه وييه وه هه ستنه وه، روحی
 ئيمانداران ده هينن روناکی لي ده دره وشيټه وه، به لام روحی بيټاوه پان به تاريکی
 روړه شيبه وه، ئينجا روحه کان ده گيردرټه وه جهسته کانيان، بو ئه وه ي هه موو
 مروقه کان - خواي گه وړه دروستي کردون هه ر له ئاده مه وه تاكو دواين که س -
 ده رچنه ده ره وه، جهسته کان سه وز ده بنه وه له ئيسکي ټور ورده وه، نه و ئيسکه
 پيي ده لټن: (عَجَبُ الذَّنْب).

بیر له فهرمووده که ي پيغه مبهري خوا ﷺ بکه ره وه چي فهرموه؟ نه و ئيسکه
 له م سالانه ي دوايدا زانايان دوزيان ته وه، بو ئه وه ي هه موو موسلمانن دلنيا بيت
 که وا خو شه ويسته که ي ﷺ هه رگيز له خو وه قسه ي نه کردوه، له و فهرمووده ي که له
 پيشدا باس کړا، ((ليس من الإنسان شيء إلا يبلى إلا عظماً واحداً، وهو عجب
 الذنب، ومنه يركب الخلق يوم القيامة)) واته: هيچ شتيک له لاشه ي مروقا
 ناميټيټه وه ته نها يه که ئيسک نه بيت که نه ويش (عجب الذنب) ه، له و ئيسکه وه
 ديسان مروقه کان له روژي قيامه تدا به ديده هيټرينه وه)) چونکه نه وه يه که م شت
 بوه دروستکراوه له جهسته ي مروقا، هه ر نه وه يه که ده ميټيټه وه بو ئه وه ي
 ديسان له ويوه دروست بکريټه وه.^٢

ئيمامي (النووي)^٣ ده فهرمويت: واتاي (عَجَبُ الذَّنْب) بريټيه له و ئيسکه نه رم و
 ناسکه ي که وتوه ته خواره وه ي برپرهي پشت، سه ري نه و ئيسکه بچوکه يه که
 ده که ويټه کوټايي برپرهي پشته وه و پيي ده لټن (عصص)، هه روه ها هه ندي که س
 پيي ده لټن: (عجم) نه ويش يه که مين شته که له ئاده ميزاددا دروست ده بيت)).

جا قه باره ي (عجب الذنب) له ده نکه نيسکيک تيټه پ نابيت، ده که ويټه خواره وه ي
 زنجيره ي برپرهي پشتي هه موو مروقيک خواي گه وړه له سه ر زه ويدا دروستي

١ - عند الشيخين ، الذي اوله : (ما بين النفختين) .

٢ - شرح النسائي (٣٠٨/٣) وتنوير الحوالك (٢٤٧) للسيوطي ، وانظر : ((فيض القدير)) (١٢/٥) للمناوي .

٣ - شرح مسلم (٣٤٣/٩) .

كردوه، خواي گه وره نه و ئيسكه دههينيت، خوئي زور به باشي ئيسكي هه موو مروفتك ده ناسيته وه هه ر له ئاده مه وه تاكو قيامت، دههينيت و جهسته و لاشه ي مروفته كه به ده وريدا كړ ده كاته وه، هه موو نه و به شانهي كه بوته خاك و خول و بلاو بوونه ته وه كوي ده كاته وه، ته نانه ته وه ي كه وتوه ته ناو ده رياو سكي ماسي و درنده كانه وه، جهسته و لاشه كان له ژير زه ويدا هه موو ته واو ده بن به بي كه م و كووي، نه مجار خواي گه وره فه رمان ده كاته ئيسرافيل فوو به كه په نادا بكات، هه موو روچه كان ده گه پته وه جهسته كانيان، خواي گه وره پاش فووي سييه م (واته: فووي زيندوويوونه وه) فه رمان ده كاته زه وي و نه ويش دپته له رزه و سه ر زه وي له ت و په ت ده بيت، بو نه وه ي له و باره قورسه خوئي رزگار بكات و چي له سكي زه ويدا به فريي بداته ده ره وه.

خواي گه وره ده فه رمويټ: ﴿زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّسُرُوا أَعْمَلَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨﴾ (الزلزلة) واته: كاتي كه زه وي به توندي ته كاني داو كه وته له رزه له رز و جووله جوول به هه هوپه كه وه بيت. (١) وه زه وي هه رچي باري گران و قوورسي هه بوو فريي دايه ده ره وه (٢) نه و كاته مروفي كافر به سه ر سوپمانتيكه وه ده لي: زه وي چييه تي وا ده كات...؟ (٣) له و روژده دا زه وي هه واله كاني خوئي چاك و خراب راده گه يه نيت و خه لكی تي نه گات كه نه و زه مين له رزه يه سه ره تاي روژيكي سه خت و ويژان بووني دونيايه (٤) نه ويش به هوئي نه وه وه كه په روه ردگار ت وه حي و فرماني پي كردوه به و زه لزه له يه: له خوپه وه ناتواني هيچ بكات و هه رده م له ژير ده سته لاتي خوادايه. (٥) له و روژده دا خه لكی به په رش و بلاوي له گورپه كانيان ده رده چن بو شويني حيساب بو نه وه ي پاداش و توله ي كار و كرده وه كانيان نيشان بدرت. (٦) نينجا هه ر كه سيك كيشي ورديله يه ك چاكي نه نجام دايټ، پاداشه كه ي ده بينيټه وه. (٧) كه سيكيش كيشي

ورديله بهك شهر و خراپه ي كردبیت، توله كه ي ده بینه ته وه. مه گه ر خوا قه له می
عه فوو بهیئی به سه ریا. (٨).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾
فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا سَمْعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾﴾ (طه) واته: له باره ي
کيوه کانه وه لیت ده پرسن: ناخو له رۆژی قیامه تدا چیان لی دیت؟ له وه لامدا بلئی:
په روه ردگارم له جیگه ي خویاندا هه لیان نه که نی، به لام چون هه لکه ندنیک!
وردوخاشاکیان نه کا و به بایان ده کا (١٠٥) شوینه که شیان ده کاته ده شتیکی ساف
و پان و کاکی به کاکی، وه ک هه رهیچی تیا نه بووبی (١٠٦) هیچ خواری و ناپیکی و
به رزی و نزمی تیا نابینی، هه مووی به ک پارچه نه بیته وه (١٠٧) له و رۆژه دا هه موو
خه لکی دوی ده نگي جارچی (بانگه وازکاریک) نه که ون، که هیچ وه رچه رخان و
لادانیک نییه لئی.... (١٠٨)

تایا نه و بانگه وازکاره کییه؟ فریشته به که له فریشته کانی خوای گه وره بانگی
نه وه هه موو دروستکراوانه ده کات بو نه وه ی له بهر دهستی خوای گه وره دا
رابووه ستن به مه بهستی حه شر کردنیان ﴿وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا سَمْعُ إِلَّا
هَمْسًا﴾ (طه: ١٠٨) واته: هه موو خه لکی له بهر خوای به خشنده ده نگیان نه وی
ده بی، ده نگي ژیرلیو و چه چه پ و نه سپایی نه بی هیچ شتی تر نابییی).

له گه ل مندا نه و نایه ته ی خوای گه وره بخوینه وه: ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ
مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾﴾ (ق) واته: گوئی
راگره نه ی پیغه مبه ر! بو نه وه وه واله ی پیت ده دهین له نه حوالی قیامه ت،
رۆژیک (نیسرافیل) بانگ ده کا له شوینیکی نزیک به خه لک هه مووتان ده رچن له
گۆره کانتان بو حه شر (٤١) نه و رۆژه که هه موو نه و (صیحه) و هاواره یان به هه ق
گوئی لی ده بی، نانه و رۆژه رۆژی له گۆر ده رچونه بو حه شر و پاداش و توله (٤٢)).

هه روه ها نه و نايه ته پيرۆزه بخوينه وه كه دهفه رمويټ: ﴿وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ﴾ (١٨) بَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ (١٩) (غافر) واته: نه وانه له رۆژه نزیکه که ی قیامت بترسینه (آزفة) یه کیکه له ناوه کانی رۆژی قیامت، بویه دهوتری (آزفة) چونکه نزیکه بیت، کاتی له ترس و هه یبه تا گیان و دلّه کان دهگه نه گه روو و راده وهستن به پیشخواردویی دلّه کانیان پهن له خه م و خه فته، نه و کات ستمکاران ههچ پشتیوان و دوستیکیان نییه، بتوانی که لکیان پی بگه یه نی و ههچ تکا کاریکیشیان نییه، تکای وه ربگیردری، هه موو په یوه ندییه که ده بچری (١٨) نه و خواجه هه میسه به چاوه خیانه تکاره کان — به رامبه ربه نافه رمانی خوا — ده زانیت و به وهش سینه کان هه شاری ده ده ن (١٩).

به جوانی بیر له نايه ته کان بکه ره وه، به عه قل و دل و هه موو بوونت له گه ل نه و چند سانه دا بژی که دلّه کان له بن ده رده هینن به لکو سویند به خوا له جهسته کان دینه دهره وه، له به ترسناکی و سامناکی نه و رۆژه دلّه کان دهگه نه قورگ و گه روو، چند ترسناکییه کی سه خته! دروستکراوه کان له گوړه کانیان دینه دهره وه — له ژیر زه وییه وه — پیللویان له پیدا نییه و پتیاان په تییه، هه موو رووتن و ههچ جل و به رگیکیان له به ردا نییه، به خه ته نه نه کراوی، ((غزلا): به مندالیک ده گوتریت هیشتا خه ته نه نه کرابیت)، خوی گه وړه دهفه رمويټ: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فَعْلِيلِينَ﴾ (الأنبياء: ١٠٤) واته: باسی نه و رۆژه بکه ئاسمان وه کو هه لپیچانی تو ماری قافه ز بو نووسین هه لده پیچین، چون نوسه نه و په په ی به رده سستی لوول ده کاو نه پیچیته وه هه ر وه که چون له سه ره تاوه دروستمان کرد، دیسان هه ر ئاوايش وه که خوی لی نه که یه وه به لینیکه نه نجامدانی له سه ر ئیمه یه و بی گومانیش ئیمه هه ر نه نجامی نه ده یین))

له گه ل مندانه ماشای نه و دیه نانه بکه که دلّه کان داده ته کیتن و له بن دهری ده هینن، نه وهش بزانه که حال و وه زعی خه لکی جیاوازه، خه لکی وا هه ن له

كوږه‌كه‌يان د‌ه‌ر‌د‌ه‌چ‌ن رووى وه‌كو مانگ د‌ه‌ر‌د‌ه‌وش‌ي‌ته‌وه و روناك د‌ه‌ب‌ي‌ته‌وه و له بهر د‌ه‌س‌ت‌ي‌دا و له لاي راستي‌به‌وه روناكى و رو‌ش‌ناي‌يه، خ‌ودايه .. ئي‌مه‌ش له نه‌ه‌لى روناكى بگ‌ي‌ږه .

خ‌واى گ‌ه‌وره د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ي‌ت: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرٰكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ()
الحديد: ١٢) واته: روژى قيامت پياوان و ژنانى ب‌پ‌وادار د‌ه‌ب‌ي‌نى روناكي‌به‌كه‌يان له به‌ر‌د‌ه‌م و له لاي راستيانه‌وه د‌ه‌ر‌د‌ه‌وش‌ي‌ته‌وه فريشته پييان د‌ه‌ل‌ي‌ت: د‌ه‌سا نه‌م‌ړو موژده بى ليتان به باخانك جوگه و رووبار به ژير دار و درخت و كو‌ش‌كه‌كانيدا د‌ه‌پ‌وات، به هه‌تا هه‌تايش تييدا نه‌م‌ي‌ننه‌وه، ئا نه‌وه‌يه س‌ه‌ر‌كه‌وتن و س‌ه‌رف‌رازى گ‌ه‌وره))

موژده بو ئيوه نه‌ى ئيمانداران....

موژده بو ئيوه نه‌ى يه‌كتابه‌رستان....

موژده بو ئيوه نه‌ى شوينكه‌وتوانى (محمد)ى كوپى (عبدالله) ﷺ.

خ‌واى گ‌ه‌وره د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ي‌ت ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التحریم: ٨) واته: نه‌ى نه‌وانه‌ى باوه‌پ‌تان ه‌ي‌ناوه ! بگ‌ه‌پ‌ينه‌وه بو لاي خوا به ته‌وبه و گ‌ه‌پ‌انه‌وه‌يه‌كى ئيجگارى، واته: به ش‌ي‌وه‌يه‌ك، ئيتر جاريكى نه‌گ‌ه‌پ‌ينه‌وه س‌ه‌ر‌ئ‌ه‌ و تاوان و گ‌وناها‌نه، د‌ل‌ن‌يا‌بن — نه‌گ‌ه‌ر ته‌وبه‌ى ئاوا بكه‌ن — په‌روه‌ردگار‌تان له گ‌ونا‌ه‌ه‌كان‌تان خو‌ش د‌ه‌ب‌ي‌ت، د‌ه‌تان‌ب‌اته ناو چه‌ندين باخى به‌ه‌شته‌وه كه له ژير بنكى دار و دره‌خته‌كانيانه‌وه ئاو و رووبار به خوږم د‌ه‌پ‌وات، له‌و روژه‌دا (روژى قيامت) خوا په‌يامبه‌ر و نه‌وانه‌ى باوه‌پ‌يان ه‌ي‌ناوه ريسوا و س‌ه‌ر شوږ ناكات، نوور و روناكى له به‌ر‌د‌ه‌ميانه‌وه و له لاي راستيانه‌وه به س‌ه‌ر پردى(صراط) دا پيى د‌ه‌پ‌ون و د‌ه‌ل‌ين: په‌روه‌ردگارى ئي‌مه !

نوور و روناكويه كه مان بۆ ته‌واو بكه و به‌رده‌وام بښت و ليمان خوش ببه به راستي
تو به سر هه‌موو شتيكدا به توانايت))

عبدالله ي كوپي مه‌سعود ده‌فه‌رمويټ: - هه‌روه‌كو (الطبري و ابن ابي حاتم) به
سه‌نه‌ديكي (صحيح) ^١ ريوايه‌تيان كردوه - ده‌لټ: ((خه‌لكي ده‌هينرين روناكيان
به نه‌ندازه‌ي كردوه‌كانيانه، تياياندا هه‌يه روناكويه‌كه‌ي به قه‌د داره خورمايه‌كه،
تياياندا هه‌يه روناكويه‌كه‌ي به قه‌د كه‌سيكي راوه‌ستاو وايه، كه‌مترينيان كه‌سيكه
سر په‌نجه‌يه‌كي ده‌گريټ و ده‌كوژيټه‌وه)) خه‌لكي وا هه‌يه له هه‌موو لايه‌كه‌وه
تاريك ده‌وري لي گرتوه، ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا نَظَرُونَا نَقِيسَ
مِنْ ثَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُمُ سُورًا لَّهُمْ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ

مِنْ قَبْلِ الْعَذَابِ﴾ (الحديد: ١٣) واته: له و روژده‌دا پياواني دوو‌وو و ژناني دوو‌وو
به‌وانه‌ي باوه‌ريان هيناو ده‌لټين: چاوه‌روانيمان بكه‌ن با له روناكويه‌كه‌تان
وه‌گرين، به گالته‌وه پټيان ده‌وترټ: بگه‌ريټنه‌وه بۆ دواوه‌وه‌تان - بۆ دنيا -
له‌وي روناكويه‌كه‌ بخوازن، ده‌ستبه‌جي شووره‌يه‌كه ده‌خريټه نيوان ئيمانداره‌كان و
دوو‌وو‌وه‌كان ده‌رگايه‌كي تيايه ديوي ناوه‌وه‌ي رحمه‌تي تيدايه، واته: نه‌وه‌ي له
ئيمانداره‌كانه‌وه دياره، له ديوي ده‌ره‌وه‌شي سزايه، واته: نه‌وه‌ي له
دوو‌وو‌وه‌كانه‌وه دياره.))

نه‌هلي تاريكي بانگ ده‌كه‌ن له نه‌هلي روناكي، نه‌هلي دوو‌وو‌ويي بانگي
به‌كتابه‌رستان و ئيمانداران ده‌كه‌ن، ئايا ئيمه له دنيا‌دا له گه‌ل ئيوه‌دا نه‌بووين؟
ئايا نوټي جهماعه‌تمان له گه‌ل ئيوه‌دا نه‌ده‌كرد؟ ئايا له گه‌ل ئيوه‌دا روژووي مانگي
ره‌مه‌زانمان نه‌ده‌گرت؟ ﴿يَا دُؤُومَ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ
وَتَرْتَضَوْنَ مِنْهَا حَتًى﴾ واته: به‌هه‌شتيه‌كان ده‌چنه جټي خويان و دوو‌وو‌وه‌كانيش
بانگيان لي نه‌كه‌ن و ده‌لټين: باشه ئيمه له گه‌ل ئيوه‌دا نه‌بووين؟ موسلمانه‌كان

١ - أخرجه الطبري في (تفسيره) لمسورة الحديد : ١٢ ، وابن ابي حاتم كما في ابن كثير (البقرة : ٢٠) و
(الحديد : ١٢) .

ده‌لټن: به‌لټي.. به رواالت له گه‌لمان بوون، به‌لام نټوه خوتانتان تووشی دووروویي کرد چاوه‌پوانيتان ده‌کرد تووشی به‌لا بين و هميشه له دودلټی و گوماندا ده‌ژيان به‌رامبه‌ر به‌نايينه‌کە‌ی خوا)).

گومانتان له‌و نايه‌ت و فەرموودانه ده‌کرد که به‌سەرتاندا ده‌خوینرايه‌وه ﴿وَعَزَّزْتُكُمْ الْأَمَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّزْتُكُمْ بِاللَّهِ الْعَزُورُ﴾ (الحديد: ١٤) واته: هيسوا و ناره‌زووی نه‌شیاو فريويدان تا فەرمانی خوا هات به‌مردن، شه‌يتانی خراپه‌کاريش سه‌باره‌ت به‌بپارەکانی خوا فريوی دان))

((وَمِنْهُمْ مَنْ يَبِيعُ، يَنْبِيعُ مِنْهُ دَمٌ، أَلَلُّونَ لَوْنُ الدِّمِّ وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمِسْكِ)) واته: خه‌لکی وا هه‌یه کاتی زیندووده‌کریتەوه، خوین له‌جسته‌ی ده‌تکیت، ره‌نگه‌کە‌ی ره‌نگی خوینه و بۆن و به‌رامی بۆنی میسکه))

ئه‌وانه کین؟ ئه‌وانه ئه‌وشه‌هیدانه‌ن که له‌پیناوی خوادا شه‌هید بوون، پیغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ ده‌فەرمویت: هه‌روه‌کو له‌هه‌ردوو کتیبی (صحیح) دا هاتوه له‌فەرمووده‌ی (ابوهریره) وه: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُكَلِّمُ أَحَدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ - وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِهِ - إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاللَّوْنُ لَوْنُ الدِّمِّ، وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمِسْكِ)) واته: سویند به‌زاتی ئه‌و که‌سه‌گیانی منی به‌ده‌سته‌هیه‌ج که‌سێک له‌پیناوی خوادا برینێک له‌جسته‌ی نابیت - خوا بۆ خوێ باش ده‌زانێ کێ له‌پیناوی ئه‌ودا بریندار بوه - ئیلا له‌رۆژی قیامه‌تدا دیت ره‌نگه‌کە‌ی ره‌نگی خوینه و بۆن و به‌رامه‌کە‌ی بۆنی میسکه)).

ئه‌مه ئه‌و که‌سه‌یه که له‌پیناوی خوادا خوینی رزاهه، له‌پیناوی دونیادا نه‌بوه، له‌پیناوی سه‌رکردایه‌تیدا نه‌بوه، له‌پیناوی جوامیری و که‌له‌میردیدا نه‌بوه، له‌پیناوی نیشتماندا نه‌بوه، یان له‌به‌رزیره‌کی نه‌بوه، به‌لکو ته‌نها له‌پیناوی خوادا، کاتیک دیت خوینی لی ده‌تکیت، ره‌نگه‌کە‌ی ره‌نگی خوینه، به‌لام بۆن و به‌رامه‌کە‌ی بۆنی میسکه.

خه‌لکی وا هه‌یه که زیندوو ده‌کریتەوه، هه‌ر که له‌گۆره‌کە‌ی ده‌رده‌چیت ده‌لټت: ((لَبِّكَ اللَّهُمَّ لَبِّكَ، لَبِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِّكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمَلِكُ لَا شَرِيكَ لَكَ))

نوه كټي؟ نوه كه سيكه له كاتيكا مردوه خريكي حج كردن يان عومره بوه، به پښاكي نبحرامه وه مردوه.

له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرموده ي (جابر ي كوپي عبدالله) وه كه وا پيغه مبهري نازيز ﷺ فهرموده ي: ((بيعت كل عبد على ما مات عليه)) واته: هه موو كه سيك له سر نه و حالته زيندوو ده كړيته وه كه له سهر ي مردوه)) هه كه سي له سهر گوټپايه لي خواي گه وړه بمرټ نه وا له سهر نه و گوټپايه ليه زيندوو ده كړيته وه، هه كه سش له سهر سهر پيچي بمرټ نه وا له سهر هه مان سهر پيچي زيندوو ده كړيته وه نه گهر ته ويه ي نه كړد بيت.

خه لكي وا هه ن كاتي زيندوو ده كړيته وه سكي ناوساوه، نه گهر بيه وي رټ بكات يان له سهر پي بوه ستي نه وا ناتوانيت، به لكو به سهر زه ويډا ده كه وټ، نه گهر له سهر زه وي دانيشيت نه وا به لاي راست و چه پيدا ده پلكيته وه، ناتوان رټ بكن، نه وانه كټن؟ نه وانه سوو خورانن ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ﴾ واته: له گډه كانيان راست نابنه وه ﴿إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ (البقرة: ۲۷۵) واته: نه و كه سانه ي سوو نه خون، كه له گډه دهنرين پاشان زيندوو نه كړيته وه و راست ده بنه وه، وا راست ده بنه وه هه ده لتي شهيته نه كان ده ستي لي وه شانديون. چونكه له دونيادا ده يانگوت: مامه له و كرين و فروشتنيش هه وه كو مامه له كردن به سوو وايه " واته هه ردوكيان به لاي نه وانه وه يه كسانن ").

خه لكي وا هه ن كه زيندوو ده كړيته وه مندالي بچوك به دهور و پشتيدا رايده كيشن و پالي پيوه دهنين! بو كوي ده بن؟ بو نه وي له بهر ده ستي خواي په روه دگارا رايوه ستينن! نه وانه كټن؟ نه وانه هه تيوانن، نه و كابريره ش نه و كه سيه كه به سته مه وه سهر و هت و ساماني هه تيواني خواردوه، خواي گه وړه ده فهرموده ي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِهِمْ ظُلْمًا إِنَّهُمْ فِي بَطُولٍ نَارًا﴾

وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا (النساء: ١٠) واته: ئه و كه سانه ي كه به ستم و ناهق مال و ساماني مندالي هه تيوو ده خوڻ بى شك ته نها ئاگر ده كه نه سك و ورگيانه وه و به نوويش ده خريته ناو ئاگرىكى زور گهرم و به گپى دوزه خه وه.

خه لكى وا هه ن كه زيندوو ده كرپته وه ئه وه ي كه دزيويه تى به شان هه ليگرتوه .
خوای گه وره ده فه رمويټ: ﴿وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (آل عمران: ٦١) واته: هه ركه سى گزى و نادادى بكات، ئه وا له رۆژى قيامه تدا ئه و گزى و ته شقه له يه به كوټيه وه يه - بۆ ئه وه ئابرويى بچيټ - ده بيندرى))
ئهى خودايه بمانپاريژه و دامانپۆشه و شه رمه زارمان مه كه .

به راستى چهند ديمه نيكن له وپه پى مه ترسيديان و دله كان له بن ده رده هيئن .
له فه رمووده يه كدا كه (بوخارى و موسليم) ريوايه تيان كردوه له فه رمووده ي داىكى ئيماندارانه وه (عائيشه) ده فه رمويټ: پيغه مبه رى خوا عليه السلام فه رمويه تى: ((يَحْشُرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرُلًا)) فَقَالَتْ عَائِشَةُ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: يَا رَسُولَ اللَّهِ النَّسَاءُ وَالرِّجَالُ جَمِيعًا يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ قَالَ صلى الله عليه وسلم: يَا عَائِشَةُ، الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ)) واته: خه لكى له رۆژى قيامه تدا ده درين له بهر و كو ده كرپته وه به رووتى و پى په تيټى و خه ته نه نه كراوى، عائيشه به پيغه مبه رى خوا عليه السلام فه رموو: ئهى پيغه مبه رى خوا عليه السلام ئافره تان و پياوان هه مووان ته ماشاى يه كتر ده كه ن؟ ئه ويش فه رموى: ئهى عائيشه، كاره كه زور له وه توندتر و سه ختتره كه ته ماشاى يه كتر بكه ن)).

له ريوايه ته كه ي بوخاريدا هاتوه: ((الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يُهَمَّهُمْ ذَلِكَ)) واته: كاره كه زور له وه سه ختتره ئه وه ببپته خه ميان)).

سوپند به خوا ئه گه ر به وردى بير له م فه رمووده يه بكه يته وه ئه وا قه باره و نه ندازه ي ئه و ترس و بيمه ت ده هاته پيش چاو.

خوای گه وره ده فه رمويټ: ((فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ))، واته: ئه و رۆژه ي كه گوپيه كان له بهر دهنگه دهنگى بهرز و هاوار و ترس كه پ ده بن: ((يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ

أَخِيهِ (٣٤) وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ (٣٥) وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ)) واته: له و رۆژه‌دا برا له برای خوی راده‌کا (٣٤) له دایک و باوکیشی (٣٥) وه له خیزانی و کورپه‌کانی)) ټایه بۆ خه‌لکی له منډال و خیزان و باوک و دایک و برای خوی را ده‌کات و هه‌لډی؟ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ((لَکُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ)) واته: چونکه هه‌ر که‌سیک لییان سه‌رگه‌رمی کاروکیشی خۆیه‌تی و نایپه‌رژیته سه‌ر ئه‌وی تر)).

خه‌لکی هه‌موو سه‌رقالی کیشه و گرفتنی خۆیه‌تی و هیچ که‌سیک روو له که‌سیکی تر ناکات، به‌لکو دایک روو له منډاله کۆرپه‌که‌ی خوی ناکات، ئه‌و دایکه‌ی وه‌کو نمونه‌ی سۆز و مېهره‌بانی باس ده‌کرا، کۆرپه شیره خۆره‌که‌ی فری ده‌داته سه‌ر زه‌وی، به‌لکو سه‌که‌که‌ی له بار ده‌چیت، له ترسی ئه‌وه‌ی که ده‌بیینی!!

به‌لام به‌ داخه‌وه هه‌ندی که‌س باوه‌ر به‌ زیندوو یونه‌وه ناکات و وا ده‌زانی ژیان به‌ مردن کوټایی پی دیت!! وا ده‌زانن خه‌لکی له به‌ر ده‌ستی خوادا راناوه‌ستن و نمایش ناکرین و خه‌لکی لیپرسینه‌وه‌یان له گه‌لډا ناکریت!!

سویند به‌و خواجه‌ی که هیچ خواجه‌کی تر جگه له و نییه هه‌مووان له پاش مردن زیندوو ده‌کرینه‌وه، به‌لکو خوای په‌روه‌ردگار فرمان ده‌کاته پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ که بۆ ئه‌و مه‌به‌سته سویند بخوات: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْفَرَ لِبَنِي وَرَرِي لَتُبْعَنَّ ثُمَّ لَنَبْنُونَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ سَيْرٌ﴾ (التغابن: ٧) واته: ئه‌وانه‌ی کافر و بی‌پروا بوون گوتیان: هه‌رگیز پاش مردن زیندوو ناکرینه‌وه، پییان بلی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ: به‌لی سویند به‌ په‌روه‌ردگارم بی‌گومان له گۆرپه‌کانتاندا ده‌رنه‌هینرین و زیندوو نه‌کرینه‌وه پاشان له هه‌ر کارو کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجامتان داوه ئاگادار ده‌کرین له گه‌وره و له بچووک و هه‌ر به‌وه‌ش پاداشت ده‌درینه‌وه ئه‌وه‌یش بۆ خوا کاریکی ئاسانه چونکه ئیوه خۆتان ده‌زانن که له سه‌ره‌تاوه شتیک نه‌بوون و جودتان نه‌بوو پاشان دروستی کردن و بوون باشه ئیتر چۆن ناتوانی زیندووتان بکاته‌وه؟!))

ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ بلی: ﴿بَلَىٰ وَرَرِي لَتُبْعَنَّ﴾ چونکه بی‌باوه‌پان واپیشان ده‌ده‌ن که زیندوو ناکرینه‌وه، ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (الأنعام:

٢٩) واته: هه تا له دونياشدايوون دهيانگوت: بيجگه له م ژيانه ي دونيايه مان هيچ ژياني تر نيبه و هه رگيز زيندوو ناکړيښه وه، واته: نه ژياني تر هيه و نه زيندوو بوونه وه ش))

﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (الجاثية: ٢٤) واته: هاو به شدان هره كان وتيان: جگه له م ژياني دونيايه مان شتيكي تر له گوړدا نيبه، بؤ خو مان نه ژين و نه مړين، واته: دهسته يه ك نه ژي و دهسته يه ك نه مړي ئيتر دواي نه وه نه زيندوو بوونه وه هيه، نه ليپرسينه وه!! هه سروشت و زه مانه و روژگار ه ده مان مړيني و له ناومان ده بات، نه وانه ش نه و قسه نه كهن، هيچ جوړه زانستكيان له و باره وه نيبه، هه له خو يانه وه نه و قسه ده كهن، واته: نه وه ي ده يلين له ريي زانسته وه نيبه، به لكو ته نها گومان نه به ن، گومان به و لاه هيچ دلنيايه كيان نيبه))

نه وه راستننه يه كه و ده بيت هه موو خه لكي بزائن كه له پاش مردن زيندوو بوونه وه هيه، خواي گه وره چهنه نمونه يه كي له قورئاندا هيتاوه ته وه له سه ر باسي زيندوو بوونه وه له پاش مردن، بؤ نه وه ي خه لكي وا نه زائن كه ژيان به مردن كوټايي پي ديټ و لاهه ره كان ي ژياني تا نه و كات و ساته ته واو ده بيت و داده خريټ!! نه خير..

له كوټدا يه كي له سه ر پيچيكا ران هات بؤ لاي خو شه ويستي خوا ﷺ! نه و يش (العاص ي كوپي وائل) بوو ئيسكيكي رزيوي هيتا و به دهسته كان ي ورد ي ده كرد، هه روه كو له (المستدر ك) و (تفسير ابن ابي حاتم) و جگه له وان به سه نه ديكي (صحيح) هاتوه له (ابن عباس) ه وه ده فه رمويټ: ((جَاءَ الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ السَّهْمِيُّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِعَظْمٍ حَائِلٍ، فَقَتَلَهُ بِيَدِهِ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أُبَيْعْتُ لِلَّهِ هَذَا بَعْدَ مَا

١ - أخرجه ابن أبي حاتم في (تفسيره) كما في ابن كثير (تفسير سورة يس : ٧٨) والحاكم في (المستدر ك) (٣٥٦٥) وقال : (هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه) والبيهقي في البعث ، والاسماعيلي في (معجمه) والضياء في (المختارة) كما في (الدر المنثور) وأخرجه الطبري في تفسيره وأورده الشيخ مقبل في الصحيح المسند من أسباب النزول (١٩٧) .

أرم؟ قَالَ: "نَعَمْ، يَبْعَثُ اللَّهُ هَذَا، ثُمَّ يُمِيتُكَ، ثُمَّ يُحْيِيكَ، ثُمَّ يُدْخِلُكَ نَارَ جَهَنَّمَ)) واته:
 (العاصي كوپي وائل السهمي) هات بۆ لای پیغه مبهري خوا ﷻ و ئيسكه رزيويكي
 هينا و به دهسته کاني وردو خاشاکی کرد و رووی له پیغه مبهري خوا ﷻ کرد و
 گوټي: ئه ی موچه ممه د: تو پیت وایه خوا ئه مه زیندوو ده کاته وه له کاتی کدا ورد و
 خاش بوه؟! ئه ویش فهرمووی: به لای.. خوی گهره ئه مه زیندوو ده کاته وه و
 ئه مجار تو ئه مریتي، له پاشان زیندووت نه کاته وه ئه مجار ده تخاته ناو ناگری
 دۆزه خه وه)) له پاش ئه وه ئه و ئایه تانه ی سوره تی (یاسین) دابه زی که
 ده فهرمویت: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝۷۷﴾
 وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ. قَالَ مَنْ يُعْطِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَسِيمٌ ۝۷۸﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
 أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝۷۹﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
 نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ۝۸۰﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن
 يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝۸۱﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ، كُنْ
 فَيَكُونُ ۝۸۲﴾ فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝۸۳﴾ ﴿يس)
 واته: ئایا ئه و مرۆیه که ئینکاری توانا و دهسه لاتی خوا ده کا له سه ر زیندوو بوونه وه
 نه یزانیوه که ئیمه ئه ومان له تنۆکه ناویکی قیزه وون دروست کردوه؟ که چی وائیستا
 - له باتی سوپاسگوزاری - دوزمنیکی ئاشکرایه و نکۆلی زیندوو بوونه وه
 نه کات!! (۷۷) مه سه ل و نمونه یه کی بۆ هیناینه وه و ئینکاری ده سه لاتی ئیمه ی
 کرد بۆ زیندوو کردنه وه ی ئاده میزاد و جنۆکه و دروستبوونی خۆی له بیر کرد! وتی:
 کی ئه توانی ئه و ئیسک و پروسکه رزیوانه زیندوو بکاته وه؟! (۷۸) تو بلی ئه ی
 موچه ممه د ﷻ: هر ئه و که سه که یه که مجار دروستی کردوون زیندوشتان
 ده کاته وه، چونکه ئه و خوا یه به هه موو دروستکراویک زاناو به ئاگایه، ئه زانی چۆنی
 دروستکردوون و چۆنیش زیندوو یان بکاته وه (۷۹) هر ئه و زاته ده سه لاتداره یه ئیوه
 زیندوو ده کاته وه که له داری سه وز و شین و ته پ ناگری بۆ دروستکردوون، ئینجا
 ئیوه ش ناگری لی ئه که نه وه (۸۰) ئاخۆ ئه و خوا یه توانی بیستی ئه م ئاسمانان و

زه‌وييه به‌دی بهيښي تواناشي نيبه بؤ جاريكي تر ويښه‌يان دروست بکاته‌وه؟ به‌لي
نه‌تواني و هر نه‌ويشه دروستکار و زانبار (٨١) به‌راستي هه‌رکاتي ويستي شتي
به‌دی بهيښي هر نه‌ويه که پي بفرمي ببه!، نه‌ويش ده‌ست به جي ده‌بيت (٨٢)
پاکي و بي عه‌بي هه‌ربؤ نه‌و خوايه ده‌سه‌لاتي هه‌موو شتيكي به ده‌سته‌ويه، هر
بؤ لاي نه‌ويش ده‌گه‌پيښنه‌وه بؤ ليکوټينه‌وه و پاداش و توټه (٨٣).

خوای گه‌وره له فهرمووده‌يه‌كي قودسيدا ده‌فهرمويت: — هه‌روه‌کو نيمامي
بوخاري^١ ريوايه‌تي کرده له فهرمووده‌ي (ابو هريره) وه نه‌ويش له پيغه‌مبه‌ري
خواوه ﷺ: ((قَالَ اللَّهُ: كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
ذَلِكَ)) واتا: خوای گه‌وره ده‌فهرمويت: به‌ني ئاده‌م به درؤي خسته‌وه له کاتيکدا
بؤي نه‌بوو نه‌وه بکات و جويني پيډام له کاتيکدا بؤي نه‌بوو نه‌وه بکات))

خواکته به درؤ خسته‌وه نه‌ي به‌ني ئاده‌م؟! جوينت به خواکته دا نه‌ي به‌ني
ئاده‌م؟!

((فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ: لَنْ يُعِيدَنِي كَمَا بَدَأَنِي، وَلَيْسَ أَوَّلُ الْخَلْقِ بِأَهْوَنَ عَلَيَّ
مِنْ إِعَادَتِهِ)) واته: به درؤ‌خسته‌وه‌كه‌ي نه‌ويه که ده‌ليت: خوای گه‌وره جاريكي تر
نامگي‌پيته‌وه و زيندوم ناکاته‌وه هه‌روه‌کو چؤن له سه‌ره‌تادا مني به دي هينا، باش
بزانن که سه‌ره‌تاي دروستکردن سووکتر و ئاسانتر نيبه به لاي منه‌وه له
گه‌رانه‌وه‌ي)).

نه‌و خوايه‌ي که له نه‌بوونه‌وه دروستکاروه‌كاني دروست کرده به توانايه
به‌ديبه‌ينيته‌وه، به‌لکو به توانايه له نه‌بوونه‌وه به‌ديبه‌ينيته‌وه و له نه‌بوونه‌وه
دروست بکاته‌وه، پاکي و بيگه‌ردی بؤ نه‌و، تواناي به سه‌ره‌موو شتيکدا هه‌يه،
خوای گه‌وره له فهرمووده قودسييه‌که‌دا نه‌مجار ده‌فهرمويت: ((وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ
فَقَوْلُهُ: اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا! وَأَنَا الْأَحَدُ الصَّمَدُ لَمْ أَلِدْ وَلَمْ أُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لِي كُفُوًا أَحَدٌ))
واتا: به لام جوين پيډانه‌كه‌ي به‌رانبه‌ر به من نه‌ويه که ده‌ليت: خوای گه‌وره کوپي
هه‌يه، له کاتيکدا من ته‌نهاو بي نياز و نه‌مندالم بوه و نه له که‌سيش بوومه و

هرگيز هيچ كه سيش هاو شيوه و هاوتاي من نيبه)).

خوای گه وره ده فهرمويټ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (١) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (٢) لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (٣)﴾ (الإخلاص) و اتا: نهی موحه ممه د... بلی: نه و په روه ردگارهی که من ده بپه رستم تاك و ته نيايه و هاوه ل و هاوبه شی نيبه (١) نه و خوايه - که ناوی الله يه - جيگای هیوا و نومیده و بی نیازيشه هيچ كه سيكيش - جگه له و - شایانی نه وه نيبه گپوگرفته كان بپرینه لای بو چاره سهر، هر نه وزاته گه وره يشه كه ده بی هر بو لای نه و بگه پرینه وه (٢) كه سی لی نه بوه و هيچ روله يه کی نيبه - وهك جوله كه و گاوپ و بته رسته كان ده لین - چونكه خوا زور بلند و پاك و بيخه وش و دوره له و جوړه بیر و بوچوونانه و له كه سيش نه بوه و بی دايك و بابيه، چونكه هه موو شتيكي له دايك بوو تازه و نوييه و خوا نيبه و سهره تايه کی هه يه، به لام خوا بی سهره تا و (نه زهل) ييه (٣) هرگيز هيچ كه سيك هاو شيوه و هاوتاي نيبه و كه سی ناتوانی به ره له سستی بكات (٤).

به لكو خواي گه وره چه نده ها نمونه ی ناياب و قه شهنگی هيټاوه ته وه هر له سهر زيندوو بوونه وهی پاش مردن.

له گه ل مندا نه و چه ند ثايه ته بخوینه وه:

﴿الَّذِي تَرَىٰ إِلَىٰ الْآلِ فِي رَيْبِهِ أَنِ اتَّخَذَ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّیَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۖ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمَسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ (٢٥٨)﴾ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّيْسَتْ بِمِائَةٍ عَامٍ ۖ فَأَنْظَرُ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَأَنْظَرُ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۖ وَأَنْظَرُ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ

نَكْسُوها لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ، قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿البقرة
 واتا: ئايا تۆ ديمهني ئو كه سەت نه ديبوو كه چۆن له گەل ئىبراهيمدا ﷺ
 سەبارەت بە پەرورەدگارى – دەمه قالى و ململانىي دەکرد و وايدەزاني هەر خۆي
 خوايه؟! له بەر ئووه خوا پاشايەتي و دەسەلاتي پېدا بوو ئوي كه خۆي بە خوا
 زاني بە عينا ديبه وه لتي پرسى و گوتى: تۆ پەرورەدگارت كتيه؟ ئىبراهيميش ﷺ له
 وەلامدا گوتى: پەرورەدگارى من هەر ئو زاتەيه كه ژيان دەبەخشيت و دەشمريتى،
 واتە: ژيان و مردن هەر بە دەستی ئووه، كه چي ئو ویش وتى: خۆ منيش كه ساني
 دەژينم و كه سانيكيش دەمرينم ئارەزووم له هەر كه ستيك بوو ئو ئو ئيكوزم و
 دەيمرينم، وەيان چاوپوشي لي ئه كه م و دەيژينم، دياره ئه م وەلامه هەر له رووي
 عينا ديبه وه بوو ئه گينا ئووه وەلام نه بوو، كه ئىبراهيم ﷺ زاني وەلامه كه ي
 ناراسته، بەلگه يه كي ترى هينايه وه بۆ چه سپاندني دەسەلاتي خوا و دەمكوت
 كردني ئو بۆيه دەفرموي: دەي باشه خوا له خۆره لاتەوه خۆي ديتى، دەسا
 تۆيش كه داواي خوايه تي ئه كه يت له خۆر ئاواوه بيهيته، واتە: ياساي بوونه وه
 بگۆره ئه گەر تۆيش خوايت ئه وسا ئيتر ئو سته مكار و بى باوه په حه په سا و نقه ي
 ليبرا و وەلامى نه ما و بوو به قسه ي خۆيه وه و په كي كه وت، بيگومان خوا هۆز و
 گەلي سته مكاران رينمايي ناكات، واتە: بەلگه و نيشانه كانى خويانياني فير ناكات
 هەتا بتوانن سەر له هەقه وه دەرکەن (٢٥٨) يان دەنگوياسي ئو كه سەت بيستوه
 كه به قەراخ گونديكي ويراندا رابردوو ديتي داروبەردى هەموو به سەريه كا كه وتوه و
 چۆل و ويرانه يه و ديواره كانيشي به ميچكه يه وه ته پيوه؟ ئه وسا به سەر
 سوپمانيكه وه – له بهرخۆيه وه – وتى: ئاخۆ خوا دواي ويرانبووني ئه م گونده و
 مردني خه لكه كه ي چۆن ده تواني ئه مە زيندوو ئاوه دان بكاته وه؟ ئينجا خوا بۆ
 ماوه ي سەد سال مراندي و بى گيان كه وت، پاشان زيندويى كرده وه تا به چاو
 دەسەلاتي ئو خوايه ببيني، خوا له سەر زاري فريشته لتي پرسى و فرموي: تۆ
 چه ندهت پى چوه به مردوي؟ له وەلامدا وتى: وا ئه زانم رۆژيك يا كه مريش له
 رۆژيك ماومه ته وه، زاناكان ده لئين: ئو رۆژه كه مرد و بى گيان كه وت كاتي

چېشته‌نگاو بوو کاتيکيش زیندووی کرده‌وه و هه‌لیساند کاتي خۆرئاوا بوو بۆیه ئه‌ویش نه‌و وه‌لامه‌ی دایه‌وه، خوا فهرمووی: نه‌خیر به‌لکو سه‌د سالت پی چوه، نه‌وسا له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ته‌ماشایه‌کی خواره‌مه‌نی و خواردنه‌که‌شت بکه، ده‌بینی تا ئیستاش تام و ره‌نگیان نه‌گۆراوه و فاسید نه‌بوون، بشنواړه بۆ گویدریژه‌که‌ت چۆن ئیسک و پروسکی رزیوه و چۆنیش هه‌ر ئیستا له‌ پيش چاوخته‌وه زیندووی ده‌که‌ینه‌وه؟ بۆ ئه‌وه ئه‌م مه‌سه‌له‌ی به‌سه‌ره‌ات و زیندوووبونه‌وه یه‌ت بکه‌یه‌نه‌ موعجیزه و په‌ندیک بۆ خه‌لک، هه‌تا دلنیا بین له‌ مه‌سه‌له‌ی زیندوووبونه‌وه سه‌رنجی ئه‌م ئیسقانانه‌ش بده‌و بزانه چۆن ئه‌یانیزوین و پیکیان ده‌لکینینه‌وه، دواي ئه‌و ماوه‌ ژۆره‌یه‌ له‌ پاشان به‌ گوشت دایان ده‌پۆشین هه‌روه‌ک یه‌که‌مجارى لى ئه‌که‌ینه‌وه ئینجا کاتي ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی بۆ ده‌رکه‌وت و بۆی پوون بوویه‌وه، وتی: وا ئیستا چاک ئه‌زانم و به‌ چاویش دیتم که به‌راستی خوا به‌ سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌سه‌لاتی هه‌یه‌ و ده‌توانی هه‌موو کارى بکا. ((٢٥٩)).

جا ئه‌مه‌ کابرایه‌کی به‌نی ئیسرائیلیه^١، خواي گه‌وره‌ وه‌کو نمونه‌ هیناویه‌تی بۆ بابته‌ی زیندوووبونه‌وه له‌ پاش مردن، سواری گویدریژه‌که‌ی ده‌بیئت، پاشان خواي گه‌وره‌ بۆ ماوه‌ی سه‌د سال ده‌یمریئیت، ئه‌مجار زیندووی ده‌کاته‌وه، خواي گه‌وره‌ له‌ ریگای فریشته‌یه‌که‌وه پرسیاى لى کرد: ماوه‌ی چهند مایته‌وه؟ که ته‌ماشای کرد بیینی رۆژ له‌ ئاوابووندايه، بۆیه ئه‌ویش وایزانی هه‌مان ئه‌و رۆژه‌یه‌ که تیا یادا نوستوه، فهرمووی: ((قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةً عَامٍ)) به‌لام چۆن بزانه؟ لیږه‌دا پتویستی به‌ دوو به‌لگه‌ هه‌یه‌ یه‌کیکیان به‌راوردکردنیکى نه‌گۆر و نه‌ویتر گۆراو.

جا به‌راوردکردنه‌ نه‌گۆره‌که‌ بریتی بوو له‌: خواردن و خواردنه‌وه، بۆیه فهرمووی: ((فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ))، واته: نه‌ بۆنه‌که‌ی گۆراوه و نه‌ تامه‌که‌ی و نه‌ ره‌نگه‌که‌ی.

١ - اختلف أهل العلم في هذا المار، من هو؟ والمشهور أنه عزيز، كما قال ابن كثير في (التفسير) (٢/٤٥٣ ط أولاد الشيخ).

له توم دهوئى كه پيشكه وتوو ترين (ديب فريزر) به فرکه ر له سر زهويدا بهيټنى و بؤ ماوهى سه د سال خواردن و خواردنه وه بپاريژئ هر ده بئى رنگ و بؤن و تامه كى بگوږدرئ!! پاكي و بئى گهردى بؤ نه و كه سهى كه تواناى به سر هه موو شتيكدا ههيه، نه مه به راورده نه گۆږه كه يه.

به راورده گۆږاوه كه، گوږدریژه كه، بوته ئيسكي رزيو، خواى گه وړه فه رمان ده كات به زيندوو بونه وهى گوږدریژه كه، بؤيه ئيسكه كان ليږه و له وئى هه موو كوږه وه، ئيسكى پييه كان له گه ل ئيسكى پييه كاندا، دهسته كان له گه ل دهسته كاندا، ئيسكى پشت و برپر له گه ل ئيسكى پشت و برپر كاندا، پاشان نه و ئيسكانه به گوشت داپوشران، نه مجار روحى پيدا كرا، بؤيه يه كسهر گوږدریژه كه دهستى به زه رين كرد، به ئيزنى خواى بالا دهست زيندوو بوه وه به بهرچاو و له بهر دهستى عوزه يردا، بؤيه يه كسهر فه رموى: ((أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)).

له پاش نه وه خواى گه وړه ده فه رمويټ: ((وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُخَيِّمُ الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تُوْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنَّ لِيْطْمَئِنَّ)) واته: وه بيريتنه و باسى نه مه بكه، ئيبراهيم عليه السلام به په روه ردگارى فه رموو: نهى په روه ردگارى من! نيشانم بده — به چاوى سر بيبينم — كه تو چؤن مردووان زيندوو نه كه يته وه؟ خوا فه رموى: مه گه ر تو هيشتا بروت به زيندوو بوونه وه نيبه؟ ئيبراهيم عليه السلام وتى: به لئى چاك باوه رپم ههيه، كه تو ده توانى مردووان زيندوو بكه يته وه به لام حه ز نه كه م به چاو بيبينم تا به ته واوى دلنيا بم)).

دلنيا به كه ئيبراهيم عليه السلام هيج گومان و دوودلييه كى نه بوو.

وه كو نه وهى تو به من بلټيت: كوپه كه ت نه مسال ريژه ي ١٠٠٪ هينا له تاقيرنه وه كانى ناماده يى كوټايى سالدا و نه مه ش پروانامه كه يه تى، منيش ده لټيم: ما شاء الله، چؤن نه م نه نجامه ت به دهست هيناوه؟ كه چى من گومانم نيبه له و نه نجامه يى به دهستى هيناوه، ئيبراهيم عليه السلام فه رموى: ((رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُخَيِّمُ الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تُوْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنَّ لِيْطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ))

واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگاری من! نیشانم بده - به‌چاوی سهر بیبینم - که تو چوون مردووان زیندوو ئه‌که‌يته‌وه؟ خوا فه‌رمووی: مه‌گه‌ر تو هیشتا بپروات به‌زیندوو بوونه‌وه نییه؟ ئیبراهیم علیه‌السلام وتی: به‌لای چاک باوه‌پرم هه‌یه، که تو ده‌توانی مردووان زیندوو بکه‌يته‌وه به‌لام حه‌ز نه‌که‌م به‌چاو بیبینم تا به‌ته‌واوی دلنیا بم، خوا فه‌رمووی: ده‌سا چوار په‌له‌وه‌ر بگه‌ره و جوان سهرنجیان بده)).

بیان بپه‌، هه‌موو بالنده‌یه‌ک بناسه و به‌جوانی بتوانی بیانناسیته‌وه، ((ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُمْ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا)) واته: ئه‌وسا هه‌رچواریش سهر بپه‌، ئینجا په‌ل په‌لیان که‌و خوینگۆشته‌که‌یان تیکه‌ل بکه‌ و بیانکه‌ چوار کۆت پاشان هه‌ر کۆتیکیان له‌سهر لۆتکه‌ی کیۆیک دانای ئه‌وجا بانگیان بکه‌ و به‌فه‌رمانی خوا به‌په‌له‌ ((زیندوو ئه‌بنه‌وه و دینه‌لات و هه‌ر پارچه‌ی له‌گه‌ل پارچه‌که‌ی خۆیدا یه‌ک ئه‌گرته‌وه)).

نه‌یفه‌رموو: به‌فرین دین بۆ لات، به‌لکو (يَأْتِينَكَ سَعْيًا) بۆ ئه‌وه‌ی ئیبراهیم علیه‌السلام هه‌ر بالنده‌یه‌ک به‌ته‌نها له‌سهر راستی خۆی بیبینی.

به‌لکو (ابن کثیر) و جگه‌له‌و باسیان کردوه^١: ئیبراهیم علیه‌السلام به‌ده‌سته‌کانی خۆی سهری بالنده‌کانی هینا، کاتی جه‌سته‌که‌ی له‌سهر کۆکراوه، ئه‌مجار گۆشت ئیسکه‌کانی داپۆشی، پاشان به‌په‌ر داپۆشرا، ئه‌گه‌ر ئیبراهیم علیه‌السلام هه‌ر سهری بالنده‌یه‌کی جگه‌له‌سهری خۆی پێوه‌ی بنابا ئه‌وه‌یه‌کتری نه‌ده‌گرت و ئه‌گه‌ر سهری بالنده‌که‌ خۆی بوايه‌ ئه‌وا یه‌کتری ده‌گرتوه، ئه‌مجار ئه‌و بالنده‌هاتن بۆ لای ئیبراهیم علیه‌السلام (سعیًا) له‌پیش چاوی و له‌به‌ر ده‌ستیدا، ((ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)) واته: ئه‌وجا بانگیان بکه‌ و به‌فه‌رمانی خوا به‌په‌له‌ ((زیندوو ئه‌بنه‌وه و دینه‌لات و هه‌ر پارچه‌ی له‌گه‌ل پارچه‌که‌ی خۆیدا یه‌ک ئه‌گرته‌وه بزانه و بۆ گومانبه‌که‌ خوا چه‌نده‌ ده‌سته‌لاتداره، کاردرۆسته ((بیه‌وی هه‌ر کاریک بکات ئه‌یکات و پڕیشه‌له‌حیکمه‌ت)).

١ - تفسیر ابن کثیر (٤٥٦/٢) و تفسیر البغوي (٣٢٤/١).

نايا چيرؤكى يارانى نه‌شكه‌وتتان به‌بیر دى؟ خواى به‌رز و بالا ده‌فه‌رموئیت:
﴿وَلِئْشُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾ (الكهف — ٢٥) واته:
لاوه‌كانيش له‌نه‌شكه‌وته‌که‌يانداسى سه‌د سالى هه‌تاوى به‌خه‌وتوى مانه‌وه و نو
ساليشيان بو زياد کرد.)) الله اکبر... (٣٠٩) سال له‌نه‌شكه‌وتیکدا!

﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا﴾ (الكهف: ١٢) واته: پاشان
دواى ماوه‌یه‌کى دوور و دريژ هه‌لمان ساندن و خه‌به‌رمان کردنه‌وه، تا بزانی و
ده‌رکه‌وى کام يه‌که له‌و دوو ده‌سته و گروپه‌يان — که قسه‌يان جياوازه له‌باره‌ی
ديارى کردنى ماوه‌ی مانه‌وه‌يان — هه‌ر به‌هه‌ژمارساله‌کانى مانه‌وه‌يان له‌بیر ماوه،
کام له‌دوولا ده‌زانن که چهند ساله‌خويان لى‌که‌وتوه، به‌لام ده‌مانه‌وى زانايى و
توانايى خو‌مانيان نيشان بده‌ين تا زياتر سوورين له‌سه‌ر باوه‌رکه‌يان.))
خواى گه‌وره زیندووى کردنه‌وه له‌پاش مردنيان به‌چنده‌ها سال.

ئهم به‌شه به‌فه‌رمووده‌یه‌کى ناسک و جوان ته‌واو ده‌که‌م، که پيغه‌مبه‌رى
نازیز ﷺ باسى زیندووبونه‌وه‌مان بو روون ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌کو له‌هه‌ردوو کتیبى
(صحیح) دا هاتوه له‌فه‌رمووده‌ی (ابو هریره) وه‌که خوشه‌ويست ﷺ
ده‌فه‌رموئیت: ((قَالَ رَجُلٌ لَّمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ: فَإِذَا مَاتَ فَحَرَّقُوهُ وَادْرُوا نَصْفَهُ فِي الْبَرِّ
وَنِصْفَهُ فِي الْبَحْرِ، قَوْلَ اللَّهِ لَنُنْزِلَنَّ إِلَيْهِ لِيُعَذِّبَهُ عَذَابًا لَا يُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ.
فَأَمَرَ اللَّهُ الْبَحْرَ فَجَمَعَ مَا فِيهِ، وَأَمَرَ الْبَرَّ فَجَمَعَ مَا فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: لِمَ فَعَلْتَ؟ قَالَ: مِنْ
خَشْيَتِكَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ، فَغَفَرَ لَهُ)) واته: پياويك كه هه‌رگيز چاكه‌ی لینه‌وه‌شاوه‌ته‌وه —
به‌خي‌زان و كه‌سوکاره‌كه‌ی وت — : نه‌گه‌ر مردم بمسوئینن پاشان خو‌له‌میشه‌که‌م
پرش و بلاوبكه‌نه‌وه، نيوه‌ی به‌وشكانيدا و نيوه‌كه‌ی تریش به‌ناو ده‌ريادا، سوئند
به‌خوا نه‌گه‌ر خوا ته‌قدیری کردبیت له‌سه‌ری نه‌وا سزايه‌کى نه‌وتوى ده‌دات كه هه‌چ
كه‌س له‌خه‌لكی جيهانيانى ناوا سزا نه‌دابیت، — کاتيک پياوه‌که‌مرد نه‌وه‌ی
فه‌رمانی پیکردبون بو‌يان کرد — خوا فه‌رمانی کرد به‌وشكاني چى تياوو — له‌

نۀنداماني ئۀو - كۆي كرده وه و فەرمانی كرد به دهریا چی تیا بوو ئۀویش كۆي كرده وه، پاشان فەرمووی: ((بۆ ئۀوه ت كرده؟ وتی: له ترسی تۆ ئۀی پۀروهردگار، خۆیشت زانانتری. خوایش لئی خۆش بوو))

به ئی.. ترسان له خوای گه وه ده بیته هۆی سپینه وهی تاوانه كان و لیبوردنی خوای گه وه، ته ماشای ئۀو ترسه بکه، ته ماشای فه زلی ترس بکه.

نیمامی ئۀحمده له (مسند) هکهیدا و (ابن ماجه) له (سنن) هکهیدا به سه نه دیکی (حسن) ١ ریوایه تیان کردوه له (بسی کوری جحاش ی القرشی) که وا پتغه مبه ری خوا ٢ فەرموویته: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَزَقَ يَوْمًا فِي كَفِّهِ فَوَضَعَ عَلَيْهِ أُصْبَعُهُ ثُمَّ قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ابْنُ آدَمَ! أَتَنِي تُعْجِزُنِي وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ مِثْلِ هَذِهِ؟ حَتَّى إِذَا سَوَيْتَكَ وَعَدَلْتُكَ مَشَيْتَ بَيْنَ بَرْدَيْنِ وَلِلْأَرْضِ مِنْكَ وَثِيدٌ، فَجَمَعْتُ، وَمَنْعْتُ، حَتَّى بَلَغْتَ التَّرَاقِي قُلْتَ: أَتَصَدَّقُ وَأَنَا أُوَّانُ الصَّدَقَةِ))

واته: رۆژێك پتغه مبه ری خوا ٢ تفی كرده ناو له پی خۆی و په نجهی خسته سه ری و گوتی: خوای گه وه ده فەرمووی: ئۀی نه وهی ئاده م چۆن له ده سه لاتم ده رده چی كه چی من له شتی وا تۆم دروست كردوه؟ تاكو ئۀندامه كانی به جوانی رێك خستووی، له نیوان دوو كراس و جلو به رگدا ری ده كهیت و قورسی و گرانیته به سه ر زه ویه وهیه، سه روه ت و سامانت كۆ ده كرده وه و له خه لكیته ده گرتوه، تاكو روحت گه یشته گه روه ت، گوتت: ئیستا سامان ده به خشم، ئۀو كاته كاتی به خشین كه ی ماوه؟!))

خوای گه وه ده فەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۖ (٦) الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ (٧) فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ (٨) كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ (٩) وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ (١٠) كِرَامًا كُنِينَ (١١) يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ (١٢) إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (١٣) وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ (١٤) يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ (١٥) وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ (١٦) وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ

١ - أخرجه أحمد (٢١٠/٤) وابن ماجه (٢٧٠٧) والحاكم (٢٨١٤ ، ٨٠٣١) وقال البوصيري : اسناده صحيح ، وصححه العلامة الألباني في (الصحيحه) (١٠٩٩) .

﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سَعِيًّا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

﴿١٩﴾ (الأنفطار). واته: ئەي مړۆڤ...! چي تۆي تهفره و فریوداو بهرامبه ر به پهروهردگاري بهخشندهت کافر بوويت له گهل نهو هه موو نیعمهت و بهخششانه دا؟ (٦) ئەوهی دروستی کردیت له نه بوون، ئینجا به شیوهیهکی زۆر جوان ئەندامه کانی رێک خستیت قهه و بهژن وبالا و ئەندامی شیاو و گونجاوی پێ بهخشیت رێک و پێکی کردیت واته: قهه و قامهت و بالا له جوانترین شیوهی پێ بهخشیت (٧) له هه ر شیوه و دیمه نیکدا خۆی ویستی بهکی خستیت (٨) نه خێر، ئیوه تهفره مهخۆن بهو ریز و حورمهتهی من بهرامبهرتان و لاپی مهبن، جاده بوو سوپاسگوزار بن، کهچی هیشتا بپرواشتان به روژی پاداشت و تۆله نییه و ئینکاری دهکهن (٩) له کاتیکیدا - که ئیوه ئەوهندهش لاسار و یاخین - دهستهیهک له فریشتهی چاودێر و پارێزهرتان له سه ر دانراوه، هه رچی بکهن ئەینووسی (١٠) ریزدارانیکی نووسه رن (١١) ئەزانن چي دهکهن، واته: به هه موو کارو کرده وهیه کتان به ئاگان (١٢) به راستی چاکان له ناو خووشی بهههشت دان (١٣) و بێ گومان تاوانباران و بهدکارانیش له ئاگری دۆزهخ دان (١٤) له روژی پاداشتا دهچنه ناوی و گه رمای ئەچیژن و دهسوتین (١٥) قه تیس ده مینن و هه رگیز لی نابړین و دوور نابن به لکو به هه تا هه تایی له وین (١٦) تۆ چي ئەزانیت (ئهی ئینسان!) روژی پاداشت چییه و چۆنه؟ ئەوهنده گران و سهخته، مه گه ر خوا خۆی وینهیت بۆ باس بکات (١٧) دیسان - بۆ جاریکی تر - تۆ چووزانیت روژی قیامهت و پاداشت و تۆله چییه و چۆنه؟ (١٨) روژیکی سهختی وه هایه که هیه که سیک بۆ که سیکي تر هیه چي به دهست نییه و ئەو روژه هه موو کار و فه رمانیک هه ر بۆ خوایه. هیه که سیش ناتوانی ململانی له گهل خوا بکا (١٩))

خوای گه وره دهفه رمویت: ﴿وَتُفْخِ فِي الصُّورِ فَصَوَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٢٠﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ (الزمر). واته: هرکه له لايه نيسرافيله وه فوو به شه پيووردا (که په نادا) کړا، نيتړ نه و کاته هه موو نه وانه ي که له ناسمانه کان و زه ويدان مه گهر که سيک خوا خوی بيه وي نه مريت، له پاشان بو جاريکی تر که فووی پياکړا نه و جا له ناکاو ته وای دروستکراوه کان له گورپه کانياندا هه لئه سته وه و چاوه روانن چييان پي بکړي (٦٨) زه ویش له و روژه دا به نووړی په روه ردگاری خوی رووناک ده بيه ته وه و هه موو خه لکی کو نه کړي ته وه و نامه ی کرداريان له به رده ميان داده نريت و په يامبه ران و شايه دان له فريشته کان نه هيترينه روو و ناماده نه بن بو نه وه ی چی راست و دروسته بيلين و به راست و عدل له نيوانياندا داوهری ده کړي و سته ميشيان لي ناکړي (٦٩) هرکه س هه رچی کرده به ته وای و بي که م و کوپی پاداشی نه دري ته وه، نه و خوی له هه موو که س زاناره نه گهر چی پيويست به هيچ نامه و شايه تيک نيبه به لام له گه ل نه وه يشدا نامه و شايه ت هه ر ده هيتري ((٧٠))

نایا له پاش زيندوو بونه وه چی هه يه؟ له پاش نه وه ی له گورپه کان ده رچين چی ده بينين؟ نا نه وه تا خوی گهره بانگه وازکاريکی له فريشته کان ره وانه ی کرده ... بو چی مه به ستيک؟ بو نه وه ی هه موو موقايه تی به ره و زه وی مه حشره راپيچ بکات!! خوی گهره ده فه رمويټ: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (ابراهيم: ٤٨) واته: له روژی قيامه تدا که نه م زه وييه ی نيستايه نه گوږدري به زه وييه کی تر، ناسمانه کانيش هه روا! نه و جا هه موان له گورپه کانيان ده هيترينه ده رو، ده برين بو به رده م خوی تاک و ته نيای ده سه لاتدا)).

به جوانی بير له و نايه ته ی خوی بالاده ست بکه ره وه که ده فه رمويټ: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَعْصَىٰ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا سَمْعَ إِلَّا هَمْسًا﴾ (طه: ١٠٨) واته: له و روژه دا هه موو خه لکی دوی ده نگی جارچی (بانگه وازکاريک) نه که ون، که هيچ هه رچه رخان و لادانيک نيبه ليټی، هه موو خه لکی له به ر خوی به خشنده

دهنگيان نهوى دهبي، دهنكى ژيرليو و چه چپ و نه سپايى نه بى هيچ شتى تر نابيسى.))

ريزداران.. نايه حشر چييه؟ نايه نه وزه وييه چييه كه له خه لكى له سهر
حشر ده كريت؟ نايه سيفه ته كانى چونه؟ نايه گروپ و حال و كومه لاني خه لك چونه
كاتى له بهر ده ستي خواى گه ورده دا حشر ده كرين؟ نايه مه ترسى نه و كات و ساته
چونه له وقوناغهي قيامه ت؟ نه مه و چهند باسيكي تر له به شى داهاتودا باس
ده كه ين انشاء الله.

رؤزی مه‌حشر و ترس و سامناکی قیامت

خوای بالا ده‌ست فه‌رمانی کرده (نیسرافیل) بۆ نه‌وه‌ی بۆ جاری سییهم فوو به که‌په‌نادا بکات، نه‌ویش: فووی زیندو یونه‌وه‌یه، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (الزمر: ٦٨). واته: پاشان بۆ جاریکی تر که فووی پیاکرا نه‌وجا له ناکا و ته‌واوی دروستکراوه‌کان له گۆپه‌کانیاندا هه‌لئه‌سنه‌وه و چاوه‌روانن چییان پی بکری)).

کاتیک خوای گه‌وره هه‌موو دروستکراوه‌کان زیندو ده‌کاته‌وه، نه‌وا به‌که‌مین که‌سیک زیندو ده‌کریته‌وه خۆشه‌ویستی په‌روه‌ردگاره ﷺ هه‌روه‌کو له (صحیح مسلم) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی (أبو هريره) هوه که‌وا پیغه‌مبه‌ری نه‌کره‌م ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((أنا سيد ولد آدم يوم القيامة، وأول من ينشق عنه القبر، وأول شافع، وأول مشفع)) واته: من گه‌وره‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م له رؤزی قیامتدا و به‌که‌م که‌سیک ده‌بم که گۆپم له سه‌ر ده‌کریته‌وه وه به‌که‌م شه‌فاعه‌تکارم و به‌که‌م شه‌فاعه‌ت وه‌رگیراوم)) دایک و باوک و روح فیدات بیته‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌م.

پێژداران... نه‌وا خوای گه‌وره هه‌موو دروستکراوه‌کانی زیندو کرده‌وه هه‌ر له ئاده‌مه‌وه تا وه‌کو دوایین که‌سیک که قیامه‌تی به سه‌ردا هاتوه بۆ نه‌وه‌ی هه‌مووان له به‌ر ده‌ستی خوای گه‌وره‌دا رابووه‌ستن ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ ٩٣ ﴿لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾ ٩٤ ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا﴾ ٩٥ (مریم) واته: به پاستی هه‌رچی له ناو ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه سه‌رجه‌م هه‌موو به به‌ندیته‌ی و خولامه‌تی دینه‌ی لای په‌روه‌ردگاری به‌خشه‌ر و ملکه‌چی ده‌بن (٩٣) به پاستی زۆر به‌وردی سه‌ر حیسابی هه‌موویانه و هه‌ر به هه‌ژمار سه‌رژمیری

كردوون و هه‌رچيشيان كردوه چاك ئه‌يزاني (٩٤) هه‌ر هه‌موويشيان روژي قيامه‌ت به تاك و ته‌نيايي و دوور له هه‌موو ده‌سه‌لاتيك ((دينه لاي خوا)) (٩٥) هه‌موو مروفايه‌تي كو بوونه‌ته‌وه، پادشاي پادشاكان فريشته‌يه‌ك له فريشته‌كان ده‌نيړيت بو ئه‌وه‌ي هه‌موو خه‌لكي به‌ره‌و زه‌وي مه‌حشر ببات، به‌ره‌و زه‌وييه‌كي نوئ.

خوای گه‌وه‌ر ده‌فه‌رموئ: ﴿يَوْمَ بُدِّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (ابراهيم: ٤٨) واته: له روژي قيامه‌تدا كه ئه‌م زه‌وييه‌ي ئيستايه ئه‌گوردي به زه‌وييه‌كي تر، ئاسمانه‌كانيش هه‌روا!، ئه‌وجا هه‌موان له گورپه‌كانيان ده‌هينرينه‌ ده‌رو، ده‌برين بو به‌رده‌ستي خوای تاك و ته‌نياي ده‌سه‌لاتدار))
پيغه‌مبه‌ري ئازيز ﷺ به وردی باسی ئه‌و زه‌وييه‌ي بو كردووين - دايك و باوك و روح به فیدای بیت - ده‌فه‌رموئ هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتیبي (صحیح) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ي (سهل ی كوری سعد الساعدي) ده‌ليت: پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رمويه‌تي: ((يحشر الناس يوم القيامة على أرض بيضاء عفراء كقرصة النقي)) واته: خه‌لكي له روژي قيامه‌تدا له سه‌ر زه‌وييه‌كي سپي خاكي پاك كوده‌كرينه‌وه (زيندووده‌كرينه‌وه)، وه‌كو كوليره‌يه‌كي دروستكراو له ئاردیكي بيژراو وايه)).

زه‌وييه‌كي نوئ به هيچ شيوه‌يه‌ك خويني له سه‌ر نه‌ريژراوه و هيچ تاوانيكي له سه‌ر ئه‌نجام نه‌دراوه، زه‌وييه‌كي سپي، پاك و بي‌گه‌رد زور سپيه، ((كقرصة النقي)) واته: وه‌كو كوليره‌يه‌كي دروستكراو له ئاردیكي بيژراو وايه)) به هيچ شيوه‌يه‌ك غه‌ش و گه‌ردی تيا‌دا نيه، به وردی بير له‌و وه‌سفه‌ي پيغه‌مبه‌ري ﷺ بکه‌ره‌وه، سهل يان جگه له‌و ده‌فه‌رموئ: ((ليس فيها معلم لأحد)) واته: هيچ نيشانه‌يه‌كي تيا‌دا نابينيت له‌و نيشانانه‌ي كه له دونيا‌دا ريگا و بانه‌كانمان ده‌ناسيه‌وه له دونيا‌دا، له‌وي هيچ خانويه‌ك نيه، هيچ دار و دره‌خت و روباريك نيه، ئه‌وه زه‌وييه‌كي تره كه به ته‌واوي جياوازه له‌و زه‌وييه‌ي كه هه‌زاران هه‌زار

سال مړوځي له سهر ژباوه. خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ (الكهف: ٤٧) واته: و ټاگاري خه لك
بكه وه به پوځي كه كيڼه كان (به ر له هاتني قيامت) ده خينه گه پ وه كو ه وړ
به ه وادا ده پوځ و زه ویش به پووتل ده بيني كه: هيچ شتيكي به سهر وه نه ماوه،
نه كيو، نه دار، نه درهخت، هه مووي تهخت بوه، نه و خه لكه يش هه موو (چاك و
خراپيان) كو ده كه ينه وه بو پرسيار و وه لام و ليپرسينه وه له كارو كرده وه كاني
دونيايان و هيچ كه سيكيان ناهي لينه وه بي ليپرسينه وه)).

هيچ كه سيك له و جيگه يه دوانا كه ویت.

نه مجار خه لكی به شيوه يه كي سهر پوليڼ ده كړيڼ، كومه ليك له سهر هه ردو
پييه كاني حه شر ده كړيڼ، له و كات و ساته ترسناكه دا و له و كيښه و گرفته
نا هه مواره دا كومه ليك هه ر له گوړه كه ي زيندو ده كړيڼه وه ده بينين فريشته كاني
خواي په روه ردگار له چاوه رواني و پيشوازي نه ودان له كه ره سته كاني قيامتي بو
ناماده كراوه مه گه ر ته نها نه و كه سه جوانييه كه ي بزانييت كه خوي ناماده ي كرده،
نه وانه كيڼ؟ نه وانه به خته وه رانن، خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ
إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ﴾ (مریم: ٨٥) واته: نه ي پيغه مبه ر باسي نه و روژه بكه كه ني مه
ده سته ده سته خو پاريزه كان به پيز و حورمه ته وه ده به ينه ديداري خواي به خشنده
بو پاداش به ريز و به سواري هه روه كو چوڼ پيشوازي له وفدي ده كړيڼ))

واته: به سواري، كه سي خواناس و له خواترس كاتي له گوړه كه ي زيندو
ده كړيڼه وه رهنگه له دنيادا هه ژار بووييت، به لام له دواړوځا ته نها هه نكاويك به پي
ناپوات، به لكو جوړه ها سواري نه و تو ي بو ناماده كراوه وه فريشته كان له
چاوه رواني و پيشوازي نه ودان بو نه وه ي پي بلين: سواريه، وه نه و موژده يه ي پي
ده دن ك ه ده ليين: ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ٣٠) واته: له پاشه روژتان مه ترسن و بو مال و منداليستان

– پاش خوتان – دل زویر مه بن ئیمه چاودیریان ده بین موژده تان لی بیت به و به هه شته ی به لیتان پی ددرا له دنیا دا، مزگینی بیت نه مړو نه که ونه خوشی و شادی به وه.))

ته ماشای نه و ریزه پیروزه بکه به رانبر نه و کومه له ریزداره له لایه ن فریشته کانه وه !!

نه و کومه له موژده ی به هه شتیان پی ددریت هر که له گوره کیهان هاتنه دهره وه، له خواترسان پرساریان لی ده کن و ده لیتن: ئیوه کین خوا موژده ی به خیرتان بداتی؟ نه و انیش به زمانیکی شیرین وه لامیان ده دهنه وه و ده لیتن: ﴿لَا تَحْنُ أُولَآؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَدَّعُونَ﴾ (فصلت: ۳۱) واته: ئیمه له ژیا نی دنیا دا دوستان بووین و له پاشه روژیشدا دوستان ده بین و له وی نه فستان چ بخوازی ناماده یه بوټان و هرچیش بخوازن له به هه شتدا بوټان هه یه.))

خودایه .. من و ئیوه له و خوشبه ختانه بگيریت.

نه گهر هاتوو خه لکی له و روژدها ههستیان به ترس کرد نه و له خواترسان له نارامی و دلنیا یی و ناسووده پیدا ده بن خوی گهره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾ (الدخان: ۵۱) واته: گومان پاریزکاران له جیگایه کی هیمن و ناسایشدان))

هرگیز ناترسن کاتی خه لکی ده ترسن! هرگیز غه مبار و دلته نگ نابن کاتی خه لکی دلته نگ و غه مبار ده بن!

گرووی سییه م: هر که له گوره کانیان زیندو ده کرینه وه نه و به روویاندا ری ده کن!! نایه نه و دیمه نه به جوانی دینیته پیش چای خوت؟ سویند به خوا نه وه دیمه نیکه و ده کان له بن دهره هیخن، بیینه پیش چای خوت کاتی تو ریده که یت یان به سواری له روژی مه حشرده که چی له پی شه وه یان له پاشه وه،

لای پاسته وه یان لای چه پته وه خه لکی به سهر روویاندا ری ده که ن!! ده بی نی
 پییه کانی له سهر وه وه و رووی له سهر زه وییه!! به راستی دیمه نیکی سهر و
 ترسناکه! خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَ
 وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّا وُتُّهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ (الإسراء: ٩٧) واته: له
 روژی قیامه تیشدا به دهمه و رووی و کویری و لالی و که پی هه موو کو ده که یه وه و
 حه شریان ده که یه چون له دونیادا هه قیان نه بیستوه، هه قیان نه دیتوه له ویش هه
 نابینا و که پ و لال دهن، جی و پییان دوزخه هه رجاریکیش بلتیه سی ناگره که کم و
 کز بوو دوباره نیلی ده دهن و هه لی ده گیر سینینه وه و زیات پی ده که یه بویان))
 نیمامی (الترمذی) له (سنن) ده که یدا ریوایه تی کردوه له فهرمووده ی (ابوهریره)
 وه که وا پیغه مبه ری خوا^١ فهرموویه تی: ((يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةَ أَصْنَافٍ:
 صِنْفًا مَشَاةً، وَصِنْفًا رُكْبَانًا، وَصِنْفًا عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ)) فقالوا: يا رسول الله! وكيف
 يمشون على وجوههم؟! قال^٢: — إن الذي أمشاهم على أرجلهم قادر على أن
 يمشيهم على وجوههم، أما إنهم يتقون بوجوههم كل حذب وشوك)) واته: خه لکی له
 روژی قیامه تدا به سی شیوه و گروو حه شر ده کرین، گروویه ک به پی (پیاده)،
 گروویه کی به سواری، گروویه کیان له سهر روویان)) فهرموویان: نه ی پیغه مبه ری
 خوا^٣ چۆن به سهر روویاندا ری ده که ن؟ پیغه مبه ری خوا^٤ فهرمووی: — نه و
 که سه ی که له دونیادا له سهر دوو پی ری پییان ده کرد ده توانیت له قیامه تدا
 له سهر روو رییان پی بکات، نه وان به روویان خویان له هه موو جیگایه کی به رز و
 درک و دال ده پارینن)).

له ریوایه تیکی تردا که (بوخاری و موسلیم)^٥ ریوایه تیان کردوه له فهرمووده ی
 (أنس) وه: ((أن رجلاً قال: يا رسول الله، كيف يحشر الكافر على وجهه يوم
 القيامة؟ قال^٦: ((أليس الذي أمشاه على رجله في الدنيا قادراً على أن يمشيه

١ - أخرجه الترمذي (٣١٤٢) وقال: هذا حديث حسن، واحمد (٣٥٤/٢، ٣٦٣) وضعف سنده الألباني في (ضعيف الجامع) (٦٤١٧) وضعيف الترمذي، لكن يشهد لبعض ألفاظه الرواية التي تأتي عند البخاري.

٢ - أخرجه البخاري (٤٧٦٠) ومسلم (٢٨٠٦).

على وجهه يوم القيامة؟)). قال قتادة: بلى وعزة ربنا)) واته: كابر ايهك گوتى: ئهى پيغه مبهري خواصه، چۆن بيباوه به سهر روويدا حه شر ده كريت؟ پيغه مبهري خواصه فهرمووى: ئايا ئه و كه سهى رى پى ده كرد له سهر دوو پى له دونيادا به توانا نيبه له سهر رووى رى پييكات؟؟)) قه تاده فهرمووى: به لى سويند به عيزه تى په روهر دگارمان)).

ئيمهش هه موومان ده لىين: — به لى سويند به عيزه تى په روهر دگارمان ئه و ده توانى...

به راستى ئه وه ديمه نيكي ترسناك و به سامه، كۆمه لىك به سوار و به پيزه وه ده يان بىنى، ئه وانه ئه هلى باوه پ ئه هلى ته قوان، ئه هلى سه قامگىرى و به رده وامبونن، ئه هلى به كتاپه رستين، ئه هلى شوينكه وتنن، كۆمه لىك به پى ريده كهن، كۆمه لىك به سهر رووياندا رى ده كهن، هه ر كه ئه وه موو خه لكيه گه يشتنه زهوى مه حشه ر... ده مه وىت به دل و گوى و عه قل و هه موو هه ستت له گه ل مندا بير بكه يته وه له كاتىكدا هه موو مرقايه تى ده بىنى هه ر له ئاده مه وه تاكو دواين كه س قيامه تى به سه ردا هه ستاوه، له سه ر يه ك زهوى و له يه ك جىگادا له سه ر زهوى مه حشه ر، پاشان روژ (خۆر) له خه لكى نزيك ده بىته وه، هيج كه سيك راستىتى و چۆن بيه تى ئه و روژه نازانيت ته نها خوا نه بىت، خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (ابراهيم: ٤٨). واته: له روژى قيامه تدا كه ئه م زه وىيه ي ئىستايه ئه گوپردى به زه وىيه كى تر، ئاسمانه كانيش هه روا! ئه وجا هه موان له گوپه كانيان ده هينرينه ده رو، ده برين بۆ به رده م خواى تاك و ته نياى ده سه لاتدار))

پيغه مبهري خۆشه ويست ده فهرمويت — هه روو كه له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرمووده ي (المقدادى كوپى الاسود) وه — : ((تُدْنَى الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ حَتَّى تَكُونَ مِنْهُمْ كَمِقْدَارِ مِيلٍ)) قَالَ سُلَيْمُ بْنُ عَامِرٍ: فَوَاللَّهِ مَا أُدْرِى

مَا يَعْني بِالْمِيلِ أَمْسَافَةُ الْأَرْضِ أَمْ الْمِيلَ الَّذِي تُكْتَحَلُ بِهِ الْعَيْنُ قَالَ: ((فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْعَرَقِ فَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى كَعْبِيهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى حَقْوَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ الْعَرَقُ الْجَامَا)) قَالَ: وَأَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ إِلَى فِيهِ)) واته: له روژى قيامه تدا روژ له خه لكيبه وه نزيك ده كړيټه وه، تا به نه ندازه ي (ميل) يك ليټانه وه دور ده بيت)) (سليم ي كوپى عامر) ده ليټ: سويټد به خوا نازانم مه به سټى به (ميل) چيبه؟ ئايا پټوانه يه كى زه وييه يان نه و ميله يه كه چاوى پى ده پړيټن)) پټغه مبه رى خوشه ويست ﷺ فهرموى: خه لكى هه ريه كه وه به نه ندازه ي كړده وه كانى له ناو ئاره قه دا ده بيت، هه نديكيان تا وه كو گويژنگه كانيان، هه نديكيان تا وه كو نه ژټويان، هه نديكيان تا ناوكيان، هه نديكشيان ئاره قه به ته واوى له غاوى كړدوون، ده ليټ: پټغه مبه رى خوا ﷺ ليټه دا به ده سته كانى ئاماژه ي بو ده مى كړد)).

پاشان خه م و په ژاره زياد ده كات!! ئايا هيچ كيټشه و په ژاره يه كه هيه له وه توندتر و سه ختر بيت؟ به لي... ئايا نه و كوټسپ و خه م و خه فته تانه چيبه؟ ((يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ)) نه ي په روه ردگارمان بمانپاريټه... ﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَانَ أَنَّهُ لَئِذَا كَرَىٰ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيْسَ لِي حَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾﴾ (الفجر) واته: وه له و روژه دا ډوزه خ ده هيټريټه پوو بو گومرايان، له و پوژه قورسه دا ناده مى هه رچى كړديټ بيرى نه كه ويټه وه و په شيمان ده بى له سه ر خراپه كانى و په ند ده گري وه له كوى په ند و ئاموژگارى كه لكى ده بى بوى؟ له و پوژه دا.. (٢٣) به ئيش و خه فته تيكه وه ده ليټ: خوژگه من بو نه م ژيانى پاشه روژه م شتيكم پيش خستبا له دونيا دا.. (٢٤) ئينجا له و روژه دا سزايه كه ده دات، هيچ كه سيك ناتوانى سزاي وايدات! (٢٥) و هيچ كه سيك ناتوانى پټوه ند بكات وه كه پټوه ندى خوا.. (٢٦).

پټغه مبه رى راستگو ﷺ وه سفى كاره ساتى نه و روژه مان به شيوه يه كى زور وړد و جوان بو ده كات، هه روه كو نه وه ي له پيش چاومان بيت و ببينين (دايك و باوك و

روح فيداى بيت) ههروه كو له (صحيح مسلم)^١ دا هاتوه ((يُؤْتَىٰ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يُجْرُونَهَا)) واته: دۆزهخ دههينريټ حهفتا ههزار جلهوى ههيه، له گهل هه ر جله ويكدا حهفتا ههزار فريشته هه ن رايدة كيټشن)).

ئهى پهروه دگارمان بمانپاريزه !!

كاتى دۆزهخ خهلكى دهبينى به گهرمى هه ناسه هه لده كيټشى و هاوار دهكات و دهنه پيټيټ و دهنالټيټيټ زور پهست و تووپه دهبيټ له بهر پهستى و تووپه يى خوى پهروه دگار! چونكه خوى پهروه دگار له م روژدها به شيوه يه كه تووپه بوه هه رگيز پيش ئوه به و شيوه يه تووپه نه بوه و له وه و پاشيش به و شيوه يه تووپه نايټ، ههروه كو پيغه مبهري خو شه ويست ﷺ ده فهرمويت له فهرمووده ي شه فاعه تى به ناوبانگدا كه له پاشاندا به دريژى باسى ده كه م (انشاء الله).

روژ له سه ر سه رى دروستكراوه كانه، خهلكى له نيو ئاره قه ي خوياندا نو قم بوون، له ولاشه وه دۆزهخ هاوار دهكات و دهنالټيټيټ و دهنه پيټيټ و پهست و تووپه بوه له بهر تووپه بوونى خوى پهروه دگار و خهلكيش له نيو ترس و باك و سامدان، ليټره دا هه رگيز ناتوانم به جوانى روونى بكه مه وه كه وا ئه و ترس و سامه چنده كه تووشى هه موو مروفايه تى دهبيټ به بى جياوازي ته نانه ت پيغه مبه رانيش، ههروه كو له هه ردو و كتيبي (صحيح)^٢ دا هاتوه له فهرمووده ي (ابو هريره) وه ده لټيټ: پيغه مبه رى ئازيز ﷺ ده فهرمويت: ((يَجْمَعُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيرٍ وَاحِدٍ، فَيُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفُذُهُمُ الْبَصَرَ، وَتَدْنُو الشَّمْسُ، فَيَبْلُغُ النَّاسَ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَمَا لَا يَحْتَمِلُونَ، فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: أَلَا تَرَوْنَ مَا أَنْتُمْ فِيهِ؟ أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ؟ أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: ائْتُوا آدَمَ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ: يَا آدَمُ، أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ

١ - أخرجه مسلم (٢٨٤٢) وانظر (التتبع) للدارقطني (ص ٢٢٦ ، ٢٢٧) وكذا (عله الكبير) (٧٣٢) فقد قال : (والموقوف أصبح عندي) ١ - هـ قله حكم الرفع .

٢ - أخرجه البخاري (٣٢٤٠) ومسلم (١٩٤) .

بِيَدِهِ، وَتَفَخَّ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ آدَمُ: إِنَّ رَبِّي غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ، فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ، أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى الْأَرْضِ، وَسَمَّاكَ اللَّهُ: عَبْدًا شَكُورًا، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُ بِهَا عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ عليه السلام، فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ، فَيَقُولُونَ: أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَخَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَا يَغْضَبُ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَذَكَرَ كَذَبَاتِهِ، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى مُوسَى، فَيَأْتُونَ مُوسَى عليه السلام، فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى، أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَضَلَّكَ اللَّهُ بِرِسَالَاتِهِ وَبِتَكْلِيمِهِ عَلَى النَّاسِ، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ مُوسَى عليه السلام: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أَوْمَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى عِيسَى عليه السلام، فَيَأْتُونَ عِيسَى، فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى، أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، وَكَلَّمْتَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ، وَكَلَّمَهُ مِنْهُ أَلْفَاها إِلَى مَرْيَمَ، وَرُوحَ مِنْهُ، فَاشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ فَيَقُولُ لَهُمْ عِيسَى عليه السلام: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضِبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ - وَلَمْ يَذْكُرْ لَهُ ذَنْبًا - نَفْسِي، اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، اذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ عليه السلام، فَيَأْتُونِي، فَيَقُولُونَ: يَا مُحَمَّدُ، أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ، وَغَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟ (فأقول: أنا لها)، قال: فَأَنْطَلِقُ فَاتِي تَحْتَ الْعَرْشِ، فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي، ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ، وَيُلْهِمُنِي مِنْ مَحَامِدِهِ، وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ لِأَحَدٍ قَبْلِي، ثُمَّ يُقَالُ: يَا مُحَمَّدُ، أَرْفَعْ رَأْسَكَ، سَلْ تُعْطَهُ، اشفَعْ تُشَفِّعْ)). واته: خواي گه وره له پوږډی قیامه تدا خه لکی پیشینان و پاشینان هه موو

له يه ڪ شويٽدا ڪوڊه ڪاته وه، بانگخواز دهنگي ده يانگاتي چاو ده يانبينيت، خوريش نزيڪ ده بيته وه، خه لڪي تووشي غم و په ژاره يه ڪ ده بن به رگه ي ناگرن و له تواناياندا نبيه، هه نديڪيان به هه نديڪي تريان ده لئين: ٿايا نابينن ٿيوه له چ حالتيڪدان؟ ٿايا نابينن چي به خه ي پي گرتوون؟ ٿايا ناگه پين به دواي ڪه سيڪدا له لاي خوا شه فاعه تتان بؤ بڪات؟ هه نديڪيان به هه نديڪي تريان ده لئين: بچن بؤ لاي ٿادهم عليه السلام ده چن بؤ لاي ٿادهم عليه السلام و پي ده لئين: ٿه ي ٿادهم عليه السلام تو باوڪي هه موو مروفتيت، خوا به ده سستي خوئي توئي دروستڪردوه، له روحي خوئي گياني به به رد اڪردووي، فهرمان ي ڪرد به فريشته ڪان ڪرتوشيان بؤ بردي، ڪه واته لاي په روه ردگارت تڪامان بؤ بڪه، ٿايا نابيني ٿيمه له چي حالتيڪدان؟ ٿايا نابيني چي به خه ي گرتووين؟ ٿه لئين: ٿه مڙ په روه ردگارم تووپه بوونيك تووپه بوه ڪه له مه و پيش ٿاوا تووپه نه بووه، له مه ولاش ٿاوا تووپه نابيت، ٿه دره خته ڪه ي له من قه ده غه ڪرد و منيش سه رپيچيم ڪرد، ٿيستا هر خه مي خومه، خه مي خومه، بچن بؤ لاي يه ڪيڪيتر، بچن بؤ لاي نوح عليه السلام ده چن بؤ لاي نوح عليه السلام و ده لئين: ٿه ي نوح عليه السلام تو يه ڪم ره وانه ڪراوي بؤ سر زهوي، خواي گه وره ناوي: به نده ي سوپاسگوزار، ڪه واته لاي په روه ردگارت تڪامان بؤ بڪه، ٿايا نابيني ٿيمه له چي حالتيڪدان؟ ٿايا نابيني چي به خه ي پي گرتووين؟ ٿه ويش پييان ده لئين: ٿه مڙ په روه ردگارم تووپه بوونيك تووپه بوه ڪه له مه و پيش ٿاوا تووپه نه بووه، له مه ولاش ٿاوا تووپه نابيت، له راستيدا من يه ڪ دوعام هه بوو ٿه ويش له گه له ڪه مم ڪرد، ٿيستا هر غه مي خومه غه مي خومه، بچن بؤ لاي ٿيبراهيم عليه السلام ٿه وانيش ده چن بؤ لاي ٿيبراهيم عليه السلام و پي ده لئين: تو پيغه مبهري خوايت و خوشه ويستي ٿه وي له سر زهويدا، په روه ردگارت تڪامان بؤ بڪه، ٿايا نابيني ٿيمه له چي حالتيڪدان؟ ٿايا نابيني چي به خه ي پي گرتووين؟ ٿيبراهيم عليه السلام پييان ده لئين: ٿه مڙ په روه ردگارم تووپه بوونيك تووپه بوه ڪه له مه و پيش ٿاوا تووپه نه بووه، له مه ولاش ٿاوا تووپه نابيت، ٿينجا باسي دروڪاني ڪرد، ٿيستا هر غه مي خومه غه مي خومه، بچن بؤ لاي ڪه سيڪي تر، بچن بؤ لاي موسا عليه السلام ٿه وانيش ده چن بؤ لاي موسا عليه السلام و پي ده لئين: ٿه ي موسا عليه السلام تو پيغه مبهري خوايت، خواي

گوره ريږي زياتري داوه به تو به په يامه‌كاني و به قسه‌كردن له گه‌ل تودا، كه‌واته لاي په‌روه‌دگارت تكامان بو بكه، ثايا نابيني نيمه له چي حالتيكداين؟ ثايا نابيني چي په‌خه‌ي پي گرتووين؟ موسا عليه السلام پييان ده‌لټ: نه‌مړو په‌روه‌دگارم تووړه‌بوونيك تووړه بوه كه له‌مه و پيش ئاوا تووړه نه‌بوهو، له‌مه‌ولاش ئاوا تووړه نابيت، من كه سيكم كوشتوه فهرانم پينه‌كرايوو بيكوژم، ئيستا هر غه‌مي خومه غه‌مي خومه، بچن بو لاي عيسا عليه السلام نه‌وانيش ده‌چن بو لاي عيسا عليه السلام و پي ده‌لټن: نه‌ي عيسا عليه السلام تو پيغه‌مبه‌ري خواي، له بيشكه‌دا (لانكه) قسه‌ت له گه‌ل خه‌لكيدا كرده، روحي خوا و وشه‌يه‌كي پيروزي نه‌ويت كه هه‌لي داوه بو مريم و به‌خشاوي به مريم كه‌واته لاي په‌روه‌دگارت تكامان بو بكه، ثايا نابيني نيمه له چي حالتيكداين؟ ثايا نابيني چي په‌خه‌ي گرتووين؟ عيساش عليه السلام پييان ده‌لټ: نه‌مړو په‌روه‌دگارم تووړه‌بوونيك تووړه بوه كه له‌مه و پيش ئاوا تووړه نه‌بوهو، له‌مه‌ولاش ئاوا تووړه نابيت، ئيستا هر غه‌مي خومه غه‌مي خومه، بچن بو لاي كه‌سيكيتر بچن بو لاي موحه‌ممه عليها السلام نه‌وانيش دين بو لام، ده‌لټن: نه‌ي موحه‌ممه عليها السلام تو پيغه‌مبه‌ري خوايت، دواين پيغه‌مبه‌ري، خواي كه‌وره له گوناوه پيشووه‌كانيشت خوش بوه، تكامان بو بكه لاي په‌روه‌دگارت ثايا نابيني نيمه له چ حالتيكداين؟ ثايا نابيني چي په‌خه‌ي گرتووين؟ (منيش ده‌لټم: من بو نه‌و كاره) ده‌لټن: منيش راده‌په‌رم و ديمه ژير عرش، ده‌كه‌وم به سوجه‌دا بو په‌روه‌دگار، ئينجا خوا دلم ده‌كاتوه چه‌ند سواسگوزاريه‌ك و ستايشيكي پيروژ ده‌خاته دلم‌وه كه له‌وه‌وپيش نه‌يداوه به كه‌س، ئينجا ده‌فهرمويت: نه‌ي موحه‌ممه عليها السلام سهرت به‌رز بكه‌ره‌وه، داواكه ده‌تدريټي، تكا بكه لټ وهرده‌گريټ)).

جا نه‌مه نه‌و ريژه‌يه كه پي ده‌لټن (المقام المحمود) كه هه‌موو پيغه‌مبه‌ران خوژگه‌ي پي ده‌بن، خواي كه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿وَمِنَ الْاٰتِلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ عَسٰى اَنْ يَّعْطٰكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا﴾ (الإسراء: ٧٩) واته: له به‌شيكي شه‌ويشدا خوت ماندوو بكه به شه‌ونويژه‌وه و قورئاني زوري تيا بخوينه، نه‌مه‌ش به‌هره‌يه‌كي تاييه‌ته‌و، دراوه به تو و زياده له فره‌زه‌كانيشه، به ئوميد به په‌روه‌دگارت بتنيريته

شوین و جیگایه‌کی په‌سهند و به‌ریزه‌وه (مقام المحمود) پېشینان و پاشینانیش سوپاست بکن)).

ده‌لیم: سویند به خوا هیچ که‌سیک ریږ و پایه‌ی پښه‌مبه‌ری خواښ نازانیت و ه‌کو خوی په‌روه‌ردگار، خوشه‌ویستمان ښه‌لهم کات و ساته ترسناک و به سامه‌دا پله و پایه و ریږی دهرده‌که‌ویت، له کاتیکدا ابراهیم ښه‌لهم ده‌فهرمویت: هر غه‌می خومه، موسا ښه‌لهم ده‌فهرمویت: هر غه‌می خومه، عیسا ښه‌لهم ده‌فهرمویت: هر غه‌می خومه، نوح ښه‌لهم ده‌فهرمویت: هر غه‌می خومه، ه‌روه‌ها باوکی ه‌موو مرقایه‌تی که ئاده‌مه ښه‌لهم ده‌فهرمویت: هر غه‌می خومه، به‌لام خوشه‌ویست ښه‌لهم ده‌فهرمویت: نه‌و کاره بۆ من به جیبه‌یلن.

خوشه‌ویستان... نه‌مه ریږ و پله و پایه‌ی پښه‌مبه‌ری نازداره ښه‌لهم لای خوی په‌روه‌ردگار: ((يَا مُحَمَّدُ، اَرْفَعْ رَأْسَكَ، سَلِّ تَعَطُّهُ، اَشْفَعْ تُشْفَعُ، فَاَرْفَعْ رَأْسِي، فَاَقُولُ: يَا رَبِّ، اُمِّتِي اُمِّتِي)) واته: نه‌ی موحه‌مه‌ده‌لهم... سهرت به‌ریږ بکه‌روه‌ه داوبکه ده‌تدریت، تکا بکه لیت وهرده‌گیریت، منیش سهرم به‌ریږه‌که‌مه‌وه ده‌لیم: نه‌ی په‌روه‌ردگارم نوممه‌ته‌که‌م نوممه‌ته‌که‌م))

له‌و کاته‌دا خوشه‌ویستمان ښه‌لهم نوممه‌ته‌که‌ی پېش ه‌موو نوممه‌ته‌کان ده‌خات، نه‌و نوممه‌ته‌ی که به جوانی قه‌دری پښه‌مبه‌ره‌که‌ی ښه‌لهم نازانیت — ئیللا که‌سانیک نه‌بیت خوی که‌وره ره‌حمی پی‌کردبیت — سویند به خوا نه‌که‌ر نه‌م نوممه‌ته قه‌دری پښه‌مبه‌ره‌که‌ی ښه‌لهم بزانیایه نه‌وا به‌م شیوه‌یه نه‌ده‌بوو، ئاه نه‌که‌ر نه‌م نوممه‌ته قه‌دری بزانی و بکه‌رینه‌وه بۆ سهر ریگا و به‌رنامه‌که‌ی نه‌و، فهرمانه‌کانی نه‌ویان جیبه‌جی بگردبایه و وازیان له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌ینابا و سنوره‌کان نه‌ویان نه‌ده‌به‌زاند و ده‌ستیان به‌شهریعت و به‌رنامه‌که‌ی نه‌وه‌وه بگردبایه و بانگه‌وازه‌که‌یان بلاوده‌کرده‌وه، سویند به خوا نه‌که‌ر وا بکن نه‌وا ه‌رگیز نه‌و قه‌زه‌مه بی‌نرخ و سووکه‌نه لیره و له‌وی نه‌ده‌چوونه سهر نه‌و لوتکه به‌رزانه، زمانیان دریږ نه‌ده‌کرده سهر مرواری تاجی سهر ه‌موو مرقایه‌تی ښه‌لهم، دلنیا بن نه‌و کورته بالا بېنرخانه ه‌رگیز ده‌ست دریږی و ده‌مدریږیان نه‌کرده‌ته سهر پښه‌مبه‌ری

خوایه ښه به هوی که مته رخه می نیمه وه نه بیت! ته نها به هوی تاوانه کانمانه وه نه بیت! ته نها به هوی دور که وتنه وه مان له ریگا و بهرنامه که ی خۆشه ویست و بیلبله ی چاوه کانمان ښه!

له فهرموده یه کی دور و دریژدا که له به شی پېشوو دا باسم کرد، نه و فهرموده یه که (ابو یعلی الموصلی) له (الکبیر) دا و نیمامی (البیهقی) له (البعث) دا و (الطبري) له تفسیره که یدا و (الطبراني) له (الطولات) دا و جگه له وان ریوایه تیان کردوه (که له سنده ده که یدا (ضعف) هیه)، هه موویان له ریگای (اسماعیل ی کوپری رافع) وه که که سیکی (ضعیف) ه، هه روه ها (محمدی کوپری زیاد) له سنده ده که یدا هیه که که سیکی نه ناسراوه (مجهول) ه، له و فهرموده یه دا هاتوه که خوی گوره به خۆشه ویسته که ی ښه ده فهرمویت: ((يَا مُحَمَّدُ، اَرْفَعْ رَأْسَكَ، سَلْ تُعْطَهُ، اَشْفَعْ تُشْفَعُ)) واته: نه ی موحه ممه د... سهرت بهر ز بکه روه داوا بکه ده تدریټی، تکا بکه لیت وهرده گیریت)) خۆشه ویست ده فهرمویت: ((يا رب وعدتني الشفاعة فشفعني في خلقك)) واته: نه ی په روه ردگار! به لیت پیدام به شه فاعه ت، که واته شه فاعه تم وهرگره به رانه به به دروستکراوه کانت)).

الله اکبر!! ((فأقضي بينهم)) واته: داوهری نیوانیان ده که م)) نه م شه فاعه ته پېی ده لټن (الشفاعة العامه) واته: شه فاعه تی گشتی، چونکه شه فاعه تیکی تر هیه ته نها بۆ نوممه ته که ی (موحه ممه د) ه ښه، به لام شه فاعه تی گشتی بۆ هه موو خه لکیه، پېغه مبه ری خۆشه ویست ښه شه فاعه ت ده کات بۆ هه موو مرؤفایه تی بۆ نه وه ی خوی په روه ردگار له نیوان خه لکی حوکمی خوی بکات، بۆ نه وه ی خه لکی له و جیگه ترسناک و به سامه دا رانه وه ستن له مه حشه ردا، خوی گوره ده فهرمویت: ((قد شفعتك، أنا آتيكم لأقضي بينكم)) قال ښه ((فأرجع فأقف بين يدي الناس)) واته: نه و شه فاعه ته که ی تۆم وهرگرت، نیستا دیم بۆ نه وه ی له نیوانتاندا داوهری بکه م)) پېغه مبه ری خوایه فهرمووی: منیش ده که پیمه وه و له

نټوان خه لكيدا راپاده ووستم))

نه مجار فريشته‌كان دهست به دابه‌زين ده‌كان و بوټه‌وي له ده‌وري خه لكی بوه‌ستن پټول پټول له هه‌موو لايه‌كه‌وه، پاشان نه‌و فريشته‌انه داده‌به‌زن كه هه‌لگرتني عه‌رشيان پيټ سپاردراوه به (حملة العرش) ناسراون و نه‌وانيش ده‌لټين: ((سبحان ذي الملك والملوك، سبحان ذي العزة والجبروت، سبحان من كتب الموت على الخلائق، وهو الحي الذي لا يموت، سبحان قدوس قدوس قدوس، رب الملائكة والروح)) فيقول أهل الأرض للملائكة: ((أفيكم ربنا؟ فيقولون: لا هو آت)) واته: پاكي وبيگه‌ردی بوټ خاوه‌ن مولك و شكړ و ده‌سه‌لات، پاكي و بيگه‌ردی بوټ خاوه‌ن عزيزه‌ت و هي‌زو و توانا، پاكي و بيگه‌ردی بوټ نه‌و كه‌سه‌ی مردنی له سهر هه‌موو دروستكراوه‌كان نوسيوه، هه‌ر نه‌ويش زيندوه و هه‌رگيز نامريټ، پاكي و بيگه‌ردی بوټ كه‌سی پيرؤز و موباره‌ك و خاويټ، خواي فريشته‌كان و جبرائيل)) خه لكی سهر زه‌وي به فريشته‌كان ده‌لټين: تايا په‌روه‌ر دگارمان له گه‌ل ټيوه‌دايه؟ نه‌وانيش ده‌لټين: نه‌خير نه‌و ټيستا ديټ))

خواي گه‌وره ديټ، هاتنيك شايسته‌ی گه‌وره‌یی و مه‌زنی نه‌و بيټ.

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (البقرة: ٢١٠) واته: ئاخو په‌يره‌وانی شه‌يتان بيله‌مه له روژي قيامه‌تدا خواي گه‌وره له په‌له‌هه‌وريكي سپيدا بيټه لايان و داوه‌رييان بكا، فريشته‌كانيش به‌ريز ناماده بين بوټ تپه‌رانی برپاره‌كاني خوا، دادگايشيان بپريته‌وه و بنيردرين بوټ دوزه‌خ، ده‌بي به‌ده‌رله‌مه چاوه‌پوانی چی بن؟ نه‌وساش نه‌نجامی هه‌موو كارۍ بيترته‌وه لای خواي گه‌وره و به‌دادگه‌رانه داوه‌رييان بكات.))

هه‌روه‌ها خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (الفجر: ٢٢) براكه‌م وه‌سفی هاتنی خواي گه‌وره دامه‌پنه و مه‌چويټنه و مه‌شوبه‌يټنه و لاشه‌ی بوټ دامه‌ني، بزانه هه‌ر خه‌يالاتيک به مي‌شکتدا ديټ، نه‌وا خواي گه‌وره له‌وه جياوازه،

خوای گهروه داده به زیت به شیوه یه ک شایسته ی گه وره ی و مه زنی خو ی بیت
 ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱، واته: هیچ شتیکی نییه
 له وینه ی ئو (خوا) یه نه له زاتیا نه له سیفاتیا نه له کرداریا بو خو ی ته نیایه و له
 هه موو شتیکی بی نیازه و هه موو شتیکیش نیازمه نده بهو، نه ویشه بیسه ری بینا به
 ناگایه به و ته ی به نده کانی بینایه بو کار و کرداریان)).

پاک ی و بیگه ردی بو ئو که سه ی به هیچ شتیکی ناشوبه ینریت و وینه و شیوه و
 هاوتا و هاوچه شنی نییه، نه کوپی هه یه نه باوک: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ
 الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهِ يَدٌ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾ (الإخلاص) واته: نه ی موچه ممه د بلی: نه و په روه ردگاره ی که من
 ده په رستم تاک و ته نیایه و هاوه ل و هاو به شی نییه (۱) نه و خوا یه - که ناوی الله
 یه - جیگای هیوا و نومیده و بی نیازیسه هیچ که سیکیش - جگه له و -
 شایانی نه وه نییه گیروگرفته کان بپرینه بو چاره سه ر، هر نه وزاته گه وره یسه که
 ده بی هر بو لای نه و بگه پیننه وه (۲) که سی لی نه بوه و هیچ رۆله یه کی نییه -
 وه ک جوله که و گاوپ و بته رسته کان ده لئین - چونکه خوا زور بلند و پاک و
 بیخه وش و دووره له و جوړه بیر و بوچوونانه و له که سیش نه بوه و بی دایک و باببه،
 چونکه هه موو شتیکی له دایک بوو تازه و نوییه و خوا نییه و سه ره تابه کی هه یه،
 به لام خوا بی سه ره تا و (نه زهل) ییه (۳) هه رگیز هیچ که سیک هاوشیوه و هاوتای
 نییه و که سی ناتوانی به ره له سستی بکات (۴).

خوای گه وره داده به زیت و عه رش و کورسی داده نریت به شیوه یه ک خوای گه وره
 خو ی ویستی لی بیت و شایسته ی مه زنی خو ی بیت نه مجار بانگ ده کات و ده لئیت:
 ((أَيُّهَا النَّاسُ، لَقَدْ أَنْصَتَ إِلَيْكُمْ كَثِيرًا مِنْذُ خَلَقْتُمْ إِلَى يَوْمِكُمْ هَذَا، أَسْمَعُ صَوْتَكُمْ،
 وَأَرَى أَعْمَالَكُمْ، فَأَنْصِتُوا الْيَوْمَ إِلَيَّ فَإِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ وَصَحْفُكُمْ تَقْرَأُ عَلَيْكُمْ، فَمَنْ
 وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ)). واته: نه ی
 خه لکینه ! له وکاته وه ئیوه م دروست کردوه تا کو نه مپو زور له ئیوه م بیست و

كرده وه كانتان ده بينم، نه مړو گوي له من بگرن، ته نها كرده وه كان و نامه ي
كاره كانتانه به سهرتانا ده خوټنرټه وه، هره كه سي چاكي بيبي نه وا با سوپاسي
خوا بكات و هره كه سي جگه له وه ي بيبي نه وا به ته نها لومه ي خوي بكات)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿الَّذِي أَعَاهَدَ إِلَيْكُمْ يَبْنِيْ عَادَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا
الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (٦٠) وَأَنْ أَعْبُدُوْنِيْ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
أَصَلَّ مِنْكُمْ جِجَالًا كَثِيْرًا أَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ
﴿٦٣﴾ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا
أَيْدِيَهُمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٥﴾ (يس). واته: نه ي نه وه كاني
ناده م! ناخر من پيشترو وه سيه تم بو نه كردن كه شهيتان نه پهرستن چونكه نه و بو
نيوه دورمنيكي ناشكرايه؟ (٦٠) نه ي فرمانم پي نه كردن كه ته نها من بپهرستن و
په يره وي له من بكن، نا نه مه يه (واته: په رستم به ته نيا) ري راسته كه. (٦١) بي
گومان شهيتان خه لككي زوري گومرا كرد ليتان ده نايا تيتانگه و ژيرنابن؟ (٦٢)
نا نه مه هر نه و دوزه خه كه له دونيادا به ليتان پي درابوو، بپواتان نه كرد. (٦٣)
ده فهرموون به هوي بي باوه پيتانه وه نه مړو بچنه ناوي. (٦٤) نه مړو (روزي قيامت)
مور ده ديهن به سهرده مياندا و ناتوان به زمان هيچ قسه يه ك بكن
ده سته كانيشيان قسه مان له گه ل نه كهن پييه كانيشيان شايه تي ده دهن به وه ي
كردويانه. (٦٥).

تذكر وقوفك يوم العرض عريانا مستوحشا قلق الأحشاء حيراناً
والنار تلهب من غيظ ومن حنق على العصاة.. ورب العرش غضباناً
اقرأ كتابك يا عبدُ علي مهل فهل ترى فيه حرفاً غير ما كانا؟
فلما قرأت ولم تنكر قراءته وأقررت إقرار من عرف الأشياء عرفانا
نادى الجليل.. خذوه يا ملائكتي وأمضوا بعصي للنار عطشاناً
المشركون غداً في النار يلتهبوا والموحدون بدار الخلد سكاناً

خوای گه وره من و نيوه له نه هلي نيمان و يه كتاپه رستي بگيړيټ، خودايه به

په حمه تي خوت دامانپوشه .

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْذَكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّ لَهُ آلَ الذِّكْرِ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيَّتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وِثْقُهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِذِّي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ (الفجر) واته: له و پوژدها په روه ردگارت هات به هاتنیک شیاوی خوی بیت و فریشته کانیش له گه لی ریز ریز (٢٢) وه له و پوژدها دوزخ ده هیتریته پوو بو گومپایان، له و پوژدها قورسه دا ناده می هرچی کرد بیت بیرى نه که ویتوه و په شیمان ده بی له سر خرابه کانی و په ند ده گری وه له کوئ په ند و ناموزگاری که لکی ده بی بوی؟ له و پوژدها (٢٣) به نیش و خه فته تیکه وه ده لیت: خوزگه من بو نه ژيانی پاشه روژه م شتیکم پیش خستبا له دنیا دا (٢٤) نینجا له و پوژدها سزایه ک ده دات، هیچ که سیك ناتوانی سزای و ابدات! (٢٥) و هیچ که سیك ناتوانی پیوه ند بکات وه ک پیوه ندی خوا (٢٦) وه له سره مه رگدا به نه فسی نیماندار ده وتریت: نه ی گیان و روحی! نارامبه به یاد و زیکری خوا.. (٢٧) بگه پیوه بولای په روه ردگارت، ناوا که رازی کرد بویت به پاداشتی خوی و لیت پازی بوه به هوی نه وه ی پیشی خوت خستوه له کرده وه ی چاک (٢٨) ده بچوپه ناو گیانی به ند سالتحه کانمه وه (٢٩) وه بچوپه به هه شته رازاوه که مه وه که ناماده م کرده بوت (٣٠).

به پیزان.. ثایا ده زانن به که م که س کییه خوای گه وره له و پوژدها سامناک و ترسناکه دا بانگ ده کات؟ نه و که سه ناده مه.!

له هه پدوو کتیبی (صحیح)^۱ دا هاتوه له فهرموده ی (ابوسعید الخدری) یه وه که وا خوشه ویست ﷺ فهرمویه تی: ((يقول الله تعالى: يا آدم، فيقول: لبيك وسعديك، والخير في يدك، فيقول: أخرج بعث النار، قال: وما بعث النار؟ قال: من كل ألف

۱ - أخرجه البخاري (٢٣٤٨) و (٦٥٣٠) ومسلم (٢٢٢٢) .

تسعمائة وتسعة وتسعين، فعنده يشيب الصغير، وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا، وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ)) قالوا: يا رسول الله، وأينا ذلك الواحد؟ قال: ((أبشروا، فإن منكم رجلا، ومن يأجوج ومأجوج ألفاً)) ثم قال: ((والذي نفسي بيده إنني أرجوا أن تكونوا ربع أهل الجنة)) فكبرنا، فقال: ((أرجوا أن تكونوا ثلث أهل الجنة)) فكبرنا. فقال: ((أرجوا أن تكونوا نصف أهل الجنة)) فكبرنا، فقال: ((ما أنتم في الناس إلا كالشعرة السوداء في جلد ثور أبيض أو كشعرة بيضاء في جلد ثور أسود))، واته: خواي گه وره ده فهرمويت: ئه ی ئاده م، ده لیت: گوټرایه لم و له خزمه تنام چاکه يش له ده ستي تودايه، ده فهرمويت: وه فدی ئاگر بنیره، نه ویش ده لیت: وه فدی ئاگر چه نده؟ فه رموی: له هه موو هه زاریک نو سه د ونه وهت و نو، پیغه مبهري خواصه فه رموی: له و کاته دا مندا ل سه ري سپي ده بیت، ﴿وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ (الحج: ۲) واته: هه رچی مینه ی دوو گیان و سکپریشه له ترس و له هه بیه تا سکه که ی داده نی و له باری ده چیت و هه موو خه لکیش وهک مه ست و سه رخوش ده بیني، خو له راستیدا مه ست و سه رخوش نین به لکو سزای خوا نۆر توند و سه خته بویه ئاوا بیر و هوشیان نه ماوه و وهک سه رخوشیان لی هاته)) فه رمویان: ئه ی پیغه مبهري خواصه نه و پیاوه کاممانه؟ پیغه مبهري خواصه فه رموی: مژده تان لیبت، له یه ئجوج و مه ئجوج هه زاریک و له ئیوه پیاویک)) نه مجار پیغه مبهري خواصه فه رموی: سویند به نه و که سه ی گیانی من به دهسته ئومیده وارم ئیوه چواریه کی نه هلی به هه شت بن)).

ئیمه ش سوپاس گوزاری خوا بووین و وتمان (الله اکبر)، پیغه مبهري خواصه فه رموی: من خوازیارم سییه کی نه هلی به هه شت بن)) ئیمه ش سوپاس گوزاری خوا بووین و وتمان (الله اکبر)، پیغه مبهري خواصه له جاری سییه مده فه رموی: من خوازیارم نیوه ی نه هلی به هه شت بن، نمونه ی ئیوه له ناو خه لکیدا وهکو موویه کی رهش وان له پیستی گایه کی سپیدا یان وهکو موویه کی سپی له پیستی گایه کی رهشدا)).

پاشان بانگي (نوح) ده‌كړيت، هه‌روه‌كو له (صحيح البخاري) دا هاتوه له
فه‌رمووده‌ي (ابي سعيد الخدري) يه‌وه كه‌وا خوښه‌ويستمان ﷺ فه‌رمويه‌تي:
(((يدعي نوح عليه السلام يوم القيامة، فيقول: لبيك وسعديك يا رب، فيقول: هل بلغت؟
فيقول: نعم. فيقال لأمته: هل بلغكم؟ فيقولون: ما أأتانا من نذير، فيقول: من يشهد
لك؟ فيقول: محمد وأمته، فتشهدون له أنه قد بلغ ((وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا)).

واته: له روژي قيامه‌تدا بانگي نوح عليه السلام ده‌كړيت، ئه‌ويش ده‌لټت: گوټ‌پرايه‌لم و له
خزمه‌تتام ئه‌ي په‌روه‌ردگار.. خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ئايا بانگه‌وازي دینه‌که‌ي
خوات گه‌ياند؟ ئه‌ويش ده‌لټت: به‌لئ، ئه‌مجار به‌ ئوممه‌ته‌که‌ي ده‌لټن: ئايا نوح عليه السلام
ټاگادارتاني کرده‌وه؟ ئه‌وانيش ده‌لټن: هه‌رگيز هيچ ترسيڼه‌ريکمان بو نه‌هاتوه،
ئوويش به‌ نوح عليه السلام ده‌لټت: کي شايه‌تيت بو ده‌دات؟ ئه‌ويش ده‌لټت:
(موحه‌ممه‌د) ﷺ و ئوممه‌ته‌که‌ي، ئيوه‌ش شايه‌تي بو ده‌دن که‌ بانگه‌وازه‌که‌ي
گه‌ياندوه و ئه‌واني ټاگادار کرده‌ته‌وه ((وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا)). واته:
په‌يامبه‌ريش به‌سهر گشتانه‌وه چاودير و شايه‌ت بيت ناخو کي دواي که‌وتوه و
کټيش سه‌رپيچي لي کرد)).

به راستي قه‌ومه‌که‌ي نوح سه‌يرن!! تو سه‌د و په‌نجا سال بانگي ئه‌واني کرد
بو سهر ريگاي راستي که‌چي ده‌لټن: هه‌رگيز ئه‌ويان نه‌بينيوه!! خواي گه‌وره
ده‌فه‌رمويت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا
فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (العنكبوت: ١٤) واته: به راستي ئيمه (نوح) مان
نارده لاي هوژو گه‌له‌که‌ي خوي بو ئه‌وه‌ي په‌کتاناسينيان پي رابگه‌يه‌نيت، ئه‌ويش
ئووه‌بوو بي وچان قولی لي هه‌لمالي، هه‌زار سال — په‌نجا که‌م — له ناوياندا
مايه‌وه و ژيا به‌ شه‌و و به‌ روژ، به‌ ئاشکراو به‌ نه‌يني، تيده‌کوښا و بانگي ئه‌کردن بو
لاي خوا که‌چي ئه‌وان روژ له دواي روژ بو په‌رستني بته‌کانيان سوورتر ده‌بوون
ده‌ره‌نجام توفان و سيلاو هه‌مووياني گرت، چوون ئه‌وان سته‌مکار بوون)).

له گه لټه وشدا ده لټين: هيچ كه سيكمان بو نه هاتوه و هيچ ترسيڼه ريكمان بو نه هاتوه!! به لام نوممه ته كه ي (موحه ممد) ﷺ شايه تي بو (نوح) دده ن كه وا نه و بانگه وازه كه ي گه ياندوه نه مجار گوتي: نه وه مه به ستي نه و ثايه ته به كه ده لټت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (البقرة ١٤٣) واته: هه رچونئ بو ثاييني پيروزي نيسلام رينماييمان كردن، هه ر ناواش له ته واوي نيش و كاردا كردومانن به نوممه ت و گه ليكي ميانه روه واته: نيوه نه ي موسلمانان! نه وه كو گاوره كان (نصاري) زيده ره ون و نه وه كو جووله كه ش كه مته رخه من، كه و ابو نيوه نوممه تيكي خيرخواز و هه لټيردراون، تا له سه ر نه و خه لكه ببنه شايه ت كه: به لي.. په يامبه ر ﷺ په يامه كه ي خواي گه وده ي به راست و ره وان گه ياند، و په يامبه ريش ﷺ به سه ر گشتانه وه چاودير و شايه ت بيت ناخو كي دواي كه وتوه و كييش سه ريچي لي كرد، له روژي قيامه تيشدا له ولاشه وه هه م پيغه مبه ر ﷺ و هه م نوممه ته كه ي ببنه شايه ت بو پيغه مبه ران كه به رنامه كه ي خوايان گه ياند به نوممه ته كه يان)).

ماناي (الوسط: دادپه روه ريبه)

له رپوايه تيكي تردا كه (ابن ماجه) به سه نه ديكي (صحيح) له (ابو سعيد الخدري) به وه رپوايه تي كرده ده لټت: خو شه ويست ﷺ فه رمويه تي: ((فتدعي أمة محمد، فيقال: هل بلغ هذا؟ فيقولون: نعم، فيقول: وما علمكم بذلك؟)) واته: نه مجار بانگي نوممه تي موحه ممد ﷺ ده كرئت، پييان ده لټين: ثايا نه م پيغه مبه ره په يامه كه ي گه ياند؟ نه وانيش ده لټين: به لي، پييان ده گوتريت: نيوه چون ده زانن؟))

نيمه پيغه مبه ر (نوح) مان نه بينيوه چون شايه تي بانگه وازه كه ي ده ده ين؟ نه م نوممه ته پيروزه له وه لامدا ده لټين: ((أخبرنا نبينا ﷺ بذلك أن الرسل قد بلغوا

فصدقناه)) واته: پيغه مبهره که مان ﷺ نه وهی پي راگه ياندين که نه و پيغه مبهرا نه
 هه موو په يامه که ی خوايان گه ياندوه و نيمه ش باوه پمان پي کرد))
 هه موو نه و باس و هه والانه ی که له (موحه ممه د) ﷺ هه هاتوه نيمه باوه رمان
 پي هيناوه.

پاشان بانگي پيغه مبهر (عيسا) ده کړيت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ
 قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا
 لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ
 أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١٣١﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ إِنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
 عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 شَهِيدٌ ﴿١٣٢﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٣﴾ قَالَ اللَّهُ
 هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣٤﴾ (المائدة) واته: نه و کاته ش وه بير بينه که
 خوی کارزان له روژی قیامه تدا به عيسای کوپی مریه م نه لی: نه ری تو به و
 خه لکه ت گوت که له جیاتی خوی تاك و ته نیا خوت و دایکت بکه نه دو خوا؟
 عيسایش ده لی: خواجه! من هه میسه تو به پاک و خاوين رانه گرم و هه رگیزیش بو
 من ناشی شتیکی ناراست و ناشیاوی و به رامبه به تو بلیم نه گهر نه و قسه یه م
 کردبی، بی شک تو خوت ده زانی، هه رچی له ناخی مندايه تو نه یزانی به لام من
 ده باره ی نه وهی له نه فس و زاتی تو دایه شتیکی نه و تو نازانم به راستی ته نها هه
 خوتی به هه موو نادیاره کان زانایت. (١١٦) چیت فرمان پي کردوم منیش هه
 نه وه م پي گوتوون، پيم وتوون: به ته نها هه (الله) به رستن که په روه ردگاری من و
 نیوه یه هه تا له ناویشیاندا بووم ناگاداریان بووم که مردیشم به فرمانی خوت نیت
 بو خوت چاو دیر و ناگاداریان بوویت دیاریشه که تو بو خوت به سه هه موو شتیکا
 به ناگای. (١١٧) نیستایش نه گهر تو سزایان بدهیت بی گومانه که به نده ی خوتن و

كه سيش بوى نيبه هيچ بلټت، نه‌گه رليشيان بېووريت، نه‌وه خوت چاك ده‌زاني و بۆ خوشت ده‌سه‌لانداز و كار جواني. (١١٨) خواي به هق پاش نه‌وه موو ئاموزگار بيه كردني، فهرمووي: ئيتړ نه‌مړو راستگويان، راستگويان كه لكيان پي ده‌گه‌يه نيت، واته: ته نيا يه‌ك خواپه‌رستان قازانجيانه، بۆ خواپه‌رستاني راستگو له به‌ه‌شتدا چهند باخاتيك هه‌يه و به به‌رياندا چندين رووبار به خوړ ده‌چيت به هه‌تا هه‌تاييش تتياندا نه‌مي‌تنه‌وه، خواي مېهره‌بان لتيان رازيبه، واته: كرده‌وه‌كاني وه‌رگرتوون و نه‌وانيش له خوا رازين هه‌ر نه‌وه‌يش سه‌ركه‌وتن و سه‌رفرازي گه‌وره‌يه. (١١٩).

پاشان له‌و روژه‌دا خواي گه‌وره بانگي هه‌موو پيغه‌مبه‌ران ده‌كات و ده‌فه‌رمويت: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة: ١٠٩) واته: له‌و روژه به‌ترسن كه خوا گشت په‌يامبه‌ره‌كاني خوي كرده‌كاته‌وه نه‌وجار لتيان نه‌پرسی و نه‌فه‌رموي: نه‌ري چۆن وه‌لاميك‌تان درايه‌وه له لايه‌ن نه‌وه گه‌لانه‌وه نيردران بۆ لايان، كاتي بانگ‌تان ده‌كردن بۆ ري راست؟ له به‌ر شهرم و نه‌ده‌بي خويان و سه‌ختي روژه‌كه نه‌لتي: خوايه! نيمه هيچ زانيار بيه‌كمان له‌و باره‌يه‌وه نيبه چونكه بي گه‌مان ته‌نها هه‌ر نه‌توي كه به ته‌واوي له حالي گشت نادياره‌كان به ناگاي).

(الحسن) و (مجاهد) و جگه له‌وان^١ ده‌لتي: به هووي ترس و سام و بيمي نه‌و روژه به‌و شيوه‌يه وه‌لاميان دايه‌وه) خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الأعراف: ٦) واته: دلتيابن له‌و كه‌سانه په‌يامبه‌رانيان بۆ هاتوه ده‌پرسينه‌وه و ده‌لتي: ئاخو كاتي به‌رنامه‌ي خواتان پي راگه‌يه‌نرا له لايه‌ن پيغه‌مبه‌رانه‌وه وه‌لامتان چي بوو بويان؟ وه له پيغه‌مبه‌ره‌كانيش ده‌پرسين: نه‌ري به‌رنامه‌كه‌ي خواتان گه‌ياند؟

ته‌نانه‌ت پيغه‌مبه‌رانيش پرسياريان لي ده‌كرت ده‌رباره‌ي گه‌ياندني په‌يامه‌كه‌ي خوا، هه‌مووان پرسياريان لي ده‌كرت!! به راستي نه‌وه ديمه‌نيكي زور گران و

١ - تفسير ابن كثير لسورة المائدة : ١٠٩ (٥/٤١٠ ط اولاد الشيخ) .

قورسه! روژ نزيك بوه ته وه و له سره سره ځي خه لځي راوه ستاوه، له ولاشه وه دوزه خ
 دهنه پښت و دهنالينيت و هاوار دهكات، پاشان شاي شاهان بانگي ئاډم دهكات و
 دهغه رمويت: ((أخرج بعث النار)) هره كو له پيشدا باسماڼ كړد، به جواني بير له و
 وشانه بگه روه، سوښد به خوا هيچ كه سيك ناتوانيت هره چنده خوي گه وړه
 نه وپه پي ره وانبیزي و زمانپاروي و پي به خشيبيت، كه به جواني نه و مانا و واتانه
 وه كو خوي شي بگاته وه!!

ده ليم: له و كات و ساته ترسه دا و له و كات و ساته سامناكه دا... كه هيچ
 دهرياهه ك نيه، هيچ روباړيك نيه، هيچ دار و درهخت و خانويه ك نيه، ته نها
 زه وييه كي سپيه وه كو ئارديكي پاكي سپيه، هيچ تاوانيكې له سر نه نجام
 نه دراوه، هيچ خوينيكې له سر نه ريزراوه، هه موو خه لځي له نيو ئاره قه ي خوياندا
 خنكاون!!

له و كات و ساته به سامه دا كومه لځ بانگ ده كړين بو نه وه ي خوي گه وړه له
 ژير سيبه ري عرشې خويدا بيان هيليت ته وه، له روژي كدا هيچ سيبه ريك نيه ته نها
 سيبه ري خوا نه بيت! نه وانه كين؟

نيمامي (بوخاري و موسليم)^٢ ريوايه تيان كړدوه له فهرموده ي (ابو هريره) وه
 كه وا خوشه ويستي خوا ﷺ فهرموده ي: ((سبعة يظلهم الله في ظله يوم لا ظل إلا
 ظله، إمام عادل...)) واته: كهوت جوړ كهس هه ن كه خوا ده يانخاته ژير سايه و
 سيبه ري خويه وه له و روژه دا كه هيچ سايه و سيبه ريك نيه جگه له سايه و
 سيبه ري نه و زاته: پيشه وايه كي دادپه روه...))

ته ماشاي پله و پايه ي فهرمانره واي دادپه روه بگه، نه و فهرمانره وايه كي كه ژير
 دهسته كه ي خوي به ختیار دهكات و ژير دهسته كه ي به هوي نه وه وه ئاسوده و
 به ختیار نه و نه و فهرمانره وایانه له ژير سيبه ري عرشې خوادا دهن.

١ - أخرجه الطبري في تفسيره لسورة ابراهيم : ٤٨، عن ابن مسعود أنه تلا هذا الآية (يوم تبدل الأرض غير
 الأرض والسموات وبرزوا لله الواحد القهار) قال: ((يجاء بأرض بيضاء كأنها سبيكة فضة، لم يسفك فيها دم،
 ولم يعمل عليها خطيئة)) والأثر صحيح.

٢ - أخرجه البخاري (٦٦٠) ومسلم (١٠٢١).

((وشاب نشأ في عبادة ربه))، واته: لاويکه که له سهر خواپه رستی گه وره بويټ...)) موژده بۆ تو کورپه شیرينه کهم... کچه به پړزه کهم... ئه ی ئه و که سه ی زال بوويته به سهر ئاره زوه کانتدا و به توندی ده ستت به دینه که ی خۆته وه گرتوه هه روه کو ئه وه ی بلّيت ئاسکلّت به دهسته وه گرتبيټ له نيو ئه و فیتنه يانه دا، ئه و موژده بۆ تو ئه گه ر به رده وام بيت له سهر ئه و ره وشته جوانه تا کو ده گه يته خواکه ی خۆت.

((ورجل قلبه معلق بالمساجد)) واته: که سيکه که دلی په يوه سستی مزگه وت بيټ...)).

له مزگه وت دهرده چيټ له کاتيکدا ئه و تامه زړويه بگه رپټه وه بۆ مزگه وته که بۆ ئه وه ی نويزه فهرزه که ی تر له مزگه وت بکات، ده ييبينی دلی وه کو چرايه ک به بنمچي (سقف) ی مزگه وته کانه وه هه لواسراوه، هه ر به ته و او بوونی نويزه فهرزه کان هه ز ده کات جاريکی تر بگه رپټه وه بۆ مزگه وته که.

((ورجلان تحابا في الله اجتماعا عليه وتفرقا عليه)) واته: دوو کهس که له بهر خوا به کتريان خوش بويټ و له سهر ئه و بنچينه يه به يه ک گه يشتن، دواي دوور که وتنه وه و جيابونه وه شيان له يه کتر خوشه ويستيان به رده وام بيټ)) داوا له خوا ده که م من و ئيوه له و کومه له بگيرپټ، براي خوشه ويستم... تو منت خوش نه ويستوه ته نها له بهر خوا نه بيټ و منيش — والله — ته نها له بهر خوا تو م خوشده ويټ، له کاتيکدا من به هيچ شيوه يه ک ناتناسم به لام من هه موو يه کتاپه رستيکم له سهر زه ويذا خوش ده ويټ له بهر خوا.

((ورجل طلبته امرأة ذات منصب وجمال فقال: إني أخاف الله ورجل تصدق...)) له ريوايه تيکی تر دا که (مسلم) پيوايه تي کردوه: ((بصدقة فأخفاها — أخفى، حتى لا تعلم شماله ماتنفق يمينه))، واته: که سيک که ئافره تيکی جوان و ناودار بانگی بکات، ئه ويش بلّيت: به راستی من له خوا ده ترسم، که سيکه که خه ير ده کات و ده يشارپټه وه هه تا ده سستی راستی نازانيټ ده سستی چه پی چی به خشيوه)) کابرايه کی دلسوزه له کاره کانيدا هيچ مه به ستيکی نيه ته نها ره زامه ندي خواي په روه رديگار نه بيټ، ئه وه ش بزانه که هيچ کيشه نيه ئه گه ر به ئاشکرا چاکه و

صدقه بدهيت بؤ نه وهی خه لکی تر له پياوچاكان چاوت لی بکه ن، به لام نه م کابرايه به شيوه يه کی صدقه ی داوه و شارديوه تيبه وه ته نانه ت کاتيک به دهستی راستی به خشيوه تي هه ولی داوه دهستی چه پی نه زانیت.

((رجل ذكر الله خالياً ففاضت عيناه)) واته: كه سيكه به ته نهايي يادي خوا بکات و چاوه کانی نه سرينيان لی بياريت)) گه وره یی و مه زنی خوات هینايه يادي خوت، به ته نهايي و نه مجار چاوه کانت پر فرميسک بوو پاشان له ترسی خوادا دهستت به گريان کرد، پيغه مبهري نازيز ﷺ ده فره مويت: ((لا يلج النار رجل بکی من خشية الله حتى يعود اللبن في الضرع)) واته: هه رگيز كه سيك ناچيته ناو ناگره وه له ترسی خوادا گريا بيت، تاوه كو بؤ جاريکی تر شیر نه گه پيته وه گوانی ناژه له وه)) خودايه ئيمه و ئيوه بگيريت له و كه سانه ی كه له ترسی ئو دا ده گرین و له بهر مه زنی و گه وره یی نه و ده گرین، هه ر خوی پشت و په نامانه و توانای به سه ر هه موو شتيكدا هه يه.

پرسیاريك لیږده دا هه يه، ئايا جگه له وانه خه لکی تر له سيپهري عهرشی خوادا ده ميئننه وه؟ وه لامه كه: به لی..

پيغه مبهري خوا ﷺ ده فره مويت هه روه كو له (صحيح مسلم)^٢ دا هاتوه له فره مووده ی (ابوهريره) وه: ((إن الله يقول يوم القيامة: أين المتحابون بجلالي؟ اليوم أظلمهم في ظلي يوم لا ظل إلا ظلي)) واته: به راستی خواي بالادهست له رۆژی قيامه تدا ده فره مويت: کوان نه وانه ی كه يه کتريان له بهر خاتری من خوش ده ويست؟ نه مړو من ده يانخمه ژيږ سيپهري خو مه وه له رۆژيکدا كه هيچ سيپهريک نييه جگه له سيپهري من)).

به راستی نه و خوشه ويستيبه ته نها له پيڼاوی خوادايه. نا به و شيوه يه بانگ له خوشه ويستان ده کات نه وانه ی ته نها له بهر خوا يه کيان خوشويستوه و به و موژده گه وره يه موژده يان پي ده دات.

١ - أخرجه أحمد (٥٠٥/٢) ، والترمذي (٢٢١١) وقال : ((هذا حديث حسن صحيح) ، والنسائي (١٢/٦) وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (٧٧٧٨) من حديث أبي هريرة .

٢ - أخرجه مسلم (٢٥٦٦) .

هه روه ها كه سيك خه لكی تر له تهنگانه دا دهرباز بكات، هه روه كو له (صحيح مسلم) دا هاتوه له فهرمووده يه كي دوور و دريژ كه (ابو اليسر) ريوايه تي كرده كه وا خوښه ويست ﷺ فهرمويه تي: ((من أنظر معسراً، أو وضع عنه، أظله الله في ظله)). واته: هه ركه سيك ماوه ي به قهرزاريك دا، يان دهستبه رداري (قهرزه كه ي) بوو، ئه وا خواي گه وره ده يخاته سايه و سيپه ري خوښه وه)).

كابرايه كه هه ندي پاره ي پي ده دهيت و ئه ويش ناتوانيټ بيگيږيټه وه، ئه وا موټه تي بدهيه به بي سوو و زياته و پي بلي: براكه م گوځي مه دهيه، به پشتيواني خوا هه ركاتي بوټ كرا و له سهرت سووك و ئاسان بوو ئه وا پاره كه م بو بگيږه وه، به شيوه يه كي جوان، به نهرم و نياني و رازيبوون، به بي منهت و گرځي و هه ست بريندار كردن و ئازاره وه، ئه گه ر ده ته ويټ له وه زياتر و مه زنتر و گه وره تر بزانيټ ئه وا به و كابرايه ي كه ناتوانيټ قهرزه كه ت بداته وه بلي: بپو گه ردنت ئازاد بيټ ته نها له بهر خوا...

دلنيا به ئه وا ريژ و حورمه ت به شيوه يه كه ده بيټ كه وا خواي گه وره له سيپه ري عهرشه كه ي خوځدا بته يټيټه وه له روژيكا جگه له سيپه ري ئه و هيچ سيپه ريكي تر نيه .. ئه ي ئه و كه سه ي يارمه تي خه لكی ليټقه وماوانت داوه و گه ردني ئه و انت ئازاد كرده ...

به لي.. ديمه نيټكه دلله كان ئارام و هيورده كاته وه له ناوه راستي ئه و كاره سات و ترس و سامناكييه دا...

ئه مجار حيساب و ليپرسينه وه ده ست پي ده كات، ئه وه ش باش بزانه كه وا ديمه ن و كاتي حيساب و ليپرسينه وه گرانترين و دژوارترين ديمه نه كان قيامه ته، ئه مجار نمايش ده ست پي ده كات له بهر ده ستی خوادا و پاشان نامه ي كرده وه كان دابه ش ده كريت.

نيمامى (بوخارى و موسليم)^١ ريوايه تيان كړدوه له فهرمووده دايكى نيماندارانه وه (عائيشه) كهوا پيغه مبهري خوا^ص فهرموويه تى: ((من حوسب يوم القيامة عذب)) فقلت: أليس قد قال الله: ((فأما من أوتي كتابه بيمينه (٧) فسوف يحاسب حساباً يسيراً (٨))) فقال: ((ليس ذاك الحساب، إنما ذاك العرض، من نوقش الحساب يوم القيامة عذب)) واته: ههركه سيك له روژى قيامه تدا ليپرسينه وهى له گه ل كرا ئهوا سزا دهر ديت، عائيشه فهرمووى: ئايا خواى گه وره نه يغه رمووه: ((فسوف يحاسب حساباً يسيراً)) واته: ئيتى پرسينه وهيه كى سووك و ئاسانى له گه لدا دهكرت، پاشان پاداش وهرئه گري و خراپه كانيشى ئه بووردى)) پيغه مبهري خوا^ص فهرمووى: ئه وه ليپرسينه وه نيبه به لكو ئه وه ته نها پيشاندانى نامه ي كرده وه كانه، به لام ههركه سى موناقه شهى ليپرسينه وهى له گه لدا بكرت له روژى قيامه تدا ئهوا سزا دهر ديت)).

ههروه ها نيمامى (بوخارى و موسليم)^٢ ريوايه تيان كړدوه له فهرمووده دى (عدى كوپى حاتم) وه كهوا خو شه ويست ^ص فهرموويه تى: ((ما منكم أحد إلا سيكلمه ربه ليس بينه وبينه ترجمان، فينظر أيمن منه فلا يرى إلا ما قدم، وينظر أشأم منه فلا يرى إلا ما قدم، وينظر بين يديه فلا يرى إلا النار تلقاء وجهه، فاتقوا النار ولو بشق تمرة)) واته: هيچ كه سيك له ئيوه نيبه ئيلا خواى په روه ردگار قسه ي له گه لدا دهكات كه به هيچ شيوه يه ك وهرگيږ (ترجمان) له نيوانياندا نيبه، كاتى ته ماشاى لاي راستى خوى دهكات هيچ نابيني ته نها كرده وه كاني خوى نه بيت، ته ماشاى لاي چه پى خوى دهكات هيچ نابيني ته نها كرده وه كاني خوى نه بيت، ته ماشاى به رده ست و به رده مى خوى دهكات ته نها ئاگر ده بينى، بويه خوتان له ئاگر پياړين ئه گه ر به له ته خورمايه كيش بيت)).

پيش ئه وهى ليپرسينه وه (حيساب) ده ست پى بكات كومه ليك له نوممه ته كه ي (محمد المصطفى) ^ص بانگ ده كرين بو ئه وهى به بى ليپرسينه وه (حيساب) و ئازار و

١ - أخرجه البخاري (٦٥٣٦) ومسلم (٢٨٧٦) .

٢ - أخرجه البخاري (٦٥٣٩) ومسلم (٦٧/١٠١٦) .

سزا بږونه به هه شته وه، كوټه لټك هه ن له م نوممه ته نمايش ناكړيږي و لټپرسينه وه يان
له گه لدا ناكړيږي له بهر ده ستي پرهو ردگاردا؟ هر له زه وي مه حشره وه بهر وه
به هه شت به بې لټپرسينه وه و به بې سزا ده پون؟ نه وانه كيږي؟ له به شي داهاتو و
نه وانه دهناسين انشاء الله.

دیمهن و باسی لیپرسینه وه و حساب

له به شی رابوردودا له وکات و ساته ترسناکه دا راوه ستاین کاتیک هه موو مروڤایه تی کۆده کریتته وه، به لکو هه موو دروستکراوه کان له جنۆکه و مروڤ و بالنده و درنده کان و هه موو دروستکراوه کان، هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا أَلْحُوسُ حُشِرَتْ﴾ التکویر: ٥، واته: کاتی گیانله به رانی کتوی کۆکرانه وه، پاش نه وه که له ترسی به کتر نه یان نه ویرا به به که وه بژین چونکه نه و رۆژه نه وه نده سه خته نه وانیش خویان له بیر نه چیتته وه و دوزمنایه تیان نامینئ)).

هه موو دروستکراوه کان زیندووکرانه وه و کۆکرانه وه.. هه موو خه لکی زیندووکرانه و کۆکرانه وه.. له گۆره پانی مه حشه ردا راوه ستان و رۆژ له سه ر سه ریان نزیک کراوه ته وه به نه ندازه ی به ک میل. پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی هه روه کو ئیمامی (مسلم) ریوایه تی کردوه: ((یؤتی بجهنم یومئذ لها سبعون ألف زمام، مع کل زمام سبعون ألف ملک یجرونها)) واته: له و رۆژه دا دۆزه خ ده هینریت حه فتا هه زار جله وی هه یه، له گه ل هه ر جله ویکدا حه فتا هه زار فریشته هه ن رایده کیشن)).

ئاگریش له به ر په ستی و توو په یی خوی په روه رداگار هاوار ده کات و ده نالینیت، هه موو پیغه مبه ران - له پاش شه فاعه تی پیغه مبه ری نه کره م ﷺ بۆ نه وه ی خوی گه وره داوه ری خوی به سه ر خه لکیدا بدات - ده لئین: ((اللهم سلم سلم)) واته: خودایه ... بمانپاریزه بمانپاریزه)) به لکو هه موان به نه ندازه ی تاوان و کرده وه کانیان نو قمی ئاره قه ی خویان بوونه، له وکات و ساته ترسناکه دا، له وکات و ساته تۆقینه رده دا کاتیک خوی گه وره دیت، هاتنیک شایسته ی گه وره یی و مه زنی نه و بیت.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (الفجر: ٢٢) واته: له و پوژده دا په روه دگارت هات به هاتنیک شیاوی خوی بیت و فریشته کانیش له گه لی ریز ریز...)).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (البقرة: ٢١٠) واته: ئاخو په پیره وانی شه یتان جگه له مه له روژی قیامه تدا خوای گه وره له په له هه وریکی سپیدا بیت لایان و داوه رییان بکا، فریشته کانیش به ریز ناماده ببن بو تیپه رانی بریاره کانی خوا، دادگایشیان بپرته وه و بنیردرین بو دوزه خ، ده بی به ده رله مه چاوه پوانی چی بن؟ نه وساش نه نجامی هه موو کاری بینریته وه لای خوای گه وره و به دادگه رانه داوه رییان بکات...))

خوای گه وره دیت به شیوه یه ک شایسته ی گه وره یی و مه زنی خوی بیت، نه وه ش بزانه هه موو نه وه ی که به میشک و بیر و خه یالندا دیت نه ووا خوای گه وره جیاوازه له وه، له و کات و ساته پر ترس و سامه دا خوای په روه دگار بانگ ده کات و مؤله ت ده داته کوومه له که سیکی پزدار له نوممه تی پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ راسته وخو و به بی لیپرسینه وه برپونه به هه شته وه به بی هیچ جوړه سزایه ک!

جا پیښ نه وه ی باسی نه و دیمه نه ترسناکه بکه یین له دیمه نه کانی روژی قیامه ت، ده لیم: له سایه ی نه و ترسه دا و له سایه ی نه و هه موو سام و بیمه دا، کوومه لیک له نوممه ته که ی خوشه ویستی خوا ﷺ راسته وخو ده پونه به هه شته وه به بی لیپرسینه وه نه و کوومه له له و شوین و جیگا ترسناکه دا راناو وستن بو نه وه ی له بهر ده ستی خوای گه وره دا لیپرسینه وه یان له گه لدا بکریت به لکو نه له و کاته دا و نه له ناگردا سزا نادرین و توشی هیچ ناره حه تیبه ک نابن به لکو راسته وخو به ره و به هه شت ده پون به بی لیپرسینه وه و به بی هیچ سزایه کی پیښین!! نایا نه و کوومه له به خته وه ره کین؟؟

وه لای نه و پرسیاره لای خوشه ویستی خواجه ﷺ، له فهرمووده یه کدا هاتوه که نیمامی (بوخاری و موسلیم)^۱ ریوايه تیان کردوه له فهرمووده ی (ابن عباس) هوه

ده‌لټ: خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((عرضت عليّ الأمم)) واته: ئوممه ته‌كان خړانه به‌رچاوم)) ئه‌م نمايشه كه‌ى روويداوه‌؟

ئيمامى (الترمذي)^١ ريوايه‌تى كړدوه - جگه له ه‌ردوو كټيبي (صحيح) نه‌هاتوه - كه‌وا ئه‌م نمايشه شه‌وى (ئيسرا و ميعراج) بوه .. ((عرضت عليّ الأمم، فرأيت النبي ومع الرهيط، والنبي ومع الرجل والرجلان، والنبي ليس معه أحد)) واته: ئوممه ته‌كان خړانه به‌رچاوم، ده‌بينم پيغه‌مبه‌ر ه‌يه كه‌ومه‌له كه‌سيكى كه‌مى له گه‌لدايه، پيغه‌مبه‌ر ه‌يه ته‌نھا پياوټك يان دوو پياوى له گه‌لدايه، پيغه‌مبه‌ر ه‌يه كه‌سى له گه‌لدا نيبه‌)).

واته: پيغه‌مبه‌رى خواﷺ ه‌موو ئوممه ته‌كانى بينى له كاتي‌كدا به‌ره‌و به‌ه‌شت ده‌رويشت، بيه‌ينه پيش چاوى خوټ ئوممه‌تيك له ئوممه ته‌كان خواى به‌به‌زه‌ي پيغه‌مبه‌ريك له پيغه‌مبه‌ره به‌ريزه‌كانى بۆ ره‌وانه كړدوون، كه‌چى له‌و ئوممه ته‌ زؤر و گوره‌يه ته‌نھا چ‌ند كه‌سيكى كه‌م ئيمان‌يان به‌و پيغه‌مبه‌ره به‌ريزه ه‌يتاوه كه‌ خواى گوره‌ ره‌وانه‌ى كړدوه و ژماره‌يان نه‌گه‌يشته‌وه ته‌ ده‌ كه‌س، چونكه وشه‌ى (الرهط) له زمانى عه‌ره‌بيدا به‌ كه‌ومه‌له كه‌سيك ده‌گوتريت ژماره‌يان نه‌گاته ده‌ كه‌س، ئه‌و ئوممه ته‌ ه‌مووى ده‌چيته‌ دؤزه‌خه‌وه، له‌ولاشه‌وه ئه‌و پيغه‌مبه‌ره و ئه‌و چ‌ند هاوه‌له كه‌مى له گه‌لidan به‌ره‌و به‌ه‌شت ده‌روون، ئه‌وانه‌ى كه‌ باوه‌ريان به‌ خوا و پيغه‌مبه‌ره كه‌ى ه‌يتاوه .

ئهمجار خوښه ويسته كه‌م ﷺ ده‌لټ: ((إذ رفع سواد عظيم، فظننت أنهم أمّتي)) واته: ئينجا خه‌لكيكي زؤرم پيشان‌درا، گومانم كړد كه ئوممه ته‌كه‌ى من بن)).

پيغه‌مبه‌رى خواﷺ كه‌ومه‌له كه‌سيكى زؤر و ده‌سته‌يه‌كى مه‌زن ده‌بينى به‌ره‌و به‌ه‌شت ده‌روون خوښه ويستى خواﷺ واى زانى ئه‌وه ئوممه ته‌كه‌ى ئه‌وه، ده‌فه‌رموټ: ((ف قيل لي: هذا موسى وقومه)) واته: پيّم و ترا: ئه‌مه موسى و قه‌ومه كه‌يه‌تى)) له‌وانه‌ى كه‌ باوه‌ريان به‌ خوا و پيغه‌مبه‌ر موسى ه‌يتاوه، ئه‌مه‌ش

١ - الترمذي باب (١٦) (٢٤٤٦) وقال : حديث حسن صحيح ، وصححه الشيخ الألباني هناك .

ريزيكى گوره و جيبى شانازييه بى پيغه مبر موسا — على نبينا وعليه افضل الصلاة والسلام — كه واته نوممه ته كه ي (موحه ممد ﷺ) له كوټين؟ كوان نوممه ته پيروزه كه ي (موحه ممد) ي به ريز و خوشه ويست ﷺ؟ پيغه مبرى خوا ﷺ ده فهرمويت: ((ولكن انظر الى الأفق، فنظرت، فإذا سواد عظيم، فقيل لي: انظر الى الأفق الآخر، فإذا سواد عظيم، فقيل لي: هذه أمتك، ومعهم سبعون ألفاً يدخلون الجنة بغير حساب ولا عذاب)) واته: به لام ته ماشاي ناسو بكه، منيش ته ماشام كرد، بينيم كومه ليكي مهن و ده سته يه كي زورتر به ره و به هشت ده پون، ديسان فهرمويان: ته ماشاي ناسويه كي تر بكه، منيش كومه ليكي گوره تر و ده سته يه كي فراوانترم بيني، فهرمويان: نه وه نوممه ته كه ته، هفتا هزار كه سيان له گه لدايه به بى ليپرسينه وه و به بى سزا ده چنه به هشته وه)).

حه ز ده كه م ليړه دا له گه ل نه و كومه له كه سه دا راوه ستين و پاشان ده گه رپينه وه بى ته واو كردنى فهرمووده كه، چونكه به راستى نه مه فهرمووده يه كي جوان و به ريزه. كه واو بو نه وانه كين؟ خوشه ويست ﷺ ده فهرمويت: ((هذه أمتك، ومعهم سبعون ألفاً يدخلون الجنة بغير حساب ولا عذاب))

له پيوايه تيكي تردا كه له هردو كتيبى (صحيح) دا هاتوه، له فهرمووده ي (ابو هريره) وه كه وا خوشه ويست ﷺ فهرموويه تى: ((يدخل الجنة من أمتي زمرة هم سبعون ألفاً، تضئ وجوههم إضاءة القمر ليلة البدر)) واته: كومه ليك له نوممه ته كه م ده چنه به هشته وه كه ژماره يان هفتا هزار كه سه، روخسار و دهمو چاويان وه كو مانگى چوارده ده دره وشيته وه)).

نه ي خودايه نيتمه و هه موو موسلمانان بگيړه له وانه به فزل و به زه يى و ميه ره بانى خوت.... نه ي ميه ره بانترين كه سى ميه ره بانه كان.

له پيوايه تيكي تردا كه له (مسند أحمد) دا هاتوه به سه نه ديكي (صحيح) ^٢ به

١ - أخرجه البخاري (٥٨١١) و (٦٥٤٢) و مسلم (٢١٦ ، ٢١٧) .

٢ - أخرجه أحمد (٣٥٩/٢) و جود إسناده الحافظ في (الفتح) (٤١٨/١١) و صححه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (١٤٨٤) .

هؤى چەند (شواهد) ټكه وه له فهرموودهى (أبو هريره) هوه كه وا پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرمويه تى: ((سألت ربي عز و جل، فوعدني أن يدخل الجنة من أمتي سبعون ألفاً على صورة القمر ليلة البدر، فاستزدت فزادني مع كل ألف سبعين ألفاً)) واته: داوام كرد له خواى بالادهست و كارزان نه ویش به لئینی پيدام كه حهفتا ههزار كهس له نوممه ته كه م بخاته به ههشته وه له سه ر شيوهى مانگى چوارده، داوام كرد خواى كه و ره زياترم پي ببه خشيت نه ویش نه و ژماره يه ي زياد كرد و له گه ل هه ر هه زاريكدا حهفتا ههزار كهس)).

من وا ده زانم نه گه ر نه و حهفتا ههزاره ليكدانى له گه ل هه ر هه زاريكدا بكه ين نه وا ژماره كه كه م ده بيت له چاو نوممه ته كه ي (موحه ممد) دا عليه السلام به لام پيغه مبهري خوا عليه السلام به وه وه نه وه ستا و به لكو داواى زياتر و زورتري كرد ته ماشاي نه و موژده يه بكه كه خو شه ويست عليه السلام موژده ي پي داوين، بو نه وهى شانازى به و خو شه ويسته وه بكه يت و سه رت بلند بكه يته وه، تا له گه ل نه ستيره ي جه وزادا ململاني بكات، چونكه تو يه كيكي له يه كتاپه رستان.. تو كه سيكي له شويئكه وتوانى پيغه مبهري خوا عليه السلام، نه وه ش بزانه كه خو دانه پال نه م دينه و هه لگرتنى نه م دينه چەند پيويستى و داواكارى يه كي خؤى هه يه، چونكه چوونه سه ر نه م دينه ته نها به وشه نابيت، هه رگيز شتى وا نابيت، به لكو به وتە و باوه ره ينان و كرده وه ده بيت، تا وه كو نه و پله و پايه و ريژه به ده ست به يئنى، هه رگيز سست مه به و واز له كرده وه به يئنى و ته نها به و خو دانه پال ئيسلام و به و ريژ و پايه يه دلخوش بيت، چونكه به راستى نه وه به هه له تيگه يشتنه له و موژدانه كه پيغه مبهري خوا عليه السلام موژده ي پي داوين نه و كه سه ي كه هه رگيز له خؤوه قسه ناكات، كه سى ريژدار چەند ريژى ليبيگريت نه وا خو شه ويستى و ريژى زياتر بو تو ده بيت، به لام كه سى بي ريژ نه گه ر ريژى لي بگريت نه وا له خؤى ده رده چيت و فيز پهيدا ده كات، ولا حول ولا قوه الا بالله.

هه روه كو شاعير فهرمويه تى:

إذا أنتمت الكريم ملكته وإذا أنتمت اللئيم تمردا

نوممه ته كه ي پيغه مبهري نازدار ﷺ نه و پړز و پله و پايه ي به ده ست نه هيتاوه ته نها له ريگاي به كتاپه رستي و شويڼكه وتني ريبازه كهي خوښه ويستي راستگووه ﷺ نه بيت، نه وه ته نها هيو و ثاوات نيه، چونكه شويڼكه وتني دين به هيو و ثاوات و خورازاندنه وه نيه به لكو به وه ي كه له دله كاندا جيگر بوه و ته و كرده وه كان نه و راستيانه ده سه لمينن، هر كه سي و ته ي چاكي گوت و كرده وه ي چاكي نه نجام دا نه و لتي وهرده گيريت، هر كه سي و ته ي چاكي گوت و كرده وه ي خراپي نه نجام دا نه و لتي وهرنا گيريت.

به جواني بير له و ته شيرينه ي پيغه مبهري نازيز ﷺ بكه روه وه، هر وه كو له (مسند أحمد) و (سنن الترمذي) و (سنن ابن ماجه) دا هاتوه له فهرموده ي (أبو أمامه) وه كه وا خوښه ويست ﷺ فهرموده ي تي: ((وعندي ربي أن يدخل الجنة من أمتي سبعين ألفاً لا حساب عليهم ولا عذاب مع كل ألف سبعون ألفاً، وثلاث حثيات من حثيات ربي)). واته: خوي گه وړه به ليتني پيدام كه حه فتا هزار كه س له نوممه ته كه م بخاته به هه شته وه به بي ليپرسينه وه و سزا له گه ل هر هزار كدا حه فتا هزار كه س، له گه ل سي چنگ (مشت) له مشتي په روه دگارم)).^١

له پړوايه تيكي تردا كه (ابن حبان و الطبراني)^٢ رپوايه تيان كړدوه له فهرموده ي (عنه ي كوپي عبر السلمي) كه وا پيغه مبهري نازيز ﷺ فهرموده ي تي: ((ثم يتبع كل ألف بسبعين ألفاً، ثم يحثي بكفه ثلاث حثيات)) واته: نه مجار هر هزار ك هه فتا هزار كه س شويڼيان ده كه ون، پاشان خوي گه وړه به ده ستی خوي سي مشت ده كاته به هه شته وه)) له و كاته دا عومره ي كوپي خه تتاب پر به دم فهرمودي: الله أكبر... چونكه نه و به ته ووي له ماناي فهرموده كه گه يشتبوو، مانا كه ي چييه؟

١ - أخرجه أحمد (٢٥٠/٥ ، ٢٦٨) والترمذي باب (١٢) (٢٤٣٧) وقال : حديث حسن غريب ، وابن ماجه (٤٢٨٦) وابن حبان (٧٢٤٦) وابن أبي شيبة في (مصنفه) (٣١٧١٤) والطبراني في (الكبير) (١١٠/٨) ، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (٢١٧٩) (٢١٢/٥) و (صحيح الجامع) (٧١١) و (المشكاة) (٥٥٥٦) .

٢ - زهره كشي پړوايه له گه ل هر حه فتا هزار كه س سي مشتي په روه دگار شه فاعه ده يانگريته وه - وه رگير.

٣ - أخرجه ابن حبان (٧٢٤٧) والطبراني في (الكبير) (١٢٦/١٧) (٣١٢) و (الأوسط) (١٢٦/١) (٤٠٢) و (مسند الشاميين) (١٠٤/٤) (٢٨٦٠) وقال الشيخ شعيب في تحقيق ابن حبان (صحيح لغيره) .

ناتوانم به ته‌واوې مانای فەرموده‌که روون بکه‌مه‌وه ته‌نھا به فەرموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ نه‌بیټ، هه‌روه‌کو له فەرموده‌یه‌کی دريژي (ابو سعید الخدری) ۱ یوه هاتوه - له پاشاندا باسی ده‌که‌م انشاء الله کاتیک باسی سیرات (صراط) ده‌که‌م - پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ پرسپاری سیرات (الصراط) ی لی ده‌که‌ن، ده‌فه‌رمویت: ((دحض مزلة، فيه خطاطيف و کلاليب و حسك)) واته: پردیکی لوسه و جیی پیخلیسکانی و تیاچوونه و قولاپ و شتی له ناکاو فراندنی به سه‌ره‌وه‌یه))

جیگاهیه‌که که پیی له سه‌ر ده‌سوړیت و خوئی پیی ناگیریت ته‌نھا ئه‌و که‌سانه نه‌بیټ که خوای گه‌وره پیی دامه‌زراو ده‌کات، ئه‌ی خودایه پیمان له سه‌ر سیرات (الصراط) دامه‌زراو بکه.

پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((فیمر المؤمنون، کطرف العين، وکالبرق، وکالريح، وکالطیر، وکأجويد الخيل والركاب، فجاج مُسَلَّمٌ، ومخدوش مرسل، ومکدوس في نار جهنم)) واته: ئیمانداران تیده‌په‌پن وه‌کو چاوتروکان و وه‌کو بروسکه (تريشقه) و وه‌کو با و وه‌کو بالنده و وه‌کو چاکترین ئه‌سپ و وه‌کو وشتر، که‌سی وا هه‌یه به سه‌لامه‌تی رزگاری ده‌بیټ و که‌سی واش هه‌یه به زه‌حمه‌ت و زامداری رزگاری ده‌بیټ و که‌سی واش هه‌یه فری ده‌دریټه ناو دۆزه‌خه‌وه)).

پاشان پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ باسی شه‌فاعة‌تی ئیماندارانی کرد، ئه‌وانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار رزگاری کردوون بۆ براکانیان، ئه‌وانه‌ی که له سه‌ر پردی سیرات (الصراط) که‌وتنه خواره‌وه، ده‌لین: ((ربنا! کانوا يصومون معنا ویصلون ویحجون. فيقال لهم: أخرجوا من عرفتم. فتحرم صورهم على النار. فيخرجون خلقا كثيرا قد أخذت النار إلى نصف ساقیه وإلى رکبتيه. ثم يقولون: ربنا! ما بقي فيها أحد ممن أمرتنا به. فيقول: ارجعوا. فمن وجدتم في قلبه مثقال دينار من خير فأخرجوه. فيخرجون خلقا كثيرا. ثم يقولون: ربنا! لم نذر فيها أحدا ممن أمرتنا. ثم يقول: ارجعوا. فمن وجدتم في قلبه مثقال نصف دينار من خير فأخرجوه. فيخرجون خلقا كثيرا. ثم يقولون: ربنا! لم نذر فيها ممن أمرتنا أحدا. ثم يقول: ارجعوا. فمن وجدتم

في قلبه مثقال ذرة من خير فأخرجوه. فيخرجون خلقا كثيرا. ثم يقولون: ربنا! لم نذر فيها خيرا". فيقول الله عز وجل: شفعت الملائكة وشفع النبيون وشفع المؤمنون. ولم يبق إلا أرحم الراحمين. فيقبض قبضة من النار، (ثم يحثي ربي بكفه ثلاث حثيات) فيخرج منها قوما لم يعملوا خيرا قط. قد عادوا حمما. فيلقينهم في نهر في أفواه الجنة، يقال له نهر الحياة. فيخرجون كما تخرج الحبة في حميل السيل. ألا ترونها تكون إلى الحجر أو إلى الشجر. ما يكون إلى الشمس أصيفر وأخضر. وما يكون منها إلى الظل يكون أبيض؟" فقالوا: يا رسول الله! كأنك كنت ترعى بالبادية. قال "فيخرجون كاللؤلؤ في رقابهم الخواتم...)) الحديث. واته: ده‌لئين: په‌روه‌ردگار! نه‌وانه له گه‌ل ئيمه‌دا رۆژوويان ده‌گرت و نويزيان ده‌کرد و حه‌جيان ده‌کرد، پتيان ده‌گوتريت: نه‌وانه‌ی که ئیوه ده‌يانناسن ده‌ريانبه‌ئين، بۆيه روخسار و ديمه‌نيان له ئاگر حه‌رام ده‌بيت، خه‌لکيکی زۆر ده‌رده‌گه‌ن که ئاگر تاكو هه‌ردوو پتيان تا نه‌ژنۆي سوتاندوون، نه‌مجار ده‌لئين: په‌روه‌ردگارمان! هه‌چ که سيکی له‌وانه‌ی که فه‌رمانت پي کردووين تيدا نه‌ما، نه‌ويش ده‌لئت: بگه‌پښه‌وه نه‌وه‌ی به نه‌ندازه‌ی مسقاله ديناريک چاکه‌ی له دلدايه ده‌ريانبه‌ئين، بۆيه خه‌لکيکی زۆر ده‌رده‌هه‌ين، نه‌مجار ده‌لئين: په‌روه‌ردگارمان! هه‌چ که سيکمان به جي نه‌هيشت له‌وانه‌ی فه‌رمانت پي کردين، نه‌مجار ده‌لئت: بگه‌پښه‌وه نه‌وه‌ی به نه‌ندازه‌ی نيو مسقاله دينار چاکه‌ی له دلدايه ده‌ريانبه‌ئين، بۆيه خه‌لکيکی زۆر ده‌رده‌هه‌ين، نه‌مجار ده‌لئين: په‌روه‌ردگارمان! هه‌چ که سيکمان به جي نه‌هيشت له‌وانه‌ی فه‌رمانت پي کردين، نه‌مجار ده‌لئت: بگه‌پښه‌وه نه‌وه‌ی به نه‌ندازه‌ی مسقاله زه‌پرده‌يه ک چاکه‌ی له دلدايه ده‌ريانبه‌ئين، بۆيه خه‌لکيکی زۆر ده‌رده‌هه‌ين، نه‌مجار ده‌لئين: په‌روه‌ردگارمان! هه‌چ چاکه‌يه کمان تيدا به جي نه‌هيشت، نه‌مجار خواي گه‌وره ده‌لئت: فريشته‌کان شه‌فاعه‌تيان کرد و پيغه‌مبيه‌ران شه‌فاعه‌تيان کرد و ئيمانداران شه‌فاعه‌تيان کرد هه‌چ که سيک نه‌ماوه ته‌نها ميه‌ره‌بانترين که‌سي ميه‌ره‌بانه‌کان نه‌بيت، خواي گه‌وره به مشتي خۆي مشتیک ده‌دات له ئاگر، (نه‌مه‌ش مه‌به‌ستي فه‌رمووده‌که‌يه که باسمان کرد (ثم يحثي ربي بكفه ثلاث حثيات)) خواي گه‌وره به مشتي خۆي

مشتيک ددهات له ناگر خه لکيک له ناگر دهرده هيني که هرگيز چاکه يان نه کردوه و سوتاو، ده يانهاوړيټه ناو روبريک له بهردهم به هشتدا پي دده گوتريټ: روبري ژيان نه وانيش سهوز ددبڼه وه هروه کو توويک له ليتي لافاودا سهوز ددبيټ، ثابا ناييښن له سر بهرد يان له سر دار، نه وهی له بهر خوړه زهرده يان سهوز، نه وهشی له بهر سيټبه ردا بيټ سپييه؟ وتيان: نهی پيغه مبهري خواص ددليټي تو له وده شته دا شوانيت کردوه؟ پيغه مبهري خواص ددلمووی: نه وانيش دهرده چن له سر شيوهی مرواری... تاكوټايي فرموده ده.

له گه ل مندا جاريکی تر بگه پټوه بو فرموده ده که: ((ثم يحثي ربي بكفه ثلاث حثيات)) به هيچ شتيک نايچوښن و نايشوبهښن و په کيناخه ي، دلثابا نه وهی که به بير و هوشی تودا هاتوه خواي گه وره له وه جياوازه، من سوښد ددخوم به خواي گه وره که هيچ که سيک نه اندازهی مشتي دهستی خواي ميره بان نازانيت ته نها خوی نه بيټ. ((ثم يحثي ربي بكفه ثلاث حثيات)) عومري کوړی خه تتاب فرمووی: الله اکبر، پيغه مبهري خواص ددلمووی: ((وإن السبعين ألفاً الأول يشفعهم الله في آبائهم، و أمهاتهم، وعشائرهم، واني لأرجو أن تكون أمتي أدنى الحثوات الأواخر)) واته: په که مين حه فتا هه زار شه فاعهت بو باوک و دايک و عه شيره ته که يان ده که ن، من تکام وابه که نوممه ته که م دوايښن مشت بيانگريټه وه))

براکانم... نه و موژده يانه هرگيز دلته کانمان پر له زاتکردن و نه ترسان به رانبر به خواي گه وره ناکات، به لکو دلته کانمان پر له تکاکردن و پارانه وه دهکات به رانبر به خواي گه وره، من واده زانم هر به پريزيک نه و موژدانه ببيسيټ نه و خوشه ويستی خوا و پيغه مبهري که ی ددلا بته وتر و زياتر ددبيټ، له هه مان کاتدا ترس و بيمی زياتر ددبيټ، نه مه که سی به ريژه هه ست به نرخ و به های نه و خودانه پاله دهکات، هه ندی که س واده زانم نه م فرمودانه دهرگای به هه شت ده که نه وه هه رکي بو خوی!! نا به و شيوه و به هه مان گوفتار! پاکی و بيگه ردي بو خواي گه وره... کي نه و فزل و پایه به ده ست ده هيني؟ نه وه نوممه تی نه و پيغه مبهريه ددليټي که خوايان به ته نها زانی و شايه تيان دا که هيچ خوايه ک نييه ته نها (الله) نه بيټ و (موحه ممه) نيردراو و پيغه مبهري نه وه ددليټي، به لکو نه وانه نويزيان ده کرد به

به لگه ی فەرمووده کە ی (ابو سعید الخدری) که ده فەرمویت: ((کانوا یصومون معنا ویصلون ویحجون)) به لām مرقایه تی بیتهزی و لاواز بوونی تیدایه، سهیر له وه دایه هندی له نوسه رانمان ده لّین: ئەو فەرموودانه دەرگاگانی به ههشت ده که نه وه و دلی خه لکی پر له سستی و ته وه زه لی ده کات!! به لām من ده لّیم: به لکو دلی خه لکی پر له تکارکردن و باوه پر ده کات ئەوه ش بزانه هه رچه نده بکه ویته ناو تاوانه وه و توشی ئەو هه له بییت، هه رچه نده درکی سه ریچی کراسه کە ی توی ده گرت و رایده کیشا ئەوا هه رگیز بی هیوا و بی ئومید مه به، ته نها ئەوه ت له سه ره که واز له و تاوانه بهینیت و پییه کانت له سه ره ئەو درک و دالّه به رز بکه ویته وه، ته نها ئەوه ت له سه ره به فرمی سکی ته وبه و گه پانه وه و په شیمانی جل و به رگه که ت بشو ویته وه، بکه ریته وه بۆ لای خوا و کاری چاکه بکهیت، دیسان په شیمانی نوی بکه ره وه له تاوان و سه ریچه کان، له بهر ده سستی خوی گه وره دا، له کاتیکدا دلناییت و باوه پری بهتوت هه بیّت که وا خوی گه وره خۆشحال ده بیّت به گه پانه وه و ته وبه که ت له کاتیکدا ئەو زۆر ده ولّه مهنده و پیویستی به هیچ که سیک نییه، ئەوه مانای ته وای فەرمووده کە یه، به لām ته نها پشت به سستین به رحمه تی خوا و به هیچ شیوه یه ک کار نه کەین و ته وه زه ل بین ئەوه پیی ده لّین (التواکل) ئەوا و نابیت، به لām کار ده کهیت و پشت به رحمه تی خوی خۆمان ده به سستین و باوه پری بهتومان پیی هه بیّت، له هه ردوو کتییی (الصحيح) دا هاتوه له فەرمووده ی (ابوهریره) وه که وا خۆشه ویست ﷺ فەرموویه تی: ((لن يدخل أحداً منكم عمله الجنة)) قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: ((ولا أنا، إلا أن يتغمدني الله بفضل ورحمة)) واته: هیچ که سیک کرده وه کانی خوی نایباته به ههشت، وتیان: ته نانه ت تۆیش ئە ی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ فەرمووی: ته نانه ت منیش، مه گه ر خوا به میهره بانی و فەزلی خوی بمپۆشیت)).

جا ئیمه کار ده کەین، فەرمانه کانی خوی خۆمان جی به جی ده کەین، واز له قه ده غه کراوه کانی ده هیّن، له سه ر سنووره کانی راده وه سستین و نایبه زینین، شوینی خۆشه ویستی خوا ده که وین ﷺ، خۆشه ویستی راستی ئەوه یه که شوینی

خوښه‌ويسته‌كه‌ت بكه‌ويت، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئيت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (آل عمران: ٣١) واته: ئه‌ى پيغه‌مبه‌رى ﷺ پييان بلي: ئه‌گه‌ر ئيره‌ خواتان خوښ ئه‌وى و ئه‌تانه‌وى ليى نزيك ببڼه‌وه، ده‌بى په‌پره‌وى له شه‌ريعت و به‌رنامه‌كه‌ى من بكه‌ن ئه‌وسا خوايش ئيره‌ى خوښ ده‌وى و له هه‌له و گوناوه‌كانيش‌تان خوښ ئه‌بيت، چوڼكه ئه‌و خوايه زور چاوپوښيكار و زوريش دلوفان و ميه‌ره‌بانه‌))

پاستى فه‌رمووه شاعير كه ده‌ليت:

من يدعي حب النبي ولم يفد من هديه فسفاهة وهراء
فالحب أول شرطه وفروضه إن كان صدقاً: طاعة و وفاء

له (صحيح البخارى و مسلم)^١ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (سهل ى كوپى سعد) و (أبو سعيد الخدرى) يه‌وه - ريژ و حورمت و قه‌درى پيغه‌مبه‌رى ئه‌كره‌مت ﷺ بو درده‌كه‌ويټ له‌وكات وساته ترسناك و پر سامه‌دا - پيغه‌مبه‌رى خواﷺ ده‌فه‌رموئيت: ((أنا فرطكم على الحوض)) واته: من پيشتان ده‌كه‌وم و ناوگيږتان ده‌بم له سهر حه‌وزى كه‌وسهر ((من مرَّ عليَّ شرب، ومن شرب لم يظمأ أبداً)) واته: هه‌ركه‌سى به لامدا تيپه‌ريټ ئه‌وا ليى ده‌خواته‌وه و هه‌ركه‌سى ليى بخواته‌وه ئه‌وا هه‌رگيز تينوى نابيت))

ئهى خودايه ... له حه‌وزى خوښه‌ويسته‌كه‌مان ﷺ خواردنه‌وى ئه‌و ئاوه‌مان به نسيب بكه و خواردنه‌وه يه‌كى به تام و چيژ و خوښ هه‌رگيز له پاش ئه‌وه تينومان نه‌بيټ ... ئهى په‌روه‌ردگارى هه‌موو جيهانيان.

پيغه‌مبه‌رى خواﷺ ده‌فه‌رموئيت: ((ليردن علي أقوام أعرفهم ويعرفوني، ثم يحال بيني وبينهم)) واته: خه‌لكيك دين بو سهر حه‌وزه‌كه‌م ده‌يانناسمه‌وه و ئه‌وانيش ده‌مناسنه‌وه ئه‌مجار ده‌كه‌ونه نيوان من و ئه‌وان))

١ - أخرجه البخاري (٦٥٨٣، ٦٥٨٤) و مسلم (٢٢٩٠، ٢٢٩١) .

له پړوايه تيكي تردا ده‌فه‌رمويټ: ((انهم مني، فيقال: إنك لا تدري ما أحدثوا بعدك، فأقول سحقاً سحقاً لمن غير بعدي)) واته: ئه‌وانه له منن! پيټم ده‌گوتريټ: تو نازانيت له پاش تو چی شتيكي تازه‌يان داهيټنا، منيش ده‌ليټم: دووريكه‌ونه‌وه دوور... ئه‌وه‌ی که له پاش من دينی گزړاوه)).

به‌لي... ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و ريټز و پله و پايه‌ی ده‌ستکه‌ويټ به‌کتابه‌رستانی شوټنککه‌وته‌ی پيغه‌مبه‌ری خوښه‌ويستن ﷺ.

له (صحيح البخاري)^١ دا هاتوه، أبو هريره ده‌فه‌رمويټ: ((قلت: يا رسول الله، من أسعد الناس بشفاعتك يوم القيامة؟ قال رسول الله: (لقد ظننت، يا أبا هريرة، أن لا يسألني عن هذا الحديث أحد أول منك، لما رأيت من حرصك على الحديث، أسعد الناس بشفاعتي يوم القيامة من قال: لا إله إلا الله، خالصاً من قلبه أو من نفسه)). واته: ئه‌ی پيغه‌مبه‌ری خواﷺ کی به‌ختيارترين و کامه‌رانتريټ که‌سه به‌شه‌فاعه‌تت له روژي قيامه‌تدا؟ پيغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رمويټ: گومانی ئه‌وه‌م ده‌برد که هيچ که‌سيټک پيش تو ئه‌و پرسياړه نه‌کات ئه‌ی ئه‌بو هوره‌يره، چونکه ده‌بينم تو زور سووريت له سر وه‌رگرتن و فيزيوونی فه‌رمووده، به‌خته‌وه‌رتريټ که‌س له روژ قيامه‌تدا به‌شه‌فاعه‌تم ئه‌و که‌سه‌يه و تبټيټي: لا اله الا الله.. به‌موخليصی و دلسوزيه‌وه له دلي‌وه يان له ناخی خو‌يه‌وه))

به راستی ئه‌وه مه‌رجی دلسوزی و ئيخلاصه.

له ه‌ر دوو کتيبي (صحيح)^٢ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ی (أبو هريره) وه — گوته‌که‌ی هی (مسلم) ه — که‌وا خوښه‌ويست ﷺ فه‌رمويه‌تی: ((لکل نبي دعوة مستجابة، فتعجل کل نبي دعوته، وإنني اختبأت دعوتي شفاعة لأمتي يوم القيامة فهي نائلة — إن شاء الله — من مات من أمتي لا يشرك بالله شيئاً)) واته: ه‌ر پيغه‌مبه‌ريټک نزايه‌کی تايبه‌تی گيرای ه‌يه، ه‌ه‌موو پيغه‌مبه‌ريټک په‌له‌ی کردوه له

١ — أخرجه البخاري (٩٩ ، ٦٥٧٠) .

٢ — أخرجه البخاري (٦٣٠٤ ، ٧٤٧٤) و مسلم (١٩٨ ، ١٩٩) .

نزاكه‌يدا به‌لام من نزاكه‌م شاردوټه‌وه بۆ ئوممه‌ته‌كه‌م بۆ روژى قيامه‌ت - انشاء الله - گىرايه بۆ هه‌ر كه‌س له ئوممه‌ته‌م كه‌ مرديى و هاوه‌لى بۆ خوا برپار نه‌داى.))
 نايا به‌ باشى له‌و مه‌رجانه تىگه‌يشتى؟ چه‌ند مه‌رجىكى گرانه، نه‌وه‌رموودانه مه‌رجه‌كان داده‌نيت، بۆيه ده‌بىت به‌ باشى له‌و مه‌رجانه تىگه‌يت، به‌و تىگه‌يشتنه گشتىيه تىگه‌يت.

جاريكى تر له‌ گه‌ل مندا بگه‌رپوه، نه‌وه‌كه‌سه پاك و بىگه‌ردانه كين كه‌ ده‌چه‌ به‌هه‌شته‌وه به‌ بى لپرسينه‌وه و سزا، روومه‌تيان وه‌كو مانگى چوارده ده‌دره‌وشيه‌وه؟

وه‌لامى ئه‌م پرسىاره چيه‌؟

كاتى هاوه‌لان نه‌وه‌ قسانه‌يان بىست هه‌ر يه‌كه‌و به‌ شيوه‌يه‌كه‌ له‌ يه‌كى ده‌دايه‌وه و لى تىگه‌يشتن فرمويان: ((فَلْعَلَّهِمُ الَّذِينَ صَحَبُوا رَسُولَ اللَّهِ)) واته: ره‌نگه‌ نه‌وانه بن كه‌ هاوپىتى پىغه‌مبه‌رى خوايان كردوه.)) نه‌وه‌ش بزانه كه‌ هاوه‌لان پله و پايه‌يه‌كى به‌رزيان هه‌يه.

پىناسه‌ى هاوه‌لبون نه‌وه‌يه هه‌روه‌كو (الحافظ ابن حجر) فرموويه‌تى: ((هاوه‌ل نه‌وه‌كه‌سه‌يه كه‌ پىغه‌مبه‌رى خواى بينيوه.)) له‌ ژيانى خويدا به‌ موسلمانى و له‌ سه‌ر نىسلام كۆچى دواى كردوه.

جا پىز و پله و پايه‌ى هاوه‌لبون ته‌نها خواى گه‌وره خوى ده‌زانى چه‌نده، خواى گه‌وره ده‌فرمويت: ﴿وَالسَّيْقُوتِ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة: ١٠٠) واته: له‌ ده‌سته‌ى يه‌كه‌مى پيشه‌نگى كۆچه‌ران و پشتيوانان و چاك په‌يره‌وانى نه‌وانيش خوا رازى بوو لىيان و نه‌وانيش له‌ خوا رازى بوون، به‌ده‌ر له‌وه‌ش چه‌ندان باخ و بىستانى بۆ سازداون كه‌ به‌ به‌ر دره‌خت و كۆشكه‌كانىيدا رووبار گه‌لى ده‌چىت، به‌ هه‌تا هه‌تايش تىيدا نه‌مىنه‌وه، هه‌ر نه‌وه‌شه ده‌سكه‌وت و سه‌رفرازى گه‌وره و به‌ نرخ))

هه روه ها خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (٨) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (٩) (الحشر) واته: نهو (فهبي) و ده سكه و ته به بو نهو هه ژار و دووره و لات و كوچكردوانه به له خانو و سامانى خويان دوركران، له لايه ن مهككه بيه كانه وه، تا به لكو ورده ورده ژيانيان راست بكرتته وه و بگاته وه ناستى ناسايى خوى، پاش نه وهى، كه بته پرسته كانى مهككه هه لايان فرپاندن و ناچارپان كردن به هيجرته، داواى چاكه و ره زامه ندى له خوا ده كه ن بويه نه يانتوانى له مهككه دا بژين نه گينا له گه لاياندا خويان نه سازاند و يارمه تى خوا و په يامبه ره كه ١٠ ده دهن بويه كوچيان كرد، نا نه وانان راستگوكان له باوه پ و جيهاد ياندا (٨) نهو كه سانه ي نيشته جيبى (دار الهجره) و (دار الايمان) بوون واته: كوچه ريه كانيان خوش ده وين و به شيك له دارايى خويانيان نه دهنى و دلخوشيان ده كه ن و هيچ شتيكيان له دلدا نيبه سه باره ت به وهى به كوچه ريه كان درا له فه يئى (بنى نظير)، چونكه په يامبه رى خوا ١١ له وه موو ده سكه و ته ته نها به شى سى كه سيانيدا له گه ل نه وه يشدا كه سيك نه بوو پيى ناخوش بيت، نيسارى كوچه ريه كان ده كه ن به سهر خوياندا له سه روه ت و ساماندا، نه گهرچى خويشيان نيازپان پيى هه بى و هه ژاربن، واته: به خشينه كه يان له بهر ده وله مه نديان نيبه به لكو سروسشتى نيمان و باوه پيان به رزه و هه ر كه سى له سيفه تى رزدي ده روونى بپاريژى، واته: هه ركه سى خوا بپاريژى له چرووكى ده روونى نه وانان بره وه كان. (٩).

چهنده ها ثابته له و باره يه وه هاتوه .

له هه ردوو كتيبى (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده ي (ابن مسعود) و (عمران ي كوبرى حصين) هه كه وا خوشه ويستى خوا ١٢ فهرموويه تى: ((خير الناس قرني، ثم

الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم)) واته: باشتريني خه لکي نه وانه ي نه م سده ي منن، دواي نه وانه ي به دواياندا دين، دواي نه وانه ي به دواياندا دين))

هه روه ها له هه ردوو کتيبي (الصحيح) دا هاتوه له هه رموده ي (ابو سعيد الخدري) يه وه ((لا تسبوا أصحابي، فلو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهباً، ما بلغ مدّ أحدكم ولا نصيفه)) واته: جنيو به ياراني من مه دن، نه گه ر يه کي له نيوه به نه ندازه ي کيوي ثوحد ئالتون بکات به خير، نه وانا گاته مشتي يه کي له وان و به نيوه ي مشتي کيش))

جا پله و پايه ي نه وانه زور به رزه، رها و رهمه تي خوا له هه موويان بيت، له و به ريژه پاک و بيگه ردانه، هه ندي له هاوه لان هه رموويان: نه وانه ي که ده چنه به هه شته وه به بي ليپرسينه وه و به بي سزا نه وانه: هاوه لان.

هه نديکي تر هه رموويان: ((رهنگه نه وانه نه و که سانه بن که به موسلمان ي له دايک بوونه و هاوه ليان بو خوا دانه ناوه)) نه وانه نه و که سانه که له يه که م هه ناسه و چاو تروکاندا يه کتاپه رست بوونه، له باخچي يه کتاپه رستي په روه رده بوونه، هه رگيز توشي هاو لدانان بو خواي گه وره نه هاتوون، نه وانه که به موسلمان ي له دايک بوونه و هه رگيز هاوه ليان بو خوا دانه ناوه، يه کتاپه رستي چه ند مه زن و بلنده !! يه کتاپه رستي چه ند به ريژ و پايه به رزه !! هاوه لدانان بو خواي گه وره چه ند ترسناک و سامناکه !! خواي گه وره ده هه رمويټ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ٤٨) واته: بيگومان هه رگيز خوا له داناني هاوبه ش بوي نابوري و له خوار شيرکه وه له هه ر گونا هيک ده بوري بو هه ر که سيک خوي بيه ويټ))

به لکو خواي په روه دگاري به پيشه واي يه کتاپه رستان و پيشه نگی خوا په رستان و گه وره ي هه موو پيغه مبه ران ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ

الشَّكْرَيْنِ ﴿٦٦﴾ (الزمر) واته: سویند نه خوّم که بی گومان وه حی کراوه بوّ تو و بوّ نه و په یامبه رانه ی بهر له تو بوون: که نه گهر گریمان به هاوېش قایل ببیت بوّ خوا، نه وه بی گومان هه موو کرده وه کانت پووجه ل ده بی وه له زیانمه ندانیش ده بیت. (٦٥) نه خیر، هه رگیز به گوئیان نه که یت به لکو ته نها هه ر خوا به رسته و له شوکرانه بژیران به. (٦٦).

هه رخوی فهرموویه تی - دایک و باوک و گیانم به فیدای بیت - هه روه کوله (صحیح مسلم)^١ دا هاتوه له فهرمووده ی (جابر ی کوپی عبدالله) وه که وا خو شه ویست ﷺ فهرموویه تی: ((من مات لا یشرك بالله شیئاً دخل الجنة، ومن مات یشرك بالله شیئاً دخل النار)) واته: هه رکه سیّ مرد و هاوه لی بوّ خوا بریار نه دابوو نه وا ده چیت به هه شته وه و هه رکه سیّ مرد هاوه لی بوّ خوا بریار دابوو نه وا ده چیت ناگره وه)).

هه روه ها (الترمذی)^٢ ریوایه تی کردوه له فهرمووده ی (أنس) وه که وا خوی گه وره له فهرمووده یه کی قودسیدا فهرموویه تی: ((یا ابن آدم، إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان فيك ولا أبالي. يا ابن آدم، لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك ولا أبالي. يا ابن آدم، إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئاً لأتيتك بقرابها مغفرة)) واته: نه ی نه وه ی ئاده م! تو هه ر کانتیک هاوارم پیّ بکه یت و داوام لیّ بکه یت و تکام لیّ بکه یت نه وا لیّت خو ش ده بم هه رچی شتیکت کردبیّ هیچ باکم نییه. نه ی نه وه ی ئاده م! نه گهر تاوانه کانت گه یشته ئاسمانه کان نه مجار داوا ی لیّ خو ش بوونت لیّ کردم نه وا لیّت خو ش ده بم و هیچ باکم نییه، نه ی نه وه ی ئاده م! نه گهر به نه ندازه ی هه موو زهوی به تاوانه وه پیّم بگه ی و به من گه یشتی هاوه لّت بوّ من بریار نه دابوو نه وا به نه ندازه ی هه موو زهوی به لیّ خو ش بوونه وه وه پیّت ده گم)).

١ - أخرجه مسلم (٩٢) ومثله في البخاري (١٢٣٨) ومسلم (٩٢) من حديث ابن مسعود .

٢ - أخرجه الترمذي (٣٥٤٠) وقال : (حديث حسن غريب) وصححه الشيخ الألباني في (صحیح سنن الترمذی)

له (صحیح مسلم)^١ دا هاتوه له فرموده‌ی (أبو ذر) هوه ده‌لټت: خوښه‌ویستی خوا ﷺ فرمویه‌تی: ((... ومن لقيني بقراب الأرض خطيئة لا يشرك بي شيئاً لقيته بمثلها مغفرة)) واته: نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به تاوانه‌وه پټم بگات و به من گه‌یشت هاوه‌لټی بۆ من بریار نه‌دابوو نه‌وا به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به لټی خوښ بوونه‌وه‌وه پټت ده‌گه‌م))

جا ته‌ماشای یه‌کتا په‌رستی بکه چه‌ند مه‌زنه!! چه‌ند به‌ریزه!! چه‌ند پله‌و پایه به‌رزه!! چه‌ند شیرینه!! ((ره‌نگه نه‌وانه نه‌و که‌سانه بن که له موسلمانانی له دایک بوونه و هاوه‌لټیان بۆ خوا دانه‌ناوه)) تاکو ئیستا نازانین نه‌و که‌سانه کټن که ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه به بی‌لټپرسینه‌وه و سزا....

له‌و کاته‌دا پټفه‌مبه‌ری نازدار ﷺ هات بۆ لای هاوه‌لان، گوټیستی نه‌وان بوو کاتی‌ک نه‌وان گه‌فتوگۆ و ده‌مه‌قاله‌یان بوو، فرموی: ((ما الذي تخوضون فيه؟)) قالوا في أولئك... واته: نه‌وه باسی چی ده‌که‌ن؟ فرمویان ده‌ریاره‌ی نه‌وانه... واته نه‌وانه‌ی که جه‌نابت باست کرد و فرموت: ده‌پۆنه به‌هه‌شته‌وه به بی‌لټپرسینه‌وه و سزا. له‌و کاته‌دا خوښه‌ویست ﷺ فرموی: ((هم الذين لا يرقون، ولا يسترقون ولا يتطيرون وعلى ربهم يتوكلون)) واته: نه‌و که‌سانه‌ن که نوشته‌ناکه‌ن و داوای نوشته‌کردن ناکه‌ن و ره‌شبینی ناکه‌ن و پشت به په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن)) نه‌ی خودایه ئی‌مه له‌و به‌ندانه بگټپه که ته‌نها پشت به زاتی تۆ ده‌به‌ستن.

خوښه‌ویستان: پشت به‌ستن به‌ خوای گه‌وره هه‌موو پایه‌کان ده‌گرټه‌وه، یه‌که‌م هه‌فتا هه‌زار که ده‌پۆنه به‌هه‌شته‌وه به بی‌لټپرسینه‌وه و بی‌سزادان نه‌وانه‌ن که خۆیان سپاردوه‌ته خوای گه‌وره‌ی بالا ده‌ست، نه‌وانه هه‌رگیز داوای نوشته‌یان (روقیه) له هیچ که‌سی‌ک نه‌ده‌کرد، چونکه نه‌وان له‌و پرده په‌پینه‌ته‌وه، نه‌وانه هه‌رده‌م هه‌موو داواکارییه‌کانیان له خوای بالا ده‌ست بوه، ته‌نها دل‌یان به خوا خوښ بوه، له هیچ که‌سی‌ک نه‌ده‌ترسان ته‌نها له خوا نه‌بټت و هیچ داواکارییه‌کیان له که‌س نه‌بوو ته‌نها له خوا نه‌بټت، چونکه نه‌و که‌سه‌ی که نوشته (روقیه) ده‌کات

چاکه‌کاره و ئه‌وه‌شی داوای نوشته (روقیه) ده‌کات داواکاری چاکه و به‌خششه، به‌لام ئه‌وانه داوا ناکه‌ن ته‌نها له په‌روه‌ردگاری زه‌وی و ئاسمانه‌کان نه‌بی‌ت، هیچ کێشه نییه ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک نوشته‌یان بۆ بکات چونکه ئه‌وان رهدی ناکه‌نه‌وه به‌لام خۆیان هه‌رگیز داواناکه‌ن، هیوادارم شیوه‌که به‌ جوانی له پیش چاوت بی‌ت، چونکه ئه‌و دوو دیمه‌نه جیازیان زۆره.

هه‌روه‌ها داوای داخکردن (الکی) له که‌س ناکه‌ن، هه‌رگیز ره‌شبین نین، به‌لکو ئه‌وان به‌ باوه‌ڕپکی به‌ته‌وه‌وه پشتیان به‌ خوای په‌روه‌دگار به‌ستوه، چونکه باش ده‌زانن که پشت به‌ستن به‌ خوا ئه‌وپه‌ڕی هێنانه‌ دی یه‌کتا په‌رستییه، ئه‌ویش بریتییه له پشت به‌ستن به‌ خوای بالاده‌ستی ده‌وله‌م‌ه‌ند، له‌ گه‌ل گرتنه‌به‌ری هۆکاره‌کان، په‌ک‌خستنی هۆکاره‌کان په‌ک‌خستنی پشت به‌ستن به‌ خوا، بۆیه پێویسته له‌ سه‌رمان بۆ جێبه‌جێکردنی پشت به‌ستن به‌ خوای گه‌وره‌ هۆکاره‌کان بگرینه‌ به‌ر، هۆکاره‌کانی داهێنان، هۆکاره‌کانی پیشکه‌وتن له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژياندا، دڵمان هه‌میشه‌ په‌یوه‌ست نه‌بی‌ت به‌ هۆکاره‌کانه‌وه، به‌لکو به‌ په‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ و دڵۆقانه‌وه، چونکه که‌سی ئیماندار باوه‌ڕپ به‌ته‌وی هه‌یه که هۆکاره‌کان به‌ ته‌نها نه‌ زیان ده‌گه‌یه‌نن و نه‌ سوودیان هه‌یه، نه‌ رۆزی که‌سی‌ک ده‌ده‌ن و نه‌ رێگرن له‌ رویاندا، ته‌نها به‌ فرمانی پادشای پادشاکان نه‌بی‌ت.

پرسیار کرا له (حاتم الأصم): چۆن پشت به‌ستنت به‌ خوای گه‌وره‌ جی به‌جی کرد؟ فه‌رموی: به‌ چوار شت: زانیم که‌ رزق و رۆزییه‌که‌م هیچ که‌سی‌کی تر ناییات بۆیه دڵنیا بووم...

زانیم کاره‌که‌م هیچ که‌سی‌کی تر جێبه‌جی ناکات بۆیه خۆم سه‌رقال کردوه پێوه...

زانیم که‌ خوای گه‌وره‌ ئاگای له‌ هه‌موو کار و کرده‌وه‌کانمه‌ بۆیه شه‌رمم کرد له‌ سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانیدا بمبینی...

زانیم که‌ مردن چاوه‌ڕوانی منه‌ بۆیه تۆیشووم ئاماده‌ کرد بۆ دیدنه‌ی خوای گه‌وره‌)).

هه‌روه‌ها (سهل ی کورپی عبدالله التستری)^١ ده‌فه‌رمویت: ((هه‌رکه‌سی نکۆلی له هۆکاره‌كان بکات ئه‌وا نکۆلی له سوننه‌ کردوه، هه‌رکه‌سی نکۆلی له پشت به‌ستن به خوا بکات ئه‌وا نکۆلی له ئيمان کردوه)).

جا گرتنه‌ به‌ری هۆکاره‌كان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره ﷺ و پشت به‌ستن به‌ خواي گه‌وره‌ کار و کرداری پیغه‌مبه‌ری ئه‌کره‌مه ﷺ، هه‌رکه‌سی ده‌یه‌وی وه‌کو کاروکرده‌وی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکات ئه‌وا ده‌بی‌ت واز له سوننه‌ته‌که‌ی نه‌هینی، چونکه‌ خاوه‌نی سوننه‌ت هیچ هۆکاریکی جینه‌هیشتووه ئیلا ئه‌نجامی داوه، ئیوه‌ش باش ده‌زانن له رۆژی کۆچکردندا بۆ شاری مه‌دینه‌ چۆن هۆکاره‌کانی گرتنه‌ به‌ر، به‌لکو له کاتی جه‌نگدا دوو قه‌لغانی ده‌پۆشا، به‌لکو رزق و رۆزی سالیکی ته‌واوی بۆ خیزانه‌که‌ی هه‌له‌گرت، ئه‌گه‌ر بیویستایه‌ سه‌فه‌ریک بکات ئه‌وا خواردن و تۆیشووی له‌ گه‌ل خۆیدا ده‌برد، له کاتی‌کدا ئه‌و گه‌وره‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌یه‌ که پشت به‌ خواي په‌روه‌رگار ده‌به‌ستن، ئه‌مه راستی پشت به‌ستنه، هه‌رکه‌سی ده‌یه‌ویت به ته‌واوی پشت به‌ستن جیبه‌جی بکات هه‌روه‌کو چۆن پیغه‌مبه‌ری ئه‌کره‌م ﷺ جیبه‌ جی ده‌کرد ئه‌وا با هۆکاره‌كان بگرتنه‌ به‌ر هه‌روه‌کو چۆن ئه‌و هه‌موو هۆکاره‌کانی ده‌گرتنه‌ به‌ر، پشت به‌ستن به‌ خواي گه‌وره‌ کۆی هه‌موو ئيمان، هه‌روه‌کو چۆن (سعید ی کورپی جیبر) فه‌رموویه‌تی^٢.

هه‌روه‌ها ئه‌وپه‌ری جیبه‌جیکردنی یه‌کتا په‌رستییه و راستی‌تی باوه‌ر و پشت‌به‌ستنی دله‌كانه به‌ خواي گه‌وره له‌ گه‌ل گرتنه‌به‌ری هۆکاره‌كان، ئه‌وانه ئه‌و به‌خته‌وه‌رانه‌ن که راسته‌وخۆ به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌پۆن به‌ بی‌ لێپرسینه‌وه و هیچ سزایه‌ک.

ئای... ئه‌م ئوممه‌ته‌ چه‌ند پێویستی به‌ هیئانه‌دی پشت به‌ستنه به‌ خواي گه‌وره له‌م کات و ساته‌دا، هه‌روه‌ها باوه‌ری‌پوون به‌ خواکه‌ی خۆی نوێبکاته‌وه، نه‌ک پشت

١ - انظر: (الطیة) لأبي نعيم (١٩٥/١٠).

٢ - مدارج السالکین (١٢١/١) بتصرف.

٣ - أخرجه أحمد في (الزهد) (١٠٣) ومناد في (الزهد) (٥٣٤).

به ستن به دهوله تيك له دهوله تهكان، يان هيژنيك له هيژهكان، يان نوممه تيك له نوممه تهكان، بهلكو تنها به خواي بالا دهست و شكومه ند، چونكه نهو كه سهي هموو نهوانه به ريوه دهبات تنها خودايه، نهوهي هموو گهردوون حوكم دهكات تنها خوايه، نيتمش تنها نهوه له سهرمانه هوكارهكان بگرينه بهر به نه ندازهي تواناو دهسه لاتي خومان و دله كانمان به توندي په يوهست بكينه خوي خومانه وه، نه مه خالي جياوازييه له نيوان نهوانه يه كتاپه رستي نيمانداري له خواترس و كسي به دبه ختي بيپاوه پ به خوي زهوي و ناسمانه كان .

خوشه ويستان... چ كه سيك پشتي به خوا به ستوه و نهو يش په شيماني كرده ته وه؟ چ كه سيك پشتي به خوا به ستوه و نهو يش بزري كرده؟ بهلكو دلنيا به هركه سي پشتي پي بيهستي نهوه نهوي به سه، هركه سي په ناي پي بگريت رزگاري دهكات، هركه سي كار و فهرماني خوي دايه دهستي په روه ردگاري خوي نهوا نهو هيدايت و ريئويني دهكات.

به بيري خوتي بهينه روه جاريك له جارهكان به تهواوي پشتت به خوا به ستييت و نهو يش توي په شيمان كردبيته وه و شهرمه زاري كردبيتي، نه خير زور نهسته مه سويند به په روه ردگاري كه عبه، تو تنها راست بكه و هوكارهكان بگره بهر و بلي: خودايه هيچ هوكاريك نه ماوه نيللا من گرتومه ته بهر وه هيچ دهركايهك نه ماوه و همووي له رووم داخراوه تنها دهركاي تو نه بيت. نه مجار پشتي پي بيهسته به پاستي و له بهر دهستيدا خوت بهو پهري زهليل نيشان بده و نه مجار پشتبه ستنې تهواو بهينه دي، هوكارهكان بگره بهر نهوهي كه له تواناندا هيه — هرهو كو وتمان — نه مجار دلت په يوهست بكه به خواوه، سويند به خوي تاك و تنها! نهوا دهرووي خه يرت لي دهكريته وه له پاش تهنگانه و مهينه تي، دهوله مهندي دهبيني له پاش هه زاري، عيززهت و سهر بهرزي دهبيني له پاش زهليلي و سهر شوپي، نه من و ناسايش دهبيني له پاش ترس و بيم، حهوانه وهي فيكر و دهروون و جيگر بووني ويژدان دهبيني له پاش په شوكان و تيكچوون و شپري.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ٣، واته: هرکه سټک پشت به خوا به‌ستی دواي به کاره‌ینانی هوکاره‌کان، نه‌وه تهنه‌ا خوای به‌سه و کاروباری بو ناسان ده‌کات)).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الْإِنْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ (الزمر: ٣٦) واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ! هر خوا به‌س نییه بو به‌نده‌ی خوای (موحه‌مه‌ن) له کاتی هه‌موو خویشی و ناخویشیه‌کدا؟)).

له خویندنه‌وه‌یه‌کی ترده‌هاتوه (قراءة): ﴿الْإِنْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾.

له‌م کاته‌دا تهنه‌ا هه‌لویتسه‌که‌ی دایکی (موسا) پیغه‌مبه‌رت به‌ بیر ده‌هینمه‌وه نه‌گینا هه‌لویتست زوره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ واته: ئیمه‌ خستمانه‌ دلای دایکی موساوه که شیر ی‌دا، که له موسا ترست بوو بیخه‌ ناو سندوقیکه‌وه و بیهاو‌یزه‌ ناو ده‌ریای (نیل)‌وه)) بیهاو‌یزه‌ ناو ده‌ریاکه‌وه! زور نه‌سته‌مه به‌ دایک‌ک له کورپه‌که‌ی بترسی بل‌ییت: بیهاو‌یزه‌ ناو ده‌ریاکه‌وه! نه‌مجار خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص: ٧، واته: وه نه‌بترسه و، نه‌غه‌میشته بو‌ی بی‌ی چونکه به‌پاستی ئیمه‌ نه‌یگیرینه‌وه لات و هه‌ر خوت نه‌بیته‌ دایه‌نی له‌ تاینده‌شدا ده‌یکه‌ین به‌یه‌کی له پیغه‌مبه‌ران نه‌ینتیرین بو‌ لای نه‌و سه‌رکه‌شه.. به‌لای نه‌ویش سندوقیکه‌ی هینا و موسای خسته‌ نیو لانک‌یکه‌ی بچوکه‌وه، به‌ موساوه هه‌ل‌دایه‌ ناو ده‌ریاکه‌وه!!)).

ته‌نه‌ا بو‌ت ناگیرینه‌وه به‌لکو ﴿وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نه‌گه‌ر دیارییه‌ک له پادشاهه‌ بیت(جل جلاله‌) ده‌بیت پر بیت له بو‌نی عه‌تر و گولاو.

به‌ پشت به‌ستنیکی زور به‌رزه‌وه و به‌ باوه‌پ‌کی به‌تو و دل‌نایای یه‌کی ره‌هاوه دایکی موسا کورپه‌ بچوکه‌ پیروزه‌که‌ی ده‌خاته نیو سنوقیکه‌وه پاشان فری ده‌داته

ناو ده‌رياو، ده‌ياوېژيټه ناو ده‌رياو، نه‌مجار ناوه‌كه نه‌و سنوقه ده‌بات، له پېش كۆشكي فيرعه‌ونى سته‌مكاردا راده‌وه‌ستى، الله اكبر!! ! نه‌مه نه‌و كه‌سه‌يه كه فيرعه‌ون به دوايدا ده‌گه‌پټ، خواى گه‌وره كارېكي واى كرد كه فيرعه‌ون نه‌و به خيو بكات و په‌روه‌ده‌ى بكات!! ! كاتيځ كه خيزانى فيرعه‌ون نه‌و كورپه‌يه ده‌بينى ده‌لټ: ﴿فَرْتُ عَيْنَ لِي﴾ (القصص: ٩) واته: نه‌م كورپه مايه‌ى رووناكى چاوى من و تويه چاو روونيه‌كه بو ه‌ردوكان))

خواى گه‌وره موسا ده‌رياز ده‌كات به‌و په‌پى داپوشين و سترى ناسك و سوزه‌وه، كه به ميټشك و دلى هيچ كه‌سيځدا نه‌هاتوه، كه نه‌ويش داپوشيني خوښه‌ويستيه، ه‌ركه خيزانى فيرعه‌ون نه‌و كورپه‌يه ده‌بينى به بى دواكه‌وتن خوښه‌ويستى نه‌و مندا له ده‌چيټه دلييه‌وه، ده‌لټ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوهُ﴾ واته: نه‌م كورپه مايه‌ى رووناكى چاوى من و تويه چاو روونيه‌كه بو ه‌ردوكان مه‌يكوژن))

نه‌ى خودايه...!! ! موسا! پيغه‌مبه‌رى خوا! وا له كۆشكي فيرعه‌ون دايه، چه‌ند دايه‌نيكى بو ده‌هين، دايه‌ن له دواى دايه‌ن، كه‌چى به هيچ دايه‌نيك رازى نابيت، چونكه خواى گه‌وره به‌لټنى داوه ده‌بيت دايكى به خيوى بكات و شيرى پى بدات، نه‌مجار دايكى ده‌هين، ئيستا دايكى موسا له كۆشكي فيرعه‌وندا دانېشته‌وه موساى له ناميز گرتوه، به جوانى بيهينه پيش چاوى خوټ، فيرعه‌ونش فه‌رمانى پى ده‌كات: شيرى پى بده، ريږى لى بگره تيږى بكه.

تا دوينيى نزيك له فيرعه‌ون و داروده‌سته‌كه‌ى ده‌ترسا نه‌وه‌ك ئازارى موسا بده‌ن، كه‌چى ئيستا شير به موسا ده‌دات له كۆشكي فيرعه‌وندا و به فه‌رمانى فيرعه‌ون!! ! ته‌ماشاي تام و چيږى پشتبه‌ستن به خواى گه‌وره بكه چه‌ند شيرينه!! ! دلنياه - برا شيرينه‌كه‌م - ه‌ركه‌سى به ته‌واوى پشت به‌ستنى به خواى گه‌وره به‌ديهنا نه‌وا له دنيا و قيامه‌تدا به‌خته‌وه‌ر ده‌بيت. جا نه‌وانه به‌خته‌وه‌ران.

پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رمويټ: ((هم الذين لا يسترقون، ولا يتطيرون، وعلى ربهم يتوكلون)).

فقام عكاشة بن محصن فقال: أدع الله أن يجعلني منهم.

قال: أنت منهم.

ثم قام رجل آخر فقال: أدع الله أن يجعلني منهم.

فقال: ((سبقك بها عكاشة)) واته: نه وه نه وه كه سانه ن كه نوشته ناكه ن و داواي نوشته كردن ناكه ن و ره شيبيني ناكه ن و پشت به په روه ردگاريان ده به ستن)) عكاشه ي كورې محصن هه ستا و وتي: داوا له خوا بكه من له وه كه سانه بگيرې، نه ویش فهرمووي: تو له وانی، پاشان كابرايه كي تر هه ستا و وتي: داوا له خوا بكه من له وه كه سانه بگيرې، نه ویش فهرمووي: عكاشه پيشته كه وت))

ته ماشاي نه وه فل و ريژه بكه، به لكو ته ماشاي مه زني و گه وره يي ره وشت و دلنه رمي پيغه مبه رﷺ بكه.

جاريكي تر له گه ل مندا بگه پيوه بو گوره پاني مه حشر، نه م كومه له به پريزه روښتن به ره و به هه شت به بي ليپرسينه وه و سزادان. نه مجار ليپرسينه وه و حيساب ده ست پي ده كات و خه لكي له به ر ده ستي خواي په روه ردگاردا نمايش ده كرين. نه مجار نامه ي كرده وه كان به سهر خه لكيدا بلاو ده كړي ته وه.

هه روه كو له هه ردو وكتيبي (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده ي (عائشه) وه كه وا خو شه ويستي خوا ﷺ ده فهرمويت: ((من حوسب يوم القيامة عذب)) قالت عائشة: أليس قد قال الله عز وجل: ((فسوف يحاسب حساباً يسيراً)) الانشقاق: (٨)) فقال: ((ليس ذاك الحساب إنما ذاك العرض، من نوقش الحساب يوم القيامة عذب)) واته: هه ركه سيك له روځي قيامه تدا ليپرسينه وه ي له گه ل كرا نه وا سزا ده دريت، عائشه فهرمووي: نايا خواي گه وره نه يفه رموو: ((فسوف يحاسب حساباً يسيراً)) واته: نيت پرسي نه وه يه كي سووك و ناساني له گه لدا ده كړيت، پاشان پاداش وه رنه گري و خراپه كانيشي نه بووردري)) پيغه مبه ري خوا ﷺ فهرمووي: نه وه ليپرسينه وه نيه به لكو نه وه ته نها پيشانداني نامه ي كرده وه كانه، به لام هه ركه سي موناقه شه ي ليپرسينه وه ي له گه لدا بكرت له روځي قيامه تدا نه وا سزا ده دريت))

به مه به ستي نزيك كردنه وهی بابه ته كه له بير و هوشه وه، ده ليم: نايه تاكو ئيستا روژنيك له روژان ناماده بوويته له هو ليني دادگادا كاتيک دادگايي كه سيك ده كريت؟ تكات لي ده كه م له فيكر و خه يالت له هو ليني دادگايي كردنه ناماده بيت، بي هينه پيش چاوي خوت رووي نه و خه لکه چونه كاتيک نه و كارمهنده ديتنه ژورده وه كه له بهر ده ستي ده سته ي دادگادا كار ده كات (الحاجب)، به توندي هاوار ده كات و ده ليم: محكمه !

هه موو هو له كه له بهر ده نكي نه و دهنگ ده داته وه، هه مووان بي دهنگ ده بن، ده سته و دايه وه ي دادگا دينه ژورده وه، سه روكي دادگا له ناو راستي ده سته كه دا پاوه ستاوه، له پاش چهند دانيشتنيكي دور دريژ، چهند گفتوگو و باسكردنيك، له پاش چهند سرووتيكي دياريكراو بو راستكردنه وه و خستنه رووي چهند راستييه كه، سه روكي دادگا ده يه وي حوكمي خوي بدات، وا خه ريکه بپياره كه ده دات... له و كاته دا رووي نه و خه لکه بهينه پيش چاوي خوت! ته ماشاكه: ده بييني فرميسك له هه ندي رووه به خور ديتنه خواره وه، هه نديكي تر ترس و دوولتي و بيم به روويانه وه ده بييني، ده بييني سنگي هه نديكي تر به رز ده بيته وه و داده به زيت، نه وانه ي له هو له كه دان هه مووان چاويان بپيوه ته سه روكي دادگا ته نانه ت نه گهر بويان بكريت نايروكيئن، هه مووان به جواني گوپيان شل كردوه، بو نه وه ي حوكمه كه بييسن! هه موو نه مانه له هو ليني دادگا له دادگاكاني نه م دونيايه !!!

برا نازيزه كه م: نايه به جواني نه و چهند ساته ت هينايه پيش چاوت؟؟ له كاتيكا تو له بهر ده ستي خوي زه وي و ناسمانه كاندا راوه ستاويت؟ له پيش چاوي هه موو خه لکی، له پيش چاوي هه موو بوونه وه، له كاتيكا تو به رووت و قوتي راوه ستاويت هه روه كو نه و كاته ي كه له دايك بوويته: ((يحشر الناس يوم القيامة حفاة عراة غرلاً)) واته: خه لکی له روژي قيامه تدا ده درين له بهر و كو ده كرينه وه به رووتي و پي په تي تي و خه ته نه نه كراوي)) پيشكه وه بو نه وه ي له بهر ده ستي خوادا راوه ستيت، فريشته كان پالت پيوه ده نين و پيشته ده خن، خوي گه وره ده ليم:

﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ ق: ٢١، واته: نه و روزه هر كه سيك بو مه حشر ديت، دوو فريشته ي له گه لدايه، يه كنيكان پيش خوي داوه و ده يگه يه نيته مه حشر، نه وي ديكه شيان شايه تي دده له سهر ي به كرده وه كاني)).

تويش له گورپه پاني مه حشر دا به ناوي خوټه وه بانگ ده كړيټ!! كوا فلاني كور ي فلان؟؟ تويش ده لټيټ: نه وه ناوي منه...!! نه ي فريشته كاني خوا چيتان ده ويټ؟ پيټ ده لټين: پيشكه وه.. برؤ بو بهر ده ستي خوي گوره.. خوي گوره ده فهرمويت: ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ (١٠٨) يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفْعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ. ﴿١١٠﴾ وَعَنْتِ الْأُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ

ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا﴾ (١١٢) (طه) واته: له و روزه دا هه موو خه لكي دواي ده نكي جاپچي (بانگه وازكار) نه كه ون، كه هيچ وه رچه رخان و لادانيك نيبه لټي، هه موو خه لكي له بهر خوي به خشنده ده نكيان نه وي ده بي، ده نكي ژيرليو و چپه چپ و نه سپاي نه بي هيچ شتي تر نابيسي (١٠٨) له و روزه دا تكا و لالانه وه لاي خوا هيچ سوود نابه خشي، مه گر له كه سيك خوي به خشنده خوي موله تي پيدا بي شه فاعه ت بكا، وتار و قسه كه شي په سهند بكا (١٠٩) خوا به هه موو نه و شتانه ده زانيت كه نه وان پيشيان خستوه و كرديوانه له دونيادا، هه روه ها به و شتانه ش چاك ده زانيت كه له روژي دواييدا چاوه پټيانه، واته: ناگاي له هه موو شتيكيانه، نه وان به زانين و عيلم ناتوانن ده وره بدن به به ريوه بردن و حيكمه تي خوا (١١٠) هه موو ده موچاو و روخساره كان له و روزه دا له تاستي نه و خوايه ي، كه هه ميشه زيندوه و هه رگيز نامري و راگيركه ري هه موو بوونه وه ره لاره مل و سهرنه وي و ملكه چن و بي گومان كي سته مي كرد و هه لي گرت زيانمهنو ناھوميدده (١١١) هر كه سيش ناكار و كرده وي چاك نه نجام بدا له هه مان كاتيشدا برواداريش بيت، نه له وه ده ترسيټ، گوناھه كاني له سهر زياد بكرين و نه له وه چاكه كاني كه م بكرينه وه (١١٢).

بانگت لى ده‌كرېت! به و بانگ كړنه دلته داده‌خورپېټ و راده‌چه‌له‌كى، هم‌موو گيانته دېته له‌رزه، هم‌موو نه‌ندامه‌كانى لاشته تيك ده‌چن و ده‌چن به به‌كه‌دا، نه‌مجار پالته پټوه ده‌ننن بؤ نه‌وه‌ى له بهر ده‌ستى خواى گه‌وره‌دا رابوه‌ستى، بؤ نه‌وه‌ى پادشاهى پادشاكان له گه‌ل تودا قسه بكات.

هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كټيبي (صحيح)^١ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (عدى كورى حاتم) هوه كه‌وا خوښه‌ويستى خوا عليه‌السلام فه‌رموويه‌تى: ((ما منكم من أحد إلا سيكلمه ربه. ليس بينه وبينه ترجمان. فينظر أمامه فتستقبله النار. وينظر عن أيمن منه فلا يرى إلا شيئاً قدمه. وينظر عن أشأم منه فلا يرى إلا شيئاً قدمه. فمن استطاع منكم أن يتقي النار ولو بشق تمرة، فليفل)) واته: هيچ كه‌سيك له ئيوه نبيه ئيلا خواى په‌روه‌ردگار قسه‌ى له گه‌لدا ده‌كات كه به هيچ شي‌وه‌يه‌ك وه‌رگير (ترجمان) له نيوانياندا نبيه، ته‌ماشاهى به‌رده‌ست و به‌رده‌مى خوى ده‌كات ته‌نجا ئاگر ده‌بيني، كاتى ته‌ماشاهى لاي راستى خوى ده‌كات هيچ نابيني ته‌نجا كرده‌وه‌كانى خوى نه‌بيټ، ته‌ماشاهى لاي چه‌پى خوى ده‌كات هيچ نابيني ته‌نجا كرده‌وه‌كانى خوى نه‌بيټ، هه‌ركه‌سيك له ئيوه توانى خوى له ئاگر بپاري‌زيت ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به له‌ته خورمايه‌كيش بوه نه‌وا با بيكات و خوى بپاري‌زيت)).

نه‌مجار نامه‌ى كرده‌وه‌كان بالو ده‌بيټه‌وه، نه‌گه‌ر له به‌خته‌وه‌ران بوټ نه‌وا ده‌بيني نامه‌ى كرده‌وه‌كانته ده‌درېته ده‌ستى راسته‌وه و كټيبه‌كه‌ت ده‌خوينټه‌وه، نه‌مجار خواى په‌روه‌ردگار قسه‌ت له گه‌لدا ده‌كات و له خوى نزىكت ده‌كات‌ه‌وه، داوا له خوا ده‌كه‌م من و هه‌موو برايه‌كى به‌پرز و هه‌موو خوشكيكى به‌ريز له‌و به‌خته‌وه‌رانه بگيرېت.

هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كټيبي (صحيح)^٢ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (ابن عمر) هوه كه‌وا خوښه‌ويست عليه‌السلام ده‌فه‌رموټ: ((إن الله يدني المؤمن، فيضع عليه كنفه ويستره، فيقول: أتعرف ذنب كذا؟ أتعرف ذنب كذا؟ فيقول: نعم أي رب، حتى إذا

١ - أخرجه البخاري (٧٥١٢) واللفظ له وانظر (١٤١٣) و مسلم (٦٧/١٠١٦).

٢ - أخرجه البخاري (٢٤٤١ ، ٤٦٨٥ ، ٦٠٧٠ ، ٧٥١٤) و مسلم (٢٧٦٨).

قرره بذنوبه، ورأى في نفسه أنه هلك، قال: سترتها عليك في الدنيا، وأنا أغفرها لك اليوم، وأما الكافر والمنافق، فيقول الأَشهاد: ((هؤلاء الذين كذبوا على ربهم ألا لعنة الله على الظالمين))، واته: خواى گه وره بهندهى نيماندار له خوى نزيك ده كاته وه تا به داپوشين و ليبوردينى خوى دايدة پوشيت، پيى ده گوتريت: ئه و تاوانانه دهناسيته وه؟ ئه و تاوانانه دهناسيته وه؟ ئه ويش ده ليت: به لئى ئهى په روه ردگار... تاكو دان به هه موو تاوانه كانى خويدا دهنيت، خوى وا دهنيتته وه كه وا به هه لاهه تدا چوه، خواى گه وره ده فهرمويت: ئه وه من له دونيادا بوم داپوشيت و نه موش ليت خوش دهبم، به لام كه سى بيباوه پ و دوو پوو، ئه وا له پيش چاوى هه موو خه لكى پتيان ده گوتريت: ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (هود: ١٨). واته: ئه مانه بوون — له دونيادا — له سهر په روه ردگاريان درويان كرد و هاوپي و هاوه ليان بو دانا دهبه نه حلهت و نه فرينى خوا له خه لكاني ناهه فكار و سته مكار بيت).

ثابه ئه و ثابتهت خويندووه ته وه كه ده فهرمويت: ﴿وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلَٰمَتُهُ طَرِيقُهُ فِي عُنُقِهِ وَخُجِّلْ لهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَتَبًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ (١٣) ﴿أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ (١٤) ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نُزِرْ وَاِزْرَةً وَلَا نُزِرْ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (١٥) (الإسراء) واته: نيتړ هه موو مروفتي كه كرده وه كه يمان — خير و شه پ كه له شه و روژدا كړدى — ناويزانى ملي كرد واته: له قيامه تدا نامه ي هه موو كارو كړده وه ي مروفت و هك (تهوق) و ملوانكه ده كړي ته ملي و هه ر به پيى نه وه ش له قيامه تدا پاداش و توله وهرده گريته وه، له روژي قيامه تدا نامه يه كي — كه كرده وه كانى تيا نوسراوه — بو دهردينين و نه ويش به كراوه يي ده كا به و نامه يه و ليى تى ده گات. (١٣) پيى ده گوتريت: دهناسا بو خوت نامه ي كرده وه كانت بخوينه وه، نه مرو نيتړ هه ر تو خوت حيساب له گه ل خوت بكيشه و پيويست به كه سى تر ناك، نه و جا نه ويش خوينده وار بيت، يا نه، بو خوى كارنامه كه ي ده خوينا ته وه و باش له نه نجم و جى و شويى خوى تيده گات

(١٤) ئهوهى ريگاي هق و راستى بگري، ئهوهبو خوى شارهزا بوه، واته: قازانچ و پاداشهكهى هر بۇ خوى دهبي و لهو رۆژهيشدا سهر فراز دهبيت، هر كهسيكيش ريگه گوم بكا و لا پي بي، ئهوهش تهنها سهر له خوى دهكهوي و زيان و تۆلهكهى له سهر خويهتى و هر خوى گيرۆده دهبيت (١٥)

ئهو كتيبه هيچ كهتنيكى له بير نهكرده ئه نجامت داييت، يان هر سهرپيچيهك شارديتتهوه، ههمو شتيك باسكراوه و نوسراوتهوه و توماركراره، خواي گهره دهفهرمويت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾ (الزلزلة) واته: ئينجا هر كهسيك كيشى ورديلهك چاكهى ئه نجام داييت، پاداشهكهى دهبييتتهوه. (٧) وه كهسيكيش كيشى ورديلهك شهر و خراپهى كردبيت، تۆلهكهى دهبييتتهوه. مهگر خوا قهلهمى عهفوي بيتي به سهريا، كهوابو با ههمومان هوشيار و زيرهك و وريابين، بزاني رۆژانه چي ئهكهين و له خوا بترسين. (٨)

سوينا به خوا! خواي گهره و بهتوانا له دونيادا هرگيز تاوانهكاني توي دانهپوشيوه بۇ ئهوهى له قيامهتدا ئابروت بيات، بهلكو ئه و خوى فهرموويهتى - هرهوهكو له پيشدا ئامازهم پي كرد - ((سترتهها عليك في الدنيا، وأنا أغفرها لك اليوم)) ئهجار كهسى ئيماندار له گۆرهپاني مهحشردا بوي دهردهچيت له كاتيكد ا كتيبهكهى گرتهوه دهستى راستيهوه، به دواي كهس و كار و خوشهويستان و هاوهلاني خويدا دهگرييت، هر كاتي ككسيك ببيني لهوانهى كه دهيناسيت، پي دهليت: ((هاؤم اقرؤوا كتابيه)) ئا ئهوهتا كتيبهكه به دهستى راست وهرگرتوه، له گال مندا كتيبهكه بخويننهوه، ئه مه يهكتاپهرستيكه مه، ئه مه نويژهكه مه، ئه مه زهكاتكه مه، ئه مه رۆژوهكه مه، ئه مه حجهكه مه، ئه مه ... ئه مه ﴿هاؤم اقرؤوا كتابيه﴾ (١٩) إِنْ طَلَبْتُ أَرْبَ مِائَةِ حِسَابَةٍ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ (الحاقة) واته: ها ئهوهته نامهكه بگرن و ببخويننهوه (چونكه كاتي كه نامهكهى درايه دهستى

راستی ئیتر هر به وه زانی به ختیاره، بویه به سر به رزییه که وه خوی ده نویی (١٩) چونکه به راستی من له دنیا دا نه مزانی و یه قینم بوو که ده گم به حیسابی خوم!! وا نه مړوش خوی میهره بان پاداشتی به چاکه دامه وه. (٢٠) نه وه له گوزهرانیکی خوش و په سندرکه رایه (٢١) له به هشتیکی به رزدا (٢٢) میوه جاتی دره خته کانی نزیکه لییه وه. واته: ده س رهسه، به راوه ستانه وه، به دانیشتنه وه، دهستی نه گاتی، ته نانه ت ده میشی نه گاتی، خوی کارزان به هیچ شیوه یه نایه لی به هشتی نه زیه ت بکیشی، پاش نازار و نه زیه ته که ی دنیا ی. (٢٣) پیان نه وتری: بخون و بخونه وه به خوشی به هوی نه و کاره جوان و چاکانه وه له روزگار ه کانی رابوردودا نه نجامتان دده به کورتی: مړوشی به هشتی له وپه پی خوشیدا ده بی (٢٤) به لام که سی بیباوه پ، نه واکتیه که ی ده دریته دهستی چه بیبه وه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ بَلَيِّنِي لَرَأُوتَ كِتَابِيَّةَ ۖ وَلَرَأُوتَ مَا حَسَابِي﴾ (٢٦) يَلَيِّنِي كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾ الحاقه، واته: به لام نه و که سی کارنامه که ی نه دریته دهستی چه پی - که نه وه ش نیشانه ی به دبختیه - ده لی: خوزگایه.. نامه که م پی نه درابا (٢٥) نه مزانیبا سه رنه نجامی حیساب و لیپرسینه وه م چیه؟ (٢٦) خوزگایه نه م مردنه م برابایه وه به یه کجاری و زیندووش نه کرامایه ته وه (٢٧) دارایی و ماله که م هیچ که لکیکی پی نه که یاندم بو نه م روزم (٢٨) نه و مولک و ده سه لاتنه ی بووم له ده س چو نه رشته م نه پایه وپله م، هیچیان نه یان توانی تو زقاله یه ک نارامم بکه نه وه (٢٩).

کوا سه روه ت و سامان؟ کوا که سایه تنیه که م؟ کوا کورسی؟ کوا پله و پایه؟ ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ۖ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۖ خَذُوهُ فَعُوتُوهُ ۖ ثُمَّ انْجَحِمَ صَلْوُهُ ۖ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ وَلَا يَحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۖ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۖ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۖ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ﴾ (٢٧) الحاقه) واته: دارایی و ماله که م هیچ که لکیکی پی نه که یاندم بو نه م

رۆژه‌م. (٢٨) ئه‌و مولك و ده‌سه‌لاته‌ي بوم له ده‌س چوو نه رسته‌م نه پايه‌وپه‌لم، هيجيان نه‌يان تواني تۆزقاله‌يه‌ك ئارامم بکه‌نه‌وه (٢٩) بيگرن، که‌له‌پچه‌ي بکه‌ن، واته: کوټ و زنجير له ده‌س و قاچ و ملي بئالئين (٣٠) پاشان بيخه‌نه ناو ئاگرى دۆزه‌خ. (٣١) ئينجا بيخه‌نه ناو زنجيرى‌کي هه‌فتا گه‌زيه‌وه و توندی بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ي پتر ريسوا بيټ، ئه‌گينه‌ خۆ ته‌نها ئاگره‌که‌ي به‌سه، ئاي ئه‌و رۆژه‌ چهنده رۆژيکي گران و نا‌ره‌حه‌ته! وه‌ره له ناو ئاگریشدا هيشتا به‌و شيوه‌يه زنجير بکريټ!! (٣٢) چونکه - له دونيادا - بپوای به‌ خوا نه‌بوو که ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترين سته‌مه، بۆيه هه‌ر ده‌بى ئاوا سه‌ر شوپو ريسوا بکري (٣٣) هاني خه‌لکي نه‌ده‌دا له سه‌ر خواردن دان به‌ هه‌زار، چهنه‌ ئاينتيکي به‌رز و پيرۆزه...! سه‌ره‌راي ئه‌وه‌ي ده‌بى له مال و منالي خويان بگرنه‌وه به‌ر بۆ هه‌زاران، ده‌بى مه‌ردوميش هان به‌دن بۆ بووژاننده‌وه‌يان (٣٤) نه‌مرووش لي‌ره - واته: رۆژي قيامه‌ت - هيج دۆستتيکي بۆ نيه‌ تا تکايه‌کي بۆ بکا و تۆزى ئه‌و باره‌يه‌ي لى سووک بکات (٣٥) خواردن و خواردنه‌وه‌شي هه‌ر کيم و زوخاوي داچۆراوي لاشه‌ي دۆزه‌خيه‌كانه (٣٦) گونا‌هباران نه‌بى که‌سي ديکه ليى ناخوات، واته: هه‌ر ئه‌وانه ده‌يخۆن که باوه‌پيان به‌ خوا نه‌بوو (٣٧).

شاعير پاستي فه‌رمووه کاتيک ده‌ليټ:

تذكر وقوفك يوم العرض عريانا مستوحشاً قلق الأحشاء حيراناً
والنار تلهب من غيظ ومن حنق على العصاة.. ورب العرش غضباناً
اقرأ كتابك يا عبدُ على مهل فهل ترى فيه حرفاً غير ما كانا؟
فلما قرأت ولم تنكر قراءته وأقررت إقرار من عرف الأشياء عرفانا
نادى الجليل.. خذوه يا ملائكتي وأمضوا بعبد عصي للنار عطشاناً

ئهي خودايه... من و ئيوه له يه‌کتابه‌ستان بگي‌پي!!

خي‌راکه برا خو‌شه‌ويسته‌که‌م... خوشکه به‌ حيشمه‌ته‌که‌م... لي‌پرسينه‌وه له‌ گه‌ل
خۆتدا بکه پيش ئه‌وه‌ي له به‌ر ده‌ستي خوادا لي‌پرسينه‌وه‌ت له‌ گه‌لدا بکه‌ن، خواي
گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئاً وَإِنْ

كَانَ مِنْكَالَ حَكْمٍ مِّنْ خَرَدَلٍ اُنْتَبَا بِهَا وَكُنِيَ بِنَا حَسِيْنٌ ﴿٤٧﴾ (الانبیاء: ٤٧)
 واته: بئ گومان روژی قیامت نئمه ترازوی دادپه‌روهی دانه‌نین و کرده‌وه‌کانیانی
 بئ نه‌کیشین نه‌وسا هیچ که‌سیک که‌مترین سته‌می لی ناکری چ له چاک کاران و چ له
 خراپه‌کاران، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر کرده‌وه‌کانیانی به نه‌ندازه‌ی سه‌نگی ده‌نکه
 گه‌ردیله‌یه‌کیش بیت که له بچوکیدا کراوه به نمونه، نئمه نه‌یه‌نین و ناماده‌ی
 نه‌که‌ین وه نه‌ونده به‌سه بئ نئمه که به وردی ژمیریاری کرده‌وه‌کانیان بین)).
 جا خوی گه‌وره پادشای حق و دادپه‌روهه، له گه‌ل نه‌وه‌شدا له‌و روژده‌دا به
 دادپه‌روه‌یه‌کی ره‌هاوه لیپرسینه‌وه له گه‌ل به‌نده‌کانی خویدا ناکات، به‌لکو به
 فه‌زلی خوی له پاش دادپه‌روهی، چونکه نه‌گه‌ر به‌دادپه‌روهی خوی لیپرسینه‌وه و
 مامه‌له‌مان له گه‌لدا بکات نه‌وا هه‌مووان به هه‌لاکه‌تدا ده‌چین! له گه‌ل مندا بیر له‌و
 نایه‌ته پیروژه بکه‌ره‌وه: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (فصلت: ٤٦) واته:
 په‌روه‌دگاریشته هه‌رگیز غه‌درباز و سته‌مکار نییه له به‌نده‌کانی و بئ که‌م و کورت
 پاداشتیان نه‌داته‌وه)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (النساء: ٤٠) واته: بئ
 گومان خوا به سه‌نگی بچوکتیرین گه‌ردیله (زه‌پره) سته‌م له هیچ که‌س ناکا)).
 به پاستی نه‌وپه‌پی دادپه‌روه‌یه !!

خوی گه‌وره و کارزان ده‌فه‌رمویت: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ﴾
 وَإِٰتِٰرَٰهِمَ الَّذِي وَفَّيْ ﴿٣٧﴾ أَلَّا نَزَرَٰ وَاِٰزَرَةً وَزَرَّ اٰخَرٰی ﴿٣٨﴾ (النجم) واته: نایا هه‌والی
 پیته‌دراوه به‌وه‌ی له (سفر)ه‌کانی مووسا (٣٦) وه سحوفی (ئیه‌راهم)ی وه‌فاداردا
 هاتوه (٣٧) که هیچ که‌سیک گونا‌هی به‌کیکی تر هه‌لناگریت (٣٨).

جا هیچ موقوفیک تاوانی موقوفیکتر هه‌لناگریت، به‌لکو له ناسکتیرین و ره‌واتیرین
 دادپه‌روه‌ی خوی گه‌وره، هینانه‌وه‌ی بیانوه بئ به‌نده‌کانی خوی، بویه کار و
 کرده‌وه‌کانیان به نوسراوی و تۆمارکراوی پیشکه‌شی خاوه‌نه‌کانیان ده‌کات، خوی
 گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ

سَوِّ تَوْدُ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ، وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾
 (آل عمران: ۳۰) واته: بترسن له و روژه‌ی که هه‌موو که‌سیک هه‌ر چاکه‌یه‌کی
 کردبیت! دۆسیه و په‌روه‌نده‌ی بۆ کراوه و ده‌یبینی و پیتی دلخۆش نه‌بیت، هه‌ر
 کاریکی خرابیشی کردبیت (ديسان ده‌یبینی و ئاوات خوازه که له نیوان خۆی و
 کاره‌خراپه‌کانیدا مه‌وداو ماوه‌یه‌کی زۆر دوور ببوایه و هه‌ر چاوی پتی نه‌که‌وتبا، هه‌ر
 له سزای زاتی خوای گه‌وره ده‌بیت خۆتان بپاریزن و ئاگادار بن به‌ریکو پیتی
 گویرایه‌لی بکه‌ن و خوا هه‌میشه به‌رامبه‌ر به‌ بنده‌کانی خۆی میهره‌بان و دلۆفانه))
 چیت نه‌ من و نه‌ تو هیچ بیانویه‌ک یان به‌لگه‌یه‌کمان نییه، چونکه کتیبه‌که
 ئاماده‌یه و مه‌وجوده، تۆیش هه‌موو ئه‌وانه‌ی که له سهرت نوسراوه ده‌یخوینیته‌وه،
 چه‌نده‌ها به‌لا و تاوان هه‌بوو ئیمه له په‌نه‌نیدا نه‌نجاممان دابوو ئیستا خوای گه‌وره
 هه‌مووی ده‌رده‌خات، په‌شیمان بوونه‌وه بۆ خۆمان.. له‌م کات و ساته‌دا که چه‌ند
 بئی بایه‌خ بووین بۆ جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا
 چه‌ند شایه‌تیکش هه‌ن!! گه‌واهی له‌ سهر بنده‌که ده‌ده‌ن؟ ئه‌و شایه‌تانه‌ کین؟
 گه‌وره‌ترین شایه‌ت خوای گه‌وره خۆیه‌تی، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره خۆی
 ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۳۳) به‌ راستی
 خوا به‌ سهر هه‌موو شتی‌کا هه‌میشه شایه‌ت و ئاگاداره، هه‌ر به‌ پیتی ئه‌وه‌یش که ئه‌و
 خه‌لکه کردویانه‌ تۆله و پاداش ئه‌داته‌وه)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ
 اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (المجادلة: ۶) واته: روژیک خوا پېشینه‌ان و
 پاشینه‌ان، هه‌موو زیندوو ده‌کاته‌وه ئینجا به‌ هه‌موو ئه‌و کاروکرده‌وانه کردوویان
 ئاگاداریان ده‌کات، خوا ئاماری کردوه و نووسیویه‌تی له‌ سه‌ریان، ئه‌وان له‌ بیران
 چۆته‌وه وه خوا شایه‌ته له‌ سهر هه‌موو شتیک، واته: هیچ شتیک‌ی لی‌ بزر نابێ)).

هه‌موو پێغه‌مبه‌ریک له‌ پێغه‌مبه‌ران شایه‌تن به‌ سهر ئوممه‌ته‌که‌یانه‌وه، هه‌روه‌ها
 ئوممه‌ته‌که‌ی خۆشه‌ویستی خوا ﷺ شایه‌تن به‌ سهر هه‌موو ئوممه‌ته‌که‌یانه‌وه،

هه روه ها پيڼغه مبهري نازدار ﷺ شايعه ته به سر هه موو نوممه ته كانه وه، خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۴۱) واته: ئه بي حالي بيياوه پان ئه و روزه چون بي كه نيتمه له هه ر كه ليك شايعه تيكن دينين شايعه تيبان له سر بدات، توش ده كه ينه شايعه ئه ي پيڼغه مبهري ﷺ له سر هه موو نه وانه)).

هه روه ها فريشته كان شايعه تي دهن، هه روه كو خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ (ق: ۲۱)، واته: ئه و روزه هه ر كه سيك بو مه حشر ديت، دوو فريشته ي له گه لدايه، يه كيكيان پيش خوي داوه و ده يگه يه نيته مه حشر، ئه وي ديكه شيان شايعه تي دها له سهر ي به كرده وه كاني)).

خواي گه وره ده فهرمويت: ((وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا كُنِينِ ۝ يَكُفُّونَ مَا تَعْمَلُونَ﴾ (الإنفطار: ۱۰-۱۲، واته: له كاتيكا - كه ئيوه ئه وه ندهش لاسار و ياخين - ده سته يه كه له فريشته ي چاودير و پاريزه رتان له سر دانراوه، هه رچي بكن نه ينووسي (۱۰) ريزدارانيكي نووسه رن (۱۱) ئه زانن چي ده كن، واته: به هه موو كارو كرده وه يه كتان به ئاگان (۱۲)).

له رپوايه تيكا كه له (سنن الترمذي) و جگه له وهاتوه - به سه نه ديكي كه (ضعف) ي تيدايه، له بهر پاراستني سپارده ي زانستي (الأمانة العلمية) له فهرمووده ي (أبوهريره) وه ده رباره ي ئه و ئايه ته، كه ده فهرمويت: ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ (الزلزلة: ۴).

قال الرسول: ((أندرون ما أخبارها؟

قالوا: الله ورسوله أعلم.

۱ - أخرجه أحمد في (المسند) (۳۷۴/۲) والترمذي باب (۷) (۲۴۲۹) وقال: حديث حسن غريب صحيح، وفي كتاب (تفسير القرآن) (۲۳۵۳) وقال: حسن صحيح غريب، والنسائي في (الكبرى) (۱۱۶۹۳) وقال الشيخ الألباني: (ضعيف الإسناد) كما في (ضعيف سنن الترمذي).

قال: ((فان أخبارها أن تشهد على كل عيب أو أمة بما عمل على ظهرها، أن تقول: عمل كذا وكذا يوم كذا وكذا، قال: فهذه أخبارها)) واته: پیغه مبهري خواجه عليه السلام ده فهرمویت: ئایا ده زانن هه والله که ی چیه؟ فهرمویان: خوا و پیغه مبهري که ی عليه السلام باشتر ده زانن، ئه ویش فهرمووی: هه والله که ی ئه وه یه که شایه تی ده دا به سهر هه موو بنده یه که وه به ههر کاریک له سهر پشستی ئه نجامی دابییت، ده لئیت: له فلانه روژ ئه و کاره و ئه و کاره ی ئه نجام داوه، فهرمووی: ئه وه هه والله که یه تی.))

ئه مجار ته ماشای جورئته و بویری به نده بکه له و کات و ساته دا و له بهر دهستی خوای بالاده ستدا!

له (صحيح مسلم) ^۱ دا هاتوه له فهرموده ی (أنس) وه ده لئیت: ((کنا عند رسول الله فضحك، فقال: ((هل تدرون مم أضحك؟)) قال: قلنا: الله ورسوله أعلم.

قال: ((من مخاطبة العبد ربه، يقول: يا رب، ألم تجرني من الظلم؟ قال: يقول: بلى، قال: فيقول: فاني لا أجزى على نفسي الا شاهداً مني، قال فيقول: كفى بنفسك اليوم عليك شهيداً، وبالكرام الكاتبين شهدوا، قال: فيختم على فيه)) واته: لای پیغه مبهري خواجه عليه السلام دانیشتبوین، پیغه مبهري خواجه عليه السلام پیکه نی و ئه مجار فهرمووی: ئایا ده زانن من بۆچی پیده که نم؟ وتیان: خوا و پیغه مبهري که ی عليه السلام باشتر ده زانن، فهرمووی: له گفتوگو کردنی به نده له گه ل په روه ردگاریدا له روژی قیامهت، ده لئیت: ئه ی په روه ردگار ئایا تو په نات نه دام له سته م لی کردن؟ خوای گه ورهش ده فهرمویت: به لئى ئه ویش ده لئى: که وابوو من رازی نابم که س شایه تیم له سهر بدات ئیللا له خوّم نه بییت، خوای گه ورهش ده فهرمویت: تو ئه مپۆ به سته که وا ته نها خوّت شایهت بیت به سهر خوّه وه و فریشته کان که نوسه ری کرده وه کانتن شایهت بن له سهرت، ده لئیت: مۆر ده دریته سهر ده میدا...))

ئه مجار خوای گه وره مؤلّهت ده داته هه موو په له کانی و دینه گوفتار، ده سته کان دینه گوفتار و قسه ده که ن، هه روه ها دامین، سک، پییه کان، هه موو ئه ندامه کان شایه تی ده دن.

خوای په روه ردگار ده فەرمویت: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَشَهِدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (یس: ۶۵) واتە: ئه‌مڕۆ (روژی قیامت) مۆر ده‌دهین به سه‌رده‌میاندا و ناتوان به زمان هیچ قسه‌یه‌ك بکه‌ن ده‌سته‌کانیشیان قسه‌مان له گه‌ل ئه‌که‌ن پێیه‌کانیشیان شایه‌تی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی کردوویه‌نه‌))

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ (حَقَّ إِذَا مَا جَاءَهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لِمَ لُجُودُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلَئِيهِ تَرْجَعُونَ ﴿٢١﴾﴾ (فصلت)، واتە: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ باسی ئه‌و رۆژه بکه‌ بۆ گه‌له‌که‌ت که نه‌یار و دوژمنانی خوا به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ کۆ ئه‌کرینه‌وه، به‌ ریز رانه‌گیردرین و ده‌سته ده‌سته به‌ری ده‌کرین بۆ ئاگر، واتە: هه‌موو پێکه‌وه ریز ده‌کرین و ئه‌یانبه‌ن بۆ مه‌حشر (۱۹) هه‌تا کاتی ده‌گه‌نه‌ لای ئاگره‌که، گوێ و چاو و پێستیان گه‌واهییان له دژ ئه‌ده‌ن له هه‌ر کارێ کردوویه‌نه‌ (۲۰) به‌ گله‌یه‌وه به‌ پێستیان ئه‌لێن: بۆچی به‌ زیانی ئێمه‌ گه‌واهیتان دا؟ خو ئێمه‌ له ئێوه به‌رگری ئه‌که‌ین! ئه‌لێن: ئه‌و خواجه‌ی که هه‌موو شتیکی هه‌یناوه‌ته قسه‌وگو، ئێمه‌یشی به‌ قسه‌ هه‌ینا، واتە: به‌ ئاره‌زووی خو‌مان نه‌بوو، ئیتر بۆچی گله‌ییمان لێ ئه‌که‌ن؟ هه‌ر ئه‌ویشه‌ بۆ یه‌که‌مجار له نه‌بوونه‌وه ئێوه‌ی به‌ دی هه‌ینا و هه‌ر بۆ لای ئه‌ویش ده‌گیردرینه‌وه (۲۱).

ده‌لێت: ((فیختم علی فیه، فیقال لأركانہ: أنطقي، قال: فتنطق بأعماله، قال: ثم یخلى بینہ و بین الکلام، قال: فیقول: بعداً لكن وسحقاً، فعنکن کنت أناضل)) واتە: مۆر ده‌دریته‌ سه‌ر ده‌میدا و به‌ ئه‌ندامه‌کانی ده‌وتریت: بێنه‌ قسه‌کردن، ده‌لێت: هه‌موو کرده‌وه‌کانی باس ده‌کات، پاشان بوا‌ری پێ ده‌دریت قسه‌ی له گه‌لدا بکات، ئه‌ویش ده‌لێت: دووری و تیاچوون بۆ ئێوه، ئه‌ی خو من له پێناوی ئێوه‌دا هه‌ولم ده‌دا)).

له پاش ئه م هه موو بنه ما دادپه روه ريانه نه مجار فه زلای خواى گه وړه پيشكه ش به يه كته پرست و نيمانداران ده كړيت، خواى گه وړه هه موو تاوانه كانيان ده گوتريت به چاكه، خواى گه وړه ده فه رمويت:

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (الفرقان: ۷۰) واته: مه گه ر كه سيك په شيمان ده بيته وه و بپوا بيټى و كارى چاك نه نجام بدا نا نه و كه سانه خوا گونا ه و خراپه كانيان بو ده گوتريت به چاكه، وه هه ميشه خوا گونا ه پو ش و ميه ره بانه))
له فه رموده يه كى زور جوان و ناسكدا هاتوه له (صحيح مسلم) ريو ايه ت كراوه له فه رموده ي (ابو ذر) وه له باسى دوايين كه سيك كه ده چي ته به هه شته وه، دوايين كه سيك له دوزه خ دهر ده چي ت، له وه فه رموده يه دا هاتوه كه وا خو شه ويست ﷺ ده فه رموى: ((رجل يؤتى به يوم القيامة. فيقال: اعرضوا عليه صغار ذنوبه وارفعوا عنه كبارها. فتعرض عليه صغار ذنوبه. فيقال: عملت يوم كذا وكذا، وكذا. وعملت يوم كذا وكذا، وكذا. فيقول: نعم. لا يستطيع أن ينكر. وهو مشفق من كبار ذنوبه أن تعرض عليه.)) واته: له روژى قيامه تدا كابرايه ك ده هينن و پيى ده گوتريت: تاوانه بچووكه كانى پيشان بده ن و گه وړه كانى له سه ر هه لگرن، نه مجار هه موو تاوانه بچووكه كانى پيشان ده دريت و پيى ده گوتريت: فلانه روژ نه و كار ه و نه و كار ه نه نجام داوه و فلانه روژ نه و كار ه و كار ه نه نجام داوه، نه و يش ده ليت: به لى.. ناتوانى نكولى لى بكات، له كاتيكدا نه و له تاوانه گه وړه كانى خوى ده ترسي ت و پيشانى بدريت))

ته نها نه و تاوانه بچووكانه ي كه به نده كه هه نديكى له بير كړدوه و هه نديكى له بير ماوه نيس تا هه مووى نوسراوه و مه وجوده، نه و له وه ده ترسي ت تاوانه گه وړه كانى نمايش بكريت و بخري ته روو، له و كاته ي نه و له و حاله ترس و بيمه دا يه ((فيقال له: فان لك مكان كل سيئة حسنة))، واته: پيى ده گوتريت: نه و له جى

هر خرابه يه ك خواى گه وره چا كه يه كى بوډاناي)) نه مجار به بنده كه ليږه دا ده وږيت و جوړنه ده كات ((فيقول: رب قد عملت أشياء لا أراها ها هنا)) واته: ده ليت: په روه ردگارا... من چه بنده ها كارم نه نجام داوه كه چى ليږه دا هيچ له وانه نابينم)) ده يه ويى نه و تاوانانه ش بگوږدريت به چا كه، جاريكى تر يه كتاپه رستان فه زليان به رز ده بيته وه و چا كه كانيان چه ند جاران ده بيته وه.

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (الأنعام: ۱۶۰) واته: هر كه سيك له م دونيا يه دا چا كه يه ك بكا، له پوږى قيامه تدا ده به رامبه ر چا كه ي له گه ل ده كريت ه وه، هر كه سيكيش خرابه بكا ته نها به نه نازه ي نه و خرابه يه تو له و جه زره به نه درى، واته: زياد له تاوانه كه ي خوى تو له نادري به سه ريا وه كو ده فهرموي: به هيچ شيوه يه كيش سته م له هيچ كه سيكيان ناكريت).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة ۲۶۱)، واته: نمونه ي نه و كه سانه ي كه دارايى خويان له ريگه ي خوا دا نه به خشن، هر وه كو دانه تو ميك كه حوت گول درده كا و هر گوله ي سه د دانه ي تيډا بي كه و ابو ته نها دانه تو ميك (۷۰۰) ده نكي پيوه ده بي، واته: پاداشتي گشت خير و چا كه يه ك به لاي خواوه يه ك به ده، تا حوت سه ده و هيشتا بو هر كه سيش خوا خوى بيه وي چه ند به رامبه ر پاداش ده دا چونكه خوا به خششى يه كجار فراوانه، زور به ناگا و زانايه (نه زاني چه بنده هه لته گري).

له (مسند أحمد) دا به سه نه ديكي (حسن)^۱ هاتوه له فهرمووده ي (ابو ذر) وه كه وا خو شه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((قال الله تعالى: الحسنه بعشر أمثالها أو أزيد، والسئنة بواحدة أو أغفر، ولو لقيتني بقراب الأرض خطايا ما لم تشرك بي، لقيتك بقرابها مغفرة)) واته: خواى گه وره ده فهرمويت: چا كه و حه سنه به ده نه وه بنده يا

۱ - أخرجه أحمد في (المسند) (۱۴۸/۵) والطيايسي في (مسند) (۴۶۴) وحسن إسناده الشيخ شعيب لأجل عاصم وهو صحيح لشواهد.

زياتر دهنوسم و خراپه (سيئه) به تهنه يه كيټك دهنوسم و يان ليټي خوښ دهيم،
نه گره به نه ندازه ي هه موو زه وي به تاوانه وه پيم بگه ي و به من گه يشتي هاوه لت بؤ
من بريار نه دابوو نه وا به نه ندازه ي هه موو زه وي به لي خوښ بوونه وه وه پيټ
ده گم)).

له (صحيح البخاري و مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرموده ي (ابن عباس) وه كه وا
پيغه مبهري خوا عليه السلام فهرموده ي: خواي گه وړه ده فهرمويت: ((فمن هم بحسنة فلم
يعملها كتبها الله عنده حسنة كاملة، وان هم بها فعلها كتبها الله عنده عشر حسنات
الى سبع مائة ضعف الى اضعاف كثيرة، وان هم بسيسة فلم يعملها كتبها الله عنده
حسنة كاملة، وان هم بها فعلها كتبها الله سيئة واحدة)) واته: هه ركه سيټك ويستي
چا كه يه ك نه نجام بدات و نه نجامي نه دا نه وا خواي گه وړه به چا كه يه كي بي كه م و
كوپي دهنوسي و هه ركه سيټك ويستي كاريك نه نجام بدات و نه نجامي دا نه وا خواي
گه وړه ده نه وه نده ي بؤ دهنوسي تا حوت سده نه وه نده تا چهنده ها جاري زؤر،
هه ركه سيټك ويستي خراپه يه ك نه نجام بدات و نه نجامي نه دا نه وا خواي گه وړه به
چا كه يه كي بي كه م و كوپي دهنوسي و هه ركه سيټك ويستي خراپه يه ك نه نجام بدا و
نه نجاميدا نه وا خواي گه وړه تهنه يه ك خراپه ي بؤ دهنوسي)).

ته ماشي فزل و چا كه ي خواي گه وړه بكه به سهر به نده كانپيه وه، نه مه بنه ما
گشتيپه كانپي لپرسينه وه بوو، ناخو يه كه م كوټه ليټك كه لپرسينه وه يان له گه لدا
ده كريت له بهر دهستي خوادا كيټن؟ يه كه م كوټه ل و گروويه ك كه حوكميان به
سهر دا دهر يټ له م نوممه ته كيټن؟ نايه يه كه م شتيك به نده كان لپرسينه وه يان له
سهر بكر يټ له بهر دهستي خوادا چيپه؟ يه كه م شتيك خواي گه وهر حوكمي له سهر
بدات له نيوان به نده كاندا چيپه؟ وه لامي هه موو نه و پرسيارانه له به شي داهاتودا
ده زانين انشاء الله.

داوا له خوا ده كه م نيمه و نيوه داپوشيت له دونيا و قيامه تدا، هه موو كار و
كرده وه چا كه كانمان لي وهر گريت، هه ر خوي پشت و په نامانه و تواناي به سهر
هه موو شتيكدا هه يه.

یه کهم کومه ئیك داوه رییان له نیواندا ده کریت

أول من يقضى بينهم يوم القيامة

له به شی رابوردووا بڼه ماکانی دادپه روهری و فه زلی خوی گه وره مان زانی، نه و بڼه مایانه ی که خوی گه وره به نده کان لپرسینه وه یان له سهر ده کریت له روژی قیامت، له کوټایي به شی رابوردووا پرسیاریکم کرد نه ویش بریتی بوو له: ئایه یه کهم کومه له و گروویه ک کین که بانگیان لی ده کریت به مه به سستی لپرسینه وه، بو نه وه ی ترس و بیمی نه و بارودوخه یان له سهر سووک بکریت؟

بو ولامی نه و پرسیاره ده لئین: نه وه ئوممه تی پیغه مبه ری نازداره ﷺ، به لئ... گه وره یی و ره حمه تی خوی گه وره له و کاته دا بو نه م ئوممه ته ده رده که ویت کاتی نه م ئوممه ته پیش ده خریت به مه به سستی لپرسینه وه، هه لویتست و بارودوخی ئوممه تان له گوپه پانی مه حشه ردا و له روژی مه حشه ردا به راستی بارودوخیکی نور سهخت و دژواره، روژ نزیکه راوه ته وه بو سهر سهری به نده کان، خه لکی به نه ندازه ی کرده وه کانیان نوقمی ئاره قه بوون، له ولاشه وه دژه خ هاوار ده کات و ده نالینیت و تووپه بوه له بهر تووپه بوون و په سستی خوی گه وره، هه موو پیغه مبه ران ده لئین: ((نفسی نفسی)) به راستی بارودوخه که دژوار و ناهه مواره، هیه که سیک ناتوانیت... هه رچه نده خوی گه وره نه و په پی زمان پاراوی پی به خشیبیت، نه و په پی شیوازی ره وانبیژی جوانی پی به خشیبیت، نه و په پی شیرینی گوftar و وشه سازی پی به خشیبیت، ناتوانیت به جوانی ترس و بیمی نه و کات و ساته ی بهر ده سستی خوی گه وره به رجه سته بکات، به لئ... له سایه ی نه و کات و ساته دا بانگ له ئوممه تی (محمد المصطفی) ﷺ ده کریت - دایک و باوک و گیانم به فیدای بیت - . له هه ردوو کتیبی (صحیح)^۱ دا هاتوه، له فه رموده ی (أبو هريره) وه

ده‌فهرمويت، پيغه‌مبهری خواجه^۱ فهرموويه‌تی: ((نحن الآخرون السابقون يوم القيامة)) واته: نيمه دواين نوممه‌تين (له دونيادا) له قيامه‌تیشدا يه‌که‌مین)).

نهمه چ ريز و شه‌ره‌فيکه؟ دواين نوممه‌تيك نوممه‌تی پيغه‌مبهری نازداره^۲، له هه‌مان کاتدا يه‌که‌م نوممه‌تيکه پيش ده‌خريت بو ليپرسينه‌وه، به‌لکو يه‌که‌م نوممه‌تيکه ده‌چيته به‌هسته‌وه به‌فرمانی پادشای بالاده‌ست و دلوفان.

له ريوايه‌ته‌که‌ی (صحيح مسلم)^۳ دا هاتوه: ((نحن الآخرون الأولون يوم القيامة)) واته: نيمه دواين نوممه‌تين (له دونيادا) له قيامه‌تیشدا يه‌که‌مین)).

له ريوايه‌تيکی (ابن ماجه)^۴ دا به سه‌نه‌ديکی (صحيح) هاتوه له فهرمووده‌ی (ابن عباس) هوه که‌وا خوښه‌ويستی خواجه^۵ فهرموويه‌تی: ((نحن آخر الأمم، وأول من يحاسب، يقال: أين الأمة الأمية ونبيها؟ فنحن الآخرون الأولون)) واته: نيمه دواين نوممه‌تين (لو دونيادا) و يه‌که‌م نوممه‌تين ليپرسينه‌ويان له گه‌لدا ده‌کريت، ده‌گوتریت: له کوين نوممه‌ته نه‌خوينده‌واره‌که و پيغه‌مبهرکه‌يان؟ نيمه دواين نوممه‌تين له دونيادا و يه‌که‌مین نوممه‌تين له قيامه‌تدا)).

هه‌روه‌ها له ريوايه‌تيکی تردا له (ابن عباس)^۶ هوه ده‌لئت: پيغه‌مبهری خواجه^۷ فهرموويه‌تی: ((فَتُفْرَجُ لَنَا الْأُمَمُ عَنْ طَرِيقِنَا، فَنَمْضِي غَرًّا مُحْجَلِينَ مِنْ أَثَارِ الطُّهُورِ، فَتَقُولُ الْأُمَمُ: كَادَتْ هَذِهِ الْأُمَّةُ أَنْ تَكُونَ أَنْبِيَاءَ كُلِّهَا)) واته: هه‌موو نوممه‌ته‌كان ريگامان بو والا ده‌که‌ن و نيمه‌ش ده‌پوين له کاتيکدا هه‌موان نيو چاوان و هه‌ردو پيمان سيبه‌ی له به‌رشوينه‌واری ده‌ستويژ، نوممه‌تان ده‌لئين: ده‌لئي نهم نوممه‌ته هه‌موان پيغه‌مبهرن!!)).

نهمه نه‌و نوممه‌ته‌يه که په‌روه‌ردگاری زه‌وی و ناسمانه‌کانی به‌ته‌نها ناسيوه. جا نوممه‌تی (موحه‌مه‌د)ی خوښه‌ويست^۸، ريزدارترين نوممه‌ت بوه و نيس‌تاش وا به‌ريزه و هه‌رواش به‌ريزداری ده‌مينيته‌وه، هه‌روه‌ها پايه‌دارترين

۱ - صحيح مسلم (۸۵۵/۲۰).

۲ - أخرجه ابن ماجه (۴۲۹۰) وقال البوصيري: (هذا إسناد صحيح، رجاله ثقات) وكذا قال الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۲۳۷۴).

۳ - أخرجه أحمد في (مسنده) (۲۸۱/۱، ۲۹۵) وأبو يعلى في (مسنده) (۲۱۳/۴) (۲۳۲۸) وحسنه لغيره الشيخ شعيب في (تحقيق المسند).

نوممه ته له دنيا و قيامه‌تدا، له گڼل شو هه‌موو لاوازي و سستبيهي له‌م قوناغه‌دا پييدا تيده‌په‌پيټ!! رورژگار ده‌ستا وده‌سته، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَتِلْكَ الْآيَاتُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ آل عمران: ۱۴۰، واته: نيمه نه‌وپوژگارهي سه‌رکه‌وتن و تيکشکانه، له نيو مه‌ردمدا ده‌ستاو ده‌سټي پي ده‌که‌ين پوژي بو نيوه‌يه و رورژکيش بو نه‌وان)).

جا نه‌گه‌ر نه‌م نوممه ته نيسټا به قوناغيكي لاوازي‌دا تيده‌په‌پيټ، نه‌وا چه‌نده‌ها سه‌رده‌م بوه نه‌م نوممه ته خاوه‌ن هي‌ز و ده‌سه‌لات بوه و به قوناغي پر سه‌روه‌ريدا تيپه‌ريوه^۱.

۱ - من به هه‌موو باوه‌پيکه‌وه ده‌لټم: که‌وا قوناغي داهاتو بو نوممه‌تي موحه‌مه‌ده ﷺ نه‌وه‌ش باش بزانه که تاريک‌ترين کاتي شو نه‌وکاته‌يه که روناكي گزنگي به دواوه‌يه دلنياه به گزنگ و سپيده‌ي ديني خوا به‌ريوه‌يه به پشتيواني خواي گه‌وره و به به‌لټيني خوي، هه‌روه‌ها به به‌لټيني پيغه‌مبيري راستگو ﷺ که هه‌رگيز له خووه قسه‌ناکات، نوممه‌تي موحه‌مه‌د ﷺ باش‌ترين و به‌ري‌ز‌ترين نوممه ته ، هه‌موو نوممه‌تيک له سه‌ر رووي زه‌ويدا شانازي به خوي و مي‌ژويوه ده‌کات به‌لکو گوراني به بالاي ناوداره‌کانيانوه ده‌لټن، به‌لکو گوراني به مي‌ژوي خويانه‌وه ده‌لټن، ره‌نگه مي‌ژويوه‌که‌شي زور ره‌ش و پر شه‌رمه‌زاري بيټ، بويه شايسته ترين نوممه‌تي سه‌ر رووي زه‌وي که شاياني پيشه‌نگي و شانازي و فخر بيټ نه‌وه نوممه‌تي پيغه‌مبيري نازداره ﷺ به شايه‌تي خواي په‌روه‌ردگار، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۱۰، نه‌گه‌ر ده‌ته‌ويټ برا شيرينه‌که‌م ري‌ز و پله‌و پايه‌ي نه‌م نوممه ته بزانيت نه‌وا ته‌ماشايه‌كي هه‌موو نوممه‌ته‌کاني سه‌ر زه‌وي بکه به بي جياوازي له روزه‌لات يان له روزه‌لات يان له هه‌ر پارچه‌يه‌كي سه‌ر رووي زه‌وي ، سويند به خوا هيچ نوممه‌تيک نادوزيته‌وه که نه‌و مه‌به‌سته به‌يننه‌دي که خواي گه‌وره زه‌وي و ناسمانه‌کاني له‌و پي‌ناوه‌دا دروستکردوه، به‌ه‌شت و دوزه‌خي دروستکردوه، له پي‌ناويدا کتبي دابه‌زانده‌وه و پيغه‌مبهراني ره‌وانه‌کرده، هيچ نوممه‌تيک نادوزيته‌وه که په‌کتابه‌رستي خوا جيبه‌جي بکه‌ن ته‌نها نوممه‌تي پيغه‌مبيري خوا ﷺ نه‌بيټ، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ((افمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستون)) هه‌ندئ خه‌لگي هه‌ن ده‌لټن: واز له‌و قسه بي نرخانه به‌ينه. بويه باش بزانه که هه‌ر شارستانيه‌تيكي ماددي به بي دين و په‌وشت و زانست و پيشکه‌وتن هيچ بايه‌خيكي نيه.

ده‌لټم: من هه‌رگيز له نرخ و به‌هاي زانست که‌م ناکه‌مه‌وه، چونکه من ده‌رويش نيم له خومه‌وه قسه بکه‌م و نه‌زانم چي ده‌لټم ، نه‌خير، چونکه نوممه‌ته‌که‌ي نيمه نوممه‌تي زانسته و په‌که‌م نايه‌تيک بو سه‌ر دلي پيغه‌مبيري خوا ﷺ دابه‌زي بانگه‌وازي بو زانست ده‌کرد ((اقرا)).

ده‌لټم: شارستانيه‌تي دوو کوله‌که‌ي هه‌يه : کوله‌که‌يه‌کي ماددي و کوله‌که‌يه‌کي نيماني و ره‌وشت ، هه‌ر شارستانيه‌تيک به بي نه‌وکوله‌که‌يه هيچ نرخ و به‌ها و ري‌زکي نيه، نايا نرخي نه‌و هه‌موو چه‌که چيبه که نيسټا مروفايه‌تي له ناو ده‌بات؟ نايا نه‌و پيشکه‌وته چي بايه‌خيكي هه‌يه که له نيوان شو و روزه‌کدا مروفايه‌تي له ناو ده‌بات؟ نايا نرخ و به‌هاي شارستانيه‌تي چيبه به بي روح، به بي ويژدان به بي نيمان، به بي په‌کتابه‌رستي، به بي ره‌وشت، به بي ناسيني پيغه‌مبيري نه‌کره‌م ﷺ و هه‌موو براکاني له پيغه‌مبهران ؟ نايا

جاريكي تر له گه‌ل مندا بگه‌پړوه بۆ لای نه و ئوممه‌ته پيړوزه كه پله‌و پايه‌ی نه‌و كاته دهرده‌كه‌ويت كاتيک بانگي لى دهرکړيت بۆ نه‌وه‌ی شايه‌تی به سهر هه‌موو ئوممه‌تانه‌وه بدات، له گه‌ل نه‌وه‌شدا ئيمه‌ته‌نھا يه‌ك ئوممه‌ت له‌و ئوممه‌تانه‌مان نه‌ديوه و پييان نه‌گه‌يشتووين، به‌لام ((ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ)) (الجمعة: ۴)) واته: نه‌وه‌ شهره‌ف و فه‌زل و به‌هره‌ی خوايه، ويستی له هه‌ر كه‌سيك ببي، پيی ده‌به‌خشيت)).

پرسياره‌كه ليږده‌ا نه‌وه‌يه: ئايه چۆن شايه‌تی ده‌ده‌ين به سهر ئوممه‌تاندا و له كاتيكا ئيمه به‌وان نه‌گه‌يشتووين و نه‌وانمان نه‌بينيوه؟

بۆ وه‌لامی نه‌م پرسياره ده‌لئين: به‌سه بۆ تو كه باوه‌پي به‌توت هيتاوه به‌وه‌ی كه پيغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ويست ﷺ باسی كړوه، نه‌و كه‌سه‌ی كه هه‌رگيز له خو‌وه قسه ناكات، چونكه كه‌سی ئيماندار باوه‌پي ته‌واوی هه‌يه به هه‌موو وشه پيړوزه‌كاني پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌ی زياتر كه به چاوه‌كاني خو‌ی ده‌بييني و به گوټيه‌كاني ده‌بييسي، به راستی نه‌وه ئيمانداري ته‌واوه به خوا و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ.

نرخ و به‌های نه‌و شارستانيه‌ته چييه؟ شارستانيه‌تی راسته‌قينه شارستانيه‌ته له ره‌وشتدا، له دانپيتان به‌روه‌ردگار هه‌كه‌ی، له باوه‌پيتان به‌پروه‌ردگار هه‌كه‌ی، له دانپيتان به هه‌موو پيغه‌مبه‌راني، نه‌وانه‌ی كه ناشتی و سه‌لامه‌تيان پيشكه‌شی مرقايه‌تی كړوه، نه‌مان و ناسايش، ره‌وشت و به‌های جوان، نه‌ك خوښ رشتن و پارچه پارچه كردنی لاشه‌كان و روخانی خانوو و نه‌هيشتنی كيگه و كارگه و قوتا‌بخانه، ئوممه‌تی موحه‌مه‌ده ﷺ ريژدارتين ئوممه‌ته و هه‌روا به به‌ريزي ده‌مينيته‌وه تا قيامت، بۆيه سهرت به‌رز بگه‌روه بۆ نه‌وه‌ی ملعلانی له گه‌ل نه‌ستېره‌ی جه‌وزادا بكات، هه‌سته به هه‌موو باوه‌ر و قه‌ناعه‌تيكه‌وه، هه‌موو جيهان به‌ينه جوش و خرؤش و با ليدانی دلت ببيسن كه برياری يه‌كتابه‌رستی خوی داوه، هه‌سته هه‌موو جيهان به‌ينه ژير عابا بۆن خو‌شه‌كه‌ی پيغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ.

ومما زادني فخراً وتبها
وكدت بأخمصى أطأ الثريا
دخولي تحت قوكك يا عبادي
وأن صبرت أحمد لي نبيا

كى وه‌ك تۆيه نه‌ی برآي يه‌كتابه‌رست ؟ سهرت به‌رزبكه‌وه و شانازی به ئيمانه‌كه‌ته‌وه بكه به يه‌كتابه‌رستيه‌كه‌ته‌وه، به دينه‌كه‌ته‌وه، به شوينكه‌وتنی پيغه‌مبه‌ر كه‌ته‌وه ﷺ، نه‌مجار نه‌و فه‌خر و شانازيه له گۆره‌پانی كار كردندا جی به‌جی بكه دوور له تيور و قسه‌ی زل، به ره‌وشت شايه‌تی به‌و شوينكه‌وتن و خۆدانه‌پال نه‌م دينه‌ بده، به داهيتانت، به به‌خشينت، به به‌ره‌مت، به كار كردنت له هه‌موو بواره‌كاني زيانده. نه‌ی خودايه! نه‌م ئوممه‌ته له هه‌موو به‌لا و خراپه‌كه‌ بپاريژه، خودايه! رحم به ئوممه‌تی موحه‌مه‌ده ﷺ بكه و هه‌موو خه‌فەت و كيښه و ناره‌حه‌تی و ناخوشيه‌كي له سهر لابه‌ نه‌ی خوی گه‌وره و ميه‌ره‌بان.

له (صحيح البخاري) ^۱ دا هاتوه له فهرمووده‌ي (أبو سعيد الخدري) يه وه كه وا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((يدعي نوح يوم القيامة فيقول: لبيك وسعديك يا رب، فيقول: هل بلغت؟ - وهو أعلم جل جلاله - فيقول: نعم، فيقال لأمته: هل بلغكم؟ فيقولون: ما أتانا من نذير، فيقول: من يشهد لك؟ فيقول: محمد وأمته، فتشهدون أنه قد بلغ)) واته: له روژي قيامه تدا بانگ له (نوح) ده‌كړيت، ئه ويش ده‌لئيت: گوږپاڼه لم و له خزمه تمام نه‌ي په‌روه‌ردگارا... ئه ويش ده‌لئيت: ئايا دينه كه ت گه ياند؟ - له كاتيكد خواي گه‌وره خوي باشر ده‌زانيت - ئه ويش ده‌لئيت: به‌لئ، ئه مجار به ئوممه ته كه‌ي ده‌لئين: ئايا دينه كه‌ي پي گه ياندن؟ ئه وانش ده‌لئين: هيچ ترسيته ريكان پي نه‌گه‌يشتوه ((سوښد به خوا هه‌رگيز نه‌مانبينوه و نه‌مانناسيوه ئه مجار خواي گه‌وره به نوح ده‌لئيت)) كئ شايه تيت بو ده‌دا؟ ئه ويش ده‌لئيت: موحه ممه د ﷺ ئوممه ته كه‌ي، ئيوه ش شايه تي بو ده‌دهن كه‌وا دينه كه‌ي گه ياندوه)).

له پړوايه تيكي تر دا كه له (سنن ابن ماجه) دا هاتوه به سه‌نه‌ديكي (صحيح) ^۲ له (أبو سعيد) هوه ده‌فهرمويت: پيغه مبه‌ري خوا ﷺ فهرموويه تي: ((يجيء النبي ومعه الرجل، ويجيء النبي ومعه الرجلان، ويجيء النبي ومعه الثلاثة، وأكثر من ذلك، وأقل، فيقال له: هل بلغت قومك، فيقول: نعم، فيدعي قومه، فيقال: هل بلغكم، فيقولون: لا، فيقال: من يشهد لك، فيقول: محمد وأمته، فيفتدعي أمة محمد، فيقال: هل بلغ هذا؟ فيقولون: نعم. فيقول: وما علمكم بذلك فيقولون: أخبرنا نبينا بذلك، أن الرسل قد بلغوا فصدقناه. قال: فذلكم قوله تعالى: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (البقرة: ۱۴۳) واته: له روژي قيامه تدا پيغه مبه‌ر ده‌هينن ته‌نھا يه‌ك پياوي له گه‌لدايه، پيغه مبه‌ر هه‌يه دوو پياوي له گه‌لدايه، پيغه مبه‌ر ده‌هينن سي كه‌سي له گه‌لدايه، له‌وه زياتر و له‌وه كه‌متر، پي ده‌گوتريت: ئايا بانگه‌وازه كه‌ت گه ياند هه‌ومه كه‌ت؟ ئه ويش ده‌لئ: به‌لئ،

۱ - أخرجه البخاري (٤٤٨٧) و (٢٢٣٩) .

۲ - أخرجه ابن ماجه (٤٢٨٤) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن ابن ماجه) .

نه مجار بانگي قه‌ومه‌كې ده‌كهن و پټيان ده‌گوتريت: ټايا بانگه‌وازه‌كې پي گه ياندن؟ نه وانيش ده‌لټن: نه خټر، نه مجار به پټغه‌مبه‌ره‌كه ده‌گوتريت: كي شايه‌تي توپه كه دينه‌كه‌ت گه ياندوه؟ نه ویش ده‌لټت: موحه‌ممه‌د و نوممه‌ته‌كې، نه مجار بانگي نوممه‌تي موحه‌ممه‌د ده‌كرت و پټيان ده‌گوتريت: ټايا نه‌م پټغه‌مبه‌ره دينه‌كې خوي گه ياند؟ نه وانيش ده‌لټن: به‌لي، ده‌لټت: ټيوه چوڼ ده‌زانن؟ نه وانيش ده‌لټن: پټغه‌مبه‌ره‌كه مان ﷺ باسي بو كردووين و پټي راگه ياندوين، كه‌وا هم‌موو پټغه‌مبه‌ران دينه‌كې خويان گه ياند و ټيمه‌ش باوه‌رمان پي كرد، نه مجار فهرمووي: نه‌وه ماناي نه‌و ټايه‌ته‌يه كه ده‌فهرمويت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّنَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ البقرة (۱۴۳) واته: هرچوڼي بو ټاييني پيروزي نيسلام رښتيايمان كردن، هر ټاواش له ته‌واوي نيش و كاردا كردومانن به نوممه‌ت و گه‌ليكي ميانه‌په‌و واته: ټيوه نه‌ي موسلمانان! نه وه‌كو گاوره‌كان (نصاري) زېده‌په‌ون و نه‌وه‌كو جووله‌كش كه‌مته‌رخه‌من، كه‌وا‌بوو ټيوه نوممه‌تيكي خټرخواز و ه‌لبزيردراون، تا له‌سهر نه‌و خه‌لگه بينه شايه‌ت كه: به‌لي.. په‌يامبه‌ره ﷺ په‌يامه‌كې خوي گه‌وره‌ي به‌راست و ره‌وان گه ياند و په‌يامبه‌ريش ﷺ به‌سهر گشته‌نه‌وه چاودير و شايه‌ت بيت ټاخو كي دواي كه‌وتوه و كټيش سه‌رپيچي لي كرد، له روژي قيامه‌ت‌يشدا له‌ولاشه‌وه هم پټغه‌مبه‌ر و هم نوممه‌ته‌كې بينه شايه‌ت بو پټغه‌مبه‌ران كه به‌رنامه‌كې خويان گه ياند به نوممه‌ته‌كه‌يان)).

هه‌روه‌ها خوي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۴۱) واته: نه‌بي حالي بي‌باوه‌پان نه‌و روژه چوڼ بي كه ټيمه له هه‌ر گه‌ليك شايه‌تيك دينين شايه‌ت‌بيان له سهر بدات، ټوش ده‌كه‌ينه شايه‌ت نه‌ي پټغه‌مبه‌ره ﷺ له سهر هه‌موو نه‌وانه)).

براي به‌ريزم.. بو نه‌وه‌ي ريژ و پله و پايه‌ي خوټ و نوممه‌ته پيروزه‌كه‌ت بزاني. نيمامي (موسليم) له (صحيح) ه‌كه‌يدا ريوايه‌تي كرده له فهرمووده‌ي (أبو

هريره) دوه كه وا خوښه ويست ﷺ هاته سهر كورستان - واته: چووبو لای به قيع - فهرمووی: ((السلام عليكم دار قوم مؤمنين. وانا، ان شاء الله بكم لاحقون. وددت انا قد رأينا إخواننا" قال الصحابة: أولسنا إخوانك يا رسول الله؟ قال "أنتم أصحابي. وإخواننا الذين لم يأتوا بعد". فقالوا: كيف تعرف من لم يأت بعد من أمتك يا رسول الله؟ فقال "أرايت لو أن رجلا له خيل غر محجلة. بين ظهري خيل دهم بهم. ألا يعرف خيله؟" قالوا: بلى. يا رسول الله! قال "فإنهم يأتون غرا محجلين من الوضوء)).

واته: سلاوتان لی بیت نهی مالی قهومی ثیمانداران، نیمه ش نهگر خوا بیهویت شوینتان ده که وین پیتان ده گهین، حهزم ده کرد براکانم بدیبایه)) وتیان: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ نهی نیمه برای تو نین؟ فهرمووی: به لکو نیوه هاوه لی منن، براکانم نه وانهن که هیشتا نه هاتون)) وتیان: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ چون که سانیک ده ناسیته وه له نوممه تت که هیشتا نه هاتون)) فهرمووی: نهگر پیاویک نه سپیکی کویتی (ناو چاو و ده ست و پی سپی) هه بیت له ناو کومه لیک نه سپی ره شی تو خدا بیت، نایا نه سپه که ی خوی نانا سیته وه؟ وتیان: به لی نهی پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ده نه وانش روژی قیامت به ناو چاوی جوان و ده ست و پی سپیه وه، به هو ی ده ست نو یژه وه دین))

نای نه وه چ شهره فیکه!! نه وه چ ریژ و پله و پایه یه که!!

مانای (الغره): نه و تووک و پوپه سپیه جوانه یه که ده که وینه ناوچه وانی نه سپه وه، هه روه ها مانای (التحجیل) نه و تووک سپیه جوانه یه که ده که ویت سهر پی نه سپه وه له خواره وه، پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: ((أرايت لو أن رجلا له خيل غر محجلة. بين ظهري خيل دهم بهم. ألا يعرف خيله؟"

قالوا: بلى. يا رسول الله! قال "فإنهم يأتون غرا محجلين من الوضوء.))

واته: به هو ی شوینه واری ده ست نو یژه وه! بویه پاریزگاری له ده ست نو یژه بکه، هه ردهم با ده ست به ده ست نو یژه بیت، هه ر کاتیک له مال ده رچویت با ده ست نو یژه هه بیت، له (مسند أحمد) و (سنن ابن ماجه و الدارمی) و (مستدرک الحاکم) و جگه

له وان^۱ هاتوه له (ثوبان) هوه كه وا خوښه ويست ﷺ فرمويي: ((... ولا يحافظ على الوضوء الا مؤمن))، واته: ... وه هيچ كه سيك پاريزگاري له دهستنويزه كه ي ناكات نيللا كه سي ئيماندار نه بيت))

هر كه دهستنويزه كه له دهستدا نه وا په له بكه — به پي توانا — نو ي بكه روه هه ردهم با دهست به دهستنويز بيت، كاتي ده پويت بو سر كار ه كه ت، له ناو توټمبيلداي، له ماليت، له هر كويي ه ه ي.

جا دهستنويز روناكيه كي تاييه تي خو ي ه يه، به لگه ي ئيمان و باوه پي به نده كانه، ئيستا و له م سرده مه دا چه ند ليكولينه وه يه كي زانستي تازه بوي ده ركه وتوه كه نه و كه سه ي دهستنويزي ه يه خه رمانه يه ك له روناكيه كي ه ست پي كراوي راستي ده وري داوه، جا دهستنويز روناكيه كي له ناو چه واند ه يه، هه روه ها له هه موو نه دنامه كاندا، نه مه ش ري ز و په پا يه يه كه له م نوممه ته گي راوه، نه م نوممه ته يه كه م نوممه ته بانگي لي ده كريت به مه به ستي لي پرسينه وه و حيساب.

پرسيا ريكي تر لي رده دا ه يه نه و يش نه وه يه: ئايه يه كه م كو مه ل و گروو كي ن كه داوه ري ده كرين له م نوممه ته دا؟ نه م پرسيا ره ش زور تر سنا كه، هه موو نه م نوممه ته پيشكه وتوون بو بهر ده ستي پادشاي پادشاك و ده سه لاتداري زه وي و ناسمانه كان، له بهر چاوي هه موو نوممه ته كاني تر، ناخو كي يه كه م كه س بانگي لي ده كريت له م نوممه ته دا بو لي پرسينه وه؟

نه وانه نه و كه سانه ن نين كه تا وانه گه وه ركانيان نه نجام داوه ! هه روه ها نه وانه ش نين كه تا وانه بچو كه كانيان نه نجام داوه ! په نكه باوه په نه كه يت نه كهر بليم: نه وانه شه هيدان و زانايان و قورئان خوئينان و چا كه كاران و به خشنده كانن. به لگه ش له سر نه م قسانه نه و فرموده يه كه ئيمامي (مسلم)^۲ ريوايه تي

۱ — أخرجه ابن ماجه (۲۷۷) وأحمد (۲۷۶/۵ ، ۲۸۲) والدارمي (۶۵۵) والحاكم (۴۴۷ ، ۴۴۸ ، ۴۴۹) والطبرسي (۹۹۶) والبيهقي في (السنن الكبرى) (۸۲/۱ ، ۴۵۷) و (الشعب) ۲۷۱۲ ، ۲۸۰۲ ، وصححه الألباني في (الإرواء) (۴۱۲) و (صحيح الجامع) (۹۵۲) .

۲ — أخرجه مسلم (۱۹۰۵) .

كردوه له فەرمووده‌ی (أبو هريره) وه كه‌وا خۆشه‌ويستی خواﷺ فەرموویه‌تی: ((إن أول الناس يقضى يوم القيامة عليه رجل استشهد فأتى به فعرفه نعمه فعرفها، قال: فما عملت فيها؟ قال: قاتلت فيك حتى استشهدت، قال: كذبت ولكنك قاتلت لأن يقال: جريء، فقد قيل ثم أمر به فسحب على وجهه حتى ألقي في النار))

به‌لێ.. شه‌هید!! له گۆڤه‌پانی جه‌نگدا پێکراوه و کوژراوه!! ده‌خړیته ئاگره‌وه!! بۆ؟؟ خۆی گه‌وره پێی ده‌لێت: درۆت کرد.. درۆت کرد... تۆ هه‌رگیز له پێناوی خوادا نه‌جه‌نگاوی، خۆینی خۆت پێشکه‌شی خۆی گه‌وره نه‌کردوه، نه‌خێر.. به‌لکو له پێناوی سه‌رکردایه‌تی و رابه‌ری و سالاری و پێشه‌وايه‌تی و پێشه‌نگی و نه‌ته‌وايه‌تی و ده‌مارگیری گه‌نیو، شه‌هیدبوونی تۆ بۆ خوا نه‌بوه، نه‌وه‌ش بزانن ته‌گه‌ر هه‌ریه‌کێک له ئێمه‌ بتوانیته‌ هه‌موو خه‌لکی بخه‌له‌تینیت ئه‌وا ناتوانیته‌ خۆی خه‌لکی بخه‌له‌تینیت، خۆی گه‌وره ده‌فەرموویه‌تی: ﴿يُخَذِّعُونَ اللَّهَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَذِّعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ البقرة: ۹، واته‌: ئه‌وانه به‌ نیازی خۆیان ده‌یانه‌وێ فیل و ته‌له‌که له گه‌ل خوادا و ئه‌و که‌سانه‌دا بکه‌ن که‌ بپوایان هێناوه به‌لام له راستیدا ته‌نها له گه‌ل خۆیان فیل و فه‌ره‌ج ئه‌که‌ن و زیانه‌که‌شی هه‌ر بۆ خۆیان ئه‌گه‌ر پێته‌وه و ته‌نها خۆیان ده‌خه‌له‌تینن له حالێکدا هه‌ستیش به‌و راستیه‌ ناکه‌ن!!).

خۆی به‌رز و به‌ده‌سه‌لات ده‌فەرموویه‌تی: درۆت کرد، به‌لکو خۆت به‌ کوشتدا بۆ ئه‌وه‌ی بلێن: که‌سیک زیرک بوو، تۆ ئه‌وه‌ت ده‌ویست و ئه‌وه‌شت به‌ ده‌سته‌ینا، ئیتر بۆ داوای پاداشت ده‌که‌یت؟

به‌لام که‌سی دووه‌م:

((وجعل تعلم العلم وعلمه وقرأ القرآن فأتى به فعرفه نعمه فعرفها قال: فما عملت فيها؟ قال: تعلمت العلم وعلمته، وقرأت فيك القرآن، قال: كذبت، ولكنك تعلمت العلم ليقال: عالم وقرأت القرآن ليقال: هو قارئ فقد قيل ثم أمر به فحسب على وجهه حتى ألقي في النار)).

زانايه كه به روويدا به ناو ټاگردا راده‌كيشريټ؟ به‌لې.. زانايه كه هه‌موو جيهاني پر كړدوه له قسه و زانباري و هاوار و ژاوه‌ژاو! به‌لام له پېناوي خوادا نه‌بوو! ! ئه‌ي خودايه.. به‌ش و پشكمان له دينه‌كه ماندا ته‌نھا قسه و گوشتار نه‌بيټ، هه‌روه‌ها نيټ و كړدوه‌كانمان پاك بكه‌ره‌وه.

به راستي فېتنه‌يه‌كي زور ترسناكه، زانايه كه به روويدا به ناو ټاگردا رابكي‌شريټ چونكه ئه‌و ئيخلاصي نه‌بوه بڼ خوي به به‌زه‌يي و ميهره‌بان، حه‌زي له ناوبانگ ده‌كرد! ئه‌و ده‌يويست ته‌نھا پيې بليټن، زانا، پيې بليټن: به راستي كابرآيه‌كي قسه‌زانه!

به‌لام كه‌سي سيټه‌م:

((ورجل وسع الله عليه وأعطاه من أصناف المال كله فأتى به فعرفه نعمه فعرفها، قال: فما عملت فيها؟ قال: ما تركت من سبيل تحب أن ينفق فيها إلا أنفقت فيها لك، قال: كذبت ولكن فعلت ليقال: إنه جواد فقد قيل ثم أمر به فسحب على وجهه فألقني في النار)).

ټه‌وانه ريكارانن، يه‌كه‌م كه‌سيك ده‌بن خوي گه‌وره حوكمي خوي به سه‌رياندا ده‌دات له روژي قيامه‌تدا له ئوممه‌تي پيغه‌مبه‌ري خوښه‌ويست ﷺ، ټه‌وانه له كار و كړدوه‌كانياندا رازي بووني خه‌لكيان ويستوه، ناوبانگيان ويستوه، ويستوويانه خه‌لكي سوپاسيان بكات و پله‌وپايه‌يان پي بدريټ، ټه‌وانه رازي بووني خويان نه‌ويستوه.

جا(ريا): هه‌روه‌كو زمانناسان وه‌كو (فيروز آبادي) و (ابن منظور) له (لسان العرب)^۱ دا و جگه له‌وان ده‌ليټن: (الرياء) له وشه‌ي (الرؤيا) وه‌وه‌رگيراوه (راي مراءاة ورياءاً وراءاً) واته: به شيوه‌يه‌كي جياواز له ناخ و ده‌رووني خوي بڼ خه‌لكي ده‌رده‌بريټ))، خوي به كه‌سيكي دلنه‌رم ده‌رده‌خات كه‌چي ټه‌و په‌پي دلره‌قه، خوي به راستگو ده‌رده‌خات كه‌چي گه‌وره‌ترين دروژنه.. خوي به له خواترس

۱ - انظر: لسان العرب (۸۸/۵) مادة رأي، و (المصباح المنير) (۲۴۷/۱) و (تاج العروس) (۸۳۹۴) و (القاموس المحيط) (۱۶۵۸).

د درده خات که چی زور بویره به رانبه ر به سنووره کانی خوی گه وره !! نه گه ر نه و
ریاه له بنه ماکانی دیندا بوو، واته: خوی به موسلمان دهربخت و که چی له ناخه وه
کوفر بشاریته وه نه و پئی ده لّین (النفاق الأكبر) واته: دوروویی گه وره، نه وه ش
دوروویی له بیروباوه پدایه، خاوه نه که شی له نیسلام دهرده چیت به کوپای زانایان.

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ أَنَّكَ الْخَصَامُ ۖ﴾ (۲۰۴) وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿۲۰۵﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادُ ﴿البقرة: ۲۰۶﴾ واته: مروئی واهیه
سه بارهت به ژیانی نه م دنیا به قسه و گوفتاری سه رسامت ده کا و دهر باره ی
نه وه ش که له دلیایه خوا ده گری به شایهت که هه رچی ده لی راسته که چی له
دزایه تی کردندا زور بی ویزدان و سه رسه خته (۲۰۴) هه رکه پشته لی هه لکردی و
دورکه وته وه ده ست ده کات به کاری به د فه پی له م سه رزه و بییه دا بق نه وه ی
خرابه ی تیدا بکا و مه زار و کشت و کیلگه و توره مه له ناو ببا، هه رگیز خوا له به د
فه پی خوشی نایه (۲۰۵) هه رکه پئی بگوتری: ده بی له خوا ترست هه بی، نه وسا
ده مارزلی، زیاتر به ره و تاوان و گونا هه بیات، جه هه نمی بق به س ده بیت دیاره نه و
جیهه کی زور خراپه ! (۲۰۶)

خوی گه وره دهر باره ی نه وان ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ
مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (النساء: ۱۴۵) واته: دیاره که دوپوهه کان له
چینی هه ره خواری ناگری دوزه خدان).

هه روه ها خوی گه وره دهر باره ی نه وان ده فهرمویت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُتَّفِقُونَ قَالُوا
شَهِدْ إِنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ ۖ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُتَّفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾
المنافقون: ۱) واته: کاتی دوپوهه کان هاتن بق لات نه ی پیغه مبه ر ﷺ نه لّین:
شایه تی نه ده ی که به راستی تو په یامبه ری خوایت، له حالیکدا خوا خوی نه زانی

كه تو په يامبهري نه ویت وه خوا گه واهی نه دات كه نه و دوپووانه درو ده كن كه نه لټن تو په يامبهري خوايت)).

به لام دووړو له كرده وه كاندا، پټنج بنه ماي هه به كوي هه ردوړو ريوايه ته كي (أبو هريره) و (عبدالله ي كړي عمرو)، هه ردوړو فهرمووده كه له (صحيح البخاري و مسلم) دا ريوايه ت كراوه:

فهرمووده ي په كه م له هه ردوړو كتيبي (الصحيح) ^۱ دا هاتوه له فهرمووده ي (أبو هريره) وه ده لټت: پټغه مبهري خوا ^۲ فهرموويه تي: ((آية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان)) واته: نيشانه كاني دووړو سي دانه ن: نه گهر قسه ي كرد درو ده كات و نه گهر به لټني دا نه و نايبانه سر و نه گهر سپارده ي كي پي سپردرا نه و خيانه تي لي ده كات)).

جا نه م كابر اي دووړو وه كه وتووه ته ناو دووړوړي كرده وه وه.

ريوايه تي دووړم له فهرمووده ي (عبدالله ي كړي عمرو) وه كه له هه ردوړو كتيبي (الصحيح) ^۲ دا هاتوه كه وا خوښه ويستي خوا ^۳ فهرموويه تي: ((أربع من كن فيه كان منافقا خالصا، ومن كانت فيه خصلة منهن كانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها، إذا أؤتمن خان، وإذا حدث كذب، وإذا عاهد غدر، وإذا خاصم فجر)) واته: چوار ناكار و رهوشت هه ن هه ركه سي تييدا بوو نه و دووړوړي كي روونه. وه نه گهر هه ركه سيك ناكاريكي تييدا بوو نه و ناكاريكي له دووړوړي تيديا به تاكو وزي لي ده هيني: نه گهر سپارده ي كي پي سپردرا نه و خيانه تي لي ده كات و نه گهر قسه ي كي كرد درو ده كات و نه گهر په يمانكي دا نه و غه در ده كات و نه گهر دوژمنايه تي و نه ياريتي كه سيكي كرد نه و له راستي لا ده دا))

نه مه كه سي دووړو، نه گهر نه و رهوشتانه ي تيادا كووبيته وه نه و دووړوړي كي ته واوه، نه گهر به ناكار له و ناكارانه ي تييدا بوو نه و به له ناكاره كاني دووړوړي تيديا به.

۱ - أخرجه البخاري (۳۳) و مسلم (۵۹) .

۲ - أخرجه البخاري (۳۴) و مسلم (۵۸) .

جا ریا - خوا من و ئیوهی لی پیاړیږی - کرده‌وه‌كان پوچه‌ل ده‌کاته‌وه،
 نه‌وه‌ش پیی ده‌لین (الشرك الخفی) واته شیرکی شاروه، خوی گه‌وره‌ش هیچ
 کرداریک وهرناگریټ ته‌نھا نه‌وانه نه‌بیټ که ته‌نھا له پیناوی رازی بوونی نه‌ودا
 نه‌نجام دراوه و له گه‌ل سوننه‌ته‌کاني پیغه‌مبه‌ری ئازیزدا ﷺ بگوڼجی، رهنګه تو
 که‌سیک بیت شوینکه‌وته‌ی خوښه‌ویست بیت ﷺ و کرده‌وه‌كانت به پیی
 سوننه‌ته‌کاني پیغه‌مبه‌ریټ ﷺ به‌لام له بهر رازی بوونی خوا نه‌نجامت نه‌داوه بویه
 نه‌و کرده‌وه‌یه نه‌ویستراوه و وهرناگریټ، له لایه‌کی تره‌وه رهنګه کرده‌وه‌كانت
 ته‌نھا له بهر رازی بوونی خوا بیټ به‌لام به پیی سوننه‌ته‌کاني پیغه‌مبه‌ری ﷺ نه‌بیټ
 نه‌م کرداره‌ش وهرناگریټ و نه‌ویستراوه، بویه ده‌بیټ هه‌موو کرداریک دوو مه‌رجی
 تیدا بیټ که نه‌وانیش بریتین له (الاخلاص و الاتباع) واته: دلسوزی و شوینکه‌وتن،
 خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویټ: ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ
 رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰) واته: ئینجا هه‌ر که‌سیک له ئیوه ئومیدی به گه‌یشتنی
 دیداری په‌روه‌ردگاری خوی هه‌بی له دواړوژدا با کاری چاک و کرده‌وه‌ی دروست
 نه‌نجام بدات و له په‌رستنی په‌روه‌ردگاری خویدا هیچ که‌سیک نه‌کاته‌ه‌وتا و
 هاوبه‌شی و ریایی نه‌کات چونکه خوا ته‌نھا دلسوزی و ئیخلاص وهرنه‌گری نه‌ریا و
 روپایی و شیرک و هاوبه‌شدانان)).

جا کرده‌وه‌ی باش نه‌و کرداره‌یه، که ته‌نھا له پیناوی خوادایه و له سه‌ر رینمویی
 پیغه‌مبه‌ری خواجه ﷺ.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویټ: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
 وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ (البينة: ۵، واته: له هه‌مان کاتا له
 (ته‌ورات و ئینجیل) دا فه‌رمانیان پی نه‌درايوو به‌وه نه‌بی که به ته‌واوی هه‌مووان خوا
 بپه‌رستن و سه‌ر بۆ نه‌و دانه‌وینن و ئاینی خالیس هه‌ر بۆ نه‌و دابنن و له هه‌موو
 ئایینکی هیچ و پوچ لابده‌ن و به تیرو ته‌سه‌ل نویژه‌کانیان بکه‌ن له مال و
 سامانیاں زه‌کات بده‌ن به‌و شتیوه‌یه‌ی بویان روون کراوه‌ته‌وه و هه‌ر نه‌و

خوابه رستی په كلا بوونه وه په و نوږ و زهكات دانه په ټاييني پاڼه دار و راسته ټاوا
 فه رمانيان پي كرابوو كه چي ټوان جيا بوونه وه و بوونه چند دهسته يه ك)).
 په ننگه كرداريك بجووك بيت لاي خه لكي به لام لاي خوي گه وړه زور گه وړه و
 گران بيت چونكه خاوه نه كه ي له كاتي نه نجامدانيدا ته نها مه به ستي خوا بوه .
 له فه رمووده يه كي قودسيدا هاتوه كه ټيمامي (مسلم)^۱ ريوايه تي كړدوه له
 فه رمووده ي (ابو هريره) ه وه كه وا خو شه ويست ﷺ فه رموويه تي: ((قال الله تبارك و
 تعالى: أنا أغنى الشركاء عن الشرك، من عمل عملاً أشرك فيه معي غيري، تركته و
 شركه)) واته: من له هه موو شه ريكه كان بي نياز ترم له شهريك، كه سي كرده وه يه ك
 بكات و جگه له مني تيډا به شدار بكات ټوا له گه ل شه ريكه كه يدا به جتيان
 ده هيلم)).

له ريوايه ته كه ي (ابن ماجه)^۲ دا ده فه رمويټ: ((فأنا منه بريء، وهو للذي أشرك))
 واته: ټوا من لي ي به ريم و ټويش بو ټوه يه كه به شه ريكي زانيوه))
 جا خوي گه وړه هيچ كرداريك وه رنا گريټ ته نها ټوه نه بيت كه به دلسوزي و له
 پيناوي ټودا نه نجامدراوه، من باشي ده زانم ټو كار ه زور گرانه ! ټيستا زور برا له و
 برايانه هه ست به ټازار ده كات، هه روه ها زور له و خوشكانه هه ست به ټازار ده كهن،
 له كرده وه كانيان ده ترسن!!

من پييان ده ليم: موژده بي ليتان به موژده يه ك له پيغه مبه ري خواوه ﷺ بو
 ټوه ي هيمه تتان به رز بكه مه وه و ټو ترسه نه هيلم، رهنگه براي هك له برا
 خو شه ويسته كانمان يان خوشكيك له خوشكه به ريزه كانمان يان دايكيك له دايكه
 شيرينه كانمان كرداريكي چاك ټه نجام بدات له پيناوي خوادا و له هه مان كاتدا له ريا
 بترسيټ.

ده ليم: ټو پارانه وه يه ت بو خوي گه وړه كه داواي لي ده كه يت ټيخلاص و
 دلسوزيت پي ببه خشيت به لگي دلسوزي و ټيخلاصه .

۱ - أخرجه مسلم (۲۹۸۵) .

۲ - أخرجه ابن ماجه (۴۲۰۲) وصححه الشيخ الألباني في صحيح سنن ابن ماجه وصحيح الترغيب (۳۴) .

الحسن البصري^۱ ده فهرمويت: هيچ كه سيك له دووړووي بئ ترس و ته ټمين نيبه ته نها كه سي دووړو نه بيت، هيچ كه سيك له دووړووي ناترسيت ته نها كه سي ټيماندار نه بيت)) موژده بئ لئيت! هرگيز دوودل مه به و مه ترسه، به لگي دلسوزيت ته وه به له خوا ده پارټيته وه ټيخلاصت پي به خشيت، رهنګ كارېك له كاره چا كه كان ته نجام بدهيت ته مجار به گوټيه كاني خوت سوپاسگوزاري خه لگي ببيسيت بؤ خوت و كاره كانت، به لكو رهنګه پله وپايه ي خوت له ناو دلي ټيمانداران و موسلماناندا ببيسيت بويه خوشحال ده بيت، بزانه ته وه ريا نيبه و پي نالين ريا.

له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرموده ي (أبو ذر) ه وه ده لئيت: به پيغه مبهري خوايان ؑ فهرمو: ((أرايت الرجل يعمل من الخير، ويحمده الناس عليه؟ فقال ؑ: ((تلك عاجل بشرى المؤمن)) واته: كه سي وا ه به چا كه ده كات و خه لكيش له سر ته و چا كه به سوپاسگوزاري ده بن و ستايشي ده كن؟ پيغه مبهري خوايان ؑ فهرمو: ته وه موژده ي كي په له به ده دريټه كه سي ټيماندار)).

جا ته وه موژده ي بؤ تو تاوه كو تو له خوا بپارټيته وه ټيخلاصت پي به خشيت و هه موو ته و كرده وه كانت بؤ خوا بيت.

جا ته وه شا به تي ټيمانداران و به كتاپه رستانه بؤ تو.

ټيمامي (البزار) به سه نه ديكي (صحيح)^۳ ريوايه تي كرده له فهرموده ي (أبو هريره) وه كه وا خوشه ويست ؑ فهرمويه تي: ((ما من عبّر إلا وله صيت في السماء فإن كان صيته في السماء حسناً وضع في الأرض)) واته: هيچ به نده به ك نيبه ټيللا ناوبانگيكي ه به له ناسماندا، ته گهر ته و ناوبانگي باش بوو ته وا له سر زه ويشدا داده نريټ و باش ده بيت)).

۱ - أخرجه البيهقي في (الشعب) وعلقه البخاري بصيغة التمرّيز كتاب (الإيمان).

۲ - أخرجه مسلم (۲۶۴۲).

۳ - رَوَاهُ الْبُزَارُ (ص ۳۲۶ - زَوَائِدُهُ) وَابْنُ عَدِي (۵۸/۲) وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي (المجمع) (۲۷۱/۱۰): رَوَاهُ الْبُزَارُ، وَرَجَالُهُ رَجَالُ الصَّحِيحِ، وَقَوَّى إِسْنَادَهُ الشَّيْخُ الْأَبَانِيُّ فِي (الصَّحِيحَةِ) (۲۲۷۵) وَصَحَّحَهُ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) (۵۷۳۲).

كه واته موژده بو خوت كاتي له سهر زاري خه لكيبه وه سوپاسگوزاري ده بيسيت، له هه مان كاتدا پله و جيگه يه كي تايبه تي له ناو دلي ئيمانداره راستگوكاندا كرده ته وه، نه وه موژده يه كي خه يره بو تو، چونكه باش بزانه زور نه ستمه كه سي دووړو كه سي ئيمانداري خوځ بويت، چونكه هېچ كه سيك رقي له نه هلي زانست و فزل و سوننه نيبه ئيلا كه سي دووړو نه بويت. پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي — هه روه كو له (صحيح مسلم)^۱ دا له فهرمووده ي (أبوهريره) وه هاتوه — : ((الأرواح جنود مجنّدة، فما تعارف منها ائتلف، وما تنافر منها اختلف)) واته: روجه كانيش سه رباري راهيتراون، نه وانه يان يه كترى ناناسن له يه ك دوور ده كه ونه وه، نه وانه ي هاوپه وشت و هاوبيرن پيكه وه ده گونجېن، نه وانه شيان سروشت و بيروباوهريان به يه ك ناخوات له يه كتر دوور ده كه ونه وه و جياواز ده بن)).

ئيمامي (الخطابي)^۲ ده فهرمويت: ((خه لكى هه لبرتدراو و پوخت خوځه ويستي كه سي هه لبرتدراو و پوختن، هه روه ها خه لكى خراپه كار خوځه ويستي كه سي خراپه كارن))

جا ته ماشاكه براكه م بزانه كيټ خوځ ده ويت؟ سوزت بو كي ديتنه جوځ؟ نه وه ئاميركي (ترمومتي) زور ورد و كارايه لاي هه موو كه سيكي موسلمان هه يه .

جا نه گهر خواي گه وړه سوپاسگوزاري چاكي تو ي خسته سهر زاري ئيمانداران و موسلمانان، هه روه ها له دلي خه لكيدا جيگه و پله وپايه ت هه بوو، نه وا بزانه موژده يه كي په له يه خواي گه وړه له م دونيادا پيت ده به خشيت، بو نه وه ي په يوه ست بن له گه ل موژده گه وړه كه دا له روي قيامه تدا و له بهر چاوي هه موو خه لكى، هه روه كو له پيشدا باسما ن كرد^۳، كه تييدا هاتوه: ((يدنى المؤمن يوم القيامة من ربه عز وجل، حتى يضع عليه كنفه، ثم يقرره بذنوبه، فيقول: هل تعرف؟ فيقول: أي رب! أعرف، قال: فإني قد سترتها عليك في الدنيا، وإني أغفرها

۱ - أخرجه البخاري (۲۳۶) معلقاً بصيغة الجزم و مسلم (۲۶۳۸) .

۲ - مسلم بشرح النووي (۴۳۵/۸) ط الحديث . وانظر (فتح الباري) (۴۲۶/۶) .

۳ - أخرجه البخاري (۲۴۴۱) و مسلم (۲۷۶۸) واللفظ له .

لك اليوم، فيعطى صحيفة حسنة)) واته: خواى گه وره بهندهى ئيماندار له خوى نزيك ده كاته وه تا به داپوشين و ليبوردي خوى دايدة پوشتيت، تاكو دان به تاوانه كانيدا دهنيت، پتي ده گوتريت: ئه و تاوانانه دهناسيته وه؟ ئه ويش ده ليت: به لي ئه پهره ردگار.. دهناسمه وه، خواى گه وره ده فهرمويت: ئه وه من له دونيادا بوم داپوشيت و ئه مروش ليت خوش دهم، ئه مجار نامه ي چاكه كانى پي ده دريت)).

پرسيا ره كه لي ره دا ئه وه يه: ئايا ده توانيت باسى چاره سهرى ئه وه نه خوشييه بكه يت؟ به لي.. چونكه ئه وه باب ته كه له و په رى بايه خدايه؟

يه كه م هه نكاويك ئه وه يه: واز له هه موو ده ورو به رى خوت به ينه و ته نها روو له خوا بكه و له بهر ده ستي ئه ودا زه ليل به و ئه وه ش بزانه كه هيچ هيز و ده سه لاتيك نيه جگه له پشت به ستنن به خوا نه بيت، بويه له بهر ده ستيدا خوت به زه ليلي رابگره و ملكه چي ئه و به و خوت به كه ساسي پيشان بده و بيه سه لمينه كه تو له بهر ده ستي خواى به هيز و ليبورده دا زور زه بووني، به دل داواي لييكه كه ئيخلاصت پي ببه خشي و له ريا و دوو پويي دوورت بكاته وه.

من ده مه ویت تو له بهر ده ستيدا خوادا خوت به زه بووني ببيني، دلنيا به هه موو ريگاکان كه به ره و لای خوا ده پون پين له پياوچاكان، ئه گه ر ريگای به كتاپه رستي بگريته بهر ئه و ده ببيني ريگاکه پره له يه كتاپه رستان، ئه گه ر ريگای نويز بگريته بهر ئه و ده ببيني ريگاکه پره له نويزه ران، ئه گه ر ريگای زه كات و روژوو بگريته بهر ئه و پشت به خوا ده ببيني ريگاکه پره له چاكه كاران و ئه هلي فه زل، به لام ئه وه ش بزانه ريگای خو زه بوون كردن و خو كه ساس كردن له بهر ده ستيدا خوادا خه لكيتكي كه م گرتويانه ته بهر بويه نزيكترين ريگايه ده گه يته لای خواى بالاده ستي ليبورده، ئه وه ش بزانه خواى گه وره زور ده وله مهنده و پيويستي به گوپرايه لي و په رستني ئيمه نيه، خواى گه وره ده يه وي ئيمه له بهر ده ستيدا ملكه چي ئه و بين و كه ساس و زه بووني بهر ده ستي ئه و بين، ئايه ده زاني پيغه مبه ري خوا ﷺ چ شتيك ريزداري كرد و پله پايه ي بهر زكرده وه؟ ئه و شته ته نها په رستن و خو به بهنده ي خوا

زانينه، نه ودهش بوه هؤي نه وه كه به رزترين پله ي به نديايتي بؤ خواي گه وړه به دهست بهيني، نه و له جيگه و پله وپايه ي ئيسرادا به نده بوو، له جيگه و پله وپايه ي بانگه وازدا به نده بوو، له جيگا و پله وپايه ي به رووداوه ستاندا به نده بوو، خواي گه وړه به وړه وشت و سيفاتانه وده سفي ده داته وه كاتيگ ده فهرمويت:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾ (الإسراء: ١) واته: پاكه و خاوينه له هر شتيكي ناپه سهند و خراب، نه و خوايه ي كه شه وړه وي به به نده ي خوي (محمد) كرد له به شيكي زور كه مي شه ويكدا)).

هه روه ها ده فهرمويت: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ الجن: ١٩، واته: كاتي به نده ي خوا (محمد) بؤ خواپه رستي هه لسا و هر خواي ده پهرست له نويزه كه يدا)).

هه روه ها ده فهرمويت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ البقرة: ٢٣ واته: نه گهر سه بارهت به و قورئانه ي ئيمه نار دوومانه ته سه ر به نده ي خومان (محمد) ئيوه دوودل و به گومانن: ناخو راسه يان نا؟ سا ده ي هه ول بدهن هيچ نه بي بچو وكترين سووره تيگ وهك نه و بينن)).

بؤيه ملكه چ و زه بوون و كه ساس و زه ليل به بؤ خواي گه وړه، نه ودهش بزانه كه زه ليلي بؤ خوا، خوي له خويدا عيززهت و كه رامه ته، به زه ليلي خواي گه وړه پله وپايهت به رز ده كاته وه و ريزت لي ده گريت و سهنگ و شكوت به رزتر ده كاته وه، له دنيا و قيامه تدا شكومه ندي و پله وپايهت به رز و سهنگين ده كات، خواي گه وړه ش خوي درون و راستگويان باش ده ناسيت.

جا به كه م هه نكاويك بؤ دوور كه وتنه وه له رياي گه وړه و رياي بچووك و دوو پويي گه وړه نه وده كه له بهر دهستي خوادا زه ليل و زه بوون بيت.

هه نكاوي دووهم: چاووون و ناگاداري نه نجام و چاره نووسي ريا بيت له دنيا و قيامه تدا، چونكه كه سي رياكار له دواړوژدا هيچ پشكيكي نيه، هه روه كو له پيشدا فهرمووده كه م گيږا پيه وه هه رچه نده نه و كه سه زانا بيت يان قورئان خوين يان شه هيد .

له (مسند أحمد)^۱ و جگه له ودا هاتوه له فهرمووده ی (محمود ی کوری لبید) هوه کهوا خوښه ویستی خوا ﷺ فهرموویه تی: ((يقول الله يوم القيامة إذا جزی الناس بأعمالهم: أذهبوا الى الذين كنتم تراؤن في الدنيا، فأنظروا هل تجدون عندهم جزاء؟)) واته: کاتئ خه لکی پاداشتی کرده وه کانی خویمان وه رگرتوه خوی گه وره ده فهرمویت: برؤن بؤ لای نه و که سانه ی که ریاتان بؤ ده کردن له دونیادا، نه ماشاکن بزائن هیچ پاداشتی کتان ده دهنه وه؟))

من پیټ ده لیم: ((تو ریا بؤ کی ده که یت و سه ریچی کی ده که یت؟)) ئایا ده زانی تو ریایی بؤ فلان ده که یت و سه ریچی خوا ده که یت؟ دلئ نه و که سه ی که تو ریای بؤ ده که یت به دهستی پادشای پادشاکانه، نه و به توانایه که دلئ نه و که سه بگوړیت به دلئکی پر له رق وکینه به رانبه رت.

نم بنه مایه زور گرنه: ((المعاقبة بنقيض القصد أمر ثابت شرعا وقدرًا)) واته: سزادان به پیچه وانه ی مه به ست کاریکی جیگیر و دامه زراوه له رووی شهرع و قه دهره وه))

هه روه کو له (سنن الترمذي) و (عبد بن حميد) و جگه له وان^۲ هاتوه له فهرمووده ی (عائشه) هوه کهوا خوښه ویست ﷺ فهرموویه تی: ((من أرضى الله بسخط الناس كفاه الله الناس، ومن أسخط الله برضا الناس وكله الله الى الناس)) واته: هه رکه سیك خوی له خوی رازی کرد هه رچه نده تو وره بوونی خه لکیشی تیدا بیت نه و خوی گه وره خه لکی له کول ده کاته وه هه موو کاره کانی خوی جی به جی ده کات، وه هه رکه سیك خوی گه وره ی له خوی تو وره کرد له به ر رازی بوونی خه لکی نه و خوی گه وره پیو یستییه کانی ده خاته دهستی خه لکی))

جا دلئ خه لکی له بهر دهستی خوی گه وره دایه چؤنی بویت ناوا هه لیده گتړیته وه، بویه ده بیت چا وړوون بیت به نه نجامی ریاکارانه وه، که سی ریاکار

۱ - أخرجه أحمد (۴۲۸/۵ ، ۴۲۹) والبيهقي في (الشعب) (۶۸۳۱) والبيهقي في (شرح السنة) (۳۲۴/۱۴) و جود الألباني إسناده في (الصحيح) (۹۵۱) وصححه في (صحيح الجامع) (۱۵۵۵) و (صحيح الترغيب) (۲۹) .

۲ - أخرجه الترمذي (۶۵) (۲۴۱۴) وعبد بن حميد في (المنتخب) (۱۵۲۲) وابن حبان (۱۵۴۲) وقد روى موقوفاً والمرفوع أصح كما قال الشيخ الألباني في (الصحيح) (۲۳۱۱) .

زور به سته زمانه، هه ردهم له خه م و په ژاره دا ده ژيت، چونكه چاوه پوانه فلان بزه يه كي بؤ بكات، يان چاوه پوانې قسه و گوftar يكي فلانه !! ئو به سته زمانه ناتوانيت هه موو خه لكې رازي بكات، چونكه رازي بووني خه لكې مه به ستيكه و هه رگيز نايه ته دى، چيتر بؤ خوت ماندوو ده كه يت؟؟ بويه له كردار و گوftar تدا ته نها مه به ست خوا بيت، واز له خه لكې بهينه له بهر رازي بووني خواكه ت، چ خه يريكي تيا دايه خه لكې ستايشت بكات به لام لاي خواي گه وړه زه مكر او بيت؟ يا خود چ خراپه يه كي تيا دايه ئه گه ر خه لكې زه مت بكه ن به لام لاي خواي گه وړه ستايشكرو بيت؟ ئه وه ش بزانه كه هه رگيز ناتوانيت خه لكې له خوت رازي بكه يت، ئه وه زور ئه سته مه، ئه گه ر هه موو خه لكې رازي بوايه ن له كه سيك ئه وا پيغه مبه ري خوا الله رازي ده بوون، خه لكې وا هه بوو جوينيان پي ددها، خه لكې وا هه بوو نازاريان ددها!! به لكو - سويند به خوا - ئه گه ر هه موو خه لكې له كه سيك رازي بونايه ئه وا خه لكې له خواي تاك و ته نها رازي ده بوون، بويه هه رگيز خوت ماندوو مه كه، هه ردهم دلټ په يوه ست بكه به خوداوه .

به راستي شاعير راستي فهرمووه كاتيك ده لټ:

والله لو صحب الانسان جبريل لم يسلم المرء من قال ومن قила
قد قيل في الله أقوال مصنفه تتلى اذا رتل القرآن ترتيلا
قد قيل ان له ولداً و صاحبة زوراً عليه وبهتاناً و تضليلا
هَذَا قولهم في الله خالفهم فكيف لو قيل فينا بعض ما قيل

ئه مجار هه موو كاره كانت با شاراوه بيت له ديندا ئه وه ي پيويست بيت بيشاريت وه، باش بزانه كه ريا هيچ چاره سه ريكي نيبه وه كو شاردنه وه و په نهاني، ئه وه ي به لگه هه بيت له شه رعدا بؤ شاردنه وه ي، ئه گينا هه رگيز بؤت نيبه نويزي جه ماعت (صلاة الجماعة) بشاريت وه، يان هه جكر دني مالى خوا بشاريت وه، يان بانگه واز بؤ ديني خوا بشاريت وه، هه ر كرداريك بكريت بشاردريته وه ئه وا په له له

شاردنه‌وهى بکه، بۆ ئه‌وهى دلت رابه‌ينيت له شاردنه‌وهى کرداره‌كانت له سهر ئیخلاصى و دلسوزى، له کاتيکدا تو به ئاشکرا کاره‌كانت نه‌نجام ده‌دهيت. جا نه‌وانه يه‌که‌م کۆمه‌لن، که خواى گه‌وره حوکميان به سهردا ده‌دات له روژى قيامه‌تدا.

ئه‌مجار بانگ له هه‌موو خه‌لکى ده‌کريت، بانگ له تو ده‌کريت برا به‌ريزه‌که‌م...! له تويش ئه‌ى خوشکه به‌ريزه‌که‌م...! بۆ ئه‌وهى له به‌ر ده‌ستى خوادا رابوه‌ستيت به مه‌به‌ستى ليپرسينه‌وه.

ئيمامى (القرطبي) له کتیبى (التذکره)^۱ دا ده‌فرمويت:

((بیهينه به بیرى خۆتا براکه‌م، بیهينه پيش چاوى خۆت له و کاته‌ى نامه‌ى کرده‌وه‌كان بلۆ ده‌کريته‌وه، ته‌رازوه‌كان دامه‌زيرندان و به جیگيرى چه‌سپيندران، ئه‌مجار ناوى تويان بانگ کرد له پيش چاوى هه‌موو خه‌لکى: کوا فلانى کوپى فلان؟ له به‌رده‌ستى خواى گه‌وره‌دا ئاماده‌به، کاتيک زانيت تو که‌سى داواکراوى نه‌وا نه‌و بانگه دلت ده‌هه‌زينيت، هه‌موو ماسولکه‌كانى شان و سنگت ديت به‌رزه، هه‌موو نه‌ندام و په‌له‌كانت تیکده‌چن و ده‌چنه به يه‌کدا، ره‌نگت ده‌گورديت، هه‌ست ده‌که‌يت دلت خه‌ريکه ده‌فريت، فريشته‌كانش هه‌نگاو به هه‌نگاو به‌ره‌و پيشت ده‌بن که له لايه‌ن خواى گه‌وره‌وه ده‌ستنيشان کراون بۆ پيش خستنت بۆ به‌ر ده‌ستى خواى گه‌وره، به ناو ريزه‌کاندا ده‌تبه‌ن، ريزى موفه‌كان، ريزى فريشته‌كان، ريزى جنۆکه‌كان، بۆ ئه‌وهى له به‌ر ده‌ستى خوادا رابوه‌ستينريت به مه‌به‌ستى ليپرسينه‌وه له به‌ر ده‌ستى نه‌ودا، هه‌موو دروستکراوه‌كان ته‌ماشات ده‌که‌ن.. بیهينه پيش چاوى خۆت تو له به‌رده‌ستى په‌روه‌رديگاره‌که‌تدا راوه‌ستاويت، له کاتيکدا نامه‌ى کرده‌وه‌كانت وه‌رگرتوه، ئه‌و نامه‌يه‌ى که هه‌ر که‌تنیک نه‌نجامت دايت جی نه‌هيشتوه، هيج شتیک تو شاردبيتته‌وه ئه‌و نه‌يشاردوه‌ته‌وه، چه‌ندان که‌تن و کاره‌ساتت شاردبوه‌وه ئیستا خواى گه‌وره ئاشکراى ده‌کات و ده‌ريده‌خات،

۱ - التذکره بأحوال الموتى وأمور الآخرة (۲۳۲) ط الصفا . بتصرف واختصار .

ټای له و په شیمانیه ی له و ساته دا تووشت ده بیټ! که که مته رخه میت ده کرد له
دونیا دا له گوټرایه ټی په روه ردگاری زهوی و ئاسمانه کان))

ټاخو یه که م شتیک به نده کان لیټرسینه وه یان له سهر بکریټ له روژی قیامه تدا
چییه؟ له پاش نه وه پرسپاری چی لیټده کریټ؟ ټایا له پاش نه وه ی خوی گوره له
داوهری به نده کان بوه وه له حقه کانی خوی چی ده بیټ؟

چی رووده دات؟ ئه مجار مؤلّهت ده دریټ بؤ کیټشه ی سسته ملیکراوه کان و
گه پاندنه وه ی مافه کانیا، لای خوی گوره هه موو نه یاران کو ده کریټنه وه، ههر
ده بیټ هه مووان مافی خویان وه رگرنه وه، چونکه هیچ که سیک ناچیټه به هه شته وه
نه گهر مافی یه که سی لا مابیټ، نه مه و چند باسیکی تر له به شی داهاتودا به
دریژی باس ده که یان انشاء الله.

داوا له خوا ده که م من و ئیوه له دنیا و دواړوژدا داپوشیټ، ههر خوی پشت و
په نامه و توانای به سهر هه موو شتیکدا هیه.

یه کهم شتیک به ندهکان لیپرسینه وهیان له سهر ده کریت

أول ما يحاسب عليه العبد يوم القيامة

له به شی رابوردودا باسی یه کهم شتیکمان کرد له رۆزی قیامه تدا حوکمی له سهر ده دریت له نیوان به ندهکاندا، ناخو یه کهم شتیک خوای گه وره لیپرسینه وهی له سهر ده کات له رۆزی قیامه تدا چیه؟

وه لأمی ئەم پرسیاره بریتییه له وهی که پیغه مبه ری خوا ﷺ باسی کردوه، هه روه کو له فهرمووده یه کدا که (أحمد و أبو داود و الترمذي و النسائي و ابن ماجه و جگه له وان) ریوایه تیان کردوه به سه نه دیکي (صحیح)^۱ له فهرمووده ی (أبو هريره) هوه که وا خو شه ویستی خوا ﷺ فهرموویه تی: ((إن أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة من عمله صلاته، فإن صلحت، فقد أفلح و أنجح، وإن فسدت فقد خاب و خس)) واته: یه کهم شتیک به ندهکان لیپرسینه وهیان له سهر بکریت له رۆزی قیامه تدا له کرده وه کانی ئەوا نویژه، ئەگەر باش و ریک و پیک بوو ئەوا رزگار و ده ربازی ده بیت، به لأم ئەگەر خراب بوو ئەوا په شیمان ده بیت هوه و له خه ساره تمه ندانه)).

هه روه ها له ریوایه تیکي تر دا که (الطبراني)^۲ به سه نه دیکي (صحیح) ریوایه تی کردوه له فهرمووده ی (أنس) هوه که وا خو شه ویست ﷺ فهرموویه تی: ((أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة الصلاة فإن صلحت، صلح سائر عمله وإن فسدت فسد سائر عمله)) واته: یه کهم شتیک به ندهکان لیپرسینه وهیان له سهر بکریت له رۆزی قیامه تدا ئەوا نویژه، ئەگەر باش و ریک و پیک بوو ئەوا ئەودوای کاره کانیشی باش

۱ - أخرجه أحمد (۲۹۰/۲، ۴۲۵) وأبو داود (۸۶۴، ۸۶۵) والترمذي (۴۱۳) والنسائي (۲۳۲/۱) وابن ماجه (۱۴۲۵) وصححه الألباني في (الصحيحة) بمجموع طرقه (۱۳۵۸).

۲ - أخرجه الطبراني في (الأوسط) (۴۳۳۸) والضياء المقدسي في (المختارة) (۲۰۹/۲) وصححه الشيخ الألباني بمجموع طرقه في (صحيح الجامع) (۲۵۷۳) و (الصحيحة) (۱۳۵۸).

ده بېټ به لّام نه گهر خراب بوو نه و نه و کاره کاني تریش خراب ده بېټ)).

براکه م... ئايا ده توانيت له سهرده مي گومان و ئاره زوودا و له سهرده مي خوږه رستي قيزه وندا واز له و په يوه ندييه ي نيوان خوټ و خواکته بهيټي؟! کي له ئيمه کيشه و گرفتې نيه؟ کي له ئيمه خه م و په ژاره ي نيه؟ خه مه کاني من و تو گه ليک زورن! دوودلي و په شوکان و دلته نگي و په ژاره زورن، ته ماشاي نه و خوږنه بکه روژانه ده پړيښ، نه و هه موو جه ستانه ي روژانه پارچه پارچه ده کړيښ، نه و فرمي سکانه ي که شه واني جه زن له چاوي مندا له کان دينه خواره وه، نه و مندا له باوکی له ده ست داوه! نه و کچه بچوکش دايکي مردوه! نه و ئافره ته پياوړه که ي کوژراوه! خه م و خه فته و ئازار دلّه کان پارچه پارچه ده کهن، هيچ ريگا چاره يه کش نيه نه و خه م و په ژاره مان له سهر که م بکاته وه و نه و کيشه و گرفتانه مان له سهر سووک بکاته وه و بوډپني تاوان و سهر پيچيه کانمان پاک بکاته وه ته نها نوږ نه بېټ، بويه خيرا که براکه م به په له هه سته ده ستنوږه که ت بشوره، په نا به خوا بگره له ههر کوږيه که خوټ ويستت له سهر بېټ و له ههر سهرده مي کدا خوټ ويستت له سهر بېټ، له ژير سي به ري ههر ئاسمان کدا خوټ ئاره زووت لي بېټ، له سهر ههر زه وييه که حه ز بکه يت، دل و ناخ و ده روونت فريده بهر ده ستي خوي گه وره به زه ليلي و زه بووني و که ساسي و بلي:

بک استجير ومن يجير سواک فاجر ضعيفا يحتمي بحماک
 اني ضعيف استعين على قوي ذنبی و معصيتی ببعض قواک
 اذنبت يا ربي و قادتني ذنوب ما لها من غافر الاک
 دنياي غرتني و عفوک شدني ما حيلتي في هذه او ذاک
 لو ان قلبي شک لم یک مؤمناً بکريم عفوک ما غوی و عصاک
 رباها انا ذا خلصت من الهوى واستقبل القلب الخلي هداک
 اترده و ترد صادق تو بتي حاشاک ترفض تائباً حاشاک
 فليرض عني الناس او ليسخطوا انا لم اعد اسعی لغير رضاک

واته: په نا ده گرم به تو، جگه له تو کي په نا ده دات؟ بويه په ناي لاوازيک بده که

دالدهی داوډته دالدهکته، من که سټکی لاوازم و په نا به که سټکی به هیڅ ده گرم، له تاوان و سهرېچیه کانم به هندی له تواناکته، من تاوانم نه جامدا ئهی خودایه و تاوانه کانم رینوینیم ده کن، که هیچ که سټک نییه لی خوش بیت جگه له تو نه بیت، دونیا که م مه غوری کردم و لیخوشبوونی تو رانده کیشام، هیچ دهسه لاتی منی تیدا نییه نه له نه میاندا و نه له نه ویترا، نه گهر دلم گومانیک بکات نهوا ئیماندار نییه، به خانه دانی لیخوشبوونه که ت هه رگیز ویل نه ده بوو و سهرېچی نه ده کرد، په روه ردگارا! نه وه تا من خوم له ئاره زوو پاک کرده وه، وه دلم پېشوازی له هیدایه ته پا که کی تو ده کات، په روه ردگارا! دلی ته و به کاریک هاوارت لی ده کات، ئایا تو ده گیزیته وه ته و به راسته که م ده گه رینیته وه، زور دووره له تو وه که ته و به کاریک و هرنه گریز زور دووره، ده با خه لکی لیم رازی بیت یان په ست بن، چیر من هه ول نادم له جگه له رازی بوونی تو)).

خیرا که هه سته ده ستنویره که ت بشوره، دوو رکعات نویژ بکه، سویند به خوا نه گهر راست بکهیت نهوا خه م و په ژاره کانت له سر نامینی، خوی گه وړه هه موو دوو دلی و په شوکانه که ت ده گوریت بو ئاسایش و ئارامی، خه مه کانت ده گوریت به ختیار، هه ژاریت ده گوریت ده وله مهندي... له گه ل خوی خوتدا راست بکه و بزانه که خوی گه وړه له هه موو تاوان و سهرېچیه ک پاکت ده کاته وه، هه روه کو پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ فهرموویه تی.

ئیمامی (البخاری و مسلم)^۱ ریوایه تیان کرده له فهرمووده ی (أبو هريره) هوه که وا خوشه ویستی خواله ﷺ فهرموویه تی: ((أرأيتم لو أن نهرأ بباب أحدكم، يفتسل فيه كل يوم خمسا، ما تقول ذلك ببقی من درنه؟))

واته: نه گهر له پیش دهرگای که سټکتان جوگه یه ک یان روباریکی جوان و پاک و خاوین و شیرین هه بیت، هه موو روژیک پینج جار خوی لی بشوریت، ئایا به سر جهسته یه وه هیچ پیسی و ناپاکیه کی پتوه ده مینی؟

۱ - أخرجه البخاري (۵۲۸) وهذا لفظه و مسلم (۶۶۷) .

قالوا: لا يبقی من درنه شيئاً، قال: ((فذلك مثل الصلوات الخمس، يحو الله به الخطايا)).

واته: وتيان: نه خير.. هيچ پيسى و ناپاكيه كي پيوه ناميني، فهرمووي: نه وه نمونه ي پينچ نويژه فهرزه كه به، خوي گوره تاوانه كاني پي ده سريته وه)).
ثايا هيچي تريت ده ويت؟

ثيامي (الطبراني) له (الصغير) و (الأوسط)^۱ دا ريوايه تي كرده له فهرمووده ي (عبدالله ي كورپي مسعود) وه كه وا خوښه ويستي خوا ﷺ فهرموويه تي: ((تحترقون تحترقون فإذا صليتم الصبح غسلتها، ثم تحترقون تحترقون فإذا صليتم العصر غسلتها، ثم تحترقون فإذا صليتم الظهر غسلتها، ثم تحترقون تحترقون فإذا صليتم المغرب غسلتها، ثم تحترقون تحترقون فإذا صليتم العشاء غسلتها، ثم تنامون، فلا يكتب عليكم شيء حتى تستيقظوا)).

واته: به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي به يانيتان كرد نه وا ده يشواته وه، پاشان به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي عسرتان كرد نه وا ده يشواته وه، پاشان به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي نيوه روتان كرد نه وا ده يشواته وه، پاشان به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي مه غريبتان كرد نه وا ده يشواته وه، پاشان به تاوان ده سوتين ده سوتين كه نويژي عيشاتان كرد نه وا ده يشواته وه، پاشان ده خه ون، چيتړ هيچتان له سهر نانسريت تا به ناگا دينه وه))
له بهر پاراستني سپارده ي زانستي فهرمووده كه (ضعف) تيدايه.

هه روه ها ثيامي (مسلم)^۲ له فهرمووده ي (أبو هريره) وه ريوايه تي كرده كه وا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((ألا أدلكم على ما يحو الله به الخطايت ويرفع به

۱ - أخرجه الطبراني في (الأوسط) (۲/ ۳۵۸) و (الصغير) (۴۷/۱) والخطيب في (تاريخه) (۳۰۵/۴) وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۹۹/۱) أخرجه الطبراني في الثلاثة، إلا أنه موقوف في (الكبير) (۵۷/۸) ورجال الموقوف رجال الصحيح، ورجال المرفوع فيهم عاصم بن بهدلة، وحديثه حسن (وحسن اسناده المنذري في (الترغيب والترهيب) (۱۷۵/۱) وقال: (الموقوف أشبه) وكذا قال ابن رجب في (فتح الباري) (۱۸۳/۵) (وقد روى موقوفا وهو أشبه) وقال الشيخ الألباني: (حسن صحيح) في (صحيح الترغيب) (۳۵۷) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۵۱).

الدرجات؟)).

قالوا: بلى يا رسول الله.

قال: إسباغ الوضوء على المكاره، وكثرة الخطا الى المساجد، وانتظار الصلاة بعد الصلاة، فذلكم الرباط))

واته: ئايا رينموييتان بکه م بۆ شتيك خواي گه وره تاوانه کاني پي دهسپيټه وه و پله وپايه تاني پي به رز ده کاته وه؟ فه رمويان: به لي ئه ي پيغه مبهري خواج الله، فه رموي: به ته واوي ده ستنويژ گرتن با له کاتي نارعه تيشا بيت (واته: له کاتي سه رما و نه خوښي و شتيتي)، ئينجا هه نگاواناني زور بۆ مزگه وت پاشان چاوه پيکردي نويز له دواي نويز، ئا ئه وه يه له سه نگه ردا بوون و پابه ند بوون به فه رمانه کاني خواي گه وره وه)).

هه روه ها له فه رموده يه کي تر دا که له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فه رموده ي (أبو هريره) ه وه که وا خوښه ويست ﷺ فه رمويه تي: ((من تطهر في بيته ثم مشى الى بيت من بيوت الله، ليقضي فريضة من فرائض الله، كانت خطواته إحداهما تحط خطيئة، والأخرى ترفع درجة)) واته: هه رکه سيک له ماله کهي خوي ده ستنويژيکي شوشه ئه مجار رويشت به ره و ماليک له ماله کاني خوا، بۆ ئه وه ي فه رزيک له فه رزه کاني خوا به ئه نجام بگه يه نيټ ئه وا به هه ر هه نگاويکي تاوانيکي له سه ر لاده چيټ و به هه نگاويکي پله يه کي پي به رز ده بيټه وه)).

له ريوايه تيکي تر دا که له (البخاري و مسلم)^۲ هاتوه پيغه مبهري خواج الله، فه رمويه تي: ((الملائكة تصلي على أحدكم، ما دام في مصلاه الذي صلى فيه، ما لم يحدث، تقول: اللهم اغفر له، اللهم ارحمه)) واته: فريشته کان سلاوات ده ده نه ديار که سيکتان تا له جي نويزگه که يدا بمينيټه وه که نويزي تي دا کردوه، تا کو ده ستنويژه که ي بمينيټ، فريشته کان ده لين: ئه ي خودايه له تاوانه کاني خوښ به، ئه ي خودايه ره حمي پي بکه))

۱ - أخرجه مسلم (٦٦٦) .

۲ - أخرجه البخاري (٤٤٥) وانظر (١٧٦) و مسلم (٦٤٩) .

ئو وەش بزانه كه پارانەو و دوعای فریشته كان هەرگیز رەت ناکړتەو، ئو موژده جوانهت به سه كه پيغه مېرى خواﷺ باسی كړدو، هـروه كو له فرموده يه كدا هاتو و (أبو داود و الترمذي و النسائي و جگه له وان) ريوايه تيان كړدو به سه نه ديكي (صحيح) له فرموده ي (بريده) وه كه وا خوښه ويستی خواﷺ فرمويته: ((بشر المشائين في الظلم الى المساجد بالنور التام يوم القيامة)) واته: موژده بده به و كه سانه ي كه به تاريكي روو له مزگهوت ده كه نه به روناك يه كي ته واو له روژي قيامته تا)).

خواي گه وړه فرمويته: ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ، نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التحریم: ۸) واته: له و روژده دا (روژي قيامت) خوا په يامېر ﷺ و ئو وانه ي باوه ريان هيناوه ريسوا و سەر شوې ناکات له به رده ميانوه و له لای راستيانوه به سەر پردی (صراط) دا پتي ده پون و ده لټن: په روه ردگاري ئيمه! نوور و روناك يه كه مان بو ته واو بکه و به رده وام بيت و ليتمان خوښ ببه به راستي تو به سەر هه موو شتيكدا به توانايت))

هـروه ها خواي گه وړه فرمويته: ﴿يَوْمَ تَرَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرٰكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتْ بَحْرٰى مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (الحديد: ۱۲) واته: روژي قيامت پياوان و ژنانى بپوادار ده بينى روناك يه كه يان له به رده م و له لای راستيانوه به رده وشيته وه فریشته پييان ده لټت: ده سا ئه مړو موژده بى ليتان به باخانيك جوگه و رووبار به ژير دار و درهخت و كوڅكه كانيدا ده پوات، به هه تا هه تايش تييدا ئه ميننه وه، ئا ئه وه يه سه ركه وتن و سه رفرازي گه وړه)).

ئو خدايه من و ئيوه بگيريت له ئه هلى روناكي، خدايه! به ره حمه تي خوټ

۱ - أخرجه أبو داود (۵۶۱) و الترمذي (۲۲۲) وقال : (حديث غريب من هذا الوجه) وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۲۸۲۳) و صحيح الترغيب (۲۱۵ - ۲۱۷) .

دوورمان بکه‌ره‌وه له نه‌هلی تاریکی و له‌وانمان مه‌گیره، نه‌مجار خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا وَاتَّهِنَا: چاوه‌روانمان بن.. بۆ؟﴾ ﴿نَفْسٍ مِنْ نَفْسِكُمْ﴾ چاوه‌روانمان بن له‌گه‌ل ئیوه‌دا له‌روناکیدای بکه‌ین و له‌م تاریکستانه به‌جیمان مه‌هیلن ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ لَهُمْ سُرَّةُ بَابٍ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾ (الحديد) ئیمه له‌گه‌ل ئیوه‌دا بووین له‌مزگه‌وته‌کاندا و له‌نویژه به‌کومه‌له‌کاندا و له‌روژانی هه‌ینیدا ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ كُنَّا فَنَنْتَرُ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَفَّصْتُمْ﴾ واته: به‌رانبه‌ر به‌یه‌کتابه‌رستان و ئیمانداران ﴿وَأَرْبَبْتُمْ وَعَزَّيْتُمْ الْأَمَانِي حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّيْتُمْ بِاللَّهِ الْعَزُورُ﴾ (الحديد: ۱۴، واته: له‌و روژه‌دا پیاوانی دوو‌وو و ژنانی دوو‌وو به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ده‌لین: چاوه‌روانیمان بکه‌ن با له‌رووناکییه‌که‌تان وهرگرین، به‌گالته‌وه پێیان ده‌وتریت: بکه‌پینه‌وه بۆ دواوه‌وه‌تان – بۆ دنیا – له‌وی رووناکییه‌ک بخوازن، ده‌ستبه‌جی شووره‌یه‌ک ده‌خړیته نیاوان ئیمانداره‌کان و دوو‌روه‌کان ده‌رگایه‌کی تیا به‌دیوی ناوه‌وه‌ی ره‌حه‌تی تێدایه، واته: ئه‌وه‌ی له‌ئیمانداره‌کانه‌وه دیاره، له‌دیوی ده‌ره‌وه‌شی سزایه، واته: ئه‌وه‌ی له‌دوو‌روه‌کانه‌وه دیاره (۱۳) به‌هه‌شتیه‌کان ده‌چنه جیی خویان و دوو‌روه‌کانیش بانگیان لی ئه‌که‌ن و ده‌لین: باشه ئیمه له‌گه‌ل ئیوه نه‌بووین؟ موسلمانانه‌کان ده‌لین: به‌لی.. به‌روالته له‌گه‌لمان بوون، به‌لام ئیوه خۆتانتان تووشی دوو‌رووی کرد چاوه‌روانیتان ده‌کرد تووشی به‌لا بین و هه‌میشه له‌دوودلی و گوماندا ده‌ژیان به‌رامبه‌ر به‌ثایینه‌که‌ی خوا و هیوا و ئاره‌زووی نه‌شیاو فریویدان تا فه‌رمانی خوا هات به‌مردن، شه‌یتانی خراپه‌کاریش سه‌باره‌ت به‌بپاره‌کانی خوا فریوی دان.(((۱۴)))

جا به‌که‌م شتیک لیپرسینه‌وه‌ت له‌سه‌ر بکړیت: نویژه، بۆیه هه‌ر ئیستا په‌یمان به‌خواکه‌ت بده که‌چیتر نویژه‌کانت نه‌فه‌وتینی، هه‌رگیز مه‌لی: من ماوه‌یه‌کی زۆره

نويژم نه‌كړدوه، من پټ ده‌لټم: ئيستا نويژ بکه، موزدهت پي ددهم به و نايه‌ته‌ی
 خوی گه‌وره که ده‌فهرمويت: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
 يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ الفرقان: ۷۰، واته: مه‌گر که سيک په شيمان ده‌بيته‌وه و
 بروا بيني و کاری چاک نه‌نجام بدا نا نه‌و که سانه خوا گونا و خرابه‌کانيان بڼ
 ده‌گورپت به چاکه)).

روو له خواکته بکه به دلتي پي نوميد و هيووه، موزدهت پي ددهم که خوی
 گه‌وره خو شحال ده‌بيت به ته‌وبه‌کته له کاتيکدا نه‌و ده‌وله‌مهنده و پټويستی به
 که س نيه، خوی گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
 الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (۱۵) **﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾** (۱۶) وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

﴿(۱۷)﴾ (فاطر) واته: نه‌ی خه‌لکينه! ئيوه هه‌ژان و نیازتان به خوا هه‌يه، نه‌و بي
 نیاز و سوپاسکراوه هه‌رچه‌نده خه‌لکی ململاني بکات. (۱۵) نه‌گر ربه‌وي ئيوه له
 ناو ببا و خه‌لکيکي تازه بينيت، واده‌کات (۱۶) نه‌و کاره‌ش بڼ خوا گران نيه (۱۷).
 له جيگايه‌کی تر دا خوی گه‌وره بانگی نه‌وانه ده‌کات که زیاده ره‌ويان کړدوه

له تاوان و سه‌رپيچی - نمونه‌ی من - پټيان ده‌لټت: ﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا
 عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ خوی گه‌وره به به‌نده‌ی خويمان داده‌نيت له کاتيکدا ئيمه نه‌هلی
 تاوان و سه‌رپيچين و ده‌فهرمويت: ﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا
 تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ (الزمر: ۵۳) واته: نه‌ی
 موحه‌مه‌ده‌ده‌ده له منه‌وه بلې: نه‌ی به‌نده‌کانی من! نه‌ی نه‌وانه‌ی سته‌م و زیاده
 ره‌وييتان له خوتان کړدوه! ئيوه له ره‌حمته و ميه‌ره‌باني خوا بي نوميد مه‌بن. به
 راستی خوا له هه‌موو گوناخي خوش نه‌بي دياره نه‌م بانگه‌شه‌يه بڼ ته‌واوی
 تاوانبارانه که بگه‌رپنه‌وه بڼ لای خوا، نه‌گرچی گوناهيشيان به نه‌ندازه‌ی که‌في سر
 زه‌رياکان بي، چونکه نه‌وه لي‌بوورده و ميه‌ره‌بان)).

كه واپو هر ئیستا په‌یمان به‌ خواكټ بده له‌ سهر پاریزگاری كړدنې
نویژه‌كانت، هر ئیستا دوكانه‌كټ داخه، نوسینگه‌كټ داخه، وهره بڼ مزگوت و
هرگیز مه‌ترسه، من لیږه‌وه له‌ گه‌ل هه‌موو به‌پرساندا ده‌دویم و پټیان ده‌لیم:
نه‌نجامدانی نویژ به‌رهم زیاد ده‌كټ و كه‌می ناكاته‌وه، له‌ هه‌مان كاتدا ناكار و
ره‌وشت و هه‌ستمان ریك ده‌خات.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ﴾
العنكبوت: ۴۵، واته: به‌ راستی نویژی (تیروته‌سه‌ل) به‌ره‌لستی مروژ له‌ كاری
خراب و ناپه‌سه‌ند و گوناوه و تاوان ده‌كټ))

ئهی نوممه‌ته خوښه‌ویسته‌كه‌م.. ئهی په‌كتاپه‌رستانی سهر زه‌وی، پټتان ده‌لیم:
وه‌رن با هه‌موو پټكه‌وه په‌یمان به‌ خواكه‌مان بده‌ین له‌ سهر نه‌نجامدانی
نویژه‌كانمان.

داوا له‌ خوا ده‌كه‌م حالی نیمه و هه‌موو موسلمانان چاك بكاته‌وه.
نه‌مجار له‌ پاش نویژ پرسیاری چی له‌ به‌نده‌كان ده‌كریت؟

خوای په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پیروژدا باسی چه‌ند کاریکی دیاری كړاوی كړدوه
كه له‌ به‌ر ده‌ستی خوای گه‌وره‌دا پرسیاری له‌ سهر ده‌كریت، هه‌روه‌ها سوننه‌تیش
نه‌وه‌ی روونكړدوه‌ته‌وه، به‌لام ناشكرایه كه به‌نده‌كان له‌ به‌ر ده‌ستی خوادا
پرسیاریان لی ده‌كریت ده‌رباره‌ی هه‌موو بچوك و گه‌وره‌یه‌ك، ده‌رباره‌ی هه‌موو وټه
كړدوه‌وه‌كانی، چونكه خوای گه‌وره خوی فه‌رموویه‌تی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿۸﴾ (الزلزله) واته:
نیجبا هه‌ر كه‌سیك كیشی وردیله‌یه‌ك چاكه‌ی نه‌نجام دابیټ، پاداشه‌كه‌ی
ده‌بینیته‌وه. (۷) وه‌ كه‌سیكیش كیشی وردیله‌یه‌ك شه‌ر و خراپه‌ی كړدبیټ،
توژله‌كه‌ی ده‌بینیته‌وه. مه‌گه‌ر خوا قه‌له‌می عه‌فوو بیټی به‌ سهریا، كه‌واپو با
هه‌موومان هوشیار و زیره‌ك و وریابین، بزاینین روژانه چی نه‌كه‌ین و له‌ خوا
بترسین(۸)).

هه روه ها خواي گوره فهرموويه تي: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾﴾ (الحجر) واته: سويند به په روه ردگارت ئه ي (موحه ممه د) ﷺ له هه مووان ده پرسين. (٩٢) له و کاروکرده وه يه ده يانکرد و چوټيش وه لامی پيغه مبه ره کانين دايه وه ؟ ((٩٣)).

هه روه ها به نده کان له روژي قيامه تدا پرسياړي خو شيبه کاني ژيانيان لي ده کړيت، هه روه کو له و ثايه تدا هاتوه که ده فهرمويت: ﴿لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾﴾ (التكاثر: ٨) واته: پاشان باوه پرتان هه بيت له و روژه دا پرسياړي هه موو به هره يه کتان لي ده کړي: ته ندروستي، مال و سامان، خيل و هوژ، هه ربه هره يه کي تر که خوا پي دابن، چوټتان ده ست که وتوه ؟ له ري شاره وه يا له ريگا کاني تره وه ؟ چوټتان به خت کرد ؟))

ثايا واتاي (النعيم) له و ثايه تدا چيبه ؟

ابن عباس^١ ده فهرمويت: ((النعيم: واته: ته ندروستي جهسته و بيستن و بينين))

ابن مسعود^٢ ده فهرمويت: ((النعيم: ثاسايش و ته ندروستيبه))

مجاهد^٣ ده فهرمويت: ((النعيم: هه موو تام و چيژيکي نه م دونيايه))

(الترمذي) و (ابن حبان)^٤ و جگه له وان ريوايه تيان کردوه له فهرمووده ي (أبو هريره) وه که وا خو شه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((إن أول ما يسأل عنه يوم القيامة - يعني: العبد - من النعيم أن يقال له ألم نصح لك جسمك، ونرويك من الماء البارد)) واته: به که م شتيک له روژي قيامه تدا به نده کان پرسياړي له سه ر ده کړين له نعيمه ته کان ئه وه ي که پي ده لين: ثايا لاشه و جهسته تمان ته ندروست و ساغ

١ - أخرجه الطبري في تفسيره سورة التكاثر وأورده عن الحسن البصري ، وهناك أقوال أخرى .

٢ - المصدر السابق .

٣ - أخرجه الطبري في (تفسيره) (تفسير ابن كثير) لسورة التكاثر : ٨ .

٤ - أخرجه الترمذي (٣٣٥٨) وقال : حديث غريب ، وابن حبان (٧٣٦٤) والحاكم (١٩٨/٤) وفي (علوم الحديث) (١٨٧) وعبدالله بن أحمد في (زوائد الزهد) (ص ٣١) والبيهقي في (الشعب) (٤٦٠٧) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (٥٣٩) و (صحيح الجامع) (٢٠٢٢) .

نه كړد؟ ټايا ټاوي ساردمان به ده رځوارد نه دا؟))

هه روه ها (أحمد و ابن ماجه)^۱ له فهرموده ی (معاذ ی کوپی عبدالله ی کوپی خبیب) هوه له (باوکی) یه وه نه ویش له (مامی) یه وه ده لیت: ((کنا فی مجلس فجاہ النبی ﷺ علی رأسه أثر ماء، فقال له بعضنا: نراک الیوم طیب النفس، فقال: ((أجل و الحمد لله)) ثم أفاض القوم فی ذکر الغنی، فقال: ((لا بأس بالغنی لمن أتقى، والصحة لمن أتقى خیر من الغنی، وطیب النفس من النعیم)) واته: له مه جلیسی پیغه مبهری خوادا ﷺ بووین، پیغه مبهری خوادا ﷺ هاته ژوړه وه شوینه واری ټاو به سه ریبه وه دیار بوو، هه ندیکمان به ټه وی گوت: ټه مړو ده تبیین رووت خوښه، ټه ویش فهرمودی: به ټی سوپاس بو خوا، ټه مجار خه لکه که زور باسی ده وله مه ندیان کړد، پیغه مبهری خوادا ﷺ فهرمودی: ده وله مه ندی قهیدی نییه بو که سیک ته قوای هه بیت، ته ندروستیش بو که سیک ته قوای هه بیت له ده وله مه ندی باشته، هه روه ها رووخوشی له نیعمه ته کانه)).

له (مسند أحمد) دا هاتوه به سه نه دیکي (صحیح)^۲ له ریگای چه ند (شاهد) ټکه وه له فهرموده ی (أبو عسیب) که وا پیغه مبهری خوادا ﷺ روژیک چوه ناو باخیکی هه ندی له پشتیوانان (الأنصار) خاوه نی باخه که هه ندی خورما و ټاوی ساردی هیئا بو پیغه مبهری خوادا ﷺ (أبو بکرو عمر) ی له که لدا بوو، پیغه مبهری خوادا ﷺ فهرمودی: ((لتسألن عن هذا یوم القیامة)) واته: ده ریاره ی ټه مه پرسپارتان لی ده کړیت له روژی قیامه تدا)).

هه روه ها له فهرموده یه کی تردا که (الترمذی) به سه نه دیکي (صحیح)^۳ له ریگای چه ند (شاهد) ټکه وه ریوايه تی کړدوه، له فهرموده ی (عبدالله ی کوپی مسعود) هوه

۱ - أخرجه أحمد (۳۷۲/۵ ، ۳۸۱) وابن ماجه (۲۱۴۱) والحاكم (۳/۲) وصححه ووافقه الذهبي وقال البوصيري: اسناده صحيح ورجاله ثقات وصححه العلامة الألباني في (الصحيحة) (۱۷۴).

۲ - أخرجه أحمد (۸۱/۵) والطبري في (التفسير) (۳۷۸۹۵) والبيهقي في (الشعب) (۴۲۸۱) ط الرشيد، وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) (۳۲۲۱) وهو في (صحيح مسلم) (۲۰۳۸) من حديث أبي هريرة.

۳ - أخرجه الترمذي (۲۴۱۶) وقال: حديث غريب، ويرقم (۲۴۱۷) عن أبي برة الأسلمي وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۷۲۹۹ ، ۷۳۰۰) و(الصحيحة) (۹۴۶).

کهوا خوښه ويست ﷺ فهرموويه تی: ((لا تزول قدما ابن آدم يوم القيامة من عند ربه حتى يسأل عن خمس: عن عمره فيم أفناه وعن شبابه فيم أبلاه وعن ماله من أين اكتسبه وفيم أنفقه وماذا عمل فيما علم)) واته: دوو پیی هیچ بندهیه ک گزړه پانی لیپرسینه وه به جی ناهیلایت له روژی قیامه تدا تا پرسپاری پینچ شتی لی نه کریت: دهرباره ی ته مهنی کهوا له چی شتیکدا به سهری برد، دهرباره ی لاویتی به چیدا ته وای کرد، دهرباره ی سامانه که ی له کوپوه پیدای کرد و چوڼ سهری کرد، دهرباره ی زانیارییه که ی تا چنه د کاری پیکرد)).

یه که کم پرسپاری لپی ده کریت: ((عن عمره فيم أفناه)) باش بزانه که ته مهن گه وره ترین سهرمایه یه، هر نه ویش گه وره ترین کوتال و که ره سته یه، هر که سیک سهرمایه که ی یان کوتال و که ره سته که ی له ده ست بدات و هیچ قازانجیکی نه کرد بیت نهوا به راستی له خه ساره تمه ندانه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱۵) ﴿فَتَعَلَى الْمَلِكِ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (۱۱۶) المؤمنون.

واته: ثایا پیتان وابوو به گه مه و بی هوده دروستان کردوون و هرگیز بو لای نیمه ناهینرینه وه بو توله و پاداش؟! (۱۱۵) مه زنایه تی و به رزی و بلندی هر بو خوی پاشا و فرمانره وای هغه، زور له وهش به رزتره که نهوان گالته ی پی بکه ن، هر نه وه پاشا، هر نه وه راست و دروستبیز، هرچی شته به دهستی نه وه، هیچ په رستراویکی هق جگه له و زاته نییه هر خوی خاوه نی عرشه (۱۱۶).

مه روه ها خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَفَحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَن يَتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ۳۶) واته: ثایا مروؤ و ده زانی وازی لی ده هینری به پشتگوپخراوی و زیندوو ناکریته وه و پاداش و توله نییه؟!)).

بویه وریابه سهرقالی دنیا مه به و دواوژ له بیر بکه ی، نه گهر له دنیا دا به ناگا نه یه یته وه نهوا کاتیک به خوټ ده زانی له ریزی مردوانی!! چونکه روژگار دیت و دپروات، نه مجار مانگه کان به دوایدا ده پوڼ، ساله کان له گه ل خویاندا راده کیشن،

له پاشدا ته من به دواي خویدا ده بات، نه مجار ژيان قوناغ به قوناغ ده پوات تاكو ته واو ده بټ، له پاش هه موو نه وانه هه موان له بهر ده سستی خواي بالا ده ست و شكومه ندا راده وه ستن، به مه به سستی پرسپار كردن ده رباره ي بچوك و گه وړه، ده رباره ي كه م و زور، خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَنَضْعُ الْمَوْزِينَ أَلْقَسَطَ لِيَوْمِ أَلْقِيمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنَّا بِهَا حَسِيبِينَ﴾ (الانبيا: ۴۷)، واته: بي گومان روژي قيامت نيمه ترانووي دادپه روهري دانه نيين و كرده وه كانيانى پي نه كيشين نه وسا هيج كه سيك كه مترين ستمى لي ناكري چ له چاك كاران، چ له خراپه كاران، ته نانه ت نه گهر كرده وه كانيانى به نه ندازه ي سهنگي ده نكه گهرديله يه كيش بيت كه له بچووكيدا كراوه به نمونه، نيمه نه يه نيين و ناماده ي نه كه ين وه نه وه نده به سه بو نيمه كه به وردى ژمي ريارى كرده وه كانيان بين)).

له فهرمووده يه كدا هاتوه كه نيمامى (بوخارى)^۱ ريوايه تي كړوه له فهرمووده ي (ابن عباس) وه كه وا خو شه وست عليه السلام فهرموويه تي: ((نعمتان مغبون فيهما كثير من الناس الصحة والفراغ)) واته: دوو نيعمه ت هه ن زوريه ي خه لكى ليتى بي ناگان: ته ندروستى و ده ست به تالى)).

واته: هه ركه سيك ته ندروستى و كاتى خو ي له گوپرايه لي خوادا به كار هينا يان له كاريكي چاكي دينه كه ي يان دونيا كه ي نه وا كه سيكي كامه ران و به ختيا ره له دونيا و دواړوژدا، به لام هه ركه سيك ته ندروستى و كاتى خو ي بو گوپرايه لي خواي گه وړه به كار نه هينا يان بو كاريكي چاكي دينه كه ي يان دونيا كه ي نه وا كه سيكي زهره رمه ند و خه ساره تمه نده له دونيا و دواړوژدا.

دانايه ك له دانايان هه رده م ده يفه رموو^۲: ((چون دلخوش ده بيت كه سيك روژه كه ي مانگه كه ي بروخيني ت و مانگه كه ي سالة كه ي بروخيني ت و سالة كه ي

۱ - أخرجه البخاري (٦٤١٢) .

۲ - (ذم الدنيا) لابن أبي الدنيا (١٩٥) وانظر (لطائف المعارف) لابن رجب الحنبلي (٢٢١/١) و (جامع العلوم والحكم) (٣٨٣) .

تهمهنى بپوخښت، ههروهه چوڼ دلخوش دهبيت كه سيك تهمنى بهرهو ټاكام و نهجهلهكهى ريڼوينى بكات و ژيانى بهرهو مردنى ريڼوينى بكات)). ههروهه جارېك (الفضيل ى كوپى عياض) گهيشته كابرايهك، (الفضيل) به كابراى فهرموو^۱: تهمنت چنده؟؟ كابرا فهرمووى: شهست سالة. (الفضيل) فهرمووى: كهواته تو شهست سالة بهرهو لاي خوا دهپويت و زورت نهماوه پټى بگهى.

كابرا فهرمووى: انا لله وانا اليه راجعون.

(الفضيل) فهرمووى: ټايا ماناكهى دهزانى؟؟

كابرا فهرمووى: بهلى دهزانم من بهندهى خودام و بق لاي ټهو دهگهپټمهوه. (الفضيل) فهرمووى: براكه م.. ههركهسى زانى كهوا بهندهى خودايه و بق لاي ټهو دهگهپټمهوه ټهوا با بزانت كه له بهر دهستيدا رادهوهستى و ههركهسى زانى كهوا له بهر دهستيدا رادهوهستى ټهوا با بزانت كه بهرپرسياړه و ههركهسى زانى كهوا بهرپرسياړه ټهوا با بق ټهو پرسياړه و لاميك ټاماده بكات.. كابرا دهستى به گريان كرد و فهرمووى: – ټهى چاره چييه؟ (الفضيل) فهرمووى: – ټاسانه..

كابرا فهرمووى: ټهى ټهوه چييه رحمهتى خوات لى بيت؟

(الفضيل) فهرمووى: – ټهو تهمنه ټهى كه ماوه باشه ټيادا ټه نجام بده، خواى گوره له تاوانه كانى رابووردوو و ټهوانه ټهى كه ماوه خوش دهبيت وه ټه گهر له وهى كه ماوه خراپه بكهيت ټهوا سزاي كرداره خراپه كانى رابووردوو و داهاتووت وهرده گريته وه.))

ههردهم (لقمان الحكيم)^۲ به كوپهكهى خوى ده فهرموو: ((كوپى خوم! تو له و روژهوه چاوت به ژيان هه ټهپټنا ټهوا پشتت له دونيا كړدوه و رووت له دواړو كړدوه،

۱ – أخرجه أبو نعيم في ((الحلية)) (۸/ ۱۱۳) ، وانظر: ((جامع العلوم والحكم)) (۳۸۳) ، و ((لطائف المعارف)) (۱۰۸) .

۲ – انظر (حلية الأولياء) (۶/ ۳۲۰) و (ذم الدنيا) لأبن أبي الدنيا (۷۲) و (الزهد) لأبن المبارك (۱۰۶۰) وابن عساكر في (تاريخه) (۳/ ۳۲) .

تو له و مالله‌ی که روت لیکړدوه نزيکتری تاكو نه و مالله‌ی پشنت لټی كړدوه و لټی
دور که وتويته وه))

إذا مر بي يوم ولم أقتبس هدى ولم أستفد علماً فما ذاك من عمري

نه وه بکه دروشمی خوټ برا شیرینه کهم!

هه روه‌ها جه‌سته‌ش سپارده‌ی خواجه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا
لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الإسراء: ۳۴،
واته: به دوی شتی‌کدا مه‌چو و نه‌زانی چیه و چونه و زانیاریت ده‌رباره‌ی نییه،
واته: تا به ته‌وای زانینت به شتی نه‌بیټ، هه‌نگاوی جیدی بو نه‌نیټ و قسه‌ی لی
نه‌که‌یت و به دوی گومان مه‌که‌وه، چونکه به راستی هه‌موو نه‌مانه: (گوئی و چاو و
دل) هه‌ریه‌که‌یان له روژی قیامه‌تدا به‌رپرسیارن لټی))

پرسیارت لی ده‌کړیت ده‌رباره‌ی دله‌که‌ت.

کیت خوښ ده‌وټ؟ رقت له کټیه و کټ خوښاوټ؟ پشنگیر و پشٹیوانی کی
ده‌که‌یت؟ دوژمنایه‌تی و دژایه‌تی کی ده‌که‌یت؟ چی شتی‌ک تو ده‌جولټینیته‌وه و
کارت تی ده‌کات، راستگوئی یان ثاره‌زوه‌کان؟ کی له ناو دلی تودایه؟ ﴿وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ البقرة: ۱۶۵، واته: نه‌وانه‌ش وا باوه‌ریان هیناوه، خویان له
هه‌موو شتی‌ک زیاتر خوښ ده‌وټ)).

پرسیارت لی ده‌کړیت ده‌رباره‌ی جه‌سته‌ت به چی شیوه‌یه‌ک فه‌وتاندت و به
کارت هیټا؟ له گوټ‌پایه‌لیدا، یان له هه‌وه‌س و ثاره‌زوو و تام و چیژی نه‌م دونیایه‌دا؟
هیچ کټشه نییه نه‌گه‌ر کار بو نه‌م دونیایه‌ بکه‌یت به‌لام هه‌رگیز دواروژت له بیر
نه‌چیت، له فه‌رمووده‌یه‌کدا هاتوه که (الترمذی) ربویایه‌تی كړدوه به سه‌نه‌دی‌کی
(صحیح)^۱ له فه‌رمووده‌ی (أنس) هوه ده‌فه‌رموټ: پیغه‌مبری خواجه ﷺ ده‌فه‌رموټ:
((من كانت الآخرة همه جعل الله غناه في قلبه وجمع له شمله، وأتته الدنيا وهي

۱ - أخرجه الترمذي (۲۴۶۵) وابن ماجه (۴۱۰۵) وأحمد (۱۸۳/۵) وصححه الألباني في (الصحيحة) (۹۴۹) ،

راغمة، ومن كانت الدنيا همه جعل الله فقره بين عينيه، وفرق عليه شمله، ولم يأت من الدنيا إلا ما قدر له)) واته: هرکەسێ دواوژ مه‌به‌ستی بێت ئەوا خوای گه‌وره ده‌وله‌مه‌ندی ده‌خاته دلێیه‌وه و هه‌موو شته دژه‌کانی بۆ کۆ ده‌کاته‌وه وه دونیا به ملکه‌چیه‌وه پێشوازی لی ده‌کات، هرکەسێ نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی دونیا بێت ئەوا خوای گه‌وره هه‌ژاری ده‌خاته نیو چاوی و هه‌موو شته دژه‌کانی بۆ جیاوازتر ده‌کات وه له دونیادا هه‌چی ده‌ست ناکه‌وێت ئیلا ئەوه‌ی که خوای گه‌وره بۆی دیاری کردوه)).

هه‌روه‌ها پرسیاړت لی ده‌کریت ده‌ریاره‌ی زانست و زانیاریه‌که‌ت، ئایا چ کاریکت به‌و زانسته کردوه که فیزی بووی؟ له پێشدا باسی ئەو زانیاه‌مان کرد که ده‌خړینه دۆزه‌خه‌وه و ئاگریان پێ گړ ده‌دریت، چونکه ئەوه که‌سیکی ریاکار بوه!!

له فه‌رمووده‌یه‌کدا که (الترمذي) و جگه له‌و به سه‌نه‌دیکي (صحيح) ١ ریوايه‌تیاڼ کردوه له فه‌رمووده‌ی (کعب ی کوړی مالک) هوه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رموویه‌تی: ((من طلب العلم لیجاری به العلماء أو لیماړی به السفهاء أو یصرف به وجوه الناس إلیه أدخله الله النار)) واته: هرکەسێک به‌ دواي زانستدا گه‌را فیزی بوو بۆ ئەوه‌ی پێشبرکیی پێ بکات له گه‌ل زانایاندا، یاڼ بۆ ئەوه‌ی ده‌مه‌ ده‌م و موناقه‌شه‌ی نه‌فامانی پێ بکات یاڼ بۆ ئەوه‌ی سه‌رنج و رووی خه‌لکی بۆ لای خوی راکێشی ئەوا خوای گه‌وره ده‌یخاته ناو ئاگره‌وه)).

بۆیه هه‌رده‌م پێغه‌مبه‌ری خواﷺ په‌ناي به‌ خوای گه‌وره ده‌گه‌رت له زانستیکی بی سوود، هه‌روه‌کو له (صحيح مسلم) ٢ دا هاته‌وه له فه‌رمووده‌ی (زید ی کوړی أرقم) هوه ده‌فه‌رمویت: ((هیچ شتیکتان پێ نالیم ته‌نها ئەوه نه‌بیت که پێغه‌مبه‌ری خواﷺ ده‌یفه‌رموو: ((اللهم إني أعوذ بك من علم لا ينفع، ومن قلب لا يخشع، ومن نفس لا تشبع، ومن دعوة لا يستجاب لها)) واته: ئەي خودایه .. په‌نات پێ ده‌گرم له زانستیکی بی سوود و له دلیک له تۆ نه‌ترسیت و له نه‌فسێک هه‌رگیز تیر نه‌بیت و له

١ - أخرجه الترمذي (٢٦٥٤) وصححه الألباني في (الترغيب) (١٠١) وأخرجه ابن ماجه (٢٥٩) عن حذيفة ، وأبو داود (٣٦٦٤) وابن ماجه (٢٦٠) عن أبي هريرة ، وابن ماجه (٢٥٣) عن ابن عمر ، وبقلم (٢٥٤) عن جابر .

٢ - أخرجه مسلم (٢٧٢٢) .

دوعايه كه وه لّام نه دريټه وه و گيرا نه بښت)).

هروه ها پرسيارت لى ده كړيټ دهرباره ي سهره وټ و سامان!! ((وعن ماله من اين اكتسبه و فيم أنفقه)) واته: هروه ها دهرباره ي سهره وټ و سامانه كه ي پرسيارى لى ده كړيټ له كويوه به ده سټى هينا و چوڼ سهرنى كړوه))
سهره وټ و سامان نيعمه تيكي خوايه، ناي چهند نيعمه تيكي به پړز و چاكه!
ننگر له بهر ده سټى چاكه كاران و پياوچاكاندا بښت، بو نه وه ي تهنه ها له پيتاوى رازى بوونى خواى گوره دا به كارى بهينن.

له (صحيح البخارى)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ي (ابن مسعود) هوه كه وا خوښه ويستى خوا ﷺ فهرموويه تى: ((أيكم مال وارثه أحب إليه من ماله؟ قالوا: يا رسول الله، ما منا أحد إلا ماله أحب إليه. قال ﷺ: ((فإن ماله ما قدم، وما ل وارثه ما أخر)) واته: كام له نيوه سامانى ميراتگره كه ي له سامانه كه ي خوى خوښتر ده ويټ؟ فهرموويان: — نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ هيچ كه سيك له نيمه نيبه وه هه موومان سامانى خو مان لا خوښه ويستتره، فهرمووى: — كه واته سامانه كه ي خوى نه وه يه كه پيشى خوى ده خات و سامانى ميراتگره كه ي نه وه يه به جيى ده هيلى)).

هروه ها له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرمووده ي (عبدالله ي كوپى الشخير) كه وا خوښه ويستى خوا ﷺ فهرموويه تى: (((يقول ابن آدم: مالي مالي، قال: وهل لك، يا ابن آدم من مالك إلا ما أكلت فأفنيته، أو لبست فأبليت، أو تصدقت فأمضيت؟)) واته: به نى ئا دم ده لئيت: سامانه كه م.. سامانه كه م.. وتى: ناي ا چى شتيك هه يه له سامانه كه ت تهنه ها نه وه نه بښت كه خواردت و فهوراندت، يان نه وه ي له بهرت كړد و رزاندت و كوټت كړد، يان نه وه ي به خشيت و ره وانته كړد)).
ئا نه وه پاشه كه وټه و بوټ هه لگيراوه لاي خواى گوره له دواړوژدا.

۱ - أخرجه البخاري (٦٤٤٢) .

۲ - أخرجه مسلم (٢٩٥٨) .

له (سنن الترمذي)^١ دا هاتوه له دايكه (عاشه) وه كهوا نهوان مه پښكيان سه پېړۍ، پيغه مېرۍ خوا عليه السلام فېرموۍ: ((ما بقي منها؟)) قالت: ((ما بقي منها إلا كتفها)) قال: ((بقي كلها غير كتفها)) واته: چي به شيكي لي ماوه؟ فېرموۍ: هيچ شتيك نه ماوه ته وه ته نها شانكه كي نه بيت، نه ویش فېرموۍ: هه موو ماوه ته نها شانكه كي نه بيت)).

دلنبايه نه وهی كه به خشيوته ته نها نه وه ماوه ته وه، بويه له حرام كو مه كره وه، سویند به خوا نه وه بو تو هيچ سوودی نيبه، چونكه خواي به رزو بالاده ست مؤلّهت ده دات به لام هـرگيز فـرامؤش ناكات، نه وه نيشانه ي خوشه ويستی و رازی بوونی خوا نيبه، نا نه وه تا قارون كومه ليك له پاله وانه به هيژه كان ناتوانن كليلي خه زنه كاني هـلگرن!! له كه ل نه وه شدا خواي گه وړه ده فېرمویت: ﴿فَسَفَّاهٌ وَبِدَارِهِ﴾ (القصص: ٨١) واته: سه ره نجام خوي و خانوه كه يمان برد به ناخي زه ويدا به سامان و گه نجينه كه شيه وه)).

بويه هـرگيز مه غرور مېه، خواي گه وړه ده فېرمویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ١١٥) واته: نايا پيتان و ابو به گمه و بي هوده دروستمان كردوون و هـرگيز بو لاي نيمه ناهيتريته وه بو تولو پاداش؟!)).

بويه هـرگيز وا مه زانه پرسيارت لي ناكريت ده رابه ري نه وهی كوي ده كه يته وه. له (مسند أحمد) دا به سه نه ديكي (صحيح)^٢ هاتوه له فېرمووده ي (عقبه ي كورپي عامر) كهوا خوشه ويست عليه السلام فېرموويه تي: ((إذا رأيت الله يعطي العبد من الدنيا على معاصيه، فإنما هو استدراج)) واته: نه گه ر بينيت خواي گه وړه نيعمه ت و فـه زل و پو شيني تاوان و مؤلّهت دان ده به خشيته به نده يه كي له دونيادا وه به نده كه ش به رده وامه له سه ر سه رپيچي و به بي ته وبه بزانه نه وه نزيك كردنه ويه

١ - أخرجه الترمذي (٢٤٧٠) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن الترمذي) .

٢ - أخرجه أحمد (١٤٥/٤) والطبراني في (الأوسط) (٩٢٧٢) والبيهقي في (الشعب) (٤٥٤٠) وصححه الألباني

في (صحيح الجامع) (٥٦١) و(الصحيحه) (٤١٣) .

(استدراج ه).)) . نه مجار پټغه مېره څوښه ويست ﷺ نه و ټايه ته څو پينډه وه:

﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿١١﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

﴿١٥﴾ الانعام، واته: كه نه و هو مو ټاموژگاريه يان له بيرخو برده وه كه له سره زمانى په يامېره ان كرابوون ټينجا ټيمه يش بو څه فلاندينان د هروازه څو موو خير ټيكان بو والا كړنه وه و رڼو و روڼيزه كي فره مان رشت به سه رياندا و نه و انيش خوښى و نه شوه كړنى هه تا به و مال و منډاله څو پيماندا بوون ده عيه و فيز كړنى و له رڼى راست لاياندا نه وسا ټيمه يش كتوپړيك رڼمان لى كړن و نه و انيش له و هو مو خوښگوزرانيه بى هيو و ناټوميد بوون. (٤٤) ټينجا نه وانه څو كه ناهه قى و سته م پيشه يان بو، هه موو خير و خوښه كيان له كيس چوو و دواپراو بوون سوپاس و ستايشى بى پايانيش بو څواى په روه ردگارى جيهانه كان. (٤٥)).

څواى په روه ردگار ده فره مويت: ﴿فَذَرَهُمْ فِي عَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥١﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا نُؤْتُهُمْ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ ﴿٥٥﴾ الْمُؤْمِنُونَ، واته: ټاخو نه وان پټيان وابه كه به و مال و منډاله پټيان ده به خشين (٥٥) ده مانه وى به په له له و نيعمه تانه به هره و هريان بكه ين؟ نه خير، نه وانه تى ناگن، نه گينا مال و منډال نيشانه څو چاكي و ريز لټان نيبه، به لكو بو ټافيكړنه وه يه (٥٦).

څواى په روه ردگار ده فره مويت: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾﴾ الفجر، واته: به لام مروڅى كافر و خوا نه ناس كاتى، كه په روه ردگارى ټاقى كړده وه به پيدانى مال و دارايى، ريزى لټا و سه روه و سامانى پى به خشى و نيعمه ت و به هره څو به سه ردا رشت تا ده ركه وى: سپله يه يان سوپاسگوزاره، به بايبيونيكه وه ده لټت: په روه ردگارم ريزى لټناوم له بهر نه وه څو شاينه نى نه و به هره يه م بويه پټى داوم (١٥) به لام كاتيكيش ټاقى كړده وه به ته نگانه روڼى لى كړنه وه، به ناگاييه كه وه ده لټت:

په روه ردگارم سووكايه تي پي كړدوم ! چونكه واده زاني ريږي مړوځ به سامانه وده په (۱۶) نه خيږ... هيچي وانيه، چونكه خوا مال و سامان به همو كه سي ددهات، چاك و خراب، يان لتيان ده گريته وه (۱۷).

جا مارج نيهه نه وه ي خوي گوره رزي فراوان كړديت به لگه ي ريږي خوي گوره په بڼ كه سه كه، له هه مان كاتدا نه وه ي خوي گوره ژياني لي ته نگ كړديت به لگه ي سووكايه تي خوي گوره په بڼ كه سه كه !!

دع الحصر على الدنيا وفي العيش فلا تطمع
لا تجمع من الحرام فلا تدري لمن تجمع
فإن الرزق مقسوم وسوء الظن لا ينفع
فقير كل من يطمع غني كل من يفتع

واته: واز بهينه له سووربون له سهر دونيا و ته ماحت با نه بيت بڼ ژيان، هه رده م حرام كومه كه روه چونكه نازانيت بڼ كي كي كڅ ده كه يته وه، دلنيابه كه رزي دابه ش كراوه و گوماني خراب هيچ سوودي نيه، هه ژاره هه كه سي چاوچنوك و چليس بيت و ده وله مهنده هه كه سي پازي بيت).

هه روه ها هموان پرسپاريان لي ده كړيت دهر باره ي نه و په يمانانه ي كه له گه ل خوادا به ستوويانه، نه و په يمانه ش كه له گه ل خه لكيدا به ستوويانه، خوي گوره ده فهرمويت: ﴿كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولٌ﴾ (الإسراء: ۳۴) واته: په يمانيشتان له گه ل خوا، له گه ل خه لكی به رنه سه ري، چونكه به راستي خاوهن په يمان له دواړوژدا پرسينه وه ي هه يه).

هه روه ها همو به نده يه ك پرسپاري لي ده كړيت دهر باره ي ژير ده سته كه ي و دهر باره ي خيزانه كه ي، همو نافرته تيك پرسپاري لي ده كړيت له روژي قيامه تدا، له هه ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده ي (عبدالله ي كوپي عمرو) وه كه وا

۱ - أخرجه البخاري، كتاب الجمعة، باب الجمعة في القرى والمدن (۸۹۳)، و مسلم كتاب الإمامة، باب فضيلة الإمام العادل (۱۸۲۹).

پيغه مبهري خواجه عليه السلام فرمويده تي: ((ألا كلکم راع وکلکم مسؤول عن رعيته، الإمام راع ومسؤول عن رعيته، والرجل راع في أهله وهو مسؤول عن رعيته، والمرأة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها، والعبد راع في مال سيده ومسؤول عن رعيته و کلکم راع و مسؤول عن رعيته)) واته: هر ه مورتان شوان و به پرسن و بهر پرسيارن له و ژير دهسته ي که پيتان سپيردراوه، پيشهوا شوان و به پرسه و به پرسياره له سه ژير دهسته که ي، پياو شوان و به پرسه له سه خيزانه که ي و هر ئویش به پرسياره له سه ژير دهسته که ي، نافرته شوان و به پرسه له مالي پياوه که يدا وه هر ئویش به پرسياره له سه ژير دهسته که ي، خزمه تکار شوان و به پرسه له مالي گه وره که يدا و هر ئویش به پرسياره له سه ژير دهسته که ي، که واته هر ه مورتان شوان و به پرسن و ه مورتان به پرسيارن له سه ژير دهسته که تان)).

خوشه ويستان... کاتيک خوي گه وره له ليپرسينه وه ي بنده کان بو وه ده باره ي مافه کاني خوي، نه مجار خوي گه وره فرمان ده کات که کيشه ي سته مليکراوه کان ناماده بکريت به مه به ستي توله سه ندنه وه، بۆ ئه وه ي مافي هه موو بنده کان که لاي بنده کانه بدريچه وه.

أياها المظلوم صبراً لا تهين إن عين الله لا تنام
نم قرير العين واهناً خاطراً فعدل الله قائم بين الأنام

ئهي سته مکار... !! به هه موو دليک قسه ت له گه لدا ده که م... !! هه رگيز مه غرور مه به به هيژه که ت، به سه روته و سامانه که ت، به که سايه تيت له ناو خه لکيدا، به پله وپايه که ت، به کورسييه که ت، به ده سه لاتيه که ت، به ته ندروستييه که ت، سويند به خوا له بهر ده ستي خوي بالاده ستدا راده وه ستيت و له باره ي هه موو گه وره و بچو کيکه وه پرسيارت لي ده کريت، با هيچ که سيک و نه زانيت ده چيته به هه شته وه - هه رچه نده که سيکي ئيماندار بيت - له کاتيکا حه قی موسلمان يکي له گه ردن بيت، زور نه سته م و مه حاله .. خوي گه وره ده فرمويته: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ

لِّلْعَبِيدِ ﴿فصلت: ۴۶﴾، واته: په‌روه‌ردگار پيشت هرگيز غه‌درياز و سته‌مكار نيبه له بنده‌كاني و بئې كه م و كورت پاداشتيان نه‌داته‌وه)).

ه‌روه‌ها ده‌فه‌رمويټ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (النساء: ۴۱) واته: بئې گومان خوا به سه‌نگي بچووك‌ترين گه‌رديله (زه‌پړه) سته م له هيچ كه‌س ناكا)).
به‌لكو سه‌رسام ده‌بيت كاتئ بزاني خواي گه‌وره تولي ه‌موو ناژه‌ل و گيانداران له روژي قيامه‌تدا ده‌سپنټه‌وه، ه‌روه‌كو له (صحيح مسلم)^۱ دا له فه‌رموده‌ي (أبو هريره) ه‌وه هاتوه كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رمويه‌تي: ((لَتُؤَدَّنَ الْحَقُوقُ إِلَى أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، حَتَّى يَقَادَ لِلشَّاةِ الْجُلَاءِ، مِنَ الشَّاةِ الْقِرْنَاءِ)) واته: ده‌بيت ه‌موو مافه‌كان بگيړنه‌وه بؤ خاوه‌نه‌كانيان له روژي قيامه‌تدا ته‌نانه‌ت مه‌پري بئې شاخ مافي خوي له مه‌پري شاخدار ده‌سپنټه‌وه)).

ده‌بيت مه‌پري بئې شاخ تولي خوي له مه‌پري شاخدار بكاته‌وه له روژي قيامه‌تدا و له بهر چاوي ه‌موو خه‌لكي.

له (مسند أحمد) و (الطيايسي) دا هاتوه به سه‌نه‌ديكي (صحيح) له ريگاي چهند (شواهد)^۲ يكه‌وه له فه‌رموده‌ي (أبو زر) ه‌وه كه‌وا خوشه‌ويست ﷺ دوو مه‌پري بيبي، شه‌په قوچيان ده‌كرد، پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رموي: ((يا أَبَا ذَرٍّ أُنْذِرِي فِيمَا تَنْتَطِحَانِ. قُلْتُ: لَا، قَالَ: لَكِنْ رَبِّكَ يَذَرِي وَسَيَقْضِي بَيْنَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) واته: ئه‌ي (أبو زر) ئايا ده‌زانيت بؤ شه‌پ ده‌كه‌ن؟ گوتم: نه‌خير، فه‌رموي: به‌لام په‌روه‌ردگار د ده‌زانيت و له روژي قيامه‌تدا له نيوانياندا داوه‌ري ده‌كات)).

ه‌روه‌ها (ابن جرير الطبري) به سه‌نه‌ديكي (جيد)^۳ ريوايه‌تي كړدوه له فه‌رموده‌ي (عبدالله ي كوپي عمرو) ه‌وه ده‌لټت: ((نه‌گه‌ر روژي قيامه‌ت هات خواي

۱ - أخرجه مسلم (۲۵۸۲) .

۲ - أخرجه أحمد (۱۶۲/۵ ، ۱۷۳) والطيايسي (۴۸۰) وقال الهيثمي في (المجمع) (۶۳۸/۱۰) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۶۱۰/۴) تحت حديث (۱۹۶۷) وانظر رقم (۱۵۸۸) .

۳ - أخرجه ابن جرير الطبري في التفسير وقال الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۶۰۷/۴) : إسناده جيد ، رجاله ثقات رجال الشيخين غير أبي المغيرة

گه‌وره زه‌وی راده‌خات و فراوانی ده‌کاته‌وه تا چاو برده‌کات، هه‌موو ئاژه‌ل و گیاندار و ولاخیک کو ده‌کریت‌وه، نه‌مجار تۆله‌ی گیانداران له یه‌ک ده‌کریت‌وه، مه‌پی بی شاخ تۆله‌ی خوی له مه‌پی شاخدار ده‌کاته‌وه که لیی دابییت، کاتی له تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی گیانداران بوه‌وه خوی گه‌وره پییان ده‌لیت: ((کونی ترابا)) واته: بیله خۆل (گل) ده‌لیت: له و کاته‌دا بییاوه‌پان ده‌لین: (یا لیتنی کنت ترابا) واته: بریا ئیمه‌ش بیله خۆل (گل)) خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ النبا: ۴۰، واته: به‌پاستی ئیمه هه‌ر زوو ئیوه‌مان ناگادار کردوه – نه‌ی بی برویان – که سزایه‌کی نزیک به‌پویه به‌وتان نه‌و رۆژه رۆژیکه که ئاده‌میزاد سه‌یری ده‌سپیشکه‌ری خوی ده‌کات – له چاک و له خراپی – نه‌و کاته کافر و بی بروایش ده‌لیت: ئای خۆزگه هه‌ر خاک و خۆل بوومايه نه‌ک ئاده‌می تا ئاوا زیندوو نه‌کرامایه‌ته‌وه و حیساب نه‌کرامایه)).

بیهینه پێش چاوی خۆت نه‌مه‌هالی نه‌و دپنده و ئاژه‌ل و گیاندارانه‌یه، ئایا گومانته‌ چۆنه به‌رانبه‌ر به‌کسی به‌رپرسیار و پیسپێردراو!؟؟ بۆیه ده‌بیته تۆله هه‌بیته، هه‌ر ده‌بیته ته‌رازووی دادپه‌روه‌ری دانریت بۆ تۆله سه‌ندنه‌وه.

أما والله إن الظلم شؤم ولا زال المسى هو الظلوم
ستعلم يا ظلوم غداً إذا التقينا عند المليك من العلوم
الى ديان يوم الدين نمضي وعند الله تجتمع الخصوم

بۆیه ناگاداری سته‌م به‌ برای شیرینم.

لا تظلمن إذا ما كنت مقتدراً فالظلم ترجع عقباه الى الندم
تنام عيناك والمظلوم منتبه يدعوا عليك و عين الله لم تنم

واته: هه‌رگیز سته‌م مه‌که نه‌گه‌ر بوویته که سیکی به‌ توانا و ده‌سه‌لاتدار، چونکه هه‌رده‌م سته‌م په‌شیمان بوونه‌وه‌ی به‌ دواوه‌یه، تۆ ده‌خه‌وی و چاوه‌کانت له یه‌ک

ده نيټ و سته مليكراوېش به ټاگايه، دوعات لى ده‌كات و چاوه‌كاني خوايش نه‌خه‌وتوه)).

كاتى پيغه‌مبه‌رى خواص (معاذى كوپى جبل) ره‌وانه‌ى يه‌مه‌ن كرد —
 فهرموده‌كه له ه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه — له فهرموده‌ى (ابن عباس) هوه، پيغه‌مبه‌رى خواص به (معاذى فهرموو: ((واتق دعوة المظلوم، فإنه ليس بينها وبين الله حجاب) واته: خوټ له نزا و پارانه‌وه‌ى سته‌مليكراو بپاريژه، چونكه له نيوان نه‌و و خواى گه‌وره‌دا هيچ په‌رده‌يه‌ك نيبه)).

له پيوايه‌تيكى تردا^۱ له فهرموده‌ى (أبو هريره) وه: ((و دعوة المظلوم يرفعها الله فوق الغمام يوم القيامة، وتفتح لها أبواب السماء، ويقول الرب وعزتي لأنصرك ولو بعد حين)) واته: نزا و پارانه‌وه‌ى سته‌مليكراو خواى گه‌وره له روژى قيامه‌تدا به‌رزى ده‌كاتوه به سه‌ر ه‌وره‌كه‌دا، ه‌موو ده‌رگاكانى ئاسمانى بو ده‌كرتته‌وه، خواى په‌روه‌ردگار: ده‌فهرمويت: سويتند به عيززه‌تى خوټ ده‌بيټ سهرت بخه‌م نه‌گه‌ر دوايش خرا بيت)).

له ه‌ردوو كتيبي (صحيح)^۲ دا هاتوه له فهرموده‌ى (أبو موسى الاشعري) يه‌وه كه‌وا خوټه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تى: ((إن الله تعالى ليملئ للظالم حتى إذا أخذه لم يفلته)) وقرأ قوله تعالى: ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ هود: ۱۰۲، واته: به راستى خواى گه‌وره مؤله‌تى سته‌مكار ده‌دات، ه‌ر كاتي‌ك گرتى چيتر به‌رى نادات پاشان نه‌م ټايه‌ته‌ى خويتنده‌وه كه نه‌مه ماناكه‌يه‌تى: ((نا به و شيوه‌يه‌ توله‌سه‌ندنى په‌روه‌ردگارى تو كاتي‌ك توله ده‌سيټيت له خه‌لكى شار و ديه‌اته‌كان له حالي‌كدا كه ياخى و سته‌م پيشه‌بوون، به راستى توله‌سه‌ندنه‌كه‌ى زور به ئيش و سه‌خته)).

۱ - أخرجه البخاري (۲۴۴۸) ومسلم (۱۹) .

۲ - أخرجه الترمذي (۲۵۲۶) و(۳۵۹۸) وابن ماجه (۱۷۵۲) وأحمد (۳۰۴/۲ ، ۳۰۵ ، ۴۴۵) وابن حبان (۸۷۴ ، ۷۳۸۷) وصححه لشواهد الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۲/ ۵۲۷ ، ۵۲۸) تحت حديث (۸۲۰) .

۳ - أخرجه البخاري (۴۶۸۶) ومسلم (۲۵۸۳) .

له (سنن ابن ماجه) و (صحيح ابن حبان) و جگه له وان^۱ له فرموده ی (جابر ی کورپی عبدالله) وه هاتوه کهوا پیغه مبهری خوا^۲ به کوچه رانی فرموو – نهوانه ی که له حبه شه گه پانه وه – : ((ألا تحدثوني بأعاجيب ما رأيتم بأرض الحبشة؟)).

قال فتية منهم: بلى يا رسول الله، بينما نحن جلوس مرت بنا عجوز من عجائزها رهابينهم تحمل على رأسها قلة من ماء، فمرت بفتى منهم فجعل إحدى يديه بين كتفها، ثم دفعها فخرت على ركبتيها فانكسرت قلتها، فلما ارتفعت التفتت إليه، فقالت: سوف تعلم يا غدر إذا وضع الله الكرسي وجمع الأولين والآخرين وتكلمت الأيدي والأرجل بما كانوا يكسبون فسوف تعلم كيف أمرى وأمرك عنده غدا، قال: يقول رسول الله ﷺ: ((صدقت صدقت! كيف يقدر الله أمة لا يؤخذ لضعيفهم من شديد هم)).

واته: ئايا باسى سه یرترین شتم بۆ ناکه ن له زهوی حبه شه دا بینیبیتان؟ وتیان: به ئی نهی پیغه مبهری خوا^۳، له کاتی کدا ئیمه دانیشتبویون پیره ژنیک له پیره ژنه کانی نهوان به تهنیشتماندا تیپه پی، گوزیه ک ئاوی به سه ره لگرتبوو، لایکی نهوان به تهنیشتیدا تیپه پی و دهستی خسته نیوان هه ردوو شانی و پالی پیوه نا، نهویش له سه ره ردوو نه ژتوی کهوت و گوزیه کی شکا، کاتی هه ستا رووی لی کرد و گوتی: نهی سته مکار ده بی حالی تو چۆن بیت کاتی خوی گه وره کورسی داده نیت و پیشینه کان و پاشینه کان کۆ ده کاته وه و ده ست و پییه کان دینیتته قسه باسی هه موو نهو کارانه ی نه نجامی دابیت ده کات، سبه ینی حالی من و حالی تو ده بیینی لای خوی گه وره، ده لیت: پیغه مبهری خوا^۴ فرمووی: راستی گوت.. راستی گوت.. خوی گه وره چۆن ئوممه تیک پیروژ ده کات له کاتی کدا حه قی سته ملیکراو و لاوازه کانیان له به هیژ و سته مکاره کانیان نه که نه وه)).

ئوممه تی سته مکار به ره و نه مان ده پروات هه رچه نده موسلمان بیت و ئوممه تی دادپه روهری ده مینیتته وه و به رده وام ده بیت هه رچه نده بیباوه پ بیت، هه ره کو (ابن

۱ – أخرجه ابن ماجه (٤٠١٠) وابن حبان (٥٠٥٨) وأبو يعلى (٢٠٠٣) وروي عن بريدة عند البيهقي في الكبرى (٩٥/٦)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (٤٥٩٧، ٤٥٩٨).

١ تيميه) ده لټت: ((خوای گه وره ده وله تي دادپه روه ري جيگير و دامه زراوی ده کات هرچه نده ده وله تيکي بيباوه پ بيټ و ده وله تي ستم جيگير و دامه زراوی ناکات هرچه نده ده وله تيکي موسلمان بيټ)).

جا سته مکړدن تاريخستانه له روژي قيامه تدا، چونکه له وي دهرهم و دينار و ريال و دولار نيه، به لکو (حسنات) و (سيئات) ه !!

له (صحيح البخاري)^۲ دا هاتوه له فهرموده (أبو هريره) وه که و پيغه مبهري خواص فهرموده تي: ((من كانت له مظلمة لأحد من عرضه أو شيء فليتحلله منه اليوم، قبل أن لا يكون دينار ولا درهم، إن كان له عمل صالح أخذ منه بقدر مظلمته، وإن لم تكن له حسنات أخذ من سيئات صاحبه فحمل عليه)) واته: هرکه سيک سته مي له که سيک کردوه (حقي که سيک ها به سهریه وه) له هر روويه که وه با گهردني خوای پي نازاد کات، پيش نه وه روژيک بيټ که نه ديناري تديا به و نه دهرهم، نه گهر کرده وه چاکی هه بيټ نه و لټي ده سينريټ و ده دريټ به سته مليکراوه که، به لام نه گهر چاکی نه بو نه و خرابه کاني نه و ده دريټه کوټي سته مکاره که دا)).

واته: له چا که کاني نه و ده دهن به براکي، نه گهر چا که و حه سته ناتي نه ما نه و له خرابه کاني براکي ده دريټه کوټي نه و دا و نه مجار فری ده دريټه دوزه خه وه !!

له (صحيح مسلم)^۳ دا هاتوه له فهرموده (أبو هريره) وه که و پيغه مبهري خواص فهرموده تي: ((أتدرون من المفلس؟ قالوا: المفلس فينا يا رسول الله من لا درهم له ولا متاع. فقال رسول الله ﷺ: إن المفلس من أمتي، يأتي يوم القيامة بصلاة وصيام وزكاة ويأتي وقد شتم هذا وقذف هذا وأكل مال هذا، وسفك دم هذا، وضرب هذا، فيعطى هذا من حسناته وهذا من حسناته، فإن فنيت حسناته قبل أن يقضى ما عليه، أخذ من خطاياهم فطرحته عليه ثم طرح في النار)) واته: ثايا ده زانن مايه پوچ کټيه؟ وتيان: مايه پوچ له ناو نيټه دا نه ي پيغه مبهري خواص که پاره و

۱ - انظر: مجموع الفتاوى (۶۳/۲۸) و الاستقامة (۲/۲۴۷) .

۲ - أخرجه البخاري (۲۴۴۹ ، ۶۵۳۴) .

۳ - أخرجه مسلم (۲۵۸۱) .

پول و شت ومه‌كى نه‌بيټ، پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرمووى: مايه‌پوچ له نوممه‌ته‌كه‌ى من كه‌سيكه‌ كه له رۆژى قيامه‌تدا دټ نوټى كړده و رۆژوى گرتوه و زه‌كانيشى داوه به‌لام جوټنى به هم داوه و بوختانى بؤ نه‌وه‌لېه‌ستوه و مالى نه‌وى خواردوه و خوټنى نه‌وى رشتوه و له كه‌سيكى ترى داوه، له چاكه‌كانى ده‌درټ به هم و نه‌و، كاتيك نه‌گر چاكه‌كانى ته‌واو بوو و هيشتا مافى خه‌لكى به سه‌رييه‌وه مابوو نه‌وه له تاوانه‌كانى نه‌وان ده‌درټ به سه‌ر نه‌مدا، پاشان فري ده‌درټه ناو ناگره‌وه)).

كه‌سى سته‌مكار له رۆژى قيامه‌تدا دټ له گډه‌پانى لټپرسينه‌وه و له به‌ر ده‌ستى پادشاي پادشاكاندا، هه‌موو نه‌وانه‌ى سته‌مى لټيان كړده له دونيادا ده‌وربه‌رى لى گرتون، له هه‌موو لايه‌كه‌وه، هه‌ر يه‌ك له‌وان حق و مافه‌كه‌ى خوى ده‌ويټ، نه‌مجار له چاكه‌كانى نه‌و سته‌مكاره ده‌درټه سته‌ملي‌كراوه‌كان تاكو چاكه‌كانى ناميټيت و ته‌واو ده‌بيټ، نه‌مجار له خراپه‌كانى سته‌ملي‌كراوه‌كان ده‌درټه كابرلى سته‌مكار، تاكو لاپه‌ره‌ى چاكه‌كان به سپټى ده‌ميټنه‌وه! ثابا له بيرت چوه براكه‌م نه‌و ساتانه‌ى كه له به‌ر ده‌ستى خوادا راوه‌ستاويت؟

سوټند به خوا ده‌بى حقى هه‌موان بده‌يته‌وه به بى كه‌موكوپى، هه‌ركه چاكه‌كانت ته‌واو بوو نه‌وا له خراپه‌ى نه‌وان ده‌درى به كوټى تودا و ده‌گوټريټه‌وه لاپه‌ره‌كه‌ى تودا... به‌لى... نه‌مه خراپه‌كانى نه‌و كه‌سانه‌يه تو سته‌م لى كړدبوو له دونيادا، بويه به ناچارى سه‌رت بلند ده‌كه‌يته‌وه، گه‌ردنى تكا و پارانه‌وه‌ت به‌رز ده‌كه‌يته‌وه بؤ لاي په‌روه‌رگارى زه‌وى و ناسمانه‌كان بؤ نه‌وه‌ى رزگارت بكات له‌وانه، بويه به گوټيه‌كانى خوت ده‌بيسى و دلټ داده‌خورپټ به بانگى خواى گوره كاتى ده‌فه‌رمويت: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ غافر: ۱۷، واته: له و رۆژه‌دا هه‌ركه‌س هه‌رچى كړده پاداشت و ټوله‌ى كارى خوى ده‌بينى له‌ورۆژه‌دا هيچ جوړه سته‌م و غه‌ريك نيه‌ى، بى زياد وكه‌م هه‌موو كه‌سيك پاداشت و ټوله نه‌درټه‌وه به راستى خوا زوو و په‌له‌ه‌ حساب و لي‌كوټينه‌وه ده‌كات)).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ (۴۲) ﴿مُهْطِعِينَ مُقْنِبِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ﴾ (۴۳) (ابراهيم)، واته: هه‌رگيز تو وا بیر مه‌که‌ره‌وه که خوا له کاروکرده‌وهی سته‌مکاران خافل و بی‌ئاگابیت، نه‌خیر، به‌لکو به‌هه‌موو کاریکیان زانا و ناگاداره، به‌لام بۆ ماوه‌یه‌ک مؤلوتیان دده‌دات، پاشان ده‌یانگری و توله‌یان لی ده‌سینیت وه‌کو ده‌فه‌رموی: هه‌ر بۆ نه‌و رۆژه دوايان ده‌خا و ده‌یانهل‌یت‌وه که نه‌وه‌نده سه‌خته گشت چاوێک له ترسانا نه‌بله‌ق ده‌بن و له بزووتن ده‌که‌ون (۴۲) له ترسانا به‌په‌له به‌ره‌و جارچی خوا ده‌چن و به‌سه‌ر به‌ره‌و ئاسمان هه‌ل‌پراوی ناتوانی بی‌سوړینی، پیل‌ووی چاویشیان وه‌ستاوه و نایه‌ته خواره‌وه واته: له به‌ر قورس و گرانی نه‌و رۆژه چاوایان نه‌بله‌ق بوه‌و نایترۆکینن و دل‌یشیان له هه‌موو هه‌ست و نه‌ستیک به‌تال و حه‌تاله‌(۴۳)).

دل‌ت له سنگت دینه‌ ده‌ره‌وه و ده‌گه‌نه گه‌ردنت هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (غافر: ۲۸) واته: نه‌وانه له رۆژه نزیکه‌که‌ی قیامه‌ت بترسینه (آزفه) به‌کێکه له ناوه‌کانی رۆژی قیامه‌ت، بۆیه ده‌وتری (آزفه) چونکه نزیکه بیت، کاتی له ترس و هه‌یه‌تا گیان و دل‌ه‌کان ده‌گه‌نه گه‌روو و راده‌وه‌ستن به‌پیشخواردوویی دل‌ه‌کانیان پین له خه‌م و خه‌فه‌ت، نه‌و کات سته‌مکاران هه‌چ پشتیوان و دۆستیکیان نییه، بتوانی که‌لکیان پی بگه‌یه‌نی و هه‌چ تکا‌کاریکیشیان نییه، تکای وه‌ربگيردری، هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌ک ده‌بچری)).

برا خۆشه‌ویسته‌که‌م له فلسطین... برا به‌پێژه‌که‌م له عێراق... له لوبنان... له نه‌فغانستان... له شیشان... ئه‌ی نه‌و که‌سه‌ی سته‌مت لیکراوه، ئه‌ی نه‌وانه‌ی خوینتان به‌ناه‌ق رڤاوه... ئه‌ی نه‌وانه‌ی جه‌سته‌یان پارچه‌ پارچه‌ کراوه، ئارام بگره و دل‌ته‌نگ مه‌به!!

أین الظالمون و أین التابعون لهم فی الغي بل أین فرعون وهامان؟

أين من دَوَّخُوا الدنيا بسطوتهم وذكرهم في الوري ظلم و طغيان؟
هل أبقى الموت ذا عزٍّ لعزته أو هل نجا منه بالسلطان إنسان؟
لا والذي خلق الأكوان من عدم الكلُّ يغنى فلا إنس و لا جان

واته: كوان سته مكاران و كوان شوينكه وتوانيان له گومپاييدا؟ به لگو كوا
فيرعون و هامان؟ كوان نه وانهی كه دونيايان قال كرديوو به دهسه لاتيان و يادی
نه وان له نيو دروستكراوه كاندا له سته م و سرکه شي؟ ثايا مردن هيچ خاوهن
عيزه تيكي هيشتوه ته وه به هوی عيزه ته كه يه وه؟ يان ثايا هيچ مروفتيك به هوی
سولتانه كه يه وه رزگاري بوه؟ نه خير سويند به و كه سهی كه بوونه وه ره كانی له
نه بوونه وه دروستكردوه، هه موو نامينن نه مروف و نه جنوكه)).

نهم به شه به پرسيايكي گرنك كوتايي پي ده هينم، نه ویش بریتيه له وهی:
ثاخو يه كه م شتيك خوی گه وره حوكمی له سر بدات له نيوان به نده كاندا چيه؟
بو وه لامی نهم پرسيايه ده لئين: نه و شته خوينه.. نه مجار خوی گه وره حوكمی
خوی ده دات، خوين يه كه م مافه له مافي به نده كان، كه خوی گه وره حوكمی له سر
بدات له روژی قيامه تدا، نه وش بزانه هيچ جياوازی و درايه تيبه كه نيه له نيوان نهم
فه رموده و نه و فه رموده ی كه ده لئت: ((إن أول ما يحاسب عليه العبد: الصلاة))^۱
واته: يه كه م شتيك كه له روژی قيامه تدا به نده كان ليپرسينه وه يان له سر بكریت
نويزه)). جا ريوايه ته كه ی نيمامي (النسائي) نه و دوو ريوايه ته ی كو كر دوه ته وه،
پيغه مبهري خواص ده فه رمويت: ((أول ما يحاسب عليه العبد: الصلاة، و أول ما
يقضى بين الناس في الدماء))^۲ واته: يه كه م شتيك كه له روژی قيامه تدا به نده كان

۱ - أخرجه الترمذي في أبواب الصلاة، باب ما جاء أن أول ما يحاسب به العبد يوم القيامة الصلاة (٤١٣) ،
والنسائي كتاب الصلاة، باب المحاسبة على الصلاة (١ / ٢٢٢)، وابن ماجه، كتاب إقامة الصلاة ، باب أول ما
يحاسب به العبد الصلاة (١٤٢٥)، وأحمد (٢ / ٢٩٠ ، ٤٢٥)، وصححه الألباني في ((الصحيحة)) (١٣٥٨) من
حديث أبي هريرة (رحمه الله) .

۲ - أخرجه النسائي (٨٣/٧)، والطبراني في (الكبير) (١٠٤٢٥) ، وحسن الألباني سنده في الشواهد كما في
((الصحيحة)) (١٧٤٨) وصححه لغيره في (صحيح الترغيب) (٢٤٣٥) و (صحيح الجامع) (٢٥٧٢). وانظر كذلك
للجمع بين الحديثين (شرح مسلم) للنووي (١٦٧/١١) و فتح الباري لابن حجر (٤٠٤/١١).

ليپرسينه وه يان له سر بکړيت نويزه و په کهم شتيک له روژي قيامه تدا له نيوان خه لکيدا حوکمی له سر بدریت خوینه)).

جا خوین حورمه تيکی مه زنی هیه، چونکه خوی گه وره خوی ژيانی به خشیوه ته خه لکی، بۆ هیچ که سيک نییه نه و حقه حه لال بکات، يان سنوره کانی خوی گه وره ببه زینیت و حه لالی بکات ته نها له ريگای شهره که ی خوی گه وره وه نه بیت، خوی گه وره ته نها خوی خه لکی باش ده ناسیت، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (الملك: ۱۴، واته: مه گر خوا نازانی کیی دروست کرده و چونی دروست کرده له کاتيکدا زور وردين و به ناگايه؟)).

جا هره ووه کو باسماں کرد خوین حورمه تيکی گه وره و مه زنی هیه، بۆيه خوین په کهم شتيکه له نيوان بنده کاندا حوکمی له سر بدریت له روژي قيامه تدا، هره ووه کو له هردوو کتیبی (الصحيح) دا هاتوه له فهرموده ی (عبدالله ی کورپی مسعود) هوه که ووا خوشه ويستی خواﷺ فهرمويه تی: ((أول ما يقضى بين الناس يوم القيامة في الدماء)) واته: په کهم شتيک له روژي قيامه تدا له نيوان خه لکيدا حوکمی له سر بدریت خوینه)).

به جوانی بیر له و هره شهيه بکه ره وه خوی گه وره باسی کرده له کتیبه کهيدا و ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۹۳) واته: هر که سيک به دهستی نه نقه ست مروفیکی خاوهن باور بکوژی سزا و تولی هر دوزخه و به هتا هتايش تيیدا نه مينيتته وه غه زب و توورپه یی خوا له سره و نفرينيشی لی کرده وه و سزايه کی گه وره و قورسيشی بۆ ناماده کرده)).

با هیچ که سيک وا تینه گات نه و خوینه ی که دینه که مان به پيروزی زانیوه و حورمه تی روون کرده ته وه ته نها خوینی موسلمانانه، به لکو خوینه به شیوه یه کی گشتی له سنووری نه و شهریه ته ی خوی گه وره خوی داپريزاهه.

ده لټيم: با هيچ كه سيك وا تينه گات

جاريكي تر لټره دا باسي نه و فرموده يه ده كه م كه پټغه مبهري خوا (عبد الرزاق) له (المصنف) دا و (الطبراني) له (الكبير) و (الأوسط) دا (ابن حبان) له (الصحيح) دا و (البیهقي) له (سنن) ه كه يدا له فرموده ي (عمرو ي كوپي الحمق الخزاعي) يه وه به سه نه ديكي (صحيح) كه وا پټغه مبهري خوا (P) فرموده ي: ((من أمن)) واته: هر كه سي نه مانيدا به كه سيكي تر ((من أمن رجلا على دمه فقتله، فأنا برئ من القاتل وإن كان المقتول كافرا)) واته: هر كه سي نه ماني دا به كابريه ك له سر خوينه كه ي و نه مجار كوشتي، نه وا من له بكوزه كه به ريم و هر چه نده نه گهر كابري كوزاو كه سيكي بي باوه پ (بو)).

حه زم ده كرد و خوشحال ده بووم نټستا (فاتيكان) و (نه وروپا) و (نه مريكا) گوي بيستي نه م فرموده يه ي پټغه مبهري خوا (ابو ايه ن! تكام وايه چنه خوشه ويست و برياه ك - نه وانه ي دليان ب دينه كه ي خوا ده سوتيت به شيوه يه كي گشتي و ب پټغه مبهريه كه يان (به تاييه تي - نه م چنه وشانه م وهر گيتر نه سر زمانه كان. پټغه مبهري خوا (فرموده ي (هر وه كو له (صحيح البخاري) ۲ دا هاتوه له فرموده ي (عبد الله ي كوپي عومر) ه وه: ((لن يزال المؤمن في فسحة من دينه، ما لم يصب دما حراما)) واته: كه سي نيماندار به رده وام وا له نيو فراواني دينه كه يدايه، تاوه كو خوينيكي قه ده غه كراو نه ريژي)).

جا بويه (عبد الله ي كوپي عومر) ده يفرموو: ((إن من ورطات الأمور، التي لا مخرج لمن أوقع نفسه فيها: سفك الدم الحرام بغير حله)) ۲ واته: له كار ه گرفت و كار ه ساته كان نه وه يه هر گيز رزگار يووني نييه نه گهر هاتوو كه سيك خوي

۱ - أخرجه البخاري - معلقاً - في ((التاريخ الكبير)) (۳/ ۳۲۲)، وابن حبان (۶۰۸۲)، والطبراني (۱۳۶۹)، وعبد الرزاق (۳۰۰/ ۵)، والطبراني في ((الكبير)) (۲۰/ ۲۲۲، ۲۲۷، ۲۳۰) و (الأوسط) (۱۴۰۳) و البیهقي في ((الكبرى)) (۹/ ۱۴۲)، وابن أبي عاصم في (الأحاديث والمثاني) (۲۰۷۴) عن عمرو بن الحمق الخزاعي وله شواهد صححه بها الألباني في ((الصحيحة)) (۴۴۰).

۲ - أخرجه البخاري، كتاب الديات، باب قول الله تعالى: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ (النساء: ۹۳) (۶۸۶۲).

۳ - هه مان سر چاره ي پيشوو (۶۸۶۳).

تيوه گلاند: رشتني خويني حه رame به بيّ حه لالّ كردني)).

هه روه ها له فه رموده يه كي تر دا كه (أحمد و النسائي و الحاكم)^۱ ريوايه تيان كرده له فه رموده ي (معاوية) هوه، هه روه ها (ابوداود و الحاكم) ريوايه تيان كرده له فه رموده ي (أبو الدرداء) هوه كه وا پيغه مبهري خوا^{عليه السلام} فه رمويه تي: ((كل ذنب عسى الله أن يغيره، إلا من مات مشركاً، أو مؤمن قتل مؤمناً متعمداً)) واته: هه موو تاوانيك ريي تي ده چيټ و رهنكه خوا ليي خوش بيټ ته نها كه سيك نه بيټ كه به موشريكي مردووه يان كه سيكي ئيماندار به قه ستي كه سيكي ئيمانداري كوشتووه)).

ئه م نامه يه پيشكه شي براكانمي ده كه م له فلسطين و عيراق: واز له خوين رشتني موسلمان بهيټن.

برا به پيژه كه م له فلسطين و له عيراق: ئاگادار به هه رگيز خويني برا موسلمان ه كه ته پيژي، چونكه به راستي گرفت و كي شه يه كه ده ربازيووني نيبه نه له دنيا و نه له دواړوژدا، باش بزانه خوين رشتني موسلمان حه رام و قه ده غه يه، له هه ردوو كتيبي (الصحيح)^۲ دا هاتوه له فه رموده ي (أبي بكره) وه كه وا پيغه مبهري خوا^{عليه السلام} له (حجي مالتاوايي) دا فه رموي: ((فإن دماءكم وأموالكم وأعراضكم بينكم حرام كحرمة يومكم هذا في شهركم هذا في بلدكم هذا)) واته: بزانن كه وا خوين و سامان و ناموستان له سه رتان حه رame وه كو حورمه تي ئه مړو له م مانگه تاندا و له م شاره تاندا)).

ئاخو ديمه نه كانی قيامه ت كوټايي پيهاټ؟ نه خير.. له پاش ليپرسينه وه ته رازوو داده نريټ و داده مه زريټ، ليپرسينه وه بو پيشكه شكر دني كرده وه كانه و ته رازوو بو ده رخستن و زانيني ئه ندازه كه يه تي، بو ئه وه ي پاداشت يان تو له به ئه ندازه ي كار ه كه ببيټ، ئه مه و چه ند باسيكي تر له به شي داها تو دا باس ده كه ين انشاء الله، خواي بالاده ست و شكومه ند تاوانه كانی من و ئيوه داپوشي له دنيا و قيامه تدا.

۱ - أخرجه أبو داود (٤٢٧٠) والحاكم عن أبي الدرداء، وأخرجه أحمد (٩٩ / ٤)، والنسائي كتاب تعميم الدم (٨١/٧)، والحاكم (٣٩١/٤) وقال: ((صحيح الإسناد))، ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني لشواهد في ((صحيح الجامع)) (٤٥٢٤) و ((الصحيحة)) (٥١١) .

۲ - أخرجه البخاري (٦٧) وانظر (٤٤٠٦) ومسلم (١٢١٨) .

(تهرازوو) و (سيرات)

الميزان والصراف

خوشه ويستان... تهرازوو كيښه و باسيكي زور گرنګ و ترسناك و به شكويه..
 نيمه ي نيمانداري په كټاپه رست باوه پي بته ومان به تهرازوو هيه، هره ها
 باوه پيكي ته و اومان هيه كه هيچ كه سيك شيوه و گوره ييه كه ي نازانيت ته نها
 خوي به خشنده و ميهره بان نه بيت.

نوه ش بزانه كه تهرازوو كړده وه كان يان بنده كان يان نامه ي كړده وه كان يي
 كيښانه و پيوانه ده كريت، به پي سي بوجووني زانايان^١، له پاشاندا باسي نوه
 ده كه ين - انشاء الله - به لام ليړه دا به جواني بير له و فرموده يه ي پيغه مبهري
 موژده دهري ترسيته ر^٢ بكه روه هره وه كو له (مستدرک الحاكم)^٣ هاتوه به
 سه نه ديكي (صحيح) له فرموده ي (سلمان الفارسي) يه وه كه وا خوشه ويستي
 خوا^٤ ده فرموي: ((يوضع الميزان يوم القيامة، فلو وزن فيه السماوات و الأرض
 لو سعت، فتقول الملائكة: يا رب لمن يزن هذا؟ فيقول الله تعالى: لمن شئت من خلقي،
 فتقول الملائكة: سبحانك ما عبدناك حق عبادتك)) واته: له روځي قيامه تدا تهرازوو
 داده نريت، نه گره وي و ناسمانه كان يي كيښانه بكرت جبي هه مووي ده بيته وه،
 فريشته كان ده لين: ئه ي په روه ردگار.. ئه مه يو كي كيښانه ده كات؟ خوي
 په روه ردگار ده فرموي: يو هر كه سيك ويستم له سهري بيت له دروستكراوه كانم،

١ - راجعها بالتفصيل في (شرح الطحاوية) (ص ٢٣٠ - ٢٣٢ ط أولي النهى) و (معارج القبول) (٢/٨٤٥ - ٨٤٩) ط ابن القيم وابن عفان.

٢ - أخرجه الحاكم (٥٨٦/٤) وقال: هذا حديث صحيح على شرط مسلم ووافقه الذهبي، قال الألباني: وفيه نظر، ثم قال: وقد رواه الأجرى في (الشرعية) (٣٨٢) موقوفا على سلمان وإسناده صحيح وله حكم المرفوع لأنه لا يقال من قبيل الرأي، وصححه الشيخ الألباني لغيره في (صحيح الترغيب) (٣٦٢٦) وانظر (الصحيحة) (٩٤١).

فريشته كان ده لټين: پاكي و بيگه ردي بو تو، به راستي حقي تومان نه داوه له
په رستندا))

نهمه ش نه و ه مان بو ده سه لميټيټ كه وا ته رازوو هيچ كه سيك نه ندازه كه ي نازانيټ
ته نها خواي به خشنده و ميهره بان نه بيټ، ماناي (لوسعت) واته: (لوسعت كفتاه او
كفتاه)) هه ردوو مانه كه ته واوه.

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾
(الانبيا: ۴۷) واته: بي گومان روځي قيامت نيمه ترانووي دادپه روهری دانه نټين و
كرده وه كانيانى پي نه كيټشين نه وسا هيچ كه سيك كه مترين سته مى لى ناكري چ له
چاك كاران، چ له خراپه كاران، ته نانه ت نه گهر كرده وه كانيانى به نه ندازه ي سهنكي
ده نكه گه رديله يه كيش بيټ، نيمه نه يه نټين و ناماده ي نه كه ين وه نه و ه نده به سه بو
نيمه كه به وردى ژميټياري كرده وه كانيان بين)).

هه روه ها خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (النساء: ۴۰)
واته: بي گومان خوا به سهنكي بچووكترين گه رديله (زه پرده) سته م له هيچ كه س
ناكا)).

له فهرمووده يه كي قودسيدها هاتوه: ((يا عبادي، اني حرمت الظلم على نفسي
وجعلته بينكم محرماً فلا تظالموا)) واته: نه ي به نده كانم.. من سته م له سه ر خوم
حه رام كرده و له نيوان نيوه شدا حه رام كرده، بو يه هه رگيز سته م مه كن)).

به جواني بير له و نايه ته بكه ره وه، خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي
الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۱۰۱) ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ﴾ (۱۰۲) ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ﴾ (۱۰۳) ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾ (۱۰۴) (المؤمنون) واته: نينجا

كاتى له جارى دووهدا فووكرا به شهپوردا (كه رهنادا) بۆ زيندووبوونهوه، ئيتړ له بهر قورسى و ناروحه تى نهو رۆژه يه هېچ نه سب و خزمه تيبه ك له نيوانياندا ناخوښتته وه، چونكه هر كه سى سهرقال و سرگرمه به كارى خويه وه و په رده ئى نيبه، تا ناوړه به لاي خزمه كيه وه بداته وه تنها كرده وهى چاك و بړواى چاك كه لكى ده بى بوى و له يه كترش ناپرسن چونكه هر يه كه كارى خوى هيه (۱۰۱) ئينجا نهو كه سى تاي ته رازووى كيشانه ي كرده وه كاني قورس و سهنگين بى نه وه نه وانن سهرغراز و رزگار دهن (۱۰۲) هر كه سيكيش ته رازووى چاكه ي سووك بى، واته خراپه كاني له چاكه كاني زياتر بيت نه مانه نهو كه سانه زيانيان به خويان گهيانده و گومړا و به دبختبون و خويانيان له كيس چوه به هه تا هه تاييش له دۆزه خدا نه ميننه وه و هرگيز رزگاريان نابيت (۱۰۳) شوله و بليسه ي ناگر چوپاويان ده برژينى و ليوه كانيشيان هه لده قرچى (۱۰۴).

جا هر كه سيك تاي ته رازووه كه ي قورستر بيت نه گهر به تنها يه كه حه س نه ش بيت نهو دهر باز ده بيت و به ختيار و كامه رانه، بويه هرگيز هېچ چاكه يه كيش به كه م مه زانه، چونكه تنها حه س نه يه كه پهنگه ببيتته هوى نه وهى بجپته به هه شته وه و خواى گه وره ته رازووه كه تى پى قورس و سهنگين ده كاته وه، هه روه ها رهنكه تنها خراپه يه كه (سيئه) به هه لاهه تدا ببتات و ته رازووه كه ت سووك بكات.

خواى گه وره ده فهرمويت: ((فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (۶) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (۷) وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (۸) فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ (۹) وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ (۱۰) نَارٌ حَامِيَةٌ (۱۱) القارعة) واته: ئينجا نهو كه سى كه لهو رۆژه دا تاي كيشانه ي كرده وه كاني قورس بوو (۶) نه وه له نيو گوزهران و خوښيه كى وادا ده بيت خوى پى رازيه (۷) به لام نهو كه سى كه تاي كيشانه ي كرده وه كاني سووك بوو (۸) نه وه دايكى نهو دۆزه خو باوه شى بۆ گرتوته وه (۹) تق چوزانيت (هاويه) چپيه؟ (۱۰) ناگرىكى ژورگرمه (۱۱).

بويه هرگيز هېچ كارىك به كه م مه زانه، رهنكه كارىكى بچوك ببيتته هوى نه وهى خواى گه وره به هويه وه رزگارت بكات له ناگر، هه روه كو له فهرمووده يه كدا هاتوه:

((اتقوا النار ولو بشق تمرة)) واته: خوټان له ټاگر بپاريښن نه‌گه‌ر به له‌ته خورمايه‌كيش بښت)).

به‌لام هه‌ركه‌سټك چاكه‌كان و خراپه‌كاني به‌كسان بوون، نه‌وا له نه‌هلي نه‌عرف دهن له جيگايه‌كدا له نيوان به‌هشت و دوزه‌خدا - به راي زوربه‌ي زانايان ^۱ - ، كه‌واته نه‌هلي نه‌عرف كومه‌له كه‌سيكن چاكه و خراپه‌يان وه‌كو به‌كه و به‌كسانه، چاكه‌كانيان به به‌هشتيان ناگه‌يه‌نيټ و له‌وه كه‌متره به هوپه‌وه بچنه به‌هشته‌وه، هه‌روه‌ها بوونه‌ته هوپ نه‌وه‌ي له ټاگر بيانپاريښت، نه‌وانه نه‌هلي نه‌عرفان، نه‌هلي نه‌عرف كاتيك ته‌ماشاي نه‌هلي به‌هشت بكن ده‌لټن: سلاوتان لي بښت، خوي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَمُرُّونَ كُلًّا يَبْسِمُ لَهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (الأعراف)، واته: له نيوان هه‌ردو ده‌سته‌كه‌دا به‌هشتي و دوزه‌خي په‌رده شووره‌يه‌كه هه‌يه و به سهر شووره‌كه‌ي نيوان به‌هشت و دوزه‌خه‌وه كومه‌لي څن و پياوي موسلمان هه‌ن، هه‌مووشيان به سهروسيما ده‌ناسن دوزه‌خيه‌كان به رووي رهش و به‌هشتيه‌كانيش به رووي گه‌ش و سپيانه‌وه و له ياراني به‌هشت بانگ نه‌كهن و نه‌لټن: سلاوي خواتان له سهر بښت ياخوا له سزا و ټوله پاريزراو بن و هه‌ر له خوښيدا بن، شياوي باسه هيشتا هه‌ر له (نه‌عرف) قه‌تيس ماون و نه‌چوونه‌ته به‌هشته‌وه و به ته‌مان تيي بچن، چونكه خوا ته‌ماحي ناوه‌ته به‌ريان (٤٦) كاتيكيش چاويان له به‌هشتيه‌كان وه‌رده‌گيردري به‌ره و رووي دوزه‌خيه‌كان ده‌پوانن و به‌حواله زور خراپه‌يانه‌وه ده‌يان بينن ده‌لټن: په‌روه‌دگارمان! تكات لي ده‌كه‌ين مه‌مانخه ريزي نه‌وانه‌ي سته‌ميان كرده. (٤٧)

جاريكي تر ده‌گه‌پينه‌وه بو باسه گرنه‌كه‌كه: نه‌ويش بريتيه له‌وه ټايا چي شتيك ده‌كرټه سهر ته‌رازوو؟

هه‌روه‌كو باسماي كرد زانايان سي بچوونيان هه‌يه له م باره‌يه‌وه:

۱ - راجع (تفسير ابن كثير) و (سورة الأعراف : ٤٧) و (تفسير الطبري) كذلك (الأعراف : ٤٦ ، ٤٧) .

يه‌كه‌م: ده‌لټين: كرده‌وه‌كانى ده‌خريټه سهر، وه‌كو يه‌كتابه‌رستى و نوټز و روژوو و زه‌كات و حه‌ج و فه‌رمان كردن به چا‌كه و نه‌ه‌ى كردن له خراپه و بانگه‌واز بو دينى خوا ئاماده بوون له كوټر و مه‌جليسى زانستدا و گريان له ترسى خوادا و تا كوټاينى نه‌و هه‌موو كار و كرده‌وه چا‌كانه .

ره‌نگه كه سيك بلټ: چو‌ن نه‌و شتانه ده‌خريټه سهر ته‌رازوو له كاټيكدان نه‌وانه به‌رجه‌سته نين؟ چو‌ن يه‌كتابه‌رستى ده‌خريټه سهر ته‌رازوو؟ چو‌ن ترسى خوا و په‌ناگرتن به خوا و تكاكردن و گه‌پانه‌وه و پشت به‌ستن به خوا ده‌خريټه سهر ته‌رازوو؟

بو وه‌لامى نه‌م پرسيا ره ده‌لټين خواى گه‌وره به توانايه هه‌موو كارو كرده‌وه‌كان بگوټيټه به‌رجه‌سته و نه‌مجار له سهر ته‌رازووى دانا، بو نه‌وه‌ى ته‌رازووه‌كه قورس و سه‌نگين بيټ يان ته‌رازووه‌كه سووك بيټ، به پټى چا‌كه و خراپه‌كان، به‌لگه‌ش له سهر نه‌وه له فه‌رمووده‌ى پيغه‌مبه‌رى خوداوه ﷺ زۆره، فه‌رموو براكه‌م هه‌ندى له‌و به‌لگانه، يه‌كيك له‌و به‌لگانه نه‌و فه‌رمووده‌يه كه (البخارى و مسلم) 'ريوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ى (أبو هريره) وه‌وه كه‌وا خو‌شه‌ويست ﷺ فه‌رموويه‌تى: ((كلمتان، خفيقتان على اللسان، ثقيلتان في الميزان حبيبتان الى الرحمن: سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم)) واته: دوو وشه هه‌ن، سووكن له‌سهر زمان، قورس و سه‌نگين له سهر ته‌رازوو، خو‌شه‌ويستن لاي خواى ميهره‌بان كه نه‌وانيش بريټين له: :: سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم)).

خي‌راكه براكه‌م ته‌رازووه‌كه‌ت قورس و سه‌نگين بكه، له كاټيكدان تو ئيستا دانيش‌تويت، بزانه كه‌وا خواى گه‌وره نه‌و دوو وشه‌ى خو‌ش ده‌ويټ، نه‌مه به‌رجه‌سته نيبه و ده‌خريټه سهر ته‌رازوو، خواى گه‌وره به‌و دوو وشه جوان و خو‌شه‌ويسته ته‌رازووى به‌نده‌ى ئيماندارى پي قورس و سه‌نگين ده‌كات له روژى قيامه‌تدا.

هه‌روه‌ها له به‌لگه‌يه‌كى تر بو نه‌و بابه‌ته: نه‌و فه‌رمووده‌يه كه (أبو داود و الترمذي و أحمد) و جگه له‌وان ريوايه‌تيان كردوه له فه‌رمووده‌ى (أبو درداء) وه‌وه به

سه نه ديكي (صحيح) ۱ كهوا پيغه مبهري خوا ۲ فرموويه تي: ((ما من شيء أثقل في ميزان المؤمن يوم القيامة من حسن الخلق)) واته: هيچ شتيك نبيه قورس و سه نكين بيت له ته رازووي كه سي نيمانداردا له روي قيامه تدا وهكو ره وشت جواني))
خيراكه براكه م ره وشتت جوان بكه ره وه له گه ل خواكه ي خوتدا، له گه ل پيغه مبهره كه تدا ۳، له گه ل خيزانه كه تدا، له گه ل دايك و باوكتدا، له گه ل منداله كانتدا و له گه ل دهرهاوسيكانتدا، له گه ل فرمانبره كانتدا، له گه ل بهرپرسياره كه تدا له سر كاره كه ت.

ره وشتت جوان و چاك بكه ره وه به ته نها وشه يه كي جوان، به بزه يه كي شيرين، نه گه ر ناتوانيت له گه ل خه لگيدا به وشه ي ناسك و جوان مامه له بكه ي، يان به بزه يه كي شيرين، نه وا واز بيته له نازارداني خه لكي چونكه نه وه خوي له خويدا ره وشت جوانيه .

نه مه نه گه ر كه سيك خراپه ي بو خه لكي نه بيت! نه ي چونه نه گه ر خوشي و شادي بخه يته دلي براكه ته وه؟ نه ي چونه نه گه ر به زه بيت به كه سي لواز و كه ساسدا بيته وه؟ نه ي چونه نه گه ر چاره سه ري نه خوشيك بگريته نه ستوي خوت؟ نه ي چونه نه گه ر ده ستي كه سيكي نابينا بگريت و له ريكاكه بيپه پيښته وه؟ نه ي چونه نه گه ر يارمه تي ماددي كه سيكي هه ژار و نه دار بده يت؟ نه ي چونه نه گه ر يارمه تي هه تيويك بده يت تاكو ده چيته مال و خيزاني خوي؟ به راستي نه وه ره وشتيكي زور گه وړه و مه زنه له ره وشته كاني به نده ي نيماندار.

إِنَّمَا الْأُمَمُ الْأَخْلَاقُ مَا بَقِيَتْ فَإِنْ هُمَا ذَهَبَتْ أَخْلَاقُهُمْ ذَهَبُوا

واته: مانه وه ي هه ر نوممه تيک په يوه سته به ټاکار و ره وشته وه نه گه ر ټاکاره کانيان روښت نه وا نه وانيش له ناو ده چن))..

سویند به خوا هم نوممه ته هه رگيز ريژ وپله و پايه به ده سته ميني ته نها له ريگاي ره وشت به رزيه وه نه بيت ټايا ده زاني پوخته ي هوي ره وانه کړدني

۱ - أخرجه أحمد (۴۴۲/۲ و ۴۴۶ و ۴۴۸) وأبو داود (۲۷۹۹) والترمذي (۲۰۰۲، ۲۰۰۳) والبخاري في (الأدب المفرد) (۲۷۲) قال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح، وصححه الألباني في (الصحيحة) (۸۷۶).

پيغه‌مبېري ﷺ ته‌نھا له بهر نه مېه‌سته بوه؟ خوښه‌ويست ﷺ ده‌فه‌رموټ: ((إنما بعثت لأتمم صالح الأخلاق))^۱ به راستي ئوه كيښه‌ي ره‌وشت و ئه‌خلاقه، ئوه‌ش بزانه خواپه‌رستي به بې ره‌وشت و ټاكارۍ جوان سووډي بې خواوه‌نه‌كې نښه، ه‌روه‌ها زانست و زانبارۍ به بې ره‌وشتۍ جوان هيچ به‌هايه‌كي نښه، چه‌ندان كس ه‌ن وا ده‌زانن له خواوه‌ نزيكن به‌لام دوورن له خواي گه‌وره‌وه! چه‌ندان كس ه‌ن گوايه له خوا ده‌ترسن به‌لام بوټر و زيره‌كن له به‌زاندي سنووره‌كاني خوادا!! چه‌ندان كس ه‌ن قورټان ده‌خوينن به‌لام له ټايه‌ته‌كاني خوا بې به‌شه!! كيښه‌كه كيښه‌ي ره‌وشت و ټاكارۍ جوانه ((وإن الله يبغض الفاحش البذيء))^۲ واته: خواي گه‌وره رقي له ه‌موو خراپه‌كاريكي زمانپيسه))

له فه‌رمووده‌يه‌كدا كه (ابو داود) و (أحمد) و (ابن حبان) به سه‌نه‌ديكي (صحيح)^۳ له فه‌رمووده‌ي (عائيشه) دايكي ټيماندارانه‌وه رېوايه‌تيان كړدوه كه‌وا پيغه‌مبېري ﷺ ده‌رموويه‌تي: ((إن المؤمن ليدرك بحسن خلقه درجة الصائم القائم)) واته: كه‌سي ټيماندار به ره‌وشت جوانۍ ده‌گاته پله‌ي روژووانيكي به‌رده‌وام شه‌ونويژ بكات)) ره‌وشت به‌رزي ده‌خريسته سه‌ر ته‌رازو، خواي گه‌وره له روژي قيامه‌تدا ته‌رازووي كه‌سي ټيماندارۍ پي قورس ده‌كات، كرده‌وه‌كان ه‌رچه‌نده به‌رجه‌سته نه‌بن ئوا خواي گه‌وره ده‌يگورپټه به‌رجه‌سته و ته‌رازووي پي قورس ده‌كات.

له (صحيح مسلم)^۴ دا هاتوه له فه‌رمووده‌ي (النواس ي كوپي سمعان) ه‌وه كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ ده‌رموويه‌تي: ((يؤتى يوم القيامة بالقرآن وأهله الذين كانوا يعملون به تقدمه سورة البقرة وآل عمران، كأنهما غمامتان، أو ظلتان سوداوان، بينهما شرق

۱ — أخرجه أحمد (۳۸۱/۲) والبخاري في (الأدب المفرد) (۲۷۵) عن أبي هريرة وصححه الألباني في (الصحيحة) (٤٥) .

۲ — وهو جزء من الحديث قبل المتقدم : (ما من شيء أثقل)

۳ — أخرجه أبو داود، كتاب الأدب باب في حسن الخلق (٤٧٩٨)، وأحمد (٦٤/٦ ، ٩٠)، وابن حبان (٤٨١) ، والبيهقي في (الشعب) وصححه الشيخ الألباني في ((المشكاة)) (٥٠٨٢)، وصحيح أبو داود .

۴ — أخرجه مسلم (٨٠٥) والرواية الثانية عند مسلم برقم (٨٠٤) .

أو كَانَهُمَا حَزْقَان مِّن طَيْر صَوَافٍ، تَحَاجَان عَنْ صَاحِبِهِمَا)) واته: له روژى قيامه تدا قورئان و نه وانهى كاريان به قورئان ده كرد ده هينن، سوره تى (البقره و ال عمران) پيشيان كه وتوون، له سهر شيوهى دوو په له هه وريان له سهر شيوهى دوو كه پرى رهش، يان له سهر شيوهى دوو كومه له بالندهى ريزكراو، ده بنه به لگه بو خواوه نه كانيان)).

له ريوايه تى (أبو أمامه) هوه كه هه (صحيح مسلم) دا هاتوه ده فه رموټ: ((فإنهما تَأْتِيَان يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَان أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَايَتَان أَوْ كَأَنَّهُمَا فَرْقَان مِّن طَيْر صَوَافٍ، تَحَاجَان عَنْ صَاحِبِهِمَا)).

به راستى فه رمووده يه كه له وپه پرى ناسكى و جوانديا به !!

نيستاش فه رموو گوى له و فه رمووده سه يره بگره كه ئيمامى (البخارى و مسلم)^۱ له فه رمووده ي (أبو سعيد الخدرى) يه وه ريوايه تيان كرده كه وا خوشه ويست عليه السلام فه رمويه تى: ((يُوتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبْشٍ أَمْلَحٍ، فَيَنَادِي مُنَادٌ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيُشْرِبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَوْهُ. ثُمَّ يَنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيُشْرِبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَوْهُ، فَيَذِجُ. ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خَلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خَلُودٌ فَلَا مَوْتَ. ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (مريم: ۳۹) واته: له روژى قيامه تدا مردن ده هينريت له سهر شيوهى به رانيكى رهش و سپى بانگده ريك بانگ ده كات: نهى خه لكى به هه شت، نه وانيش هه موو سهر به رزده كه نه وه و ته ماشا ده كه ن، پييان ده لى: ئايا نه مه ده ناسنه وه؟ نه وانيش ده لى: به لى، نه وه مردنه، هه موويان بينيوiane، پاشان بانگ ده كات: نهى خه لكى ناگر، نه وانيش هه موو سهر به رزده كه نه وه و ته ماشا ده كه ن، پييان ده لى: ئايا نه مه ده ناسنه وه؟ نه وانيش ده لى: به لى، نه وه مردنه، هه موويان بينيوiane، پاشان به رانه كه (مردن) سهرده بپرئ، پاشان ده لى: نهى خه لكى

به هشت نه مری بۆ ئیوه یه و چیت مردن نه ما، ئه ی خه لکی ناگر نه مری بۆ ئیوه یه و چیت مردن نه ما، نه مجار نه و ئایه ته ی خوینده وه که نه مه ماناکه یه تی:

((له پۆژی ئاهوو ناله و خه م و خه فه ت و په شیما نی (یوم الحسره) ناگاداریان بکه و بیانترسینه نه و کاته له لایه ن خوای په روردگاره وه بریار ده درئ که دهسته یه ک بۆ به هشت و دهسته یه کیش بۆ دۆزه خ ره وانه بکرین، که چی نه وانه هیشتا له غه فله تدان و به خۆیان نه زانیوه و خۆشیان بره و بواردووه و ددان به زیندوو بوونه وه و پاداشت و تۆله شدا نانین)).

جا یه که م بۆچوون له بۆچوونی زانایان نه وه ی که ده خریقه سه ر ته رازوو: کار و کرده وه کانه .

بۆچوونی دووه م: نه وه ی که ده خریقه سه ر ته رازوو: به نده که خۆیه تی، یان ته رازوو که قورس ده کات یان سووکی ده کات، ئایا به پێی قه له وی و که ته یی یه ؟! نه خیر هه رگیز شتی وا نییه ... هه روه ها به پێی له پ و لاوازی و که م گۆشتی نییه ... به لکو به پێی ئیمان و کرداری چاکه یه .. ته رازوو هه کانی دونه یا جیاوازن له ته رازوو هه کانی قیامه ت.. خه لکیش له دونه یا دا ته رازوو ی دیکه یان هه یه که له ته رازوو ی خوای گه وره جیاوازه .

ئیمامی (البخاری و مسلم)^۱ له فه رموده ی (أبو هريره) وه ریوایه تیان کردوه که وا پێغه مبه ری ئازیز ﷺ فه رمویه تی: ((إِنَّهُ لِيُوتَى بِالرَّجُلِ الْعَظِيمِ السَّمِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ)) وقال: أقرءوا: ﴿فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا﴾ (الكهف: ۱۰۵) واته: له رۆژی قیامه تدا پیاویکی گه وره و قه له و دینن، که چی لای خوای گه وره کیشی باله میشیکی نییه، فه رموی: نه و ئایه ته بخویننه وه: که نه مه ماناکه یه تی:

(ئینجا ئیمه ش له رۆژی قیامه تدا هیه ته رازوو میزانیکی سه نگینیان بۆ دانانین واته: هیه نرخ و بایه خیکیان نابێ).

كه سيكي قه‌لو و گوشتنه، كه سيكي گه‌وره و مه‌زنه، جيگه‌په‌كي تايبه‌تي خوي
 هه‌به، كه سايه‌تي خوي هه‌به، ريژ و شكوي خوي هه‌به له نيوان خه‌لكېدا،
 پله‌وپايه‌ي تايبه‌تي هه‌به، به‌لام نيمان و ته‌قواي نيبه، نه‌و كه‌سه كي‌شي مي‌شيكي
 نيبه لاي خوي گه‌وره!! يو...؟ چونكه خوي گه‌وره خوي فهرموويه‌تي: ﴿وَإِنْ
 أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْتَقِمُ﴾ (الحجرات: ۱۲) واته: بي گومان به‌ريژتريشتان لاي
 خوا، نه‌وه‌تانه كه به ته‌قواتر و خو پاريزتر بيت وه له سنوره‌كاني خوا نه‌ترازيت))
 له (مسند أحمد)^۱ دا به سه‌نه‌ديكي (حسن) هاتوه له فهرمووده‌ي (عبدالله ي
 كورپي مسعود) هوه كه‌وا سيواكي له داره‌كه‌ي ده‌كرده‌وه كه پتي ده‌لئين (أراك)، (ابن
 مسعود) يش هه‌ردو لاقه‌كاني (پتيه‌كاني) باريك بوو، به هوي باكه‌وه پتيه‌كاني
 ده‌ركه‌وت، بويه خه‌لكه‌كه پتي پتيكه‌نين، پتيه‌مبه‌ري خوا^۲ فهرمووي: ((مم
 تضحكون؟)) قالوا: يا نبي الله، من دقة ساقيه . فقال: ((والذي نفسي بيده، لهما
 أثقل في الميزان من أحد)) واته: به چي پتيه‌كه‌نن؟ نه‌وانيش وتيان: نه‌ي
 پتيه‌مبه‌ري خوا^۳ به باريكي هه‌ردو پتيه‌كاني، نه‌ويش فهرمووي: سوپند به‌و
 كه‌سه‌ي گياني مني به ده‌سته، هه‌ردو پتيه‌كاني له روژي قيامه‌تدا و له‌سه‌ر
 ته‌رازوو له كيوي نوحود قورسترن)).

الله أكبر!! خوا له (ابن مسعود) رازي بيت، به راستي نه‌وه شايه‌تبيه‌كي سه‌يره
 يو (ابن مسعود)! چونكه ته‌رازووه‌كاني دونيا به پتي گه‌وره‌يي و كه‌ته‌بييه! به‌لام
 ته‌رازووه‌كاني دواړوژ وا نيبه، به‌لكو به پتي ته‌قوايه: ﴿وَإِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
 أَنْتَقِمُ﴾

به جواني بير له‌و فهرمووده گرنكه بكه‌ره‌وه، له (صحيح البخاري)^۲ دا هاتوه له
 فهرمووده‌ي (سهل ي كورپي سعد الساعدي) يه‌وه ده‌لئت: كابرايه‌ك به ته‌نيشت

۱ - أخرجه أحمد (۴۲۰/۱) والطائلسي (۳۵۵) عن ابن مسعود وله شاهد، أخرجه أحمد (۱۱۴/۱)، والبخاري
 في (الأدب المفرد) (۲۳۸) عن علي، وصححه الألباني بطرقه في (الصحيحه) (۲۷۵۰) .

۲ - أخرجه البخاري (۵۰۹۱) .

پيغه مبهري خواوه ﷺ روښت نه ویش فهرمووی: ((ما تقولون في هذا؟)). قالوا: حري إن خطب أن ينكح، وإن شفع أن يشفع، وإن قال أن يستمع. قال: ثم سكت، فمر رجل من فقراء المسلمين، فقال: (ما تقولون في هذا؟). قالوا: حري إن خطب أن لا ينكح، وإن شفع أن لا يشفع، وإن قال أن لا يستمع. فقال رسول الله ﷺ: (هذا خير من ملء الأرض مثل هذا)) واته: ئايا دهرباره ی نه م پیاوه چی ده لئین؟ وتیان: شایسته ی نه وه یه نه گهر داوای ژن بکات پټی بدریت، نه گهر شه فاعهت بۆ که سټک بکات شه فاعه ته که ی وه رگری، نه گهر قسه ش بکات گوی له قسه کانی بگریټ. وتی: نه مجار بیده نگ بوو، کابرایه ک موسلمان ی هه ژار تپه پری، فهرمووی: ئايا دهرباره ی نه م پیاوه چی ده لئین؟ وتیان: شایسته ی نه وه یه نه گهر داوای ژن بکات پټی نه دریت، نه گهر شه فاعهت بۆ که سټک بکات شه فاعه ته که ی وه رنه گری، نه گهر قسه ش بکات گوی له قسه کانی نه گریټ. نه و جا پيغه مبهري خواوه ﷺ فهرمووی: نه مه باشته له و به نه دازه ی هه موو زه وی)).

که واته: بهنده که خوی ده خریته سر ته رازوو.

لیره دا پرسیارک هه یه له وپه پری گرنگیدایه، نه ویش نه وه یه: ئايا کیشی من چهنده لای خوا ی گهره؟ ئايا تا کو ئیستا نه و پرسیاره مان له خو مان کردوه؟ بئگومان پیم ده لئیت: چۆن کیشی خو م لای خوا ی گهره بزائم؟ من پیت ده لئیم: نه وه ده زانیت له ریگای مامه له کردنت له گه ل دایک و باوکتدا، له گه ل خیزان و منداله کانتدا، به راستگویی وه فا و سپارده و ته قواکهت، به راستی ترمومتریکی گرنگه ده توانی خۆتی پی بیوی! بۆیه براهه م له خوا بترسه بۆ نه وه ی خوا ی گهره ته رازوو کهت قورس بکات له و روژه ی که هیه شتیک ته رازوو قورس ناکات ته نها کاری چاکه نه بیت.

بۆچوونی سییه م: نه وه ی که ده کیشریټ: نامه ی کار و کرده وه کانه.

نه وانه ی نه م بۆچوونه یان هه یه نه و فهرمووده یان کردوه ته به لگه که (أحمد و

الترمذي و ابن ماجه) و جگه له وان ريوايه تيان كړدوه به سه نه دنيكي (صحيح) له
 فهرموده ي (عبدالله ي كوپي عمرو) هوه كه وا خوښه ويست ﷺ فهرمويه تي: ((ان
 الله سيخلص رجلا من امتي على رؤوس الخلائق يوم القيامة، فينشر عليه تسعة
 وتسعين سجلا، كل سجل مثل مد البصر، ثم يقول: أتتكر شيئا من هذا؟ أظلمك
 كتبتي الحافظون؟ فيقول: لا يا رب، فيقول: أفلك عذر؟ فيقول: لا يا رب، فيقول:
 بلى، إن لك عندنا حسنة، فإنه لا ظلم عليك اليوم، فيخرج بطاقة فيها: أشهد أن لا
 إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، فيقول: أحضر وزنك، فيقول: يا رب، ما
 هذه البطاقة مع هذه السجلات؟ فيقول: فإنك لا تظلم، قال: فتوضع السجلات في كفة،
 والبطاقة في كفة، فطاشت السجلات، وثقلت البطاقة، فلا يثقل اسم الله شيء)) واته:
 خواي گه وره له روژي دواييدا پياوړي له نوممه ته كه م ده هينيت و له پيش چاوي
 هه موو خه لگي رايده وه ستي نيت، نه وه ت و نو په رتوكي بو بلاو ده كاته وه هر
 په رتوكيكي چه ند چاو بر ده كات نه وه نده دريژه، پاشان ده فه رموي ت: ناي ا نكولي له
 هيچ له و تاوانانه ده كه يت؟ نايا فريشته نوسه ره كانم سته ميان ليتكردوه؟ ده ليت:
 نه خير نه ي په روه ردگارم! نه ویش ده ليت: ناي ا هيچ پاساو و بيانويه كت هه يه؟ يان
 هيچ چا كه يه كت هه يه؟ نه ویش ماو ه يه ك بده ننگ ده بيت و پاشان ده ليت: نه خير
 نه ي په روه ردگارم! خواي گه وره ده فه رموي ت: به لي تو يه ك چا كه ت لاي نيمه هه يه،
 نه مړو هيچ سته ميكت لي ناكريت، نه مجار پليتيكي بو ده رده كريت تييدا نوسراوه
 ((أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله))، ده فه رموي ت: بيهين
 بيكيشن، له و كاته دا نه و ده ليت: نه ي په روه ردگارم نه م پليته چييه له به رانه ر نه و
 هه موو په رتووكانه، نه ویش ده فه رموي ت: تو نه مړو هيچ سته ميكت لي ناكريت،
 پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموي: په رتووكه كاني بو ده خريته تايه كي ته رازووه كه و

۱ - أخرجه أحمد (۲۱۳/۲) والترمذي (۲۶۲۹) وقال: هذا حديث حسن غريب، وابن ماجه (۴۳۰۰) وصححه
 الألباني في (الصحيحة) (۱۳۵)، قال العلامة الألباني: ((وفي الحديث دليل على أن ميزان الأعمال له كفتان
 مشاهدتان وأن الأعمال وإن كانت أعراضاً فإنها توزن، والله على كل شيء قدير، وذلك من عقائد أهل السنة
 والأحاديث في ذلك متضافرة، وإن لم تكن متواترة) انظر: (شرح العقيدة الطحاوية) (۳۵۱ _ ۳۵۲) ط المكتب
 الإسلامي .

پليته‌كش له و تاكه‌ي تريدا، فه‌رمووي: تاي په‌رتوكه‌كان به‌رزبوويه‌وه و پليته‌كه له و هم‌موه قورستر بوو، فه‌رمووي: بېگومان هيچ شتيك نيبه له به‌رانبه‌ر ناوي خواي گه‌وره‌دا قورس بېټ)).

نهي خودايه له سهر په‌كتابه‌رستي بمانزيته و له سهر په‌كتابه‌رستي گيانمان بكيشه و له گه‌ل كوټه‌لي په‌كتابه‌رستاندا حه‌شرمان بكه له ژير نالاي پيشه‌واي په‌كتابه‌رستان و پيشه‌نگي پياوچاكاندا، پيغه‌مبه‌ري خوښه‌ويست و گه‌وره‌ي هم‌موو پيغه‌مبه‌ران ﷺ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸).

خواي په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۶۵) ﴿بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (الزمر) واته: سويند نه‌خوم كه بې گومان وه‌حي كراوه بو تو و بو نه‌و په‌يامبه‌رانه‌ي به‌ر له تو بوون: كه نه‌گه‌ر گريمان به‌ هاويه‌ش قايل بېټ بو خوا، نه‌وه بې گومان هم‌موو كرده‌وه‌كانت پووجه‌ل ده‌بي و له زيانمندانيش ده‌بيت (۶۵) نه‌خير، هه‌رگيز به‌ گوييان نه‌كه‌يت به‌لكو ته‌نها هه‌ر خوا بپه‌رسته و له شوكرانه بژيران به (۶۶).

له هه‌ردووكتيبي (صحيح) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ي (عباده‌ي كورې الصامت) هوه كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ فه‌رموويه‌تي: ((من قال: أشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له، وأن محمداً عبده ورسوله، وأن عيسى عبدالله، وابن أمته، وكلمته ألقاها الى مريم، وروح منه، وأن الجنة حق وأن النار حق، أدخله الله من أي أبواب الجنة الثمانية شاء)).

باش بزانه كه په‌كتابه‌رستي ناوي ژيانه گه‌وره‌ترين (اكسير) ه، (الاكسير: ده‌رماننيكه له زيوي ده‌دهن و ده‌بيټ به‌ نالتون) ۲ نه‌و ناوه‌ي نه‌گه‌ر ته‌نها

۱ - أخرجه البخاري (۳۴۳۵) ومسلم (۲۸) .

۲ - فه‌ره‌نگي ده‌ريا / رزگار كريم .

گه‌رديله‌یه‌کی بخړيته سهر چپای تاوان و گوناوه‌كان ده‌توټته‌وه و وردو خاشی ده‌کات، له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فەرمووده‌ی (أبو ذر) هوه ده‌لټت: پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فەرمووی: ((يقول الله: ومن لقيني بقراب الأرض خطيئة لا يشرك بي شيئاً لقيته بمثلها مغفرة)) واته: خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به تاوانه‌وه پټم بگات و به من گه‌یشت هاوه‌لی بۆ من بریار نه‌دابوو نه‌وا به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به لی خۆش بوونه‌وه‌وه پټ ده‌گه‌م)).

له پړوايه‌ته‌که‌ی (الترمذي)^۲ دا هاتوه له فەرمووده‌ی (أنس) هوه ده‌لټت: گوټم لی‌بوو پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فەرمووی: ((يا ابن آدم، إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان فيك ولا أبالي. يا ابن آدم، لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك ولا أبالي. يا ابن آدم، إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئاً لأتيتك بقرابها مغفرة)) واته: نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م! تۆ هه‌ر کاتیک هاوارم پټ بکه‌یت و داوام لی بکه‌یت و تکام لی بکه‌یت نه‌وا لی‌ت خۆش ده‌بم هه‌رچی شتیکت کردبی هه‌رگیز باکم نییه. نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م! نه‌گه‌ر تاوانه‌کانت گه‌یشتنه ئاسمانه‌كان نه‌مجار داوای لی‌خۆشبوونت لی کردم نه‌وا لی‌ت خۆش ده‌بم و هیچ باکم نییه، نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م! نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به تاوانه‌وه پټم بگه‌ی و به من گه‌یشتی هاوه‌لت بۆ من بریار نه‌دابوو نه‌وا به نه‌ندازه‌ی هه‌موو زه‌وی به لی خۆش بوونه‌وه‌وه پټ ده‌گه‌م)).

جا ئیمان بریتییه له گوتن به زمان و باوه‌په‌ینان به دل و کردار به نه‌ندام و په‌له‌كان، ئیمان ته‌نها وشه‌یه‌ك نییه له سهر زاره‌كان دووباره بکړيته‌وه، یان دوکه‌لټکه و به هه‌وا‌دا بفریت! بۆیه ده‌بی نه‌و ئیمانه بگوردریته کرده‌وه و کاری پټ بکړیت.

مه‌به‌ست له هینانه‌وه‌ی نه‌م فەرمووده‌یه نه‌وه‌یه: هه‌ندی له نه‌هلی زانست و زانیاری ده‌لټن: کرده‌وه‌كان کیشانه ده‌کرین، هه‌ندیکیان ده‌لټن: به‌نده‌که خوی

۱ - أخرجه مسلم (۲۶۸۷) .

۲ - أخرجه الترمذي في (السنن) (۳۵۴۰) وقال: وهذا حديث غريب لا نعرفه الا من هذا الوجه (۱) - هـ وله شاهد عند أحمد (۱۴۸/۵ ، ۱۶۷) عن أبي ذر وحسنه بشواهد الألباني في (الصحيحة) (۱۲۷) .

ده‌خړټه سر ته‌رازو و كېشانه ده‌كړټه، هه‌نديكيان ده‌لټن: نامه‌ی كرده‌وه‌كان ده‌خړټه سر ته‌رازو، منيش ده‌لټم: هه‌رگيز كېشه نښه نه‌گه‌ر نه‌و سى بۆچوونه كۆ بكه‌ينه‌وه و بلټين به‌نده‌كه به كرده‌وه و نامه‌ی كرده‌وه‌كانښه‌وه ده‌خړټه سر ته‌رازو له بهر ده‌ستی خواى به‌خشنده و مېهره‌باندا، نامه‌وئ له‌وه زياتر له سر نه‌و شتانه بړۆم، نه‌گه‌ر ته‌رازو دانرا و جيگر بوو، لټپرسينه‌وه كوټايي پټهات، بريارى پاداشت و سزا درا له پاش لټپرسينه‌وه و ته‌رازو، لټپرسينه‌وه بریتييه له ده‌رخستن و ديارى كردنى كاره‌كان و ته‌رازو روونكردنه‌وه‌ی نه‌دازه‌كه‌يه‌تى، بۆ نه‌وه‌ی پاداشت و سزا به گویره‌ی كاره‌كه بټت.

ده‌لټم: كاتى خواى گه‌وره له لټپرسينه‌وه‌ی به‌نده‌كان بوه‌وه و بريارى پاداشت و سزا درا، نه‌مجار فه‌رمان ده‌كات به دامه‌زاندنى سيرات (الصراط) له سر دۆزه‌خ، نه‌ی په‌روه‌دگارمان بمانپاريزه !! ثابا له پاش لټپرسينه‌وه و ته‌رازو سيرات (الصراط) هه‌يه؟ به‌لئ، له سر پشنى دۆزه‌خ يان له سر دۆزه‌خ سيرات (الصراط) داده‌نرټت، واته دۆزه‌خ ده‌كه‌ويت ژيره‌وه‌ی سيرات (الصراط) هه‌مووان ده‌بټت به سه‌ريدا تټپه‌پن !!

خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۖ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ (مریم) واته: نه‌ی خه‌لكينه! ئيللا ده‌بى هه‌موو نزيكى ئاگرى دۆزه‌خ ببڼه‌وه و به سر پرده‌كه‌ی سيراتدا تټپه‌پن له ته‌فسيريكى تردا ده‌لټت: ده‌بى هه‌موو به سر دۆزه‌خدا تټپه‌پن، نه‌مه‌ش بپرياريكه له لايه‌ن په‌روه‌دگارته‌وه بۆ نه‌وه دراوه و بپراوه‌ته‌وه و شتيكى حه‌تميه (۷۱) پاش تټپه‌پوونى هه‌موان به سر ئاگرى دۆزه‌خدا نه‌وجا نه‌وانه‌ی كه پاريزگار و خواناس بوون له ئاگره‌كه رزگاريان نه‌كه‌ين...))

نه‌ی خودايه من و ئيوه له ته‌قواكاران بگيرټت.

نه‌مجار خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَنَذِرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا﴾ (مریم: ۷۲) واته: سته‌مكارانيش له ناو دۆزه‌خدا ده‌سته نه‌ژنق ده‌هټلټه‌وه...))

پرسپاره‌كه لټره‌دا نه‌وه‌يه: سيرات (الصراط) چپيه؟ سيرات (الصراط) له زمانى عه‌ره‌بيدا واته: ريگايه‌كى روون و ره‌وان، هه‌ر به‌و مانايه (جريس) له شيعريكددا به

کاری هیناوه کاتیک ستایشی (هشام ی کوپی عبدالملك) دهکات و دهلیت:

أمیر المؤمنین علی صراط إذا اعوج الموارد مستقیم^۱

به لام مانای سیرات (الصراط) له شهردا: نه و پردهیه که له سهر دۆزه خ داده مزریت و هه موو خه لگی به سهریدا تیده په پین.

زانایان له مه بهستی (ورود النار) له و ئایه ته دا چه ند بۆچوونیکیان هه یه^۲:

هه ندی له زانایان ده لئین: (الورود) مانای (الدخول) ده گریته وه واته چوونه ژووره وه، به سهر سیرات (الصراط) دا تیده په پین واتا هه موو که سیک به سهر دۆزه خدا تیده په پیت، هه موو چاکه کار و خراپه کاریک، به لام خوای گهره نه و ئاگره ده گورپته ساردی و سه لامه تی بۆ ته قواکاران، هه روه کو چۆن بۆ پیغه مبه ر (ئیبراهیم) کردی.

بۆچوونی دوهم: که نه ویش وته ی زۆربه ی زانایانه (جمهور) و منیش هه مان بۆچوونم هه یه و باوه پیم پییه تی، (الورود) مانای (المرو) دیت واته په پینه وه، هه یه کیشه یه ک نییه نه گهر هه ردو بۆچوونه که یه ک بخه یین و بلئین الورد دوو مانای هه یه:

مانای یه که م: (الورود) که به مانای (الدخول) دیت نه وه شه بیباوه پان ده گریته وه، هه روه کو خوای گهره ده رباره ی فیرعه ون فه رموویه تی: ﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ﴾ (هود: ۹۸) واته: له رۆژی قیامه تیشدا فیرعه ون له بهر نه وه پاشا و گهره یان بوو پیشیان ده که وی بۆ نیو دۆزه خ ده یانباته ناو ئاگری دۆزه خه وه و چه ند خراپ و ناله باره ئاگر جیی ئاوخواردنه وه و حه وانه وه ی گه لیکی تینووی خه سته بی)).

۱ - تهذيب اللغة للأزهري (باب : سراط) ولسان العرب لابن منظور (مادة : سراط) و القاموس المحيط (۸۷۱) (مادة : الصراط) .

۲ - راجع بحثاً متيناً في ذلك في (أضواء البيان) للعلامة الشنقيطي (۳۷۶/۴ - ۳۸۲)، و شرح الطحاوية (ص ۲۳۰ ط أولي النهى) و تفسیر ابن کثیر (۱۲۶/۳ - ۱۲۷ ط المكتبة القيمة) .

هه‌روه‌ها خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئيت: ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًا﴾ (مريم: ۸۶) واته: گونا‌ه‌كاران و تاوانباران‌يش به‌پي و به تينوويه‌تى به‌ره‌و دۆزه‌خ راو ده‌نن و لى نه‌خوپين وه‌كو كاگه‌ل بۆ ناوه‌خۆره مل ده‌نن)).
 نه‌مه ماناي يه‌كه‌مه...

ماناي دووه‌م: (الورود) به ماناي (المروور) ديت هه‌روه‌كو خواى گه‌وره فه‌رموويه‌تى: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾ (مريم: ۷۱)

واتا: ئيلا ده‌بى به سه‌ريدا تپه‌پن، نه‌مجار خواى گه‌وره ته‌قواكاران رزگار ده‌كات، پاشان نه‌وانه‌ى كه له سيرات (الصراط) ن له ببواوه‌پان و تاوانباران و سته‌مكاران ده‌كه‌ونه خواره‌وه، ولا حول ولا قوة الا بالله.

به جوانى بير له وه‌فه‌رمووده‌يه بكه‌ره‌وه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خۆشه‌ويست ﷺ فه‌رموويه‌تى هه‌روه‌كو له هه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فه‌رمووده‌ى (أبو هريره) وه‌كه‌وا هه‌ندى له هاوه‌لان پرسياريان له پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ كرد فه‌رمويان: ((يا رسول الله، هل نرى ربنا يوم القيامة؟

فقال: رسول الله: (هل تضارون في رؤية القمر ليلة البدر؟). قالوا: لا يا رسول الله، قال: (هل تضارون في الشمس ليس دونها سحاب؟). قالوا: لا يا رسول الله،

قال: (فإنكم ترونه كذلك، يجمع الله الناس يوم القيامة، فيقول: من كان يعبد شيئاً فليتبّع، فيتبع من كان يعبد الشمس الشمس، ويتبع من كان يعبد القمر القمر، ويتبع من كان يعبد الطواغيت الطواغيت، وتبقى هذه الأمة فيها منافقوها، فيأتهم الله، تبارك وتعالى، في صورة غير صورته التي يعرفون، فيقول: أنا ربكم، فيقولون: نعوذ بالله منك، هذا مكاننا حتى يأتينا ربنا، فإذا جاء ربنا عرفناه، فيأتهم الله تعالى في صورته التي يعرفون، فيقول: أنا ربكم، فيقولون: أنت ربنا، فيتبعونه، ويضرب الصراط بين ظهري جهنم، فأكون أنا وأمتي أول من يجيز، ولا يتكلم يومئذ إلا الرسل، ودعوى الرسل يومئذ: اللهم سلم سلم. وفي جهنم كالليب مثل شوك السعدان،

هل رأيتم السعدان؟ قالوا: نعم يا رسول الله، قال: (فإنها مثل شوك السعدان، غير أنه لا يعلم قدر عظمها إلا الله، تخطف الناس بأعمالهم، فمنهم المؤمن بقي بعمله، ومنهم المجازي حتى ينجي، حتى إذا فرغ الله من القضاء بين العباد، وأراد أن يخرج برحمته من أراد من أهل النار، أمر الملائكة أن يخرجوا من النار من كان لا يشرك بالله شيئاً، ممن أراد الله تعالى أن يرحمه، ممن يقول: لا اله الا الله، فيعرفونهم في النار، يعرفونهم بأثر السجود، تأكل النار من ابن آدم إلا أثر السجود، حرم الله على النار أن تأكل أثر السجود، فيخرجون من النار وقد امتحشوا، فيصب عليهم ماء الحياة، فينبتون منه كما تنبت الحبة في حميل السيل، ثم يفرغ الله من القضاء بين العباد، ويبقى رجل مقبل بوجهه على النار، وهو آخر أهل الجنة دخولا الجنة، فيقول: اي رب! اصرف وجهي عن النار، فإنه قد قشبنني ريحها، وأحرقني ذكاؤها، فيدعو الله ما شاء الله أن يدعو، ثم يقول الله تبارك وتعالى: هل عسيت إن فعلت ذلك بك أن تسأل غيره! فيقول: لا أسألك غيره، ويعطي ربه من عهود ومواثيق ما شاء الله، فيصرف الله وجهه عن النار، فإذا أقبل على الجنة وراها سكت ما شاء الله أن يسكت، ثم يقول: أي رب! قدمني إلى باب الجنة، فيقول الله له: أليس قد أعطيت عهودك ومواثيقك لا تسألني غير الذي أعطيتك، ويلك ابن آدم! ما أغدرك! فيقول: أي رب! ويدعوا الله حتى يقول له: فهل عسيت إن أعطيتك ذلك أن تسأل غيره! فيقول: لا وعزتك! فيعطي ربه ما شاء من عهود ومواثيق، فيقدمه إلى باب الجنة، فإذا قام على باب الجنة انفهقت له الجنة، فرأى ما فيها من الخير والسرور، فيسكت ما شاء الله أن يسكت، ثم يقول: أي رب! أدخلني الجنة، فيقول الله تبارك وتعالى له: أليس قد أعطيت عهودك ومواثيقك أن لا تسأل غير الذي أعطيت، ويلك يا ابن آدم! ما أغدرك! فيقول: أي رب، لا أكون أشقى خلقك، فلا يزال يدعو الله حتى يضحك الله تبارك وتعالى منه، فإذا ضحك الله منه، قال: ادخل الجنة، فإذا دخلها قال الله له: تمنه، فيسأل ربه ويتمنى، حتى إن الله ليذكره من كذا وكذا، حتى إذا انقطعت به الأمانى، قال الله تعالى: ذلك لك ومثله معه).

قال عطاء بن يزيد، وأبو سعيد الخدري مع أبي هريرة لا يرد عليه من حديثه شيئاً، حتى إذا حدث أبو هريرة، أن الله قال لذلك الرجل: (ومثله معه)).

قال أبو سعيد: ((عشرة أمثاله معي يا أبا هريرة!)) قال أبو هريرة: ما حفظت إلا قوله: ذلك لك ومثله معه)).

قال أبو سعيد: أشهد أنني حفظت من رسول الله قوله: ((ذلك لك وعشرة أمثاله)).
قال أبو هريرة: وذلك الرجل آخر أهل الجنة دخولاً الجنة)).

واته: نهی پیغهمبری خواجه (ع) نایا له رۆزی قیامه تدا په روه ردگارمان ده بینین؟
پیغهمبری خواجه (ع) فرموی: نایا بۆ بینینی خۆر له رۆژیکدا هه ور به ری نه گرتبیت
یه کتری سه غلته ده که ن؟ وتیان: نه خیر نهی پیغهمبری خواجه (ع)، فرموی: نایا له
بینینی مانگی چوارده دا یه کتر سه غلته ده که ن؟ وتیان: نه خیر نهی پیغهمبری
خواجه (ع)، فرموی: ده ئیوه ناوا ده بینین، خوای گه وره له رۆزی قیامه تدا خه لکی
کو ده کاته وه و ده فرمویت: هه رکه س شتیکی په رستوه، با شوینی بکه ویت،
نه وهی خۆری په رستوه شوین خۆر ده که ویت، نه وهی مانگی په رستوه شوین مانگ
ده که ویت، نه وهی مله ورانی په رستوه شوین مله وران ده که ویت، نه م نوممه ته
ده مینیتته وه و دوو پوهه کانیشی تیدایه، خوای گه وره له شیوه یه کدا که نایناسنه وه
خوایان نیشان ده دا، ده فرمویت: من په روه ردگاری ئیوه م، ده لێن: په نا ده گرین به
خوا له تو، نه مه شوینمانه هه تا په روه ردگارمان دیت نه گه ر په روه ردگارمان هات
دهیناسینه وه، ئینجا خوای گه وره له و شیوه دا که دهیناسن دیت و ده فرمویت: من
په روه ردگارمان، ده لێن: تو په روه ردگاری ئیمهیت، شوینی ده که ون، ئینجا پردی
سیرات ده خریته سه ر پستی دۆزه خ، نه و کاته من و نوممه ته که م یه که م که سین که
ده په پینه وه، له و رۆژه دا که س قسه ناکات جگه له پیغهمبران، دۆعا و نزای
پیغهمبرانیش له و رۆژه دا: خوایه به سه لامه تی به سه لامه تی، له دۆزه خیشدا قولاپ
هه یه هه ر ده لێی درکی سه عدانه، نایا سه عدانتان بینیه؟ وتیان: به لێ نهی
پیغهمبری خواجه (ع)، فرموی: له راستیدا وه کو درکی سه عدان وایه، به لام که س
را ده ی گه وره یه که ی نازانیت ته نها خوا نه بیت، خه لکی به پپی کرده وه کانیا ن
ده رفیئی (بۆ ناو دۆزه خ)، هه یانه تیا ده چیت به کرده وه کانی هه شیا نه سزا ده دریت
تا رزگار ده کریت، هه تا کاتی خوا له دادوه ری نیوان به نده کانی ده بیتته وه، ده یه وی

به به زه يي خوۍ كټي بووټ له ټاگر دهرې بهيټي، فه رمان ده كات به فرېشته كان
 نه و كه سه دهر بټن له ټاگر كه هيچ هاوه لي بو خوا بريار نه داوه، كه سيك خوا
 بيه وټ ره حمي پي بكات كه وتويه تي: ﴿ لا اله الا الله ﴾ له ټاگره كه دا به
 شوټنه واري سوجه دا ده ينناسنه وه، (ټاگر هه موو شوټنيكي ټاده ميزاد ده سوتيني
 جگه له شوټني سوجه) خوا حه رامي كرده له سهر ټاگر كه شوټني سوجه
 بسوتيني، پاشان دهرده هټنرين له ټاگر دواي نه وه ي سوتاون و بوون به خه لوژ،
 ټينجا ټاوي ژيان ده كرټ به سهر ياندا و سه وز ده بنه وه هه روه كو توويك له ليتي
 لا فاودا سه وز ده بټ، ټينجا خواي گه وړه له دادوهرې ټيوان به ننده كاني ده بټته وه
 پياويك ده ميټټته وه كه رووي له ټاگرې دوزه خه، نه وه ش دوا هه مين كه سه، كه
 ده چټه به هه شت، ټينجا ده لټ: نه ي په روه ردگارم رووم وه رگيړه له ټاگر، چونكه
 تينه كه ي ټازاري داوم و ژه هراوي كردووم، بليسه كاني سوتاوندومي، ټينجا ده ست
 ده كات به پارانه وه له خوا، چهند خوا ويستي له سهر بټ كه ليټي بپاريته وه، ټينجا
 خواي گه وړه ده فهرموټ: ټايا نه گهر نه وه تې بده مي خوژگه ده خوازي بو شتي تر؟
 ده لي: داواي شتي تر ت لي ټا كه م نه وه نده ي خوا ويستي له سهر بټ به لټن ده دا به
 خوا (كه داواي هيچي تر نه كات) خواي گه وړه ش ده يگه به نيټه ده رگاي به هه شت
 كاتي ده گاته ده رگاي به هه شت، ده رگاي به هه شتي بو والا ده بټ، هه رچي جواني و
 خوښي تيډايه ده ييبي، نه وه نده ي خوا ويستي له سهر بټ بي دهنگ ده بټ،
 ټينجا ده لي: نه ي په روه ردگارم بمخه ره ناو به هه شته وه، خواي گه وړه ده فهرموټ:
 مه گهر په يمان و به لټن نه دا كه داواي هيچي تر نه كه يت جگه له وه ي پيم داويټ؟
 سه رگه ردان خوټي نه ي ټاده ميزاد چهند سته مكاريت؟ ده لي: نه ي په روه ردگارم با
 نه بمه به دب خترين دروستكراوت، به رده وام له خوا ده پارټته وه هه تا خوا ده ست
 ده كات به پيكه نين، كاتي پيډه كه ني ده فهرموټ: بجوړه به هه شته وه، ټينجا كه
 چوه ناو به هه شته وه، خوا پټي ده فهرموټ: داوا بكه، ټينجا داوا له خوا ده كات و
 خوژگه ده خوازيټ، هه تا خوا خوۍ شتي بيرده خاته وه، هه تا هيچ ټاواټيكي ناميټي،
 ټينجا خوا ده فهرموټ: نه وه بو تو و نه وه نده ي تريش له گه لدا بټ)).

(عطاء ی کوری یزید) ده‌لئ: (ابو سعید الخدری) له گه‌ل (أبو هريره) دا هیچی له و فرموده‌ی ئو رت نه‌کرده‌وه، ه‌تا (أبو هريره) وتی: خ‌وای گه‌وره به‌و پیاوه‌ی فرموو: ئه‌وه‌نده‌ی تریشی له گه‌لدا بیټ، أبو سعید فرموو: ده‌ ئه‌وه‌نده‌ی تریشی له گه‌لدا بیټ ئه‌ی (ابو هريره). ابو هريره فرموو: من هر ئه‌وهم له به‌ر کرده: ئه‌مه بۆ تۆ ئه‌وه‌نده‌ی تریشی له گه‌لدا بیټ. ابو سعید وتی: شایه‌تی ده‌ده‌م من له پیغه‌مبه‌ری خ‌وام ﷺ وەرگرتوه فرموویه‌تی: ئه‌وه بۆ تۆ ده‌ ئه‌وه‌نده‌شی له گه‌لدا بیټ).

ابو هريره وتی: ئه‌و پیاوه دواين به‌ه‌شتیه که ده‌چټه به‌ه‌شته‌وه).

له فرموده‌یه‌کی جوان و ناسکی دیکه‌دا له (صحیح مسلم) دا هاتوه له فرموده‌ی (أبو سعید الخدری) به‌وه تیايدا هاتوه که‌وا پرسیار له خۆشه‌ویستی خوا ﷺ کرا ده‌رباره‌ی سیرات (الصرات) ئایا سیرات (الصرات) چیه؟ خۆشه‌ویست ﷺ فرموو: ((دحس مَزَلَة أَوْ مَزَلَة)) ه‌ردوو زاراوه‌که ته‌واوه، جیگایه‌که پیه‌کان له سه‌ری ه‌لده‌خلیسکی، جیگر نابیت ئیلا بۆ که‌سانیک نه‌بیټ خ‌وای گه‌وره پئی جیگر کردبیټ، فرموو: ((فيه خطاطيف و كلاليب و حسك، تكون بنجد فيها شويكة يقال لها: السعدان، فيمر المؤمنون، كطرف العين)) واته: پردیکی لوسه و جی پخیلیسکانی و تیاچوونه و قولاپ و شتی له نا‌کاو فراندنی به‌ سه‌ره‌وه‌یه و تۆپی خ‌ری در‌کاوی به‌ سه‌ره‌وه‌یه له جۆره در‌کیک ده‌چټ له ناوچه‌ی نه‌جد که پئی ده‌گوتریټ سه‌عدان، ئیمانداران تیده‌په‌رن وه‌کو چاوتروکان)) الله أكبر! کومه‌لئیک له ئیمانداران به‌ چاوتروکانیک ده‌په‌رنه‌وه! (و‌کالبرق، و‌کالریح، و‌کالطیر، و‌کأجاوید الخیل و‌الركاب، ف‌ناج مُسَلَّم)) واته: وه‌کو بروسکه (تریشقه)، وه‌کو با، وه‌کو بالنده، وه‌کو چاکترین ئه‌سپ و وه‌کو وشت، که‌سی وا ه‌یه به‌ سه‌لامه‌تی رزگاری ده‌بیټ)). ئه‌مه یه‌که‌م کومه‌له له گروهی ئیمانداران، ((ومخدوش مرسل، ومكدوس في نار جهنم)) واته: که‌سی واش ه‌یه به‌ زه‌حمه‌ت و زامداری

رزگاري ده‌بيت و كه‌سي واش هه‌يه فری ده‌دریته ناو دۆزه‌خه‌وه)) نه‌ی په‌روه‌دگارمان بمانپاریزه !!

له پړوايه‌تيكي تردا كه له (صحيح مسلم)^۱ دا هاتوه له فهرمووده‌ی (أبو هريره) و (حذیفة) وه كه وا خوښه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تی: ((وترسل الأمانة والرحم فتقومان جنبتي الصراط يمينا وشمالا)) واته: سپارده و په‌يوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌نی‌دریږنه ثم دیو و نه‌و دیوی پردی سیرات له لای راست و چه‌په‌وه))

به‌لی... سپارده و په‌يوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌تگرن، پرسپارت لی ده‌که‌ن ثایا حه‌قی نه‌و دوانه‌ت داوه؟ یان خیانه‌تت له سپارده‌ کړدوه و په‌يوه‌ندی خزمایه‌تیت بچراندوه؟! ثایا به جوانی ده‌یه‌تینته پیښ چاوی خوت؟! سپارده له لایه‌کی سیرات (الصراط) راوه‌ستاره و په‌يوه‌ندی خزمایه‌تی له لایه‌کی تره‌وه!
خوښه‌ويستان... به راستی کات و ساتی‌کی گرانه و دیمه‌نی‌کی ترسناکه —
سویند به په‌روه‌دگاری که‌عبه — ناگریښ له ژیره‌وه‌ی سیرات (الصراط) هاوار ده‌کات و ده‌نالینیت!!

ثم به‌شه به فهرمووده‌یه‌کی جوان ته‌واو ده‌که‌م که تیایدا باسی دوواين که‌سمان بؤ ده‌کات که به سهر سیرات (الصراط) دا تیده‌په‌ریت و نه‌مجار ده‌چیته به‌ه‌شته‌وه، فهرمووده‌که‌ش له (صحيح مسلم)^۲ دا هاتوه له فهرمووده‌ی (عبدالله ی کوری مسعود) که وا خوښه‌ويستی خوا ﷺ فهرموويه‌تی: ((آخر من یدخل الجنة رجل. فهو یمشي مرة ویکبو مرة. وتسفعه النار مرة^۳. فإذا ما جاوزها التفت إليها. فقال: تبارک الذي نجاني منك. لقد أعطاني الله شیئا ما أعطاه أحدا من الأولین والآخرین. فترفع له شجرة. فيقول: أي رب! أدنني من هذه الشجرة فلاستظل بظلها وأشرب من مائها. فيقول الله عز وجل: یا ابن آدم! لعلی إن أعطیتکها سألتني غیرها. فيقول: لا. یا رب! ویعاهده أن لا یسأله غیرها. وربہ یعذره. لأنه یری ما لا صبر له علیه. فیدنيه منها. فيستظل بظلها ویشرب من مائها. ثم ترفع له شجرة هي أحسن

۱ - أخرجه مسلم (۱۹۵) .

۲ - أخرجه مسلم (۱۸۷) وهو في الصحيحين (مختصراً البخاري ۶۵۷۱ ، ومسلم ۱۸۶) .

۳ - عش بقلبك وعقلك وكياتك هذا الموقف، فمع هذا العناء الذي يكون هذا الرجل، ينجيه الله بعد ذلك، فيما ترى ما هو حاله عند ذلك؟! (فمن زحزح عن النار وأدخل الجنة فقد فأن

من الأولى. فيقول: أي رب! أدنني من هذه لأشرب من مائها وأستظل بظلها. لا أسألك غيرها. فيقول: يا ابن آدم! ألم تعاهدني أن لا تسألني غيرها؟ فيقول: لعلي إن أدنيتك منها تسألني غيرها؟ فيعاهده أن لا يسأله غيرها. وربه يعذره. لأنه يرى ما لا صبر له عليه فيدنيه منها. فيستظل بظلها ويشرب من مائها. ثم ترفع له شجرة عند باب الجنة هي أحسن من الأوليين. فيقول: أي رب! أدنني من هذه لأستظل بظلها وأشرب من مائها. لا أسألك غيرها. فيقول: يا ابن آدم! ألم تعاهدني أن لا تسألني غيرها؟ قال: بلى. يا رب! هذه لا أسألك غيرها. وربه يعذره لأنه يرى ما لا صبر له عليها. فيدنيه منها. فإذا أدناه منها، فيسمع أصوات أهل الجنة، فيقول: أي رب! أدخلنيها. فيقول: يا ابن آدم! ما يصريني منك؟ أيرضيك أن أعطيك الدنيا ومثلها معها؟ قال: يا رب! أتستهزئ مني وأنت رب العالمين".

فضحك ابن مسعود فقال: ألا تسألوني مم أضحك؟ فقالوا: مم تضحك؟ قال: هكذا ضحك رسول الله صلى الله عليه وسلم. فقالوا: مم تضحك يا رسول الله؟ قال "من ضحك رب العالمين حين قال: أتستهزئ مني وأنت رب العالمين؟ فيقول: إني لا أستهزئ منك، ولكني على ما أشاء قادم))

واته: دواين كه س كه دهچيټه بهه شته وه كابرايه كه، جاريك به پي دهروات و جاريك به گالگولكي و جاريك ټاگر په لاماري ددها و نيسوتيتني، كاتيک له دوزه دهربازي دهبيټ ټاورپك له دوزه ددهاته وه، دهليټ: پاكي و پيروزي بو ټه و زاته ي كه له تو رزگاري كردم، به راستي شتيكي به خشيوه به من به كه سي تري نه به خشيوه له پيشين و پاشينه كان، درهختيكي پي نيشان دهرديټ، دهليټ: ټه ي په روه ردگار! نزيك بكه ره وه له و درهخته بو ټه وه ي بچه ژير سيټهري و له ټاوه كه ي بخومه وه، خوي گه وره دهرمويټ: ټه ي نه وه ي ټاوه له وانه يه نه گه ر ټه مه ت بو جي به جي بكم داوي جگه له وه م لي ده كه يټ؟ ټه وي ش دهليټ: نه خير ټه ي په روه ردگار په يمان ددهات به خوا چي دي داوي شتي تر نه كات، په روه ردگاري به هانه كه ي لي وهرده گري، چونكه دهرانيټ ټه م كابرايه ټارام ناگريټ له سهري، پاشان نزيكي ده كاته وه و ټه وي ش دهچيټه ژير سيټهري داره كه و له ټاوه كه ي ده خواته وه، پاشان درهختيكي جوانتر و باشتري پي نيشان دهرديټ و دهليټ: ټه ي په روه ردگار! نزيك بكه ره وه له و درهخته بو ټه وه ي بچه ژير

سيټېرى و له ټاوه‌كې بخښمه‌وه، داواى جگه له‌وهت لى ناكه‌م خواى گه‌وره ده‌فهرمويت: ټه‌ى نه‌وه‌ى ټاډه‌م په‌يمانت نه‌دامى كه داواى شتى تر نه‌كه‌يت؟ ده‌لټ: ټه‌گر له‌وه نزيكت بكه‌مه‌وه له‌وانه‌يه جگه له‌وه‌م لى داوا ده‌كه‌ى؟ په‌يمانى ده‌داتى جگه له‌وه‌ى لى داوا نه‌كات و په‌روه‌ردگارپش به‌هانه‌كه‌ى لى وهرده‌گرټ. چونكه ده‌زانيت ټه‌م كابرايه ټارام ناگرټ له‌سهرى، پاشان له‌دره‌خته‌كه نزيكى ده‌كاتوه و ټه‌ويش ده‌چټه ژير سيټېرى داره‌كه و له ټاوه‌كه‌ى ده‌خواته‌وه، پاشان دره‌خته‌كى ترى پى نيشان ده‌درټ له‌به‌ر ده‌رگاي به‌هشت كه له‌دو دره‌خته‌كه‌ى پيشين جوانتره و ده‌لټ: ټه‌ى په‌روه‌ردگارا! نزيك بكه‌ره‌وه له‌و دره‌خته بډ ټه‌وه‌ى بچه ژير سيټېرى و له ټاوه‌كه‌ى بخښمه‌وه، داواى جگه له‌وهت لى ناكه‌م. خواى گه‌وره ده‌فهرمويت: ټه‌ى نه‌وه‌ى ټاډه‌م په‌يمانت نه‌دامى كه داواى شتى تر نه‌كه‌يت؟ ده‌لټ: به‌لى ټه‌ى په‌روه‌ردگار، په‌روه‌ردگارپش به‌هانه‌كه‌ى لى وهرده‌گرټ چونكه ده‌زانيت ټه‌م كابرايه ټارام ناگرټ له‌سهرى، پاشان له‌دره‌خته‌كه نزيكى ده‌كاتوه، كاتى نزيكى دره‌خته‌كه‌ى كرده‌وه، گوټى له‌ده‌نگى به‌هشتيپه‌كان ده‌بيت، ده‌لټ: ټه‌ى په‌روه‌ردگارا! بمخره ناو به‌هشته‌وه، ده‌لټ: ټه‌ى نه‌وه‌ى ټاډه‌م چى رازيت ده‌كات و داوات ناهيلټ؟ ټايا رازى ده‌بيت دونيا و هاوشيوه‌كه‌يت بده‌مى؟ ده‌لټ: ټه‌ى په‌روه‌ردگارا! گالته‌م پى ده‌كه‌ى و تو په‌روه‌ردگارى جيهانى؟

ابن مسعود لټره‌دا پټكه‌نى و فهرمووى: پرسيارم لى ناكه‌ن بډچى پټده‌كه‌نم؟ وتيان: بډچى پټده‌كه‌نيت؟ وتى: ټاوا پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ پټكه‌نى، وتيان: ټه‌ى پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بډچى پټده‌كه‌نى؟

پټغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فهرمووى: له‌پټكه‌نينى په‌روه‌ردگارى جيهان كاتيك پياوه‌كه ده‌لټ: ! گالته‌م پى ده‌كه‌ى و تو په‌روه‌ردگارى جيهانى؟ ټينجا خواى گه‌وره ده‌لټ: من گالته‌ت پى ناكه‌م، به‌لام ويستم له‌سهر چى بيت ده‌توانم بيكه‌م))

رټزداران... ټايا له‌پاش سيرات (الصراط) چى هه‌يه؟ ټوزه‌خ يان به‌هشت؟ ټه‌مه و چهند باسيكى ترله به‌شى داهاتوودا باس ده‌كه‌ين - انشاء الله - داوا له‌خوا ده‌كه‌م من و ټيوه له‌ټه‌لى به‌هشت بگټړى، هر خوى پشت و په‌نامانه و تواناى به‌سهر هموو شتيكدا هه‌يه.

باسی به ههشت و دۆزهخ

وصف الجنة والنار

له بهشی رابوردوودا له باسی نه و دیمه ندا راوه ستاین که دله کانن ده مینیتته
له رزه، کاتی پیغه مبهری خوا عليه السلام باسی سیرات ده کات، هه روه کو له (صحیح
البخاری و مسلم) دا هاتوه له فهرموده ی (أبو سعید الخدری) یه وه تیایدا هاتوه
که وا پرسیار له خۆشه ویستی خوا عليه السلام کرا ده رباره ی سیرات (الجس)؟
خۆشه ویست عليه السلام فهرمووی: ((دحض مَزَلَة فيه خطاطيف و کلالیب و حسك، تكون
بنجد فيها شويكة يقال لها: السعدان، فيمر المؤمنون، كطرف العين، وکالبرق،
وکارريح، وکالطير، وکأجويد الخيل والركاب، فجاج مُسَلَّم ومخدوش مرسل، ومكدوس
في نار جهنم))، واته: پردیکی لوسه و جیی پیخلیسکانی و تیاچوونه و قولاپ و شتی
له ناکاو فراندنی به سه ره وهیه و تۆپی خپی درکاو ی به سه ره وه له جوړه درکیک
ده چیت له ناوچه ی نه جد هه یه که پیی ده گوتریت سه عدان، ئیمانداران تیده په پین
وه کو چاوتروکان، وه کو بروسکه (تریشفه)، وه کو با، وه کو بالنده، وه کو چاکترین
ئه سپ و وه کو وشر، که سی وا هه یه به سه لامه تی رزگاری ده بییت، که سی واش
هه یه به زحمهت و زامداری رزگاری ده بییت و که سی واش هه یه فری ده دریتته ناو
دۆزهخه وه)).

که ردنم ئازا بکه ن نه گهر بلیم: فهرموو با که مێک له گهل نه و که سه دا راوه ستاین
که که وته ناو ئاگره وه، رهنگه هه ندی که س پیی ناخۆش بییت کاتی باسی ئاگر و
ترساندن بکه ی، ده لیت: بۆ لای خۆتانه وه باسی ده رگای تکا و به زهیی و هیوا
ناکهیت؟ بۆ باسی ترس و ترساندن ده کهیت؟

بۆ وه لامی نه م پرسیاره ده لیتین: به رنامه ی قورئانی پیروژ بریتییه له پاکراگرتنی

ناخي مړوقايه تي و په روه رده كړدني به ترساندن و هاندان، نه وه ش باش بزانه كه به رنامه ي قورئان چاكترين و مهنترين به رنامه يه، بؤ نا؟ له كاتيكدا نه وه به رنامه ي دروستكاري مړوقه، هر نه ویش باش ده زانیت كه چ شتیک باشه بؤ مړوقايه تي و چي شتیک خرابه بؤيان، خوي گه وره ده فهرمویت:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (الملك: ۱۴) واته: مه گه ر خوا نازاني كيي دروست كړدوه و چوني دروست كړدوه له كاتيكدا زور ورديين و به ناگايه؟ كه واپو له خوا بترسن پيلان بؤ موسلمانان مه گيړن نه به نهيني و نه به ناشكرا)).

جا ناخ و نه فسي مړوقايه تي چاكه و خرابه ي تيدايه، به دره وشتي و ته قوا تيدايه، حلال و حرام، روو كړدنه فرمانه كان و پشت تي كړدني، گوپرايه لي و سه رپيچي.

خوي گه وره ده فهرمویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۷﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۸﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿۹﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿۱۰﴾﴾ (الشمس) واته: سویند به نه فس و ده روونی مړو و به و زاته ي دروستي كړدوه به ريكوپيكي. (۷) ئینجا ئیلهامي به دكاري و پاريزگاري بؤ كړد، واته: خير و شه پي بؤ روون كړدوه وه نيشاني دا چي چاكه بيكا و چي خرابه نه يكا و خوي لي بپاريزي (۸) سویند به وانه هه موو بي شك رزگاري بوو نه وكه سه ي كه نه فسي خوي له هه رچي كاري به دوو فسه ساده پاك و پوخته ي كړدوه. (۹) و به راستي نه وكه سه ش كه نه فسي خوي به گوناوه و تاوان نالوده كړد نا ئوميد و ناموراد بوو (۱۰).

جا نه فسي وا هه يه روو له خوا ناكات تهنه له ريگاي هاندانه وه نه بيت، نه و نه فسانه پاك و بيگه رد و ريژدارن، له ريگا و ده رگاي تكا و به زه يي و هيو و هاندانه وه ديت و ملكه چ ده بيت، له ولاشه وه نه فسي وا هه يه كه روو له خوا ناكه ن تهنه له ريگاي ترساندن و هه ره شه وه نه بيت.

كه واته: باش بزانه كه وا نه فسي مړوقه كان پيوستيان به و به رنامه يه، هه روه كو چون له زوربه ي ثايه ته پيروزه كاندا ده بيبيني.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿حَمَّ ۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۲﴾
 غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلَوِّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿۳﴾
 (غافر) واته: حا ميم (۱) دابه‌زاندنی ئه‌م کتیبه (قورئان) له خوای به ده‌سه‌لاتی
 زاناو‌یه (۲) تاوانپوش و ته‌وبه وهرگری توندگره، واته: لی‌بوورده‌ی گونا‌هانی
 رابوردو و وهرگری په‌شیمانی و ته‌وبه له ئابنده‌دا، تۆله و رقی سه‌خته، خاوه‌ن
 به‌خشش و نیعمه‌تی زۆره، هیچ په‌رستراویکی راسته‌قینه نییه ئه‌و نه‌بی گه‌رانه‌وه‌ی
 هه‌موان هه‌ر دیت‌ه‌وه لای ئه‌و، چاره‌نووس و پاداش هه‌ر لای ئه‌وه. (۳)

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿نَبِّ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۴۱﴾
 وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿۵۰﴾ (الحجر: ۵۰) واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ تو
 به‌نده‌كانم ئاگادار بکه که به راستی هه‌ر خۆم زۆر لی‌بوورده‌و زۆریش می‌هره‌بان و
 دلۆفانم (۴۹) سزاشم سزای زۆر به‌زان و ئیش پێگه‌یه‌نه‌ره‌و وینه‌ی نییه، به‌لام
 لی‌بووردنیشم پیش سزام که‌وتوه (۵۰).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا
 تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۵۳﴾ وَأَنِيبُوا
 إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿۵۴﴾ وَأَتَّبِعُوا
 أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا
 تَشْعُرُونَ ﴿۵۵﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ
 السَّخِرِينَ ﴿۵۶﴾ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۷﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ
 تَرَىٰ الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ
 ءَايَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿الزمر﴾ واته: ئه‌ی
 موحه‌مه‌د ﷺ له منه‌وه بلی: ئه‌ی به‌نده‌كاني من! ئه‌ی ئه‌وانه‌ی سته‌م و زیاده
 رویتان له خۆتان کردوه! ئیوه له ره‌حمه‌ت و می‌هره‌بانی خوا بی ئومید مه‌بن. به

راستی خوا له هه‌موو گوناخې خوش نه‌بې دياره نهم بانگه‌شه‌يه بۆ ته‌واوی تاوانبارانه که بگه‌ړینه‌وه بۆ لای خوا، نه‌گه‌رچی گونا‌هیشیان به نه‌ندازه‌ی که‌في سهر زه‌ریاکان بې. چونکه نه‌وه لی‌بوورده و میهره‌بان. (۵۳) بگه‌ړینه‌وه و بۆ لای خواوه‌ندتان و ملکه‌چی فه‌رمانی نه‌وبن پېش نه‌وه سزا‌که‌تان بۆ بې دوا‌ییش نیت‌ر له لایه‌ن هیچ که‌سیکه‌وه یارمه‌تی نادرین. (۵۴) له باشت‌رین نامه که په‌روه‌ردگار‌تان دای به‌زاندوه بۆ‌تان، په‌یره‌وی بکن، واته: په‌یره‌وی له قورن‌ان بکن. پېش نه‌وه‌ی کتوپ‌ر سزا‌که‌تان بۆ بی‌ت، هه‌ستیش به خوت‌ان نه‌که‌ن، تا شتی بکن بۆ خوت‌ان (۵۵) نه‌وه‌ک که‌سی بلې. نه‌ی داخ له‌سهر که‌مه‌رخه‌میم له‌لای خواو له گو‌ړپا‌یه‌لی خوا، بې شک له گالته‌ی‌شم به موسلمانان نه‌کرد (۵۶) یان بلې: نه‌گه‌ر خوا ری‌نمونی بکر‌دما‌یه، له پار‌یزکاران نه‌بووم (۵۷) یان کاتی سزای خوا ده‌بینی بلې، بریا جاری‌کی تر ده‌گه‌رامه‌وه بۆ دنیا و له گه‌ل چاک‌کاران نه‌بووم (۵۸) خوا نه‌فه‌رموی: به‌لی... خوا گه‌لی نایه‌ت و نیشانه‌کانی منت بۆ هات، به دروت زانی و بپو‌ایشت نه‌هینا بایي بو‌ییت و بو‌یته کافر و بی‌باوه‌پ (۵۹).

هه‌روه‌ما خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝۱﴾ ۱) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ. ۲) يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ. ۳) كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝۴) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝۵) نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۶) الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِتَةِ ۝۷) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝۸) فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝۹) (الهمزة) واته: سزای سه‌خت بۆ هه‌موو توانج گری‌کی عه‌ییگر، واته: نه‌و که‌سه‌ی ناوی خه‌لک به خراپه‌ ده‌با و به شوین که‌م و کو‌پی و نه‌نگدا ده‌گه‌پې (۱) نه‌و که‌سه‌ی که مال‌یکی زوری کو‌ کرده‌وه و هر خه‌ریکی ژماردنی بوو، نیت‌ر بې لیک‌دانه‌وه‌ی حه‌لال و حه‌رام، واته: نه‌وانه که ناوی خه‌لکی ده‌بن نه‌و ده‌وله‌مه‌ندانه‌ن به هوی سامانه‌کانیانه‌وه خو به گه‌وره ده‌گرن و به‌سووک سه‌یری خه‌لکی ده‌که‌ن (۲) وا خه‌ریکه به دنیا‌وه پېی وایه که مال و سامانه‌که‌ی به ئیجگاری له دنیا‌دا ده‌هیل‌یته‌وه و هه‌رگیز نامری، بۆیه ره‌فتاری وا

ده‌كات (۳) با وانه‌زانيټ سوټند به خوا به سووکی و ريسوايي فريټ ده‌درټته ناو تيکشکټنه‌ره وه (الحطمة) (۴) تو چوزانيت نهو تيکشکټنه‌ره به جيبه، نه‌گر خوا بوټ باس نه‌كات. (۵) ناگريکي هه‌لکراوی بليټسه‌داری خوايه، واته: به فهرمانی نهو و فريشته‌ی نهوی له‌سهره (۶) نهو ناگريکي وایه رووده‌کاته بنوکه‌ی دل‌ه‌کان و په‌په‌ی دل‌ه‌کان ده‌سوټيني که سه‌رچاوه‌ی کوفر بوون (۷) به راستی نهو (ناگره) ده‌وره‌ی داوون و له سه‌ريان داخراوه و دايپوشيون، نه هه‌واي تي ده‌چي و نه هه‌واي لي ده‌پواته ده‌ره‌وه (۸) نهوان به‌سراونه‌وه له ناو چهند کوټه‌که‌يه‌کی دريژکراوه‌دا، واته: به هيچ شټيره‌يه‌ک ريگای ده‌رچوونيان نيبه و قوتار نابن (۹).

هه‌روه‌ها خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۷﴾ فِي سِدْرِ خَضُودٍ ۝۲۸ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۝۲۹ وَظَلِّ مَمْدُودٍ ۝۳۰ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝۳۱ وَفِكَهَةٍ كَبِيرَةٍ ۝۳۲ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۳ وَفُرشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝۳۴ إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنْشَاءً ۝۳۵ فَجَعَلْنَهُنَّ أَزْوَاجًا ۝۳۶ عُرُبًا أَتْرَابًا ۝۳۷ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝۳۸ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولَيْنِ ۝۳۹ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۝۴۰ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝۴۱ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝۴۲ وَظَلِّ مِّنْ يَّخْمُومٍ ۝۴۳ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝۴۴ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۝۴۵ وَكَانُوا يُصْرَفُونَ عَلَى الْغَنِيِّ الْعَظِيمِ ۝۴۶ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا نَا لَسْبَعُونَهُ ۝۴۷ أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝۴۸ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝۴۹ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝۵۰ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتُمُ الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ۝۵۱ لَا كُفُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُفُورٍ ۝۵۲ فَالْتَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝۵۳ فَشَرِبُوا عَلَيْهِ مِنَ الْعَمِيمِ ۝۵۴ فَشَرِبُوا شُرَبَ الْهِيمِ ۝۵۵ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝۵۶﴾ (الواقعة) واته: يارانی لای راست، چين يارانی لای راست؟ واته: چهند به‌خته‌وه‌ر و له کامه‌رانی دان (۲۷) له ژيړ سيټه‌ری داری مژدی بيټ دپکدان له جيگه‌ی هه‌ر درکټکا به‌ريکه (۲۸) له بن سيټه‌ری داری مژدی به‌ر به‌سه‌ر يه‌ککه‌وتوودان، له به‌ر نژدی مژده‌که‌ی قه‌دی لاسکه‌که‌ی ديار نيبه (۲۹) له ژيړ سيټه‌ری به‌رده‌وام و دوور و دريژدان که هه‌رگيز خوری نايسرټته‌وه و هه‌ميشه هه‌ر سيټه‌ره (۳۰) له نزيکی تافکه و ناويکدان

ده پښته خوار (۳۱) له ناو ميوه يه كي زوردان (۳۲) نه ده پردی و نه قه ده غه ده كړی (۳۳) له سهر رايه خگه ليكي به نرخن (۳۴) به راستي نيمه به هه شتمان دروستكردوون به دروستكردنكي تازه، شوخ و شهنګ و جوان، وهك ژناني دونيا نين هه ندی گورانپان به سهر دا بيت (۳۵) كردوومان به كچ، واته: هه ميشه كچن و وهك كيژاني شوونه كردوون. (۳۶) ميږد خوځه ويستاني هاوسال و هاوته مهن (۳۷) نه مانه هه موو بو ياراني لای راست و بهخته ورن، نه وانه ی كه نامه ی كرده وديان به دهستي راستپانه وه نه دري (۳۸) كومه ليكي زورن له پيشينان (۳۹) كومه ليكي زوريش له پاشينان. هه مووی واته: پيشينان و پاشينان له نوممته پيغه مبه رن (۴۰) ياراني لای چه پ، چين ياراني لای چه پ؟ مه گهر خوا بزاني حالپان چه ند خراپه! نه و كه سانه كه نامه ی كاره كانپان به دهستي چه پپانه وه ده ريت (۴۱) له ناو گهرمای ناگريكي دوزه خ و ناويكي كول به كولدان (۴۲) له ژير سيبه ري چره دوو كه ليكي زور ره شان (۴۳) نه سيبه ريكي فينكه له گرما كه م بكا ته وه، وه نه ديمه نيكي جوانيشي هه يه (۴۴) چونكه نه وانه له پيش نه وده دا - واته: له دونيادا - له ناو نيمه تدا رايان ده بوارد گويان به وه نه وده كه په يامبه ره كه يان پتي رانه گياندن، بويه وا نيسا دوو چاري نه و سزايه بوون (۴۵) نه وان هه رده م سوور بوون له تاوانه گهره كه، واته: له سهر شيرك (۴۶) هه ميشه ده يانوت: نايان كاتي مردين و بووينه گل و نيسك، نايان به ته نكيدى زيندوو نه كرينه وه؟! (۴۷) هه تا باوبا پيراني پيشينان شيمان؟! (۴۸) نه ی موحه مده بلې: بي گومان پيشينان و پاشينان و هه موو (۴۹) كو نه كرينه وه بو كاتي روژيكي دياريكراو، نه ويش كاتي روژي قيامه ته. (۵۰) پاشان نيوه نه ی لاپي و گومرا و كافر و نكولي كه ران! (۵۱) بي گومان له به رو بوومي (زه ققوم) دره ختيكه له ناوه راستي دوزه خدا - نه خون (۵۲) له بهر زور برسيتي، ورك و زگتاني لي پر نه كه ن گوي به تام و چيژي زور ناخوشيشي ناده ن (۵۳) نه وسا له بهر تينوويه تي له ناويكي زور گرم به كوليشي به سهر دا ده كه ن (۵۴) نيوه ش هه روه كو وشتری تينوو كه ده ردي (هويام) ي گرتبي و هيچ كات تير ناو نه بي ده خونه وه و تير ناو يش نابن (۵۵) نه مه يه خوراك و ناو و ميوانداري خوانه ناسان له روژي پاداشت (۵۶).

خوښه‌ويستان.. ئه‌مه چهند ئايه‌تيكي قورئاني پيړوز بوو، ئه‌وه‌ش بزانه‌و ئه‌و
 ئايه‌تانه‌ي كه هاندان و ترساندنې كو كړدبيټه‌وه زور زورن، ناخ و نه‌فسه‌كان پاك
 نابنه‌وه ئيللا به‌و دوانه نه‌بيټ، كه‌واته هاندان و ترساندن ه‌ردوو پيويسته.
 جا (ترس و تكا) دووبالې يه‌ك بالنده‌ن، ئه‌و بالنده‌يه ه‌رگيز ناتواني بفرېت به
 ئاسماندا به بې ئه‌و دوو باله پيكه‌وه نه‌گه‌ر به تهنه‌ها باليک بفرېت به ئاسماندا و به‌رز
 بووه‌وه و بؤ ماوه‌يه‌ك سهركه‌وت ه‌رچه‌نده ئه‌و ماوه‌يه زور بيټ، ئه‌وا دلنيا به
 ه‌رده‌بيټ بكه‌ويټ و ئه‌و تهنه‌ها باله‌شي بشكيټ.
 بؤيه نه‌گه‌ر ه‌ستت كړد ترس زال بوو به سهرتدا ئه‌وا ه‌ول بده تكاكړنه‌كه
 زال بكه، يان نه‌گه‌ر تكاكړنه‌كه زال بوو به سهرتدا ه‌ول بده ترسه‌كه زال بكه.

ابن القيم فهرموويه‌تي^۱: ((دلله‌كان له كاتي فرينيدا بؤ لاي خوا وه‌كو بالنده‌يه‌كه،
 خوښه‌ويستی خوا سهرې بالنده‌يه‌كه، ترس و تكا ه‌ردوو باله‌كه‌يه‌تي، ه‌ركاتيک
 ئه‌و دوو باله‌ي له ده‌ست بدات ئه‌وا ده‌بيټه نيچيري ه‌موو راوچي و درنده‌يه‌ك،
 به‌لام پيشينان (السلف) وايان به باش زانيوه كه‌وا بالي ترسه‌كه به‌هيزتر بيټ به
 سهر بالي تكاكړنه‌كه‌دا، بؤ ئه‌وه‌ي له كاتي ده‌رچوون له‌م دونيا به‌دا بالي تكاكړن
 به هيزده‌بيټ به سهر بالي ترسه‌كه‌دا.. ئه‌مه‌شه پيگا و به‌رنامه‌ي سليمان و جگه
 له‌و، ده‌ليټ: پيويسته دلله‌كان ترسه‌كه زال بيټ به سهريدا، چونكه نه‌گه‌ر
 تكاكړنه‌كه زال بيټ ئه‌وا خراب ده‌بيټ)).

ه‌روه‌ها ده‌ليټ^۲: ((أبو علي الروذباري فهرموويه‌تي: ترس و تكا وه‌كو دوو بالي
 بالنده‌يه‌كن نه‌گه‌ر ه‌اوسه‌نگ و ه‌اوتا بوون ئه‌وا بالنده‌كه ه‌اوسه‌نگ ده‌بيټ و به‌ريک و
 پيكي ده‌فرېت، به‌لام نه‌گه‌ر يه‌كي له باله‌كاني كه‌مي كړد ئه‌وا بالنده‌كه كه‌مي
 تيده‌كه‌ويټ، نه‌گه‌ر باله‌كه روښت ئه‌وه له مردنه‌وه نزيكه)).
 به (حسن البصري) يان گوت^۳: ((ئهي باوكي سه‌عيد، چي بكه‌ين؟ لاي ه‌ندي

۱ - مدارج السالكين (۵۱۷/۱).

۲ - المصدر السابق (۳۶/۲).

۳ - أخرجه أبو نعيم في (الحلية) (۱۵۰/۲) وابن أبي الدنيا في (الوجل والتوشق بالعمل) (۲۸) برقم (۳) والمزي في (تهذيب الكمال) (۱۱۴/۶) وذكره الغزالي في (الإحياء) (۱۶۲/۴).

كهس دادهنیشین نهوانیش ده ماترسینن تا رادهیهك خهريكه دلّه كانمان ده فریت له ترساندا. نهویش فهرمووی: سویند به خوا نه گهر تیکه لی كهسانیک بیت بترسینن له م دونیا به دا تاكو له دواروژدا له نه مان و ئاسایشیدا بیت، باشتره له وهی هاوړپتی كهسانیک بکهی له م دونیا به دا ئارامی و نه مانت پی ببه خشن تا توشی ترس ببیت له دواروژدا)).

له فهرمووده یه کدا كه (ابو نعیم) له (الحلیه) دا و (الطبرانی) له (مسند الشامیین) له فهرمووده ی (شدادی کوپی اوس) هوه ریوایه تیان کردوه، ههروه ها (ابن حبان) و (البیهقی) له (الشعب) دا و (البزار) و (شیخ الالبانی) له (الصحيحه) دا له فهرمووده ی (ابو هريره) وه ریوایه تیان کردوه له پیغه مبهری خوداوه ﷺ ده فهرمویت: — ((قال الله تعالى: وعزتي! لا أجمع على عبيد خوفين و أمنين، إذا خافني في الدنيا أمنت يوم القيامة، و إذا أمنتني في الدنيا أخفته يوم القيامة)) واته: ((خوای گه وره ده فهرمویت: — سویند به عزیزه تی خوم! له سه ره یچ بنده یه کم دوو ترس و دوو دلنیا یی کز ناکه مه وه.. نه گهر له دونیا دا لیم دلنیا بوو نه وا له دواروژدا ده یترسینم.. وه نه گهر له دونیا دا لیم ترسا نه وا له دواروژدا دلنیا ی ده کم)).

پیغه مبهری خوا ﷺ باس و وه سفی ئاگری به شیوه یه کی زور ورسه و سه یر کردوه. پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت — ههروه کو له هه ردوو کتیبی (صحیح) دا له فهرمووده ی (ابو هريره) هوه هاتوه —: ((نارکم هذه التي يوقد ابن آدم، جزء من سبعين جزءاً من حر جهنم) قالوا: والله، إن كانت لكافية، يا رسول الله! قال: ((فإنها فضلت عليها بتسعة وستين جزءاً، كلها مثل حرها)) واته: نه م ئاگره ی كه ئاده میزاد یو سوتاندن به کاری دینن به شیکه له حه فتا به شوی گهر می دوزخ، فهرموویان: سویند به خوا، نه گهر هه نه مهش بوایه بهس بوو نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، نهویش

١ — أخرجه ابن حبان في (صحيحه) (٦٤٠) والبيهقي في (الشعب) (٧٧٧) ورواه البزار، كما في كشف الأستار (٧٤/٤) عن أبي هريرة ورواه البزار في المصدر نفسه عن الحسن مرسلاً، ورواه ابن المبارك في (الزهد) (١٥٧) مرسلاً وابو نعیم في (الحلیه) (٢٧٠/١) و (٩٨/٦) والطبرانی في (مسند الشامیین) (٤٦٢، ٣٤٩٥) وصححه الشيخ الألبانی في (الصحيحه) (٧٤٢، ٢٦٦٦).

٢ — أخرجه البخاري (٣٢٦٥) ومسلم (٢٨٤٣) واللفظ له.

فهرمووی: له راستیدا ناگری دۆزه خ شهست و نو پله ی زیاتره لهو، هر به شیکي به وینه ی نهو گر مه)).

نایا هیچ که سیک ده توانیت ته نها په نجه یه کی له سهر مومیک رابگری؟ سویند به خوا هیچ که سیک ناتوانیت.

نایا ده یه نیت په پیش چاوی خوت بیریک له بیر نه و ته کان ناگری تیچوه و گر دهگری؟ نایا نهو دیمه نعت بینیه؟ بزانه که ناگری دۆزه خ شهست و نو جار به قه د نهو ناگره مه زنه ی دنیا به گرتره؟ به لکو پیغه مبه ری خواﷺ ده رباره ی نهو ناگره فهرمووی ته: هه روه کو له (صحیح مسلم) ۱ دا له فهرمووده ی (ابن مسعود) هوه هاتوه ((يُؤْتِيْ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُوْنَ اَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُوْنَ اَلْفَ مَلَكٍ يَجْرُوْنَهَا)) واته: دۆزه خ ده میتریت هفتا هه زار جلّه وی هه یه، له گه ل هه ر جلّه ویکدا هفتا هه زار فریشته هه ن رابده کیشن)).

نایا نهو ناگره به هه موو نهو گر و تین و بلیسه وه دیته پیش چاوت؟ نایا نارام دهگری له سهر سزا که ی؟ نایا - خوشکه به ریزه که م - نارام دهگری له سهر نهو سزا سهخته، سزای ناگری دۆزه خ؟

له (صحیح مسلم) ۲ دا هاتوه له فهرمووده ی (ابو هریره) هوه ده لیت: ((کنا مع رسول الله ﷺ اِذْ سَمِعَ وَجِبَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ: ((تَدْرُوْنَ مَا هَذَا؟)) قَالَ: قُلْنَا: اللهُ وَرَسُولُهُ اَعْلَمَ. قَالَ: هَذَا حَجَرٌ رَمِيَ بِهِ فِي النَّارِ مِنْ سَبْعِينَ خَرِيفًا، فَهُوَ يَهْوِي فِي النَّارِ اَلْآنَ، حَتَّى اَتْنِيْهِ اِلَى قَعْرِهَا)) واته: له کاتیکدا ئیمه له خزمهت پیغه مبه ردا بووین ﷺ گوئی له گر مه یه ک بوو، پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: ((ده زانن نهو ه چی بوو؟)) وتمان: خوا و پیغه مبه رکه ی ﷺ زاناترن، فهرمووی: نهو به ردیک بوو فریدرایه ناو دۆزه خه وه، هفتا پایز (سال) رۆده چیت ئیستا گه یشته بنی دۆزه خ)).

سویند به خوا هیچ که سیک له ئیمه به رکه ی که رمی هاوین ناگریت نه که ر زیاد بکات و توند بوو، نه ی رات چۆنه به رامبه ر ناگر؟ نهو که رماییه ی که توشمان ده بیت

۱ - أخرجه مسلم (۲۸۴۲) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۸۴۴) .

له هاویندا نه وا هه ناسه ی دۆزه خه، له هه ردوو کتیبی (صحیح) ^۱ دا هاتوه له فرموده ی (ابو هريره) هوه که وا خوښه ويست ﷺ فرموويه تی: ((أشکت النار الى ربها، فقالت: يا رب أكل بعضي بعضاً، فأذن لها بنفسين: نفس في الشتاء ونفس في الصيف، فهو أشد ما تجدون من الحر، وأشد ما تجدون من الزمهرير)) واته: ئاگرى دۆزه له لای په روه ردگارى خوى سكالای کرد و وتی: په روه ردگار! من هه نديکم هه نديکی تری خواردم، خواى گه وره روخسته تی دوو هه ناسه ی پيدا: هه ناسه يه که له زستاندا و هه ناسه يه که له هاویندا، جا سه ختړين گه رما و سه ختړين سه رما که ده بيبينن له وه وه هاتوه))

ئايا نه و ديمه نه ت دېته پيش چاو؟

به لکو بيهينه به بېرى خوتدا سوکترين سزای دۆزه خ ئاخو له چى حالیکدا بیت؟ سزا که چيه؟

له هه ردوو کتیبی (صحیح) ^۲ دا هاتوه له فرموده ی (النعمان ی کوپى بشير) هوه ده لیت: پیغه مبهري خواﷺ فرمووی: ((إن أهون أهل النار عذاباً يوم القيامة لرجل توضع في أخمص قدميه جمرتان، وفي لفظ: ((جمرة)) وفي لفظ: ((له نعلان و شراکان من نار، يغلي منهما دماغه، كما يغلي المرجل، ما يرى أن أحداً أشد منه عذاباً، وإنه لأهونهم عذاباً)) واته: سووکترين سزای نه هلی دۆزه خ سزای که سيکه که دوو سکل له ژير پيدا داده نين، له ريوایه تيکی تر دا: سکلک، له ريوایه تيکی تر دا: جووتی نه علی ئاگرينی له پيدا يه، ميشکی سه ری پيانه وه ده کولئ وه ک چوئن مه نجه لی ئاو ده کولئ، به لام له گه ل نه وه شدا و نابيينيت که که س له و سزای سه ختړ بت، که چى نه و له هه مويان سزای سووکتره)).

له ئاگر دا سزایه کی تر هه يه خواى گه وره سزای خاوه ن تاوانه گه وره کانی پيده دا، له (مسند أحمد) و (مصنف ابن أبي شيبة) و (البخاري) له (الأدب المفرد) و (الترمذي) هاتوه که فرموده يه کی (حسن) ^۳ ه له ريگای (عمرو ی کوپى شعيب)

۱ - أخرجه البخاري (۵۳۷) وانظر (۲۲۶۰) ومسلم (۶۱۷) .

۲ - أخرجه البخاري (۶۵۶۱ ، ۶۵۶۲) ومسلم (۲۱۳) .

۳ - أخرجه أحمد (۱۷۹/۲) وابن أبي شيبة في (المصنف) (۹۰/۹) ونعيم بن حماد في زوائد (الزهد) لابن المبارك (۱۹۱) والبخاري في (الأدب المفرد) (۵۵۷) والحميدي (۵۹۸) والترمذي (۴۷) (۲۴۹۲) وقال: حسن صحيح وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۸۰۴۰) و (المشكاة) (۵۱۱۲) .

هوه له باوركيه وه نه ویش له باپيرييه وه كه وا خوښه ويستی خوا ﷺ فهرموويه تی: ((يحشر المتكبرون يوم القيامة أمثال الذر، في صور الرجال، يغشاهم الذل من كل مكان، فيساقون الى سجن في جهنم يسمى بولس، تعلوهم نار الأنيار، يسقون من عصارة أهل النار، طينة الخبال)).

باش بزانه كه دوزخه خييه كان نامادهن هه موو سه روته و سامان و كهس و كاريان بيه خشه ن و بيكه نه فيديه له پيناوي نه وهی له و ناگره رزگاريان بيت، به لكو نامادهن هه موو دونيا بيه خشن بو نه وهی له سزای خواي گه وړه رزگاريان بيت: به لام نه وه زور زور دووره !!

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿يُصْرُوفُهُمْ يُودُ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِنَبِيٍّ ۚ وَصَحْبِهِ ۚ وَأَخِيهِ ۚ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۚ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۚ كَلَّا ۚ إِنَّمَا لَطَىٰ ۚ نَزَاعَةَ لِلشَّوَى ۚ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۚ﴾ (المعارج) واته: به يه كتر نيشان ده درين و يه كتر يش دهناسن، تاوانبار چه ز دهكات بو رزگار بوونی خوی له سزای نه و روژه بريتي بدات به كوپه كانی (۱۱) هاوسه ره كهی و براكهی (۱۲) وه به و عيلهی له خوی ده گرت و په نای ده دا (۱۳) وه نه وهی له سه ر زهوی هه يه گشتی بدا له پاشا پزگاری بكات، خو رزگاری نابي، نه گه رچی نه وانه يش بكاته بريتي بو خوی وه كه نه فهرموي: (۱۴) نه خير، بريتي لي و ه رناگري، ده سا ده ست كوټا كه به راستی نه و ناگره ناگريكي بليسه داری وایه (۱۵) دامالینه ره بوپيستی سه ر، واته: پيستی سه ر هه لده قرچيني و ه لي ده كني و ده بيا (۱۶) نه و ناگره نه و كه سه بانگ دهكات له دونيادا پشتي له هه ق و راستی كردي و رووی له فهرمانی خوا وهرچه رخاندي (۱۷).

خوای پاك و بيگه رد ده فهرمويت: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۚ﴾ (الزمر: ۴۷) واته: نه گه ر به راستی هه رچی له م زهويه دايه و نه وندهی تريشي له گه لدا بيت، هي سته مكاران و كافران بي له به ر سزای توندي قيامت

نامادهن بيكه نه بارته قاو فيديه ي خويان، تا رزگار بښ)).

خوای گوره ده فمويه تي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ﴾ (۳۶) ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾
(المائدة) ۳۷) واته: نه وانه ي خوانه ناس و بياوه پښ نه گره هر چي خير و بيزك له
زه ويدايه هي نه وان بيت و نه ونده ي تريشي له گله بخن، بو نه وده ي (فيديه) و
بريتي بي بو خو رزگار كردنيان، له سزاي روځي قيامت لبيان وهرناگيردري و
سزايه كي نيش پيگه يه نريشيان بو هيه (۳۶) هه موكات هه ول ددهن و
ده يانه وي له و ناگر و سزايه بښنه دهرې و خو رزگار بكن به لام هه چي هه ول بدهن
هه رگيز لي نايه نه دهرې و دهر باز نابن و سزايه كي نه بپراوه شيان بو ده بي (۳۷).

خوای گوره ده فمويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ﴾ آل عمران: ۹۱، واته: بي گومان نه وانه ي كه بي باوه پ بون و هر به بي
باوه پيش مردون، بي گومان هر يه كه يان نه گره بري نه م زه وييه زيريش بو
كه فاره تي گونا مې خو ي بدا، هه رگيز لي وهرناگيردري نه وانه سزاي نيش
پيگه يه نريان بو ده بي و هيچ يارمه تيده ريكيش به هانا يانه وه نايه)).

خوای گوره ده فمويت: ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُ لَوْ أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ هُمْ سُوءُ الْحِسَابِ
وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ لِلْهَادِثِينَ (الرعد: ۱۸) واته: بو نه وانه ي وا وه لامي بانگي شته كه ي
په روه دگاريان دايه وه، له روځي قيامت دا پاداشي چا كتر و به هشتيان بو هيه و
نه وانه يش كه وه لامي بانگي شته كه يان نه دايه وه و بپوايان نه هينا نه گره ته واوي
نه وده ي له زه ويدايه هي نه وان بيت و نه ونده ي تريشي له گله بي هه موو بدهن بو

رزگارپوونی خوځيان له سزا و بيانهوټ خوځيان بکړنهوه، دهيدنه و هيشتا لټيان وهرناگيرئ و رزگار نابن نهوانه له روژي دوايدا حيسابتيکی سهختيان بو هيه، واته: کاري ورد و درشتيان دهينريته پيش چاو، نهوسا چاکهکانيان لي وهرناگيرئ، چونکه بو خوايان نهکړدوه له خراپهکانيشيان نابوردرئ و جيگاشيان دوزهخه، ناي چ جيگايهکي خراپه دوزهخه)).

له هردوو کتبي (صحيح) دا هاتوه له فهرموده (انس) هوه کهوا پيغمبري خوا ﷺ فهرموده تي: ((يقول الله تبارك وتعالى لأهون أهل النار عذاباً، لو كانت لك الدنيا وما فيها، أكنت مفتدياً بها؟ فيقول: نعم، فيقول: قد أردت منك أهون من هذا وأنت في صلب آدم: أن لا تشرك - أحسبه قال: ولا أدخلك النار، فأبیت إلا الشرك)) واته: خوي گوره بهو کهسهي که سووکتري سزاي هيه له دوزهخا دهفهرمويت: نهگه هه موو دونيا و نهوهي تيايدايه مولکي تو بوايه نايه دهتکرد به فيديه بو نهوهي خوت رزگار بکهيت؟ نهويش دهلټت: بهلټ، خوي گوره دهفهرمويت: من زور لهوه سووکتري لټ دهويست کاتيک تو له پشتي نادهما بوويت، که هاوهم بو بريار نهدهيت - و ايزانم گوتي: منيش ناتخه مه ناگرهوه، که چي تو رازي نهبوويت و هاوهم بو بريار دام)).

به لکو دوزهخيهکان خوزگه به مردن دهخوان، بو نهوهي له سزاي ناگر رزگاريان بيت، به لام خوي گوره له سه نهوان سزا و نه مري نوسيوه و تا نه به د ده ميننهوه، خوي گوره دهفهرمويت: ﴿وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَرْكُوتٌ﴾ (الزخرف: ۷۷) واته: نهوجا هانا ده بهن بو دهرگاواني دوزهخ و بانگ ده کهن.. نه مالک! با پهروه دگارت بريار بدات بومان به مردن، تا له و سزايه رزگار بين، ماليکيش پټيان نه لټ: هر ليړه ده مينن و رزگار بوونتان بو نيه)).

خوي گوره دهفهرمويت: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۖ لِلطَّغْيَيْنِ مَبَآئِٔ ۚ لِيُثْبِتْنَ فِيهَا أَحْقَابًا ۚ لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۚ إِلَّا حِيمًا وَعَسَاقًا ۚ﴾ (النبأ) واته:

به راستی دۆزه‌خیش ده‌می‌که چاوه‌پوانی بی بروایان ده‌کات (۲۱) بۆ یاخی‌بووان جیگا و مه‌نزلگه‌یه (۲۲) هه‌زاره‌ها سالی بی سنوور و نه‌پراوه تیا ده‌بن، واته: هه‌رگیز رزگاریان نابی لی (۲۳) هیچ فیتکیه‌ک و شه‌رابیکی خوشی تیا ناچیژن بۆ سووک بوونی گه‌رماکه‌ی، به‌لکو هه‌ر ئاوا له‌و حاله‌ته زۆر ته‌نگ و ناخۆشه‌دا ده‌میننه‌وه (۲۴) جگه له ئاویکی (نۆر گه‌رم و کولیو) کیم و چلکی دۆزه‌خیان (۲۵) ئه‌ویش پاداشتیکی پراوپره به‌رامبه‌ر به‌کرده‌وه‌کانیان، واته: له‌و پاداشه‌دا سته‌میان لی نه‌کراوه، چونکه به راستی نه‌وانه له دونیادا به ته‌مای لیپرسینه‌وه‌ی نه‌مروژه نه‌بوون (۲۶).

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُهَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ۝۳۱﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أُولَٰئِكَ نُعَذِّبُكُمْ مَا تَذَكَّرُ فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿فاطر﴾
واته: بۆ ئه‌و كه‌سانه كه كافر و بی باوه‌پن، ناگری دۆزه‌خ هه‌یه بریاری مردنیان بۆ نادری تا بمرن و له‌و سزایه رزگار بین شتی‌کیش له سزای دۆزه‌خیان لی سووک نا‌کری هه‌ر ئا به‌و جوړه‌یه - وه‌ك نه‌وانه - هه‌موو بی پراویه‌ک سزا نه‌ده‌ین (۳۱)
له دۆزه‌خدا به زۆره زۆر هاوار نه‌که‌ن و نه‌لین: په‌روه‌ردگارمان! له‌م سزایه بمانه‌ینه‌ده‌ری تا ئه‌مجاره کاریکی چاک نه‌نجام بده‌ین، جگه نه‌وه‌ی پێشتر ده‌مانکرد، ئیتر ئه‌و ده‌مه پراو دینین و گوپراپه‌لی نه‌که‌ین پێیان نه‌وتری: ئه‌ری ئیمه نه‌وه‌نده ته‌مه‌نی درێژمان پێ ناده‌ن كه هه‌رکه‌سی‌ک ژیر و وریا بوايه له‌و ماوه‌یه‌دا بیربکاته‌وه، ده‌یتوانی په‌ند و که‌لکی لی وه‌رگریت؟ و له هه‌مانکادا ترسینه‌ریشمان نه‌هاته لاتان بتان ترسینی به سزا؟ ئاده‌ی چ سوودیکی بوو بۆتان؟ سزای سته‌مه‌که‌تان بچیژن، خو بۆ سته‌مکارانیش هیچ یارمه‌تیده‌ریک نییه، به تایبه‌ت نه‌مرو (۳۷).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَسْكَنتُكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۝۱۴﴾ وَأَسْقَتْحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۱۵﴾

إبراهیم، واته: په‌یامبه‌ره‌کان داوایان له‌خوا کرد که به‌سەر هۆزه‌کانیاندا سه‌ریان بخات کاتی نائومید بوون له‌ئیمان هێنانیان ئیتر خواش سه‌ری خستن و قازانجیان کرد و هه‌موو خه‌لکی ملهوێ و سته‌مکار و نکولی که‌ری هه‌ق و راستیه‌کان، نائومید و زیانمند بوون (۱۵) له‌به‌ر ده‌میشه‌وه‌ ناگری دۆزه‌خه‌ و ده‌بی له‌زینچکاو و زووخوای دۆزه‌خیه‌کانیش بخواته‌وه‌ (۱۶) له‌به‌ر تالی و ناخۆشیه‌که‌ی، زۆر به‌قیز و بیژه‌وه‌ قوم قوم ده‌یخواته‌وه‌ و به‌ئاسانیش بۆ قووت ناچی له‌هه‌موو لایه‌کیشه‌وه‌ مه‌رگی بۆ دیت که‌چی ناشمیری تا له‌وسزایه‌ پزگاری بی و پاش ئه‌وه‌ هه‌موو تالی و تفتیه‌ش، سزا و جه‌زه‌به‌یه‌کی زۆر به‌ژانیش به‌دوايه‌وه‌ دیت (۱۷).

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿قَدْ جَنَّكَ يَٰأَيُّهَا مِنَ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ أَتَبَعَ الْهُدَىٰ﴾ (طه ۴۷) واته: به‌راستی هه‌ر که‌سێک به‌تاوانباری له‌روژی قیامه‌تا بجیته‌وه‌ لای په‌روه‌رگار بیگومان به‌شی دۆزه‌خه‌و ئیتر نه‌ئهری تیایدا تا له‌سزا رزگاری ببیت و نه‌ده‌ژی به‌ئاسووده‌یی).

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۖ﴾ (۴۹) ﴿قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (غافر) واته: ئه‌وانه‌ی له‌نیو ئاگردان به‌فریشته‌ده‌رگاوانه‌کانی دۆزه‌خ ئه‌لین: له‌په‌روه‌رگارتان بخوازن، که‌ته‌نها روژێک سزای دۆزه‌خمان لی سووک بکات (۴۹) ئه‌وانیش له‌وه‌لامدا پێیان ئه‌لین: ئایا په‌یامبه‌ره‌کانتان به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی ئاشکراوه‌ نه‌هاتنه‌لاتان، که‌چی ئیوه‌ هه‌ر بپواتان پێ نه‌کردن له‌وه‌لامدا ئه‌لین: به‌لێ هاتنه‌لامان به‌دروژنمان کردن، فریشته‌کان ئه‌لین: ده‌داوا بکه‌ن و بپارینه‌وه‌ له‌خوا به‌راستی ئیمه‌ جوړئه‌ت ناکه‌ین داواو پارانه‌وه‌ی بی بپوایانیش، هه‌یج که‌لکێک نابه‌خشی و هه‌ر له‌نابوودبوودایه‌ (۵۰).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ تَكُنْ عَٰیَّتِي تُنَالِي عَلَيَّكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (۱۰۵) ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ (المؤمنون،

واته: به كاساسيټكه‌وه ده‌لټن: په‌روه‌ردگارمان! نه‌گې‌تي و به‌دبختي به سهرماندا زال بو و گه‌لټكي گومړا و سهرليشټواو بووين (۱۰۶) په‌روه‌ردگارمان! له‌و ټاگره دهرمان كه‌و بؤ دونيامان وه‌گټړه ټه‌نجا ټه‌گر ټه‌مجاره‌ش گه‌پاينه‌وه بؤ بئ پړوايي، به‌راستي ټيټه كه‌سانټكي سته‌مكارين، له‌وه ټه‌چئ پرسياره‌كه‌ي سهره‌وه هر بؤ خه‌م و خه‌فه‌ت خواردن بيت، نه‌ك بؤ وه‌لام و وتوويژ (۱۰۷).

له ه‌ردوو كټيبي (صحيح) ۱ دا هاتوه له ف‌رموده‌ي (أبو سعيد الخدري) يه‌وه ريوايه‌تيان كړدوه كه‌وا خو‌شه‌ويست ﷺ ف‌رمويه‌تي: ((يؤتى بالموت كهينة كبش أملح، فينادي مناد: يا أهل الجنة، فيشرئبون وينظرون، فيقول: هل تعرفون هذا؟ فيقولون: نعم، هذا الموت، وكلهم قد رأه. ثم ينادي: يا أهل النار، فيشرئبون وينظرون، فيقول: هل تعرفون هذا؟ فيقولون: نعم، هذا الموت، وكلهم قد رأه، فيذبح. ثم يقول: يا أهل الجنة خلود فلا موت، ويا أهل النار خلود فلا موت. ثم قرأ: ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (مريم: ۳۹) واته: له روژي قيامه‌تدا مردن ده‌هيتريټ له سهر شټوه‌ي به‌رانيكي ره‌ش وسپي بانگده‌ريك بانگ ده‌كات: ټه‌ي خه‌لكي به‌ه‌شت، ټه‌وانيش ه‌موو سهر به‌رزده‌كه‌نه‌وه و ته‌ماشا ده‌كه‌ن، پټيان ده‌لي: ټايا ټه‌مه ده‌ناسنه‌وه؟ ټه‌وانيش ده‌لټن: به‌لي، ټه‌وه مردنه، ه‌موويان بينويانه، پاشان بانگ ده‌كات: ټه‌ي خه‌لكي ټاگر، ټه‌وانيش ه‌موو سهر به‌رزده‌كه‌نه‌وه و ته‌ماشا ده‌كه‌ن، پټيان ده‌لي: ټايا ټه‌مه ده‌ناسنه‌وه؟ ټه‌وانيش ده‌لټن: به‌لي، ټه‌وه مردنه، ه‌موويان بينويانه، پاشان به‌رانه‌كه (مردن) سهرده‌بړي، پاشان ده‌لي: ټه‌ي خه‌لكي به‌ه‌شت نه‌مري بؤ ټيويه و چيتر مردن نه‌ما، ټه‌ي خه‌لكي ټاگر نه‌مري بؤ ټيويه و چيتر مردن نه‌ما، ټه‌مجار ټه‌و ټايه‌ته‌ي خوينده‌وه كه ټه‌مه ماناكه‌يه‌تي:

((له‌پژي ټاهوو ټالو خه‌م و خه‌فه‌ت و په‌شيمانئ (يوم الحسره) ټاگاداريان بكه و بيانترسيټه ټه‌و كاته له لايه‌ن خوي په‌روردگاروه بړيار ده‌ري كه ده‌سته‌يه‌ك بؤ

به ههشت و دهسته كيش بۆ دۆزهخ رهوانه بكرين، كه چى نهوانه هيشتا له غهفله تدان و به خويان نه زانيوه و خوشيان بپوا بواردووه و ددان به زيندوو بوونه وه و پاداشت و قۆله شدا نانين)).

هر كه سيك ته نها جاريك بكريته ناو ئاگره وه و ده ربهينريته نهوا هه موو تام و خوشيه كانى دونياى له بير ده باته وه كه چهشتويه تى له بهر سهختى و توندى ئاگرى دۆزهخ، ههروهكو له (صحيح مسلم) دا ريوايهت كراوه له فهرموده ي (انس) وه كه وا خوشه ويستى خوا ﷺ فهرمويه تى: ((يؤتى بأهل النار، من أهل النار، يوم القيامة، فيصبغ في النار صبغة، ثم يقال: يا ابن آدم! هل رأيت خيراً قط؟ هل مرّ بك نعيم قط؟ فيقول: لا، والله! يا رب)) واته: بهخته وه رتيرنى كهس له دۆزه خيه كان له رۆژى قيامه تدا ده هينريته، به كجار هه لده ژهنريته له ئاگر پاشان پيى ده گوتريته: نهى نه وهى ئاده م ئايا هه رگيز خير و خوشيت بينيوه، ئايا هه رگيز نيعمه تى خوا به سه رتا تپه رپوه؟ نه ويش ده ليت: نه خير سويند به خوا... نهى پهروه رداكار!)).

به لكو له گه ل نه و چه ند ديمه نه دا بژى و بيهينه پيش چاوى خۆت، خواردنى نه هلى ئاگر ته نها ئاگره، خواردنه وهى دۆزه خيه كان ته نها ئاگره، پۆشاك و جلو به رگ له ناو ئاگر دا ته نها ئاگره !!!

خوای بالا دهست و كارزان ده فهرمويت: ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۖ يُصْهِرُ فِيهِمَا فِى بُطُونِهِمْ ۖ وَالْجُلُودُ ۚ وَلَهُمْ مَقَمِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝﴾ الحج، واته: نهوانه كافر و بى بپوابوون، جل و بهرگ و پۆشاكى ئاگريان بۆ بپاوه، به نه ندازهى قه د و بالاى خويان ئاوى كول به كوليشيان له سهروه به سهردا ده كرى (۱۹) هه ر به و ئاوه ناوسكيان و پيستان نه توينريته وه و ده بيته ئاو و ديتته خواره وه پيسته كه شيان هه موو له تاو گهرماى نه و ئاوه دا

ده بلڅخي (۲۰) بهر گورزي ناسنيس دهرين (۲۱) هر کاتيکيش ويستيان ليتي
 ده رچن له خه م و خه فه تاندا نه گه پيترينه وه بو ناوي و هرگيز رزگاريان نابي بو
 نه وه ي زياتريش ئيشيان پي بگات، پييان نه و تري: ده ي سزاي سووتينه ر بچيژن،
 نه مه پاداشت و توله ي بي بروايان بو)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝٤٩﴾
 سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ وَتَعْشَىٰ وُجُوهُهُمْ النَّارُ ۝٥٠﴾ (ابراهيم) واته: نيتر له و روزه دا
 تاوانباران ده بيني له گه ل هاوکاره کاني خوياندا کوټ و زنجيرکراون (۴۹) جل و
 کراسي بهريان قه تراني ره شه (۵۰).

له (صحيح مسلم) ۱ دا له فهرمووده ي (أبو مالك الأشعري) هاتوه که و
 خو شه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تَتَبْ قَبْلَ مَوْتِهَا تَقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَعَلَيْهَا سُرْبَالٌ مِّنْ قَطْرَانٍ وَدِرْعٌ مِّنْ جَرَبٍ)) واته: نه و ژنه ي ده لاويته وه نه گه ر پيش
 مهرگي ته ويه نه کات له روژي قيامه تدا که زيندوو ده کريته وه، کراسيکي قه تران و
 گه ر له شي داده پو شيت وه ک زريپوشي له بهر دا بيت)).
 مه به ست له (النائحه) نه و که سه يه که له کاتي به لا و موصييه تدا ده نگی به رز
 ده کاته وه و جلوه رگی خو ي داده پيت.

پاخر و فهرش و داپوشه ري دوزه خييه کان ناگره.

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۝٤١﴾ (الأعراف:
 ۴۱) واته: رايه خيان ناگره له دوزه خدا و ليفه ي سهريشيان هالاوي ناگره، واته:
 به په ي ژيريان و ليفه ي سهريان هه ردوو هر ناگره، دياره گشت سته مکاران ناب و
 شيوه سه خته يه توله نه ده ين))

جا ماناي (المهاد) راخه ري ژيريانه و (الغواش) بريتييه له وه ي دهرت به
 سهرياندا.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾
 (الزمر: ۱۶) واته: له پاشه روژیشدا له ژوور سه‌ریانه‌وه توی له سه‌ر توی کلپه‌ی ناگر
 وه‌ستاوه، له ژیریشیانه‌وه به‌و جوړه، ناگر پارچه پارچه نه‌که‌وټه سه‌ریه‌ک و
 سیبه‌ر نه‌کات، نه‌وانیش له سیبه‌ره‌که‌یدان؟!

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
 أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (العنکبوت: ۵۵) واته: روژی سزاکه دایان
 ده‌گریټ له بانی سه‌ریانه‌وه و له ژیر پییانه‌وه و له هه‌موو لایه‌که‌وه)).
 هه‌روه‌ها خواردنه‌وه‌ی دوزه‌خیبه‌کان ناگره...

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِلُوْا بِغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ
 يَسْكَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ (الكهف: ۲۹) واته: خو نه‌گه‌ر زوریان بو‌هات و
 هاواریان لی به‌رز بوویه‌وه و داوای ناویان کرد، ناویکیان فریا ده‌خری وه‌ک
 قورقوشمی تواوه‌یه و ده‌موچاویان له به‌ر زور گه‌رمی خوی هه‌لده‌کروژینی و
 ده‌یبرژینی، نای چ خواردنه‌وه‌یه‌کی ناله‌بار و خراپه نه‌و ناوه!! نای ژینگه و
 جیه‌کی ناله‌بار و خراپه نه‌و دوزه‌خه!!)).

مانای (المهل) بریتییه له زه‌یتیکی کولای لیلی زور گه‌رم، نه‌گه‌ر هه‌لم و هه‌لاوی
 نه‌م زه‌یته کولاه ده‌مو چاو و روخساری بسوتینیت، ناخو گه‌رمی زه‌یته‌که خوی له
 خویدا چون بیت؟! نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له سه‌ر سه‌ختی گه‌رمیه‌که‌ی!!
 هه‌روه‌ها (الحميم) و (الغساق) ده‌خواته‌وه.

مانای (الحميم) بریتییه له ناویکی زور گه‌رم که پله‌ی گه‌رمیه‌که‌ی گه‌یشتوه‌ته
 نه‌وپه‌پی گه‌رمی.

مانای (الغساق) بریتییه له ناویکی زور سارد که پله‌ی ساردیه‌که‌ی گه‌یشتوه‌ته
 نه‌وپه‌پی ساردی.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝۱۱۱ فَشَرِبُونَ شُرَبَ الْهَلِيمِ ۝۱۱۲﴾

هَذَا نَزَّلْنَاهُ بِقَوْلِهِ (الواقعة) واته: نه وسا له بهر تینوویه تی له ناویکی نذر گهرم به کولیشی به سهردا ده‌که‌ن (۵۴) ئیوه‌ش هه‌روه‌کو وشتی تینوو که ده‌ردی (هویام) ی گرتبی و هیچ کات تیر ناو نه‌بی ده‌خونه‌وه و تیر ناویش نابین (۵۵) نه‌مه‌یه خۆراک و ناو و میوانداری خوانه‌ناسان له رۆژی پاداشت (۵۶).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿هَذَا فَلْيَذُقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ﴾ (ص: ۵۷) واته: نه‌مه ناویکی کولبه‌کول و کیمیکه له جه‌سته‌ی دۆزه‌خیه‌کان ده‌چۆپی، بیچیژن).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ یونس: ۴، واته: نه‌وانه‌ش وا کافر و بی‌باوه‌پ‌بوون خواردنه‌وه‌یه‌کی نذر گهرم و سزایه‌کی ئیش پیگه‌یه‌نه‌ریان بۆ هه‌یه له به‌ر کافری و بی‌باوه‌پ‌بیان).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا﴾ (۲۵) جَزَاءً وَفَاقًا (النبا) واته: جگه له ناویکی (نذر گهرم و کولیو) کیم و چلکی دۆزه‌خیان (۲۵) نه‌ویش پاداشتیکی پراوپره به‌رامبه‌ر به‌کرده‌وه‌کانیان، واته: له‌و پاداشه‌دا سته‌میان لی نه‌کراوه، چونکه به‌راستی نه‌وانه له دنیادا به‌ته‌مای لیپرسینه‌وه‌ی نه‌مرۆژه نه‌بوون (۲۶).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ (محمد: ۱۵) واته: ناوی کول به‌کولیان پی ده‌خونه‌وه کاتی تینوو یان ده‌بیټ، ریخۆله‌یان پاره‌پاره نه‌کا!)).

هه‌روه‌ها کیم و زوخاو ده‌خونه‌وه که له گوشت و پیستی بی‌باوه‌رانی دۆزه‌خ دیته ده‌ره‌وه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ (۱۶) يَجْرَعُهُمْ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَمِيئٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ (۱۷) إبراهيم، واته: له به‌ر ده‌میشیه‌وه ناگری

دۆزه‌خه و ده‌بې له زرينچكاو و زووخاوی دۆزه‌خيه‌كانيش بخواته‌وه (۱۶) له بهر تالې و ناخوښيه‌كې، زور به قيز و بيزه‌وه قوم قوم ده‌بخواته‌وه و به ئاسانېش بوی قووت ناچې له هه‌موو لايه‌كېشه‌وه مه‌رگي بۆ ديت كه‌چي ناشمړې تا له‌وسزايه رزگاري بېې و پاش نه‌وه‌موو تالې و تفتييه‌ش، سزا و جه‌زده‌به‌يه‌كي زور به ژانېش به دوايه‌وه ديت (۱۷).

به‌لام خواردنې دۆزه‌خيه‌كان بریتيه له (الزقوم) و (الغسلين) و (الضريع)

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتَآ الصَّالُونَ الْمَكْذِبُونَ﴾ (۵۱) لَاكُونَنَّ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُوقْمٍ ﴿۵۲﴾ فَالْتَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۵۳﴾ (الواقعة) واته: پاشان ئيوه نه‌ي لاپې و گومړا و كافر و نكوټي كهران! (۵۱) بې گومان له به‌رو بوومي (زه‌ققوم) — دره‌ختي‌كه له ناوه‌راستي دۆزه‌خدا — نه‌خون (۵۲) له بهر زور برسيتي، ورك و سكتاني لي پر نه‌كان گوي به تام و چيزي زور ناخوښيشي ناده‌ن. (۵۳).

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ﴾ (۱۳) إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿۱۴﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿۱۵﴾ فَإِنَّهُمْ لَاكُونَنَّ مِنْهَا فَمَالَتُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۱۶﴾ (الصافات) واته: ئايا نه‌و ناز و نيعمه‌ته‌ي به‌هسته چاكره بۆ ميوانداری يان داره‌كه‌ي زه‌قنه‌موت، واته: يان دره‌خته نه‌فهرت ليكراوه‌كه‌ي زه‌قووم؟! زه‌قووم: دره‌ختي‌كي بچووكي بۆگه‌ني به‌رويه‌تال، له (تيهامه) دا ده‌پوي و خواردنې جه‌ه‌نه‌ميه‌كانه (۱۲) به راستي ئيمه كړدوومانه به تاقيكړدنه‌وه بۆ موشريكان، نه‌وه بوو كاتي باسي دره‌ختي زه‌ققوم كرابا، نه‌يانوت: چۆن له ناو ناگرډا دره‌خت شين ده‌بې؟! (۱۳) به‌راستي نه‌وه دره‌ختي‌كه له بني دۆزه‌خه‌وه ده‌رنه‌چې (۱۴) به‌روبووم و خونچه‌ي سر له‌كاني هر ده‌لتي سهر شيوه‌ي شه‌يتانه (۱۵) به راستي نه‌و دۆزه‌خيه‌انه — به ناچاري — ليتي نه‌خون، وركي خوياني لي پر نه‌كان (۱۶).

خواردنې نه‌وان هه‌روه‌كو وتمان (الضريع) كه جوړه دركي‌كي سه‌خته و پيې ده‌لتن: الشبرق.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ﴾ (۶) لَا يُسْنِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ (۷) (الغاشية) واته: هيچ خواردنيکيشيان نيه جگه له درکيکی وشک وتال وتفت (که مه‌گه‌ر ته‌نھا وشتر بيخوات) (۶) ئه‌ويش نه‌ئوه‌يه گزشتي پيڭگرن و قه‌له‌ويان بکا، نه‌ئوه‌يشه برسببيه‌تيان لا بباو پئي بژين به پيچه‌وانه‌وي خوراکي دونياوه (۷).

مه‌روه‌ها خواردني ئه‌وان (الغسلين) ه!

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَلْتَنِنِي لَوْ أُوتِ كِتَابِي﴾ (۱۵) وَلَوْ أَذْرَ مَا حَسَابِي (۱۶) يَلْتَنِنَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ (۱۷) مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي (۱۸) هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ (۱۹) خَذُوهُ فَعُوهُ (۲۰) ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ (۲۱) ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ (۲۲) إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ (۲۳) وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ (۲۴) فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ (۲۵) وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسْلِينٍ (۲۶) لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ (۲۷) الحاقه، واته: به‌لام نه‌و که‌سه‌ي کارنامه‌که‌ي ئه‌دریته ده‌ستی چه‌پی - که ئه‌وه‌ش نيشانه‌ي به‌دبه‌ختيه - ده‌لی: خوزگايه .. نامه‌که‌مم پي نه‌درا با (۲۵) نه‌مزانبا سهرته‌نجامي حيساب و ليپرسينه‌وه‌م چيه؟ (۲۶) خوزگايه ئه‌م مردنم برابايه‌وه به يه‌کجاري و زيندووش نه‌کرامايه‌ته‌وه (۲۷) دارايي و ماله‌که‌م هيچ که‌لکيکي پي نه‌که‌ياندن بۆ ئه‌م رۆژه‌م (۲۸) ئه‌و مولک و ده‌سه‌لاته‌ي بووم له ده‌س چوو نه‌رشته‌م نه‌پايه‌وپله‌م، هيچيان نه‌يان تواني توژقاله‌يه‌ک ئارامم بکه‌نه‌وه (۲۹) بيگرن، که‌له‌پچه‌ي بکه‌ن، واته: کوټ و زنجير له ده‌س و قاچ و ملي بئالئين (۳۰) پاشان بيخه‌نه‌ ناو ئاگري دۆزه‌خ (۳۱) ئينجا بيخه‌نه‌ ناو زنجيريکي هه‌فتا گه‌زيه‌وه و توندي بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ي پتر ريسوا بيټ، ئه‌گينه‌ خو ته‌نھا ئاگره‌که‌ي به‌سه، ئاي ئه‌و رۆژه‌ چه‌نده رۆژيکي گران و ناره‌حه‌ته! وه‌ره له ناو ئاگریشدا هيشتا به‌و شيوه‌يه زنجير بکريټ!! (۳۲) چونکه - له دونيادا - بپوای به‌خوا نه‌بوو که ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترين سته‌مه، بۆيه هه‌ر ده‌بي ئاوا سه‌ر شوپو ريسوا بکري (۳۳) هاني خه‌لکي نه‌ده‌دا له سه‌ر خواردن

دان به هه ژار، چهند ئاينټكي بهرز و پيرۆزه...! سهره راي ئه وهى ده بى له مال و منالى خويان بگرنه وه بهر بۆ هه ژاران، ده بى مهردوميش هان بدهن بۆ بووراندنه وه يان (۳۴) ئه مړوش ليره - واته: روژى قيامهت - هيج دۆستىكى بۆ نيه تا تكيه كى بۆ بكا و توژى ئه و باره يه لى سووك بكات (۳۵) خواردن و خواردنه وه شى هه ر كيم و زوخاوى داچوپاوى لاشه ي دۆزه خييه كانه (۳۶) گونا هباران نه بى كه سى ديكه لى ناخوات، واته: هه ر ئه وانه ده يخون كه باوه پيان به خوا نه بوو (۳۷).

به لكو به ناچارى خواردنى وا ده خوئنه وه كه له قوورگياندا ده ميټنه وه و ناچيټه خواره وه.

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا ۚ﴾ (۱۲) وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۚ﴾ (المزمل) واته: به راستى ئيمه سزاي دونيا ييمان هه يه و له پاشه روژيشدا كوت و زنجير سه نكين و ئاگرى هه لگيرساوى دۆزه خمان هه يه (۱۲) هه روه ها خوراكيك كه له گه ر و ده گيريت له بهرى دره ختى زه ققوم، كه زور به نا ئاسايى له گه روويانه وه ده پواته خواره وه، سهره راي سزاي سهخت و پر ئيش و ئازار (۱۳).

به لكو ئازار و خه م و خه فه تيان زياتر ده بيت كاتى جيگه و ريگه ي خوى ده بينيت له به هه شتدا ئه گه ر باوه پى به يئابايه و گوپرايه لى فرمانه كانى خوى گه وړه بوايه.

ئيمامى بوخارى^۱ له فهرمووده ي (ابو هريره) وه ريوايه تى كرده كه وا خو شه ويست ﷺ فهرموويه تى: ((لا يدخل النار أحد إلا أرى مقعده من الجنة لو أحسن، ليكون عليه حسرة)) واته: هيج كه سيك ناچيټه ئاگره وه ئيلا جيگه ي خوى له به هه شتدا ده بينى ئه گه ر چاكه ي بگردياه، بۆ ئه وهى خه فه تبار بن و زياتر په شيمان ببنه وه)).

له بهر توندی و سهختی سزاګه یان دۆزه خبییه کان هاوار ده ګه نه ګه نجینه وان و خه زنه دارانی دۆزه خ بۆ نه وهی له خوای خوایان تګا بګه ن و بپارینه وه نه ګه ر بۆ ته نها روژیکیش بوه سزای ناګری دۆزه خیان له سهر سووک بکړیته وه.

خوای ګه وره ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۖ﴾ ﴿١٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾ (غاف) واته: نه وانه ی له نیو ناګردان به فریشته ده رګاوانه کانی دۆزه خ نه لئین: له په روه ردګارتان بخوانن، که ته نها روژیک سزای دۆزه خمان لی سووک بګات (۴۹) نه وانیش له وه لامدا پټیان نه لئین: نایا په یامبه ره کانتان به چه ندین به لګه ی ناشکراوه نه هاتنه لاتان، که چی نئوه هر بپواتان پی نه کردن له وه لامدا نه لئین: به لی هاتنه لامان به دروژنمان کردن، فریشته کان نه لئین: ده داوا بګه ن و بپارینه وه له خوا به راستی نئیمه جوړنه ت ناګه ین، داوا پارانه وهی بی بپوایانیش، هیچ که لکک نابه خشی و هر له نابوودبووندایه (۵۰).

له پاش نه وهی بی ئومید و بی هیوا ده بن له خه زنه داران و ګه نجینه وانانی دۆزه خ، بانګ له کی ده ګه ن و هاوار بۆ کی ده به ن؟ هاوار بۆ (مالیک) ده به ن که خه زنه دار و به رپرسی به که می دۆزه خه، خوای ګه وره ده فهرمویت: ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ لِّقَضِ عَيْنَارُكَ ۖ قَالَ إِنَّكُم مَّرْكُوتٌ﴾ الزخرف: ۷۷، واته: نه وجا هانا ده به ن بۆ ده رګاوانی دۆزه خ و بانګ ده ګه ن.. نه ی مالیک! با په روه ردګارت بریار بدات بۆمان به مردن، تا له و سزایه رزګار ببین، مالیکیش پټیان نه لی: هر لیړه ده مینن و رزګار بوونتان بۆ نییه)).

لیړه دا دۆزه خبییه کانی ئیمانداران و یه کتاپه رستانیان دپته وه یاد نه وانه ی که هه رده م ګالته و سووکایه تیان پی ده کردن له دونیادا، بویه هاواریان پیده ګه ن و په نایان پی ده ګرن و داوی ته نها چوپړک ئوایان لی ده ګه ن یان که میګ له و رزق و روژییه ی خوای ګه وره به وانی به خشیوه.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِتَابِعِينَ﴾ ﴿الاعراف﴾ واته: نینجا دۆزه خبییه کانیش له به ههشتیه کان بانگ نه کهن و پێیان ده لێن: تکایه قومی لهو ئاوه، یان که مێک لهو رۆژیه خوا پێی داوین به شمان بدهن ده لێن: بێ گومان خوا ههردووکیانی بۆ کافران حهرام کردوه (۵۰) نه و که سانهی که ئایینه که یانیاں کردۆته گالته جار و ژبانی نه م دونهیایه فریویداوین، وا نه مروش ئیمه له بیرمان کردن، چونکه نه وان له دونهیادا گه یشتنی نه م رۆژه یان له بیر خویان بردبوه وه و ئایهت و نیشانه کانی ئیمه شیان ئینکار ده کرد (۵۱).

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَوْمَ يَأْتُ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْذُورٍ ﴿١٠٨﴾﴾ (هود) واته: رۆژیکیش که دیت هیچ که سێک بۆی نییه به فهرمانی خوا نه بێت قسه بکات نینجا نه و خه لکه ده بنه دوو کۆمه ل، هه یانه به هوی لاساری و کلابونییه وه به ده بخته و چاره په ش، هه شیا نه به بۆنه ی چاکی و باشی خۆیه وه به ختیار و روو سپییه (۱۰۵) نه وانه یان به ده بخت و لار و لاسارن له ئاگردان، هه ر له ویش تووشی هه ناسه کورتی و، ته نگه نه فه سی ده بن و، هه ر هاوار هاواریانه (۱۰۶) تا ئاسمانه کان و زه وی هه بن، نه وانیش تییدا نه میننه وه. عه ره ب نه گه ر ویستبای بلێ نه و شته به رده وام و هه میشه یه ده یگوت: ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ که وابوو به هه تا هه تایي له دۆزه خدا ده میننه وه و لێی ده رناچن، مه گه ر

په روه ردگار ت بيه وي له وهخت و كاتيكدا دهريان بهيني بؤ نه وهى به جوركي تر له سزا سزاين بدات، به راستى په روه ردگار شت زور به دهسه لات، بيه وي هر شتي بكات دهيكات وه هيچ بهرگريكي بؤ نابيت (۱۰۷) نهوانه يشيان كامهران و بهخته وهرن له نه وه له حزه وه له بهه شتن و بؤ هه ميشه له وي نه ميننه وه تا ناسمانه كان و زهوى بين، مه گر نه وهنده په روه ردگار مه يلى هه بي (۱۰۸)).

نامه وي چيتر زور باسى ناگر و دوزه خييه كان بكم، داوا له خوا ده كم من و نيوه له ناگرى دوزه بپاريژيت، نهى خودايه نيمه لاوازي و بى هيزين و بهرگه ي سه ختي دوزه ناگرين بويه به زهبيت پيماندا بيته وه هر تو به خشنده و دلوفاني.

نهى خودايه.. له و گومانه دا نيم له ناگردا سزامان بدهيت له كاتيكدا يه كتاپه رستيت له دلماندا جيگر بوه؟ هه موو پهل و نه دنامه كانمان ملكه چي تون و له سر خاك و خول سوجه ده بن و كه ساس و زه ليلن له بهر ده ستي توي مه زندا؟ له و گومانه دا نيم سزامان بدهيت له كاتيكدا خوشه ويستيت هه موو دل و بوون و ناخمانى پر كړدوه ته وه؟ خوشه ويستى خوشه ويستكه ت ﷺ له دلماندا جيگر بوه؟ خودايه نيمه باش ده زانين كه زور كم ترخه مين له كار و كرده وه كانمانداو زور جاريش توشى هه له ده بين، به لام خودايه به ره حمه ته فراوان و زوره كه ت به زهبيت به نيمه ي هه ژاردا بيته وه...

باس و وهسفي بههشت

فرمون با بچينه بههشته وه !!

جا كي ده تواني باس و وهسفي بههشت بکات هرچه نده له وپه پري زمانپاراي و ره وانبيزي و به توانا و قسه زان بيت؟ هيچ که سيک ناتواني.

له هر دوو کتبي (صحيح) دا له فرموده دي (ابو هريره) وه هاتوه که واپيغه مبري نازيز ﷺ فرموده تي: ((قال الله تعالى: ((أعددت لعبادي الصالحين: ما لا عين رأت، ولا أذن سمعت، ولا خطر على قلب بشر)) فاقروا إن شئتم: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ السجدة: ۱۷، واته: بۆ به نده پياوچا که کانم نه وه م ناماده کرده که نه چاو بينيوپه تي و نه گوي بيستويه تي و نه به خه يالي هيچ که سيکدا هاتوه)) نه گهر ده تانه وي نه و نايه ته بخويننه وه که ده فرموده تي: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ واته: نيتر هيچ که سيک نازاني چ پاداشتيكي گرنگيان بۆ داشاروه له هويه کاني خوش و شادي چاوان و دلنارامي))

جا پيغه مبري نازدار ﷺ باس و وهسفي بههشتان بۆ ده کات چونکه نه و بينيوپه تي و چوه ته ناو بههشته وه — هر له دونيادا و له شهوي نيسرا و ميعراجدا — له هر دوو کتبي (صحيح) دا هاتوه له فرموده دي (ابن عباس) وه _له فرموده دي صلاه الکسوف دا — که تيايدا هاتوه: ((... قالوا: يا رسول الله! رأيناك تناولت شيئاً في مقامك هذا، ثم رأيناك كفت. قال: ((إني رأيت الجنة، فتناولت عنقوداً، ولو أخذته لأكلتم منه ما بقيت الدنيا))

نایا شيوه و شيوزي بههشت چونه؟ نایا بينا و خانوه کاني بههشت چونه؟
نيمامي (أحمد و ابن حبان و الطيالسي و الترمذي و عبد بن حميد و جگه له وان)^۲

۱ - أخرجه البخاري (۳۲۴۴) ومسلم (۲۸۲۴) .

۲ - أخرجه البخاري (۷۴۸ ، ۱۰۵۲) ومسلم (۹۰۷) .

۳ - أخرجه أحمد (۳۰۵/۲ ، ۴۴۵) وابن حبان في (صحيحه) (۷۳۸۷) والدارمي (۲۸۲۱) والطيالسي (۲۵۸۳) والترمذي (۲۵۲۶) وعبد بن حميد في (المنتخب) (۱۴۲۰) والطبراني في (المعجم الأوسط) (۷۱۱۱)

له (ابو هريره) هوه رياه تيان كړدوه كه وا پرسنيار كړا له پيغه مبهري ﷺ خوا و
فهرموويان: ((يا رسول الله حدثنا عن الجنة، ما بناؤها؟

قال: لبنة ذهب ولبنة فضة وملاطها المسك الأذفر وحبهاؤها اللؤلؤ والياقوت
وترابها الزعفران من يدخلها ينعم ولا يبأس ويخلد لا يموت لا تبلى ثيابه ولا يفنى
شبابه)) واته: نهى پيغه مبهري خوا ﷺ باسى به هه شتمان بو بكه، ثايا
بيناسازييه كهى له چييه؟ فهرمووى: خشتيك له ئالتون و خشتيكي له زيو، نيوان
ديواركاني له ميسكه، بهرد و چه وه كهى له مروارى و ياقوته و خاك و خوله كهى له
زه عفهرانه، هركه سيك بجيته ناوى خو شحال ده بيت و بيزار نابيت، به نه مري
ده مينيتته وه و هه رگيز نامرييت، جل و پوشاكه كهى كون نابيت و خويشى پير
نابيت)).

له هه ردوو كتيبي (صحيح) ^۱ دا هاتوه له فهرموودهى (انس) هوه ده لئيت: كه وا
(ابو زر) باسى فهرمووده يه كى دوور و دريژى كړدوه له پيغه مبهري خواوه ﷺ
تيايدا هاتوه: ((ثم أدخلت الجنة - وهذا في الاسراء والمعراج - فإذا فيها جنادل
الؤلؤ، وإذا ترابها المسك)) واته: چوومه به هه شته وه، جوگه لهى مروارى تيدابوو، خاك
و گله كهى ميسك بو)).

له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتوه له فهرموودهى (ابو سعيد الخدرى) يه وه كه وا (ابن
الصياد) پرسياى له پيغه مبهري خوا ﷺ كړد ده ربارهى خاك و خولى به هه شت؟
نه ويش فهرمووى: ((درمكة بيضاء، مسك خالص)) واته: وه كو ئارديكى سبى
بيگه رد وايه، ميسكيكى پوخت و خاوينه)).

ماناى الدرمله: كوى وشهى (درمك) ه، واته: ئارديكى زور پاك و پوخت و بى
خه لټ و خه وش و رهنگى زور سببيه، هه روه كو ابن منظور گوتويه تى. ^۳

والحميدي (١١٥٠) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (٢١١٦) والمشكاة (٥٦٣٠) وصحيح الترغيب
(٣٧١١).

١ - أخرجه البخاري (٢٤٩، ٢٢٤٢) ومسلم (١٦٣).

٢ - أخرجه مسلم (٢٩٢٨).

٣ - لسان العرب (١٣٦٧) مادة: درمك.

هه‌روه‌ها به‌هه‌شتيه‌كان هه‌رگيز نه‌خۆش ناكه‌ون و نامرن و پيرنابن و ميز و پيسي ناكه‌ن و چلم و تفيان نيبه‌.

ئيمامي (مسلم) له (صحيح)^۱ هه‌كه‌يدا له فه‌رموده‌ي (ابو سعيد الخدری) و (ابو هريره) وه‌ ريبوايه‌تي كردوه كه‌وا خۆشه‌ويستی خوا ﷺ فه‌رمويه‌تي: ((ينادي مناد إن لكم أن تصحوا فلا تسقموا أبداً، وإن لكم أن تحيا فلا تموتوا أبداً، وإن لكم أن تشبوا فلا تهرموا أبداً وإن لكم أن تنعموا فلا تبأسوا أبداً)) فذلك قوله جل جلاله: ﴿وَوَدُّوا أَنْ تَلَكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ۴۳) واته‌: بانگه‌وازاكاريك بانگ ده‌كات: ته‌ندروسستكي هه‌تا هه‌تايي بو ئيوه‌يه و هه‌رگيز نه‌خۆش ناكه‌ون، ژيانتيكي هه‌تا هه‌تايي و هه‌رگيز نامرن، گه‌نجيتيه‌كي هه‌تا هه‌تايي و هه‌رگيز پيرنابن، به‌ خۆشحالي ده‌ميننه‌وه و هه‌رگيز بي‌زار نابن)) ئه‌وه ماناي ئه‌و ئايه‌ته‌يه كه‌ ده‌فه‌رمويت: ﴿وَوَدُّوا أَنْ تَلَكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ واته‌: كه‌ به‌هه‌شت ده‌بينن له لايه‌ن فريشته‌كانه‌وه "بانگ ده‌كرين و پييان ده‌گوترين ئه‌م به‌هه‌شته ئه‌و به‌هه‌شته‌يه بوو به‌لئنتان پي درابوو و ئه‌مپۆ به‌هۆي (ئه‌و كار و كردوه‌هه‌ چاكانه‌وه له دونيادا ئه‌نجامتان دان پي‌تاندرابوونه‌ خاوه‌ني، واته‌: به‌هۆي ماندوو بووني خۆتانه‌وه بوو)).

ئه‌مجار ته‌ماشاي شيوه‌و روخساري به‌هه‌شتيه‌كان بكه‌و ته‌ماشاي شانه‌ و قاپ و ده‌فهره‌كانيان بكه‌.

له هه‌ردوو كتيبي (صحيح)^۲ دا هاتوه له فه‌رموده‌ي (ابو هريره) هه‌كه‌وا پيغه‌مبه‌ري خۆشه‌ويست ﷺ فه‌رمويه‌تي: ((إن أول زمرة يدخلون الجنة على صورة القمر ليلة البدر، والذين يلونهم على أشد كوكب دري في السماء إضاءة لا يبولون ولا يتغوطون ولا يمتخطون ولا يتفلون أمشاطهم الذهب ورحشهم المسك ومجاثرهم الألوة و أزواجهم الحور العين أخلاقهم على خلق رجل واحد على صورة أبيهم آدم ستون

۱ - رواه مسلم (۲۸۳۷) .

۲ - أخرجه البخاري (۳۲۴۵ ، ۳۲۴۶ ، ۳۲۵۴ ، ۳۳۲۷) ومسلم (۲۸۳۴) .

ذراعاً في السماء)) واته: يه‌كه مين كومه‌ل له نوممه‌تم كه ده‌چنه به‌ه‌شته‌وه، له سهر شيوه‌ي مانگي شه‌وي چوارده‌ن، له پاشان نه‌وانه‌ي به دوايانه‌وه دين له سهر شيوه‌ي پرشنگدارترين نه‌ستېره‌ن له ناسمانا، نه ميز ده‌كه‌ن و نه پيسايي و نه چلميان هه‌يه و نه تفكردن، شانهيان له زېړه و ناره‌قيان ميسكه، بخوردانيان دارعوده، خيزانه‌كانيان (حور العين) ه‌و خووره‌وشتيان يه‌ك خووره‌وشته له سهر بالاي باوكه ناده‌ميان شه‌ست گه‌ز به‌رزن)).

له پيوايه‌تيكي ترده هاتوه: ((ولكل واحد منهم زوجتان، يرى مخ ساقهما من وراء اللحم من الحسن، لا اختلاف بينهم ولا تباغض، قلوبهم قلب واحد، يسبحون الله بكرة وعشيا))، واته: هر پياويك له به‌ه‌شتدا دوو نافرته‌ي ده‌درېتي، مؤخي ئيسقاني قاچه‌كاني له پشتي گوشته‌كه‌يه‌وه له به‌ر جواني و شوخ و شه‌نگي ده‌بينرېت، جياوازي ورق و كينه له نيوانياندا نيبه، دليان وه‌كو يه‌ك دل، سبه‌ينان و ئيواران ته‌سبيحاتي خوا ده‌كه‌ن)).

له ريوايه‌تيكي ترده هاتوه: ((وأزواجهم الحور العين)) واته: خيزانه‌كانيان (حور العين) ه‌.

پيش نه‌وه‌ي باسي (حور العين) بكه‌م، موژده به خوشكي به‌پېژ و له خواترسي ئيمانداري يه‌كتابه‌رست ده‌ده‌م و پتي ده‌لييم: نه‌ي خوشكي له خواترس و ئيماندار.. جواني و شوخ و شه‌نگي تو ه‌رگيز هيچي كه‌م نيبه له جواني و شوخ و شه‌نگي (حور العين) له به‌ه‌شتدا، نايا نه‌م قسه‌يه هيچ به‌لگه‌يه‌كي له سهر هه‌يه؟ به‌لي.. چونكه من هيچ قسه‌يه‌ك ناكه‌م به بي به‌لگه، تو ه‌ستاويت به گوپرايه‌لي خواكه‌ت، خوت له شه‌ه‌وات و ناره‌زووه‌كانت پاراستوه، خوت له گومان و دوودلي پاراستوه، به‌رگه‌ي زور ناره‌حه‌تيت گرتوه، دلنيا به ه‌موو نه‌و كاره جوانانه بزر ناييت، له به‌ه‌شتدا خوي گه‌وره بچاريكي تر و به شيوه‌يه‌كي جوانتر و خانه‌دانتر و شوخ و شه‌نگتر و پيكوپيكتر دروست ده‌كاته‌وه كه له گه‌ل به‌ه‌شت و به‌ه‌شتيه‌كاندا بگونجيت، له گه‌ل مندا نه‌و نايه‌ته پيروزه بخوينه‌وه: ﴿وَإِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنْشَاءً﴾ الواقعة:

جا نه و دروستكردنه وه تايبه تمه ندى خوى هه يه، رهنكه تو — براى به ريژم — خيزانه كه ت ئافره تيكي له خواترس و ريژدار بيت به لام جوان و شوخ و شهنك نه بيت، نه و خيزانه ت نه گهر له دواړوژدا بچيته به هه شته وه، هه رچه نده له ته مه نى شه ست يان حه فتا ساليډا مرديت، له كاتيكا مردوه پيره ژنيكي موسپى بوه، نه وا له به هه شتدا به شيويه كي تازه و نوي ئاماده ده كريت و له ته مه نى لاوييتيدا ده بيت، ئيستا نه و جوانى و شوخ و شهنكيه بهينه پيش چاوى خوت كه له لايه ن كه سيكه وه بوټ ئاماده كراوه كه جوانى و شوخ و شهنكي به خشيوته هه موو بوونه وه ر.

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنثَاءً ۖ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ (۳۵) ﴿الواقعة﴾ (۳۶)

هه ركاتيک پياويک بچيت بو لای خيزانه كه ی له سهر جيگه له به هه شتدا نه وا هه موو جاريك ده بيني هيشتا كچه عازبه به. ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ (۳۶) ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ (۳۷) ﴿الواقعة﴾.

عرب: كوى (عروب) ه، ئافره تى (عروب) له زماندا مانای: نه و ئافره ته يه كه جوړه ها وشه ی خو شه ويستی و عه شق و جوانى و شهيدا و سه ودا له گه ل ميړده كهيدا به كار ده ميښي.

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنثَاءً ۖ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ (۳۵) ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ (۳۶) ﴿لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ (۳۸) ﴿الواقعة﴾، واته: به پاستى ئيمه ژنانى به هه شتمان دروستكردوون به دروستكردنيكي تازه، شوخ و شهنك و جوان، وهك ژنانى دونيا نين هه ندى گورانيان به سهردا بيت (۳۵) كردوومانن به كچ، واته: هه ميشه كچن و وهك كيژانى شوونه كردوون (۳۶) ميړد خو شه ويستانى هاوسال و هاوته مه ن (۳۷) نه مانه هه موو بو ياراني لای راست و به خته وهرن، نه وانه ی كه نامه ی كرده وه يان به ده ستى راستيانه وه نه دري (۳۸).

به لام (حور العين) خوای به رز و بالاده ست ده باره يان ده فهرمويت: ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (۷۲) ﴿فَبَإِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (۷۳) ﴿لَمْ يَطْمِئْنِ إِلَيْسَ قَلْبُهُمْ وَلَا

جَانٌّ ﴿٧٦﴾ فَإِنِّي ءَالَآءُ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرَيْنِ حَسَانٍ ﴿٧٤﴾
 فَإِنِّي ءَالَآءُ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ نَبْرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾ (الرحمن) واته:
 ژناني سپی چاوره‌شن، له ناو خټوټ و چادره‌كاندا دهرناچن (٧٢) به كام نيعمه‌ت
 له نيعمه‌ته‌كاني په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناكه‌ن؟ (٧٣) بهر له به‌ه‌شتييه‌كان هېچ
 ناده‌می و هېچ جنوكه‌يه‌ك ده‌ستی بؤ نه‌بردون و كچيتی لا نه‌بردون (٧٤) به كام
 نيعمه‌ت له نيعمه‌ته‌كاني په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناكه‌ن؟ (٧٥) له سر پشتي سوز و
 قالی ناياب - كه وینه‌يان له دونيادا نيه - شانيان داداوه. (٧٦) به كام نيعمه‌ت
 له نيعمه‌ته‌كاني په‌روه‌ردگارتان باوه‌پ ناكه‌ن؟ (٧٧) پر به‌ره‌كه‌ته ناوی
 په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن گوره‌یی و نېحسانت (٧٨).

مانای وشه‌ی (الحور): كوی وشه‌ی (الحواء) ه، (حوراء) يش به نافرته‌تيكي
 گنجی زور جوانی شوخ و شنگ ده‌گوتريت كه جه‌سته‌يه‌كي زور سپی و چاويكي
 زور ره‌شی ه‌بييت.

له (صحيح البخاري) دا هاتوه له فهرمووده‌ی (انس) هوه كه‌وا خوښه‌ويست ﷺ
 فهرموويه‌تي: ((غداة في سبيل الله أو روحاً خيراً من الدنيا وما فيها ولقاب قوس
 أحدهم أو موضع قدم من الجنة خيراً من الدنيا وما فيها ولو أن امرأة من نساء أهل
 الجنة اطلعت إلى الأرض لأضاءت ما بينهما ولملأت ما بينهما ريحا ولنصيفها خير من
 الدنيا وما فيها)).

براکم هم‌موو نه‌مانه بهینه پيش چاوی خوت له به‌ه‌شتيكدې پانتايه‌كه‌ی به
 قه‌د پانتايی زه‌وی و ناسمانه‌كانه ه‌روه‌كو خوی گوره ده‌فهرمويت: ﴿وَسَارِعُوا
 إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (آل
 عمران: ۱۳۳، واته: په‌له و چه‌سپانی بکه‌ن بؤ کردنی نه‌و شتانه نه‌بنه هوی
 لیبووردنی په‌روه‌ردگارتان و چوونه به‌ه‌شتيكي فراوانی واوه كه: هر پانتايه‌كه‌ی
 به نه‌ندازه‌ی ناسمانه‌كان و زه‌وييه، ناماده کراوه (نه‌و به‌ه‌شته) بؤ پاريزکاران))

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿(الحديد: ۲۱) واته: نهی خه لکینه! پیشبرکی بکن بۆ هۆیه کانی لیبوردن له پوره درگارتانه وه به تهوبه و کرده وهی چاک وه بۆ گه یشتن به به هه شتیک که پانایی و فراوانییه که ی، وه که پانتایی و ناسمان و زه و بییه، ناماده کراوه بۆ نه و که سانه ی بپوایان هیناوه به خواو به په یامبه رانی نه وه ش فزلی خوایه، دهیدات به هر که سیک خۆی بیهوی و شایسته بیت وه خوا خاوه نی فزلی و به خششی گه وره یه)).

نه مه پانتایی به هه شته! ناخۆ درێژییه که ی چه نده؟؟

ژماره ی درگا کانی به هه شته (هه شته) درگا یه، هه روه کو له (صحیح البخاری)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ی (سهل ی کوپی سعد الساعدی) یه وه که وا خۆشه ویست ﷺ فهرموویه تی: ((في الجنة ثمانية أبواب)) واته: له به هه شته ده هه شته درگا هه یه)).

هه روه ها له (صحیح مسلم)^۲ دا له فهرمووده ی (عمر ی کوپی الخطاب) وه هاتوه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((ما منكم من أحد يتوضأ فيبلغ (أو: فيسبغ الوضوء) ثم يقول: أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبداً لله ورسوله، إلا فتحت له أبواب الجنة الثمانية، يدخل من أيها شاء)) واته: هه ره که ی که له ئیوه ده ستنویژ بگریته - به باشی و به ته وای ده ستنویژه که ی بگریته - ئینجا بلایته: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله) نه وه هه ره هه شته درگا که ی به هه شتی بۆ ده کریته وه، له کامیانه وه بیهویت ده چیته ژووره وه))

هه روه کو له پیشتدا باسمان کرد به که مین ئوممه تیک ده چیته به هه شته وه ئوممه تی خۆشه ویسته که ته ﷺ و پیغه مبه رمان ﷺ به که م که سه که ده رگا ی به هه شتی بۆ ده کریته وه، هه روه کو له (صحیح مسلم)^۳ دا له فهرمووده ی (أنس) وه

۱ - أخرجه البخاري (۳۲۵۷) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۲۴) .

۳ - أخرجه مسلم (۱۹۷) .

هاتوه كه وا خوځشه ويست ﷺ فهرموويه تي: ((آتي باب الجنة يوم القيامة فاستفتح، فيقول الخازن: من أنت؟ فأقول: محمد، فيقول: بك أمرت لا أفتح لأحد قبلك)) واته: له روژي قيامه تدا ديمه پيش درگاي به ههشت و داوا ده كم دهرگا كم بؤ بكريته وه، خه زنه داري به ههشت پيم ده لئيت: تو كييت؟ منيش ده لئيم: موحه ممه دم، نه ويش ده لئيت: فهرمانم پيكر او ه پيش تو دهرگا بؤ هيچ كه سيكي تر نه كه موه وه)).

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿جَنَّتِ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ ۝٥٠﴾ مُتَكِبِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ (ص) واته: چهند به ههشتيكي دهرگا والا و له سر پشته بويان، ناماده و چاوه پرواني هاتنيانه (٥٠) نه مه حاليان كه له و به ههشته دا له سر تهخت پاليان داوه ته وه و هر جوړه ميوه و خواردنه وه يه ك ناره زوو بكن له به رده ستياندايه و داوا ده كهن، واته: هر كات شتيكيان نياز كرد، خيرا بي زه حمه تكي شان بويان ناماده نه بي (٥١).

هه روه ها خوای گه وره فهرموويه تي: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾ (الزمر)، واته: نه وانه ش پاريزگاريان له فرمانه كاني خوای په روه ردگاريان كړدوه، دهسته دهسته به روه به ههشت نه برين، تا كاتي نزيك به ههشت ده بنه وه و دهرگا كاني بويان كراوه ته وه، دهرگاواناني به ههشت پييان ده لئين: سلو و دروودتان له سر بي، به خير هاتن خوټان پاك راگرت له دونيادا ههول و تيكو شان و پاداشتيستان ليړه دا پاك و خاوينه ياخوا نوشتان بيت، ده بچنه ناو به ههشت به هه تا هه تايي له ويدا بن (٧٣) كاتي چوونه ژوړه وه و نيشته جي بوون نه لئين: سوپاس و شوكرانه بؤ نه و خوايه ي به به لئنه كه ي راستي كرد له گلمان نه م جيگا و زه ويه شي له و به ههشتا به نيتمه دا، كه هر جيگايه كي ناره زوو بكن، ليي ده بين، ناي كه پاداشتي كار كه ران له ريگاي خوادا چه نده باشه! ده بيني كه فريشته كانيش به دوری عرشدا نه لقه يان داوه و

له گەل سوپاسدا ته‌سبب‌حاتي په‌روه‌ردگاري خوځيان نه‌كهن، داوه‌ري له نيوان به‌ه‌شتيه‌كان و دۆزه‌خيان و هه‌موو خه‌لكان به‌ه‌ق و دادگه‌ري ته‌واو بوه: چاكان نه‌برين بۆ به‌ه‌شت و خراپانيش بۆ دۆزه‌خ، له لايه‌ن به‌ه‌شتيه‌كانه‌وه ده‌وتري: هه‌موو سوپاس و شوكرانه، هه‌ر بۆ خواي په‌روه‌ردگاري جيهانه‌كان (۷۴).

نۆربه‌ي به‌ه‌شتيه‌كان له هه‌ژارانن، له هه‌ردوو كتيبي (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده‌ي (عمران ي كوپي حصين) هوه كه‌وا خو‌شه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تي: ((اطلعت في الجنة، فرأيت أكثر أهلها الفقراء، واطلعت في النار فرأيت أكثر أهلها النساء)) واته: به‌ه‌شتم بي‌ني نۆربه‌ي دانيش‌توانه‌كه‌ي له هه‌ژارانن و ئاگرم بي‌ني نۆربه‌ي دانيش‌توانه‌كه‌ي له ئافره‌تانن)).

هه‌روه‌ها له (صحيح مسلم)^۱ له فهرمووده‌ي (عبدالله ي كوپي عمرو ي كوپي العاص) هوه كه‌وا خو‌شه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تي: ((إن فقراء المهاجرين يسبقون الأغنياء يوم القيامة إلى الجنة بأربعين خيفاً)) واته: له پۆزي قيامه‌تدا هه‌ژاراني كۆچه‌ران پيشي ده‌وله‌مه‌ندان ده‌كه‌ون بۆ چوونه به‌ه‌شت به‌چل سال)).

به‌ه‌شتيش بريتييه له چه‌نده‌ها پله به‌سه‌ر يه‌كه‌وه، هه‌روه‌كو له (صحيح البخاري)^۲ دا هاتوه له فهرمووده‌ي (ابو هريره) وه كه‌وا خو‌شه‌ويست ﷺ فهرموويه‌تي: ((إن في الجنة مائة درجة، أعدها الله للمجاهدين في سبيل الله، ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض، فإذا سألت الله فأسأله الفردوس، فإنه أوسط الجنة، وأعلى الجنة - أراه - فوقه عرش الرحمن، ومنه تفرج أنهار الجنة)) واته: له به‌ه‌شتدا سه‌د پله هه‌يه، خواي گه‌وره ئاماده‌ي كردوه بۆ تيكۆشه‌ران كه له پيناو ئه‌ودا تيده‌كۆشن، له نيوان دوو پله‌يدا هه‌روه‌كو نيوان ئاسمان و زه‌وييه، هه‌ر كاتي‌ك داواتان كرد ئه‌وا داواي فيرده‌وس بكن، چونكه ئه‌وه ناوه‌راستي به‌ه‌شته و به‌رزترين جيهگه‌ي به‌ه‌شته - وا ده‌بينم - عه‌رشى خودا له سه‌ره‌وه‌ي ئه‌وه،

۱ - أخرجه البخاري (۳۲۴۱) واللفظ له ومسلم (۲۷۳۸) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۹۷۹) .

۳ - أخرجه البخاري (۲۷۹۰) .

هر له وټوه روباره كاني به هشت دهرده چټ)) .

به لئ له به هشتدا جوگه و روبار هه يه، ثايا خواي گه وره نه يفه رموه: ﴿وَبَشِّرِ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ البقرة: ۲۵،
واته: ئه ي پټغه مبه رﷺ مژده بده به وانه ي كه بپروايان به خوا و په يامبه ر و به
روژي دوايي هه يه و ئاكاره چاك و په سه نده كان نه نجام دده ن كه بئ گومان
به هشت گه ليكيان بؤ هه يه كه چهندين كانياو و رووبار له ژير دهرخته كانبيدا دين و
ده چن)) .

هه روه ها دهره رمويټ: ﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ (يونس: ۹)
واته: دهه شيانباته چهند به هشتيكه وه كه له بنكي دار و درهخت و له ژير
كوشكه كانيانه وه گه لئ رووبار و چه م دين و ده چن)) .

چهنده ها ثايت له و باره يه وه هاتوه ئه وه ده سه لمينن كه له به هشتدا رووبار
هه يه، ئه و رووبارانه ش ئاوي پاك و سازگارن، چهند رووباريك له شير كه هه رگيز
تامه كه ي ناكوپټ، چهنده ها رووبار له مه ي كه زور به تام و چيژه بؤ نه وانه ي
ده يخونه وه، چهند رووباريك له هه نگويني پالفته .

خواي گه وره دهره رمويټ: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ
وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ، وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ﴾
(محمد: ۱۵) واته: نمونه و سيفه تي ئه و به هشته ي به خو پاريزان به لئ دراوه له
پاشه روژدا پټيا بدرټ ئه م شيوه يه: رووباري زوري له ئاوي خاوين و نه گوپاو و بئ
بوني تيډايه، وه زور رووباري تيډايه، له شيري سپي و جوان كه به هوي مانه وه -
وهك شيري دنيا - تامي نه گوپاوه چونكه له گواني ئاژه لا نايه ته دهرئ، چهندين
چه م و رووباري تيډايه له شهراب و عهره قيك - كه بؤ نه واني نه يخونه وه - زور
خوش و به مه زه يه، واته: دوره له هه ر وه سفټكي عهره قي دونيادا، چهنديان چه م و
رووباري تيډايه، له هه نگويني پالاوته و بيگه رد، له مؤم و له هه ر شتيكي تر، له
هه نگويني دنيا هه يه، له وي جزا و جزوي ميوه يان بؤ هه يه، ليبوردين و

ليڅو شېوونى په روهدگار يانيان بڼه هيه، كه نه وه چا كترين شته، نايان نه وانه كه نه و همو ناز و نيعمه ته يان هيه، وهك نه و كه سه وايه كه هميشه له ناگرى دوزخه خدا بيت؟ ناوى كول به كوليان پي دهخونه وه كاتي تينوويان دهبيت، ريخوله يان پاره پاره نه كا، نايان نه و دوو دهسته يه وهك يه ك نين؟!!

نيمامى (أحمد) و (الترمذي) و (ابن حبان) و جگه له وان^۱ ريوايه تيان كړده له فرموده (معاويه بن كريب حيد) وه كه وا خو شه ويست ﷺ فرموده تى: ((ان في الجنة بحر الماء وبحر العسل وبحر اللبن وبحر الخمر، ثم تشقق الأنهار بعد)) واته: له به هشتدا دهر يايه ك ناو و دهر يايه ك هه نگوين و دهر يايه ك شير و دهر يايه ك مهي هيه، پاشان روياره كاني به هشت بللو دهبيت وه!!

به لكو رهنكه سه رسام بيت كاتي بزانيت هه ندي له روياره كاني دوتيا روياري به هشتن، هه رو كو له (صحيح مسلم)^۲ دا له فرموده (ابو هريره) وه هاتوه كه وا پيغه مبهري خوا ﷺ فرموده تى: ((سيحان و جيحان والفرات والنيل، كل من أنهار الجنة)) واته: سيحان و جيحان و فورات و نيل، هه مو له روياره كاني به هشتن!! هه روها له به هشتدا هه وزى تاييه تى پيغه مبهري خوا ﷺ هيه كه پي دهلن: كه وسر.

داوا له خوا ده كه م كه بمانگيرته سه ر نه و هه زه، به دهسته پيروزه كاني خو شه ويستي خوا ﷺ له و ناوهمان به نسيب بكات هه رگيز له پاش نه وه تينوومان نه بيت.

له (صحيح مسلم)^۳ دا له فرموده (أنس) وه ده ليت: ((بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ بَيْنَ أَظْهُرِنَا، إِذْ أَغْفَى إِغْفَاءً. ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مُتَبَسِّمًا. فَقُلْنَا: مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "أُنْزِلَتْ عَلَيَّ آيَةُ سُورَةِ". فَقَرَأَ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ۝﴾ إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْآبَتُ

۱ - أخرجه الترمذي (۲۵۷۱) وقال: حديث حسن صحيح وأحمد (۵/۵) وابن حبان في (صحيحه) (۷۴۰۹) وعبد بن حميد (۴۱۰) والطبراني في (الكبير) (۴۲۴/۱۹) وابن أبي عاصم في (الأحاديث والمثنوي) (۱۴۷۵) ومصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۲۱۲۲).

۲ - أخرجه مسلم (۲۸۳۹).

۳ - أخرجه مسلم (۴۰۰).

﴿٣﴾ ثُمَّ قَالَ: "أَتَدْرُونَ مَا الْكَوْثَرُ؟" فَقُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: "فَإِنَّهُ نَهْرٌ وَعَدْنِيهِ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ." ((

وفي رواية: ((في الجنة - عَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ. هُوَ حَوْضٌ تَرِدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. أَنَبِيُّهُ عَدَدُ النُّجُومِ. فَيُخْتَلَجُ الْعَبْدُ مِنْهُمْ. فَأَقُولُ: رَبِّ، إِنَّهُ مِنْ أُمَّتِي. فَيَقُولُ: مَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُكَ بَعْدَكَ)) واته: جاريكيان پيغه مبهري خواجگه له ناوماندا بوو، سووکه خه ويکی کردو و نینجا سهري به دهم زهرده خه نه وه به زرکرده وه، نيمه ش وتمان: بوچی پيده که نيت نه ی پيغه مبهري خواجگه فه زمووی: (نا نيمستا سووره تيکم بو دابه زيوه، خوینديه وه و فه رمووی: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ ۱) فَصَلَ لِرَبِّكَ وَأَحْرَرَ ۲) إِنَّكَ شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۳) نينجا فه رمووی: نایا ده زانن که وسه ر چييه؟ وتمان: خوا و پيغه مبهري که ی باشت ر ده زانن، فه رمووی: روباريکه په روه ردگارم به ليټني پيداوم، خيري زوري له سه ره، حه وزيکه له روژي قيامه تدا نوممه تم دينه سهري، جامه کاني به نه ندازه ی ژماره ی نه ستيړه کانه، خه لکيک داده بن ليټيان، منيش ده ليټم: په روه ردگار نه وه له نوممه تي منه، نه ويش ده فه رمويت: تو نازاني پاش تو چييان داهيتاوه)).

به لکو به رزايي هه يه، هه روه کو له (مسند أحمد) (ابن ابي شيبة) له (المصنف) و (النسائي) له (الكبرى) و جگه له وان^۱ له فه رمووده ی (ابو هريره) وه که وا خو شه ويست ﷺ فه رموويه تي: ((إن منبري على ترعة من ترع الجنة، وما بين منبري و حجرتي روضة من رياض الجنة)) واته: مينبه ره که ی من له سه ر به رزييه که له به رزييه کاني به هه شت، له نيوان مينبه ر و ژوره که مدا باخچه يه که له باخچه کاني به هه شت)).

هه روه ها به هه شت کانياوی تيډايه:

خواي گه وره فه رموويه تي: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ (الحجر: ۴۵) واته:

۱ - أخرجه أحمد في (المسند) (۳۶۰/۲، ۴۰۱، ۴۱۲، ۴۵۰، ۵۳۴) وابن سعد في (الطبقات) (۲۵۳/۱) وابن ابي شيبة في (مصنفه) (۳۱۷/۶) والنسائي في (الكبرى) (۴۲۸۸) والطبراني في (الأوسط) (۹۱۱۷) والصغير (۱۱۱۰) والبيهقي في (الكبرى) (۲۴۷/۵) وصححه الألباني في (صحيح الجامع) (۶۶۲۱) و (الصحيحه) (۲۳۶۳).

به راستی له ناخیره‌تدا پارټیزکاران له ناو چه‌ندین باخات و له‌لای چه‌ندین کانیایو (شهراب، شیر، هه‌نگوین) دان)).

له نمونه‌ی ئه‌و کانیایوانه‌ی خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی فهرموویه‌تی: ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا﴾ (الإنسان) واته: پټکټکیان پټی ده‌توشری، تټکه‌له‌که‌ی زه‌نجه‌فيله (۱۷) له ناوی کانیایوټکیش تټکه‌ل کراوه که له به‌ر خو‌شقوتی پټی ده‌لټن: سه‌لسه‌بیل (۱۸).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ (الإنسان) واته: به راستی چاکانیش له جامی پر له شهرابی تایبه‌تی ده‌خونه‌وه که تټکه‌له‌که‌ی (اته): نه‌وه‌ی تټکه‌لی ده‌کری (کافووره). (کافوور: ماده‌ده‌یه‌کی زۆر تامخۆش و بۆنخۆشه له داریکی له ولاتی (هند) و (چین) دا ده‌پوی) (۵) کانیایوټکه به‌نده‌کانی خوا لټی ده‌خونه‌وه بۆ هه‌ر شوټینک بیان‌ه‌وی بیبه‌ن ده‌بیبه‌ن به‌ ئاسانی، واته: به هه‌شتیه‌کان له هه‌ر جټگایه‌کدا بن و له هه‌ر ژوورټکدا بن ناوه‌که‌یان له گه‌ل ده‌بی (۶).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝ خِتْمُهُ مِسْكَ ۝ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾ (المطففين) واته: به راستی چاکان له ناو خو‌شی و به‌هره‌یه‌کی ئټجگار زۆردان له به‌هه‌شتدا (۲۲) له سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه رازاوه‌کانی به‌هه‌شتدا دانیشتون و ته‌ماشای ئه‌و هه‌موو ناز و نایمه‌ت و به‌هره‌ی به‌هه‌شته ئه‌که‌ن که بۆیان ئاماده کراوه (۲۳) له روخساریاندا رووگه‌شی و خو‌شی به‌هه‌شت ده‌بینی و ده‌زانیت (۲۴) له شهرابیکی پاک و سافو سه‌رمۆریان پټی ده‌توشی، واته: ده‌ستی هه‌چ که‌سیکی لټ نه‌که‌وتوه و چاکان خو‌یان سه‌ره‌که‌ی لاده‌بن (۲۵) دوا قومی بۆنی میسکی لټ دټ، واته: وه‌ک شهرابی دنیا نییه تا بۆگه‌نی و سه‌رنټیشه و ده‌ردوداوټکی زۆری هه‌بیټ، ئه‌وانه‌ی که پټشبرکی و پټشده‌ستی ده‌که‌ن با له‌وه‌دا

پېش ده‌ستی و کټبه‌رکي بکه‌ن و هه‌ولېده‌ن بۆ کار و کرده‌وه‌ی چاک (۲۶) هه‌روه‌ها نه‌و شه‌رابه پاکه له گه‌ل ئاوی کانياوئیکي به‌رز و پاک و خوښدا تیکه‌لکراوه، واته: شه‌رابی به‌هه‌شت له ئاوی ته‌سنیم ی تیکه‌ل نه‌کړی، نه‌وجا نه‌ياندریټی بیخونه‌وه (۲۷) سه‌رچاوه‌یه‌که نزیکانی خوا لټی نه‌خونه‌وه (۲۸).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿فِيهَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ﴾ (الرحمن: ۵۰) واته: له نیو دوو به‌هه‌شته‌که‌دا دوو کانياوی ره‌وان هه‌یه: ته‌سنیم و سه‌له‌سه‌بیل)).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿فِيهَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ﴾ (الرحمن: ۶۶) واته: دوو کانياوی هه‌لقولاویان تیدایه)).

له به‌هه‌شتدا دار و دره‌خت هه‌یه به‌لام وه‌کو نه‌و دار و دره‌خته‌ی دنیا نییه، به‌لکو سیبه‌ره‌که‌ی فراوانه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَعَلَى مَذْوَرٍ﴾ (الواقعة: ۳۰) واته: له ژیر سیبه‌ری به‌رده‌وام و دوور و دریژدان که هه‌رگیز خوری نایسرپټه‌وه و هه‌میشه هه‌ر سیبه‌ره)).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ (النساء: ۷۵) واته: ده‌شیان به‌ینه بن سیبه‌ری چپو پپه‌وه ئیتر له‌وی نه‌سه‌رما و نه‌گه‌رما تینیان تی ناکات)).

له هه‌ردوو کتبی (صحیح)^۱ دا هاتوه له فه‌رموده‌ی (ابو هریره) وه‌که‌وا خوښه‌ویستی خواﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا)) واته: دره‌ختیک له به‌هه‌شتدا هه‌یه که سوارچاکیک به‌سیبه‌ره‌که‌یدا بۆ ماوه‌ی سه‌د سال ده‌پوات هیشتا ته‌واوی ناکات و نایپرټ)).

له (صحیح مسلم)^۲ دا هاتوه له فه‌رموده‌ی (ابو سعید الخدری) یه‌وه‌که‌وا پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ الْجَوَادُ الْمَضْمَرُ السَّرِيعُ مِائَةَ عَامٍ مَا يَقْطَعُهَا))، واته: له به‌هه‌شتدا دره‌ختیک هه‌یه سوارچاکي نه‌سپیکي خیرا بۆ ماوه‌ی سه‌د سال ده‌پوات هیشتا ته‌واوی ناکات و نایپرټ)).

۱ - أخرجه البخاري (۲۲۵۲) ومسلم (۲۸۲۶) .

۲ - أخرجه مسلم (۲۸۲۸) .

به لكو فهرموو ته ماشاي ميوه هات و به رو بوومي به هه شت بكه .

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾ (الدخان: ۵۵) واته: داوا ده كهن له و به هه شتانه دا هر جوړه ميوه يه ك حه زى لى بكن بى ترس له مردن و له هر شتېكى تر).
مه به سستى نه وه يه دلنيان له وهى كه هه رگيز نه و ميوه هاته ته واو نابيت و زيانيان پى ناگه يه نيت.

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿مُتَكِبِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ﴾ (ص: ۵۱) واته: نه مه حالپانه كه له و به هه شته دا له سر ته خت پاليان داوه ته وه و هر جوړه ميوه و خواردنه وه يه ك ثاره زوو بكن له به رده ستياندايه و داوا ده كهن، واته: هر كات شتېكيان نياز كرد، خيرا بى زه حمه تكيشان بويان ناماده نه بى).
نه وه ش بزانه كه ميوه هاتى به هه شت نه وه نيبه ماوه يه ك هه بيت و ماوه يه ك نه مينى و بېرته وه! نه خير، هه ركه سيك هه ركاتيك بيه وى نه وا ده يبينته وه و ناماده يه، خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝۳۲ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۳﴾ (الواقعة)، واته: له ناو ميوه يه كى زوردان (۳۲) نه ده بېردى و نه قه ده غه ده كړى).

زور نزيك و ناماده يه بى هه ركه سيك بيه ویت و له هر كاتيكدا.

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ (الحاقة: ۲۳) واته: ميوه جاتى دره خته كانى نزيكه لپيه وه. واته: دوس ره سه، به راوه ستانه وه، به دانيشته وه، ده سستى نه گاتى، ته نانه ت ده مېشى نه گاتى، خوای كارزان به هيچ شيوه يه ك نايه لى به هه شتى نه زيه ت بكيشى، پاش نازار و نه زيه ته كه ي دونياى).

هه روه ها خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا﴾ (الإنسان: ۱۴) واته: سايه و سېبه رى دره خته كانى لپيانه وه نزيكه تا زياتر هه سست به خوشى و ريز و حورمه ت بكن و ليكرده وه و چنينى ميوه كه شيان ناسان كراوه بويان).

هه روه ها خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ﴾ (الرحمن: ۵۴) واته:

له و به شتانه دا له سهر رايه خگه لي — كه ناوه خنه كه يان له پارچه ناوړېشمي
نه ستووري تايبه ته — پاليان داوه ته وه)).

مه به سستی نه وه يه زور نزيكه و شور بوته وه، به هشتييه كان هر كاتيک بيان هوي
لي دي ده كه نه وه.

له هه موو جوړه كاني ميوه هاتي تيدايه، له وه ي كه به هشتييه كان حزي لييكه ن
له تري و هه نار و هه موو جوړه كاني تر. خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
الشَّيْءِ وَاعْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (محمد: ۱۵).

هه روه ها خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ﴾ (الانعام: ۹۹) واته: چن باخيک له ره ز و له داري زه يتوون و له بنه
هه ناري هاو ويته و له يه كچو له گه لا دا جياواز و له يه ك نه چو له تامدا به ره ممان
هينا)).

هه روه ها خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿فِيهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ مَا كَانَ يَنْتَظِرُ﴾ (الرحمن: ۵۲)
واته: جوړاو جوړ دره ختي ميوه و دارخورما و هه ناريان تيدايه)).

هه روه ها خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿فِيهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ مَا كَانَ يَنْتَظِرُ﴾ (الرحمن: ۵۲)
واته: له نيوياندا له هه موو جوړه ميوه يه ك دوو جوړي تيدايه)).

هه روه ها خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿وَطَلْحٍ مَنْضُورٍ﴾ (الواقعة: ۲۹) واته: له بن
سيه ري داري موزي به به سهر يه ككه و توودان، له به زوري موزه كه ي قه دي
لاسكه كه ي ديار نيبه)).

زوربه ي (مفسر) هكان رايان له سهر نه وه يه كه مه به سستی دره ختي (موزه).
به لام نه گهر پرسيار ده كه يت ده رياره ي كوشك و ژوور و جينشين و خيوهت و
خانوه كاني به هه شت، نه وا بزانه كه هيج كه سيكي ره وانبيژ و زمانباراو ناتواني
وه سف و باسي بكات.

خوي گه وړه ده فهرمويت: ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَقَوَّا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرْفٌ مَّيْنَةً
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ﴾ (الزمر: ۲۰) واته: به لام نه وانه ي

كه خويان له نافه‌رمانی په‌روه‌ردگاريان ده‌پاريزن چندان كوشك و تهلار و باله‌خانه له سر باله‌خانه يان له به‌ه‌شتدا بڼه‌هيه له ياقوت و زويه‌رجه‌د رووبار و چه‌مه ناوی ژور به پيشيدا ده‌پوات، نه‌مه به‌ليني خوايه، خوايش هر به‌ليني بدا، پيچه‌وانه‌كه‌ی په‌فتار ناكات)).

ه‌روه‌ها خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿فَأُولَٰئِكَ لَمْ يَجْزَأْهُمُ الضَّعْفُ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ﴾ (سبا: ۳۷) واته: بڼه‌هيه كه‌سانه له به‌رامبه‌ر كرده‌وه‌كانيانه‌وه پاداشتي دووبه‌رامبه‌ر هيه، له كوشك و تهلاره به‌رز و بلنه‌كاندا به‌ناسوده‌یی و خوشي زيان نه‌به‌نه سهر)).

ه‌روه‌ها خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَلِلْقَوْتِ فِيهَا حَاجَّةٌ وَسَلَامًا﴾ (الفرقان: ۷۵) واته: نا‌هيو به‌نده به‌پيزانه كه نه‌وه‌موو سيفته‌قه‌شه‌نگانه‌يان هيه له پاداشي خوراگرتنيان ژوره رازوه‌كاني به‌ه‌شتيان پيډه‌دری هر له‌ويش پايه‌وپله‌ی به‌رزوبلنديان ده‌دریتی له سر خواپه‌رستي، وه له لايه‌ن فريشته‌كانيشه‌وه به‌سلاو و درود پيشوازيان لی ده‌کړی)).

ه‌روه‌ها خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَمَسْكَنَ طَبِئَةٍ فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾ (الصف: ۱۲) واته: له ناو چندان كوشك و خانووی رازوه و پاك و خاوينشدا له به‌ه‌شتي هه‌تاهه‌تايی و نه‌براوه‌دا نيسته‌جييان ده‌كات)).

ه‌روه‌ها خواي گه‌وره باسی خيزانه‌كه‌ی فيرعه‌ون ده‌كات و ده‌فه‌رمويت: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ (التحريم: ۱۱) واته: په‌روه‌ردگار ه‌كه‌م! لای خوت له به‌ه‌شتدا ماليتكم بڼه‌دروست بكه و له ده‌ست فيرعه‌ون و كرده‌وه‌كاني رزگارم بكه و له ده‌ست نه‌وه‌وزه ستمكارانه‌ش رزگارم بكه)).

له هر دوو كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتوه له فه‌رموده‌ی (ابو سعيد الخدري) يه‌وه

کهوا خوښه ويست ﷺ. فهرموويه تي: ((إن أهل الجنة ليتراءون أهل الغرف من فوقهم، كما تتراءون الكوكب الدري الغابر من الأفق، من المشرق أو المغرب، لتفاضل ما بينهم)). قالوا: يا رسول الله! تلك منازل الأنبياء، لا يبلغها غيرهم. قال: (بلى، والذي نفسي بيده، رجال آمنوا بالله وصدقوا المرسلين) واته: بهه شتيه كان باله خانه نشينه كانى سهرو خويان ده بينن هه روهك چون ئيوه ئه و ئه ستيه دره وشاوه ده بينن كه له ئاسوى خوږه لات به ره و ئاوابون ده چيټ، له بهر بهر زوبلندي پله ي ئه وان له مانيتر، وتيان: ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ. ئه مه پله وپايه ي پيغه مبهرانه جگه له وان كه س پيى ناگات؟ فهرمووى: سويټد به و كه سه ي گيانى منى به ده سته پياوانيكن باوه ريان به خوا هيناوه و پيغه مبهرانيان به راست زانيوه (پييان ده گهن).

له هه ردو و كتيبي (صحيح)^۱ دا هاتوه له فهرمووده ي (ابو هريره) وه كهوا خوښه ويست ﷺ. فهرموويه تي: ((بيننا أنا نائم رأيتني في الجنة، فإذا امرأة تتوضأ إلى جانب قصر، فقلت: لمن هذا القصر؟ فقالوا: لعمر بن الخطاب، فذكرت غيرته، فوليت مدبرا). فبكى عمر وقال: أعليك أغار يا رسول الله؟!)) واته: له كاتيكدان من خه وتبووم خوم له بهه شتدا دى، ئافره تيكم بينى له په ناي كوشكيكدان ده ستنويژى ده گرت، وتم: ئه م كوشك و ئافره ته هى كيته؟ وتيان: هى (عمر) ي كوپى (الخطاب) ه، منيش غيرته ي (عمر) م يادكه و ته وه بويه خيرا پشتم هه لكرد)) بويه (عمر) ده ستي به گريان كرد و فهرمووى: ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ، به رانبه ر به تو غيرته ده مگري و به دگومان ده بم))

له هه ردو و كتيبي (صحيح)^۲ دا هاتوه له فهرمووده ي (ابو هريره) وه ده لئيت: ((أتى جبريل النبي ﷺ فقال: يا رسول الله! هذه خديجة قد أتت. معها إناء فيه إدام أو طعام أو شراب. فإذا هي أتتك فاقرأ عليها السلام من ربها ومني. وبشرها ببيت في الجنة من قصب. لا صخب فيه ولا نصب)) واته: جبريل هاته خزمه تي پيغه مبهري خوا ﷺ و فهرمووى: ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ. ئه وه (خه ديجه) هات بولات قاپيكي

۱ - أخرجه البخاري (۲۲۴۲) ومسلم (۲۲۹۵).

۲ - أخرجه البخاري (۲۸۲۰) ومسلم (۲۴۳۲).

پښه پېڅور يان خواردن يان خواردنه وهی تېدايه، هر كات هاته لات سهلامی پي بگه يه نه له پروه ردگاريه وه و له منيشه وه، موژده شى پېده به مالئك له قاميشي (مرواری) له بهه شتدا كه دووره له دهنگه دهنگ و ماندووبون)).

هه روه ها خپوه و جوان رازوه يان هه يه كه تيايدا دهحه سينه وه و له خو شيدا ده ژين.

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (الرحمن: ۷۲) واته: ژنانی سپی چاو ره شن، له ناو خپوه و چادره كاندا ده رناچن)).

له هه ردوو كتيبى (صحيح) دا هاتوه له فهرمووده ی (ابو موسى الاشعري) يه وه كه وا خو شه ويست ﷺ فهرموويه تی: ((إِنَّ لِلْمُؤْمِنِ فِي الْجَنَّةِ لَخِيْمَةً، مِنْ لَوْلُؤَةٍ وَاحِدَةٍ مَجُوفَةٍ، طُولُهَا سِتُونَ مِائِلًا، لِلْمُؤْمِنِ فِيهَا أَهْلُونَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُ، فَلَا يَرَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا)) واته: له بهه شتدا بو كه سى ئيماندار خپوه تيك هه يه كه له يه ك مرواری ناو بوش پيك هاتوه، دريژيه كه ی شه ست ميله، بو كه سى ئيماندار چهند نه هليكي تېدايه و به سه رياندا ده سووپته وه، يه كتری نابین)).

نه گه ر پرسياړی رایه خ و نوین و چه رپايه كه يان ده كه يت نه وا خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ﴾ (الغاشية: ۱۳) واته: هه روه ها چرپا و سيستم و چهند ته ختيكي به رزی به نرخى لييه و كورسى له هه موو لايه كه وه به ده وری كانياوه كه دا ريزكراوه و (حور العين) ی له سر دانيشتوه)).

هه مووی ريك خراوه و به ته نيشت يه كه وهن و له يه ك دوور نين، خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾ (الطور: ۲۰) واته: له سر قه نه فه ی ريزكراو پاليان داوه ته وه و روويان له يه ك كرده، هاوسه رمان كرده و به ژنانی سپی چاو گه وړه (حور العين)))).

هه مووی زور به جوانی چنراوه و پړه له مرواری و گه وهر و ياقوت، خوای بالاده ست ده فهرمويت: ﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ﴾ (الواقعة: ۱۵) واته: له سر قه نه فه و ته ختی چنرا و به زيړ دانيشتون)).

هه‌روه‌ها به‌هه‌شتيه‌كان له به‌هه‌شتدا چرپايه و نويني جوړاو جوړيان هه‌يه، كه به هيچ شيوه‌يه‌كه له وه‌ي دونيا ناچيت، هه‌روه‌كو باسماں كرد، نه‌و به‌هه‌شته شتي وای تيدايه كه به هيچ شيوه‌يه‌كه چاوه‌كان نه‌يانبينيوه و گوټيه‌كان نه‌يانبيستوه و به خه‌يالې هيچ كه‌سيكدا نه‌هاتوه، خواي گه‌وره فهرموويه‌تي: ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ (الكهف: ۳۱) واته: به نه‌وپه‌پي خوځي و شاديپوه له سهر كورسي و قه‌نه‌فه‌ي جوان و رازاوه شانيان داداوه)).

خواي به‌خشنده ده‌رباره‌ي سهريني به‌هه‌شتيه‌كان ده‌فهرمويت: ﴿وَنَارِقُ مَصْفُوفَةً﴾ (الغاشية: ۱۵) واته: پالنه پستي جوان و رازاوه‌ي تيايه كه به شيوه‌يه‌كي جوان و په‌سند ريز كراون)).

خواي گه‌وره فهرموويه‌تي: ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرَ وَعَبَقَرِي حَسَانٍ﴾ (الرحمن: ۷۶) واته: له‌و به‌هه‌شتانه‌دا له‌سهر رايه‌خگه‌لي — كه ناوه‌خنه‌كه‌يان له پارچه ناوړيشمي نه‌ستوري تايپه‌ته — پاليان داوه‌ته‌وه)).

هه‌روه‌ها خواي دلوفان باسي فهرش و مافوري به‌هه‌شتيه‌كان ده‌كات و ده‌فهرمويت: ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرَ وَعَبَقَرِي حَسَانٍ﴾ (الرحمن: ۷۶) واته: له سهر پستي سه‌وز و قالي ناياب — كه وينه‌يان له دونيادا نيبه — شانيان داداوه)) نه‌وه‌ش بزانه كه قاپ و ده‌فري به‌هه‌شتيه‌كان بريتيبه له ئالتون و زيو، خواي گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ (الزخرف: ۷۱) واته: كه نيسته‌جي بوون له به‌هه‌شتا، كاسه‌ي زيرپيني پر له خواردن و جامي پر له شه‌راب به سهرياندا نه‌گه‌رپنري)).

له جياگايه‌كي ترده فهرموويه‌تي: ﴿يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُّخْلَدُونَ﴾ (۱۷) ﴿بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ (الواقعة) واته: كوټه‌له منالتيكي ئيسك سووك و هه‌ميشه لاو خزمه‌تيان ده‌كه‌ن و ده‌گه‌رپن به سهرياندا (۱۷) به گوزه و سوراخي و پيكي پر له شه‌رابي چه‌مه ره‌وانه‌كاني به‌هه‌شته‌وه (۱۸).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمويت: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِثَانِيَةٍ مِّنْ فُضِّةٍ وَآكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ (۱۵) ﴿قَوَارِيرًا مِّنْ فُضِّةٍ قَدَرُوهَا نَقِيرًا﴾ (الإنسان) واته: له سوراخي و كاسه‌ي زيودا شه‌رابيان به

سهردا ده گيردري به قاپي زيوين، كه ده كړيټه نه و كووپ و كاسانه وه له زهركي مينا و شوشه ي تايبه تدا دروست كراون (۱۵) هه موو كاسه و سوراخي خواردن و خواردنه ويان له شوشه ي زيوه، كه به نه دنازيه كي جوان و پټويست و دلرفين (ساقيه كان) ناماده يان كړدوه بو يان، واته: نه پټويستيان به هي تر هه يه و نه ليښيان نه مينځته وه)).

جلوبه رگي به هه شتيه كان ناوريښم و هه ريره، پاكي و بي گهردي بو نه و كه سه ي كه ده فهرمويت: ﴿وَلَبَّاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (الحج: ۲۳) واته: جل و به رگي نه ويښيان هه وريښمه)).

له شوينكي تر دا ده فهرمويت: ﴿وَجَزَّوْهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا﴾ (الانسان: ۲۳) واته: پاداشيان ده داته وه به به هه شتيك به هه تا هه تايي تييدا ده مينه وه و به ناوريښميك ده بپوشن، به هوي نارامگرتنيان له سهر جيبه جي كړدنې ته كاليفي شه رعي دونيادا)).

خوای په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَنٍّ﴾ (الدخان: ۵۳) واته: له بهر نه كه ن له ناوريښم و هه ريري ناسك و نه ستور هه موو به رامبه ري به كن له كوري دانيشتنه كانياندا)).

خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ﴾ (الانسان: ۲۱) واته: له بهر يانداه پوښاكې له ناوريښمي قه شهنگ و نه رم و تول و جوان و سه وزي ته نك، كه به سهر ناوريښمي نه ستوردا له بهر يان كړدوه (سندس) ناوريښميكي نه رم و تول، (استبرق)) ناوريښميكي نه ستور و قايمه)).

خوای په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَلْيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا﴾ (الكهف: ۳۱) واته: جل و به رگي به نرخ و سه وزيش له بهر ده كه ن (چونكه نه و رهنكه بو چاو زور له بار و مايه ي خوڅحالي و شاديبه)).

خشل و بازنگ و ده سته وانه ي نه وان بريتيه له نالتون و مرواري، خوای گه وړه ده فهرمويت: ﴿يُكَلِّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ (الحج: ۲۳) واته: خشلدار ده كرين له ويدا به بازي زي و مرواري)).

له جیگایه کی تردا ده فهرمویت: ﴿وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾ (الإنسان: ۲۱) واته رازینراونه ته وه به بازن و ده سته بندی زیو)).

خواردنی به هه شتییه کان جوړه ها گوشت و گوشتی بالنده یه، خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ (الطور: ۲۲) واته: زیاد له وه یش حه زیان له هر میوه و گوشتیک بیت ده یانده یینی)).

خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ (الواقعة: ۲۱) واته: ده گه پښ به گوشتی په له وه وړه وه له هر جوړیکی حه زی لی بکن)).

له و خواردن و خواردنه وهی که ده یخون و ده یخونه وه تام و چیژ و ه رده گرن و رنق و روژیان له به هه شتدا نه بپراوه یه.

خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِغَةِ﴾ (الحاقة: ۲۴) واته: پټیان نه وتری: بخون و بخونه وه به خوشی به هوئی نه و کاره جوان و چا کانه وه له روژگار ه کانی رابوردوودا نه نجامتان ده دا به کورتی: مروفی به هشتی له وپه پی خوشیدا ده بی)).

خوی کارزان به توانا ده فهرمویت: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًا﴾ (مریم: ۶۲) واته: نه وسا له ویدا سه لام نه بیت هیچ وته یه کی نابجی و پړوپوچ نابیسن له سه رجه م به یانیا و ئیواراندا رنق و روژی فراوانیا ه یه، خوراك و خواردن و خواردنه وه بی پراوه وه و كوټايي بی ماندوو بوون و نه رکی دیته به رده ستیان)).

خوی په وړه ردار ده فهرمویت: ﴿لَهُمْ فِيهَا فَنَكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ﴾ (یس: ۵۷) واته: له ویش هه موو جوړه میوه یه کیان بو ه یه و داوی هر شتیکیش بکن ناماده یه بویان)).

به گشتی به هه شتییه کان به و شیوه یه ده ژین که خوی گه وړه ده رباره یان ده فهرمویت: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ (ق: ۳۵) واته: حه زیشیان له هر چی بیت بویان ه یه داوی بکن و زیادهش له وه که به خه یالی هیچ که سیکدا نایه ت لامان ه یه)).

به رزترين پله وپايه له به هشتدا جيگه و پله ي پيغمبهري خوايه ﷺ كه نه ویش بریتييه له (الوسيله).

له (صحيح مسلم) ^۱ دا هاتوه له فهرموده ي (عبدالله ي كوپي عمرو ي كوپي العاص) هوه كه وا پيغمبهري ﷺ فهرموويه تي: ((اذا سمعتم المؤذن، فقولوا مثل ما يقول، ثم صلوا علي، فإنه من صلى علي صلاة صلى الله عليه بها عشرا. ثم سلوا الله لي الوسيلة. فإنها منزلة في الجنة لا تنبغي إلا لعبد من عباد الله. وأرجو أن أكون أنا هو. فمن سأل لي الوسيلة حلت له الشفاعة)) واته: نه گهر گویتان له بانگبیزبوو، نه وچی ده لیت، نیوهش وا بلین ثنجا سلاوات له سر من بدن، چونکه نه وه ي سلاوات له سر من بدات خوی گهره ده جار سلاواتی له سر ده دات، ثنجا داوی پله وپایه ي به رزم بق بکن له خوا (الوسيله)، نه و پله به رزه پله ي که له به هشتا ده ست که س ناکه ویت يک به نده له به نده کانی خوا نه بیت، داواکارم نه و که سهش من بم، نه وه ي داوی وه سیله م له خوا بق بکات شیاوی شه فاعه تم ده بیت))

نایا خوارترین پله و پایه ي به هشتییه کان کییه و چونه له به هشتدا، هر نه ویشه دواين که سه ده چیت به هشته وه، له (صحيح مسلم) ^۲ دا هاتوه له فهرموده ي (المغيره ي كوپي شعبه) وه كه وا خو شه ویست ﷺ فهرموويه تي: ((سأل موسى ربه: ما أدنى أهل الجنة منزلة؟ قال: هو رجل يجيء بعد ما أدخل أهل الجنة الجنة فيقال له: ادخل الجنة. فيقول أي رب! كيف؟ وقد نزل الناس منازلهم وأخذوا أخذاتهم؟ فيقال له: أترضى أن يكون لك مثل ملك من ملوك الدنيا؟ فيقول: رضيت، رب! فيقول: لك ذلك ومثله ومثله ومثله ومثله. فقال في الخامسة: رضيت، رب! فيقول: هذا لك وعشرة أمثاله. ولك ما اشتئت نفسك ولذت عينك. فيقول: رضيت، رب! قال (أي: موسى): رب! فأعلاهم منزلة؟ قال: أولئك الذين أردت غرست كرامتهم بيدي. وختمت عليها. فلم تر عين ولم تسمع أذن ولم يخطر على قلب بشر)) قال: ومصادقه في كتاب الله عز وجل:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: ۱۷)

۱ - أخرجه مسلم (۳۸۴) .

۲ - أخرجه مسلم (۱۸۹) .

واته: موسا پيغه مبه ر(عليه الصلاه والسلام) پرسياړی له په روه ردگاري کرد: نزمترین پله ی به هشت کټیبه؟ فه رموی: پیاوړیکه دواي ئه وهی به هشتیبه کان شوینی خوځان ده گرن له به هشتدا دیت و پټی ده وتریت: برؤ به هشته وه، ئه ویش ده لیت: ئه ی په روه ردگارا! چؤن؟ له کاتیکدا هه موو خه لکی جیکه ی خوځان گرتوه و نیشته جټی مالی خوځان بوون؟ پټی ده وتریت: رازی ده بیت ئه وهنده ی پاشایه ک له پاشاکانی دونیات هه بیت؟ ئه ویش ده لیت: رازی ده بم، ئه ی په روه ردگارا! ئه ویش ده لیت: ئه وهنده بؤ تو و هینده ی ئه وه و هینده ی ئه وه و هینده ی ئه وه، له جاری پیڼجه مدا ده لیت: رازی ده بم ئه ی په روه ردگارا! خوی گه وره پټی ده لیت: ئه وه بؤ تو و ده هینده ی ئه وه و ئه وهی خوت پټ و خوشه و چاوه کانت پټی گه ش ده بیته وه، ئه ویش ده لیت: رازی ده بم ئه ی په روه ردگارا! ئه مجار موسا فه رموی: ئه ی به رزترین پله کټیبه؟ ئه ویش وتی: ئه وانن که ده مه وی و مه به ستمه ریز و کرامه تی ئه وانم به ده سستی خؤم چاندوه و مؤرم داوه به سه ریدا، که هیچ چاوړک نه بیینیوه و هیچ گوړیک نه بییستوه و به خه یالی هیچ که سیکدا نه هاتوه)) به لگه ش له کتټیبه که ی خوادا ئه و ئایه ته یه که ده فه رمویت: ﴿فَلَا تَعْلَمْ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته: ئیتر هیچ که سیک نازانی چ پاداشتیکی گرنگیان بؤ داشاراهه له هویه کانی خوش و شادی چاوان و دلئارامی له پاداشی ئه و کارانه دا ئه نجامیان داون و خوځانیان بؤ ماندوو کردوه)).

له هه ردوو کتټی (صحیح) دا هاتوه له فه رموده ی (ابن مسعود) هوه که ووا خوشه ویست ﷺ فه رمویه تی:

((إني لأعلم آخر أهل النار خروجاً منها، وآخر أهل الجنة دخولا، رجل يخرج من النار حبوا. فيقول الله تبارك وتعالى له: اذهب فادخل الجنة. فيأتيها فيخيل إليه أنها ملأى. فيرجع، فيقول: يا رب! وجدتها ملأى. فيقول الله تبارك وتعالى له: اذهب فادخل الجنة، فيأتيها فيخيل إليه أنها ملأى. فيرجع فيقول: يا رب! وجدتها ملأى. فيقول الله له: اذهب فادخل الجنة. فإن لك مثل الدنيا وعشرة أمثالها. أو ((إن لك مثل عشرة أمثال الدنيا)) فيقول: أتسخر مني (أو أتضحك مني وأنت الملك؟))، فلقد رأيت

رسول الله صلى الله عليه وسلم ضحك حتى بدت نواجذه، و كان يقال: ذاك أدنى أهل الجنة منزلة...)) واته: من دواين كهس له دۆزه‌خيه‌كان ده‌ناسم كه له ئاگر ده‌رده‌چيټ و دواين به‌هشتيه‌كان كه ده‌چنه به‌هشته‌وه، كابرايه‌كه له ئاگر به گالولكي ده‌رده‌چيټ، خواي بالا‌ده‌ست پټي ده‌فه‌رمويټ: برې ژووره‌وه بۆ به‌هشت، ئه‌ويش ديټ و وا ده‌زانيت به‌هشت پر بوه، بۆيه ده‌گه‌پټه‌وه و ده‌ليټ: په‌روه‌ردگارا! به‌هشت پر بوه، خواي گه‌وره پټي ده‌ليټ: برې ژووره‌وه بۆ به‌هشت، ئه‌ويش ديټ و وا ده‌زانيت به‌هشت پر بوه، بۆيه ده‌گه‌پټه‌وه و ده‌ليټ: په‌روه‌ردگارا! به‌هشت پر بوه، خواي گه‌وره پټي ده‌ليټ: برې ژووره‌وه بۆ به‌هشت، به‌ئندازه‌ي دونيا و ده‌ئوه‌نده‌ي دونيا بۆ تو (يان ده به‌ئندازه‌ي دونيا بۆ تو)) ئه‌ويش ده‌ليټ: ئه‌ي خوايه گالته‌م پټي ده‌كه‌يت؟ (يان: پټم پټده‌كه‌ني له كاتيكا خوت پادشاي؟) پټغه‌مبه‌ري خوام بيټي ﷺ پټكه‌ني تاوه‌ك ددانه‌كاني ده‌ركه‌وت، ئه‌يفه‌رموو: ئه‌وه نزم‌ترين پله‌ي به‌هشتيه‌كانه...))

برا خوښه‌ويسته‌كانم... خوشكه به‌ريزه‌كانم... له به‌هشتدا خوښيه‌كي زور و نيعمة‌تيكي گه‌وره هه‌يه نه‌ك له مه‌يه‌كه‌يدا و نه‌ك له شير و زيړ و زيو و كچه شوخ و شه‌نگه‌كاني و كوښكه‌كانيدا، به‌لكو به‌نرخ‌ترين و خوښترين نيعمة‌ت و به‌رزترين نيعمة‌ت بريتيه له بينيني روخساري خواي گه‌وره و ميه‌ره‌بانه له روژي قيامه‌تدا.

خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَجُوهٌ يُّؤْمِنُ نَاصِرَةٌ ۖ (۲۲)﴾ إِلَيْ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿ (القيامة) واته: له روژي قيامه‌تدا دهم و چاو و روخسارگه‌لي (واته: رومه‌تي باوه‌پداران) گه‌شاوره و پارا و پرشنگداره و خوښي و شادييان لى ده‌بينري (۲۲) بۆ په‌روه‌ردگاري خويان ده‌پوانن (۲۳) ((.

به‌راستي ئه‌وه خوښترين نيعمة‌ته، كه روخساري خواي گه‌وره بيټي، ئه‌و بينينه سه‌رقالت ده‌كات له خوښيه‌كاني به‌هشت، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ التوبة: ۷۲، واته: سه‌ره‌راي ئه‌وانه ره‌زامه‌ندي خوا له هه‌موو گه‌وره‌تر و خوښتره...))

له هه‌ردوو كتيبي (صحيح) ^۱ دا هاتوه له فه‌رموده‌ي (ابو سعيد الخدري) يه‌وه

که‌وا پیغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((ان الله تبارك وتعالى يقول لأهل الجنة: يا أهل الجنة، فيقولون: لبيك ربنا وسعديك والخير في يديك، فيقول: هل رضيتم؟ فيقولون: ما لنا لا نرضى يا رب وقد أعطيتنا ما لم تعط أحدا من خلقك، فيقول: ألا أعطيكم أفضل من ذلك؟ فيقولون: يا رب! وأي شيء أفضل من ذلك؟ فيقول: أحل عليكم رضواني فلا اسخط بعده ابدا)) واته: خوای گه‌وره به‌ه‌ه‌شتیه‌کان ده‌فه‌رمویت: ئه‌ی به‌ه‌ه‌شتیه‌کان! ئه‌وانیش ده‌لّین: گوټ‌پ‌ایه‌لّین و له‌ خزمه‌ت‌تاین چاکه‌یش هر له‌ ده‌ستی تودایه، ئه‌ویش ده‌لّیت: ئایا رازی بوون به‌وه‌ی که پیتان درا؟ ئه‌وانیش ده‌لّین: ئه‌ی بۆ رازی نابین له‌ کاتی‌کدا ئه‌وه‌ت پی‌ داوین که به‌ هیچ دروست‌کراو‌یکت نه‌تداوه، ئه‌ویش ده‌لّیت: ئایا له‌وه‌ چاکتر و باشت‌رتان پی‌ بده‌م؟ ئه‌وانیش ده‌لّین: ئه‌ی په‌روه‌ردگارا! ئایا چی شتیک له‌وه‌ چاکتر و باشته‌ره؟ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ره‌زامه‌ندی منتان بۆ حه‌لال بوو، چیت‌ر لی‌تان توو‌په‌ نابم تا هه‌تایه‌)).

هه‌روه‌ها له‌ (صحیح مسلم)^۱ هاتوه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی (صهیب) وه‌ که‌وا خۆشه‌ویستی خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إذا دخل أهل الجنة الجنة، - قال - يقول الله تبارك وتعالى: تريدون شيئا أزيدكم؟ فيقولون: ألم تبيض وجوهنا؟ ألم تدخلنا الجنة وتنجنا من النار؟ قال: فيكشف الحجاب. فما أعطوا شيئا أحب إليهم من النظر إلى ربهم عز وجل)) واته: کاتی‌ک به‌ه‌ه‌شتیه‌کان ده‌چنه به‌ه‌ه‌شته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: هیچ شتی‌کی دیکه‌تان ده‌وی بۆ‌تانی زیاد بکه‌م؟ ئه‌وانیش ده‌لّین: ئایا ده‌موچاوی ئی‌مه‌ت سه‌پی نه‌کردوه؟ ئایا نه‌مانت‌خستوه‌ته به‌ه‌ه‌شته‌وه و له‌ ناگر ده‌ریازمانت نه‌کردوه؟ ده‌لّی: ئه‌مجار په‌رده له‌ سه‌ر روخساری خۆی لاده‌دات، بۆیه هیچ شتیک که پیتان دراوه به‌ قه‌د ته‌ماشاکردنی په‌روه‌ردگاریان لا خۆش نییه‌)).

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا لِحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ (یونس: ۲۶) واته: بۆ ئه‌وانه‌ش چاکه‌ده‌که‌ن، پاداشی زۆر چاک و به‌ه‌ه‌شت هه‌یه و زیاد له‌وه‌ش، واته: دیتنی رووی پی‌رۆزی خوای میهره‌بان و ته‌ماشاکردنی!!)).

مه‌به‌ست له‌ (الحسنی) به‌ه‌ه‌شته، هه‌روه‌ها مه‌به‌ست (الزیاده) خۆش لی‌بێنی‌نی ته‌ماشای روخساری خوای گه‌وره له‌ به‌ه‌ه‌شتدا.

په حمه تي خوا له و كه سه ي كه فهرموويه تي:

النفس تبكى على الدنيا وقد علمت	أن السلامة فيها ترك ما فيها
لا دار للمرء بعد الموت يسكنها	إلا التي كان قبل الموت يبنها
فإن بناها بخير طاب مسكنها	وإن بناها بشر خاب بانيها
أموالنا لذوى الميراث تجمعيها	ودورنا لخراب البوم نبنيها
وكم من مدائن فى الآفاق قد بنيت	أمست خراباً وأفنى الموت أهليها
أين الملوك؟ التي كانت مسطنة	حتى سقاها بكأس الموت ساقياها
إن المكارم أخلاق مطهرة	الدين أولها والعقل ثانيها والعلم ثالثها
والحلم رابعها والجود	خامسها والفضل باقياها
لا تـركـنن إلى الدنيا	فالموت لاشك يغنيها ويغنيها
واعمل لدار غد رضوان خازنها	والجار أحمد والرحمن ناشيها
قصورها ذهب والمسك طينتها	والزعفران حشيش نابت فيها
أنهارها لبن مصفى ومن عسل	والخمر يجرى رحيقاً فى مجاريها
والطير تجرى على الأغصان عاكفة	تسبح الله جهرًا فى مغانيها
فمن يشتري الدار فى الفردوس	يعمرها بركة فى ظلام الليل يحييها

واته: نه فسه كه م بؤ دونيا ده گري و باش ده زاني كه بيويه ي تيايدا واز هيټانه له وه ي كه تيايدايه، بؤ هيچ كه س له پاش مردن هيچ خانويه ك نيبه تيايدا نيشته جي بي ته نها نه وه نه بيت كه له پيش مردني بنياتي ناوه، نه گه ر به چاكه دروستي كرده نه وا جيگايه كي خوشه وه نه گه ر به خراپه دروستي كرد نه وه دروستكه ره كه ي په شيمان ده بيته وه، سامانه كانمان بؤ كه س و كاري پاش خو مان كزي ده كه ي نه وه خانوه كانمان بؤ كا ول كردني روژگار دروستي ده كه ين، چه نده ها شار له و ئاسويانه دا دروستيان كرد كه چي هه موو كا ول بوون و مردن يش نه هله كه ي فه وتاند، كوان نه و پادشايانه ي كه ده سه لاتدار بوون تاكو به ده ستي ئاوگير (به رداخي مردني) كرده نوشي، ريگا وشته جوانه كان پاك و ته ميز و ديارن ئاين يه كه ميانه و هوش وبير دوو هم و زانست سييه مه، هيمني و له سه رخويي چواره مه و به خشنده ي پيټنجه مه و چاكه كاري پاشماوه كه يه تي، خوت مه ده پالي دونيا چونكه

بى گومان مردن نيمه و نهویش له ناو دهبات، بويه کار بکه بؤ ماله کهى سبهينى، که (رضوان) گه نجينه وانپه تى وهاوسپکته (أحمد) ﷺ و (الرحمن) دروستى کرده، کؤشکه کانى ئالتونه و قوپ و خاکه کهى ميسکه وه گؤ و گياکهى زه عفرانه و تيايدا سهوز بووه، رووباره کانى شيرى پالفتنه و ههنگوين و مهى وه کو شيله به رووباره کانيدا تيده پهرى، وه بالنده کان له سهر لقه کانى دین و ده چن ياد و ته سببى حاتى خوا به ئاشکرا ده کهن له لانه کانياندا، کى ديه ويى مالک بکرى له فیرده وسدا ئاوه دانى بکاته وه به رکاتک له تاريکى شه ودا)).

جا نيمان و کردارى چاک و شوين که وتنى پيغه مبهري خوا ﷺ هوکارن بؤ چوونه به ههشت، خواى گه وره ده فهرمويټ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۖ﴾ (الكهف)) واته: بى گومان نه وانهى نيمان و باوه پريان هيناو کرده وهى چاكيان نه نجام دا هر له زوه وه باخه کانى فیرده وسمان کردوته جى په زيبرايايان (۱۰۷) به ههتا ههتايش له ويدا نه ميننه وه و ژيانيان تييدا نه پراوه يه، هه رگيز بيزار نابن و بؤ خوشيان داواى جى گورکى ناکه، هه رگيز پريان خوش نيبه لى دهرچن (۱۰۸)).

داوا له خوا ده کهم من و ئيوه بخاته به ههشته وه و کار و کرده وه کانى من و ئيوه وه ريگرى و کاره کانمان چاک بکات و ته نها له پيناوى نه ودا نه نجاميان بدهين و ئيخلاصمان پى ببه خشيت و بهش و پشكى هيچ که سپكى ترى تيا دا نه بيت هر خوى پشت و په نامه تواناي به سهره موو شتيدکا هه يه.

وصلی الله وسلم وبارک علی نبينا محمد وعلی آله وصحبه أجمعين، والحمد لله

رب العالمين.

تم الكتاب و ربنا محمود وله المكارم والعلا والجود

به پینووسی

أبو أحمد محمد بن حسان

ناوهرؤك

- نیشانه ی یه کهم: ((موتی))..... ۴۳
- نیشانه ی دووهم: ((ثم فتح بیت المقدس))..... ۴۵
- نیشانه ی سټیهم: ((ثم موتان يأخذ فيكم))..... ۴۶
- نیشانه ی چوارهم: پیغهمبه ری خواصه ده لیت: ((ثم استفاضة المال حتى))..... ۴۷
- نیشانه ی پټنجه م: پیغهمبه ری خواصه فهرمووی: ((فتنة لا يبقى))..... ۵۰
- نیشانه ی شه شه م: پیغهمبه ری خواصه فهرمووی: ((ثم تكون هدنة))..... ۵۰
- سهره مهرگی..... ۶۳
- گیان دهرچوون..... ۸۳
- تهرم (جهنازه)..... ۱۰۳
- نیشانه بچوکه کانی قیامت..... ۱۵۳
- نیشانه گهره کان:..... ۱۶۴
- نیشانه بچوکه کان:..... ۱۶۵
- نیشانه ی یه کهم: ره وانه کردن و هاتنی پیغهمبه ری خواصه..... ۱۶۵
- نیشانه ی دووهم و سټیهم و چوارهم و پټنجه م و شه شه م و حه و ته م:..... ۱۶۷
- ۱- مردنی نهو:..... ۱۶۸
- ۲- رزگار کردنی (بیت المقدس):..... ۱۷۱
- ۳- دهرد و نه خویشی و درم (الوباء):..... ۱۷۱
- ۴- نؤر بوون و فهره بوونی سهره و ت و سامان (استفاضة المال):..... ۱۷۲
- ۵- فیتنه و نازاوه (الفتنة):..... ۱۷۵
- ۶- رټکه و تنامه یه که له نیوان موسلمانان و رؤمه کاندای (الهدنة بين)..... ۱۷۵
- دهرکه و تن و بلاو بوونه وهی فیتنه (ظهور الفتن)..... ۱۷۷
- له نیشانه کانی قیامت: فهوتان و بزرکردنی سپارده..... ۲۰۱
- به لئ خیانته ناکارټکه له ناکاره کانی دوو بووی..... ۲۱۸
- له نیشانه بچوکه کانی قیامت..... ۲۲۷
- نؤر بوونی کوشتن و بلاو بوونه وهی داوین پیسی و دزی..... ۲۲۷
- له نیشانه کانی قیامت..... ۲۴۷
- نؤر بوونی زینا و داوین پیسی..... ۲۴۷
- له نیشانه کانی قیامت..... ۲۸۳
- أن تلد الأمة ربتها..... ۲۸۳
- دهرکه و تنی خراپه کاری و بچرانندی په یوه ندی خزمایه تی..... ۳۱۱

- ۳۳۵ نږدېوونې درې و شایه‌تی دانی به ناحق و
- ۳۳۵ له نیشانه‌کانی قیامت که‌وا ئیستا نږدېووه و بلآو بووه‌ته‌وه: درې‌کردنه
- ۳۳۹ * نه‌مجار درې‌کردن به زمانی خه‌لکپه‌وه:
- ۳۷۱ نږیک‌بوونه‌وه‌ی پږځگار و که‌مبوونه‌وه‌ی کار و نږدېوونې چړوکی
- ۳۷۱ له نیشانه‌کانی قیامت: نږیک بوونه‌وه‌ی پږځگار.
- ۳۹۹ سه‌لام کردن له که‌سی ناسپاو به‌ته‌ن‌ها و بلآو بوونه‌وه‌ی بازرگانی
- ۴۲۷ نږیک بوونه‌وه‌ی بازاره‌کان و بلآو بوونه‌وه‌ی سوو
- ۴۶۱ به‌رېبوونه‌وه و نه‌مانی زانست و زانیاری و بلآو بوونه‌وه‌ی نه‌فامی
- ۴۹۵ نیشانه‌گه‌وره‌کانی قیامت
- ۴۹۵ ده‌رکه‌وتن و ده‌رچوونې مه‌سیحی ده‌ججال
- ۵۲۳ دابه‌زینی پیغه‌مبه‌رعیسی ﷺ و کرشتنی ده‌ججال
- ۵۵۱ ده‌رچوون و ده‌رکه‌وتنی یه‌نجوج و مه‌نجوج
- ۵۷۹ مه‌لاتنی پږځ له رږځ‌ئاواوه و گیانداره‌ سه‌یره‌که و پږچوون
- ۶۰۵ فووکردنی زیندووبونه‌وه
- ۶۴۱ پږځی مه‌حشر و ترس و سامناکی قیامت
- ۶۶۹ دیمه‌ن و باسی لټپر‌سینه‌وه و حیساب
- ۷۰۷ یه‌که‌م کڅمه‌لټک داوه‌رییان له نټواندا ده‌کرټ
- ۷۲۹ یه‌که‌م شتټک به‌نده‌کان لټپر‌سینه‌وه‌یان له سه‌ر ده‌کرټ
- ۷۶۱ (ته‌رازوو) و (سیرات)
- ۷۸۵ باسی به‌ه‌شت و دږزه‌خ
- ۸۱۱ باس و وه‌سفی به‌ه‌شت
- ۸۳۹ ناوه‌پږک

Printed by

DAR EL-MAREFAH

Publishing & Distributing

Tel: 834301, 858830, Fax: 835814, Beirut-Lebanon
http://www.dar-el-marefah.com

المنشيد الطباعي

دار المعرفة

نشر و توزيع

Tel: 834301, 858830, Fax: 835814, Beirut-Lebanon
E-mail: info@dar-el-marefah.com